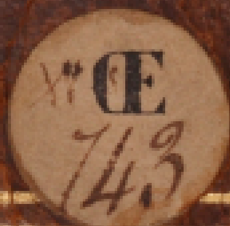

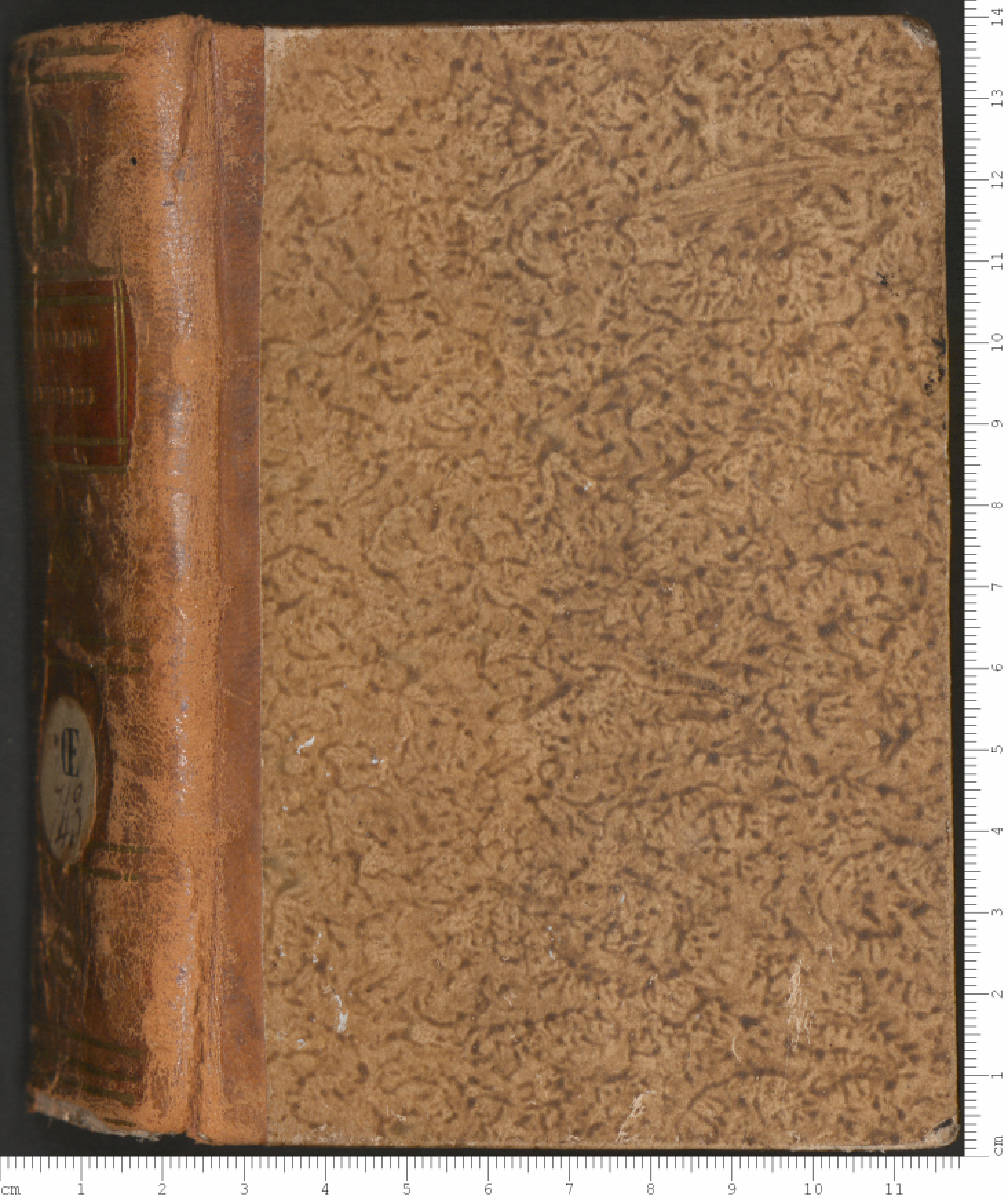
BREVIARIUM
PARISIENSE

c8

ie ne trouue pas la
date de lan 1474
mais par le caractere et
limpression ie ne le croy
pas si ancien

circa 1480.

note de
l'abbé
Le Beuf

S B G

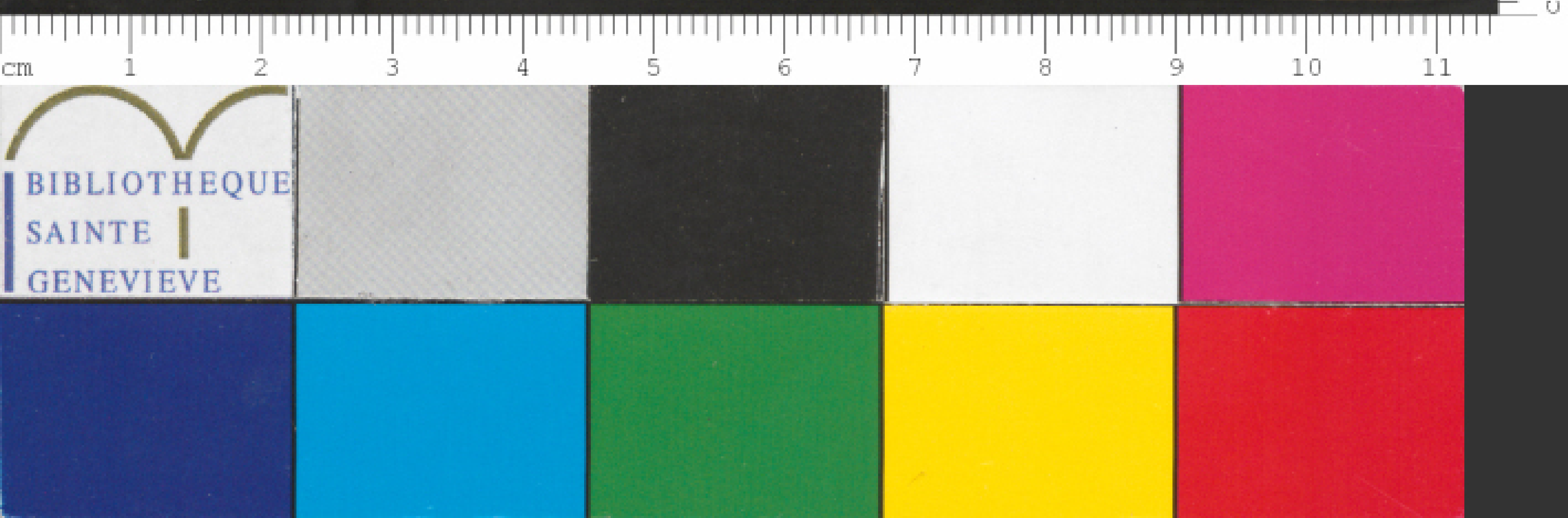
Breviarium Parisiense, quod primum typis excusum est circa annum Dni 1474. Ut ex rubrica festi annuntiationis B.M.V. colligitur.

A. dat de. ge. dat. et. go. ci. fos. a. dxi. fos.
Quadrentur domini per partes quattuor anni.
Si nichil excrescat bissextum regula monstrat.
Posteriori die celebrantur festa mathie.

Aureus numerus		KL		Martius habet dies. xxxj. Luna vero. xxx. De vite superflua demo	
iij	d			Albini epi et confesso. memo.	
	e	vj	no		
xj	f	v	no		
	g	iiij	no		
xix	A	iij	no		
viij	b	ij	no		
	c	Nonas		Thome confes. dup. Perpetue et felicitatis me. memo.	
xvj	d	viij	id		
v	e	vij	id		
	f	vj	id		
xiij	g	v	id		
ij	A	iiij	id	Gregorij pape et confes. duplex.	
	b	iij	id		
x	c	ij	id		
	d	Idus.			
xviij	e	xvij	kl	Aprilis.	
vij	f	xvi	kl	Gertrudis virginis. memo.	
	g	xv	kl	Sol in ariete. Primus dies seculi. Hic mutatur anni ab origine mundi.	
xv	A	xiiij	kl		
iiij	b	xiij	kl		
	c	xij	kl	Benedicti abbatis. ix. lec.	xvj
xij	d	xj	kl	Primum pascha.	v
j	e	x	kl		
	f	ix	kl		xiij
ix	g	viij	kl	Annunciatio dñica. du. solẽne. Adam plasmatus et christus passus.	ij
	A	vij	kl		
xvij	b	vj	kl	Resurrectio dñi festum annuale.	x
vj	c	v	kl		
	d	iiij	kl		xviij
xiiij	e	iij	kl		vij
iij	f	ij	kl		

Nox habet horas. xij. dies. xij.

¶ Nota ad inueniendum pascha anni currentis quere numerū aureū in dextro latere litterarū et vbicunqz numerum aureū anni currentis inueneris: sequēs dies dominicus erit pascha
Al. bi. ne. su. sci. pe. tho. de. co. ra. tus. gre. go. r. a. no.
Ger, trud, al, ba, be, ne, inn. cta, ma, ri, a, ge, ni, tri, ce.

Aureus numerus. KL Aprilis habet dies. xxx. Luna vero. xxix. Do gen nen gratū.

	g			
xj	A	iiij	no	Marie egyptiace. semidu.
	b	iij	no	
xix	c	ij	no	Ambrosij epi et confesso. duplex.
viij	d	Nonas.		
xvj	e	viij	id	
v	f	vij	id	
	g	vj	id	
xiij	A	v	id	
ij	b	iiij	id	
	c	iij	id	Leonis pape et confesso. memo.
x	d	ij	id	
	e	Idus.		Eufemie virginis et marty. memo.
xviij	f	xviij	kl	Maij. Tiburtij valeriani et maximiani mar. (iij. lec. missa. xj.
vij	g	xvij	kl	Clauis rogationum.
	A	xvj	kl	
xv	b	xv	kl	Sol in thauro.
iiij	c	xiiij	kl	
	d	xiij	kl	
xij	e	xij	kl	
j	f	xj	kl	
	g	x	kl	Inuentio dionysij sociorūqz eius. semidu. Opoztune virginis. memoria.
ix	A	ix	kl	Georgij mar. du. Reguli epi et confes. memo.
	b	viij	kl	
xvij	c	vij	kl	Marci euangeliste. dup. Wlti. pas.
vj	d	vj	kl	Feria. iiij. post Mia dñi. celebrat sinodus.
	e	v	kl	
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis marty. iij. lec. missa.
iij	g	iij	kl	Petri mar. iij. lec. quasi. ix.
	A	ij	kl	Eutropi epi et mar. semidu.

xv
iiij
xij
j
ix
xvij
vj
xiiij
iij
xix
viij

xiiii A vi kl Germani epi parisi. dn. Carauni m.
iii b iiii kl
c iii kl
f d ii kl Cantii / cantiani / et cantianille mar. iii.
Petronille virginis.

Phi.lip.crux.inn.git.io.han.et ni.col.hinc.ii.per.ad.dit.
Tho.nor.f.y.uo.ca.dunt.sed.et.vi.ba.nus.ge.ha.bet.can.

Aure⁹. numerus. KL Junius habet dies.xxx. Luna vero.xxix. Nichi pratum.
e Nicomedis marty. iii.lc.
xix f iiii no Marcellini et petri mar. iii.lec.missa.
viii g iii no
xvi A ii no
v b Nonas
c viii id
xiii d vii id
ii e vi id Medardi et gildardi epo⁊ et mar. iii.lec.
f v id Primi et feliciani mar. iii.lec. Missa.
x g iiii id Landerici epi et confesso. ix.lec.
A iii id Barnabe apostoli. duplum.
xviii b ii id Basilidis sociorumqz ei⁹ mar. iii. lec.missa.
vii c Idus.
d xviii kl Julii. Basilii epi et cf. semi Ruffi et vale. m.
xv e xvii kl Viti / modesti / et crescentis mar. iii lc(meo.
iiii f xvi kl Ferreoli et ferrutionis mar. duplum.
Cirici et iulite martyrum. memo.
g xv kl Auiti abbatis. iii.lec. Sol in cancro.
xii A xiiii kl Marci et marcelliani mar. iii.lec.missa.
Fortunati epi et confesso. memo. Marie virginis memo.
b xiii kl Geruasii et prothasii marty. ix.lect.
c xii kl
i d xi kl Leufredi abbatis. ix.lec.
e x kl Paulini epi et confes. iii.lectio.
ix f ix kl Vigilia. missa de vigilia.
...m si fuerit dominica.
g viii kl Natiuitas sancti Johannis baptiste. duplum.
Agoardi et agilberti martyrum.

Nox habet horas .x. dies .xiiij.

A.xxil.in.am.bro.sij.fe.stis.o.nat.at.qz.ty.bnr.ci.
Ad.dun.ur.san.cti.di.ge.oz.mar.cul.qz.vi.pe.trop.

Aure⁹ nūer⁹ KL Mayus habet dies .xxxi. Luna vero .xxx. Michi: flos ser

xi	b			Philippi et iacobi apostolorum. dup. Amat
	c	vi	no	epi et confesso. me
xix	d	v	no	Inuentio sancte crucis. dup. Alexandri
				et sociorum eius. memo. Iuuenalis epi et confes. memo.
viij	e	iiij	no	Quiriaci epi et mar. semidu.
	f	iij	no	Fortunati epi et cō. memo. Ascē. dn̄i sol
xvi	g	ij	no	Johannis ante por. lati. ix. lec.
v	A		Nonas.	
	b	viij	id	Feria quarta post ascensionem dn̄i de trā
				tione capitis beati ludouici fit semiduplum in maiori eccle et in sancta capella: sed non fit per diocesim.
xiij	c	vij	id	Translatio sancti nicolai. semidu.
ij	d	vi	id	Gordiani et epimachi mar. iij. lec. missa.
				Maturini confessoris. memo.
	e	v	id	Mamerti et maioli epōz et confesso. memo.
x	f	iiij	id	Nerei/achilei/et pancratij m. iij. lec. miss
	g	iij	id	
xviij	A	ij	id	
vij	b		Idus.	
	c	xvij	kl	Iunij Honorati epi et confe. memo.
xv	d	xvi	kl	
iiij	e	xv	kl	Sol in geminis
	f	xiiij	kl	Petri heremite et confes. iij. lec. quasi. te.
				Potentiane virginis. memo. Iuonis confesso. de quo fit du in maiori ecclesia: et nichil fit per diocesim.
xij	g	xiij	kl	Petri heremi. et confessoris. celebrat ibi fe vt. ix. lectio. in maiori eccle
i	A	xij	kl	
	b	xi	kl	
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	Donatiani et rogatiani mar. memo.
xvij	e	viij	kl	Urbani pape et mar. iij. lec. missa.
vi	f	vij	kl	
	g	vi	kl	

A vij kl Translatio sancti eligij epi ⁊ cõfes. semidu.
xiiij b vj kl Johannis et pauli mar. ix. lec.
iij c v kl Visitatio beate ma. dup. fit ibidem in maio-
ri ecclesia. Per dioceũm vero fit secunda iulii.
d iiij kl Leonis pape ⁊ ɔfes. mẽo. Vigi. mis. de vigi.
xi e iij kl Petri ⁊ pauli apostoloꝝ. du. (nisi sit do.
f ij kl Cõmẽo. s. pauli ix. lec. Marcial' epi ⁊ cõ. mẽo.
Nox habet hora s. vj. dies. xviij. ((per dio.
Nic. mar. cel. iu. ni. o. ꝗ. me. dar. et. bar. na. bas. a. stat.
Fer. quo. ꝗ. ger. na. si. ci. to. io. han. nes. vi. si. pe. paul.

Aureus nũerus. KL Julius habet dies. xxxj. Luna vero. xxx. Spicas declino.
xix g Octa. s. io. bap. ix. lec. Leonorij epi ⁊ ɔfes. me.
viij A vj no Visitatio beate ma. du. Processi et martinia-
ni martyrum. Martialis epi ⁊ confesso. de quo fit duplũ ibi-
dem in maiori ecclesia tantum.
b v no
xvj c iiij no Translatio sancti martini.
v d iij no
e ij no Octa apl'oꝝ petri et pauli. ix. lec.
xiij f Nonas Translatio sancti thome epi et mar. semidu.
ij g viij id Claudij sociorũꝗ eius marty. iij. lectio.
Nammij confesso. memo.
A vij id Theobaldi ɔfes. semi. Zenonis mar. memo.
x b vj id Septem fratrum mar. iij. lec. missa.
c v id Trãslatio sancti benedicti abba. ⁊ ɔfes. ix. lc.
xviij d iiij id
vij e iij id Turiani epi et confes. ix. lec.
f ij id
xv g Idus
iiij A xvij kl Augusti.
b xvj kl
xij c xv kl Arnulphi epi ⁊ mar. ix. lec. Sol in leone.
j d xiiij kl
e xiij kl Margarete virginis ⁊ marti. iij. lec.
ix f xij kl Victoris marty. ix. lec. Praxedis virginis et
martyris. memoria.
g xj kl Marie mag. du. Vnãdregisili ab. memo.

xvij A x kl Apollinaris epi & mar. iij. lec. missa.
vj b ix kl Christine virginis et mar. iij. lec.
Missa de vigilia nisi sit dominica.
c viij kl Jacobi apostoli du. Christofori et cucufatis.
marty. memo. Germani et iuliani epoꝝ et confes. memo.
xiiij d vij kl Trãslatio sãcti marcelli epi pisieñ. & ɔf. du.
iij e vj kl Transfiguratio dñi. iij. lec quasi. ix.
f v kl Anne matris marie. du. Panthaleonis
mar. memo Sansonis epi et confessoris memo.
xj g iiij kl Marthe virginis. du p. Felicis socio. mar.
memo. Lupi epi et confesso. memo.
A iij kl Abdon & sennes marty. iij. lec. missa.
xix b ij kl Germani epi antissiodorẽsis & cõfes. semi.
Nox habet horas. viii. dies. xvj
Jul. ss. bi. mar. ti. nus. ca. pit. at. q̃z. be. dat. tu. ri. a. nus.
Sic. ar. iul. mar. ga. mag. da. le. ia. co. bus. an. na. q̃z. ger.

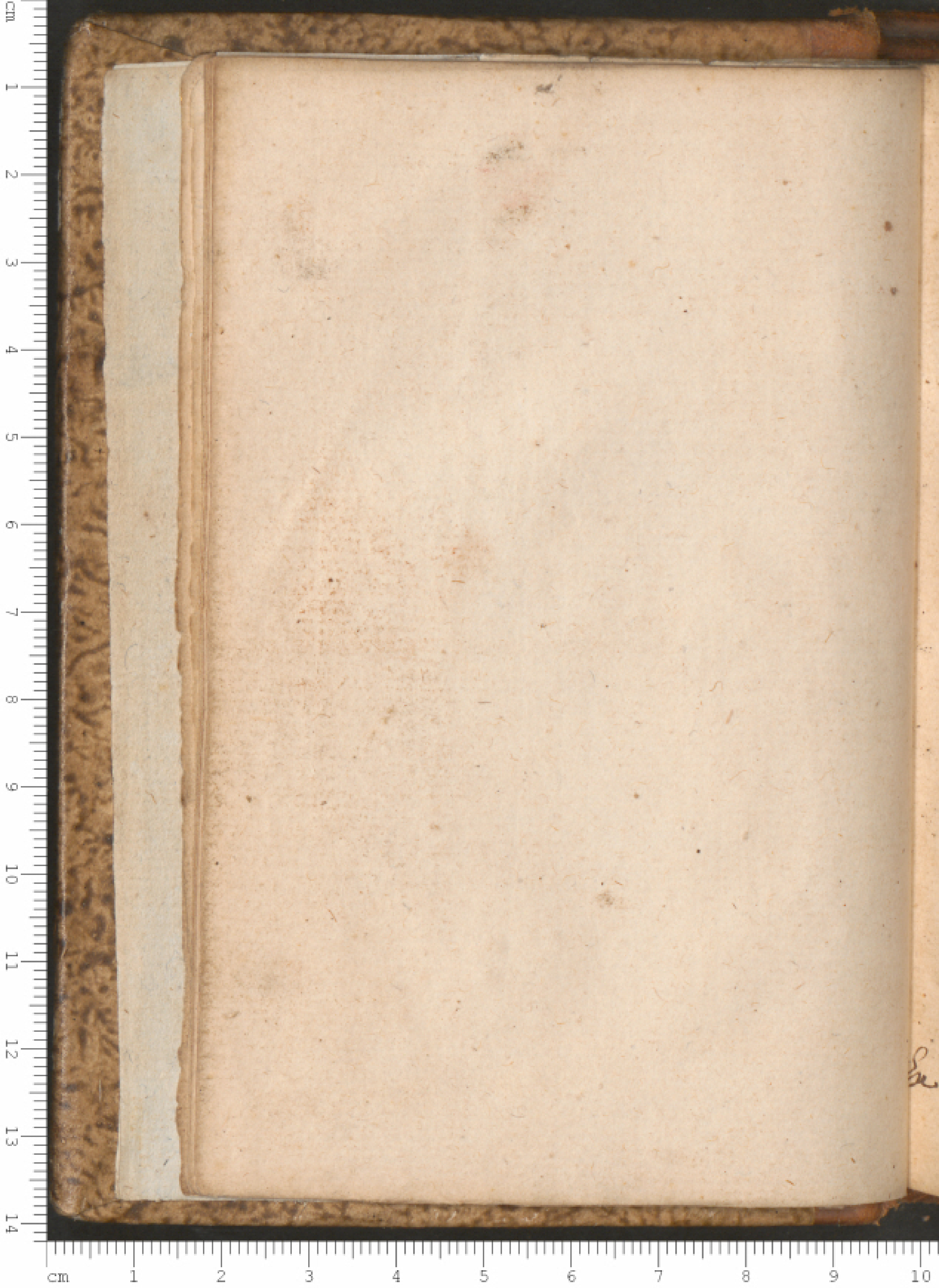
Aures[9] nũer[9] KL Augustus habet dies. xxxj. Messes meto.
Luna vero. xxx.
viij c Petri ad vin. ix. lec Machabeoꝝ mar. mẽo.
Eusebij epi et mar. memo Exuperij epi et confes. mẽo. Fidei / spei / charitatis / et sapientie mar. memo.
xvj d iiij no Stephani pape & mar. iij. lec. missa.
v e iij no Inuentio sancti stephani ꝓthomarty. sociorumq̃z eius marty. semidu.
f ij no Prima do. hui[9] mẽsis fit du. de suscep. coroñe.
xiij g Nonas. Jonij mar. iij. lec. Mẽnij epi & ɔfes. memo. Dominici confessoris. memoria.
ij A viij id. Sixti pape & mar. iij. lec. missa. Felicissimi et agapiti mar. memo. Eodem die benedicuntur vue.
b vij id. Donati epi et marty. iij. lec.
x c vj id. Justini. ix. lc. Ciria. largi. & smara. m. memo.
d v id. Romani mar. iij. lec. Vigi. nul. de vigi. nisi
xviij e iiij id. Laurentij mar. du. (sit dñica
vij f iij id. Susceptio sancte corone. dup.
g ij id. Tyburtij mar. iij. lec. missa.
xv A Idus. Ipoliti sociorũq̃z eius mar. ix. lec. Rade-
gundis virginis. nichil fit.
iiij b xix kl Septẽbris Eusebij confes. iij. lec. Vigilia.

Missa de vigilia etiam si dominica fuerit.
e xviii kl Assumptio beate marie virgi. festū annuale.
xii d xvii kl
i e xvi kl Pro victoria regis philippi pul. fit dup.
de octa. in maiori ecclesia tm. Octa. sancti laurentii. memo.
f xv kl Agapiti marty. memo. Sol in virgine.
ix g xiiii kl Magni mar. nichil fit.
A xiii kl Philiberti ab. memo. Hic cadit festū sancti
xvii b xii kl (bernardi: sed transfert pter octa.
vi c xi kl Octa. assump. du. Timothei. et simpho. mēo.
d x kl Timothei et apollinaris mar. iii. lec.
Missa de vigilia nisi dominica fuerit.
xiiii e ix kl Bartholomei apli. du. Audoeni epi et cf. mēo.
iii f viii kl Ludovici regis frā. cōf. du. Genesii m̄. mēo.
g vii kl Bernardi ab. semi. Hyrenei et abun. m̄. mēo.
xi A vi kl Georgii et aurelii m̄. ix. lec. Ruffi. mar. mēo.
b v kl Augustini epi et confes. duplum.
Hermetis et iuliani marty. memo.
xix c iiii kl Decollatio sancti iohannis bap. ix. lec.
Mederici abbatis memo. Sabine virginis et mar. memo.
viii d iii kl Fiacri cōfes. du. Feli. et audac. mar. memo.
e ii kl (Agili ab. memo.
Nox habet horas. xiiii. dies. x.
Pe. ste. steph. au. gu. stus. ha. bet. cum. lau. co. ro. y. pol.
Sū. pti. o. san. cta. sa. bit. ti. mo. bar. lu. w. dāt. au. de. fi. ac.

Aure⁹ nūer⁹. KL September habet dies. xxx. Vina ppino.
Luna vero. xxix.
xvi f Egidii abba. semidu. Prisci mar. mēo.
v g iiii no Anthonii mar. iii. lec.
A iii no Lupi epi et cōfes. ix. lec. Godegrandi epi et m̄.
xiii b ii no Marcelli mar. memo. (memo.
ii c Nonas Victorini epi et mar. iii. lec. Bertini ab. mēo.
d viii id
x e vii id Clodoal. epi et cō. ix. lec. Eunetii epi et cf. me.
f vi id Nati. bea. ma. virgi. du. so. Adriani m̄. mēo.
xviii g v id Gorgonii mar. memo.
vii A iiii id
b iii id Prothi et iacincti mar. memo.

xv c ij id Siri & inuentij epo⁊ & confesso. mem.
iiij d Idus Maurilij epi & confesso. memo.
e xviij kl' Octobris. Exaltatio sancte cruci. dup.
Cornelij et cypriani episcoporum et martyrum.
xij f xvij kl' Octa. natiui. du. Nicome. mar. memo.
i g xvi kl' Eufemie virgi. & marty. iij. lec. missa.
Lucie et gentiani marty. memoria.
A xv kl' Audomari epi & cofes. du. L aberti epi & mar.
ix b xiiij kl' Sol in libra. (memo.
c xiij kl' Signi confesso. memo.
xvij d xij kl' Vigilia. Missa de vigi. nisi dominica fuerit.
vel ieiunia quattuor temporum.
vj e xj kl' Mathei apostoli & euangeliste du.
f x kl' Mauricij sociorumque eius marty. ix. lec.
xiiij g ix kl' Tecle virgi. et marty. iij. lec. Paterni
episcopi et confessoris memo.
iij A viij kl' Andochij tirsis & felicis. mar. memo.
b vij kl' Firmini epi et mar. iij. lec. in maiori vero
xi c vj kl' Senatoris epi & confes. memo. (ecclia du.
d v kl' Cosme & damiani mar. du. Cerani epi & cofes.
xix e iiij kl' (memo.
viij f iij kl' Michaelis archangeli duplum.
g ij kl' Hieronymi doctoris & cofes. du. Reliquiarum sacre capelle parisiensis. nichil fit nisi in sancta capella.
Nox habet horas. xij. dies. xij.
E. gi. dij. sep. tem. ber. dat. na. ti. vir. gi. nis. & crux.
Post. hec. au. do. ma. rus. ma. the. us. q. sir. &. da. mich. hie.

Aure⁹ nūer⁹. KL October habet dies. xxxi Luna vero. xxx. Semē humi iacto.
xvi A Remigij epi & confes. ix. lec. Piati marty.
Memo. Germani & banonis eporum & confesso. memo.
v b vj no Leodegarij epi & mar. iij. lect. missa.
Sereni confessoris. memo.
xiij c v no Francisci confesso. ix. lect. Cādidi mar. memo.
ij d iiij no Auree virginis. ix. lect.
e iij no
x f ij no Fidis virginis & mar. memo.
g Nonas Marci pape & confes. iij. lec. missa. Marcelli

IN anno in quo natiuitas domini die dñica euenerit prima dñica aduẽtus celebrabitur. v. kalẽ. decẽb. Sabbato ergo in vigilia aduẽtus erit festũ sancte genouefe: et dicetur ad nonã sup ps ãn. Gloriosam xpi. Et terminabitur ad. ix. ppter duplum prime dñice aduẽ. Ad vespas sup ps feriales ant. Bñdict⁹ ps. Ipm cũ cetis. cha. Ecce dies. ℟. Missus hy⁹. Cõditor. ℣. Rorate. Ad magt ãn. Ecce nomẽ oro. Excita mẽo. agricole et vitalis mar. ãn. Isto rum est enĩ ℣. Letamini. oro. De⁹ qui Cõple. vt in ordinario infra inuenies: scz in pmo sab. aduẽtus. Dñica prima aduẽtus dñi sic faciẽdũ est sicut inuenies. In laud. post oratiõem diei fit mẽo. predictorũ mar. ã. Sãguis sctõrũ ℣. Exultẽt iusti. Postea mẽo. de reliquijs. ã. Isti etei. ℣. Iusti aũt Or. Propiciare mẽo. de oib⁹ sctis ant. Ecce dñs ve. ℣⁹. Iustorũ aie. Oro. Cõsciẽtias. Ad ho. añe de lau. Ad primã dicet. Deus de⁹ me⁹ respice cũ cet. ad. iij. cpm. De celo ve. ℣. Veni ad liberandum cũ all'a In reditu processionis ãn. Missus ad. vj. cpm. Docebit. ℟. Ostẽde. ad. ix. cha. Dñs legifer. ℟. Sup te hierl'm Ad vespas super ps ãn. Ecce veniet ps. Dixit dñs. cũ cet. cpm Qui vẽtur⁹ hy⁹. Cõditor. ℣⁹. Rorate ad mgt ã. Ne timeas. Oratio vts. Cõpleto. vt supra.

Feria. ij. ad matuti. inuita. Regem vẽturum sicut in an. inuenies. Hy⁹. Verbũ supnũ. Et sic fit per totũ aduẽ. super ebdo. ℣. Ex syon. Lect. fiet de isaia. ℟. Aspiciebã ℟. Miss⁹. ℟. Aue maria. ℣⁹ sacer. Egredietur dñs. In lau. añe fer. ad bñ⁹ ãn. Angel⁹ Oro de do. per totã ebd. Mẽo. de reliquijs et de oibus sctis vts. dicũtur: Hore b. marie non dñr i choro per totum aduẽ. dñr tamen priuate. ad primam ãn. Deus exaudi. ad terciam ãn. Veniãt ad. vj. ãn. Non confundas. ad. ix. ãn. Iuxta eloquiũ. Et sic fit p totum aduẽ. priuatis dieb⁹ qñ fit de tpe: nisi aliter signet. Cete. vts. in do. ad vs sup ps ant. Inclinauit. cũ cete. Capm hy⁹ et ℣⁹ vt i preced. do. ad magt ãn. Hierl'm. Eodẽ die mẽo. sancti satur. chri et mar. ãn. Hic est vir ℣. Glia et ho. Mẽo. de reliquijs ãn. Et facta est co. ℣. Letamini i dño oro. Propiciare. Mẽo. de oib⁹ sctis ãn. Ecce do. ℣. Exultẽt iusti. oro. Cõsciẽtias. Completorium vt supra.

Feria tertia ad matu. inui. et hy⁹ vts. ℣. Egredietur dñs. Lec. de expo. Stabat iohãnes. Ria ad dis ptinẽ. ℣⁹ sacerdotalis. Egrediet virga. In lau. añe feriales. Ad bñdict⁹ ãn. Antequã. Et fit mẽo. saturnini ãn. Volo pater. ℣⁹. Iustus vt palma. alia mẽo. vt supra. Ad vs ãn. Bti pacifici. cũ cet. et fit

totum de sancto andrea . mēo. aduē. āN. Querite. ℣. Rorate Orō vtš. Cōpleto. vtš. ¶ Feria quarta fit totū de aplis. hs. Te deū. etiā in oib⁹ fest. ix. lec. per totū aduētum. In matu. mēo. de aduē. āN. De syon. ℣. Emitte agnum. ad ho. et vš totū de aplo. In vespis mēo. sancti eligij epi ꝛ cōfes. ā. Cōfessor ℣⁹. Iustū. orō. Exaudi. mēo. aduē. āN. Veniet fortior ℣. Rorate. Oratio vt supra. Cōpleto. vtš. ¶ Fer. v. totū de sancto eligio sicut icōi inuenies preter legēdam. mēo. aduē. ā. Bñdicta tu. ℣. Emitte agnū. Oratio de do. ad horas totū de sancto eligio. et terminat ad. ix. in maio[r]i ecclesia tm̄ / et in sancta capella propter fest. sancte valerie de qua fit vt inuenies loco suo. mēo. de aduē. ā. Expectabo In ves. ℣⁹ ꝛ orō vtš. ¶ Fe. vj. totū de scta valeria sicut inuenies. mēo. de aduē. ā. Ecce veniet. In ves. āN. Ex egypto. Per dyocesim aūt nō fit de scta valeria: ideo festū scti eligij nō terminat ad nonā: sꝫ habebit sc̄as vš: et ad magt fit mēoria de aduētu p ā. Expectabo. Fe. vj. inuita. hy⁹ vtš. ℣. Egredief. Lec. de ysaia pris ad dīō ptinē. ℣⁹ sacerdo. Egrediet virga. ad bñ⁹ ā. Ecce veniet. Ad horas vtš. ad vš dñe feria. ad magt āN. Ex egypto. ¶ Sabba. ad bñ⁹ ā. Syon noli timere. orō vtš. Ad vš super ps āN. Veni dñe chr. Qui

venturus. hy⁹. Cōditor. ℣. Rorate ad magt ā. Leua. orō. Excita. vt in do. Cōpleto. vtš. Festum vero reliquiarꝫ trāsfertur vsqꝫ ad diē lune seque. Dñica scd̄a ad matu. inuita. Rex nr̄. hy⁹ et cetera vtš. Cetera sicut in venies. Ad nonā vltiā āN. de lau. Ad vš totū de festo reliquiarꝫ. mēo. sola fit de aduē. āN. Beata es. ℣⁹ ꝛ orō vtš. ¶ Fe. ij. totum de festo cū mēo. de aduētu āN. De celo veniet. Ad ho. totū de festo. Ad. ix. ā. Exultabūt. Terminabit qꝫ festū ad nonā: et fiēt vespe de scto nicolao sicut inuenies. Ad mēo. aduēt⁹ āN. Ecce rex venit. ¶ Fe. iij. ad matu. totū de festo. Mēo. aduētus. Sup te hierlm. ℣⁹ et oratio vtš. Ad vš mēoria fare virginis āN. Hec virgo. Mēo. oct. beati andree āN. Beat⁹ ādreas. ℣. In oēm. oratio. Beatus andreas. Mēoria aduēt⁹ āN. Vox clamātis et non fiūt alie mēo. ¶ Feria quarta ad matutinas inuitatorium et hy⁹ vt supra. Ad benedict⁹ āN. Ecce ego mit. Oratio vtš. Mēo. fare virginis āN. Veni spōsa ℣. Elegit eā. Mēo. oct. beati andree āN. Beatus andreas ora ℣. Nimis honō. Oratio vtš. Alie mēo. vtš. Hore vtš. Ad vesperas totum de cōceptione beate marie. Memoria aduētus. āN. Syon renouaberis. ℣⁹ ꝛ oratio vt supra. Cōpleto. vt in natiuitate eiusdem inuenies: mutato nomine

natiuitatis in nomen cõceptio
nis. ¶ Fe. v. ad matu. et ad ho.
totũ de conceptione sicut in na
tiuitate beate marie. et legẽda
quã inuenies. mẽo. aduẽt⁹ ãn.
Tu es. ad horas ⁊ ad vꝫ totum
de fest. mẽo. aduẽ. ãn. Qui post
me. Cõpleto. vꝫ. ¶ Fer. vj. ad
matu. inuita. hy⁹ et cetera vꝫ.
ad bñd⁹ ãn. Dicite pusillani-
mes ad vꝫ de sctis marty. nica
sio et ei⁹ socijs: cũ mẽo. eulalie
virgis. ãn. Hec virgo mẽo. ad-
uẽt⁹ ãn. Cãtate. ℟⁹ et oro vꝫ.
¶ Sab. ad matu. de mar. mẽo.
virgis ãn. Veni spõsa mẽo. ad
uẽt⁹ ãn. Ante me. ad ho. et ad
vesperas totum de sctis. mẽo.
damasci pape. ãn. Similabo.
oro. Misericordiam. mẽo. adue
tus ãn. Non auferet. Festũq;
fusciani sociorũq; ei⁹ transferre
tur vsq; ad diem lune. Dñica
tertia ad matu. inuita. Surgi.
hy⁹ et cetera vꝫ. Cetera vt inue
nies. ad bñd⁹ ãn. Johãnes aũt.
oro Aurem. mẽo. damasci pa-
pe ãn. Serue bone. Alie mẽo.
vꝫ. Ad horas añe de lau. cete-
ra vꝫ. In reditu precursoris ℟.
Ecce dies ad. ix. ã. Juste ⁊ pie.
ad vꝫ añe feria. et mutabit ad
cpm. et fiet totum de mar. scꝫ
fusciano socijsq; ei⁹. mẽo. sola
aduẽ. ãn. Tu es. ¶ Feria secũda
ad matutinas totũ de marty.
mẽoria aduent⁹ ãn. Dixit dñs.
Ad vꝫ sup hos ãn. Sanguis.
mutabiturq; ad cpm: et fiet de
sctã lucia. mẽo. aduẽ. ã. Beatam.

¶ Feria. iij. totum de virgine.
mẽo. aduẽ. ãn. Cõsurge. In ve-
speris mẽo. aduẽ. ãn. Eleuare.
¶ Fer. iiij. in ieiunijs quattuor
tẽporum ad matuti. inuitat. Re-
gem venturum. hy⁹ vꝫ. ãn. Auer-
tet. ps. Dixit insipiens. Lege-
tur eius expositio Missus est. Pri
mum ℟. Missus est. secũm. Aue
maria. tertium. Suscipe ver-
bum. ℟⁹ sacer. Ex syon. In lau
di. ãn. Propter syon cũ alijs.
ad bñd⁹ ãn. Missus oro. Pre-
sta q̃s que tm̃ dr̃ ad matuti. et
ad missam. mẽo. vꝫ. ad horas
añe de lau. et dicetur oratio de
dñica. ad. ix. ãn. Annunciate.
ad vꝫ añe feria. ad magt ant.
Ecce oro. Aurem ad mẽo. san-
cti maximini abba. ãn. Sctissi
me. ℟⁹. Iustũ dedu oro. Inter
cessio mẽo. vꝫ. ¶ Fe. v. ad ma-
tu. inui. hy⁹ et cetera vꝫ. ad bñ⁹
ãn. Cõsolamini. mẽo. maximi-
ni ãn. Serue bo. ℟. Iust⁹ vꝫ.
alie me. vꝫ. ad horas ãe feria.
ad vꝫ super hos ãn. Ite dicite.
cpm. Ecce virgo cõ. quod dicit
hinc quottidie vsq; ad vigiliã ne
natiuitatis dñi. ad magt ant.
O sapiẽtia. ãne mẽo. ãne prestra
ta. Oratio vt supra. Ad cõple-
to. cantatur Te lucis vt in. ix.
lectio. nec fit prostrata deinceps
per totum aduentum ad vꝫ nec
ad completo. nec fiunt mẽo. cõ
munes in vesp. ¶ Fe. vj. ad ma-
tut. inuita. et hy⁹ vt supra. ãn.
Exultate. ps. Ipsum. Et dicit
expositio Exurgẽs. In lau. ãe.

fe.cpm. Qui venturus quod dr quottidie usqz ad vigiliā nati. dñi. ad bñ9 ān. Ex quo. quere in laudi. de Cōstātes. oro de ie iunio: q̄ dr ad matu. et ad mis sam tm. mēo. vts. Ad vs sup pos ān. Dies do. Ceta vts. ad mgt ā. O adonay oratio de w. ¶ Sab. ad matu. inuit. et hy9 vts. ān. Omnia mirabilia. ps. Cā tate. Legeturqz expositio An no quinto. et incipiūtur prima fria de Clama videlicet Cla= ma. ch cet. In lau. ān. Dabit. cū cetis. et ceta vts. ad bñ9 ā. Vox clamātis oro. Deus q̄ cō spicis. que tm ad matut. et ad missam dr. Mēo. vts. ad ho. āe de laudib9. ad. ix. ān. Intuemi ni. ad vs sup pos ān. Oīs val= lis. ceta vts. ad magt ā. O ra= dix. Cōpleto. vts. Dñica. iiij. ad matut. Inuit. Ecce venit. Ceta vts. ad bñ9 ān. Aue ma ria. Oro. Excita. mēo. vts. ad horas āe de lau. ceta vts. In re ditu pcess. R. Ecce dies. ad vs sup pos ān. Oipotēs. Cet. vts. ad magt ān. O clauis dauid. ¶ Feria scda ad matuti. vts. et cātabūtur scda fria de Cla= ma videlicet Egrediet cū cete ris. In laudi. ān. Ecce veniet. ad bñ9 ān. Egredietur virga. Oratio de w. Mēo. vts. ad ho. āe de lau. ceta vts. ad. ix. vlt. ān de laudib9. ad vs sup pos ān Po nēt dño. Ceta vts. ad mgt ān. O oriēs. Oratio vts. ¶ Feria tertia ad mat. inui. hy9 & ceta

vt supra. et cantabūtur tertia fria de Clama. videlicet. Mo= do veniet. In lau. ān. Rorate. Ceta vts. ad bñd9 ān. Maria aūt. Oratio vts. mēoria vts. ad horas āe de lau. ceta vts. ad. ix. vltima ant. de laudib9. ad ve= speras totum de sancto thoma apostolo. ad mgt ān. O thoma. Nec fit alia mēoria de aduētu. ¶ Feria. iiij. ad matu. totum de sancto thoma. mēo. adue. ā. Nolite timere. ad horas et ad vesperas totum de aplo. mēo. aduentus ān. O rex gentium. ¶ Feria. v. ad matut. inuita. hy9 & ceta vts. et dicūtur quar ta fria de Clama. videlz. Emit te agnum. In laudib9 ān. De syon. Ceta vts. ad bñ9 ān. Vi= gilate. oro. vts. ad ho. āe de lau dibus. ad. vi. cpm. Dñs legifer. et ad. ix. cpm. Docebit. propter ān. Dñs legifer que dr ad. ix. ad ves. sup pos ān. Intuemini. et ceta vts. ad mgt ān. O ema nuel. or vts. ¶ Feria sexta ad matutinas inuita. hy9 et ceta vts. et dicuntur quinta fria de Clama videlicet Rorate. In laudib9 ān. Costā. Cetera vts. ad benedict9 ān. Ecce ancilla. quere in laudib9 de Dabit do. Oratio vts. ad horas aāe de lau dibus. Cetera vts. ad. ix. vlti= ma ant. de laudib9. ad vespe= ras sup pos ant. Orietur. que= re post oratiōem de dñica quar ta. Cetera vt supra. ad magni ficat ant. O virgo virginum.

Oro vts. Cōplet. vts. ¶ Sabbato hoc est in vigi. nata. do. ad matu. Inuitat. Hodie scietis. hy. Verbū supernū. an. Quia mirabilia. ps. Cantate. Et cetere ad ceteros. ℣. Hodie scietis. Lectiones de euangelio diei. Cetera vt infra inuenies i libro

IN anno in quo natiuitas domini die lune euenerit: sabbato in vigilia aduētus. Ad nonam terminatur fes. sancte valerie: cuius fes. fit in maiori ecclesia tm̄. Ad vesperas sup ps an. Benedictus ps. Ipsum. Et cetere ad ceteros. cp̄m. Ecce dies veniūt. R̄ m. Missus. hy. Conditor. ℣ Rorate. Ad mḡt aña Ecce nomen domini. Oro Excita. Nulla fit memo. ad cō ple to. vts. Dn̄ica. j. ad mat. fiet sicut infra inuenies. Fietq; mēo. de reliquijs ⁊ de oib⁹ sanctis. Et hore sicut infra inuenies: excepto q ad. ix. dicet an. Ecce veniet. In vespe. fiet totū de festo reliquiarum. Memoria aduen. an. Ne timeas. ¶ Fer. secunda ad matu. fiet totum de fes. mēo. aduen. an. Angel⁹. ad hor. et ad vespe. totū fiet de fes. Memo. aduētus. In vespe. an. Hierusalē. ¶ Fer. iij. ad mat. ⁊ ad horas totum de aduentu. sicut inuenies. ad ves. fiet totū de sācto nicolao. Memo. aduētus an. Querite. ℣. ⁊ oratio vt supra in do. ¶ Fer. iiij. ad ma. de sancto nicolao. Mēo aduen. an. De syon. ad vespe. mēoria sancte virginis. an. Hec virgo. ℣. Diffusa est gr̄a. Oro. Exaudi. Memoria oct. beati andree. a. Andreas. ℣. In omnē. Oro. Beatus andreas p nobis. Memoria aduē. an. Veniet. ¶ Feria quinta ad matutinas totū de aduentu. vt supra. Memo. sancte virginis an. Veni sponsa. ℣. Elegit eam. Memoria oct. beati andree aña. Beatus andreas. ℣. Nimis hono. Oratio vts. Ho. vts. de aduen. ad ves. totū de cōceptiōe beate marie Memo. aduen. an. Expectabo. ¶ Fer. vj. totū de festo. Mēo. aduē. an. Ecce veniet. ⁊ in ves. antipho. Ex egypto. ¶ Sab. totū de aduē. vt infra. In ves. super ps an. Veni domine. ad mḡt an. Leua hierl'm. Postea memoria eulalie virginis an. Hec virgo. ℣. Diffusa est gr̄a. Festū ℣o nicasij sociorūq; ei⁹ trāsfert vsq; ad. iij. fer. sequē.

Dn̄ica. ij. totum de aduentu vt infra inuenies. Mēo eulalie virginis an. Veni sponsa. ℣. Elegit. ad. ix. vltima an de lau. ad vesp. super ps an Dixit dominus. ps. Ipm. cū cete. Mutabiturq; ad cp̄m ⁊ fiet de sanctis mar. fusciano / gentiano / ⁊ victorico. cū mēo. damasci an. Simulabo. Mēo de aduen. an. Beata es ℣go. ¶ Feria. ij. in matu. totum de festo. Et fit memo. damasci pape. a. Serue bone. ad mēo. aduen. an. De celo. Terminabiturq; predictū festū

ad nonā. Ad vel. fiet totū de sā
ctis mar. nicasio socijsq3 eius
ān. Corpora sancto. cū3 cete. ad
mēo. aduē. ān. Ecce rex venit.
¶ Fe. iij. ad matu. totū fiet de
ferijs mar. ad mēo. aduē. ā. Su
per te hierl'm. In vlti. vesp. fit
mēo. Incie virgi. p ān. In tua
patiētia. ℣. Diffusa est. Oro p
pria. ad mēo. aduē. ā. Vox cla=
mātis. ℣. ꝛ oro vts. ꝯplet. vts.
¶ Feria quarta totū de ℣gine
In matu. mēo. aduē. ān. Ecce
ego. In vespe. ā. Syon renoua
beris. ℣. ꝛ oro vts. cōpleto. vt
supra. ¶ Feria quinta totu3 de
aduen. vts. In lau. ā. De syon.
cum ceteris. ad benedictus ān.
Vigilate aio. Ad ho. āe. de lau
di. Ad sextam dicet cp3. Dñs
legifer. Et ad. ix. cpm Docebit.
propter vltimā antipho. de lau
di. que d3 ad. ix. Ad vesp. super
pos ān. Tu es. ad mgt. ā. Qui
post me venit. oratio vt supra.
Memo. maximini abbatis ān.
Sanctissime. ℣. Iustum. oro.
Intercessio. alie mēo. vt supra.
Comple. vts. ¶ Fer. vj. totum
de aduen. vts. Incipientur pri=
ma ℟ia de clama. In laud. āe
feria. Ad bñ9. ān. Dicite pusil
lanimes. Mēo. maximini ab. ā.
Serue. Alie memorie vts. Ad
vesperas super psalmos ant.
Cantate. cpm. Ecce virgo. hy9
ꝛ ℣. vt supra. ad magt antipho
na. O sapientia. sine mēoria et
sine prostrata. Oro vts. ad pre
ces completo. non d3 Miserere.

ꝛ sic deinceps. ¶ Sabba. totu3
de aduentu. Et cantantur secū
da ℟ia de clama. videl3 Egre
dietur dñs. In lau. āe. fe. cpm.
Qui venturus. q8 d3 amodo vs=
q3 ad vigiliā3 natiuita. ad bene
dictus ān. Ante me. ad vespe.
super psalmos ān. Nō auferet.
ad magnificat ān. O adonay.
oratio vt supra. Dñica tertia
totum de aduentu vt supra. ad
vespe. super pos ān. Tu es. Ad
mgt ān. O radix. ¶ Fe. ij. totū
de aduen. tertia ℟ia de clama.
videl3 Modo veniet. In laudi.
ā. Ecce veniet. ad bñ9. ā. Egre
diet. oro de do. ad ho. ā. de lau.
ad. ix. vlti. ān. de lau. ad vespe.
sup pos ān. Dixit dñs. ad mgt
ān. O clauis da. Cete. vt supra.
¶ Fe. iij. ad mat. inuita. de ℟.
quarta videl3 Ecce veniet ple
nitudo. Super pos. āe. feria. p.
Dixi custodiam. Lec. de expo=
sitione Miserunt iudei. Dicū
turq3 tria vltia ℟ia de dñica
quarta. videl3. ℟. Iurani. ℟.
Nō discedim9. ℟. Intuemini.
nec reicipit. In lau. ā. Rorate.
et cete. vts. ad bñ9. ant. Aue
maria. Oro de dñica q̄rta vi=
delicet Excita. que dicit semp
amodo ad ho. vts. ad horas āe.
de lau. Missa etiam erit de do=
minica quarta. ad. ix. vltia ān.
de laudi. ad vespe. sup pos ān.
Oritur. ad mgt. ān. O oriens.
oro vts. ¶ Fer. iiij. ad matuti.
totū de aduen. vts. Lec. de expo
sitio. Missus est. Et leget tota

modo quo infra inuenies. ℟m. Missus est. ℟. Aue maria. ℟. Suscipe verbum. In laud. an. Propt syon. ad bn9. a. Miss9. oro. Preska q dz ad matu. et ad missam tm. Ad ho. a. de lau. et vltima an. ad. ix. et oro de dnica quarta. Ad vespe. super pos. a. Beati pacifici. cu cete. et exinde fiet d scto thoma aplo. ad mgt an. O thoma. Nec fiet memoria alia de aduen. Complet. vts.

¶ Fer. v. de aplo. ad bn9. a. Quia vidisti. memo. aduen. an. Nolite time. Et in vesperis totuz de aplo. meo. aduentus per antl. O rex ge. ¶ Feria. vj. ad mat. totum de aduentu vts. Lec. de expone Exurgens maria. Cantabunturqz quarta feria de clama. videlz Emitte. In lau. a. Constantes. ad bn9. a. Ex quo. oro de ieiunio: videlz Excita. Ad ho. ae. de lau. et vlti. ad. ix. ad ves. super pos. a. Quomodo. ad mgt. a. O emanuel. ¶ Sabbato ad matu. totum de aduen. vts. Lec. de expositione Anno quinto. Quinta feria de clama videlicet. ℟ Rorate. cu ceteris In laudi. an. Dabit. ad bn9. a. Omnis vallis. oro. Deus q co. Ad horas. ae de laudibus. et vltima ad. ix. et oro de dominica. vts. ad vesperas super pos an. Ponent ad mgt. a. O virgo virgi. oro vts. Dnica qrta hoc est in vigilia natiui. fiet sicut inuenies in breui. post vigiliaz natiuitatis domini ordinatuz.

In anno in quo na. do. die martis euenerit: sabbato vigilia aduen. erit festu sancti eligij: qd terminabit ad. ix. ad ves. sup pos. an. Bndo9. p. Ips. Cpm ℟. hy9. et c. vts. in primo anno. Et transferet festu scte valerie vsqz in feriaz scdam in maiori ecclia. Dnica. j. totuz de aduen. sicut inuenies. ad. ix. vlti. an. de lau. in maiori ecclia. Et ad ves. totu de sancta valeria sicut inuenies. meo. de aduentu. an. Ne ti. ¶ Fe. ij. totum de festo. meo. de adue. an. Angelus. ℣. Emitte. oro vts. Et terminabit ad. ix. et dicet an. O dni pietas. Per dyocesim autem no fit de sancta vale. ideo ves. de domi. fient sicut inuenies.

¶ Fe. ij. totu de adue. ad matu. Inuit. Rege ve hy9. Verbum su. ℣. Ex syon. Lectio. fient de ysaia. Primu ℟. Aspiciebam. secundu. Missus est tertiu. Aue ma. ℣. sa. Egredietur vo. In lau. ae. fer. ad bn9. a. Angel9. Preces gsue. oro de do. meo. vts. cetera fient sicut in fe. ij. pme do. notatu reperies i pncipio hui9 ordinarij. In vespe. totu de susceptione reliquiaru meo. ad. a. Hierlm. ¶ Fer. iij. ad matu. totu de reliquijs. meo. aduen. an. Antequa. et in ves. an. Querite. ¶ Fe. iiij. totu de adue. In ves. de scto nicolao. meo. aduen. a. Veniet. ¶ Fe. v. totu de scto nicolao. Ad memoriaz aduentus an. Bndicta. Post ves. meo. fer

te virginis añ. Hec virgo. ℣. Diffusa. Męo. oct. sancti ādrees añ. Andreas. ℣. In oēm terrā. orō. Beat⁹ ādreas. męo. aduē. añ. Expectabo. ¶ Fer. vj. totū de aduen. vts. męo. fare vir. añ. Veni spōsa. ℣. Elegit. Memo. oct. andree añ. Beatus andreas. ℣. Nimis hon. orō vts. In vespe. fiet de ɔceptio. beate marie. et męo. de aduen. añ. Ex egypto. ℟. & orō vts. Cōplet. vt infra in natiui. eiusdē inuenies. ¶ Sabba. ad matu. totū de festo. Memoria aduent⁹ añ. Ex lyon ipe. et in vesperis añ. Leua hierusalem. Dominica secunda totum de aduentu sicut inuenies. ad nonā. vlti. añ. de laudi. ad vesp. fiet de sanctis martyri. nicasio / sociisqȝ eius. Męo. eulalie virginis. añ. Hec virgo. męo. ad. añ. Beata es. ℣. et orō vts. ¶ Fe. ij. totū de sanctis. męo. virgi. añ. Veni sponsa męo. aduen. añ. De celo. ad vesperas totū de sanctis. męo. sanctor marty. fusciani / gētiani / et victorici añ. Fulgebunt. ℣. Exultent iusti. męo. damasci pape. añ. Similabo. ℣. Iustum dedu. Orō. Misericordiā. męo. aduē. añ. Ecce rex. ¶ Fe. tertia ad matu. totū de sactis. Memo. damasci pa. añ. Serue bone. ℣. Posui. Orō vts. męo. aduentus. añ. Vox clamantis. ¶ Feria. iiij. totū de aduen. ad vesp. añ fer. Mutabit adeptum et fiet totū de sancta lucia. męo. aduē. Syō renouaberis. ¶ Fe. v. totū de virgine. męo. aduen. añ. Tu es. Ad vesp. super pos vltima añ. de laud. Residuū de virgine fiet. ad memo. aduēt⁹ añ. Qui post me. ¶ Feria. vj. de aduē. ad laud. ɔr añ. Cōstantes. Ad benedictus aña. Dicite pusillanimes. ad horas añe de laudi. ad nonā. Ego autē ad vesperas āe feria. ad mḡt añ. Cātate. In dictis vesperis fit memoria maximini abbatis añ. Sanctissime. ℣. Iustum. orō. Intercessio. ¶ Sabbato fit totum de aduē. vt inuenies. Et incipiuntur prima feria de clama. videlicet Clama. cum cete. In lau. āe feria. ad benedi. añ. Ante me. Memo. maximini antiphone. Serue bone. ℣⁹. Iustus vt pal. orō vts. ad vesperas super psalmos añ. Non auferet. Capitulum. Ecce vir. vt supra. ad mḡt añ. O sapiētia. Orō vts. Dominica tertia totum de aduē. ad matu. Cpm Qui venturus. ad vesperas super pos añ. Tu es. ad mḡt. añ. O adonay. Orō de die. ¶ Feria secunda fiet totum de aduentu vt supra. et dicuntur secūda feria de Clama. videlicet Egredietur. cū ceteris In laudi. añ. Ecce veniet cū ceteris. et cete. vts. ad bened. aña. Egredietur. ad ho. āe de laud. ad. tr. añ. Egredietur vir. ad vesp. super psalmos añ. Dicit d. ad mḡt añ O radix. orō vt supra. Nec fit prostrata: nec aliq me.

nec ad xpl'. deinceps ¶ Fer. iij.
aliter fiet totũ de aduen. dicẽtur
tamen tertia feria de clama. videlz
Modo veniet. cũ cete. In laud.
ãn. Rorate. cum cete. Et cete.
vts. ad bñd. ã. Eleuare. ad ho.
ãn de lau. et vlti. ad. ix. ad vel.
sup ps ãn Ite dicite. ad mag.
aña. O clauis dauid. oro vts.
¶ Fer. iiij. ieiu. fiunt lect. de
expõne. Missus est. ℞. Missus
est. ℞. Aue maria. ℞. Susci-
pe verbũ. In laudi. ãn. Propt
syon. cũ cete. Cap. Qui ventu.
qđ dr semp ammodo in matut.
ad bñd. ãn. Missus. oro de ieiu
nio: q̃ dr tm ad matu. et ad mis
sam. Ad ho. ãn de laud. vlt. ad
ix. Ad vs sup ps ãn. Quomõ.
ad magt ãn. O oriens. oro de do
mi. Cõplet. vts. ¶ Feria. v. to
tũ de aduẽ. Cãtabũturqz q̃rta
feria de clama. videlz: Emitte
agnũ. cũ cete. In laud. ãn. De
syon. cũ cete. ad bñd. ãn. Vigi
late. Ad horas añe. de lau. Ad
sextã cpm. Dñs legifer. Et ad
nonam cpm. Docebit nos. pro
pter ãn Dñs legifer. que dr ad
nonã. Ad vs sup ps ãn. Bea-
ti pacifici. cũz cete. et exinde fit
totu de sancto thoma aplo. Ad
mgt ãn O thoma didime. Nec
fit alia mẽo. de aduen. ¶ Feria
sexta ad matutinas fient. viij.
lect. de festo. vltima de exposi-
tione Exurgens maria. sine ti
tulo. Memoria aduentus aña.
Nolite timere. ℣ sus. Emitte.
oro de ieiunio vts. In vel. me
mo. aduen. ant. O rex gen.
¶ Sabba. totũ de aduen. vts.
Lectiões de expõne Anno quĩ
to. dicẽturqz quita feria de clama.
videlicet Rorate. In laud. ãn.
Dabit. ad benedictus ãn. Vox
clamantis. Oratio de ieiunio
vt supra. Ad horas añe de lau
di. et vltima ad. ix. et oro de do-
minica vts. Ad vespe. sup ps
ãn. Ponẽt. Ad mgt ãn. O ema
nuel. Dñica. iiij. totũ de aduẽ
tu vt infra inuenies. ad vespe-
ras super ps ãn. Orietur. Ad
magt. O virgo virginum. oro
de die. ¶ Fer. ij. hoc est i vigi
natiui. dñi fiet sicut inuenies.
IN anno quo natiuit. dñi
die mercurij euene. Sab-
ba. in vigilia aduen. erit festũz
sancti andree. Et dicetur ad no
nam super ps ãn Cum perue
nisset. Et terminabitur festũz
sancti andree. ad. ix. ppter du-
plũ p̃me do. aduẽ. Ad vel. sup
ps ãn. Bñdict'. cũ ceter. ps.
Cetera de aduẽtu vt inuenies.
Dominica p̃ma totũ de aduẽ.
vt inuenies. ad. ix. vlti. aña de
laud. dicetur in maiori ecclesia
propter festum sancte valerie.
Ad vesp. totum de sancta vale
ria vt inuenies. mẽo. aduẽ. ãn.
Ne timeas. Nota q festũ sancte
valerie est fundatio i ecclia pa
risieñ. et non est de ordinario
ideo feria secũda debet fieri de
sancto eligio. Sed si aliqui vo-
luerit facere de sancta valeria
debẽt facere feria sexta vt supra

cium memo. sc̄ti eligij in vlti-
mis vesp. et fer. iij. de sctō eli-
gio: quia non decet transferre
duo festa imediate vnū ꝓpter
aliud. Nota tñ ꝙ quia ecclesia
parisiēsis vadit ꝓcessionaliter
ad sc̄tū eligiū illa die qua fit
sibi de sancto eligio. ideo fer. iij.
faciunt de sc̄to eligio. et fe. iiij.
de sc̄ta valeria. ¶ Feria. iij. de
sctā valeria. mēo. aduētus añ.
Angelus. In vesp. mēo. sancti
eligij añ. Confessor. ℣. Justum
Oratio. Exaudi. Memo. aduen.
añ. Hierusalem. Per diocesim
autem non fit festum sancte va
lerie. ideo fiūt vespere secunde
de dñi. vt inuenies. fer. ij. totū
de aduentu. eo modo quo ordi-
natum inuenies loco suo. Ad
vesp. añ. fer. et exinde fiet de sā-
cto eligio cū mēo. aduētus per
añ. Hierusalem. ¶ Fer. iiij. to
tū de sctō eligio. Mēo. aduēt⁹.
añ Anteꝗ Et terminabit ad
nonā. In vesperis fiet totū de
reliquijs. Memoria aduen. añ.
Querite. ¶ Fer. iiij. totum de
reliquijs. In matut. mēo. ad-
uen. añ. De syon. In vespe. añ.
Veniet. ℣⁹. et oratio vt supra.
¶ Feria quinta totū de aduē-
tu. In vesperis de sancto nico-
lao. memoria aduētus. añ. Ex-
pectabo. ℣⁹. et oratio vt supra
¶ Feria sexta totum de festo.
In matut. memoria aduentus
añ Ecce veniet. Ad vesp as fit
memoria kare virginis. añ. Hec
virgo. Mēo. octa. beati andree

añ Andreas christi. ℣. In om-
nem terram. Oratio Beat⁹ andreas
pro nobis. Memoria aduē. añ.
Ex egypto. ¶ Sabba. totū de
aduē. In matu. mēo. kare ꝟgi.
añ Veni sponsa. Mēo. octa. btī
andree. añ. Beat⁹ andreas. ℣.
Nimis hono. Oratio vt̄s. In ve
spe. sicut inuenies. Festū cōcepti
onis trāsfert vsq; ad diē lune se
quētē. Dñica scd̄a totū de aduē.
Ad. ix. vltima. añ. de laud. In
vesp. totū de conceptiōe beate
marie Mēo. aduē. añ. Beata es
¶ Feria. ij. totum de festo. In
matut. mēo. aduē. añ. De celo.
In vesp. mēo. sctōꝝ martyꝝ ni-
casij sociorumq; ei⁹. añ. Fulge-
bunt. ℣. Letamini. Orō. Deus q
nos cō. Mēo. eulalie. ꝟgis. añ.
Hec ꝟgo. ℣. Diffusa est. Orō.
Exaudi. Mēo. aduen. añ. Ecce
rex venit. ¶ Fer. iij. ad matut.
totū de sctīs. Mēo. ꝟgis. añ.
Veni spōsa. ℣⁹ Elegit. Oratio
vt̄s. Mēo. aduen. añ. Super te
hierl̄m. Ad vesp. totū de sanctis
Memo. luciani gētiani et victo
rici añ. Fulgebūt. ℣. Exultēt
iusti. Memo. damasi pape. añ.
Similabo. Memoria aduent⁹
añ. Vox clamātis. ¶ Fer. iiij.
ad matutinas totum de sāctis
Mēoria damasi pape. añ. Ser-
ue bone. Memoria aduentus.
añ. Ecce ego mit. Ad vesperas
memoria aduentus. añ. Syon
renouaberis. ℣⁹. et oratio. vt̄s.
Cōpletorium vt̄s. ¶ Feria. v.
totū de aduen. ad vespas super

pos. añ. fer. Mutabit῀q ad chr
& fiet totũ de scta lucia. Memo.
aduẽtus ãn. Qui post me. ℣. &
oro & cpletoriũ. vts ¶ Fer. vj.
totũ de virgine. in matut. mẽo.
aduent⁹. ãn Dicite pusillani=
mes. Et in vespe. ãn Cãtate.
¶ Sabbato ad matut. totũ de
aduen. In laudi. ãn Dabit. cũ
cete. Ad bñdict⁹. ãn Ante me
Ad horas. ãn. de laud. & vltima
ad ix. Ad ves. añe feriales. Ad
mgt. ãn Non auferetur. Oro
vts. Mẽo. maturini abbatis ãn
Sanctissie. ℣. Iustum dedu.
Oro. Intercessio. Completoriũ
vt supra. Dñica tertia totum
de aduentu. vt infra. In matu
tinis memoriã scti maximiani
abbatis. ãn Serue bone ℣. In
stus vt palma. Oratio vt supra
Ad horas ãn. de laud. & vltima
ad nonã. Ad vesp. sup pos. ãn.
Tu es. Chm. Ecce virgo. quod
dicit vsq̃ ad vigil. natiuitatis
domini vt supra. Ad mgt. ãn.
O sapiẽtia. Oratio de die. Cõ=
pletoriu vt supra. ¶ Feria. ij.
totũ de aduẽtu. Et incipiãtur
prima feria. de clama. videlicet:
Clama. cum ceteris. In laudi.
añ feriales. Chm. Qui ventu.
qd dicitur quotidie vsq̃ ad vi=
giliaz natiuit. dñi. Ad bñdict⁹
ãn. Dixit dñs. Ad vespe. super
pos ãn. Ite dicite. Ad mgt. ãn.
O adonay. Oratio vt supra sine
prostratione sine memo. & sic in cõ
pletorio. ¶ Feria. iij. totũ de
aduentu. Et dicẽtur scda feria

de clama. videlicet Egredietur
cũ ceteris. In lau. ãn Rorate.
Ad bñdict⁹ ãn Eleuare. Ad ho
ras ãn. de laudib⁹. et vltia. ad
ix. Ad vespe super pos. ãn Ma
ria autẽ. Ad mgt. ãn O radix.
¶ Fer. iiij. totũ de aduẽtu. In
matut. leget expositio. Missus
est. ℟ Missus est. ℣ in Aue ma=
ria. ℟. Suscipe verbũ. In lau.
ãn Propter syon. Ad bñdict⁹.
ãn Missus ẽ. Oro de ieiunio vts.
que dicit tm ad matut. & ad mis
sã. Ad horas ãn. de laud. & vlti
ma ad nonã. & oro de dñica. Ad
vesp. super pos ãn. Quomodo.
vt supra. Ad mgt. ãn O clauis
dauid. ¶ Feria. v. totum de ad
uẽtu vt supra. Et dicent tertia
feria. de clama. videlz Modo ve
niet. cum ceteris. In laudi. ãn.
De syon. ad bñdict⁹. ãn Vigi=
late. Oratio vt supra. Ad horas
ãn. de lau. Ad sextã capitulũ.
Dominus legifer & ad nonam
capitulũ. Docebit. Propter ãn
Dñs legifer que dicitur ad. ix.
Ad vespe. super pos. ãn. Con=
solamini. Cetera vts. Ad mgt.
ãn. O oriens. ¶ Feria. vj. totũ
de aduentu. & legit in matutis
expositio. Exurgens ma. Et di
cẽtur quarta feria. de clama. vi
delicet. Emitte. cũ ceteris. In
laud. ãn. Constantes cũ ceteris
Cetera vt supra. Ad bñdi. ãn.
Ex quo. Oratio de ieiunio. Ad
horas. ãn. de laudi. vltima ad
nonam. Oro de m. Ad vespas
totũ de sãcto thoma aplo. ãn.

Beati pacifici. cũ ceteris. Ad mḡt ãn O thoma didime. Orõ propria. Nec fit alia memoria de aduẽ. ❡ Sabba. ad mat. fiet viij. lec. de fest. vltima de expositiõe euãg Anno quinto. sine titu. mẽo. aduẽ. ãn Nolite. ℟. vts. cum orõne de ieiunio. Ad vesp. sup ps̃os ãn Iurauit. cum cete. ps̃ Dixit dñs. Et fiet de aplo. mẽo. aduẽtus ãn. O rex. Dñica. iiij. totũ de aduẽ. vts. ⁊ ad. ix. vltima ãn. de lau. Ad vesperas sup psalmos ãn Orietur. cũ cete. vts. ad magnificat ãn O emanuel. ❡ Feria secunda totum de aduentu. Et dicentur quinta feria de clamo. videlicet Rorate. cuꝫ ceteris. Et cetera vts. Ad laud ãn. Ecce veniet. ad benedict⁹ ãn. Egredietur virga. Ad horas ãn de laudi. et vltima ad nonam. Ad vesperas super ps̃os ãn Ponent. ad magnificat ãn. O virgo virginum. ❡ Feria tertia hoc est in vigilia nati. domi. fiet omnia sicut infra inuenies in loco suo

In anno in q̃ natiui. do. die louis euenerit: festũ sãcti andree erit prima dñica aduentus. ⁊ trãsferetur vsqꝫ ad feriã quartaꝫ sequentem. Sabbato ꝓ pcedẽti ad mat. leget expositio. Stabat io. ad vesp. sup ps̃os ãn. Bñdictus. cũ cete. ⁊ fiet totũ seques̃ de aduẽtu vt inuenies

Dominica prima aduẽtus. ad matu. ⁊ ad horas totum de aduẽtu sicut inuenies. In vesp̃is totũ de aduentu. Ad memoriã sancti eligij ãn Confessor dñi. ℣. Iustum deduxit. orõ. Exaudi. ❡ Fer. ij. totũ de sancto eligio. Et terminabitur festũ ad ix. Ad vesp. totũ de sancta valeria in maiori eccl'ia tantum ⁊ de eadẽ fiet ibidẽ in crastino cũ mẽo. aduẽ. tã i mat. q̃z i ves. ❡ Fer. iij. totũ de fes. p̃dicto. ⁊ terminabit ad. ix. et dꝫ sup ps̃os ãn. Beata es virgo. ad vs. sup ps̃os ãn. Beati pacifici. cũ cete. ⁊ fiet totũ de sctõ andrea aplo: cũ memo. aduen. ❡ Fer. iiij. totũ de aplo. cũ mẽo. aduen. ⁊ terminabitur festũ ad. ix. ꝑpt fes. reliquiarũ. et dicet sup ps̃os. ix. ãn. Cũ peruenisset. ❡ Si autẽ non fiat de sancta valeria tũc fer. iij. fiet de sancto andrea. et terminabit etiã festũ sãcti eligij qd̃ fit fer. ij. ad. ix. ⁊ fiet in ves. de sctõ ãdrea sicut dictũ ẽ. et sic feria. iiij. fiet totũ de sctõ andrea ⁊ in vltimis vespe. fiet totũ de sancto vt in breuiario cũ mẽo. aduen. Feria aũt. iiij. totum de aduentu ad mat. Ad vesp. fiet totũ de festo reliquiarum. cũ mẽo. aduẽ. per ãn. Veniet. ⁊ ita fiet ꝑ dioce. ❡ Fer. v. ad matu. totum de reliquijs mẽo. aduẽ. ãn. Expectabo. In vesp. mẽo. aduẽ. ãn. Benedicta ❡ Et notãq mutantur sic iste due añe. propter primã de laudi. que est Benedicta. Cetera vts. ❡ Feria sexta. ad matut. totum de aduen. Ad vesperas

super psalmos. añ. Simulabo.
de sancto nicolao mẽo. aduen.
añ Ex egypto. ¶ Sabbato ad
matu. de fest. Mẽo. aduen. aña.
Spon. ad vesperas totũ de fes.
Et in dictis ves. mẽo. fare vir-
gi. añ. Hec virgo. Mẽo. oct. btĩ
andree añ Andreas. ℣ In oẽz
terrã. oro. Beat⁹ andreas. Me-
mo. aduẽ. añ. Leua hierusalez.
Dñica. ij. totũ de aduen. vtš.
Memo. virg. añ. Ueni sponsa.
Mẽo. oct. beati ãdree. añ. Bea-
tus andreas ora. ℣ Nimis ho.
oro. Beatus andreas. vt supra
Ad nonam vlti. añ. de laudi. ad
vespe. totũ de conceptione bea
te marie. Mẽo. aduẽ. ã. Btã es.
Cetera vtš. Cõplet. vt in nati.
eiusdem. Fer. ij. totũ de festo.
mẽo. aduen. aña. De celo. Et in
vespis. añ. Ecce venit. Feria
iij. ad matu. totum de aduentu
ad vespe. fiet de mar. nicasio &
ei⁹ socijs. In ves. mẽo. eulalie
añ. Hec virgo. mẽo. aduẽt⁹ añ.
Uox clamantis. Feria. iiij. de
sanctis. mẽo. virgi. añ. Ueni
sponsa Memoria de aduen. añ.
Ecce ego mitto ad ves. totũ de
sanctis. In dictis ves. fit mẽo.
sanctoꝝ mar. fusciani/ gentia
ni & victorici. añ. Fulgebũt. ℣.
Exultẽt iusti. memo. damasci
pape añ. Simulabo. Memo. ad
uentus añ. Syon renouaberis
Feria. v. totũ de sãctis. In ma
tu. fit mẽo. damasci pa. ã. Ser
ue bone mẽo. aduẽ. añ. Tu es.
Et in vesp. memo. aduent⁹ añ.
Qui post me. ¶ Feria. vj. ad
matu. & ad ho. totuz de aduen.
ad ves. sup ps ãc. feria. Muta
biturq; ad chꝫ: & fiet de sctã lu
cia. memo. aduen. añ. Cantate.
Sabbato de festo. mẽo. aduen.
añ. Añ me. ad vesp. sup ps ã.
Tãto põdere. mutabiturq; ad
chm. et exinde fiet totũ de ad-
uen. vtš. Dñica. iij. totũ de ad
uen. vtš. In ves. sup ps ã. Ite
dicite io. ad mgt ã. Tu es qui.
cũ mẽo. maximini abba. ã. Sã
ctissime. ℣. Iustũ oro. Intercessio.
sio. Feria scda ad matutinas
inuitato. totũ de aduentu. In
laudibus. ã. Ecce veniet. et ad
benedictus añ. Egredietur vir
ga. memo. maximini abba. añ.
Serue. ℣. Iust⁹ vt pal. ad ho.
ãe. de laudi. & vltima ad nonã.
ad vesperas sup ps añ. Dixit
dominus. Capitulum. Ecce vir
go. qđ dicitur deinceps ad ves.
vsq; ad vigi. natiui. dñi. ad mgt
añ. O sapiẽtia. Cete. vt supra.
Feria. iij. ad matu. totũ de ad-
uentu vtš. et incipitur prima
℟ ia de clama. videlꝫ Clama.
cũ cete. In lau. ãe feria. Cete.
vtš. ad benedi. añ. Cõsurge. ad
vesp. super ps añ. Eleuare. ad
mgt añ. O adonay. Feria. iiij.
ieiunioꝝ ad matu. de expõne.
Missus est. vtš. ℟. Missus. ℟.
Aue maria. ℟. Suscipe ℣bũ.
In lau. ã. Propẽ syon. ad bñ⁹.
añ. Missus est. Oro de ieiunio
ad mat. & ad missam tantũ. ad
ho. ãe de laudi. & vltima ad. ix.

Oꝛo de do. Ad vel. sup ps an. Quomodo ad mgt a. O radix. ¶ Fer. v. ad ma. totu de adue. Et dicet scda Re de clama. videlicet Egredietr. In lau. a. De syon ad bndꝰ. an. Vigilate. ad ho. a. de lau. Ad. vi. dr cp. Dns legifer. et ad. ix. cpm. Docebit nos. Et hoc ppt a. Dns legifer. q dr ad. ix. ad vs sup ps a. Cosolamini ad magt a. O clauis dauid. ¶ Fer. vi. ad mat. totu de aduen. Fientqz tres lect. de expositio. Exurges maria. Et dicent tertia Re. de clama. videlicet Modo veniet cu ceteris. In lau. an. Costantes. ad bndꝰ a. Ex quo facta Oꝛo de ieiunio q dr ad matu. et ad missam tm. Ad ho. a. de lau. et vlt. ad. ix. ad vel. super psalmos an. Dies domini. ad mgt. a. O oriens Cete. vts. Coplet. vts. ¶ Sabbato ad mat. totu de adue. Fientqz iij. lec. de expone Anno quito. Et dicet. iiij. Re. de clama vide licet. Emitte agnu. cum cete. In lau. an. Dabit ei. cu ceteris. &c. vts. Ad benedi. an. Vox clamantis. Oꝛatio de ieiunio q dr ad matu. et ad missa tm. ad ho. ac de laudi. et vlti. ad. ix. Oꝛo de do. ad vel. super ps. a. Omnis vallis ad mgt. an. O rex gentiu. et transfere festu sancti thome vsqz in feria scdam. Dnica. iiij. totu de aduentu: vt inuenies. ad nonam. an. Omnipotes. q est vltia an. de laus. Ad vesperas totu de scto thoma apostolo. ad magt a. O thoma didime. nec fit alia mo. de aduentu. ¶ Fe. ij. totu de apostolo. Et fit meo. aduen. an. Noli te timere: quarta enim die. Et nota q ista dictio quinta mutabitur et dicet qrta: quia no fit die suo vt infra. ad vespe. totu de fer. Meo. adue. a. O emanuel. ¶ Feria. iij. totum de adue. Et dicit quinta Re. de clama. videlicet Roꝛate. In laudi. an. Roꝛate ad bnꝰ. a. Ponent do. ad hor. ac. de lau. et vlti. ad. ix. Ad vel. super ps an. Quetur. ad mgt. a. O virgo virgi Cete. vts. ¶ Fe. iiij. hoc est in vigilia natiuitatis domini omnia fiet sicut infra inuenies in loco suo

In anno quo nati. domini dies veneris euenerit / prima dominica aduentus erit in vig. sancti andree. Sabba. precedenti ad vel. sup ps an. Dns dictus. p. Jpm. &c. vt inuenies Meo. sancti saturnini an. Hic est vir. Oꝛo vts. Dnica pma totu de adue. vt ifra. Excepta. ix. lect. q erit de vigilia scti andree videlicz de expone. Stabat iohannes. sine titulo. Et fit me. scti saturni. an. Volo pr. Ad ho. totu de adue. ad. ix. vltima an. de lau. ad vel. fiat de scto andrea aplo. Meo. adue. an. Ne timeas maria. ¶ Fer. ij. totum de apostolo. Memo. aduen. an. Angelus ad. ix. vltima ana de lau. ad vel. totum de aplo. hoc est super ps an Jurauit. ps.

Vixit dñs. cã cete. mẽo. sancti
eligij. Cõfessor. Mẽo. aduẽ. añ.
Hierl'm. cete. vt̃s. ¶ Fe. iij. to-
tũ de sancto eligio. ad memo.
aduẽ. añ. Antequã. Et termina-
tur ad. ix. in maiori ecclia pro-
pter festũ sctẽ valerie. Ad vs.
totũ de sctã valeria vt inuenies.
Mẽo. aduen. ã. Querite. ¶ Fe.
quarta de sancta vale. Et mẽo.
aduẽtus vt inuenies. Per dyo
cesim aũt non fit festum sancte
valerie: ideo predictũ fest. san
cti eligij habebit scdas vespe.
cũ memo. aduentus: videlicet
Querite. ꝛc ¶ Feria quta totũ
de aduẽtu vt infra. ¶ Feria. v.
de aduentu vt infra. Ad vespe.
de reliquijs. Et fit mẽo. aduẽ-
tus. añ. Expectabo. ¶ Fe. vj. to
tum de reliquijs. In matu. me
mo. aduen. añ. Ecce veniet. et
in vesperis. añ. Ex egypto. Ce
tera. vt supra. Cõpleto. vt su-
pra. ¶ Sabbato totũ de aduen.
vt infra. et transferetur festũ
sancti nicolai vsq3 in feriã se-
cũdã. Dñica scda totũ de ad-
uentu vt infra. ad. ix. vltia añ.
de laudibꝰ. Cetera vt supra. ad
vesperas totum de sancto nico
lao. Memo. fare virginis antꝫ.
Hec virgo. mẽo. oct. sancti an-
dree añ. Andreas. ℣. In oẽm.
Oratio Beatus andreas. vt̃s.
memoria aduentus añ. Beata
es. ¶ Fe. ij. ad matu. totum de
fest. Memo. fare virginis aña.
Veni sponsa. memo. octa. bea-
ti andree. ã. Beatꝰ andreas. ℣.

Nimis hono. oro vt̃s. Mẽo. ad
uẽ. De celo. ad nonã. O xpi pie
tas. et terminabit festũ ad. ix.
propter festũ cõceptionis beate
marie. In vesperis totũ de cõ-
ceptione beate marie. ad mẽo.
aduen. añ. Ecce rex. cetera vt̃s.
Cõpleto. vt i natiuita. eiusdẽ.
¶ Feria tertia de festo. In ma
tutinis fit memo. aduentꝰ añ.
Super te hierl'm. et in vesp. ã.
Vox clamãtis. cetera vt supra.
Complet. vt̃s. in nati. eiusdẽ.
¶ Feria quarta totum de aduẽ
tu. In vesp. fit de sanctis mar.
nicasio ꝛ eiꝰ socijs vt in semid.
memoria eulalie ṽginis aña.
Hec virgo. ad memo. aduẽ. añ.
Syõ renouaberis. ¶ Feria. v.
totũ de sanctis. In matutinis
memo. virgi. añ. Veni sponsa.
ad memo. aduẽ. añ. Tu es qui.
In vesperis totũ de sanctis. et
in dictis vesperis fit mẽo. san
ctorum martyrũ fusciani / gen
tiani / ꝛ victorici. ã. Fulgebũt.
℣. Exultent iusti. memoria da
masci pape. ã. Similabo. me.
aduen. añ. Qui post me. ¶ Fer.
vj. totuꝫ de sanctis. In matu-
tinis memoria damasci pa. añ.
Serue bone. Memoria aduen-
tus añ. Dicite pusillanimes. ꝛ
in ves. añ. Cãta. ¶ Sab. totuꝫ
de aduentu vt inuenies. et trãs
fer festuꝫ sancte lucie. Domĩ
nica tertia totum de aduentu.
ad. ix. vltima antꝫ. de laudibꝰ
ad vesperas ãe feriales. Mu-
tabiturq3 ad capitulum. et fiet

totum de sancta lucia. Memo. aduen. aũ. Tu es. ¶ Fer. ij. de virgi. mẽo. aduen. ãn. Dixit do minus Ad vesp. memo. maxi- mini abba ã. Sanctissime. ℣. Iustũ Orõ. Intercessio. Mẽo. aduen. ãn. Beata ꝫ. ¶ Fer. iij. totũ de aduẽ. vt ĩfra. In laudi. ãe. feri. Ad bñd. ãn. Eleuare. Mẽo. maximini ãn. Serue. Ad vesp. sup pos ã. Ite dicite. Cpz. Ecce virgo. Ad mgt ãn. O sa- piẽtia. sine prostrata sine mẽo. Et sic ad ꝯplet. Et sic deinceps vsqꝫ ad nati. do. in vesp. ꝯ ꝯplet. ¶ Fer. iiij. totũ de aduẽ. vt in- fra. Lectiones de expõne. Mis sus est. ℟. Missus. ℟. Aue ma ria. ℟. Suscipe ℣bu. In laud. ã. Propter syon. Cpm. Qui ve turus ad bñd. ã. Missus ẽ. orõ de ieiu. ad mat. ꝯ ad missã tm̃ Ad ho. ã. de lau. ꝯ vltia ad. ix. ꝯ orõ de dñica. Ad vesp. sup pos ãn. Quomodo. Ad magt. ãn. O adonay. Cetera vtsꝫ. ¶ Fer. quinta totũ de aduentu vt ĩfra. Et incipiet pma ℟. de clama. videlꝫ Clama. cum ceteris. In lau. ãn. De syon Ad bñdi. ãn. Vigilate. Ad ho. aĩe de laudi. Ad. vi. cpm. Dominꝰ legifer. ꝯ ad. ix. cp. Docebit. Et hoc pro pter ãn. Dominꝰ legifer. que dr ad nonã. Ad vespe. sup pos ãn. Consolamini. ad mag. ãn. O radix. ¶ Feria. vi. totum de aduen. Lectiones fient de expo sitione. Exurgẽs maria. Et di cent scđa ℟ia de clama. videli cet Egre. In laud. ã. Constan tes. Ad bñd. ãn. Ex quo facta. Orõ de ieiu. ad matu. ꝯ ad miss. tm̃. Ad ho. ãe de lau. ꝯ vltima ad. ix. Orõ de dñica. ad vesp. su per pos ãn. Dies dñi. ad magt ãn. O clauis dauid. ¶ Sabba. totũ de aduẽ. vt infra. Lectio. de expõne. Anno quinto. Et di cetur tertia ℟ia de clama. vi- delicet Modo veniet. cuꝫ cete. In lau. ãn. Dabit. cũ cete. ꝯc. vtsꝫ. Ad bñd. ã. Vox clamãtiꝰ. Orõ de ieiu. ad mat. ꝯ ad miss. tm̃. ad ho. ãe. de lau. ꝯ vltia ad ix. Orõ de dñi. ad vesp. sup pos ãn. Ois vallis. ad mgt ãn. O oriẽs. Dñica. iiij. ad matu. to tũ de aduẽ. vt infra. ad. ix. vltia ãn de lau. In vesp. totũ fit de sã cto thoma aplo. ãe super pos. Beati pacifici. cũ cete. ꝯc. vtsꝫ. ad magt. ãn. O thoma. nec fit alia mẽo. de aduẽ. Cetera vtsꝫ. ¶ Fer. ij. totũ de aplo. In ma tuti. vero ad mẽo. aduẽ. ãn. No lite timere. Et ĩ vesp. ãn. O rex gentiũ. ¶ Fe. iij. totũ de aduẽ. vt infra. Dicenturqꝫ qrta ℟. de clama. videlꝫ Emitte agnũ. In lau. ãn. Rorate. cũ ceteris vtsꝫ. Ad bñd. ãn. Maria ait. ad horas ãe de laudi. ꝯ vltima ad ix. Et cetera vtsꝫ. ad vesp. super pos ãn. Ponẽt dño. ad mgt. ã. O emanuel. ¶ Fer. iiij. totum de aduentu. vt infra. Et dicẽt quinta ℟ia de clama. videlicet Rorate. cũ cete. In lau. ãe que debuissent dici die lune predicti

videlz. añ. Ecce veniet. ps. Mi-
serere. añ. Dñs venerit. ps. Te de
cet. añ. Ecce iam. ps. Deus deus
meus. ad cāticū añ. Ecce veniet
dñs vt sedeat cū principibus et
soliū glorie teneat. q notat in
laud. Fer. iiij. ieiunioꝝ ps. Exul
tauit. aña. Egredietur dñs. ps.
Laudate. Ce. vt s. ad bñdꝰ. añ.
Egredietur ad horas antipho.
de lau. et vltia ad. ix. ad ves. sup
ps añ. Orietur. ad magt aña. O
virgo virginū. Feria. v. hoc est
in vigi. natiuitatis domi. fiet
totū de vig. vt infra inuenies

IN anno in quo natiuit. do.
die sab. eue. prima dñica
aduētus erit in crastino sctōꝝ
mar. agricole et vitalis. Sab.
prece. ad ves. sup psalmos añ.
Bñdictus. ps. Ipm. et cetera si
cut inuenies. Dñica prima to
tum de aduentu vt infra inue-
nies. ad vesp. super ps añ. Ec
ce vir. ad magnificat añ. Ne ti-
meas. Mēo. sācti saturnini añ.
Hic est vir. Orō vt inuenies.
¶ Feria secunda ad matut. de
aduentu vt infra. Tres lect. de
expos. Stabat io. Cetera de ad
uentu vt inuenies. Mēo. sancti
saturnini añ. Volo. In vesp. de
sancto andrea apo. hoc est sup
ps. a. Beati pacif. Cū cete. etc.
de aplo. mēo. aduen. a. Hierlz.
℣. Rorate. Feria. iij. totum de
aplo. In matu. mēo. aduētus.
añ. Anḡ. In vesp. mēo. sancti
eligij epi et cōfessoris añ. Con
fessor. Mēo. aduē. añ. Querite.

Cōplet. vt s. Feria. iiij. totū de
sancto eligio. memo. aduen. a.
De spon. et terminatur ad. ix.
in maiori ecclesia et fiet de san
cta valeria vt supra inuenies.
memo. de aduen. añ. Veniet.
Fer. v. de sancta valeria. mēo.
aduen. per añ. vt inuenies. per
dyocesim aūt non fit de sancta
valeria: ideo festū sancti eligij
qd fit fe. iiij. habebit scđas ves.
cum memo. de aduen. Veniet.
¶ Feria. v. totum de aduen. vt
inuenies loco suo. ¶ Fer. vi.
totum de aduen. vt infra. Vlti
mū ℟. Confortare. Qd nō fuit
dictū adhuc. ad vesp. totū fit de
reliquijs. mēo. aduen. Ex egy-
pto. Sabba. totū de reliquijs.
mēo. aduē. añ. Spon. et in ves.
añ. Leua. Cete. vt s. Dñica. ij.
ad matu. de aduē. vt inuenies.
ad. ix. vlti. de lau. ad vesp. sup
ps añ. Similabo. cū ce. et cete.
de sancto nicolao. memo. aduē.
añ. Beata es. cete. vt s. Feria.
ij. totū de fest. mēo. aduen. añ.
De celo. In ves. mēo. fare ℣ g.
añ. Hec vir. mēo. oct. btī andree
añ. Andreas. ℣. In oēm. Orō.
Beatus andreas mēo. aduen.
añ. Ecce rex. Feria. iij. totū de
aduen. In mat. mēo. virgi. añ.
Veni spōsa. mēo. oct. btī andree
Btūs andre. ℣ sꝰ. Minus. Orō
vt s. In vespe. totū de ꝯcep. btē
ma. memo. aduen. añ. Vox cla
mantis. Ce. vt s. Comple. vt s.
snati. eiusd. Feria. iiij. totū de
fes. In mat. me. aduē. a. Ecce

ego mit. Et in vespe. añ. Syõ
renouaberis cete. vts. ¶ Fe. v.
ad matu. totũ de aduẽ. In vel.
totũ de mar. nicasio socijsqʒ ei⁹
In vesp. mẽo. eulalie virginis
añ. Hec virgo. Mẽo. aduẽ. añ.
Qui post me. ¶ Fe. vj. totum
de sanctis. In mat. mẽo. virg.
añ. Veni spõsa. Ad mẽo. aduẽ.
ã. Dicite pusillanimes In vel.
fiet totũ de sãctis. ⁊ fit in dict(
vesp. mẽo. sanctorꝝ mar. fuscia
ni/ gentiani/ ⁊ victorici añ. Ful
gebũt. ℣⁹. Exultẽt iusti. Mẽo.
damasci pa. añ. Similabo. me.
aduen. añ. Cantate. Cete. vts.
Comple. vts. ¶ Sabba. totum
de sanctis martyribus. Mẽo.
damasci pape ã. Serue bone.
℣⁹. Posui. mẽo. aduẽ. añ. Añ
me. Ad vel. super psalmos vl
tima añ. de lau. Mutabiturqʒ
ad capitulũ et fiet totũ de ad=
uẽ. vt inuenies. Dñica. iij. to
tum de aduentu. ad. ix. vlti. añ
de laudi. ad vel. super ᵱos aña.
Dixit dominus. Et cetera ad
ceteros. mutabiturqʒ ad capi=
tulũ et fiet de sancta lucia. me
mo. aduẽ. añ. Tu es. ¶ Fer. ij.
totũ de virgine. mẽo. aduẽ. añ.
Dixit dñs. Et in vel. antipho.
Beatã me dicent. Cetera vts.
¶ Fer. iij. totũ de aduen. vt in=
fra. In laudi. añ. Rorate cum
ceteris vts. Ad benedi. añ. Cõ
surge ad hor. ãe de lau. ad. ix.
vlti. añ de lau. ad vel. sup ᵱos
antipho. feria. ad magñt ant(.
Eleuare. ⁊ in dictis vesp. mẽo.

maximini abb. ã. Sãctissime.
℣. Iustuʒ de oĩo. Intercessio.
¶ Feria. iiij. totũ de aduen. vt
infra. Lect. de expoñ. Missus.
vts. ℟. Missus. Aue ma. Su=
scipe. In laudi. ãe. feria. ad bñ
dictus añ. Missus oĩo de ieiu.
mẽo. maximini añ. Serue. ℣.
Iustus oĩo vts. ad ho. ãe feri.
ad vesperas super psalmos ã.
Quomodo. cpʒ. Ecce virgo. ad
mgñt añ. O sapiẽtia. nec fit p=
strata nec aliqua mẽo. ampli⁹
nec ad comple. ¶ Fer. v. totũ de
aduen. vt infra. In lau. ãe. fe.
cpm. Qui venturus est. ad bñ⁹
añ. Cõsolamini. ad vel. super
ᵱos. añ. Ite dici. ad mag. ã. O
adonay. ¶ Fer. vj. totũ de ad=
uẽ. Lec. de expositio. Exurgẽs
maria. Incipiẽturqʒ pma ℟.
de clama. videlʒ clama cũ ce.
In lau. añ. Constãtes cũ cete.
cpm. Qui ven. ⁊ sic deinceps ad
bñ⁹ añ. Ex quo. oĩo de ieiu. ad
ho. ãe de lau. et vltima ad. ix.
ad vesperas sup ᵱos antipho.
Dies et ad magñt añ. O radix.
cetera vts. ad cõpleto. vt supra.
¶ Sab. totum de aduentu vt
infra. Lectiones de expositiõe
Anno quinto. Dicẽturqʒ scda
℟ia de clama. videlʒ Egredie
tur. cũ ce. In lau. ã. Dabit. cũ
ceteris. cetera vts. ad bñs. añ.
Vox clamantis. oratio de ieiu
nio. ad horas antipho. de lau.
et vltima ad nonam. Ad vespe
ras super psalmos ant(. Om=
nis vallis. Ad magnificat. ã.

O clauis. Cetera vts. Dñica
quarta totũ de aduẽtu vt infra
Ad .ix. vl. ã. de lau. Ad vs sup
psalmos ãn. Orietur. ad magt
ãn. O oriens. Cetera vt supra.
¶ Feria .ij. totum de aduentu:
dicẽturqꝫ tertia ꝑia de Clama
videlicet Modo veniet. cũ cet.
In lau. ãn. Ecce veniet cũ cet.
et ceta vts. Ad bñ9 ã. Egredie
tur. Ad .ix. vl. ã. ad vs sup ꝓs
ãn. Beati pacifici cũ cet. et fiet
totũ de sancto thoma apostolo
ad magt ãn. O thoma. Nec fit
alia mẽo. de aduẽtu. ¶ Fer. iij.
totũ de aplo. In matu. vero fit
mẽo. aduẽ. ãn. Nolite. et in ve
speris ãn. O rex gẽtium. vt in
primo anno. Ceta vts. Cõple.
vts. ¶ Fe. iiij. totum de aduẽtu
vt infra: dicẽturqꝫ quarta ꝑia
de Clama. videlicet Emitte.
cũ cetis. In lau. ãn. Propter
syon. cũ cetis. et ceta vt supra.
Ad bñ9 ãn. Maria aũt. ad ho=
ras ãe de lau. et vltima ad. ix.
Ad vespas sup ꝓs ãn. Ponẽt
do. ad mgt ã. O emanuel. Cete
ra vts. Cõple. vts. ¶ Fe. v. totũ
de aduẽtu vt ĩfra: dicẽturqꝫ quĩ
ta ꝑia de clama. videlicet Ro
rate. In lau. ã. De syon. cũ cete
ris. et ceta vts. ad bñdict9 ãn.
Vigilate aio. ad ho. añe de lau.
ad sextam vero dicet cõz. Dñs
legifer. et ad nonam. Docebit
nos. et hoc ꝓpter antẽ. Dñs le
gifer. que dicitur ad nonam.
Ad vespas sup psalmos antẽ.
Intuemini. ad magt ãn. O vir

go virginum. Cetera vt supra.
Cõpleto. vts. ¶ Fer. vj. hoc est
in vigilia natiuitatis dñi fiũt
omnia sicut infra inuenies.
¶ De festis paschalibus nota
qꝫ si festum pasche die inuẽtio=
nis dionysij euenerit / celebra=
buntur festa modo quo sequitur.
Et primo feria scda in crastino
octauaꝝ fiet de sancto eutropio
die suo: ⁊ terminabit ad nonã.
Feria .iij. de aplis philippo ⁊ ia
cobo die suo. Feria quarta de
Quasi modo. Feria quinta de
inuentione crucis die suo. Fe
ria sexta de sancto quiriaco die
suo. Sabbato de sancto marco:
cũ ꝓcessione ieiunio ⁊ letania.
Dñica de scto iohãne die suo.
Feria scda de dominica qua cã
tatur Misericordia domini. Fe
ria tertia de inuentione corpo.
Feria quarta de sancto nicolao
Feria quĩta de sancto georgio
cum memoria gordiani. Fer.
sexta de sancto petro martyre
Sabba. de martyrib9 nereo et
achilleo. ¶ Si autẽ die sancti
marci pascha euenerit feria .ij.
post octa. fiet officiũ de Quasi
modo. Feria tertia de san. qui
riaco die suo. Feria quarta de
inuentione crucis. Feria quĩta
de sancto iohãne die suo. Fe. vj.
de sancto marco cũ processione
⁊ abstinentia. Sabbato de apo
stolis philippo. Dñica de scto
nicolao die suo. Feria scda de
w. Ego sum pa cum memoria
gordiani ⁊ maturini. Feria ter

tia de inuẽtione corporum dio-
nisij .cum memoria mamerti.
Feria quarta nerei/et achilei.
Fer.v.de sancto geor. Fe.vj.de
sancto petro. Sabba.de sancto
eutropio cũ mẽo.honorati. Ce-
tera die suo. ¶ Nota q de fest.
predictis quãdo pascha die san
cti georgij/aut die sequẽti/aut
alias per annum euenit: mul-
ta sunt scripta que causa breui
tatis omittuntur : qz cognitis
his q̃ dicta sunt facile cognosci
tur quãdo festa tūc debeãt cele
brari : et etiam qz ea que dicta
sunt non semper inuiolabiliter
obseruãtur: imo scz diuersita
tem opinionum viuẽtium va-
riãtur. Nec est magna vis nisi
de sancto marco quãdo fiat pro
pter processionem et ieiunium.
Sup quo si adsit dubietas: põ
tificalis auctoritas cõsulatur.
Quare hec sufficiant. ¶ Nota
q Te deũ laudamus. dicit quo
tiescũqz fit de aliquo sancto.ix.
lec.etiã in.xl.excepto die inno-
cẽtium quo non dicitur nisi sit
dñica. Dicitur etiã oib9 diebus
quarũcũqz octa.sed non dicitur
in fest.iij.lec.nisi sint quasi.ix.
scz in die octa.sancti stephani/
innocẽtium & trãsfigurationis
dñi. Non dr aũt diebus dñicis
aduẽt9 : et.lxx.vsqz ad pascha.
Alijs aũt dñicis dr. ¶ Gloria
in excelsis dicit quotiens fit de
sanctis.ix.lect.extra.lxx.et.xl.
Et quotiens fit de sancto spũ/
de trini. de eucharist.de beata
maria:de patrono ecclesie extra
lxx.et.xl. Non dr qñ fit de an-
gelis aut de cruce:exceptis fe-
stis suis. Non dicitur etiam in
die innocentium nisi sit dñica.
Dieb9 dñicis per totũ annũ qñ
fit de tẽpore extra.lxx.xl,et ad
uẽtum dr:quib9 tẽporib9 nõ dr.
Item infra quascũqz octa.dr.
A .lxx.vsqz ad pascha nũqz dr
de quocũqz fiat:nisi die purifi-
cationis & annũciatiõis/patro
ni & dedicationis eccl'ie. In vi-
gi. pasche & pẽthe.etiã dicitur.
¶ Credo dicit oib9 dñicis om
ni tẽpore de quocũqz fiat:exce-
pto de mortuis. In festo natiui.
dñi & alijs festis dei/crucis & co
rone ei9 et beate marie & aplorũ
dicit. In quocũqz festo dr. Credo
per totas octa. si dr rõne ipsi9
festi dicat. Dicit etiã in festo
patroni eccl'ie/et dedicationis
eccl'ie. In festo dionysij gallorũ
apli et per octa.dr. Et quotiẽs
fit de trinitate & de sancto spũ/
de eucharistia/de beata maria/
et in festo magdalene. In vigi
lijs pasche & pẽtheco.non dicit.
In festis euãgelistarũ qui non
sunt apli : vt marci & luce non
dicit:nec in cathedra sancti pe-
tri. Dicitur aũt iohannis ante
portam latinam & petri ad vin
cula. In fest.iohannis baptiste
et michae.nec i festo cuiuscũqz
martyris aut cõfessoris:nisi sit
patronus eccl'ie non dicitur.

F I N I S

¶ In vigilia aduentus. Ad vesperas sup psos an. Benedict9. ps. Ipm. et cete ad cetos psos: vt i fi. psalt9 inuenies. f. xlvij. Cpm seqns cũ Rio seq. dicetur tm in hoc primo sabbato. Cpm.

Ecce dies veniũt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustũ: et regnabit rex et sapiẽs erit: et faciet iudiciũ et iusticiã in terra. Deo grãs. R. Miss9 est gabriel. quere in primo noct. Hymnus iste qui sequit dicit per totum aduentum qñ fit de tẽpore tam diebus dñicis qȝ feriatis. Hy9.

Conditor alme syderum / eterna lux credẽtium: xpe redemptor oĩm / exaudi preces supplicum. Qui condolẽs interitu: mortis perire seculum: saluasti mundum languidum: donãs reis remedium. Vergẽte mũdi vespere: vti spõsus de thalamo: egressus honestissima: virginis matris clausula. Cuius forti potẽtie: genu flectũtur oĩa: celestia terrestria: fatẽtur nutu subdita. Te deprecamur agie: vẽture iudex seculi: conserua nos in tẽpore: hostis a telo perfidi. Laus honor virtus gloria: deo patri ⁊ filio: sancto simul paraclito: in sempiterna secula. Amen. ℣. Rorate celi desup: et nubes pluãt iustum. R. Aperiatur terra et germinet saluatorem. Qui ℣9 dicitur etiã per totũ aduentum et etiã qñ fit de tẽpore: et etiã qñ fit in vespis meoria de aduẽ. Ad magt an. Ecce nomen dñi venit de longinquo: et claritas eius replet orbẽ terrar. ps. Magnificat. fo. xliv. Oro. Oremus.

Excita qs dñe tuor fidelium volũtates: vt diuini operis fructum ppensius exequẽtes / pietatis tue maiora remedia percipiant. Per do. Ad cõpleto. an. Miserere. ps. Cum inuocarem. fo. j. cũ ceteris trib9 scz In te dñe speraui. fol. xxj. Qui habitat. f. xviij. Ecce nũc bene. folio. xlv. Hy9. Te lucis. Cpm. Tu i no. ℣. Custodi nos dñe. Ad nũc dimit. a. O rex gloriose. que tm dr diebus sabbat. et cuilibet alteri diei in ebdo. est ppria antiph. vt notat in psalte. loco suo. Preces cões notate loco suo in psalte. et oratio. Vertas. que semper dr nisi fiat prostrata: scz quãdo dr ps. Miserere. qr tunc dr oratio Illumina. que notat post preces: vel nisi signetur oratio ppria: sicut fit in magnis solẽnitatibus. Ad matutinas in prima dñica Inuitatorium. Ecce venit rex: occurramus obuiam saluatori nostro. ps. Venite. hy9 vt i duplo in hac pria dñica tm. Aliis vo dñicis dicet vt in. ix. lec. sicut ante psalteriũ reperies. Hy9.

Verbum supnum pdiẽs: a pre olim exiẽs: q natus orbi subuenis: cursu decliui tẽporis. Illumina nũc pectora:

tuoꝵ amoꝛe concrema: audito vt preconio: sint pulsa tandem lubrica. Iudexq̃ cũ post aderis: rimari facta pectoꝛis: reddẽs vicem pro abditis: iustisq̃ regnum ꝑ bonis. Non demũ arcemur malis: pro qualitate criminis: sȝ cũ beatis cõpotes: simus perẽnis celibes. Laus honoꝛ. In primo nocturno añe psalmi et ℣ᵒ vt i psalterio notatur: deide ℣r. Pater noster. Et ne nos. Iube dñe. Benedictiones dñr vt sunt notate post cõe sctoꝝ. Item titulus qui de rubeo scribitur nũq̃ legit̃ nisi dũtaxat i euãgeliis ⁊ omeliis.

¶ Incipit isaias ppheta. Le. j.

Visio isaie filij amos quã vidit sup iudã et hierl'm in diebus ozie. Ioathã achaz et ezechie regũ iuda. Audite celi: et aurib⁹ percipe terra qm̃ dominus locutus est. Filios enim enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aũt spreuerunt me. Hec dicit dñs deus: cõuertimini ad me/ et salui eritis. Deo gratias. Nota q̃ oẽs lectiones de isaia per totũ aduentum finiũtur per Hec dicit dñs. vt̃s. ℟. Aspiciens a longe ecce video dei potẽtiam venientem ⁊ nebulam totam terram tegẽtem. Ite obuiam ei ⁊ dicite. Nuncia nobis si tu es ipse Qui regnaturus es In populo israel. ℣. Quiq̃ terrigene ⁊ filij hoim simul in vnum diues et pauper. Ite obuiam. ℣. Qui regis israel intẽde: qui deducis velut ouem ioseph. Nũcia nob. ℣. Excita dñe potẽtiam tuam et veni vt saluos facias nos. Qui regna. Glia patri. In populo israel. Et post reincipitur ℟. Aspiciens. Lectio secunda.

Cognouit bos possessorem suum ⁊ asinus presepe domini sui: israel aũt non me cognouit: et populus me⁹ non intellexit. Ve gẽti peccatrici: populo graui iniq̃tate semini nequã filij̃s sceleratis. Hec dicit dñs. ℟. Aspiciebam in visu noctis: et ecce in nubib⁹ celi fili⁹ hois veniet. Et datum est ei regnum ⁊ honoꝛ ⁊ omnis popul⁹ tribus ⁊ lingue seruient ei. ℣. Ecce dominatoꝛ dominus cum virtute veniet. Et da. Lec. iij.

Dereliquerunt dominum: blasphemauerunt sanctũ israel: alienati sunt retroꝛsum. Super quo percutiam vos vltra addẽtes preuaricationem. Omne caput languidum ⁊ omne coꝛ merẽs a plãta pedis vsq̃ ad verticem non est in eo sanitas. Hec dicit dominus deus. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph nuncians ei verbum/ et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti grãm apud dominum. Ecce concipies ⁊ paries ⁊ vocabitur altissimi filius. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Ecce concipies ⁊ paries. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi. Ecce cõci

pies. In ſcdo nocturno An. ps et ℣ vt in pſalterio. Lec. iiij.

Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumens non eſt circūligata: nec curata medicamine neqꝫ fota oleo. Terra veſtra deſerta: ciuitates veſtre ſuccenſe igni. Regionem veſtram corā vobis alieni deuorāt ⁊ deſolabitur ſicut in vaſtitate hoſtili. Hec dicit dñs. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecū. Spūs ſanctus ſupueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi: qđ eñi ex te naſcetur ſanctum vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet iſtđ quoniam virum non cognoſco? et reſpondēs angelus dixit ei. Spiritusſanctus. Lectio .v.

Et derelinquet filia ſyon vt vmbraculū in vinea et ſicut tugurium in cucumerario: et ſicut ciuitas que vaſtat̄. Niſi dñs exercituum reliquiſſet nobis ſemen quaſi ſodoma fuiſſemus/ et quaſi gomorra ſimiles eſſemus. Hec dicit dominꝰ deus. ℟. Saluatorē expectamꝰ dñm nr̄m ieſum xp̄m. Qui reformauit corpꝰ humilitatis noſtre configuratum corpori claritati ſue. ℣. Preoccupemꝰ faciem eius in confeſſione: et in pſalmis iubilemꝰ ei. Qui. L. vj.

Audite verbum dñi principes ſodomorum: percipite aurib' legem dei veſtri populus gomorre. Quo michi multitudinem victimarū veſtrarum dicit dominus? Plenus ſum. Holocauſta arietum ⁊ adipem pinguium ⁊ ſanguinem vitulorum et agnorū ⁊ hyrcorū nolui. Hec dicit dñs deus. ℟. Audite verbum domini gentes: et annunciate illud in finibus terre Et in inſulis que procul ſunt: dicite ſaluator noſter adueniet ℣. A ſolis ortu et occaſu ab aquilone ⁊ mari. Et in inſulis que procul ſunt: dicite ſaluator noſter adueniet. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi ſancto. Et in inſulis que procul ſunt: dicite ſaluator noſter adueniet. In tertio nocturno antiphone pſalmi et ℣ ſicut in pſalterio. Lectio ſancti euangelij ſecūdum Mattheum. xx. Lectio ſeptia.

In illo tēpore. Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymam ⁊ veniſſet bethfage ad mōtem oliueti tūc miſit duos diſcipulos dicēs eis. Ite in caſtellum quod contra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinam alligatam ⁊ pullum cū ea. Soluite ⁊ adducite mihi. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede pbrī.

Aſina ⁊ pullus quibus ſedēs dominus hieroſolymam venit vtriuſqꝫ populi iudei videlicet et gentilis ſimplicia corda deſignant: quibus ipſe preſidens queqꝫ a noxia libertate ſuo frenans imperio ad viſionem ſuperne pacis inducit. Hieruſalem quippe viſio pacis interpretatur. Tu autem dñe miſerere noſtri. Deo gratias. ℟.

Ecce virgo cõcipiet et pariet filium dicit dñs et vocabitur nomen eius Admirabilis de⁹ fortis. ℣. Tollite portas pricipes vr̃as et eleuamini porte eternales et introibit. Admi. Le. viii.

Et bene cũ ad mõtem oliueti venisset dñs discipulos qui hec sibi animalia adducerent misit: qz non nostris ad eum meritis sed sola ipsi⁹ gratia largiẽte peruenimus: iohãne attestãte qui ait. Et in hoc charitas non quasi nos dilexerimus deum: sed qm̃ ipse prior dilexit nos. ℞. Obsecro domine mitte quem missurus es: vide afflictionem populi tui. Sicut locut⁹ es veni et libera nos. ℣. A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Sicut. Lectio nona.

Mons nãqz oliueti celsitudinem dñice dilectionis qua nos misericorditer illustrare ac saluare dignatus est insinuat: non solum qz olei natura lucis ministra est laborũ dolorũqz solamen/ verũetiam qz cũctis quib⁹ immiscetur solet excellere liquorib⁹. ℞. Letentur celi et exultet terra: iubilate mõtes laudem: qz dñs noster veniet. Et pauperũ suorũ miserebitur. ℣. Ecce dñator dñs cũ virtute veniet. Et pauperũ. Gl'ia patri. Et. reincipitur ℞. Letẽtur. loco psalmi Te deũ. qui non dr̃ per totum aduẽtum nisi in festo sctõrũ. ix. lec. ℣ sacerd. Emitte agnũ dñe dominatorem terre. ℞. De petra deserti ad mõtẽ filie syon. Et etiã dicitr̃ aliis dieb⁹ dñicis per aduẽtum pversu sacerdotali nisi quãdo vigilia natiui. dñi die do. euenerit. In laudibus antiph.

In die illa stillabũt mõtes dulcedinem et colles fluẽt lac et mel all'a. ps. Dñs regna. fo. xxviii. ã. Jocũdare filia syõ exulta satis filia hierl'm all'a. ps. Jubilate. fo. xxx. ãn. Ecce dominus veniet et oẽs scti ei⁹ cũ eo et erit i die illa lux magna all'. ps. Deus de⁹ me⁹. fol. xviii. ãn. Oẽs sitientes venite ad aquas q̃rite dñm dũ inueniri põt all'. ps. Bñdicite. fol. xlix. ãn. Ecce veniet ppheta magn⁹: et ipse renouabit hierl'm all'a. ps. Laudate dñm. fo. xlviii. Cap'm.

In dieb⁹ illis saluabit̃ iuda et israel hereditabit cõfidẽter: et hoc est nomen qđ vocabunt eum dñs iustus noster. Deo gratias. Et etiam dicitur ad laudes tam diebus dñicis qз ferialis quãdo fit de tẽpore: vsqz ad O sapiẽtia. Hymnus.

Vox clara ecce intonat: obscura queqz increpat: pellãtur emin⁹ somnia: ab ethere xp̃s pmicat. Mens iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sydus refulget iam nouũ: vt tollat omne noxium. E sursum agnus mittit̃: laxare gratis debitũ: oẽs pro indulgẽtia: vocem demus cum lachrymis. Secũdo vt cum fulserit: mũ-

dñicꝫ horror cireerit: nō ꝑ reatu puniat / sed pius nos tunc ꝓtegat. Uanus honor virtꝰ. Et dr ꝑ totū aduētū ℣. Vox clamātis in deserto. ℟. Parate vias dñi rectas facite semitas dei nr̄i. Iste ℣. dr etiā aliis diebꝰ do. ꝑ totū aduentum: nisi qñ vigilia natiuitatis domini die do. eue. Aliis diebus feriatis quādo fit de tp̄e dicitur ℣. Emitte agnū qui etiaz dicitur quādo fit memoria de tp̄e. Ad benedictꝰ añ.

Spiritus sanctꝰ in te descēdet maria: ne timeas habēs in vtero filium dei all'a. ps. Bñdictꝰ fo. xlix. Oratio q̄ dicitur ꝑ totā ebdo. qñ fit de tēpore. Collecta

Excita q̄s dñe potētiā tuā et veni: vt ab imminētibꝰ peccatorum nostrorum periculis / te mereamur protegēte eripi: te liberāte saluari. Qui vi. Sequitur mē̄o. de reliquiis per añ. Isti et cetera maximo digni sūt honore venerari i terris: quos in celis rex regū immensa cumulauit gloria. ℣. Iusti autē in perpetuum viuent. ℟. Et apud dominum &c. Oro.

Propiciare q̄s dñe nobis famulis tuis per sanctorꝫ tuorum: quorꝫ corpora vel reliquie in presenti requiescūt ecclesia merita gloriosa: vt eorum pia intercessione ab omnibꝰ semp protegamur aduersis Per xp̄z Ad mē̄o. omnium sanctorꝫ añ. Ecce dominus veniet. quere supra in lau. ℣. Iustorū. Oratio.

Conscientias nostras q̄s domine visitādo purifica: vt veniēs iesus xp̄s filiꝰ tuꝰ dñs nr̄ cū oibꝰ sctis paratā sibi i nobis inueniat mansionē. Qui tecū. Et sic fiūt iste mē̄o. ad matu. per totum aduentum qñ fit de tp̄e. Ad p̄mā añ. In die illa ps. Deus deus meus res. fo. vj. ps. Dñs regit. Gloria. fo. vij. ps. Dñi est terra. fo. vij. ps. Ad te do. leua. Gl'ia. fo. vij. ps. Iudica me. fo. viij. ps. Deus in nomie. Gloria. fo. xvj. ps. Cōfitemini. Gloria. fo. xxxij. ps. Bti immaculati. fo. xxxviij. ps. In quo corrigit. Gloria. fo. xxxviij ps. Retribue. fo. xxxviij. ps. Adhesit. Gloria. fol. xxxviij. ps. Quicunqꝫ vult. Gloria. fo. xxxviij. ℣. Exurge domine adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen sanctuz tuum. Preces vt infra i psalt. loco suo inuenies. In ista p̄ͦ dominica et in dominica secūda sequenti in reditu ꝓcessionis añ. Missus. Ad tertiam. añ. Iocundare. Capitulum.

De celo veniet dominator dñs et in manu eiꝰ honor et imperium. Deo gratias. ¶ Nota q̄ secūdm vsū ecclie parisieñ. ad hor. tā de tp̄e q̄ de sanctis semper repetunt̄ Gl'ia horarū: hoc est primo añ ℣. et post ℣. et t̄tio post. Gloria pa. Excepto in. xl. ut infra inuenies. In ista do. tm̄ dicitur i fine ℟. Alleluya. et in fes. semidup. et dup. totius aduētꝰ. et ꝑ totū annū excepto

a septuagesima vsqz ad pasch. ℟. Veni ad liberandū nos dn̄e de⁹ virtutū. ℣. Ostēde faciē tuā ꝛ salui erimus. Gloria pa. ℣. Timebunt gētes nomē tuū dn̄e. ℟. Et oēs reges terre gloriam tuā. Oratio vt̄s. Ad sextā. Añ. Ecce dn̄s veniet. Capitulū.

Docebit nos dn̄s vias suas ꝛ ābulabimus in semitis eius: qz de syō exibit lex: ꝛ ℣bū dn̄i de hierusalem. Deo grās. ℟. Ostēde nobis dn̄e miam tuā ℣. Et salutare tuum da nobis Gloria pa. ℣. Memento nostri domine in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Oro Excita. vt̄s. Ad nonā Añ. Omnes sitientes. Capitulū.

Dominus legifer noster dominus rex noster ipse veniet ꝛ saluabit nos. Deo grās. ℟. Super te hierusalem orietur dominus. ℣. Et gloria eius in te videbitur. Glīa. ℣. Dn̄e de⁹ virtutū ꝯuerte nos. ℟. Et ostende faciē tuā ꝛ salui erimus. Oro vt̄s. Et ita fit per totū aduentū rā in eb. ꝙ in h̄ris horarium oratione de dominica currente tā dieb⁹ dn̄icis ꝙ̄ feriatis. Ad ves. Añ. Ecce veniet. Capitulum.

Qui venturus est veniet ꝛ nō tardabit: iam nō erit timor in finibus nostris: quoniam ipse est saluator nr̄. Deo gratias. Hymn⁹. Cōditor. ℣. Rorate celi. Ad magt̄ añ. Ne timeas maria inuenisti gratiā apud dominū ecce concipies et paries filium all'a. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vt̄s. Completorium vt̄s. ¶ Nota ꝙ capitulum precedens videlicz Qui venturus. dr̄ ad ves. qū fit de tpe ab ista die vsqz ad diem qua incipiet añ. O sapiētia. Et tunc dr̄ ad ves. Cap̄m. Ecce virgo concipiet. vt infra: ꝛ ad laudes cap. Qui venturus. vt̄s vsqz ad vigiliam natiuitatis domini. ¶ Feria. ij. ꝛ per alias ferias aduentus ad matutinas inuitatoriū. Regem venturum dominum Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Verbum supernum Super psalmos añ. Dominus defensor. ps. Dominus illuminatio. ꝛ cetere ad ceteros: vt in psalterio inuenies. ℣. Ex syon species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Lec. j.

Cum veneritis ante cōspectum meū: quis quesiuit hec de manibus vestris vt ambularetis in atrijs meis? Ne offeratis vltra sacrificiū frustra incensum abominatio est michi. Neomeniam ꝛ sabbatum ꝛ festiuitates alias nō feram. Iniqui sunt cetus vestri. Hec dicit dominus deus: cōuer. ꝛc. ℟m. Aspiciebam. Lectio secunda.

Kalendas vestras ꝛ solennitates vestras odiuit anima mea. Facta sūt mihi molesta laboraui sustinēs. Et cū extenderitis manus vestras: auertā oculos meos a vobis. Et cū multiplicaueritis orationē nō

exaudiam. Manus enim vestre sanguine plene sunt. Hec dicit domi. ℟. Missus ē. Lectio. iij.

Lauamini mūdi estote: au ferte malū cogitationum vestrarū ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite bene facere. Querite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduam: & venite & arguite me dicit domin9. Hec dicit dominus. ℟ in Aue maria.

¶ Nota q̄ p totū aduētū dr̄ semper in mat. qn̄ fit de tpe p ℣. sacerdo. ℣. subsequēs p̄mi ℣. de noc. hoc est qn̄ dr̄ ℣. primus in nocturno ℣. secundus erit ℣. sacerdotalis. & quando ℣. secūdus dicitur in noctur. ℣. tertius erit ℣ suo sacerdoto. & deinde iterū reincipiēdo & hoc intelligitur de sanctis & etiā de tēpore. In octauis solēnitatū videlicet natiuitatis / pasche & pēthecostes in aduētu: & i tempore paschali & hoc quando fiunt tres lectiōes: exceptis tamē diebus dominicis vts. Ad lau. āe fer. & in alijs ferijs p totū aduētum in quibus nō sunt proprie laudes. Cpm. In diebus illis. ℣. Emitte. qui dicitur semper quando fit mēoria de aduentu. Ad benedictus ān. Angel9 domini nunciauit marie & concepit de spiritu sancto alleluya. ps. Bn̄d9. fo. xlix. Oro de dominica precedenti vt supra. Nota etiā q̄ in ista feria secūda & in alijs ferijs seu simplicib9 dieb9 qn̄ fit de tpe vsq3 ad natiuitatē dn̄i: & a purificatiōe vts marie vsq3 ad pas. Et a feria secūda post trinitatē iterū vsq3 ad natiuitatē dn̄i semp fit pstrata ante orationem ad matu. et horas excepto tn̄ q̄ si sequat festū ix. lectionū tūc nō fit pstrata ad nonā: hoc est nō dicuntur preces nisi in. xl. vt infra inuenies in feria quarta i capite ieiunij: sed statim post paruū ℣. dicet orō. Per aduentū vero & in xl. cantat. ix. ante prandiū simplicibus dieb9. Ad primā & ad alias horas āe feria. q̄re i psal. loco suo. Capm. ℟. & ℣. vts. in dominica. Ad horas oratio que dicta est in matutinis: semp dicit exceptis diebus feriatis q̄tuor tēporum quādo fit de tempore: quia dicitur oratio de dominica tunc currente. ¶ Nota q̄ per totum aduentum quādo fit de tpe dicūt. vij. psalmi penitentiales i maiori ecclesia ad primā exceptis dn̄icis dieb9 et vigilijs natiui. domini. Ad vesperas sup pos ān Inclinauit. ps. Dilexi. fo. xxxvij. Et cetere ad cetos. Capitulū. hym. & ℣. vts. Ad mḡt ān. Hierusalem respice ad orientem & vide alla ps. Mḡt. fo. xlix. Orō vt supra. Memoria de reliquijs ān Et facta est. ℣ s9. Letamini. Oratio. Propiciare. Mēo. de omnibus sanctis ān Ecce domin9 veniet ℣. Exultent iusti. Oratio Conscientias Complet. vts. ¶ Fer.

feria ad matu. Inuita. Regē venturū. vts. ps. Venite. hy⁹. Verbū supnū. ℟. Egredietur dominus de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet pplm suū. l. j.

SI fuerit peccata vestra vt coccinum quasi nix deal- babūtur: et si fuerint rubra / q̄si vermicul⁹ velut lana alba erūt Si volueritis et audieritis me bona terre comedetis. Quod si nolueritis: et me ad iracundiā prouocaueritis: gladi⁹ deuorabit vos: q2 os dñi locutum est. Hec dicit. ℟. Saluatorē. l. ij.

QUomodo facta est meretrix ciuitas fidelis plena iudicij: Justicia habitauit i ea: nunc autem homicide: argētū tuum versū est in scoriam: vinum tuum mixtū est in aqua. Hec. ℟. Audite verbū. lec. iij.

PRincipes tui infideles socij furum. Omes diligūt munera: sequuntur retributiones. Pupillo nō iudicāt et causa vidue nō ingreditur ad eos. Hec dicit dñs. ℟. Ecce virgo. Ad benedictus ān. Antequā cō uenirēt inuēta est maria in vtero habēs de spiritu sancto. ps. Benedict⁹. fo. xlix. Orō. vts. de domi. Ad hor. de feria. vts. Ad vespe. de feria. vts. Ad magt. ān. Querite dominum dum inueniri potest: inuocate eū dū prope est alleluya. ps. Mḡt. fo. xlix. Oratio vts. Completorij vts. ¶ Feria quarta ad mat. Inuitato. Regem venturū. ps. Venite. Hymnus. Verbū supernum prodiens. ℟. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascēdet. l. j.

PRopter hoc ait dominus deus exercituum fortis israel. Heu consolabor super hostib⁹ meis: et vindicabor de inimicis meis. Et cōuertā manū meam ad te et excoquam ad purum scoriam tuam et auferam omne stannum tuū. Hec. ℟m. Obsecro domine. Lectio scda.

ET restituā iudices tuos vt fuerunt prius et consilios tuos sicut antiq̄tus. Post hec vocaberꝭ ciuitas iusti: vrbs fidelis. Syō in iudicio redimetur: et reducent eā in iusticia. Et conteret scelestos et peccatores simul: et qui dereliquerunt dominum consumentur. Hec. ℟m. Letentur. Lectio tertia.

COnfundenī eñi ab idolis q̄bus sacrificauerūt. Et erubescetis sup hortis q̄s elegeratis: cū fueritis velut quercus defluētib⁹ folijs: et velut hortus absq2 aq̄. Et erit fortitudo vra vt fauilla stuppe: et op⁹ vrm q̄si scitilla et succendet vtrūq2 simul: et nō erit qui extinguat. Hec dt. ℟. Confortate manus fatigatas: et genua debilia roborate: q̄ pusillanimes estꝭ: mēte cōualescite: me timete dicit dominus: quia venio Dirumpere iugum captiuitatis vestre. ℟. Ciuitas hierusalē noli flere: q2 cito veniet sal⁹ tua. Dirumpe

re singl. Gloria. Dirupere. Ad bndꝰ. ãn. De syon exibit lex et vbū dñi de hiertm. ps. Bñdictꝰ fo. xlix. Oro vts. Memoria vts. Ad horas vts. Ad vesperas ãe. feriales. Ad magt ãn. Veniet fortior me post me: cuiꝰ nō sū dignꝰ soluere corrigiam calciamētorum eius. ps. Magnificat fo. xlix. Oratio vt supra. ¶ Feria. v. Ad mat. inuit. Regē venturū. ps. Venite. hyꝰ. Verbū supernū. ℣. Ex syon species decoris eius. Isaie secūdo. Lectō. i.

V Erbuz quod vidit isaias filiꝰ amos super iudam ꝛ hierusalem. Et erit ī nouissimis diebus p̄paratus mōs domus domini in vertice mōtiū Et eleuabit sup colles. Hec dicit. ℟. Aspiciebam. Lectio. ii.

E T fluent ad eū omnes gētes: ꝛ ibunt populi multi et dicēt. Venite ascēdamus ad montem domini: ꝛ ad domum dei iacob: ꝛ docebit nos vias suas ꝛ ambulabimꝰ in semitis eius quia de syō exibit lex ꝛ verbum domini de hierusalem. Hec di. ℟. Missus est. Lectio tertia.

E T iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et conflabunt gladios suos in vomeres: ꝛ lanceas suas in falces Non leuabit gens contra gētē gladium: nec exercebunt vltra ad prelium. Hec dicit. ℟. Aue maria gratia. Ad benedictꝰ ãn. Benedicta tu in mulieribus ꝛ benedictus fructus vētris tui. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio vts. Memoria vts. Ad horas vt supra Ad vesperas ãte ferias. Ad magt ãn. Expectabo dominum saluatorem meū: prestolabor eum dū prope est alleluya. Oratio vts. Cōpleto. vt supra. ¶ Feria sexta ad matu. inuita. Regem vēturum vt supra. ps. Venite. Hymnus. Verbum supernū. ℣. Egredietur dominꝰ de loco sancto suo. Lectio p̄ma

D Omus iacob venite ꝛ ambulemus in lumine domini. Proiecisti enim populū tuū domū iacob: quia repleti sunt vt olim ꝛ augures habuerūt vt philistijm ꝛ pueris aliēis adheserūt. Repleta est terra argento ꝛ auro: ꝛ nō est finis thesaurorum eius. Hec dicit dominus deus cō. ℟. Saluatorē. Lec. ii.

E T repleta est tra eiꝰ eqs ꝛ innumerabiles quadrige eiꝰ. Et repleta est terra eiꝰ idolis. Opus manuum suaruz adorauerunt: quod fecerūt digiti eorū. Et incuruauit se homo: ꝛ humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis. Hec dicit. ℟. Audite verbum. Lectio tertia

I Ngredere in petram ꝛ abscondere in fossa humo a facie timoris domini: ꝛ a gloria maiestatis eiꝰ. Oculi sublimes hominis humiliati sunt: ꝛ incuruabitur altitudo virorum. Hec dicit dominus. ℟ m Ecce vir. Ad benedictus ãn. Ecce veniet deus ꝛ homo de domo dauid se-

dere in throno all'a. ps. Bndi9. fo. xlix. Oro vts. Meo. vts. Hore vts. Ad v... fe. sex. Ad mag... Ex egypto vocaui filiu meu: veniet vt saluet populu suu. ps. Mgt. fo. xlix. Oro vt supra. ¶ Sabba. ad matut. Inuitato. Regem. ps. Venite. Hymnus. Verbum. ℣. Egredietur virga. Lectio pma

Exaltabitur autē dominus sol9 in die illa: qr dies domini exercituu super omnē supbum & excelsum & super omnē arrogantē & humiliabitur. Hec dicit. ℟. Obsecro. Lectio secūda

ET super omnes cedros libani sublimes & erectas & super omēs quercus basan: & super oēs mōtes excelsos: & super omnes colles eleuatos: et super omnē turrem excelsaz: & sup omnē muruz munitum: & super oēs naues tharsis: & sup omne qd visu pulchru est. Hec dicit. ℟. Letetur. Lecto tertia

ET incuruabitur oīs sublimitas hominu: & humiliabitur altitudo virorū. Et eleuabitur dominus sol9 in die illa: & idola penitus conterētur. Et introibūt in speluncas petrarū & in vorag ies terre: a facie formidinis domini: & a gloria maiestatis eius: cū surrexerit percutere terram. Hec dicit. ℟ m. Confortare. Ad benedict9 an. Syon noli timere ecce de9 tu9 veniet alleluya. ps Benedict9. fol. xlix. Oratio vts. Memoria vts. ad hoc. vts. Ad vesperas sup pos. an. Veni dne visitare nos in pace vt letemur corā te corde pfecto. ps. Bnd9. fo. xlix. cū rel. cpz Qui vētur9. hy9. Cōditor. ℣. Rorate. Ad magt. a. Leua hierl'z oculos tuos & vide potētiā reg: ecce saluator venit soluere te a vinculo. p. Mgt. fo. xlix. Oro de do. pcedente. Completo. vts. ¶ Dnica. ij. aduēt9 ad matn. innita Rex no ster aduenient xps. Quē iohannes predicauit agnum esse vēturū. ps. Venite. Hy9 Verbū supernū. In primo noctur. an. ps. & ℣. vt supra i prima dnica. Lctō. j.

IN die illa proiiciet homo idola argēti sui: & simulachra auri sui q fecerat sibi: vt adoraret talpas et vespertiliones. Et igredietur fissuras petrarū & cauernas saxorum a facie formidinis domini: & a gloria maiestatis ei9 cum surrexerit pcutere terrā. Quiescite ergo ab hoie cui9 spirit9 in naribus ei9 est: quasi excelsus reputatus est ipse. Hec dicit do. ℟. Hierusalē cito veniet salus tua quare merore cōsumeris: nun quid cōsiliarius non est tibi: qr innouabit te dolor? Saluabo te & liberabo te noli timere. ℣s9. Israel si me audieris nō erit i te deus recēs neq adorabis deū alienum: ego em dominu9. Saluabo te & liberabo te. Lctō. ij.

ECce em dominator dominus exercituū auferet ab

hierusalē ꝛ ab iuda validū ꝛ fortē. Oē robur panis ꝛ oīe robur aque: fortē ꝛ virū bellatorē: ꝛ iudicē ꝛ pphetā ꝛ ariolū ꝛ senem principē sup qnquaginta ꝛ honorabilē vultu: ꝛ consiliariū et sapientē de architectis ꝛ prudētem eloquii mystici. Hec dicit. ℟. Ecce dn̄s veniet et omnes sancti eius cum eo: et erit i die illa lux magna: ꝛ exibūt de hierusalem sicut aqua munda. Et regnabit dominus in eternum super oēs gentes. ℣. Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Et regnabit. Lectō. iii.

ET dabo pueros principes eorum: ꝛ effeminati dominabuntur eis. Et irruet populus ad populum: vir ad virum vnusquisq₃ ad proximum suū: tumultuabitur puer ꝯtra senē et ignobilis cōtra nobilē. Hec. ℟. Docebit nos dominus vias suas: ꝛ ambulabim⁹ in semitis eius. Quia de syon exibit lex ꝛ verbum dn̄i de hierusalem. ℣. Venite ascēdamus ad mōtem domini ꝛ ad domum dei iacob. Qz. In. ii. noctur. aīa ꝑi. ℣. sicut in prima dominica. Lectō. iiii.

APprehēdet enim vir fratrem suum: domesticum patris sui ꝛ dicet. Vestimentū tibi est pīceps esto nr̄. Ruina autē hec sub manu tua. Respōdebitq₃ in die illa dicens. Non sū medic⁹: ꝛ i domo mea nō est panis neq₃ vestimētum: nolite me constituere principē populi. Hec dicit dn̄s. Resp̄. Ciuitas hierusalem noli flere: quoniā doluit dominus super te. Et auferet a te omnem tribulationem. ℣. Ecce dominator dominus cū virtute veniet. Et auferet a te oēm tribulationē. Lectio qnta

RVit enī hierusalē ꝛ iudas concidit: qr lingua eorum ꝛ adinuētiones eorꝫ cōtra dn̄m vt prouocarēt oculos maiestatis eius. Agnitio vultus eorū respōdebit eis ꝛ peccatum suū quasi sodoma ꝑdicauerunt nec abscōderūt. Hec dicit. ℟. Ecce veniet domin⁹ protector noster sanct⁹ israel. Coronam regni habēs in capite suo. ℣. Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Coronam. Lectio sexta

VE aie eorꝫ: quoniā reddita sunt ei mala. Dicite iusto qm̄ bene: qm̄ fructū adinuētionū suarū comedet. Ve impio i malū. Retributio enī manuū eius fiet ei. Populum meū exactores sui spoliauerunt: ꝛ mulieres dominate sunt ei⁹. Hec dicit dominus deus. ℟. Sicut mater consolat̄ filios suos: ita consolabor vos dicit dn̄s: et de hierusalē ciuitate quam elegi: veniet vobis auxilium. Et videbitis ꝛ gaudebit cor vestrū. ℣. Deus a libano veniet ꝛ sanct⁹ de monte vmbroso ꝛ condenso. Et videbitis ꝛ gaudebit. In tertio nocturno aīe ꝑi ꝛ ℣. vt i prima dominica. Secundum lucam. xxi. Lectio septima.

In illo tēpore. Dixit iesus discipłis suis. Erūt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris pressura gentium: pre cōfusione sonitus maris ⁊ fluctuū. Et reliq̄. Omē. bti greg. pape.

Dominus ac redēptor noster paratos nos inuenire desiderās senescentem mundū que mala sequuntur denūciat: vt nos ab eius amore compescat. Tu. ℟. Hierusalē plantabis vineā in montib⁹ tuis ⁊ exultabis quia dies domini veniet: surge syon cōuertere ad dñm deū tuū: gaude ⁊ letare iacob. Q: de medio gentium saluator tuus veniet. ℣. Exulta satis filia syō: iubila filia hierl'm. Q. Lectō. viij.

Appropinquāte eius termino quāte persecutiōes preueniēt innotescit: vt si deū metuere in tranquillitate noluimus: vicinum eius iudiciū vel persecutiōe attriti timeamus. ℟. Egredietur dominus de samaria ad portā que respicit ad orientem ⁊ veniet in bethleem ambulans super aquas redemptionis iude. Tunc saluus erit omnis homo: quia ecce veniet. ℣. Deus a libano veniet ⁊ sanctus de monte vmbroso ⁊ condenso. Tunc saluus. Lectio. ix.

Huic etenim lectioni sācti euāgelij quam modo vr̄a fraternitas audiuit: paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem ⁊ regnum aduersus regnū. Et erūt terremotus magni: p loca ⁊ pestilētie ⁊ fames. ℟. Rex noster adueniet christus. Quē iohānes predicauit agnum esse venturum. ℣. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit pctā mūdi. Quē. Gl'ia. Quē. recipit ℟. Rex noster. loco psal. Te deū. ℣. sacer. Emitte agnū dñe. In lau. Añ.

Ecce in nubib⁹ celi dominus veniet cum potestate magna alleluya. ps. Dominus regnauit. fol. xxviij. Et cetere ad cetos Añ. Urbs fortitudinis nostre syō saluator ponetur in ea mur⁹ ⁊ āntemurale: aperite portas: q: nobiscū deus all'. An. Ecce apparebit dominus ⁊ nō mentietur: si morā fecerit expecta eum: q: veniet ⁊ nō tardabit all'a. An. Mōtes ⁊ colles cantabunt corā deo laudem: ⁊ oīa ligna siluarū plaudent manibus: quoniā veniet dñs dñator i regnū eternū alleluya all'a. An. Ecce dñs noster cum virtute veniet: vt illumiet oculos seruorū suorū all'a. Caplm. In diebus illis. hy⁹. Vox. ℣⁹. Vox clamantis. Ad bñd⁹. añ.

Sup soliū dauid ⁊ sup regnū eius sedebit in eternū alleluya ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio

Excita domine corda nr̄a ad preparādas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mētibus seruire mereamur. Qui tecum. Memoria vt supra. In reditu processionis a̅. Missus est. vt supra.

in prima do. Ad hor. ãe de lau. Cpl R. et V. q̄re vts. in alia do. Ad vel. sup ps an. Ecce dñs. ps. Dixit dñs. fo. xxxvj. cũ cete ris. Hy⁹ et V. vt i p̄ma do. vts. Ad magt ãn. Beata es maria q̄ credidisti: pficiẽtur in te que dicta sunt tibi a dño alla. ps. Mgt. f. xlix. Oro vts. Copl. vts

¶ Feria. ij. Inui. hy⁹ et V. vt in prima feria scđa aduẽ. Lect. j.

Populte meus: qui beatum te dicũt/ipsi te decipiũt: et viã gressuũ tuoꝝ dissipant. Stat ad iudicãdum dñs et stat ad iudicãdos pplos. Dñs ad iu dicium veniet cũ senib⁹ populi sui et principib⁹ ei⁹. Hec dicit. R. Hierusalem. Lectio scđa.

Uos eñ depasti estis vineã meã: et rapina pauperis in domo vestra. Quare atteri tis pplm meũ: et facies paupe rum cõmolitis: dicit dñs exer cituũ. Hec. R. Ecce ve. Le. iij.

Et dixit dñs. Pro eo q̄ ele uate sunt filie syõ: et am bulauerũt extẽto collo: et nuti bus oculoꝝ ibãt: et plaudebãt: et ambulant: et in pedib⁹ suis cõposito gradu incedebãt: decal uabit dñs verticem filiaꝝ syon et dñs crinem earum nudabit. Hec di. R. Docebit nos. Lau. ãn. fer. Cpm hy⁹ et V. vts. Ad bñdict⁹ ãn. De celo veniet do minatoꝝ dñs: et in manu ei⁹ ho noꝝ et imperium. ps. Bñd⁹. fo. xlix. Oro vts. Mẽo. vts. Ad ho ras vts in feria scđa p̄cedẽti. Ad vs sup ps ãn. Inclinauit. ps. Dilexi. fo. xxxvij. Cetera vts. Ad magt ãn. Ecce rex veniet dñs terre et ip̄e auferet iugum captiuitatis nostre. ps. Magt. fo. xlix. Oro vts. Cõplet. vts.

¶ Feria. iij. ad matu. Lectio. j.

In illa die auferet dñs or namentum calciamentoꝝ et lunulas et torques et monilia et armillas et mitras: discrimi nalia et periscelides et murenu las et olfactoriola: et in aures et annlos et gẽmas in frõte pẽ dẽtes: et mutatoria et pallia et lintheamina: et acus et specula et sindones et vittas et theristra Tu. R. Ciuitas. Lectio scđa.

Et erit pro suaui odoꝛe fe toꝛ: et p zona funiculus: et p crispanti crine caluicium et pro facia pectorali cilicium. Pulcherrimi q̄q̄ viri tui gla dio cadẽt et fortes tui in prelio. Et merebũt atq̄ lugebũt porte ei⁹ et desolata in terra sedebit. R. Ecce venit. Isaie. iiij. L. iij.

Et apphẽdẽt septem mu lieres virum vnum in die illa dicẽtes. Panem nostrum comedem⁹ et vestimẽtis nr̃is operiemur: tãtũmodo inuocet nomen tuũ sup nos aufer op probrium nostrũ. R. Sicut ma ter. Laudes vts. Ad bñd⁹ ãn. Super te hierlm orietur dñs: et gloria ei⁹ in te videbitur. ps. Bñdict⁹. fo. xlix. Oro vts. Me mo. vts. Ad horas vts. Ad vs ãn. fe. Ad mgt ãn. Vox clamã

tis in deserto parate viā dñi re ctas facite semitas dei nři. ps. Mḡt. f. xlix. Oro vts. Mēo. vts.

¶ Feria quarta. Lectio. j.

IN die illa erit germen dñi in magnificentia: et gl'ia ꝛ fructus terre sublimis: et exultatio his q̄ saluati fuerit de israel Et erit oīs q̄ relictus fuerit in syon ꝛ residuus in hierl'm. Sā ctus vocabitur oīs qui scriptus est in vita in hierl'm. Hec dicit. ℞. Hierl'm. Lectio secunda.

SI abluerit dñs sordem filiaꝝ syon et sanguinem hierl'm lauerit de medio eius: in spiritu iudicij ꝛ spū ardoris. Et creabit dñs sup oēm locum mōtis syon: et vbi inuocat⁹ est nubē per diē et fumū et splēdorem ignis flāmantis in nocte. Hec di. ℞. Egredie‹t›. Lect. iij.

SVper oēm em̄ gloriā ꝓtectio ꝛ tabernaculum erit in vmbraculū diei ab estu: et in securitatē et abscōsionē a turbine et a pluuia. Hec dicit. ℞. Rex noster. Lau. ꝛ cetera vts. Ad bñd⁹ ā. Ecce ego mitto angelū meū qui preparabit viam tuā ante faciē meā. ps. Bñd⁹. fo. xlix. Oro vts. Mēo et ad horas vts. Ad vš āe fer. Ad magnific. ān. Syon renouaberis et videbis iustū tuū qui venturus est in te. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vts. Cōpletorium vts.

¶ Feria. v. Isaie. v. Lectio. j.

CAntabo dilecto meo cāticum patruelis mei vinee sue: vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei. Et sepiuit eā et lapides elegit ex illa: et plantauit eam electā. Hec dicit. ℞. Hierusalem. Lectio. ij.

ET edificauit turrem ī medio ei⁹: ꝛ torcular extruxit i ea. Et expectaui vt faceret vuas: et fecit labruscas. Nūc ergo habitatores hierl'm ꝛ viri iuda: iudicate inter me ꝛ inter vineam meā. Hec. ℞. Ecce dñs. Le. iij.

QVid est qđ debui vltra facere vinee mee ꝛ non feci ei? An ꝙ expectaui vt faceret vuas ꝛ fecit labruscas. Et nūc ostēdam vobis q̄d ego faciā vinee mee. Auferam sepem eius et erit in direptionem. Diruā maceriā ei⁹ et erit in cōculcationem ꝛ ponā eā desertā. Hec dicit. ℞. Docebit. Ad lau. vts. Ad bñd⁹ ān. Tu es qui venturus es dñe quem expectabam⁹ vt saluum facias populū tuū. ps. Bñd⁹. fol. xlix. Oratio vts. Mēo. vts. Ad horas vts. Ad vespe. sup ꝑs āe fer. Ad mḡt ā. Qui post me venit ante me factus est: cui⁹ non sum dignus calciamēta soluere. ps. Magt. fo. xlix. Oro vts. Cōpleto. vts.

¶ Feria sexta. Lectio pⁱma.

NOn putabi‹t› et non fodie‹t›tur: ascendēt sup eam vepres ꝛ spine: et nubib⁹ mandabo ne pluāt super eā ymbrem. Vinea em̄ dñi exercituum domus israel est: et vir iuda germen delectabile eius. Hec dicit

dominus. ℟. Ciuitas. Lect. ij.
Et expectaui vt faceret iudicium et ecce iniquitas: et iusticiam et ecce clamor. Ve qui cōiungitis domum ad domū et agrum agro copulatis vsq3 ad terminū loci. Nunquid habitabitis soli vos i medio terre? Hec di. ℟. Ecce veniet. Lec. iij.
In auribus meis sunt hec dicit dn̄s exercituum. Nisi domus multe deserte fuerint grādes ⁊ pulchre absq3 habitatione. Decem eñ iugera vinearum facient lagunculam vnam et triginta modij cemētis facient modios tres. Hec di. ℟. Sicut mater. Lau. vts. Ad bn̄d9 añ. Dicite pusillanimes confortamini: ecce dn̄s de9 noster veniet ps. Bn̄d9. fo. xliv. Oro vts. Memo. ho. vts. Ad vs sup ps añ fer. Ad mḡr ã. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus ei9 ab extremis terre. ps. Mḡt. fo. xliv. Oro vts. Cōple. vts. ¶ Sabbato. Lec. j.
Ve qui cōsurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potādum vsq3 ad vesperam vt vino estuetis: cythara et lyra et tympanum ⁊ tybia ⁊ vinum in cōuiuijs vestris: et opus dn̄i non respicitis: nec opera manuum eius consideratis. Hec dicit. ℟. Hierusalem. Lec. ij.
Propterea captiuus duct9 est populus meus: q2 non habuit sciētiam. Et nobiles ei9 interierūt fame: et multitudo eius siti exaruit. Propterea dilatauit infern9 aiam suā et aperuit os suū absq3 vllo termino. Hec di. ℟. Egrediet. Lect. iij.
Et descendēt fortes eius et popul9 ei9: et sublimes gloriosiq3 ei9 ad eum. Et incuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir ⁊ oculi sublimium deprimētur. Hec dicit. ℟. Rex noster. Laud. vts. Ad bn̄d9 añ. Ante me non est format9 deus ⁊ post me non erit: q2 michi curuabit omne genu / et cōfitebitur omnis ligua. ps. Bn̄dict9. fo. xliv. Oro vts. Mēo. vts. Ad ho. vts. Ad vs sup ps añ. Benedict9. ps. Ipm. et cetere ad cetos. Cetera vts. in p̄io sabbato adnē. Ad magt añ. Non auferetur sceptrum de iuda ⁊ dux de femore ei9 donec veniat qui mittēdus est: et ipse erit expectatio gētium. ps. Magt. fo. xliv. Oratio de do. precedēs. Cōpleto. vts.
¶ Dominica tertia aduentus ad matutinas Inuitatorium. Surgite vigilemus venite adoremus. Quia nescitis horam quando veniet dominus. ps. Venite exultemus domino. Hy9. Verbum supernum. In primo nocturno anti. psalmi ⁊ ℣ sus vt in psalterio. Lectio prima.
Et exaltabitur dn̄s exercituum i iudicio: et de9 sanctus sanctificabitur i iusticia. Et pascētur agni iuxta ordinē suū: et deserta i vbertatē versa aduene comedēt. Ve qui trahitis iniquitatem i funiculis va=

nitatis: & quasi vinculum plau stri peccatum. Hec di. ℟. Ecce apparebit dñs sup nubem cãdidam. Et cũ eo scrõr milia habẽs i vestimẽto & in femore suo scriptum: rex regum & dñs dominãtium. ℣. Apparebit in finem & non mẽtietur: si morã fecerit expecta eum: qr veniens veniet. Et cũ eo. Lectio scḋa.

Q Vi dicitis festinet & cito veniat opus ei⁹ vt videamus & appropiet & veniat consilium sancti israel: et sciem⁹ illud. Ve qui dicitis malũ bonũ et bonum malũ. Ponẽtes tenebras i lucẽ et lucẽ in tenebras: ponẽtes amarum in dulce: et dulce i amarum. Hec dicit. ℟. Bethleem ciuitas dei summi ex te exiet dñator israel & egress⁹ eius sicut a principio dierũ eternitatis: et magnificabitur in medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nostra dũ venerit. ℣. Et tu bethleem terra iuda nequaq̃ minima es in principibus iuda. Et pax. Lectio.iij.

V E qui sapiẽtes estis i oculis vr̃is: et corã vosmetipsis prudẽtes. Ve qui potẽtes estis ad bibẽdũ vinũ: et viri fortes ad miscendum ebrietatem. Qui iustificatis impiũ pro muneribus: et iusticiã iusti aufertis ab eo. Hec di. ℟. Qui vẽtur⁹ est veniet & non tardabit: iam non erit timor in finib⁹ nr̃is. Qm̃ ipse est saluator noster. ℣. Ex syon species decoris ei⁹ de⁹ nostr manifeste veniet. Qm̃. Gloria patri. Qm̃. In .ij. noc. ant. vt supra in psalterio. Lec. iiij.

P Ropter hoc sicut deuorat stipulã lingua ignis: & calor flãme exurit: sic radix eorũ quasi fauilla erit: & germen eorum vt puluis ascendet. Hec dicit. ℟. Suscipe verbum virgo maria qḋ tibi a dño per angelum transmissum est concipies per aurem deum paries et hoiem. Vt benedicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Paries quidem filium et virginitatis non patieris detrimẽtum: efficieris grauida: et eris semper mater intacta. Vt be. Lec. v.

A Biecerunt eñi legem dñi exercituũ: et eloquiũ sancti israel blasphemauerũt. Ideo iratus est furor dñi in populo suo: et extẽdit manum suã sup eum: et percussit eũ: et cõturbati sunt mõtes: et facta sũt morticinia eorũ quasi stercus in medio platearũ. Hec dicit. ℟. Egypte noli flere qr dñator tu⁹ veniet tibi: ante cui⁹ cõspectum mouebũtur abyssi. Liberare populũ tuũ dñe de manu potẽtiũ. ℣. Ecce dñator dñs cũ virtute veniet. Liberare. Lectio sexta.

I N his oib⁹ nõ est auersus furor ei⁹: sed adhuc man⁹ eius extẽta. Et leuabit signum in nationib⁹ procul: et sibilabit ad eum de finib⁹ terre. Hec dicit dñs. ℟. Prope est vt veniat tempus eius: et dies eius non

elõgabitur. Miserebit dñs ia cob ⁊ israel saluabit. ℣ Quivẽ turus est veniet ⁊ nõ tardabit: iam nõ erit timor i finib⁹ nr̃is. Miserebit. Gl̃ia. Mise. In .iij. noc. vl̃s. S. matth. xj. Lec. vij.

In illo tẽpore. Cũ audisset iohãnes in vinculis opera xp̃i mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es q̃ ventur⁹ es an aliũ expectam⁹: Et reliqua. Omelia beati gregorij pape.

Querẽdum nobis est fratres carissimi cur iohannes ꝓpheta et plusq̃ ꝓpheta q̃ venientem ad iordanis baptisma d...z ostẽdit dicẽs. Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tollit pctã mũdi: q̃ et humilitatẽ suã et diuinitatis ei⁹ potẽtiã cõsiderãs dicit. Qui de terra est de terra loquit. Qui aũt de celo veniet super oẽs est. Tu aũt. ℟ Descẽdet dñs sicut pluuia in vellus. Oriet in dieb⁹ ei⁹ iusticia ⁊ abũdãtia pacis. ℣ Et adorabũt eum oẽs reges terre: oẽs gentes seruiẽt ei. Orietur.

Cur in carcere positus mittens discipulos requirit: tu es q̃ ventur⁹ es / an aliũ expectam⁹: tãq̃ si ignoret quem ostẽderat: et an ipse sit nesciat quẽ ipm esse ꝓphetãdo baptizãdo ostẽdẽdoq̃ clamauerat. Sed hec citi⁹ questio soluitur si geste rei tẽpus ⁊ ordo pẽset. Ad iordanis em̃ fluẽta positus qr ipe redẽptor mũdi esset / asseruit. ℟. Veni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue. L. viij.

Et reuoca dispersos in terram suã. ℣. Excita dñe potẽtiã tuã et veni vt saluos facias nos. Et reuoca disper. Lectio nona.

Missus ꝓ̃o in carcerem an ipse veniat requirit. Non qr ipm esse mundi redẽptorem dubitet: sed querit vt sciat si is q̃ per se i mũdum venerat / per se etiã ad inferni claustra descẽdat. Quẽ em̃ precurrẽs mundo nũciauerat: hunc moriẽdo ⁊ ad iferos precurrebat. ℟. Ecce radix iesse ascẽdet in salutem populor: ipm gẽtes deprecabunt Et erit nomen ei⁹ gloriosum. ℣. Dabit ei dñs de⁹ sedem dauid patris ei⁹ et regnabit in domo iacob ineternũ. Et. Gl̃ia. Et. Reincipit ℟. Ecce radix. loco pi. Te deũ. ℣ In. Emitte agnũ dñe dñatorẽ tre. In lau.

Veniet dñs ⁊ nõ tardabit vt illuminet abscõdita tenebrar: et manifestabit se ad oẽs gentes all'a. An. ps Dñs reg. lo. xcviij. An Hierl'm gaude gaudio magno: qr veniet tibi saluator all'. An. Dabo i syõ salutem et in hierusalẽ gl'iam meã all'a. An. Mõtes ⁊ oẽs colles humiliabuntur: et erũt praua indirecta ⁊ aspera ivias planas: veni dñe ⁊ noli tardare alleluya. An. Iuste ⁊ pie viuam⁹ expectãtes beatam spem ⁊ aduẽtũ dñi. Cprm. In dieb⁹ illis. Hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamãtis. Ad bñd⁹ An. Iohãnes aũt cum audisset in vinculis opera

christi mittens duos de discipu
lis suis ait illi: tu es qui ventu
rus es / an alium expectamus?
ps. Benedict⁹. fo. xlix. Oratio.
AUrem tuā q̄s dn̄e precib⁹
nostris accōmoda: et mē
tis nostre tenebras grā tue vi-
sitationis illustra. Qui vi. Me-
mo. vts. Ad primā et ad alias
horas ā̄e de lau. In reditu pro
ces. R̄. Ecce dies veniūt. Ad no
nam ān. Iuste et pie. Cpm vero
et ho. et R̄. et ceta oīa sicut in
prima do. Ad vespe. nisi incepta
fuerit antī. O sapientia. super
ps dicet antī. Ite dicite iohā-
ni: ceci vidēt: surdi audiūt: clau
di ambulāt: leprosi mundātur.
Ad mā̄t ān. Tu es qui ventur⁹
es an alium expectam⁹? dicite
iohanni que vidistis: ad lumen
ceci redeūt: mortui resurgunt:
pauperes euāgelizātur all'a. ps
Mḡt. fo. xlix. Si aūt fuerit in-
cepta ān. O sapiētia. dicet sup
ps antī. Tu es. et alia non di
cetur. Oratio vts. Cōplet. vts.
¶ Feria. ij. ad matut. inuitato.
hy⁹ et ps⁹ vt supra. Lectio. j.
ET ecce festinus velociter
veniet nō est deficiēs neq̄
laborās in eo. Non dormitabit
neq̄ dormiet neq̄ soluet cingu
lum renū ei⁹: nec rūpetur corri
gia calciamēti eius. Hec dicit.
R̄ia ad diē ptinētia scḋ3 q̄ bre
ue de in anno te docebit. Le. ij.
SAgitte ei⁹ acute: et oēs
arcus ei⁹ extēti: vngule
equor ei⁹ vt silex: et rote eius
quasi impet⁹ tēpestatis. Rugi
tus ei⁹ vt leonis rugiet vt catu
li leonum. Hec dicit. Lect. iij.
ET frēdet et tenebit predā
et amplexabit: et nō erit
qui eruat. Et sonabit sup eum
in die illa sicut sonitus maris.
Aspiciem⁹ in terrā: et ecce te-
nebre tribulationis et lux obte-
nebrata est in caligine ei⁹. Lau
des vts. Ad bn̄⁹ ān Dicit dn̄s:
penitētiā agite appropinqua-
bit eni regnum celor all'a. ps.
Bn̄d⁹. fol. xlix. Oro vts. Me-
vts. Ho. vts. Ad vs̄ sup ps ā̄e
fer. Ad magt ān. Beatam me
dicēt oēs gnationes: q2 ancillā
humilē respexit de⁹. ps. Magt.
fol. xlix. Oro vts. Cōpleto. vts.
¶ Fe. iij. ad matu. inui. hy⁹ ā̄e
et ps⁹ vts. Isaie. vj. Lectio. j.
IN anno quo mortuus est
rex ozias / vidi dn̄m seden
tem sup solium excelsum et ele
natū: et plena erat dom⁹ a ma
iestate ei⁹: et ea que sub ea erāt
implebant tēplum. Seraphin
stabant super illud: sex ale vni
et sex ale alteri. Hec dicit dn̄s.
R̄ia de. Clama. vt supra di. ad
diem pertin3. Lectio secūda.
DUabus velabant faciem
eius: et duab⁹ velabāt pe
des eius: et duabus volabant
et clamabant alter ad alterum
et dicebāt. Sāctus sanct⁹ san
ctus dn̄s deus exercituum ple-
na est omnis terra gloria eius.
Hec dicit. Lectio tertia.
ET commota sunt super li

minaria cardinum a voce clamātis ꝛ domus impleta est fumo. Et dixi. Ve michi quia tacui: quia vir pollutus labijs ego sum: et in medio populi polluta labia habētis ego habito: et regem dn̄m exercituū vidi oculis meis. Hec dicit. Laud. vls. Ab ista feria. iij. vsqꝫ ad vigi. natiui. dn̄i cātātur añe sequē. ad bn̄d⁹ et ad magt: aut super psalmos in vesperis ꝓut breue de in anno te docebit scd̄m mutationem tēporis. Ad bn̄dict⁹ ant. Eleuare eleuare consurge hierusalem solue vincula colli tui captiua filia syon. ps. Benedictus. folio. xlix. Meo. vls. Ad magt an. Cōsurge cōsurge induere fortitudinem brachium dn̄i. Ad bn̄d⁹ an. Quō fiet istud angele dei: quia virum in concipiēdo non pertuli: audi maria virgo sp̄us sctūs supueniet i te et virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. ps. Benedictus. fo. xliv. Ad magt an. Dabit ei dn̄s sedem dauid patris sui: ꝛ regnabit in eternum. ps. Magt. fo. xliv. Ad bn̄d⁹ an. Cōsolamini cōsolamini popule me⁹ dixit de⁹ vester. ps. Bn̄d⁹. fo. xliv. Ad magt ā. Letamini cū hier'l'm et exultate in ea oēs qui diligitis eā in eternum. ps. Magt. xo. xliv. a. Dies dn̄i dn̄i sicut fur ita i nocte veniet: et vos estote parati: quia qua hora non putatis filius hois veniet all'a. ps. Bn̄dict⁹. folio. xlix. An. Hoc est testimoniū quod perhibuit iohānes: q̄ post me venit ante me fact⁹ est. ps. Magt. folio. xlix. an. Ois vallis implebitur: et oīs mōs ꝛ collis humiliabitur: et videbit ois caro salutare dei. ps. Bn̄⁹. fo. xlix. an. Ponent dn̄o gloriam ꝛ laudem eius in insulis nunciabūt quia ecce veniet et non tardabit. ps. Magnificat. folio. xlix. Feria sequētia cantāda sunt per sex dies ꝓpinquiores vigilie natiuitatis dn̄i meliori modo quo fieri poterit vt breue de in anno te docebit. ¶ Sequuntur prima respōsoria de Clama. ℞.

Clama in fortitudine qui annuncias pacem in hierusalem: dic ciuitatibus iude et habitatorib⁹ syon Ecce deus noster quem expectamus aduéniet. ℣. Sup mōtem excelsuꝫ ascēde tu qui euāgelizas syon exalta in fortitudine vocē tuā. Ecce. ℞. Octaua decima die decimi mēsis teinnabitis dicit dominus. Et mittam vobis saluatorem et ꝓpugnatorem pro vobis qui vos ꝓcedet ꝛ introducat in terram quam iuraui patribus vestris. ℣. Ego enim sum dn̄s deus vester qui eduxi vos de terra egypti. Et mittā. ℞. Orietur stella ex iacob ꝛ exurget homo de israel ꝛ cōfringet omnes duces alienigenarum. Et erit ois terra possessio eius. ℣. Ecce dominator dominus cū virtute veniet. Et erit. Gloria patri ꝛ filio. Et erit. ¶ Ses

quintur festa ferie de Clama. ℟. Egredietur dñs et preliabitur cōtra gētes. Et stabūt pedes ei⁹ sup montes oliuarū ad oriētem. ℣. Ex syon species decoris ei⁹: de⁹ noster manifeste veniet. Et. ℟. Precursor p nobis ingreditur agn⁹ sine macula scḋz ordinem melchisedech. Pōtifex fact⁹ est ineternū et in seculū seculi. ℣. Ipse est rex iusticie cui⁹ generatio nō habet finem. Pōti. ℟. Festina ne tardaueris dñe. Et libera populū tuū. ℣. Veni dñe et noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et. Glia. Et. ¶ Feria quarta in ieiunijs.iiij.tempor. legitur tota expositio euangelij seq. scilz Missus est. et in maiori ecclesia aut alijs ecclesijs legitur a dyacono induto palmatica alba cū subdyacono induto tunica alba cū duob⁹ puerꝫ portātib⁹ cereos et vno puero portāte thuribulū sine cruce. In dicta ꝟo fer.iiij. non fiet pstrata ante primā lectionē: sꝫ fiūt pces solite i fine. ¶ Feria.iiij.in ieiunijs.iiij.tēpor. Scḋm lucam.j. Lectio.j.

In illo tēpore. Missus est angel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomen nazareth ad virginē despōsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen virgis maria. Et reliqua. Omelia ve. be. pbri

Exordium nostre redēptionis fratres carissimi hodierna nobis sancti euāgelij lectio cōmēdat que angelum de celis a deo missuz narrat ad virginem: vt nouam i carne natiuitatē filij dei predicaret: per quā nos abiecta vetustate noria renouari atqꝫ inter filios dei computari possimus. Tu. ℟. Missus est. q̄re in prima do. aduēt⁹. Le.ij.

Aptum profecto fuit humane restaurationis principiū vt angel⁹ a deo mitteretur ad virginem partu consecrandam diuino. Quia prima perditionis humane fuit causa cum serpens a diabolo mittebatur ad mulierem spiritu superbie decipiēdam/ immo ipse i serpētem diabol⁹ veniebat q̄ gen⁹ humanum deceptis parētib⁹ primis immortalitatis glia nudaret. ℟. Aue maria. Lectio tertia.

Quia ergo mors intrauit per feminam apte redit et vita per feminam. Illa a diabolo seducta per serpētem viro gustum necis intulit: hec docta a deo per angelum mundo auctorem salutis edidit. ℟. Suscipe verbū. quere in tertia do. aduē. Ad laud. ꝟo si cont bzeue de in anno te decebit. Si autē incepta fuerit ān. O sapiētia. ad laud. et Cpm. Qui vēturus. vsqꝫ ad vigi. natiui. do. Ad illū die similiter ad vesperas cpm. Ecce ꝟ go. vls. hy⁹ Vox cla. ℣. Emitte agnum. Ad bñd⁹ ān. Miss⁹ est. q̄re itra post lau. vel Propter syon. et orōnem sūe. ¶ Feria quinta. Lectio prima.

Et volauit ad me unus de seraphin: et in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari: et tetigit os meum et dixit. Ecce tetigi hoc labia tua: et auferetur iniquitas tua: et peccatum tuum mundabitur. Hec dicit. Feria iii. ad diem perti. Lectio ii.

Et audiui vocem domini dicentis Quem mittam? Et quis ibit nobis? Et dixi. Ecce ego mitte me. Et dixit. Vade: et dices populo huic. Audite audientes et nolite intelligere: et videte visionem et nolite cognoscere. Hec. L. iii.

Excreca cor populi huius et aures eius aggraua: et oculos eius claude/ ne forte videat oculis suis: et auribus suis audiat: et corde suo intelligat et conuertatur et sanem eum. Cete. vt breue de i. nono te docebit. ¶ Fer. vj. in ieiu. iiij. tpm. Scdm Lucam. j. Lectio prima

In illo tempore. Exurgens maria abijt in montana cum festinatione in ciuitatem iuda et intrauit in domum zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri

Lectio sancti euangelij quam modo audistis et redemptionis nostre nobis semper veneranda primordia predicat: et salutaria semper imitande humilitatis remedia commendat. Nam quia a peste superbie attactum genus humanum perierat/ decebat vt medicamentum humilitatis quo sanaretur prima mox incipientis salutis tempora pretenderet. Tu. Lectio. ij.

Et quia per temeritatem seducte mulieris mors in mundum introierat: congruum fuit vt in initium vite reuertentis mulieres se deuote humilitatis inuicem ac pietatis preuenirent obsequijs. Lec. tria

Primo ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostendit humilitatis non minus religionis quam castitatis exemplo venerabilis. Siquidem gloria virginei et intemerati corporis qualis sit vita superne ciuitatis ad quam suspiramus insinuat: vbi neque nubent neque nubentur. Sed sunt sicut angeli dei in celis. ¶ Sabbato. Secundum lucam. iij. Lectio prima.

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris procurante pontio pylato iudeam: tetrarcha autem galilee herode: philippo autem fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regionis: et lisania abiline tetrarcha sub principibus sacerdotum anna et caypha factum est verbum domini super iohannem zacharie filium in deserto. Et rel. Ome. beati greg. pa.

Redemptoris precursor quo tempore verbum predicationis acceperit memorato romane reipublice principe et iudee regibus designatur/ cum dicitur anno quintodecimo imperij tyberij cesaris etc. Lectio secunda.

Quia illum predicare veniebat qui ex iudea quosdam et multos ex gentibus redempturus erat: per regem gentium et principes

introitum ꝓdicatiõis eius tẽpo
ra designant. Lectio.iij.
Quia aũt gentilitas colli
gẽda erat ⁊ iudea pro culpa ꝑfi
die disꝑgenda ipsa quoqȝ descri
ptio terreni ꝓncipatus ostẽdit
qñ in romana republica vnꝰ ꝓ=
fuisse describit: et iudee regno
ꝑ q̃rtã ptẽ plurimi ꝓncipaban
tur. Liquet ergo ꝙ ad finem re
gni iudee ꝑuenerat: q̄ tot regi=
bus diuisa subiacebat. ¶ Se=
quũt.iij. Rña de Clama.
Modo veniet dñator dñs.
Et nomẽ eiꝰ emanuel vocabit.
℣ꝰ. Ecce dñator dñs cũ ꝟtute
vẽiet. Et. ℞. Videbũt gẽtes iu
stũ tuũ ⁊ cũcti reges inclitũ tuũ
Et vocabitur tibi nomẽ nouū
qḋ os dñi noīauit. ℣. Et eris co
rona glīe in manu dñi: et diade
ma regni ī manu dei tui. Et. ℞.
Mõtes isrl' ramos vros expãdi
te ⁊ florete ⁊ fructũ facite. Pro
pe est vt veniat dies dñi. ℣. Ro
rate celi desuper ⁊ nubes pluãt
iustũ aperiat terra ⁊ germinet
saluatorẽ. Prope. Glīa. Prope
¶ Sequũt.iiij. Rña de Clama.
Emitte agnū dñe dñatorẽ
terre. De petra deserti ad
mõtem filie syõ. ℣. Et syõ spe
cies decoris eiꝰ deꝰ nr̄ manife=
ste veniet. De. ℞. Germinaue=
rũt cãpi heremi germẽ odoris
isrl': qr ecce dñs deꝰ nr̄ cũ ꝟtu=
te veniet. Et splẽdor eius cũ eo
℣. Et syon species decoris eiꝰ
deꝰ noster manifeste veniet. Et
splendor. ℞. Paratus esto isra=
el in occursum dñi quoniã ve=
nit. Firmãs mõtes ⁊ creãs spi
ritꝰ ⁊ ãnũciãs in hoibus xp̄m
esse vẽturũ. ℣. Ecce dñator do=
minꝰ cũ ꝟtute veniet. Firmãs.
Glīa. Firmãs. ¶ Sequunt.v.
et vltima Rña de Clama.
Rorate celi desuꝑ et nubes
pluãt iustum. Aperiat terra et
germinet saluatorẽ. ℣. Emitte
agnũ dñe dñatorẽ terre de pe=
tra deserti ad montẽ syõ. Ape=
riatur. ℞. Nascetur nobis par
uulꝰ ⁊ vocabit deus fortis. Ip
se sedebit super soliũ dauid pa
tris sui ⁊ imperabit. Cuiꝰ po=
testas super humerũ eius. ℣ꝰ.
Ecce aduenit dominator domi=
nus ⁊ regnum in manu eius ⁊
potestas ⁊ imperiũ. Cuius. ℞.
Annunciatum est per gabrielẽ
archangelum ad mariã virgi=
nem de introitu regis ⁊ ingres
sus est per splendidam regionẽ
aurẽ virginis visitare palaciũ
vteri. Et egressus est ꝑ aureã
portã ꝟginis. ℣. Caste parẽtis
viscera / celestis intrat gratia: vē
ter puelle baiulat secreta q̄ nõ
nouerat. Et egressus. Glīa pa
tri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Et.
¶ Sciendum est ꝙ añe sequen=
tes debent cantari in laudibus
per sex dies propinquiores vi=
gilie natiuitatis dñi. Si autem
festum.ix.lec. ī aliquo dierum
illorum euenerit: tūc cantande
sunt añe ad primã diem ꝓximã.
cum simili die precedẽti. Et sic
quelibet lau. de qbꝰ loquimur

ordinātde sūt suis feriis. Ita ꝙ vlt. lau. scȝ Dabit ei dominus. quāꝗ ꝑmo dicant qȝ fit ꝓ varietate āñ cātāt scȝ quū nat. do. est in die do. Et sic fit de aliis lau. ꝓ mutatiōnē tēporū: sup ꝗbus ad plenum te docebit breuiarium de in āno. Sequūt lau. Et primo fer. secūda in laudibus. āñ.

Ecce veniet dominus princeps regum terre: beati ꝗ parati sūt occurrere illi. ps. Miserere. fo. xv. āñ. Dum venerit filiꝰ hominis putas inueniet fidem super terram. ps. Verba. fo. ij. āñ. Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deꝰ filium suum in terris. ps. Deꝰ deus meus. fo. xviij. āñ. Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ saluatoris. Canticum Confitebor. fol. xij. āñ. Egredietur dominꝰ de loco sancto suo veniet vt saluet populum suum. ps. Laudate fo. xlviij. Ad benedictus āñ Egredietur ꝟga de radice iesse: ⁊ replebitur oīs terra gloria domini: ⁊ videbit oīs caro salutare dei. Ad mḡt. āñ. Ecce dominus noster cū virtute veniet: ⁊ ipse conteret iugū captiuitatis nr̄e. ps. Mag̅t. fo. xlix. Feria tertia in lau. āñ.

Rorate celi desup et nubes pluāt iustū: aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. ps. Miserere. fo. xv. āñ. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre: de petra deserti ad mōtē filie syō. ps. Iudica me deꝰ. fo. xiij. āñ. Vt cognoscamus dn̄e in terra viā tuā: in omnibus gentibꝰ salutare tuū. ps. Deus deus meus. fol. xviij. āñ. Da mercedem domine sustinētibus te: vt prophete tui fideles inueniantur. Cantic. Ego dixi. fo. xvi. āñ. Lex per moysen data est: gratia ⁊ veritas per iesum christū facta est. ps. Laudate. fo. xlviij. Ad benedictus. āñ. Tu bethleē terra iuda nō eris minima: ex te ei exiet dux quī regat populū meū israel. Ad mḡt. āñ. Maria autem ꝯseruabat omnia verba hec cōferens in corde suo. ps. Mag̅t. fo. xlix. Iste laudes sequentes cantāde sunt fer. iiij. se iunior quicquid contingat. In laudibus. Anti.

Propter syon non tacebo donec egrediatur vt splēdor iustꝰ eius. ps. Miserere. fo. xv. āñ. Prophete ꝑdicauerūt nasci saluatorē de virgine maria. ps. Te decet. folio. xix. āñ. Spiritus domini sup me euāgelizare pauperibus misit me. ps. Deus deus meus. fo. xviij. āñ. Ecce veniet dominus vt sedeat cum pricipibus ⁊ solium glorie teneat. Canticum Exultauit. fo. xx. āñ. Annunciate populis ⁊ dicite ecce dominus saluator noster veniet. ps. Laudate. folio. xlviij. Ad bn̄dictꝰ. āñ. Missus est gabriel āgelꝰ ad mariam virginem desponsatā ioseph. Psalmus Benedictꝰ. folio. xlix Oratio ad matutinas ⁊ ad missam tantum. Oratio.

PResta q̄sumus omnipo-
tens deus: ut redemptiōis
nostre ventura solēnitas et pre-
sentis nobis vite subsidia cōfe
rat et eterne btitudinis pmia lar
giatur. Per dn̄z. Ad hs. oro de
do. Ad mḡt. an̄. Quomodo fiet
q̄re retro post fe. iii. de domi. iij.
¶ Feria quinta. In laudi. an̄.
DE syon veniet dn̄s omni
potēs ut saluū faciat po-
pulū suū. ps. Miserere. fo. xv. a.
Cōuertere dn̄e aliq̄ntulū et ne
tardes venire ad seruos tuos.
ps. Dn̄e refugiū. fo. xviij. an̄.
De syō veniet q̄ regnaturus est
emanuel magnū nomē eius. ps.
Deus deus meus. fo. xviij. an̄. Ecce
deus meus et honorabo eū deus pa-
tris mei et exaltabo eū. Cātich.
Cātemus. fo. xxv. an̄. Dn̄s le-
gifer nr̄ dn̄s rex nr̄ ipse veniet
et saluabit nos. ps. Laudate. fo.
xlviij. Ad bn̄s. a. Uigilate aio
in primo est dn̄s deus nr̄. ps.
Bn̄dus. fo. xlix. Eodē die ad. vi.
ep. Dn̄s legi. Ad. ix. cap. Doce
bit. Ad mḡt. a. Intuemini quā
tus sit gloriosus iste q̄ igredit
ad saluādos pplos. ps. Magt.
fo. xlix. ¶ Fer. vi. In lau. an̄.
COnstātes estote videbitis
auxiliuz dn̄i sup vos. ps.
Miserere. fo. xv. a. Ad te dn̄e le
uaui aiam meam: veni et eripe
me ad te cōfugi. ps. Dn̄e exau.
ij. fo. xlvij. an̄. Ueni dn̄e et noli
tardare relaxa facinora plebis
tue isrl̄. ps. Deus deus. fo. xviij.
an̄. Deus a libano veniet et splē
dor eius sicut lumē erit. Cātich.
Dn̄e audi. fo. xxx. an̄. Ego aūt
ad dominū aspiciam et expecta
bo deū saluatorē meū. ps. Lau-
date. fo. xlviij. Ad bn̄d. an̄. Ex
quo facta est vox salutationis
tue i auribus meis exultauit in
gaudio infans i vtero meo all.
ps. Benedictus. Oratio de iein. ad
matutinas et ad missam. Oro.
EXcita q̄s domine poten-
tiam tuam et veni: ut hi
qui in tua pietate cōfidunt: ab
omni citius aduersitate liberent.
Qui vi. ¶ Sabba. In laudi. an̄.
DAbit ei dn̄s sedem dauid
pr̄is eius et regnabit i eter
num. ps. Miserere. folio. xv. an̄.
Ecce ācilla dn̄i fiat michi scd̄z
verbū tuū. ps. Bonum est con.
fo. xxviij. an̄. Maria aūt conser
uabat oīa verba hec conferēs in
corde suo. ps. Deus deus. fo. xviij.
a. Expectet sicut pluuia eloq̄uz
domini et descēdet sicut ros sup
nos deus nr̄. Cātich. Audite ce.
fo. xxxv. a. Intuemini quātus
sit iste gloriosus q̄ ingredit ad
saluandos populos. ps. Laud.
fo. xlviij. Ad bn̄s. an̄. Uox cla-
mantis in deserto parate viā
dn̄i rectas facite semitas dei
nr̄i. ps. Bened. fo. xlix. Oratio
ad matutinas et ad missaz tm̄.
DEus q̄ cōspicis q: ex nr̄a
prauitate affligimur con
cede ppicius vt ex tua visitatio-
ne consolemur. Qui vi. Nota q
ae de O. que sequuntur dicēde
sunt p. ix. dies ppi. vig. nat.

dicuntur ad magnificat. nec fit pro eis vero ab inceptione earum ad vespe. nec ad cōple fit tantum ad ix. exeptis diebus sab. Ab ista etiam die conscribuntur hec iste versus ad vesperas capitulum.

Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomen eius emanuel: butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum et eligere bonum. Deo gratias. Per dicit vero tempus ad laudes capitulum. Qui venturus. Ad vesperas in prima vero dominica adventus nec fit memoria nisi fuerit festum. Ad completorium. Hymnus Te lucis. Per totum ix. lectiones. Dicuntur autem sequentes antiphone hic vel quilibet ante magnificat de integro et post magnificat. Ante Gloria. iterum integre et post Gloria. Sicut. etiam integre. ad magnificat antiphona.

O Sapientia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine usque ad finem fortiter suaviter disponensque omnia: veni ad docendum nos viam prudentie. Alia antiphona. O adonay et dux domus israel qui moysi in igne flamme rubi apparuisti et in syna ei legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento. psalmus. Magnificat. Alia antiphona. O radix iesse qui stas in signum populorum super quem continebunt reges os suum quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandum nos iam noli tardare. psalmus Magnificat. antiphona. O clavis david et sceptrum domus israel qui aperis et nemo claudit: claudis et nemo aperit veni et educ vinctum de domo carceris sedentem in tenebris et umbra mortis. Psalmus. Magnificat. antiphona. O oriens splendor lucis eterne et sol iusticie: veni et illumina sedentem in tenebris et umbra mortis. psalmus. Magnificat. antiphona. O thoma didime per christum quem meruisti tangere te precibus rogamus altissonis succurre nobis miseris: ne damnemur cum impiis in adventu iudicis. psalmus. Magnificat. In matutino sabbato ante nativitatem antiphona. Nolite timere: quinta enim die veniet ad vos dominus deus noster. versus. Emitte agnum. Octavis antiphona.

O rex gentium et desideratus earum lapisque angularis qui facis utraque unum: veni salva hominem quem de limo formasti. psalmus. Magnificat. folio xlix. antiphona. O emanuel dux et legifer noster expectatio gentium et salvator earum: veni ad salvandum nos domine deus noster. psalmus. Magnificat. folio xlix. antiphona. O virgo virginum quomodo fiet istud: quia nec primam similem visa es nec habere sequentem: filie hierusalem quid me admiramini: divinum est mysterium hoc quod cernitis. psalmus. Magnificat. folio xlix.

¶ Dominica iij. ad matutinas invitatorium. Ecce veniet plenitudo temporis in quo misit deus filium suum. Natum de virgine factum sub lege venite adoremus. psalmus. Venite. Hymnus. Verbum supernum. In primo nocturno ut in psalterio. Lectio j.

Et dixi usque quo domine? Et dixit. donec desolentur civitates absque habitatore et domus sine homine: et terra relinquetur deserta: et longe faciet dominus homines et multiplicabitur que derelicta fuerat in medio terre. Responsorium. Canite tuba in syon vocate gen

tes annūciate populis. Et dici te ecce dn̄s saluator nr̄ aduen et. ℣. Annūciate i finib⁹ terre ꝛ i insulis q̄ ꝓcul sunt. Et. R. iij. ET adhuc i ea decimatio ꝛ cōuertetur: ꝛ erit in osten sionem sicut therebintus: ꝛ si cut quercus q̄ expandit ramos suos. Semē sctm̄ erit qḋ steter it in ea. R. Radix iesse qui er urget iudicare gentes in eū gē tes sperabūt. Et erit nomē ei⁹ benedictum in secula. ℣. Sup quem cōtinebūt reges os suū: quem gētes deprecabūtur. Et erit. Ysaie. vij. Lectio tertia. ET factū est in dieb⁹ achā filij ioathā filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie et phacee fili⁹ romelie rex israel in hierusalem ad preliandū cō tra eā ꝛ nō potuerunt debellare eam. R. Nō auferet sceptrū de iuda: ꝛ dux de femore eius: do nec veniat q̄ mittēd⁹ est. Et ipse erit expectatio gētiū. ℣. Pul chriores sunt oculi ei⁹ vino: et dētes eius lacte cādidiores. Et. Gl'ia. Et. In. ij. noc. vt s̄. L. iiij. ET āñūciauerūt domui da uid dicētes. Requieuit sy ria supra effraim. Et cōmotū est cor eius ꝛ cor populi eius: si cut mouentur ligna siluarū a facie vēti. R. iiij. Me oportet mi nui: illum autem crescere. Qui post me venit / āte me fact⁹ est: cuius nō sum dignus corrigiā calciamēti soluere. ℣. Hoc est testimoniū qḋ perhibuit iohan nes. Qui post me. Lectio qnta. ET dixit domin⁹ ad isaiā. Egredere i occursū achā tu ꝛ q̄ derelict⁹ est iasub filius tuus ad extremū aque ductus piscine supioris in via agri ful lonis ꝛ dices ad eum. Vide ne sileas. Noli timere et cor tuū ne formidet: a duab⁹ caudis ti tionum fumigantium istorum in ira furoris rasin regis syrie ꝛ filie romelie: eo q̄ꝫ cōsiliū iuerit cōtra te syria: in malū effraim ꝛ filius romelie dicētes. Ascen damus ad iudam ꝛ suscitemus eum ꝛ euellamus eū ad nos et ponamus regē in medio eius filium tabeel. R. Ecce iam ve nit plenitudo temporis in q̄ mi sit deus filiū suū in terris: na tum de virgine: factum sub le ge. Vt eos qui sub lege erāt re dimeret. ℣. Propter nimiam charitatē qua dilexit nos: filiū suum misit in similitudinē car nis peccati. Vt eos q̄ sub lege erant redimeret. Lectio sexta. HEc dicit domin⁹ de⁹. Nō stabit ꝛ nō erit istud: sed caput syrie damascus: ꝛ caput damasci rasin. Et adhuc sexagi ta ꝛ q̄nq꜡ āni: ꝛ desinet effraim esse populus. Et caput effraim samaria: ꝛ caput samarie fili⁹ romelie: si nō credideritis non ꝑmanebitis. R. vi. Virgo israel reuertere i ciuitates tuas vsq꜡ quo dolens auerteris: genera bis dominum saluatorem obla tionem nouam. In terra ambu

labunt homines in salnatione. ℣. A solis ortu et occasu ab aq̄lone et mari. In. Glia. In .In iij. noc. ãe ps et ℣. vt in psal. Lec. vij. Secundũ iohannẽ pmo.

In illo tempore. Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad iohannẽ vt interrogarent eum: tu quis es? Et rel. Omel. beati gre. pe.

Ex huius nobis lectiõis verbis fratres carissimi iohãnis humilitas commẽdatur: qui cũ tãte esset virtutis vt christ9 credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne humana opinione raperetur inaniter supra se. Nam cõfessus est et nõ negauit: confessus est: qr non sum ego christus ℟. Iuraui dicit dominus et vltra nõ irascar super terrã: mõtes enim et colles suscipient iustitiam meam. Et testamẽtum pacis erit in hierusalẽ. ℣ l9. A solis ortu et occasu ab aq̄lone et mari. Et testamentũ pacis erit in hierusalem. Lectio octaua.

Sed quia dicit nõ sum: negauit plane quod nõ erat sed non negauit quod erat: vt veritatez loquens membrum eius fieret: cuius sibi nomẽ fallaciter non vsurparet. Cum ergo nõ vult appetere nomẽ christi: factus est membrum christi Quia dum infirmitatez suam studuit humiliter agnoscere: illius celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. ℟ m. Non discedimus a te viuificabis nos domine nomen tuum inuocabimus. Ostende nobis domine faciem tuam: et salui erim9. ℣. Domine deus virtutum cõuerte nos Ostende nobis faciem. Lec. ix.

Alio quippe loco inq̄situs dñs a discipulis de helye aduẽtu: respõdit helyas iã venit et nõ cognouerũt eũ: sed fecerũt in eũ quecũq3 voluerunt. Et si vultis scire: iohãnes ipse est helyas. Requisitus aũt iohãnes dicit nõ sum helyas: q̄d est fratres carissimi: quia quod veritas affirmat: hoc ppheta veritatis negat? Valde nãq3 inter se diuersa sunt. ipse est/ et nõ sũ. ℟. Intuemini quãtus sit gloriosus iste q̄ ingredit ad saluãdas gẽtes. ipse est rex iusticie. Cuius generatio non habet finem ℣. Et dñabitur a mari vsq3 ad mare. Cuius generatio. Glia. Cuius. Reincipitur ℟m. Intuemini. loco psal. Te deũ laudamus. ℣. sacerdotal. Emitte agnum domine. In laudi. ãn.

Canite tuba in syon q2 ppe est dies domini: ecce veniet ad saluandum nos all'. al'. ps. Dñs regna. co. xxviij. cũ ceteris ãn. Ecce veniet desiderat9 cũctis gentib9: et replebit glia domus dñi all'a. ã. Erũt praua indirecta et aspa i vias planas Veni domine et noli tardare al'. ãña. Dñs veniet occurrite illi dicentes magnũ principium et regni eius nõ erit finis: de9 fortis princeps pacis alleluya. ã.

Omnipotẽs sermo tuus dñe a
regalib⁹ sedib⁹ venit alleluya.
Cõm. Qui venturus. Hymn⁹.
Vox clara. ℣. Vox clamãtis.
Ad benedictus añ. Aue maria
gratia plena dominus tecũ: be
nedicta tu i mulierib⁹ alleluya
Ops. Bñdict⁹. fo. xlix. Orõ.
Excita dñe potentiã tuã et
veni: ⁊ magna nobis ꝟtute suc
curre: vt ꝑ auxiliũ grẽ tue qđ
nrã pctã prepedisit: indulgẽtia
tue ꝓpiciatiõis acceleret. Qui
vi. Memo. vts. Ad hor. vts. Ad
vesˇ. sup ps. añ. Orieť sicut sol
saluator mũdi: ⁊ descẽdet i vte
rũ virginis sicut imber super
gramẽ all'a. ps. Dixit dñs. fo.
xxvj. cũ ceteris. Capitul. Ec
ce virgo. Hy⁹. Cõditor alme sy
derum. ℣. Rorate celi desup.
¶ Feria secunda. Lectio pma
Et adiecit dominus loqui
ad achaz dicẽs. Pete tibi
signum a domino deo tuo i ꝓ
fundum inferni siue i excelsũ
supra. Et dixit achaz. Non pe
tam ⁊ nõ tentabo dominũ. Et
dixit. Audite ergo dom⁹ dauid
Nunquid parum vobis est mo
lestos esse hominib⁹: quia mo
lesti estis ⁊ deo meo? Hec. ℟. Si
cut breue de in anno te docebit
Propter hoc dabit lc. ij.
dominus ipse vobis signũ.
Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet fi
liũ ⁊ vocabitur nomẽ ei⁹ ema
nuel. Butyrum ⁊ mel comedet
vt sciat reprobare malũ / et eli
gere bonum. Hec dicit. Lec. iij.

Quia antequã sciat puer re
probare malũ ⁊ eligere
bonũ: derelinquet terra quam
tu detestaris a facie duorũ regũ
suorũ. Adducet dñs sup te: ⁊ su
per populum tuum: ⁊ super do
mum patris tui dies qui nõ ve
nerunt a diebus separationis ef
fraim a iuda cũ rege assyriorũ.
Hec dicit. ¶ Feria tertia. lc. i.
Et erit in die illa: sibilabit
dominus musce que est in
extremo fluminũ egypti: ⁊ api
que est in terra assur: ⁊ venient
⁊ requiescẽt oẽs in torrentibus
vallium ⁊ in cauernis petrarũ:
⁊ in oib⁹ frutectis: ⁊ in vniuer
sis foraminis. Hec. Lectio. ij.
In die illa radet dñs in no
uacula cõducta in his que
trãsflumen sunt i rege assyrio
rũ: caput ⁊ pilos pedũ ⁊ barbã
in vniuersam. Et erit in die il
la: nutriet homo vaccã boum ⁊
duas oues: ⁊ ꝓ vbertate lactis
comedet butyrum. Butyrũ eñ
⁊ mel manducabit omnis qui
relictus fuerit in medio terre.
Hec dicit dominus. Lectio. iij.
Et erit in die illa oĩs lo
cus vbi fuerit mille vites
mille argẽteis: et in spinas et
in vepres erunt. Cum sagittis
et arcu ingredientur illuc. Ve
pres enim ⁊ spine erunt in vni
uersa terra. Et omnes mõtes
qui in sarculo sarientur: nõ ve
niet illuc terror spinarum ⁊ ve
priũ. Et erit in pascua bouis: ⁊
in cõculcationez pecoris. Hec.

¶ Feria. iiij. Isaie. viij. Lec. j.

Et dixit dn̄s ad me. Sume tibi librū grādē: et scri be i eo stilo hoīs velociter spolia detrahe cito predare. Et adhibui michi testes fideles. Uriā sacerdotē et zachariā filiū barachie. Et accessi ad ppherissā et cōcepit et peperit filiū. Hec.

Et dixit dn̄s ad me. L. ij.
Uoca nomen ei⁹: accelera spolia detrahe: festina predari. Quia anteq̄ sciat puer vocare patrē suū et matrē suā auferet fortitudo damasci: et spolia samarie corā rege assyrior.

Hec dicit. Lectio tertia.
Et adiecit dn̄s loq̄ ad me adhuc dicens. Pro eo q̄ abiecit populus iste aquas syloe: que vadūt cū silentio: et assumpsit magis rasin et filium romelie. Propter hoc ecce dn̄s adducet super eos aquas fluminis fortes et multas regem assyrior et oēm gl̄iam ei⁹: et ascēdet super oēs riuos ei⁹: et fluet super omnes ripas eius. Hec dicit.

¶ Feria quīta. Lectio prima.
Et ibit per iudam inūdās et trāsiēs vsq̄ ad collū veniet: et erit extensio alar eius implēs latitudinem terre tue o emanuel. Cōgregamini ppl̄i et vincemini et audite vniuersi procul terre cōfortamini et vincemini: accigite vos et vicemini. Inite cōsiliū et dissipabitur: loquimini verbum et non fiet: q̄ nobiscū deus. Hec dt. Le. ij.

Hec em̄ ait dn̄s ad me. Sicut i manu forti erudiuit me ne irem in via populi hui⁹: dicēs nō dicatis cōiuratio: oīa em̄ que loquit̄ popul⁹ iste cōiuratio est. Et timorem ei⁹ ne timeatis neq̄ paueatis: dn̄m exercituum ipm̄ sanctificate: ipse pauor vester et ipse terror vester.

Hec dicit. Lectio tertia.
Et erit vobis in sctificationem: in lapidem aūt offensionis et in petrā scādali duab⁹ domibus israel in laqueū et ruinam habitātib⁹ hierl'm. Et offendēt ex eis plurimi: et cadēt et conterētur et irretiētur et capiētur liga testimoniū: signa legē in discipl'is meis. Hec dt.

¶ Feria sexta. Lectio prima.
Et expectabo dn̄m qui abscōdit faciē suā a domo iacob et prestolabor eū. Ecce ego et pueri mei quos michi dedit dn̄s in signū et portētū israel a dn̄o exercituum qui habitat in mōte syon. Hec dicit. Le. ij.

Et cū dixerint ad vos. querite a phitonib⁹ et a diuinis q̄ strident in incātationibus suis. Nūq̄d nō ppl's a deo suo requiret visionem pro viuis ac mortuis: ad legē magis et ad testimoniū: q̄d si nō dixerint iuxta verbū hoc non erit eis matutina lux. Hec di. Lectio. iij.

Et transibit per eam et corruet et esuriet: et cum esurierit irascetur: et maledicet regi suo et deo suo: et suscipiet

sursum: & ad terrã intuebitur. Et ecce tribulatio & tenebre et dissolutio et angustia et caligo psequẽs: et non poterit auolare de angustia sua. Hec dicit. Per totã ebdo. dicitur Resp de do. precedẽ. ad diẽ pertinẽ. nisi breue de in anno te docebit aliter vtz. ¶ In vigil. natiui. dñi Inuit. Hodie scietis qr veniet dñs. Et mane videbitis gloriã eius. ps. Venite. Hy⁹. Verbũ supernum. vrs. Antr. et psalte sicia ad diem pertinẽ. ℣. Hodie scietis. Scdm matth. Lectio. j.

In illo tẽpore. Cũ esset desposata mater iesu maria ioseph: anteq̃ cõuenirẽt inuẽta est i vtero habẽs de spũ sancto. Et reliqua. Ome. orige. de eadẽ. Cum esset desposata (lectiõe. mater iesu maria ioseph. Que fuit necessitas vt desposata eẽt maria ioseph/ nisi ppterea quatinus hoc sacramẽtum diabolo celaretur: et ille malign⁹ fraudis cõmẽta aduersus desposatam virginẽ nulla penit⁹ innuenisset? Vel ideo fuerat desposata ioseph vt nato infãti vel ipi marie curã videret gerere ioseph: siue in egyptum iens/ vel inde denuo veniẽs. Tu. R. Sanctificamini hodie & estote parati: qr die crastina videbitis maiestatem dei i vobis. ℣. Hodie scietis qr veniet dñs: et mane videbitis. Maiestatem. Lec. ij.

Ideo desposata fuit ioseph non tamen i cõcupiscẽtis iuncta: mater inquit ei⁹ mater immaculata: mater incorrupta mater intacta mater ei⁹. Cui⁹ eius? Mater dei: mater vnigeniti dñi & regis oim plasmatoris & creatoris cũctorũ. R. Constantes estote videbitis auxiliũ dñi sup vos: iudea & hierl'm nolite timere Cras egredemini et dñs erit vobiscũ. ℣. Vos qui in puluere estis expergiscimini & laudate deum: ecce dñs veniet cum salute. Cras. Lec. iij.

Ioseph aũt vir ei⁹ cũ esset homo iustus & nollet eam traducere. Virũ appellauit cõtra prauitatem iudeorũ: vt aduersus virginem non sentirent. Propterea & desposata fuit ipi ioseph vt supradictum est. Tu aũt. R. Judea & hierl'm nolite timere. Cras egrediemini: et dñs erit vobiscum. ℣. Constantes estote | videbitis auxilium dñi super vos. Cras. Gloria p. Cras ℣⁹ sacerdotalis. Crastina die erit vobis salus. R. Dicit dñs exercituũ. In lau. An.

Iudea et hierl'm nolite timere: cras egrediemini et dñs erit vobiscum all'a. psalmi ad diem perti. An. Hodie scietis quia veniet dñs: & mane videbitis gloriam eius. An. Crastina die delebitur iniq̃tas terre: et regnabit super nos saluator mundi. An Ecce dñs noster. et expectabimus eum: et saluabit nos alleluya. psalm⁹ et canticũm de fe. qualicũq̃ die

euenerit dicet̄ Añ. Crastina die erit vobis sal⁹: dicit dñs exercituum. ps. Laudate. folio xlviij.

Sanctificamini ho Cpm. die et estote parati: qr die crastina videbitis maiestatem dei in vobis. Deo grãs. Hy⁹. Vox cla. ℣. Crastina die delebitur iniq̃tas terre. ℟. Et regnabit sup nos saluator mũdi. Ad bñd⁹ añ. Cum esset despõsata mater iesu maria ioseph: ãteq̃ conuenirẽt / inuẽta eũ in vtero habens: qđ eñi in ea natum est de spũ sancto est all'a. ps. Benedictus. fo. xlix. Non fit p̃strata nec preces dicuntur. Oratio.

Deus qui nos redẽptionis nostre annua expectatione letificas / presta vt vnigenitum tuũ quẽ redẽptorẽ leti suscipim⁹: venientẽ q̃q₃ iudicẽ securi videam⁹. Dñm nr̃m iesũ xp̃m filiũ tuũ. Qui te. Et etiã dr̃ ad hor. Nulla etiã fit mẽo. Ad p̃mã et ad alias ho. ãe de l. Nec fit p̃strata. Ad. iij. Cpm.

Iudea et hierl'm nolite timere: cras egredemini / et dñs erit vobiscũ. Deo. g. ℟. Crastina die delebit̃ iniquitas terre all'a all'a. ℣. Et regnabit super nos saluator mundi all'a all'a. Gloria p. ℣. Crastina die erit vobis salus. Oratio. Deus qui nos. Ad sextam. Capm.

Hodie scietis qr veniet dominus: et mane videbitis gloriã ei⁹. Deo g. ℟. Crastina die erit vobis salus all'a all'a. ℣⁹. Dicit dñs exercituum all'a all'a. Gl'ia p. ℣. Hodie scietis. Ad. ix. vltia ant(. de lau. Cpm.

Crastina die delebitur iniquitas terre: et regnabit super nos saluator mũdi. Deo gratias. ℟. Hodie scietis quia veniet dñs alleluya alleluya. ℣. Et mane videbitis gloriam eius all'a all'a. Gloria patri. ℣. Constantes estote. ℟. Videbitis auxilium dñi sup vos. Oratio vt s̃. ¶ Nota q̃ si vigi. natiui. dñi die dñica eue. ordine sequẽti fiet. Ad matu. dicet̄ inuẽtat. de vigi. sc₃ Hodie scietis. Hy⁹ añ ps vt s̃ in prima do. aduẽtus. Duo primi ℣si. erũt de dñica: terti⁹ ℣o de vigi. videl₃ Hodie scietis vt s̃. Sex prime lect. fiẽt de isaia. Et sex prima ℟ia de Canite tuba. cantabuntur que sunt in. iiij. do. Tres vero vlti. lect. fiẽt de expositione euãge. Cum esset desponsata. et debet tota legi. Tria ℟o vltima ℟ia erunt de vigilia vt infra: vltim ñq₃ ℟. reincipitur. ℣⁹ sacerdota Crastina die erit vobis sal⁹. vt s̃ in vigi. Ad laudes dicũtur ãe de Canite tuba. Psalmi de dñica. Cpm hymn⁹ et ℣⁹: ad bñd⁹ ant(. et oratio vt supra in vigilia. nec fit aliqua memoria. ¶ Feria tertia precedenti ad matutinas fit inuita. de dominica qua cãtatur Canite tuba. Legit̄q₃ expositio ad dominicam quartam predictam pertinen. Et cantabunt

tur feria ultia feria de dicta do. quarta. Ad laudes etiã dicitur q̃e ad dictã feriã tertiã pertinẽt. Cp. hy⁹ ℣ ℟. ut solet. Ad bñ⁹ añ. Aue maria. Et oratio Excita. utsi de dicta do. dicet. Añe vero q̃ ad lau. dicte vigi. ptinẽt i ipa vigi. ad primã et ad alias hor. dicent tñ. et ad primã dicet ps. Deus de⁹ me⁹ respice. ko. vj. cũ cetis. ℭ In vigi. natiuita. dñi Ad vesperas sup ps fer. añ.

Leuate capita vestra: ecce appropinquabit redẽptio vestra. Añ. Scitote q: prope est regnũ dei: amen dico vobis q: nõ tardabit. Añ. Rex pacificus magnificatus est: cui⁹ vultum desiderat vniuersa terra. Añ Cõpleti sunt dies marie vt pareret filiũ suũ primogenitũ. Añ. Ecce cõpleta sũt oĩa que dicta sunt p angelũ de ℣gie maria. Populus gentium Cp̃in. qui ambulabat i tenebris vidit lucem magnã: habitãtib⁹ in regiõe vmbre mortis/ lux orta est eis. Deo grãs. ℟. Judea et hierl'm. q̃re ĩ in vigil. Hy⁹

A Solis ort⁹ cardie/ ⁊ vsq₃ terre limitem: xp̃m canamus principem/ natum maria virgine. Beatus auctor seculi/ seruile corp⁹ induit: vt carne carnem liberans / ne perderet quos cõdidit. Caste parẽtis viscera/ celestis intrat gratia: vẽter puelle baiulat/ secreta que non nouerat. Dom⁹ pudici pectoris/ tẽplum repẽte fit dei: intacta nesciẽs virum/ verbo concepit filiũ. Enixa est puerpera/ quẽ gabriel predixerat: quẽ matris aluo gestiens/ clausus iohãnes senserat. Feno iacere ptulit/ presepe non abhorruit: paruoq₃ lacte past⁹ est/ per quẽ nec ales esurit. Gaudet chor⁹ celestium/ et angeli canũt deo: palãq₃ fit pastorib⁹/ pastor creatorum oĩm. Gloria tibi dñe/ qui natus es de virgine: cum patre et sancto spiritu/ in sempiterna secula. Amen. ℣ Tanq₃ sponsus. ℟ Dominus procedens de thalamo suo. Ad mgt Añ. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum procedẽtem a patre tanq₃ spõsus de thalamo suo. ps Magt. fo. lio. xliv. Oratio de vigilia De⁹ qui nos. Ad cõpletorium ant. Alleluya all'a all'a all'a. ps. Cũ inuocarem. cum ceteris. Hy⁹.

Virgo dei genitrix/ quẽ totus nõ capit orbis: in tua se clausit/ viscera fact⁹ homo. Uera fides geniti/ purgauit crimina mundi: et tibi virginitas/ inuiolata manet. Te matrem pietatis/ opem te clamitat orbis: subuenias famulis/ obñ dicta tuis. Gloria magna patri/ compar tibi gloria nate: cum sancto spiritu/ gloria magna patri. Amen. Cp̃in Tu in nobis. ℣ Custodi nos dñe. Ad nũc dimit. Añ Alleluya verbũ caro factum est alleluya: et habitauit in nobis all'a all'a. ps.

Nūc dimittis. Preces cōsuete. et ante Dñs vobis. ℣. Notū fe cit dñs. ℟. Salutare suū. Oro.

Deus q̄ salutis eterne bea te marie virginitate fecū da humano generi premia pre stitisti/ tribue q̄s: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quā meruim⁹ auctorem vi te suscipere dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuum. Qui tecum vi.

Ad matu. Inuita. Christus na tus est nobis. Venite adorem⁹ ps. Venite exultem⁹. Hymn⁹.

Christe redēptor oīm/ ex pa tre patris vnice: solus an te principium/ nat⁹ ineffabiliter Tu lumen tu splendor patris/ tu spes perennis oim: intende quas fundūt preces/ tui per or bem famuli. Memēto salutis auctor/ q̄ nostri quōdam corpo ris: ex illibata virgine/ nascēdo formam sumpseris. Hic pre sens testatur dies/ currens per anni circulū: q̄ solus a sede pa tris/ mundi salus adueneris. Hūc celū terra hūc mare/ hūc omne qđ i eis est: auctorem ad uētus tui/ laudat exultāt canti co. Nos quoq̄ qui sancto tuo/ redēpti sanguine sum⁹: ob diē natalis tui/ hymnum nouum cōcinnimus. Gloria tibi dñe.

In pmo nocturno añ. Dñs di xit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te ps. Quare fre. fo.j. Añ. Tanq̄ spōsus dñs pce dens de thalamo suo. ps. Celi enarrant, fol.v, añ. Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te de⁹ ineternum. ps. Eructauit. f.xiiij. ℣. Tanq̄ spō sus. ℟. Dñs pcedēs de thala mo suo. Benedictiones cōes: excepta scda. Isaie.ix. Lec.j.

Primo tēpore alleuiata est terra zabulon & terra ne ptalim: et nouissimo aggraua ta est via maris/ trās iordanem galilee gentium. Populus qui ambulabat i tenebris vidit lu cem magnam. Habitātibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. Multiplicasti gētem nō magnificasti leticiam. Letabū tur corā te sicut qui letantur in messe: sicut exultāt victores capta preda quādo diuidūt spo lia. Jugum enim oneris eius et virgā humeri ei⁹ et sceptrū exactoris ei⁹ superasti sicut in die madian. Paruulus eñ na tus est nobis: et fili⁹ datus est nobis. Et fact⁹ est principatus super humerum ei⁹: et vocabi tur nomen ei⁹ admirabilis: cō siliari⁹: de⁹ fortis: pater futu ri seculi: pnceps pacis. Hec di.

℟. Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignat⁹ est vt ho minem perditum ad regna ce lestia reuocaret: gaudet exerci tus angelorum. Quia salus eter na humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hoib⁹ bone volūtat. Quia sa. Gloria pa. Humano.

Secunda benedictio erit. Bea te marie virginis filius sit no

bis adiutor et ppicius. Amen. que semp deinceps dicet. scđa tam de festis q̄ de tēpore vsq3 ad purificationē inclusiue ꝫ vacāte Alleluya. Isaie. xl. Lect. ii.

Consolamini consolamini popule me⁹ dicit deus vester. Loquimini ad cor hierl'm et aduocate eā qm̄ cōpleta est malicia ei⁹. Dimissa est iniquitas illi⁹. Suscepit de manu dñi duplicia pro oibus pctis suis. Vox clamātis in deserto parate viā dñi rectas facite i solitudine semitas dei nostri. Ois valli s exaltabit: et ois mōs ꝛ collis humiliabit: et erunt praua indirecta ꝛ aspera in vias planas. Hec dicit. ℟. Hodie nobis de celis pax vera descēdit Hodie p totū mūdū Melliflui facti sunt celi. ℣. Gloria i excelsis deo ꝛ in terra pax hoib⁹ bone voluntatis. Hodie. Gloria. Melliflui. Isaie. lii. Lectio. iii.

Consurge consurge indue re fortitudine tua syō. Induere vestimētis glorie tue hierusalem ciuitas sancti: q3 non adiiciet vltra vt trāseat per te incircūcisus ꝛ immūd⁹. Excutere de puluere consurge: sede hierl'm solue vincula colli tui captiua filia syon. Quia hec dicit dñs. Gratis venūdati estis ꝛ sine argēto redimemini. Hec di. ℟. Descēdit de celis missus ab arce patris introiuit per aurē virgis in regionē nostrā indutus stola purpurea. Et exiuit per aureā portā lux ꝛ decus vniuerse Fabrice mūdi. ℣. Tanq̄ spōsus dominus procedens de thalamo suo. Et exiuit. Prosa.

Hac de⁹ mūda corpora nostra et aias die ista. Vt tua protecti dextera collaudem⁹ auctorem. Fabrice mūdi. Gloria patri et filio. Et exiuit. Prosa. Familiam custode xp̄e tuam/ qui natus alma de maria: redemisti morte tua / vt cognoscat te conditorem. Fabrice mundi. Reincipit. ℟. Descēdit. Prosa. Facinora nostra relaxari/ mūdi gloria petimus mēte deuota dauid regis proles inclyta virgo que casta seculo maria protulit sūmi patris gratia: cui⁹ ortus saluet oēs/cuncta per secula: et die hac nobis dignāter faueat atq3 oi3. Fabrice mūdi. In scđo nocturno ān. Suscepimus de⁹ misericordiam tuā in medio tēpli tui. ps. Magn⁹ dñs. fo. xvii. ān. Orietur dieb⁹ domini abundātia pacis: et dominabitur. ps. Deus iudiciū. fo. xxi. ān. Veritas de terra orta est et iusticia de celo prospexit. ps Benedixisti. folio. xxvi. ℣. Notum fecit dominus. ℟. Salutare suum. Sermo beati augustini epi. Lectio quarta.

Legimus sanctū moysen populo dei precepta dantem: vbi dixit. Audi israel dñs deus tuus de⁹ vn⁹ est. Non potest esse maior nec pōt esse minor, non potest numerari dicē

te ꝓpheta dauid. Magnus dñs et magna virtus eiꝰ: et sapiētie eius non est numerꝰ. Optime nostis ista fratres carissimi qui corde fortiter tenetis catholicā veritatem: audite tñ breuiter qđ adiuuāte dño ꝓposui expla=nādum. Deus vnus est pater: deus vnꝰ est filiꝰ: deus vnꝰ est spūs sctūs: non tres dij / sz vnꝰ est deꝰ. Tres in vocabulis: vnꝰ ī deitate substātie. Tu. ℞. Quē vidistis pastores dicite annun=ciate nobis in terris quis appa ruit. Natum vidimus in choro angeloꝝ saluatorem dñm. ℣. Natꝰ est nobis hodie saluator qui est christus dñs in ciuitate dauid. Natum vidi. Gloria pa. Saluato. Sermo beati augu=stini episcopi. Lectio quinta.

Uos inq̄꞉ cōuenio o iudei quibusq꞉ in hodiernum diē negastis filium dei. Nōne vox vestra est illa quādo eū videba=tis mirabilia faciētem atq꞉ ten tantes dicebatis. Quousq꞉ ani mas nostras suspendis? Si tu es xp̄s dic nobis palam. Ille aūt vos ad cōsiderationem mi raculoꝝ mittebat dicēs. Opera que ego facio ipa testimonium ꝑhibēt de me. Tu. ℞. O magnū mysterium ꞇ admirabile sacra mētum vt aīalia viderēt dñm natum Jacentem in presepio. Beata virgo cuius viscera me ruerūt portare dñm xp̄m. ℣. Dñe audiui auditum tuū et ti mui cōsideraui opera tua ꞇ ex=paui in medio duum aīalium. Jacētem. Gloria p. Beata vir.

Sermo beati fulgētij. Lec. vi.

Cupientes aliquid de huiꝰ diei solēnitate narrare: ī multa cōsiderātes illud vnum verbū de quo dicere volumus: nulla inuenimus verba quibꝰ sufficiētet aliquid dicere valea mus. Est eñ hoc verbum non quod desinat ꝓlatum: sed qđ permanet natum. Non transi=torium sed eternū. Non factū a deo patre sed genitū. Non so lum genitū sed etiā vnigenitū. Tu. ℞. Beata dei genitrix ma ria: cuiꝰ viscera intacta perma nēt Hodie genuit saluatorē se culi. ℣. Beata que credidit qm̄ ꝑfecta sunt oīa q̄ dicta sunt ei a dño. Hodie. Gloria. Sal. ℞. Beata. In. iij. noc. An. Ipse in=uocauit me allā pater meꝰ es tu allā. ps Misericordias. fol. xxvij. An. Letētur celi ꞇ exultet terra āte faciem dñi qm̄ venit. ps. Cantate. f. fo. xxix. an. No=tum fecit dñs allā salutare suū allā. ps. Cantate. q. fol. xxx. ℣. Viderūt omnes fines terre. ℞. Salutare dei nostri. Lectio se ptima. Secundum Lucam. ij.

In illo tēpore. Exijt edictū a cesare augusto: vt descri beretur vniuersus orbis. Et re liqua. Ome. beati grego. pape.

Quia largiente domino mis=sarum solennia ter hodie cele=braturi sumꝰ: loqui diu de euā=gelica lectione non possumus.

Sed nos aliquid vel dicere bre
uiter redēptoris nostri natiui-
tas ipsa cōpellit: quid est qđ na
sciturо dño mūdus describitur
nisi hoc qđ aperte monstratur:
qr ille apparebat in carne qui
electos suos ascriberet in eter
nitate? Quo cōtra de reprobis
per pphetam dicit. Deleātur
de libro viuentium: et cū iustis
non scribātur. ℞. Sācta ⁊ im
maculata virginitas quibus te
laudib⁹ efferā nescio. Quia quē
celi capere non poterāt tuo gre
mio cōtulisti. ℣. Benedicta tu
in mulieribus et benedict⁹ fru
ctus vētris tui. Quia. Gloria.
Quia. Bñdictio octaua. Per
euāgelica dicta deleantur no-
stra delicta. que tātū dr hodie.
Lectio. viij. Scdm Lucam. ij.

In illo tēpore. Pastores lo
quebātur adinuicem. Trā
seamus vsqz bethleem ⁊ videa
mus hoc verbū qđ factū est qđ
dñs ostēdit nobis. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede pbri.

Nato in bethleem dño salua-
tore sicut sacra euāgelij testat
historia pastorib⁹ qui i regione
eadem erāt vigilātes ⁊ custodiē
tes vigilias noctis super gregē
suū/ angel⁹ dñi cū magna luce
apparuit: exortū in mūdo solem
iusticie non solū celesti voce ser
monis verūetiā in claritate di
uine lucis astruxit. ℞. In prin
cipio erat verbū et verbū erat
apud deū et de⁹ erat verbum.
Hoc erat in principio apđ deū.
Oia per ipm facta sunt: et sine
ipso factū est nichil. ℣. Qđ fa-
ctum est in ipso vita erat: et vi
ta erat lux hoim. Oia. Gloria.
Oia per ipm. Benedictio. Ad
societatem angelorum ⁊c. Lectio
nona. Secūdum Johannem. j.

In principio erat verbum
et verbū erat apud deum
et de⁹ erat verbū. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede pbri.

Quia tēporalem mediatoris
dei ⁊ hoim hois iesu xpi natiui
tatem q̄ hodierna die facta est
verbis euāgelistarum matthei vi
delicet et luce manifestam co-
gnouimus: licet etiā de verbi
id est diuinitatis ei⁹ eternita-
te: in qua patri manet semper
equalis beati iohānis euāgeli-
ste dicta scrutari: qui singula-
ris priuilegium meruit castita
tis: vt ceteris alti⁹ diuinitatis
ipsi⁹ caperet simul ⁊ pateface
ret archanum. Neqz em frustra
in cena supra pect⁹ dñi iesu re-
cubuisse perhibetur: sz per hoc
typice docet qr celestis haustū
sapientie ceteris excellētius de
sanctissimo ei⁹ pectoris fonte
potauit. Unde ⁊ merito in figu
ra quattuor aialium aquile vo
lanti cōparatur. Cūctis auib⁹
aquila celsius volare cūctisqz
animātib⁹ clarius solis radijs
infigere cōsueuit obtut⁹. Et ce
teri euangeliste quasi in terra
ambulāt cū dño qui tēporalem
ei⁹ generationem/ pariter ⁊ tē
poralia ei⁹ facta sufficiēter ex-

ponẽtes pauca de diuinitate di
xerũt. Tu. ℞. Verbũ caro fa-
ctũ est ⁊ habitauit in nobis. Cu
ius gl'iam vidim⁹ q̃si vnigeni-
ti a p̃re. Plenũ g̃r̃e ⁊ ṽitatis.
℣. In principio erat verbum ⁊
ṽbũ erat apud deũ ⁊ de⁹ erat
verbũ. Cui⁹. Gl'ia. Plenũ. ℞.
Verbũ. Statim sequit̃ euãge
lium Dominus vobiscum. Et
cum spiritu tuo. Initiũ sancti
euangelij secundum mattheũ.
Gloria tibi domine.
Liber g̃nationis iesu chri
sti filij dauid filij abrahã. Abra
ham genuit isaac. Isaac aũt ge
nuit iacob. Jacob autẽ genuit
iudam ⁊ fratres ei⁹. Judas au
tem genuit phares ⁊ zaram de
thamar. Phares aũt ge. esron
Esrõ aũt ge. arã. Aram autez
ge. aminadab. Aminadab aũt
ge. naason. Naason autem ge.
salmon. Salmon autẽ genuit
booz de raab. Booz autem ge.
obeth ex ruth. Obeth autẽ ge.
iesse. Jesse autẽ ge. dauid regẽ.
Dauid autẽ rex geñ. salomonẽ
ex ea q̃ fuit vrie. Salomõ autẽ
ge. roboan. Roboan autem ge.
abiã. Abia autem ge. asa. Asa
autem ge. iosaphat. Josaphat
autem ge. iorã. Joraz autẽ ge.
oziã. Ozias autem ge. ioathã:
Joathaz autẽ ge. achã. Achas
autẽ genuit ezechiã. Ezechias
autẽ genuit manassem. Manas
ses autẽ genuit amon. Amon
autẽ genuit iosiam. Josias au-
tem ge. iechoniã ⁊ fratres eius
ĩ trãsmigratiõe babylonis. Et
post trãsmigrationem babylo-
nis iechonias ge. salathiel. Sa
lathiel autẽ genuit zorobabel.
zorobabel aũt ge. abiud. Abiud
aũt genuit eliachim. Eliachim
aũt genuit azor. Azor autẽ ge.
sadoch. Sadoch autẽ ge. achim
Achim autem ge. eliud. Eliud
aũt ge. eleazar. Eleazar aũt ge.
mathã. Mathã autẽ genuit ia
cob. Jacob autez genuit ioseph
virum marie. De qua nat⁹ est
iesus qui vocatur christus. Oẽs
ergo generationes ab abraham
vsq; ad dauid g̃natiões quat-
tuordecim. Et a dauid vsq; ad
transmigrationẽ babylonis ge
nerationes quattuordecim. Et
a trãsmigratiõe babylonis vs-
q; ad xp̃m g̃nationes q̃ttuorde
cim. Christi aũt g̃natio sic erat
Cũ esset despõsata mr̃ iesu ma
ria ioseph anteq̃ꝫ ꝯuenirẽt in-
uenta est in vtero habẽs de sp̃u
sctõ. ps. Te deũ. Quo finito ici-
pitur missa in gallicantu: post
cõmuniõẽ mis. sequuntur lau
des: nec dicit̃ neuma in fine p̃s
Te deum lau. nec post vltimã
ãn. de lau. ⁊ si priuate dicat̃ of
ficium: tũc post Te deum. inci
piuntur laudes p ãn. Quẽ vidi.
nec dicitur ṽ. sacer. nec De⁹ in
adiutorium. In laudibus ãña.
Quem vidistis pastores di
cite annunciate nobis in
terris quis apparuit. natũ vi-
dimus in choro angelorum sal
uatorem dñm. Venite adorem⁹
ꝯ. iñ.

Ps. Dñs regnauit. fo. xxviij. cũ
ceteis añ. Genuit puerpera re-
gem cui nomen eternum & gau
dium matris habens cũ virgi
nitatis honore: nec primã simi
lem visa est nec habere sequẽtẽ
alla. añ. Angelus ad pastores
ait: ãnuncio vobis gaudiũ ma
gnũ: qꝛ nat⁹ est nobis hodie sal
uator mũdi alla. añ. Facta est
cũ ãgelo multitudo celestis ex-
ercit⁹ laudantiũ & dicentiũ glo
ria in excelsis deo & i terra pax
hoibus bone volũtatis alla al.
añ. Paruulus fili⁹ hodie nat⁹
est nobis: & vocabit deus fortis
alleluya al. Non dicitur hy⁹.
nec ℣⁹. sed finita statim vltia
añ. icipit sacerdos ad altare ã.
Gloria i excelsis deo & in terra
pax hominibus bone volunta-
tis alleluya alleluya. Ps. Bene
dictus. folio. xlix. Oratio.
Da nobis q̃s dñe de⁹ noster
vt qui natiuitatem domini no
stri iesu christi nos frequẽtare
gaudemus: dignis cõuersatio-
nibus ad eius mereamur ptin
gere consortiũ. Qui tecũ. Sta
timqꝫ debet incipi secũda mis-
sa videlꝫ Lux ful. dũ tñ fit au-
rora. Ad primam hy⁹ Jam lu.
& in fine hym. dicitur ℣. Glia
tibi domine qui natus es de. añ.
Virgo hodie fidelis & sꝫ verbũ
genuit incarnatum virgo man
sit & post partum: quam laudã
tes omes dicim⁹ benedicta tu
in mulierib⁹ alleluya Ps. De⁹
in no. fo. xvj. cũ ceteis. Et dicũt

preces more solito. Ste Do. bo-
bisch. Si ℣. Benedictus q̃ venit
in noie dñi. ℟. Deus dominus
et illuxit nobis. Oratio.
Presta quesumus omnipo-
tẽs de⁹: vt nat⁹ hodie saluator
mũdi sicut diuie nobis gñatio
nis est auctor: ita & imortalita
tis sit ipse largitor. Qui tecũ.
Que dr ad pmã & cõpl. p oc. et
vsqꝫ ad epy. Ab isto die vsqꝫ ad
purificatio. Bñdictio. lc. s. erit
Btẽ marie virgi. Lecta ℣ o lec.
de sctis dr a sacerdo. ℣. Verbũ
caro factũ est. ℟. Et habitauit
i nobis. Postea. Bñdicamus do
mino. Deo g. Et statiz. Bñdici
te. Ita etiã ad pmã p totã oct.
Et si legat aliquid de mor. illo
die & p oc. tãtũmodo dicitur ℣.
Requiescãt in pace. Amẽ. & post
Bñdici. vt s. Si ℣o do. die fue.
nata. aqua benedicta nõ fiet in
choro & ita fit in ecctis. Si ℣o
dicatur priuate officiũ: statim
post orationez dicitur. ℣. Ver
bum caro. & post Bñdicamus
domino. Deo gra. & statim. Be
nedicite &c. In crastino etiã oc.
fit ad primã sicut ãte nati. Ad
tri. etiã hy⁹ Nunc san. & i fine
Gloria tibi dñe. qui i fine oim
aliorꝫ hym. vsqꝫ ad purifica.
iclusiue dicitur tam de sctis q̃
de tpe. etiã vacãte alleluya añ.
Hodie itacta ℣go deũ nobis ge
nuit teneris indutum mẽbris
quẽ lactare meruit: ipm omes
adoremus q̃ venit saluare nos
Ps. Legem po. cũ ceteis. Capim.

Apparuit grã dei salnatoris nr̃i oibus hoibus erudiẽs nos: vt abnegãtes impietatem: & secularia desideria sobrie & iuste & pie viuam⁹ i hoc seculo. Deo grã. ℟ Verbũ caro factũ est all'a all'. ℣. Et habitauit in nobis allelnya all'a. Gloria patri. ℣. Notuz fecit dominus. Salutare suum. Oratio.

Concede q̃s omnipotens de⁹: vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitatis liberet quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet. Qui tecũ. Ad pcessionẽ ℟ Descẽdit. Ad. vi. ãn Gaudeam⁹ oẽs fideles saluatoꝛ nr̃ nat⁹ est in mundũ: hodie pcessit ples magnifici germinis: & pseuerat pudoꝛ v̾ginitatis. ps Dese. cũ ceteꝛ. Cpm.

Apparuit benignitas & humanitas saluatoꝛis nr̃i dei: nõ ex opibus iusticie que fecimus nos: sed scd̃m suã misericoꝛdiã saluos nos fecit. Deo gratias. ℟ Notum fecit dominus all'a all'a. ℣. Salutare suũ all'a all'a. Gloꝛia. ℣. Benedict⁹ qui venit in nomine dñi. Oꝛo. Concede q̃s. vt s. Ad nonã ãn. Nesciẽs mater virgo virũ peperit sine doloꝛe saluatoꝛem seculoꝛũ ipsum regẽ angeloꝝ. sola v̾go lactabat vbere de celo pleno. ps. Mirabilia. cũ cete. Cap.

Uirgo verbo concepit: virgo permansit virgo peperit regem omnium regũ. Deo gratias. ℟ Benedict⁹ q̃ venit in noie dñi all'a all'a. ℣. Deus dñs et illuxit nobis all'a all'a. Gloꝛia. ℣. Viderunt oẽs fines terre. ℟ Salutare dei nr̃i. Oꝛo Cõcede q̃sumus. vt supꝛa. Ad vesperas super psalmos añ.

Tecum pꝛincipiũ in die virtutis tue in splendoꝛibus sanctoꝛum ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit domin⁹ fo. xxxvi. an Redemptionẽ misit dñs populo suo mãdauit in eternũ testamentum suum. ps. Confiteboꝛ. fo. xxxvi. ãn. Exoꝛtum est in tenebꝛis lumẽ rectis coꝛde misericoꝛs & miseratoꝛ & iustus dominus ps Beat⁹ vir. fo xxxvi. ãn. Apud dominũ misericoꝛdia & copiosa: apud eũ redemptio. ps. De pꝛofundis clamaui. fo. xliiij ã De fructu ventris tui ponam super sedẽ tuã. ps. Memento. folio. xlv. Nota q̃ añe & psal. supꝛadicti dicunt qualibz die ad vesperas vsqz ad octa. epyphanie: & etiã p ipsas octa. Capitulũ Populus gentium. vt supꝛa Ipso v̾o die natiuitatis domini ad vespas loco hym. dicitur pꝛosa sequens.

Hac clara die turma festiua dat pꝛeconia. Mariam concrepando symphonia nectarea. Mundi domina que est sola castissima virginum regina salutis causa vite poꝛta atqz celi referta gratia. Nam ad illã sic nuncia: olim facta angelica Aue maria grã dei plẽa p secla Mulierũ pia agmia itra semp

bñdicta. Uirgo et grauida mater itacta ple gloriosa. Cui cō tra maria hec reddit famia. In me quomō tua iā fiet nūcia: vi ri noui nullā certe copulā: ex q̄ atq̄ nata sum icorrupta. Diua missus ita reddit affata. Flatu sacro plena fies maria. Noua efferens gaudia celo terre nati p exordia. Intra tui uteri claustra portas q̄ gubernat eterna Oia q̄ dat tpa pacifica. Amē. ℣. Tanq̄ spōsus. ℟. Dñs pro ce. Ad mḡt ān. Lux orta est su per nos q2 hodie nat9 est salua tor alleluya. ps. Magt. fo. xlix. Oro. Concede quesumus. vts. Postea sequitur memo. de san cto stephano p ān. Ante sensor. ℣. Ora p nobis. Oratio. Da no bis quesumus. Comple. vts. in vigi. pter oratione. Presta q̄s. vts. ad pmā. Et sic fit vo xpi. Usq̄ ad vigiliā epypha. Nota q̄ aīe que sequuntur dicūtur ad memo. nati. per octa. in matu. tm̄ et non in vesperis cum ℣ su Benedictus qui ve. vt supra: et oratione de nati. videlicet. Cō cede quesumus. vt supra. ant.

Hodie christ9 natus est: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: atq̄ letantur archāgeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in ex celsis deo alla. ān. Beatus ven ter qui te portauit christe: et bea ta vbera que te lactauerūt dominum et saluatorē mūdi alla. ān. Uirgo verbo concepit: ℣ go permāsit virgo pepit regē oim regū. ān. Uerbū caro factū est et habitauit in nobis: et vidimus gl'iam ei9 gloriā quasi vnigeni ti a pre plenū gratie et veritatis alla alla alla. ān. Nato domino angelorū chorus canebat dicēs: salus deo nr̄o q̄ sedet sup thronū et agno. ān. Pastores di cite quidnā vidistis et annūciate xpi natiuitatē: infantē vidimus pānis inuolutū: et choros āgelorū laudātes saluatorē. No ta q̄ si pznato die oporteat fie ri seruitiū q̄d ad do. infra octa. ptinet: fiet mō sequēti: videlz ad mat. inuit. Christus natus. hy9. Christe redē. ān. sola. Dñs dixit. dicet' sup. ix. pos sequen. pi. Quare fre. fol. i. Celi enar. fo. v. Dñi est ter. fo. vii. Eructa uit. fo. xiiii. Magnus dominus et lau. fol. xiii. Deus iudicium tuū re. fo. xxi. Fundamēta. fo. xxvii. Cantate. i. fo. xxix. Cāta te. ii. fo. xxx. De ℣. etiam dicet videlicet. Tanq̄ spon. Notū fe cit. Uiderunt oēs fines. dicetur ℣. ad diem ptines. Tres le. erunt de expōne euāgelii. Erāt pater eius et mater. cū. iii. ℟ u9 de dicta dominica. Hodie domi nus ex. ad diem pti. dicet q̄ ps. Te deū. fol. xlix. ℣. sacer. dicit' ille q sequitur illū q̄ dict9 fuit in matu. In lau. ān. Quē vidi stis pastores. sup quiq̄ pos con tinetos. Cpm. Apparuit gratia hy9. Ueni redemptor. ℣. Bñ dictus q̄ ve. Ad bñd9 ān. Dum

medi℞. Oro. Omnipotens sempiterne deus qui uni. Postea fiet memo. sanctorum stephani / iohannis / et innocentium Ad primam. iij. et. vj. añe de laudi. Quem vidistis. Ad. ix. añ. Et ut pfecerunt. Cãt⁹ hy⁹ non mutat p octa. Cp. et R. sicut in die nativi. dñi. Oro. Omnipotens sempiterne de⁹ dixi. dicet ad ho. p̃tercẽ ad p̃mã. Adves. sup p̃os añ. Tecum princi. et cete. ad cete. hrã. continuabit ad capim. et fiet de scto silvestro sicut de uno cõfes. epo et debẽt cãtari cãt⁹ solẽnes sup hym. ut i duplo vel semiduplo

Dominica infra oct. ad mat. Invit. Christus nat⁹ est. hy⁹. Christe redẽ. In primo noc. añ. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerũt. fol. i. añ. In sole posuit tabernaculũ suũ et ipse tanq̃ spõsus procedens de thalamo suo. ps. Celi enar. folio. v. añ. Elevamini porte eternales et introibit rex glorie. ps. Dñi est ter. f. vij. ℣. Tanq̃ spõ. le. i.

Natalis domini dies ea de causa a patrib⁹ votiva solennitate institut⁹ est: q2 in eo christus pro redemptiõe mũdi nasci corporaliter voluit: p̃diẽs ex virginis utero: q̃ erat in patris imperio. Cui⁹ suscepte carnis causa hec est. R. Hodie domin⁹ ex utero v̾ginis nasci dignat⁹ est. In qua regnãdo ingress⁹ est: ut nos redimeret. ℣. Hodie nobis celorũ rex de v̾gine nasci dignat⁹ est. In q̃. le. ij.

Postq̃ eni invidia diaboli parẽs ille primus spe seduct⁹ inani cecidit cõfestim exul et p̃ditus in omni genere suo radicẽ malicie et peccati trãsduxit. Crescebatq3 i malũ vehemẽti⁹ oẽ genus mortaliũ diffusis ubiq3 scelerib⁹. Et qđ est nequius: oim cultib⁹ idolorũ. R. Bñdictus q̃ venit in nomine dñi de⁹ dñs et illuxit nobis. Alla alla al. ℣. Lapidẽ quẽ reprobaverũt edificãtes hic fact⁹ est in caput ãguli. Alleluya. Lectio tertia.

Volens ergo de⁹ terminare peccatũ: cõsuluit p̃ verbo legis p̃phetiis / signis / plagis / et p̃digiis. Sz cũ nec sic quidẽ errores suos ãmonit⁹ agnosceret mũd⁹: misit deus filiũ suũ ut carnẽ indueret et hominib⁹ appareret: et peccatores sanaret. R. Descendit de celis deus verus a patre genit⁹: introivit in uterum virginis nobis ut appareret visibilis: indut⁹ carne humana p̃tho parentis edita. Et exivit per clausã portã de⁹ et homo lux et vita cõditor mundi. ℣. Tanq̃ sponsus dñs procedens de thalamo suo. Et exivit Gloria. Et. In. ij. noc. añ. Speciosus forma pre filiis hominũ diffusa est gratia in labiis tuis ps. Eructa. o. xiiij. añ. Suscepimus deus miam tuam in medio templi tui. ps Magn⁹ dñs fo. xiij. an. Orietur i dieb⁹ dñi abũdantia pacis et dominabitur. ps. Deus iudicium. fol. xxi.

℣. Notum fecit dn̄s. Lec. iiii.

Q Ui ideo in homine venit quia per seipsum ab hominibꝰ cognosci non potuit: vt autem videretur verbum caro factū ē: assumēdo carnē nō mutatū carne. ℟. Ecce agnꝰ dei q̄ tollit pctā mūdi: ecce de quo dicebā vobis. Qui post me venit āte me factꝰ est: cuiꝰ non sum dignꝰ corrigiā calciamenti soluere. ℣. Hoc est testimoniū qđ perhibuit iohānes. Qui. lec. v.

A Ssumpsit humanitatem nō amisit diuinitatē: ita idem deus ⁊ idem homo in natura dei equalis prī: in natura hominis factus mortalis ꝓ nobis. Manens qȝ quod erat: assumēsqȝ qđ non erat: vt liberaret quod fecerat. ℟. Cōgratulamini michi oēs qui diligitis dn̄m Qr cū essem paruula placui altissimo ⁊ de meis visceribꝰ genui deū ⁊ hoiem. ℣. Beatā me dicēt oēs gn̄atiōes: qr āncillam humilē respexit deꝰ. Qr. L. vi.

H Ec est ergo dominice natiuitatꝭ magna solennitas Hec est diei huius noua ⁊ gloriosa festiuitas aduētus dei factus ad hoies. Itaqȝ dies iste pro eo ꝙ in eo christꝰ natus est: natalis dicitur. Quēqȝ ideo obseruare p reuolutū circulū anni festo solenni celebremus: vt in mēoria reuocet: qr natus est xp̄s. ℟. iii. Beata viscera marie ꝟginis que portauerūt eterni patris filium ⁊ beata vbera que lactauerūt christū dn̄m. Qr hodie p salute mūdi de ꝟgine nasci dignatꝰ est. ℣. Dies sanctificatꝰ illuxit nobis: venite gētes ⁊ adorate dn̄m. Qr. Gloria. Qr. In. iii. noc. an. Homo natꝰ est i ea: ⁊ ipse fundauit eā altissimꝰ. ps. Fundamēta. fo. xxvii. an. Exultabūt oīa ligna siluarum ante faciem dn̄i quoniā venit. ps. Cantate. i. fo. xxix. an. In principio et ante secula deꝰ erat verbum ipse natus est nobis saluator mūdi. ps. Cātate. ii. fo. xxx. ℣. Viderunt omnes fines terre. Lec. vii. S. lucā. ii.

I N illo tēpore. Erāt pater iesu ⁊ mater mirantes super his que dicebātur de eo. Et reliqua. Omelia origenis.

C ongregemus in vnū ea que in ortu iesu dicta scriptaqȝ sūt de eo: ⁊ tūc scire poterimꝰ singula queqȝ digna esse miraculo Quāobrem mirabatur pater ⁊ mater. Sic eni appellatꝰ est et ioseph: quia nutritus eius fuit Mirabatur ⁊ mater sup oībus que dicebantur de eo. ℟. Beata ⁊ venerabilis virgo que sine tactu pudoris inuēta est mr̄ saluatoris. Iacebat in p̄sepio ⁊ fulgebat i celo. ℣. Dn̄e audiui auditū tuū ⁊ timui: cōsideraui opera tua ⁊ expaui. Iacebat in presepio ⁊ fulgebat in celo. L. viii.

Q Uenam ergo sunt que de puulo iesu fama dispersa erat? Pastores erant in regione illa vigilantes ⁊ obseruan-

tes custodias noctis super gregem suum: venit angelus sub ipsa hora natiuitatis iesu: et ait ad eos. Annūcio vobis gaudiū magnū. Ite et inuenietis infantem inuolutū pānis et positum in presepio. Necdū angelus verba finierat: ecce aūt multitudo celestis exercitus laudare cepit et benedicere deum. R. O regē celi cui talia famulant obsequia in stabulo ponitur qui cōtinet mundū. Jacet in presepio et in nubibus tonat. V. Dñe audiui auditum tuū et timui cōsideraui opa tua et expaui. Jacet in presepio et in nubibus tonat. Lec. iv.

Cumqz hec pastores trepidi psperissent: et angelus recessisset ab eis: dixerūt ad se inuicē. Eamus in bethleē et videamus hoc factū qd dñs ostēdit nobis. Venerunt et inuenerūt paruulū tā illi qz parētes q facta fuerāt mirabant super hoc. R. In patre manet eternitas: et nō perijt i matre virginitas: et p intactū corpus egressus qui in salutem omnium factus est visibilis. Nō dedignatus est carne nasci non derelinquēs imperiū. V. Tanqz sponsus dñs procedēs de thalamo suo. Nō. Gloria. Non. Ps. Te deū. fol. xlix. V. Sacerdota. Notum fecit. In laud. ān. Quem vidistis. Ps. Dominus regna. folio. xxviij. et cete. ad ceteros vt supra i laudibus nati. dñi. Capitulū. Apparuit gratia. Hymnus.

Ueni redemptor gentium ostēde partū virginis: mirek ome seculū / talis decet partus deū. Nō ex virili semine / sed mystico spiramie: verbum dei factum caro / fructusqz ventris floruit. Aluus tumescit virginis / claustra pudoris pmanēt / vexilla virtutum micāt / versatur in templo deus. Procedēs de thalamo suo / pudoris aula regia: gemie gygas substātie / alacris vt currat viam. Egressus eius a patre / regressus eius ad patrem: excursus vsqz ad inferos / recursus ad sedē dei. Equalis eterno pri / carnis tropheo accingere: ifirma nostri corporis / virtute firmās ppeti. Presepe iam fulget tuū / lumenqz nox spirat nouū: qd nulla nox interpellet: fideqz iugi luceat. Gloria tibi dñe / q natus es de virgine. &c. V. Bñdictus q venit. Ad bñ. ān. Dū mediū silentiū tenerent oīa: et nox in suo cursu iter perageret: omnipotēs sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit alleluya. Ps. Benedictus. Hec oratio tantummodo dicitur ad matu. et ad missam.

Omnipotēs sempiterne deus qui vnigenito tuo nouam creaturā nos tibi esse fecisti: custodi opa misericordie tue: et ab oībus nos maculis vetustatis emūda: vt per auxilium gratie tue in illius inueniamur forma in quo tecū est nra substātia iesus christus dñs nr. Qui tecū.

Sequuntur memorie sanctorũ
stephani/iohãnis/ et innocentiũ
vt inuenies. Ad hor.ãe de lau.
natiui.cũ cp. R. et V. vt i die na
tiui.cũ orõne que sequit. Orõ.
Omnipotẽs sempiterne de9
dirige act9 nr̃os in bñpla
cito tuo: vt in noie dilecti filij
tui mereamur bonis operibus
abũdare. Per eũdẽ. Ad. ir. ãn.
Et vt pfecerũt oia scdm legez
moysi reuersi sunt in galileã in
ciuitatẽ nazareth: et iesus pfi-
ciebat sapiẽtia etate: et gr̃a dei
erat in eo. H Mirabilia. fo. xlij.
Cetera sicut in die natiuitatis
dñi. Ad vespe. ãn. Tecũ pnci.
vtz. mutabit ad cp. et fiet totũ
de sctõ siluestro epo et cfessore
totũ de cõi vnius confesso. epi.
¶ In vigi. circũci. do. ad vesp. ã.
Tecũ princi. vtz. Cb Populus
gẽ. R. Descẽdit. V. Tanqz. q̃re
supra i do. infra octa. hy9. A so
lis or. V. Tãqz spõ. Ad magt
ãn Qui de terra est de terra lo
quit q̃ de celo venit sup oẽs est
et qd vidit et audiuit hoc testat
et testimoniũ ei9 nemo accepit
q̃ aũt acceperit ei9 testimoniũ
signauit qz deus verax est. ps.
Mgt. fo. xlir. Orõ De9 q̃ sa. q̃
es i vig. nati. dñi ad cple. Nul
la. mẽo. fit. Cõple. vt in die na-
tiui. Ad mat. iu. Natũ sub le
ge christũ. Venite cũcti ad col-
laudandum quos eius incarna
tio redemit et passio. p. Venite.
Hy9. Christe redem. Ãñe psal.
V. R. cũ suis V. preter vlt. R.
sicut in do. infra octa. Dicũtur
benedictiones communes: pre-
ter secundam. Lectio prima.
Quanqz nõ dubitem vos
carissimi per paternam
sollicitudinem instructiõe diui
ni sermonis edoctos vniuersas
kalendarum superuenientium
vanitates declinare penitus et
horrere: ad pfectioris tñ emẽda
tionis augmẽtũ nõ me piguit
vsitatum vestris aurib9 infer-
re sermonem: sicut ait beatissi
mus paulus. Fratres eadẽ vo-
bis scribere michi quidẽ nõ pi-
grũ: vobis aũt necessariũ. R. j.
Hodie dñs. V. Hodie no. Secũ
da bñdictio Btẽ marie. .l.ij.
Necessarium dilectissimi
nec supfluũ reor: si p cõ-
monitione sancta dudum habi
ta precedentium patrũ nobis
repetãtur alloquia. Et re vera
quid fastidij: quid oneris habet
pro salutis pfectu vtilia ac deo
placita sepe dicere: frequenter
audire. R. ij. Benedict9. V. sus.
Lapidem quem. Lectio tertia.
Et ideo carissimi: fide ac de
uotiõe solita religiosi iti-
neris vias ac V itatis semitas
gradientes: magis magisqz er
rorum deuia et diaboli calcate
figmenta. R. iij Descendit. V.
Tãqz sponsus. Lectio quarta.
Nec enĩ debet fidelis aia q̃
angelorum cõcupiscit cõ
sortia: lusibus demoniorum
delectari. Neqz vero luci ac te-
nebris: veritati atqz mendacio

turpitudini ꝫ honestati apd dei secnos vlla pōt esse cōmunio: si cut nos ecclīarū doctoꝛ instruit dicēs. Que cōuētio xp̄i ad be= lial? Quis aūt consensus tēplo dei cū idolis? ℟. Ecce agn⁹ ℣. v.

Q Uicūqꝫ ergo credētium vel est tēplum dei vel es se desiderat. Sollicite caueat ne moꝛtua ꝫ vana sectādo desi nens esse tēplum dei fiat habi tatio tenebꝛarū / fiat demonis monumētum. Sicut ait gloꝛio sissimus pphetaꝝ dauid. Bea= tus vir cu⁹ est nomen dñi spes eius: et non respexit in vanita tes ꝫ insanias falsas. ℟. Con= gratulamini michi omnes. ℣. Beatam me dicēt. Lectio. vj.

I Taqꝫ qui sperat in deum ac toto coꝛde in ei⁹ gl̄iam luminū suoꝝ defigit aspectū: ad insanissimas vanitates con secratos semel deo nō debet ocu los retoꝛquere: quia vt ait dñs. Nemo mittēs manum ad ara= trum ꝫ respiciēs retro / apt⁹ est regno dei. ℟. Beata viscera. Scd̄m Lucam. Lectio septia.

P Ostq̄ cōsūmati essent dies octo vt circūcideret puer vocatum est nomen eius iesus. Et reli. Omel. vene. bede pb̄ri.

S ácram venerādāqꝫ diei pꝛe sentis memoꝛiam paucis qui= dem verbis euāgelista cōpꝛehē dit / sed non pauca celestis my= sterij virtute grauidā reliquit. ℟. Beata ꝫ venerabilis. ℣. S⁹. Dñe audiui. Lectio octaua.

E Xposita namqꝫ natiuita te dñi cui⁹ gaudia moꝛ an geli dignis laudib⁹ extulerūt: pastoꝛes diuina ac deuota visi= tatione celebꝛauerūt: oēs q̄ tūc audiere mirati sunt. Nos q̄qꝫ p modulo nr̄o put potuimus pꝛoxime dño largiēte cōgruis missarum hymnoꝛūqꝫ solēnijs exegimus subiunxit atqꝫ ait. Postq̄ consummati sunt dies octo vt circūcideret puer: voca tum est nomen eius iesus. Tu. ℟. O regē. ℣. Dñe audi. L. ix.

H Ec sūt festiuitatis hodier ne gaudia veneranda hec sacra solēnitas diei: hec illa su perne pietatis munera sacro= sanctaqꝫ fideliū coꝛdib⁹ cōmē= dās apl'us ait. Quia vbi venit plenitudo tēpoꝛis misit de⁹ fi lium suū natum ex muliere fa ctum sub lege: vt eos q̄ sub le= ge erāt redimeret: et vt adoptio nem filioꝝ reciperem⁹. ℟. Gau de maria. q̄re in purifi. b. ma. Nec dicitur pꝛosa. Inuiolata. ps. Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Notum fecit. In laudib⁹ ant.

O Admirabile cōmercium creatoꝛ generis humani animatum coꝛp⁹ sumēs de vir gine nasci dignatus est et pce dēs homo sine semine largitus est nobis suā deitatem. An. Qū natus es ineffabiliter ex virgie maria tūc implete sunt scriptu re sicut pluuia in vellus descē= disti: vt saluū faceres gen⁹ hu= manum te laudam⁹ de⁹ noster.

An Rubum quē viderat moy-
ses incōbustum / conseruatam
agnouim⁹ tuā laudabilem vir
ginitatem dei genitrix interce
de p nobis. Añ Germinauit ra
dix iesse orta est stella ex iacob
virgo peperit saluatorē te lau
damus de⁹ noster. Añ Ecce ma
ria genuit nobis saluatorem:
quē iohānes vidēs exclamauit
dicens: ecce agnus dei ecce qui
tollit peccata mūdi all'a. Cpm.
Apparuit gra. Hy⁹ Veni re-
dēptor. ℣ Benedictus qui. Ad
benedict⁹ an Mirabile myste-
rium declaratur hodie innouā
tur nature de⁹ homo fact⁹ est:
in quo fuit permāsit: et qđ non
erat assumpsit non cōmixtio-
nem passus neq̄ diuisionē. ps
Benedictus. fo. xlix. Oratio
Deus q̄ nobis nati salua-
toris diem celebrare cōce
dis octauum: fac nos q̄s ei⁹ per
petua diuinitate muniri / cui⁹
sum⁹ carnali cōmercio repara
ti. Qui tecum. Meo. nulle fiūt.
Ad horas ãe de laud. et vltime
ad. ix. Cpa ℟a ⁊ ℣ sic. sicut in
die natiui. dñi. Ad primā oratio
vt in die nati. Ad. iij. vi. et. ix.
oratio. Deus q̄ salutis Si do.
fuerit ad p̄cess. ℣ Descendit.
Ad ves. añ. Tecū principium.
ps Dixit dñs. fo. xxxvi. cū cete
ris. Cpm Popul⁹ gētiū. Hy⁹.
A solis ort⁹. ℣ Tanq̄ spō. Ad
mgt an Magnum hereditatis
mysterium tēplum dei fact⁹ est
vterus nesciēs virū non est pol
lutus ex ea carnem assumens:
oēs gentes veniēt dicētes: glo
ria tibi dñe. ps. Magt. fo. xlix.
Oratio Deus q̄ salutis. Post
ea fit mēo. sancti stephani per
añ Ante senior. ℣ Gloria ⁊ ho
nore. Oratio Da nobis. Nulla
alia memoria fit. Ad cōpleto. si-
cut i die natiui. dñi. De octa. san
cti stephani faciēdum est sicut
infra notatū est. In vltimis ve
ro vesperis nūc nō reincipitur
officiū pro defunctis p̄pter du
plum sancte genouefe. In vlti
mis vero vesperis dicte sancte
reincipit dictū officiū vsq̄ ad
quartā feriā ante pascha. De
sancta vero genouefa: de octa.
innocētiū: ⁊ de sancto symeone
fiet sicut infra inue. loco suo.
¶ In vigilia epyphanie ita vt
sequit faciēdum est. Si priua-
to die euene. tres lectiones fiēt
de sancto symeone. Et etiā to-
tum officiū: preter missam que
erit de vigi. Si aūt die dñi. eue.
sabba. p̄cedē. ad vš sup p̄s añ.
Tecū pricī. vt s. Cpm hy⁹ ⁊ ℣⁹
vt s. in die nati. do. Ad mgt ã.
Pastores dici. require s. post vl
ti. vesp. nati. do. Orō Oms sem
piterne de⁹ diri. q̄re in dñi. infra
octa. natiui. dñi. Fiet q̄ mēo. san
cti symeonis cōfesso. per ant.
Similabo. ℣ Iustum deduxit
domi. cum oratione. Da quesu-
mus. Cōpleto. vt s. Ad matu.
Inuitatorium hy⁹ añe psalmi
℟ sus et ℟a cum suis versi. de
dominica infra octauas. Sex

primus lec. sunt de sermone q̄ sic incipit. Iustissime fratres. Septima lec. de expositione. Defuncto herode. vig. ff. ix. de sermone q̄ sic incipit. In aduentu dñi. ps. Te deum. fo. xlix. ℣ sacerdo. Notum fecit. In laud. an. O admirabile. cū ceteris. Cpm hy. ℣ ℣ de supra i circūci. dñi. Ad bñ ant. Reuertere in terrā iuda. Oratio. Cordanī. ℣ cet. fient sicut in circū. dñi. et fiet in dictis matu. mē. scti symeonis cōfes. In reditu necess. ℟. Descendit de celis mis. Lectio. i.

Iustissime fratres in festiuitate p̄ntis diei se in cōmune gaudium totus vbiq̄ suscitat mūd⁹: q̄ promissus a seculis vniuerso orbi iudex nat⁹ est ⁊ redēptor. Lectio secunda.

Et necesse est vt i cōmune nos oēs qui futuri examinis resurrectionisq̄ promisse salutarem suscepimus fidē: habeam⁹ metū qui dē de iudice: sz de redēptore leticiam. Lec. iij.

Omnis nāq̄ fidelis aīa timore corrigit ꝉ correctione letatur. Et i hoc carissimi quāta erga humanū gen⁹ oipotentis patris dispēsatio est ꝉ quanta be benignitas: vt quē iudicē preparabat incredulis hūc credituris premitteret redēptorē quatinus precurrēs misericordia ꝉ seueritatem aduenientis iudicis preueniret. Lectio. iiij.

Hodie itaq̄ natus est xp̄s: sed in natiuitate ei⁹ nr̄a dūm vita habet natale: q̄ q̄ priuilegia p̄me natiuitatis amisimus ꝉ viā rāre nos xp̄o sāctiore partu redim⁹ ad vitā. Lect. v.

Hodie peperit maria: sed ipa suū parturiuit auctorem: hodie edidit mūdo hoiem quē nō suscepit ab hoie. Quid est hoc miraculū fratres? Nascitur caro de carne: non tñ generata per carnem Et secreto quodā incōprehensoq̄ cōceptu pcedit de mortali femina diuina pgenies. Lectio. vi.

Ecce mirum sane q̄ extitit diuina natiuitas vbi nō erat humana conceptio: aut q̄ illā matrem non violauit partus quā coitus non fedauit. Sit quodā ille futuroz prescius isaias populis ⁊ gētib⁹ noue signū salutis aperiēs. Ecce inquit virgo in vtero cōcipiet ⁊ pariet filiū. Scdm matth. ij. Lectio. vij.

In illo tpe. Defuncto herode ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph i egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puerum et matrē eius: et vade in terrā israel. Et re. Ome. ve. be. pbri.

Pretermisit hoc loco lucas que a mattheo sat exponi nouerat dñm post hec videlicet ne ab herode necādus inueniretur: egyptum a parētib⁹ esse delatum defunctoq̄ herode sic demū galileam reuersū nazareth ciuitatē suā inhabitare cepisse. L. viij.

Solēt eni euāgeliste singuli sic omittere quedā que

vel ab aliis cōmēdata viderit/
vel ab aliis cōmemorāda i spi=
ritu preuiderint: vt cōtinuata
sue narrationis series quasi nulla
ꝑtermisisse videātur: que tñ al
teri⁹ euāgeliste cōsiderata scri
ptura quo loco transilita fue=
rint/ diligens lector inueniat.

Puer aūt crescebat Le. ix.
et cōfortabat plenus sa=
pientia/ et grã dei erat cū illo.
Notāda distictio verbor: quia
dñs iesus xp̄s i eo ꝙ puer erat
id est habitum humane fragili
tatis induerat crescere & cōfor
tari habebat. In eo enim ꝙ etiā
ꝟbū dei et deus eternus erat/
nec cōfortari indigebat/ nec ha
bebat augeri. Tu autem domi.

¶ Nota ꝙ si fuerit do. lect. viij.
fiet de trib⁹ lect. predictis. viij.
et. ix. lect. de sequenti sermone
scz In aduētu dñi. Lect. viij.

In aduētu dñi fratres ca=
rissimi solutus est ois pa=
terne purgationis metus: quē
diabolicis dudum fraudib⁹ in=
currit circūuenta mortalitas.
Adest em̄ celi terreq; iudex: qui
rescisso cyrographo delictorum
reatum nostrum miserat⁹ ab=
soluit. Tu aūt do. Lectio nona.

Adest ille dñs qui iugum
captiuitatis antique no=
stris a ceruicibus soluēs mero=
rem mūdi eterna libertate leti
ficat. Adest rex ille mansuetus
qui per spacia toti⁹ orbis cele=
stis iusticie gressib⁹ incedēs su=
perbiētem furētis inimici cōte
rat tyrānidem. Tu aūt. ℟. In
patre manet. ꝟs Te deū. f. xlix.
ꝟ⁹ sacerdo. Notū fecit. In lau
di. ān. O admirabile. Cū reliq.
Cōm. Apparuit. vts. Hymn⁹.
Veni redē. ꝟ. Benedictus qui.
Ad bñdictus ān. Reuertere in
terram iuda: mortui sunt em̄
qui querebant animam pueri.
ꝑs Bñdictus. fo. xlix. Oratio.

Corda nostra quesum⁹ do=
mine venture festiuitatis
splēdor illustret: quo mūdi hu=
ius tenebris carere valeamus:
et peruenire ad patriam clari=
tatis eterne. Per dñm. Mēo.
sancti symeonis cōfessoris ān.
Serue bone. ꝟ. Iustus vt pal
ma florebit. Oro. Da q̃sumus.
Ad horas añe de lau. et vltima
ad. ix. Cha et ℟ia vt in die na=
tiuita. Et oratio. Corda nostra.

¶ In vigi. epyphā. Ad vñ ant.
Tecū principium. vts. Caꝑm.

Surge illuminare hierl'm
quia venit lumen tuum:
et gloria dñi super te orta est.
Deo grãs. ℟. In colūbe specie
spūs sctūs visus est. Paterna
vox audita est: hic est fili⁹ me⁹
dilectus: in quo michi bene cō
placui: ipm audite. ꝟ. Vox dñi
super aquas de⁹ maiestatis in=
tonuit dñs super aquas mul=
tas. Paterna vox. Gloria pa=
tri. Paterna vox. Hymnus.

Hostis herodes impie/ chri
stum venire quid times:
nō eripit mortalia/ q̃ regna dat
celestia. Ibāt magi quam vi=

derāt/ stellam sequētes preūiā: lumen requirūt lumine/ deum fatētur munere. Lauachra pu ri gurgitis/ celestis agnus atti git: peccata q̄ non detulit/ nos abluēdo sustulit. Nouū genus potētie/ aque rubescunt ydrie: vinūq; iussa fundere/ mutauit vnda originē. Gloria tibi dñe/ q̄ natus. non dr qui apparuisti. vl' 4 ad octa. ℣. Reges tharsis et insule munera offerent. ℟. Reges arabū et sabba dona ad ducēt. Ad mḡt an Magi vidē tes stellam dixerūt adinuicem hoc sigñū magni regis est: ea mus & inquiram⁹ eū et offera mus ei munera: aurū/ thus et myrrhā. ps Mḡt. Oro Corda, vts. Ad cple. an. Allā al. al. al. hs. Cū inno. fo. j. cu cetis. Hy⁹.

Nuncium vobis fero de su pernis/ nat⁹ est xp̄s dña tor orbis: in bethleem inde sic eñ ppheta/ dixerat ante. Nūc canit letus chor⁹ angelorum/ stel la declarat veniūt eloy: princi pes digno celebrare cultu/ my stica dona. Thus deo myrrhā troclete humādo/ bractheas re gi crifeas decēti: dū colūt vnū meminere trino/ tres dare ter na. Gloriā trine monadi cana mus/ cū deo dīue genitecq; pli: flamini necnon ab vtroq; fuso corde fideli. Amen. Cpz. Tu in nobis. ℣ Custodi nos. Ad nūc dimit. ā. Allā adorate dñz allā in aula sancta ei⁹ allā allā. ps. Nūc dimit. fo. l. Preces solue te. et ante Dñs vob. ℣. Oēs de saba veniēt. ℟. Aurum & thus deferētes & laudem domino an nunciantes. Oratio.

Deus illuminator oim gē tium: da populis tuis ppetua pace gaudere: et illud lumen splēdidum infunde cordib⁹ no stris: qd trium magorum mētib⁹ aspirasti/ dñm nostrum iesum xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Et sic fit ad prima et ad cople. p oct. etiā si fiat infra oct. festū. ix. lc. semidup. vel dupl̄. In matu. diei epy. dñi/ in dn̄ infra oct. et in die oct. non dr inuita. pptter hm. Venite. q̄ dicit in scdo no ctur. sed statim post Dñe labia sequit hy⁹. A patre vnigenit⁹. Aliis vero dieb⁹ oct. dr inuita. Xp̄s appa. vt infra inue. Hy⁹.

A Patre vnigenit⁹: ad nos venit per virginem: ba ptisma cruce cōsecrās: cūctos fideles generās. De celo cel sus pdijt: excepit formam hois facturam morte redimēs: gau dia vite largiēs. Hoc te redē ptor quesum⁹: illabere ppici⁹: clarisq; nostris sensib⁹: lumen prebe fidelib⁹. Mane nobiscū dñe: noctem obscuram remo ue: omne delictum ablue: piam medelam tribue. Quem iam venisse nouimus: redire item credimus: tu sceptrum tuū in clytum: tuo defēde clipeo. Glo ria tibi dñe: qui natus es. vts. In primo nocturno ān. Affer te dño filij dei adorate dñm in

aula sancta eius. ps. Afferte. fo. viij. añ. Psallite deo nostro psallite psallite regi nr̃o psalli te sapiẽter. ps. Oẽs gẽ. fo. xiiij. añ Oĩs terra adoret te deus et psallat tibi: psalmum dicat no mini tuo dñe. ps. Jubilate. f. fo. xix. ℣. Reges tharsis. vrũ. Tres lec. fiũt de pphe. et finiũ tur per Hec dicit. Lectio pma.

Hec est hereditas seruorũ dñi/ et iusticia eorꝫ apud me dicit dñs. Oẽs sitiẽtes veni te ad aquas: et qui non habetis argẽtum pperate ⁊ emite ⁊ co medite. Venite emite absqꝫ ar gẽto ⁊ absqꝫ vlla cõmutatione vinum et lac. Quare appẽditis argẽtum vestrum non in pani bus: ⁊ laborem vestrum non in saturitate. Audite audientes me ⁊ comedite bonum/ et dele ctabitur in crassitudine aĩa ve stra. Hec di. ℟. Hodie in iorda ne baptizato dño aperti sũt ce li: ⁊ sicut colũba super eũ spũs mansit: et vox patris intonuit. Hic est fili⁹ meus dilectus in quo michi bene complacui. ℣. Celi aperti sunt sup eũ: et vox patris audita est. Hic est fili⁹. ¶ Isaie. lx. Lectio secunda.

Surge illuminare hierl'm qꝛ venit lumen tuum: et gloria dñi super te orta est: qꝛ ecce tenebre operiẽt terrã ⁊ cali go pplos: sup te aũt orieẽ dñs: et gloria eius in te videbitur. Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo: et reges in splẽdore ortus tui. Leua i circuitu oclos tuos et vide: oẽs isti cõgregati sunt venerũt tibi. Filij tui de longe veniẽt: et filie tue de latere sur gẽt. Hec. ℟. In colũbe spe. que re in pmis vesp. nec dꝛ Gloria patri. ¶ Isaie. lxi. Lectio. iij.

Gaudens gaudebo in dño et exultabit aĩa mea i deo meo: qꝛ induit me vestimẽto sa lutis ⁊ indumẽto iusticie circũ dedit me. Quasi sponsum deco ratum corona: et quasi spõsam ornatam monilib⁹ suis. Sicut eñ terra profert germen suũ: et sicut ortus semen suum ger minat: sic dñs deus generabit iusticiam ⁊ laudem corã vni uersis gẽtib⁹. Hec di. ℟. Illu minare illuminare hierl'm ve nit lux tua Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splẽdore ortus tui. Et. Glo ria. Et. In scđo noc. An. Reges tharsis et insule munera offe rẽt regi dño. ps. Deus iudiciũ. fo. xxi. An. Omnes gẽtes quas cũqꝫ fecisti veniẽt ⁊ adorabunt coram te dñe. ps. Inclina dñe. fo. xxvj. An. Venite adoremus eum qꝛ ipse est dñs de⁹ noster. ps. Venite exultemus. fo. xxix. ℣. Adorate dominum. ℟. In aula sancta eius. Lectio. iiij.

Nostis fratres carissimi qꝛ dies iste qui a nobis in ho norem dñi per annos singulos celebratur/ ore cũctorꝫ fidelium epyphania venerabiliter nũcu

patur. Et qz grecum pbat esse vocabulū multis est latinis incognitum. Inde est q istud nomen oēs quidā latini dicūt: sed non oēs inueniūtur nosse qd dicāt. Tu. ℟. Oēs de saba venient aurū et thus deferētes & laudē dño annūciātes. All'a all'a all'a ℣. Reges tharsis & insule munera offerēt: reges arabū et saba dona adducēt. Alle. Lec. v.

Tunc ergo diem sicut diciimus epyphaniam vocat christiana religio. Epyphania vero interpretat manifestatio. Traditum aūt tenem⁹ a patribus q vnigenit⁹ de⁹ postq est scdm carnem tēporaliter nat⁹ in isto die est magis veniētib⁹ a quib⁹ est oblatis munerib⁹ simpliciter adoratus. Tu aūt. ℟. Magi venerūt ab oriēte hierosolymam querētes & dicētes Vbi est qui nat⁹ est cui⁹ stellā vidimus et venim⁹ adorare dominum. ℣. Magi veniunt ab oriente inquirētes faciem dñi et dicentes. Vbi est. Lectio. vi.

Mortuo herode archelaus in iudea regnauit: et galilee principatum mortuo herode obtinuit. Archelaus nat⁹ est in palacio / xp̄s i diuersorio. Archelaus nat⁹ est in lecto argenteo posit⁹ / xp̄s aūt nat⁹ in presepio est breuissimo collocat⁹. Tu aūt. ℟. Interrogabat magos herodes: qd signū vidistis sup natū regē: stellā magnam fulgētem: cuius splendor illuminat mūdum. Et nos cognouimus & venim⁹ adorare dñm. ℣. Magi veniūt ab oriente inquirētes faciem dñi & dicētes. Et nos cog. Gloria pa. Et nos.

In tertio nocturno An. Fluminis impetus letificat alleluya ciuitatem dei alleluya. ps. Deus noster refugium. fo. xiiii. antℓ. Adorate dominum alleluya in aula sancta eius alleluya. ps. Cantate. i. fo. xxiv. An. Adorate deum all'a oēs angeli ei⁹ all'a. ps. Dñs regnauit exul. fo. xxix. ℣. Omnes gentes quascūq fecisti. ℟. Venient et adorabunt coram te domine. Lectio. vii.

Secundum Mattheum.

Cum natus esset iesus in bethleem iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriēte venerunt hierosolymā. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape.

Sicut ex lectione euangelica fratres carissimi audistis celi rege nato rex terre turbat⁹ est quia nimirum terrena altitudo cōfunditur cū celsitudo celestis aperitur. ℟. Stella quam viderant magi in oriente antecedebat eos donec venirent ad locum vbi puer erat. Videntes autem eam gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrantes domum inuenerunt puerum cum maria matre eius: et procidentes adorauerunt eum. Videntes aūt stel. Lectio. viii.

Sed querendum nobis est quidnam sit quod redemptore

nato/pastorib⁹ in iudea angel⁹ apparuit:atq; ad adorādū hūc ab oriēte magos nō angel⁹ sed stella pduxit. Quia videlicet iudeis tāq̄ ratione vtētib⁹ rationale aial/id est angel⁹ predicare debuit:gētiles vero q̄ vti ratione nesciebāt ad cognoscēdū dn̄m nō per vocē sed per signa pducūtur. R. Vidētes stellam magi gauisi sunt gaudio magno:et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria matre ei⁹ et pcidētes adorauerūt eū. Et apertis thesauris suis obtulerūt ei munera aurum/thus et myrrhā. V. Reges tharsis et insule munera offerēt:reges arabum et saba dona adducent. Et.

Omnia quippe ele- Le. ix. mēta auctorē suū venisse testata sunt. Ut enī de eis quodam vsu hūano loquamur:deū hūc celi esse cognouerūt:q̄ protinus stellā miserūt. Mare cognouit:q̄ sub pedib⁹ ei⁹ se calcabile pbuit. Terra cognouit q̄ moriēte ipso cōtremuit. R. Rex magn⁹ nat⁹ est in israel: et venerūt reges terre adorare eum. Et obtulerūt ei munera. Aurū thus et myrrhā. V. Et intrātes domū inuenerūt puerū cum maria matre ei⁹:et pcidētes adorauerūt eū. Et. Gloria. Aurū. R. Rex ma. Illud vero R. Rex mag. non cātat nisi in die. Postea sequit̄ euāgeliū

Dn̄s vobiscū. Et cum spū tuo.

Sequētia sancti euāgelij secūdum lucam. iij. Gl'a tibi dn̄e.

Factum est cū baptizaret̄ ois ppl's:et iesu baptizato et orāte/apertū est celū:et descēdit spūs sctūs corporali specie sicut colūba in ipm : et vox de celo facta est. Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ : in te cōplacuit michi. Et ipse iesus erat incipiēs quasi annorū triginta vt putabat̄ fili⁹ ioseph. Qui fuit hely. Qui fuit mathat. Qui fu. leui. Qui fuit melchi. Qui fu. iāne. Qui fuit ioseph. Q. fuit mathathie. Qui f. amos. Q. f. naym. Q. f. hely. Qui fuit nagge. Qui fuit mathā. Q. f. mathathie. Qui f. semei. Qui fuit ioseph. Q. fuit iuda. Qui f. ioāna. Qui f. resa. Qui fuit zorobabel. Qui f. salathiel. Q. f. neri. Qui f. melchi. Qui fuit addi. Qui fu. chosam. Q. f. helmadan. Q. f. her. Q. f. iesu. Q. f. helyeser. Q. f. iorim. Qui fu. mathat. Q. f. leui. Qui fuit symeon. Q. f. iuda. Q. f. ioseph. Q. f. iona. Q. f. eliachim. Qui fuit melcha. Q. f. menna. Q. f. mathathia. Q. f. nathan. Q. f. dauid. Q. f. iesse. Qui fuit obeth. Q. f. booz. Q. f. salmon. Qui f. naason. Q. f. aminadab. Q. f. aram. Q. f. esrō. Qui fuit phares. Qui f. iude. Q. f. iacob. Qui fuit ysaac. Qui f. abrahe. Qui fuit thare. Qui f. nachor. Qui fuit saruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phalech. Qui fu. heber. Q. fu. sale. Q. f. chaynā. Qui fuit arphaxat. Q. fu. sem.

Qui fuit noe. Qui fuit lamech Qui f. mathusale. Qui f. enoch Q. f. iareth. Q. f. malaleel. Qui fuit chaynā. Q. f. enos. Qui f. seth. Q. f. adā. Qui fuit dei. Iesus autē plen⁹ spū sctō regressus est a iordane. h. Te deū. ℣. sacerdota. Adorate dominū. ℟. In aula sancta ei⁹. In lau. ān.

Ante luciferū genitus & ante secula dñs saluator nr̄ hodie mūdo apparuit. aña. Venit lumē tuū hierusalem & gloria dñi sup te orta est: & ambulabūt gentes in lumine tuo alleluya. ā. Apertis thesauris suis obtulerunt magi domino aurū / thus & myrrhā all'a. aña. Maria & flumina benedicite dno: hymnū dicite fontes dño all'a. ān. Tria sunt munera q̄ obtulerūt magi dño aur / thus & myrrhā filio dei regi magno alleluya. Capitulum.

Surge illuminare hierl'm quia venit lumen tuum: & gloria domini super te orta est. Deo gratias. Vper te hierl'm orie domnius: & gloria eius in te videbitur. Deo ḡ. hy⁹. Hostis herodes. ℣. Oēs de sabba. Ad bn̄⁹. ān. Ab oriente venerūt magi in bethleē adorare dñm: & apertis thesauris suis preciosa munera obtulerūt aurum sicut regi magno: thus sicut deo vero: myrrhā sepulture eius all'a. p. Benedictus. folio. xlix. Oratio

Deus qui hodierna die vnigenitum tuum gentibus stella duce reuelasti / concede ppici⁹: vt qui iā te ex fide cognouimus: vsq ad contēplandam speciē tue celsitudinis perducamur. Per eundē. Ad primā. ān. Ante luci. h. Deus in noie. fo. xvi. cū cete. Preces & suete & ate Domin⁹ vobis. ℣. Reges tharsis. Oro. Deus illuminator vts. ad cōplet. & ita fit ad p̄mā per totā oc. & dicitur etiā Preciosa. more solito. Si d. fue. ad processi Tribus mira. Ad iij. ān. Venit lumen. Capitulum.

Leua i circuitu oculos tuos & vide: oēs isti cgregati sunt venerūt tibi. Deo ḡ. ℟. Reges tharsis & isule munera offerēt all'a all'a. ℣. Reges arabū et saba dona adducent all'a all'. Gloria. ℣. Oēs gētes. Oro. Deus q̄ ho. Ad sextā ān. Apertis thesauris. Capitulū.

Omnes de saba venient aurū & thus deferētes: & laudē domino annūciātes. Deo ḡ. ℟. in. Omnes gētes quascūq fecisti all'a all'a. ℣. Venient & adorabunt coram te domine all'a all'. Gloria patri. ℣. Adorate dūz. Oratio vt supra. Ad nonā aña. Tria sunt. Capitulum.

Venient ad te qui detrahebant tibi & adorabūt vestigia pedum tuorum. Deo gratias. ℟. Adorate dominū all'a all'a. ℣. In aula sancta eius all'a all'a. Gloria patri. ℣. Adorate deū. ℟. Omnes angeli eius. Oratio vt supra. Ad vesperas ā. Tecū principium. Capitulū. Surge il. hy⁹. Hostis hero. ℣. Reges tharsis. Ad magnificat Aña.

Hodie celesti sponso iuncta est ecclia qm in iordane lauit xps eius crimina: currũt cũ muneribus magi ad regales nuptias et ex aqua facta vino letant cõuiue alla. ps. Magt. Oro vts. Completo. vt in vigilia. In crastino epy. nisi do. fuerit et p oct. nisi fes. fuerit. Ad mat. Inuit. Christus apparuit nobis. Venite adoremus. ps. Venite. hym. A ptes vnig. vts. sola añ. cũ psis sequẽtibus. Afferte dño. fo. viij. Omnes gẽtes. fo. xiiij. Jubilate. j. fo. xix. Deus iudicium. fo. xxi. Inclia domine. folio. xxvj. Fundamenta. fo. xxvij. Deus noster re. fo. xiiij. Cantate. j. folio xxix. Dominus reg. exul. folio xxix. ℣. ad diem pertinẽs. Secundum iohannẽ. j. Lctõ pma.

In illo tempore. Vidit iohannes iesum venientem ad se et ait. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mũdi. Et rel. Omel. venerabilis bede pbri.

Iohãnes baptista et precursor domini saluatoris quẽ diu venturum verbo populis predicauerat: ipse iam venientem ad se sicut ex lectiõe sancti euãgelij fratres modo cuz legeretur audistis mox digito demõstrauit dicens. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi: ecce innocens et ab omni peccato immunis vtpote qui os quidem de ossibus adam et caro de carne adã sed nullam de carne peccatrice traxit maculã culpe. Tu autẽ.

Tria ℟ia de fe. ad diẽ perti. dicuntur: vel vnum de tribus ℟iis post presentẽ legendã seqnt. loco tertij ℟ij. Lectio secunda.

Ecce qui tollit peccata mũdi: ecce qui iustus inter peccatores: mitis inter impios hec est qui agnus inter lupos apparẽs etiam peccatores et impios iustificandi habet potestatem.

Quomodo peccata mundi tollit quo ordine impios iustificat: apostolus petrus ostendit qui ait. Nõ corruptibili argento vel auro redẽpti estis de vana vestra conuersatione paterne traditiõis: sed precioso sanguie quasi agni incõtaminati iesu christi. lec. iij. Sequuntur ℟ia que cãtãda sunt p ceteris fer. nisi. aliud in sab. et aliud in quacunq die feria loco tertij ℟ij. Primũ ℟. Reges tharsis et isule munera offerẽt. Reges arabum et saba dona domino deo adducent. ℣. Et adorabunt eũ omnes reges: omnes gẽtes seruiẽt ei. Reges arabũ. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobis venite gẽtes et adorate dominũ. Quia hodie apparuit lux magna i terris. ℣. Venite adoremus eum: quia ipse est dominus deus nr. Quia. ℟. Hic est dies preclarus quo saluator mũdi apparuit: quẽ pphete pdicauerunt: ãgeli adorauerunt: cuius stellã magi videntes gauisi sunt. Et munera ei obtulerũt. ℣. Et intrãtes domũ inuenerũt puerũ cũ maria

matre eius et procidentes ador nerunt eum. Et. ps. Te deum. fo. xlix. Per totam octa. ꝟ. Sacer. ad diez ntines. In lau. an. sola. Ante lu ciferum. et aliis dieb9 oct. dicent alie p ordinem qualibet die vna. Ch. hy9 ꝟ. vrs. In predicta vero crastina die epypha. Ad bn9. an. Ordines angelorum videntes inuisi bilem venientem in aquis timore pterriti cogitabant quomodo inui sibilis de9 formam serui accepit: et apparens mundum illuminauit: benedictus est dominus deus is rael. ps. Bnd9. fo. xlix. Ors de die. nec fit mdo. de natiui. p oc. no dicunt hore bte marie i cho ro: nec fiunt meo. communes. Ad horas an. cap. ꝶ. cum orone sicut in die. Ana sequens dicebat in ves. quando no fiebat de scto ri go. nec tamen debet dici nec ad iv. sed dimit. Venient ad te qui detrahebant tibi: et adorabunt ve stigia pedum tuorum. Ad vespe ras super psalmos an. Tecum principium. Mutabiturq ad ep. et fiet totum de sancto rigoberto sicut de vno cfesso. epo. in semi dupl. vt infra. Nec fit aliq me mo. de epy. in ves. quado fit de aliquo scto. Cople. vrs. in vigi. epy. Scda die octa. epy. fit totu de sancto rigeberto vt infra cum memo. epy. per an. videlz. Ante luciferum. ꝟ. Ors de saba ve. cum oratione de die. ¶ Alus ꝟ o diebus sequetibus in qbus no fit de aliquo sancto dicet quali bet die in mat. sup. ix. pos vns sola an. de no. diei. p ordinem. et ad lau. vna an. de laud. mo qua supra. Ad benedict9 et ad magt an. sequen. Admoniti magi in somnis ab angelo per aliam viam reuersi sant in regionem suam. ps. Benedictus. fo. xlix. an. Lux de luce appruisti christe: cui magi munera offerunt alla. alla. alla. ps. Mgt fo. xlix. an. Descendit spiritus sanct9 corporali specie sicut columba in ipsum et vox de celo facta est: hic est fili9 me9 dilectus alleluya. ps. Bndict9. fo. xlix. an. Vox de celis sonuit et vox patris audita est: hic est fi lius meus dilect9: in quo michi coplacui ipsum audite. ps. Ma gnificat. fo. xlix. an. Celi aperti sunt super eum: et vox patris fa cta est de celo dicens: hic est fili9 meus dilect9 in quo michi com placui. ps. Benedictus. fo. xlix. an. Christo dat9 est principat9 et honor regni omis popul9 tri bus et lingue seruient ei in eter num. ps. Magnificat. fo. xlix. an. Vidimus stellam eius in oriente et venimus cum muneribus ado rare dominum. ps. Benedict9. folio. xlix. Nec etiam per octa. quando fit de aliquo sancto fit memo. epy. in matut. p aliquam predictarum anti. sed per anti. Ante luciferum. cum ꝟ. Ors de saba ve. ¶ Tertia die. l. i.

Audistis fratres lectionem euangelii salutaria psentis diei sacramenta recitare. Audistis qualiter christus dns q in hunc

mundum latenter venit paulatim dignatus est suam aperire mortalib⁹ maiestatē. Tu. R. ii.

Quod ergo carissimi latere inter obscura seculi lumē celeste non poterat: denique eius visitationem suam necdū terra dinosceret celū sua gaudia: ac toti⁹ mūdi letitiā caldeis sup eis: tacito i sidere loquebat. R. iii.

Et cū quis quātusue esset necdū i fidelis posset videre iudea. Iā tūc gloriā eius iudicēs excitata celestib⁹ gētilitas sentiebat. Noua eni stella nouum aduenisse homiem reuelabat. Tu. R. de festo ad dič ptī.

¶ Nota q quarta die oc. fiet semidu. de sctō guillermo epō et cōfes. cū mēo. epy. p ān. Ante lucifer. ii. i mat. cū ¶ Alia fe.

Iste puer in psepe q R. i. dō paruul⁹ collocat⁹: sed magn⁹ in celo mirabiliter operatus. Permittit se manib⁹ i terra portari: sed precipit sibi celestia famulari. Tu aūt. Lec. ii.

Quid est ergo q infantilē attendis etatem: & ei⁹ diuinam nō intelligis potestatē? Sic fuit veraciter vt eēt pueri hui⁹ naturalis diuinitas: & naturalis humanitas: vtraque naturaliter vera vnitas. Nec i se inuicem cōfusa nec ad seinuicē separata. Tu autē. Lectio. iii.

Ipsum habuit enim maria filiū de se natū: cui stella debitū seruitutē exhibuit famulatum. Ipsum eūdemque maria dominū in bethleem hominemque peperit quē stella magis i oriente positis nūciauit. Tu autem.

¶ Alia feria. Lectio prima.

Iste puer qui mundū creauit: qui mundū regit: qui omnia quecūque vult facit: qui cūcta mirabili atque isuperabili diuinitate disponit hoc ordinat hoc egit: vt per tuā inuidiam furiosam illi pueri mortem susciperēt preciosam. Lectō scda.

Ad hoc ergo te permisit infantes occidere: vt illos de te faceret triūphare. Te ergo permisit ad nequitiam: illos perduxit ad vitam: vnus eni idemque est dominus omnipotēs q paruulus ba giēs vnus idē est qui tuam crudelitatē dignatus est fugere: cuius maiestatē nō potes effugere. Tu autē. Lec. iii.

Fugit enim nō formidine humano: sed dispēsatiōe diuina. Fugit non necessitate: sed potestate. Tu. ¶ Notandū est q si epy. v. die euen. fer. iiii. sequēti. Ad mat. inuit. Christus apparuit. de officio q ad v. infra octa. pertinen. dicetur sola ān. de noc. festi / que dicta non fuit super. ix. psalmos de eradio dicti festi cum p. ad diem perti. Tres lectio. fient de expositiōe euāgelii. Cū factus esset iesus annorum duodecim. R. Stella R. Videntes. R. Dies sanctificatus. Vel aliud de tribus notatis supra secūdū q veniet. Et etiā de aliis die pnato fieri opor

teat de dicto offi. modo q̄ supra
fiet cum ℣. et cum duobus ℟.
ad diē ꝑti. iij. ℟. vnū erit de tri
bus fer. iiij. et sabb. signatis q̄d
dictū nō fuit. Ceteravero vt ifra
Si aūt aliq̄ die octa. dicat̄ añ.
Reges tharsis. sup ꝑs i mat.
et ad ipsam diē ꝑtineat. ℣ Re-
ges tharsis. dicat̄ ℣. subseq̄ns
et sic de aliis diis si casus se offe
rat. ¶ Do. infra oc. vt supra di-
ximus. Ad mat. nō dr̄ inuit. sz
cātat̄ hy⁹ A patre vni. Postea
āe ꝑt ℣. et. ℟. sicut in die: exce-
pto q̄ vlti. ℟. erit. Tria sunt.
loco. Rex magnus. Dominica
infra octa. Lectio prima.

AD partū virginis adoran
dum magi ab oriēte venerunt
hūc diē hodie celebram⁹. Huic
debitum solēnitati sermonēq̄z
persoluim⁹. Illis dies iste pri-
mus illuxit āniuersaria nobis
festiuitas redit. Lectio secūda

ILli erant primicie gētiū:
nos populi gentiū. Nobis
hec lingua nūciauit apostoloꝝ
Stella illis tāq̄z lingua celoꝝ.
Et nobis idē apl'i tāq̄z celi nar-
rauerunt gloriam dei. Lctō. iij.

CVr enim nō agnoscamus
eos celos qui facti sunt se
des dei: sicut scriptum est. Ani
ma iusti sedes sapiētie. Ecce iā
reddit magnum sacramētum.
In presepe tunc iacebat: et ma-
gos ab oriēte ducebat. lec. iiij.

ABscondebatur in stabulo:
et agnoscebatur in celo: vt
agnitus i celo: manifestaretur
in stabulo: et appellaretur epy
phania dies iste: q̄d latie mani
festatio dici potest. Lectio. v.

INfantilibus membris in-
uolutis infantilibus pan-
nis adoratur a magis: timet̄ a
malis. Timuit enim eū hero-
des eisdem magis sibi nūciātī-
bus: cū adhuc quererent paruu
lum quem cognouerāt celo te-
ste iam natū. Lectio sexta

IDeo timeant eū reges ad
patris dexteram iam sedētem:
quē rex impius timuit adhuc
matris vbera lambentem. Au
diāt quod scriptum est. Et nūc
reges intelligite: erudimini q̄
iudicatis terraz. Seruite ei in
timore: et exultate ei cū tremore.
Secundum lucam. ij. Lec. vij.

IN illo tempore. Cū fact⁹
esset iesus annorum duo-
decim ascendētibus illis hiero
solymam secundū cōsuetudinē
diei festi cōsummatisq̄z dieb⁹
cum redirent remāsit puer ie-
sus in hierusalem et non cogno
uerunt parētes ei⁹. Et reliqua
Omelia venerabilis bede pbr̄i

Aperta nobis est fratres caris
simi sancti euāgelij lectio reci-
tata. Neq̄z opus est vt in ea q̄d
exponēdo loquamur. Describit
namq̄z infantiam nostri redem
ptoris qua nostre particeps hu
manitat[is] dignat⁹ ē fieri l. viij.

COmmemorat eternitatē
diuine maiestatis: in qua
patri māsit et manet equalis:
vt videlicet icarnatiōis ei⁹ hu-

militate ad memoriam renoca ta ipsū cōtra omnium vulnera pctorꝝ medicamētū vere humi litatꝭ curemꝰ exercere: pio sem p aio recolētes: q̄ptū nos p di uino amore: q̄ptū p salute nr̄a oporteat humiliari q̄ terra su mus ꝛ cinis: si tm̄ illa summa potestas p nobis humiliari nō respuit: vt ad suscipiēdā nostre fragilitatis īfirma descēderet. Itē audita credita ꝛ l. ix. ꝯfessa diuinitate dn̄i sal natoris: qua prī ꝛ spiritui san cto ꝯsubstātialis semp ꝛ coet nus pseuerat: speremus nos p humanitatis eius sacramenta quibꝰ imbuti sumꝰ vsq ad con tēplandā diuinitatis eiusdem gloriā posse ptingere: quā ipse fidelibus suis fidei pietate pol licet dicēs. Qui habet mādata mea ꝛ seruat ea: ille est q̄ dili git me: ꝛ manifestabo ei meip sum. Tu. ℟. Tria sunt mune ra p̄ciosa q̄ obtulerūt magi do mino in die ista: ꝛ habēt i se di uina mysteria. In auro vt ostē dat regis potētia: ī thure sacer dotē magnū cōsidera: ꝛ in myr rha dn̄icā sepulturā. ℣. Salu tis nr̄e auctorē magi venerati sunt in cunabulis: ꝛ de thesau ris suis mysticas ei munerum species obtulerūt. In auro: vt. Gloria pa. In auro. ℣. Te testi. fo. xlix. Cetera vts. in die festi. Ad benedictꝰ an̄. Fili quid fe cisti nobis sic ego ꝛ pater tuus dolētes querebamus te. ps. Be nedictus. folio. xlix. Oratio.

Vota q̄sumus domine sup plicātis popl'i celesti pie tate prosequere: vt ꝛ que agēda sunt videāt: ꝛ ad implenda que viderint cōualescāt. Per dn̄m. Ista oratio non dicit ad horas: sed dicunt hore vt supra. in fes. Ad vesperas an̄. Tecum p̄nci. Et cetera vts. Cpm hymnus ꝛ ℣. sicut in die. Ad magnificat an̄. Quid est q me q̄rebatis: ne sciebatis q: ī his que prīs mei sunt oportet me esse al'ta. ps. Mgt. fol. xlix. Oro. Vota que sumꝰ domine. vts. Comple. vt supra ¶ In die oct. epy. ad ve speras super psal. an̄. Tecū p̄n cipium. vts. Cpm hym. ꝛ ℣. sicut in die. In istis ves. ꝛ i cra stina die i fine hymnorꝝ dicitur Gloria tibi domine q̄ apparui sti. Ad magnificat an̄. Baptizat miles regem seruus dominum suum iohānes saluatorē aqua iordanis stupuit columba pro testabat paterna vox audita est hic est filius meus dilectꝰ. ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio.

Deus cuiꝰ vnigenitus in substantia nr̄e carnis ap paruit/ presta quesumus: vt p eū quē similē nobis foris agno uimus: intus reformari merea mur. Qui tecum viuit. Memo. hylarii ꝛ remigii episcoporum ꝛ cōfesso. per an̄. Sint lumbi. ℣. Letamini in domino. Oro. Deus qui nos sanctorum ꝯfes sorum. Compl. vts. Ad matu.

non dicitur invitat. Hymnus.
A patre vnigenitus. Psal. ꝼ.
Sicut in die. Lectio prima
Hodiernam festiuitatē di
lectissimi apparitio domini ⁊ sal
uatoris nostri: sicut nostis illu=
strat. Et hic est ille dies qui ad
agnoscēdū adorandū3 dei filiū
tres magos ꝑuia stella ꝑduxit.
Tu. ℟. Hodie i iordanis. ℟. ij.
Huius facti memoriā me=
rito placuit ānuo celebra
re honore. Ut dum euangelica
hystoria icessabiliter recēsetur
semꝑ se itelligētiā sensib⁹ ife=
rat salutiferū mysteriū ꝑ insi=
gne miraculū. ℟. In columbe.
Hoc asit ꝗ signū ma ℟. iij.
gos in lōginquo positos
monit et ad dn̄m iesum xp̄m
ꝑuenerant adduxit: illi⁹ sine du
bio gratie sacramentū: ⁊ illius
vocationis exordiū fuit. Q3 nō
in iudeā tm̄: sed etiā i toto mū
do xp̄i erat euāgeliū predican=
du3. ℟. Illuminare. Lectō. iiij.
Ut per illā stellā q̄ mago
rū visui resplēduit: israe
litarum vero oculis non reful
sit. Et illuiatio significata sit
gentium: ⁊ cecitas iudeorū. ℟.
Omnes de saba. Lectio quīta.
Permanet igit̄ dilectissi=
mi sicut euidenter appet
mysticorum forma gestoru3: vt
qd̄ imagīe inchoabat̄: veritate
cōpleret̄. ℟. Magi. ℟. vj.
Radiāte celo stella per gra
tia3: ⁊ tres magi choruscatiōe
acciti euāgelici fulgoris i oī=
bus quotidie nationib⁹ ad ado
rādā sūmi potētiā regis decur=
rūt. ℣. Interrogabat magos
herodes. S. mattheū. iij. ℟. vij.
In illo tempore. Venit ie=
sus a galilea in iordanem
ad iohannem vt baptizaret̄ ab
eo. Et reli. Ome. vene. be. pbri.
Lectio sancti euāgelij quam
modo fratres audiuimus ma=
gnum nobis ⁊ in domino ⁊ in
seruo dat ꝑfecte hūilitatis ex=
emplum. In domino quidem:
quia cum sit dominus deus nō
solum ab homine seruo bapti=
zari: sed etiam ipse adhuc bapti
zandus venire dignatus est. ℟.
Stella. Lectio octaua.
In seruo aute3: quia cum
sciret precursorē se ac baptistā
sui redemptoris esse destinatū
memor tamē proprio fragilita=
tis iniūctū sibi humiliter excu
sauit officiū dicēs. Ego a te de=
beo baptizari: ⁊ tu venis ad me
℟. m Videntes Lectio nona.
Sed omīs qui se humiliat
exaltabitur. Et dominus
qui in forma hominis propter
homīes instruēdos humilis ap
paruit mox a deo patre genera
tum super homīes immo etiā
super angelos ⁊ super omīe qd̄
creatum est emineret apparuit
voce delapsa ad eū huiusmodi
a magnifica glīa. Hic est dile=
ctus me⁹ filius in quo mihi cō
placui. ℟. Tria sunt. Ore vrā.
ad dominicā infra octa. ps. Te
deum. fo. xlix. ꝼ. sacerdotalis.

Adorate dominum. In lau. a.
Veterē hominē renouans
saluator venit ad baptis
mū: vt naturā q̄ corrupta erat
p aquā recuperaret: incorrupti
bili veste circūamictās nos. hs.
Dñs reg. fo. xxviii. cū cete. an.
Te qui in spū et igne purificas
humana ꝯtagia deū et redēpto-
rē oēs glorificamus. an Bapti
sta cōtremuit et nō audet tāge
re sctm̄ dei verticē: sed clamat
cū tremore sāctifica me salua
tor. an. Caput draconis salua-
tor ꝯtriuit in iordanis flumine
ab ei⁹ potestate oēs eripuit. a.
Magnū mysteriū declarat ho-
die quia creator omniū i iorda
ne expurgat nr̄a facinora. Cḃ.
hy⁹ ℣. vts. an. Precursor iohā-
nes exultat cum iordane bapti
zato domino facta est orbis ter
rarū exultatio facta est pecca
torum nostrorum remissio san-
ctificans aquas: ipsi omēs cla
menus miserere nobis. p. Be-
nedictus. fo. xlix. oro. De⁹ cui⁹
vni. Mēo. remigij et hylarij epi
scopor et cōfesso. per an. Sacer
dotes. ℣⁹. Iustorum. Oratio de
cōi. Ad ho. ãc de laud. et vltima
ad. ix. Cetera sicut i die cū ora
tione. De⁹ cui⁹ vni. Si domi.
fue. ad pcessio. vts. in die. Ad
ves. an. Tecū princi. Cpm. hy⁹
℣. vt in die. Ad mag̅t an. Fon
tes aquarū sanctificati sūt xpo
apparēte in gloria orbis terra-
rū haurite aq̄s de fontib⁹ sal-
uatoris sanctificauit enim nūc

oēm creaturā xps de⁹ nr̄. Oro.
De⁹ cui⁹. vts. Nota q̄ quacūq̄
die eue. oc. epy. semp habebunt
suas scdas ves. Mēc. felicis. a.
Similabo. ℣. Iustum. Oratio
propria. Si vero dies sabba. ue
nihilominus fient ves. de epy.
¶ Nota q̄ ab octa. epypha. vsq̄
ad purifica. facienda est memo.
btē marie singulis dieb⁹ p an.
O admirabile. et sequē. per ordi
nem ad vespe. et ad matuti. nisi
vespe btē marie pcesserunt. Et
in matu. ℣. Benedict⁹ q̄ venit.
In ves. ℣. Post ptū. oro. De⁹
q̄ sa. quere in vigi. nati. Priua
tis ℣o dieb⁹ dicent ad benedi-
ctus et ad mag̅t. ad horas beate
marie. Si ℣o q̄s priuate dicat
officium suū et non in choro tūc
dicet illas an. ad benedict⁹ et ad
magnificat de officio btē marie
Nota q̄ nō fit pstrata vsq̄ ad
purifi. etiam vacāte Alleluya.
et in fine hym. dicatur ℣. Gl'ia
tibi dñe. si possit cū cātu ꝯcorda
re. Nota q̄ si iter oc. epy. et lxx.
et inter oct. penthe. vsq̄ ad ad-
uē. do. fest. ix. lec. die do. euene.
fiet de sctō. Si die sabba. eue.
fes. ix. lec. vlti. an. de laud. dice-
tur ad ves. sup psal. Et mutabi
tur ad cpm. Et deinde fiet de do.
nisi predictum fes. habeat ppā
an. que ad mg̅t debuisset dici.
tūc in illo casu dicet dicta an.
propria sup psal. ves. et post fiet
de domi. vts. nisi sit fe. duplum
vel semiduplū. vel tale fes. ut
de quo habeant reliquie i dicta

sceleste. Si vero fest.iii.lc. die
do. euenerit fiet tm̃ mẽo. de fes.
¶ Sabbato post octa. epyph.
Ad vespas añ. Benedictꝰ. ps.
Ipm. fo.clviii. et cete ad cetos.
Cpm hyꝰ et ℣ꝰ vt in psalterio.
Ad magt antꝛ. Peccata mea
dñe sicut sagitte infixa sunt in
me: sꝫ anteq̃ vulnera generẽt
in me sana me dñe medicamẽ-
to penitẽtie deꝰ. ps. Magt. fo.
sup. Oro Vota q̃s do. quere s.
in do. infra oct. epy. ita scꝫ nisi
facta fuerit aliqua expõ dñice:
in quo casu dꝫ oro pdicte expo.
et dicetur dicta antꝛ. Peccata.
ad mgt aliis diebꝰ sabbo. vsq̃
ad.lxx. quando fit de tempore.
¶ Ad cóplet. vsq̃ ad purifica.
nisi.lxx. infra eue. ita fiet vt se
quit: videlꝫ añ. Alla al. al. al.
ps Cũ inuoca. fo.i. cũ cet. hyꝰ.
Virgo dei. fo.xvi. Cpm. Tu in
nobis. ℣. Custodi nos. a. Alla
verbũ caro factũ est all. ꝛc. ps.
Nũc dimit. fo.l. Preces cõsue-
te. Oro. Veritãs. Si aũt.lxx.
ante purifi. eue. post dictã.lxx.
ita fiet vt sequit. Ad ꝯple. diei
lxx. et deinceps dicet añ. Mise
rere. ps. Cũ inuo. fo.i. cũ ceteris.
hyꝰ. Virgo dei. vsq̃ a d dictã pu
rifi. et post purifi. dicetur hyꝰ.
Te lucis. Cpꝫ nõ mutabit nec
℣ꝰ. Ad nũc di. ã. O rex gl'iose.
que i psal. loco suo. Et cõseque
ter dicet alie añe ad nũc dimit.
vt signate sũt i psal. scꝫ suas
ferias. Oro vero vsq̃ ad puri.
ꝫ etiã post. Veritas tua. Et qñ
fit pstrata. Oro. Illumina. vel.
¶ Dñica prima post octa. epy.
ꝫ aliis die. do. vsq̃ ad.lxx. si fiat
de tpe dicet inuitat. Preoccu-
pemus. que post psalmodiam
sequen. ꝛc. Ista psalmodia se-
quẽs legẽda est quãdo fit de tẽ-
pore diebꝰ do. et priuatis diebꝰ
ab octa. epyphanie vsq̃ ad.lxx.

Beatus vir qui nõ abiit in
consilio impiorꝝ. De dño
nostro iesu xpo / id est hoie dñi-
co accipiẽdum est. Beatus vir
qui non abiit in cõsilio impiorꝝ
sicut homo terrenus qui vxori
cõsensit decepte a serpente vt
dei precepta preteriret. et i via
pctõꝝ non stetit: qꝛ venit qui-
dem in via pctõꝝ nascẽdo sicut
peccator: sed non stetit / qꝛ eum
non tenuit illecebra secularis.
Et in cathedra pestilẽtie non se
dit. Noluit regnũ terrenũ cum
supbia. Que cathedra pestilen
tie ideo recte intelligit: qꝛ non
fere quisq̃ est q̃ careat amore
dominãdi: et humanã non ap-
petat gloriã. Pestilẽtia est eñ
morbꝰ lõge peruagatus et oẽs
aut pene oẽs inuoluens quãq̃
accõmodatiꝰ accipiatur. Catho
dra pestilẽtie perniciosa doctri-
na: cuiꝰ sermo vt cãcer serpit.
Deinde considerãdus est ordo
verborꝝ. Abiit. Stetit. Sedit.
Abiit enim ille cum recessisset
a deo. Stetit: cũ delectatus est
peccato. Sedit: cũ in sua cõfir-
matus superbia redire non po-
tuit nisi per eũ liberatus: qui

neq̧ abijt in cōsilio impioꝝ nec
in via peccōꝝ stetit: nec i cathe
dra pestilētie sedit. sed in lege
dn̄i fuit volūtas ei⁹ / et in lege
eius meditabitur die ac nocte.
Iusto lex posita nō est: vt dicit
apl's. Sed aliud est esse i lege:
aliud sub lege. Qui est in lege
scđʒ legē agit. Qui est sub lege
scđm legē agitur. Ille ergo li-
ber est: iste seruus. Proinde
aliud est lex que scribit̄ et im-
ponitur seruiēti: aliud lex que
mēte cōspicitur ab eo qui non
indiget litteris. Meditabit̄ die
ac nocte aut sine intermissione
intelligēdum est: aut die in le-
ticia / nocte in tribulationib⁹.
Dicitur eñi. abraham diē meū
vidit ꝛ gauisus est. Et de tribu
latione dicit̄. Insup et vsq̧ ad
noctem increpuerūt me renes
mei. Et erit tāq̄ lignum quod
plātatū est scđm decursus aqua
rum: id est aut scđm sapiētiam
ipsam que digna est hoīem su-
scipere ad salutem nostram vt
ipse homo sit lignū plantatum
scđm decursus aquarum. Po-
test enim hoc intellectu accipi
qđ in alio psalmo dicitur. Flu
uius dei repletus est aqua. aut
scđm spiritum sanctum scđm
quē dicit̄. ipse vos baptizat in
spiritu sancto. Et illud. Qui si-
tit veniat ꝛ bibat. Et illud. Si
scires donum dei ꝛ quis est qui
a te aquā petit: petisses ab eo:
et daret tibi aquā viuam. Unde
qui biberit non sitiet ineternū

sed efficietur in eo fons aque sa
lientis in vitam eternam. Aut
scđm decursus aquarum. Aut
scđm ppl'oꝝ peccata: q2 aque po
puli interpretātur i apocalipsi.
Et decursus non absurde intel
ligitur lapsus: qđ pertinet ad
delictum. Lignum ergo illud
id est dn̄s noster de aquis decur
rētibus / id est populis peccōꝝ ib⁹
trahēs eos in radices discipli-
ne sue. Fructum dabit hoc est
ecclesias ꝯstituet: in tēpore suo
id est postq̄ clarificatus est re-
surrectione ꝛ ascensione in ce-
lum. Tūc enim spiritu sancto
missus in apl'is ꝛ eis i fiducia
sui cōfirmatis ꝛ directis in po
pulos fructificauit ecclesia. Et
folium ei⁹ non defluet id est ver
bum ei⁹ non erit irritū: q2 oīs
caro fenum et claritas hoīs vt
flos feni. Fenum aruit et flos
decidit: verbum aūt dn̄i manet
ineternum. Et oīa quecūq̧ fe-
cerit prosperabūtur: id est qui-
cūq̧ illud lignū attulerit. Que
oīa videlicet accipiēda sunt fru
ctus ꝛ folia id est facta ꝛ dicta.
Non sic impij non sic: sed tāq̄
puluis quē proijcit vētus a fa-
cie terre. Terra hic accipienda
est ipsa stabilitas in deo scđm
quā dicitur. Dn̄s pars heredi-
tatis mee. Etenim hereditas
mea preclara est michi. Scđm
hāc dicitur. Sustine dn̄m ꝛ ob
serua vias eius et exaltabit te
vt possideas terram. Secūdum
hanc dicitur. Beati mites quo

niam ipsi hereditate possidebūt terram. Similitudo aūt hec dicta est: q₂ sicut hec terra visibilis exteriorem hoiem nutrit et cōtinet: ita illa terra inuisibilis interiorem hoiem: a cuius terre facie proijcit ventus impium id est supbia que inflat: quam cauēs ille qui inebriatur ab vbertate domus dei ꝛ torrēte voluptatis eius potatur dicit. Ne veniat michi pes super bie. Ab hac terra proiecit supbia eū qui dixit. Ponam sedem meam ad aquilonem: et ero similis altissimo. Ab hui⁹ terre facie ꝓiecit etiā eū qui cum gustasset atq₃ sensisset de ligno ꝓhibito vt esset sicut deus abscōdit se a facie dei. Hāc terrā ad interiorem hoiem pertinere et inde superbia hoiem proijci maxime intelligi ponitur i eo qđ scriptum est. Quid superbit terra ꝛ cinis: qm̄ proijcit intima sua in vita sua? Unde enim proiectus est non absurde se dicitur ꝓiecisse. Ideo non resurgēt impij in iudicio: ideo scilicet q₂ tanq₃ puluis proijciūtur a facie terre. Et bene hoc eis dixit. Auferri qđ supbi ambiūt: id est vt iudicēt vt hoc ipm psalmi dictū intelligatur sequenti sentētia. Neq₃ pctōres in consilio iustoꝝ. Solet eēn psalmus hoc modo repeti qđ superi⁹ dicitur vt pctōres intelligātur impij. Et qđ supra dictum est i iudicio / hoc dictum est in consilio iustorum: aut aliud sunt impij aliud pctōres: vt quāq₃ ōis impius pctōr sit / non tamen ōis peccator sit impius. Impij nō resurgūt in iudicio / id est resurgūt quidem sed non vt iudicentur: quia iam penis certissimis destinati sunt. Peccatores aūt non resurgēt in consilio iustoꝝ id est vt iudicēt sed forte vt iudicentur: vt de his dictum sit. Uniuscuiusq₃ opus quale sit / ignis probabit. Si cuius opus manserit mercedem accipiet. Si cui⁹ aūt opus exustum fuerit detrimētum patietur: peccator aūt saluus erit / sic tamen quasi per ignem. Quoniam nouit dn̄s viam iustorum: quēadmodum dicitur nouit salutem medicina, morbos autem non nouit: et tamen morbi arte medicine noscuntur. Sic dici potest dominum nosse viam iustorum / viam vero impiorum non nosse: non quia aliquid dominus nesciat, et tamen dicit peccatoribus⁹: non noui vos. Iter autem impioꝝ peribit. pro eo positum est ac si diceret. Iter autem impiorum non nouit dominus: sed planius dictum est vt hoc sit nesciri a domino quod est perire: et hoc sit sciri a domino quod est manere: vt sciētiam dei esse pertineat ad ignorantiam vero non esse: quia dicit dominus. Ego sum qui sum et qui est misit me.

¶ Alia psalmodia. Lec. primus.

VT quid fremuerũt gẽtes
et ppl'i meditati sunt in-
ania? Astiterunt reges terre et
principes conuenerũt in vnum
aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m
eius. pro eo dictũ est vt q̄d: ac si
diceret frustra. Non em̄ imple
uerũt qđ voluerũt: vt xp̄s exti
gueret. Dicit hoc de psecutori
bus dñi qui et in actib9 apl'oꝝ
cõmemorãtur. Dirũpam9 vin-
cula eoꝝ et abijciam9 a nobis
iugũ ipsoꝝ. Quãq̄ possit ⁊ ali
ter intelligi / tñ aperti9 ex eoꝝ
psona accipitur qđ dicit inania
meditatos vt hoc sit. Dirũpa-
mus vincula eoꝝ: et abijciam9
a nobis iugũ ipsoꝝ. Dem9 ope
ram vt nõ nos alliget: neq̄ im
ponat nobis christiana religio.
Qui habitat in celis irridebit
eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Re
pleta est sentẽtia. Nam pro eo
qđ est q̄ habitat in celis subse-
quẽter positũ est dñs. Et p eo
qđ est irridebit subsequẽter po
situm est subsannabit. Hec em̄
vis qua ista prescita sunt irri-
sio dei est et subsannatio. Qui
habitat i celis irridebit eos. Ce
los si aĩas sanctas accipiam9
per has eos vtiq̄ presciẽs quid
futurũ sit: deridebit de9 et subsã
nabit. Tũc loquet ad eos i ira
sua: ⁊ in furore suo cõturbabit
eos. plani9 em̄ ostendẽs quõ ad
eos loquet dixit. ↄturbabit eos
vt in ira sua: hoc sit in furore
suo. Irã aũt ⁊ furorem dñi dei
non pturbationem mẽtis opor
tet intelligi: sed vim qua iustis
sime iudicat subiectam sibi ad
ministeriũ vniuersam creatu-
ram. precipue aũt puidẽdũ est
et tenẽdum illud qđ scriptũ est
in salomone. Tu aũt dñe virtu
tum cũ tranquillitate iudicas
et cum magna reuerẽtia dispo
nis nos. Ira ergo dei est mot9
qui fuit in aĩa qui legẽ dei no-
uit: cum eãdem legem videat
a pctõre preteriri. Propter hũc
em̄ motum iustoꝝ aĩaꝝ multa
vindicantur. Quãq̄ possit ira
dei recte intelligi: etiã ipsa mẽ
tis obscuratio qui consequetur
eos qui legem dei transgrediũ
tur. Ego aũt constitutus sum
rex ab eo super syon montem
eius sanctum predicans prece-
ptum eius. Ex persona domini
nostri iesu xp̄i mysteria ista ma
nifesta sunt. Syon autem spe-
culationem vt quidã interpre-
tantur significat nichil magis
q̄ eccl'iam ei9 debem9 accipere
vbi quottidie intentio erigitur
speculande claritatis dei sicut
apl'us dicit. Nos aũt reuelata
facie domini gloriam speculan
tes. Ergo iste sẽsus est. Ego au
tem constitutus sum rex ab eo
super ecclesiam sanctam eius
quã mõtem appellat ppter emi
nẽtiam ⁊ firmitatem. ego aũt
cõstitutus sum rex ab eo. Ego
scilz cuius vincula illi dirũpere
et iugũ meditabantur abijcere
predicãs precepta ipsi9. Quis
hoc non sentiat: cum quottidie

lateat. ¶ Nota q si dies dñici inter oct. epy. et lxx. pauci sint vel festis .ix. l. occupati: aliqua die ebdo. leget expo: etiã si fuerit fest. iij. l. et debet cãtari ℟ in. Dñe ne iira. ad diẽ pti. et añe de euãge. debẽt dici ad bñd⁹ et ad mgt: cũ orõne ad dñicã pti.
¶ Dñica pma post oct. epy. et aliis do. vsq ad. lxx. qñ fit de tẽpore Inuita. Preoccupem⁹ faciem dñi. Et in psalmis iubilemus ei. ps. Venite. hy⁹. Nocte surgẽtes. fo. j. In pmo no. añ. Pro fidei. ps. Beatus vir. fo. j. vt i psalterio. Sex prime lec. fiẽt de psalmodia supra d. tres vlti. de expõne euãg. sicut euenerit.
¶ Sequuntur ℟ia que dicũtur diebus dominicis vsq ad. lxx.

Domie ne i ira tua arguas me: neq in furore tuo corripias me. Miserere michi dñe qm infirm⁹ sum. ℣. Timor et tremor venerũt sup me: et cõtexerũt me tenebre et dixi. Miserere. ℟. Deus q sedes sup thronũ et iudicas equitatem esto refugium pauperũ in tribulatione. Quia tu sol⁹ laborẽ et dolorem cõsideras. ℣. Tibi enim derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia. ℟. A dextris est michi dñs ne cõmonear. Propter hoc dilatatũ est cor meũ: et exultauit lingua mea. ℣. Cõserua me dñe qm in te speraui dixi dño deus me⁹ es tu. Propter. Gloria. Propter. In scdo noc. añ. Nature. vt in psalterio. ℟. Notas mihi fecisti dñe vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo. Delectationes i dextera tua vsq in finẽ. ℣. Cõserua me dñe qm speraui i te dixi dño de⁹ me⁹ es tu. Delect. ℟. Diligã te dñe virt⁹ mea. Dñs firmamẽtum meum et refugiũ meũ. ℣. Laudãs inuocabo dñz et ab inimicis meis saluus ero. Dñs. ℟. Dñi est terra et plenitudo ei⁹. Orbis terrarũ et vniuersi q habitãt in eo. ℣. Ipse super maria fundauit eũ: et sup flumina preparauit eũ. Orbis. Gloria. Orbis. In. iij. noc. añ. Spõsus. vt in psal. ℟. Ad te dñe leuaui aiam meã. De⁹ me⁹ in te confido non erubescã. ℣. Neq irrideãt me inimici mei: etenim vniuersi q te sustinẽt nõ cõfundẽtur. Deus. ℟. Audiã dñe vocem laudis tue. Vt enarrẽ vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue et locũ habitatiõis glie tue. Vt. ℟. Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sunt i me: sz anteq vulnera generẽt i me Sana me dñe medicamẽto penitẽtie de⁹. ℣. Qm iniquitatem meã ego agnosco et delictũ meũ corã me est semper: tibi soli peccaui. Sana me. Glia pa. Sana. ps. Te deũ lau. fo. xlix. Nota q istud ℟. vlti. si semel i aliqua die do. dictũ fue. in sequẽ. nõ dr: sed di dni ℟. de trinitate p ordinẽ. ℟. Benedicat nos de⁹ de⁹ noster benedicat nos de⁹. Et metuãt eũ oẽs

fines terre. ℣ Deus misereat
nẽi ꝛ bñdicat nos de⁹. Et met.
Aliud ℟. Benedict⁹ dñs deus
israel q̃ facit mirabilia solus.
Et bñdictũ nomen maiestatis
ei⁹ ineternũ. ℣ Replebit ma=
iestate eius oĩs terra fiat fiat.
Et bñ. Aliud ℟. Quis de⁹ ma
gnus sicut deus noster. Tu es
de⁹ qui facis mirabilia. ℣ No
tum fecisti in pplis virtutẽ tuã
redemisti in brachio tuo ppl'm
tuũ. Tu ℣⁹ sacerdo Excelsus.
In lau. ãn. Regnauit. vt i psal
terio. Ad bñdict⁹ et ad magt
dicũtur añe que sunt post expo
sitionẽ cũ ofone. Postea fit me
mo. de natiui. ã. O admirabile.
et seq̃ũr. pecc ordi. ℣⁹ in matu.
Benedict⁹ qui ve. In vesp. ℣.
Post partũ. Oro. Deus q̃ salu.
qre i virgi. nati. ro. Nec fit mẽo.
de cruce vsq3 post pasc. Ad me
mo. de reliquiis ãn. Iusti etẽm.
℣. Iusti aũt in perpetuũ viuẽt.
Oro. Propiciare q̃s ro. De oi=
bus scris. Oẽs sancti. ℣. Iusto
rum aĩe Oro. Oim sctõꝝ. que=
re post cõe sctõꝝ. Ad primã ã.
Glia tibi trinitas. Si nõdũ pu=
rifica. fuerit dr ps. Deus deus
meus. cũ ceteris. fol. vi. Si vero
ante purifi. fuerit non dicetur.
Ad terciam ꝛ ad alias ho. vt in
psal. cũ orone de expõne q̃ pro=
piqui⁹ dicta fuit. In reditu pro
cessi. ãn. O beata infan. vsq3 ad
purifi. Post purifi. 3ᵉ ℟. de tri
nit. Ad vs ãn. Dixit dñs. vt i
psal. Ad mgt ã. qlis ẽnt. et nõ
fiat mẽo. cõcesi vesp. nisi tñ de
natiui. vt i mat. dictũ est si an
te purifi. fuerim⁹. ¶ Feria ii.
post oct. epy. Inuita. Venite ex
ulte. dño. ps. Venite. vt i psal.
¶ Sequũtur ℟ia que dicentur
te. ii. et cõsequẽter i aliis feriis
postq̃ fuerit dicta illa de dñica
que etiã dicẽtur ante illa de ro.
si aliq̃ia dñica seq̃ẽs vacua
fuerit in q̃ ia dici possint. ℟ m.

Quam magna multitudo
dulcedinis tue dñe Quã
abscõdisti timẽtib⁹ te. ℣. Per=
fecisti eis qui sperant in te dñe
in cõspectu filioꝝ hoim. Quã.
℟. Benedicã dñm in omni tẽ=
pore. Sẽper laus ei⁹ i ore meo.
℣⁹. In dño laudabit aĩa mea:
audiãt mansueti ꝛ letẽtur. Sẽ
per. ℟. Delectare i dño. Et da
bit tibi petitiones cordis tui.
℣. Reuela dño vitã tuã et spe
ra in eo ꝛ ipse faciet. Et. Glia.
Et da. ℣⁹ sacerdo. per totã eb=
do. quando fit de tpe. Fiat mĩa
tua. In lau. vt i psal. inueníes.
nec fit pstraca: nec dñr septem
psalmi ad pmã vsq3 post puri.
¶ Sequũtur mẽo. cõẽs vrẽ. ro.
prece. dictũ est. Ad ho. vt i psal.
In vesp. sic. Deinde mẽo. de re
liquiis in vesp. per ãn. Et facta
est. ℣. Letamini. Oro. Propi
ciare. vrẽ. De oib⁹ scris an. Sã
cti dei oẽs inter. ℣⁹. Exultent.
Oratio. Infirmitatem nostrã.
Per ro. quere post cõe sanctoꝝ.
¶ Feria. iii. Inuitat. Iubile=
mus. ps. Venite. Hymn⁹ iaũc

et cetera vt in psalterio. Rꝫm.

Auribus percipe dñe lachrymas meas Ne sileas a me remitte michi: qm̄ incola ego sum apd te ⁊ peregrinꝰ. ℣. Dixi custodiā vias meas vt non delinquā in lingua mea. Ne si. ℟. Ego dixi dñe miserere mei Sana aiam meā qr peccaui tibi. ℣. Tu aūt dñe miserere mei et resuscita me. Sana. ℟. Sedes tua deus in seculum seculi Virga equitatis virga regni tui. ℣. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuꝰ. Virga. Glia. Vir.

¶ Feria .iiij. Inuitato. In manu tua. vt in psalterio. Rꝫm.

Ne perdideris me dñe cū iniquitatibꝰ meis. Neq in finem iratus reserues mala mea. ℣. Miserere mei deꝰ miserere mei: quoniam in te cōfidit aīa mea. Neq. ℟. Paratū cor meū deus paratū cor meū. Cātabo et psalmum dicā dño. ℣ꝰ Exurge gloria mea exurge psalteriū et cythara exurgam diluculo. Cantabo. ℟. Exaudi deus deprecationem meā intēde orationi mee. A finibꝰ terre ad te clamaui dñe. ℣. Dum anxiaretur cor meū in petra exaltasti me ⁊ deduxisti me. A finibus. Gloria patri. A finibus.

¶ Feria quīta. Inuitatorium. Adoremus. vt in psalterio. ℟.

Repleatur os meum laude vt hymnum dicam glīe me: tota die magnificētie tue. Noli me ꝓijcere in tēpore senectutis cum defecerit virtꝰ mea dñe deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebunt labia mea cum cātauero tibi et aīa mea quam redemisti. Noli. ℟. Gaudebūt labia mea cum cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti domine. ℣. Sed ⁊ lingua mea meditabitur iusticiam tuā tota die laudem tuā. Et aīa. ℟. Michi aūt adherere deo bonum est. Ponere in dño spem meā. ℣ꝰ. Vt annūciem oēs predicatiōes tuas in portis filie syon. Ponere. Gloria pat. Ponere.

In laudibus vt in psalterio.

¶ Feria sexta. Inuitatorium. Dñm q̄ fecit nos. vt ī psal. ℟.

Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: et honorificabo nomen tuū in eternum. Quia misericordia tua domine magna est sup me. ℣. Et eruisti animam meā ex inferno inferiori. Quia. ℟. Misericordia tua domine magna est super me. Et liberasti animam meam ex inferno inferiori. ℣ꝰ. Deus iniqui insurrexerūt in me: et fortes quesierūt animam meam. Et lib. ℟. Factus est michi dñs in refugiū. Et deus meꝰ in auxilium spei mee. ℣ꝰ. Deus vltionum dñs deus vltionum libere egit. Et deus. Gloria pa. Et deus meꝰ.

In laudibus vt in psalterio.

¶ Sabbo. Inuitatorium. Dominum. vt in psalterio. Rꝫm.

Misericordiam et iudicium cantabo tibi dñe psallã et intelligã. In via immaculata qñ venies ad me. ℣. Perãbulabam in innocẽtia cordis mei in medio domus mee. In via. ℟. Dñe exaudi orationem meam et clamor meus ad te veniat. Qz non spernis de⁹ preces pauperum. ℣. De pfũdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Quia. ℟. Velociter exaudi me dñe. Qz defecerũt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerũt et ego sicut fenum arui. Qz. In lau. vt i psal.

¶ Dñica prima post octa. epy. Lectio. vij. Scdz Johãnem. ij.

In illo tẽpore. Nuptie facte sunt in chana galilee: et erat mater iesu ibi. Et reli. Omelia vene. bede presbyteri.

Quod dñs ies⁹ nr̃ atq; saluator ad nuptias vocat⁹ non solũ venire sed et miraculũ ibidẽ quo conuiuas letificaret facere dignat⁹ est: exceptis celestium sacramẽtor figur etiã iuxta litterã fidẽ integrã recte credẽtiũ cõfirmat. Tu aũt. Lectio. viij.

Porro tatiani et marciani ceterorũq; q nuptijs detrahũt pfidia q̃ sit dãnabilis insinuat. Si eñ thoro imaculato et nuptijs debita castitate celebrat culpa inesset nequaq̃ dñs ad has venire nec ea signorum suor initijs ɜsecrare voluisset. Nunc aũt qz bona est L. ix. castitas ɜiugalis; melior cõtinẽtia vidualis: optima pfectio virginalis: ad cõprobãdum oim elector gradũ discernẽdũq; meritũ singulor ex intemerato marie virginis vtero nasci dignat⁹ est a pphetico anne vidue ore mox nat⁹ benedicitur: et a nuptiar celebratorib⁹ iam iuuenis inuitat: et hos sue presentia virtut honorat. Ad bñ⁹ An. Nuptie facte sunt i chanã galilee: et erat ibi iesus cũ maria mr̃e ei⁹. ps. Bñ⁹ f. xlix. Or.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ q celestia simul et terrena moderaris supplicatiões ppli tui clemẽter exaudi: et pacẽ tuã nr̃is ɜcede tẽporib⁹. Per dñz. Ad mgt ãn. Deficiẽte vino iussit iesus ipleri ydrias aqua que i vinũ cõuersa est all'. ps. Mgt. fo. xlix. Or̃o vts.

¶ Do. ij. post oc. epy. Lec. vij. S. math. viij.

In illo tẽpore. Cũ descẽdisset iesus de monte secute sunt eũ turbe multe. Et ecce leprosus veniẽs rogabat eũ dicẽs Dñe si vis potes me mũdare. Et reliqua. Omelia origenis.

Docẽte in mõte dño discipuli venerũt ad eũ sicut alacres: sicut domestici: sicut proximi: sicut amici vel fratres. Ideo ait. dñs ad eos. Vos estis sal terre: et vos estis lux mũdi. Lec. viij.

Nunc vero descẽdẽte eo de monte turbe secute sunt eũ que in mõtem ascẽdere non potuerunt: vt pigri populi: vt negligẽtes: vt impfecti. Le. ix.

Ita et filij isrł primitus in mōtē ascēdere nō valuerūt ⁊ ad obuiandū deo pgere nō potuerūt ppter suā irreligiositatē ⁊ ipietatē: sed solus moyses ascēdit ⁊ pauci cū eo seniorum isrł. Ad bn⁹.ã. Cū aūt descendisset iesus de mōte: ecce leprosus veniēs adorabat eū dicens dñe si vis potes me mūdare. al'.

Omnipotens sempiterne de⁹ oro. infirmitatē nr̄am ppici⁹ respice: atq; ad ptegendū nos dexterā tue maiestatis extēde. Per d.ã. Dñe si vis potes me mūdare: ait ies⁹ volo mūdare. ps. Mḡt. fo.xlix. ℂ Do.iiij.post oc.epy. Lec.vij. S.math.viij.

In illo tpe. Ascēdēte iesu in naviculā secuti sunt eū discipuli ei⁹: ⁊ ecce motus magnus fact⁹ est in mari: ita vt navicl'a opireť fluctib⁹. Et rel'.

Ingrediēte dño Ome.orige. in naviculā secuti sunt eū discipuli ei⁹: nō imbecilles sed firmi ⁊ stabiles i fide: mãsueti ⁊ pij spernētes mūdū nō duplici corde sed simplici. Lec.viij.

Hi ergo secuti sunt eū: nō tm̄ egressus ei⁹ seqntes: sʒ magis sctitatē comitãtes: ⁊ iusticiã ꝯsectãtes. Et ecce tēpestas magna orta est in mari: ita vt navicula opireť fluctib⁹. l.ix

Cum eni multa magna ⁊ mirãda ostēdisset in terra transijt ad mare vt ibidem adhuc excellētiora opa demonstraret: qten⁹ terre mariſq; dñʒ se esse cūctis ostēderet. Ingressus ergo naviculā fecit turbari mare ⁊ cōmouit vētos: cōcitavit fluctus. ãn. Ascēdēte iesu in naviculã: ecce mot⁹ magn⁹ factus est in mari: ⁊ suscitaverūt eum discipuli ei⁹ dicētes salua nos perimus. p. Bñ⁹. fo.xlix. Oro.

Deus q̄ nos in tãtis periculis cōstitutos p humana scis fragilitati nō posse subsistere: da nobis salutē mētis ⁊ corporis: vt ea q̄ pro peccatis nostris patimur/ te adiuuãte vincamus. Per dñm. ãn. Surgēs iesus iperauit vētis ⁊ mari: et facta est tranquillitas magna: ⁊ mirati sunt vniuersi. p. Mḡt. fo.xlix. oro vts. ℂ Do.quarta. Lctō.vij. Scdm mattheū.xiij.

In illo tēpore. Dixit ies⁹ discipulis suis. Simile est regnū celorū homini qui seminauit bonum semen in agro suo. Et reliqua. Omel'.b.aug.

Domin⁹ ac redemptor noster in euãgelio suo loquitur dicēs Cum dormirent homines venit inimicus ⁊ sup seminavit zizania. Inimicus in figura homo dictus est. Lectio octava.

Audi apostolum dicentem Fuistis aliquãdo tenebre: nūc autem lux in dño. Audi homo nō enim ille dedit tibi tenebras qui tibi dedit lucem: quo vadis o homo quo traheris? Lctō.ix.

Revertere ad dñm deū tuū vt ignē eternum euadas. Cur ꝯcupiscētias carnales se

ctaris quã audis. Spũ ambula te & ɀcupiscẽtias carnales noli te facere. Audi potius deũ dicẽtem: cõuertimini ad me: & ego ɀuertar ad vos. Accedite ad eũ & illuminamini & vult⁹ vĩri nõ erubescẽt. **an.** Domine nõne bonũ semẽ seminasti in agro tuo: vnde ergo habet zizania? & ait illis: hoc fecit inimicus homo. **ps.** Bñd⁹. **fol. xlix. Oro.**

Familiã tuã q̃s dñe contínua pietate custodi: vt q̃ in sola spe grẽ celestis innitit: tua semp̃ protectione muniatur. Per dñm. **an.** Colligite primũ zizania & alligate ea in fasciculos ad cõburendũ: triticum autẽ ɀgregate in horreũ meum dicit dñs. **ps.** Magñt. **fo. xlix. Oro de supra.** ¶ **Nota q̃ si .lxx. i die festẽ purifce eue. tunc p̃ .iiij. dies ɀcedẽ. fient .iiij. expositiones & de fes. iij. lec. fiet tm̃ mẽoria. Fest. vero sancti mauri & sulpi. transferent in sequẽ. ebdo. De psalmodia autẽ vna die ad minus simul cũ expositione leget. Itẽ no. q̃ si oẽs dies do. ab oct. epy. vsq̃ ad .lxx. fes. ix. lec. occupati fue. ita q̃ Rũa de do.** Dñe ne in ira. **non possint cantari: nec expositiones legi p̃ dies ebdo. in quibus festa .ix. lect. non eue. legentur dicte expositiões & dicta Rũa p̃ eosdẽ dies cantabunt: donec p̃ tres dies cãtent. Cum aũt cantata fuerint Rũa de psal. ad diẽ p̃ti. cantabũtur etiã si p̃ illos dies expositiones legi cõtingat. Et ita factũ fuit Anno dñi Millesimo quadrigẽtesimo septuagesimo septimo. Nõ potest aũt .lxx. citi⁹ eueni.** ¶ **Nota q̃ si aliqđ festũ .ix. l. duplũ vel semiduplũ. do. i .lxx. eueniet. trãsfert: excepto fes. purifi. qđ nunq̃ transfertur: sed si ipso die euenerit fiet. Et nõ dicetur in matu.** Alleluya. **Nec deinceps vsq̃ ad pascha. Expositio do. lxx. fiet fe. iij. sequẽ. Ad p̃ces. diebus dñicis vsq̃ ad .lxx.**

O beata infantia per quam nostri generis reparata est vita o gratissimi delectabilesq̃ vagitus per quos eternos ploratus euasimus: o felices panni quib⁹ peccatorũ sordes extersẽ sunt: o presepe splendidum: in quo non solũ iacuit fenum animalium: sed cibus inuẽtus est angelorum alla. ¶ **Sabba. in .lxx. Ad vesp. an.** Benedictus. **vt in psalte. Cpm** Benedictus deus. **Hy⁹.** O lux. **℣.** Vespertina. **ã.** Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sunt in me: sꝫ ãteq̃ vulnera generẽt in me sana me dñe medicamento penitentie deus. **ps.** Magnificat. **fol. xlix. Oro.**

Conserua populũ tuũ de⁹ & tuo nomini fac deuotũ vt diuinis subiectus officiis: et tẽporalia viriliter agat: & eterna dona ɀcipiat. Per dominũ. **Comple vtsꝫ. omnino. Et dicit** Alleluya **i vesperis & comple. tantum. & nõ amplius vsq̃ ad pascha. Si aũt aliquod festum**

excepto purifica. qđ nūq̃ muta
tur a .lxx. vsq̃ ad pas. die do. eue
nerit differet vsq̃ in crastinū.
Sciendū est etiā q̄ si festū triū
lectio. a .lxx. vsq̃ ad d' ē cinerū
euene. due lec. erūt de festo: vlti
ma fo de bibliotheca. Si fo a
lxx. vsq̃ ad diez cinerum aliqđ
festū. ix. lec. die do. eue. vsq̃ in
crastinū differet: nisi i illo cra=
stino festū .ix. lec. vel. iij. de qb⁹
si do. esset fierēt. ix. lec. quod si
euene. fiet: ⁊ festum precedens
transferetur vsq̃ ad diem pri
miorē: in qua cōmodi⁹ fieri po
terit. Et a fo de expositione q̄
debuisset dici ad mat dicet ad
nonam. Et exinde fiet ad vespe
ras festi super ps̄os āe feriales.
¶ Nota etiam q̄ si aliqđ festū
duplū vel semidupl. ante do. xl.
eue. in p̄mis ves. dicet Al. ⁊ nō
reincipiet. In vltimis fo ves.
nō dicet. Si fo fest. ix. lectis.
eue. nō dicet Al nisi fuerit .xl.
vt alibi in festo cathedre scti pe
tri inuenies. Si aūt aliqđ fe=
stū duplū vel semiduplum aut
ix. lec. seu de quo fit tm̄ memo.
in aliq̄ die dominica in .xl. eue.
fiet tantū memo. festi qđ trās
feretur i crastinū vt supra. Cō=
suetudo em̄ est q̄ a .lxx. vsq̃ ad
q̄nquagesimā pētharencū iosue
iudicū ⁊ paralipomenō in ma
tutinis legamus. Librum ve=
ro ruth secundū ⁊ tertium an=
te diez cinerū. In mat. dimit.
Alleluya omnino loco cui⁹ di=
cit. Laus tibi domine rex eter

ne glorie. Inuitatorium. Quo
niam deus magnus dominus.
Et rex magnus super omnes
deos. ps. Venite ex. Hymnus.
Primo dierum omnium/
quo mundus extat condi
tus: vel quo resurgēs conditor/
nos morte victa liberet. Pul=
sis procul torporibus/ surgam⁹
omnes ocius: et nocte quera=
mus piū/ sicut prophetam no
uimus. Nostras preces vt au=
diat/ suamq̃ dextraz porrigat:
et expiatos sordibus/ reddat po
lorum sedibus. Ut quiq̃ sacra
tissimo/ huius diei tempore: ho
ris quietis psallim⁹/ donis bea
tis muneret. Iā nunc pater=
na claritas/ te postulam⁹ affa=
tim: absit libido sordidans/ om
nisq̃ act⁹ noxius. Ne feda sit
vel lubrica/ compago nostri cor
poris: per que auerni ignibus/
ipsi crememur acrius. Ob hoc
redemptor quesumus/ vt pro=
bra nostra diluas: vite pennis
commoda/ nobis benigne cōfe=
ras. Quo carnis actu exules/
effecti ipsi celibes: vt psolemur
cernui/ melos canamus glorie
Presta pater piissime. In pri=
mo nocturno añ. Seruite. ps.
Beatus vir folio primo. Cete
re ad ceteros vt in psalte. ¶ In
cipit Genesis. Lectio prima.
In principio creauit de⁹ ce
lum ⁊ terram. Terra aūt
erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre
erāt super faciē abyssi: ⁊ spiri=
tus domini ferebat sup aquas

Dixitq; deꝰ. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deꝰ lucē ꝙ esset bona: ⁊ diuisit lucē a tenebris. Appellauitq; lucem diem: ⁊ tenebras noctē. Factūq; est vespe ⁊ mane dies vnꝰ. Tu. ℟. In principio fecit deꝰ celū ⁊ terrā ⁊ creauit in ea hoīem. Ad imaginē ⁊ similitudinē suam. ℣. Formauit igit̄ deꝰ hoīem de limo terre: ⁊ īspirauit in faciē eiꝰ spiraculū vite. Ad imagi. Lectio .ij.

Dixitq; deꝰ. Fiat firmamētū in medio aquarū: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deꝰ firmamentū: diuisitq; aq̄s q̄ erāt sub firmamēto ab his q̄ erāt sup firmamētū ⁊ factū est ita. Vocauitq; deꝰ firmamētū celū. Et factū est vespe ⁊ mane dies secūdus. Tu autem. ℟m. In principio deus creauit celū ⁊ terrā: ⁊ spiritus domini ferebatur super aquas. Et vidit deꝰ cuncta que fecerat ⁊ erāt valde bōa. ℣. Igitur pfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ omnis ornatus eorū. Et vidit deus cuncta. Lectō .iij.

Dixit vero deꝰ. Congregētur aque que sub celo sūt in locū vnū et appareat arida. Factūq; est ita. Et vocauit deꝰ aridā terrā. Congregationesq; aquarū appellauit maria. Tu autē. ℟. Igitur pfecti sunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis ornatus eorū: cōpleuitq; deꝰ die septimo opꝰ suum quod fecerat. Et requieuit ab omni opere quod patrarat. ℣. Vidit deꝰ cuncta que fecerat ⁊ erant valde bona. Et requieuit. Gloria pr̄i. Et requieuit. In secundo nocturno añ. vt in psalte. Lectio quarta.

Et vidit deus ꝙ esset bonū ⁊ ait. Germinet terra herbam virentē ⁊ facientem semē ⁊ lignū pomiferum faciēs fructum iuxta genus suū: cuiꝰ semen in semetipso sit sup terrā. Et factū est ita. Tu autē. ℟m. Formauit igitur deus hominē de limo terre: ⁊ inspirauit ī faciem eius spiraculū vite. Et factus est homo in animam viuētem. ℣. In principio fecit deus celum ⁊ terram: ⁊ creauit in ea hominem. Et factꝰ. Lectio .v.

Et protulit terra herbā virentē ⁊ afferentē semen iuxta genus suum lignumq; faciens fructum: ⁊ habens vnumquodq; semen scd̄m speciē suā. Et vidit deus ꝙ esset bonū. Factum est vespere ⁊ mane dies tertius. Tu autem. ℟ .iij. Tulit ergo dominus hominem ⁊ posuit eū in paradiso voluptatis Vt operaret̄ ⁊ custodiret illū. ℣. Plantauerat aūt dominus deꝰ paradisuʒ voluptatis a principio ī quo posuit hominē quē formauerat. Vt opera. Lec. vj.

Dixit autē deus. Fiant luminaria in firmamēto celi: ⁊ diuidant diem ⁊ noctem: ⁊ sint ī signa ⁊ tempora ⁊ dies ⁊ annos ⁊ luceāt in firmamento celi: ⁊ illuminēt terram. Et factuʒ est ita. Fecitq; deꝰ duo ma

gna luminaria: luminare maiꝰ vt preesset diei: et luminare minus/ vt preesset nocti. et stellas. Et posuit eas deus in firmamẽto celi: vt lucerẽt super terram et preessent diei ac nocti: et diuiderent lucẽ ac tenebras. Et vidit deus q esset bonũ. et factũ est vespere et mane dies quartꝰ. Tu. ℟. Dixit dñs deus nõ est bonũ esse hominẽ solũ. Faciamus ei adiutoriũ simile sibi. ℣. Adam vero non inueniebatur adiutor similis eius dixit vero deꝰ. Faciamus. Gloria patri. Faciamus. In .iij. noc. a. Nõ sũt. vt i psal. Lect. vij. Scdm̃ mattheũ. xx.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnũ celorum homini patrifamilias: q exijt primo mane conducere operarios in vineã suam. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape.

Regnũ celorum patrifamilias similε dicitur qui ad excolendã vineã suam operarios ꝯduxit. Quis ꝟo prĩsfamilias similitudinẽ rectius tenet: q̃ ꝯditor nr̃ q regit q̃s ꝯdidit et electos suos sic in hoc mũdo possidet q̃si subiectos: dñs i domo q habet vineã vniuersalẽ/ scz ecclesiam q ab abel iusto/ vsq ad vltimũ electum qui in fine mũdi nasciturus est: quot sanctos ꝓtulit q̃si tot palmites misit. ℟. Immisit dominus soporẽ in adam et tulit vnam de costis eiꝰ: et edificauit costã quã tulerat dominus de adam in mulierẽ et adduxit eam ad adã vt videret q̃d vocaret eam: et vocauit nomen eius virago. Quia de viro sumpta est. ℣. Hoc nunc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Quia de viro sumpta. Lec. viij.

Hic itaq paterfamilias ad excolendam vineam suam mane/ hora tertia/ sexta/ nona/ et vndecima operarios cõduxit: quia a mundi huius initio vsq in finem ad erudiendam plebẽ fidelium predicatores cõgregare non desistit. ℟. Dum deambularet dominꝰ in paradiso ad aurã post meridiem clamauit et dixit: adam vbi es? audiui domine vocẽ tuam. Et abscondi me. ℣. Vocem tuam domine audiui in paradiso et timui eo q nudꝰ essem. Et abscõdi. Lectio nona

Mane etenim mũdi fuit ab adã vsq ad noe: hora ꝟo tertia a noe vsq ad abraham. Sexta vero ab abraham vsq ad moysen. Nona autem a moyse vsq ad aduentum domini. Vndecima q̃ꝙ ab aduentu domini vsq ad finem mũdi: in qua predicatores sancti apl'i missi sunt qui mercedem plenam et tarde veniẽtes acceperũt. ℟. Vbi est abel frater tuus dixit dominus ad cayn: nescio domine nũquid custos fratris mei sum ego? et dixit ad eum: quid fecisti? Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de t'ra. ℣. Maledicta terra in ope tuo que ape-

euit os suū & suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Ecce vox. Gl'ia. Ecce. R̄. reincipitur. Ubi est. nec cantat nisi in do. Te deū. nō dī quādo fit de tpe vl' ꝑ ad pascha. Sed quādo fit fes. ix. lc. dup. vel semidupl'. R̄. Tria R̄ia sequē. cantāda sunt ante. l. tota fe. iiij. & sabba. quā do fit de tempore: qꝛ si festa im pedierint cātāda sunt alia die per ebdomadā. R̄. ī lcoīū.

Plantauerat aūt dn̄s de⁹ paradisum voluptatis a ꝓnci- pio. In quo posuit hominē quē formauerat. V̄. Plātauerat au tē dn̄s deus lignū pulchrū visu & ad vescēdū suaue: lignū etiā vite in medio paradisi. In. R̄. In sudore vult⁹ tui vesceris pa ne tuo dixit dominus ad adā. Cum operat⁹ fueris terrā non dabit fruct⁹ suos: sed spinas & tribulos germinabit tibi. V̄. ℣. Pro eo qꝛ obedisti voci vxoris tue plusqꝫ mee: maledicta tra in opere tuo. Cuz. R̄. Ecce adā q̄si vn⁹ ex nobis fact⁹ est sciēs bonum & malū. Videte ne forte sumat de ligno vite & viuat in eternum. V̄. Cherubin & flam- meum gladium atqꝫ versatilē ad custodiendam viam ligni vi te. Videte ne forte. ꝑ. sacerdo. Excelsus super. In laudi. an̄.

Miserere mei deus & a deli cto meo munda me: quia tibi soli peccaui. ps. Miserere. fo. xv. an̄. Confitebor tibi domi ne quoniā exaudisti me. ps. Cō fitemini. fo. xxxvij. an̄. De⁹ de⁹ meus ad te de luce vigilo: quia fact⁹ es adiutor me⁹. ps. Deus deus me⁹. fo. xviij. an̄. Benedi ctus es in firmamēto celi & lau dabilis in secula deus noster. ps. Bn̄dicite. folio xlix. an̄. Lauda te dominū de celis. ps. Laudate. fo. xlviij. Cap̄z. Benedictio. hy⁹.

Eterne rerum cōditor / no- ctem diemqꝫ q̄ regis: & tē porum das tempora / vt alleues fastidiū. Preco diei iā sonet / noctis profunde puigil: noctur na lux viantib⁹ / a nocte noctē segregās. Hoc excitatus luci fer / soluit polū caligie: hoc ois errorum chorus / viam nocendi deserit. Hoc nauta vires colli git / pōtiqꝫ mitescūt freta: hoc ipsa petra ecclesie / canēte culpā diluit. Surgamus oēs strē nue / gall⁹ iacētes excitat: & sō- nolētos increpat / gallus negā tes arguit. Gallo canēte spes redit / egris salus refundit mu cro latronis conditur / lapsis fi des reuertitur. Iesu labentes respice / & nos vidēdo corrige: si respicis lapsus cadunt / fletuqꝫ culpa soluit. Tu lux refulge sensibus / mētisqꝫ somnum di scute: te nostra vox primum so net / & vota soluam⁹ tibi. Deo patri. vel Gloria tibi domine. Nota qꝛ hymni predicti dumta xat dicuntur diebus dominicis a lxx. vsqꝫ ad. l. inclusiue. V̄s⁹. Domine refugium fact⁹ es no bis. R̄. A generatione in gene

rationē. ℣. Simile est regnū ce lorū homini prīfamilias q exijt pmo mane cōducere operarios in vineā suā dixit dñs. ℣. Bñ9. or.

Preces populi tui q̄sum9 domine clementer exaudi: vt q iuste p peccatis nostris affligimur pro tui nois gloria misericorditer liberemur. Per dominum. Memoria btē marie de reliquijs: et omnium sanctorum. vts. Ad primam ān. Gloria tibi trini. Si .lxx. post puri fica. eue. dicetur ps. Deus de9 meus respi. fo. vj. cum ceteris alias nō: et loco psal. Cōfitemīni dicitur Dñs regnauit decorē. fo. xxviij. quia quandocunqz dicitur in laud. ps. Confitemini. tūc ad pmā loco ps. Cōfitemini dicitur Dominus regna. deco. In reditu processio. ℟. Ecce carissimi. vꝰ. O btā infan. Si ante puri. fuit: qz oportet ad minus O btā infan. semel dici. Ad .iij. ān. Laus et per. Cp. Regi aūt seculorū. quere i psal. ℟. Adiutor meus esto domine. Ne derelinquas me. ℣. Neqz despicias me de9 salutaris me9. Ad. Gloria. Ad. ℣. Timebunt gētes nomen tuū domine. ℟. Et oēs reges terre gloriā tuam. Oro. Preces populi. vts. Ad. vj. ān. Gloria laudis. Cpm. In patre. ℟. Custodi nos domine vt pupillā oculi. ℣. Sub vmbra alarum tuarū protege nos. Custo. Gloria. Custo. ℣. Memēto nostri domine i beneplacito ppli tui. ℟. m. Visita nos i salutari tuo. Oro vts. Ad .ix. ān. Ex quo oia. ℟. Gra dñi nr̄i. ℟. Deus misereat nr̄i et bñdicat nos. ℣. Illuminet vultū suū sup nos et misereat nr̄i. De9. Glia. De9. ℣. Dñe de9 v̄tutū cōuerte nos. ℟. Ostēde faciē tuā et salui erimus. Nota q ψ hdi. ℟. cum suis ℣. dicunt dieb9 do. et p ebdō. vsqz ad. xl. qn̄ fit te tpe. Ad vesp. ān. Dixit dñs. &c. vt in psal. ℣. Cōuētione facta cū operarijs ex denario diurno misit eos in vineā suā. ps. Qñ. St. fol. xlix. Oro vts. Cōpl. vts. Nota q si sequatur festū. ix. lec. dicetur ad vesp. super ps feria. ān. Conuētiōe. reli. de fe. Nota q amnō i fes. iij. lecē. dñr. vij. psi. ad. j. si post puri. fuerim9: alias nō: et ita in maiori eccl'ia fit et hoc vsqz ad do. in. xl. In die vn̄ cinerū dñr ad absolutionē et nō ad. j. No. etiā q amnō vsqz ad diē cinerū i fes. iij. lc. viti. lc. erit de legēdo de tpe. ¶ Fer. ij. lec. j. Gene. j.

Dixit etiam deus. Producāt aque reptilia anime viuētis. et volatile sup terrā sub firmamēto celi. Creauitqz de9 cete grandia et omnē aīam viuētem atqz motabilē. quā pduxerāt aque in species suas. Et oē volatile secundum gen9 suum. Et vidit deus q esset bonum: benedixitqz eis dicēs. Crescite et multiplicamini et replete aq̄s maris. Auesqz multiplicentur super terram. Et factum

est vespere et mane dies quintus ℟. In principio. Lectio secunda.

Dixit quoque deus. producat terra animam viventem in genere suo. Iumenta et reptilia et bestias terre secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit deus bestias terre secundum species suas: et iumenta: et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus quod esset bonum/ et ait. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et presit piscibus maris et volatilibus celi et bestiis universeque terre: omnique reptili quod movetur in terra. Et creavit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam Ad imaginem dei creavit illum: masculum et feminam creavit eos. Benedixitque illis deus et ait. Crescite et multiplicamini et replete terram et subiicite eam: et dominamini piscibus maris: et volatilibus celi: et universis animantibus que movent super terram. ℟. In prin. Lectio iii.

Dixitque deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram: et universa ligna que habent in semetipsis sementem generis sui: ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terre: omnique volucri celi: et universis que moventur in terra et in quibus est anima vivens: ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespe et mane dies sextus. Capitulum ii. Igitur perfecti sunt celi et terra et omnis ornatus eorum. Complevitque deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. Et benedixit diei septimo et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit deus ut faceret. Resp. Igitur. ¶ Item per ebdomadam de lib. exodi.

Hec sunt nomina filiorum israel qui ingressi sunt egyptum cum iacob singuli cum domibus suis. Introierunt ruben/ symeon/ levi/ iudas/ isachar/ zabulon/ et beniamin/ dan et neptalim/ gad et aser. Erant igitur omnes anime eorum qui egressi sunt de femore iacob septuaginta quinque. Ioseph autem in egypto erat quo mortuo et universis fratribus eius: omnique cognatione sua: filii israel creverunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleverunt terram. Surrexit interea rex novus super egyptum qui ignorabat ioseph: et ait ad populum suum. Ecce populus filiorum israel multus et fortior nobis est. Venite sapienter opprimamus eum: ne forte multiplicetur: et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris: expugnatisque nobis egrediatur de terra. ¶ Item de lib. levit.

Vocavit autem dominus moysen et locutus est ei de tabernaculo testimonii dicens. Loquere filiis israel et dices ad eos. Homo qui obtulerit ex vobis hostiam domino de pecoribus: id est de bobus et

quibus offerẽs victimas ꝗ holocaustũ fuerit eiꝰ oblatio: ac de armento masculũ immaculatũ offeret ad ostiũ tabernaculi testimonij ad placãdũ sibi dñm. Ponetq̄ sup caput hostie manus: ⁊ acceptabilis erit atq̄ in expiationem eius proficiens.

¶ Item de libro numerorum.

Locutus est dñs ad moysen in deserto synai in tabernaculo federis p̄ma die mẽsis scḋi anno altero egressiõis eoꝝ ex egypto dicẽs. Tollite sũmam vniuerse cõgregationis filioꝝ israel p cognationes ⁊ domos suas: ⁊ noĩa singloꝝ ꝗcqͥd sexus est masculini a vicesimo anno et supra oĩm viroꝝ fortiũ ex israel: et nũerabitis eos per turmas suas ⁊ aaron: eruntq̄ vobiscum p̄cipes tribuum ac domoꝝ in cognationibꝰ suis.

¶ Item de libro deutronomij.

Hec sunt verba que locutꝰ est moyses ad oẽm israel trãs iordanem in solitudine cãpestri contra mare rubrũ inter pharã et tofel ⁊ labã ⁊ asseroth vbi auri est plurimum vndecim diebꝰ de oreb p viã mõtis seyr vsq̄ cadesbarne. Quadragesimo anno .xj. mense . prima die mensis locutꝰ est moyses ad filios israel oĩa que preceperat illi deꝰ vt diceret eis: postq̄ percussit seon regẽ amorreoꝝ qui habitauit in esebõ. et og regẽ basan q̄ mansit in asseroth ⁊ in edrai trans iordanem in terra moab. Cepitq̄ moyses explanare legẽ et dicere. Dñs noster locutus est ad nos in oreb dicẽs. Sufficit vobis ꝙ in hoc monte mãsistis: reuertimini ⁊ venite ad mõtem amorreoꝝ et ad cetera que ei p̄xia sunt cãpestria atq̄ mõtana ⁊ humiliora loca ↄtra meridiem: et iuxta littus maris terrã chananeoꝝ et libani vsq̄ ad flumẽ magnũ eufratem. Nota ꝙ añe sequẽtes dicẽtur per ebdo. ad bñdꝰ et ad magnificat qñ fit de tpe: et si non suffi. dicẽtur añe ferial. Antí.

Ite ⁊ vos in vineã meam: et qḋ iustũ fuerit dabo vobis. An. Quid hic statis tota die ociosi: respõderũt ⁊ dixerũt: nemo nos cõduxit. An. Dixit paterfamilias operarijs suis: qͥd hic statis tota die ociosi: at illi rñdẽtes dixerũt: qꝛ nemo nos cõduxit. ite in vineã meã / et qḋ iustũ fuerit dabo vobis. An. Voca operarios ⁊ redde illis mercedem suã dixit dñs. An. Hi nouissimi vna hora fecerunt ⁊ pares illos nobis fecisti q̄ portauimus põdus diei ⁊ estus. An. Dixit paterfamilias: amice nõ facio tibi iniuriã: nonne ex denario cõuenisti mecũ: tolle qḋ tuũ est ⁊ vade. An. Tolle qḋ tuũ est et vade: qꝛ ego bonꝰ sum dicit dñs. An. Non michi licet facere qḋ volo an oculus tuus nequã est / qꝛ ego bonꝰ sum dixit dñs. An. Sic erunt nouissimi primi et primi nouissimi: multi enim

sunt vocati/pauci vero electi. Sabb. ad vesperas an. Būdictꝰ. cū ceteris vt ī psalterio. Ant. Erūt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi: multi eñ sunt vocati/pauci vero electi: dicit dñs. ps. Magt. fo. xlix. Oratio de precedēti dnica. Cōpletorium vt s. ¶ Do. in .lx. Inuit. hyꝰ et cetera vt ī precedē. do. L. i. Genesis. ij.

FOrmauit igitur dñs deꝰ hoiem de limo terre ⁊ inspirauit in faciem eiꝰ spiraculum vite: et factꝰ est homo in aiam viuētem. Plātauerat aūt dñs deꝰ paradisum voluptatis a principio ī quo posuit hoiem quem formauerat. Reliqua sicut in dñica precedenti. Lectio. ij.

PRoduxitqꝫ dñs deꝰ de humo oīe lignū pulchrum visu ⁊ ad vescēdū suaue: lignū etiā vite in medio paradisi: lignū quoqꝫ sciētie boni ⁊ mali. Et fluuiꝰ egrediebat̄ de loco voluptatis ad irrigādū paradisum q̄ inde diuidit̄ in q̄ttuor capita.

NOmen vni phison. Le. iij. ipse est q̄ circuit oēm terram euilath: vbi nascit̄ aurū: et aurū terre illiꝰ optimū est: ibiqꝫ inuenit̄ bdellium ⁊ lapis onichinꝰ. Et nomen fluuij scdi geon ipse est q̄ circuit oēm terrā ethiopie. Nomen ꝟo fluminis tertij tigris: ipse vadit cōtra assyrios. Fluuiꝰ aūt quartus ipse est eufrates. Lectio quarta.

TUlit ergo dñs deꝰ hoiem et posuit eū in paradiso voluptatis vt operaretur ⁊ custodiret illū: precepitqꝫ ei dñs dicens. Ex omni ligno paradisi comede: de ligno aūt sciētie boni ⁊ mali ne comedas. In quacūqꝫ enim die comederis ex eo morte morieris. Lectio quīta.

DIxit quoqꝫ dñs deꝰ. Non est bonum esse hoiem solum: faciamꝰ ei adiutorium similē sibi. Formatis igitur dñs deus de humo cūctis animātibus terre ⁊ vniuersis volatilibus celi: adduxit ea ad adam vt videret quid vocaret ea. Omne enī qd̄ vocauit adam aīe viuētis ipm est nomen eiꝰ. Appellauitqꝫ adā noibꝰ suis cūcta aīantia et vniuersa volatilia celi et oēs bestias terre. Lectio. vi.

ADe vero non inueniebat̄ adiutor similis eiꝰ: immisit ergo dñs deus soporem in adam. Cūqꝫ obdormisset tulit vnā de costis eiꝰ et repleuit carnem pro ea. Et edificauit dñs deus costā quā tulerat de adam in mulierem: et adduxit eā ad adam. Ev. S. Lucam. Le. vij.

IN illo tēpore. Cum turba plurima cōueniret ad iesum ⁊ de ciuitatibꝰ pperarent ad eū dixit ꝑ silitudinem. Exijt q̄ seminat seminare semē suū. Et reli. Omē. beati greg. pape. Lectio sancti euāgelij quam modo fratres carissimi audistis expositione non indiget/sꝫ ammonitione. Quam eñ per semetipsum veritas exposuit

hanc discutere humana fragili
tas non presumit. Lectio. viij.
Sed est qd sollicite in hac
ipa expositione dñica pē
sare debeatis. Nā si nos vobis
semen verbum: agrū mūdum:
volucres demonia: spinas diui=
tias significare diceremus ad
credēdū nobis mēs forsitan ve=
stra dubitaret. Unde et idē dñs
p semetipm dignat⁹ est expone
re qd dicebat. Lectio. ix.
Quis em michi vnq̄ cre=
deret si spinas diuitias inter=
pretari voluissem: maxie cū ille
pūgāt/iste delectēt? Et tā spine
sunt: q cogitationū suaꝝ pun=
ctiōib⁹ mētē lacerāt: et cū vsq̄
ad pctm pertrahūt q̄si inflicto
vulnere cruētāt. In lau. a. Mi
serere. vrs. D. in. lxx. añ. Cū tur
ba plurima conuenirēt ad iesum
et de ciuitatib⁹ pperarēt ad eū
dixit p silitudinē: exijt q semi=
nat seminare semen suum. ps.
Bñdict⁹. fo. xlix. Oratio.
Deus q cōspicis qz ex nul=
la nra actione cōfidim⁹ / cōcede
ppici⁹: vt cōtra aduersa oia do
ctoris gētiū ptectione muniā=
mur. Per dñm. Mēo. vrs. Ad ho.
ille & ad pcess. vt in pce. dñ. Ad
vñ ac & bi fer. Cet. vrs. añ. Se=
men cecidit i terrā bonā et attu
lit fructū in patiētia. ps. Mgt.
fo. xliv. Orō vrs. ¶ Legēda per
ebdo. Lec. j. Gene. ij. & iij.
Dixitq̄ adam. Hoc nunc
os ex ossib⁹ meis: et caro de car
ne mea. hec vocabit virago: qm̄
de viro sumpta est. Quāobrem
relinquet homo patrē suū et ma
trē & adherebit vxori sue & erūt
duo i carne vna. Erat aūt vterq̄
q̄ nud⁹: adā scilicet & vxor ei⁹:
et nō erubescebāt. Sed serpēs
erat callidior cūctis animātib⁹
terre que fecerat dñs de⁹: qui
dixit ad mulierē. Cur precepit
vobis de⁹ vt nō comederetis ex
omi ligno paradisi? Cui respō=
dit mulier. De fructu lignoꝝ
q̄ sunt in paradiso vescimur: de
fructu vero ligni qd est i medio
paradisi precepit nobis deus ne
comederem⁹ et ne tangerem⁹
illd / ne forte moriamur. Dixit
aūt serpēs ad mulierē. Neq̄q̄
morte moriemini. Scit em de⁹
q in quocūq̄ die comederitis ex
eo / aperiētur ocli vestri & eritis
sicut dij sciētes bonū et malū.
Uidit igit mulier q bonū esset
lignū ad vescēdū / et pulchrum
oculis / aspectuq̄ delectabile:
et tulit de fructu illi⁹ et come=
dit / deditq̄ viro suo: q comedit.
et apti sūt ocli āboꝝ. Cūq̄ co=
gnouissent se esse nudos cōsue
rūt folia fic⁹ et fecerūt sibi peri
zomata. ¶ Item p ebdo. de libro
iosue.
Et factum est post
mortē moysi serui dñi vt
loqueretur dñs ad iosue filium
nun ministrū moysi: et diceret
ei. Moyses seru⁹ me⁹ mortuus
est: surge & trāsi iordanem istū
tu & ois ppl's tecum / in terram
quā ego dabo filijs israel. Omē
locū quem calcauerit vestigiū

pedis vestri vobis tradā sicut
locutus sum moysi. A deserto
et libano vsqꝫ ad fluuium ma=
gnū eufratē: oīs terra etheoꝝ
vsqꝫ ad mare magnū cōtra so=
lis occasuꝫ erit termin⁹ vester:
null⁹ poterit vobis resistere cū
ctis diebus vite tue. Sicut fui
cum moyse ita ero tecum: non
dimittam nec derelinquam te:
confortare et esto robustus.

¶ Item de libro iudicum.

Post mortē iosue consulue
runt filij israel dñm dicentes.
Quis ascēdet ante nos contra
chananeum ꝛ erit dux belli: Di
xitqꝫ dñs. Judas ascēdet: ecce
tradidi terrā in manu ei⁹. Et
ait iudas symeoni fratri suo.
Ascēde mecū in sortē meā: ꝛ pu
gna contra chananeū vt ꝛ ego
pergā tecū i sortē tuā. Et abijt
cū eo symeon. Ascēditqꝫ iudas
et tradidit dñs chananeum ac
phereseū in man⁹ eoꝝ: et percus=
serūt i bezech decē milia viroꝝ.

¶ Item de lib. paralipomenon.

Adam seth enos chaynam
malaleel. iareth enoch ma
thusale lamech noe. sem. cham
et iaphet. Filij iaphet. gomer.
magog. madai et iauā. thubal.
mosoch. thiras. Porro filij go=
mer. ascenem ꝛ riphat ꝛ thogor
ma. Filij aūt iauā. elisa et thar
sis cethim et dodani. Filij chā
chus ꝛ mesrai phut et chanaā.
Filij aūt chus saba ꝛ euila. sa=
batha et regina et sabathaca.
Porro filij regina saba ꝛ dadā.

¶ De scdo lib. paralipomenon.

Confortatus est ergo salo=
mon filius dauid i regno
suo: et dñs erat cū eo: ꝛ magni
ficauit eū in excelsum. Prece=
pitqꝫ salomon vniuerso israeli
tribunis ꝛ cētarionib⁹ et duci=
bus ꝛ iudicib⁹ oīs israel ꝛ prin
cipib⁹ familiaꝝ et abijt cū vni
uersa multitudine in excelsum
gabaon vbi erat tabernaculum
federis dñi: qđ fecit moyses fa
mulus dei in solitudine. Archā
aūt dei adduxerat dauid de ca=
riathiarim in locū quē preparaue
rat ei ꝛ vbi fixerat illi taberna
culum hoc est in hierusalem.

Antiphone sequētes dicuntur
ad benedict⁹ et ad magnificat
per ebdo. qñ fit de tēpore: et si
non sufficiāt dicentur antipho
ne feriales. Antiphona.

Iesus hec dicēs clamabat
q̄ habet aures audiēdi audiat.
Añ. Vobis datum est nosse my
sterium regni dei: ceteris aūt in
parabolis: dixit iesus discipulis
suis. Añ. Semen cecidit i terrā
bonā et attulit fructum aliud
cētesimū et aliud sexagesimū.
Añ. Qui verbū dei retinēt corde
perfecto ꝛ optimo fructum af=
ferunt in patiētia. Añ. Semen
est verbum dei: sator aūt xp̄s/
omnis qui audit eum manebit
in eternū. Añ. Si vere fratres
diuites esse cupitis/ veras diui
tias amate. Añ. Si culmen ve=
ri honoris queritis: ad illam ce
lestem patriam q̄ptotius pro=

perate. ¶ Sabbato ad vesp. an. Benedictus. Cōm hy. vts. an. Quod aūt cecidit i terrā bonā hi sunt qui in corde bono audiē tes verbū retinēt et fructū affe rūt i patiētia. ps. Mgt. fo. xlix. Oro vts ¶ Dñica in .l. Inuita. In manu tua dñe Oēs fines terre. ps. Venite. Hy. Primo dierū. In .i. noc. ān. Seruite. vts. Genesis. v. et. vi. Lectio .i.

Noe vero cum quingētoꝝ esset annoꝝ genuit sem / cham et iaphet. Cūqꝫ cepissent hoies multiplicari sup terram et filias pcreassent / videtes fi lij dei filias hoim ꝙ essent pul chre acceperunt vxores sibi ex oib. quas elegerāt. R. Quadra ginta dies et noctes aperti sunt celi: et ex omni carne habente spiritū vite Ingressi sūt in ar cham: et clausit a foris ostium dñs. V. Noe vero et filij eius vxor illius et vxores filioꝝ eius. Ingressi sunt. Lectio secunda.

Dixitqꝫ deus. Non perma nebit spūs me in hoie in eternū qꝫ caro est: eritqꝫ dies illius cētū viginti annoꝝ. Gy gātes aūt erāt sup terrā in die bus illis. R. Noe vir iust. atqꝫ perfectus cum deo ambulauit. Et fecit oia quecūqꝫ precepit ei deus. V. Et fecit sibi archam noe vt saluaret vniuersum se men. Et fecit. Lectio tertia.

Postqꝫ em ingressi sunt fi lij dei ad filias hoim / il leqꝫ genuerūt: isti sunt potētes a seculo viri famosi. R. Edifi cauit noe altare dño offerēs su per illud holocaustum: odorat. est dñs odorē suauitatis: et be nedixit eis. Crescite et multipli camini et replete terrā. V. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū et cum semine vestro post vos. Crescite. Gloria pa. Et reple. In scdo noc. ane vts. Lec. iiij.

Uidens aūt deus ꝙ multa malicia hoim esset in ter ra: et cūcta cogitatio cordis in tēta esset ad malum omni tēpo re. Penituit eum ꝙ hoiem fe cisset in terra. Et precauēs i fu turum: et tactus dolore cordis intrinsec.: delebo inquit hoiem quē creaui a facie terre ab hoie vsqꝫ ad animātia: a reptili vsqꝫ ad volucres celi / penitet enim me fecisse eos. R. Ponā arcū meum in nubib. celi: dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qḋ pepigi tecū. V. Cūqꝫ ob duxero nubibus celum / appa rebit arcus meus in nubibus. Et recordabor. Lectio quinta.

Noe vero inuenit grām co rām dño. Hec sūt genera tiones noe. Noe vir iust. atqꝫ pfectus fuit: in generationib. suis cum deo ambulauit: et ge nuit tres filios. Sem / cham / et iaphet. Corrupta est aūt ter ra corā dño: et repleta est ini quitate. R. Per memetipm iu raui dicit dñs: non adijciam vl tra aquas diluuij sup terrā pa cti mei recordabor. Ut nō per

dam aquis diluuij oēm carnē. ℣. Ponā arcū meū in nubib⁹ celi ⁊ iurabo per dexterā meā. Vt non perdam. Lectio sexta.

Cum qȝ vidisset deus terrā esse corruptā: oīs qppe ca ro corruperat viā suā sup terrā dixit ad noe. Finis vniuerse car nis venit corā me: repleta est terra iniqtate a facie eoꝝ ⁊ ego disꝑdā eos cū terra. ℟. Locut⁹ est dñs ad abrahā dicēs: egrede re de terra ⁊ de cognatiōe tua ⁊ veni i trā quā mōstrauero tibi Et faciā te crescere in gētē ma gnā. ℣. Bñdicēs benedicā tibi: et multiplicabo te. Et fa. Glo ria. Et fa. In tertio noct. ātē. Lec. vij. Scdm Lucam. xviij.

In illo tpe. Assūpsit iesus duodecim dscipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascendi mus hierosolymā et consūma būtur oīa que scripta sunt per pphetas de filio hoīs. Et reli qua. Omelia beati gregorij pa.

Redēptor noster fratres caris simi preuidens ex passione sua discipuloꝝ aīos perturbandos eis lōge ante eiusdē passionis penā / et resurrectionis sue glo riam predixit: vt cū eū morientē sicut predictū est cernerēt etiā resurrecturū nō dubitarēt. ℟. Dum staret abrahā ad radicem mābre vidit tres pueros descē dētes per viā. Tres vidit ⁊ vnū adorauit. ℣. Dixit dñs ad abra ham: ecce sara vxor tua pariet tibi filiū: et vocabis nomen ei⁹ ysaac. Tres vidit. Lectio. viij.

Sed qz carnales adhuc di scipuli nullo modo vale bāt capere ꝟba mysterij venit ad miraculū. Ante eoꝝ oclos cecus lumen recepit: vt q cele stis mysterij ꝟba non caperēt eos ad fidē celestia facta solida rent. ℟. Angelus dñi vocauit abrahā dicēs: ne extēdas manū tuam sup puerū Eo q timeas dñm. ℣. Et benedicentur in te oēs trib⁹ terre. Eo q. Lect. ix.

Sed miracula dñi ac sal uatoris sic accipiēda sūt frēs mei vt ⁊ in veritate credā tur facta ⁊ tū per significatio nem aliqd innuāt nobis. Opera qppe ei⁹ et p potētiā aliud ostē dūt ⁊ per mysteriū aliud loquū tur. Ecce eīn qs iuxta historiā cecus iste fuerit / ignoram⁹: sed tū quid p mysteriū significet / nouim⁹. Cecus qppe est genus humanum qd in parēte primo a padisi gaudijs est expulsum. ℟. Cecus sedebat sec⁹ viā trā seūte dño et exclamauit ad eū. ait ei dñs: qd vis vt faciā tibi: Raboni vt videā lumen. ℣. Et q preibāt increpabāt eū vt tace ret: at ille magis ac magis cla mabat. Ra. Glia. Vt. ℟. reici. Tria ℟ia seq. cātant i feb. iiij. et sab. ℟.

Temptauitqȝ de⁹ abrahā et dixit ad eū. Tol le filiū tuū quem diligis ysaac et offeres ibi illū in holocaustū Sup vnū mōtiū quē mōstraue ro tibi. ℣. Immola deo sacrifi

cium laudis & redde altissimo
vota tua. Super. ℟. Deus dñi
mei abrahã Dirige viã meã: vt
cũ salute reuertar in domũ dñi
mei. ℣. Deus in cuiꝰ cõspectu
ambulauerũt patres mei: dñe
qui pascis me a iuuẽtute mea.
Dixi. ℟. Veni hodie ad fõtem
aque & oraui dñm dicens. Dñe
deꝰ abraham tu prosperum fe-
cisti desideriũ meũ. ℣ꝰ. Igitur
puella cui dixero/ da mihi aquã
de ydria tua vt bibam. at illa
dixerit: bibe dñe mi & camelis
tuis potũ tribuam. ipa est quã
preparauit dñs filio dñi mei.
Dñe deus. Gloria. Dñe. ℣ꝰ sa
cerdota. Excelsus. In lau. Añ.
SEcũdum multitudinem
miserationum tuarũ dñe
dele iniquitatem meã. ps. Mi-
serere. f. xv. Añ. Deꝰ meꝰ es tu
et cõfitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu
et exaltabo te. ps. Cõfitemini.
fo. xxxvij. Añ. Ad te de luce vi-
gilo deꝰ vt videã virtutẽ tuã.
ps. Deus deꝰ meꝰ. fo. xviij. Añ.
Hymnum dicite & superexaltate
eũ in secula. ps. Bñdicite. f. xlix.
Añ. Oẽs angeli eiꝰ laudate dñz
de celis. ps. Laudate. fo. xlviij.
Cãp. Benedictio. Hyꝰ. Eterne
rex. ℣. Dñs re. vt s. in lxx. Añ.
Ecce ascẽdimꝰ hierosolymam:
et cõsummabũtur oia que scri
pta sunt per prophetas de filio
hois. ps. Bñdꝰ. fo. xlix. Oratio.
PReces nostras q̃s dñe cle
mẽter exaudi: atq; a pec-
catorum vinculis absolutos/ ab
omni nos aduersitate custodi.
Per d. M do. vt s. Ad. j. vt s. in
alijs d. In reditu pcess. ℟. Ce-
cus homo. vt s. in d. pce. Ad vs
Añ. Dixit dñs. vt s. Añ. Trãseũ
te dño clamabat cecus ad eum
miserẽ mei fili dauid. ps. Mgt.
fo. xlix. Orõ vt s. Cõpleto. vt s.
¶ Feria ij. et iij. de libro ruth.
IN diebus vniꝰ iudicis qñ
iudices preerant facta est
fames i terra. Abijtq; homo de
bethleem iuda vt peregrinare
tur i regione moabitide cũ vxo
re sua ac duobꝰ liberis. Ipe voca
batur elimelech: et vxor eiꝰ noe
mi: et duo filij/ alter maalon:
et alter chelion effratei de beth
leem iuda: ingressiq; regiõem
moabitidem morabãtur ibi. Et
mortuꝰ est elimelech maritus
noemi: remãsitq; ipa cũ filijs.
Qui acceperũt vxores moabiti
das: quarũ vna vocabat orpha:
alteraq; ruth. Mãseruntq; ibi de
cem annis: et ambo mortui sũt
maalon videlicet & chelion: re-
mansitq; mulier orbata duobꝰ
liberis ac marito: et surrexit vt
in patriam pergeret cũ vtraq;
nuru sua de regiõe moabitide.
Audierat eñ q̃ respexisset dñs
pplm suũ et dedisset eis escas.
Egressa est itaq; de loco pegri-
nationis sue cũ vtraq; nuru: et
iam i via reuertẽdi posita i ter
ram iuda dixit ad eas. Ite i do
mum mr̃is vr̃e. Faciat vobiscũ
dñs miaz sicut fecistis cũ mor
tuis & mecũ: det vobis inuenire

requiem in domib⁹ viroꝝ quos
sortiture estis ⁊ osculata est eas
que eleuata voce flere ceperunt
et dicere. Tecū pergem⁹ ad po
pulum tuum. Quib⁹ illa respō
dit. Reuertimini filie mee: cur ve
nitis mecū? Num vltra habeo
filios in vtero meo vt viros ex
me sperare possitis? Reuerti-
mini filie mee ⁊ abite. Jam ei
senectute cōfecta sum: nec vin
culo cōiugali apta. Etiā si pos
sem hac nocte cōcipere ⁊ pare-
re filios si eos expectare velitꝭ
donec crescāt ⁊ annos puberta
tis impleāt ante eritis vetule
ꝙ̄ nubatis. Añe ad bñd⁹ et ad
magt. Cecus sedebat secus viā
et clamabat: miserere mei fili
dauid. Añ. Miserere mei fili da
uid: q̄d vis vt faciam tibi? dñe
vt videam. Añ. Cecus magis ac
magis clamabat vt eū dñs illu
minaret. Añ. Stans aūt iesus
iussit cecū adduci ad se ⁊ ait il
li: q̄d vis faciā tibi? dñe vt vi-
deā. et iesus ait illi: respice/ fi-
des tua te saluum fecit. et cōfe
stim vidit: et sequebat̄ eū ma-
gnificās deū. ¶ Nota ꝙ a capi
te ieiunioꝝ vsqꝫ ad pasc. de fes.
iij. lec. fit tm̄ mēo. Si vero ipo
die fest. ix. lec. dup. vel semidu.
eue. trāsferet̄ in crastinū. Nota
etiā ꝙ si aliq̄d fes. ix. lec. in. xl.
die sab. eue. in vlti. vel. sup ps
dicet̄ vlti. añ. de laud. nisi ha-
beat ꝓpriā añ. ad magt q̄ tūc
dicit̄. deinde mutabit̄ ad cpm.
Si aūt sit duplū vel semid. ha

bebit vs̄ integras: ⁊ postea fiet
mēo. de tpe. In fes. etiā q̄ in. xl.
eue. fit mēo. de tpe ꝑ añ. et ora-
tionē ad diē ꝑti. Nota etiā ꝙ si
sint due añe: scꝫ vna super ps
et alia sup mgt/ tūc dimit. illa
q̄ deberet dici sup ps ⁊ fiet mo
mo. ꝑ illā q̄ debe. dici sup mgt.
¶ Fer. iiij. in capite ieiunij. In
uita In manu tua. hy⁹. Nocte
surgē. Cetā vt i psal. Lectio. j.

Exordium sancte quadra-
gesimalis obseruātie fra
tres carissimi hodie aggredien
tes bene nos ac salubriter ad
cōuersionem atqꝫ penitētiam
lectio hortat̄ ꝓphetica: et dñs
ipē per iohel ꝓphetam vt audi
uit dilectio vr̄a. Hec dicit dñs.
Cōuertimini ad me in toto cor
de vr̄o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plā-
ctu. ℟. Tentauit. Lectio. ij.

Ac si diceret dñs per ꝓphe
tam. Oīa mala que incre
dulis atqꝫ maliuolis inferre co
natus sum: et que inducam su
per eos qui me ad iracundiam
magna sua ꝓuocauerūt mali-
cia: et qui me dereliquerūt nec
voluerūt reuerti: vos ne talia
patiamini cōuertimini ad me
in toto corde vestro. Lectio. iij.

Redite cito ꝑ cōfessionem
peccatoꝝ que gessistis: et
iniquitatum vestrarum a vījs
vestris pessimis ⁊ agite penitē
tiam i ieiunio/ ac fletu/ et plā-
ctu: hoc indicate vt nūc ieiunā
tes in hac vita presenti in futu
ra ꝓ̄ eternis epulis satiemini

℣. sa. Fiat mia tua. In laudi. ãe. fer. Amplius la. ps. Miserere, fo. xv. Et ce. ad cete. vts. in psal. inuenies loco suo. Cp.

Conuertimini ad me i toto corde vestro in ieiunio et fletu et plãctu: et scindite corda vestra et non vestimẽta vestra, ait dominus omnipotens. Hymn⁹. Ecce iam. ℣. In matutinis. an. Cũ ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. ps. Benedictus. fo. xlix. Preces cõsuete. Ad matu. et hor. Oratio.

Concede nobis domine psidia militie christiane sanctis inchoare ieiuniis: vt cõtra spiritales neqtias pugnaturi cõtinẽtie salutaris muniamur auxiliis. Per dominum. Meo. communes vts. Ad primã an. Deus exaudi. ec. vts. Et ad alias horas ãe fer. Ad. iii. Capm.

Anima q̃ peccauerit ipsa morietur: fili⁹ nõ portabit iniqtatẽ pr̃is: et pr̃ nõ portabit iniquitatẽ filii ait dñs omps. Ad ho. dicetur ℟ia. Adiutor. cum ceteris vts. in. lxx. Oratio de matuti. et etiam ad sextaz et ad nonã. Ad sextã. Capitulũ.

Derelinquat ipius viã suam: et vir iniquus cogitatiões suas: et reuertat ad dominum et miserebitur eius ad deum nostrum quoniam multus est ad ignoscẽdũ. Deo gratias. Ad nonam. Capitulum.

Conuertimi ad me: et ego cõuertar ad vos: ait dñs ops. Deo grã. ℟. vts. Et dñr amodo p̃ces. ad. ix. quodcũq̃ fest. sequat. Et vespe ante prã dium exceptis diebus do. Et si sequat festum duplũ vel semi duplum vespere erunt de festo et post fiet memo. de ieiunio. Si vero sequatur festum. ix. lect. dicentur super ps ãe fer. et residuũ de festo. Et post memo. de ieiunio vts. Ad vesp̃as añ. Thesaurizate vobis thesauros i celo: vbi nec erugo: nec tinea demolitur. ps. Nisi dominus. folio. xliiii. Capitulum.

Frange esurienti panem tuũ: et egenos vagosq̃ iduc in domũ tuã: cũ videris nudum operi eum et carnem tuã ne despexeris ait dñs ops. Deo grã. hy⁹. Lucis cre ℣. Dirigat. an. Vbi est thesaurus tu⁹ ibi est et cor tuum. ps. Magt. f. xlix. Oro.

Inclinãtes se domine maiestati tue propiciat⁹ intẽde: vt qui diuino munere sũt refecti celestibus nutriãtur auxiliis. Per dñm. Cetera vts. Sciendũ est q̃ capl'a supradicta dicunt ad ma. et ad ho. sicut sunt per ordinem primatis dieb⁹ vsq̃ ad dñicã in passione. ¶ Feria quinta. Lectio prima.

Obseruationem quadragesime solenni reditu presentatã hodiesna ingredimur die fr̃es carissimi in qua nobis solenniter etiam exhortatio nostra debetur: vt dei sermo p nostrũ officium ministratus ieiunantes

corpore pascat i corde: ac sic in terior hō cibo suo refect⁹ exterioris castigationem possit alacrior agere ꝗ robustior sustinere. ℟. Quadragita. Lec. ij.

Congruit enim nostre deuotioni vt q̄ domini crucifixi passionem iam propinquantem celebraturi sumus reprimēdarū carnalium voluptatū crucē nobisipsi faciam⁹ sicut dicit apostolus. Qui autē iesu xp̄i sunt: carnē suā crucifixerūt cū passionibus ꝗ concupiscentijs. ℟. Noe vir. S. math. viij. Lec. iij.

In illo tp̄e. Cū introisset ies⁹ i capharnaū. Et cetera. Capharnaū ciuitas galilee sic cognomiata est capharnaū: in q̄ sepi⁹ dn̄s ꝟtutes sue magnificētie demōstrauit. Ingrediēte eo i capharnaū cur ibi igressus ē ꝓpter qḋ ꝗ venit ꝗ manifestū est. ℟. Edificauit. An. Dn̄e puer me⁹ iacet paralitic⁹ i domo et male torquet: amē dico tibi ego veniam ꝗ curabo eum. ps. Bn̄dict⁹. folio xlix. Oratio.

Deus qui culpa offenderis penitentia placaris preces populi tui supplicātis propici⁹ respice: ꝗ flagella tue iracūdie que pro peccatis nostris meremur auerte p d. An. Dn̄e nō sū dign⁹ vt itres sub tectū meū sed tm̄ dic verbo ꝗ sanabit puer me⁹. ps. Mḡt. Oro.

Parce domine parce populo tuo: vt dignis flagellatiōib⁹ castigat⁹/in tua miseratiōe respiret. Per d. Fer. vi. Lec. i.

Quia ieiuniū et vernum tempus: bellorum spiritualium cernimus aduenisse sicut deuoti milites christi depositō corporis animeq̄ torpore virtutum procedamus ad campū vt membra nostra que sunt nobis hyemali ocio emolita: exercitio celestium roborent ꝗ mo rum. ℟. Ponam. Lectō secūda

Demus corpori integrū annū: paucos demus aie dies. Impendimus nobis tēpora: tempus deputemus auctori Viuamus deo paululū: seculo qui viximus totū. Deponam⁹ domesticas curas eccl'ie maneamus in castris: vigilem⁹ i acie xp̄i sompni cubiculū non queramus. ℟. Per me. Lect. tertia.

Iungamur fortibus a delicijs separemur. Amor teneatur triūphorū: ꝑuulorꝗ non aduocēt blādimēta. Auribꝰ nostris insonet vox diuina: familiaris strepitus nostrū: non cōfundat auditū. ℟. Locut⁹ est. An. Cū facis elēmosynā nesciat sinistra tua q̄d faciat dextra tua ps. Benedict⁹. fol. xlix. Oratio.

Inchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauore ꝓseq̄re vt obseruantiam quam corporaliter exhibemus: mentibus etiā sinceris exercere valeam⁹. Per do. Ad vesperas super ps̄ an.

Tu autē cū oraueris intra in cubiculum tuum ꝗ clauso ostio ora patrem tuū. ps. Cōfitebor.

fo.xlvi.cum ce.an. Nesciat sinistra tua qd faciat dextra tua ps. Magnificat. fo.xlix. Oratio

Tuere domine populu tuu & ab omnibus peccatis clementer emuda: & vt nobis nulla dominetur iniquitas: celesti nos protectione defende. Per.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Rogo vos & admoneo fratres carissimi: vt in isto legitimo ac sacratissimo tpe: exceptis dnicis diebus nullus prandere psumat: nisi forte ille que ieiunare infirmitas no pmittit. R. Tentauit. Lectio secda.

Quis aliis diebus ieiunare aut remedium aut premium est in quadragesima no ieiunare peccatum est. Alio tempore qui ieiunat accipiet indulgentia. In quadragesima qui potest ieiunare & no ieiunat/ sentiet penam. Lectio tertia

Et ipse tn q ieiunare non pualet secretius sibi soli aut si est alius infirm9 cu ipso sibi in domo sua preparet qd accipiat. Et illos q ieiunare pualent ad prandiu no inuitet. Quia si hoc fecerit no solum deus sed etia homines intelligere possunt illum no pro infirmitate no posse: sed p gula ieiunare no velle an. Me etenim de die in diem querunt & scire vias meas volunt ps. Bndictus fo.xlix. oro.

Adesto domine supplicationibus nostris & concede vt hoc solenne ieiuniu quod animis corporibusq curadis salubriter institutu est deuoto seruitio celebremus. Per do. Ad vesp. in p pos. an. Quis scit si puertatur & ignoscat de9 & relinquat post se benedictionem. ps. Benedictus domi. fo.xlix. Capitulum.

Ecce nuc tempus acceptabile: ecce nuc dies salutis nemini dantes vlla offensionem vt non vituperetur ministeriu nostrum. Deo gratias. R. Adiutor meus esto deus. Ne derelinquas me. V. Neq despicias me deus salutaris meus. Ne. Gloria pri & fi. Adiutor meus esto deus. Ne. Hymnus.

Iam ter quaternis trahitur: horis dies ad vesperum. occasu sol pronuncias: noctis redire tempora. Nos ergo signo domini: tueamur claustra pectoris. ne serpens ille callidus: intrandi temptet aditus. Sed armis pudicitie: mes fulta vigil libere. sobrietate comite/ hoste repellit improbum. Sed nec ciborum crapula: tande distepdat corpora: ne vi per somnum aias: ludificatas polluat. Presta beata trinitas: concede simplex vnitas. vt fructuosa sint tuis: ieiuniorum munera. Ame.

Hymnus predictus & R. dicuntur ad vesperas per ebdoma. & eodem modo tres hym. sequen. cum V. eoru. V. Angelis suis deus madauit de te. R. Vt custodiant te in omnib9 viis tuis an. Ecce nuc tepus acceptabile

ecce nūc dies salutis: in his er-
go diebus exhibeam⁹ nos sicut
dei ministros ĩ multa patiẽtia
in vigilijs: in ieiunijs: ĩ charita
te nõ ficta. ℣. Mgt. f. xliv. oro.
D A ppło tuo q̄s oħs de⁹: ⁊
eterne ꝑmissionis gau-
dia q̄rere: ⁊ q̄sita citi⁹ īuenire.
Per dñm. Ad cõple. ꝑ totã .xl.
cū dieb⁹ do. q̄ fer. ⁊ festis exce-
pto fes. annun. btē marie. hy⁹.
C Hriste q̄ lux es ⁊ dies: no
ctis tenebras detegis: lu
cisq̄ lumē crederis: lumē beatū
predicans. P recamur scte do
mine: defende nos in hac nocte
sit nobis in te requies: quietem
noctez tribue. N e grauis som
nus irruat: nec hostis nos surri
piat: nec caro illi ꝯsentiēs / nos
tibi reos statuat. O culi sõnū
capiāt: cor ad te semper vigilet
dextera tua ꝓtegat: famulos
q̄ te diligunt. D efensor noster
aspice: insidiantes reprime: gu
berna tuos famulos: quos san
guine mercatus es. M emento
nostri domine: in graui isto cor
pore: qui es defensor anime: ad
esto nobis domine. D eo prī sit
gloria: eiusq̄ soli filio: cum spi
ritu paraclyto: ⁊ nunc ⁊ imper
petuū. Amē. Capitulū. Tu in
nobis. ℣. Custodi. Ad nunc di-
mittis aū. O rex gloriose. Orō
Veritas. ¶ Do. in. xl. Inuita.
Non sit vobis vanū surgere an
te lucē. Quia promisit dominus
coronam vigilantibus. ps. Ve
nite exultemus do. Hymnus.

S Ummi largitor premij:
spes q̄ es vnica mūdi: p̄-
ces intende seruorū: ad te deuo
te clamantiū. N ostra te ꝯsciē
tia: graue offendisse monstrat:
quā emūdes supplicam⁹: ab oī
bus piaculis. S i rennuis quis
tribuet: indulge q̄ potēs es: te
corde rogare mūdo: fac nos p̄ca
mur dñe. E rgo acceptare no-
strū: qui sacrasti ieiunium: quo
mystice paschalia: capiam⁹ sa-
cramēta. S umma nobis hoc cō
ferat: in deitate trinitas: ĩ q̄ᵘ
gloriat̄ vnus ꝑ cūcta secula de⁹
Amē. In primo noc. añ. Ser-
uite. ps. Btūs vir. fo. j. Cetera
vt in psal. ℣. Dicet domino sus-
ceptor me⁹ es tu. Lectio pᵐa
F Ratres hortamur vos ne
in vacuum gratiā dei reci
piatis. Et rel. I ngressuri igi
tur dilectissimi dies mysticos:
⁊ purificādis animis ac corpi-
bus īstitutos: apostolicā neces-
se est lectionē attendamus: eā-
q̄ ad salutē nostrā (q̄ꝺtū possu-
mus domino largiēte) et operi
bus adimplēdo scrutemur. ℟.
Ecce nūc tēpus acceptabile: ec
ce nūc dies salutis: commende-
mus nosmetipsos in multa pa
tientia: ĩ ieiunijs multis. Per
arma iusticie virtutis dei. ℣.
In omnib⁹ exhibeam⁹ nosmet
ipsos sicut dei ministros in mul
ta patientia. Per arma. Lec. ij
H Ortamur inquit vos apo-
stolus ne in vacuū gratiā
dei recipiatis. Non in vacuum

gratiā dei in baptismo consequit
id est donū scti spūs vel remis=
sionē peccato℞ p̄terito℞: q̄ post
baptisma in bono ꝑficit opere
vt de gratia ista d̄r. Ait eñi tē=
pore accepto exaudiui te: ⁊ i die
salutis adiuui te. ℟m. In om
nibus exhibeam⁹ nosmetip̄os
sicut dei ministros in multa pa
tientia. Vt nō vituperetur mi=
nisteriū nostrum. ℣. Ecce nūc
tēpus acceptabile ecce nūc dies
salutis nemini dantes vllam
offensionez. Vt nō. Lectio.iij.

ACceptum tēpus nunc est:
vt bona operemur: vt ꝑme
reamur dignis opibus nos ex=
audiri a deo in orationibus no
stris: ⁊ eternam cōsequi salutē
Sicut alibi dicitur. Ambulate
in dilectione ⁊ volūtate dei dū
licet in hac vita: ne vos mortis
tenebre repente surripiētes in=
ueniāt imparatos: ⁊ tunc inci=
piatis velle benefacere cū non
licet operari. ℟m. Emēdemus
in melius que ignorāter pecca=
uim⁹: ne subito p̄occupati die
mortis queramus spacium pe
nitētie ⁊ inuenire nō possim⁹.
Attende domine et miserere:
qr peccauim⁹ tibi. ℣. Peccaui
mus cū p̄ribus n̄ris iniuste egi
mus iniquitatē fecimus. Attē
de domine. Gloria patri. Attē
de de. In secundo noctur. aña.
Cōseruā. ps. Ipsum. lo. iiij. ℣.
Ipse libe. me. ℟. De laq̄o ve
nātiū ⁊ a ṽbo aspo. L. iiij.

ECce nunc tempus accepta
bile ecce nūc dies salutis: nunc
eñi est tēpus opationis: tūc re=
muneratiōis: mō solū possum⁹
inuenire salutē. Tūc aūt nullā
operationē: nisi vt scdm merita
nr̄a recipiam⁹ ꝑmia. ℟. Pa
radisi portas aperuit nobis ie
iunij tēpus suscipiamus illud
orātes ⁊ dep̄cātes. Vt in die re=
surrectionis cū dn̄o gloriemur
℣. Ecce nūc tēpus acceptabile
ecce nūc dies salutis: nemi dā=
tes vllā offensionem. Vt in die
resurrectionis. Lectio quinta.

DIes autem hec vita ideo
dicit qr ad operandūz est
apta: que nocte includitur mor
tis vel iudicij qñ recipit vnusq̄s
q̄ ꝑut gessit in corpore siue bo
num siue maluz. ℟m. In ieiu=
nio ⁊ fletu orabant sacerdotes
dicentes. Parce dñe parce po=
pulo tuo ⁊ ne des hereditatem
tuam in perditionez. ℣. Inter
vestibulum ⁊ altare plorabant
sacerdotes dicentes. Parce do
mine parce populo. Lectio. vi.

NEmini dātes vllam offen
sionem: vt non vituperet
ministerium nostrū. Caueam⁹
oīmimodis quantū diuina gra=
tia largiente valeamus: ne ꝑ
mala nostra exempla quis p̄xi
morum nostrorum deū ꝑ pec=
catis suis offendat: ⁊ reprobet
ministerium nostrū per iniqua
opera nostra. Sed in omnibus
exhibeam⁹ nosmetip̄os sic̄ dei
ministros i multa patiētia. ℟.
Abscōdite elemosynaz in sinu

pauperis: et ipsa orat pro vobis ad dñm. Or. Sicut aqua extinguit ignē: ita elemosyna extinguit pctm̄. ℣. Honora dñm de tua substātia et de primitijs frugum tuarū da pauperib9. Or. Glia. Or. In tertio noc. Añ. Nō sunt loquele. ps. Celi enar. fo. v. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius sperabis. Scdm mattheū. iiij. Lectō. vij.

In illo tēpore. Ductus est iesus in desertū a spiritu vt tētaretur a diabolo. Et cum ieiunasset quadraginta dieb9 et quadraginta noctib9 postea esurijt. Et reliq. Ome. b. greg. pa.

Dubitari a quibusdaz solet a quo spiritu sit iesus duct9 in desertuz: propter hoc quod subditur. Assumpsit eū diabolus in sanctam ciuitatē: et rursum assumpsit eum in montem excelsuz valde. ℟. Tribularer si nescirē misericordias tuas domine: tu dixisti nolo mortez peccatoris: sed conuertatur et viuat. Qui chananeaz et publicanum vocasti ad penitentiam. ℣. Et petrum lachrimantē suscepisti misericors dñs. Qui. Lec. viij.

Sed vere et absqz vlla questione conuenienter accipitur: vt a spiritu sancto in desertum duct9 esse credatur: vt illuc eum spūs suus duceret vbi hūc ad tentandū spiritus malign9 inueniret. ℟. Angelis suis mādauit de te vt custodiāt te in oībus vijs tuis. In manib9 portabūt te ne vnqz offendas ad lapidem pedē tuum. ℣. Super aspidem et basiliscū ambulabis et cōculcabis leonem et draconē. In manibus portabūt. Lec. ix.

Sed ecce cū dr̄ deus homo vel in excelsum montē vel in sctām ciuitatē a diabolo assumptus mens refugit: humane hoc audire aures expauescūt. Que tū non esse incredibilia cognoscimus: si in illo et alia facta pēsamus. Certe iniquorū oīm caput est diabolus: et hui9 capitis mēbra sunt oēs iniqui. An non diaboli mēbrum fuit pylatus? An nō diaboli mēbra iudei persequētes et milites crucifigentes fuerūt? ℟. Duct9 est iesus in desertū a spū: vt tentaretur a diabolo. Et accedēs tētator dixit ei. Si fili9 dei es dic vt lapides isti panes fiāt. ℣. Et cū ieiunasset quadraginta diebus et quadragita noctib9 postea esurijt. Et accedēs. Gloria. Si. ℟ Ductus. reinci. Itē ℟. sequēs cantatur vltimū. Fe. iiij. et sabb. ℟. Scindite corda vestra et non vestimenta vestra. Et conuertimini ad dominū deum quia benignus et misericors est. ℣. Reuertimini vnusquisqz a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris. Et cōuer. ℣. Sacer. Ipse liberauit me. In laud. A.

Cor mūdū crea in me de9: et spiritū rectū innoua in visceribus9 meis. ps. Miserere. folio. xv. Añ. O dñe saluū me fac

o dñe bñ prosperare. ps. Confitemini. f.xxxviii.a. Sic bñdicã te in vita mea dñe & in nomie tuo leuabo man⁹ meas. ỽ. De⁹ de⁹ me⁹. fo.xviii.a. In spũ humilitatis & in aĩo ↄtrito suscipiamur dñe a te: & sic fiat sacrificiũ nostrum vt a te suscipiat hodie & placeat tibi dñe de⁹. ps. Bñdicite. fo.xlix. añ. Laudate dñi celi celoꝝ & aque oẽs. ps. Laudate dñm. fo.xlviii. Cpm.

Hortamur vos ne ĩ vacuũ gratiã dei recipiatis. ait eñ tẽpore accepto exaudiui te & ĩ die salut' adiuui te. Deo g̃.

Audi benigne cõditor: nostras preces cũ laudib⁹ ĩ hoc sacro ieiunio: fusas quadragenario. Scrutator alme cordiũ: ĩfirma tu scis viriũ ad te reuersis exhibe: remissionis gratiã. Multũ quidẽ peccauimus: sed parce ↄfitẽtibus: ad laudem tui nominis: cõfer medelã languidis. Sic corp⁹ extra conteri: dona per abstinẽtiã: ieiunet vt mẽs sobria: a labe prorsus criminũ. Presta beata trinitas. hy⁹. ỽ⁹. Scuto circũdabit te veritas eius. ℟. Nõ timebis a timore nocturno. añ. Ductus est iesus in desertuz a spiritu vt tentaret a diabolo & cũ ieiunasset quadraginta dieb⁹ & quadraginta noctib⁹ postea esuriit. ps. Bñdictus. fo.xlix. oro.

Deus qui ecclesiaz tuã annua q̃dragesimali obseruatiõe purificas / p̃sta familie tue: vt q̃d a te obtinere abstinẽdo nitit: hoc bonis opibus exequatur. Per do. Oro. cões vts. Ad.i. vltimus ps. hym. Presta btã tri. & sic aliis do. ad primam tm vsq ĩ passiõe añ. Glia tibi. ps. De⁹ de⁹ me⁹ res. fo.vi. vts. Ad prec. ℟. Duct⁹ est. Ad.iii. añ. Laus. cp. Hortamur. ℟. In. Scapulis suis obũbrabit tibi. ỽ⁹. Et sub pẽnis ei⁹ sperabis. Scapulis. Glia. Sca. ỽ⁹. Dicet dño. ℟. Susceptor me⁹ es tu. oro vts. Ad.vi.a. Glia lau.

In oibus exhibeam⁹ Cp. nosmetipsos sicut dei ministros ĩ multa patiẽtia. Deo g̃. ℟. Scuto circũdabit te veritas ei⁹. ỽ. Nõ timebis a timore nocturno. Scuto. Glia. Scuto. ỽ. Ipse liberauit me. Oro vts. Ad.ix. añ. Ex quo oĩa. Capm.

Commẽdemus nosmetipsos sicut dei ministros: in multa patiẽtia ĩ ieiunĩs multis: per arma iustitie. Deo. g̃. ℟. Angelis suis mãdauit de te. ỽ. Vt custodiãt te in omnibus viis tuis. Angelis. Gloria. Angelis. ỽ. Scapulis suis obumbrabit tibi. Oro vts. Nota q' capitula supradicta dicẽda sunt diebus do. vsq ad do. in passio. Feria ĩ° tm dñr in hac die do. Ad vesp. sup ps añ. Nõ in solo pane viuit hõ: sed in oĩ ỽbo quod procedit ex ore dei. p. Dixit dñs. fo.xxxvi. Cpm ℟. hy⁹ ỽ. vts. in sab. prece. ã. Iesus aũt cũ ieiunasset quadraginta

diebus et quadraginta noctibus postea esuriit. ℟ Ms̄t. fo. xlix. Oro vts. Cōple. vts. Si sequat fes. ix. lec. sup psal. dicent de fe. et residuū de fe. Postea mēo. de tpe p an. Jesus. ℣. et oro vts. Si vo sit duplū vel semidup. vel. erūt totalit de fes. cū mēo. de tpe vts. Et sic faciēdū est in alijs d. in. xl. ¶ Fe. ij. inuitat. Venite. hy⁹. Sfumi. Cete. vt in psal. ℣⁹. Dicet dño. Expositio eplē mil. Ezechiel. xxxiiij. lc. i.

Ad pastores isrl sermo dirigit: qz vel reges et principes nomine pastorū vel scribas et phariseos ac ministros iudaici populi debemus accipe vel certe in euāgelico populo: episcopos/ presbyteros/ et dyaconos/ aut iuxta mysticos itellectus angelos singularū ecclesiarum ad quos scribit iohānes in apocalipsi sua. Et qz āgeli q̄tidie vidēt faciē dei. ℟. Ecce.

Primūqz dicit. Ve lc. ij. pastoribus israel: quia cū gregez domini pascere debeāt et saluti illi⁹ prouidere: pro sua festināt luxuria. Unde magno pere cauendū est et obseruāda sunt illa pcepta. Ne q̄ras iudex fieri: ne forte non possis auferre iniquitates. Secundū matheum. xxiij. capi. Lectio tertia

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit filius hoīs in maiestate sua Et cetera. Tūc dicet his qui a dextris eius erunt. Venite benedicti pr̄is mei: possidete paratū regnū vobis a ↄstitutiōe mūdi. Et reliq. ℟ Ut hāc vocē desiderabilem audire et ab auditu malo possitis p dei gratiā liberari: totis virib⁹ deo auxiliāte ↄtēdite lectionē diuinā et in domib⁹ vr̄is frequēter legere: et in ecclesia libēter et obediēter audire. ℣. sacer. Ipse liberauit me. In lau. ā. vt i psal. Ch. Cōuertimini ad me in to. vts. Hy⁹. Audi be. ℣. Scuto circun. an. Venite bn̄dicti patris mei pcipite regnum quod vobis paratum est ab origine mūdi. ℣. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Conuerte nos deus salutaris noster: et vt nobis ieiuniū q̄dragesimale proficiat: mētes nr̄as celestibus instrue disciplinis. Per dūm. Suffragia vts. Ammō exceptis dieb⁹ do. et fest. ix. lectio. dicuntur ad primā. xxv. ps de psal. per ordi. in maiori ecclesia: et in aliqbus alijs ecclesijs collegiatis. Alij vo dicūt septē psalmos penitētia. cū letania. Et incipiunt caz. xxv. ps. cū. vij. ps penitētiales per Domie labia. Et post. Deus in adiutoriū meū inten. Gloria patri et filio. Sicut. ꝛc. Et post incipiūtur et dicuntur bini ad vnum Gloria pr̄i. qbus finitis dicitur letania cū seqn. suf. pis et orōnib⁹: et semp debēt dici post primā cōpletā. i fine q̄rū postea dicit Preciosa. ꝛc. q dr post primam. Et si p ebdo.

contingat fes. ix. lc. oportet ali qua die hos illos dicere: et sic qñ .l. hos oportet dicere vbiq. Ad primam añ. Viuo ego dicit dñs nolo mortem petõris / sed vt magis conuertatur et viuat. ps. Deus i noie tuo. fo xvi. cu ceteris. Ad. iij. añ. Aduenerunt nobis dies penitentie ad redimẽda peccata et saluãdas aias. Capm. Aia que pecca. vts. R. Participem me fac deus oim timẽtium te. Et custodientium mãdata tua. V. Aspice in me et miserere mei scdz iudicium diligẽtiũ nomen tuũ. Et. Gloria. Parti. V. Dicet. Oro. Cõuerte. que dicet ad oẽs horas. Et sic per totã. xl. oratio que dz ad matut. dicet etiã ad horas: exceptis ves. Ad. vj. añ. Cõmẽdemus nosmetipsos in multa patiẽtia in ieiunijs multis per arma iusticie. Cap. Derelinquat impius viã suã. vts. R. Ab omni via mala phibui pedes meos Vt custodiã mãdata tua dñe. V. A iudicijs tuis non declinaui qz tu legẽ posuisti michi. Vt custo. Gloria. Ab omni. V. Ipse liberauit me. Oro vts. Ad. ix. añ. Per arma iusticie virtutis dei cõmẽdemus nosmetipsos in multa patiẽtia. Cpm. Conuertimini ad me. vts. R. Declara sup nos deus Tuã miam. V. Declaratio sermonũ tuoz dat intellectum dñe. Tuã. Glia. Decla. V. Scapulis. Oratio vts. Nota qd ae supradi. ad. j. iij. vj. et. ix. dicẽtur dieb9 feria. qñ fit de tpe vsqz ad do. in ramispal. Cpa vero sic dicẽtur vsqz ad do. de passione. Feria aũt ad ho. dicẽtur qñ fiet de tpe tã dieb9 feria. qz do. seque. vsqz ad. iij. do. xl. exclusiue. Ad vs añ. Inclinauit. ps. Dilexi. fo. xxxvij. Cpm. Frãge esuriẽ. R. Adiutor. vts. hy9. Iã ter quater. V. Angelis. añ. Qd vni ex minimis meis fecistis michi fecistis dicit dñs. ps. Magt. f. xlix. Preces cõsuete. Oro. Absolue qs dñe nostrorum vincula peccatoz: et quicquid pro eis meremur / propiciatus auerte. Per dñm. Suffragia vts. Cõpleto. vts. ¶ Feria. ij. Inuitatorium. Iubilemus. Hy9. Summi. vt in psalterio. V. Ipse liberauit me. Esaie. lv. Lectio prima. Querite dñm dum inueniri potest: inuocate eũ dum prope est. Quia igitur vt ante iam dixim9 noluistis pactũ recipere sempiternum: et misericordias dauid fideles: quas vobis nolẽtibus suscipere suscepit turba gentilium: moneo vos populares meos ego ppheta atqz contestor dum tẽpus est agite penitentiam. R. Paradisi. Lec. ij. Conuertimini ad deũ qui vobiscum nũc loquit per pphetas: qui postea locuturus est presens. Querite eũ dñi inueniri põt. Dum estis in corpore: dum datur locus penitẽtie: et querite non loco / sed fide.

Scdm matth.xxi. Lectio.ix.

IN illo tpe. Cū introisset iesus hierosolymā/cōmota est vniuersa ciuitas dicens. Quis est hic? Et ce. Introeūte iesu cū turba tota hierosolyma ciuitas cōmouet mirās freqūetiā/nesciēs veritatem & dicēs: qs est hic? Qđ quidē et alio loco dicētib⁹ angelis legimus. Quis ē iste rex glie? Alijs aūt ambigētib⁹ vel interrogātib⁹ vilis plebecula cōfitet a minorib⁹ incipiēs vt ad maiora perueniat & dicit. Hic est iesus propheta a nazareth galilee. R⁹ Sacer. Scapulis. In lau. ᵹ feria. Cpm hy⁹ et R⁹ vts. An. Intrauit iesus in tēplū dei & eijciebat oēs vēdētes & emētes: et mensas nūmulariorꝝ/ et cathedras vēdētiū colūbas euertit. Oro.

RESpice qs dñe familiam tuam et presta: vt apud te mēs nostra tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratione castigat. Per dñm. An. Abijt iesus foras extra ciuitatem in bethaniam: ibiqꝫ docebat eos de regno dei. ps. Magt. f.clix. Oro.

ASceďat ad te dñe preces nostre: et ab ecclia tua cūctam repelle nequitiā. Per do. R⁹. Scapulis. ¶ Fe.iiij. Lec.i.

IN dieb⁹ illis dixit dñs ad moysen. Ascēde ad me in montem et esto ibi: daboqꝫ tibi duas tabulas lapideas & legem ac mandata que scripsi: vt doceas filios israel. Et cetera. Sacri eloquij mystici sensus per aspirationem spūs sancti prudenter ac diligenter intelligendi ac perscrutādi sunt fratres mei dilectissimi. Tu aūt. R⁹. Tribularer. Lectio secūda.

NAm in p̄nti lectione quā audistis moysen dominus in mōtem ascēdere vt legē perciperet iussit dicēs. Ascēde ad me i mōtem & esto ibi. Daboqꝫ tibi duas tabulas lapideas & legem ac mandata que scripsi vt doceas filios isrl. R⁹. Angelis. Scdm mattheum.xij. Lec.iij.

IN illo tpe. Accesserūt ad iesum scribe & pharisei dicentes. Magister volumus a te signū videre. Et cetera. Sic signum postulāt quasi que videbant signa non fuerint. Sed in alio euāgelio qđ petant plenius explicat. Volum⁹ a te signum videre de celo: vel in morem helye ignem de sublimi venire cupiebāt. &c. R⁹. Scindite. R⁹ Sa. Dicet. An. Gñatio hec praua et puersa signū querit: et signum non dabit ei nisi signū ione prophete. ps. Bñd⁹. fo.clix. Oro.

PReces nostras qs dñe clemēter exaudi: et cōtra cūcta nobis aduersantia/ dexterā tue maiestatis extēde. Per do. Ad vespas sup ps an. Sicut fuit ionas in vētre ceti trib⁹ diebus et tribus noctibus/ ita erit filius hominis in corde terre. ps. Nisi dñs. fo.clxiiij. An. Si quis fecerit volūtatem patris

mei: ipse meus frater et soror et mater est. ps. Magt. fo.xlix. Mentes nr̃as q̃s dñe Or. splẽdore tue claritatis il lustra: vt ꝛ videre possim⁹ que agẽda sunt: et q̃ recta sunt age re valeam⁹. Per d. ¶ Feria.v. R⁹. Dicet dño. Lectio prima. Quando dilectissimi fra tres oportuni⁹ ad reme dia diuina recurrim⁹: ꝗ̃ eũ ipa nobis sacramenta redẽptionis nostre tẽpoꝝ lege referuntur. Que vt digni⁹ celebrem⁹ salu berrimis nos quadraginta die rum ieiunijs preparemus. R⁹. Ecce nunc. Lectio secunda. Utamur igitur dilectissi mi saluberrimi tẽporis venerabilib⁹ institutis: et solli citiori cura cordis nr̃i speculũ tergam⁹. Quãtũlibet em̃ caste et sobrie mortalis hec vita du catur quõdam tñ puluere ter rene ꝯuersationis aspergitur. Scd̃m matth.xv. Lectio.iij. In illo tẽpore. Egressus ie sus secessit in partes tyri et sydonis. Et ecce mulier cha nanea. Et cet̃a. Miratur euã gelista iquiẽs: ecce mulier vete rana arma diaboli que hoiem de paradiso expulit: mater pec cati: initium iniquitatis: pre uaricationis materia ipsa mu lier venit ipsa natura. Noua res ꝛ admirãda. Judei fugiũt et mulier sequit̃. R⁹ sacer. Ipe libera. An. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti.

ps. Benedict⁹. fo.xlix. Oratio. Deuotionem populi tui q̃s dñe benignus intẽde: vt qui per abstinẽtiam macerant̃ in corpore/ per fructũ boni ope ris reficiãtur in mẽte. Per do. An. Uade mulier semel dixi ti bi ſi credideris videbis mirabi lia. ps. Magt. fo.xlix. Oratio. Da quesumus dñe popu lis christianis: et que pro fitẽtur agnoscere: ꝛ celeste mu nus diligere quod frequẽtant. Per dñz. R⁹. Ipe liberauit me. ¶ Feria sexta. Lectio prima. Semper quidem dilectissi mi nos sapiẽter ꝛ sancte viuere decet ꝛ in id voluntates nostras actionesq̃ꝫ dirigere: qꝺ diuine nouimus placere maie stati. R⁹. Paradisi. Lectio.ij. Sed cũ hi appropinquant dies quos illustriores no bis salutis nostre sacramẽta fe cerũt / diligẽtiori sollicitudine corda mũdãda sunt / ꝛ studiosi⁹ exercenda est disciplina virtu tum: vt sicut ista mysteria qua dam sui parte maiora sunt / ita et nostra obseruantia superet in aliquo cõsuetudinem suam. Scd̃m Johãnem.v. Lectio.iij. In illo tẽpore. Erat dies fe stus iudeoꝝ: et ascẽdit ie sus hierosolymam. Est aũt hie rosolymis ꝓbatica piscina. Et cetera. In pñti lectione duo pariter miracula humane sani tatis leguntur: vnum inuisibi liter ꝑ euãgelicam administra

tionem: alterꝝ per dñicam pre-sentiam visibiliter exhibitum. ℣ꝰ sacer. Scapulis. An. Angelus dñi descendebat de celo ⁊ movebatur aqua: et sanabat vnꝰ. ps. Benedictꝰ. fo. xlix. Oratio.

Esto dñe ꝓpiciꝰ plebi tue et quã tibi facis esse deuotam / benigno refoue miseratꝰ auxilio. Per dñm. Ad vespas sup ps. An. Dñe non habeo hoĩem vt dũ mota fuerit aqua mittat me in piscinam. An. Qui me sanum fecit ille michi ꝓcepit: tolle grabatũ tuũ et ambula in pace. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Exaudi nos misericors deꝰ et mẽtibꝰ nr̃is grã tue lumen ostende. Per dñm. ℣ Scapulis.

¶ Sabbato. prime ad Thessalonicenses. v. Lectio prima.

Fratres rogamꝰ vos: corripite inquietos / consolamini pusillanimes / suscipite infirmos / patiẽtes estote ad oẽs. Et cete. Salubriter nos ãmonet ⁊ docet apl's filij dilectissimi i lectiõe quã audistis dicẽs. Rogamꝰ vos fratres corripite inquietos: cõsolamini pusillanimes. ℟ Tribularer. Lec. ij.

Pro diuersitate morborꝝ / diuersitas adhibenda est medicine. Deliquẽtes corripiẽdi sũt ne pereãt: pusillanimes cõsolãdi sunt ne de venia desperent: ne desperando deficiant.

Scḋm matth. xvij. Lectio iij.

In illo tpe. Assũpsit iesus petrũ et iacobũ et iohãnẽ. Et cetera. Euãgelica lectio dilectissimi q per aures corporis interiorẽ mẽtiũ nr̃aꝝ pulsauit auditum / ad magnã nos sacramẽti intelligẽtiam vocat: quã aspirãte grã dei facilꝰ assequimur / si cõsideratione nostrã ad ea que paulo superiꝰ narrata sunt referamus. Tu. ℟ Scindite. ℣ꝰ sacer. Dicet. An. Assũpsit iesus discipulos suos ⁊ ascẽdit i mõtẽ et trãsfiguratꝰ est ante eos. ps. Bñdꝰ. fo. xlix. Oro.

Populum tuũ q̃s dñe ꝓpiciꝰ respice: atq ab eo flagella tue iracũdie clemẽter auerte. Per. Ad vespas sup ps. An. Bñdictꝰ. ps. Ipm. cũ ceteris fo. xlviij. Chm. Ecce. ℟ Esto nobis dñe Turris fortitudis. ℣. A facie inimici. Tur. Gloria. Esto. hyꝰ Iam ter quater. ℣. Angelis. An. Descẽdẽtibꝰ illis de monte precepit iesus dicẽs: nemini dixeritis visionem. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Ab oĩbꝰ nos q̃s dñe pctis ꝓpiciatus absolue: vt percepta venia pctõꝝ / liberis tibi mẽtibus seruiamus. Per dñm no. Ad cõplet. An. Miserere. hyꝰ. Christe qui lux. Chm. Tu in nobis. ℟ In pace in idipm Dormiam ⁊ requiescam. ℣ Si dedero somnum oculis meis ⁊ palpebris meis dormitationem. Dormiam. Gloria pa. In pace. ℣ Custodi nos. An. Media vita in morte sumus quẽ querimus adiutorem nisi te dñe qui pro

pctis nr̄is iuste irasceris. Sā=
cte de⁹ scte̅ fortis scte̅ et miseri
cors saluator amare morti ne
tradas nos. ℣. Ne pijcias nos
i te̅pore senectutis cū defecerit
virt⁹ nr̄a ne derelinquas nos dñe
Sācte. ps. Nūc di. f. i. Cet. vts
¶ Do. ij. in. xl. Inuita Venite
adorem⁹ et pcidam⁹ ante deū
Plorem⁹ corā dño q̄ fecit nos.
ps. Venite. Hy⁹. Sūmi largi.
Cetera vts ℣⁹. Dicet domio.
Genesis. xxvij. Lectio prima.
Senuit ysaac et calligaue
rūt oculi ei⁹ et videre nō
poterat. Vocauitq̄ esau filiū
suū maiorē / et dixit ei. Fili mi.
Qui rn̄dit. Assum. ℟. Tolle
arma tua pharetrā et arcū / et
affer de venatione tua vt come
dam Et bn̄dicat tibi aīa mea.
℣⁹. Cūq̄ venatu aliq̄d attule
ris fac michi inde pulmentum
vt comedā. Et benedi. Lect. ij.
Qui pater. Vides inquit q̄
senuerim: et ignorem diē
mortis mee: sume arma tua et
pharetrā et arcū et egredere fo
ras. ℟. Ecce odor filij mei sicut
odor agri pleni quem benedixit
dn̄s: crescere te faciat de⁹ me⁹
sicut arenā maris. Et donet ti=
bi de rore celi benedictiōem. ℣.
Qui maledixerit tibi sit ille ma
ledict⁹: et q̄ bn̄dixerit tibi bn̄di
ctionib⁹ repleat. Et. Lect. iij.
Cumq̄ venatu aliquid ap
prehēderis fac michi inde
pulmētum sicut velle me nosti
et affer vt comedā: et bn̄dicat
tibi aīa mea anteq̄ moriar. ℟.
Det tibi deus de rore celi ⁊ de
pinguedine terre abūdantiam
seruiāt tibi trib⁹ populi. Esto
dn̄s fratrū tuorum. ℣. Et incur=
uēt āte te filij mr̄is tue. Esto.
In. ij no. vts. ℣. Ipe lib. L. iiij.
Quod cū audisset rebecca
et ille abijsset in agrum
vt iussionē patris impleret: di=
xit filio suo iacob. Audiui pa=
trem tuū loquētem cū esau fra
tre tuo et dicētē ei. Affer michi
de venatione tua ⁊ fac cibos vt
comedā: ⁊ benedicā tibi corā m
dño anteq̄ moriar. ℟. Dū iret
iacob de bersabee et pergeret
aram locutus est ei dn̄s dicēs.
Terrā in qua dormis tibi dabo
⁊ semini tuo. ℣. Edificauit ibi
iacob ex lapidib⁹ altare in ho=
norem dn̄i fundēs oleū desup:
et bn̄dixit ei de⁹ dicēs. Terrā.
Nunc ergo fili mi Lec. v.
acquiesce consilijs meis
et pergēs ad gregē affer michi
duos hedos optimos vt faciam
ex eis escas patri tuo quib⁹ libē
ter vescit. Quos cū intuleris
et comederit bn̄dicat tibi prius=
q̄ moriat. ℟. Dum exiret ia=
cob de terra sua vidit gliam dei
et ait. Quā terribilis est locus
iste: non est hic aliud nisi dom⁹
dei ⁊ porta celi. ℣. Vere dn̄s est
in loco isto et ego nesciebam.
Quam terri. Lectio. vj.
Cui ille rn̄dit. Nosti quia
frater me⁹ esau homo pilosus
sit ⁊ ego lenis. Si attrectaue=

rit me pater meꝰ et senserit: ti
meo ne putet sibi voluisse me
illudere ⁊ inducat sup me ma-
ledictionem pro benedictione.
℟. Si dñs deꝰ meꝰ fuerit me-
cum in via ista qua ego ambu-
lo ⁊ custodierit me ⁊ dederit mi
chi panē ad edēdum: ⁊ vestimē
tum quo operiar: et reuocaue-
rit me cū salute. Erit michi do
minus in refugiū / et lapis iste
in signū. ℣ Vere dñs est in lo
co isto ⁊ ego nesciebā. Erit mi.
In.iij.noct.vrs.℣. Scapulis.
Scdm marcum.ix. Lectio.vij.

In illo tempore. Post dies sex assūpsit iesus petrum et iacobū et iohānem fratrē eiꝰ et duxit illos in montem excel sum seorsum solos: ⁊ transfigu ratus est corā ipis. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede pbri.

Quia dñs ac redēptor noster electos suos per huiꝰ vite labo res / ad illā que laborem nescit vitā future beatitudinis intro ducere disponit: modo per euā- gelium sudores certaminū tē- poralium / modo eternorꝫ descri bit palmam premiorꝫ: vt audi- tis videlicet agonum necessita tibus meminerit sibi requiem in hac vita nequaꝗ esse peten- dam. ℟. Erit michi dñs in deū et lapis iste quē erexi in titulū vocabit domꝰ dei: et de vniuer sis que dederit michi Decimas ⁊ hostias pacificas offeram ei. ℣. Si dñs deꝰ meus fuerit me cum in via ista qua ego ambu- lo: et custodierit me. Decimas et hostias. Lectio octaua.

Audita rursum dulcedine future retributiōis: leuiꝰ ferāt mala transeūtia: que bo- nis sperauerint remuneranda perpetuis. ℟. Orauit iacob ⁊ di xit: domine qui dixisti michi / reuertere in terram natiuita- tis tue. Erue me de manu fra- tris mei quia valde eū timeo. ℣. Deus in cuiꝰ cōspectu am- bulauerūt patres mei domine qui pascis me a iuuētute mea. Erue me de ma. Lectio nona.

Cum enī suas suorūq; pas siones paulo superius cō memorasset confestim ea que modo cum legerentur audiui- mus adiunxit dicens. Filius hominis vēturus est in gloria patris sui cum angelis suis: et tunc reddet vnicuiq; scdm opus eius. ℟. Vidi dominum facie ad faciem. Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit ne quaꝗ vocaberis iacob sꝫ israel erit nomen tuum. Et salua fa. Gloria patri. Et salua facta ē. ℟. Vidi dominum. Feria quar ta tantum ℟. Dixit angelus ad iacob: dimitte me aurora ē. respondit ei: non dimittam te nisi benedixeris michi. Et be- nedixit ei in eodem loco. ℣. Be nedicens benedicam tibi ⁊ mul tiplicabo te. Et be. ℣ꝰ sacerdo. Ipse libera. In laudibus anti.

Domine labia mea aperies et os meum annunciabit

laudem tuam. ps. Miserere. fo. xv. an. Dextera dñi fecit virtutem dextera dñi exaltauit me. ps. Cõfitemini. fol. xxxvij. an. Factus est adiutor meus deus me⁹. ps. Deus de⁹ me⁹. fo. xviij. an. Trium puerorum cantemus hymnum quẽ cãtabãt in camino ignis benedicẽtes dñm. ps. Benedicite. f. xlix. an. Statuit ea ineternum ⁊ in seculũ seculi preceptũ posuit ⁊ non preteribit. ps. Laudate dñm de cel. folio. xlviij. Cḣm. Hortamur. Hy⁹. Audi beni. ℣. Scuto circũdabit. an. Visionem quã vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat fili⁹ hois. ps. Benedict⁹. fo. xlix. Oratio.

Deus qui conspicis omni nos virtute destitui / interius exteriusqȝ custodi: vt ⁊ ab oib⁹ aduersitatib⁹ muniamur in corpore / et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dñm. Mḋo. vts. Ad primam ã Gloria. vts. Ad horas aſte ⁊ cpa sicut i preceḋ. dñica. Et dicũtur Rña Participem. sicut in feria. ij. precede. Ad vesperas sup pos ãn. Dñe bonũ est nos hic esse: si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnũ / moysi vnum / et helye vnũ. ps. Dixit dñs. fo. xxxvj. Cḣm vt supra. R. Esto nobis. Hy⁹ et ℣ vt supra in precedenti dñica. antl. Nemini dixeritis visionem donec fili⁹ hominis a mortuis resurgãt. ps Mḡt. fo. xlix.

Oratio vts. Ad nũc dimit. an. O rex glose. Cetera vt supra. ¶ Feria ieda. In matutinis inuitat. hy⁹ ãn. psalmi ⁊ ℣. vts. Danielis. ix. Lectio prima.

In diebus illis orauit daniel dicẽs. Dñe de⁹ noster q̃ eduxisti populũ tuũ de terra egypti in manu forti / et fecisti tibi nomen scḋm diem hãc. Et reliqua. Audiuimus carissimi cum lectio danielis prophete legeretur quãta pro populi peccatis instantia precaretur. R. Tolle. Lectio secunda.

Quanta seipsum deuotione humiliauit: quãtaue spei firmitate roborauit: vt semper iuxta apostoli vocẽ sine intermissione oremus / immo ipsius dñi cõsideremus saluberrimum cõsilium dicẽtis. Oportet semper orare ⁊ nõ deficere. Scḋm Johã. viij. Lectio. iij.

In illo tẽpore. Dixit iesus turbis iudeorum. Ego vado et q̃retis me: et in peccato vro moriemini. Quo ego vado vos non potestis venire. Et cetera. Ego vado inquit ⁊ queretis me et in peccato vestro moriemini. Queretis me non desiderio sed odio. Nam illum postea q̃z abscessit ab oculis hoim inquisierũt ⁊ qui oderãt ⁊ qui amabãt: illi persequendo / isti habere cupiendo. antl. Ego sum principium qui et loquor vobis. ps. Bñdict⁹. fo. xlix. Oratio.

Presta q̃s oĩpotẽs de⁹: vt

familia tua q̄ se affligendo car
ne ab alimētis abstinet sectādo
iusticiā a culpa ieiunet. Per d.
Ad vesp. sup ps an. Multa ha
beo de vobis loqui et iudicare:
sed q̄ misit me verax est/ et in=
iusticia in illo non est. An. Qui
me misit mecū est ⁊ non reliq̄t
me solū: q2 que placita sunt ei
facio semp. ps. Magt. f. xlix. Or
Adesto supplicationib9 no
stris ops de9: et quib9 fi=
duciā sperādae pietat; indulges
cōsuete mie tribue benign9 effe
ctum. Per d. ¶ Fe. iij. Lec. j.
Solēne tēp9 aduenit quo
ampli9 q̄z per cetera āni
spacia nos orationibus atq3 ie
iunijs aiam humiliare ⁊ corp9
castigare oporteat. quāq3 ⁊ per
totum annum certis dieb9 hoc
facere debeam9. Et quāto cre=
brius tāto vtiq3 melius. Quia
et qui cōcessa immoderate ap=
petit/ eū qui concessit offendit.
R. Dum iret. Lectio secunda.
Oratio quippe spiritalis
res est: et ideo tāto ē acce
ptior q̄to mag; sue nature im
plet effectū. Tanto aūt magis
spiritali opere fundit q̄to ani
mus qui eā fundit a carnali vo
luptate suspenditur. Scdm
matheum. xxiij. Lec. iij.
In illo tēpore. Locut9 est
iesus ad turbas ⁊ ad discipulos
suos dicēs. Sup cathedrā moy
si sederūt scribe ⁊ pharisei. Et
cetera. Quid mansueti9 quid
benigni9 dño: Tētatur a phari

seis: confringitur insidie cor
et scdm psalmistam. Sagitte
paruulor facte sunt plage eo=
rum: et nichilomin9 pter sa=
cerdotiū et nois dignitatē hor=
tatur pplos vt subijciātur eis
non opera sed doctrinā cōsiderā
tes. An. Vn9 est ei magister ve
ster qui i celis est christus dñs.
ps. Benedict9. fo. xlix. Oratio.
Perfice quesumus dñe be
nignus in nobis obseruā
tie sancte subsidiū: vt que te au
ctore facienda cognouimus/ te
operante impleamus. Per do.
An. Qui maior est vestrum erit
minister vester: quia ois qui se
exaltat humiliabitur dicit dñs
ps. Magt. fo. xlix. Oratio.
Propiciare dñe supplica=
tionibus nostris: et aiar
nrar medere languorib9: vt re
missione pcepta i tua semper
benedictione letemur. Per d.
¶ Feria quarta. Lectio pma.
Elemosynam nouimus la
tina lingua miam nuncu
pari. Unde nobis dilectissimi
ipsa mia precipue ⁊ quodāmo=
do generaliter custodiēda man
datur dicente scriptura. Mise=
rere anime tue placens deo.
R. Erit michi. Lectio scda.
Hanc igitur miam/ id est
elemosynam qua vnus=
quisq3 placet deo in illis duob9
id est ieiunio ⁊ oratiōe requiri
mus. In eo quippe miseret ho
mo aie sue placens deo: si decli
net a malo ⁊ faciat bonū/ id est

si nō diligat ea que deus diligi vetat vt ea diligat que ille diligenda commēdat. R. Orauit. Secūdū matthēū. xx. Lec. iij.

In illo tpe. Ascēdēs iesus hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto et ait illis. Ecce ascēdim9 hierosolymā et fili9 homis tradet pncipib9 sacerdotū et scribis: et cōdēnabūt eū morte. Et cetera. Credo hoc ipm discipulis dixerat. Sed qz multis in medio disputatis: poterat labi de memoria qd audierāt iturus hierosolymā et secū ducturus aplos ad tētationē eos parat ne cū venerit psecutio et crucis ignominia scandalizent. Tūc accessit ad eū mr filiox zebedei cum filijs suis: adorās et petēs aliqd ab eo. R. Dixit āgel9. An. Ecce ascēdim9 hierosolymā: et filius hois tradetur vt crucifigatur. Ps. Bñd9. fol. xlix. Oro.

Populū tuū qs dñe ppicius respice: et quos ab escis carnalibus precipis abstinere a noxijs quoqz vitijs cessare cōcede Per do. Ad vel. super ps an. Tradetur em gentibus ad illudendū et flagellādū et crucifigēdum. An. Sedere autem mecū nō est meū dare vobis: sed qb9 paratum est a patre meo. Psal. Magnificat. fo. xlix. Oro

Deus innocētie restitutor et amator dirige ad te tuorū corda seruorum: vt spirit9 tui feruore concepto: et in fide inueniātur stabiles: et i opere efficaces. Per d. eiusd. Fer. v. Lec. j.

Intelligere vos credo fratres kmi hec nra ieiunia illis māsionib9 cōparari: in qbus ppls isrl'tanqz in pcinctu quodā positus pharaonē regē qtidiano labore supauit: vt ab inimicis suis quasi quibusdā castris mansionū statione defenderet: ita vt quicunqz comitat9 numero diurna statiōe spacia non confecit: aut pharao illum occupauit: aut sollitudo peruasit. R. Tolle. Lectio secunda.

Sic ergo et nos ppositū nobis quadraginta dierx iter debemus omni labore conficere: et quasi quibusdā castris nos ieiuniorum deuotione munire. Scdm lucā. xvj. Lec. iij.

In illo tempore. Homo qdam erat diues. Et cetera. Quoniam dixerat. Nemo potest duobus dominis seruire: id est non potestis seruire deo et mammone: et reprehensus fuerat a phariseis q auari erāt ideo ponit hoc exēplū seu parabole veritatē. An. Pater abraham miserere mei et mitte lazarū vt intigat extremum digiti sui in aquā: vt refrigeret linguam meā. Ps. Bñd9. fol. xlix. Oro.

Presta nobis domine quesum9 auxiliū gratie tue vt ieiunijs et orationib9 conueniēter intenti: liberemur ab hostibus mentis et corporis. Per dominū nostrum iesum.

℟. Fili recordare qr recepisti bona in vita tua: et lazarus similiter mala. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio.

Adesto quesumus domine famulis tuis et opem tuam largire poscentibus ut his qui te auctore et gubernatore gloriantur: et congregata restaures et restaurata conserues Per dominum nostrum.

¶ Feria sexta. Lectio prima. Genesis. xxxvij.

In diebus illis. Dixit ioseph fratribus suis. Audite somnium meum quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: et quasi consurgere manipulum meum et stare: vestrosque manipulos circunstantes adorare manipulum meum. Et cetera.

Quotiens vobis fratres carissimi lectiones de veteri testamento recitantur: non hoc solum debetis attendere quod sonat in verbo: sed quod intelligitur et sapit in spiritu. Hec enim omnia que in veteri testamento leguntur sicut dicit apostolus in figura contingebant illis: scripta sunt autem propter nos. ℟. Dum iret. Actu. ij.

Cum enim populus christianus fideliter ad ecclesiam venit: quid ei prodest quod audit qualiter sancti patriarche aut vxores acceperit: aut filios procreauerit: nisi quare hec facta sint aut quid res ipsa figurauerit: spiritali sensu perspexerit. Tu autem domine. ℟m. Dum exiret

Secundum matth. xxi. lc. iij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Homo quidam erat paterfamilias qui plantauit vineam: et sepem circundedit ei et fodit in ea torcular. Et cetera. Homo iste paterfamilias ipse est qui habet duos filios: et qui in alia parabola conducit operarios in vineam suam. ān. Malos male perdet: et vineam suam locabit alijs agricolis qui reddent ei fructum temporibus suis. ps. Benedictus. fo. xlix. Oro.

Presta quesumus omnipotens deus: vt sacro nos purificante ieiunio: sinceris mentibus ad sancta ventura facias peruenire. Per dominum nostrum. ān. Querentes eum tenere timuerunt turbas quia sicut prophetam eum habebant. ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio.

Da quesumus domine populo tuo salutem mentis et corporis: vt bonis operibus inherendo: tua semper virtutis mereamur protectione defendi. Per dominum nostrum.

¶ Sabbato. Lectio prima. Gene. xxvij.

In diebus illis. Dixit rebecca filio suo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo. Et cetera.

Quid est quod promittente patre priori filio esau benedictionem si aliquid de venatu prius sibi attulisset vnde vesci concupiuit vult significare nisi quia isaac typum tenet dei patris: qui in iudaici populi ad legem vocati bona operatione pasci desiderauit pro quo etiam ipse homo pro

humani generis redemptione fieri dignatus est: et ex eorum natus progenie: ad regna celestia primitus vocauit. ℟. Erit michi. Lectio secunda.

Sed tardãte esau in venatione qui typum tenet iudeorũ quibus primo benedictio: id est regni celestis ꝑmissio facta est mr̃ rebecca minori filio iacob quem plus dilexerat cocto pulmento duorum hedorum: patri dedit afferre: vt benedictionem fratri ꝑmissam perciperet. ℟m. Orauit. S. lucã. xv. Lectio. iij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Hõ q̃dã habuit duos filios: et dixit adolescẽtior ex illis. Pater da michi portionem substãtie que me contingit. Et reliqua. Murmurantibus de pctõrum susceptiõe scribis et phariseis tres ex ordine parabolas saluator posuit. in duabꝰ primis de q̃bus disputatũ est quantum ipse cũ ãgelis de penitentiũ salute gaudeat insinuans. ℟. Pater peccaui in celũ ⁊ corã te iam nõ sum dignus vocari filiꝰ tuꝰ Fac me sicut vnum ex mercennariis tuis. ℣. Quãti mercẽnarij in domo patris mei abũdãt panibꝰ ego autẽ hic fame pereo surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ ⁊ dicã ei. Fac me sicut vnũ ex mercẽna. ãn. Vadã ad patrẽ meũ ⁊ dicã ei. pater fac me sicut vnũ ex mercennariis tuis. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Da quesumus domine nostris effectũ ieiuniis salutarẽ: vt castigatio carnis assũpta: ad nostrarum transeat vegetationem animarũ. Per dominum. Ad vesperas sup ps. ãn Dixit autẽ pater ad seruos suos: cito proferte stolam p̃mã ⁊ induite illum ⁊ date annulũ in manu eius ⁊ calciamenta in pedibus eius. Capitulum. Ecce nunc. ℟m. Loquens. vltimum de matuti. sequenti. hymnus ⁊ ℣. vt supra. ãn. Dedit pater penitẽti filio stolam primam pariter ⁊ annulum nam ⁊ calciamenta illi tribuens celebrauit magnum conuiuium habemus stolam primam in lauachro et annulum fidei signaculum. ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio.

Familiam tuã quesumus domine continua pietate custodi: vt que in sola spe gratie celestis innititur: celesti etiã protectione muniatur. Per dominũ. Completorium vt supra in sabbato precedẽti ¶ Dominica. iij. Inuit. Dominum qui fecit nos. Venite adoremꝰ. ps. Venite exultemꝰ. Hyꝰ. Summi largi. In primo noctur. ã. Seruite domino. ℣ꝰ Dicet do. Genesis. xxxvij. Lectio prima.

Joseph cũ sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer: et erat cum filiis bale ⁊ zelphe vxorum patris sui: accusauitq; fratres suos apud patrẽ

crimine pessimo ℟. Videntes ioseph a lõge loquebantur mutuo fratres dicẽtes. Ecce somniator vẽit venite occidam⁹ eũ ⁊ videam⁹ si prosint illi sõnia sua. ℣. Cumq̧ vidisset ioseph fratres sui q̄ a patre cũctis fratribus plus amaret̃ oderãt eũ nec poterãt ei q̄cq̧ pacifice loqui vnde ⁊ dicebãt. Ecce. lc. ij.

ISrael autẽ diligebat ioseph sup oẽs filios suos: eo q̄ in senectute genuisset eũ. Fecitq̧ ei tunicã polimitã. ℟. Dixit iudas frib⁹ suis: ecce hismaelite trãseũt venite venũdet̃ ⁊ man⁹ nr̃e nõ polluant̃. Caro eñ ⁊ frater nr̃ est. ℣. Cũq̧ abijsset rubẽ ad puteũ ⁊ nõ inenisset eũ scissis vestibus pergens ad fratres ait: puer nõ cõparet ⁊ ego quo ibo. Caro. Lctõ. iij.

VIdentes aũt fratres ei⁹ q̄ a patre plus cũctis fratribus amaretur: oderant eum nec poterãt ei q̄cq̧ pacifice loqui. ℟. Vidẽs iacob vestimẽta ioseph: scidit vestimẽta sua cũ fletu ⁊ dixit. Fera pessima deuorauit filiũ meum ioseph. ℣. die do. solũ. Congregatis autẽ cunctis liberis ei⁹ vt cõsolarentur dolorẽ patris eius: noluit eos audire sed dixit. Fera. Gloria. Fera. Per ebdo. ℣. Vide si tunica filij tui sit an non: ⁊ cũ vidisset pater ait. Fera. In. ij. nocturno. ãn. Conserua me. ℣. Ipe liberauit. Lctõ. iiij.

ACcidit q̄cq̧ vt visum somniũ referret fratrib⁹ suis q̄ causa maioris odij seminariũ fuit Dixitq̧ ad eos. Audite sõniũ meũ qd̄ vidi. ℟. Joseph dũ intraret ĩ terrã egypti liguã quã nõ nouit audiuit. Man⁹ eius in labozib⁹ seruierũt: ⁊ ligua ei⁹ inter principes loquebat̃ sapiẽtiã. ℣. Diuertit ab onerib⁹ dorsũ eius manus. Lectio q̄nta.

POtabã nos ligare manipulos in agro: ⁊ quasi cõsurgere manipulũ meũ ⁊ stare vestrosq̧ manipulos circunstãtes adorare manipulũ meũ. ℟m. Memẽto mei dum tibi bene fuerit: vt suggeras pharaoni: vt educat me de isto carcere: quia furtim sublat⁹ sum ⁊ hic innocens in lacum missus sum ℣. Tres ei adhuc dies sũt post quos recordabit̃ pharao ministerij tui: ⁊ reuocabit te in gradum pristinum: tunc memento mei. Vt educat. Lectio sexta.

REsponderũt fratres eius Nunquid rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo causa somnioꝝ atq̧ sermonũ inuidie ⁊ odij fomitẽ ministrauit. ℟. Merito hec patimur q2 peccauimus in fratrẽ nostrum vidẽtes angustiã anime eius dum deprecaretur nos ⁊ nõ audiuimus. Jdcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratrib⁹ suis: nunquid nõ dixi vobis nolite peccare in puerum: ⁊ nõ audistis me? Jdcirco venit. In tertio noct. ãn.

Nõ sunt loquele. Ps. Celi enarrãt. fo. v. ℣. Scapulis. S. luc. xi. c. vij.

In illo tpe. Erat iesus eijciẽs demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demoniũ locutus est mutus et admirate sunt turbe. Et cetera.

Omelia venerabilis bede pbri.

Demonstrat⁹ iste apud mattheũ non solũ mut⁹ sed ⁊ cec⁹ fuisse narratur. Curatusq; dicitur a dño ita vt loqueretur ⁊ videret. ℟. Dixit rubẽ fratrib⁹ suis: nũqd nõ dixi vobis nolite peccare in puerũ: ⁊ nõ audistis me? En sanguis ei⁹ exquiritur. ℣. Merito hec patimur qz peccauim⁹ i fratrẽ nr̃m videntes angustiã aĩe eius dũ deprecaretur nos et non audiuimus. En san. Lec. viij.

Tria ergo gñalia signa simul in vno homine perpetrata sunt. Cecus videt / mutus loquitur / possessus a demone liberatur. Quod ⁊ tũc quidẽ carnaliter factũ est: sed ⁊ quotidie completur in cõuersione credentium: vt expulso primuz demone: fidei lumẽ: deinde ad laudes dei tacẽtia prius ora laxẽtur. ℟. Tollite hinc vobiscũ munera ⁊ ite ad dominũ terre: ⁊ cum inueneritis adorate euz super terram. Deus autẽ me⁹ faciat vobis eum placabilem ⁊ remittat ⁊ hũc fratrem vestrũ vobiscũ ⁊ eum quẽ tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terre fructib⁹ in vasis vestris ⁊ deferte viro munera. Deus autem meus faciat. Lectio nona.

Quidã autez ex eis dixerunt: in belzebuch princi pe demoniorum eijcit demonia. Nõ hoc aliqui de turba sed pharisei calumniabantur ⁊ scribe. sicut alij euangeliste testantur. Tn. ℟. Loquens ioseph fratribus suis ⁊ dixit. Pax vobis nolite timere. Pro salute em̃ vestra misit me domin⁹ ante vos. ℣. Eleuauitq; vocem cũ fletu quam audierunt egyptij oisq; dom⁹ pharaonis: ⁊ dixit fratribus suis. Pax vobis. Glia pr̃i. Pro. Lo. Tria ℟ia que sequũtur / cantantur fer. iiij. ⁊ sabb. ℟. Iste est frater vester minimus de q̃ dixeratis michi: de⁹ misereatur tui fili mi. Festinauitq; i domo ⁊ plorauit: qz erũpebant lachryme ⁊ nõ poterat se continere. ℣. Attollens autẽ ioseph oculos vidit beniamin frãtem: commota sunt oĩa viscera eius super fratre suo. Festina. ℟. m. Dixit ioseph vndecim fratribus: ego sum ioseph quem vos vẽdidistis in egyptum: adhuc viuit pater noster senior de quo dixeratis mihi? Ite adducite eum ad me: vt possit viuere ℣. Biennium est q̃ cepit esse fames in terra: adhuc restant anni quiq;. Ite adducite. ℟. Nũciauerunt iacob dicẽtes: ioseph filius tuus viuit ⁊ ipse dominatur in totã terram egypti: quo audito reuixit spirit⁹ eius ⁊ dixit. Sufficit michi vadam ⁊ vi

vebo eũ ãteq̃ moziar. ℣. Cũq̃ audisset iacob q̃ ioseph fili⁹ ei⁹ viueret: q̃si de graui sõno euigilãs ait. Sufficit. Gl'ia. Sufficit. ℣. Ipse liberauit. In lau. añ

Fac benigne in bona volũtate tua syon: vt edificẽtur domine muri hierusalẽ. ps. Miserere. fo.xv. añ. Dominus michi adiutoz est: non timebo q̃d faciat mihi hõ. ps. Confitemini. fo.xxxviii. añ. Deus misereatur nostri ꝛ benedicat nobis ps. Deus deus meus. fol'.xviii. añ. Vim virtutis sue oblit⁹ est ignis vt pueri tui liberarentur illesi. ps. Bened. folio.xlix. añ. Sol ꝛ luna laudate deuz: quia exaltatum est nomẽ ei⁹ solius ps. Laud. fol'.xlviii. Capitulũ. Hoztamur vos. Hymnus. Audi benig. ℣. Scuto circũdabit. añ. Si i digito dei eiicio demonia pzofecto venit in vos regnũ dei. ps. Bñdictus. fo.xlix. Oro.

Quesumus omnipotẽs de⁹ vota humiliũ respice: atq̃ ad defensionẽ nostram: dexterã tue maiestatis extẽde. Per dominum. Memo. vt s. Ad primam, vt s. in do. In reditu processionis. ℟. Loquens. Ad. iii. ℟. Bonum michi dñe q̃ humiliasti me. Bonũ michi lex ozis tui: sup milia auri ꝛ argẽti. ℣. Manus tue dñe fecerũt me et plasmauerũt me: da michi intellectum vt discã mãdata tua Bonũ michi. Glozia. Bonum. ℣. Dicet dñs. Oro vt supza.

Ad. vi. ℟. Seruus tuus sum ego. Da michi intellectũ dñe. ℣. Vt discã mãdata tua. Da. Glozia patri. Seruus. ℣. Ipse liberauit. Ad. ix. ℟. Septies i die laudem tibi dixi dñe deus meus. Ne ꝑdas me. ℣. Erraui sicut ouis q̃ perierat: require seruum tuum domine: q: mandata tua non sum oblitus. Ne perdas. Glozia patri. Septies. ℣. Scapulis. Predicta ℟. dicũt ad ho. per ebd̃. Ad vel. sup ps añ. Dum foztis armat⁹ custodit atriũ suum in pace sunt omnia q̃ possidet. ps. Dixit dominus. fo.xxxvi. Cp. Ecce nunc. ℟. Loquẽs. Hymnus. Iã ter. ℣. Angelis suis. Ad mḡt añ. Extollens quedam mulier vocem de turba dixit: beatus venter qui te poztauit ꝛ vbera que suxisti. at iesus ait illi: quinimo beati qui audiunt verbum dei ꝛ custodiunt illud. ps. Mḡt. folio.xlix. Oratio vt s. Complet. vt do. pcedente. ¶ Fer. ii. le. i.

Ecce fr̃es dilectissimi dies q̃dragesime sãcti ac spirituales iaz pzesentes sunt: in quibus corpozis damna in aĩe trãseunt lucra. Tanq̃ ad spiritalẽ vindemiã iã nostros animos pzeparem⁹: ꝛ ita vacare deo studeamus: vt in istis paucis dieb⁹ nobis per totũ annuz qđ sufficiat cõgregem⁹. ℟. Videntes. l.ii.

De istis enim diebus dñm credimus dixisse per pzophetam. In diebus solẽnitatũ

vestrarū affligetis animas ve-
stras. Quare hoc dicit: quia ie-
iunia & vigilie & sancte afflictio
nes humiliata corpa macerāt:
sed imaculata corda purificāt.
Mēbris subtrahūt fortitudinē.
sed ɔscientiis adducūt nitorē.
Secūdū lucā. iiij. Lectio tercia.
In illo tempore. Dixerunt
pharisei ad iesum quanta
audiuim⁹ facta in capharnaū.
fac & hic in patria tua. Et reli.
Quorū insana perfidia sanaz
licet nesciens fidez cōfitetur q̄
dominū xpm fabrum cognomi-
nat & medicum. Faber est em
verus: quia oīa per ipsum fa
cta sunt. Medicus est: qz oīa p
ipsuz restaurata sunt in celo &
in terra. An. Amen dico vobis
quia nemo ppheta est accept⁹
in patria. ps. Bñd⁹. Oratio.
Cordibus nr̄is q̄s dñe gra
tiā tuā benignus infunde
vt sicut ab escis corporalib⁹ ab
stinem⁹: ita q̄qz nr̄os sensus a
noxiis retrahamus excessibus.
Per do. Ad vesp. R. Spes mea
dñe. A iuuētute mea. V. In te
cōfirmat⁹ suz ex vtero de vētre
matris mee tu es me⁹ ptector
A iuuen. Gloria. Spes. Istud
R. dr ad vesp. per ebd. An. Jesus
aūt transiens p mediū illorum
ibat. ps. Mgt. folio. xlix. Orō.
Subueniat nobis domine
mia tua: vt ab imminēti
bus peccātoꝝ nr̄oꝝ piculis te me
reamur ptegēte eripi: te liberā
te saluari. Per do. ¶ Fe. iiij. l. j.

Domin⁹ & saluator noster
qualiter ad euz post mul
tas negligētias vēire debeam⁹
nos hortatur & admonet p pro
phetam dicēs. Venite adorem⁹
& procidamus ante deum: plore
mus coraz domino q̄ fecit nos
R. In Joseph. Lectio secunda.
Et iterū. Cōuertimini ad
me i toto corde vestro: in
ieiunio & fletu & planctu. Quia
enim dies sācti quadragesime
fratres si diligēter attēdamus
vitā seculi presentis significāt
sicut & dies pasche eternaz bea
titudinē prefigurāt. Et quomō
i quadragesima quasi tristitiā
habem⁹: vt in pascha legitimo
ordine gaudeamus. Tu autez.
Secūdū mattheū. xviij. Lec. iij.
In illo tpe. Respiciēs ies⁹
in discipulos suos dixit sy
moni petro. Si peccauerit i te
frater tuus: vade & corripe euz
inter te & ipsum solum. Et reli.
Si peccauerit i nos frater no
ster & in qualib3 causa nos lese
rit: dimittendi habem⁹ potesta
tem/ immo necessitatē: quia p-
cipit vt debitorib⁹ nr̄is debita
dimittam⁹. A. Ubi duovl tres
cōgregati fuerit in noīe meo:
in medio eorum sum dixit dñs
ps. Benedictus. fol. xlix. Orō.
Exaudi nos omnipotēs et
misericors deus: & cōtinē
tie salutaris/ ppici⁹ nobis do
na cōcede. Per do. An. Nō dico
tibi septies: s3 vsqz septuage-
sies septies. ps. Magt. Oratio.

Tua nos quesum⁹ domine protectione defende: et ab oi semp iniqtate custodi. p d. ¶ Feria.iiii. Exodi.xx. Lec.i.

Hec dicit dñs de⁹. Honora patrē tuū et matrē tuā: vt sis lōgeu⁹ sup terrā. zc. Oia igit pcepta veteris legis diligēter quidē seruāda sunt fratres mei dilectissimi et sp̄ualiter potius ꝙ corpaliter aliqñ tractāda. q̄dā ꝟo et corpalit et spiritualit obseruāda. ℞. Iste est.

Unde et ea que i psen. l.ii. ti lectiōe audistis: dnob⁹ modis sicut diximus intelligēda et adimplenda sunt. Dixit eni honora patrē tuū et matrē tuā. Nā spiritualis pater nr deus est conditor oim creaturarū q nos vnigeniti filij sui dñi nrī iesu xpi sanguie ab eterne mortis captiuitate redemit et suos nos filios p gratiā et misericordiā suā esse ↄcessit: si in ei⁹ volūtate et pceptoꝝ obeditione volum⁹ ꝑsistere. ℞. Dixit ioseph.

Scdm mattheū.xv. Lectio.iii.

In illo tēpore. Accesserūt ad iesum ab hierosolymis scribe et pharisei dicētes. Quare discipuli tui trāsgrediūtur traditionem senioꝝ. Et cetera Mira phariseoꝝ scribarumqꝫ stultitia dei filiū arguūt: quare traditiones hominum et precepta nō seruet. ℞. Nūciauerūt. ℣. Audite et itelligite traditiones quas dominus dedit vobis Ps. Benedictus. fo.xlix. Oratio.

Presta nobis dñe q̄s: vt salutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoqꝫ vitijs abstinētes: ppiciationē tuā facili⁹ impetremus. Per dñm. An Non lotis manib⁹ mādūcare nō coiquat hoiem. Ps. Mgt. fo.xlix.

Concede q̄s omipotens deus: vt qui ptectionis tue gratiā querim⁹: liberati a malis omnib⁹: secura tibi mente seruiam⁹. Per dominū ¶ Fer.v. Hieremie.vij.lec.vij.

In diebus illis. Factus est sermo dñi ad hieremiā pphetā dicēs. Sta i porta dom⁹ dñi et pdica ibi ꝟbū istō. Et cet.

Quid est hoc qd audiuimus in pphetica lectione fratres carissimi. ℞. Uidētes. Lectio.ij.

Factum est verbū dñi ad hieremiā pphetaꝫ dicēs Sta in porta dom⁹ dñi et predica ibi ꝟbū istud et dic. Audite verbum dñi omnis iuda q ingredimini p portas has: vt adoretis dñz. Hic hieremias ecclesiasticos signat doctores et domus iuda ad quos per eum factus est sermo domini: omnes deum cōfitentes vult intelligi.

Scdm luca.iiii. Lectio tertia.

In illo tpe. Surgēs iesus de synagoga itroiuit in domum symonis. Socrus autē symonis tenebatur magnis febribus. Et cetera. Si viruꝫ a demonio liberatum/ moraliter animū ab immūda cogitatiōe purgatū significare dixerim⁹

cōsequēter femina febrib⁹ tēta sed ad imperiū dñi curata carnem ostēdit a cōcupiscētiis sua p̄ precepta refrenatā. An. Oēs q̄ habebāt infirmos ducebāt illos ad iesum & sanabātur. Or.

Pa nobis q̄s dñe rex eterne cunctoꝝ: vt sacro nos purificāte ieiunio sinceris q̄s mētib⁹ ad tua sancta vētura fa cias puenire. Per dñz. An. Exibāt aūt demonia a multis clamātia & dicētia: q2 tu es filius dei. et increpās non sinebat ea loqui: q2 sciebāt eum esse xp̄m. ps. Magnificat fo. xlix. Oratio.

Subiectum tibi populum q̄s dñe ppiciatio celestis amplificet: et tuis semp faciat seruire mandatis. Per dñm.

¶ Feria sexta. Lectio prima.

In adiutorio & mia dñi nostri iesu xp̄i tētatiōes seculi / insidie diaboli / mundi laboꝝ / carnis illecebꝛa / turbulētaꝝ spirituum fluct⁹ et oīs corpoꝛalis atq3 sp̄ūalis aduersitas elemosynis & ieiunijs oꝛationibusq3 superāda sūt. R. Joseph. L. ij.

Hec em̄ cū per totam vitā debeant facere chꝛistiani maxime appropinquāte dñica passiōe que sacro reditu anniuersario nostras excitat mentes: innouans in eis memoꝛiam salutarem q̄ dñs noster vnicus dei filius miam pꝛestitit nobis ieiunauit oꝛauitq3 pro nobis.

Scdm Joh. iiij. Lect. iij.

In illo tpe. Reliquit iesus iudeam & abijt iterum in galileam. Et cetera. Quid est q̄ reliquit iudeā nisi q̄ reliquit infidelitatem illoꝝ qui eū recipere noluerūt: et lapidē quē edificare debuerant / reproꝛbauerunt. An. Aqua quā ego dedero qui biberit ex ea nō sitiet vltra. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Ieiunia nr̄a q̄s dñe benigno fauoꝛe psequere: vt sicut ab alimētis abstinem⁹ i coꝛpoꝛe / ita a vitijs ieiunemus in mente. Per d. Ad vs sup ps. An. Veri adoꝛatoꝛes adoꝛabunt patrem in sp̄ū et veritate. An. Dñe vt video ppheta es tu: patres nr̄i in monte hoc adoꝛauerūt. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Presta q̄s oīpotēs de⁹: vt qui in tua ptectione confidimus / cūcta nobis aduersantia te adiuuāte vicam⁹. Per d.

¶ Sabba. Danielis. xiij. Le. j.

In diebus illis erat vir in babylone & nomen ei⁹ ioachim. Et accepit vxoꝛem noīe susannā filiā elchie pulchꝛā nimis & timētem deū. Et cetera.

In pꝛesenti lectione quā audistis dilectissimi nobis lectū est de susanna nobilissima femina que nobis foꝛmam pudicitie et exemplum pꝛebuit castitatis. R. Iste. Lectio secunda.

Hec quidem pulchꝛa facie erat sed pulchꝛioꝛ moꝛib⁹. Maioꝛ em̄ erat in illa pulchꝛytudo anime q̄ coꝛpoꝛis: q2 pulchꝛytudo coꝛpoꝛis / tempoꝛalis est ani

me añt pulchritudo eternalis.
Scdm Johãnem. viij. Lec. iij.
In illo tẽpore. Perrexit iesus i mõtem oliueti: et diluculo iterũ venit i tẽplũ. Et reliqua. Presentis euangelij lectionem tãto intẽti⁹ cõsiderare fratres carissimi ac semper reminisci debem⁹ quãto maximã nobis cõmẽdat grãm nostri redẽptoris. An. Inclinãs se iesus scribebat in terrã: si quis sine peccato est i mittat i eã lapidẽ. ps. Benedict⁹. fo. xlix. Oratio.
Presta q̃s oĩps deus: vt qui se affligẽdo carne ab alimẽtis abstinẽt, sectãdo iusticiã a culpa ieiunẽt. Per. Ad vesp. An. Bñdict⁹. ps. Ipm. fo. xlviij. Cpm. Ecce nũc. R. Audi israel precepta dñi & in ea i corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluẽtẽ lac & mel. V. Obserua igit et audi vocem meã: et inimicus ero inimicis tuis. Et. Gloria. Audi. Hy⁹. Iã ter qua. V. Angelis. An. Nemo te condẽnauit mulier: nemo dñe: nec ego te cõdẽnabo iam ãpli⁹ noli peccare. ps. Mgt. Oratio.
Pretẽde dñe fidelib⁹ tuis dexterã celestis auxilij: vt te toto corde perquirãt & que digne postulãt cõsequi mereant. Per do. Cõple. vts in alio lab.
¶ Do. iiij. in. xl. Inuitatorium. Populus dñi & oues pascue ei⁹ Venite adoremus. ps. Venite exul. Hy⁹. Sũmi largi. vts in alia vo. Exodi. vi. Lectio pma.
Locutus est dñs ad moysen dicẽs. Ego dñs loquere ad pharaonem regem egypti oĩa que ego loquor tibi. Et ait moyses corã dño. En incircũcisus labijs sum / quomodo audiet me pharao? R. Locut⁹ est dñs ad moysen dicẽs: descẽde i egyptũ et dic pharaoni vt dimittat populum meũ. Induratum est cor pharaonis: non vult dimittere populũ nisi in manu forti. V. Vidẽs vidi afflictionem ppli mei q̃ est in egyptum & gemitum eorũ audiui et descẽdi liberare eos. Indura.
Exodi. vij. Lectio secunda.
Dixitq; dñs ad moysen. Ecce cõstitui te deũ pharaonis: et aaron frater tuus erit ppheta tuus. Tu loqueris oĩa que mãdo tibi: ille loquetur ad pharaonem vt dimittat filios israel de terra sua. R. Stetit moyses corã pharaone: & dixit. Hec dicit dñs deus. Dimitte populum meũ vt sacrificet michi in deserto. V. Dominus de⁹ hebreorum misit me ad te vt dicam tibi. Dimitte. Lectio. iij.
Sed & ego indurabo cor ei⁹ et multiplicabo signa et ostẽta mea i terra egypti & non audiet vos. Immittãq; manũ meã sup egyptum & deducam exercitum & populum meũ filios israel de terra egypti p iudicia maxima. R. Cantemus dño gloriose enĩ honorificatus est: equum et ascensorem pro-

fecit in mare. Adiutor et protector factus est michi in salutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiutor. Gloria. Adiutor. In. ij. noc. añ. Conserua. Lectio. iiij.

Et scient egyptij quia ego sum dñs qui extenderim manũ meã super egyptũ et eduxerim filios israel de medio eorum. ℟. In mari via tua et semite tue in aquis multis deduxisti sicut oues populum tuum. In manu moysi et aaron. ℣. Transtulisti illos per mare rubrũ et trãsuexisti eos per aquã nimiã. I. v.

Fecit itaqz moyses et aaron sicut preceperat dñs et ita egerũt. Erat aũt moyses octogita annorum / et aaron octoginta trium quãdo locuti sunt ad pharaonem. ℟. Qui persequebãtur populum tuum dñe demersisti eos in profundum. Et in colũna nubis ductor eorum fuisti dñe. ℣. Exclamauerunt ad te filij israel in tẽpore afflictionis sue: et tu de celo exaudisti eos. Et in co. Lectio. vj.

Dixit dñs ad moysen et aaron. Cũ dixerit vobis pharao: ostẽdite signa / dices ad aaron. Tolle virgã tuam et proijce eam corã pharaone: ac vertet in colubrum. ℟. Moyses famulus dñi ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus vt legem dñi mereretur accipere. ℣. Ascẽdit moyses in montem synai. Vt le. Gloria. Vt.

In. iij. noc. añ. Non sunt. vt in psalte. Scd'm ioh. vj. Lec. vij.

In illo tẽpore. Abijt iesus trans mare galilee qd est tyberiadis: et sequebatur eum multitudo magna. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri.

Qui signa et miracula dñi ac saluatoris nři recte cum legũt vel audiunt accipiũt: non tam in his que foris stupeãt attẽdãt quam quid horum exemplo ipsi intus agere / et qd in his mysticũ perpẽdere debeãt / inspiciũt. ℟. Ecce mitto angelũ meũ qui precedat te et custodiat semper obserua et audi vocẽ meã: et inimicus ero inimicis tuis: et affligẽtes te affligã. Et precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris non erit in te deus recẽs neqz adorabis deũ alienũ: ego enim dñs. Et precedet. Lectio. viij.

Ecce enĩ appropinquãte pascha die festo iudeorum sequẽtem se multitudinem dñs verbo salutis et opere curationis erigebat. Nam sicut alius euãgelista scribit loquebatur illis de regno dei: et eos qui cura indigebãt sanabat. Eadẽqz doctrina et sanatione cõpleta / paucis de cibarijs abundãtissime refecit. ℟. Attẽdite popule meus legem meã. Inclinate autem vestrã in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio seculi. Inclinate. Lect. ix.

Et nos ergo fratres carissi

mi huiꝰ exēplo facti appropin-
quāte pascha die festo nr̄e redē
ptionis adiūcta fratrū caterua
dn̄m toto corde sequamur. Quo
actionum itinere ingressus sit
diligētissime cōtēplemur: vt ve
stigia eiꝰ sequi mereamur. ℟.
Adduxi vos p desertū quadra-
ginta annis ego dn̄s: non sunt
attrita vestimēta vestra. Māna
de celo plui vob. Et obliti estis
me dicit dn̄s. ℣. Popule meꝰ
quid feci tibi / aut quid molestꝰ
fui: respōde michi: qz ego edu-
xi vos de terra egypti. Māna.
Gloria. Et obliti. ℟. Adduxi.
¶ Feria. iiij. et sab. tertiu ℟.
Splēdida facta est facies moy
si: dū respiceret i eū dn̄s. Vidē
tes seniores claritatem vultꝰ
eiꝰ admirātes timuerūt valde.
℣. Descēdit moyses de mōte
portās duas tabulas lapideas
in manibꝰ suis scriptas vtrasqz
digito dei. Vidē. ℣. sa. Ipe libo.
Tunc acceptas- In lau. a.
bis sacrificiū iusticie cum
auerteris faciē tuā a peccatis
meis. ps. Miserere. fol. xv. an.
Bonū est sperare in dn̄o q̄z spe
rare i principibꝰ. ps. Cōfitemi
ni. fol. xxxvij. an. Bn̄dicat nos
deus deꝰ nr̄ bn̄dicat nos deus.
ps. Deus deꝰ meꝰ. fo. xviij. an.
Potens es dn̄e eripere nos de
manu mortis liberare nos deꝰ
noster. ps. Bn̄dicite. fo. xlix. a.
Reges terre & oēs ppl̄i lauda-
te deū. ps. Laudate. fol. xlviij.
Cpm. Hortamur. hyꝰ. Audi be
nigne. ℣. Scuto cir. An. Cum
subleuasset oculos iesus & vidis
set maximā multitudinem ve
niētem ad se dixit ad philippū
vnde ememꝰ panes vt mādu cēt
hi: hoc aūt dicebat tētās eum:
ipse eīn sciebat q̄d eēt facturꝰ.
ps. Benedictꝰ. fo. xlix. Oratio.
Concede q̄s omps deꝰ: vt
q̄ ex merito nostre actio-
nis affligimur: tue grē cōsola-
tione respiremus. Per dn̄m.
Oro. vts. Ad horas sicut i pre-
cedenti do. cū oōne de hac die.
In reditu processio. ℟. Adduxi.
Ad vs sup ps an. Accepit er-
go iesus panes: et cū grās egis
set distribuit discūbentibꝰ: simi
et ex piscibꝰ quātū volebāt. ps.
Dixit do. fo. xxxvj. Cpm ℟ hyꝰ
et ℣ꝰ vt in sabba. preceō. an.
De quinqz panibꝰ et duobꝰ pisci
bus satiauit dn̄s quinqz milia
hoīz. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro vts.
Comple. vts. in alia dominica.
¶ Feria. ij. tertij reg. iij. Lec. j.
In diebꝰ illis venerūt due
mulieres meretrices ad re
gem salomonem: stet erūtqz co
ram eo. Et cetera. De iudicio
salomonis inter mulieres: ex
quibꝰ vna filiū quē lactare con
sueuerat / dormiēs occiderat au
diuit in presenti lectione dile-
ctio vestra. ℟. Locutꝰ. Lec. ij.
Venerunt inquit due mu-
lieres meretrices ad re-
gem salomonem: steterūtqz co
ram eo / quarū vna ait. Obsecro
mi dn̄e ego & mulier hec habita

bamus in domo vna et peperi apud eam in cubiculo. Scdm Johannem.ij. Lectio.iij.

In illo tẽpore. Descẽdit iesus capharnaũ ipse ꝛ mater ei⁹ et fratres ei⁹. Et reliqua. Solet monere quosdam ꝙ in exordio hui⁹ euãgelice lectionis dictũ est: qꝛ descẽdẽte dño caphar naum nõ solũ mater ꝛ discipuli/ sed ꝛ fratres ei⁹ secuti sunt eum. An. Auferte ista hic dixit dñs ꝛ nolite facere domum patris mei domũ negociationis. ps. Benedict⁹. fo.xlix. Oratio.

Presta q̃s oĩps de⁹: vt obseruatiões sacras annua deuotiõe recolẽtes: et corpore tibi placeam⁹ et mẽte. Per do. An. Soluite tẽplum hoc dicit dñs: et post triduum reedificabo illud. hoc aũt dicebat de tẽplo corporis sui. ps Mgt. fo.xlix. Oro.

Deprecationem nostrã q̃s dñe benignus exaudi: et quib⁹ supplicãdi prestas affectũ tribue defensiõis auxiliũ. Per dñm. ¶ Feria.iij. Lectio pma.

Misericordia dilectissimi ꝛ iusticia dei formam retributionum suarꝫ a mũdi cõstitutione dispositam per doctrinã dñi nostri iesu xpi benignissima nobꝫ expositiõe reseruauit. R. In mari. Lectio secunda.

Ut acceptis rerum significationibus que futura credim⁹ iam quasi gesta nosceremus. Sciebat eñi redẽptor noster atqꝫ saluator quãtos fallacia diaboli per totũ mũdum sparsisset errores: et ꝙ multis supstitionib⁹ maximã sibi partem humani gñis subdidisset. Secũdum Joh.vij. Lectio.iij.

In illo tẽpore. Jam die festo mediãte ascẽdit iesus in tẽplũ et docebat. Et mirabãtur iudei dicẽtes. Quõ hic litteras scit cũ nõ didicerit. Et rel. Ille ꝙ latebat docebat ꝛ palã loquebatur et nõ tenebatur. Illud enim vt lateret erat exẽpli hoc potestatis. An. Quid me q̃ritis interficere hoiem: ꝙ vera locutus sum vobis. ps. Bñd⁹. Oro.

Sacre nobis q̃s dñe obseruatiõis ieiunia/ et pie cõuersatiõis augmẽtũ: ꝛ tue propiciationis cõtinuũ prestẽt auxiliũ. Per d. Ad vs sup pos a. Unũ opus feci ꝛ admiramini: qꝛ totũ hoiem sanũ feci in sabbato. An. Nemo in eũ misit manum: qꝛ nõdũ venerat hora ei⁹. ps. Magnificat. fo.xlix. Oro.

Miserere dñe populo tuo: et continuis tribulationibus laborãtem/ ꝑpici⁹ respirare cõcede. Per dominum no. ¶ Feria quarta. Le.j. Isaie.j.

Hec dicit dñs. Lauamini mũdi estote. Auferte malum cogitationũ vrarꝫ ab ocl'is meis dicit dñs. Et reliqua.

In oĩb⁹ scripturꝭ diuinis fr̃es carissimi vtiliter ac salubriter admonemur vt pctã nr̃a iugiter cõfiteamur: et hũiliter defleam⁹/ maxie tñ i pñti lectiõe

admonet nos ppheta dicẽs. La uamini mũdi estote. ℟. Ecce.

Lauamini inqt per ℞. ij. effusionem lachrymaꝝ de pctis que ppetrastis: mũdi esto te p cõfessionẽ. Siue lauamini p penitẽtiam: mũdi estote redi mẽdo elemosynis peccata vrã. ℟.

Secdm Joh. ix. Lectio. iij. In il. t. Preteriens iesus vidit hoiem cecũ a natiuitate: et interrogauerũt eũ discipuli sui. Rabi / qs peccauit hic aut parẽtes ei⁹ vt cec⁹ nasceretur? Et reli. Ea qppe q̃ fecit dñs noster iesus xps stupenda atq; miranda ⁊ opera ⁊ verba sunt. Opera qꝛ facta sunt: vba qꝛ si gnata sunt. ℟. Splendida. An. Rabi quid peccauit homo iste vt cecus nat⁹ est? rñdit iesus et dixit: neq; hic peccauit neq; pa rẽtes ei⁹; sꝫ vt manifestent̃ ope ra dei in illo. ps. Bñd⁹. Oratio.

Deus qui et iustis premia meritoꝝ. et pctõrib⁹ per ieiuniũ veniã prebes: miserere supplicibus tuis: vt reatus no stri cõfessio indulgẽtiã valeat percipere delictoꝝ. Per dñm.

Ad vs sup ps an. Dixi vobis iam ⁊ audistis lutum michi po suit ille q̃ dicit̃ xps. A. A seculo nõ est auditũ: quia qs aperuit oculos cecinati. ps. Mgt. Or.

Pateãt aures mie tue dñe quesum⁹ precib⁹ supplicã tium: et vt petẽtib⁹ desiderata cõcedas / fac eos que tibi placi ta sunt postulare. Per dñm.

Fe. quīta. iiij. reg. iiij. Lec. j. In dieb⁹ illis venit mulier sunamitis ad helyseum in mõte carmeli. Et re. Quã ta sit vel fuerit mia conditoris erga nostrã oim salutem nulla humana ligua valet enarrare. ℟. Locutus. Lectio secunda.

Tamen per miracula pre sentis lectionis quã audi nimus nostre etiã redẽptionis figurã demõstratã possum⁹ ac cipere. Venit em mulier suna mitis ad helyseũ pphetã et ap prehẽdit pedes ei⁹ et vnicũ filiũ suũ a morte suscitari rogauit.

Scdm lucam. vij. Lectio. iij. In illo tẽpore. Factum est deinceps. Jbat iesus in ci uitatem q̃ vocat̃ naym. Et rel. Defunct⁹ hic qui extra portam ciuitatis multis est intuctib⁹ elatus significat hoiem letali criminum funere sopoꝛatũ. ℟. Cãtem⁹. An. Adolescẽs tibi di co surge: et resedit q̃ erat mor tuus ⁊ cepit loqui: et dedit illũ matri sue. ps. Bñ⁹. f. xlix. Or.

Presta q̃s oipotens deus: vt quos ieiunia votiua ca stigãt / ipsa quoq; deuotio san cta letificet: vt terrenis affecti bus mitigatis facilius celestia capiamus. Per dñm. An. Pro pheta magn⁹ surrexit in nobis et quia de⁹ visitauit plebẽ suã. ps. Magnificat. f. xlix. Oratio.

Populi tui deus institutor et rector peccata quib⁹ im pugnatur expelle: vt semper ti

bi sit placit⁹: ⁊ tuo munimine
sit securus. Per dominum no.
¶ Feria sexta. Lectio prima.
Confidenter vos dilectissi
mi ad opera pietatis hor-
tamur: quia experimentis didi
cim⁹ libēter vos suscipere qđ
monemus. Scitis nāq; et deo
docēte cognoscitis ad eternum
vobis gaudium pfuturam di-
uinorꝝ obseruantiam mandato
rum. ℟. In mari. Lectio scđa.
In quib⁹ exequēdis q2 hu-
mana fragilitas plerūq;
lacessit: et in multis per lubri-
cum sue infirmitatis offendit
misericors et pius dñs reme-
dia nobis ⁊ adiutoria dedit: per
que veniam obtinere possim⁹.
Scđm Johā.xi. Lectio tertia.
In illo tēpore. Erat quidā
lāguēs lazar⁹ a bethania
de castello marie ⁊ marthe so-
roris eius. Et reliqua. Pluri-
ma in hoc miraculo resuscitati
lazari manifestata sunt. Expo
sitionē in singulis nō queram⁹
vt liberi⁹ necessaria pertracte-
mus. An. Lazar⁹ amic⁹ noster
dormit: eam⁹ et a sōno excite-
mus eū. ps. Bñd⁹. fo.xlix. Oro.
Deus qui ineffabilib⁹ mū
dum renouas sacramētis
psta q̄s: vt ecclīa tua ⁊ eternis
pficiat institutis: ⁊ tēporalib⁹
non destituat auxilijs. Per dñ.
Ad vespas sup ps ān. Dñe si
fuisses hic lazar⁹ non esset mor
tuus: ecce iam fetet quatridua
nus in monumēto. An. Ad mo
numētum lazari clamabat do
minus dicēs: lazare veni foras
ps. Magt. fo.xlix. Oratio.
Da quesumus oipotēs de⁹
vt q̄ infirmitatis nostre
cōscij de tua virtute cōfidim⁹:
sub tua semper pietate gaudea
mus. Per dñm. ¶ Sabbato.
Esaie.xlix. Lectio prima.
Hec dicit dñs. In tēpore
placito exaudiui te: et in
die salutis auxiliat⁹ sum tui.
Et cetera. Tempus placitum
et opportunum diesq; salutis vi
ta presens est in qua per studiū
sancte conuersationis: vel per
affectum eterne vite placere
diuine nos possimus maiesta-
ti. ℟. Ecce. Lectio scđa.
Ideoq; necesse est vt qua-
les i iudicio corā dño astare cu
pimus: tales nūc dū licet i hoc
seculo bonis operib⁹ nos prepa
remus. Q2 nūc est tēp⁹ labora-
di / tūc aūt remunerādi: nūc p-
merēdi / tūc aūt accipiēdi q̄cq̄d
promeretur. ℟. Attendite.
Scđm Johānem.viij. Lec.iij.
In illo tēpore. Dicebat ie-
sus turbis iudeorū. Ego
sum lux mūdi: qui sequitur me
non ambulat in tenebris: s; ha
bebit lumen vite. Et reliqua.
Ubi manifeste docet non solū
quia auctoritate mulieri petā
dimiserit / sed etiā q2 ipse sit ve
ra lux q̄ illuminat oēm hoiem
venientem in hunc mūdum. ℟.
Splēdida. An. Ego sū lux mū-
di: qui sequit me non ambulat

in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dñs. ps. Bñs⁹ fo. xlix.
Fiat q̃s dñe per gra Oro.
tiam tuã fructuosus no-
stre deuotionis affect⁹: q2 tunc
nobis ꝓderũt suscepta ieiunia
si tue sint placita pietati. Per.
Nota q in isto sabb. deinceps
sup ℣. et i crastio sup Venite.
et sup officiũ misse: et sup ℟ ia
horarũ vsq3 ad pascha non dicit
Gloria patri. Si tñ festũ. ix. lc.
vel dupl. infra hoc tẽpus euene
rit dicetur vbiq3 Gloria patri.
sterciũ Te deũ. A feria v. iiij.
ante cenam dñi vsq3 ad pascha
omnino dimittit Gloria patri.
In isto etiã sab. post ix. et vesp.
sancte marie dimittẽde sunt ho
re b. marie vsq3 i crastino oct.
pasche in choro / nisi fiat de an
notino: q in crasti. reincipiũt.
Ad vš sup ps an. Qui sequit
me non ambulat in tenebris /
s3 habebit lumẽ vite dicit dñs.
ps. Benedictus. fo. xlvij. Cpm.
Iudicasti dñe causam aie
mee defẽsor vite mee dñe
deus me⁹. Deo grãs. ℟. Educ
de carcere aiam meã Vt confi-
teatur nomini tuo dñe. ℣. Pe-
riit fuga a me ⁊ non est qui re-
quirat aiam meam. Vt confi.
Educ de carcere. Hymnus.
Vexilla regis ꝓdeunt: ful
get crucis mysteriũ. quo
carne carnis cõditor: suspẽsus
est patibulo. Cõfixa clauis vi
scera: tẽdẽs man⁹ vestigia. re-
dẽptionis grã: hic imolata est
hostia. Quo vulnerat⁹ insup:
mucrone dire lancee. vt nos la
uaret crimine: manauit vnda
sanguine. Impleta sunt que
cõcinit: dauid fidelis carmine.
dicẽdo nationib⁹: regnauit a li
gno de⁹. Arbor decora ⁊ fulgi
da: ornata regis purpura. ele-
cta digno stipite: tã sancta mẽ
bra tangere. Beata cuius bra
chiis: p̃ciũ pepẽdit seculi. sta-
tera facta est corporis: p̃dãq3
tulit tartaris. O crux aue spes
vnica: hoc passionis tẽpore. au
ge piis iusticiã: reisq3 dona ve
niam. Te summa deus trini-
tas: collaudet ois spũs. quos
per crucis mysterium: saluas
rege per secula. Amen. ℣. De
derũt in escã meã fel. ℟. Et in
siti mea potauerũt me aceto.
Añ. Ego sum qui testimonium
perhibeo de meipso: et testimo-
nium ꝑhibet de me q̃ misit me
pater ps. Magt. fo. xlix. Oro.
Deus q̃ sperãtib⁹ in te mi
sereri poti⁹ eligis q̃ ira-
sci: da nobis digne flere mala
q̃ fecim⁹: vt tue consolationis
grãz inuenire valeam⁹. Per d.
Ad cõpleto In pace. Nec dicit
Gloria patri. s3 reincipit. vš.
Dñica in passione ad matu.
Inuitatorium. Hodie si vocem
dñi audieritis Nolite obdura-
re corda vr̃a. ps. Venite exult.
Pange. Gloria pa. Hymnus.
Pange lingua gliosi p̃lii
certaminis: et sup crucis tro-
pheũ dic triũphũ nobilẽ: q̃liter

redēptor orbis/ imolat⁹ vicerit.
De parētis pthoplausti/ frau
de facta ꝯdolēs/ qñ pomi noxia
lis morte morsu corruit: ipse li
gnū tūc notauit/ dāna ligni vt
solueret. Hoc opus nr̄e salutis
ordo depoposcerat/ mltiformis
proditoris ars vt artē falleret:
& medelā ferret inde/ hostis vn
de leserat. Quādo venit ergo
sacri plenitudo tēporis/ missus
est ab arce pr̄is natus orbis cō-
ditor: atq ventre virginali/ ca-
ro factus pdiit. Uagit ifans
inter arta cōditus psepia/ mē-
bra pānis inuoluta virgo mater
alligat: pedes man⁹ atq crura
stricta cigit fascia. Gloria & ho-
nor deo vsq quo altissimo/ vna
patri filioq inclyto paraclyto:
cui laus est & potestas/ p eterna
secula Amē. In primo noc. Añ.
Seruite. ps. Btūs vir. Folio .i.
vrs. ℣. Erue a framea de⁹ ani
mam meam. ℟. Et de manu
canis vnicam meā. Liber hie
remie .i. Lectio prima.

Uerba hieremie filii elchie
de sacerdotibus qui fuerunt in
anathot in terra beniamin. Qd
factū est verbū dñi ad eū in die
bus iosie filii amō regis iuda
in tertiodecimo āno regni ei⁹.
Et factū est in dieb⁹ ioachin fi
lii iosie regis iuda vsq ad con-
summationē vndecimi anni se
dechie filii iosie regis iuda vsq
ad transmigrationē hierlm in
mēse qnto. Hec dicit dñs deus
ꝯuertimini ad me & salui eritis

Et sic finiunt oēs lectiones de
hieremia. Seqns ℟ dr tm̄ mo
do ista die. ℟. Isti sunt dies qs
obseruare debetis temporibus
suis. Quartadecima die ad ve-
sperum pascha domini est: & in
quintadecima solennitatem ce
lebrabitis altissimo dño. ℣. In.
Locut⁹ est domin⁹ ad moysen
dicens: loquere filiis israel & di
ces ad eos. Quartad. Lectio .ii.

Et factum est verbum dñi
ad me dicens. Priusq te
formarē in vtero noui te. Et an
teq exires de vulua sanctifica
ui te & prophetā in gentib⁹ dedi
te. Hec dicit dominus. vrs. ℟.
Multiplicati sunt qui tribulāt
me: & dicūt non est salus illi in
deo eius. Exurge domine saluū
me fac deus meus. ℣. Nequā-
do dicat inimicus meus: preua
lui aduersus eum. Exur. Lec. iii.

Et dixit. A.a.a. domine de
us ecce nescio loqui: quia
puer ego sum. Et dixit domin⁹
ad me. Noli dicere q puer sum
quoniam ad omnia que mittā
te ibis: & vniuersa quecūq mā
dauero tibi loqueris. Ne time-
as a facie eorum: quia ego tecū
sum vt eruam te dicit domin⁹
Hec dicit dominus deus cōuer
timini ad me & salui eritis. ℟.
Deus meus es tu ne discedas a
me. Quoniam tribulatio proxi
ma est: & nō est qui adiuuet. ℣.
Deus deus meus respice in me
quare me dereliquisti lōge a sa
lute mea. Quoniam. Nō dicit

Gloria. nec R. reiterat. In iii. noc. A. Conserua. vts. V. De ore leonis libera me domine. R3. Et a cornibus vnicornium hu militatem meam. Lectio. iiii.

ET misit dominus manuz suam: et tetigit os meum Et dixit dns ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce consti tui te hodie super gẽtes et super regna: vt euellas et destruas et disperdas et dissipes et edifices et plantes. Hec. R. In te iactatus sum ex vtero de ventre matris mee: deus meus es tu: ne disce das a me. Quoniaz tribulatio proxima est: et non est qui adiu uet. V. Erue a framea deus ani mam meam: et de manu canis vnicam meam. Quoniaz tribu latio proxima est. Lectio quinta

ET factum est verbum do mini ad me dicẽs. Quid tu vides hieremia? Et dixi: vir gã vigilantẽ ego video. Et di xit dns ad me. Bñ vidisti: quia vigilabo ego super verbo meo: vt faciam illud. Hec dicit. R3. Tota die cõtristatus ingredie bar domie: qm anima mea im pleta est illusionibus. Et vim fa ciebant qui querebãt animam meam. V. Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanita tes et dolos tota die meditaban tur. Et vim facie. Lectio. vi.

ET factum est verbum do mini secũdo ad me dicẽs Quid tu vides? Et dixi. Ollam succẽsam ego video et faciẽ eius a facie aquilonis. Hec dicit do. R. Ne auertas faciem tuam a puero tuo domine. Quoniam tribulor velocit exaudi me. V. Intende anime mee et libera eã propter inimicos meos eripe me. Quoniam. vt supra. In tertio nocturno. An. Non sunt loqle. ps. Celi enarrant. folio. v. V. Ne perdas cuz impiis deus ani mam meam. R. Et cum viris sanguinum vitam meam. Se cundũ iohannez. viii. Lec. vii.

IN illo tempore. Dicebat iesus turbis iudeorũ et prin cipibus sacerdotum Quis ex vo bis arguet me de peccõ? Si ve ritatem dico quare nõ creditis michi? Et re. Om. b. gre. pape. Pẽsate fratres carissimi man suetudinem dei: relaxare pecca ta venerat et dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccõ? Tu. Rm. Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cõ tra legez agẽtis et iniqui. Quo niam tu es patientia mea. V. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliuz meum respi ce. Quoniaz tu. Lectio octaua.

NOn dedignatur ex ratiõe se peccatorẽ non esse ostẽ dere: q ex vtute diuinitatis po terat peccores iustificare. Sed terribile est valde qd subditur. Qui est ex deo/ verba dei audit propterea vos nõ auditis quia ex deo nõ estis. Rm. Qui custo diebant animam meam: con silium fecerunt in vnum dicen

tes. Deus dereliquit eum: persequimini & cõprehendite eum quia nõ est qui liberet eum: de⁹ me⁹ ne elõgeris a me de⁹ me⁹ in adiutoriũ meum intẽde. ℣. Omnes inimici mei aduersuz me cogitabant mala michi verbum iniquum mãdauerũt aduersum me dicẽtes. Deus. f. ix.

Si enim ipse verba dei audit q̃ ex deo est: & audire ꝟba dei nõ potest quisq̃s ex illo nõ est: interroget se vnusq̃sq̃ si ꝟba dei in aure cordis percipit: & itelliget vñ sit. ℟. Adiutor & susceptor me⁹ tu es dñe: & in verbũ tuũ speraui. Declinate a me maligni & scrutabor mandata dei mei. ℣. Iniquos odio habui & legẽ tuam dilexi. Declinate a me maligni. Adiutor. Seq̃ns ℟. dr feria. iiij. & sabb. ℟. In primo est tribulatio mea dñe & nõ est q̃ adiuuet vt fodiãt man⁹ meas et pedes meos. Libera me de ore leonis vt enarrẽ nomẽ tuum fratrib⁹ meis. ꝟsus Deus de⁹ meus respice in me quare me dereliquisti longe a salute mea. Libera me de ore leõis vt enarrẽ nomẽ tuum fratrib⁹ meis. ℣. sacer. De ore leonis libera me domine. ℟. Et a cornibus vnicorniũ humilitatez meam. In lau. ã.

Uide domine afflictionez meam quoniam erectus est inimic⁹ me⁹. ps. Miserere mei de⁹. fo. xv. ã. In tribulatione inuocaui dominum et exaudiuit me in latitudine. ps Cõfitemini dño qm̃ bo. f. xxxvij. ã. Iudicasti dñe causaz aĩe mee: defensor vite mee domine de⁹ meus. ps Deus deus meus. folio. xviij. ãn Popule me⁹ quid feci tibi: aut quid molestus fui responde michi. Psalmus. Benedicite omnia opera domini. folio. xlix. ãña Nunquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee. ps. Laudate dominuz de celis. fo. xlviij. Cap.

Faciem meam nõ auerti ab increpantibus et conspuentibus in me: dominus deus auxiliator me⁹ & ideo non sum confusus. Deo gratias. Hymnus.

Uexilla regis prodeunt: fulget crucis mysterium ... Lustra sex qui iam peracta tempus implens corporis / se volente natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur / immolãd⁹ stipite. Hic acetum fel arundo sputa claui lancea / mite corpus perforatur sanguis vnda profluit: terra põthus astra mundus / quo lauantur flumine. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis / nulla silua talem profert fronde flore germine: dulce lignuz dulces clauos / dulce põdus sustinẽs. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera / & rigor lẽtescat ille quez dedit natiuitas vt superni mẽbra regis / miti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre p̃ciũ scl'i / atq; portũ p̃parare nauta mũdo naufrago

quē sacer cruor perunxit fusus
agni corpe. Gloria et honor deo.
℣. Eripe me de inimicis meis
deus meus. ℟. Et ab insurgē-
tibus in me libera me. Añ. Nie im
piorū fremebāt aduersum me
et grauatum est cor meū super
eos. Ps. Benedictus. Oro.
Quesumus oīps deus familiā
tuam ppicius respice vt te lar-
giēte regat in corpe et te seruā
te custodiat in mēte. Per dñz.
Nec fiūt memorie cōes vsqz post
octa. pasche. Ad primā añ. Vi-
de domine. Ps. Deus deus meus
respice. fo. vi. Ad prec. ℟. Qui
cristo. Ad iii. añ. Judicasti. Cp.
Non sis mihi tu formidini
spes mea: i die afflictiōis
mee domine deus meus. Deo gra
tias. ℟ m. Erue a framea deus
animaz meam. Et de manu ca
nis vnicam meā. ℣. De ore leo
nis libera me domine et a corni
bus vnicornium. Et de. Erue.
℣. Intēde anime mee et libera
eā. ℟. Propter inimicos meos
eripe me. Oratio vt s. Ad vi. A.
Popule meus. Capitulū.
Deus ne elōgeris a me deus
meus in auxilium meū respice
quoniā tu es patiētia mea. Deo
gratias. ℟. De ore leonis libe-
ra me domine. Et a cornibus vni
cornium humilitatem meā. ℣.
Erue a framea deus animā meā:
et de manu canis vnicā meam.
Et de. ℣. Ne perdas cū impiis
deus animam meaz. ℟. Et cū
viris sanguinū vitā meā. Oro.

vt supra. Ad ix. A. Nūqd. Cp.
Confundant q̄ me psequā
tur: et nō cōfundar ego: pa
neāt illi: et nō paueā ego: ait do-
minus oīpotēs. Deo g. ℟. Pri
cipes psecuti sunt me gratis:
et a verbis tuis formidauit cor
meū. Letabor ego super eloq̄a
tua. ℣. Quasi q̄ inuenit spolia
multa. Letabor. Principes. ℣.
Eripe me de inimicis meis deus
meus. ℟. Et ab insurgentibus in
me libera me. Oratio vt s. Capi
tula supradicta dicunt vsqz ad
quartā feriā ante pascha inclu
siue. Ad vesperas sup ps. añ.
Ego demonium nō habeo: sed
honorifico patrem meū dicit do-
minus. Ps. Dixit dominus. fo.
xxxvi. Cp. Judicasti. ℟. Educ.
Hymnus. Vexilla regis. ℣. De
derunt in escam. Añ. Abraham
pat vester exultauit vt videret
diem meū: vidit et gauisus est.
Ps. Magt. fo. xlix. Oratio vt s.
Comple. vt s. ¶ Feria secda. In
uita. Venite. Hymnus. Pange.
℟. Erue a framea. Lectio pri.
Et dixit dominus ad me.
Ab aquilone pendet omne
malum super omnes habitato
res terre: quia ecce ego cōuoca
bo omnes cognatiōes regnorū
aquilonis. ait dominus. Hec di
cit. ℟. Multiplicati. Lectio ii.
Et venient et ponent vnus
quisqz solium suum in in-
troitu portarum hierusalem: et
super omnes muros eius in cir
cuitu et sup vniuersas vrbes iu

da. Hec. ℟. De⁹. Lectio tertia
ET loquar iudicia mea cũ eis sup omni malicia eorũ q̃ dereliquerũt me ⁊ libauerũt dijs alienis ⁊ adorauerũt opus manuũ suarũ. Tu ergo accinge lũbos tuos ⁊ surge ⁊ loq̃re ad eos oĩa q̃ ꝑcipio tibi. Hec. ℟. 3. In te. Añ. In die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicẽs: si q̃s sitit veniat ad me ⁊ bibat. Ps. Benedictus. Oratio.
SAnctifica q̃s dñe nr̃a ieiunia: ⁊ cunctarũ nobis ꝓpici⁹ indulgẽtiã largire culparũ. Per dñz. Ad .i. A. Unio ego. Ad hor. cp. ℟. ⁊ ℣. sicut i. d. precedẽ. ⁊ sic p totã ebd. fiet. Añ. Qui sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de uentre eius fluẽt aque viue. Ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio
DA quesumus domine populo tuo salutẽ mentis ⁊ corꝑis: vt bonis opib⁹ inherẽdo tua semper mereatur ꝓtectiõe defendi. Per d. ¶ Fer. iij. lc. i.
NE formides a facie eorũ nec enĩ timere te faciam vultum eorũ: ego quippe dedi te hodie in ciuitatẽ munitam: ⁊ in colũnam ferream ⁊ in murum ereũ super omnẽ terram regibus iuda principibus ei⁹ ⁊ sacerdotibus ⁊ omni populo terre: ⁊ bellabũt aduersum te ⁊ nõ preualebũt: quia ego tecũ sum ait dñs vt liberem te. Hec. ℟. Tota. Hieremie. ij. lc. ij.
ET factuz est verbum dñi ad me dicens. Uade ⁊ clama in auribus hierusalẽ dicens. Hec dicit domin⁹. Recordatus sum tui miserãs adolescentiã tuã ⁊ charitatẽ desponsationis tue: qñ secuta es me in deserto: i terra que nõ seminatur. Sanct⁹ israel domino ꝓmitie frugũ ei⁹. Omnes qui deuorãt eum / delinquunt: mala venient sup eos dicit domin⁹. Hec dicit domin⁹. ℟. iii. Ne auertas. Lectio. iij.
AUdite verbũ dñi domus iacob ⁊ omnes cognatiões dom⁹ israel. Hec dicit domin⁹. Quid inuenerũt patres vestri in me iniq̃tatis: q₂ elõgauerũt a me ⁊ ãbulauerũt post vanitatem ⁊ vani facti sunt. ℟. De⁹. Añ. Uos ascẽdite ad diem festũ hunc: ego nõ ascendam quia tẽpus meum nondũ aduenit. Ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.
NOstra tibi q̃s dñe sint accepta ieiunia: q̃ nos et expiãdo grã tua dignos efficiãt: ⁊ ad remedia perducãt eterna. Per dñm. Ad vel. sup ps añ. Quidã autẽ ex eis dicebãt quia bon⁹ est: alij aũt nõ / s₂ seducit turbas. Añ. Tẽpus meũ nondũ aduenit: tps aũt vr̃m semp est paratũ. Ps. Magt. fo. xlix. Oro.
DA nobis q̃s dñe ꝑseuerãtẽ in tua volũtate famulatum: vt in diebus nr̃is et merito ⁊ nũero pp̃ls tibi seruiens augeat. Per d. ¶ Fer. iiij. l. i.
ET nõ dixerũt vbi est dñs qui ascendere nos fecit de terra egypti: q̃ transduxit nos

per desertũ per terrã inhabita
bilẽ ⁊ inuiã ꝑ terrã sitis ⁊ ima
ginẽ mortis: ⁊ per terrã in qua
non ambulauit vir neq̧ habita
uit homo. Hec. R. Qui. Lc. ij.
ET induxi vos in terrã car
meli vt comederetꝫ fructũ
eius ⁊ optima illiꝰ: ⁊ igressi cõ
taminastis terrã meã ⁊ heredi
tatẽ posuistis in abominationẽ
Hec. R. Adiutor. Lctõ tertia.
SAcerdotes nõ dixerunt:
vbi est dominꝰ: ⁊ tenẽtes
legem nescierũt me ⁊ pastores
preuaricati sunt in me: et pro-
phete prophetauerũt in baal: ⁊
idola secuti sũt. Hec dt. R. In
primo. A. Oues mee vocẽ meã
audiũt: ⁊ ego dñs agnosco eas.
Scds Bñdꝰ. fol. xlix. Orõ.
SAnctificato hoc ieiunio
deꝰ tuorꝫ corda fideliũ misera-
tor illustra: ⁊ q̃bꝰ deuotiõis pre
stas affectũ / pbe supplicãtibus
piũ benignꝰ auditũ. Per d. A.
Multa bona opa opatus sũ vo
bis propter qd opus vultis me
occidere. ps. Mgt. fo. xlix. Orõ.
ADesto supplicatiõibꝰ no-
stris omnipotens deus: ⁊
quibus fiduciam sperãdi pieta
tis indulges: ꝯsuete misericor-
die tribue benignꝰ effectũ. Per
dñm. ¶ Feria quīta. Lectio. j.
PRopterea adhuc iudicio cõ
tendã vobiscũ ait dñs: et
cũ filijs vrĩs disceptabo. Trãsi
te ad insulas cethim ⁊ videte et
incedar mittite ⁊ cõsiderate ve
hementer ⁊ videte si factũ est
huiuscemõi: si mutauit gẽs deos
suos ⁊ certe ipsi nõ sũt dij. Hec
dicit. R. Multiplicati. Lctõ ij.
POpulꝰ vero meꝰ mutauit
gloriã suam in idolũ. Ob
stupescite celi super hoc ⁊ porte
eius desolamini vehement: di
cit dñs. R. Deus. Lectio tẽtia.
DVo enĩ mala fecit ppl̃us
meus: me dereliq̃rũt fon
tem aque viue: ⁊ foderũt sibi ci
sternas dissipatas que ꝯtinere
nõ valẽt aquas. Hec. R. In te.
An. Quid molesti estis huic mu
lieri: bonũ enĩ opus operata est
in me. ps. Bñꝰ. fo. xlix. Oratio.
PResta q̃s oĩps deus: vt di
gnitas ꝯditiõis hũane ꝑ
īmoderãtiã sauciata: medicina
lis ꝑcimonie studio reformet.
Per dñm. An. Mittẽs hec mu-
lier in corpꝰ meũ hoc vnguẽtũ
ad sepeliendum me fecit. psal.
Magnificat. folio. xlix. Oratio.
ADesto dñe q̃s ꝓpiciꝰ ple-
bi tue: vt que tibi nõ pla-
cent respuẽtes: tuorum potius
repleant̃ delectationibus man
datorũ. Per do. ¶ Fer. vj. Lc. j.
NVnquid seruus est israel
aut vernaculꝰ: Quare er
go factus est in predã: sup eũ
rugierũt leones ⁊ dederũt vocẽ
suã: posuerunt terrã eiꝰ in soli
tudinẽ: ciuitates eiꝰ exuste sũt
⁊ nõ est qui habitet in eis. Hec
dicit. R. Tota. Lectio secunda
FIlij quoq̧ mempheos et
thaphneos cõstuprauerũt
te vsq̧ ad verticẽ. Nunquid nõ

istud factum est tibi: quia dereli quisti dñm deū tuum eo tēpore quo ducebat te per viā. Hec di. ℟. Ne auertas. Lectio tertia.

Et nūc quid tibi vis ī via egypti: vt bibas aquā turbidā? Et quid tibi cum via assyrioꝝ: vt bibas aquā fluminis? Hec. ℟. Deꝰ. Añ. Appropinquabat autē dies festus: et q̄rebāt principes sacerdotū quomodo iesum interficerēt: sed timebāt plebē. ps. Bñdꝰ. fol. xlix. Oro.

Cordibus nr̄is q̄s dñe gratiā tuā benignꝰ infunde: vt peccata nr̄a castigatiōe voluntaria cohibētes: tēporaliter potiꝰ maceremur: q̄ suppliciis deputemur eternis. Per dñm. Ad vel. sup ps. añ. Nō sis michi tu formidini spes mea ī die afflictiōis mee. Añ. Principes sacerdotū cōsiliū fecerūt vt iesum occiderēt: dicebāt autē nō ī die festo: ne forte tumultꝰ fieret ī populo. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Concede q̄s om̄ps deus: vt q̄ ꝓtectionis tue gratiā q̄rimus: liberati a malis oībus secura tibi mēte seruiamꝰ. p d.

¶ Sabbato. Lectio p̄ma.

Arguet te malicia tua: et auersio tua īcrepabit te. Scito et vide quia malum et amarum est reliquisse te dñm deū tuū: et nō esse timorē eius apud te: dicit dñs deus exercituum. Hec dicit. ℟. Qui custo. Lectō scda.

A Seculo confregisti iugū meū: rupisti vincula mea et dixisti nō seruiam. Hec dicit dominus. ℟. Adiutor. Lec. iij.

In omni eī colle sublimi et sub omni ligno frondoso tu ꝓsternebaris meretrix. Ego autem plātaui te vineā electā omne semē veri. Quo ergo conuersa es in prauum vinea aliena? Hec. ℟. In proximo. Añ. Desiderio desideraui hoc pascha mādūcare vobiscū anteq̄ patiar. ps. Bñdictus. fol. xlix. Oro.

Proficiat q̄s dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actiōibus erudita: quanto maiestati tue sit gratior: tāto donis potioribus augeat. Per d. Ad vespe. sup ps añ. Clarifica me pater apd temetipsum claritate quā habui p̄usq̄ mūdus fieret. Cap. Iudicasti. vrs. ℟m. Circūdederunt me viri mēdaces sine causa flagellis ceciderūt me. Sz tu domine defensor vidica me. ℣. Quā tribulatio proxima est et nō est q̄ adiuuet. Sed tu. Circūde. Hymnus. Vexilla regis ꝓdeunt. ℣. Dederunt in escā meā fel. Ad mag. añ. Non pro his rogo tātum: sed pro eis qui credituri sunt per verbū eoꝝ in me: quia tu pater ī me et ego in te vt et ipsi in nobis vnū sint: et vt credat mundus q2 tu me misisti. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Tueatur quesumus domīe dextera tua populum tuū deprecantem: et purificatū dignanter erudiat: vt cōsolatiōe

presenti foueat: & ad futura bona proficiat. Per dñm. Cōple. vtō. Dñica in ramis palmarū. Ad mat. Inuit. Ipsi vo nō cognouerūt vias meas quibus iuraui in ira mea: si introibūt in requiē meā. Ps. Venite. hy. Pāge ligua. In .j. noc. ā Seruite. ps Btūs vir. Ro .j. . Erue a framea. Et de manu ca. l. j

Psalmi vicesimiprimi q lectus est seriem decursu el diligenter prius debemus intendere q in superscriptiōe cōtineat: vt cognita ei9 origie intelligentiam ipsius facilius cōsequmur: et manifestato capite possint rectius mēbra ceta distribui. Inscribit enim ita. In finem pro susceptiōe matutina psalmus ipsi dauid Tu autem. In die qua inuocaui te domine dixisti noli timere. Judicasti causam meā & liberasti me deus meus. . In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Judicasti causam. l. ij.

Nisi fallor susceptio matutina solis ortū semp antecenit: & priusq orbem radiorum clarus splendor illuminet matutinū noctiū tenebris terminū ponit: ac resoluta sensim caliginum potestate rebus cūctis facies quedam ac lumē infunditur. Fratres mei elongauerūt a me & noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. v. Amici mei & primi mei. Quasi alieni recesserunt. Lctō tria

Ac eius veluti sub vna materia tenebrarū mūdus in cōfusione iacuerit interuentu matutino diuersa specierū varietate distinguit: hoc est cum omnia ceca fuerint oculi omniū reparantur. Tu autem. Attende domine ad me & audi voces aduersariorum meor. Nūquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam aie mee. Homo pacis mee i quo sperabā: ampliauit aduersum me supplantationem. Nunqd redditur. In .ij. nocturno ān Conserua. ps De ore leonis. l. iiij.

Nox enim quodāmodo aufert oculos mundo: aurora restituit. Atq ita matutina susceptione perfruimur: vt gloriosius postmodum solis splendore potiamur. Cōclusit vias meas inimicus insidiator fact9 est michi sicut leo in abscōdito repleuit & iebriauit me amaritudine: deduxerūt in lacū mortis vitam meam & posuerūt lapidem contra me. Vide domine iniqtatē illor & iudica causam aie mee defensor vite mee. v. Fact9 sum i derisū oi pplo meo cāticū eor tota die. Vide. l. v.

Sed quoniā dicit apostol9 Lex spiritalis est: & spiritalibus spiritalia comparanda sunt: solem hic iusticie arbitror designari: hoc est xpm dñm qui nobis ignorātie tenebris & peccatorum cecitate submersis celestis doctrine sue lumen infu-

dit: et quos nō habem⁹ oculos cordis inseruit et velut radios quosdam aplos suos misit: qui nos de nocte teterrime deliquē tie liberarent. R. Noli michi esse alien⁹: parce michi dn̄e in die mala: cōfundātur oēs qui me persequūtur et non confundar ego. V. Cōfundātur oēs inimici mei. Et non. Lectio. vi.

Huius itaq ortus solis iusticie matutino pctōz caligo tota perimit sicut ipse propheta ait ex psona dn̄i. In matutinis interficiebā oēs pctōres terre. R. Dn̄s mecum est tanq bellator fortis: ppterea persecuti sunt me et intelligere non potuerūt. Dn̄e pbās renes et corda tibi reuelaui causam meam. V. Et vim faciebāt qui querebāt aīam meā: et qui inquirebāt mala michi locuti sūt vanitates. Dn̄e. In .iii. noc. A. Nō sunt loqle. V. Ne pdas cū impijs. Scdm matth. xxi. L. vii.

In illo tpe. Cū appropinquasset ies⁹ hierosolymis et venisset bethfage ad mōtem oliueti: tūc misit duos discipulos suos dicēs eis. Ite i castellū qd cōtra vos est: et statim inuenietis asinā alligatā et pullū cū ea: soluite et adducite michi. Et reli. Ome. vene. bede pbri.

Mediator dei et hoīm homo iesus xps qui p humani gnīs salute passur⁹ de celo descēderat ad terras/ appropinquāte hora passionis eiusdem appropinquare voluit loco passionis: vt etiā pro hoc claresceret q non inuitus sed spōte pateretur. In asino ven: re et a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiam eruditus quisq per hoc agnosceret ipm esse xpm quē sic illo venturum pphetia olim premissa signauerat. R. Dixerūt impij apud se non recte cogitātes circūueniam⁹ iustū qm cōtrarius est operib⁹ nostris: pmittit se sciētiam dei habere: filiū dei se noiat: et gloriat patrem se habere deū. Videam⁹ si sermones illius veri sint: et si est vere fili⁹ dei liberet eū de manib⁹ nostris: morte turpissima cōdēnem⁹ eū. V. Viri impij dixerunt: opprimam⁹ virū iustū iniuste: et de spolijs ei⁹ sortem mittamus. Videam⁹. Le. viii.

Ante quinq dies pasche venire voluit: sicut ex iohannis euāgelio didicimus vt etiā p hoc ostēderet se esse agnū immaculatum q peccata tolleret mundi. R. Viri impij dixerūt: opprimam⁹ virū iustū iniuste: et deglutiam⁹ eū tanq inferi viuū: auferam⁹ memoriā illius de terra: et de spolijs ei⁹ sortē mittam⁹ inter nos. ipsi eni homicide thesaurizauerūt sibi malum. insipientes et maligni oderūt sapiētiam. Et rei facti sunt in cogitationib⁹ suis. V. Dixerūt impij apud se non recte cogitātes: circūueniam⁹ iustum qm cōtrari⁹ est operibus

nostris. Et rei facti. Lectio .ix.
Hinc⁹ quippe paschalis cu
ius immolatiōe populus
israel est ab egyptiaca seruitu
te liberatus: ante quinqꝫ dies
pasche id ē quartadecima luna
ad vesperū iussus est imolari:
significās eum qui nos suos sā
guine redēptur⁹ erat ante qn=
qꝫ dies pasche: id est hodierno
die magno ꝓcedētiū sequētiū=
qꝫ populorum gaudio ac lauda
tione deductus venit in templū
dei: et erat quotidie docēs in tē
plo. ℞. Insurrexerunt in me vi
ri iniqui absqꝫ misericordia q̄se
rūt me interficere et nō peper=
cerunt in faciem meam spuere
et lāceis suis vulnerauerūt me
Et concussa sunt oia ossa mea
Ego autem estimabam me tā=
q̄ȝ mortuum super terram. ℣.
Et dederunt in escam meā fel
et i siti mea potauerūt me ace
to. Et con. ℣. Effuderunt furo
rem suū in me et frenduerunt
super me dentibus suis. Ego.
℞. Insurrexerūt. ℣⁹. sacerdo.
De ore leo. In laudibus Anti.
Dominus deus auxiliator
meus: ⁊ ideo nō sum con
fusus. ps. Miserere. fo. xv. anti.
Circundātes circūdederūt me:
et i nomine domini vindicabor
in eis. ps. Confitemini. folio.
xxxvii. an. Judica causam meā
defende quia potens es domine
ps. Deus deus meus. fol. xviii.
an. Cum angelis ⁊ pueris fide
les inueniātur triūphatori mor
tis clamātes osanna i excelsis.
ps. Benedicite. fo. xlix. an. Cō
fundantur qui me ꝑsequuntur
et non confundar ego domine
deus meus. ps. Laudate. folio
xlviii. ch. Faciem meam. hym.
Lustra. ℣. Eripe me de inimicis
meis. Ad benedictus an. Tur
ba multa que cōuenerat ad di
em festum clamabat ad domi
num: benedict⁹ qui venit i no
mine domini osanna i excelsis.
ps. Benedictus. fo. xlix. oratio.
Omnipotēs sēpiterne de⁹:
qui hūano generi ad imi
tandū humilitatis exēplū: sal
uatorē nostrū carnē sumere et
crucē subire fecisti/ cōcede ꝓpi
cius: vt ⁊ patiētie ipsius habere
documēta: ⁊ resurrectionis cō
sortia mereamur. Per eū. Ad
primā anti. Dñs de⁹. ps. De⁹
de⁹ me⁹ resp. fo. vi. Ad terciā.
an. Pueri hebreorū vestimenta
prosternebāt in via ⁊ clamabāt
dicentes osanna filio dauid be
nedictus qui venit i nomine do
mini. Cpm. Non sis michi. ℞.
Fratres mei. Et reincipitur ℞
q̄re illud ⁊ sequētia in ma. cp.
℣o īpreceden. do. ℣. Erue a fra
mea. Oratio vt supra. Ad sext.
an. Pueri hebreorum tollētes
ramos oliuarum obuiauerunt
domino clamātes ⁊ dicētes osā
na in excelsis. Cpz. De⁹ ne elō
geris. vt supra. ℞. Attende do
mine. ℣. De ore leo. Ad .ix. an
Cum an. vt supra in laudi. Cp.
Confundantur omnes. ℞. No

ii. ℣. Ne perdas. Oro vts. Ad vs
sup ps an. Occurrerũt turbe cũ
florib⁹ et palmis redẽptori ob-
uiam ⁊ victori triũphãti digna
dãt obsequia filio dei ore gẽtes
predicant: et in laude xpi voces
sonãt p nubila osanna. ps. Di-
xit dñs. fo. xxxvi. Cpm. Iudica
me. ℟. Circũdederũt. hy⁹. Vexil
la. ℣. Dederũt in escã. an. Cepe
rũt oẽs turbe descẽdẽtiũ gaudẽ
tes laudare deũ voce magna su
per oib⁹ quas viderãt virtuti-
bus dicẽtes: bñdict⁹ qui venit
rex i noĩe dñi: pax i celo ⁊ gl'ia
in excelsis. ps. Magt. fol. xlix.
Cõpleto. vts. ¶ Fer. ii. Lec. i.

SI laueris te intro ⁊ mul-
tiplicaueris tibi herbam
borith maculata es in iniq̃tate
tua corã me: dicit dñs deus.
Quõ dicis nõ sum polluta post
baalim nõ ambulaui. Vide vi-
as tuas in cõualle: scito q̃d fe-
ceris. Hec di. ℟. In die. Lec. ii.

ASsor leuis explicãs vias
suas onager assuet⁹ in so
litudine. In desiderio aĩe sue at
traxit vẽtum amoris sui null⁹
auertet eã oẽs q̃ querũt eã non
deficiẽt i mẽstruis ei⁹ inueniãt
eam. Hec. ℟. Fratres. Lec. iii.

PRohibe pedem tuũ a nu-
ditate: et guttur tuũ a si-
ti. Et dixisti. Desperaui nequaq̃
faciã. Adamaui q̃ppe alienos:
et post eos ambulabo. Quõ cõ-
funditur fur qñ deprehenditur
sic cõfusi sunt dom⁹ israel. Hec
dicit. ℟. Attende. In laud. an.

FAciem meam non auer-
ti ab increpãtib⁹ ⁊ cõspuẽ
tibus in me. ps. Miserere. fol.
xv. an. Framea suscitare aduer
sus eos qui dispergũt gregem
meum. ps. Verba. fo. ii. an. Ap
penderunt mercedem meã tri-
ginta argẽteis q̃s appreciatus
sum ab eis. ps. De⁹. fol. xviii.
an. Inundauerũt aque sup ca-
put meũ dixi periĩ inuocaui no
men tuum dñe de⁹. ps. Confi-
tebor. fo. xii. an. Labia insurgẽ
tium ⁊ cogitatiões eorũ vide do
mine. ps. Laudate. folio. xlviii.
Cpm. hy⁹. ℣. vt supra in do. an.
Non haberes i me potestatem
nisi desup datũ tibi fuisset. ps.
Benedictus. fo. xlix. Oro

DA q̃s oĩps de⁹: vt qui i tot
aduersis ex nostra infirmitate
deficim⁹: intercedẽte vnigeniti
tui passione respirem⁹. Qui te-
cum. ⁊c. Ad hor. ãe de laudi. et
vltima ad nonam. Cetera vts.
vt i do. ⁊ ita fit istis trib⁹ dieb⁹.
Per hos tres dies dicũtur quĩ
quaginta psi. ad primam in ma
iori ecclesia. Ad vel. sup ps. an.
Magister dicit tempus meũ p
pe est apud te facio pascha cũ
discipulis meis. Cpm hymnus
⁊ ℣l⁹. vts. an. Recordare mei
domine ⁊ erue me ab his qui p
sequuntur me. Psalmus. Ma-
gnificat. folio. xlix. Oratio.

ADiuua nos de⁹ salutaris
noster: ⁊ ad beneficia reco
lenda quibus nos instaurare di-
gnatus es: tribue venire gaudẽ

tres. Per dn. ¶ Feria .iij. Lec. j.

Ipsi et reges eorum principes et sacerdotes et prophete eorum dicentes ligno, pater meus es tu: et lapidi me genuisti. Verterunt ad me tergum et non faciem. Hec di. ℟. Conclusit. Lec. ij.

Et in tempore afflictionis sue dicent. Surge et libera nos: vbi sunt dii tui quos fecisti tibi? Surgant et liberent te in tempore afflictionis tue. Hec di. ℟. Noli esse. Lectio tertia.

Secundum numerum quippe ciuitatum tuarum, erant dii tui iuda. Quid vultis mecum contendere iudicio? Omnes dereliquistis me dicit dominus. Hec di. ℟. Domine.

Vide domine et considera quoniam tribulor: velociter exaudi me. In lau. an. ps. Miserere. folio .xv. An. Discerne causam meam domine ab homine iniquo et doloso erue me. ps. Iudica me. fo. xiij. An. Dum tribularer clamaui ad dominum de ventre inferi et exaudiuit me. ps. Deus deus meus. fo. xviij. An. Domine vim patior responde pro me quia nescio quid dicam inimicis meis. ps. Ego dixi in di. fo. xvj. An. Dixerunt impii opprimamus virum iustum iniuste: quoniam contrarius est operibus nostris. ps. Laudate dn. fo. xlviij. An. Nemo tollit a me animam meam: sed ego pono eam, et iterum sumo eam. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus da nobis ita dominice passionis sacramenta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eundem. Ad ho. an. de lau. Ad ix. vlti. an. de lau. In vesp. cap. pos. an. fer. ps. Potestatem habeo ponendi animam meam et iterum sumendi eam. ps. Magt. fo. xlix. Oro.

Da nobis misericors deus et ab omni surreptione vetustatis expurget et capaces sancte nouitatis efficit. Per d. ¶ Fe. iiij. Lec. j.

Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt. Deuorauit gladius vester prophetas vestros quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum domini. Nunquid solitudo factus sum israeli aut terra serotina. Hec. ℟. Dixerunt. Lec. ij.

Quare ergo dicit populus meus recessimus: non veniemus vltra ad te. Nunquid obliuiscetur virgo ornamenti sui: aut sponsa fascie pectoralis sui? Populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. ℟. Viri. Lec. iij.

Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querendam dilectionem? Que insuper et malicias tuas docuisti vias tuas: et in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum et innocentium. Non in fossis inueni eos: sed in omnibus que supra memoraui. Hec. ℟. Insurrexerunt. In laud. an.

Libera me de sanguinibus deus deus meus: et exultabit lingua mea iusticiam tuam. ps. Miserere. fo. xv. an. Contumelias et terrores passus sum ab eis: et dominus mecum est tanquam

bellator fortis. ps. Te decet. fo. xix. an. Ibi vo innanem quesierunt aiam meam: introibunt i inferiora terre. ps. Deus. fo. xviij. an. Oes inimici mei audierunt malum meum dne letati sunt qm tu fecisti. ps. Exultauit. fo. xx. an. Alliga dne in vinculis nationes gentium: et reges eorum in compedibus. ps. Laudate. fol. xlviij. Chr. hy. et vers. vts. an. Symon dormis no potuisti vna hora vigilare mecum? ps. Bnd'. f. xlix.

Respice quesumus (Oratio omnipotens deus: vt qui ex nostris excessibus incessanter affligimur: p vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecum

Ad horas &c. de lau. &c. vt supra Nota quodcunque festum hodie euene. terminabitur ad nonam excepto festo annunc. quod si i hac die eue. dicetur due vespe. pme ab epo de fes. alie ab ebdomadario de fer. vt sequitur. Si autem predictum fes. i aliquo dierum subsequentium vsque ad oc. pasc. euen. tunc vsque ad die martis post dictas oc. pasche differetur. In vesperis non dicitur Deus in ad. Sed i eccle. parisien duobus clericis chorum tenen. ab illo q dextrum chorum tenet incipitur an. Beatus vir. Psalmus. Misit dominus edi. Et cetere ad ce. vt i psalte. sine Gloria. sine neuma: sine cap. sine hy. sine vs. sz finito po. et an. ab ebdomadario incipitur an. Quotidie apud vos eram docens i templo no me tenuistis: et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum ps. Mag. fo. xlix. Sequitur. Oremus. ane Dns vo. Oro.

Respice qs dne sup hanc familiam tuam p qua dns nr iesus xps no dubitauit manibus tradi nocentium: et crucis subire tormentum. Qui tecum. Nec dicitur i fine Dominus vobis. nec Bene. dno. et sic vsque ad pasc. Copl. icipitur Cum inuocs. fo. pmo. In te do. folio. xxi. Qui habitat in adiu. folio. xxviij. Ecce nunc benedi. folio. xlv. Et statim sine Glia dicitur Oremus. Respice qs do. vts Et ita fit fe. v. et vi. et sab. vsque ad ix. Fer. v. ad ma. i maiori ecclesia icipiuntur ma. a cantore per an: et ita icipiunt a priuate dicentibus p anti. videlicet.

Zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. ps. Saluum me fac. folio. iij. an. Auertantur retrorsum et erubescant q cogitant michi mala. ps Deus in adiutorium. fo. xxi. a. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te do. f. xxi. vs Exurge domine et iudica causam meam. R. Intende in iudicio deus meus. Sequitur Pater noster. sub silentio. nec dicitur Et ne nos indu. nec Iube domine. nec in fine R. dicitur Tu aut. nec aliud. Incipiunt threni id est lamentationes Hieremie. ca. i. Lectio prima. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo: facta

est quasi vidua dña gentiũ: prin
ceps prouinciarũ facta est sub tri
buto. Beth. Plorans plorauit
in nocte: et lachryme ei⁹ in ma
xillis ei⁹. Non est q̃ cõsolet̃ eã
ex oĩb⁹ caris ei⁹. Oẽs amici ei⁹
spreuerũt eã: & facti sunt ei ini
mici. Gimel. Migrauit iudas
pp̃ter afflictionẽ et multitudi
nem seruitutis. Habitauit in=
ter gentes/ nec inuenit requiẽ.
Oẽs psecutores ei⁹ apprehẽde
rũt eã inter angustias. ℟. In
mõte oliueti oraui ad patrem:
pater si fieri põt trãseat a me
calix iste: spũs quidẽ prõpt⁹ est
caro aũt infirma. Fiat volun=
tas tua. ℣. Verũtamen non si
cut ego volo / sed sicut tu vis.
Fiat volũ. Lectio. ij. Deleph.

V Ie syon lugent: eo q non
sint q̃ veniãt ad solẽnita
tem. Oẽs porte eius destructe:
sacerdotes ei⁹ gemẽtes. Vir=
gines ei⁹ squalide: et ipsa op=
pressa amaritudine. He. Facti
sunt hostes ei⁹ in capite inimi
ci ei⁹ locupletati sunt: q̃r dñs
locut⁹ est sup eã pp̃ter multi=
tudinẽ iniquitatũ ei⁹. Paruu=
li ei⁹ ducti sunt captiui ante fa
ciem tribulãtis. ℟. Tristis est
aĩa mea vsq; ad mortẽ: sustine
te hic & vigilate mecũ/ nũc vi=
debitis turbam que circũdabit
me. Vos fugã capietis/ et ego
vadam immolari p vobis. ℣.
Ecce appropinquabit hora/ et
fili⁹ hois tradet̃ in man⁹ pec=
catorũ. Vos. Lectio. iij. Vau.

E T egressus est a filia syon
oĩs decor eius: facti sunt
principes ei⁹ velut arietes non
inueniẽtes pascua: et abierunt
absq; fortitudine ante faciem
subsequẽtis. Zai. Recordata est
hierl'm dierum afflictionis sue
et preuaricationis oĩm suorũ de
siderabiliũ que habuerat a die
bus antiquis: cũ caderet popu
lus ei⁹ in manu hostili: et non
esset auxiliator. Viderũt eã ho
stes & deriserunt sabbata eius.
℟. Amicus me⁹ osculo me tra
didit signo: quẽ osculat⁹ fuero
ipse est tenete eũ. Hoc malũ fe
cit signũ qui per osculũ adim=
pleuit homicidiũ. Infelix pre=
termisit precium sanguinis: et
in fine laqueo se suspendit.
℣. Bonum erat ei si nat⁹ non
fuisset homo ille. Hoc. In scdo
noct. Añ. Liberauit dñs paupe
rem a potẽte & inopem cui non
erat adiutor. Ps. De⁹ iudiciũ.
fo. xxi. Añ. Cogitauerũt impii
et locuti sunt nequitiã iniqui=
tatem i excelso locuti sunt. Ps.
Quã bonus. fo. xxij. Añ. Exur=
ge dñe & iudica causam meam
Ps. Vt quid deus. fol. xxij. ℣.
Deus me⁹ eripe me de manu
peccatoris. ℟. Et de manu con
tra legem agentis et iniqui.
Augusti. sup ps. liij. Lec. iiij.

E Xaudi deus orationẽ meã
dum tribulor: a timore ini
mici erue animam meam. Se
nuerũt inimici in martyres qd
orabat ista vox corporis chri=

ni? Hoc orabat ut eruerẽtur ab inimicis: et non eos possent occidere inimici. ℟. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: ve illi per quẽ tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecũ manum in parapsidе hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius illi erat. Lectio. v.

Ergo exauditi non sunt qui occisi sunt: et deseruit deus contritos corde seruos suos: et sperãtes in se despexit. Absit. ℟. Eram quasi agnus innocens ductus sum ad immolãdũ et nesciebã: consiliũ fecerũt inimici mei aduersum me dicẽtes. Venite mittamus lignũ in panẽ eius et eradamus eũ de terra viuentiũ. ℣. Oẽs inimici mei aduersum me cogitabãt mala michi verbũ iniquũ mãdauerũt aduersum me dicẽtes. Venite. L. vi.

Quis enĩ inuocauit dñm et derelictus est? Quis sperauit in eũ et desertus est ab eo? Exaudiebãtur et occidebantur: et tñ ab inimicis eruebantur. ℟. Una hora non potuistis vigilare mecũ: qui exhortabamini mori pro me? Vel iudam non videtis quõ non dormit: sed festinat tradere me iudeis? ℣. Dormite iam et requiescite, ecce appropinquabit qui me traditurus est. Vel in. In. iij. noct. An. Dixi iniquis: nolite loqui aduersus deũ iniquitatem. ps. Cõfitebimur. fo. xxij. ℣. Terra tremuit et quieuit dũ resurgeret i iudicio deus. ps. Notus in iudea. fo. xxiij. An. In die tribulationis mee deũ exquisiui manibus meis. ps. Voce mea. f. xxiij. ℣. Homo pacis mee in quo sperabam. ℟. Ampliauit aduersum me supplantationem. j ad Corinthios. xj. Lectio. vij.

Ego enĩ accepi a dño qđ et tradidi vobis: qm̃ dñs iesus xps in qua nocte tradebatur accepit panẽ grãs agẽs fregit et dixit. Accipite et comedite hoc est corpus meũ qđ pro vobis tradetur hoc facite in meam cõmemorationem. ℟. Seniores ppli consilium fecerũt vt iesum dolo tenerẽt et occiderẽt. Cum gladijs et fustibus exierũt tãq̃ ad latronem. ℣. Cõgregauerũt iniquitatem sibi et egrediebantur foras. Cum gla. Lectio octaua.

Similiter et calicẽ postq̃ cenauit dicẽs. Hic est calix nouum testamẽtum in meo sanguie: hoc facite quotiẽscũq̃ bibetis in meam cõmemorationẽ. Quotiẽscũq̃ enĩ manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem dñi annũciabitis donec veniat. ℟. Reuelabũt celi iniquitatẽ iude: et terra aduersus eũ ɔsurget: et manifestũ erit pctm̃ illius in die furoris dñi. Cũ eis qui dixerũt dño deo: recede a nobis, sciẽtiã viarum tuarum nolumus. ℣. In die pditionis seruabitur, et ad diem vltionis ducetur. Cum. Lectio. ix.

Itaq̃ quicũq̃ mãducaue
rit panẽ: vel biberit calicẽ
dñi indigne: reus erit corporis
& sãguinis dñi. ꝓbet autẽ seip
sũ hõ: & sic de pane illo edat: et
de calice bibat. q̃ eni mãducat
& bibit ĩdigne iudiciũ sibi mã=
ducat & bibit nõ dĩiudicãs cor=
pus dñi. ℟. O iuda q̃ dereliqui
sti ꝯsiliũ pacis: & cũ iudeis cõ=
siliat⁹ es triginta argẽteis võ=
didisti sãguinẽ iustũ. Et pacem
osculo ferebas quã ĩ pectore nõ
habebas. ℣. Os tuum abunda
uit malicia & lingua tua cõcin
nabat dolos. Et pacis. O iuda.

Iustificeris (In laud. ãn.
dñe ĩ sermonibus tuis: &
vincas cũ iudicaris. ps. Mise=
rere. fo. xv. ãn. Dñs tanq̃ ouis
ad victimã ductus est & nõ ape
ruit os suũ. ps. Domine refu=
gium. fo. xxviij. ãn. Contritum
est cor meum: in medio mei cõ
tremuerunt oĩa ossa mea. ps.
De⁹ de⁹ meus. fol. xviij. anti.
Exhortatus es in virtute tua &
in refectione sãcta tua dñe. ps.
Cãtemus. fol. xxv. ãn. Oblatus
est q̄ ipse voluit & peccata nr̃a
ipse portauit. ps. Laudat. folio
xlviij. ã. Traditor aũt dedit eis
signũ dicẽs. quẽ osculat⁹ fuero
ipse est tenete eũ. ps. Bñ⁹. fo.
xlix. ℣ sus isti ĩ maiori ecclesia
ꝑ unanocte dicẽdi sunt a duob⁹
sa. Sc̃a a duob⁹ diaconis. Et
tertia a duob⁹ subdiaconis. In
cipiũt ergo ab eis retro altare
et respondet chorus vicissim.

Kyrieleysõ. chorus Kyriel. duo
Dñe miserere: parce famulis:
xp̃s dñs factus est obediens vs
q̃ ad mortem. cho. Kyriel. duo.
Qui passurus aduenisti ꝓpter
nos. cho. Xp̃el. duo. Qui ꝓphe=
tice promp̃sisti ero mors tua o
mors. chor⁹. Xp̃el. duo. Qui ex
pansis ĩ cruce manib⁹ traxisti
oĩa ad te secula. chorus. xp̃el.
duo. Agno miti basia: cui lup⁹
dedit venenosa. chor⁹. Kyriel.
duo Teq̃ vinciri voluisti: nos
q̃ a mortuis vinculis eripuisti.
cho. Kyriel. duo. Vita in ligno
moritur: infern⁹ & mors lugẽs
spoliat. cho. Kyriel. duo. Dñe
mise. chor⁹. Parce. vers. duo vl
vn⁹ sor. Mortẽ aũt crucis. ps.
Miserere. fol. xv. cũ oratione.
Respice. Sequit̃ trina percussio
In ecclesia tamẽ parisiẽ. post
℣. Mortem. nichil dicitur: sed
stati ter percutitur. & sic fit aliis
dieb⁹ sequẽtib⁹. Stati dicũtur
vij. ps. penitentiales scz aũ pri=
mã: cũ ã. Intret. et absolutiõe
q̃ ponit̃ post letaniã. Ad .j. ps.
Deus ĩ noie. fo. xvj. Beati im=
macula. fo. xxxviij. Retribue.
folio. xxxviij. ℟. In monte. ℣.
Verũtamen. et reicipit̃. Oro.
Respice. Ad .iij. ps. Legẽ pone.
cũ cet'is. f. xl. ℟. Tristis. Oro.
Respice. Ad .vj. ps. Defecit.
cũ ceteris. fol. xlj. ℟. Amicus.
Oro. Respice. Ad .ix. ps. Mira=
bilia. cũ cet'is. fol. xlij. vers. ℟.
Vnus ex dis. Oratio. Respice.
vt supra. Ad vesp. sup ps ãn.

Calicē salutaris accipiā: & nomē dn̄i inuocabo. ps. Credidi. fo. xxxviij. añ. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacific⁹: cum loq̄bar illis ipugnabāt me gratis. ps. Ad dn̄m cū. fo. xliij. añ. Ab hoib⁹ iniq̄s libera me dn̄e ps. Eripe me dn̄e. f. xlvi. a. Custodi me a laqueo quem statuerūt michi: & a scādalis operātiū iniquitatē. ps. Dn̄e clamaui. fo. xlvi. añ. Considerabā ad dexterā & videbā & nō erat q̄ cognosceret me. ps. Voce mea. fo. xlvij. Postea incipit a sacer. a. Cenātib⁹ illis accepit iesus panē bn̄dixit ac fregit dedit discipulis suis. ps. Mḡt. folio. xlix. Ofo. vt i mis. extra chorū. Ofo. Respice. Post prandium fit p̄cessio. ad lauāda altaria: vt in processionali. ¶ Feria sexta ad matutinas. In primo noc. añ.

Astiterunt reges terre & p̄ncipes ɔuenerūt in vnū aduersus dn̄z & aduersus xp̄m eius. ps. Quare fre. fo. i. a. Diuiserunt sibi vestimēta mea: & super vestem meam miserunt sortem. ps. Deus de⁹ meus res. fo. vi. añ. Insurrexerunt in me testes iniqui: & mētita est iniq̄tas sibi. ps. Dn̄s illumi. f. viij. ℣. Diuiserunt sibi vestimēta mea. ℟. Et super vestem meaz miserunt sortem. Lec. i. Mem.

Cui comparabo te cui assimilabo te filia hierusalez cui exequabo et consolabor te ℣go filia syō? Magna ei velut mare cōtritio tua quis medebitur tui. Nū. Prophete tui viderunt tibi falsa & stulta: nec aperiebāt iniquitatem tuam: vt te ad penitentiam prouocarēt: viderūt autem tibi assumptiōes falsas & eiectiones. ℟. Omnes amici mei dereliquerunt me & preualuerunt insidiātes michi tradidit me quem diligebam: & terribilibus oculis plaga crudeli percutiens. Aceto potabāt me ℣. Et dederūt in escā meā fel & i siti mea. Ace. l. ij. Samech.

Plauserūt super te manibus omnes transeūtes p viam: sibilauerunt & mouerūt caput suū super filias hierusalem: heccine est vrbs dicētes p̄fecti decoris gaudiuz vniuerse terre. Aym. Aperuerūt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerūt & frēduerūt dentibus et dixerunt deuorabimus. En ista est dies quā expectabamus inuenim⁹ vidim⁹. ℟. Vinea mea electa ego te plātaui. Quō ɔuersa es in amaritudinē vt me crucifigeres et barrabā dimitteres? ℣. Ego q̄dē plātaui te vinea mea electa oē semē verū. Quomodo. Lec. iij. Phe.

Fecit dominus que cogitauit compleuit sermonem suum queȝ preceperat a dieb⁹ antiquis destruxit & non pepercit & letificauit super te inimicum & exaltauit cornu hostium tuorum. Sade. Clamauit cor eorum ad dominuȝ super muros

filie syō. Deduc quasi torrentē
lachrymas per diē et noctē. Nō
des requiē tibi: neqꝫ taceat pu
pilla oculi tui. ℟. Tanqꝫ ad la=
tronē existis cū gladijs et fusti=
bus cōprehēdere me: quotidie
apud vos erā in tēplo docens et
nō me tenuistis et ecce flagella
tū ducitis ad crucifigendū. ℣.
Cumqꝫ iniecissent man⁹ in iesuz
et tenuissent eum dixit ad eos.
Quotidie. In .iij. noct. an. Vim
faciebāt q̄ q̄rebāt aiām meam.
ps. Dñe ne. ij. fo. xj. an. Cōfun=
dant et revereant̄ q̄ querūt ani
mam meam (vt auferant eam
ps. Expectans. fo. xij. an. Alie=
ni insurrexerūt in me et fortes
quesierūt animā meā. ps. De=
us in no. fo. xvj. ℣. Insurrexe=
rūt in me testes iniqui. ℟. Et
mētita est iniq̄tas sibi. lec. iiij.

N Arrauerūt vt abscondē=
rent laqueos dixerūt: q̄s
videbit eos. Latere putabāt eū
quē occidebāt latere deum. ℟.
Barrabas latro dimittitur: et
innocens xp̄s occiditur: nam et
iudas armis doctus sceleris q̄
per pacē didicit facere bellum
Osculādo tradidit dñm iesum
xp̄m. ℣. Ecce turba et qui voca
batur iudas venit: et dū appro=
pinq̄ret ad iesuz. Oscu. Lec. v.

E Cce puta hō erat christ⁹ si
cut ceteri homies: nescie=
bant quid de illo ageretur. Nū
quid et deus nescit? ℟. Tradide
runt me in manus impiorūz et
inter iniquos proiecerunt me:

et non pepercerūt anime mee:
congregati sunt aduersum me
fortes. Et sicut gigantes stete
rūt contra me. ℣. Astiterūt re
ges terre et principes cōuenerūt
in vnum. Et. Lectio. vj.

O Cor hūanū q̄re tibi dixi=
sti: q̄s videt me cū ille videat q̄
te fecit? Dixerūt q̄s videbit eos
Videbat deus videbat et christ⁹
qr et christ⁹ de⁹. ℟. Iesuz tradi
dit impius sūmis p̄ncipib⁹ sa=
cerdotū et seniorib⁹ ppl'i: petrus
aūt seq̄batur a longe. Vt vide=
ret finē. ℣. Et ingressus petr⁹
in atriū principis sacerdotum.
Vt vide. In .iij. noc. an. Ab insur
gētib⁹ in me libera me dñe qr
occupauerūt animā meam. ps.
Eripe me. fo. xvij. an. Longe fe
cisti notos meos a me traditus
sum et non egrediebar. ps. Dñe
de⁹ salutis. fo. xxvij. an. Capta
bunt in animā iusti: et sangui=
nem innocentem cōdemnabūt.
ps. Deus vltionū. fo. xxix. ℣.
Ab insurgentib⁹ in me libera
me domine. ℟. m. Quia occupa
uerunt animam meam. Ad he
breos. iiij. Lectio septima.

F Estinemus ergo īgredi in
illam requiē: vt ne in id=
ipsum q̄s incidat incredulita=
tis exemplū. ℟. Caligauerunt
oculi mei a fletu meo quia elō
gatus est a me q̄ cōsolabat̄ me
videte omes popl'i Si est dolor
silis sicut dolor me⁹. ℣. O vos
oēs qui transitis p viam attēdi
te et videte. Si est. Lectio. viij.

Vivus est enĩ dei sermo & efficax & penetrabilior oĩ gladio ancipiti: & ptingẽs vsq; ad diuisionẽ anime ac spũs cõpagum quoq; ac medullarũ et discretor cogitationũ & intentionum cordis. ℞. Velũ tẽpli scissum est: & oĩs terra tremuit latro de cruce clamabat dicẽs. Memento mei domine dũ veneris in regnũ tuum. ℣. Amẽ dico tibi quia hodie mecũ eris in paradiso. Memento. Lec. iii.

Et nõ est vlla creatura inuisibilis in cõspectu eius. Oĩa autẽ nuda & apta sũt ocl'is eius ad quem nobis sermo. ℞. Tenebre facte sunt dũ crucifixissent iesũ iudei: & circa horã nonã exclamauit iesus voce magna: deus deus meus vt quid dereliquisti me? Et iclinato capite emisit spiritũ: tũc vnus ex militibus lãcea latus eius perforauit: & cõtinuo exiuit sanguis et aqua. ℣. Cum ergo accepisset iesus acetũ dixit: cõsummatũ est Et inclina. Tenebre. In lau. an.

Proprio filio suo nõ pepcit deus: sed pro nobis oĩbus tradidit illũ. ps. Miserere. f. xv. an. Anxiatus est i me spũs meus: in me turbatũ est cor meũ. ps. Dñe exaudi. ij. fo. xlvij. an. Ait latro ad latronẽ: nos qdẽ digna factis recipimus hic aũt qd fecit? memẽto mei dñe dũ veneris i regnũ tuũ. ps. Deus deus meus. fo. xviij. an. Dũ cõturbata fuerit aĩa mea dñe mie meor eris. ps. Dñe audiui. fo. xxx. an. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. ps. Laud. fo. xlviij. an. Posuerũt sup caput eius causam ipsius scriptã iesus nazarenus rex iudeorum. ps. Bñs. fo. xliv. Cetera i die pce. Ad horas dñr. iiij. R̃ia pma de mat. p ordinẽ cũ orone. Respice. Ad vesp. a. Calicẽ. vrs. cũ eisdẽ ps videlz. Credidi. cũ cete. fo. xxxvij. an. Cum accepisset acetũ dixit cõsummatũ est: & inclinato capite emisit spiritum. ps. Mgt. fo. xlix. Oro. Respice. vrs. ¶ Sabbato in primo nocturno. an. In pace in idipsum dormiam et requiescam. ps. Cum inuoca. fo. j. an. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sctõ tuo. ps. Dñe quis ha. fo. iiij. an. Caro mea requiescet in spe. ps. Conserua me. folio. iiij. ℣. In pace in idipsum dormiam & requiescam. Lectio pma. Then.

Reddes eis vicẽ dñe iuxta opera manuum suarũ dabis eis scutũ cordis laborẽ tuum. Perseqris in furore & conteres eos domine. Aleph. Quomodo obscuratũ est aurum: mutatus est color optimus: dispersi sunt lapides sanctuarij in capite oĩm platearum. Beth. Filij syon incliti & amicti auro puro quomodo reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli. ℞. Sepulto domino signatũ est monumentum voluẽtes lapidem ad ostium monumẽti. Ponentes

milites qui custodirent eũ. ℣. Ne forte veniãt discipuli eius & furentur eum: & dicant plebi surrexit a mortuis. Ponentes milites. Lectio secũda. Gimel

Sed et lamie nudauerunt mammas lactauerũt catulos suos. Filia ppl'i mei crudelis quasi structio in deserto. Deleth. Adhesit ligua lactẽtis ad palatũ ei⁹ in siti: pnuli eius petierũt panẽ: & nõ erat q̃ frangeret eis. He. Qui vescebãt vo luptuose interierũt ĩvijs. Qui nutriebant in croceis: ãplexati sũt stercora. Vau Et maior facta est iniquitas filie ppl'i mei peccator sodomor: q̃ submersa est in momẽto: & nõ ceperũt eam manus. ℟. Hierusalẽ lu ge & exue te vestib⁹ iocũditatis induere cinere et cilicio. Q: in te est occisus saluator israel. ℣. Deduc q̃si torrentẽ lachrymas p diẽ & noctẽ: & nõ taceat pupil la oculi tui. Q. Lectio. iij. Zay.

Candidiores nazarei ei⁹ niue: nitidiores lacte. Rubicũdiores ebore antiquo: saphiro pulchriores. Beth. Denigrata est super carbones facies eorum: & non sunt cogniti in plateis. Adhesit cutis eor ossib⁹: aruit & facta est quasi lignu. Teth. Meli⁹ fuit occisis gladio q̃ iterfectis fame: quoniã isti extabuerunt cõsumpti a sterilitate terre. ℟. Plãge quasi virgo plebs mea: vlulate pastores in cinere & cilicio. Q: veniet dies domini magna & amara valde. ℣. Vlulate pastores & clamate aspergite vos cinere. Q: veniet dies domini. In secundo noct. An. Eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. Ps. Dñi est terra. fo. vij. an. Credo videre bona domini in terra viuentium. Ps. Domin⁹ illuminatio. fol'. viij. an. Domine abstraxisti ab inferis animam meã. Ps. Exaltabo. folio. viij. ℣. Caro mea ℟. Requiescet in spe. Lec. iiij.

Et annũciauerũt opera dei. Illi qui dicebat: a timore inimici erue aĩam meã timuit oĩs hõ. A timore inimici eruebant: sed timori dñi subdebãt. Nõ timebãt eos q̃ corpus occidũt: sed eũ qui habet potestatẽ corpus & aĩam mittere in gehẽ nam predicauerũt deũ. Nã primo petrus timuit: & inimicum timuit. ℟. Recessit pastor noster fons aque viue: ad cui⁹ trãsitum sol obscurat⁹ est: nam & ille captus est qui captiuũ tenebat primum hominem. Hodie portas mortis & seras parit saluator noster dirupit. ℣. Ante cui⁹ cõspectum mors fugit: ad cuius vocem mortui resurgũt: vidẽtes aũt eum porte mortis cõfracte sunt. Hodie. Lectõ. v.

Nondũ erat anima ei⁹ erepta ab iĩmico: interrogatus ab ãcilla q̃ iter discipulos eius esset: negauit dominũ ter. resurrexit dñs firmauit colũnam. ℟. O vos omnes q̃ tran

stis per viaz attēdite et videte Si est dolor similis sicut dolor me⁹. ℣. Attēdite vniuersi ppli et videte. Si est. Lectio sexta.

ET annūciauerunt opa dei: nāqȝ āñūciātes istos apostolos opera dei adhibuere sibi pncipes sacerdotū: ⁊ cōminati sunt dicētes. Ne in nomie iesu predicarent: ⁊ illi dixerunt. Dicite nobis cui magis obtemperare optet: deo an hoib⁹: qd illi dicerēt hoibus poti⁹ ꝙ deo: Sine dubio nō respōderēt nisi poti⁹ deo. Illi autē sciebant qd iuberet de⁹: ⁊ cōtempserūt minātes sacerdotes. ℟. Ecce quō morit iustus ⁊ nemo pcipit corde ⁊ viri iusti tollunt ⁊ nemo cōsiderat: a facie iniqtatis ablatus est iust⁹. Et erit in pace memoria ei⁹. ℣. In pace fact⁹ est locus ei⁹: ⁊ i syō habitatio ei⁹. Et. In tertio noctur. āñ. Deus adiuuat me ⁊ domin⁹ susceptor est aie mee. ps. De⁹ in noie. fo. xvj. āñ. In pace fact⁹ est locus eius: ⁊ in syon habitatio eius. ps. Notus in iudea. fo. xviij. āñ. Fact⁹ sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ps. Dñe deus salutis. fo. xxviij. ℣. In pace factus est loc⁹ ei⁹. ℟. Et habitatio eius in syon. Ad hebreos. vj. Lectio. vij.

QUapropter intermittentes inchoationis christi sermonē ad perfectionē feramur: non rursuz iacientes fundamentū penitētie ab opibus mortuis ⁊ fidei ad deum baptismatum doctrine: ipositiōis quoqȝ manuū ac resurrectionis mortuorū et iudicij eterni: ⁊ hoc faciem⁹ si quidem permiserit deus. ℟. Estimatus sum cum descendētib⁹ in lacum. Fact⁹ sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Posuerūt me in lacu iferiori in tenebrosis ⁊ in vmbra mortis. Factus. Le. viij.

IMpossibile est em̄ eos qui semel sunt illuminati: gustauerūt etiam donum celeste ⁊ participes facti sūt spūs sancti gustauerūt nichilomin⁹ bonū dei verbuz virtutesqȝ seculi vēturi ⁊ plapsi sunt renouari rursum ad penitentiā: rursus crucifigētes sibimetipsis filiū dei ⁊ ostētui habētes. ℟. Agn⁹ dei christus immolatus est pro salute mundi: nam de parētis prothoplausti fraude facta condolens qñ pomi noxialis morte morsu corruit. Ipse lignū tunc notauit damna ligni vt solueret. ℣. Christus factus est pro nobis obediēs vsqȝ ad mortem mortē autē crucis. Ipse. Lec. ix.

TErra enim sepe venientē super se bibens imbrem: et generans herbam oportunā a quibus colitur accipit benedictionem a domino: proferēs autem spinas et tribulos reproba est ⁊ maledictiōi proxima cui⁹ consummatio est in combustionē. Cōfidimus autem de vobis dilectissimi meliora ⁊ viciniora

saluti tametsi ita loquimur. non
enim est iniustus deꝰ vt obliui=
scatur operis vestri ⁊ dilectiõis
quã audistis in noĩe ipsius qui
ministratis sctis ⁊ adhuc mini
stratis. ℟. Sicut ouis ad occi=
sionem ductus est: ⁊ dum male
tractaretur nõ aperuit os suũ.
Traditus est ad mortem vt vi
uificaret populũ suum. ℣. In
pace factus est locus eius: ⁊ in
syon habitatio eius. Traditꝰ.
℟. Sicut. In laudi. aña.
O Mors ero mors tua: mor
sus tuꝰ ero inferne. ps. Misere
re. fo. xv. añ. Plãgent eũ quasi
vnigenitũ qz innocẽs dñs occi=
sus est. ps. Judica me. fo. xiij. a.
Attendite vniuersi ppli ⁊ vide=
te dolorẽ meũ. ps. Deꝰ. f. xviij.
añ. A porta inferi erue dñe ani
mã meã. ps. Ego dixi. fol. xvi.
a. O vos oẽs q̃ trãsitis p viam
attẽdite ⁊ videte si est dolor si=
milis sicut dolor meꝰ. ps. Laud.
fo. xlviij. añ. Mulieres sedẽtes
ad monumẽtũ lamẽtabant flẽ
tes dñm. ps. Benedictꝰ. folio.
xlix. Postea dicunt ℣. vt supra
ad horas sicut prius dicit cum
quattuor primis ℟ijs. de mat.
per ordi. ⁊ cum oratiõe. Respi.
¶ In vigil. pasc. Ad vespe. añ.
ALleluya quoniam in eter
num alleluya misericor=
dia eius alleluya alleluya. ps.
Laudate dominum omnes gẽ
tes. fo. xxxvij. Non dicit alius
ps. nec dicitur Gloria patri.
Sed añ. dicta incipitur. añ. Ve
spere autẽ sabbati q̃ lucescit in
pma sabbati venit maria mag
dalene ⁊ alia maria videre se=
pulchrũ alleluya. ps. Magt. fo=
lio. xliv. sine Gloria. tamẽ dicit
Dñs vobiscũ pro hac orone tm̃
⁊ nõ vltra vsqz ad diẽ crastinũ.
Oro. SPiritũ nobis dñe
tue charitatis ĩfunde: vt
quos sacramentis paschalibus
satiasti: tua facias pietate cõcor
des. Per dñm. eiusdẽ spiritus.
Completo. incipitur per Cũ in
uoca. fo. j. In te dñe spe. f. xvj.
Ecce nunc. fo. xlv. neqz Gloria
patri. sz statim sequitur. Oro.
COncede quesumus omni
potens deus: vt qui festa
paschalia agimꝰ: celestibus de=
siderijs accensi / fontẽ vite sitia
mus dominum nostrum iesum
christũ filium tuũ. Qui tecũ.
Nõ dicitur in fine. Dominꝰ vo
biscum. nec Bñdicamus. ¶ In
die sancto pasche ad mat. Do=
mine labia. Deus in adiu. Glo
ria patri. deinceps dicẽtur oĩa
vt in priori tpe. Inuitat. Alla.
Surrexit dominꝰ vere. Veni=
te adoremꝰ alleluya. ps. Venite
exulte. In primo nocturno. añ.
Ego sum qui sum ⁊ consilium
meũ non est cum impijs sed in
lege dñi voluntas mea est alla
sine neuma. ps. Btũs vir. fo. j.
a. Postulaui patrem meũ alle
luya: dedit michi gentes alla
in hereditatẽ alleluya. ps. Qua=
re fremuerũt. fo. j. añ. Ego dor=
miui ⁊ somnũ cepi ⁊ resurrexi:

qm̄ dn̄s suscepit me all'.al'. Ps.
Dn̄e q̄d. .k.s. ℣. Resurrexit dn̄s.
℟. Sicut dixit vobis. S. mar.
IN illo tp̄e. Maria lc.i.
magdalene et maria iacobi
et salome emerūt aromata: vt
venientes vngerēt iesum. Et re
liqua. Omelia gregorij pape.
Audistis fr̄es carissimi q̄ san
cte mulieres q̄ dn̄m fuerāt se=
cute cū aromatibus ad monu=
mentū venerūt: et ei quē viuen
tē dilexerant/ etiā mortuo stu
dio hūanitatis obsequūtur. Sed
res gesta aliq̄d in ecclesia signat
gerendū. Sic q̄ppe necesse est
vt audiamus q̄ facta sunt: qua
tinus cogitemus etiā q̄ nobis
sunt ex eorum imitatiōe faciēda.
Et nos ergo in eū q̄ mortuꝰ est
credētes: si odore virtutū refer
ti cū opinione bonorum operum
dn̄m q̄rimꝰ ad monumētū p̄fe
cto illiꝰ cū aromatibꝰ venimꝰ.
Ille aūt mulieres angelos vi=
dēt: q̄ cū aromatibꝰ venerunt:
quia videlz ille mētes sup nos ci
ues aspiciūt: q̄ cū virtutū odo=
ribus ad dn̄m p sancta deside=
ria pficiscunt. ℟. Angelꝰ dn̄i
descendit de celo et accedens re
uoluit lapidem et super eū sedit
et dixit mulieribꝰ: nolite timere
scio enim quia crucifixū q̄ritis
Jam surrexit venite et videte lo
cum vbi positus erat dominus
All'a. ℣. Angelꝰ domini locutꝰ
est mulieribꝰ dicens: quem que
ritis an iesum q̄ritis? Jā. Gl'ia.
Alleluya. Jube domne. Qui cō
fregit portas inferni: adapiat
nobis ianuā paradisi. Et hec vi
q̄ ad pēthe. dicit hec bn̄dictio
pro secūda bn̄dictiōe omni die
tam de festis q̄ de tp̄e. Lec. ij.
NOtandum vero nobis est
quidnā sit q̄ i dextris an
gelus sedere cernit. Quid nāq̄
per sinistrā nisi vita p̄sens: q̄d
vero per dexterā nisi perpetua
vita signatur? vnde scriptū est
Leua eiꝰ sub capite meo et dex
tera illius amplexabit me. Quia
igitur redemptor noster iā pre=
sentis vite corruptionē trāsie
rat: recte angelus qui nūciare
perennem eius vitā venerat: in
dextera sedebat. Qui stola can=
dida coopertus apparuit: quia
festiuitatis nostre gaudia nūcia
uit. Candor etenim vestis splē
dorē nostre denūciat solēnitatis
Nostre dicamꝰ an sue? Sed vt
fateamur verius et sue dicamꝰ
et nostre. Ipsa q̄ppe redēptoris
nostri resurrectio et nostra festi
uitas fuit: quia nos ad immor=
talitatem reduxit: et angelorū
festiuitas extitit: quia nos reuo=
cando ad celestia/ eorum numerū
impleuit. ℟. Angelꝰ dn̄i locutꝰ
est mulieribꝰ dicēs: quē q̄ritis
an iesum q̄ritis? Jam surrexit
venite et videte all'. all'. ℣. Ecce
precedet vos in galileā: ibi eum
videbitis sicut dixi vobis. Jam
sur. Gl'ia p̄ri. All'a. Lectio. iij.
SEd ad memoriā redit q̄
crucifixo dei filio iudei in
sultantes dicebant. Si rex isr'l

est/descēdat de cruce: et credemus ei. Qui si tūc de cruce descēdisset: nimirū insultātibus cedēs virtutē nobis patiētie non demōstrasset. Sed expectauit paulului tolerauit opprobria/ irrisiones sustinuit/ seruauit patientiā/ distulit admirationē. Et qui de cruce descendere noluit: de sepulchro surrexit. Plus ergo fuit de sepulchro surgere ꝙ de cruce descēdere. Plus fuit mortē resurgendo destruere: ꝙ vitā descendēdo seruare. Quod bene i libro iudicū sanson illius facta significāt qui cū gazam ciuitatē philistinorum fuisset ingressus: philistei eius ingressum ꝑtinus cognoscētes: ciuitatem repente obsidionibus circūdederunt: custodes deputauerūt: et sanson fortissimū se cōprehendisse gauisi sunt. Sed qd sanson fecit agnouimus. Nā media nocte portas ciuitatis abstulit: et mōtis verticē ascēdit. Qr videlicet redēptor nr̄ ante lucem resurgēs: non solum liber ex inferno exijt: sed et ipsa etiā inferni claustra destruxit: portas tulit/ et montis verticē subijt: quia resurgēdo claustra inferni abstulit: et ascendēdo celorum regna penetrauit. Rēm. Et valde mane vna sabbatorū veniunt ad monumentū. Orto iā sole alleluya. ℣. Et respicientes viderunt reuolutū lapidē. erat qppe magnus valde. Orto iam. Gloria. Alleluya. ℟. reincipit. Et valde. Statim fit representatio sepul. Et pmo āgeli ad mulieres cātādo ℣. seqntes

Quem qritis in sepulchro o christicole? Mulieres. Jesum nazarenum crucifixum o celicole. Angeli. Non est hic surrexit sicut pdixerat: ite nūciate qr surrexit. Tūc vertāt se mulieres ad chorum dicēdo pśaz.

Victime paschali laudes imolāt xpiani. ℣. Agnus redemit oues xps innocēs pri recōciliauit pctōres. ℣. Mors et vita duello cōflixere mirando dux vite mortuus regnat viuus. Tūc cātor ad mulieres. Dic nobis maria qd vidisti i via. Prima mulier. Sepulchrum christi viuētis et gloriā vidi resurgētis. Scda. Angelicos testes sudariū et vestes. Tertia. Surrexit xps spes nr̄a pcedet suos in galileam. Cantor ad chorum. Credendū est magis soli marie veraci: ꝙ iudeorum turbe fallaci. Chorus. Scimus christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Sqr. Te deum. folio. xlix. ℣. sacerdota. Surrexit dominus vere. ℟. Et apparuit symoni. In laud. ān.

Et respicientes viderūt reuolutū lapidē: erat quippe magnus valde alleluya. ps. Dominus regnauit. folio. xxxviij. ān. Precedam vos in galileam ibi me videbitis sicut dixi vobis alleluya. ps. Jubilate. fol. xxx. ān̄a. Oportebat pati christum

et resurgere a mortuis allela. ps. De⁹ de⁹. fo. xviij. an. Surrexit dñs de sepulchro: qui pro nobis pepẽdit in ligno alla. ps. Bñdicite. f. xlix. an. Surrexit xp̃s et illuxit pplo suo quẽ rede mit sanguie suo alla. ps. Laudate. fo. xlviij. Et dātur sb̃ vno cp̃. et hy. an. Et valde mane vna sabbator veniũt ad monumẽtum orto iam sole alleluya. ps Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Deus qui hodierna die per vnigenitũ tuũ eternitatis nobis aditũ / deuicta morte reserasti: vota nr̃a q̃ preueniẽdo aspiras etiã adiuuãdo psequere. Per eũ. Ad .j. Deus i adiutoriũ. ps. Deus in noie. fo. xvi. Beati imma. fo. xxxviij. Retribue. folio. xxxviij. Alla. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultemus et letemur in ea. Oro. Cõcede q̃s. vts ad cõpl. Nec dñr preces more solito. s3 i choris ecclian lecta lec. dr ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Et si aliqd legat de mortuis dr Requiescãt i pace. Amen. Bñdicam⁹ dño. ℣. Bñdicite tc. vts. A p̃mate officiũ dicẽ. statim post orõnem dr ℣⁹. Surrexit dñs. et post Bñdicamus tc. ℣⁹. Bñdicite tc. Gaudiũ tc. Et ita fit p oct. Ad. iij. ps. Legẽ po. cũ cet. f. xl. Chor⁹. Alla. Hec dies. vts. Oro. Deus q̃ hod. Et ita fit ad alias ho. si ne cp. et ℟. Et post fit pces. ante crucẽ: et cãtat ℟. Et valde. cũ ℣. Post sequit ℣. Noli flere maria. Oratio.

Presta q̃s oĩpotẽs et misericors de⁹: vt i resurrectione dñi nr̃i iesu xp̃i pcipiam⁹ veraciter portionem. Qui tecũ. Ad vs sup tres cm seq. ps. an. Surrexit xp̃s. vltia de lau. ps. Dixit tc. Cõfiteb. Btũs vir. fo. xxxvi. ℟. Hec dies quam fecit dñs exultem⁹ et letemur ĩ ea. ℣. Cõfitemi dño qm̃ bon⁹ qm̃ in sctz mia ei⁹. Alla. ℣. Epulemur i azimis sinceritatis et veritatis alla. Hymn⁹. Alla. Agn⁹ tc. vts. q̃ psa dr tota / excepto pmo ℣. a. Et respiciẽtes viderunt reuolutũ lapidẽ: erat q̃ppe magnus valde alla. ps. Mgt. fo. xlix. Oro. Deus q̃ ho. Ad pces. ad fontes ℟. Xp̃s resurgẽs ex mortuis iam nõ morit: mors illi vltra nõ dñabit. Qd̃ eñ viuit viuit deo alla al. ℣. Dicãt nũc iudei q̃no milites custodiẽtes sepulchrũ perdiderũt regẽ ad lapidis positionem quare nõ seruabãt petrã iusticie: aut sepultũ reddãt / aut resurgẽtem adorẽt nobiscũ dicẽtes. Qd̃ eñ. Nota q̃ pdict⁹ ℣⁹ dicit tãtũmodo i die pasche / et p oct. ℣⁹. Surrexit dñs de sepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno. Oratio.

Presta q̃s ops de⁹: vt qui dñice resurrectionis solẽnia colim⁹ / ereptionis nr̃e suscipere leticiã mereamur. Per eũ. xp̃z An crucifi. ℟. Ego sum alpha et o prim⁹ et nouissim⁹: initiũ

et finis: q̄ ante mūdi principiū et i scl'm scl'orum inetern̄: manus mee q̄ vos fecerūt clauis cōfixe sūt. ꝓpter vos flagellis cesus sum: spinis coronat⁹ sū: aquā petij pēdēs ⁊ acetū porrexerūt: in escā meā dederūt fel: et in lat⁹ lanceā: mortu⁹ et sepultus resurrexi vobiscū sum. Videte q: egoipse sum ⁊ nō est de⁹ ꝓpter me all'a. ℣. Gauisi sūt discipuli. ℟. Viso dn̄o. Oro.

PResta q̄s ops de⁹: vt q̄ resurrectionis dn̄ice grām agnouim⁹: ipi per amorē spūs a morte aīe resurgamus. Per eūdem xp̄m. In reditu proc. ℟. Sedit angel⁹ ad sepulchrū dn̄i stola claritatis coopertus vidētes eū mulieres nimio terrore ꝓterrite astiterūt a lōge: tūc locutus est angelus et dixit eis. Nolite metuere/ dico vobis q: illū quē queritis mortuū iam viuit: et vita hoim cū eo surrexit all'a. ℣. Crucifixū in carne laudate: et sepultū ꝓpter vos glorificate: resurgētēq; de morte adorate. Nolite metuere/ dico vobis q: illum quem queritis mortuum iam viuit: et vitā hominum cum eo resurrexit all'a. ℣. Noli flere maria. ℟. Resurrexit dn̄s. Oratio.

PResta q̄s ops de⁹: vt qui dn̄ice resurrectionis solēnia colim⁹/ ipsi ꝑ amorē spūs a morte aīe resurgamus. Per eūdē xp̄m. Sequit' in reditu pa eādem. Regina celi letare all'a. Quia quē meruisti portare alleluya. Resurrexit sicut dixit all'a. Ora ꝑ nobis deū all'a. ℣. Post partū. Oro. Grām tuā. et sic ꝑ totā ebdo. Ad cōpleto. Conuerte nos. ps. Cū inuocarē. fo. j. In te. fo. xxj. Ecce. fo. xlv. All'a. Hec dies. Oro. Cōcede. vel. Sine precibus. Et sic fit ad cōple. ꝑ oct. ¶ Fe. ij. Inuitato. Surrexit dn̄s vere all'a. ps. Venite. A. sola Precedā vos. vel. in lau. ps. Cū inuoca. fo. j. Verba. fo. ij. Dn̄e ne. j. fo. ij. ℣. Resurrexit dn̄s. ℟. Sicut dixit vobis. S. Lucā. xxiiij. Lect. j.

IN illo tpe. Duo ex discipulis iesu ibāt ipa die i castellū q̄d erat in spacio stadiorꝫ sexaginta ab hier'l'z noie emaus. Et reli. Ome. beati greg. pape.

In quotidiana nobis solennitate laborātib⁹ pauca loquēda sunt fratres mei: ⁊ fortasse hec vtilius ꝓderūt: q: sepe alimēta que minus sufficiūt auidius sumūtur. ℟. Maria magdalene ⁊ altera maria ibāt diluculo ad monumētum: iesum quem queritis non est hic/ surrexit sicut locutus est. Precedet vos in galileā: ibi eū videbitis all'a all'a. ℣. Cito eūtes dicite discipulis eius et petro q: surrexit dn̄s. Precedet. Lectio secūda.

ECce audistis frēs carissimi quia duob⁹ discipulis ambulantibus in via/ non quidem credētibus sed tū de se loquentib⁹ dn̄s apparuit: sed eis

speciem quã recognosceret nõ ostẽdit. ℟. Tulerũt dñm meũ et nescio vbi posuerunt eũ, ait ei angel⁹: noli flere maria sur rexit sicut dixit. Precedet vos in galileã: ibi eũ videbitis allá allá. ℣. Cito eũtes dicite disci pulis eius et petro qz surrexit dñs. Precedet. Lectio tertia.

HOc ergo fecit dñs foris in oculis corporis qđ apud ipos agebatur in oclis cordis. Ipsi nãqz apud semetipos intus ꝛ amabãt ꝛ dubitabãt. Eis aũt dñs foris ꝛ presens aderat et qs esset non ostendebat. ℟. Cõgratulamini michi oẽs quí diligitis dñm: qz quẽ querebã apparuit michi. Et dũ flerem ad monumentũ vidi dñm meũ allá. ℣. Tulerũt dñm meum et nescio vbi posuerũt eũ: si tu sustulisti eũ dicito michi. Et. Glia. Allá. Te deũ. ℣⁹ Sacer. Surrexit dñs vere. In lau. ã. sola. Oportebat. vts in lau. q̃ dz p totã ebdo. et statim sequit̃ ã. Tu sol⁹ peregrinus es et non audisti de iesu qñ tradiderũt eũ in dãnationem mortis allá. ps. Benedict⁹ fo. xlix. Oratio.

DEus q̃ solẽnitate paschali mũdo remedia cõtulisti populũ tuũ q̃s celesti dono prosequere: vt et pfectam libertatem cõsequi mereamur: et ad vitam proficiat sempiternam. Per. Hore vts. in die pasche. Ad vesp. ãn. sola. et ps alĩe. ℟. Hec dies. ℣⁹. Dicat nũc israel qm̃ bon⁹ qm̃ in sclm̃ mia ei⁹. Allá. ℣. Nõne cor nr̃m ardẽs erat in nobis de iesu dñ loqueretur nobis in via: Allá. Hy⁹. Allá. Agnus. vts. ã. Et coegerunt eũ dicẽtes: mane nobiscũ dñe qm̃ aduesperascit allá. ps. Magt. fo. xlix. Oro. Deus quí solẽ. vts. in matu. Ad pces. ℟. Christus resurgẽs. vts. Oro.

COncede q̃s oþs de⁹: vt festa paschalia que venerãdo colimus, etiam viuendo teneamus. Per christum do. ℟. Ego sum ℣⁹ vt supra. Oratio.

DEus qui populum tuũ de hostis callidi seruitute liberasti, preces ei⁹ misericorditer respice: et aduersantes ei tua virtute pterne. Per xp̃m. ℟. Sedit angelus. Oratio.

COncede q̃s oþs de⁹: vt quí petõꝝ nostroꝝ põdere premimur a cunctis malis imminentibus, per hec festa paschalia liberemur. Per dominum.

¶ Fer. iij. ad matu. inuit. vts. in fer. ij. In noc. ãn Precedã. vts. pr. Dñe de⁹ me⁹ i te. fo. ij. Dñe dñs noster. fo. ij. In dño cõfido. fo. iij. ℣. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit symoni. Scd̃m lucam. xxiiij. Lectio. j.

IN illo tẽpore. Stetit iesus in medio discipuloꝝ suoꝝ, et dixit eis. Pax vobis. Et re. Ome. venera. bede pbri.

G Ratiam sue resurrectionis dñs ac redẽptor nr̃ paulatim discipulis et p incremẽtum tẽporis

ostēdit. Qȝ nimirum tāta erat
virtus miraculi: vt hāc repēte
totā capere fragilia mortaliuȝ
pectora non possent. ℟. Virtu
te magna reddebant apostoli.
Testimoniū resurrectionis ie=
su christi dñi nr̄i al. al. ℣. In
oēm terram exiuit sonus eorū:
& i fines orbis terre verba eor
Testi. Lectio secunda.
CONsulens igitur ipse ibe=
cillitati querentium: primo ve
nientibus ad monumētum fe=
minis et suo amore ferventib⁹
reuolutū lapidē: et viris abla=
to suo corpore lintheamia qui=
bus inuolutū fuerat sola posita
monstrauit. ℟. Surgēs ies⁹ do
min⁹ nr̄ stās i medio discipulo
rū suorū dixit. pax vobis al. Ga
uisi sunt discipuli viso dño al.
℣. Surrexit dñs de sepulchro q̄
pro nobis pepēdit i ligno. Ga=
uisi sūt disci. Lectio. iij.
DEinde curiosius inquirē=
tib⁹ feminis: & de eo qđ inuene
rāt mēte consternatis: angelorū
visionē ostēdit q̄ illū resurrexis
se certa manifestatiōe patefaco
rēt. ℟. Surrexit pastor bon⁹ q̄
posuit aiam suā p ouib⁹ suis.
Et p suo grege mori dignat⁹
est al. ℣. Surrexit dñs de se=
pulchro q̄ p nobis pepēdit i li
gno. Et p. Glia. Alleluya. Te
deū. ℣. sacer. Surre. dñi. de se.
In laudi. āñ. Oportebat. vt̄s. ā.
Stetit iesus i medio discipulo
rum suorum & dixit eis: pax vo
bis al. al. ps. Dñs. fo. xlix. Oro.

DEus qui ecclesiā tuā no=
uo semper fetu multipli
cas cōcede famulis tuis: vt sa
cramentum viuēdo teneāt: qđ
fide perceperūt. Per dominū.
hore vt supra. Ad vespe. vt̄s.
℟. Hec dies. ℣. Dicāt nūc qui
redempti sunt a domino quos
redemit de manu inimici de re
gionibus cōgregauit eos alle.
℣. Surrexit dominus & occur
rens mulieribus ait: auete. tūc
accesserūt & tenuerūt pedes ei⁹
alleluya. hym. vt̄s. āñ. Obtule
rūt discipuli dño partē piscis
assi et fauū mellis alleluya al.
ps. Magnificat. Oratio vt̄s. in
matu. Ad processionē. Oratio.
PResta q̄s ops de⁹ vt p hec
festa paschalia que coli=
mus: deuoti in tua laude semp
viuam⁹. p xp̄m. Oratio.
DE⁹ q̄ conspicis familiā tuā
oī hūana virtute destitui: pascha
li interueniēte festiuitate: tui sā
brachij protectiōe custodi. pr. or
COncede q̄s ops de⁹: vt q̄
paschalis festiuitatis so=
lēnia colim⁹: in tua semper sā=
ctificatione viuam⁹. Per dñz.
Comple. vt̄s. ¶ Feria. iiij. In=
uita. & āñ. vt̄s. ps. Saluum. fo.
iij. Vsqꝫ quo. folio. iij. Dixit in
sipiēs. folio. iiij. ℣. l⁹. Surrexit
domin⁹ de sepulchro. vt supra.
Secūdū ioh. xxi. Lectio prima
IN illo tēpore. Manifesta=
uit se iterū iesus discipu=
lis suis ad mare tyberiadis.
manifestauit aūt sic. Erāt simul

symon petr⁹ et thomas q̄ dicit didimus ⁊ nathanael qui erat a chana galilee: et filij zebedei et alij ex discipulis eius duo. Et reli. Ome. beati greg. pape. Lectio sancti euāgelij q̄ modo in vr̄is aurib⁹ lecta est fratres mei q̄stione aīm pulsat: sʒ pulsatione sua vim discretiōis indicat. ℟. Isti sunt agni nouelli q̄ annūciauerūt alla: modo venerūt ad fōtes Repleti sūt claritate alla alla. ℣. In cōspectu agni amicti stolis albis et palme ī manib⁹ eoꝝ. Reple. ℟. ij.

Quer i etem pōt cur petr⁹ q̄ piscator ante cōuersionem fuit/ post cōuersionē ad piscationē redijt: et cū veritas dicat. Nemo mittēs manū suam ad aratrum et aspiciens retro apt⁹ est regno dei. cur repetijt q̄d dereliq̄t? Sed si virt⁹ discretionis inspicit̄ citi⁹ videt̄: q̄ nimirū negociū q̄d ante cōuersionem sine pctō extitit / hoc etiā post cōuersionē repetere culpa nō fuit. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum ⁊ soluere septē signacula ei⁹ Alla alla alla. ℣. Vnus de seniorib⁹ dixit michi: ne fleueris dign⁹ est agnus qui occisus est accipere virtutem ⁊ fortitudinem. Alla. Lectio. iij.

Nam piscatorē petrū: matheū vero thelonearū scimus: et post cōuersionē suā ad piscationem petr⁹ redijt: matheus ꝟo ad thelonei negociū non resedit: q̄ꝛ ⁊ aliud est victū p̄ piscationē q̄rere/ aliud thelonei lucri pecunias augere. Tu. ℟. Dignus es dn̄e accipere librū et aperire signacula ei⁹ q̄m occisus es ⁊ redemisti nos deo In sanguie tuo alla. ℣. Fecisti eū nos deo nr̄o regnū et sacerdotes. In sang. Glia. In sang. ps Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Resur. d. vts. In lau. ān Opoꝛtebat. vts. ān. Mittite in dexteram nauig̃ij rethe ⁊ inuenietis alla. ps. Bn̄dict⁹. fo. xlix. Orō.

Deus qui nos resurrectionis dn̄ice annua solēnitate letificas/ cōcede ꝓpicius: vt p̄ tēpoꝛalia festa q̄ agim⁹/ puenire ad gaudia eterna mereamur. Per eū. Hoꝛ. vts. Ad vts. ℟. Hec dies. ℣⁹ Dextera dn̄i fecit virtutem: dextera dn̄i exaltauit me. Alla. ℣⁹. Xp̄s resurgēs ex moꝛtuis iam non moritur: moꝛs illi vltra nō dn̄abitur. Hy⁹ vts. ān. Hoc iam tertio manifestauit se iesus postq̄̄ resurrexit a moꝛtuis alla. ps. Mag̃t. fo. xlix. Orō. Deus qui nos. Procell. vt supꝛa. Oꝛatio.

Deus qui nos per festa paschalia letificas / concede ꝓpici⁹: vt ea que te deuote agimus / te adiuuante fideliter teneamus. Per xp̄m. Oꝛatio.

Tribue q̄s oīpotēs deus: vt illuc tēdat nostre deuotionis affect⁹ quo tecū nr̄a est substātia / iesus xp̄s filius tuus dn̄s noster. Qui tecū. Oꝛatio.

Presta quesumꝰ oīpotens deus; vt huiꝰ paschalis festiuitatis mirabile sacramētuz et tēporalem nobis tranquillitatem tribuat ⁊ vitam cōferat sempiternam. Per dñm nostꝝ. Cōplet. vt s. ¶ Feria. v. ad matuti. Inuitat. Añ. vt s. ps. Dñe quis hab. Cōserua me. Exaudi dñe. fo. iiij. ℣. Resurrexit dñs. Scđm Johānem. xx. Lectio. j.

In illo tēpore. Maria stabat ad monumentum foris plorās. Dum ergo fleret / inclinauit se et pspexit in monumētum. Et re. O me. b. gre. pa. Maria magdalene que fuerat in ciuitate peccatrix amādo veritatem lauit lachrymis maculas criminis. ℟. De ore prudētis pcedit mel alleluya: dulcedo mellis ē lingua eiꝰ alleluya. Fauus distillās labia eiꝰ alla alla. ℣. Sapiētia requiescit in ore eius: et prudētia in sermone oris illius. Fauus. Lect. ij.

Et vox veritatis impletur qua dicit. Dimissa sunt ei peccata multa qr dilexit multum. Que ergo frigida peccando remanserat: postmodū amādo fortiter ardebat. ℟. Expurgate vetus fermētum vt sitis noua cōspersio etenim pascha nostrum immolatus est christꝰ Itaqꝫ epulemur in domino alleluya alleluya. ℣. Non in fermento malicie et nequicie: sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Itaqꝫ epulemur. Lect. iij.

Nam postqꝫ venit ad monumētum ibiqꝫ corpus dominicum non inuenit: sublatū credidit: atqꝫ discipulis nūciauit. Qui veniētes viderūt atqꝫ ita vt mulier esse dixerat crediderūt. ℟. Tāto tēpore vobiscū sum ⁊ non cognouistis me: philippe qui videt me videt ⁊ patrem alleluya. Non credi. qr ego in patre et pater in me est Alla alla. ℣. Dñe ostēde nobis patrem ⁊ sufficit nobis. Non. Gloria. Alla. ps. Te deum. folio. xlix. ℣ꝰ sacerdo. Surrexit dñs vere. In lau. vt s. añ. Maria stabat ad monumētum plorans vidit duos angelos in albis sedētes / et sudarium quod fuerat sup caput iesu alla. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Deus qui diuersitatem gētium in cōfessione tui nominis adunasti: da vt renatis fonte baptismatis vna sit fides mentium et pietas actionum. Per dñz. Hore vt s. Ad vs vt s. ℟. Hec dies. ℣ꝰ. Lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic factus est i caput āguli: a dño factū est istud ⁊ est mirabile i oculis nrīs. Alla. ℣ꝰ. In die resurrectiōis mee dicit dñs precedam vos i galileā. Alla. Hyꝰ. Alla Agnus. vt s. añ. Tulerūt dñm meū et nescio vbi posuerūt eū: si tu sustulisti eū dicito michi alleluya; et ego tollam eum alleluya. ps. Magt. fo. xlix. Oro. Deus q̄ diuersis. vt supra. Se

quitur processio vts. Oratio.
Praesta quesumus omnipotens deus: ut ecclesia tua et suorum firmitate membrorum: et noua fecunditate semper letetur. Per xpm. Oratio.
Multiplica quesumus domine fidem populi tui: ut cuius per te sumpsit exordium / per te consequatur augmentum. Per xpm. Oratio.
Deus qui nobis ad celebrandum paschale mysterium liberiores animos prestitisti / doce nos et metuere quo irasceris / et amare quod precipis. Per dominum.
¶ Feria. vi. Inuita. et cetera vts. ps. Celi enarrant. folio. v. Exaudiat. fo. vi. Domine in virtute. fo. vi. ps. Surrexit dominus vere.
Secundum matth. ulti. Lectio i.
In illo tempore. Undecim discipuli abierunt in galileam in montem ubi constituerat illis iesus. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.
Euangelica lectio fratres carissimi quam modo audiuimus iuxta litteram gaudio plena refulget: quia triumphum redemptoris nostri simul et redemptionis nostre dona plano sermone describit. R. Maria magd. vts. L. ii.
Planum namque et dulce est ad audiendum primus: quod discipuli abierunt in galileam in montem ubi constituerat illis iesus et videntes eum adorauerunt. R. Tulerunt. Lectio tertia.
Nec vacat a mysterio quod dominus post resurrectionem in galilea: vel quod in monte discipulis apparuit. In monte etenim apparuit ut significaret quod corpus quod de communi humani generis terra nascendo susceperat / resurgendo iam super terrena omnia subleuatum celesti virtute induerit. R. iii. Congrega. ps. Te deum. fo. xlix. V. sacerdo.
Surrexit dominus de sepulchro. In laudibus vts. anti. Undecim discipuli in galileam videntes dominum adorauerunt eum alleluia. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus qui paschale sacramentum in reconciliationis humane federe contulisti: da mentibus nostris ut quod professione celebramus imitemur affectu. Per dominum nostrum.
Hore vts. Ad vesperas vts. R. Hec dies. V. Benedictus qui venit in nomine domini deus dominus et illuxit nobis. Alleluya. V. Angelus domini descendit de celo et accedens reuoluit lapidem et sedebat super eum. V. Respondens autem angelus dixit mulieribus: quem queritis: ille autem dixerunt: iesum nazarenum crucifixum. Alleluia. Agnus. vts. An. Data est michi omnis potestas in celo et in terra alleluia al. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio. Omnipotens. vts. Sequitur processio. vts. Oratio.
Adesto quesumus domine familie tue et dignanter impende: ut quibus fidei gratiam contulisti / et coronam largiaris eternam. Per xpm. Oratio.
Deus per quem nobis et re-

dóptio venit: et prestat adoptio respice i opera mie tue vt i xpo renatis ⁊ eterna tribuat here-ditas ⁊ vera libertas. Per eũd.

Oro. Deus qui oẽs in xpo renatos gen⁹ regiũ et sacerdotale fecisti / da nobis ⁊ velle ⁊ posse que precipis: vt pplo ad eternitatẽ vocato / vna sit fides mẽtium ⁊ pietas actionũ. Per dñm. Cõpleto. vt supra.

¶ Sabba. Inuita. et cetera vts. hi. Dñs regit. folio. vij. Dñi est terra. fo. vij. Iudica me. fo. viij. ℣ Surrexit dñs de sepulchro.

Scdm Joh. xx. Lectio prima.

In illo tẽpore. Vna sabbati maria magdalene venit mane cũ adhuc tenebre essent ad monumentum. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

Lectio sancti euangelij quam modo fratres audistis valde in superficie historie est aperta / sed ei⁹ sunt nobis mysteria sub breuitate requirenda. ℟ Virtute magna. vts. feria. ij. Lect. ij.

Maria magdalene cum adhuc tenebre eẽnt venit ad monumẽtũ: iuxta historiã notatur hora: iuxta intellectũ vero mysticũ requirẽtis signat intelligẽtia. ℟ Surgẽs. Le. iij.

Maria enim autorem oĩm quem carne viderat mortuum querebat in monumẽto. Et qz hunc minime inuenit / furatum credidit. ℟ Surrexit. ps Te deũ. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Resurrexit dñs. In laudi. vts.

An. Currebant duo simul ⁊ ille alius discipulus precucurrit citius petro ⁊ venit prior ad monumentum alleluya. ps Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Concede q̃s oĩpotẽs deus: vt q̃ festa paschalia venerando egimus / per hec contingere ad gaudia etña mereamur. Per dñm. Hore vts. Ad vs vts. ℟. Alleluya. Hec dies quam fecit domin⁹ exultemus et letemur in ea. Alleluya. Laudate pueri dominum laudate nomen domini. Hy⁹. Alleluya. Agnus. vt supra. An. Cũ esset sero die illo vna sabbatorũ: et fores essent clause vbi erant discipuli congregati stetit iesus in medio ⁊ dixit eis: pax vobis alleluya. ps. Magt. fo. xlix. Oratio. Cõcede. Ad pcessio, ante crucifixum sine cruce cũ thuribulo Sedit angel⁹. ℣⁹ vts. Oratio.

Deus q̃ multiplicas ecclesiam tuã in sobole renascẽtium / fac eam quesum⁹ gaudere ppicius de suorũ prouectibus filiorũ. Per dñm. Cõple. vts.

¶ Dñica in octauis pasche. Inuitatorium et cetera oĩa sicut in die: excepto q̃ istud ℟ in erit loco vltimi. ℟ Dum transisset sabbatum maria magdalene et maria iacobi ⁊ salome emerũt aromata Vt venientes vngerẽt iesum alleluya alleluya. ℣. Et valde mane vna sabbatorũ veniũt ad monumẽtum orto iam sole. Vt venientes. Gloria pa.

Allã.ps. Te deũ lau. ℣.Sacer. Surrexit dñs ℣e. vts. In lau. an. Et respiciẽtes. cũ cete. Ad bñd9.an. Et valde. Oro ꝯ hore sicut in die pasche. Post hĩnaꝫ fit bñdictio aque. Postea per maiorẽ ecclãm fit pces. ad ecclesiã sctĩ iohãnis. ℟. Virtute. ℣. In oẽm ter. ℟. Inter natos. ℣. Cõstitues. Oro. Presta qs. Oro. Ecclesiam. Eũdo ad scm dionysiũ. ℟. Filie hierl'm. ℣. Tradiderunt coꝛ. Oro. Presta quesum9. In reditu. Sedit angelus. Postea in introitu cho. Lux perpe. ℣. Beati qui habi. oro. Oĩps sempiterne. Hore vt supra. Ad vespe. super vos an. Sur. christ9. ps. Dixit domin9. fo.xxxvi. cum cete. vt² ℣. Hec dies. ℣. Cõfitemini. All'. Epulemur. nec dicit All'. Agn9re. sed statim incipit ad magt an. Et respicientes. vt³. Oro vts. Processio nulla. Et si sit aliq mẽo. faciẽda fiet nisi sequatur annotinũ. Cõple. vts. ¶ De annotino pasc. nota q debꝫ semp fieri in crastĩ. oc. pasc. anno reuoluto aut nõ reuoluto nisi reuolutio i. xl. eue. Incipit ergo ãnotinũ. In mat. inuit. ꝛc. vt in die oc. pas. more. ix. lec. ℣. vts. Scdm iohannem. iij. Lectõ. i.

In illo tempoꝛe. Erat homo ex phariseis nichodemus nomine pꝛiceps iudeoꝝ. Et re'. Omel'. vene. bede pbri.

Sicut ex lectione euãgelij fratres carissimi audistis: pꝛiceps iudeoꝝ venit ad iesum nocte cupiẽs secreta eius allocutiõe plenius discere mysteria fidei: cui9 apta ostensione signoꝝ aliquatenus iam rudimenta ꝑceperat. ℟. Angelus. Lectõ. ij.

Qui quoniã pꝛudenter ea que ab illo fieri videbat itelligere curauit: ꝛ subtilit ea q̃ ab eo q̃rebat inuestigare pꝛomeruit. ℟. Angel9. Lectio. iij.

Rabi inquit scimus quia a deo venisti magister. Nemo potest hec signa facere q̃ tu facis nisi fuerit deus cũ eo. ℟. Dñ trãs. Ce. sicut i die pas. oꝛ.

Deus cui9 pꝛouidentia nec ꝑteritoꝝ momẽta deficiũt nec vlla superest expectatio futuroꝛum: tribue permanentem in coꝛdibus nostris hui9 quam recolimus paschalis solennitatis effectum: vt quod recoꝛdatione percurrimus semper in opere teneamus. Per dominum. Hore vt supra. Oratio de die pasche videlicet Deus qui hodier. In vesperis vt in die precedẽ. sine hym. oro. Deus cui9. Cõpletoꝛium vt supra. Si sequit festum. ix. lectio. duplum vel semiduplꝫ terminabitur ad. ix. ꝛ fient vespere de festo videlicꝫ super psalmos. Alleluya. Secũdũ sᵉ fest. ꝛc. Completo. etiam vt infra cum hymno. Iesu saluatoꝛ secu. ꝛ pꝛecibus cõiunctis ꝛ oꝛatio. Veritas. Si autem sequatur festum. iij. lectionũ vel de quo debeat fieri memo. tunc

fiet mō. Et 𝔠ple. vt ī die pasc.

¶ Fer. ij. post oc. pasc. nisi fiat annotī. aut aliqͦd fes. īpediat: & ethc prima feria nō impedita ita fiet ī mat. Inuit. Alla al. all. ps. Venite exul. Hymnus.

Aurora lucis rutilat / celū laudib⁹ intonat: mūdus exultans iubilat / gemēs infernus vlulat. Cum rex ille fortissimus / mortis cōfractis virib⁹ pede cōculcans tartara / soluit a pena miseros. Ille qui clausus lapide / custodit sub milite: triumphans pompa nobili / victor surgit de funere. Solutis iam gemitib⁹ / & inferni doloribus: quia surrexit dn̄s / resplēdens clamat āgelus. Tristes erant apostoli / de nece sui domini: quē pena mortis crudeli / serui damnarant impij. Quesumus auctor omnium / in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu / tuum defende populū. Gloria tibi domine / q̄ surrexisti a mortuis: cū patre & sancto spiritu ī sempiterna secla. Amē.

In p̄mo noc. an. Alleluya. iiij. Si sit fer. ij. dicunt tres p̄i psalmi de Dn̄s illumīatio. fo. viij. Si fer. iij. tres p̄i de Dixi custodiam. fo. xij. & sic de ce. noct. pro ce. fer. V. Si sit fe. ij. Resur. Si. iij. Sur. do. de sepul. Si. iiij. Surre. do. vere. & sic per ebdo. in sequenti. fer. reincipiēdo V. Secundum Johānem. xx. le. j.

In illo tempore. Cum sero esset die illo vna sabbatorū & fores essēt clause vbi erāt discipuli 𝔠gregati, p̄pter metū iudeorū: venit iesus & stetit ī medio eorū & dixit eis. Pax vobis. Et reli. Omel. bti grego. pape.

Prima hui⁹ euāgelice lectionis q̄stio aīm pulsat: quō post resurrectionē corpus dominicū verū fuit: q̄ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Si fuerit fer. ij. vel. v. dicentur R. Ego sicut vi. cū ceteris duob⁹ Si. iij. vel. vj. R. Audiui. cum sequētibus. Si quarta vel sab. Rm. Vidi. R. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris alleluya. Trāsite ad me omnes qui cōcupiscitis me: & a generationibus meis adimplemini alleluya alleluya. V. In me gratia omnis vie & veritatis: ī me omnis spes vite & virtutis. Trāsite ad me omnes q̄ concupiscitis me: et a genera. Lectō secūda.

Sed sciendum nobis est q̄ diuina operatio / si ratione comprehenditur: non est admirabilis. Nec fides habet meritum: cui humana ratio p̄bet experimentum. Rm. Veniens a libano q̄ pulchra facta es alleluya: & odor vestimētorū eius Sup omnia aromata alleluya alleluya. V. Speciosa facta es & suauis in delicijs tuis. Sup omnia aromata alleluya alleluya. Lectio tertia.

Sed hec ipsa redemptoris nostri opera: que ex semetipsis cōprehēdi nequaq̄ possunt ex

alia ei⁹ opatiõe põsenda sunt: vt rebus mirabilib⁹ fidẽ pbeãt facta mirabiliora. R℞. Audiui vocẽ in celo tãq̃ vocẽ tonitrui magni all'a. Regnabit de⁹ nr̃ i eternũ all'a: q2 facta est salus ⁊ virtus ⁊ potestas xp̃i eius all'a all'a. ℣. Vidi angelũ dei volantẽ p mediũ celi voce magna clamantẽ ⁊ dicentem. Regnabit. Gloria. All'a. ps. Te deum. fo. xlix. non d2 dieb⁹ fer. ℣. sacerdo. ad diem pertinens. In lau. añ. sola: Alleluya. itẽ. Capitulũ.

O Mne qđ natum est ex deo vicit mũdũ: ⁊ hec est victoria que vincit mundũ: fides nostra. Deo gratias. Hymnus.

S Ermone blando angelus predixit mulierib⁹: in galileam dominus / videndus est q̃totius. I lle dũ pergunt cõcite / apostolis hec dicere: videntes eũ viuere / osculãt pedes domini. Q uo agnito discipuli / i galileã propere: pergunt videre faciem / desideratam domini. C laro paschali gaudio / sol mũdo nitet radio: cũ christũ iam apostoli / visu cernũt corporeo. O stẽsa sibi vulnera / in xp̃i carne fulgida: resurrexisse dominũ voce fatent̃ publica. R ex christe clementissime / tu corda nr̃a posside: vt tibi laudes debitas / reddamus omni tẽpore. Q ue sum⁹ auctor omnium. G loria tibi dñe. vt supra. ℣. Gauisi sunt discipuli. R. Viso dño. añ. Post dies octo ianuis clausis ingressus est dominus ⁊ dixit eis: pax vobis alleluya alleluya. ps. Bñd⁹. fo. xlix. Oratio

P Resta q̃s ops de⁹: vt q̃ festa paschalia pegim⁹: hec te largiẽte morib⁹ ⁊ vita teneamus. Per dñm. Ad memoriã resurrectionis añ. Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos alleluya alleluya. ℣. Dicite in nationibus. Quia dominus regnauit a ligno alleluya. Ora. Deus qui nos exul. quere post completoriũ huius diei. Post matutinas beate marie fit memoria de reliquiis per añ. Iste tenim. ℣. Iusti. Oratio. Propiciare quesumus domine. Et post memoriam omnium sanctorum per añ. Sancti et iusti in domino gaudete alleluya: vos elegit deus in hereditatẽ sibi alleluya. ℣. Iustorum anime. Oratio. Omniũ sanctorũ. Diebus do. añ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine all'a ⁊ eternitas temporum alleluya alleluya. ℣⁹. Iustorũ aĩe. Oro Omnium sanctorũ. vt supra. Deinde dicentur hym. ad hor. videlicet. Iã lucis. cũ ceteris Ad primã dieb⁹ priuatis vsq̃ ad ascensionem añ. Cognouerunt dominum alleluya in fractione panis alleluya. ps. Deus in noĩe. fo. xvi. Beati immaculati. folio. xxxviii. Retribue. folio. xxxviii. ⁊ Quicunq̃. fol. xxxviii. ⁊ ad alias ho. aliq psalmi consueti. Ad tertiam añã.

Pax vobis ego sum all'a: nolite timere alleluya. Capitulum.

Expurgate vetus fermētū vt sitis noua cōspersio sicut estis azimi: etenī pascha nostrum immolatus est xp̄s. Deo grās. ℟. Resurrexit dn̄s all'a. all'a. ℣. Sicut dixit vobis all'a all'a. Gl'ia. ℣. Surrexit d. ℣e. Oro vt s. ad matu. Ad sextam. An. Ecce ego vobiscū sum all'a omnib⁹ diebus alleluya. Cp̄m.

Epulemur nō in fermēto veteri: neq̄ i fermēto malicie ⁊ neq̄tie: sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Deo gra. ℟. Surrexit dn̄s vere all'a al. ℣. Et appuit symoni all'a al. Gl'ia. ℣. Surrexit dn̄s de sep. vt s. Oro vt s. Ad. ix. an. Noli flere maria all'a resurrexit dn̄s alleluya. Si sequat quodcūq̄ festū etiam. iij. lect. ad nonam dicetur an. de magt: ⁊ sic p totū tempus pas. quia opoztet semp̄ sub vno psalmos ad vespe. dicere Alleluya. scd̄m āc fer. nisi sint pprie. Nota q̄ per totū tēpus pas. tam de tēpoze q̄ de fes. q̄buscūq̄ ⁊ etiā de beata maria semper dicitur All'a. i fine ℟. ⁊ cuiuslibet an. ⁊ i ℟. bo. ⁊ hoc vsq̄ ad festū trinitatis. Si aūt aliquo casu festum. iij. lc. quasi fit in crastino diei in quo fit expositio supradicta / euch. ad nonam dicetur an. q̄ debuisset dici in vesperis ad magnificat: ⁊ ex inde fit de fest. ⁊ ita fiet vsq̄ ad penthecosten. Capitulum.

Cum cū christ⁹ appuerit vita vr̄a tūc ⁊ vos appebitis cū ipso in gl'ia. Deo grās. ℟. Surrexit dn̄s de sepulchro al. all. ℣. Qui p nobis pepēdit in ligno all'a all'a. Gl'ia. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟. Viso dn̄o. Oratio vt s. videlicz illa q̄ dicta fuit in mat. dominice. Et eodē modo fient hore per ebdo. vsq̄ ad ascen. Ad vespe. super ps. An. All'a all'a all'. all'. ps. Dilexi. fo. xxxvij. an. All'a al. al. al. al. ps. Credidi. folio. xxxvij. aña. All'a al. ps. Laudate. f. xxxvij. an. All'a. iiij. ps. Ad dominum cū tribularer. fol. xlij. ℣. All'a al. ps. Leuaui oculos. fo. xlij. Cp̄.

Christus resurgēs ex mortuis iam nō morit: mors illi vltra non dominabit: quod enim viuit / viuit deo. Deo gratias. Hoc capitulū ⁊ hy⁹ sequēs cum ℣. dicetur per ebdoma. ad vesperas vsq̄ ascen. Hymnus.

Ad cenam agni prouidi / ⁊ stolis albis candidi: post transitum maris rubri / xp̄o canam⁹ principi. Cui⁹ corp⁹ sanctissimū / in ara crucis torridū: cruore eius roseo / gustando viuimus deo. Protecti pasche vespere / a deuastante angelo: erepti de durissimo / pharaonis imperio. Iam pascha nostrū xp̄s est / q̄ immolat⁹ agnus est: sinceritatz azima / caro ei⁹ oblata est. O vere digna hostia / p quā fracta sunt tartara: redempta plebs captiuata / reddita vite p

mis. Assurgit christus tumu
lo/ victor redit de baratro: tyrā
nū trudēs vinculo/ & reserās pa
radisū. Quesumus auctor oīz.
Gloria tibi dñe. vts. ℣. In resur
rectiōe tua xpe. ℟. Celū & ter=
ra letēt. Nota q̄ in fine ℣. post
hym. aut in ℣. post ℟. hora. vl
in ℣. sacer. ant i ver. q̄ dz p me
mo. qñ fieri ɔtingit: atq̄ post
Benedicamus ant etiā in ℣. de
no. quibuscūq;. Et hoc tā de tē
pore q̄ de sctis: nunq̄ dz All.
q̄nis dicat post ℟ & añ. tēpo=
re paschali: vt notatū est supra
añ. Quia vidisti me thoma cre
didisti: beati qui nō viderunt &
crediderunt alla. ps. Mḡt. fol.
xlix. ofo vts. Ad mēo. resurre.
añ. Crucez sanctā subiit qui in
fernuz confregit: accinctus est
potētia: surrexit die tertia all.
℣. Surrexit dñs de sepulchro.
Ofo. Deus q̄ omnes in christo.
Quere post cōplet. Post vespe.
btē marie fit mēo. de reliquiis
per añ. Et facta ē. ℣ Letamī.
Ofo. Propiciare. Ad memoria
omniū sanctorū. añ. Sācti tui
domine florebūt sicut liliū alla
& sicut odor balsami erunt āte
te ineternū alla al. ℣. Exultēt
iusti. Oratio. Infirmitatē. vts.
Nota q̄ predicte memo. fiūt p
totū tempus paschale vsq; ad
ascensio. dñi quādo fit de tēpo
re tam in matu. q̄ in vespis.
etiā in festo simplici. iii. lectio.
Ad ɔple. añ. Alla alla all, alla.
ps. Cum inuocarem, fo. i. cum
ceteris de completo. Hymnus.

IEsu saluator seculi/ verbū
patris altissimi: lux lucis
inuisibilis/ custos tuorū puigil
Tu fabricator oīm/ discretor
atq; tēporū: fessa labore corpa/
noctis q̄ete recrea. Te depca
mur supplices/ vt nos ab hoste
liberes: ne valeat seducere/ tuo
redēptos sanguine. Ut dū gra
ui in corpe/ breui manemus tē
pore: sic caro nr̄a dormiat/ vt
mēs in xpo vigilet. Quesumus
auctor oīm. Gloria tibi dñe. Cp.
Tu in nobis. ℟. Custodi nos.
℣. Alleluya resurrexit dñs al=
leluya: sicut dixit vobis alla al.
ps. Nūc dimittis, fol. l. preces
vts. Oratio. Ueritas. Et ita di
cetur completo. deinceps tā die
bus fe. q̄ festorū vsq; ad ascen=
sionem domini. ¶ Sequuntur
ofones ad memo. resurre. p ora
di. ad matu. & ad vespe. vsq; ad
ascensionē dñi. quib⁹ finitis p
ordinē reincipiuntur. Oratio.

DEus qui nos exultātibus
animis pascha tuum cele
brare tribuisti: fac nos q̄sumus
& temporalibus gaudere subsi
diis: & eternitatis effectib⁹ gra
tulari. Per christum. Oratio.

DEus q̄ oēs in xpo renatos
gen⁹ regiū & sacerdotale
fecisti: da nobis & velle & posse
que pcipis: vt populo ad eterni
tatē vocato vna sit fides mētiū
& pietas actionū. Per xpz. Ora.

DEus q̄ credētes in te fon
te baptismatis innouasti:

hāc renatis in christo cōcede cu
stodiā: vt nullo erroris incursu
gratiā tue bñdictiōis amittāt.
Per christum. Oratio.
D Eus qui ad eternā vitam
in xpi resurrectiōe nos reparas
erige nos ad cōsedētem in dex-
tera tua nostre salutis aucto
rem: vt qui propter nos iudicā
dus aduenit: pro nobis iudica-
turus adueniat: iesus xps fili⁹
tu⁹ dñs nr̄. Qui te. Orō.
D Eus reparator innocētie ꝛ
amator: dirige ad te tuoꝝ cor-
da seruoꝝ: vt de infidelitatis
tenebris liberati: nūq̄ʒ veritā
tis tue luce discedāt. Per xpꝫ.
D Eus q̄ credētes in Orō.
te populos gr̄e largitate
multiplicas: respice ꝓpici⁹ ad
electionē tuā: vt q̄ sacramento
baptismatis sunt renati: regni
celestis merean̄t itroitū. p. orō.
O Mnipotēs sempit̄ne deus
qui humanam naturā su
pra prime originis reparas di
gnitatē: respice pietatis tue in
effabile sacramentum: vt quos
regeneratiōis mysterio vocare
dignat⁹ es: in his dona tue per
petue gratie protectione cōser
ua. Per christum dominū. Orō.
O Mnipotēs sempit̄ne deus
deduc nos ad societatē ce
lestium gaudiorum: vt spū san
cto renatos / regnū tuuʒ facias
introire: atq̄ʒ eo perueniat hūili-
tas gregis: q̄ precessit celsitudo
pastoris. Qui tecū. Orō.
P Resta quesumus omīpo-
tēs ꝛ misericors deus: vt in re
surrectione dñi nostri iesu xpi
percipiam⁹ veraciter portionē.
Qui tecum viuit. Oratio.
C Oncede quesum⁹ omni-
potens de⁹: vt veterē hominem
cum suis actibus deponētes: il
lius cōuersatione viuamus: ad
cui⁹ nos substātiā paschalib⁹ re
medijs transtulisti. Qui te. or.
R Epelle domine cōscriptū
lege peccati cyrographū:
qđ tu nobis paschali mysterio
per resurrectionem filij tui va
cuasti. Qui tecum. Orō.
D Eus humani generis cō-
ditor ꝛ redēptor: da quesumus
vt reparatiōis nr̄e collata sub-
sidia te iugiter inspirāte secte
mur. Qui cum deo patre. Orō.
G Audeat dñe plebs fidelis
ꝛ cuʒ proprie recolit salua
tionis exordia: eius ꝓmoueat̄
augmētis. Per christum. Orō.
D Eus q̄ nos fecisti pascha
lia festa celebrare: fac nos
q̄s i celesti regno gaudere. Per
xpm. Ois ordo ꝯscript⁹ seruan
dus est vsq̄ʒ ad ascēsionem dñi
priuatis dieb⁹ tā in mēo. q̄ʒ in
ho. ꝛ etiā in alijs ke. secūdū suā
feriam. Item ibi dno ꝟ. scilicʒ
Quesumus auctor omnium. ꝟ
Gloria tibi domine. In fine cu
iuslibet hym. adiūgi debent ꝑ
totū tempus paschale vsq̄ʒ ad
ascensionē siue sit de sctis siue
de tempore: si cantus concordet
¶ Sequuntur nūc que dicūtur
priuatis dieb⁹ q̄n̄ fit de tēpore

ad bñd⁹ ꝛ ad mag̃t vsq; ad dominicã ante ascẽsionẽ dñi. añe
Angelus aũt dñi descẽdit de celo ꝛ accedẽs reuoluit lapidẽ ꝛ sedebat sup eũ all'a al'. ã Et ecce terremot⁹ factus est magnus: angelus enim dñi descẽdit de celo alleluya. ã Erat autem aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur vestimẽta ei⁹ sicut nix alleluya all'a. ãn Pre timore autẽ eius exterriti sunt custodes: ꝛ facti sunt velut mortui alleluya. ã. Respõdens autem angel⁹ dixit mulieribus: nolite timere/ scio enĩ q iesum queritis all'a. ãn. Surgens iesus mane pma sabbati apparuit pmo marie magdalene: de qua eiecerat septẽ demonia all'a all'a all'a. ãn. Et ingressi nõ inuenerũt corpus domini iesu al'. ã. Jesuz quẽ queritis nõ est hic sed surrexit recogitate qualiter locut⁹ est vobis dũ adhuc in galilea esset all'a. ãn. Jesum q crucifixus est queritis alleluya: nõ est hic/ surrexit enim sicut dixit vobis all'a. ãn. Et recordate sunt verborũ ei⁹: ꝛ regresse a monumẽto nũciauerunt hec omnia illis vndecim ꝛ ceteris omnibus all'a. ã. Ecce iesus occurrit illis dicens auete: ille autem accesserunt ꝛ tenuerunt pedes eius all'a. ãn. Cito euntes dicite discipulis quia surrexit dñs alleluya. ãn. In galilea iesũ videbitis sicut dixit vobis alleluya. ãn. Et dicebãt adinuicez: quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti: all'a al. ãn. Nolite expauescere: iesũ nazarenum q̃ritis crucifixũ: nõ est hic surrexit al'. ãn. Surrexit enĩ sicut dixit dominus ꝛ pcedet vos in galileã all'a: ibi eũ videbitis all'a al'. al'. ã. Qui sunt hi sermones quos cõfertis adinuicẽ ambulãtes ꝛ estis tristes: alleluya. ã. Respõdens vnus cui nomẽ cleophas dixit ei: tu sol⁹ peregrin⁹ es in hierusalẽ ꝛ nõ cognouisti q̃ facta sunt in illa his dieb⁹ all'a. quibus ille dixit: que: ꝛ dixerũt de iesu nazareno q fuit vir ppheta potẽs in opere ꝛ sermõe coram deo ꝛ omni populo all'a. ãn. Nõne sic oportuit pati xpm ꝛ intrare in gloriã suã: all'a. ã. Mane nobiscũ quoniam aduesperascit ꝛ inclinata est iã dies alleluya. ãn. Et intrauit cũ illis ꝛ factum est dum recũberet cũ eis accepit panem: benedixit ꝛ fregit ꝛ porrigebat illis all'. ãn. Nonne cor nostrum ardẽs erat in nobis de iesu duz loqueretur nobis in via: al. ãn. Videte manus meas ꝛ pedes meos qr ego ipse sum alleluya alleluya. ãn. Spiritus carnem ꝛ ossa nõ habet sicut me videtis habere: iã credite alleluya. añа Symon petrus cum audisset quia dominus est: tunica succirit se: erat enim nudus ꝛ misit se in mari. alleluya Antipho. Dixit iesus discipulis suis: afferte de piscibus quos prẽdidistis nũc: alleen

dit autez symon petr⁹: traxit rhete in terram plenū magnis piscibus alla. Añ. Ardēs est cor meū desidero videre dñm meū q̄ro & nō inuenio vbi posuerūt euz alla. Añ. Dū flerē ad monumentū vidi dñm meū alla. Añ. Venit maria nūciās discipl'is q: vidi dñm meū alla. Añ. Quē q̄ris mulier alla viuētem cum mortuis all. Añ. Surrexit dñs de sepulchro: q̄ p nobis pependit in ligno alla all. al. ¶ Fer. iij. ad mat. inuitat. Alla al. al. Ps. Venite. hy⁹ & añ. vts. i fer. ij. vi. Dixi custodi. fo. xij. Expectās. fo. xij. Btūs qui. fol. xiij. ℣. Surrexit domin⁹ ℣ e. Si lecta fuerit exp̄o. Cuz sero. legit q̄d seq̄r: si autē legit dicta expō: & ɔsequent legit de apocalipsi p tres septimanas cū R̄. ad diem perti. de R̄. sequenti.

Apocalipsis. j. Lectio. j.

Apocalipsis iesu xp̄i quaz dedit illi de⁹ palā facere seruis suis q̄ oportet fieri cito & significauit mittēs p angelū suum seruo suo iohāni: q̄ testimoniū phibuit verbo dei: & testimoniū iesu xp̄i q̄cūq; vidit. Tu. R̄. Audiui vocē in celo angelor multor dicētiū. Timete dñz & date claritatē illi & adorate eū q̄ fecit celū & terrā mare & fōtes aq̄r alla all. al. ℣ Vidi angelū dei volantē p mediū celi voce magna clamātē & dicētē. Ti. Le. ij.

Beat⁹ q̄ legit & q̄ audit verba ꝓphetie hui⁹: & seruat ea q̄ i ea scripta sūt. Tēpus em̄ ppe est. Johānes septē eccl'iis q̄ sūt i asia: grā vobis & pax ab eo q̄ est & q̄ erat / & q̄ vētur⁹ est. Tu. R̄. Locut⁹ est ad me vn⁹ ex septem angelis dicens: veni ostēdā tibi nouā nuptā spōsā agni. Et vidi hierusalē descendentē de celo ornatā monilib⁹ suis alla all. all. ℣ Et sustulit me in spiritu in montē magnū & altū. Et vidi hie. Le. iij.

Et a septē spiritib⁹ q̄ i cōspectu throni ei⁹ sunt: & a iesu xp̄o q̄ est testis fidelis: p̄mogenitus mortuor & p̄nceps regū terre. R̄. Vidi hierl'm descēdētē de celo ornatā auro mūdo et lapidib⁹ p̄ciosis Intertā all. al. ℣. Ab int⁹ in fimbriis aureis circūamicta varietate. Intertā Gloria. All. ℣. sacer. Sur. w. de. In lau. & cāz. hy⁹ & ℣. vts. in fer. ij. Ad bñ⁹ añ Angelus dñi. vts. Oro de w. p̄cedē. mēo. & ho. vts. ad vel. sup p̄s añā Alla. iiij. ps Letat⁹. fol. xliij. Añ. Alla all. all. Ps. Ad te leua. fol. xliij. añ. Alla. iiij. ps. Nisi q:. fo. xliiij. añ Alla alla al. al. Ps. Qui cōfi. fo. xliiij. añ Alla all. ps. In cōuertendo. fo. xliiij. Cpm hymn⁹ & ℣. vts. ad mḡt & oro. & mēo. vts. Cōplet. vts. ¶ Fer. quarta ad matut. ps. Dixit insipiens. fol. xvj. Exaudi deus. folio. xvj Miserere mei. fo. xvij. ℣⁹ Surre. w. de sepul. R̄. Qui pro no. Lec. p̄ma

Qui dilexit nos & lauit nos

a petis nrís ĩ sanguine suo ⁊ fe
cit nos regnũ et sacerdotes deo
et pri suo: ipi glia ⁊ imperium
in scla sclo℞ amẽ. ℟. Vidi por
tam ciuitatis ad oriẽtẽ positã
et aplo℞ noia ⁊ agni sup eam
scripta. Et sup muros eiꝰ ange
lo℞ custodiã alla. ℣. Vidi san=
ctã ciuitatẽ hierlm descẽdẽtẽ de
celo ornatã tanq̃ spõsam viro
suo. Et super. Lectio. ij.

Ecce venit cũ nubibꝰ et vi=
debit eũ ois oculꝰ: et q̃ eũ pupu
gerũt ⁊ plãgẽt se sup eũ oẽs tri
bus terre etiã amen. Ego sum
alpha ⁊ ω/ pricipiũ ⁊ finis dicit
dñs deꝰ: q̃ est et q̃ erat et q̃ ve=
turus est ops. ℟. In dyadema
te capitis aaron lapides p̃ciosi
fulgebãt dũ p̃ficeret opus dei
all. al. al. ℣. Corona aurea sup
caput eiꝰ expressa signo sancti
tatis. Dum. Lectio. iij.

Ego iohãnes frater vester
et p̃ticeps ĩ tribulatiõe ⁊ regno
et patiẽtia in iesu fui ĩ insula
q̃ appellat pathmos ppt ℣bũ
dei ⁊ testioniũ iesu fui in spũ in
dñica die. Tu. ℟. Cãdidi facti
sũt nazarei eiꝰ alla: splẽdorẽ deo
dederũt alla. Et sicut lac coagu
lati sũt Al. al. ℣. In oẽs terrã
exiuit sonꝰ eo℞ et ĩ fines orbis
terre ℣ba eo℞. Et. Glia. Alla.
℣ꝰ sacer. Resur. do. In lau. vrs
Ad bñꝰ ã. vrs. Meo. et ho. vrs.
in fe. ij. Ad vs sup ps ãn. Al.
al. alla. ps. Misit dñs ed. f. xliiij.
ãn. Al. al. ps. Beati. f. xliiij. ã.
All. all. all. ps. Sepe expu. fo.
xliiij. ã. Al. al. al. ps. De pfun.
fo. xliiij. ã. Al. al. ps. Dñe non.
Cetã vrs. ¶ Fe. v. ad matu. pi.
Saluũ. fo. xx. Deus in adiuto.
fo. xxi. In te dñe spe. f. xxi. ℣.
Resurrexit dñs. Lect. j.

Et audiui post me vocem
magnã tãq̃ tube dicentis. Qd
vides scribe in libro ⁊ mitte se
ptẽ ecclesijs q̃ sũt ĩ asia. Ephe
so ⁊ smirne et pgamo ⁊ thiati=
re ⁊ sardis ⁊ philadephie ⁊ lao
ditie. Tu. ℟. Ego sicut. Le. ij.

Et cõuersus sum vt viderẽ
vocẽ que loquebat mecũ.
Et cõuersus vidi septem cande
labra aurea: et in medio septẽ
cãdelabro℞ aureo℞ similem fi
lio hois vestitum podere ⁊ pre
cinctum ad mamillas zona au
rea. ℟. Veniens. Lectio. iij.

Caput aũt eius et capilli
erãt cãdidi velut lana al=
ba ⁊ tãq̃ nix. Et ocli eiꝰ velut
flãma ignis: et pedes eiꝰ siles
auricalco: sicut in camino ardẽ
ti. ℟. Audiui. Cetã vrs. Ad ve
speras super ps ãn. Al. al. al.
ps. Memẽto. fo. xlv. ãn. Al. al.
ps. Ecce q̃ bo. f. xlv. ãn. Al. al.
al. al. ps. Laudate. fol. xlv. ãn.
Alla qm in eternum: alla mia
eius al. al. ps. Confitemini. fo.
xlv. ã. Hymnum cãtate nobis
alla de cãticis syõ alla. ps. Su
per flumina. fol. xlv. Cum hyꝰ
et ℣ꝰ et cetã vrs. ¶ Feria. vj.
ad matutinas. pi. Exultate. fo.
xxv. Deus stetit. fo. xxv. Deus
quis similis. fo. xxvj. ℣. Surre

sit dñs vere. Lectio prima.

Et vox illi⁹ tanq̃ vox aq̃r multarum: et habebat i dextera sua stellas septē. Et de ore ei⁹ gladi⁹ vtraq̃ pte acut⁹ exibat: et facies ei⁹ sicut sol lucēs in virtute sua. ℟. Audiui. L. ij.

Et cum vidissem eũ cecidi ad pedes tanq̃ mortuus: et posuit dexterā suā sup me dicēs. Nolite timere: ego sũ primus ⁊ nouissim⁹: et viu⁹ et fui mortu⁹: et ecce sum viuēs i secula sclo℞: et habeo claues mortis ⁊ inferni. ℟. Locu. Lec. iij.

Scribe ergo q̃ vidisti ⁊ que sunt/ et que oportet fieri post hec. Sacramētũ septē stellar℞ quas vidisti i dextera mea et septē cādelabra aurea: septē stelle angeli sunt septē eccl'iar℞ et cādelabra septē sunt septem ecclie. Tu. ℟ Vidi. Cetera vts. Mēs. et no. vts. Ad vesp̃as ãn. Alľa. iij. ps. Cõfitebor. fo. xlvi. An. Alľa. v. ps. Dñe pbasti. fo. xlvi. A. Alľa. iij. ps. Eripe me. folio. xlvi. ãn. Alľa. ij. ps Dñe cla. fo. xlvi. ãn. Alľa. vj. ps. Voce mea. fo. xlvij. Cpm hy⁹ ⁊ ℣⁹ vts. Cõpleto. vts ℭ Sabbato ad matnē. Inui. Cantate. H. Dñs reg. i. ras. Jubilate. fol. xxx. ℣⁹. Surrexit domin⁹ de sepulchro. Capitulum ij. Lectio prima.

Et angelo ephesi ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua q̃ ambulat in medio septē cādelabror℞ aureor℞. Scio opera tua et laborem et patiētiam tuam. ℟. Vidi portam. Lectio scda.

Et q̃ non potes sustinere malos et tentasti eos qui se dicunt apostolos et non sunt et inuenisti eos mendaces. Et patientiam habes ⁊ sustinuisti ꝑpter nomen meũ et non defecisti. ℟. In dya. Lectio tertia.

Sed habeo aduersũ te pauca q̃ charitatē tuā primā reliquisti. Memor esto itaq̃ vn de excideris ⁊ age penitētiam et prima opera fac. Sin autem venio tibi ⁊ mouebo cādelabrũ tuũ de loco suo/ nisi penitētiam egeris. Tu. ℟. Cādidi. Cetera vt supra. Ad vesp̃as sup ps ã. Alľa alľa alľa. ps. Benedictus. fol. xlvij. an. Alľa alľa alľa. ps. Exaltabo. fo. xlvij. an Alľa al. ps Lauda aĩa. folio. xlviij. an. Alľa alľ. al. ps. Laudate dñm. fo. xlviij. ãn. Alľa alľa alľa. ps. Lauda hierľm. fol. xlviij. Cpm hy⁹ ⁊ ℣⁹ vts. ãn. Hec aũt scripta sunt vt credatis q̃ iesus est xp̃s fili⁹ dei: et vt credentes vitam habeatis in noĩe ipsi⁹ alľa. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vts. Ad pces. ante crucifixũ singulis sabb. vsq̃ ad ascē. quãdo fit de tēpore. ℟. Christ⁹ resurgēs. sine ℣ su Dicãt. ℣⁹. Surrexit dñs de sepulchro. Oratio vna de p̃nenotatis vt supra. Cõpleto. vt supra. Nota q̃ si fest. ix. lec. ab octa. pasc. vsq̃ ad pēthe. die do. eue. fiet: et officiũ ad do. ptĩ. aliqua die precedēti vel sequē.

ebdo. debet fieri ¶ Do. ij. post oct. pas. Inuit. Al. al. ps. Veni te. Hy. Aurora. In noct. sup pos an. Al. al. al. ps. Beatus vir. Quare fre. Dne quid multipl. folio. j. Ps las. Resurrexit dns. Scdm Johannem. x. Lectio. j.

In il. t. Dixit ie. di. s. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suã ponit p ouib9 suis. Et reli. Ome. b. gre. pape. Audistis fratres mei ex lectione euãgelica eruditionē nr̃am/ audistis ex lectione euangelica periculũ nr̃m. Ecce em̃ is q̃ nõ ex accidētali dono sed essentialiter bon9 est/ dicit. Ego sum pastor bon9. ℟ Ego sum. Lec. ij.

Sed et einsdem bonitatis formam quã nos imitemur adiũgit dicēs. Bonus pastor aiaz suã ponit p ouib9 suis fecit quod monuit/ ostēdit quod iussit. ℟ Veniens. Lectio. iij.

Bonus pastor aiam suam pro ouibus suis posuit: vt in sacramēto nostro corp9 suũ et sanguinem verteret: et oues quas redemerat/ carnis sue alimēto satiaret. ℟. Audiui. Si fiat die do. ps. Te deũ. fol. xlix. ℣ sacerdo Sur. do. ve. vts. In laud. ãn. Al. al. al. al. ps. Dñs reg. fo. xxviij. cũ ceteris. Cap̃m. Omne qđ natũ est. Hy9. Sermone blã. ℣. Gauisi sunt disci. ãn. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas: et pro ouibus meis pono aiam meam alla. ps. Benedict9. fo. xlix. Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate iacētem mundum erexisti/ fidelib9 tuis perpetuã cõcede leticiam: vt quos perpetue mortis eripuisti casib9 gaudijs facias sempiternis pfrui. Per eundem. Sequit' mẽo. de resur. vts. Postea de beata maria/ si non dicat paruũ officiũ de eadē. p. ãn. Aue ma. ℣. Post partũ. Oĩo Deus q̃ de beate. Mẽo. ds reli. et de oib9 san. per ãn. Lux ppe. ãre supra in fe. ij. Ad primam ãn. Alla, septies. Si priuato die ã Cognouerũt. Ad pcess. ℟. Sedit angelus. Ad. iij. ãn. Alla, viij. Cpm ℟. et ℣9 vts. in fe. ij. Oĩo vts. Ad vi. ãn. Al. al. al. al. Ad. ix. ãn. Al. al. Cetra vts. Ad vs sup ps ãn. Al. al. al. al. ps. Dixit dñs. fo. xxxvj. ãn Al. al. ps Cõfitebor. fo. xxxvj. ãn. Alla al. al. al. ps Beat9 vir. fo. xxxvj. ãn. Al. al. al. al. ps. Laudate pueri do. folio. xxxvj. ãn. Alleluya alla. ps. In exitu israel de egyp. folio. xxxvj. Capm. Christus resurgens. Hy9. Ad cenam. ℣. In resurrectione tua. vts. ant. Ego sum pastor ouiũ: ego sum via et veritas: ego sum pastor bon9 et cognosco oues meas et cognoscũt me mee alla all. ps. Mgt. fo. xlix. Oĩo vts. ¶ Fe. ij. Inuit. hy. et ãn vts. ps. Exaltabo. fo. viij. In te dñe. fo. ix. Beati q̃rũ. fo. ix. ℣. Resurrexit. vts. De hac legēda fac tres lectiões et sic in sequētib9 aliis feriis.

SEd hoc habes: q2 odisti facta nicholaitarum quee ego odi. Qui habet aurẽ audiat qd spus dicat ecclesijs. Vincẽti dabo edere de ligno vite qd est i paradiso dei mei. Et angelo smirne eccl'ie scribe. Hec dicit pm9 et nouissim9 qui fuit mortuus et viuit. Scio tribulationẽ tuã et paupertatẽ tuã / sz diues es et blasphemaris ab his q se dicũt iudeos esse et nõ sũt / sz sũt synagoga sathane. Nichil horum timeas q passur9 es. Ecce missurus est diabol9 aliquos ex vobis i carcerẽ vt tẽtemini et habebitis tribulationẽ dieb9 decem. Esto fidelis vsq ad mortẽ et dabo tibi coronã vite. Qui habet aurẽ audiat qd spus dicat ecclesijs. Qui vicerit non ledetur a morte secũda. R. vts. Cet. vts. Et ad horas dicet oro de do. ij. per ebdo. Et in horis aliarum ebdo. dicet oratio de do. tunc currẽte.

¶ Feria. iij. ad matu. hi Queadmodum. folio. xiij. Deus auri. fo. xiij. Eructauit. fo. xiiij. V. Surrexit dñs vere. Legenda.

ET angelo pergami eccl'ie scribe. Hec dicit q habet rumpheam ex vtraq pte acutam. Scio vbi habitas vbi sedes est sathane: et tenes nomen meũ et nõ negasti fidẽ meã. Et i diebus illis antiphas testis me9 fidelis qui occisus est apud vos / vbi sathanas habitat. Sed habeo aduers9 te pauca: q2 habes illic tenẽtes doctrinã balaam: qui docebat balac mittere scãdalum coram filijs israel edere et fornicari. Tu. R. et cetera vts.

¶ Fer. iiij. ad matu. hi Miserere. ij. Si vere. Eripe. fol. xvij. V. Surrexit dñs de sepulchro.

ITa habes et tu Legenda. tenẽtes doctrinã nicholaitarum sil'r et penitẽtiã age. Si quomin9: veniã tibi cito: et pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aurẽ audiat qd spus dicat ecclesijs. Vincẽti dabo manna abscõditum: et dabo illi calculũ candidũ: et in calculo nomen nouũ scriptũ: qd nemo scit nisi q accipit. Et ãgelo thiatire eccl'ie scribe. Hec dicit fili9 dei q habet oculos tanq flãmam ignis: et pedes ei9 similes auricalco. R. et cet. vts.

¶ Fe. v. inuit. hy9 et ãn. vts. hi. Deus iudi. fo. xxj. Quã bonus. fo. xxij. Vt qd de9 repu. fo. xxij. V. Resurrexit dñs. Legenda.

NOui opera tua: et fidẽ: et charitatẽ: et ministeriũ: et patiẽtiã tuã: et opa tua nouissima plura priorib9. Sed habeo aduersus te pauca: q2 pmittis mulierem Jezabel q se dicit pphetam docere et seducere seruos meos fornicari et mãducare de idoloticis. Et dedi illi tẽpus vt penitẽtiã ageret et non vult penitere a fornicatiõe sua. Ecce ego mitto eã in lectũ: et q mechãtur cũ ea in tribulatiõe maxima erũt nisi penitẽtiã egerit ab operib9 suis. Et filios eius

interficiã in mortẽ: et sciẽt oẽs ecclĩe qꝛ ego sũ scrutãs renes et corda: et dabo vnicuiqꝫ vẽm scdm opa sua. Tu. Cetera vts.

¶ Fe. vj. inui. hy. et an. vts. hi. Quã dilecta. Bñdixisti. Incli. fo. xxvi. ℣. Sur. d. ve. Legẽda.

Vobis aũt dico et ceteris q thiatire estis. Quicũqꝫ nõ habẽt doctrinã hãc et q non cognouerũt altitudinẽ sathane quẽadmodũ dicũt: nõ mittã super vos aliud pōdꝰ: tñ id qđ habet; tenete donec veniã. Et qui vicerit et q custodierit vsqꝫ i finem opa mea dabo illi ptãtem sup gẽtes: et reget illas in virga ferrea ꝛ tãqꝫ vas figuli ꝯfringẽtur sicut et ego accepi a pẽe meo: et dabo illi stellã matutinã. Qui habet aurẽ audiat qđ spũs dicat ecclesijs. ℟. ℣. vts.

¶ Sab. hyꝰ ꝛ a. vts. hi. Miam. fo. xxx. Dñe exaudi. f. xxxi. Benedic. i. fol. xxxi. hꝰ. Surrexit dñs de sepul. Cpꝫ. iij. Legẽda.

Et ãgelo ecclĩe sardis scribe. Hec dicit. Qui habet septem spũs dei et septẽ stellas. Scio opera tua qꝛ nomen habes q viuas ꝛ mortuꝰ es. Esto vigilãs ꝛ confirma cetera que moritura erãt. Nõ eñ inuenio opera tua plena corã deo meo. In mẽte ergo habe qualiter acceperis et audieris et serua/ et penitẽtiã age. Si ergo nõ vigilaueris/ veniã ad te tanqꝫ fur: ꝛ nescies qua hora veniã ad te. Sed habes pauca noĩa i sardis q non inquinauerũt vestimẽta sua ꝛ ambulabũt mecũ i albis qꝛ digni sunt. Tu. ℟. ℣. vts.

Ad vespas vts. in alio sab. An. Alias oues habeo que nõ sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocẽ meã audiẽt: et fiet vnũ ouile ꝛ vnꝰ pastor al. ps. Mgt. fo. xlix. Oro vts. Processio. Cõpleto. vts.

¶ Do. iij. inui. hyꝰ an. hi ꝛ ℣. vt i alia d. Scdm Johãnem. xvi. Lect. i.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Modicum et iam non videbitis me: et iterum modicum ꝛ videbitis me qꝛ vado ad patrem. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

Uerba dñi saluatoris nostri promissa fratres carissimi leto cordis auditu percipere debemus sedulaqꝫ intentione persistere quatinus ad hec cõtingere mereamur. ℟. Ego. Lectio scda.

Quidem ẽ q merito letiꝰ audiat qꝫ peruenire posse ad gaudiũ qđ nũqꝫ possit auferri. Notãdum aũt q tota lectionis huius euãgelice series illis cõuenit q eã presentes audierũt a dño. ℟. Veniẽs. L. iij.

Pars aũt illiꝰ etiã nobis q post passiõem suã et resurrectionẽ dominicã ad fidem venimꝰ aptissime cõgruit. Qđ ergo ait. Modicũ et iam non videbitis me: et iterũ modicum et videbitis me: qꝛ vado ad patrem. Ad illos specialiter pertinet qui eius discipulatui pre-

dicātis i carne adherere: et post tristiciam passionis visa resurrectione et ascēsione ei⁹ letificari meruerūt. ℟. Audiui. Cetera vt3 in alia w. ān. Modicum et iam non videbitis me dicit dn̄s: iter modicū et videbitis me qr vado ad patrem all'a al. ps. Benedict⁹ fo. xlix. Oratio.

D Eus qui errantibus vt in viā possint redire iusticie veritatis tue lumen ostendis: da cūctis qui christiana pfessione censent: et illa respuere que huic inimica sunt nomini et ea que sunt apta sectari. Per do. Cete. vt3. in alia w ān. Tristicia impleuit cor vestrum et gaudium vestrū nemo tollet a vobis all'a all'a. ps. Mgt. fo. xlix. Oēo vt3. Cōple. vt3. ¶ Fer. iij. Inuit. hy⁹ et ān. vt3. pt. Exultate iusti. fo. ix. Benedicam fo lio. x. Judica dn̄e. fo. x. ℣. Resurrexit dominus. Legenda.

Q Vi vicerit sic vestiet vestimētis albis: et non delebo nomen eius de libro vite: et cōfitebor nomen ei⁹ corā patre meo et corā angelis ei⁹. Qui habet aurem audiat quid sp̄us dicat ecclesiis. Et angelo philadelphie eccl'ie scribe. Hec dicit sctūs et verus q̄ habet clauē dauid: qui aperit et nemo claudit / claudit et nēo aperit. Scio opa tua: ecce dedi corā te ostiū apertum qd nemo potest claudere: qr modicam habes virtutem: et seruasti verbum meum et non negasti nomen meum. Cetera vt3. ¶ Feria. iij. Inuitatorium hy⁹ et ān. vt3. di. Deus noster refugium. Oēs gentes. Magnus dn̄s. fo. xliij. ℣. Surrexit dn̄s vere. Legenda.

E Cce dabo de synagoga sathane qui dicūt se iudeos esse et non sunt sed mentiūtur. Ecce faciam illis vt veniant et adorēt ante pedes tuos: et sciēt quia ego dilexi te quoniam seruasti verbum patientie mee: et ego te seruabo ab hora tētationis que vētura est in orbem vniuersum tentare habitantes in terra. Ecce venio cito. Tene quod habes vt nemo accipiat coronam tuam. Cetera vt supra. ¶ Feria quarta. Inuitatorium hymn⁹ et antiphona vt supra. Psalmi. Deus repulisti. Exaudi deus deprecationem. Nonne deo folio. xviij. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. Legenda.

Q Vi vicerit faciam illum colūnam i tēplo dei mei: et foras non egrediet ampli⁹. Et scribam super eum nomen dei mei et nomen ciuitat; noue hierusalem: que descēdit de celo a deo meo et nomen meum nouum. Qui habet aurem audiat quid sp̄us dicat ecclesiis. Et angelo laodicie eccl'ie scribe. Hec dicit. Amen testis fidelis et verus qui est principium creature dei. Scio opera tua: qr neqz frigidus es neqz calidus. Vtinam frigidus esses aut calidus

Sed quia tepidus es: et nec frigidus nec calidus incipiã te evomere ex ore meo. Tu autem domine miserere. Cetera ut supra. ¶ Feria. v. Invita. hy⁹ et ant. ut supra. hi. Confitebimur. fo. xxi. Notus in iudea. fol. xxiii. Voce mea. fo. xxiii. ℣. Resurrexit dominus. Legenda.

Quia dicis quod dives sum et locupletatus et nulli⁹ egeo: et nescis quia tu es miser et miserabilis et pauper et cec⁹ et nudus. Suadeo tibi emere aurum ignitum a me probatum ut locuples fias et vestimentis albis induaris: ut nõ appareat cõfusio nuditatis tue. Et collirio inũge ocl'os tuos ut videas. Ego quos amo arguo et castigo. Emulare ergo et penitẽtiam age: ecce sto ad ostium et pulso: si quis audierit vocem meam/ et aperuerit michi ianuam: intrabo ad illũ et cenabo cũ illo/ et ipse mecũ. Qui vicerit dabo ei sedere mecũ in throno meo: sicut et ego vici et sedi cũ patre meo in throno eius. Qui habet aurem audiat quid spiritus dicat ecclesijs. Cetera ut supra. ¶ Feria. vi. Invita. hy⁹ et ãn. ut supra. Psalmi. Fũdamẽta. Dñe deus salutis. Misericordias domini. folio. xxvii. ℣ sus. Surrexit dominus vere. Capitulum quartum. Legenda.

Post hec vidi et ecce ostium apertum in celo. Et vox prima quam audivi tanquam tube loquẽtis mecum dicens. Ascẽde huc et ostẽdam tibi que oportet fieri cito. Post hec statim fui in spiritu. Et ecce sedes posita erat i celo: et supra sedẽ sedẽs. Et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis. Et iris erat in circuitu sedis silis visionis smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia vigintiquattuor. Et supra thronos vigintiquattuor seniores sedẽtes circũamictos vestimẽtis albis: et i capitib⁹ eorum coronas aureas. Tu autem domi. Cetera ut supra. ¶ Sabbato Invitatorium hymnus et antiphona ut supra. hi. Benedic. ii. folio. xxxi. Confitemini. i. folio xxxii. Confitemini. ii. fo. xxxi. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. Legenda.

Et de throno procedebant fulgura et voces et tonitrua et septem lampades ardentes ante thronum/ que sunt septem spiritus dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vitreum simile cristallo. Et i medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia plena ocl'is ante et retro. Et animal primũ simile leoni. Et secundum animal simile vitulo. Et tertium animal habens faciem quasi hominis. Et quartum animal simile aquile volãti. Et quattuor animalia singula eorum habebant alas senas/ in circuitu et intus plena sunt ocl'is. Et requiem non habebãt

die ac nocte dicentia. Sanctus sctũs sctũs dñs de⁹ oĩps q̃ erat et q̃ est et q̃ vētur⁹ est. Ce.vts. Ad vs vts.in sab.añ. Iterũ aũt videbo vos ꝛ gaudebit cor vrm̃ et gaudium vestrũ nemo tollet a vobis all'a. ps. Magt. fo.xlix. Oratio vt supra. Processio.vts.

¶ Do.iiij. Inuita.hy.et añ.pi. et ℣.vts i prece.do.et ceta oĩa. Scd̃m Johãnem.xvi. Lect.j.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipl'is suis. Vado ad eũ qui me misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reliqua. Ome.beati grego.pape.

Sicut ex lectiõe euãgelica fratres carissimi audiuimus/ dñs ꝛ redẽptor noster imminẽte sue passionis articulo discipulis et gloriã ascẽsionis qua ipse post mortẽ et resurrectionẽ erat clarificãd⁹: et aduẽtũ spũs sancti quo illi erãt illustrãdi patefecit. ℟. Narrabo nomen tuum fratribus meis all'a. In medio eccl'ie laudabo te all'a all'a. ℣. Apud te laus mea in ecclesia magna. In medio. Lectio.ij.

Quaten⁹ instãte hora passionis eiusdẽ min⁹ pro illius morte dolerẽt: quẽ post mortem ad celos subleuãdũ nõ dubitarẽt. Minus de sua desolatione trepidarẽt quos licet abeũte dño sancti spũs grã cõsolãdos esse sperarẽt. ℟. In ecclesijs benedicite deo all'a: dño De fõtibus israel all'a all'a. ℣. Cãtate dño cãticum nouũ: cãtate dño oĩs terra. De fontib⁹. Lec.iij.

Uado inquit ad eũ qui me misit ꝛ nemo ex vobis interrogat me: quo vadis. Ac si aperte dicat. Reuertar. Ascẽdo ad eũ qui me incarnari cõstituit Et tanta tanq̃ manifesta erit eiusdẽ ascẽsiõis claritas: vt nemini vestrũ opus sit interrogare quo vadã/ videntib⁹ cunctis q̃ad celos pergã. ℟. Viderũt te aque de⁹ viderũt te aque ꝛ timuerũt. Multitudo sonit⁹ aquarum vocem dederũt nubes all'a all'a all'a. ℣. Illuxerũt choruscationes tue orbi terre: cõmota est ꝛ cõtremuit terra. Multitudo. Glia. All'a. Cet.vts.añ. Vado ad eũ qui me misit: sꝫ quia hec locut⁹ sum vobis / tristicia implebit cor vestrum alleluya. ps. Benedict⁹. fo.xlix. Oratio.

Deus q̃ fideliũ mẽtes vni⁹ efficis volũtatis: da ppl'is tuis id amare q̃d precipis/ id desiderare q̃d promittis: vt inter mũdanas varietates/ ibi nostra fixa sint corda vbi vera sũt gaudia. Per dñm. Mẽo, et ho. vts. Ceta vts. in alia do. añ. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadã: si eñ non abiero paraclit⁹ nõ veniet all'a. ps. Mgt. f.xlix. Or.o vts. Cõpl. vts.

¶ Feria.ij. Inuita. All'a vts. hi. Dixit insipiẽs. fol.x. Noli emulari. fo.xj. Dñe ne in furore. ij. fo.xj. ℣. Resurrexit dñs. Jacobi.j. Lectio prima.

Jacobus dei ꝛ dñi nr̃i iesu

xpi seruus duodecim tribub⁹: qui sunt in dispersione salutē Omne gaudiū existimate fratres mei cum in tentatiōes varias incideritis: sciētes q̄ pbatio fidei vestre patientiam operatur: patētia autem opus pfectū habeat: vt sitis perfecti & integri in nullo deficientes. ℟. Narrabo nomē tuū fra. lec. ij.

SI q̄s aūt vestrū indiget sapientia: postulet a deo qui dat omnibus affluenter: et non improperat & dabit ei. Postulet aūt in fide nihil hesitās. Qui em̄ hesitat silis est fluctui maris: qui a vento mouetur & circūfertur. Nō ergo estimet ille homo q̄ accipiat aliquid a domino ℟. In ecclesijs. Lec. iij.

VIr duplex aīo icōstās est in oib⁹ vijs suis. Glorietur aūt frater hūilis in exaltatiōe sua. Diues aūt in hūilitate sua qm̄ sicut flos feni trāsibit. Exortus est em̄ sol cū ardore: & arefecit fenū: & flos ei⁹ decidit: et decor vult⁹ ei⁹ deperijt. Ita & diues in itinerib⁹ suis marcescet ℟. Viderūt. Cetera vts. ¶ Fer. iij. Inuitato. hym. & ān. vts. hi. Audite hec. fo. xiiij De⁹ tuorū. fo. xv Quid gloriaris. fo. xv. ℣. Surrexit dn̄s vere. Lectō pma

BEatus vir q̄ suffert tētatiōnē qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligētib⁹ se. Nemo cū tētat dicat qm̄ a deo tentat ℟. In toto corde meo alla exq̄siui te alla. Ne repellas me a mādatis tuis alla alla. ℣. Vide humilitatē meā & eripe me: q2 legem tuā non sum oblit⁹. Ne repellas. Lectio secunda.

DEus autē intentator malorū est: ipse enim neminem tentat: vnusquisq3 vero tētatur a cōcupiscētia sua abstractus: & illectus. Deinde cōcupiscentia cum ɔceperit parit peccatum. Peccatum vero cum cōsummatū fuerit: generat mortem. ℟. Deduc me in semita mandatorū tuorū alleluya: qm̄ ipā volui alla. Inclia cor meū in testimonia tua alla alla. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me. Inclia cor. Lectio tertia.

NOlite itaq3 errare frēs mei dilectissimi. Omne datum optimum: & omne donum perfectum desursum est: descēdens a patre luminū: apud quē non est trāsmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt sim⁹ initium aliquod creature eius. ℟. Alleluya iudica iudiciū meum. Et redime me alleluya a calūniantibus me alleluya. ℣. Vide humilitatem meā & eripe me. Et redi. Gloria patri. Alleluya. Cetera vt supra. ¶ Feria quarta Inuita. hym. & ān. vts. hi. Exaudi deus oratiōnē. fo. xviij. Jubilate. fo. xix. Exurgat. fo. xix. ℣. Surrexit dominus de sepulc.

De prima epistola beati iohannis. v. capitulo. Lectio prima.

Omne quod natum est ex deo vincit mundum: et hec est victoria que vincit mundum fides nostra. Quis est autem qui vincit mundum: nisi qui credit quoniam iesus est filius dei. ℟. Si oblitus fuero tui alleluia obliuiscatur me dextera mea alleluia Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui alleluia alleluia. ℣. Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus dum recordaremur tui syon. Adhere. Lectio ii.

Hic est qui venit per aquam et sanguinem iesus christus. Non in aqua solum: sed in aqua et sanguine. ℟. Hymnum cantate nobis alleluya. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena al. al. ℣. Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus dum recordaremur tui syon. Quomodo. Lectio tertia.

Et spiritus est qui testificatur quoniam christus est veritas. Quoniam tres sunt qui testimonium dant in celo: pater verbum et spiritus sanctus et hi tres vnum sunt. Et tres sunt qui testimonium dant in terra: spiritus aqua et sanguis et hi tres vnum sunt. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi alleluia. In psalterio decem chordarum psallam tibi alleluya alleluia. ℣. Misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus. In psalterio. Gloria patri. Alleluya. Cetera vt supra. ¶ Feria v. inuit. hym. an. Alleluya. vt supra. Psalmi. Attendite. folio. xxiij. Deus venerunt folio. xxiiij. Qui regis. folio. xxiiij. ℣. Resurrexit dominus. Legenda de quo fient tres lectiones: et sic dicitur sequentibus. De prima epistola beati petri. ij. ca. L. i.

Carissimi christus passus est pro nobis: vobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius Qui peccatum non fecit: nec inuentus est dolus in ore eius. Qui cum malediceretur non maledicebat: cum pateretur non comminabatur. Tradebat autem iudicanti se iniuste. qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: vt peccatis mortui iusticie viuamus cuius liuore sanati sumus. Eratis enim sicut oues errantes: sed conuersi estis nunc ad pastorem: et episcopum animarum vestrarum. ℟. Narrabo. Cetera vt supra. ¶ Fe. sexta inuitatorium hymnus et an. vt supra. ps. Deus vltionum. fo. xxix. Cantate. j. fo. xxix. Dominus regnauit exul. fo. xxix. ℣. Surrexit dominus ve. Prima petri. ij. Legenda.

Carissimi obsecro vos tanquam aduenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis que militant aduersus animam. Conuersationem vestram inter gentes habentes bonam: vt in eo quod detractant de vobis tanquam de malefactoribus ex bonis operibus vos considerantes glorificent deum in die visitationis Subiecti estote omni humane creature propter deum. Siue regi

quasi pcellēti: siue ducibꝰ tanq̄
ab eo missis ad vindictā male-
factorū: laudē vero bonoꝝ: q2 sic
est volūtas dei: vt bñfacientes
obmutescere faciatis ipꝛudētiū
hoim ignorantiā. Quasi liberi
et nō quasi velamē habētes ma
licie libertatē; sȝ sicut serui dei
R. et c. vrs. Nota q2 si do. sequēs
eius. fes. ix. lec. debet sabba. vel
alia die huiꝰ ebdo. non īpedita
fieri offi. ad dictam do. ptinēs
pter rogatio. sequen. ¶ Sab.
inuitat. hyꝰ et an. Alla. vrs. Hi.
Cōfitemini. fo. xxiiii. Paratū.
fo. xxiiii. Deꝰ lau. folio. xxiiii.
V. Surrexit dominus de sepul.
De prima epistola beati iohan
nis. Capm. ii. Legenda.
Filioli mei hec scribo vo-
bis vt non peccetis. Sed et si q̄s
peccauerit aduocatū habemus
apud patrē iesum xpm iustū:
et ipse est ppiciatio pro peccatis
nostris: non pro nostris autem
tantum: sed etiam p totiꝰ mun
di. Et in hoc scimus quoniā co
gnouimus eū si mādata eiꝰ ob
seruemꝰ. Qui dicit se nosse deū
et mādata eius nō custodit: mē
dax est et in eo veritas non est.
Qui autem seruat verbū eius:
vere in hoc charitas dei pfecta
est. In hoc scimus quoniam in
ipso sumus: si in ipso perfecti
fuerimus. Qui dicit se in xpo
manere: debet sicut ille ambu
lauit et ipse ambulare. R. iii. et c.
vrs. Ad vesps. super magt an.
Cum autem venerit ille sps
veritatis docebit vos oēm veri-
tatem: et q̄ ventura sunt annūciabit
vobis alla. Ps. Magt. Oro vts.
de do. precedēti. Completo. vts.
¶ Dominica. v. inuitat. hym.
an. ps. et V. sicut in do. iii. precedē.
Scdm iohannē. xvi. Lectio. i.
In illo tēpore. Dixit iesus
discipulis suis. Amē amē
dico vobis. Si qd petieritis pa
trem in noie meo dabit vobis.
Et reli. Omel. vene. bede pbri.
Potest mouere īfirmos audi-
tores quomō in capite lectiōis
huiꝰ euāgelice discipulis salua
tor promittat. Amen amen di
co vobis: si q̄d petieritis patrē
in nomie meo dabit vobis. Cū
non solum nostri similes mul-
ta que patrem in xpi nomie vi
dentur petere nō accipiant: ve
rūetiam ipse apls paulus tertio
dñm rogauerit: vt a se āgelus
sathane a quo tribulabatur ab
scederet: nec īpetrare potuerit
R. Narrabo. Lectio secunda.
Sed huius motio questio-
nis antiqua patrū expla-
natione reserata est: qui veraci
ter intellexerūt illos solum in
nomine saluatoris petere: qui
ea que ad perpetuam salutem
pertinent petunt. R. iii. In ec-
clesiis. Lectio tertia.
Deniq3 apl'm nō in nomie
saluatoris petisse vt tentatiōe
careret: quam ob custodiaȝ hu
militatis acceperat: quia si hac
caruisset saluus esse nō potuis-
set: ipso affirmante cuȝ ait. Et

ne magnitudo reuelationū ex
tollat me: datus est mihi stimu
lus carnis mee angel⁹ sathane
q̄ me colaphizet. ℟. Viderūt.
Cetera vts. añ. Vsq̄ modo nō
petistis q̄cq̄ in noīe meo peti-
te ⁊ accipietis alleluya. ps. Be
Benedictus fo. xlix. Oratio.
Deus a quo bona cūcta p-
cedūt largire supplicib⁹ tuis:
vt cogitemus te inspirāte q̄ re
cta sunt: ⁊ te gubernāte eadē fa
ciam⁹. Per ꝺ. Ꝗ ꝼo. vts. prec.
⁊ hore vts. i alia ꝺ. Ad vesp. sup
ps añ. Petite et accipietis vt
gaudiū vestrū sit plenū: ipse em̄
pater amat vos: q: vos me ama
stis ⁊ credidistis all'a. ps. Dixit
dominus. fo. xxxvj. cū cete. Ce-
tera vts. Ad mgt añ. Nūc sci-
mus quia scis omnia: ⁊ nō op⁹
est tibi vt quis te interroget in
hoc credim⁹ q̄a deo existi all'a.
ps. Mgt. fo. xlix. Orō. Deus a
quo. vts. Complet. vts. Si se-
quatur festum. ix. lect. ad nonā
dicitur añ. Petite. ⁊ in vesp. sup
ps. añ. Nūc. Si aūt dup. vel se
midu. ad. ix. dicet añ. Nūc. Et
in vespe. All'a. scdm āc fer. rest
duū de festo. Comple. vts. No-
ta q̄ in rogatio. si cōtingat fes.
iij. lect. tm̄ de ipso fiet mēo. Si
aūt. ix. lc. fiet ⁊ mēo. de rogatio
nib⁹ post mat. per añ. Cōfite-
mini. ℣. Ostende nobis dn̄e mi
sericordiā tuā. ℟. Et salutare
tuū da nobis. Orō. Presta que
sumus. vt in matu. sequen. In
vespe. vero nulla fit mēo. ¶ Fe
ria. ij. in rogationib⁹. Inuita.
hym. ⁊ añ. vts. ps. Domin⁹ illu.
fol. viij. Ad te domine. fo. viij.
Afferte. fo. viij. ℣. Surrexit do
min⁹. Scdm lucā. xj. Lectio. j.

In illo tēpore. Dixit ies⁹
discipulis suis. Quis vr̄z
habebit amicū et ibit ad illum
media nocte: ⁊ dicet illi Ami-
ce accōmoda michi tres panes
quoniā amicus meus venit de
via ad me: ⁊ nō habeo quod po
nam āte illū. Et reliqua. Ome
lia venerabilis bede presbyteri.
Rogat⁹ a discipulis saluator
non solummodo formā orōnis
sed ⁊ instantiā frequentiamq̄
tradidit orādi. Amic⁹ ergo ad
quē media nocte venit / ipse de⁹
intelligitur: cui in media tribu
latione supplicare. Et tres pa-
nes: id est intelligētia z trinita
tis: quia presentis vite consolē
tur labores: efflagitare debem⁹
℟. m. Narrabo. Lectio secūda.

Amic⁹ qui venit de via: ipse
noster est anim⁹: q̄ totiēs
a nobis recedit quotiens ad ap
petēda terrena ⁊ tēporalia fo-
ris vagatur. Redit ergo celesti
q̄z alimonia refici desiderat: cū
in se reuersus superna ceperit
ac spiritalia meditari: de q̄ pul
chre qui petierat adiūgit nō se
habere quod ponat ante illum.
℟. In ecclesiis. Lectio tertia.

Quoniaz anime post secli
tenebras deū suspiranti
nihil preter euz cogitare: nihil
loqui: nihilq̄ licet intueri q̄ q̄s

recognouit sanctissime trinitatis gaudium côtêplari: atq; ad hoc intuendum plenius puenire satagit. ℟. Viderunt. Cetera vts. a. Confitemini alterutrû peccata vestra & orate pro inuicê vt salnemini al. ps. Bñ9. fo. xlix. or. Presta qs ops de9: vt q in afflictione nra de tua pietate côfidim9: ptra oia aduersa tua semp ptectione muniamur. Per do. Ad ho. oro de do. Eodê die vadit pcessio ad môtê martyrû vt in libro pcessionû. Ad vesp. cete. vts. ad mgt an. Petite & dabitur vobis: querite & inuenietis: pulsate & aperiet vobis alleluya. ps. Mgt. Oro. Presta. ¶ Feria tertia inuitat. hym. & an vt supra. ps. Dixi custo. folio. xii. Expectans. fo. xij. Beatus. folio. xiij. ℣. Surrexit dominus vere. Sermo beati martini. Lectio prima

Oportet fratres carissimi vt conuentus istius causam nô ignoretis. Ad reconsiliandû ergo nobis dei misericordiam têpus est oportunum: vt per ieiunia & castigationem corporis & per preces et compunctionem cordis: remissionem peccatorum nostrorum & gratiam in côspectu ei9 inuenire mereamur. ℟. In toto. Lectio secunda.

Legimus enim î pphetis quia cû niniue ciuitatis subuersio diuinit9 immineret: & iuxta sententiâ domini destruêdi illâ tempus ingrueret psistêtes in ea aliud nô habuisse psidiû: nisi vt abiectis copiosis epulis ieiunia ptinuata susciperêt: & diuitiarû âbitiôe deposita hûilitate se paupertatis îduerêt: scilz vt ex ide remediû reciperêt: vñ his pditio cotingebat. Hoc est vt irâ diuinitatis quâ luxuriâdo puocauerât: abstinêdo lenirêt. Et offensam quâ in eos superbia ptraxerat: humilitas mitigaret. ℟. Deduc. Lectio. iij.

Dicitur em in illa tribulatione ipsum regem deposita îpiali purpura regali âmbitione submota: membra sua cilicio cinxisse: atq; î sacco & cinere se diebus ac noctib9 voluntasse homines & iumêta pariter ieiunasse: atq; ad deum in fortitudie clamasse. ℟. Alla. ℣c. vt supra an. Omnis enim qui petit accipit & qui querit inuenit & pulsanti aperiet alleluya. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Deus q nos pspicis in tot perturbationib9 nô posse subsistere: afflictorum gemitû ppicius respice: & mala oia q meremur auerte. Per dominû. Memo. & ho. vts. Ad ho. oro de do. Et fit pces. ad beatâ ma. de campis. Ad ves. a. Alla. ps. &c. vts. a. Si ergo vos cû sitis mali nostis bôa data dare filijs vestris: quâto magis pater vr da bit spiritum bonum petêtibus se alla. ps. Mgt. folio. xlix. oro. Deus q nos côspi. vts. ¶ Feria. iiij. ad matu. inuita. hym. & an.

vtz. ps. Dixit insipi. folio. xvi. Exaudi deus ora. fo. xvi. Misere. f. fo. xvii. ℣. Surre. do. de se. Scdm iohānem. xvii. Lec. i.

In illo tempore Subleuatis ies⁹ oculis i celū dixit Pat͂ venit hora clarifica filiuz tuum: vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. Et reliqua. Ome. bti augustini

Glorificatū a patre filiū scdz formaz serui quē pt͂ suscitauit a mortuis et ad dexteraz suam collocauit: res ipsa indicat: et null⁹ ambigit christianus. ℟. Si oblitus. Lectio scda.

Sed quoniam non tātum dixit. Pater clarifica filiū tuū sed addidit etiam: vt filius tu⁹ clarificet te. Merito q̄rit quomodo patrē clarificauerit fil⁹ cū sempitna claritas pr̄is nec diminuta fuerit i forma humana: nec augeri potuerit in sua perfectione diuina. Sed tamē i seipa claritas pr̄is nec minui nec augeri pt. ℟. Hymnū. Lec. iii.

Apud hoies aūt pculdubio minor erat qū in iudea tm̄mō de⁹ not⁹ erat: nōdū a solis ortu vsq͂ ad occasum laudabāt pueri nomē dn̄i: hoc aūt qr p euangelium xp̄i factum est vt per filiū pt͂ inotesceret gentibus profecto patrez clarificauit ⁊ filius. ℟. Deus canticuz. Cetera vt supra. an. Clarifica me pater apud temetipm claritate quā habui priusq͂ mundus fieret alleluya. ps. Bn̄dictus dominus. fo. xlix. Oratio.

Presta q̄s oms deus: vt nre mētis intetio quo solēnitatis hodierne glosus autor ingressus est semp itēdat: ⁊ quo fide pgit: cuersatiōe pueniat. Per eundē do. Cetera. vtz. Ad ho. oīo de do. quo s. Mēo. hor. vts. Eodē die fit pces. ad sctm marcellū. Et in reditu cātat missa in eccla sancte genouefe. ¶ In vigi. ascē. dn̄i ad vesperas an. Alla. iii. ps. Nisi do. edifica. fo. xliiii. a. Alla al. ps. Beati oēs. fo. xliiii. an. Alla al. al. ps Sepe expugna. fo. xliiii. an. Alla all. all. ps. De pfun. fol. xliiii. an. Alla all. ps. Domie nō est exaltatum. folio. xliiii. Capm.

Primū quidē sermonē feci de oib⁹ o theophile q̄ cepit iesus facere ⁊ docere: vsq͂ in diē qua pcipiēs aplis p spm̄ sctm̄ quos elegit assumpt⁹ est. Deo grās. ℟. Nō turbet. Hymn⁹.

Eterne rex altissime/ redēptor ⁊ fidelium: quo mors soluta deperit/ dat͂ triumphus gratie. Scandēs tribunal dextere/ pr̄is potestas oiz: collata est iesu celitus/ que nō erat humanit⁹. Ut trina rerū machina/ celestiū terrestriuz: ⁊ infernoꝝ cōdita/ flectat genu iā subdita. Tremūt vidētes angeli/ versā vice mortaliū: culpat caro purgat caro/ regnat deus dei caro. Tu esto nostrū gaudiū/ qui es futurus premiū: sit nr̄a in te gloria/ per cūcta semp secula. Amē. ℣. Eleuata est ma

gnificētia tua. ℟. Super celos
de⁹. an. Pater manifestaui no
men tuū hominibus quos dedi
sti mihi: nūc aūt p eis rogo nō
p mūdo qz ad te vado alla. ps.
Mgt. oro Presta q̄s. Si ptin-
gat fes. aliquod. ix. lec. vel de q̄
fieri debeat memo. fiet tunc tm̄
mō. Sed si contingat fest. ix.
lec. du. vel semidu. tunc transfe
retur vsqz in crastinum ascēsio
nis. Ad comple. an. Alla. iiij.
ps. Cū inuoca. fo. j. Hymnus.
IEsu nr̄a redemptio/ amor
& desiderium: deus creator
oim/ homo i fine tēporū. Que
te vicit clemētia/ vt ferres nr̄a
crimina: crudelē mortē patiēs/
vt nos a morte tolleres. Infer
ni claustra penetrās/ tuos capti
uos redimēs: victor triumpho
nobili/ ad dexterā pr̄is resides.
Ipsa te cogat pietas/ vt mala
nostra superes: parcēdo et voti
cōpotes/ nos tuo vultu saties.
Tu esto nostrū gaudium. a.
Alla ascēdēs xp̄s in altū al. ca-
ptiuā duxit captiuitatē al. al.
ps. Nunc dimit. fo. l. Dicuntur
preces generale & bz āte Dn̄s vo.
℣. Ascendit deus in iubilatiōe
℟. Dominus in voce tube. or.
DEus cui⁹ fili⁹ in alta ce-
lorū potēter ascendēs ca
ptiuitatez nr̄am sua duxit ꝟ tu
te captiuam/ tribue q̄s: vt dona
que suis participibus contulit
largiatur & nobis iesus christ⁹
fili⁹ tu⁹ dn̄s nr̄. Qui te. q̄ oro
dicit ad prima & cōple. in die & p
octa. oībus diebus. Ad matu.
inuit. Alla ascēdit xp̄s in altū
Venite adorem⁹ al. p. Venite.
hy⁹. Eterne rex. In noc. a. Ele
uata est magnificētia tua sup
celos de⁹ al. ps. Dn̄e dn̄s noster.
folio. ii. an. Dominus in tēplo.
sancto suo dn̄s in celo alleluya
ps. In domino cōfido. fo. iij. a.
A summo celo egressio eius et
occursus ei⁹ al. ps. Celi enar
rāt. folio. v. ℣. Eleuata est. Se
cundū marcū. xvi. Lectio pma
IN illo tpe. Recūbentibus
vndecim discipulis appa-
ruit illis iesus & exprobrauit in
credulitatez illorū & duriciā cor
dis. Et rel. Om. bti grego. pa.
Quod resurrectionē dn̄icā di
scipuli tarde crediderūt: non tā
illorū infirmitas q̄ nr̄a (vt ita
dicam) futura firmitas fuit.
Ipa nāqz resurrectio illis dubi
tātib⁹ p multa argumēta mō
strata est: que dū nos legentes
agnoscim⁹: q̄d alid q̄ de illorū
dubitatiōe solidamur. Minus
eñi mihi maria magdalene p̄-
stitit que citius credidit: q̄ tho
mas q̄ diu dubitauit. Ille etem
dubitando vulnerū cicatrices
tetigit: & de nr̄o pectore dubie
tatis vuln⁹ āputauit. ℟. Post
passionē suā p dies quadragin
ta apparēs eis loquēs de regno
dei al. Et vidētib⁹ illis eleua
tus est al. & nubes suscepit eū
ab oculis eorū alla. ℣. Et cōue-
scēs precepit eis ab hierosoly-
mis ne discederēt sz expectarēt

promissionem patris. Et. lc. ij.
AD insinuandā quoqꝫ veritatē dñice resurrectionis notādū nobis est q̄d lucas euāgelista referat dicēs. Cōuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederēt. Et paulopost videntibus illis eleuatꝰ est. Notate ꝟba signate mysteria. Comedit ⁊ ascēdit: vt videlꝫ ꝑ effectū comestiōis: veritas patesceret carnis. Marcus vero priusqꝫ celos dñs ascēdat eū de cordis atqꝫ infidelitatis duritia increpasse discipulos ꝯmemorat vt ꝟba q̄ recedēs diceret in corde eorū artius ipressa remanerēt.
℟. Omnis pulchritudo domini exaltata est sup sydera species eius in nubibus celi. Et nomē eius in eternum permanet alleluya. ℣. Nisi ego abiero paraclitus nō veniet: ⁊ dū assumptꝰ fuero mittā vobis eū. Et. lc. iij.
INcrepata ergo eorum duritia quid ammonendo dicat audiamus. Euntes in mundum vniuersuꝫ: predicate euangelium omni creature. Nunq̄d fratres mei sanctuꝫ euangelium vel insensatis rebꝰ vel brutis animalibus fuerat predicandū vt de eo discipulis dicatur: predicate euangelium omni creature. Sed oīs creature nomine signatur homo. Habet naqꝫ cōmune esse cum lapidibus: viuere cum arboribꝰ: sentire cū animalibus: intelligere cuꝫ angelis. Si ergo cōmune habet aliquid cū oī creatura: oī creature euāgeliū p̄dicaꝛ: cuꝫ soli hoī p̄dicaꝛ. ℟m. Nō ꝯturbeꝛ cor vestrū ego vado ad patrē: ⁊ dum assumptꝰ fuero a vobis mittā vobis allā Spm̄ ꝟitatis ⁊ gaudebit cor vestrum allā. ℣. Ego rogabo patrē ⁊ alium paraclytum dabit vobis. Spiritū. Gloria. Allā. hs. Te deum. fo. xlix.
℣. sacerdota. Ascendit deus in iubilatione. ℟m. Dominus in voce tube. In laudibꝰ. ā.
VIdentibꝰ illis eleuatꝰ est ⁊ nubes suscepit eū in celū alleluya. ān. Cūqꝫ intuereꝛ i celū eūtē illū dixerūt allā. ān. Viri galilei q̄d aspicitis in celū: hic iesus q̄ assūptꝰ est a vobis i celū sic veniet allā. ān. Exaltate regem regū ⁊ hymnum dicite deo allā. ān Eleuatis manibꝰ fereba in celū ⁊ bn̄dixit eis all. cp.
VIri galilei q̄d statis aspiciētes in celū: hic iesus q̄ assumptꝰ est a vobis in celū: sic veniet queādmodū vidistis eū eūtē in celū. Deo gratias. hyꝰ.
TV christe nostrū gaudiū / manens olimpo preditū: mundi regis qui fabricam / mūdana vincens gaudia. Hinc te precantes quesumus / ignosce culpis omnibus: et corda sursuꝫ subleua / ad te superna gratia. Vt cum rubente ceperis / clarere nube iudicis: penas repellas debitas / reddas coronas perditas. Tu esto nostrū gaudium / qui es futurꝰ. ℣. Ascen

dēs xp̄s in altum. ℟. Captiuā duxit captiuitatem. An. Ascendo ad patrē meū et patrē vr̄m deū meum ⁊ deū vestrum all'a. ps. Benedictꝰ. fo. xlix. Oratio.

Concede q̄s oīps deꝰ: vt qui hodierna die vnigenitum tuū redēptorem nostrū ad celos ascendisse credimus: ipsi quoq₃ mente in celestibꝰ habitemus. Per eūd. Mēo. si cōtingat vts. Ad primam an. Videntibꝰ. Are dñs vo. ℣ꝰ. Eleuata. rc. Oro. Deꝰ cuiꝰ. vts. Et sic fit ꝑ totas oct. Ad ho. aē de lau. Ad. iij. cp̄.

Conuescēs precepit eis ab hierosolymis ne discederēt sed expectarēt ꝓmissionem patris quā audistis inquit ꝑ os meum. Deo grās. ℟. Eleuata est magnificētia tua all'a all'a. ℣. Sup celos deꝰ all'a al. Gl'ia. ℣. Ascēdit deꝰ in iubilatione. Oro. Cōcede q̄s. Ad. vi. Cp̄m.

Iohānes quidem baptizauit aqua vos aūt baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. ℟. Ascendit deꝰ in iubilatione all'a all'a. ℣. Dñs in voce tube all'a al. Gloria. ℣ꝰ. Ascēdēs xp̄s. Oro vts. Ad. ix. An. Exaltare re. Cp̄m.

Videntibus illis eleuatꝰ est et nubes suscepit eum ab oculis eoꝝ. ℟. Ascēdēs xp̄s in altū all'a all'a. ℣. Captiuā duxit captiuitatem all'a al. Gl'ia. ℣. Ascēdo ad patrē meū et patrem vestrum. ℟. Deum meū et deū vestrū. Ad vespas ant.

Eleuatis ma. ps. Memēto dñe dauid. fo. xlv. cū ceteris de feria. Cp̄m hyꝰ et ℣ꝰ vts. An. O rex glorie dñe virtutū: qui triūphator hodie sup oēs celos ascēdisti: ne derelinquas nos orphanos sed mitte promissum patris in nos spiritū veritatis all'a. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro. Cōcede. vts. Cōplet. vts. Et ita fiet ꝑ oct. ad oēs ho. qn̄ fiet de asc. excep. An. Nec fiet in dictis oct. aliqd̄ fest. iij. lec. s₃ tm̄ de eo fiet mēo.

¶ Fe. vi. Inui. All'a all'a all'a. ps. Venite exul. Hyꝰ. Eterne. In noct. an. sup ps. Exaltare dñe in virtute tua cātabimus et psallemus all'a. ps. Dñe i virtute. fol. vi. Exaltabo. fol. viij. Oēs gētes. fo. xiiij. ℣. Ascēdit deus in iubi. vts. De actibus apostoloꝝ. c. ij. Lectio prima.

Viri israelite audite ℣ba hec. Iesum nazarenum virum approbatum a deo in vobis virtutibus ⁊ prodigijs ⁊ signis que fecit per illum in medio vestri sicut ⁊ vos scitis. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eum qui misit me dicit dñs: nolite contristari ne turbetur coꝛ vestrum. Rogo ꝓ vobis patrem vt ipse vos custodiat all'a all'a. ℣. Pacē meā do vobis pacē relinquo vobis. Rogo. Lect. ij.

Hunc definito cōsilio ⁊ prescietia dei traditum per manꝰ iniquoꝝ affligētes interemistis: quē deꝰ suscitauit solutis doloribꝰ inferni: iuxta qd̄

impossibile erat teneri illũ ab eo. ℟. Ascẽdẽs xp̃s in altũ allr̃a captiuam duxit captiuitatem. Dedit dona hoib⁹ allr̃a allr̃a. ℣. Ascẽdit de⁹ in iubilatiõe & dñs in voce tube. Dedit. Lectio. iij.

Viri fratres liceat audacter dicere ad vos de patriarcha dauid qm̃ defunct⁹ est et sepult⁹ est: et sepulchrum ei⁹ apud nos est vsq₃ in hodiernum diem. Propheta igitur cũ esset et sciret q₂ iureiurãdo iurasset illi de⁹ de fructu lũbi ei⁹ sedere sup sedem eius: prouidẽs de resurrectione xp̃i locut⁹ est: quia neq₃ est derelictus in inferno: neq₃ caro ei⁹ vidit corruptionẽ. ℟. Ascẽdit deus in iubilatione allr̃a. Et dñs in voce tube allr̃a allr̃a. ℣. Ascẽdẽs xp̃s in altum captiuam duxit captiuitatem. Et. Gloria. Allr̃a. ps. Te deũ. fo. xlix. ℣. sacerdo. Ascendens xp̃s in altum. In laudib⁹ ant. Videntib⁹. iota. Cp̃m & hy⁹ vts. ℣. Ascẽdo ad patrẽ meũ et patrem vestrũ. Deũ meũ et deũ vestrũ. Et no. q̃ iste ℣. dz p oc. et etiã ad mẽo. in matu. qñ fit de aliquo sancto. an̄. Euntes in mundum vniuersum predicate euãgeliũ omi creature allr̃a: qui crediderit & baptizat⁹ fuerit saluꝰ erit allr̃a: qui vero non crediderit cõdẽnabitur allr̃a. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio. Cõcede q̃s. vts. Per octa. non cãtãtur hore beate marie i choro: nec fiũt mẽorie communes.

Ad primã a. Nõ vos relinquã orphanos allr̃a: vado & venio ad vos allr̃a. Ad. iij. an̄. Pacẽ meã do vobis allr̃a: pacẽ relinquo vobis allr̃a. Cp̃z ℟. & ℣. sicut i die. Oro vts. Ad. vj. an̄. Non turbetur cor vestrũ allr̃a. ego vado ad patrem allr̃a. Ad. ix. an̄. Verba que locut⁹ sum vobis allr̃a: sp̃us et vita sunt allr̃a. Ad vesp. sup hos an̄. Eleuatis manib⁹. ps. Confitebor. cum ceteris. fo. xlvj. Cp̃z hy⁹ & ℣. vts. Ad mãt an̄. Dñs iesus postq̃ locut⁹ est eis ascẽdit in celũ et sedet a dextris dei allr̃. ps. Mg̃t. fo. xlix. Oratio vts. Cõplet. vts. Nota q̃ si sequatur aliquõ fest. ix. lect. dupl. vel semidu. sup hos ad vs̃ dicet Allr̃a. scdm̃ q̃e feria. residuum de festo. et fiet mẽo. de ascen. per an̄. Eleuatis. ℣. Eleuata. Oro sicut i die. ¶ Sabba. Inuitat. et hy⁹ vts. Sup p̃os an̄. Nimis exaltat⁹ es allr̃. sup oẽs deos al. ps. Dñ regna. exul. fo. xvir Dñs reg. irasc. fo. xxx. Benedic. i. fo. xxxj. ℣. Ascendens xp̃s in altũ. Captiuam duxit captiuitatem. Actuum. iiij. L. j.

Loquentibus aũt ap̃lis ad populum superuenerunt sacerdotes & magistratus tẽpli et saducei / dolentes q̃ docerent populum & annunciarent in iesum resurrectiõem ex mortuis et iniecerunt in eos manus / et posuerunt eos in custodiam vsq₃ in crastinum. ℟. Posuit nubem ascẽsum suum dominus

Qui ambulat sup pēnas vētoꝝ allā. ℣. Qui facit angelos suos spūs ⁊ ministros suos flāmam ignis. Qui am. Lectio sexta.
Erat autem iam vespera. Multi aūt eoꝝ qui audierāt verbū crediderūt: et factꝰ est numerus eoꝝ quinqꝫ milia. ℟. Exaltare domine allā. In virtute tua allā. ℣. Cantabimus et psallemus. In vir. Lect. iij.
Factum est aūt in crastinum vt cōgregarētur prīcipes eoꝝ ⁊ seniores ⁊ scribe in hierl'm ⁊ annas princeps sacerdotum ⁊ cayphas ⁊ iohānes et alexāder ⁊ quotquot eoꝝ erant de gnē sacerdotali. Et statuētes eos in medio interrogabāt: in qua virtute/ aut in quo noīe fecistis hec vos? ℟. Si enī non abiero paraclitus nō veniet ad vos: si aūt abiero mittam eū ad vos. Cū aūt venerit ille docebit vos oēm veritatem al. ℣. Non enī loquet a semetipso sed quecūqꝫ audierit loquet: et q̄ ventura sunt annunciabit vobis. Cū. Glia. Allā. hs. Te deū. fo. xlix. ℣ sacerd. Eleuata est. vts. In laud. ān. Cūqꝫ intue. Cpm hyꝰ et ℣ vts. ān. Illi aūt profecti predicauerūt vbiqꝫ dño cooperāte ⁊ sermonem cōfirmāte sequētibꝰ signis al. al. ps. Bñdꝰ. fo. xlix. Hore vts. Ad vesp. ān. Eleuatis manibꝰ. ps. Benedictus. cū ceteris. fol. xlvij. Cpm hyꝰ et ℣ vts. Ad magt anī. Pater manifestaui. que supra in vigi. Oro. Cōcede q̄s. ec. vts.
Dñica infra octa. si contingat festum. ix. lec: ipso die fiet et officiū de do. fiet in crastinū vel alia die precedēte vel sequēte non impedi. Ad matutinas Inuitato. et cetera sicut in die. Scdm Johānem. xv. Lectio. j.
In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Cū venerit paraclitus quē ego mittam vobis a patre spiritū veritatis qui a patre pcedit ille testimonium perhibebit de me. Et reli.
Omelia venerabilis bede pbri.
Ex multis sancti euāgelij locis inuenimus qꝛ discipuli ante aduētum sancti spūs minus capaces erāt ad intelligēda archana diuine sublimitatis/ minus fortes ad tolerāda aduersa humane prauitatis. Sed i eis adueniente spiritu sancto cum augmēto diuine agnitionis data est etiam constantia vincende humane persecutionis. ℟. Post passionem. Lectio secūda.
Unde illis dñica pmissione nūc dicit. Cū venerit paraclitꝰ quē ego mittā vobis a patre spiritum veritatis qui a patre pcedit ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis: qꝛ ab initio mecum estis. ℟. Ois pul. Lec. iij.
Notandum aūt in primis qꝫ dñs spiritum veritatis et a se mittēdum esse testatur et eūdem mox a patre pcedere subiūgit. Non quia idem spūs

aliter a patre procedit quam a filio aut alio tempore a patre procedit quam a filio mittitur: sed ideo filius eum a se mitti et a patre dicit procedere ut aliam patris aliam esse suam personam designet: et ut in eadem distinctione personarum unam esse operationem ac voluntatem suam cum patris voluntate et operatione deficiet. R. Non conturbetur. Cetera sicut in die. An. Cum venerit paraclytus quem ego mittam vobis spiritum veritatis qui a patre procedit, ille testimonium perhibebit de me alleluia. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: fac nos tibi semper et devotam gerere voluntatem: et maiestati tue sincero corde servire. Per dominum. Hore sicut in die cum oratione de die. Ad processio. R. Non turbetur. Ad vesperas an. Elevatis. vers. Cet. ut in die. A. Hec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini quia ego dixi vobis alleluia. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio. Omnipotens. vers. Completo. ut supra.

Feria. iii. Invitat. et hymnus vers. In noct. An. Dominus in templo sancto suo dominus in celo alleluia. ps. Domine dominus noster. fo. ii. In domino confido. folio. iii. Celi enarrant. fol. v. vers. Elevata est magnificentia tua. Actuum. v. Lectio prima.

Vir autem quidam nomine ananias cum saphira uxore sua vendidit agrum et fraudavit de precio agri conscia uxore sua: et afferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit. Dixit autem petrus ad ananiam. Anania cur temptavit sathanas cor tuum mentiri te spiritui sancto et fraudare de precio agri? R. Post. Lectio secunda.

Nonne manens tibi manebat: et venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus sed deo. Audiens autem ananias hec verba cecidit et expiravit. Et factus est timor magnus super omnes qui audierant. Surgentes autem iuvenes amoverunt eum et efferentes sepelierunt. R. Omnis pulchri. Lectio. iii.

Factum est autem quasi hora trium spacium et uxor ipsius nesciens quod factum fuerat introivit. Dixit autem ei petrus. Dic mihi mulier si tanti agrum vendidistis. At illa dixit. Etiam tanti. Petrus autem ait ad illam. Quid utique convenit vobis temptare spiritum domini? Ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te. Et confestim cecidit ante pedes eius et expiravit. R. Non conturbetur. ps. Te deum. fo. xlix. hymnus Sacer. Ascendit deus in iubilatione. In lau. An. Viri galilei. Chr. Conuescens. hymnus et vers. vers. An. Nisi ego abiero paraclytus non veniet: dum assumptus fuero mittam vobis eum alleluia. ps. Benedictus. fol. xlix. Oratio vers. Hore. vers. sed ad tertiam chm. Viri galilei. In vesperas fit in maiori ecclesia et in sancta capel. totum de translatione capitis beati ludovici: quere infra de sanctis ante festum sanctis yvonis: cum meo.

de ascensio. super an. Elevatis. per octavam autem non fit predi. fes. ideo ad vesperas super hos an. Elevatis. Cetera vts. Ad magt an. Vado parare vobis locum et iterum veniam ad vos alla: et gaudebit cor vestrum al. al. ¶ Feria. iii. in noct. an. Exaltabo te dne: qm suscepisti me all. al. ps. Dne in virtu. fo. vi. Exaltabo. fo. viii. Oes gentes. fo. viii. ℟. Ascendit deus in iubilatione. Lectio. i.

Intrantes autem iuvenes invenerunt illam mortuam/ et extulerunt et sepelierunt ad virum suum. et factus est timor magnus in universa ecclia et in oes qui audierunt hec. ℟. Tempus est. Lect. ii.

Per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter oes in porticu salomonis. Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis/ sed magnificabat eos ois populus. ℟. Ascendens. Le. iii.

Magis autem augebatur credentium in dno multitudo virorum ac mulierum: ita ut in plateis eiicerent infirmos et ponerent in lectulis ac grabatis: ut veniente petro saltem umbra illius obumbraret quemque illorum / et liberarentur oes ab infirmitatibus suis. ℟. Ascendit. ps. Te deum. fo. xliv. ℣. Sacerdo. Ascendens xps. In laudibus an. Exaltate regem. Ad bnd9 an. Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum alla. ps. Bnd9. folio. xliv. Ad horas vts. Ad vesperas vts. Ad magt an. Rogabo patrem meum et alium paraclitum dabit vobis al. ps. Mgt. f. xlix.

¶ Feria. iiii. Invita. et hy9 vts. In noct. an. Dns in syon alla: magnus et excelsus alla. ps. Dominus reg. exul. fol. xxiv. Dns reg. irasc. fo. xxx. Benedic. fo. lis. xxxi. ℟. Ascendens xps in altum. ℣m. Captivam duxit captivitatem. Lectio prima.

Concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum hierusalem afferentes egros et vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur oes. ℟. Ponit nubem. Lectio secunda.

Exurgens autem princeps sacerdotum et oes qui cum illo erant que est heresis saduceorum repleti sunt zelo et iniecerunt manus in apostolos: et posuerunt eos in custodia publica. ℟. Exaltare. Lectio tertia.

Angelus autem dni per noctem aperiens ianuas carceris: et educens eos dixit. Ite et stantes loquimini in templo plebi oia verba vite huius. Qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant. ℟. Si enim. ps. Te deum. fo. xlix. ℣. sacerdo. Elevata est. vts. Ad bnd9 an. Non vos relinquam orphanos alla: vado et venio ad vos alla: et gaudebit cor vestrum alla. ps. Bnd9. fol. xliv. Oes et hore vts.

¶ In octa. ascensio. ad vesperas super hos an. Elevatis. ps. Nisi dns edi. fo. xliii. Non dicit ℟.

Cetera vt in vigilia. Nota q quodcūqz festum hac die euenerit transfertur in crastinum.

¶ Feria quinta in octa. ascensionis. Inuitatorium hymnus aña psalmi et ℣ sicut in die. Sermo beati leonis. Lectio. i.

Post beatam et gloriosam resurrectiōem domini nostri iesu christi: qua verum dei templum iudaica impietate resolutum diuina in triduo potētia suscitauit quadragenarius hodie dilectissimi sanctorum dierum expletus est numerus sacratissima ordinatione dispositus: et advtilitatem nostre eruditionis impēsus: vt dñs a dño in hoc spacium penitētie corporalis extenditur/ fides resurrectionis documentis necessariis muniretur. ℟. Post. Lect. ii.

Mors enim christi multorum discipulorum corda conturbauerat: et de supplicio crucis/ et de emissione spūs/ de exanimati corporis sepultura grauatis mestitudine mentibus quidem diffidentie torpor obrepserat. ℟. Ois pulchri. Lectio. iii.

Nam cū sancte mulieres sicut euãgelica patefecit historia/ reuolutū a monumento lapidem sepulchrum corpore vacuum: et viuentis domini testes angelos nunciarent/ verba eorum apostolis aliisqz discipulis deliramētis similia videbantur. ℟. Non conturbetur. Cetera omnia sicut in die.

Feria. vi. in crastino octa. si euenerit fes. ix. lec. vel. iii. fiet. Nec fiet mēoria de ascensione. Si autez festum. ix. lectionum vel maius sabbato sequēti vel die pētheco. vel infra octa. euenerit: fiet hac die. Super quo vide ordinarium de sancto germano die suo. Igitur si fiat de tēpore Inuitatorium. Allā alleluya alleluya. ps. Venite ex. Hymn⁹ Eterne rex. In noct. añ. Ascendit deus in iubilatione & dominus in voce tube alleluya. ps Domine in virtute. folio. vi. Exaltabo. fol. viii. Omnes gentes. fo. xiiii. ℣. Ascendit deus. Lectio prima.

Aduenientes autē principes sacerdotum & qui cum eo erāt cōuocauerūt concilium: et oēs seniores filiorum israel: et miserūt ad carcerem vt adducerentur. ℟. Tempus est. Lectio scda.

Cum autem venissent ministri & aperto carcere nō inuenissent illos/ reuersi nūciauerūt dicentes. Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligētia: et custodes stātes ante ianuas. Aperiētes autem neminē intus inuenimus. Vt autem audierunt has sermones magistratus templi et principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret. ℟. Ascendens. Lectio tertia.

Adueniēs autē quidē nūciauit eis quia ecce viri quos posuistis in carcerē sunt in tē-

plo stantes et docẽtes populum. Tũc abijt magistratus cũ ministris et adduxit illos sine vi. Timebãt eñ populum ne lapidarẽtur. R. Ascẽdit de⁹. Nō di ps. Te deũ. ℣ sacerdo. Ascẽdẽs xps. In lau. ãn. Videtib⁹. Cetera vts. ãn. Audistis q2 dixi vobis vado et venio ad vos: si diligeretis me gauderetis vtiq3 q2 vado ad patrem q2 pater maior me est all'a. ps. Bñd⁹. f. xlix. Oratio. Oipotens sempiterne. de dñica precedẽti. Et dicitur hore beate marie: et mẽo. de reliquijs et de oib⁹ sctis vt supra tẽpore paschali. Ad. f. vt supra. Oratio cõis: videlicet Oipotẽs sempiterne de⁹ dirige. Ad horas vt in octa. cũ oratione de do. Ad vesperas ãn. Eleuatis ma. Cum hy⁹ et ℣⁹ vt supra. ant. Si diligeretis me gauderetis vtiq3: q2 vado ad patrem: q2 pater maior me est all'a. ps. Mgt. fo. xlix. Oratio vt supra. Cõpleto. vt supra. Oratio. Veritas.

¶ Sabbato in vigilia pẽtheco. Inuitatorium et hy⁹ vt supra. In noctur. sup psalmos ant. Dñs in celo all'a: parauit sedem suam all'a. ps. Dñs regnauit exultet. fo. xxiv. Dñs regnauit irascã. fo. xxx. Benedic. f. folio. xxxi. ℣⁹. Ascẽdẽs xps. vts. Scđm Johãnem. xliij. Lect. j.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem et aliu3 paraclitum dabit vobis vt maneat vobiscum ineternũ. Et re. Omelia venerabilis bede pbri.

Quia spiritussancti hodie fratres carissimi celebram⁹ aduẽtum / debemus ipsius congruere solennitati quam colimus. R. Ponit. Lectio secunda.

Hoc etenĩ ordine fãte hui⁹ festiuitatis digne gaudia celebram⁹ si nos quoq3 dño opitulãte aptos reddiderimus ad quos spiritus sanctus venire / et in quib⁹ habitare dignetur. Ea aũt solũmodo ratione aduẽtui et illustratione spiritus sancti apti efficimus: si et corda nostra diuino amore repleta et corpora sint dñicis mãcipata preceptis. R. Exaltare. Lect. iij.

Unde in exordio lectionis hui⁹ euãgelice discipulis ℣itas ait. Si diligitis me mãdata mea seruate: et ego rogabo patrem et aliũ paraclitum dabit vobis. Paraclitus quippe cõsolator interpretatur. R. Si eñ. ℣⁹ sacer. Eleuata est. In laudib⁹ antiphona. Cũq3. Cetera vt supra. ãn. Rogabo patrem meum et aliũ paraclitũ dabit vobis alleluya. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Presta q̃s oipotens deus: vt claritatis tue sup nos splẽdor effulgeat: et lux tue lucis corda eo2 qui per gratiam tuam sunt renati / sancti spiritus illustratione ɔfirmet. Per eundem do. eiusdem spiritus.

Post horas beate marie sunt mēo. vtē. Ad horas vtē. cū oratione de d. ¶ In vigi. penthe. Ad vesperas sup ps ān. Non vos relinquam orphanos all'a: vado & venio ad vos all'a: et gaudebit cor vestrū all'a. ps. Lauda aīa. fol. xlviij. ān. Ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: si eni non abiero paraclitus non veniet alleluya. ps. Laudate dn̄m qm̄ bo. fo. xlviij. ān. Cū aūt venerit ille spūs veritatis docebit vos oēm veritatem: et que vētura sunt annunciabit vobis all'a. ps. Lauda hierusalem d. folio. xlviij. Cap̄m.

Actus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs vehemētis: et repleuit totam domum vbi erant apostoli sedentes. Deo g̃. ℟. Dum cōplerētur. p̄mū de matu. Hy⁹.

Beata nobis gaudia / anni reduxit orbita: cū spūs paraclitus / effulsit in discipulos. Ignis vibrāte lumine / lingue figurā detulit: verbis vt essent pflui / & charitate feruidi. Linguis loquuntur oim / turbe pauēt gētilium: musto madere deputant / quos spūs repleuerat. Patrata sunt hec mystice / pasche peracto tēpore: sacro dierū numero / quo lege fit remissio. Te nunc deus piissime / vultu p̄camur cernuo: illapsa nobis celitus / largire dona spiritus. Dudum sacrata pectora / tua repleuisti gratia: dimitte nūc pec camina / et da quieta tempora. Sit laus patri cū filio / sancto simul paraclito: nobisq̄ mittat filius / carisma sancti spūs. Amen. Dicit etiā iste predict⁹ hy⁹ in fine hym. in die & per totas oct. ℣. Repleti sunt oēs spiritu sancto. ℟. Et ceperunt loqui. Ad mag̃t ān. Si diligitis me mandata mea seruate all'a all'a all'a. ps. Mg̃t. fo. xlix. Oro. Presta q̄s. vt supra. Nec fit aliqua mēo. nec etiam in matut. Ad cōpleto. ān. All'a al. al. al. ps. Cum inuoca. fo. j. In te dn̄e speraui. fo. xvj. Ecce nunc. folio xlv. Hy⁹. Jesu nostra redēptio. vt supra in vigilia ascēsio. ān. Alleluya spiritus domini alleluya repleuit orbem terrarum alleluya alleluya. ps. Nunc dimittis. fol. l. Post preces ante Dn̄s vobi. ℣. Spiritus sanct⁹ docebit vos omnia. ℟. m. Quecūq̄ dixero vobis. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt qui solennitatem doni spiritus sancti colimus / celestib⁹ desideriis accē si fōtem vite sitiamus dn̄m nostrum iesum xp̄m filium tuū. Qui tecū. eiusdem spiritus san. que dicitur ad primam et completorium in die & per octauas. ¶ In die sancto penthe. ad matuti. Inuitatorium. Alleluya spiritus domini repleuit orbem terrarum Venite adoremus alleluya. ps. Venite exultem⁹ domino iubilemus. Hymnus.

Iam christus astra ascēderat/regressus unde venerat:promissum patris munere/sanctū daturus spiritum. Solennis urgebat dies/quo mystico septemplici:orbis volut⁹ septies/signat btā tēpora. Dum hora cunctis tertia/repēte mūdus intonat: orantibus apostolis/deum venisse nunciat. De patris ergo lumine/decor⁹ ignis alm⁹ est: qui fida christi pectora / calore verbi cōpleuit. Sit laus patri cū filio/sācto simul paclyto. vrs. In noc. ā. Fact⁹ est repēte de celo son⁹ aduenientis spūs vehemētis alla alla. ps. Magn⁹ dūs. fo.xxiij. ān. Cōfirma hoc deus qđ operatus es in nobis a templo sctō tuo: qđ est in hierusalem allelnya alleluya. ps. Exurgat deus. fo.xix. ān. Emitte spiritū tuū & creabuntur:& renouabis faciem terre alleluya alleluya. ps. Bñdic ij.fo.xxxi. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto. Iube. Euāgelica lectio. Secundum iohānem.xiiij. Lectio prima.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Si quis diligit me sermonem meum seruabit & pater meus diliget eum:& ad eum veniem⁹ & mansionē apud eū faciem⁹. Et re. Om.b.g.p.

Hodie fratres carissimi spiritus sanct⁹ repentino sonitu super discipulos venit:mentesqꝫ carnalium in sui amorem permutauit. Et foris apparentib⁹ linguis igneis: int⁹ facta sunt corda flāmantia:qꝛ dū deum in ignis visione susciplūt: p amorē suauiter arserūt. Ipse nāqꝫ spūs sctūs amor est:vnde & iohānes dixit. Deus charitas est. Qui ergo mente integra deum desiderat:profecto iā habet quē amat. Neqꝫ em̄ qsqꝫ posset deū diligere:si eum quē diligit non haberet. Sed ecce si vnusqsqꝫ vestrum requiritur an diligat deum:tota fiducia & secura mēte respondet diligo. In ipso autem lectionis exordio audistis qđ veritas dicit. Si quis diligit me sermonē meū seruabit. Probatio ergo dilectionis exhibitio est operis. Tu autem domine. ℟. Dum cōplerentur dies penthecostes erant omnes pariter dicētes alleluya & subito fact⁹ est sonus de celo alleluya. Tanqꝫ sponsus torrens repleuit totam domum alleluya alleluya. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sctō & ceperūt loqui. Tāqꝫ spōsus torrens. Gloria patri. Allelnya. Iube domine benedicere. Spiritus san. Lectio scđa.

Hinc in epistola sua idem iohannes dicit. Qui dicit diligo deum: et mandata eius non custodit/mendax est. Vere enim diligimus: si ad mādata eius a nostris nos voluptatib⁹ coartamus. Nam qui adhuc p illicita desideria defluit profecto deum non amat:quia ei in sua volūtate cōtradicit. Et pa

ter meꝰ diliget eum: ꝛ ad eum veniemꝰ. Pēsate fratres cariſſimi q̄ꝫta ſit iſta ſolēnitas habere i cordis hoſpicio aduentū dei. Certe ſi domū veſtrā q̄ſq̄ꝫ diues aut ꝑpotēs amicꝰ intraret om̄i feſtinātia domus tota mūdaret: ne quid fortaſſe eſſet qḋ oculos amici intrātis offenderet. Tergat ergo ſordes praui operis q̄ deo preparat domū mētis. R. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: ꝛ ceperūt loqui ꝑut ſpūs ſctūs dabat eloq̄ illis Et conuenit multitudo dicētiū alleluya. V. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Et conuenit multitudo dicentium alleluya. Gloria pr̄i ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſācto. Alleluya. Iube domine bn̄dicere. In vnitate ſancti ſpiritus. Lectio .iij.

SEd videte quid ꝟitas dicat. Veniemus ꝛ manſionem apud eum faciemus. In quorūdam etenim corda venit ſed manſionem non facit: quia per compunctionem quidā dei reſpectum percipiunt: ſed temptationis tempore hocipſum qḋ compuncti fuerant obliuiſcuntur: ſicq̄ꝫ ad perpetranda peccata redeūt: ac ſi hec minime plāxiſſent. Ille ergo deuꝫ amat cuius praua delectatio cum ꝯſenſu non ſuperat. Nam tāto quiſq̄ꝫ a ſuperno amore diſiungit: quāto inferius delectat. De dilectiōe ergo dei lingua mens ꝛ vita reqrant. Nunq̄ꝫ eſt amor dei ocioſus. Operat etem̄ magna ſi eſt. Si ꝟo opari rēnuit amor nō eſt. R. Aduenit ignis diuinus nō ꝯburēs ſed illuminās: nec ꝯſumens ſed lucens ꝛ inuenit corda diſcipuloꝝ receptacula munda. Et tribuit eis cariſmatū dona alleluya. V. Inuenit eos concordes charitate ꝛ illuſtrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit eis cariſmatū dona all'a. Gl'ia. Alleluya. R. iii. Aduenit ignis diuinus. Pſalmꝰ. Te deū laudamus folio .lxix. V. ſacerdotalis. Spūs ſanctus docebit vos omnia. In laudibus Antipho.

DVm cōplerentur dies pētecoſtes erant om̄es pariter dicētes alleluya. An. Spiritus domini repleuit orbē terrarū alleluya. An. Repleti ſunt om̄es ſpiritu ſancto: ꝛ ceperūt loqui alleluya. A. Fontes ꝛ omnia que mouent in aquis hymnum dicite deo alleluya. Añ. Loquebant varijs linguis apoſtoli magnalia dei alleluya alleluya alleluya. Capitulum.

DVm complerent dies pētecoſtes erāt omnes diſcipuli pariter in eodem loco. Deo gratias. Hymnus.

IMpleta gaudent viſcera/ afflata ſancto ſpiritu: voces diuerſas intonant/ fantur dei magnalia. Ex omni gente cogniti/ grecis latinis barbaris: cunctiſq̄ꝫ admirātibus/ linguis loquuntur oibus. Iudea

tūc incredula / vesana torno spiritu: ructare musti crapulam / alūnos xpi concrepat. Sed signis et virtutibus / occurrit et docet petrus: falsa pfari pfidos / iohelis testimonio. Sit laus patri cū filio / sancto simul paraclito nobisq mittat filius / carisma scti spūs. Amen. ℣. Spūs dñi replevit orbē terrarū. ℟. Et hoc quod cōtinet omnia scientiam habet vocis. añ. Accipite spiritū sanctū: quorum remiseritis peccata remittuntur eis alla. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spūs illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: et de eius semp ꝯsolatiōe gaudere. Per dominum. eiusdem. Ad primam añ. Dum complerentur. ps. Deus in nomine. folio. xvi. Beati immaculati. fo. xxxviij. Retribue. fo. xxxviij. Quicūq vult salus. fol. xxxviij. Preces ꝯsuete. ante Dominus vobiscū ℣. Loquebantur variis linguis apostoli. Oro. Concede. vt supra ad cōpletorium. Lecta lectione bi. ℟. Repleti sunt omnes spiritu sancto. Si legatur aliquid de mortuis: dicitur ℣. Requiescāt in pace. Amē. Benedicāmus domino. Bñdicite. &c. et sic faciendū est per totam ebdomadā in choris ecclesiarum. Sed si privatē dicatur officium tūc statim post orationem dicitur. ℟. Repleti sunt. et postea. Benedicamus domino. Deo gratias. Benedicite do. Gaudium. Et ita fiet per ebdomadā ad. f. et cōple. etiam vt in vigil. notatū est. Nota q ad. iij. debet episcopus incipere hym. Veni creator. Dum autem cantatur duo psbyteri idutis cappis sericis debent thurificare altare. Ceteris autem diebus sacerdos icipit: et tunc nō thurificat: et hoc in maiori ecclesia et similiter in aliis ecclesiis fiedū est. Hym.

Veni creator spiritus / mentes tuorū visita: imple superna gratia / que tu creasti pectora. Qui paraclitus diceris / donum dei altissimi: fons vivus ignis charitas / et spiritalis vnctio. Tu septiformis mūere / dextre dei tu digitus: tu rite pmissum prīs / sermōe ditās gutura. Accēde lumē sensibus / infunde amorē cordibus: ifirma nostri corporis / virtute firmās ppetim. Hostē repellas lōgius pacemq dones protinus: ductore sic te preuio / vitemus oīe noxium. Per te sciamus da patrē noscamus atq filiū: te vtriusq spiritum / credamus omni tempore. Sit laus patri cum filio sācto simul paraclyto: nobisq mittat filius / carisma sanctispiritus. Amen. añ. Spiritus domini. Psalmus. Legem pone. folio. xl. cum ceteris. Capitulū.

Apparuerunt apostolis dispertite ligue tāq ignis seditq super singulos eorum

spūs sctūs. Deo grātias. R. Repleti sunt oēs spū sctō alla alla. V. Et ceperūt loqui alla alla. Gloria. V. Spūs sctūs docebit vos oia. Quecūqz. Oro. Deus q̄ hodie. vrs. Post tertiā fit pces. et cantatur R. Aduenit ignis. cum suo V su. Repleti sunt omnes spiritu sancto. vrs. Sequitur oratio vt in processiona. In reditu processio. cantatur ā. Alma redem. V. Post partum. Oro. Famulorum. Ad sextam. Cām.

Facta autem hac voce cōuenit multitudo et mente confusa est. quoniam audiebat vnusquisqz lingua sua illos loquentes. Deo gratias. R. Spiritus sanctus docebit vos oia alla alla. V. Quecunqz dixero vobis alla alla. Gloria. V. Loquebantur varijs linguis rc. oro vt supra. Ad nonam. Capitulū.

Repleti sunt omnes spiritu sancto: et ceperunt loq̄ variis linguis: prout spūs sanctus dabat eloq̄ illis. Deo gratias. R. Loquebātur varijs linguis apostoli alleluya alleluya. V. Magnalia dei Alla alla. Gloria. V. Spiritus domini repleuit orbem. Oratio vt supra. Ad vesperas super psalmos. An. Loquebantur. ps. Dixit dominus. fo. xxxvi. Confitebor. fo. xxxvi. Beatus vir. folio. xxxvi. Cām. Factus est repente. hymnus. Beata nobis gaudia. V. Repleti sunt omnes. An. Si quis diligit me sermonem meum seruabit: et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus et māsionē apud eū faciemus alla. ps. Magnificat. Oro vrs. Nec fit aliqua mēo. vrs. Ad completorium an. Alleluya. vt supra. psalmi vt supra in vigilia. Et loco hymni dicitur Prosa.

Alma chorus domini: nūc pangat noīa sūmi. Messias sother: emanuel sabaoth adonay. Est vnigenitus via vita manus homo vsion. Principiū primogenitus sapiētia V tus. Alpha caput finisqz simul vocitatur et est oo. Fons et origo boni paraclitus ac mediator. Agnus ouis vitulus serpens aries leo vermis. Os verbum splendor sol gloria lux et imago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisqz. Angelus et spōsus pastorqz pphēta sacerdos. Athanatos kyrios theos pāthō cratonisus. Saluificet nos sit cui secla per oīa doxa. Amē. Cetera vrs. Notādum est q si fest. iij. lectio. vl' vt que fit tantū mēo. in die penthecō. euene. nihil fiet. Et si die lune et deinceps euene. hic i vespe. diei penthe. nō fiet memoria: sed in matuti. sequēti. dicē fiet et deinceps infra oc. fiet ad vespe. et matuti. Et si in die penthecō. fest. ix. lectio. euene. tunc feria. vj. preceden. fiet. Si vo fest. ix. lectio. vel. iij. quas. in. vltra infra octa. venerit trāsferetur vsqz ad aliam ebdomadā sequen. ¶ Fer. ij. ad mat. inui. Alleluya alleluya al. ps. Veni

te. Hy⁹. Iã xpūs. In noc. super ps an. Fact⁹ est. hi. Magn⁹ dominus. fo. xxiii. Exurgat de⁹. fo lio. xix. Bñdic. ij. fo. xxxi. ℟ sus Repleti sunt oēs spiritu sancto Benedictiones vt in die. Secūdum iohannē. iij. Lectio pma.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Sic enim deus dilexit mundū: vt filium suum vnigenitū daret: vt oīs qui credit in eū nō pereat sed habeat vitam eternā. Et reli. Notandū est Ome. b. alcuini. q eadē de filio dei vnigenito replicat q̄ de filio homis i cruce exaltato pmiserat dicēs. Vt omnis qui credit in eum nō pereat: sed habeat vitam eternā. ℟. Iam nō dicam vos seruos sz amicos meos: quia oīa cognouistis que operatus sum in medio vestri alleluya. Accipite spiritum sanctū in vobis paraclitum: ipse est quē pater mittet vobis alleluya. ℣. Quorum remiseritis peccata remittūt eis. Accipite. Lectio secunda.

Quia profecto idem redēptor noster et conditor filius dei ante secula existēs filius est hominis in fine seculorū: vt qui per diuinitatis sue potētiā nos creauerat ad perfruēdam vite perennis beatitudinē: ipse per fragilitatē nostre humanitatis nos istauraret ad recipiēdam quam perdidimus vitam ℟m. Disciplinam et sapientiā docebit eos dominus alleluya, firmauit in illis gratiā spiritus sancti. Et intellectu adimplenit corda eorū alleluya alleluya. ℣. Repentino nāq sonitu spiritus sanct⁹ sup eos venit. Et itellectu adimplenit. Lectō. iij.

Sequitur aūt. Nō em misit de⁹ filiū suū in hūc mundū vt iudicet mundū: sed vt saluet mūd⁹ per ipsum: ergo quātum in medico est sanare venit egrotū: se aūt interimit qui precepta medici obseruare nō vult Venit saluator in mūdū: quare saluator dict⁹ est mundi: nisi vt saluet mūdū: nō vt iudicet mūdum? Saluari non vis ab ipso ex te iudicaberis? Et quid dicā iudicaberis? Videte q̄d ait. Qui credit in eū nō iudicabit. Qui autem nō credit quid dictū superaddam: nisi iudicatur? iā inquit iudicatus est. ℟m. Spūs sanctus procedēs a throno apostolorū pectora inuisibiliter penetrauit nouo sctificatiōis signo. Vt in ore eorum omnium genera nascerentur linguarū alleluya. ℣. Aduēit ignis diuinus non comburēs sed illuminās: et tribuit eis carismatū dona. Vt. Gloria patri. Alleluya ps. Te deū. folio. xlis. ℣. sacerdotalis. Spirit⁹ sanct⁹ do. In laudib⁹ an sola. Dum complerentur. Capm. Apparuerunt. Hy⁹. Impleta gau. ℣⁹. Spiritus domini. an. Sic de⁹ dilexit mundum vt filium suū vnigenitum daret vt oīs q̄ cre=

dit in ipso nõ pereat sz habeat vitam eternã alleluya. ps. Benedictus. folio. xlix. Oratio.

Deus q̃ apostolis tuis sanctum dedisti spiritum: cõcede plebi tue pie petitiõis effectum: vt quib⁹ dedisti fidẽ largiaris ⁊ pacẽ. Per dñm. eiusd. Si ztin. med. fiet. Ad hor. vts. cũ orõne de die fes. ⁊ sic p totã ebdomma. Ad vespe. ãn. pi cp. hym. ℣. sicut in die. ⁊ ita fit p ebdo. Ad magnificat ãn. Nõ eñi misit deus filiũ suũ in hũc mũdũ vt iudicet mundũ: sed vt saluetur mund⁹ per ipsum alleluya ps. Magnificat. folio. xlix. Oro vts. in mat. ¶ Feria. iij. inuitato. ⁊ hym. vts. ãn. Cõfirma. pi. vts. ℣. Spirit⁹ sanct⁹ docebit vos oĩa. Bñdictiões vt supra. Scdm iohãnem. x. lc. i.

In illo tẽpore Dixit iesus discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis: q̃ non intrat p ostiũ in ouile ouiũ sed ascẽdit aliũde: ille fur est ⁊ latro. Et reliq̃.

Omelia beati alcuini p̃sbyteri.

Hoc prouerbiũ dixit eis iesus Illi aũt nõ cognouerunt quid loqueret eis propter phariseos q̃ se videre iactabãt: ⁊ ceci erãt ℟. Facta autem hac voce conuenit multitudo ⁊ mẽte confusa est quoniã audiebat vnusq̃sq lingua sua illos loquẽtes. Magnalia dei alleluya alleluya. ℣. Repleti sũt oẽs spũ scõ ⁊ ceperũt loqui. Magnalia. Lec. ij.

Contra venenatam ⁊ superbam ⁊ insanabilẽ arrogantiã illorũ dñs iesus ista cõtexuit q̃ in hac parabola leguntur quã ipse illis nõ intelligẽtib⁹ exponere dignatus est: in q̃ nos salubriter si aduertam⁹ admonuit nõ gloriari i sapiẽtia humana: nõ in morũ dignitate: si hũilitas catholice fidei in christũ desit. ℟. Ite in orbẽ vniuersum ⁊ p̃dicate dicẽtes alleluya. Et q̃ crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit saluus erit alleluya alleluya all'a. ℣. Signa autem eos q̃ crediderint hec sequent: in nomine meo demonia eijcient: linguis loquẽtur nouis. Et q̃ cre. Lectio. iij.

Multi eñi sunt pagani qui scdm vite huius quandã cõsuetudinem dicitur boni homines innocẽtes ⁊ quasi obseruãtes ea q̃ in lege p̃cepta sunt: Deferẽtes honorem parẽtibus suis. Non mechãtes nõ homicidium perpetrãtes: nõ furtũ facientes: nõ falsum aduersus quẽq̃ testimoniũ perhibentes: et cetera q̃ in lege mãdata sũt velut christiani obseruãt: ⁊ christiani nõ sunt: ⁊ plerunq se iactant quomõ ⁊ isti pharisei dicentes. Nũquid ⁊ nos ceci sumus? ℟. Apparuerunt apostolis dispertite ligue tãq̃ ignis alleluya. Seditq super singulos eorum spirit⁹ sanctus alleluya alleluya. ℣. Repleti sunt omes spiritu sancto ⁊ ceperũt loq̃. Seditq sup singulos eorum. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi.

Alleluya. hs. Te deū laudam⁹ fo.xlix. ℣. sacerdotalis. Loquebant variis linguis. ℟c. In laudibus añ. Spiritus. Capl̄m h. y⁹ & ℣. sicut i die. añ. Qui itrat p ostium in ouile ouiū huic ostiç rius aperit & vocē eius audiūt all'a. hs. Bñdict⁹. fo. xlix. Oro.

Assit nobis quesumus domine virtus spiritus scti q̄ & corda nr̃a clemēter expurget: & ab oībus semper tueatur aduersis. Per do. eiusdē. Voc. & ves. vts. añ. Si quis intrauerit p me saluabit̄ et ingredieť & egredieť & pascua inueniet alleluya. hs. Magt. fol. xlix. Oro vt supra in matutinis. Completoriū vt supra. ¶ Feria quarta. Inuita. & hym. vt supra. In nocturno añ. Emitte. psalmi vts. ℣⁹. Loquebantur. Secūdum Johannem. vi. Lectio prima.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest venire ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit illū. Et reliqua

Omelia bti alcuini presbyteri

Nolite murmurare inuicē. Nemo potest venire ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū. Quid est nemo pōt venire ad me: nisi quis nemo potest credere in me nisi pater qui misit me attraxerit eum? Ille venit: quem gratia dei preuenit. Cui cū pphe ta dicam⁹. Misericordia ei⁹ p̄ueniet me. & iterū. Mia eius subsequetur me. Preueniat velle subsequatur perficere. ℟. Aduenit ignis diuinus non cōburens sed illuminans: nec cōsumens sed lucens: & inuenit corda discipulor receptacula mūda. Et tribuit eis carismatū dona alleluya alleluya. ℣. Inuenit eos concordes charitate & illustrauit eos inundās diuinitas deitatis. Et tribuit. Lectio. ii.

Trahit pater ad filiū eos qui propterea credunt in filium: quia eū cogitāt patrem habere deū. Deus enim pater equalem genuit sibi filium. Et qui cogitat atq̄ in fide sua sentit & ruminat: equalem esse patri eum in quem credidit ipm trahit pater ad filium. ℟. Spiritus domini repleuit orbē terrarum. Et hoc quod ꝯtinet omnia scientiam habet vocis alleluya alleluya. ℣. Omnium est enim artifex omnē habēs virtutem omnia prospiciēs. Et hoc quod continet omnia sciētiam habet vocis all'a all'. Lectio. iii.

Qui enim de christo dicit non est deus verus: non trahit eum pater: sed sua peruersa cogitatio trahit eum verbitati non consentire. Ille tract⁹ est a patre qui ait. Tu es christus filius dei viui: cui domin⁹ inquit. Beatus es symon bariona: quia caro & sanguis non reuelauit tibi: sed pater me⁹ qui est in celis. ℟m. Spirit⁹ sctūs repleuit totam domū vbi erant apostoli & apparuerunt illis dispertite ligue tāq̄ ignis: seditq̄

sapra singulos eorum. Et repleti sunt oes spu sancto et ceperunt loqui variis linguis prout spirit9 sctus dabat eloqui illis alla alla alla. ℣. Dum essent discipuli in unum cogregati propter metum iudeorum: sonus repente de celo venit sup eos. Et reple. Gloria patri. Alleluya. ps. Te deum. fol. xlix. ℣. Spirit9 sanct9 docebit vos. In laudibus an. Repleti sunt. Cpm hy9 et ℣. vt supra an. Nemo potest venire ad me nisi pater qui misit me traxerit eum: et ego resuscitabo eum in nouissimo die alleluya. Psalmus. Benedictus folio. xlix. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine paraclyt9 qui a te procedit illuminet et inducat in oem sicut tuus promisit filius ℣ ita tem. Qui tecum. in unita. eiusdem. Hor. et vespe. vt supra an. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum: et panis quem ego dedero caro mea est pro mundi vita alla alla. ps. Magt. Oratio vts. in matutinis. Completorium vts. ¶ Feria. v. Inuitato. hy9 an psalmi et ℣9. vt supra in fe. ii. Jube domine. Spirit9 sancti gratia. Sermo beati leonis. Lectio prima.

Hodiernam solennitatem dilectissimi in precipuis festis venerandam omnium catholicorum corda cognoscunt. Nec dubium est quanta huic diei reuerentia debeatur: quem spiritus sanctus excellentissimo sui muneris miraculo consecrauit. ℟. Jam non dicam vt supra. Jube domine. Ignem sui amoris. Lectio scda.

Nam ab illo die quo dominus super oem celorum altitudinem ad dexteram dei patris consessurus ascendit: decim9 iste est qui ab eiusdem resurrectione quinquagesimus nobis in eo a quo cepit illuxit magna mysteria et veterum sacramentorum continens et nouorum: quibus manifestissime declarat et gratiam prenunciatam fuisse per legem et legem impletam esse per gratiam. ℟. Disciplina. Jube. In unitate sancti spirit9. Et sic fiet fe. seque. Lectio tertia.

Sicut enim hebreo quondam populo ab egyptiis liberato: quinquagesimo die post immolationem agni lex data est in monte synai. Ita post passionem domini qua verus dei agnus occisus est: quinquagesimo a resurrectionis ipsi9 die in apostolos plebemque credentium spiritus sanctus illapsus est: vt facile diligens christianus agnoscat: initia veteris testamenti euagelicis ministrasse principiis: et ab eodem spiritu conditum fedus secundum a quo primum fuerat constitutum. ℟. Spiritus sanctus. ps. Te deum folio. xlix. ℣. sacerdotalis. Spiritus sanct9 docebit. Ad laudes an. Fontes. Capitulum hymnus et ℣ sus. vt supra. an. Conuocatis iesus duodecim

apostolis misit illos predicare regnum dei et sanare infirmos all'a. ps. Bñd9. fo.xliv. Oratio.

Concede quesumus omnipotēs deus: vt qui solennitatem doni sancti spūs colim9 celestib9 desiderijs accensi / fontem vite sitiam9 dn̄m nostrum iesum xpm filium tuū. Qui te. eiusdem. Hore vts. Ad primā et ad completorium Oratio.

Sancti spūs dn̄e corda nostra mundet infusio: et sui roris intima aspersione fecundet. Per dn̄m. eiusdem. Ad vesperas vts. añ. Egressi duodecim apostoli circuibant per castella euāgelizantes et curātes vbiqz all'a. ps. Magt. fol' xliv. Oratio vt supra ad matutinas. ¶ Feria. vj. Inui. hy9 añ. et v9 acut i feria. iij. Benedictiones vt feria precedēte. Sermo beati leonis. Lectio prima.

Plenissime quidē dilectissimi causam atqz rationem solēnitatis hodierne diuinoꝝ eloquioꝝ textus ostendit: quo spiritum sanctum quiquagesimo post dn̄ice resurrectionis diem qui ab ascēsione eius est decimus: infusum xpi discipulis sicut pmissus sperabatur agnouim9: sed ad hoc eccl'ie filios instruendos / addēdum est etiā nostri sermonis obsequiū. ℟. Facta aūt. Lectio secunda.

Non em̄ timemus ne spirituales et eruditi vota fasti diant ad quoꝝ fructum ptinet vt q̄ plurimis insinuari velint qd ipsi cum magna sui vtilitate didicerūt. Fiat ergo per corda omnium dispēsatio munerum diuinoꝝum et seruitutem oīs nostri docti et indocti non sperant. ℟. Ite. Lectio tertia.

Huic em̄ preparationi vestre aderit ipsi9 largitas de cui9 maiestate loqui tentamus: et ad profectum toti9 ecclesie sue et vos capaces et nos faciat abundātes. Cum igitur ad intelligendam dignitatem spūs sancti oculos mētis intēdimus nichil diuersum ab excellētia patris et filij cogitem9 quia in nullo ab vnitate sua discrepat diuine trinitatis essentia. ℟. Apparuerūt. ps. Te deum. fo. xlix. v9. Repleti sunt. In laudib9 añ. Loquebantur. Cpm hy9 et v9 vts. añ. Factū est in vna dierum et iesus sedebat docēs: et erāt pharisei sedētes et legis doctores q̄ venerāt ex omni castello galilee et iudee et hierusalem: et virtus erat domini ad sanādum eos all'a all'a ps. Benedict9. fo. xliv. Oratio.

Da quesumus ecclesie tue misericors deus: vt spiritu sancto ꝯgregata / hostili nul laten9 incursione turbet. Per dn̄m. eiusdem. Hore vt supra. Ad vesperas vts. añ. Audistis q2 dixi vobis vado et venio ad vos: si diligeretis me gauderetis vtiqz: quia vado ad patrem q2 pater maior me est all'a. ps.

Magñ. fo. xlix. Oratio. Da q̃s. vt supra. Completorium vts.

¶ Sabbato. Inuitatorium hy⁹ ana psalmi ℣⁹ et benedictiones vt supra in feria quarta. Scḋm Lucam. iiij. Lectio .j.

In illo tẽpore. Surgẽs iesus de synagoga introiuit in domum symonis. Socrus autem symonis tenebatur magnis febrib⁹. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Si virum a demonio liberatũ moraliter animum ab immunda cogitatiõe purgatum significare dixerim⁹: consequẽter femina febrib⁹ tenta sed ad imperium domini curata carnem ostẽdit a cõcupiscentia sua per precepta refrenatam. ℟. Aduenit ignis. Lectio secunda.

Omnis em̃ amaritudo ⁊ ira et indignatio ⁊ clamor et blasphemia spũs immundi furor est. Fornicationem ꝟo immũdiciam libidinem concupiscentiam malam ⁊ auariciam que est simulachrorũ seruitus febrem illecebrose carnis intellige. Et rogauerũt illum pro ea et stans super illam imperauit febri et dimisit illam. ℟. Spiritus domini. Lectio tercia.

Modo saluator rogat⁹ modo vltro curat egrotos ostẽdẽs se cõtra pctõꝶ quoq̃ passiones ⁊ precibus semper annuere fidelium ⁊ ea que ipsi in se minime intelligũt vel intelligenda dare vel etiã non intellecta dimittere. Iuxta qḋ psalmista postulat. Delicta q̃s intelligit ab occultis meis mũda me. Et cõtinuo surgẽs ministrabat illis. ℟. Spũs spũs. Hẏ. Te deũ. fo. xlix. ℣⁹ sacerd. Repleti sũt. In laud. añ. Dum cõplerẽtur. Cpm. Apparuerũt. Hy⁹ et ℣⁹ vts. añ. Hi qui linguis loquũtur nouis galilei sunt ⁊ serpẽtes tollent alleluya. ps. Benedictus dñs de⁹. fo. xlix. Oratio.

Mentibus nostrisquesum⁹ dñe spiritum sanctum benignus infunde: cuius ⁊ sapiẽtia cõditi sum⁹ et prouidentia gubernamur. Per dñm. eiusḋ. Hore vt supra. Ad nonam añ. Loquebãtur. Cetera vt supra.

¶ Explicit prima pars officij dominicarum ⁊ feriarum ordinarij Parisiensis: videlicet ab aduẽtu domini vsq̃ ad festum sancte trinitatis.

Oratio deuota ante missam quã edidit beatus ambrosius.

Ante cõspectum diuine maiestatis tue domine reus assisto: q̃ inuocare nomen sanctum tuum presumo. Miserere michi homini peccatori: ignosce indigno sacerdoti: per cuius manus sacra oblatio videtur offerri. Parce peccatorum labe pre ceteris capitalium polluto: et non intres in iudicium cum seruo tuo/ licet vicijs et voluptatibus aggrauatus sim. Recordare domine q̃ caro sum. In cõspectu tuo etiã celi non sunt mũdi: quãtomagis nos qui homines sumus terreni indigni et immũdi. Indignus sum domine iesu christe vt sim viuẽs. Sed tu qui non vis mortẽ peccatoris da michi veniã: vt per penitẽtiam vita eterna perfrui merear. Per te saluator mũdi qui cum patre & spiritu sancto viuis & regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

Alia oratio de eodem

Si tãtum domine reatum nostre delinquentie cogitamus deputatum obseruationis mysterium non implemus. Graue est enim q̃ ad mensam tuam mundo corde & innocentibus manibus non venimus: sed grauius est si dum peccata meruimus etiam sacrificium non reddamus. Licet igitur pro obedientia assistere: pro indulgentia petere: pro officio ministrare: p remedio peccatorum immolare: pro populo obsecrare. Queso dñe conforta in me quod trepidat: cura q̃d tedet: reconsilia quod discordat: euacua quod corrumpit: humilia quod superbit. Sit pia iusticia: clemens correptio: non que absorbeat peccatorem: da in salutem disciplinã/ non in mortem sententiam. Exaudi peccatoris precem qui visitas dolore gementem. A M E N.

Oratio dicenda a sacerdote post missam.

Omnipotẽs sempiterne deus conseruator animarum/ mundiq; rector: me famulum tuum ante maiestatem tuam prostratus benignissime respice: et hoc sacrificium q̃d in honore nominis tui pro salute fidelium tam viuorum q̃ mortuorum: ac etiam pro peccatis et offensionibus meis obtuli pijssime respice: iram tuã amoue a me: gratiam et misericordiam tuam michi concede: ianuam paradisi michi pande: ab omnibus malis me potenter eripe: et quicquid reatu pprio cõmisi indulge. Sic i hoc seculo in preceptis tuis me fac perseuerare: vt dignis efficiar electorum grege copulari: te prestante deus meus cuius nomen benedictũ honor atq; regnũ permanet in secula seculorum. Amen.

¶ Alia oratio dicen-
da post missam.

GRatias ago tibi dulcissi-
me dñe iesu xpe lux vera:
salus credentium: solacium tri-
stium: gaudiũ angelorũ: spesqȝ
cunctorũ: q me miserum ⁊ ma-
gnum petõrem famulum tuuȝ
hodie sacratissimo corpore ⁊ san-
guine tuo pascere dignatus es
ideo ego miserrimus ⁊ innume
rabilibus criminibus infectus
lachrymosis precibus imploro
benignissimam misericordiam
tuã et summã clemẽtiã: vt hec
dulcissima refectio sũma ⁊ in-
cõprehensibilis communio non
sit michi in iudicium aie mee:
sed prosit michi in remedium
ad euacuãdas omnes insidias
et nequicias diabolice fraudis:
ita vt nulla ei⁹ dominetur ini-
quitas ĩ corde corpore aĩa ⁊ sen
sibus meis: sed tua clementia
me perducat ad superna conui
uia angelorum vbi tu es vera
beatitudo / clara lux ⁊ sempiter
na leticia. A M E N

¶ In vigilia trinitatis ad vesperas super psalmos antiph.

Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante oia secula / et nūc et in ppetuū. ps. Benedictus. fo. xlvij. an. Laus et perennis gloria deo pr̄i et filio sancto simul paraclyto in secula seculorum. ps. Exaltabo. fo. xlvij. an. Gloria laudis resonet in ore oim: patri genitec̄ꝫ proli spūi sancto pariter resultet laude perēni. ps. Lauda aia. fo. xlviij. an. Laus deo patri parilic̄ꝫ proli: et tibi sancte studio perēni spiritus nr̄o resonet ab ore omne per euū. ps. Lau d. do. fo. xlviij. an. Ex quo oia: per quē oia: in quo oia: ipsi gl'ia in secula. ps. Lauda hierl'm. fo. xlviij. Cpm.

Gratia dñi nostri iesu xp̄i et charitas dei: et cōicatio sancti spūs sit semper cū oib⁹ vobis amen. Deo gratias. R. Deū time et mādata ei⁹ obserua Hoc est ois homo. V. Timētibus deū nichil deest: nec his qui eū diligūt in veritate. Hoc est. Gloria pa. Hoc. Hymnus.

Beata nobis gaudia: anni reduxit orbita. cum spūs paraclitus: effulsit in discipulos. Ignis vibrante lumine: lingue figuram detulit. verbis vt essent pflui: et charitate feruidi. Linguis loquūtur oim: turbe pauēt gētiliū. musto madere deputāt: quos spūs repleuerat. Patrata sunt hec mystice: pasche peracto tpe. sacro dierꝫ nūero: quo lege fit remissio. Te nūc de⁹ pīssime: vultu precamur cernuo. illapsa nobis celitus: largire dona spūs. Dudum sacrata pectora: tua replesti grā. dimitte nūc peccamina: et da quieta tēpora. Sit laus pr̄i cū filio: sctō simul paraclito. nobisc̄ꝫ mittat fili⁹: carisma scti spūs. Amē. V. Verbo dñi celi firmati sunt. R. Et spū oris ei⁹ ois virt⁹ eorꝫ. An. Grās tibi deus grās tibi vera vna trinitas vna et summa deitas sancta et vna vnitas. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹ q̄ dedisti famulis tuis i cōfessione vere fidei eterne trinitatis gl'iam agnoscere et in potētia maiestatis adorare vnitatem / q̄s: vt eiusdē fidei firmitate ab oib⁹ semꝑ muniamur aduersis. Per do. Si in eo. sanctorꝫ eue. faciēda est. Ad cple. An. All'a all'. al. al. ps. Cū inuo. fo. j. In te. fo. ix. Qui habitat. fo. xviij. Ecce nūc. f. xlv. Hy.

Iesu nr̄a redēptio: amor et desideriū. deus creator oim: homo i fine tēporꝫ. Que te vicit clemētia: vt ferres nr̄a crimina. crudelē morte patiēs: vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrans: tuos captiuos redimēs. victor triūpho nobili: ad dextrā pr̄is resīdēs. Ipsa te cogat pietas: vt

mala nr̃a superes. peccatis et voti cōpotes: nos tuo vultu saties. Sit laus. Cpm. Tu in nobis. ℣. Custodi nos dñe. añ. Alla verbo dñi alla celi firmati sūt alla alla. ps. Nūc dimit. fol. l. Oro. Veritas. ¶ Ad matut. Inuitat. Deū verū vnū in trinitate Et trinitatem in vnitate venite adorem⁹. ps. Venite.

Iam xp̃s astra ascē hy⁹. derat/ regressus vnde venerat: p̄missum patris munere/ sanctū datur⁹ spiritū. Solēnis vrgebat dies/ quo mystico septēplici: orbis volutus septies/ signat beata tempora. Dum hora cūctis tertia/ repēte mūd⁹ intonat: orātib⁹ ap̄lis/ deū venisse nūciat. De patris ergo lumine/ decorus ignis almus est: qui fida xp̄i pectora/ calore verbi cōplenit. Sit laus. In dn̄ico noc. añ. Adesto deus vn⁹ oīpotēs pater et fili⁹ et spiritus sctūs. ps. Dñe dñs nost. fo. ij. a. Te vnum in substātia trinitatem in personis cōfitemur. ps. Celi enarrāt. fo. v. añ. Te semper idem esse viuere et intelligere p̄fitemur. ps. Dñi est ter. f. vij. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟c. Iube dñe benedicere. Benedictionem perpetuam tribuat nobis pater eternus. Amen. Lectio prima.

Credimus sanctam trinitatem id est patrem et filium et spiritū sanctum vnum deum oīpotētem vnius substantie: vni⁹ essentie: vni⁹ potestatis creatorem oim creaturay. A quo omnia: per quem oia: in quo oia. ℟. Benedicat nos deus de⁹ noster benedicat nos deus. Et metuāt eū oēs fines terre. ℣. De⁹ misereat nostri et bñdicat nos de⁹. Et metuāt. Iube do. De⁹ dei fili⁹: nos bñdicere et adiuuare digne. Amē. Lc. ij.

Credimus patrem a semetipso non ab alio: filium a patre genitū: deū verū de deo vero/ lumen verū de lumine ℣o. Non tñ duo lumina ria sed vnū lumen. Spiritum sanctū a patre et filio equaliter p̄cedētem: cōsubstātialē et coeternū patri et filio. ℟. Benedictus dñs de⁹ israel q̄ facit mirabilia sol⁹ Et benedictum nomen maiestatis ei⁹ ineternū. ℣. Replebit maiestate ei⁹ ois terra fiat fiat. Et. Iube dñe. Spiritussancti grā: illuminet sensus et corda nostra. Lcō. iij.

Pater est plenus de⁹ in se filius plenus de⁹ a patre genitus: spūssanctus plen⁹ de⁹ a patre procedēs et filio. Non tamen tres deos dicimus/ sed vnum deum oīpotētem eternū inuisibilem incommutabilem. Qui totus vbiq3 est totus vbiq3 presens. Non per partes diuisus sed totus in oib⁹: non localiter sed potētialiter. ℟. Quis deus magnus sicut de⁹ noster. Tu es deus Qui facis mirabilia. ℣. Notam fecisti i populis

virtutem tuã redemisti in bra
chio tuo pplm tuũ. Tu. Gl'ia.
Qui. In.ij.noc.ãn Te inuoca
mus: te adoramꝰ: te laudamꝰ:
o beata trinitas. ps Oẽs gen=
tes. fol.xiiij.ãn. Spes nostra:
salus nr̃a: honor noster: o bea=
ta trinitas. ps. Magnꝰ dñs. fo.
xiiij.ãn. Libera nos: salua nos
iustifica nos: o beata trinitas.
ps Deꝰ iudiciũ. fo.xvj. ℣. Sit
nomen dñi benedictũ in secula.
℟. Ante solẽ pmanet nomen
eiꝰ. Jube. Deꝰ pater oĩps sit no
bis ppiciꝰ et clemẽs. Lec.iiij.

QVi sine cõmutatione sui
commutabilia creauit/
et creata gubernat semper ma
nẽs qđ est. Ubi nichil accidẽs
esse poterit: qz simplici diuini=
tatꝫ nature nichil addi vel mi
nui potest: qz semper est qđ est.
Cui nichil accidẽs esse poterit
qz simplici diuinitatis nature
nichil addit. Cui ppriũ est: cui
sempiternũ est: cui idẽ est esse/
viuere ⁊ intelligere: ⁊ hec tria
vnꝰ deꝰ. ℟. Magnꝰ dñs ⁊ ma=
gna virtꝰ eiꝰ. Et sapiẽtie eius
nõ est numerꝰ. ℣ Magnꝰ dñs
et laudabilis nimis ⁊ magni=
tudinis eiꝰ nõ est finis. Et sa.
Jube do. Christus perpetue det
nobis gaudia vite. Lectio.v.

ET idem deus ⁊ dñs vera
sempiternaqz trinitas est
in personis: vera ⁊ sempiterna
vnitas in substãtia: qz vna est
substantia pater ⁊ filiꝰ et spũs
sanctus. Hec vera sancta trini
tas nichil maius est in tribus
personis simul noĩatis in vna
qualibet persona semel iam di
cta: qz vnaqueqz persona plena
est substãtia in se. Non tamen
tres substãtie/ sed vnus deus:
vna substantia: vna potentia:
vna eternitas: vna magnitu=
do: vna bonitas: pater ⁊ filius
et spũs sctũs. ℟. Gloria patri
genitæqz proli: et tibi compar
vtriusqz semper spũs alme deꝰ
vnus Omni tẽpore secli. ℣ Da
gaudiorꝫ premia da grãrꝫ mu
nera: dissolue litis vincula: astri
ge pacis federa. Omni. Jube
dñe bñdicere. Ignem sui amo
ris accendat deus in cordibus
nostris. Amen. Lectio sexta.

NEc aliud est pater in na=
tura q̃z filiꝰ vel spũs san
ctus Nec aliud filiꝰ vel spiri=
tus sctũs q̃z pater in natura:
quibꝰ vna est natura. Sed aliꝰ
est pater in persona: alius fi=
lius in psona: alius spũssctũs
in psona. In patre manet eter
nitas: in filio equalitas: in spũ
sancto eternitatis equalitatisqz
cõnexio. ℟ Honor virtꝰ et po=
testas et imperiũ sit trinitati
in vnitate: vnitati in trinitate
In perẽni seclorꝫ tpe. ℣ Trini
tati lux perẽnis: vnitati sit de
cus perpetim. In. Gloria. In.
In.iij.noc.ãn Charitas pater
est: grã xps: cõicatio spũs: o be
ata trinitas ps. Cantate. j.fo.
xxix.ã. Verax est pat: ṽitas fi
liꝰ: ṽitatꝫ spũssctũs: o btã tri=

nitas. ps. Dñs reg. fo. xxix. sñ. Una igitur pater logos: paraclytusq; substantia est: o beata trinitas. ps. Cãtate. ij. fol. xxx. ℣. Non est silis tui in diis dñe ℟. Et non est secũdum opera tua. Jube. In unitate scti spũs: bñdicat nos pr̃ et fili⁹. Qñ legit̃ euãge. dr̃ Euãgelica lectio: sit nobis sal⁹ et ptectio. Lec. vij.

Sicut eadem sancta trinitas inseparabilis est i substantia: ita inseparabilis est in operib⁹. Quãuis quedã opera dei quibusdã psonis specialiter conueniãt. sicut patri vox illa que de celo sonuit sup xp̃m baptizatum. Et ad filij personã humanitatis tantũmodo pertinet susceptio. Et spũs scti psone ppzie cõgruit colũba illa in cui⁹ specie idem spũs descẽdit sup eũdẽ filiũ dei scd̃m hoiem baptizatum. ℟. Sũme trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maiestas patri pliq; sctoq; flamini Qui totũ subdit suis orbẽ legibus. ℣. Prestet nobis grãm deitas beata patris ac nati pariterq; spũs almi. Qui. Jube do. Uincula pctõrum nostrorũ dñs absoluat. Si aũt lectum fuerit euãgeliũ dicet. Splẽdor lucis eterne illuminet nos sine fine.

Teneamus igit̃ Lec. viij. Firmissime patremq; filiũ et spiritũsanctum vnũ esse naturaliter deũ: neq; tamen ipm esse patrem q̃ filius est: nec filium ipm esse qui pater est: nec ipm spiritum sanctum esse qui pater aut fili⁹ est. Una eñ est patris & filij & spũssancti essentia: in qua non est aliud pater aliud fili⁹ aliud spũs sanctus qũuis personaliter sit alius pater alius filius alius spũs sanctus. Quod nobis maxime in ipso sanctarũ scripturarũ demõstratur initio: vbi deus dicit. Faciam⁹ hoiem ad ymaginem et similitudinem nostram. ℟. Benedicam⁹ patrem & filium cum sancto spiritu: laudemus et superexaltemus eum In secula. ℣. Benedictus es dñe in firmamento celi et laudabilis et gloriosus. In secula. Jube dñe benedicere. Ad societatem ciuiũ supernorũ: perducat nos rex angelorũ. Et sic fit in benedictionib⁹ per totum annũ nisi aliud signetur. Lectio nona.

Cum enim singulari numero dixit ymaginem / ostẽdit vnam naturã esse ad cui⁹ ymaginem homo fieret. Cũ vero dicit pluraliter nostrã ostendit deũ ad cui⁹ ymaginem homo fiebat non vnam esse personam. ℟. O beata trinitas te laudamus: te benedicimus: te adoramus: auge in nobis fidem auge spem auge charitatem. O beata trinitas. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarũ actio in secula sempiterna. O beata. Gloria. O beata. ps. Te deum. fo. xlix. ℣ Sus sacerdo. Sit no-

men dñi benedictum in secula
℟. Ante solē permanet nomē
eius. In laudibus antipho.
O Beata et bñdicta et glo=
riosa trinitas pater et fi=
lius ⁊ spiritus sanctus. ℣. Ti
bi laus: tibi gloria: tibi gratia
rū actio. ps Dñs re. fol. xxviij.
Nota q̄ isti ℣⁹ dñr añ ān. Et
dñr in matu. tēn. ān. O beata
bñdicta gloriosa trinitas: pat
filius spūs sanctus. ℣⁹ Mise=
rere miserere miserere nobis.
ps. Jubilate. fo. xxx. ān O vera
sūma sempiťna trinitas: pr̄ et
filius ⁊ spiritus sanctus. ℣ s⁹.
Tibi laus tibi gloria tibi grā=
rum actio p̄ Deus de⁹. f. xviij.
ān O vera summa sempiter=
na trinitas: pater et fili⁹ ⁊ spi
ritus sanctus. ℟. Miserere mi
serere miserere nobis. ps. Be=
nedicite. fo. xlix. ā. Te iure lau
dant: te adorant: te glorificant
oēs creature tue o beata trini=
tas. ℣. Tibi laus: tibi glīa: ti=
bi grāx actio. p̄. Laud. f. xlviij.
B Enedictio ⁊ claritas cpz.
⁊ sapientia ⁊ grāx actio:
honor et virtus et fortitudo deo
nr̄o in secula seculorū amen.
I Deo grās. Hymnus.
Mpleta gaudent viscera/
afflata sancto spū: voces diuer
sas intonant/ fanť dei magna=
lia. E x oī gente cogniti/ gre=
cis latinis barbaris: cunctisq̄
admirantibus/ linguis loquūť
omnibus. I udea tunc incredu
la/ vesana torno spū: ructare
musti crapulā/ alūnos xp̄i con=
crepat. S z signis ⁊ ꝟtutib⁹/
occurrit et docet petrus: fal=
sa p̄fari perfidos/ iohelis testi
monio. S it laus prī. oc. vrs.
℣. Benedicam⁹ prēm et filiū
cū sctō spū. ℟. Laudem⁹ ⁊ su=
perexaltem⁹ eū in sc̄la. ā. Bñ=
dicta sit creatrix ⁊ gubernatrix
oīm sancta et indiuidua trini=
tas ⁊ nūc et semꝑ et ꝑ infinita
seculorū secula. ps. Bñdict⁹. fo.
xlix. Oro. Op̄s. vrs. Ad horas.
ā. de laud. sine ℣ su. Ad pres.
B ℟. O beata. ¶ Ad. iij. cp.
Egi aūt seculorū imortali
inuisibili soli deo honor/ virtus
et gloria in secula seculorū am̄.
℟. Verbo dñi celi firmati sūt
Alleluya al. ℣. Et spū oris ei⁹
oīs virtus eorū. Alla alla. Glo=
ria. ℣. Sit nomē dñi bñdictuz
in secula. ¶ Ad. vj. Capitulū.
I N patre manet eťnitas:
in filio equalitas/ in spiri
tu sancto eternitatis equalita=
tisq̄ connexio. ℟. Sit nomē do
mini benedictū in secula Alla
alla ℣. Ante solem ꝑmanet no
mē ei⁹. Alla alleluya. Gloria.
℣. Benedicamus patrē ⁊ filiū
cū sancto spiritu. ¶ Ad. ix. cp.
T Res sunt q̄ testimonium
dant in celo: pater verbū
⁊ spūs sanctus: ⁊ hi tres vnuz
sunt. ℟. Benedicamus patrez
⁊ filiū cū sctō spiritu Alla al=
leluya. ℣. Laudemus ⁊ super
exaltem⁹ eū in secula. Alla al=
leluya. Gloria. ℣⁹. Non est ta=

milis tui indijs dñe. ℟ Et nõ
est scḋm opa tua. Ad vesp. super
psal. aña. Te iure laudãt. ps. Di
xit dñs. 𝔠. trium cũ cete. cũ hy.
et ℣. vts. aña. Te deũ pr̃em inge
nitũ te filiũ vnigenitũ: te spm̃
sctm̃ paraclitũ: sanctã ꝫ indiuis
duã trinitatẽ toto corde et ore
ↄfitemur laudamus atqꝫ bene
dicimus tibi gloria in secula.
ps. Magt. fo. xlix. oĩo vts. Cõ
plet. vts. Si mẽo. scto. cueñ. fa
cienda est. ¶ In crastino trinit.
si festũ quodcũqꝫ eueñe. facien
dũ est: si nã antẽ fiet de tpe: vt in
psal. continetur: cũ expositiõe.
Homo quidam erat diues. ℣.
ꝫ ℟. Deus oim. que expositio
nem post hystorias. ℟. ℣o post
oct. eucha. cũ prostrata ꝫ mẽo.
de cruce / de reliquijs: ꝫ de oĩb⁹
sanctis: quas require post com
mune sctorũ. Hore beate ma.
pariter dicũť. Et ad primã dñe
septẽ psal. etiaꝫ in fest. iij. lec.
vsqꝫ ad sex septimanas in ma
iori eccl'ia: exceptis oct. san. Jo
han. bap. ꝫ aplorũ Petri ꝫ Pau
li si infra predictũ tempus eue
nerit necnon oct. eucha. Scien
dũ est q ab octa. penth. vsqꝫ ad
aduentum dñi si diebus in qui
bus fient expositiones domini
cales oporteat ad vltimas vesp.
mutare ad cpm̃ ppter aliqđ fe
stum. ix. lect. vel. iij. de quo de
beat fieri in crastino. añ. de ex
positione q̃ deberet dici ad ma
gnificat. dicetť super ps vesp. ꝫ
dimittentť ñ fieri, licet debeat
fieri de dominica mutabiturqꝫ
ad capitul'. et fiet exinde de di
cto festo / aut do. vel etiã si opor
teat dicere quinqꝫ proprias de
cõmuni super psalmos vespe.
propter aliquam solennitateꝫ
festi dupl'. vel semidupl'. tunc il
la ant. de expositione que de
buisset dici sup magnificat di
cetur ad. ix. preceden. Alio mo
do fit, ab aduentu domini vsqꝫ
ad octa. penth. prout in ordina
rio notato in anno a natiuita.
do. vsqꝫ ad. lx. ꝫ a. lx. vsqꝫ ad pa
scha. ꝫ per totũ tp̃s paschale i
uenietur. Notandum est etiaꝫ
q omne euangelium quod legi
tur pro tertia lc. lꝫ sit intitula.
legitť sine titu. diciturqꝫ. Et re
liqua. ꝫ nõ omelia. Nota tñ q
quando fiunt tres lectiones de
cõmuni sanctorum pro aliquo
sancto vl' sancta: licet. incipiat
legenda per euange. cũ titulo:
sine titulo dicetť cũ bñdictione
ad diẽ ptinẽ. dicetť etiã. Et rel.
sed nõ omelia. Nota q añ fest.
eucha. oportet legere expõnem
predictã scilicet Homo quidaꝫ
erat diues. ꝫ etiã de libro regũ.
Ideo vt hoc fieri possit oportet
plerũqꝫ festũ. iij. lectio. dimitti
et de ipsis tãtum memoria fie
ri nisi tẽpus sit valde longum
ante festũ sancti Johannis: ita
q ante predictuꝫ festum possit
de libro legi. Expositio tñ sẽp
fiet ante fes. eucha. Nota etiã
q si aliquod festum. ix. lect. die
sab. eue. fiet vsqꝫ ad capitulũ

et deinceps de tpe nisi sit fest. de quo habeant reliquis: q: tūc habebit vesperas itegras. nec fiet aliq̄ mō. de tpe. Nota etiā q̄ si fer. ij. post tri. fiat fest. iij. lec. et i crastino debeat fieri expositio. tūc vesp. fient de tpe. cū postrata vt in psalt. ptinet. Et si ofo Deus in te sperantium. q̄re post expōnē. ¶ Añe sequētes dicuntur dieb⁹ sabbatis super mag. qñ fit de tpe vsq; ad kalēdas iulij videlicet vsq; ad primam diem iulij. añ.

Loquere dñe q: audit seruus tuus. ps. Magnificat. fol. clir. a̅ Cognouerunt om̄s a dā vsq; bersabee q: fidelis samuel propheta esset domini. añ. Preualuit dauid in philisteū in fūda ꝫ lapide in noie dñi. a̅ Mōs gelboe nec ros nec pluuia veniant super te: q: in te abiect⁹ est clipeus saul quasi nō esset vnctus oleo: quō ceciderūt fortes in plio ionathas in excelsis tuis interfectus est. saul et ionathas amabiles et decori valde in vita sua: in morte quoq; non sūt separati. a̅ Rex aūt dauid cooꝑto capite icedēs lugebat filiū suū dicēs. absalō fili mi: fili mi absalon. quis michi det vt ego moriar pro te: fili mi absalon? ¶ Nota etiam q̄ dieb⁹ sabbatis vsq; ad aduentuꝫ qñ fit de tēpore post vespe. fit memoria de cruce per antiphonā O crux splendidior. ꝟ. Hoc signum crucis. Oratio. Adesto.

quere post commune sanctor. Et dicit ante crucifixū. ¶ Incipit liber regū qui legend⁹ est a trinita. vsq; ad kalen. iulij.

Fuit vir vn⁹ de ramataim sophin de mōte ephraim ꝛ nomen eius helcana: fili⁹ hieroboan: filij eliud: filij than: filij suph enfrathe⁹ ꝛ habuit vxores duas. Nomen vni anna: et nomen secunde fenenna. Fueruntq; fenenne filij. Anne autē non erant liberi. Et ascēdebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: vt adoraret ꝛ sacrificaret domino exercituū in sylo. Erant autē ibi duo filij hely: ophni et phinees sacerdotes domini. Uenit ergo dies et imolauit helcana: deditq; fenenne vxori sue et cunct; filijs eius ꝛ filiabus ptes. Anne autem dedit partē vnā tristis: q: annam diligebat. Dominus autem cōcluserat vuluam eius. Affligebatq; eam emula eius ꝛ vehementer angebat intantū q̄ exprobraret q̄ conclusisset dominus vuluam eius. Sicq; faciebat per singulos annos: cū redeunte tempore ascenderent tēplum domini ꝛ sic prouocabat eam. Porro illa flebat ꝛ nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles ꝛ quare non comedis: quāobrem affligitur cor tuū? Nūquid nō ego melior sum tibi q̄ decē filij? Surrexit aūt anna postq̄ comederat i sylo ꝛ biberat: ꝛ hely

sacerdote sedente sup sellā ant postes templi dñi: cū esset anna amaro aīo orauit dñm flēs largit et votū vouit dicēs. Dñe deus exercituū: si respiciēs videris afflictionem famule tue: et recordat⁹ mei fueris nec oblitus fueris ancille tue dederisq; serue tue serū virilē: dabo eū dño oībus dieb⁹ vite ei⁹: et nouacula non ascendet super caput eius. Factum est aūt cum illa multiplicaret preces corā dño: vt hely obseruaret os ei⁹. Porro anna loquebatur in corde suo tantūq; labia eius mouebant et vox penit⁹ nō audiebatur. Estimauit ergo eam hely temulātam. Dixitq; ei. Vsq; q ebria eris? Digere paulisper vinū quo mades. Rñdens autē anna. Nequaq̄ inquit domine mi. Nā mulier infelix nimis ego sum vinūq; et oē qd inebriare pōt nō bibi: sz effudi animam meā in cōspectu dñi. Ne reputes ancillā tuā quasi vnā de filiabus belial: qz ex multitudine doloris et meroris mei locuta suz vsq; in presens. ℟. Deus omniū. ad diem pertinē. que post octa. sacra. ¶ Fer. v. post trini. de sacro sacramē. altaris ad vesp. super ps. ān.

Sacerdos ineternum xps dñs scdm ordinē melchisedech panē et vinū obtulit. ps. Dixit dñs. fo. xxxvj. ān. Miserator dñs escā dedit timentib⁹ se, in memoriā suor mirabiliū. ps. Confitebor. fo. xxxvj. ā. Calicē salutaris accipiā et sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi. fo. xxxvii. ā. Sicut nouelle oliuar: ecclesie filij sunt in circuitu mense domini. ps. Beati oēs. fo. xliiij. ān. Qui pacez ponit fines ecclesie frumenti adipe satiat nos dñs. ps. Lauda hierusalē. fo. xlviij. Capitulū.

Dominus iesus in qua nocte tradebatur accepit panem: et grās agens fregit et dixit. accipite et manducate: hoc est corpus meū quod pro vobis tradetur. Deo grās. ℟. Homo quidam fecit cenam magnā et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirēt. Quia parata sunt omnia. ℣. Venite comedite panē meū: et bibite vinum quod miscui vobis. Quia parata. Gloria patri. Quia parata sunt. Hymnus.

Pange lingua gloriosi / corporis mysterium: sanguinisq; preciosi / quē in mūdi precium: fructus vētris generosi / rex effudit gentiū. Nobis datus nobis natus / ex intacta virgine: et in mūdo conuersatus / sparso verbi semine: sui moras incolatus / miro clausit ordine. In supreme nocte cene / recumbens cū fratrib⁹: obseruata lege plene / cibis in legalibus: cibū turbe duodene / se dat suis manibus. Verbū caro panem verū / verbo carnē efficit: fitq; sanguis xpi merum / et si sen

sus deficit: ad firmādū cor sincerū/ sola fides sufficit. Tantū ergo sacramentū/ veneremur cernui: et antiquū documentū/ nouo cedat ritui: prestet fides supplementū/ sensuū defectui. Genitori genitoq̧/ laus et iubilatio: salꝰ honor ꝟtꝰ quoq̧/ sit et bñdictio: pcedēti ab vtroq̧/ cōpar sit laudatio. Amē. ℣. Panē de celo pstitisti eis. ℟. Om̄e delectamētū in se habentē. Añ. O q̄ suauis est dñe spūs tuus: q̄ vt dulcedinē tuā in filios demonstrares pane suauissimo de celo prestito esuriētes replens bonis fastidiosos diuites dimittēs inanes. ps. Mḡt. Deus qui no= (fo. xlix. or.) bis sub sacramēto mirabili passionis tue memoriā reliquisti/ tribue q̄s: ita nos corporis ꝛ sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui vi. Ad cōple. añ. Miserere. ps. Cū inuocarē. fo. j. cū ceteris. hyꝰ. Te lucis. Cpm. Tu in no. Ad nūc dimittis. añ. Vigilate. Oratio Veritas. Ad matut. Inuit. Christū regem adoremus dominantem gentibus. Qui se manducātibꝰ dat spiritus pinguedinē. ps. Venite exultemus. Hymnꝰ. Sacris solēnijs iūcta sint gaudia/ et ex pcordijs sonēt preconia: recedāt vetera noua sint om̄ia/ corda voces et opa. Noctis recolit cena nouissima/ q̄ xp̄s credit agnū et azima: dedisse fratribꝰ iuxta legitima/ priscis indulta patribꝰ. Post agnū typicū expletis epulis/ corpus dominicū datū discipulis: sic totū oı̄bus quod totum singulis/ eiꝰ fatemur manibꝰ. Dedit fragilibꝰ corporis ferculū/ dedit et tristibus sanguinis poculū: dicens accipite q̄d trado vasculū/ oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit/ cuiꝰ officiū cōmitti voluit: solis presbyteris q̄bꝰ sic cōgruit/ vt sumant ꝛ dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominū/ dat panis celicꝰ figuris terminū: o res mirabilis manducat dñm/ paup seruus ꝛ humilis. Te trina deitas vnaq̧ poscimus/ sicq̧ nos visitas sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tendimꝰ/ ad lucē quā īhabitas. Am̄. In pmo noc. añ. Fructū salutiferū gustādū dedit dñs mortis sue tpe. ps. Beatus vir. fo. j. añ. A fructu frumenti ꝛ vini multiplicati fideles in pace xp̄i requiescunt. ps. Cum inuocarem. fo. j. añ. Cōmunione calicis quo deus ipse sumit nō vitulorū sanguine cōgregauit nos dñs. ps. Cōserua me. fo. iiij. ℣. lꝰ. Panē celi dedit eis. ℟. Panem angelorū manducauit homo. Lec. j.

Immensa diuine largitatis bñficia exhibita populo xp̄iano: inestimabilem ei contulerunt dignitatem. Neq̧ eīn est

aut fuit aliqñ tā grādis natio
q̄ habebat deos appropiquātes
sibi sicut adest nobis deus nr̄.
Unigenitus siquidē dei filius
sue diuinitat(is) volēs nos eē ꝑti
cipes: naturā nr̄am assumpsit
vt hoies deos faceret fact⁹ hō.
Et hoc insuper qḋ de nr̄o assū-
psit corpore totū nobis cōtulit
ad salutem. ℟. Immolabit he
dū multitudo filiorū israel ad
vesperā pasche Et edēt carnes
ꝛ azimos panes. ℣. Pascha no
strū immolat⁹ est xp̄s itaq; epu
lemur in azimis sinceritatis ꝛ
ꝟitatis. Et edent carnes. Lc. ij.

Corpus nāq; suum pro no-
stra reconciliatione iara
crucis hostiā obtulit deo patri:
sanguinē suum fudit in ꝓcium
simul et lauacrum: vt redēpti
a miserabili seruitute: a pecca
tis omnibus mundaremur. Et
vt tanti beneficij iugis in no-
bis maneret memoria corpus
suum in cibū: ꝛ sanguinē suum
in potū: sub speciebus panis et
vini sumendū fidelib⁹ dereliqt.
O preciosum ꝛ admirandū con
uiuiū salutiferum: ꝛ omni sua
uitate repletum. Quid eñ hoc
conuiuio preciosius esse potest
in quo non carnes vitulorū aut
hyrcorum (vt olim in lege) sed
nobis christus sumēdus ꝓpo-
nitur verus deus? Quid enim
hoc sacramēto mirabilius? In
ipso nāq; panis et vinum i cor-
pus christi et sanguinē substā-
tialiter cōuertunt. Ideoq; xp̄s
deus ꝛ homo perfectus: sub mo
dici panis specie ɔtinetur. ℟.
Comedetis carnes et saturabi
mini panib⁹. Iste ē panis quē
dedit vobis dñs ad vescendum
℣. Non moyses dedit vobis
panem de celo: sed pater meus
dat vobis panem de celo verū
Iste est panis. Lectio. iij.

Conuenit itaq; deuotioni
fidelium solēniter recole-
re institutionē salutiferi tāq;
mirabilis sacramēti: vt ineffa
bilem modū diuine presentie
in sacramento visibili venere-
mur: et vt laudetur dei poten-
tia que in sacramento eodē tot
mirabilia operat̄: necnon et de
tam salubri tamq; suaui bene
ficio exsoluantur deo gratiarū
debite actiones. ℟. Respexit
helyas ad caput suum subcine
ricium panem: qui surgens co-
medit ꝛ bibit. Et ambulauit in
fortitudine cibi illius. Usq; ad
montem dei. ℣. Si quis man-
ducauerit ex hoc pane viuet in
eternum. Et ambulabit. Glia.
Usq; ad montem. In secundo
nocturno aña Memor sit dñi
nus sacrificij nostri et olocau-
stum nostrum pinguefiat. ps.
Exaudiat te. fo. vi. a. Paratur
nobis mensa domini aduersus
oēs qui tribulant nos. ps Dñs
regit me. fo. vij. ā. In voce ex-
ultationis resonent epulantes
in mensa domini. ps Quēad-
modū. fo. xiij ℣. Cibauit il-
los ex adipe frumēti. ℟. Et de

petra melle saturauit eos. V. iiij

Uerum est si in die cene qñ sacramentū predictū noscitur institutū: inter missarū solēnia de institutione ipsiꝰ sacramenti specialis mentio habeatur: totū tñ residuū eiusdē diei officium ad xpi passionem pertinet: circa cuiꝰ venerationē ecclia illo tpe occupat. Vñ vt integro celebritat officio institutionem tanti sacramēti solenniter recoleret plebs fidelis Romanꝰ pōtifex vrbanꝰ quartus: huius sacramēti deuotiōe affectus: pie statuit prefate institutiōis memoriā: feria quīta post octauas penthecostes a cūctis fidelibꝰ celebrari. Vt qui p totū anni circulū hoc sacramento vtimur ad salutē: eiꝰ institutionē illo specialiter tpe recolamus: quo spiritus sāctꝰ discipulorū corda edocuit: ad plene cognoscēda huius mysteria sacramenti. Nam in eodē tēpore cepit hoc sacramentū a fidelibus frequētari. Rm. Panis quē ego dabo caro mea est p mundi vita: litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo pōt hic nobis dare carnem suā ad manducandū? V. Locutus est populus contra dominum: anima nr̄a nauseat super cibo isto leuissimo. Quomodo potest hic nobis dare carnē. Lec. v.

Legitur eñ in actibꝰ apostolorum ꝙ erant perseuerantes in doctrina apostolorū ⁊ communicatione fractionis panis ⁊ orationibus stati post spiritus sancti missionē. Vt autē predicta feria quīta ⁊ per octauas sequētes eiusdē salutaris institutionis honorificētiꝰ agatur memoria ⁊ solēnitas de hoc celebrior habeatur loco distributionum materialium que in ecclesijs cathedralibus largiūtur: existentibus canonicis horis nocturnis / pariter et diurnis: prefatus romanꝰ pontifex eis q̄ in huiusmodi horis ī hac solēnitate personaliter ī ecclesijs interessent: stipendia spiritualia apostolica largitione cōcessit quatinꝰ per hec fideles ad tāti festi celebritatem auidius ⁊ copiosius conuenirent. Rm. Cenantibꝰ illis accepit iesꝰ panē ⁊ benedixit ac fregit deditq̄ discipulis suis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite hoc est corpus meum. Vꝰ. Dixerunt viri tabernaculi mei. quis det de carnibus eius vt saturemur? Accipite ⁊ comedite hoc est corpꝰ meū. Lec. vi.

Uni de omnibus vere penitentibus et confessis qui matutinali officio huiꝰ festi presentialiter in ecclesia vbi celebraretur adessent: cētum dies Qui xpo misse totidē. Illis aūt qui interessent ī primis ipsius festi vesperis similiter centum Qui vero in secūdis totidē. Eis quoq̄ q̄ p̄me / tertie / sexte / none / ac completorij adessent officijs pro qualibet horarū ipsarū:

quadraginta. Illis vero q̄ per
ipsius festi octauas in matuti=
nalibus/ vespertinis/ misse: ac
p̄dictarꝫ horarꝫ ipsarꝫ officijs p̄
sentes existerent singulis die=
bus octauarꝫ ipsarꝫ: centū dies
de iniunctis sibi penitentijs re
laxando indulgentiā tribuit: ꝑ
petuis tẽporibus duraturā. ℟.
Accepit iesus calicẽ postq̄ ce=
nauit dicens: hic calix nouū te=
stamentū est in meo sanguine.
Hoc facite i meā ꝯmemoratio
nẽ. ℣. Memoria memor ero ꝫ ta
bescet in me aīa mea. Hoc fa.
Gloria. Hoc. In. ij. noc. ā. In=
troibo ad altare dei: sumā xp̄z
qui renouat iuuentutẽ meā. ps.
Iudica me de. fo. viij. ān. Ciba
uit nos dn̄s ex adipe frumenti
ꝫ de petra melle saturauit nos
ps Exultate deo. fo. xxv. ā. Ex
altari tuo dn̄e xp̄m sumimus:
in quẽ cor ꝫ caro nr̄a exultant.
ps. Quam dilecta. fol. xxvj. ℣.
Educas panẽ de terra. ℟. Et
vinum letificet cor hominis.
Secūdū iohannẽ. vj. Lec. vij.
In illo tp̄e. Dixit iesus di
scipulis suis ꝫ turbis iu=
deorū. Caro mea vere est cib⁹
et sanguis meus vere est pot⁹.
Et reli. Omelia beati aug. ep̄i.
Quū enī ī cibo ꝫ potu id appe=
tant homines: vt non esurient
neq̄ sitiant. Hoc vere non pre=
stat nisi iste cibus et potus qui
eos a quibus sumitur: immor=
tales ꝫ incorruptibiles facit: id
est societas ipsorum sanctorū

vbi pax erit ꝫ vnitas plena atq̄
ꝑfecta. ℟. Qui manducat me=
am carnẽ ꝫ bibit meū sangui=
nem. In me manet ꝫ ego in il=
lo. ℣. Non est alia natio tā grā
dis que habeat deos appropin=
quantes sibi: sicut deus noster
adest nobis. In me. Lec. viij.
Propterea q̄ppe sicut etiā
ante nos hoc intellexerūt
homines dei: dn̄s nr̄ iesus xp̄s
corpus et sanguinẽ suū i eis re
bus ꝯmendauit q̄ ad vnū aliqd
rediguntᷣ. Ex multis nāq̄ gra
nis: vnus panis efficitᷣ: Et ex
multis racemis vinum ꝯfluit.
Deniq̄ iā exponit quō id fiat
qd̄ loquitᷣ: ꝫ q̄d sit manducare
corpus eius ꝫ sanguinẽ bibere
Et q̄ mādūcat meā carnẽ: et bi
bit meū sanguinẽ in me manet
ꝫ ego in illo. ℟m Misit me pr̄
viuens et ego viuo ꝑpt patrẽ.
Et qui manducat me viuit ꝑ=
pter me. ℣. Cibauit eū dn̄s pa
ne vite et itellect⁹. Et. lc. ix.
Hoc est ergo manducare il
lam escā ꝫ illū bibere po=
tū in christo manere: ꝫ illū ma
nentem in se habere. Ac ꝑ hoc
qui non manet in xp̄o ꝫ in q̄ nō
manet christ⁹: proculdubio nō
manducat spiritualiter ei⁹ car
nem: licet et carnaliter et visi=
biliter premat dentibus sacra
mẽta corporis et sanguinis xp̄i
Sed magis tante rei sacramẽ=
tum ad iudicium sibi mandu
cat ꝫ bibit: q̄ imūd⁹ ꝑsumit ad
xp̄i accedẽ sacramẽta: q̄ nemo

digne sumit nisi q̄ mundꝰ est. De qbꝰ dr. Beati mūdo corde: qm̄ ipi deū videbūt. ℟. Unꝰ panis ⁊ vnū corpꝰ multi sumus. Oēs q̄ de vno pane Et de vno calice pticipamꝰ. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deꝰ: qui habitare facis vnanimes in domo. Oēs. Glia. Et. ps. Te deū. fo.xliv. ℣ꝰ sacer. Panē de celo prestitisti eis. ℟. Omne delectamētum in se habētē. In lau. an.

Sapiētia edificauit sibi domum miscuit vinū et posuit mensam all'a. ps. Dn̄s regnauit. fo.xxviij. cū ceteris. an. Angeloꝝ esca nutriuisti populum tuū: et panē de celo prestitisti eis all'a. an. Pinguis est panis xp̄i ⁊ prebebit delitias regibꝰ all'a. an. Sacerdotes sancti incensum ⁊ panes offerunt deo all'a. an. Vincēti dabo māna abscōditum ⁊ nomen nouū all'a. cap. Dn̄s iesus. Hymnꝰ.

Verbum supnum pdiens: nec p̄ris linquēs dexterā. ad opus suū exiēs: venit ad vite vesperā. In mortem a discipulo: suis tradēdus emulis. prius i vite ferculo: se tradidit discipulis. Quibꝰ sub bina specie: carnem dedit ⁊ sanguinē. vt duplicis substātie: totū cibaret hoiem. Se nascēs dedit socium: cōuescēs in edulium. se moriēs in preciū: se regnās dat in premium. O salutaris hostia: q̄ celi pādis ostiū. bella premūt hostilia: da robur fer auxilium.

Uni trinoqꝫ dn̄o: sit sempiterna glia. qui vitā sine termino: nobis donet in patria. Amen. Et dr iste ℣ꝰ vlti. ad hymnos amodo et per oct. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti satiat te. an. Ego sū panis viuus q̄ de celo descendi: si quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū all'a. ps. Bn̄dꝰ. fo.xliv. Oratio. Deus qui. vts. Ad horas an̄e de lau. ¶ Ad.iij. cpm. Dn̄s iesus. vt in vespis. ℟. Panem celi dedit eis All'a all'a. ℣. Panem angeloꝝ manducauit homo. All'a all'a. Gloria. ℣ꝰ. Cibauit illos ex adipe fru. ac. oro vts. ¶ Ad.vj. Cap.

Quotienscūqꝫ māducabitis panem hūc ⁊ calicem bibetis mortem dn̄i annūciabitis donec veniat. Deo gratias. ℟. Cibauit illos ex adipe frumēti All'a all'a. ℣. Et de petra melle saturauit eos. All'a all'a. Glia. ℣. Educas panē. ¶ Ad nonam. an. Sacerdotes. Cpm.

Quicūqꝫ māducauerit panem hūc ⁊ biberit calicē dn̄i indigne/reus erit corporis et sanguinis dn̄i. Deo gra. ℟. Educas panem de terra All'a all'a. ℣. Et vinum letificet cor hois. All'a all'a. Gloria. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti satiat te. Oro vts. ¶ Ad vespas sup ps an. Vincenti. ps vt in primis ves. Cpm. Dn̄s iesus. hyꝰ. Pange ligua. ℣ꝰ. Panem de celo prestitisti

eis. vls. An. O sacrum conuiuiũ in quo xp̃s sumit: recolitur memoria passiõis ei⁹: mẽs impletur grã: et future glorie nobis pignus datur alla. ps. Magt. fo. xlix. Oro Deus q. Copl. vls.

¶ Feria. vi. et aliis dieb⁹ octa. si fes. iii. lec. euen. fiet tm̃ mẽo. Si aũt. ix. lec. fiet etiã si do. infra oct. eue. cũ mẽo. de oct. In matut. per antipho. Sapiẽtia. In vesperis per anti Vincẽti. cũ vsi. ptinẽ. videlicet. Posuit fines. ad matut. et Panem de celo. ad vs. et oro de die. Alias fiet de octa. modo q sequit. In mat. inuit. et hy⁹ vt i die. Sup ix. ps una ãn. de noc. festi p ordi. cũ v. ad diẽ ptinen. Lect. i.

Christus panis est: de quo q manducat viuit in eternum. de quo ipsemet dicit. Et panis quẽ ego dabo caro mea est p mũdi vita. Determinat quõ sit panis. Non solũ scdz verbũ quo viuũt oĩa sed scdz carnem assũptam p mũdi vita. Reia de festo ad diẽ pertinẽ. Lectio. ii.

Humana est caro que erat peccato mortua carni mũde vnita incorporata: vnũ cum illa effecta viuit de spiritu ei⁹ sicut viuit corp⁹ de spiritu suo. Qui ṽo non est de corpore xp̃i non viuit de spiritu xp̃i. Corp⁹ et sanguinem xp̃i dicim⁹ illud qd̃ ex fructib⁹ terre acceptum et prece mystica consecratum recte sumimus ad salutem spiritualiter in memoriam dominice passionis. Lectio tertia.

Quod cũ per manus hoĩs ad illã visibilem speciẽ perducat / non sanctificatur vt sit tam magnum sacramẽtum nisi operãte inuisibiliter spiritu sancto: cũ hec oĩa que per corporales mot⁹ fiũt de⁹ operet. Hoc sacramẽtum pietatis est et signũ veritatis et vinculum charitatis. ps. Te deũ. fo. xlix. v. vls. In lau. sola ãn Sapiẽtia. Et aliis diebus ãn. sequẽ. per ordinẽ. Cpm hy⁹ et v⁹ vls. Nota q per oct. p̃uatis dieb⁹ ad Bñd⁹ et Mgt sumẽde sunt ãe de noct. resi duũ videlicet de illis que deseruiũt in ipsis noc. Ideo oportet hac die cõsiderare que fest. infra oct. euen. et scdz hoc accipere primã ãn. que nõ deseruiet ipsis noct. Et si non sufficiãt accipiũtur ãe de p̃mis vespis. Oro vls Nec dñr hore beate marie: nec fiunt mẽo. cões. Ad horas dñr cãtus solẽnes: et i Reiis alla. ¶ Ad vs ã. Vicẽti. ps. Dixit dñs. c. xcvi. Ceta. vls. ¶ Sabbato. Lec. i.

Qui vult viuere accedat et credat. Incorporet hũc cibũ et potũ: societatẽ vult intelligi corporis et mẽbrorũ suorũ qd̃ est ecclesie in predestinatis. Hoc est qd̃ dicim⁹ oĩb⁹ modis approbare contẽdimus sacrificium ecclesie duobus confici. duobus constare visibili elemẽtorũ in specie; et inuisibili dñi nostri iesu christi carne et san-

guine ꝙ sacramēto et re sacramenti id est corpore xp̄i. Lec. ij.

SIcut xp̄i persona constat et cōficitur ex deo ꝙ hoīe cū ipse xp̄s ver⁹ sit de⁹ et ver⁹ homo: qꝛ oīs res illaꝝ rerū naturā et veritatē in se continet: ex qb⁹ cōficitur. Cōficitur aūt sacrificium eccl'ie duob⁹: sacramēto ꝙ re sacramēti id est corpore xp̄i. Est igitur sacramentum ꝙ res sacramēti id est corpus christi. Lectio tertia.

CAro eius est quā sub forma panis opertam in sacramēto accipim⁹: et sanguis ei⁹ quē sub specie vini potam⁹. Caro videlicet est carnis: et sanguis est sacramētū sanguinis. Carne ꝙ sanguine vtroqꝫ inuisibili intelligibili spūali significat visibile corpus dñi nostri iesu xp̄i ꝙ palpabile: plenū gr̄a oīm virtutum et diuina maiestate. Hore. ꝛc. vts. Ad vs sup magt ā. Os suauis. Cetā sicut ī die.

Dñica infra octa. Lectio. j.

HIc ergo celest' panis qui vere xp̄i caro est suo modo vocatur corp⁹ xp̄i: cū reuera sit sacramētum corporis xp̄i illius: videlicet quod visibile: qd palpabile: qd mortale in cruce est positum. Vocaturqꝫ ipa carnis immolatio que sacerdotis fit manibus: xp̄i passio: mors crucifixio non rei veritate sed significante mysterio: sicut sacramētum fidei qd baptismus intelligitur fides est. Lec. ij.

ITeratur quottidie hec oblatio licet xp̄s semel passus sit in carne: per vnam eandemqꝫ passionem semel saluauit mūdum: ex qua morte idem resurgēs ad vitam mors ei vltra non dñabit. Qd pfecto sapiētia dei patris necessario pro multꝭ causis hoc puidit. L. iij.

PRimo quidē qꝛ quottidie peccamus: saltem in peccatis sine quib⁹ mortalis infirmitas viuere nō potest. Qꝛ licet oīa pctā cōdonata sint ī baptismo: infirmitas tū peccati adhuc manet in carne. Vnde psalmista. Benedic aīa mea domino qui ppiciatur oīb⁹ iniquitatibus tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas. Lectio. iiij.

ET ideo qꝛ quottidie labimur quottidie xp̄s pro nobis mystice immolatur: qꝛ passio christi in mysterio traditur vt qui semel moriendo mortem vicerat quottidie recidiua delictoꝝ per hec sacramēta corporis ꝙ sanguinis peccata relaxaret. vnde oramus. Dimitte nobis debita nr̄a. Quia si dixerimus qꝛ peccatū non habemus: ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est. Lectio quīta.

ITeratur etiam hoc mysterium ob cōmemorationē passionis xp̄i: sicut ipse ait. Hoc quotiēscūqꝫ agitis in meā cōmemorationē facite. quotienscūqꝫ ergo hūc panem sumetis ꝙ hūc calicem bibetis: mortem

dñi annũciabitis donec veniat.
Non itaqꝫ sic accipiendum est
donec xp̃i mors veniat: qꝛ iam
vltra non morietᷓ/ sed donec ipse
dñs ad iudicādū veniat. Le. vi.

Interdum aũt semp̄ mors
xp̃i est ꝓ seculi vita poste
ris nũciāda: vt discāt qua cha=
ritate dilexit suos: qui pro eis
mori dignatus est: qui oēs debe
mus vicem impendere charita
tis: quia ad hoc nos prior dile=
xit cum essemus gehenne filij
vt diligeremus eũ iam a mor=
te liberati. Lectio septima.

Quia igitur morte dñi li=
berati sumus/ huius rei
memores i edēdo carnem ⁊ po
tādo sanguinem eius que pro
nobis oblata sunt significam⁹
Utrum aũt sub figura an sub
veritate hoc mysticum calicis
sacramētum fiat: veritas ait.
Caro mea vere est cib⁹: et san=
guis me⁹ vere est pot⁹. Le. viij.

Alioquin quomodo verum
erit. Panis quē ego dabo
caro mea est ꝓ mũdi vita: nisi
vera sit caro? Sed qꝛ xp̃m fas
vorari dētibus non est/ voluit
hũc panem ⁊ vinum in myste=
rio carnē suam ⁊ sanguinem
suum cõsecratione spirit⁹ san=
cti potentialiter creari: et quot
tidie pro mũdi vita ac mystice
immolari. Ut sicut de virgine
per spiritum sanctum vera ca
ro sine coitu creatur: ita per eũ
dem ex substantia panis ⁊ vini
mystice idem corpus christi cõ=
secratur. Lectio nona.

Corpus xp̃i ⁊ veritas in fi=
gura ē. Ueritas dũ corp⁹
xp̃i et sanguis in virtute spũs
sancti ⁊ in virtute ipsius ex pa
nis viniqꝫ substātia efficitᷓ. Fi
gura vero est id qd̄ exteri⁹ sen
titur. ¶ Nota ꝙ per istas oct.
aut etiā alias quascũqꝫ nulla
sit expositio dñi. Ceta vts. Ad
bñd⁹ et ad magt sicut in die.
Legenda per ebdomadam.

Intra catholicā ecclīam
in mysterio corporis xp̃i ni
chil a bono magis nichil a ma=
lo min⁹ perficitᷓ sacerdote: qꝛ
non in merito cõsecrātis sed in
verbo efficitᷓ creatoris ⁊ in vir=
tute spũs sancti. Si em̄ in me
rito esset sacerdot/ nequaqꝫ ad
xp̃m pertineret. Nũc aũt sicut
ipse ait/ est q̄ baptizat: ita ipse
est q̄ per spiritũ sanctũ hāc suā
efficit carnem et trāsit vinū in
sanguinē. Unde ⁊ sacerdos. Iu=
be hec inquit perferri per ma=
nus angeli tui sancti in subli=
me altare tuũ: in cõspectu di=
uine maiestatis tue. Ut quid de
ferēda illuc ea deposcit: nisi vt
intelligatᷓ ꝙ ista fiāt i eo sacer
dotio? Hāc ergo oblationem be
nedictā: per quā benedicimur.
ascriptā: per quam hoies in ce
lum ascribuntᷓ. ratam: per quā
in visceribus christi esse censea
mur. rationabilem: per quam
a bestiali sensu exuamur. acce=
ptabilem: vt qui ipsi displice=
mus per hāc acceptabiles eius

vnico filio simus. Nichil ratio nabilius: vt qr nos iam similitudinem mortis ei⁹ in baptismo accepimus: similitudinem quoqȝ carnis ⁊ sanguis sumamus: ita vt veritas nō desit in sacramēto: et ridiculū nullum fiat a paganis qḋ cruorem occisi hoīs bibam⁹. Credēdum est φ in verbis xp̄i sacramēta cōficiātur. Cuius potētia creātur prius: ei⁹ vtiqȝ verbo ad meli⁹ procreantur. Reliqua vero oīa que sacerdos dicit / aut clerus aut chorus canit: nichil aliud φ̄ laudes et gratiarū actiones sunt: aut certe obsecrationes et fideliū petitiones. Oīa quecūqȝ voluit dn̄s fecit in celo et in terra. Et qr voluit sic/ factū est. Ita licet figura panis ⁊ vini videat̄ / nichil tamen aliud φ̄ caro xp̄i ⁊ sanguis post cōsecrationem credēda sunt. Unde ipsa veritas ad discipulos hec inquit. Caro mea est p̄ mundi vita: et vt mirabili⁹ loquar nō alia plane φ̄ que nata est de maria: et passa in cruce: et resurrexit de sepulchro. Hec inqȝ ipsa est. Et ideo xp̄i est caro que pro mūdi vita adhuc hodie offertur Et cum digne percipitur: vita vtiqȝ eterna in nobis reparat̄. Panem quidem istū quē sumimus in mysterium illum vtiqȝ intelligo panem qui manu sancti spūs format⁹ est in vtero virginis: et igne passionis decoct⁹ ī ara crucis. Panis eīm āgelorꝝ factus est hoīm cib⁹. Unde ipse ait. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi. Et iterum. Panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita. Quottidie eucharistie cōmunionem accipere nec laudo nec vitupero: omnibus tamen dn̄icis dieb⁹ communicādum hortor. Si tamen mēs in affectu peccādi est: grauari mag̨ dico eucharistie perceptione φ̄ purificari. Et ideo φ̄uis quis peccato mordeatur peccādi tamen decetero nō habeat volūtatem ⁊ cōmunicaturus satisfaciat lachrymis ⁊ orationibus: et cōfidēs de dn̄i miseratione accedat ad eucharistiam intrepidus et securus. Sed hoc de illo dico quē mortalia peccata non grauant. Idem dixit quispiam non quottidie accipiendam eucharistiam alius affirmat quottidie: faciat vnusquisqȝ quod scd̄m fidem suam pie credit esse faciēdum neqȝ enim litigauerūt inter se aut quisqȝ eorꝝ se alteri preposuit. zacheus ⁊ ille cēturio cum alter eorꝝ gaudēter ī domo sua suscepit dn̄m: alter dixit dn̄o. Dn̄e non sum dign⁹ vt intres sub tectum meum. ambo saluatorem honorificantes: φ̄uis non vno modo. Ambo peccatis miseri: ambo miam consecuti. Ad hoc valet qr manna scd̄m propriam volūtatem in ore cuiusqȝ sapiebat. Si quotiēscūqȝ effunditur sanguis xp̄i: in re-

missionem pctõꝝ effunditur: debeo illum accipere semper/ vt semp michi peccata dimittantur. Qui eñ semper pecco: debeo semper habere medicinã. Qui scelerate viuũt in ecclesia et cõmunicare non desinũt/ putãtes se tali cõmunione mũdari/ discant nichil ad emũdationem pficere sibi dicẽte ppheta. Quid est q̄ dilect⁹ me⁹ fecit in domo mea scelera multa? Nunq̄d carnes sancte auferũt a te malicias tuas? Et aplus. Probet inquit se homo: et sic de pane illo edat/ et de calice bibat. Non iste panis est q̄ vadit in corp⁹: sed vite eterne q̄ anime nr̄e substãtiam fulcit. Iste panis quottidianus est. Accipe quottidie qd̄ tibi pſit. Sic viue vt quottidie merearis accipere. Sãcta malis pñt obesse. Bonis sunt ad salutem: malis ad iudiciũ. Vñ aplus. Qui mãducat ⁊ bibit indigne/ iudicium sibi mãducat ⁊ bibit: non q2 illa res mala est sed q2 malus male accipit qd̄ bonum est. Non eñ mala erat buccella: que iude data est a dño. Salutẽ medicus dedit: sed q2 ille qui indignus erat accepit/ ad perniciẽ suã accepit. ¶ In vigi. oct. ad vesperas cũ ceteris añ. Sacerdos ineternum. ac. vtꝰ. in vigilia festi. In matutinis similiter preter legendam. Lectio. i.

Itaq3 dñs noster ies⁹ christus non significans ad se pertinere voluit mysteriũ pacis ⁊ vnitatis nostre in mensa consecrare. Qui accipit mysterium vnitatis ⁊ non tenet vinculum pacis/ non mysteriũ accipit pro se sed testimoniũ contra se. Nulli eñ aliquaten⁹ est ambigẽdum vnũquẽq3 fideliũ corporis ⁊ sanguinis dñice esse tunc participem: quãdo in baptismate efficitur mẽbrum xp̄i nec alienari ab illius panis calicisq3 cõsortio: etiam si anteq̄ panem illum comedat calicẽq3 bibat de hoc seculo migrauerit in vnitate corporis cõstitutus. Le. ij.

Acramẽti quippe illi⁹ participatione ac beneficio non priuatur quãdo in se hoc quod illud sacramẽtum significat inuenitur. Qui mãducãt et bibũt christum: vitam manducant ⁊ bibũt. Illud mãducare est refici: illd̄ bibere est viuere. Quod in sacramẽto visibiliter sumitur in ipsa veritate spiritualiter manducatur et bibitur. Lectio tertia.

Manducatus xp̄s viuit: q2 surrexit occisus. Nec qñ mãducamus partes de illo facimus. Et quidem in sacramẽto sic fit ⁊ nouerũt fideles quomodo mãducẽt carnem christi: vnusq̄sq3 accipit partem suaꝫ p ptes mãducatur in sacramẽto ⁊ manet integer tot⁹ in celo. per ptes mãducaẽ in ore tuo integer tot⁹ remanet in corde tuo. Totus enim erat apud pa

trem quādo venit in virginem impleuit illā nec recessit ab illo. Veniebat in carnem vt homines eum māducarēt: et manebat integer apud patrem vt angelos pasceret. Lectio. iiij.

Inuitat dn̄s seruos et preparat eis cibum seipsum. Quis audeat dn̄m suū māducare: et tn̄ ait. Qui manducat me viuit ꝓpter me. Qn̄ māducatur / vita māducatur: nec occiditur vt māducetur / sꝫ mortuos viuificat. Quādo māducatur reficit sed non deficit. Non ergo timeamꝰ fratres manducare istum panem: ne forte perdamus illū: et postea quid mā ducemus non inueniamꝰ. Qd videtur panis est et calix quod et oculi renūciāt. Quod aūt fides postulat instruenda / panis est corpꝰ xp̄i ꝙ calix est sanguis. Ista ideo dicitur sacramēta: q: in eis aliud videtur ꝙ aliud intelligitur: qđ videtur speciem habet corporalem: quod intelligitur fructum habet spūalem.

Lect. v.

Nichil in sacrificiis maius pōt esse ꝙ̄ corpus ꝙ sanguis xp̄i: nec vlla oblatio hac potior est: sꝫ hec oēs precellit que pura consciētia dn̄o offerenda est ꝙ pura mente sumenda / atqꝫ ab omnibus veneranda. Et sicuti potior est ceteris / ita potius excoli ꝙ venerari debet. Lectio sexta.

Dum vero frangit hostia dum sanguis in calicem fūditur: quid aliud ꝙ̄ dn̄ici corporis in cruce imolatio eiusqꝫ sanguinis de latere effusio designatur: Panis ꝙ calix nō quilibet sed certa cōsecratione mysticus fit nobis. Non nascitur proinde: quia ita fit pro nobis. Qualis sit panis ꝙ calix alimentum est refectionis. Ante benedictionem alia species nominatur: post benedictionem corpus christi significatur. In illo sacramēto christus est: qui māducauerit hoc corpus / fiet ei remissio peccatorum. Lectio. vij.

In illa mystica distributione spūalis alimonie hoc impartitur hoc sumitur vt accipiētes virtutem celestis cibi in carnem ipsius qui caro nostra facta est transeamus: et cibus refectionis est cibꝰ sanguinis. Sicut enim caro christi vere est cibus / ita sanguis eiꝰ vere est potus. Id est corpꝰ de quo dictum est. Caro mea vere est cibꝰ: et sanguis meus vere est potus. Lectio octaua.

Circa hoc corpꝰ aqle sunt que alis circūuolāt spūalibus. Unde ꝙ idem corpus edimus: vt vite eterne possimꝰ esse participes. Nos aūt in specie panis ꝙ vini quam videmus res inuisibiles id est carnem ꝙ sanguinem honoramus. Nec similiter cōprehēdimꝰ has duas species quēadmodum ante consecrationem comprehendebamꝰ cū fideliter fateamur ante con

secrationem panẽ esse: et vinũ quod natura formauit. Post consecrationem vero esse carnem & sanguinem christi qđ benedictio cõsecrauit. Lectio .ix.

Forte dicis. Quomodo vera caro / quõ verus sanguis: qr similitudinem non video carnis: nec video sanguinis veritatem? Primo dixi tibi de sermone christi qui operatur vt possit mutare & conuertere genera & instituta nature: deinde vbi non tulerũt sermonem xpi discipuli eius: sed audientes q carnem suam daret manducare / et sanguinem suũ ad bibẽdum recedebãt. Solus tamen petrus dixit. Verba vite eterne habes: et ego a te quõ recedam? Ne igitur plures hoc dicerẽt: et ne veluti quidam esset horror cruoris sed maneret gratia redẽptoris: ideo in similitudinem quidem accipis sacramentum: sed vere nature gloriam virtutemq consequeris. Cetera sicut in die. In crastino fit de tẽpore vt ante dictũ festũ notatũ est: videlicet de libro regum vel de expositione ordine suo: nisi festa .ix. lec. vel .iii. impediãt. Nota tñ q ppter multitudinem festorum et octa. oportet quãq festa .iii. lec. dimittere et ipsis diebus de libro vel expositione officiũ facere cũ memoria de dicto festo: excepto tñ q die sabbati non debet fieri aliqua expositio. ¶ Sabba. ad vesperas sup psalmos ã. Benedictus. ps. Ipsum. fo. xlvii. &c. vts in psalterio. Cpm hy. et ℣. vts. Ad magt ã. Loquere. vts. Oratio de do. preced. Cõplet. vts. Sequitur de cruce. ã. O crux. vts.

¶ Nota q ab octa. trini. vsq ad adnẽ. debẽt dici ad matut. diebus dñicis qñ fit de tempore inuitat. sequẽtia per ordinem.

¶ Dñica pma post oct. euchã. Inuitat. Laudemus dñm venite adoremus. Quia ipse est redẽptor oim seculorum. ps. Venite. Inuita. In manu tua dñe Oẽs fines terre. Inuit. Dñm q fecit nos Venite adoremus. Inuit. Jubilemus deo Salutari nro. ps. Venite. hy. Nocte surgẽ. In pmo noc. ãn. Pro fidei. ps. Beatus vir. fo. i. cũ aliis. vt in psal. ℣. Memor fui nocte nois tui dñe. ℟. Et custodiui legem tuã. i. Regũ. iii. Lectio pma.

Puer aũt samuel ministrabat dño corã hely: et sermo dñi erat preciosus. In diebus illis non erat visio manifesta. Factum est ergo in die quadam. Hely iacebat in loco suo: et oculi eius caligauerant & non poterat videre lucernã dei antequã extingueretur. ℟. Deus oim exauditor est: ipse misit angelum suum: & tulit me de ouibus pris mei. Et vnxit me vnctione misericordie sue. ℣. Dominus q eripuit me de ore leonis & de manu bestie liberauit me. Et vnxit me. Lectio scda.

Samuel aūt dormiebat ī tēplo dñi: vbi erat archa dei. Et vocauit dñs samuel: q̄ rñdens ait. Ecce ego. et cucurrit ad hely ꝛ dixit. Ecce ego vocasti eñ me: quid dixit. Nō vocaui te fili: reuertere et dormi. Et abijt et dormiuit. ℟ m. Dominus qui eripuit me de ore leonis: ꝛ de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicoꝝ meoꝝ. ℣ Misit dñs miam suā et veritatē suā: aiam meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Ipe. Lec.iij.

Et adiecit dñs rursuz vocare samuel. Consurgēsq; samuel abijt ad hely ꝛ dixit. Ecce ego: qꝛ vocasti me. qui rñdit. Nō vocaui te fili mi. reuertere ꝛ dormi. Porro samuel necdum sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei sermo dñi. ꝛ adiecit dominus ꝛ vocauit adhuc samuel tertio. Qui consurgens abijt ad hely ꝛ ait. Ecce ego qꝛ vocasti me. ℟ Montes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup vos. Vbi ceciderunt fortes isrl. ℣. Oēs mōtes q̄ ī circuitu ei⁹ sunt visitet dñs a gelboe autē trāseat. Vbi. Gloria. Vbi. In secūdo nocturno ā. Nature genitor. ps. Conserua me. fo.iiij. ℣ Media nocte. Lec.iiij.

Intellexit igit̄ hely qꝛ dominus vocaret puerum ꝛ ait ad samuel. Vade et dormi. Et si deinceps vocauerit te: dices; loquere dñe: qꝛ audit seru⁹ tuus. Abijt ergo samuel ꝛ dormiuit in loco suo. ℟ Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierum: fortior leonibus / velocior aquilis. Sagitta ionathe nunq̄ abijt retrorsuz. ℣ Saul et ionathas amabiles ꝛ decori in vita sua in morte quoq; non sunt diuisi. Sagitta. Lec.v.

Et venit dominus et stetit et vocauit sicut vocauerat secundo Samuel samuel. Et ait samuel. Loquere domine: qꝛ audit seruus tuus. Et dixit domin⁹ ad samuel. Ecce ego facio verbum in israel qđ quicunq; audierit tinnient ambe aures eius. ℟ m. Peccaui super nūerū arene maris ꝛ multiplicata sūt peccata mea ꝛ nō sum dignus videre altitudinē celi pre multitudine iniquitatis mee: qm̄ irritaui iram tuā. Et malum coram te feci. ℣ Q⁹. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco et delictum meū coram me est semper: tibi soli peccaui. Et. Lec.vj.

In illa die suscitabo aduersum hely oīa q̄ locutus suz super domum eius: incipiam ꝛ cōplebo. Predixi enim ei ꝙ iudicaturus essem domum eius ineternum propter iniquitatē eo ꝙ nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos. Idcirco iuraui domui hely ꝙ non expietur iniquitas dom⁹ ei⁹ victimis ꝛ muneribus vsq;

in eternum. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dicit dn̄s et posui te pascere gregē ppl'i mei & fui tecū in oib⁹ vbicūq ambulasti. Firmans regnū tuum in eternū. ℣. Feciq tibi nomen grande iuxta nomē magnorum qui sunt in terra. Fir. Gloria. Firmans. In .iij. noct. ā. Spōsus. ps. Celi enarrant. fo. v. ℣. Exaltare dn̄e in virtute tua. Tres vltime lect. de expositiōe que euene. quere post hysto. ex cine. ℟. Recordare domine testamenti tui. et dic angelo percutienti cesset iam manus tua Vt non desoletur terra: et ne perdas omnem animam viuā. ℣. Quiescat dn̄e ira tua a populo tuo: & a ciuitate sctā tua. Vt nō. viij. ℟. Preparate corda vestra domino: & seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit. ix. ℟. Factum est dū toleret dn̄s helyam per turbinē in celum Helyseus clamabat dicens. Pater mi pr̄ mi: currus israel et auriga ei⁹ ℣⁹. Oro domine vt fiat duplex sp̄us tuus in me: et ille inquit si videris quā do tolar a te erit tibi quod petisti. Helyseus clamabat. Gloria. Helyse⁹. ¶ Nota q cū istud. ix. ℟. fuerit dictū in do. sequen. do. diebus loco illius vnū ℟. dicetur de trinitate per ordinē. ꝗ̄lic vsq ad aduentum. ps. Te deū. folio. xlix. ℣. sacer d. Excelsus sup oīs gentes dn̄s. In laud. ā. Regnauit dn̄s. qre supra i psal. i loco suo ps. Dn̄s regna. fo. xxviii. vt in psal. Ad bened. et magt āu. q sunt post expositio. cum orōne Sequuntur memorie communes. quere post cōmune sctorum Ad primam hymn⁹. Iā lucis. ps. Deus deus meus. fo. vi. cum cete. vt in psal. Ad tertiā & ad alias horas vt in psal. cū orō. de matu. Ad vesperas si fiat de tempore. ā. Dixit. ps. Ipm. fo. xxxvi. cum cete. capitulum. Dominus di. Hymn⁹. O lux. ān. orō. ad expō. pertinē. Ad complē. vt s. ad psal. Legēda pcbd. vsq ad vic. scti iohā. ba.

Dormiuit aūt samuel vsq mane: aperuitq ostia domus dn̄i: & samuel timebat indicare visionē hely. Vocauit ergo hely samuelem: & dixit ei. Samuel fili mi. Qui respondens ait. Presto sum. Et interrogauit eū. Quis est sermo quem locutus est ad te dn̄s: Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi dn̄s & hec addat si abscōderis a me sermonem ex oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaq ei samuel vniuersos sermones & nō abscōdit ab eo. Et ille respondit. Dn̄s est quod bonum est in oculis eius faciat. Creuit aūt samuel & dominus erat cū eo et non cecidit ex omnib⁹ verbis eius in terrā. Et cognouit vniuersus israel a dā vsq bers

sabee q fidelis samuel erat pro
pheta dñi. Et addidit dñs vt
appareret in sylo: qm̃ reuelat⁹
fuerat dñs samueli in sylo iux
ta verbũ dñi. Et euenit samue
lis sermo in vniuerso israeli.
Cpm. iiij. Et factum est in die-
bus illis. cõuenerũt philistij in
in pugnã. Egressus est nãq; is-
rael obuiã philistijm in preliũ.
et castrametatus est iuxta la-
pidẽ adiutorij. Porro philistij
venerunt in affec: et instruxerũt
aciẽ cõtra israel. Inito aũt cer
tamie: terga vertit israel phi-
listeis et cesa sunt in illo certa
mine passim p agros q̃si quat-
tuor milia viroꝝ et reuersus ẽ
populus ad castra. Dixerũtq;
maiores natu de israel. Quare
pcussit nos dñs hodie corã phi
listijm? Afferam⁹ ad nos de sy-
lo archam federis domini ꝛ ve
niat in medio nr̃i: vt saluet nos
de manu inimicorum nostrorũ
Misit ergo popul⁹ in sylo ꝛ tu
lerunt inde archam federis do
mini exercituum sedentis sup
cherubin. Erantq; duo filij he-
ly cũ archa federis dei. Ophni
ꝛ phinees. Cũq; venisset archa
federis domini in castra vocife
ratus est omnis israel clamore
grandi: et personuit terra. Et
audierunt philistijm vocem cla
moris. Dixeruntq;. Quenam
est hec vox clamoris magni i ca
stris hebreoꝝ? Et cognouerunt
q archa dñi venisset in castra
ꝛ ingemuerũt dicentes, Ve no
bis: nõ eñi fuit tãta exultatio
heri ꝛ nudiustertius. Ve nobis
Quis nos seruabit de manu deo
rũ istoꝝ sublimiũ? Hi sunt qui
pcusserunt egyptũ oĩ plaga in
deserto. ¶ Ite alia dñi. vel p
ebdoma. Legenda. Cpm. v.

Et facta est confusio mor-
tis magna i ciuitate. Vi-
dentes aũt viri azoti huiusce-
modi plagã dixerunt. Non ma
neat archa dei israel apud nos
quoniam dura est manus eius
super nos ꝛ super dagon deum
nostrum. Et mittentes congre
gauerunt omnes satrapas phi
listinoꝝ ad se ꝛ dixerũt. Quid
faciemus de archa dei israel?
Responderũtq; gethei. Circũ-
ducatur archa dei israel. Et cir
cũduxerunt archam dei israel.
Illis aũt circũducentibus eã
fiebat manus domini dei sup
singulas ciuitates interfectio-
nis magne nimis. Et percutie
bat viros vniuscuiusq; vrbis a
paruulo vsq; ad maiorẽ ꝛ cõputre
scebant pminentes extales eo
rum. Inieruntq; gethei consi-
lium et fecerunt sibi sedes pel-
liceas. Miserunt ergo archam
dei in acharõ. Cũq; venisset ar
cha domini dei in acharõ excla
mauerunt acharonite dicẽtes.
Adduxerunt ad nos archã dei
isrl': vt interficiat nos et pplm
nostrũ. Miserũt itaq; ꝛ egrega
uerunt oẽs satrapas philisti
norum. Qui dixerunt. dimitte
archã dei israel: ꝛ reuertatur

in locū suum ⁊ non interficiat
nos cū populo nostro. Iste añ
dicende sunt sabba. ad vesꝑ. sup
magt qñ fit de tpe a kalen. iu
lii vsqꝫ kalē. augusti. antipho.
Dominus possedit me ab
initio viaꝝ suarū anteꝗ̃
quicꝗ̃ faceret a principio: nec=
dū erant abyssi: ⁊ ego parturie
bar qñ ꝑparabat celos aderam
cum eo ꝯponēs oīa. An. Sapiē
tia edificauit sibi domū: exci=
dit colūnas septē subdidit sibi
gentes superboꝝ: et sublimiū
colla ꝓpria virtute calcauit. Añ.
Oīs sapiētia a dño deo est: ⁊ cū
illo fuit semper ⁊ est ante eum
An. Sapientia clamitat in pla
teis. si quis diligit sapientiam
ad me declinet ⁊ eā inueniet: ⁊
dū eā inuenerit beatus est si te
nuerit eā. Legēda ꝯtīa per to
tum mensem iulij qñ fit de tē=
pore. ⁊ primo īcipit liber puer=
biorum salomonis. Lec. pma.
Parabole salomonis filij
dauid regis israel ad sciē
dam sapientiam et disciplinā
ad intelligenda verba pruden=
tie: et suscipiendam eruditio=
nē doctrine iusticiam ⁊ iudiciū
et equitatē: vt detur paruulis
astutia et adolescenti sciētia ⁊
intellectus. Tu aūt. ℟. In pri
cipio deus anteꝗ̃ terrā faceret
priusꝗ̃ abyssos ꝯstitueret ꝑus
ꝗ̃ ꝓduceret fōtes aquaꝝ. An
teꝗ̃ montes collocarent̃ ante
omnes colles generauit me do
minus. ℣. Ego i altissimis in=
habitaui: et thronus meus i co
lūna nubis. Anteꝗ̃. Lec. ii.
Audiens sapiens sapiētior
erit ⁊ intelligēs guberna
cula possidebit. Animaduertet
parabolā et interpretationem
verba sapientium et enigma=
ta eoꝝ. Timor domini ꝑncipiū
sapientie. sapientiā atqꝫ doctri
nam stulti despiciunt. Audi fi
li mi disciplinā patris tui: ⁊ ne
dimittas legē matris tue: vt
addatur gloria capiti tuo: ⁊ tor
ques collo tuo. ℟. Girum celi
circuiui sola: ⁊ in fluctib⁹ ma=
ris ambulaui: in omni gente ⁊
in omni populo primatū tenui
Superboꝝ ⁊ sublimium colla
propria ꝟtute calcaui. ℣. Ego
in altissimis inhabitaui ⁊ thro
nus me⁹ in colūna nubis. Su=
perborū et subli. Lec. tertia.
Fili mi si te lactauerit pec
catores ne acquiescas eis
Si dixerint veni nobiscū: insi=
diemur sanguini abscōdamus
tendiculas contra insontē frn
stra deglutiamus eum sicut in
fernus viuentem et integrum
quasi descendētem in lacū. om=
nem preciosam substantiā re=
periemus. implebimus domos
nostras spolijs sortē mitte no
biscum: marsupium sit vnum
omnium nostrum. Fili mi ne
ambules cum eis: prohibe pedē
tuum a semitis eorum. Pedes
enim illoꝝ ad malū currunt: ⁊
festināt vt effundāt sanguinē.
℟. Emitte domine sapientiam

desede magnitudinis tue. Ut mecū sit ꝛ mecū laboret. ut sciā quid acceptum sit coram te omni tempore. ℣. Da michi domine sediū tuarū assistricem sapiētiam. Ut mecū. Lec. iiij.

Frustra eñ iacit rethe añ oculos pennatorum. ipsi quoque cōtra sanguinē suū insidiant ꝛ moliuntur fraudes cōtra aīas suas. Sic semite oīs auari animas possidentiū rapiunt. Sapientia foris pdicat: in plateis dat vocē suā in capite turbarum clamitat: in foribus portarum urbis pfert verba sua dicēs. Usquequo puuli diligitis infantiā ꝛ stulti ea q̄ sibi sunt noxia cupiunt: ꝛ imprudentes odibunt scientiam. ℟. Da michi dñe sediū tuarū assistricē sapientiam et noli me reprobare a pueris tuis. Quia seruus tuus sum ego ꝛ filius ancille tue. ℣. Mitte illā a sede magnitudinis tue ut mecū sit et mecū laboret. Quia seruus tuus. Lectio quinta.

Conuertimini ad correptionem meā. En proferam vobis spiritum meū: et ostendam verba mea. Quia vocaui ꝛ renuistis. extēdi manum meā ꝛ nō fuit qui aspiceret. Despexistis omne consilium meum: ꝛ increpationes meas neglexistis. Ego quoque in interitu vr̄o ridebo ꝛ subsannabo cū vobis qd̄ timebatis aduenerit. ℟. Super salutē ꝛ oēm pulchritudinem dilexi sapientiā ꝛ proposui pro luce habere illā. Uenerūt michi oia bona pariē cū illa. ℣. Dixi sapientie soror mea est ꝛ prudētiā vocaui amicā meā. Uene. Lec. vi.

Cum irruerit repētina calamitas ꝛ interitus quasi tēpestas ingruerit qn̄ venerit sup vos tribulatio et angustia. Tunc inuocabunt me ꝛ ego nō exaudiā. Mane cōsurgent et non inuenient me: eo q̄ exosam habuerit disciplinam. Et timorem domini non susceperint: nec acquieuerint consilio meo: ꝛ detraxerint vniuerse correptioni mee. ℟m. Uerbū iniquum et dolosum lōge fac a me domine: diuitias ꝛ paupertates ne dederis michi. Sed tantū victui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte satiatus euomam illud: et periurem nomē dei mei Sed tantum. Tres vltime lec. de expōne qualis eue. ℟. Dñe pater et deus vite mee ne derelinquas me ī cogitatu maligno extollentiam oculorum meorum ne dederis michi: et desideriū malignum auerte a me: dñe aufer a me cōcupiscentiā. Et aio irreuerenti et infrunito ne tradas me dñe. ℣. Uerbū iniquū ꝛ dolosum lōge fac a me dñe: diuitias et paupertates ne dederis michi. Et. ℟m. Ne derelinquas me dñe pat et dñator vite mee: ut nō corruā in cōspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehende arma ꝛ scutum ꝛ ex-

urge ī adiutoriū mihi. Ne gau
deat. ℟. Magna em̄ sunt indi-
cia tua dn̄e et inenarrabilia ver
ba tua. Magnificasti ppl'z tuū
et honorasti. ℣. Deduxisti sicut
oues populū tuū in manu moy
si et aaron. Magnificasti popu
lū. Gloria. Magnificasti popu-
lū. Nota q̄ q̄n aliquid ix. ℟. fue-
rit dictum in vna domi. tūc die
bus domi. sequen. dz loco illius
vnū ℟. de trini. per ordinē. et sic
in sequen. hystoriis vsq3 ad ad-
uentum ¶ Legenda per ebdo
madā. Capitulum scdm.

Qui relinquūt iter rectū
et ambulant per vias te-
nebrosas. qui letantur cū3 ma
lefecerint et exultant in rebus
pessimis. quorum vie peruerse
et ifames eorū gress⁹. Vt erua
ris a muliere aliena et ab extra
nea que mollit sermones suos
et reliquit ducē pubertatis sue:
et pacti dei sui oblita ē. Inclina
ta est domus eius ad morte3: et
ad inferos semite ipsius. Om̄s
qui ingrediuntur ad eā non re
uertentur: nec apprehendent se
mitas vite. Vt ambules ī via
bona: et calles iustorū custodias
Qui em̄ recti sunt habitabunt
in terra: et simplices permane-
bunt in ea. Impii vero de terra
perdentur: et qui inique agunt
auferent̄ ex ea. Capitulu. iii.
Fili mi ne obliuiscaris legis
mee: et p̄cepta mea cor tuū cu-
stodiat. Longitudinē em̄ dierū
et annos vite et pacē apponent
tibi. Misericordia et veritas nō
te deserant. Circūda eas guttu
ri tuo describe ī tabulis cordis
tui et inuenies gratiam et disci
plinam bonam coram deo et ho-
minibus. Habe fiduciam in do
mino ex toto corde tuo: et ne inni
taris prudentie tue. In oībus
viis tuis cogita illu3: et ipse di-
riget gressus tuos. Ne sis sa-
piēs apd̄ temetipm̄. Time deū
et recede a malo. Sanitas quip
pe in vmbilico tuo erit: et irri
gatio ossiū tuorū. Honora dn̄3
de tua substantia: et de primi-
tiis frugum tuarū da pauperi-
bus: et implebūtur horrea tua
saturitate: et vino torcularia re
dundabunt. Disciplinā dn̄i fi-
li mi ne abiicias: nec deficias
cum ab eo corripieris. Quē em̄
diligit dn̄s corripit: et quasi pr̄
in filio cōplacet sibi. Beat⁹ ho-
mo qui inuenit sapientiam: et
qui affluit prudentia. Melior
est acquisitio eius negociatiōe
auri et argenti: primi et purissi
mi fructus eius. ¶ Item alia
dominica vel per ebdoma. de li
bro ecclesiastes. Lectio prima.
Verba ecclesiastes filii da
uid regis hierl'm. Vani-
tas vanitatu3 dixit eccl'iastes.
Vanitas vanitatū et oīa vani
tas. Quid amplius habet hō de
vniuerso labore suo quod labo-
rat sub sole? Generatio preter-
rit et generatio aduenit: terra
vero ineternu3 stat. Oritur sol
et occidit; et ad locū suū reuertit̄

Ibiqȝ renascēs girat ꝑ meridiem: ⁊ flectit ad aqlonē lustrās vniuersa: i circuitu ꝑgit spūs ⁊ in circulos suos reuertit. L. ij.

Omnia flumia intrāt mare: ⁊ mare nō redūdat. Ad locū vñ exeunt flumina reuertunt et iterū fluāt. Cūcte res difficiles: nō pōt homo eas explicare sermone. Non saturat oculus visu: nec auris ipleē auditu: quid est quod fuit? Ipsū quod futurum est: quid ē quod futuꝝ fuit? Ipsum quod faciēdum est. Nihil sub sole nouū: nec valet quisqȝ dicere ecce hoc recens est. Lectio tertia.

Iam em̄ precesserūt in seculis qui fuerunt añ nos Non est prioꝝ memoria: sȝ nec eorum quidem que postea futura sunt erit recordatio apd̄ eos qui futuri sunt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex sup israel in hierl̄z: ⁊ proposui in aīo meo q̄rere ⁊ inuestigare sapiēter de oībus que fiūt sub sole. Hanc occupatiōnē pessimā dedit dñs filijs hominū: vt occuparentur in ea. Lec. iiij.

Uidi cūcta q̄ fiūt sub sole. ⁊ ecce vniuersa vanitas. ⁊ afflictio spūs. Peruersi difficile corrigunt: ⁊ stultoꝝ infinitus est nūerus. Locutus sum i corde meo dicens. Ecce magn⁹ effect⁹ sū: ⁊ pcessi sapiētia oēs q̄ fuerūt ante me in hierl̄m: et mens mea contēplata est multa sapienter ⁊ didici. Cap. iiij.

Fili mi custodi pedē tuū et ingrediens domum dei: appropiqua vt audias. Multo em̄ melior est obedientia q̄ȝ victime stultoꝝ: q͡r nesciunt quid faciūt mali. Capitulū quintū. Lec. v.

Ne temere q̄d loq̄ris: neqȝ cor tuū sit velox ad proferendū sermonē corā deo. Deus em̄ in celo: ⁊ tu super terrā idcirco pauci sint sermones tui. Multas curas sequunt sōnia ⁊ in multis sermonibus inuenit stulticia. Si quid voui stirco ne moreris reddere. Displicet em̄ ei infidelis ⁊ stulta promissio. Sed quodcūqȝ voueris redde. Multoqȝ melius est non vouere: q̄ȝ post votum promissa non reddere. Lec. vj.

Ne dederis os tuū vt peccare facias carnē tuā: neqȝ dicas corā angelo non est ꝓuidētia: ne forte irat⁹ dñs sup sermones tuos dissipet cūcta opera manuum tuaꝝ. Ubi multa sunt sōnia: plurie sunt vanitates ⁊ sermones innumeri. Tu ꝟo deū time. ¶ Itē alia do. vt ꝑ ebdo. de lib. Sapiētie. j. L. j.

Diligite insticiā: qui indicatis terrā. Sētite de dño i bonitate. ⁊ i simplicitate cordis q̄rite illum: qm̄ inuenit ab his q̄ tentant illum. Apparet aūt eis q̄ fidē habēt i illū. Peruerse em̄ cogitationes separāt a deo. Probata aūt virtus corripit insipientes. Quoniā in maliuolam aīam non intrabit sa-

pientia: nec habitabit in corpe subdito peccatis. Lectio .ii.

SAnctus em̄ spūs disciplīne effugiet fictū. & aufferet se a cogitationibus q̄ sūt sine intellectu et corripiet a superueniēte iniquitate. Benignꝰ est em̄ spūs sapientie & non liberabit maledictū alabijs suis qm̄ renū illius testis est deꝰ: et cordis illiꝰ scrutator est verꝰ: & lingue eius auditor. Lec. iii.

QUoniam spūs dn̄i repleuit orbē terrarum: & hoc quod continet oīa scientiā habet vocis ꝓpt̄ hoc qui loquitur iniq̄ nō pōt latere: nec ꝓteribit illū corripiēs iudiciū. Lec. iiii.

IN cogitationibus em̄ impij introgatio erit. Sermonū aūt illius auditio ad deū veniet: & ad correptionez iniq̄tatum illius: qm̄ auris celi audiet oīa: & tumultꝰ murmurationū nō abscondet. Lec. v.

CUstodite ergo vos a murmuratiōe q̄ nichil ꝓdest: & a detractione parcite lingue. Qm̄ sermo obscurus inuacuū nō ibit. os aūt qd̄ mentit̄ occidit animam. Ca. vi. Lec. vi.

MElior est sapientia q̄ vires & vir prudens magis q̄ fortis. Audite ergo reges et itelligite. Discite iudices finium terre. P̄bete aūt aures vos q̄ ꝯtinetis multitudines/ & placetis vobis in turbis nationū qm̄ data est a dn̄o potestas vobis et virtus ab altissimo: qui interrogabit opera vestra & cogitationes scrutabitur. ¶ In alia do. vel per ebdo. de ecclesiastico. i. Lectio prima.

OMnis sapientia a domino deo est: & cū illo fuit semper & est añ euū. Arenā maris & pluuie guttas: et dies seculi q̄s dinumerauit? Altitudinē celi & latitudinem terre & ꝓfundū abyssi q̄s dimēsus est? Lec. ii.

SApientiam dei precedentem oīa: quis inuestigauit? Prior omniū creata est sapientia: et intellectus prudentie ab euo. Fōs sapientie ꝟbū dei in excelsis: et igressus illiꝰ mandata eterna: radix sapientie cui reuelata est & astutias illius quis agnouit? Lec. iii.

DIsciplina sapiētie cui reuelata est et manifestata et multiplicationem ingressus illius q̄s intellexit? Unus est altissimus: creator oīm oꝑs et rex potens et metuendus nimis: sedens super thronū illiꝰ et dominans deus. Lec. iiii.

IPse creauit illā in spū sācto: et vidit et dinumerauit & immēsus est: et effudit illā sup oīa opa sua: & sup omnē carnē scd̄m datū suū: et prebet illam diligentibus se. Lec. v.

TImor domini gloria & gloriatio et leticia & corona exultationis. Timor domini delectabit cor: & dabit leticiam & gaudium in longitudinem dierum. Lectio sexta.

Timēti deum bene erit in extremis: et in die defunctionis sue benedicet̄: dilectio dei honorabilis sapientia. Quibus aūt apparuerit in visu diligūt eam: in visione ⁊ in agnitione magnaliū suorū. ℞. vt s.

Añe q̄ sequūtur dn̄r dieb⁹ sabbatis qn̄ fit de tpe kal. augu. vsq̄ ad ka. septē. sup mag. t. ā.

Cum audisset iob nunciorum verba: sustinuit patiēter ⁊ ait. si bona suscepim⁹ de manu dn̄i: mala aūt quare non sustineam⁹: in oīb⁹ his nō peccauit iob labijs suis: neq̄ aliquid stultum cōtra deū locutus est. añ. In oīb⁹ his nō peccauit iob labiis suis: neq̄ stultum q̄d cōtra deum locut⁹ est. añ. Noctem illam tenebrosus turbo possideat: nō cōputet̄ in dieb⁹ anni: nec nūeret̄ i mēsibus sed sit nox illa solitaria nec laude digna i q̄ dictū est cōceptus est homo. añ. Auditu auris audiui te nūc oculus meus videt te: idcirco ipe me reprehēdo ⁊ ago penitētiam in fauilla et cinere.

¶ Incipit liber iob qui legendus est a kal. augusti vsq̄ ad kal. septē. dieb⁹ dn̄icis et festis cū ℞. Lectio prima.

Vir erat in terra hus noīe iob: et erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timēs deum: et recedēs a malo. Natiq̄ sunt ei septē filii ⁊ tres filie: et fuit possessio eius septē milia ouiū et tria milia camelorū: quingēta quoq̄ iuga boū et quingēte asine: ⁊ familia multa nimis. ℞. Si bona suscepim⁹ de manu dn̄i: mala aūt quare nō sustineamus: Dn̄s dedit dn̄s abstulit: sicut dn̄o placuit ita factum est: sit nomen dn̄i benedictum. ℣. In oīb⁹ his nō peccauit iob labiis suis: neq̄ stultū q̄d cōtra deū locut⁹ est. Dn̄s.

Lec. ii.

Eratq̄ vir ille magnus inter oēs orientales. Et ibāt filii ei⁹: et faciebāt cōuiuia per domos: vnusquisq̄ in die suo. Et mittentes vocabāt tres sorores suas vt comederēt et biberēt cū eis. ℞. Anteq̄ comedam suspiro ⁊ tanq̄ inūdātis aque sic rugit⁹ me⁹: q2 timor quem timebam euenit michi: et quod verebar accidit. Nonne dissimulaui / nōne silui ⁊ acquieui: et venit super me indignatio tua dn̄e. ℣ sus. Nolo multa fortitudine cōtendas mecū ne magnitudinis tue mole me pmas eq̄tatē ꝓponas ɔtra me. Nonne dissi.

Lec. iii.

Cumq̄ in orbē dies ɔuiuii trāsissēt mittebat ad eos iob et sanctificabat illos. Consurgēsq̄ diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enī iob. ne forte peccauerint filii mei et bn̄dixerint deo in cordib⁹ suis. sic faciebat iob cūct diebus. ℞. Utinā appenderentur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quam patior in statera. ℣. Quasi are-

na maris hec grauior apparet: vñ et ℣ba mea dolore sunt plena. Et Gloria. Et. Lec. iiij.

Quadam aũt die cum venissent filij dei vt assisterent corã dño: affuit etiã inter eos sathan. Cui dixit dñs. Vñ venis? Qui rñdẽs ait. Circuiui terram et perãbulaui eã. ℟. Quare detraxistis sermonib⁹ veritatis ad increpãdum verba cõponitis et subuertere nitimini amicũ vestrum. Verũtamen que cogitatis explete. ℣. Militia est vita hois sup terrã et sicut dies mercenarij dies eius. Verũtamen. Lectio v.

Dixitq͛ dñs ad eũ. Nõne cõsiderasti seruũ meũ iob ꝙ non est silis ei in terra? Homo simplex et rectus ac timẽs deũ et recedẽs a malo. Cui rñdẽs sathan, ait. Nunquid frustra timet iob deum? Nõne tu vallasti eũ ac domũ ei⁹ vniuersaq͛ substãtiam ei⁹ per circuitum? ℟. Induta est caro mea putredine et sordib⁹ pulueris cutis mea aruit et cõtracta est. Memento mei dñe q꞉ vẽt⁹ est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerunt et ego sicut fenum arui. Memẽto. Lectio vj.

Operibusq͛ manuũ ei⁹ bñdixisti: et possessio manuũ eius creuit i terra. Sed extẽde paululum manũ tuã: et tãge cũcta q̃ possidet nisi i faciẽ bñdixerit tibi. ℟. Memẽto mei de⁹ q꞉ vẽtus est vita mea. Nec aspiciat me visus hois. ℣. Et nõ reuertetur ocul⁹ me⁹ vt videat bona. Nec aspiciat. Gloria pa. Nec. Tres vlti. lect. de expõne. ℟. Paucitas dierꝝ meorꝝ finietur breui: dimitte me dñe: sine plãgam paululũ dolorẽ meũ. Anteq͛ vadã ad terrã tenebrosam et opertã mortis caligine. ℣. Ecce in puluere sedeo et in puluere dormio: et si mane me q̃ueris nõ subsistã. Anteq͛. viij. ℟. Ne abscondas me dñe a facie tua. Manũ tuã longe fac a me: et formido tua nõ me terreat. ℣. Voca me et ego respõdebo tibi: aut certe loquar et tu responde michi. Manum. ix. ℟. Nocte os meũ perforat doloribus: et q̃ me comedũt non dormiũt: a multitudine eorum cõsumitur vestimentum meum. Cõparatus sum luto. Et assimilat⁹ sum fauille et cineri. ℣. O custos hoim quare posuisti me cõtrarium tibi et fact⁹ sum michimetipsi grauis? parce michi dñe nichil enim sunt dies mei. Cõparatus. Gloria. Et assimilat⁹. Cetera vts. Legẽdas ꝑ alia dñica vel ꝑ ebdomadã.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt tãtũ in eũ ne extẽdas manum tuam. Egressusq͛ est sathan a facie dñi. Cũ aũt quadam die filij et filie iob comederẽt et biberẽt vinum in domo fratris sui primogeniti: nũci⁹ venit ad iob qui diceret.

Boues arabāt ⁊ asine pascebā-tur iuxta eos: et irruerūt sabei tulerūtq; oīa: et pueros percus-serūt gladio: et euasi ego sol⁹ vt nunciarem tibi. Cūq; adhuc ille loqueret venit alter: et di-xit. Ignis dei cecidit e celo: et tactas oues puerosq; consūpsit et effugi ego sol⁹ vt nūciarem tibi. Sed ⁊ adhuc illo loquente venit alius ⁊ dixit. Caldei fece-runt tres turmas: ⁊ inuaserūt camelos ⁊ tulerūt eos / necnon et pueros percusserūt gladio: et effugi ego sol⁹ vt nūciarem tibi. Adhuc loquebat ille ⁊ ecce alius intrauit et dixit. Filiīs tuis ⁊ filiab⁹ vescētib⁹ et bibē-tibus vinū in domo fratris sui primogeniti: repēte vētus ve-hemens irruit a regione deser-ti: et concussit quattuor angu-los dom⁹: que corruēs oppressit liberos tuos ⁊ mortui sunt: et effugi ego solus vt nūciarem tibi. Tunc surrexit iob ⁊ scidit vestimenta sua: et tonso capite corruit i trā ⁊ adorauit ⁊ dixit. Nudus egressus sum de vtero matris mee: nud⁹ reuertar il-luc. Dñs dedit dñs abstulit: si-cut dño placuit ita factum est sit nomen dñi benedictum. In omnibus his non peccauit iob labiis suis: neq; stultum qd cō-tra deum locutus est. Capi. ij. Factum est aūt cum quadam die venissent filii dei et starent corā dño: venisset quoq; sathā inter eos et staret in cōspectu eius vt diceret dñs ad sathan. Unde venis? Qui respondens ait. Circuiui terram ⁊ peram-bulaui eam. Et dixit dñs ad sathan. Nunquid considerasti seruum meum iob q̄ non sit si-milis ei in terra? vir simplex et rectus ac timēs deum ⁊ rece-dens a malo: et adhuc retinēs innocentiam? Tu aūt cōmoui-sti me aduersus eum vt afflige-rem eum frustra. Cui respon-dit sathan: et ait. Pellem pro pelle et cuncta que habet homo dabit pro anima sua. Alioquin mitte manum tuam ⁊ tāge os eius ⁊ carnem: et tunc videbis q̄ in faciem benedixerit tibi.

Añe dicende ad magt diebus sabbatis per primos quindecim dies septembris. Antiphona.

Benedictus es dñe de⁹ mi-sericordiarum: et benedi-ctum est nomen tuum sanctū et honorabile in oīa secula. An. Ne reminiscaris domine deli-cta nostra vel parētum nostro-rum: neq; vindictam sumas de peccatis nostris. ℂ Sequi-tur liber Thobie qui legendus est per primos quindecim dies mensis septembris. Lectio prima.

Thobias ex tri-bu et ciuitate neptalim que est in superioribus galilee supra naason: post viam que ducit ad occidentem / in sini-stro habens ciuitatem sephet: cum captus esset in diebus sal-manasar regis assyriorum: in

captiuitate tñ positus viã ve=
ritatis non deseruit: ita vt oïa
q̃ habere poterat quottidie cũ
captiuis fratribus qui erãt ex
ei⁹ gñe impartiret. Cũq; esset
iunioꝛ oïb⁹ in tribu neptalim:
nichil tñ puerile gessit ĩ opere.
℟. Peto dñe vt de vinculo im
properii hui⁹ absoluas me: aut
certe desup terrã eripias me.
Ne reminiscaris delicta mea
vel parẽtum meoꝝ: neq; vindi
ctam sumas de peccatis meis.
Quia eruis sustinentes te dñe
℣. Qui regis israel intẽde qui
deducis velut ouẽ ioseph. Qz.
Enique cum irent Lec. ii.
D
omñes ad vitulos aureos
quos hieroboam fecerat rex is=
rael: hic sol⁹ fugiebat cõsoꝛtia
oïm: et pergebat ad hierl'm ad
tẽplũ dñi: et ibi adoꝛabat dñm
deũ israel: oïa primitiua sua
et decimas suas fideliter dño
offerens: ita vt in tertio anno
proselitis ⁊ aduenis ministra=
ret oẽm decimationem. Hec et
his similia scd'm legẽ dei pue=
rulus obseruabat. ℟. Omni tẽ
poꝛe benedic deũ: et pete ab eo
vt vias tuas dirigat. Et omni
tpe cõsilia tua in ipo pmaneãt
℣. Memoꝛ esto fili qm̃ paupe
rem vitã gerim⁹: habebis mul
ta bona si timueris deũ. Et oi.
Um vero factus Lec. iii.
C
esset vir accepit vxoꝛẽ an
nã de tribu sua: genuitq; ex ea
filiũ nomen suũ imponens ei.
Quẽ ab infantia timere deũ do
cuit: et abstinere ab omni pec=
cato. Igit̃ dum per captiuita=
tem deuenisset cum vxoꝛe sua
et filio in ciuitatem niniue cũ
omni tribu sua. Et cũ oẽs ede=
rẽt ex cibis gẽtiliũ/ iste custodi
uit aïam suã: et nũq; cõtami=
natus est in escis eoꝝ. Et qm̃
memoꝛ fuit dñi in toto coꝛde
suo: dedit ei de⁹ grãm in cõspe
ctu salmanasar regis assyrio=
rum: et dedit ei potestatẽ quo=
cũq; vellet ire habẽs libertatẽ
quecũq; facere voluisset. ℟. m.
Memoꝛ esto fili qm̃ pauperem
vitam gerimus. Habebis mul
ta bona si timueris deum. ℣.
Fiducia magna erit coꝛã sum
mo deo elemosina oïb⁹ qui fa=
ciunt eã. Habebis. Gloꝛia pa=
tri. Habebis. Lectio. iiii.
P
Ergebat em̃ per oẽs qui
erãt in captiuitate: et mo
nita salutis dabat eis. Cũ aũt
venisset ĩ rages ciuitatem me
doꝝ: et ex his quib⁹ honoꝛatus
fuerat a rege habuisset decem
talenta argenti: et cũ in multa
turba gñis sui gabellũ egẽtem
videret qui erat de tribu eius:
sub cyrographo dedit illi me=
moꝛatũ põdus argẽti. ℟. Suf
ficiebat nobis paupertas nr̃a:
vt diuitias cõputaremus nũq;
fuisset pecunia ista pro qua mi
sisti filiũ nostrum Baculũ sene
ctutis nostre. ℣. Heu me fili
mi vt quid te misim⁹ peregri=
nari lumen oculoꝛuz nostroꝝ?
Baculum sene. Lectio quinta.

Post multum vero tēporis mortuo salmanasar rege cum regnaret sennacherib filius eius pro eo: et filios israel exosos haberet in cōspectu suo thobias quottidie pergebat per oēm cognationem suā / et cōsolabatur eos: diuidebatq; vnicuiq; prout poterat de facultatibus suis. Esurientes alebat: nudisq; vestimēta prebebat: et mortuis atq; occisis sepulturā solicitus exhibebat. ℞. Benedicite deum celi et corā oibus viuētibus cōfitemini illi. Quia fecit nobiscū miam suā. ℣. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos aūt benedicite deū. Quia. Lectio. vj.

Deniq; cū reuersus esset sennacherib fugiēs a iudea ob plagā quā circa eū deus fecerat propter blasphemiā suā: et iratus multos occideret ex filijs israel thobias sepeliebat corpora eorum. At vbi nūciatum est regi / iussit eū occidi: et oēm substātiam eius tulit. Thobias vero cū filio suo et cū vxore fugiēs nudus latuit: quia multi diligebāt eū. Post dies vero quadragintaquinq; occiderūt regē filij ipsius. Et reuersus est thobias ad domū suā: omnisq; facultas eius restituta est ei. ℞. Tēpus est vt reuertar ad eum qui me misit: vos aūt benedicite deū. Et enarrate oīa mirabilia eius. ℣. Benedicite deū celi: et corā oibus viuētibus cōfitemini ei. Et enarrate. Glia. Et.

Tres vlti. lect. de expositione. ℞. vij. Tribulationes ciuitatū audiuimus quas passe sunt / et defecimus: timor et ebetudo mētis cecidit super nos et sup liberos nostros: ipsi mōtes nolunt recipere fugā nostrā. Dñe miserere. ℣. Peccauimus cū patribus nostris: iniuste egimus iniquitatē fecimus. Dñe. ℞. viij. Nos alium deū nescimus preter dñm in quo speramus Qui non despiciet nos: nec amouebit salutem suā a gēne nostro. ℣. Indulgētiam eius fusis lachrymis postulemus: et humiliemus illi aīas nostras. Qui. ℞. ix Dñe deus qui conteris bella ab initio eleua brachiū tuum sup gētes que cogitāt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorum in virtute tua: cadat virtus eorum in iracundia tua. Et dextera. Gloria patri. Et dextera. ps. Te deum. fo. xlix. Cetera vt s. Legenda p ebdomadā. Cpm. ij.

Post hec vero cum esset festus dies dñi: et factum esset prādium bonum in domo thobie: dixit filio suo. Uade et adduc aliquos de tribu nostra timētes deū vt epulētur nobiscum. Cūq; ille abijsset / reuersus nūciauit ei vnum ex filijs israel iugulatum iacere in platea. Statimq; thobias exiliēs de accubitu suo relinquēs prandium ieiunus peruenit ad corpus. Tollensq; illud portauit ad do

ninum suã occulte vt dñ sol oc=
cubuisset caute sepeliret eum.
Cũqꝫ occultasset corp⁹ manduca
cauit panẽ cũ luctu ꝛ tremore:
memorans illũ sermonem quẽ
dixit dñs per amos pphetam.
Dies festi vestri cõuertẽtur in
luctum ꝛ lamẽtationem. Cum
vero sol occubuisset/ abijt ꝛ se=
pelivit eũ. Arguebãt aũt eum
oẽs amici sui dicẽtes. Jam hu
ius rei causa interfici iuss⁹ es:
et vix effugisti mortꝭ imperiũ:
et iterũ sepelis mortuos. Sed
thobias plus timẽs deũ ꝙ re=
ges rapiebat corpora occisoꝝ
et occultabat in domo sua ꝛ in
medijs noctibus sepeliebat ea.
Ista aña dꝛ sab. sup magt qñ
legitꝭ liber iudith. Legitur aũt
de libro iudith p octo dies post
octa. natiui. beate marie: exce=
ptis diob⁹ ieiunioꝝ: qꝛ habent
ppriũ officiũ. q̃re infra post le
gẽdam. añ. Adonay dñe deus
magne ꝛ mirabilis ꝙ dedisti sa
lutem in manu femine: exaudi
preces seruoꝝ tuoꝝ. ps. Magt.
fo. clix. De lib. iudith. Lectio. i.

A Rpharat itaqꝫ rex medo=
rum subiugauerat mul=
tas gentes imperio suo: et ipse
edificauerat ciuitatem poten=
tissimam quã appellauit egba
tanis ex lapidib⁹ quadratis et
sectis: fecit muros ei⁹ in alti=
tudine cubitoꝝ septuagita/ et
in latitudine cubitoꝝ trigita.
Ista ℞ia que sequũtur dicẽda
sunt per postremos quindecim
dies septẽbris dum legitur iu-
dith ꝛ hester. ℞. Tribulatiões
ciuitatum audiuim⁹ quas pas
se sunt ꝛ defecim⁹: timor ꝛ hebe
tudo mentis cecidit super nos
et sup liberos nostros: ipsi mõ
tes nolunt recipere fugam no
stram. Domine miserere. ℣.
Peccauimus cum patrib⁹ no=
stris: iniuste egimus iniquita=
tem fecimus. Dñe. Lectio. ii.

T Urres vero ei⁹ posuit in
altitudine cubitorum cẽ
tum: per quadrum vero earum
latus vtrũqꝫ vicenoꝝ pedũ spa
cio tendebatꝭ. Posuitqꝫ portas
eius i altitudine turriũ et glo=
riabatur quasi potẽs i potẽtia
exercit⁹ sui/ et in glia quadri=
gaꝝ suaꝝ. ℞. Nos aliũ deum
nescim⁹ preter dñm in quo spe
ramus. Qui non despiciet nos
nec amouebit salutẽ suã a ge=
nere nostro. ℣. Indulgentiam
eius fusis lachrymis postule=
mus ꝛ humiliem⁹ illi animas
nostras. Qui non. Lectio. iii.

A Nno igitur duodecimo re
gni sui / nabugodonosor
rex assyriorum qui regnabat in
niniue ciuitate magna / pugna
uit cõtra arpharat et obtinuit
eũ in cãpo magno qui appella
tur ragau: circa eufratem et ti
grim et iadasa: in cãpo erioch
regis elicoꝝ. ℞. Dñe deus qui
conteris bella ab initio: eleua
brachium tuum super gentes
que cogitãt seruis tuis mala.
Et dextra tua glorificetꝭ in no=

bis. ℣ Allide virtutem eorum in virtute tua: cadat virtus eorum in iracūdia tua. Et. Gl'ia pa. Et.

Nunc exaltatū est ℟ Re. iiii. regnum nabugodonosor et cor eius eleuatū est. Et misit ad oēs qui habitabāt in cilicia et damasco et libano: et ad gentes que sunt i carmelo et cedar et inhabitātes galileā in cāpo magno esdrelon: et ad oēs qui erāt in samaria et trās flumen iordanem vsque ad hierl'm et ad oēm terrā iesse / quousque perueniatur ad mōtes ethiopie. ℟. Dominator dñe celorum et terre creator aquarum rex vniuerse creature tue. Exaudi orationē seruorum tuorum. ℣ Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph. Exaudi. Lec. v.

Ad hos oēs misit nuncios nabugodonosor rex assyriorum: qui oēs vno aio cōtradixerunt: et remiserūt eos vacuos ac sine honore abierūt. Tūc indignatus nabugodonosor rex ad oēm terrā illā iurauit per thronum et regnum suum quod defēderet se de oibus regionibus his. ℟. Vos qui in turribus estis aperite portas: dñs ops fecit virtutem Et victoriam dedit de inimicis nr̄is. ℣ Laudate dñm deū nostrum qui non deserit sperātes in se. Et. Captm. ii. Lectio. vi.

Anno tertiodecimo regis nabugodonosor: vicesima et scda die mēsis primi factū est verbū in domo nabugodonosor regis assyriorum vt defēderet se. Vocauitque oēs maiores natu / oēsque duces bellatores suos et habuit cū eis mysteriū cōsilij sui. ℟ Laudate dñm deum nr̄m. Qui nō deserit sperātes in se et i me adimpleuit miām suā quā pmisit domui israel. ℣ Laudate dñm oēs gētes: et collaudate eū oēs populi. Qui. Gl'ia. Qui. vii. ℟. Bñdixit te dñs in virtute sua: qui per te ad nichilū redegit inimicos nr̄os. Vt non deficiat laus tua de ore hoim. ℣. Bñdictus dñs qui creauit celum et terrā: qui hodie nomen tuū ita magnificauit. Vt non. viii. ℟. Adonay dñe deus magne et mirabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorum tuorum. ℣. Qui regis israel intēde qui deducis velut ouē ioseph. Exaudi. ix. ℟. Cōforta me rex sctōrum pricipatum tenēs. Et da sermonē rectū et benesonātem i os meū. ℣ Da nobis dñe locū penitentie: et ne claudas ora canētiū te dñe. Et. Gl'ia. Et. ps. Te deū. fol. xlix. Laud. et cet'a oia vt s.

Legēda per ebdomadam.

Dixitque cogitationem suā in eo esse vt oēm terrā suo subiugaret imperio. Qd dictū cū placuisset oibus vocauit nabugodonosor rex olofernem principem militie sue et dixit ei. Egredere aduersum omne regnū occidētis: et contra eos precipue qui cōtēpserūt imperiū meū.

Non parcet oculus tu⁹ vlli re-
gno : omnemq; vrbem munitā
subiugabis michi. Tūc olofer-
nes vocauit duces ꝛ magistra-
tus virtutis assyrioꝝ: et dinu-
merauit viros in expeditione:
sicut ꝓcepit ei rex cētū viginti
milia peditum pugnatoꝝ : et
equites sagittarios duodecim
milia. Omnēq; expeditionem
suā fecit pꝛeire in multitudi-
ne innumerabiliū cameloꝝ cū
his que exercitib⁹ sufficerēt co
piose: boum quoq; armēta: gre
gesq; ouiū: quoꝝ non est nume
rus. Frumētum ex omni syꝛia
in trāsitu suo parari cōstituit:
aurū vero ꝛ argētū de domo re
gis assūpsit multum nimis.
Et pfectus est olofernes ꝛ oīs
exercitus cū quadꝛigis ꝛ equi-
tibus ꝛ sagittariꝭs. Qui coope
ruerūt faciē terre sicut locuste.

¶ Feria.iiij. in ieiunijs quat-
tuoꝛ tpm: si fest.iij.lec.euene-
rit fiet tm̄ de ipo memoꝛia. Si
aūt.ix.lec.fiet: et dimittet offi
cium de ieiunio. Sic aūt fiet fe
ria.iiij.de ieiu. Ad matut. ffe
et ꝓi et ꝑ⁹ feria. Lectio pma.

Obseruātiam quidē vestrā
fr̄es dilectissimi ita noui
mus esse deuotā: vt aīas vr̄as
non solū legitimis sed etiā vo
luntariꝭs ieiunijs excolatis.
Verūtamen adijciēda est huic
studio etiā nostre ammonitio-
nis oꝛatio: vt si qui sunt in hoc
exercitio tardioꝛes/ in his sal-
tem dieb⁹ cōmuni abstinentie
se obediēter adiūgāt. In quib⁹
nos opoꝛtet sacratissimam cō
suetudinem attenti⁹ celebꝛare
vt per humilitatem ieiunij cō-
tra oēs hostes nostros diuinū
mereamur auxilium. ℟. Bene
dixit te. Lectio secunda.

Ad adoꝛandum miam dei
dilectissimi : et ad renouādum
statū fragilitatis humane quā
tum valeant religiosa ieiunia
sanctoꝝ prophetarum pꝛedica
tione cognouimus : qui diuine
iustitie vindictā quam frequē-
ter populus israel merito ini-
quitatis inciderat: non nisi ie-
iunio ꝓtestatur posse placari.
Vnde iohel propheta admonet
dicēs. Hec dicit dn̄s de⁹ noster.
Cōuertimini ad me in toto coꝛ
de vestro/ in ieiunio et fletu et
planctu: et disrūpite coꝛda ve-
stra ꝛ non vestimēta vestra: et
cōuertimini ad dn̄m deum ve-
strum q2 misericoꝛs est. Et ite
rum. Sanctificate ieiunium:
pꝛedicate curationem: congre-
gate plebem: sanctificate eccle
siam. ℟. Adonay. Lectio.iij.

Que coboꝛtatio dilectissi-
mi nostris quoq; est con
plenda tēpoꝛibus: quia hui⁹ cu
rationis remedia etiam a no-
bis necessaria pꝛedicātur vt in
obseruātia antique sanctifica-
tionis qđ perdidit iudaica pꝛe
uaricatio : acquireret chꝛistia-
na deuotio. Diuinarum autem
reuerentia sanctionum inter
quelibet spontanee obseruan-

tie habet semper priuilegiū sanum vt sacratius sit qđ publica lege celebratur: q̄ꝫ qđ priuata institutione deprehenditur. ℟. Cōfortata. Ad bn̄s. ā. De manu oiz bts. in psalt. Oro ad matuti. ꝛ ad missam tantum. Oratio.

Misericordie tue remedijs q̄s dn̄e/ fragilitas nostra subsistat: vt que sua cōditione atteritur: tua clemētia reparetur. Per. Ad alias horas oro de do. ℭ Fer. vi. Lectio. i.

Omni qđē tpe aptū est: et testamento veteri nouoq̄ꝫ cōueniens: vt per castigationē mentis ꝛ corporis mia diuina queratur. Quia nichil est efficatius ad exorandū deū: vt homo ipse se iudicet ꝛ nunq̄ꝫ declinet a venia postulāda: q̄ scit nūq̄ꝫ se eē sine culpa. At nūc propheticaꝫ lectionē zacharie indagare curemus. Hec dicit dn̄s exercituū Sicut cogitaui vt affligerem vos cū ad iracundiā puocassēt me p̄res vr̄i: ꝛ nō sum misertus sic conuersus cogitaui in diebus istis vt bn̄faciā hierl'ꝫ ꝛ domui iuda. ℟. Dn̄ator. Lect. ij.

Super ecclesia aūt et super vnoquoq̄ꝫ credentium sic pōt intelligi q̄ percussionis tēpore dimissi sunt a deo ad tēpus vt probatiores existerent. Sūt em̄ tribulationibus et angustijs afflicti: vt in deo firmiter pseuerarent. Et in fide nominis eius veraces existerent veritatis defensores. Cū aūt pax fuerit ecclesie reddita: fideles qui ante agentibus per circuitū in maledictionem ꝛ in opprobriū fuerāt: facti sunt in benedictionē: q̄ꝛ eorꝫ multi crediderūt exēplis ꝛ salutē secuti sūt sempiternam. Sine titulo. Secūdū Lucam. vij. Lectio tertia.

In illo tpe. Rogabat iesū quidam phariseus: vt mā̄ducaret cum illo. et ingressus domum pharisei discubuit. Et reliqua. Omelia beati gre. pa.

Cogitante michi de marie penitētia: magis flere libet q̄ꝫ aliquid dicere. Cuius em̄ vel saxeū pectus ille huius peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliant. Cōsiderauit nāq̄ꝫ quid fecit: ꝛ noluit moderare quid faceret. Super cōuiuantes ingressa est: nō iussa venit: inter epulas lachrimas obtulit. Discite quo dolore ardet que flere etiaꝫ inter epulas nō erubescit. Hanc vero quam lucas mulierem peccatricem: iohannes mariam nominat: illā esse mariam credimus de qua marcus septeꝫ demonia eiecta fuisse testatur. Et qđ per septē demonia/ nisi vniuersa vitia designantur. Ad bn̄s. ā. Per visce.

Oro ad matuti. ꝛ ad mis. Presta q̄s oīs deus: vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes: et corpore tibi placeamus ꝛ mente. Per. Ad alias ho. oro de dominica. ℭ Sab. in ieiu. iiij. tpm. L. i.

Mensis septimi scdm diui ne legis sanctionez fres carissimi. Nunc instat celebritas qua die expiationū et solēnitatez tabernaculoꝝ veteres celebrabāt. Nos itaqꝫ ↄmonētes vt intelligam⁹ in pñtis vite peregrinatione ab omi labe pctoꝝ per sanguinē mediatoris nři expiatos: futurā in celis querere debere patriā. Nō eñ habemus hic manentē ciuitatē: sed futurā inqrim⁹. Naz vt hec lucidius pateāt ipa verba legis charitati vře breuiť ↄmemorare liceat. ℟. Bñdixit te dñs in virtu. Lec. ij.

Locut⁹ ē eñ dñs ad moysē dicens. Loqre filijs israel: mense septimo prima die mensis erit vobis sabbatū memoriale clangentibus tubis: et vocabitur sanctum. Omne op⁹ nō facietis in eo et olocaustum offeretis dño. Et paulopost. Decima inquit die mēsis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus et vocatur sanctus. Affligetisqꝫ aias in eo et offeretis olocaustū dño Omne opus non facietis in tēpore hui⁹ diei: qꝫ dies propiciationis est: vt propicietur vobis dominus deus vester. Omnis anima que afflicta non fuerit die hac: peribit de populis meis. Lectio tertia. Secundū Lucam. xiij. sine titulo.

In illo tēpore. Dicebat iesus turbis iudeorū similitudinez hanc. Arborē fici habebat quidā plantatā in vinea sua: et venit querens fructū in illa et non inuenit. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Dñs et redēptor nř p euangeliū suū aliquādo verbis loquiť aliquando rebus aliquando aliud ꝓ bis aliud rebus: aliquādo aūt hoc verbis qđ rebus. Duas etenī res ex euangelio fratres audistis: ficulneā ifructuosam et mulierē curuā: et vtriusqꝫ rei est pietas impensa. Ad bñ⁹. A. Dirige. vt i psalt. Oro ad matu. et ad mis. tantūmodo. Oro.

Omnipotens sempiterne deus: qui per continentiā salutarē et corporibus mederis et mentib⁹ maie statē tuā supplices exoramus vt pia ieiunantiū deprecatione placat⁹: et presentia nobis subsidia prebeas et futura Per dominum. Per vltimos octo dies septēbris legiť de libro hester: exceptis diebus ieiuniorū. Et diciť añ sequēs sabba. super magt aña. Domine deus rex omnipotēs libera nos propter nomen tuum: et da nobis locum penitentie. Lec. j.

In diebus assueri qui regnauit ab india vsqꝫ ad ethiopiam super centum viginti septē puīcias: qñ sedit i solio regni sui: susa ciuitas regni ei⁹ exordiū fuit. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuim⁹ quas passe sunt et defeci. &c. vt supra cū cete. sequenti. Lectio secūda.

Tertio igitur anno imperii sui fecit grande conuiuium cunctis principibus et pueris suis fortissimis persarum et medorum inclitis et prefectis prouinciarum coram se: vt ostenderet diuitias glorie regni sui ac magnitudinem atque iactantiam potentie sue: multo tempore centum videlicet et octoginta diebus. Lec. iii.

Cumque implerentur dies conuiuii: inuitauit omnem populum qui inuentus est in susis a maximo vsque ad minimum. Et septem diebus iussit conuiuium preparari in vestibulo orti et nemoris quod regio cultu et manu consitum erat. Lectio quarta.

Et pendebant ex omni parte tentoria coloris aerii: et carbasini et iacintini sustentata funibus byssinis atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant et columnis marmoreis fulciebantur. Lectio quinta.

Lectuli quoque aurei et argentei super pauimentum smaragdino et pario stratum lapide dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. Bibebant autem qui inuitati erant aureis poculis. et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. Lectio sexta.

Vinum quoque vt magnificentia regia digna erat abundans et precipuum ponebatur: nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Sed sicut rex statuerat preponens mensis singulis de principibus suis vt sumeret vnusquisque quod vellet. Tres vlti. de exposicione qualis euenerit. Legenda per ebdomadas.

Vasti quoque regina fecit conuiuium feminarum in palatio: vbi rex assuerus manere consueuerat. Itaque die septimo cum rex esset hylarior: et post nimiam potationem incaluisset mero: precepit maumam et bazatha: et arbona / et bagatha / et zarach / et abgata / et charcas / septem eunuchis: qui in conspectu eius ministrabant: vt introducerent reginam vasti coram rege posito super caput eius dyademate: vt ostenderet cunctis populis et principibus illius pulchritudinem. Erat enim pulchra valde que renuit: et ad regis imperium quod per eunuchos mandauerat / venire contempsit. Vnde iratus rex et nimio furore succensus: interrogauit sapientes qui ex more regio semper ei aderant: et illorum faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum. Erant autem primi et proximi / charsena et sethar et admatha / et tharsis / et mares / et marsana / et mamucha: septem duces persarum atque medorum qui videbant faciem regis et primi post eum residere soliti erant cui sententie vasti regina subiaceret: que assueri regis imperium quod per eunuchos mandauerat facere noluisset. Respondit itaque mamucha audiente rege atque principibus. Non solum regem lesit regina vasti: sed et omnes principes et populos: qui sunt in

eunuctis pncipijs regis assueri.
Egredietur em̄ sermo regine
ad oēs mulieres: vt ɔtēnant
viros suos ⁊ dicant. Rex assue
rus iussit vt regina vasti itra=
ret ad eum: ⁊ illa noluit. Atq̃
hoc exēplo oēs pricipū ɔiuges
persaꝝ atq̃ medoꝝ paruipen
dent imperia maritoꝝ. Vñ re
gis iusta est indignatio. Si ti=
bi placet egrediat̃ edictū a fa=
cie tua: ⁊ scribatur iuxta legez
persaꝝ atq̃ medoꝝum: quā pre
teriri illicitū est: vt nequaq̃ vl
tra vasti ingrediatur ad regez
sed regnū illius altera q̃ meli=
or est illa accipiat. Et hoc in oē
qđ latissimū est prouinciaꝝ tua
rum diuulgetur imperiū: vt cū
cte vxores tam maioꝝ q̃ mi=
noꝝ deferant maritis suis ho
norem. Iste añ dicende sunt a
kalend. octob. vsq̃ ad kalē. no=
uēb. sabba. ad vesp. sup mag̃t
quādo fit de tempore. ant.

Adaperiat dñs cor vestrū
in lege sua ⁊ in preceptis
suis: et faciat pacem: concedat
vobis salutē: ⁊ redimat vos a
malis alleluya. añ. Exaudiat
dñs orones vr̃as ⁊ reconciliet̃
vobis nec vos deserat in tēpo=
re malo dñs deus vester. aña.
Tua est potētia tuū regnū dñe
tu es sup oēs gētes: da pacē
dñe in diebus nr̃is alla. ã. Da
pacē dñe in diebus nr̃is quia non
est alius qui pugnet pro nobis
nisi tu deus noster. ¶ Incipit
liber machabeoꝝ qui legendus
est a kalen. octo. vsq̃ ad kalē.
nouem. cū Rꝭs. Inuits. ⁊ cete
ra oīa vt s. Lectio prima.

Et factum est postq̃ ale=
xander philippi rex mace
do. qui primus regnauit in gre
cia egressus de terra cethim p=
cussit dariū regē psaꝝ et medo
rū: et cōstituit prelia multa: et
oīm obtinuit munitiones: ⁊ in
terfecit reges terre ⁊ ptrāsijt
vsq̃ ad fines terre. R. Adape=
riat dñs cor vēm in lege sua et
in preceptis suis: et faciat pa=
cē in dieb⁹ vr̃is. Cōcedat vobis
salutē: et redimat vos a malis
V. Exaudiat dñs orones ve=
stras et reconciliet̃ vobis. Cō=
cedat vobis salutē. Lec. ij.

Et accepit spolia multitu
dinis gentiū ⁊ siluit terra
in conspectu eius: ⁊ congrega=
uit virtutē ⁊ exercitum fortem
nimis: et exaltatū est et eleua=
tum cor eius. R. Exaudiat dñs
orationes vestras: ⁊ reconcilie
tur vobis: nec vos deserat in tē
pore malo. Dñs de⁹ vester. V.
Adaperiat dñs cor vestrū in le
ge sua ⁊ in preceptis suis et fa
ciat pacē. Dñs. Lectio tertia.

Et obtinuit regiones gen
tiū et tyrannos: et facti
sunt ei in tributū. Et post hec
decidit in lectū: ⁊ cognouit q2
moreret̃: et vocauit pueros su=
os nobiles qui secū erant nutri
ti a iuuētute sua ⁊ diuisit illis
regnū suum cum adhuc viue=
ret. Et regnauit alexander an=

nis duodecim ⁊ mortuꝰ est. ℞.
Tua est potentia tuum regnũ
dñe: tu es sup oẽs gentes. Da
pacẽ dñe in diebus nr̃is. ℣ꝰ.
Creator oim deus terribilis et
fortis iustus et misericors. Da
pacẽ. Gloria. Da pacẽ. Lec. iiij.

ET obtinuerunt pueri eiꝰ
regnũ vnusquisq; in loco
suo: ⁊ imposuerũt oẽs sibi dya
demata post mortem eius: ⁊ fi
lij eoꝝ post eos annis multis.
⁊ multiplicata sunt mala i ter
ra. Et exiuit ex eis radix pecca
ti antiochus illustris filius an
tiochi regis q̄ fuerat rome ob-
ses. Et regnauit in anno cente
simo et tricesimo septio regni
grecoꝝ. ℞. Congregate sũt gẽ
tes in multitudine vt dimicẽt
ↄtra nos. et ignoramus q̄d age
re debeamꝰ. Dñe deꝰ ad te sũt
oculi nostri ne pereamus. ℣ꝰ.
Propiciꝰ esto pctis nr̃is ꝑpt
nomen tuũ nequãdo dicant gẽ
tes vbi est deus eoꝝ. Dñe deꝰ
ad te sunt oculi no. Lectio. v.

IN diebꝰ illis. Exierũt ex
isrl̃ filij iniqui: ⁊ suaserũt
multis dicẽtes. Eamus et di-
sponamus testamẽtũ cũ genti
bus que circa nos sunt: q: ex q̄
recessimus ab eis: inuenerunt
nos multa mala. ℞. Impetuz
inimicorum ne timueritis me-
mores estote quomõ salui facti
sunt pr̃es nr̃i. Et nunc clame-
mus in celum ⁊ miserebit nr̃i
deus noster. ℣. Mementote mi
rabiliũ eius q̄ fecit pharaoni ⁊
exercitui eiꝰ in mari rubro. Et.

ET visus est bonꝰ Lec. vj
sermo in oclis eoꝝ: et de-
stinauerũt aliquos de populo
⁊ abierunt ad regẽ et dedit il-
lis potestatem vt facerẽt iusti-
ciã gẽtiũ. Et edificauerũt gym-
nasiũ in hierosolymis scd̃m le-
ges nationũ. et fecerũt sibi pre
pucia et recesserunt a testamẽ
to sancto: ⁊ iuncti sunt nationi
bus ⁊ venũdati sunt vt facerẽt
malũ. ℞. Congregati sunt ini-
mici nr̃i ⁊ gloriant in virtute
sua ↄtere fortitudinem illoruz
domine: et disperge illos vt co-
gnoscant. Q: non est alius qui
pugnet pro nobis nisi tu deus.
℣. Dispge illos in virtute tua
⁊ destrue eos ꝓtector nr̃ dñe.
Q:. Gloria. Q:. vij. ℞. Ornaue
runt faciem templi coronis au
reis et dedicauerũt altare dño
Et facta ẽ leticia magna in po
pulo. ℣. In hymnis ⁊ cõfessio
nibus benedicebant dominuz.
Et. viij. ℞. In hymnis ⁊ ↄfes-
sionibus bñdicebant dominũ.
Qui magna fecit in israel ⁊ vi
ctoriam dedit illis dominꝰ om
nipotens. ℣. Ornauerũt faciez
tẽpli coronis aureis: et dedica
uerũt altare domino. Qui ma
gna. ix. ℞. Refulsit sol i clipe-
os aureos ⁊ resplenduerũt mon
tes ab eis. Et fortitudo gentiũ
dissipata est. ℣. Erat eñ exer-
citus magnus valde ⁊ fortis ⁊
appropiauit iudas et exercitus
eius in prelio. Et fortitudo gẽ.

Gloꝛia. Et foꝛti. ps. Te deū. fo.
xlix. Laudes et cetera vr̄s.
¶ Legēda v ebdo. vel alia w.

Et paratū est regnū in cō
spectu antiochi: ⁊ cepit re
gnare i terrā egypti vt regna
ret super duo regna. Et intra
uit in egyptum in multitudie
graui in curribus ⁊ elephantis
et equitibus ⁊ copiosa nauiuꝫ
multitudine: ⁊ constituit bellū
aduersus ptholomeū regē egy
pti. Et verit9 est ptholome9 a
facie eius ⁊ fugit. ⁊ ceciderunt
vulnerati multi: ⁊ ꝯprehendit
ciuitates munitas i terra egy
pti. Et accepit spolia tre egy=
pti. Et ꝯuertit antiochus post
ꝗ̄ ꝑcussit egyptū in cōtesimo ⁊
quadꝛagesimo tertio anno: et
ascēdit ad israel et ascēdit hie=
rosolymā in multitudine gra=
ui ⁊ intrauit in sanctificatiōeꝫ
cū suꝑbia. Et accepit altare au
reū ⁊ cādelabꝛū luminis ⁊ vni=
uersa vasa eius ⁊ mēsam ꝓpo=
sitionis ⁊ libatoꝛia / ⁊ phialas:
⁊ moꝛtariola aurea / et velū / et
coꝛonas / ⁊ oꝛnamentū aureuꝫ
qđ in facie templi erat: ⁊ cōmi=
nuit oīa. Et accepit argentum
⁊ aurū ⁊ vasa concupiscibilia:
et accepit thesauros occultos
ꝗs inuenit: et sublatis oībus9
abijt i terrā suā. Et fecit cedeꝫ
hominum: et locutus est in su=
perbia magna. Et factus ē plā
ctus magn9 in israel: ⁊ in omi
loco eoꝝ. Et ingemuerunt pri
cipes et senioꝛes ⁊ virgines et
iuuenes infirmati sunt: ⁊ spe=
ciositas mulieꝝ immutata est.
Oīs maritus sumpsit lamētū:
⁊ q̄ sedebant in throno marita
li lugebant. Et cōmota est ter=
ra sup habitantes in ea: ⁊ vni=
uersa dom9 iacob induit cōfu=
sionē. Et post duos annos dierū
misit rex principē tributoꝛum
in ciuitates iuda: et venit i hie
rusalē cū turba magna ⁊ locu
tus est ad eos ꝟba pacifica in
dolo ⁊ crediderunt ei. Et irruit
sup ciuitatē repēte: ⁊ percussit
eā plaga magna: et ꝑdidit po=
pulū multū ex israel. Et acce=
pit spolia ciuitatis: ⁊ succendit
eā igni ⁊ destruxit domos eius
⁊ muros eius in circuitu: ⁊ ca=
ptiuas duxerūt mulieres ⁊ na=
tos et pecoꝛa possederunt. Et
edificauerūt ciuitatē dauid mu=
ro magno et firmo ⁊ turribus
firmis: et facta est illis in ar=
cem. Et posuerunt illic genteꝫ
peccatricē viros iniquos: ⁊ cō=
ualuerunt in ea ⁊ posuerūt ar
ma et escas ⁊ congregauerunt
spolia hierl'm. ⁊ reposuerunt
illic: et facti sunt in laqueū ma
gnū. ⁊ factū est hoc ad insidias
sanctificationi ⁊ in dānuꝫ ma=
gnum in israel. Et effuderunt
sanguinem innocētē per circui
tum sanctificationis. Et cōta
minauerunt sanctificationem
Et fugerunt habitatoꝛes hie=
rusalē ꝓpter eos ⁊ facta est ha
bitatio exteroꝛum. Et facta est
extera semini suo. Et nati eius

dereliquerũt eũ. Sanctificatio
eius desolata est sicut solitudo
Dies festi eius conuersi sũt in
luctũ & sabbata illi⁹ in oppro-
briũ: honores eius in nichiluz.
¶ Item alia do. vel per ebdo.
de secundo machabeorũ. Lec. i.
FRatribus q̃ sũt per egy-
ptũ iudeis: salutẽ dicunt
fr̃es q̃ sũt hierosolymis iudei:
& q̃ i regiõe iudea & pacẽ bonã.
BEnefaciat vobis Lec. ij.
deus et meminerit testa-
mẽti sui qđ ad abrahã et isaac
et iacob locutus est seruorũ suo
rum fideliuz. Et det vobis cor
oĩbus vt colatis eũ et faciatis
ei⁹ voluntatez corde magno et
animo volenti. Lectio. iij.
ADaperiat cor vestrũ in le
ge sua & in preceptis suis
& faciat pacẽ. Exaudiat oratio
nes vestras et reconcilietur vo
bis nec vos deserat in tempore
malo: et nunc hic sumus oran-
tes pro vobis. Lectio. iiij.
REgnãte demetrio anno cẽ
tesimo sexagesimo nono:
nos iudei scripsimus vobis ĩ tri
bulatiõe et impetu que superue-
nit nobis in istis annis. Lec. v.
EX quo recessit iason a san
cta terra & a regno portã
succenderunt et effuderũt san
guinem innocentem. Lec. vi.
ET orauimus ad dñm & ex
auditi sumus & obtulim⁹
sacrificiũ et similaginẽ et accẽ
dimus lucernas: & proposuim⁹
panes & nunc frequentate dies
cenophegie mẽsis casleu. Iste
ãe dicẽde sũt a kalẽ. nouẽ. vsq̃
ad aduẽtũ dñi qñ fit de tpe. sab
batis super magt. antipho.
VIdi dominum sedentem
super soliũ excelsũ et ple
na erat omnis terra maiestate
eius et ea que sub ipso erant re
plebant templuz. ã. Muro tuo
inexpugnabili circũcinge nos
domine et armis potẽtie tue p
tege nos semper deus nr̃. ãn.
Qui celorum cõtines thronos
et abyssos intueris domine rex
regum mõtes ponderas terrã
palmo cõcludis: exaudi nos do
mine in gemitibus nostris.
¶ Incipit liber ezechielis pro
phete qui legendus est a kalẽ.
nouemb. vsq̃ ad aduentum do.
qñ fit de tempore. Lec. i.
ET factuz est in tricesimo
anno in mense quarto in
quita die mensis cũ essez ĩ me
dio captiuorum iuxta fluuium
chobar: aperti sunt celi & vidi
visiões dei in quita mensis ipe
est annus quitus trãsmigratio
nis regis ioachim factũ ẽ ṽbũ
dñi ad ezechielẽ filiũ buzi sacer
dotẽ in terra caldeorum: secus
flumẽ chobar. Hec dicit dñs de
us conuertimini. Et sic finiũt
oẽs lec. ezechielis. R. Vidi dñz
sedentem super soliũ excelsuz
et eleuatum: et plena erat oĩs
terra maiestateeius. Et ea que
sub ipso erant replebant tem-
plum. Ṽs. Seraphin stabant
super illud sex ale vni et sex

ale alteri. Et ea. Lectio sexta.
ET facta est sup eu ibi manus dñi. et vidi & ecce ventus turbinis veniebat ab aqlone et nubes magna: & ignis involuens & splendor in circuitu eius. Et de medio eius q̄si species electri: id est de medio ignis. Et ex medio ei⁹ siltitudo quattuor aialiū. Et hic aspect⁹ eorum siltitudo hois in eis: & quattuor facies vni et quattuor pēne vni Hec dicit dñs deus. R. Aspice dñe de sede sancta tua & cogita de nobis: inclina de⁹ me⁹ aurē tuā & audi. Aperi oculos tuos & vide tribulationē nrām. V. Qui regis isrl' intēde q̄ deducis velut ouē ioseph. Aperi. L. iij.
ET pedes eorū pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli. Et scintille q̄si aspectus eris candētis & manus hominis sub pēnis eorū in quattuor partibus. Et facies & pēnas p quattuor partes habebant: iunctequ erant pēne eorum alterius ad alterum. Nō revertebant cū incederēt: sz vnū quodqz añ faciē suā gradiebat Hec di. R. Aspice dñe q2 fctā est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet i tristicia dña gētiū Nō est q̄ zsolet eā nisi tu de⁹. V. Om̄s amici ei⁹ spreuerunt eā & facti sūt ei inimici. Non ē Gloria. Non est. Lectio. iiij.
SImilitudo aūt vult⁹ eorum facies hois & facies leonis a dextris ipsorum q̄ttuor. Facies aūt bouis a sinistris ipsorum quattuor. Et facies aqle desup ipsorum quattuor. Et facies eorum et pēne eorum extente desup. Due penne singulorum iungebātur: & due tegebant corpa eorum. Et vnumquodqz eorum coram facie sua ambulabat. Vbi erat spūs impetus: illuc gradiebāt nec revertebāt cū ambularent Hec dicit. Rm. Super muros tuos hierl'm cōstitui custodes. Tota die ac nocte nō tacebunt laudare nomē dñi. V. Qui reminiscimini dñi ne taceatis & ne detis silētiū ei. Tota. L. v.
ET siltitudo aialiū & aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentiū: & quasi aspect⁹ lāpadarum. Hec erat visio discurrens in medio quattuor aialiū. Splendor ignis & de igne sulphur egrediens. Et aialia ibāt & revertebant in similitudinē fulguris chorusca͠t. Cūqz aspicerez aialia apparuit rota vna super terram iuxta aialia habens q̄ttuor facies Et aspect⁹ rotarum et opus earum quasi visio maris & vna siltitudo ipsarum quattuor. Hec di. R. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: & armis potētie tue ptege nos semp. Libera dñe de⁹ isrl' clamantes adte. V. Erue nos in mirabilibus tuis: et da gloriā nomini tuo. Libera. L. vi.
ET aspectus earum et opera q̄si sit rota i medio rote. Per quattuor ptes earum eūtes

ibāt ꝛ non reuertebātur cū am
bularent. Ad quē locū declina
bat q̄ prima erat sequebantur
et cetere nō reuertebant̄ cū am
bularēt. Statura q̄q̄ erat i ro
tis ꝛ altitudo ꝛ horribilis aspe
ctus ꝛ totū corp⁹ plenū oclis in
circuitu ipaꝝ q̄ttuor. Hec d. R.
Sustinuim⁹ pacē et nō venit:
q̄siuim⁹ bona ꝛ ecce turbatio:
cognouim⁹ dn̄e pctā nr̄a. Non
in ppetuū obliuiscaris nos. V.
Peccauim⁹ cū patrib⁹ nostris
iniuste egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹
Nō. Glia. Nō. vij. R. Redemit
dn̄s ppl'm suū et liberauit eos
et veniēt et exultabūt in mōte
syon et gaudebūt de bonis dn̄i
sup frumēto vino ꝛ oleo. Et vl
tra nō esurient. V. A fructu fru
mēti vini ꝛ oleī sui multiplica
ti sunt. Et vl. viij. R. Lauda-
bilis ppl's quē dn̄s exercituum
bn̄dixit dicēs: op⁹ manuū mea
rum tu es. Hereditas mea is-
rael. V. Israel si me audieris
nō erit in te de⁹ recēs: neq̄ ado
rabis deū alienū. Hereditas.
ix. R. A facie furoris tui deus
conturbata est oīs terra: sed tu
dn̄e miserere. Et ne facias cō-
summationē. V. Cōuerte nos
de⁹ salutaris nr̄ et auerte irā
tuā a nobis. Et ne. Gloria. Et.
ps. Te deū. fo. xlix. Lau. et ceta
diavtā. Legēda per ebdomadā.

Cumq̄ ambularēt aīalia
ambulabāt pariter ꝛ rote
iuxta ea. Et cū eleuarētur aīa-
lia de terra: eleuabātur simul
et rote. Quocūq̄ ibat spūs il-
luc eūte spū et rote pariter ele
uabātur sequētes eū. Spūs em̄
vite erat i rotis. Cū eūtib⁹ ibāt
cū stātib⁹ stabāt/ et cū eleuatis
a terra pariter eleuabātur ꝛ ro
te sequētes ea: q: spūs vite erat
in rotis. Et sil'itudo sup caput
aīaliū firmamēti q̄si aspectus
cristalli horribilis/ et extēti sup
capita eoꝝ desup. Sub firma-
mēto aūt penne eoꝝ recte alte
rius ad alteꝝ. Vnūq̄dq̄ duab⁹
alis velabat corp⁹ suū et alteꝝ
sil'r velabat. Et audiebā sonū
alaꝝ q̄si sonū aquaꝝ multarū
quasi sonū sublimis dei. Cum
ambularēt q̄si son⁹ multitudi-
nis erat vt son⁹ castroꝝ. Cūq̄
starēt dimittebātur pēne eoꝝ.
Nam cū eoꝝ fieret vox sup fir
mamētum qd̄ erat sup caput
eoꝝ stabāt ꝛ submittebāt alas
suas. Et sup firmamētum qd̄
erat imminēs capiti eoꝝ quasi
aspect⁹ lapidis saphiri sil'itudo
throni. Et sup sil'itudinē throni
sil'itudo q̄si aspect⁹ hoīs desup.
Et vidi q̄si spēm electri velut
aspectū ignis intrinsecus p cir
cuitū a lūbis ei⁹ desup et a lū-
bis ei⁹ vsq̄ deorsum. Vidi q̄si
speciē ignis splēdētis in circui
tu velut aspectū arcus cū fue-
rit i die pluuie. Hic erat aspe
ctus splēdoris per gyrū. Ca. ij.
Hec visio sil'itudinis glīe dn̄i.
Et vidi ꝛ cecidi in faciē meam
et audiui vocē loquētis: ꝛ dixit
ad me. Fili hoīs sta sup pedes

tuos & loquar tecũ. Et ingress⁹ est in me spũs postq̃ locut⁹ est michi: & statuit me supra pedes meos. ¶ Incipiũt expositiões q̃ debẽt legi a fes. trini. vsq̃ ad adnẽ. dñi. ¶ Do. j. S. lucã xvj.

In illo tpe. Dixit Lec. vij. iesus discipulis suis parabolã hãc. Homo quidã erat diues q̃ induebat purpura & byssso: et epulabat quottidie splendide. Et erat quidam mendic⁹ noie lazarus qui iacebat ad ianuam ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹. Et reliqua. Ome. beati grego. pape.

In verbis sacri eloquij ffes carissimi prius seruãda est veritas hystorie / et postmodum requirẽda spũalis intelligẽtia allegorie. Tũc nãq̃ allegorie fructus suauiter carpit cũ pri⁹ per hystoriã v̾itat radice solidat. R. de hysto. De⁹ oim. ad diem ptin. q̃re s. post fes. corpis xpi.

Homo quidã erat L. viij. diues qui induebat purpura & bysso & epulabat quottidie splẽdide. Quẽ fratres carissimi quẽ diues iste q̃ induebat purpura & bysso et epulabatur quottidie splẽdide / nisi iudaicũ populum designat? Lectio. ix.

Qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis delitijs ad nitorem vsus est nõ ad vtilitatẽ. Quẽ vero lazarus vlcerib⁹ plen⁹ nisi gẽtilẽ pplm figuraliter expmit: q̃ dũ cõuersus ad deũ pctã sua cõfiteri nõ erubuit: huic in cute vuln⁹ fuit

Laud. vts. an. Factum est aũt vt moreret mẽdic⁹ et portaret ab angelis in sinu abrahe alla. ps. Benedict⁹. fol. xlix. Oratio.

Deus in te sperãtium fortitudo adesto ppici⁹ inuocationib⁹ nr̃is: et q̃ sine te nichil põt mortalis infirmitas / presta auxiliũ gr̃e tue: vt i exequẽdis mãdatis tuis: et voluntate tibi & actiõe placeam⁹. Per. Sequũtur mẽorie cões. q̃re s.

Rogo te pater vt mittas lazarum i domũ pr̃is mei: habeo em̃ quinq̃ fratres vt testet illis ne et ipsi veniãt in hũc locũ tormẽtor. ps. Mgt. fo. xlix. Oẽo vts. Si sequat fest. iij. lec. vel. ix. l. pred. ãn. dicet sup ps vespar et rest. de fest. Si aũt dup. vel semidu. vel. ix. l. q̃d habebat ã. sup ps vespar / ãn. pred. dicet ad. ix. Si tñ pred. expõ aut alia seq̃ns fiat die d. ppter fes. iij. lec. seq̃ns nichil mutabit in officio dñice: sed fiet integre cũ mẽo. de fes. ¶ Do. ij. post trini. Scdm lucam. xiiij. Lectio vij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidã fecit cenam magnã et vocauit multos. Et reli. Ome. beati grego. pape.

Hoc distare ffes carissimi inter delicias corporis & cordis solet q̃ corporales delicie cũ non habentur / graue in se desideriũ accẽdũt. Cũ vero auide edũtur comedẽti ptin⁹ in fastidiũ per satietatem vertũtur. At cõtra

spūales delitie cū non habētur in fastidio sunt: cū vero habentur in desiderio. Lec.viij.

Homo quidā fecit cenam magnā et cetera. Quis itaqꝫ homo iste est nisi ille de quo per pphetā dr. Et homo est et qs cognoscit eū: qui fecit cenā magnam: qꝛ satietatē nobis dulcedinis eterne preparauit. R.ix.

Qui vocauit multos sed pauci venīūt: qꝛ nōnūqꝫ ipsi q et per fidē subiecti sunt/ eterno ei9 cōuiuio maleviuēdo contradicūt. Hora vero cene finis mūdi appellat. An. Homo quidā fecit cenā magnā et vocauit multos: et misit seruum suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt: qꝛ parata sunt oia. ps. Benedict9. fo.xliv. Oratio.

Sancti nois tui dñe timorem pariter ⁊ amorē/ fac nos hēe perpetuū: qꝛ nūqꝫ tua gubernatiōe destituis quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per dn. An. Exi cito i plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles cecos ⁊ claudos cōpelle intrare vt ipleat dom9 mea all'a. ps. Magt. folio xlix.

Dñica.iij. Scdm lucā.xv.

In illo tēpore. Lect.vij.

Accesserūt ad iesum publicani ⁊ pctōres vt audirēt illū et murmurabāt pharisei ⁊ scribe dicētes: qꝛ hic pctōres recipit ⁊ mādūcat cū illis. Et reli.

Omelia beati gregorij pape.

Audistis in lectiōe euāgelica fratres mei qꝛ pctōres ⁊ publicani accesserūt ad redēptorem nostrū: et nō solū ad loquēdum sed etiam ad cōuescēdum recepti sunt. Quod vidētes pharisei indignati sunt. Lec.viij.

Ex qua re colligite qꝛ vera iusticia cōpassionē habet falsa iusticia dedignationem: qūuis ⁊ iusti soleāt recte pctōribus dedignari. Sꝫ aliud est qd agitur typo superbie: aliud qd zelo discipline. Dedignantur etem/ sed nō dedignātes: qꝛ ⁊ si foris increpationes p disciplinam exaggerāt/ intus tñ dulcedinē per charitatem seruāt. Preponūt sibi in aīo ipsos plerūqꝫ quos corrigunt: meliores existimāt eos ḡqꝫ quos iudicāt. Qd videlicet agētes p disciplinam subditos/ et p humilitatē custodiūt semetipsos. Lcō.ix.

Et contra hi q de falsa iusticia supbire solēt ceteros quosqꝫ despiciunt: nulla infirmantibus mīa condescendūt: et quo se pctōres esse non credunt/ eo deteri9 pctōres fiunt. De quoꝝ pfecto numero pharisei extiterāt: qui dījudicātes dñm qꝫ pctōres susciperet aridēti corde ipm fontem mīe reprehēdebāt. An. Quis ex vobis homo qui habet cētū oues et si perdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonaginta nouem in deserto ⁊ vadit ad illā que perierat donec inueniat illam: all'a. ps. Benedict9. fo.xlix. Oratio.

Expectationem nr̄am q̄s dn̄e benign⁹ exaudi et qui b⁹ supplicādi p̄stas affectū tribue defensiōis auxiliū. Per dn̄. An. Dico vobis: gaudiū est āgelis dei sup vno pctōre penitētiā agēte. ps. Magnificat. fo. xlix.

Dn̄ica. iiii. S. lucā. vi. Le. vii.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et non iudicabimini: nolite cōdēnare et non cōdēnabimini. Et reli. Ome. vene. bede pbri.

Hoc i loco nichil aliud nobis p̄cipi existimo nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo aīo fiāt: in meliorem partē interpretemur. Qd̄ em̄ scriptū est ex fructib⁹ eorum cognoscetis eos: de manifestis dictū est que non pn̄t bono aīo fieri: sicuti sūt stupra vel blasphemie vel furta vel ebrietates: et si qua sunt alia de quib⁹ nobis iudicare permittit. L. viii.

De gn̄e aūt ciborum q̄ possunt bono aīo et simplici corde sine vitio concupiscentie quicūq̄ humani cibi indifferēter sumi: p̄hibet apl's iudicari eos qui carnib⁹ vescebātur et bibebāt vinū ab eis qui se ab huiusmodi tēperabant alimētis. Qui mādūcat inquit apostol⁹ non mādūcātem non spernat. et qui non manducat: manducātem non iudicet. Lectio. ix.

Ad hoc aūt ptinet illd̄ qd̄ alio loco dr̄. Nolite ante tp̄s iudicare q̄coq̄: quousq̄ veniat dn̄s q̄ et illuminabit abscōdita tenebrarum et manifestabit cogitationes cordis. Sūt ergo q̄dā facta media q̄ ignoramus quo aīo fiāt: que et bono et malo aīo fieri pn̄t: de q̄b⁹ temerariū est iudicare / maxime vt cōdēnem⁹. An. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors ē dicit dn̄s. ps. Bn̄⁹. fo. xlix. Or.

Protector in te sperātium de⁹: sine quo nichil est validū nichil sanctum multiplica sup nos miam tuā: vt te rectore te duce sic trāseam⁹ per bona tēporalia vt non amittam⁹ eterna. Per. An. Nolite aūt iudicare et nō iudicabimini: i quo em̄ iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dn̄s. ps. Magt. fo. xlix

Dn̄ica. v. Secūdum Lucam. vi. Lectio. vii.

In illo tpe. Cum turbe irruerēt ad iesum vt audirēt verbum dei: et ipse stabat sec⁹ stagnum genezareth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri.

Stagnū genezareth idem dicūt esse qd̄ mare galilee vel mare tyberiadis: sed mare galilee ab adiacēte puincia. Dicit mare tyberiadis a p̄xima ciuitate q̄ olim chennereth vocata: sed ab herode tetrarcha instaurata in honorem tyberis cesaris tyberias est appellata. Lec. viii.

Porro genezareth a loci ipsius natura: quia crispantibus aquis de seipso sibi exci=

tare aurē phibet greco vocabu
lo quasi generans sibi aurē dr.
Neqȝ eīm in stagni morem ster
nitur aqua: sȝ frequētib⁹ auris
spirātib⁹ agitat. Haustu dul=
cis ꝛ ad potādū abilis. Lec. ix.

Quia ergo stagnum sine
mare presens scl'm desi=
gnat: dn̄s sec⁹ mare stat postq̄
vite labētis mortalitatem deui
cens in ea qua passus est carne
stabilitatem perpetue quietis
adijt. Turbaꝝ cōuēt⁹ ad eū gē
tiū in fide cōcurrētiū typus est.
An. Ascēdēs iesus i nauim ꝛ se
dēs docebat turbas all'. ps. Bn̄⁹

Da nobis q̄s (fo. xlix. Or.
dn̄e vt ꝛ mūdi curs⁹ paci=
fice tuo ordie dirigat: et eccl'ia
tua trāquilla deuotione letet.
Per. An. Preceptor p totā no=
ctē laborātes nichil cepim⁹: in
verbo aūt tuo laxato rethe. ps.
Mḡt. f. xlix. Or vts. ℂ Do. vi.
Lec. vii. Scd'm math. v.

In il. t. Di. ie. di. s. Amen
dico vobis nisi abūdauerit iusti
cia vr̄a plusq̄ scribaꝝ ꝛ phari
seoꝝ nō intrabitis i regnū celo
rū. Et re. Om. b. aug. epi de ead

Amen q̄ppe dico vobis do lec.
nec trāseat celū et tra iota vnū
aut vn⁹ apex nō preteribit a le
ge donec oia fiāt. Dum eīm fiūt
etiā illa q̄ addunt ad pfectionē
multo mag' fiūt illa q̄ premis
sa sunt ad inchoationē. L. viii.

Quod aūt ait: iota vnum
aut vn⁹ apex nō trāsiet
a lege. nichil pōt aliō intelligi
nisi vehemēs explicio pfectiōis
q̄ p singulas lr̄as demōstrata
est. Inter quas lr̄as iota minor
est ceteris: quia vno ductu fit.
Apex aūt ipsi⁹ etiā aliqua i sū
mo pticula: q̄b⁹ verbis ostēdit
in lege ad affectū etiā minima

Queqȝ perduci. Lectio. ix.
Einde subiūxit. Qui eīm
soluerit vnū de mandatis istis
minimis et docuerit sic hoies:
minim⁹ vocabit i regno celoꝝ.
Mādata ḡ minima significāt
p vnū iota ꝛ p vnū apicē. Qui
ergo soluerit ꝛ docuerit sic: id
est scd'z qd soluit nō scd'z qd inue
nit ꝛ legit / minim⁹ vocabit in
regno celoꝝ. An. Amen dico vo
bis nisi abūdauerit iusticia vr̄a
plusq̄ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ nō
intrabitis in regnū celoꝝ all'a.

Deus ps. Bn̄⁹. fo. xlix. Oratio.
Eus q̄ diligētib⁹ te bona
inuisibilia pparasti: infūde cor=
dibus nr̄is tui amoris affectū:
vt te i oib⁹ ꝛ sup oia diligētes
pmissiōes tuas q̄ omne deside=
riū superāt cōsequamur. Per.
An. Si offers munus tuū ante
altare ꝛ recordat⁹ fueris qȝ fra
ter tu⁹ habet aliq̄d aduersum
te: relinque ibi mun⁹ tuū ante
altare ꝛ vade prius recōsiliari
fratri tuo: ꝛ tūc veniēs offeres
mun⁹ tuū all'a. ps. Mḡt. f. xlix.
ℂ Do. vii. lc. vij. S. mar. viii.

In illo tpe. Cū turba mul
ta esset cū iesu: nec habe=
rent qd mādicarēt: cōuocatis
discipulis suis: ait illis. Mise=

reor sup turbā: q2 ecce iā triduo sustinēt me nec hñt qđ mādu=cent. Et re. Ome. de. here. vbi. i.

In hac lectiōe cōsiderāda est i vno eodēq3 redēptore nr̄o disti=cta opatio: diuinitatꝫ et hūani tatꝫ atq3 error eutici q̄ vnā tm̄ in xp̄i operationē dogmatizare presumit peul a xp̄ianis finib⁹ expellēdus est. L. ec. viii.

Quis em̄ non videat hoc qđ sup turbā misereť dn̄s: ne vel inedia vel vie lōgioris labo re deficiat: affectū esse ꝑ cōpas=siōnē hūane fragilitatis. q; ꝑo de septem panib⁹ et pisciculis paucis q̄tuor milia hoim satu rauit/ diuine op⁹ est virtutꝫ. L. ix.

Mistice aūt hoc miraculo desiguať q; viā seculi pn̄=tis aliter incolumes trāsire ne quimus/ nisi nos grā redēpto=ris nr̄i alimento sui verbi refi ciat. An. Misereor sup turbā: q2 ecce iam triduo sustinēt me nec hñt qđ māducēt: et si dimisero eos ieiunos deficiēt i via all'a.

Ps. Bn̄⁹. fo. xliv. Oratio.

Deus virtutū cui⁹ est totū qđ est optimū insere pectorib⁹ nr̄is amorē tui nois / et presta in nobis religionis augmētū: vt q̄ sunt bona nutrias: ac pie tatis studio q̄ sunt nutrita cu=stodias. Per. Ā. Et accipiēs ie=sus septē panes grās agēs fre git et dabat discipulis suis vt apponerēt ꝑ apposuerūt turbe all'. ps. Mgt. f. xlix. C Do. viij. L. ec. vij. Sc̄d̄m mattheū. viij.

In il. t. Dī. ie. di. suis. Attendite a falsis prophetis q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouiū: intrinsecus aūt sunt lupi rapaces. Et re. Om̄. b. aug. epi.

Sed isti non fallūt oculū sim plicē qui arborē dignoscere ex fructib⁹ nouit. Ait em̄. Ex fru ctib⁹ eoꝝ cognoscetꝫ eos. L. viij.

Uide sil'itudines adiūgit. Nūqđ colligūt de spinis vuas aut de tribulis fic⁹? Sic ois arbor bona fruct⁹ bonos fa=cit: mala aūt arbor fruct⁹ ma=los facit. Non pōt arbor bona malos fruct⁹ facere: nec arbor mala bonos fruct⁹ facē. Le. ix.

Omnis arbor que non facit fructū bonū/ excidet et in ignē mitteť. Igiť ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Quo i lo=co illoꝝ error maxie caued⁹ est q̄ de hiis ꝑis duab⁹ arborib⁹ duas naturas opināť esse: quaꝝ vna sit dei: altera vero nec dei nec ex deo. De q̄ errore i aliis libris disputatū est vberi⁹: ꝑ si adhuc parū est disputabiť. An. Attēdi te a falsis ꝑphetis qui veniūt ad vos i vestimētis ouiū: intri sec⁹ antem sunt lupi rapaces: a fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos all'a. ps. Bn̄dict⁹. fo. xlix. Oro.

Deus cuius ꝓuidētia i sui dispositione non fallitur te supplices exoram⁹: vt noxia cūcta submoueas: et oia nobis ꝓfutura cōcedas. Per do. an. Nō ois q̄ dicit michi dn̄e dn̄e intrabit i regnū celoꝝ: sed qui

facit volūtatem pr̄is mei q̄ in
celis est ipse intrabit i regnū ce
lorū alleluya. ps. Magt. fo. xlix.
¶ Do. ix. Le. vij. S. luca. xvi.
In il. t. Di. ie. di. suis para
bolam hanc. Homo quidā
erat dives q̄ habebat villicum:
et hic diffamat⁹ est apud illum
quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et
reliqua. Omelia ve. bede pbr̄i.
In villico hoc quē dn̄s eijcie-
bat de villicatu: et laudavit eū
q in futurū sibi prosperit non
oīa debem⁹ ad imitādū sume-
re. Non eī aut dn̄o deo nr̄o fa
ciēda est in aliqua fraus: vt de
ipsa fraude elemosynas facia-
mus: aut eos a quib⁹ recipi vo
lumus in tabernacula eterna:
tāq̄ debitores dei et dn̄i nostri
fas est intelligi: cū iusti et sācti
significentur hoc loco q̄ eos in
troducāt i tabernacula eterna
r necessitatib⁹ suis terrena bo
na cōmunicaverūt. Lect. viij.
De qb⁹ etiā dr̄ q si q̄s ali-
cui eorū calicē aque frigi-
de dederit tm̄ in noie discipuli
nō perdet mercedē suā. Lec. ix.
Sed etiam ecōtrario dicū
tur iste similitudines: vt
intelligamus si laudari potuit
ille a dn̄o q̄ fraudem faciebat
q̄to ampli⁹ placeant dn̄o deo
q̄ scdm ei⁹ preceptū illa opera
faciūt. Sicut etiā de iudice ini
quitatis q̄ interpellat a vidua
cōparationem duxit ad iudicē
deū: cui nulla ex parte cōferen
dus est iniquus iudex. An. Dixit
dn̄s villico: qd hoc audio de te:
redde rationē villicationis tue
all'a. ps. Bn̄d⁹. fo. xlix. Oratio.
Largire nobis q̄s dn̄e sem
per spm̄ cogitādi: que re
cta sūt ppici⁹ et agēdi: vt q̄ si-
ne te esse non possum⁹ / scd'z te
vivere valeam⁹. Per. An. Ait
aūt villic⁹ intra se: qd faciam
q2 dn̄s me⁹ aufert a me villica
tionem: fodere non valeo: mē-
dicare erubesco. scio quid faciā
vt cū amot⁹ fuero a villicatio-
ne recipiāt me in domos suas.
ps. Magt. fo. xlix. ¶ Dn̄ica. x.
Lcō. vij. Scdm Lucam. xix.
In illo tpe. Cū appropin-
quaret iesus hierl'm vidēs
ciuitatem flevit sup illā dicēs.
Quia si cognovisses et tu. Et re
liqua. Omelia beati greg. pape.
Lectionem brevem scti euāge
lij brevi si possum volo sermone
transcurrere: vt illis in ea pli
rior dēt intērio q̄ sciūt ex pau-
cis multa cogitare. Lcō. viij.
Quod flente domino hie-
rosolymorū subversio de-
scribitur que a vespasiano et ti-
to romanis pricipib⁹ facta est:
nullus qui hystoriam eversio-
nis eiusdē legit ignorat. Le. ix.
Romani eīn principes de-
nūciātur cum dicit: q2 ve-
niēt dies in te et circūdabūt te
inimici tui vallo: et circunda-
bunt te et coangustabunt te vn-
diq3: et ad terram prosternent
te: et filios tuos qui in te sunt.
An. Cum appropinquaret ie-

sus hierl'm vidēs ciuitatem fle
nit sup illā et dixit: qꝛ si cogno
uisses ⁊ tu qꝛ venient dies i te et
circūdabūt te ⁊ coāgustabūt te
vndiqꝫ: et ad terrā pster nent
te eo ꝙ nō cognoueris tps visita
tiōis tue all'a. ps. Bn'. fo. xlix.

P Ateant aures mie Orō.
tue dn̄e ꝓcib⁹ supplicātiū
et vt petētib⁹ desiderata ꝯcedas
fac eos q̄ tibi placita sūt postu
lare. Per. An. Scriptū est em̄
qꝛ dom⁹ mea dom⁹ oꝛonis est cū
ctis gētib⁹: vos aūt fecistis illā
speluncā latronū: et erat quotti
die docēs i tēplo. ps Mgt. f. xlix.

Do. xi. le. vij. S. lucā. xviij.

I N illo tpe. Di. ie. di. suis
et ad quosdā qui i se cōfi-
debāt tanqꝫ iusti ⁊ aspernabātur
ceteros parabolam istam. Duo
hoies ascēderūt i tēplū. Et rel'.

Omelia venerabilis bede pbri.

Q Uia parabolā dn̄s qua sem
per oꝛare ⁊ nō deficere docebat
ita ꝯclusit vt diceret veniēte iu
dice difficile fidē in terra repe-
ri[e]dam: ne q̄s sibi de supnacua
fidei cognitiōe vel etiā cōfessio
ne blādiret: mox altera iūcta
parabola diligēti⁹ ostēdit a deo
fidei non verba examināda sed
opera: inter que nimiꝝ opera
maxie regnat hūilitas. L. viij.

U Nde vt supra cum fidem
grano synapis munito
quidē sed ex cōtritione fragrā-
ti compararet: quasi exponēdo
subiūxit. Cū feceritis oia que
precepta sunt vobis dicite ser-
ui inutiles sumus. Lectio. ix.

Q Uo cōtra superbi cū ne-
quaqꝫ oia sed modicum
q̄d eoꝝ que precepta sūt faciāt
nō solū mox de sua iusticia pre
sumunt/ sed ⁊ infirmos quosqꝫ
despiciunt: atqꝫ ideo quasi fide
vacui cū oꝛauerint nō exaudiū
tur. An. Stās a longe publica-
nus nolebat oclos ad celū leua
re: sed pcutiebat pectus suū di
cēs: de⁹ ppici⁹ esto michi pctō
ri. ps. Bnd⁹. fo. xlix. Oꝛatio.

D Eus q̄ oipotētiam tuam
parcendo maxime ⁊ mise
rādo manifestas/ multiplica su
per nos grām tuam: vt ad tua
pmissa currētes/ celestiū bono
rum facias esse cōsoꝛtes. Per.
An. De⁹ ppici⁹ esto michi pctō
ri. ps. Mgt. fo. xlix. Do. xij.
Le. vij. Scdm mattheum. vij.

I N illo tpe. Exiēs iesus de
finib⁹ tyri venit per sydo-
nem ad mare galilee inter me
dios fines decapoleos. Et reli.

Omelia beati augu. episcopi.

D Ecapolis est vt ipo noie pro
bat regio decem vrbium trans
ioꝛdanem ad oꝛiētem circa hip
pum ⁊ pellem ⁊ gadaram con-
tra galileam. Lectio octaua.

Q Uod ergo dicit / qꝛ dn̄s
venit a mare galilee in-
ter medios fines decapoleos:
non ipsos fines decapolis cum
intrasse significat. Neqꝫ enim
mare transnauigasse dicit: sed
potius ad mare vsqꝫ venisse: et
vsqꝫ ad ipm peruenisse locum

qui medios fines decapolis longe trãs mare positos respiciebat. Et adducũt ei surdũ ⁊ mutum: ⁊ deprecabãtur eũ vt imponat illi manum. Lectio. ix.

Surdus et mutus est qui nec aures ꝓ audiẽdis dei verbis: nec os aperit ꝓ loquendis. Quales necesse est vt hi q̃ loq̃ etiã ⁊ audire diuia eloquia lõgo vsu didicerũt. dño sanãdos offerãt: quatinus eos q̃s humana fragilitas neq̃t ipse gr̃e sue dextera saluet. An. Exiẽs iesus de finib⁹ tyri venit per sydonẽ ad mare galilee i ter medios fines decapoleos: ⁊ adducunt ei surdũ ⁊ mutũ et deprecabãtur eũ: vt imponat ei manum. ps. Benedi. fo. xlix. Oõ.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui abundãtia pietatis tue: ⁊ merita supplicũ excedis ⁊ vota effũde sup nos miam tuã vt dimittas que ↄscientia metuit ⁊ adijcias q̃d orõ nõ presumit. Per. A. Quãto eis precipiebat tanto magis plus p̃dicabãt ⁊ eo amplius admirabant dicẽtes. bñ oia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loq̃. ps. Magt. f. xlix.

¶ Dñica. xiij. p̃. vij. S. Luca. x.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Beati ocl'i q̃ vident q̃ vos videtis. Et reliqua

Omelia venera. bede presbyte.

Nõ ocl'i scribar ⁊ phariseor q̃ corpus tm̃ dñi videre sed illi beati sũt oculi qui prius possũt cognoscere sacramenta; de q̃b⁹ dicitur. Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruulor: q̃b⁹ et se ⁊ p̃rem filius reuelare dignatur. Lectio. viij.

Dico em̃ vobis q̃ multi ꝓphete ⁊ reges voluerũt videre q̃ vos videtis et nõ viderũt. et audire que auditis: ⁊ nõ audierunt. Abrahã exultauit vt videret diẽ xp̃i: vidit ⁊ gauisus est. Jsayas q̃q̃ ⁊ micheas ⁊ multi alij ꝓphete viderũt gloriã dñi q̃ ⁊ ꝓpterea videntes appellati sũt. Sz hi oẽs a lõge aspiciẽtes ⁊ salutãtes p speculũ ⁊ i enigmate viderunt. Lect. ix.

Apostoli aũt in presentia habentes dñm conuescentesq̃ ei: et queq̃ voluissẽt interrogãdo dicentes nequaq̃ p angelos aut varias visionũ species op⁹ habebant doceri. Quos vero lucas multos prophetas ⁊ reges dicit. mattheus apertius ꝓphetas et iustos appellat. An. Homo quidam descẽdebat ab hierusalem in hierico: ⁊ incidit in latrones qui etiam despoliauerunt eũ: ⁊ plagis ipositis abierunt semiuiuo relicto. ps. Benedictus fo. xlix. Oõ.

Omnipotens et misericors de⁹ de cuius munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne ac laudabiliter seruiatur tribue nobis q̃s: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per do. A. Quis tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit iter latrones? et ait ille qui fecit miam

in illã vade ꝛ tu fac silr allia. ꝑ. Mgt. fo.xlix. ¶ Do.xiiii. Lec. vii. secundum Lucã. xvii.

In illo tpe. Dũ iret iesus in hierłm trãsibat ꝑ mediã samariã ꝛ galileã. Et cũ ingrederet quoddã castellũ occurrerũt ei decẽ viri leprosi. Et rel. Omelia venerabilis bede presbyteri

Leprosi nõ absurde intelligi pñt: q̃ scientiã vere fidei nõ habẽtes varias doctrinas ꝓfitent errois. Nõ em̃ vel abscõdunt iperitiã suã: sꝫ ꝓ sũma peritia ꝓferũt i lucẽ: ꝛ iactãtiã sermonis ostentant. Lec.viij.

Nulla porro falsa doctrina est: q̃ nõ aliq̃ vera itermisceat. Vera ergo falsis inordinate ꝑmixta i vna disputatiõe vl narratione hois: tanq̃ i vni⁹ corporis colore apparẽtia: significãt lepram tanq̃ veris falsã sꝗ colorũ locis hũana corpa variantẽ atq̃ maculantẽ. Lec.ix.

Hi aũt tã vitãdi sũt eccłie vt si fieri põt lõgi⁹ remoti magno clamore xp̃m interpellent. Vñ ꝛ apte subiũgit. Qui steterũt a lõge ꝛ leuauerũt vocez dicẽtes. Jesu pceptor miserere nři. Et bñ vt saluent iesũ precepto rẽ nominãt. Oẽ em̃ i ei⁹ verbis se errasse significant: hunc saluandi humilit pceptorẽ vocãt. ꝛ. Cũ igrederet iesus quoddã castellũ occurrerũt ei decez viri leprosi q̃ steterũt a lõge et leuauert vocẽ dicẽtes: iesu pceptor miserẽ nob. ꝑ. Bñd. f.xlix.

Absolue q̃s dñe nor. or. delicta ppłor ꝛ a pctõꝝ nror nexibus q̃ ꝓ nřa fragilitate ꝯtraximus tua benignitate liberemur ꝑ. An. Vn⁹ aũt ex illis vt vidit q: mũdat⁹ est regressus est cũ magna voce magnificãs deũ allia. ps. Mgt. fol. xlix. ¶ Dñica. xv. Lectio. vij. Secundum Mattheum. vi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo põt duobus dñis seruire. aut enim vnũ odio habebit ꝛ alter diliget aut vnũ sustinebit ꝛ alter ꝯtẽnet. Et reliq̃. Omelia bti aug.

Ad hanc ipam intentionẽ referendũ ẽ: qđ frequẽt exponit dicẽs. Aut em̃ vnũ odio habebit ꝛ alter diliget: aut vnũ patiet ꝛ alter ꝯtẽnet: q̃ verba diligẽt consideranda sunt. Lec.viij.

Nam q̃ sũt duo dñi deinceps ondit cũ dixit. Non potestis deo seruire ꝛ mãmone. Nã mãmona apđ hebreos diuitie appellantur. Cõgruit ꝛ punicum nomen. Nam lucrũ punice mammon dicitur. Sꝫ qui seruit mammone: et ille diabolo vtiq̃ seruit: qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis prepositus magistratus huius seculi a dño đr. L.ix.

Ut ergo vnũ odio habebit hõ id ẽ diabolũ ꝛ alter diliget id est deum: aut alter patietur et alterum contẽnet. Patitur em̃ durum ꝛ perniciosum dñz quisq̃s seruit mammone. Sua

eam cupiditate implicat̃ ꝛ subdit̃ diabolo ꝛ nō eū diligit. a̅. Nolite solliciti esse dicentes q̄d mā ducabim⁹: aut q̄d bibem⁹: scit enī pr̄ vr̄ celestis q̄d vobis necesse sit all'a. p̄s. Bn̄d. f. xlix. or̄.

Omn̄ps sempiterne deus misericordiā tuā ꝛ om̄de supplicibus vt q̄ de meritoꝝ qualitate diffidim⁹: nō iudiciū sꝫ indulgentiā sentiam⁹. Per. a̅n. Querite aūt primū regnū dei ꝛ iusticiā ei⁹ ꝛ hec oīa adijcient̃ vobis all'a. p̄s. Mḡt. f. xlix. ¶ Dominica. xvj. lc. vij. S. lucā. vij.

In illo tp̄e. Ibat iesus in ciuitatē que vocat̃ naym. Et rel'. Omelia venerabilis bede presbyteri de eadē lectione.

Naym ciuitas est galilee i secundo miliario taboꝛ mōtis cōtra meridiē: iuxta endoꝛ q̄ ē vicus grādis in quarto miliario eiusdem montis ad meridiem. Et ibant cū illo discipuli eius et turba copiosa. Lec. viij.

Cum aūt appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat̃ filius vnic⁹ matris sue. Defunct⁹ hic q̄ extra portā ciuitatis multis intuētib⁹ est elat⁹: significat hominē letali criminum funē sopoꝛatuꝫ eūdēq̄ insup moꝛtē aīe nō corpis adhuc cubili tegētē: sed ad multoꝝ noticiā per locutionis opis ve indiciū q̄si p sue ciuitatis ostia propalātem. Lec. ix.

Qui bn̄ vnicus filius matris sue fuisse ꝓhibetur: q2 licet e multis collectis psonis vna sit pfecta ꝛ imaculata virgo mater eccl'ia: singuli q̄q̄ tn̄ fideliū vniuersalis eccl'ie se esse filios rectissime fatēt̃. a̅n. Accessit iesus ꝛ tetigit loculū hi aūt q̄ poꝛtabāt steterūt ꝛ ait adolescens tibi dico surge ꝛ resedit qui erat moꝛtuus ꝛ cepit loqui ꝛ dedit illū mr̄i sue. p̄s. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Omn̄ps sempit̃ne de⁹ da nobis fidei/ spei/ ꝛ charitatꝭ augmentū: ꝛ vt mereamur assequi q̄d pmittis: fac nos amare q̄d p̄cipis. Per. a̅n. Accepit aūt oēs timoꝛ ꝛ magnificabāt deū dicētes: q2 ꝓpheta magn⁹ surrexit in nobis: ꝛ q2 de⁹ visitauit plebem suam. p̄s. Mḡt. fo. xlix. ¶ Dominica. xvij. Le. vij. Secundum Lucam. xiiij.

In illo tp̄e. Cū intraret iesus domū cuiusdā principis phariseoꝝ sabbato mā ducare panē: ꝛ ipsi obseruabāt eum Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illū. Et reliqua. Omelia venerabilis bede p̄bri.

Hydropicus moꝛbus ab aquoso humoꝛe vocabulū trahit: grece enī hydoꝛ aqua vocatur. Est aūt humoꝛ subcutane⁹ de vitio vesice natus cū inflatione turgēte ꝛ anhelitu fetido. Proprie autē ē hydropici q̄to pl⁹ abūdat humoꝛe inoꝛdinato: tanto plus sitit. Lectio octaua.

Et ideo recte comparatur ei quem fluxus carnalium

voluptatū exuberās aggrauat. Cōparat̄ diuiti auaro: q̄ q̄to est copiosior diuitijs quibus nō bene vtitur: tanto ardenti⁹ ta lia cōcupiscit. Lec. ix.

Et respondens iesus dixit ad legisperitos ꝛ phariseos. Si licz sabbato curare? At illi tacuerunt. Quod dr̄ respondisse iesus. ad hoc respicit quod p̄missum est: ꝛ ipsi obseruabāt eū. Dñs em̄ nouit cogitatiōes hominū. An. Dixit iesus ad legisperitos et phariseos: si licz sabbato curare: at illi tacuer̄t ipse vero apprehensum sanauit eū ac dimisit. ꝑ Bñdict⁹. fo. xlix.

Custodi q̄s domine Orō. ecclīam tuā propiciatiōe ꝑpetua: et q2 sine te labit̄ hūana mortalitas: tuis semꝑ auxilijs ꝛ abstrahat̄ a noxijs: ꝛ ad salutaria dirigatur. Per. An. Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superius tunc erit tibi glīa corā simul discūbentibus. alla. ps. Magt̄. f. xlix. ¶ Dñica. xviij. Lec. vij. S. math. xxij.

In illo tpe. Accesserūt ad iesum saducei: qui dicunt nō esse resurrectionē. Et reliq̄. Omelia beati hieronymi.

Due hereses erāt i iudeis vna phariseorū: ꝛ altera saduceorū. Pharisei traditionū ꝛ obseruationum quas illi deuteriosis vocant: iusticiā preferebāt. Vnde ꝛ diuisi vocabāt a ꝑplo. Lc. viij.

Saducei q̄ interpretabāt̄ iusti: ꝛ ipsi vendicabāt sibi quod nō erant. Prior ib⁹ et corporis ꝛ aīe resurrectionē credētibus: ꝯfitētibusq3 ꝛ angelos et spūs sequentes iuxta acta apostolorū oīa denegabāt. Iste sūt due domus de q̄b⁹ manifesti⁹ Isaias docet ꝙ offensure sūt i lapidem scandali. Lectio. ix.

Et interrogauer̄t eū dicētes. Magister. moyses dixit. Si q̄s mortuus fuerit non habēs filiū: vt ducat frater ei⁹ vxorē illius: ꝛ suscitet semē fratri suo. Erāt aūt apd̄ nos septē fratres: ꝛ p̄m⁹ vxore ducta defunct⁹ est ꝛc. Qui resurrectionē corporū non esse credebāt: sz animā cū corporib⁹ interire putabāt: recte hmōi fingūt fabulā: qua deliramēti arguāt eos q̄ resurrectionē asserāt mortuorū. An. Magister quod est mandatū magnū in lege? ait illi iesus: diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo all'. ꝑ. Bñ⁹. f. xlv.

Ecclesiā tuā dñe miseratio cōtinuata mūdet et muniat: et q2 sine te non potest salua consistere: tuo semꝑ munere gubernet̄. Per dn̄. An. Quid vobis videt̄ de xp̄o: cuius filius est? dicūt ei oēs dauid. dixit eis iesus quō ergo dauid in spū vocat eū dñz dicēs. dixit dñs dño meo sede a dextris meis. ps. Magt̄. f. xlix. ¶ Do. xix. Lec. vij. scd3 mattheū. ix.

In illo tempore. Ascen-

dñs iesus in nauiculā trāsfretauit & venit in ciuitatē suā: et ecce offerebant ei paraliticū iacentē in lecto. Et re. O.b.hie.

Ciuitatē suā non aliā intelligam⁹ q̄ǳ nazareth. Vñ & nazarenus appellat. Obtulerūt aūt ei vt supra diximus paraliticū iacentē in lecto: qꝛ ipse ingredi non valeat. Lectio. viij.

Videns aūt iesus non eo⁹ fidē q̄ offerebat: sed eoꝝ qui offerebāt dixit paralitico. Cōfide fili: remittūt tibi pctā tua. O mira hūilitas: despectū & debilē totisq̄ꝫ mēbroꝝ cōpagibus dissolutū filiū vocat: quē sacerdotes non dignabant attingere. Aut certe ideo filiū: qꝛ dimittūtur ei pctā sua. Lec. ix.

Porta tropologiā interdū aīa iacens in corpore suo totis mēbroꝝ virtutibus dissolutis a pfecto doctore afferūt curanda dño. Que cū mīa eius sana ta fuerit tm̄ roboris accipit: vt portet statī lectulū suū. A. Dixit dñs paralitico ꝯfide fili remittūt tibi pctā tua. P. Bñd⁹.

Da nos q̄s dñe grā oro. tua semp pueniat & seq̄t: ac bonis operib⁹ iugit pstet eē intentos. Per dn̄. A. Videntes aūt turbe timuerunt & glorificauerunt deū q̄ dedit potestatē hominibus. Ps. Magt. Dn̄co. xx.

Scḋm mattheū. xxij. Lect. vij.

In illo tpe. Dicebat iesus turbis pabolā hāc. Silē est regnū celoꝝ homini regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Et re.

Omelia beati Gregorij pape.

Querendū pri⁹ est an hec apd mattheū ipsa sit lectio que apd lucā sub appellatione cene describitur. Et quidem sunt non nulla q̄ sibi dissona esse videnē qꝛ hic prandium / illic cena memoratur. Lectio octaua.

Hic qui ad nuptias non dignis vestibus intrauit: repuls⁹ ē: illic null⁹ qui itrasse & repulsus eē phibet. Qua ex re recte colligitur: q̄ & hic per nuptias presens ecclesia: & illic p cenam eternum et vltimū conuiuium designatur: qꝛ hanc nō nulli exituri intrant: & ad illā quisquis semel intrauerit vlterius non exibit. Lectio nona.

Regnū celoꝝ est eccl'ia iustoꝝ: qꝛ dū eoꝝ corda i terra nichil ambiūt p hoc q̄ ad superna suspirant: iā in eis dñs quasi in celestibus regnat. Dicat ergo: silē ē regnū celoꝝ homini regi qui fecit nuptias filio suo. Iā intellexit charitas vr̄a q̄s ē rex regū & filij pr̄. Ille nimirū cui psalmista ait. Deus iudiciū tuū regi da: & iusticiā tuā filio regis. A. Dicite inuitatis ecce prādiū meū parui: venite ad nuptias dicit dñs. P. Benedictus. Oratio.

Da q̄s dñe pplo tuo diabolica vitare ꝯtagia: & te solū deū pura mēte sectari. p dn̄. A. Nuptie q̄dē pate sūt sꝫ q̄ inuitati erāt non fuerūt digni: ite ḡ ad

exitus viarum. et quoscunque inueneri tis vocate ad nuptias dicit dominus. ps. Magt. ¶ Dñica. xxi. Scdm iohanne. iiij. Lec. vij.

In illo tpe. Erat quidam regulus: cuius filius infirmabat capharnaũ. Et reliqua

Omelia beati gregorij pape.

Hoc solummodo vobis de expositiõe video esse requirẽdũ: cur is q ad salutẽ petendã venerat audiuit. Nisi signa et prodigia videritis nõ credetis. Qui enim salutẽ qrebat filio: pculdubio credebat. Neqz enim ab eo qreret salutẽ: quẽ nõ crederet saluatorẽ. L. viij.

Quare ergo dr ei: nisi signa et pdigia videritis nõ credetis: q añ credidit q signũ videret? Sz mementote qd petijt: et aptе cognoscetis q in fide dubitauit. L. ix.

Poposcit naqz vt descenderet et sanaret filium eius Corporalẽ ergo dñi presentiaz qrebat qui per spm nusq deerat. Minus itaqz in illũ credidit: quẽ nõ putauit posse salutẽ dare: nisi presens eẽt et corpe Si enim perfecte credidisset: proculdubio sciret quia nõ eẽt locus vbi non esset deus. añs.

Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaũ: hic accessit ad iesuz et rogabat eum: domine descende vt salues filium meũ priusq moriatur. dixit ei iesus: vade filius tuus viuit alleluya. ps. Benedictus dominus. Oratio.

Dirigat corda nr̃a qs dñe tue miserationis opatio: qz tibi sine te placere nõ possumus. Per dñm. añ. Cognouit aũt pater qz illa hora erat in qua dixit iesus: filius tuus viuit: et credidit ipse et domus eius tota. ps. Magt. ¶ Dominica. xxij. Secudũ mattheũ. xviij. Lec. vij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ celorũ homini regi qui voluit rõnem ponere cuz seruis suis. Et rel.

Omelia venerabilis bede pñt.

Familiare est syris et maxime palestinis ad omnem sermonẽ suũ parabolas iũgere: vt quod per simplex preceptuz ab auditoribus teneri nõ põt: p similitudinẽ exẽplaqz teneat. L. viij.

Recepit itaqz dominus petro sub comparatione regis et domini et serui: qui debitor decem miliũ talentorum a domino rogans veniam impetrauerat: vt ipse quoqz dimittat conseruis suis minora peccantibus. Si enim ille rex et dominus seruo debitori decẽ milia talenta tam facile dimisit: quantomagis serui conseruis suis debẽt minora dimittere: Lec. ix.

Quod vt manifestius fiat dicamus sub exemplo. Si quis vestrum cõmiserit adulteriũ / homicidiũ / sacrilegiũ maiora crimina decẽ milium talentorum veniaz rogantibus dimittuntur: si et ipsi

ni electa mea ꝛ ponā in te thro num meū: q꜡ cōcupiuit rex spe ciem tuā. ℣. Diffusa est. Oro.
PResta q̄s oīps de⁹: vt bea te felicitat⁊ martyris tue solēnia recēsentes / meritis ei⁹ ꝓtegamur ꝛ p̄cib⁹. Per dn̄z
¶ De sancto clemēte ad matu. Inuita. Regem sempi. ps. Ve nite. Hy⁹ aūe ꝑi et ℣. sicut de vno martyre. Lectio prima.
TErti⁹ romane eccl'ie fuit ep̄s beat⁹ clemēs: q̄ disci plinam beati petri apostoli se cutus ita moꝝ oꝛnamētis pol lebat: vt et iudeis ꝛ gētilib⁹ et oib⁹ christianis populis cōpla ceret. Diligebāt eū gētiles: q꜡ non execrādo sed rationem red dēdo ex eoꝝ libꝛis ꝛ cerimoniis ostendebat illis vbi nati ꝛ vnde nati essent hi quos deos puta rēt. Ipsosq̄ gētiles posse indul gētiam a dn̄o consequi dūmo do ab eoꝝ cultura recederent / edocebat. ℟. Oꝛem⁹ oēs ad dn̄z iesum xp̄m dixit beat⁹ clemēs vt cōfessoꝛib⁹ suis fōtis venas aperiat. Vt de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto synai petram ꝛ flu xerūt aque in abūdātiam: ipse nobis laticem ꝛ flueta impar tiatur. Vt de be. Lectio scd'a.
VErum apud iudeos hoc oꝛdine gr̄a vtebat̄ q̄ pa tres eoꝝ dei amicos assereret: legem eoꝝ sctām ꝛ sacratissi mam memoꝛaret: p̄mūq̄ lo cum habere istos apud deū in struereret: si legis sue sacramēta seruassent: in eo q̄ p̄missum abꝛahe non negarēt in xp̄o fuis se cōpletum / id est q̄ in semine abꝛahe de⁹ hereditādas ꝓmis rit oēs gentes: et qḋ dixerit ad dauid / de fructu vētris tui po nam sup̄ sedem tuam: et qḋ per isaiam confirmauit q̄ in vtero cōciperet virgo ꝛ pareret filiū et vocaretur nomen eius ema nuel. ℟. Oꝛāte sancto clemēte apparuit ei agnus dei. De sub cui⁹ pede fons viuus emanat: fluminis impetus letificat ci uitatem dei. ℣. Vidi supra mō tem agnū stātem. De. Lec. iii.
AChꝛistianis vero ideo ma xime diligebatur: qm̄ sin gulaꝝ regionum inopes noia tim habebat scriptos ꝛ hos q̄s baptismatis sctificatione inū dauerat / nō sinebat publice mē dicitati esse subiectos. Medio cres ac diuites ammonebat ne paterent̄ baptizatos pauperes a iudeis ꝛ gētilib⁹ stipem publi cam postulare: et vitā baptis matis cōsecratione mūdatam domis gētilium inquinari. ℟. Dn̄e p̄uenisti. de cōi. Le. iiii.
TAntam deniq̄ dn̄s grām illi tribuit: vt cū a traia no imperatoꝛe in exiliū mitte retur / fieret iulian⁹ p̄fectus et diceret. Deus tu⁹ quē colis ipse te adiuuet in hac relegatio ne exilii. Et delegauit ei nauē et oib⁹ necessariis impositis di misit eum. Repleta est aūt na

nis: q; de populo multi religio si viri secuti sunt eū. Cum aūt peruenissent in locū exilij / illic erant in ergastulis ad secandā marmora plusq̄ duo milia christiani diuturna relegatiōe dānati. Qui vidētes sanctum ac nominatissimum xp̄m omnes vna voce in fletum ac gemitum proruperūt. ℟. Dedisti dn̄e habitaculum martyri tuo clemēti in mari: in modum tēpli marmorei angelicis manibus preparatum. Iter prebens populo terre: vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Qm̄ magnus es tu: et faciēs mirabilia tu es solus deus. Iter. Lectio quinta.

Quos cū cognouisset sanctus clemēs pro dei noīe relegatos dixit. Non immerito me dn̄s huc perduxit vt particeps factus passionis vestre etiā cōsolatiōis efficiar. Et cū multā eis cōsolationis doctrinam & patientie intimasset dicit ab eis de sexto miliario aquam suis humeris deportari. Tūc sanctus clemēs dixit. Oremus dn̄m iesum xp̄m vt cōfessorib⁹ suis fōtis venas aperiat. Qui percussit petram in deserto synai & fluxerūt aque in abūdātiā: ip̄e nobis laticem & fluēta impartiat: vt de ei⁹ beneficijs gratulemur. Cūq; oratione finita hincinde circūspiceret vidit agnum stantem qui pede dextro erecto quasi locū sancto clemēti ostēderet. ℟. Ora p̄ nobis beate clemēs. Vt digni efficiamur p̄missionibus xp̄i. ℣. Tu aūt martyr xp̄i beate clemēs ora p̄ nobis. Vt di. Le. vi.

Tunc sanctus clemens intelligens dn̄m esse quem ipse solus perspiceret et alius eū penitus non videret: perrexit ad locū et dixit. In noīe patris & filij & sp̄us sancti in isto loco percutite. Sz cū oēs in gyrum rastris effoderent accepto breui sarculo sanctus clemens leui ictu locū sub pede agni percussit: et fons affluēs venis ornatus apparuit qui sub impetu veniens fluuium patefecit. Tūc vniuersis gētib⁹ sanctus clemens responsum dixit. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Ad istam aūt famam confugit oīs prouincia. Et venientes vniuersi ad doctrinam sancti clemētis conuertebātur ad dominum / ita vt in die multi baptizarentur. ℟. Stola iocunditatis. Lectio septima.

Intra vnum aūt annū facte sunt ibi a credentibus septuaginta et quinq; ecclesie et oīa idola cōfracta sunt. Oīa autem templa per gyrum prouincie destructa sunt. Omnia loca per trecenta milia totum in gyrum incisa sunt. Tūc paganis insultātib⁹ tam inuidiosa relatio concurrit ad imperatorem traianum vt diceret ibi per clemētem innumerabilem christianorum populum accre-

nisse. Tunc missus est dux am=
fidianus: qui diuersis multos
christianoꝝ penis occidēs dum
videret oēs gaudentes ad pas=
sionem accedere/ cessit multitu
dini: solum clemētem cogens
ad sacrificandum. ℟. Phebus
et cornelius discipuli beati cle
mentis dixerunt ad populum.
Oremus oēs ad dn̄m vt osten=
dat nobis martyris sui corpus.
℣. Inuenerūt in modum tēpli
marmorei habitaculū a deo pa=
ratum. Oremus. Lectio. viii.

Et cum videret eum sic fi
xum vt penitꝰ mutare non
posset dixit. Producaꝝ et liga
te ei ad collū anchorā et preci=
pitetur in medio maris vt non
possint xp̄iani hūc p deo colere.
Qđ cū factū fuisset/ oīs multi=
tudo christianoꝝ cepit ad littus
stare ꝛ flere. Tunc dixerūt cor
nelius ꝛ phebus discipuli eius.
Oēs vnanimes dn̄m oremꝰ vt
ostēdat nobis martyris sui exe
quias. Orantibꝰ autē populis
recessit mare i sinu suo p tria
fere milia. Et ingressi populi
per siccum inuenerunt in mo
dum tēpli marmorei habitacu
lum a deo paratum: et ibi in ar
cha saxea corpus beati clemen
tis petri discipuli ꝛ anchoram
cū qua missus fuerat iuxta eū
positam. ℟. Inuenerūt in mo
dum tēpli marmorei habitacu
lum A deo paratum. ℣. Dedi=
sti dn̄e habitaculū martyri tuo
clemēti in mari. A deo. Lec. ix.

Reuelatum est aūt discipu
lis eius vt eum non tolle
rent. Quibus etiam a dn̄o in=
timatum est vt omni anno die
passionis eius recedat mare:
et per septem dies aduenienti
bus populis iter siccū prebeat:
qđ ad laudem nois sui iussit do
minus fieri vsq; in hodiernum
diem. Ex hoc aūt facto oēs gē=
tes per gyrum crediderunt in
christuꝫ: ita vt nullus gentilis
neq; iudeꝰ nullusq; prorsus in=
ueniretur hereticꝰ. Multa etiā
fiūt ibi diuina beneficia eiꝰ ora
tionibꝰ. ℟. Glioſi dn̄e. ps. Te
deū. ℣ꝰ sacerđ. Posuisti dn̄e su
per caput eius. In laudibꝰ an.

Non meis meritis ad vos
me misit dn̄s vestris coro
nis participem me fieri. antꝭ.
Orante sancto clemente appa=
ruit ei agnus dei. an. Vidi su=
pra mōtem agnum stantem de
sub cuiꝰ pede fons viuꝰ emanat
an. De sub cuiꝰ pede fons viuꝰ
emanat fluminis impetꝰ leti=
ficat ciuitatem dei. an. Oēs gē
tes per gyrum crediderūt chri=
stum dn̄m. Capl̄m. Beatus vir
qui suffert. Hyꝰ. Martyr dei.
℣ꝰ. Iustus vt palma flo. antꝭ.
Dedisti dn̄e habitaculum mar
tyri tuo clementi in mari i mo
dum templi marmorei angeli=
cis manibus preparatum iter
prebens populo terre: vt enar=
rent mirabilia tua. ps. Benedi
ctus dn̄s deꝰ. folio. xlix. Ora=
tio vt supra. Sequitur memoria

felicitat; ān. Simile est regnum
celor hominí negociatori. ℣.
Adiuuabit eā. Oratio vt supra
in vesperis. Si dñica fuerit ad
processionem ℟. Gloriosi dñe.
Ad ho. añe de lau. Cpa et ℟a
de cōi: et oēo vts. Ad. ie. ān. In
ueneruñt in modum tēpli mar=
morei habitaculum a deo para
tum. Et terminat̃ festū sancti
clementis ad nonā ꝓpter festū
sancti seuerini monachi: de quo
corp⁹ in eccl'ia parisieñ reque
scit. Ad vespas ān. Similabo.
cā cetis. Chm. Iustus cor suū.
hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Iustū de=
duxit. Ad magt ān. Confessor
dñi. Oēo. Da qs. Cetera sicut de
vno cōfesso. non epo. Sequitur
mēo. grisogoni marty. ān. Hic
est vir. ℣. Gloria ⁊ ho. Oratio.
Adesto dñe supplicationi=
bus nostris: vt qui ex ini=
quitate nostra reos nos esse co
gnoscim⁹ beati grisogoni mar
tyris tui intercessiōe liberemur
Per dñm. ¶ De sancto seueri
no monacho: ad matut. inuit.
Christum oēs pariter. Nouem
lect. fiet de expōne. Sint lūbi.
Vlti. ℟. erit. Sācte seuerine.
Cetera de cōi vni⁹ cōfess. nō epi.
Mēo. grisog. m. ā. Volo pater.
℣. Scuto bone. ⁊c. Oēo vts. Et
terminat̃ ad nonā ꝓpter festū
sācte katherine. De qua ad ve
speras sup hos feriales Ant?.
Virginis eximie katheri=
ne martyris alme festa ce
lebrare da nobis rex pie xp̄e. ān.
Hec mūdum spernē: ⁊ mundi
florida ducens pro nichilo: ve=
ram studuit cognoscere vitam.
ān. Cepit amare deum: totūq̃
relinquere mūdum: celica mē=
te petēs ⁊ christo semper adhe=
rens. ān. Hāc pius in ꝓpriam
sibi christus sumere sponsam
dignatus: celi ꝑuexit ad atria
summi. ān. O q̄ mirificis de⁹
ordinat omnia factis: virgini=
bus magnos tribuens ex hoste
triumphos: cum quibus eter=
nam meruit katherina coronā.
Chm. Qui gloriatur. ℟. Vir=
go flagellatur crucianda fame
religat̃: carcere clausa manet
lux celica fusa refulget. Fra=
grat: odor dulces cātāt celi ag=
mina laudes. ℣. Spōsus amat
spōsam saluator visitat illam.
Fragrat odor. Gloria patri ⁊ fi
lio ⁊ spi. Dulces. Hymnus.
Katherine collaudem⁹ vir
tutum insignia: cordis et
presentemus ⁊ oris obsequia:
vt ab ipsa reportem⁹ equa lau=
dis premia. Nulta fide kathe=
rina iudicem marentium: non
formidat lex diuina sic firmat
eloquium: q̄ cōfutat ex doctri=
na doctores gentilium. Post
hec blādis rex molit̃ virginem
seducere: nec promissis emoli=
tur nec terretur ꝓ bere: cōpedi
tur custoditur tetro clausa car=
cere. Clause lumen ne clauda
tur illucet porphirio: q̄ regine
federat̃ fidei collegio: quor fidē
imitat̃ ducētena cōcio. Hui⁹

dimittant minora peccantib⁹. An. Dixit aūt dñs seruo redde qđ debes: pcidēs aūt seru⁹ ille rogabat eū dicens. patientiam habe in me ⁊ oia reddā tibi alleluya. Ps. Bñdictus domi. Oro

Omnipotens et misericors deus vniuersa nobis aduersantia propiciatus exclude: vt mēte ⁊ corpore pariter expediti: q̄ tua sunt liberis mētibus exeq̄mur. Per dñm. A. Serue neq̄ omne debitum dimisi tibi qm̄ rogasti me: nonne ergo oportuit et te misereri conserui tui sicut et ego tui misertus sum alleluya. Ps. Mgt. ¶ Dñica. xxii. Scdm mattheū. xxii. Lec. vii.

In illo tpe. Abeuntes pharisei cōsiliū inierunt: vt caperēt iesū in sermōe. Et rel. Omelia venerabilis bede pbri.

Et obseruantes miserūt insidiatores ⁊ q̄ se iustos simularent: vt caperent eū in sermone et traderēt eū principatui ⁊ potestati presidis. Lectio. viii.

Querentes dominum cōprehendere principes sacerdotū et scribe: timuerūt populum. Atq̄ ideo q̄ per se nō poterant: presidis manib⁹ efficere tētabāt: velut a morte ei⁹ ipsi esse viderent̄ imunes: ⁊ interrogauerūt eū dicentes. Magister scimus q̄ recte dicis et doces: ⁊ non accipis personam. sed in veritate viam dei doces. Licet nobis dare tributum cesari an non? Lectio. ix.

Blanda et fraudulēta interrogatio illuc prouocat respōdentē. vt magis deū q̄ cesarem timeat: et dicat non debere solui tributa vt statī audiētes herodiani seditiōis ↄtra romanos principem teneant. Cognita aūt iesus nequitia eorū ait. Quid me tētatis ypocrite? Prima virtus est respondētis interrogātiū mētē cognoscere ⁊ non discipulos s; tentatores vocare. A. Magister scimus q̄ verax es: et viā dei in veritate

Doces alla. Ps. Bñs⁹. Oro.

Largire q̄s domine fidelibus tuis indulgentiam placatus ⁊ pacem: vt pariter ab omnibus mundentur offensis: ⁊ secura tibi mente deseruiāt. Per dominum. An. Reddite ergo q̄ sunt cesaris / cesari: ⁊ que sunt dei deo dicit dominus. Ps. Magnificat. ¶ Dominica. xxiii. Scdm mattheū. ix. Lectio. vii.

In illo tēpore. Loquente iesu ad turbas. Ecce princeps synagoge nomine iayrus accessit ⁊ adorabat eum dicēs. Domine filia mea modo defuncta est: sed veni ⁊ impone manū tuā sup eā et viuet. Et rel. Omelia venerabilis bede pbri.

Octauū signū est in quo princeps suscitari postulat filiam suā nolēs a mysterio ꝑe circūcisionis excludi: s; subintrans mulier sanguīe fluēs ⁊ octano sanata ē loco vt principis filiā ꝫ de hoc excluso nāero venit hic

ad monumentum: iuxta illud
qd in psalmo dicit. Ethiopia p
uenit manus eius deo. Et cuz
intrauerit plenitudo gentiuz:
tunc ois isrl' saluus fiet. L. viii.
Princeps itaqz synagoge
nullus melius qz ipse moy
ses intelligit. Unde secundu lu
cã: iayrus illuminãs siue illu
minatus vocatur. Qz q accipit
verba vite dare nobis: vt p hec
ceteros illuminet: & ipse a spu
sancto q vitalia monita scribe
vel doce possit illuminat. L. ix.
Ecidit igit archisynago
gus ad pedes iesu rogãs
eu vt intraret domu eius: qz legis
lator cu tota patru pgenie xpz
in carne apparente loge sibi di
gnitatis gl'ia preferendu ee co
gnouit. Illud apl'i sedula deuo
tione ptestãs: qz qd infirmu est
dei fortius est hominibus. Ans.
Loquente iesu ad turbas: ecce
princeps vnus adorabat eu di
cens: dñe filia mea mo defun
cta est: sed veni & impone ma
nu tuã super eã & viuet all'a. V.
Benedictus. Oratio
Familiam tuã qs dñe co
tinua pietate custodi: vt & a cu
ctis aduersitatibus te ptegen
te sit libera: ac in bonis actibus
tuo nomini sit deuota. p dñ. A.
Cõfide filia: fides tua te saluã
fecit: et salua facta est mulier
ex illa hora. Ps. Mgt. Dñica
xxv. Scdm iohannẽ vi. L. vii.
In illo tẽpore. Cum suble
uasset oculos iesus et vi
disset qz multitudo maxima ve
nit ad eu: dixit ad philippum.
Unde ememus panes vt man
ducet hi? Et reli. Omel. b. aug.
Miracula que fecit dñs nr ie
sus christus sunt quedam diui
na opera: et ad intelligendu de
um de inuisibilibus admonent
humanam mentem. Lec. viii.
Uia em ille no est talis
substantia que oculis vi
deri possit: et miracula quibus
totu mudu regit vniuersamqz
creaturaz administrat assidui
tate viluerit: ita vt pene nemo
dignet attendere opera dei mi
ra et stupeda in quolibet semi
nis grano: scdm ipsam miam
seruauit sibi quedam que face
ret oportuno tpe preter vsita
tum cursuz ordinemqz nature
vt non maiora / sed insolita vi
dendo stuperet quibus quotti
diana viluerant. Lectio nona.
Aius em miraculu e gu
bernatio totius mundi: qz
saturatio quinqz miliu hominu
de quinqz panibus: & tn hoc ne
mo mirat. Illud mirat hoies
non quia maius est: sed qz raru
est. Quis em et nuc pascit vni
uersum mundu nisi ille qui de
paucis granis segetes creat?
An. Cum subleuasset oculos ie
sus & vidisset maximã multi
tudine venientez ad se dixit ad
philippuz: vn ememus panes vt
mãducent hi? hoc aut dicebat
tentans eu: ipse em sciebat qd
esset facturus. V. Benedictus. Oro.

Deus refugiũ nr̃m et vir-
tus adesto pijs eccl'ie tue
precibus auctor ipse pietatis ꝛ
presta: vt quod fideliť petimus
efficaciter ꝯsequamur. Per. ã.
De quinqꝫ panibus ꝛ duob⁹ pi
scibus satiauit dñs q̃nqꝫ milia
hominũ. ¶ In dedicatione ec-
clesie ad ves. sup ps. fer. sicut
notatum est in antiquis breui-
bus aut super ps sequẽtes. ã.
Hec est dom⁹ dñi firmiter
edificata: bene fũdata est
supra firmã petrã. ꝓ. Letatus.
fo. xliij. ãn. Tẽplũ dñi sanctuz
est: dei cultura est: dei edifica-
tio est. ps. Nisi dñs edificaue-
rit. fo. xliiij. an. Beati qui habi
tant in domo tua dñe: in scl'm
scl'i laudabũt te. ps. Memento.
fo. xlv. ãn. Erit michi dñs i de-
um ꝛ lapis iste vocabiť domus
dei. ꝓ Cõfitebor. ꝛc. qm̃ audisti
f. xlvj. ã. Erexit iacob lapidẽ i
titulũ fũdẽs oleũ desup. ꝓ. Lau
da hierl'm. fo. xlviij. cpm.
Vidi ciuitatẽ sanctã hierl'z
nouã descendẽtẽ de celo a deo pa
ratã tãq̃ sponsam ornatã viro
suo. Deo gr̃as. ℞. Terribi-
lis. vlti. de matuti. Hymnus.
Urbs btã hierl'm dicta pa
cis visio q̃ ꝯstruiť i celis
viuis ex lapidibus ꝛ angelis co
ronata vt spõsata comite. No
ua veniẽs e celo nuptiali thala
mo preparata vt spõsata copu
letur dño platee ꝛ muri eius ex
auro purissimo. Porte nitent
margaritis aditis patentib⁹ ꝛ
virtute meritorum illuc introdu-
citur ois qui p xp̃i nomie hic i
mundo premitur. Tonsionib⁹
pssuris expoliti lapides suisqꝫ
aptanť locis p man⁹ artificis
disponũť pmãsuri sacris edifi
cijs. Angulare fũdamẽtũ lapis
xp̃s missus est q̃ cõpage parie
tis in vtroqꝫ nectiť quem syon
sctã suscepit in quo credẽs per
manet. Omnis illa deo sacra et
dilecta ciuitas plena moduliś in
laude ꝛ canore iubilo trinũ deũ
vnicũqꝫ cũ feruore pdicat. Diui
sio. Hoc in templo sũme deus
exoratus adueni ꝛ clemẽti bo-
nitate pcũ vota suscipe largaz
bñdictionẽ hic infũde iugiter.
Hic pmereanť oẽs petita ac-
q̃rere et adepta possidere cum
sanctis perenniť padisuz itroi
re trãslati in requiẽ. Gloria ꝛ ho
nor deo vsqꝫquo altissimo vna pr̃i
filioqꝫ iclito paclito: cui laus ẽ
ꝛ ptãs p eťna scl'a. A. ꝟ. Hec
dom⁹ dñi firmiť edificata. ℞.
Bñ fundata ẽ supra firmã pe-
trã. ã. O q̃m metuẽd⁹ ẽ loc⁹ iste
vere nõ ẽ hic aliud nisi domus
dei ꝛ porta celi. ꝓ. Mgt. fo. xlix.
Deus q̃ nobis p singu- Or.
los annos hui⁹ scti tẽpli
tui ꝯsecratiõis reparas diẽ ꝛ sa
cris semp mysterijs repñtas
icolumes: exaudi pces ppl'i tui
ꝛ pñta: vt q̃squis hoc tẽplũ bñ-
ficia petitur⁹ ingrediť: cũcta
se ipetrasse leteť. Per. Ad cõ-
ple. ãn. All'a al, al, al. ps. Cum
inuocarẽ. fo. j. cũ cete. Hymn⁹.

Hoc i tēplo. btē. ā. Alr. adorate dñm alla in aula scta ei⁹ alla al. ps. Nunc di. fo. l. ān. Domi nus vobis. ℣ Domus mea. ℟. Domus orōnis vocabitur. orō

Deus q̄ de vivis et electis lapidib⁹ eternū maiesta ti tue ꝯdis habitaculū: auxilia re populo supplicāti: vt qd ec clesie tue corporalibus proficit spacijs spiritualibus amplifi cet augmentis. Per. Et sic fit p oct. ad matu. Invi. Filie syō currite assunt em̄ celebria ma tris vēe solēnia. Jubilem⁹ igit deo nostro vnanimes q̄ sibi eaz gratuita elegit clementia. ps. Venite exultemus. Hymn⁹.

Christe cunctoꝝ dñator al me pr̄is et̄ni genitus ab ore supplicū vota piterqȝ hym nū cerne benignus. Cerne qꝫ puro deus in honore plebs tua supplex resonat in aula annua cui⁹ redeunt colenda tpe festa. Hec domus rite tibi dedicata noscit in qua pplus sacratum corp⁹ assumit bibit et beatū sā guinis haustū. Hic sacro scti latices veternas diluūt culpas perimūtqȝ noxas chrismate ve ro gen⁹ vt creet xp̄icolaꝝ. Hic salus egris medicina fessis lu mē orbatis veniaqȝ nr̄is fert of fensis timor atqȝ meror pellit oīs. Demonis sena perit hic rapina pervicax mōstrū pavet ⁊ relēta corpora linques fugiti remotas oci⁹ vmbras. Hic lo cus nōpe vocitat aula regꝫ et̄ni vineaqȝ celi porta que sctōs p̄a triā petētes accipit oēs. Tur bo quē null⁹ q̄tit aut vagantes diruūt vēti penetrātqȝ nymphi nō terris ledit piceus tenebris tartar⁹ horrēs. Quesum⁹ er go de⁹ vt sereno annuas vultu famulos gubernās q̄ tui sūmo celebrant amore gaudia tēpli. Nulla nos vite crucīēt moles sta: sint dies leti placideqȝ no ctes: null⁹ ex nobis peñte mū do sēriat ignes. Hec dies i q̄ ti bi ꝯsecratā ꝯspicis aulā tribu at perēne gaudiū nobis vigeat qꝫ lōgo tp̄is vsu. Gl'ia sūmū resonet parētē gl'ia natū parit qꝫ sāctū spm̄ dulci modulemur hymno oē p euū am̄. In. i. noc. ā. Tollite portas principes ve stras et elevamini porte et̄na les. ps Dñi est tra. f. vij. ā. In troibo ad altare dei ad deū q̄ le tificat iuventutē meā. ps. Judi ca me. f. xiij. ā. Erit michi dñs in deū ⁊ lapis iste vocabit dom⁹ dei. ps. De⁹ nr̄ re. f. xiij. ℣. Do mū tuā dñe decet sāctitudo. ℟. In lōgitudinē dieꝝ. l. i. iij. reg. viij.

Stetit autē salomō an̄ altare dñi in ꝯspectu ecclie israel: ⁊ expādit manus suas in celū ⁊ ait. O dñe de⁹ is rael: nō est silis tui de⁹ i celo de sup neqȝ in terra deorsum: qui custodis pactū ⁊ miam servis tuis q̄ ambulāt coraz te in toto corde suo: q̄ custodisti servo tuo david pr̄i meo q̄ locutus es ei. Ore locutus es ⁊ manibus pfe

cisti: vt hec dies probat. ℟. In dedicatione templi decantabat populus laudē. Et in ore eorū dulcis resonabat sonus. ℣. In hymnis & cōfessionibus bñdicebant dñm. Et in ore. Lec. ii.

Ergo ne putandū est q̄ vere deus habitat in terra. Si em̄ celū & celi celorū te capere nō pñt: q̄to magis dom⁹ hec quā edificaui tibi? Sed respice ad orōnem serui tui: & ad preces ei⁹. Dñe de⁹ me⁹ audi hymnū & orōnē quā seruus tuus orat corā te hodie: vt sint oculi tui aperti et aures tue intēte sup domū istam die ac nocte sup domū de qua dixisti. Erit nomen meū ibi. Exaudias orōnē quā orat ad te seruus tuus in loco isto: vt exaudias deprecationē serui tui & populi tui israel. Et quodcūq; orauerit in loco isto & exaudias in loco habitaculi tui i celo: & cum audieris propici⁹ eris. Tu. ℟. Fūdata est dom⁹ dñi sup verticē mōtiū & exaltata ē sup oēs colles. Et venient ad eā oēs gētes & dicent glīa tibi dñe. ℣. Bñdic dñe domum istā quā edificaui noī tuo. Et.

Si fugerit ppl's tu⁹ l. iii. isrl' inimicos suos q; peccatur⁹ est tibi: & agentes penitētiā & ꝯfitentes noī tuo venerint et adorauerit & te deprecati fuerit in domo tua exaudi in celo & dimitte pctm̄ ppl'i tui isrl' & reduces eos i terrā quā dedisti patrib⁹ eorū. Si clausum fuerit celū & nō pluerit ppt̄ pctā eorū: & orātes in loco isto penitētiā egerint ꝯfitētes noī tuo & a pctis suis ꝯuersi fuerit pp̄ter afflictionē suā exaudi eos i celo & dimitte pctā seruorū tuorū et ppl'i tui isrl': & oñde eis viā bonā p quā ambulēt: & da pluuiā sup terrā quā dedisti ppl'o tuo i possessionē. ℟. Dom⁹ mea domus orōnis vocabit̄ dicit dñs In ea oīs q̄ petit accipit: & qui q̄rit inuenit: & pulsāti aperiet̄. ℣. Petite & accipietis: q̄rite & inuenietis. In ea. Glīa. In ea.

In. ii. nocturno. a. Edificauit moyses altare domino deo. ps. Magnus dominus. fo. xviii. an. Nō est hic aliud nisi dom⁹ dei & porta celi. p. Quā dilecta. fo. xxxvi. an. Vidit iacob scalā summitas ei⁹ celos tāgebat & descēdētes angelos & dixit: vere loc⁹ iste sāctus est. p. Fūdamēta. fo. xxvii. ℣. Bñdic dñe domū istā. ℟. Quā edificaui noī tuo. l. iiii.

Natalē templi huius fratres dilectissimi xp̄o propicio cū exultatiōe & gaudio celebram⁹. Et merito solēnitatē matris eccl'ie xp̄i populi colunt p quā se spiritalit̄ renatos esse agnoscūt. Nā q̄ p p̄mā natiuitatē vasa ire dei fuim⁹: p scdāz vasa mie fieri meruimus. Prima em̄ natiuitas nos perduxit ad mortē: scda vero reuocauit ad vitā. ℟. Vidi ciuitatē sanctam hierusalem nouam a deo paratā: et audiui vocē de throno

no dicentē. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ & habitabit cū illis ꝟ⁹. Et dixit qui sedebat i thꝛono ecce noua facio omnia. Ecce tabernaculum. Lectio quinta.

ETiā fratres videte ꝙ pulchꝛū est templū quod edificatur tēplis. Et quō multa mēbꝛa faciūt vnū coꝛpus: sic multa tēpla faciūt vnū tēplum. Et ista tēpla chꝛisti/ hoc est sancte aie q̄ disperse sūt per vniuersū mundū cū venerit dies iudicij cōgregabūtur oīa & i vitā eternā faciēt tēplū vnum. Et sicut ista tēpla habēt caput vnū chꝛistū: sic & ista tēpla habebūt ipz habitatorē quia mēbꝛa illius sumus qui caput nostrum est. ℟ Bñdic dñe domū istā quā edificaui nomini tuo. Venientiū in loco isto exaudi preces in excelso solio glie tue. ꝟ. Beati q̄ habitant i domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabunt te. Venientium. Lectio sexta.

QVia ergo domin⁹ voluit de nobis tēplū facere ꝙtū possumus cum ipsi⁹ adiutoꝛio studeamus supflua pꝛoijcere: vtilia cōgregare. luxuriā repudiare. castitatē tenere. auariciā cōtemnere. miam querere. odiū despicere. caritatē diligere. Vnde nos fratres carissimi si natalē tēpli cū gaudio celebꝛare volumus templa viuentia malis operibus destruere nō debemus. Quotiēscūqꝫ ergo ad ecclesiam venimus qualem illaz inuenire poscim⁹ tales & aias nostras pparare debemus. Vis basilicā inuenire? noli tuā aiam peccatoꝝ soꝛdibus iquinare ℟. Oꝛāti i loco isto dimitte peccata populo tuo deus & ostende viā bonā p quā ambulēt. Et da eis gloꝛiā i isto loco. ꝟ. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata bene fundata est supꝛa firmā petram. Et da eis gloꝛiā. Gloꝛia patri & filio. Et da eis. In tertio nocturno. an. Erexit iacob lapidē i titulū fūdēs oleū desuper. ps. Domine deus salutis. fo. xxvij. an. Qui habitat in adiutoꝛio altissimi in pꝛotectione dei celi cōmoꝛabitur. ps. Ipsuz fo. xxviij. an. Templum domini sanctū est. dei cultura est. dei edificatio est. ps. Cātate. pꝛim⁹ fo. xxix. ꝟ. Edificauit moyses. ℟. Altare domino deo. Secūdum Johā. vj. Lectio septima.

IN illo tempoꝛe Dixit ies⁹ discipulis suis. Nō est arboꝛ bona que facit fructus malos: neqꝫ arboꝛ mala faciēs fructum bonum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛesbyteri

QUia pꝛopicia diuinitate fratres carissimi solennia dedicationis ecclesie celebꝛam⁹: debemus congruere solēnitati quā colim⁹. vt sicut oꝛnatis studiosius ecclesie eiusdē parietibus plurimus accensis luminarib⁹ amplificato numero lectionū audita psalmoꝝ melodia letis noctē vigilijs ex moꝛe trāsegi=

mus: ita etiam penetralia cor dium nostrorum semper necessariis bonorum operũ decorem⁹ ornamẽtis: semper in nobis flãma diuine pariter et fraterne charitatis augescat: semper in pectoris nostri sanctuario celestiũ memoria preceptorum et angelice donationis dulcedo resonet. ℟. Lapides preciosi oẽs muri tui. Et turres hierl'm gemmis edificabũtur. ℣. Ecce tabernaculum dei cũ hoibus et habitabit cum illis. Et tur. Lec. viij.

HI sunt em̃ fruct⁹ bone arboris: hi thesauri boni cordis. Hec fũdamẽta sapiẽtis architecti q̃ nobis hodierna sancti euangelij lectio commẽdat non nos formam solũmodo sed virtutem potius habere pietatis demõstrãs. Qđ em̃ mystica veteris instrumẽti nobis hystoria diligẽter insinuat quãdo vel moyses tabernaculum dño vel tẽplum salomon in sancte ecclesie typum cõdidit. ℟. Mane surgẽs iacob erigebat lapidem in titulum fundẽs oleum desuper votũ vouit dño. Uere locus iste sanctus est et ego nesciebam. ℣. Cũq; euigilasset iacob a somno ait. Uere. Lec. ix.

UTraq; em̃ dom⁹ firmiter fundata refertur esse tabernaculum quidem: qđ cõpactos de tabulis habebat parietes super bases argenteas. Tẽplum autem super lapides quadros suppositos fundatum erat. Ligna aũt erãt imputribilia e qb⁹ tabernaculum oẽe factũ et tẽplũ intus ornatum ac desuper tectũ fulgebat. Aurum etiã de thesauro bono optimum proferebat. ℟. Terribilis est locus iste: non est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. Uere etem̃ dñs est i loco isto. Et ego nesciebam. ℣. Cũq; euigilasset iacob quasi de graui somno ait. Uere. Gloria. Et ego. ℟. Terribilis. ps. Te deũ. fo. xliv. ℣. sacerđ. Benedic dñe domum istam. ℟. Quã edificaui nomini tuo. In laudibus ãn.

DOmum tuam dñe decet sanctitudo in longitudinem dierum. ãn. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur. ãn. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. ãn. Bene fundata est domus dñi supra firmam petram. ãn. Lapides preciosi omnes muri tui et turres hierl'm gemmis edificabũtur.

DOmus mea dom⁹ orationis vocabitur dicit dñs: in ea oĩs qui petit accipit et qui querit inuenit: et pulsanti aperietur. Deo gratias. hy⁹. Hoc in tẽplo. ℣. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmã petrã. ãn. Mane surgẽs iacob erigebat lapidem in titulum fundẽs oleum desuper votũ vouit dño et dixit: vere locus iste sanct⁹ est et ego nesciebã. ps. Bñ⁹.

Col. xlix. Oro. Deus qui nobis. ¶ Ad .i. hy⁹. Hoc i teplo. et sic ad alias ho. et p octa. An Domum. An. Dñs vobiscū. ℣. Bene fūdata est dom⁹ dñi. ℟ Supra firmam petram. Or. De⁹ qui de viv. vēs ad cōpleto. et sic per octa. ¶ Ad .iij. Cpm.

Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata: bene fundata est supra firmā petrā. D. g. ℟ Domum tuā dñe decet sanctitudo Alła al. ℣. In lōgitudinē dieꝝ Alła al. Głia. ℣. Bene fūdata est dom⁹ dñi. ℟. Supra firmā petrā. Or vēs. Ad pcessio. ℟. Terribilis. In introitu ā. Pax eterna ab eťno pře huic domui: pax perēnis verbū pťis sit pax huic domui pacē pius cōsolator huic pstet domui. ¶ Ad .vi. cpr.

Templum dñi sanctū est: dei cultura est: dei edificatio est. Deo g. ℟ Bene fundata est domus dñi Alła alła. ℣. Supra firmā petrā. Alła alła. Głia při. ℣. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata. ℟. Bene fūdata. ¶ Ad nonā. Cpm.

Vidit iacob scalam: summitas ei⁹ celos tāgebat ⁊ descēdētes angelos ⁊ dixit: vere loc⁹ iste sanct⁹ est. ℟ Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata Alła al. ℣. Bene fundata est supra firmam petrā. Alła al. Głia. ℣⁹. Edificauit moyses. ℟. Altare dño deo. Oro vēs ¶ Ad vš super pos de pmis vel. ān. Lapides. Cpm hy⁹ et ℣sus vēs. ān. Sāctificauit dñs tabernaculū suū: et hec ē dom⁹ dñi i qua inuocetur nomen ei⁹: de qua scriptum est ⁊ erit nomen meū ibi dicit dñs. ps. Magt. folio. xlix. Oratio ⁊ cōple. vēs. ¶ Nota q post octa. dedicationis ad bñd⁹ et ad magt accipiēde sunt antiphone de nocturnis. et cetera sicut in octa. corporis xpi dictū est. Legenda per octauam.

Templum hoc fratres carissimi de quo agit / illud est in quo de⁹ pater fundamentum posuit vnicū filiū suū dñz iesum xpm: ab hoib⁹ quidem reprobatum: a deo aūt electum et honorificatū. Qui ipse fundamētalis lapis est q ipse regit: et angularis q ipse cōiungit. Ipse est em̄ petra supra quam vir sapiens edificauit domum suam cōtra oēs hui⁹ seculi tētationes qui tutissimus perseuerat. Nec pluuia irruēte illabitur: nec flumine inundāte subuertitur: nec ventis flantibus cōmouetur. Ipse est pax nostra que fecit vtraq̧ vnum. In ipso em̄ neq̧ circūcisio quicq̧ valet neq̧ preputium sed noua creatura. Hec em̄ duo tanq̧ parietes ex diuerso venientes longe ab inuicem donec ad illū tanq̧ angulum ducti etiam in illum sibimet copulati sunt. Item dominica infra octa. vel per oct.

Quotienscūq̧ fratres carissimi dedicationis templi festiuitatem colim⁹: si fide

liter attendimus et pie ⁊ iuste viuimus quicqd in tẽplis manufactis agitur: totũ in nobis spũali edificatione completur. Non eñ ille mentitur q̃ dicit. Tẽplũ dei sanctum est qd estis vos. Et iterꝫ. Nescitis qꝛ corpora vestra tẽplum sunt spiritus sancti? Quãtum ergo possumus cum ipsius adiutorio laboremꝰ ne deus in tẽplo hoc est in nobismetipsis inueniat quod oculos sue maiestatis offẽdat: sed habitaculum cordis nostri euacuetur vitiis ⁊ virtutibꝰ repleatur: claudatur diabolo: et aperiatur xp̃o. Laboremus vt nobis operatione bonoꝝ operum celestis vite ianuã aperire possimus. Sicut eñ malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus vite nobis ianua claudit: ita absqꝫ dubio bonis operibus aperitur. Fratres carissimi vnusquisqꝫ consideret consciẽtiam suam: et quãdo se vulneratũ esse aliquo crimine cognouerit prius orationibꝰ ieiuniis vel elemosynis studeat cõsciẽtiã suã emũdare/ et sic eucharistiam presumat accipere. Si eñ agnoscẽs reatũ suũ ipse se a diuino altari subduxerit/ cito ad indulgẽtiam diuine misericordie perueniet. Quia sicut q̃ se exaltat humiliabitur: ita qui se humiliat exaltabit.

¶ Sequens euangelium legitur dominica infra octauas si fuerit vacua: si autem aliqua die octauarũ. Lectio septima. Secundum Johannem. x.

IN illo tẽpore. Facta sunt encenia in hierosolymis: et hyems erat. Et perambulabat iesus in templo in porticu salomonis. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Audiuimus ex lectione euangelica fratres carissimi qꝛ facta sunt encenia hierosolymis Encenia aũt vocabãtur solennia tẽpli: que populꝰ dei ex antiqua patrũ traditione per annos singulos celebrare consueuerat. Et ambulabat iesus in porticu salomonis. Lcõ. viii.

SI ambulare voluit in tẽplo i quo caro ⁊ sanguis brutoꝝ animalium offerebantur: multomagis nostram orationis domum vbi carnis ipsiꝰ et sanguinis sacramenta celebrantur visitare gaudebit: qui penetralia cordium nostrorum inuisere et illustrare desiderat si nos timorem suũ qui est initiũ sapiẽtie habere ꝓspexerit.

CIrcũdederũt Lectio. ix. ergo eum iudei ⁊ dicebãt. Quousqꝫ animam nostrã tollis? Si tu es xp̃s dic nobis palam. Non veritatem desiderãbant: sed calũniam preparabant. Hyems erat et frigus erat. Ad illum enim diuinum ignẽ accedere pigri erãt. Sed accedere est credere. Qui credit accedit. Qui negat recedit.

¶ In vigilia octa. antꝫ. Hec

est domus. Hi et cetera sicut in vigilia festi. In matut. similiter preter legendam. Lectio prima.

Recte festa ecclesie colunt qui se ecclesie filios esse cognoscunt. Hec enim omnium credentium mater est: que natos ad mortem regenerat ad salutem. Reliqua sicut in die. Lectio secunda.

Hec est enim regina illa de qua ad dominum propheta dicit Astitit regina, a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate/ id est diversarum circundata precioso decore virtutum. Le. iii.

Rogo vos itaque fratres diligenter attendite si ad mensam cuiuscumque potentis hominis nemo presumat cum vestibus inquinatis et concisis accedere: quantomagis a convivio regis eterni: id est ab altari domini debet se unusquisque invidie vel odii veneno percussus cum humilitate subtrahere. Lectio. iiii.

Propter quod scriptum est. Vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veniens offeres munus tuum. Lectio quinta.

Hec ergo cogitantes fratres carissimi: tam casti tam sobrii et tam pacifici ad istud altare studeamus accedere: ut ab illo eterno altari non mereamur excludi. Lectio. vi.

Qui enim ad istud altare casto corpore et mundo corde cum secura et munda conscientia venerit ad illud altare quod in celis est felici transmigratione perveniet.

Secundum Lucam. xix. Le. vii.

In illo tempore. Egressus iesus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum et ipse dives. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Que impossibilia sunt apud homines possibilia sunt apud deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit hoc est dives et publicanus relicto onere diuitiarum/ contempto sensu fraudium: angustam portam arctamque viam que ducit ad vitam ascendit. Lectio octaua.

Qui mira devotione fidei ad videndum salvatorem quod natura minus habuit ascensus supplet arboris. Itaque ideo iuste quemvis ipse rogare non auderet benedictionem dominice pietatis quam desiderabat accepit. Le. ix.

Mistice autem zacheus qui interpretatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat: qui quanto curis secularibus occupatior tanto flagitiis depressis mentibus erat factus humilior. Cetera sicut in die. Ad vesperas super magnificat an. zachee festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere. at ille festinans descendit et suscepit eum gaudens alleluia. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio ut supra.

¶ Explicit officium dominicarum et feriarum totius anni secundum usum ecclesie Parisiensis.

Notādum est q̄ ista inuit. q̄ sequitur dñr p ordinē dñicis dieb9 cuiuslibet mensis ab octa. pēthe. vsq₃ ad aduē. dñi qñ fit de tpe: et lʒ vnū vel duo tm̄ cātata fuerint: tñ semp rein cipiūt in pricipio cuiuslibet mēsis. Inuitat. Laudem9 dñz venite adoremus Qz ipe est redēptor oim seclor. Ps. Venite exul. Inuit. In manu tua dñe oēs fines terre. Ps. Venite ex. Inuit. Dñm q̄ fecit nos Venite adorēm9. Ps. Venite. Inuit. Jubilem9 deo salutari nostro. Ps. Venite. ¶ Notādū est q̄ in omi duplo tā de tpe q̄ de sctis inuitat. dr bis integre antec̄ incipiat Venite. et post quēlibet ṽ sū dr semel integre vsq₃ ad Glia pri et post Glia patri diuidit: hoc ē dr vltia ps inuit. post hec semel tm̄ integre dr. In semidu. etiā dr bis integre āte Venite. et post quēlibet ṽ. dr semel integre vsq₃ post ṽ sū Qm̄ ipsi9 est. post quē ṽ sū deinceps diuidit vt prius dictū est ad quēlibet aliū ṽ. donec cōpletū fuerit Venite. cū Glia pri. q̄ cōpleto dr tm̄ semel integre except feriis. ij. iij iiij. post festū pasche et pēthe. in qb9 cātus fit admodū. ix. lc. Dieb9 ṽ o. ix. lect. et. iij. tā de tpe q̄ de sctis dr āte Venite. semel integre tm̄: et post p̄mū ṽ sū dr iterū semel itegre: et post. ij. ṽ. videlʒ Qm̄ de9 magn9. diuidit vt pri9 dictū est. et sic fit post quēlibet aliū ṽ. donec cpletū fuerit Venite. cū Glia pri. quo cōpleto dr semel integre tm̄. Hymn9.

Nocte surgētes vigilem9 oēs / semp in psalmis meditemur atq₃: virib9 totis dño canamus / dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canētes / cū suis sctis mereamur aulā: ingredi celi simul et beatā / ducere vitam. Prestet hoc nobis deitas beata / pris ac nati pariterq₃ sancti: spūs cui9 roborat in omni / gloria mūdo. Amen. ¶ In p̄mo noc. in aduē. dñi a. Ecce i nubib9. Ab oct. epypha. vsq₃ ad. lxx. et ab octa. penthe. vsq₃ ad aduē. dñi / dñicis dieb9 qñ fit de tpe an. Pro fidei meritis. A. lxx. vsq₃ ad pascha dñicis diebus ant. Seruite dño. ¶ Nota q̄ psalmi seqñtes scʒ Beat9 vir. Quare fre. Dñe qd multipli. et Dñe ne in furore. dicuntur ad vnū Gloria patri. Psalmus Dauid. Primus.

Beatus vir q̄ non abijt i cōsilio impior / et in via petōr non stetit: et in cathedra pestilētie non sedit. Sed in lege dñi volūtas ei9: et in lege ei9 meditabit die ac nocte Et erit tāq₃ lignum qd plātatum est secus decursus aquar: qd fructū suū dabit in tēpore suo. Et folium

eius nõ defluet: et oĩa quecũq͡3 faciet ꝓsperabuntur. Non sic impij non sic: sed tanq͡3 puluis quem proijcit ventus a facie terre. Ideo non resurgunt impij in iudicio: neq͡3 peccatores ĩ cõsilio iustorum. Quoniam nouit dominus viam iustorum: et iter impiorum peribit. ps. ij.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania. Astiterũt reges terre et principes cõuenerũt in vnũ: aduersus dominum et aduersus xp̃m ei⁹. Dirũpamus vincula eoꝝ: et ꝓijciamus a nobis iugum ipsoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos. Tunc loquet̃ ad eos in ira sua: et in furore suo cõturbabit eos. Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syon mõtem sanctum ei⁹: predicãs preceptum ei⁹. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: et possessionem tuã terminos terre. Reges eos in virga ferrea: et tanq͡3 vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges intelligite: erudimini q̃ iudicatis terrã. Seruite dño in timore: et exultate ei cũ tremore. Apprehẽdite disciplinam neq̃n irascatur dñs: et pereatis de via iusta. Cũ exarserit in breui ira ei⁹: beati oẽs qui confidunt in eo. ps. iij.

Domine quid multiplicati sunt q̃ tribulãt me: multi insurgũt aduersuꝫ me. Multi dicũt aĩe mee: non est salus ipsi in deo ei⁹. Tu aũt dñe susceptor me⁹ es: gl'ia mea ⁊ exaltans caput meum. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mõte sancto suo. Ego dormiui ⁊ soporat⁹ sum ⁊ exurrexi: q2 dñs suscepit me. Non timebo milia ppl'i circũdantis me: exurge dñe saluum me fac deus meus. Qm̃ tu percussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dentes pctoꝝ cõtriuisti. Dñi est salus: et super populum tuũ bñdictio tua. ps. iiij.

Cum inuocarem exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi. Miserere mei: et exaudi orationem meã. Filij hoim vsq͡3quo graui corde: vt q̃d diligitis vanitatem et queritis mẽdaciũ? Et scitote qm̃ mirificauit dominus sanctum suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum. Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris cõpungimini. Sacrificate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in domino: multi dicũt quis ostẽdit nobis bona. Signatum est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace in idip̃m: dormiam ⁊ requiescam Qm̃ tu dñe singulariter in spe: constituisti me. ps. v.

Verba mea aurib⁹ percipe dñe: intellige clamorem meũ. Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus. Quõ ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meã. Mane astabo tibi et videbo: quõ non de⁹ volẽs iniquitatẽ tu es. Neqȝ habitabit iuxta te malign⁹: neqȝ pmanebũt iniusti ante oculos tuos. Odisti oẽs qui operãtur iniquitatẽ: perdes oẽs q loquũtur mẽdacium. Virũ sanguinum et dolosum abhoiabit dñs: ego aũt i multitudine mie tue Introibo in domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ in timore tuo. Dñe deduc me in iusticia tua ppter inimicos meos: dirige i cõspectu tuo viã meã. Quõ non est i ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanũ est. Sepulchrum patens est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebãt: iudica illos deus. Decidant a cogitationibus suis scdm multitudinem impietatum eoꝝ expelle eos: quoniam irritauerunt te dñe. Et letẽtur oẽs qui sperãt i te: ineternum exultabũt et habitabis in eis. Et gloriabũtur i te oẽs qui diligũt nomen tuum quõ tu benedices iusto. Domine vt scuto: bone volũtatis tue coronasti nos. Psalmus. vi.

Domine ne i furore tuo arguas me: neqȝ in ira tua corripias me. Miserere mei domine quõ infirmus sum: sana me dñe quoniam conturbata sunt ossa mea. Et aĩa mea turbata est valde: sed tu dñe vsqȝquo. Conuertere dñe et eripe aĩam meã: saluum me fac propter miam tuã. Quõ non est in morte qui memor sit tui: in inferno aũt quis cõfitebit tibi. Laboraui i gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore ocul⁹ me⁹: inueterauit inter oẽs inimicos meos. Discedite a me oẽs q opamini iniquitatem: quõ exaudiuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs depprecationem meam: dñs orationem meã suscepit. Erubescant et conturbẽtur vehemẽter omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter. Gloria pri. Sicut erat. Añ. Ecce in nubibus celi filius hominis veniet alleluya. Antl. Pro fidei meritis vocitat inre beatus: legem qui dñi meditatur nocte dieqȝ. Añ. Seruite dño in timore. In aduentu dñi Añ. Consurge. Ab octauis epyphanie vsqȝ ad septuagesimã: et ab octa. penthecost. vsqȝ ad aduentum domini Añ. Iuste deus. A. lxx. vsqȝ ad pascha Añ. In te speraui. Quattuor psalmi sequẽtes dicũtur ad vnum Gloria patri. Psalmus. vii.

Domine deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequẽtibus me et libera me. Nequãdo rapiat

ut leo aiam meā: dum non est
qui redimat neqꝫ qui saluū fa-
ciat. Dn̄e deus meus si feci
istud: si est iniq̄tas in manibꝰ
meis. Si reddidi retribuētibꝰ
michi mala: decidā merito ab
inimicis meis inanis. Perse-
quatur inimicus aiam meam
et cōprehēdat ⁊ cōculcet in ter-
ra vitā meā: et gloriā meā in
puluerē deducat. Exurge dn̄e
in ira tua: et exaltare in finibꝰ
inimicorum meoꝝ. Et exurge
dn̄e deus meꝰ in precepto qđ
mādasti: et synagoga populoꝝ
circūdabit te. Et ꝑpter hanc
in altum regredere: dn̄s iudi-
cat populos. Iudica me dn̄e
scd̄m iusticiā meā: et scd̄m in-
nocētiam meā sup me. Cōsu-
metur nequitia pctōꝝ et diri-
ges iustum: scrutās corda ⁊ re-
nes deꝰ. Iustum adiutorium
meū a dn̄o: qui saluos facit re-
ctos corde. Deus iudex iustꝰ
fortis ⁊ patiēs: nūquid irascit
per singulos dies? Nisi cōuer-
si fueritis gladium suū vibra-
uit: arcū suū tetēdit ⁊ parauit
illū. Et i eo parauit vasa mor-
tis: sagittas suas ardētibꝰ effe-
cit. Ecce parturit iniusticiā:
cōcepit dolorem ⁊ peperit ini-
quitatem. Lacum aperuit et
effodit eū: et incidit in foueam
quam fecit. Conuertetur do-
lor eius in caput eiꝰ: et in ver-
ticem ipsiꝰ iniquitas eiꝰ descē-
det. Confitebor dn̄o secūdum
iusticiam eius: et psallam no-
mini dn̄i altissimi. Ps. viij.

Domine dominus noster:
quā admirabile est nomen
tuum in vniuersa terra. Quō
eleuata est magnificētia tua:
sup celos. Ex ore infantium
et lactētium perfecisti laudem
propter inimicos tuos: vt de-
struas inimicum et vltorem.
Quō videbo celos tuos opera
digitoꝝ tuoꝝ: lunam ⁊ stellas
que tu fundasti. Quid est ho-
mo ꝙ memor es eius: aut filiꝰ
hominis quoniam visitas eū.
Minuisti eum paulominus ab
angelis: gloria ⁊ honore corona-
sti eum: et constituisti eum su-
per opera manuū tuaꝝ. Om-
nia subiecisti sub pedibꝰ eius:
oues et boues vniuersas: insu-
per et pecora cāpi. Volucres
celi ⁊ pisces maris: qui peram-
bulant semitas maris. Do-
mine dominus noster: quā admi-
rabile est nomen tuum in vni-
uersa terra. Psalmus. ix.

Confitebor tibi dn̄e in to-
to corde meo: narrabo oīa
mirabilia tua. Letabor ⁊ exul-
tabo in te: psallam nomini tuo
altissime. In conuertēdo ini-
micum meum retrorsum: in-
firmabuntur et peribūt a facie
tua. Quoniā fecisti iudicium
meū et causam meā: sedisti su-
per thronum qui iudicas iusti-
ciam. Increpasti gentes ⁊ pe-
riit impius: nomen eoꝝ delesti
ineternum et in seculum secu-
li. Inimici defecerūt framee

in finem: ⁊ ciuitates eoꝝ de-
struxisti. Periit memoria eoꝝ
cū sonitu: ⁊ dñs ineternū per-
manet. Parauit i iudicio thro
num suū ⁊ ipse iudicabit orbē
terre in equitate: iudicabit po
pulos in iusticia. Et fact⁹ est
dñs refugiū pauperi: adiutor i
opportunitatib⁹ in tribulatiōe
Et sperent in te qui nouerūt
nomen tuū: qm̄ non dereliqsti
querentes te dñe. Psallite do
mino qui habitat in syō: annū
ciate inter gentes studia eius.
Qm̄ requirens sanguinē eoꝝ
recordatus est: non est oblitus
clamorem pauperꝝ. Miserere
mei dñe: vide humilitatē meā
de inimicis meis. Qui exaltas
me de portis mortis: vt annun
ciē oīs laudationes tuas i por
tis filie syon. Exultabo in sa-
lutari tuo: infixe sunt gētes in
interitu quē fecerunt. In la-
queo isto quē absconderunt: cō
prehēsus est pes eoꝝ. Cogno-
scit dñs iudicia faciēs: in ope-
ribus manuū suaꝝ comprehen
sus est peccator. Conuertant
peccatores in infernum: oēs
gentes que obliuiscuntur deū.
Quoniam non in finem obli-
uio erit pauperis: patiētia pau
perum non peribit in finem.
Exurge domine non confortet
tur homo: iudicentur gētes in
conspectu tuo. Constitue do-
mine legislatorem super eos:
vt sciant gentes qm̄ homines
sunt. Vt quid domine recessi-
sti longe: despicis in opportuni
tatibus in tribulatione. Dum
superbit impius incēditur pau
per: comprehendunt in cōsiliis
quibus cogitant. Quoniā lau
datur peccator i desideriis ani
me sue: et iniquus benedicitur
Exacerbauit dñm peccator: se
cundum multitudinem ire sue
non queret. Nō est deus in cō-
spectu eius: inquinate sūt vie
illius in omni tempore. Aufe
runtur iudicia tua a facie ei⁹:
omnium inimicoꝝ suorum do-
minabitur. Dixit eñ in corde
suo: non mouebor a generatiōe
in generationē sine malo. Cu
ius maledictiōe os plenū est et
amaritudine ⁊ dolo: sub lingua
eius labor ⁊ dolor. Sedet in in
sidiis cum diuitibus in occul-
tis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem respi
ciunt: insidiatur in abscondito
quasi leo in spelunca sua. In-
sidiatur vt rapiat pauperem:
rapere pauperem dum attrahit
eum. In laqueo suo humilia-
bit eū inclinabit se: ⁊ cadet cū
dominatus fuerit pauperum.
Dixit e[illegible]: in corde suo oblit⁹
est deus: auertit faciem suā ne
videat in finem. Exurge dñe
deus et exaltetur manus tua:
ne obliuiscaris pauperū. Pro
pter quid irritauit impius deū:
dixit eñ in corde suo non requi
ret. Vides quoniam tu labo-
rem et dolorem consideras: vt
tradas eos in man⁹ tuas. Ti-

bi derelictus est paup: orphano tu eris adiutor. Cōtere brachium peccatoris et maligni: q̄ret peccatū illius et nō inuenietur. Dñs regnabit ineternū et in seculū seculi: peribitis gentes de terra illius. Desideriū pauperū exaudiuit dñs: p̄parationem cordis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pupillo et humili: vt nō apponat vltra magnificare se homo sup terrā. Ps. x.

In domino confido quō dicitis anime mee: transmigra in mōtē sicut passer. Qm̄ ecce peccatores intenderūt arcū: parauerunt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde. Qm̄ que perfecisti destruxerunt: iustus aūt q̄d fecit? Dñs ī tēplo sancto suo: dñs in celo sedes eius. Oculi eius in pauperem respiciūt: palpebre ei⁹ interrogāt filios hoim. Dñs interrogat iustū et impiū: qui aūt diligit iniq̄tatē odit aiaꝫ suā. Pluet super peccatores laq̄os: ignis sulphur et sp̄us p̄cellaꝝ ps calicis eoꝝ. Qm̄ iustus dñs et iusticias dilexit: equitatē vidit vultus ei⁹. Gl'ia. An. Cōsurge cōsurge induere fortitudinē brachium dñi. An. Iuste de⁹ iudex fortis patiēsq̄ benignus: in te sperantes muni miserādo fideles. An. In te sp̄aui saluuꝫ me fac dñe. In aduē. domi. An. Tu bethleē. Ab oc. epy. vsq̄ ad sep. et ab oct. pēth. vsq̄ ad aduē. An. Surge et fectet. A. lxx. vsq̄ ad pasc. A. Tu dñe. Quattuor pi seqn. dñr ad vna Gl'ia. Ps. xi.

Saluū me fac dñe qm̄ defecit sanct⁹: qm̄ diminute sunt veritates a filijs hoiꝫ. Vana locuti sūt vnusq̄sq̄ ad p̄ximū suū: labia dolosa in corde et corde locuti sunt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: et linguā magniloquā. Qui dixerūt linguā nr̄am magnificabimus: labia nr̄a a nobis sunt q̄s noster dñs est. Propt̄ miseriā inopū et gemitū pauperuꝫ: nūc exurgā dixit dñs. Ponaꝫ in salutari: fiducialiter agā in eo. Eloq̄a dñi eloq̄a casta: argentū igne examinatū p̄batū terre purgatuꝫ septuplū. Tu dñe seruabis nos et custodies nos: a generatione hac inet̄nū. In circuitu impij ambulāt: secundum altitudinē tuā multiplicasti filios hoim. Ps. xij.

Usq̄quo domie obliuisceris me in finem: vsq̄quo auertis faciē tuā a me. Quāsdiu ponaꝫ consilia in aīa mea: dolorem in corde meo per diem. Usq̄quo exaltabitur inimic⁹ meus super me: respice et exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illumina ocl'os meos ne vnq̄ȝ obdormiā in morte: neq̄ū dicat inimicus me⁹ p̄ualui aduers⁹ eū. Qui tribulāt me exultabūt si mot⁹ fuero: ego aūt ī mīa tua sp̄aui. Exultabit coꝛ meū ī salutari tuo cātabo dño q̄ bona tribuit

mihi: et psallā noī dñi altissimi

Dixit insipiens in Ps. xiii. corde suo nō est de⁹. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est q̄ faciat bonū nō est vsq; ad vnū. Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si est intelligens aut requirens deū. Oēs declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonū nō ē vsq; ad vnū. Sepulchrū patēs est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebāt venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictione et amaritudine plenuz ē: veloces pedes eorum ad effundenduz sanguinez. Contritio et infelicitas in vijs eoꝝ: et viā pacis nō cognouerunt: non est timor dei añ oclos eoꝝ. Nōne cognoscent omnes qui operantur iniquitatē: qui deuorāt plebē meā sicut escā panis. Dñz nō innocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Quōm dñs in gñatione iusta ē: cōsiliuz iopis ꝯfudisti: qm̄ dñs spes eius est. Quis dabit ex syon salutare israel cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue exultabit iacob et letabit israel.

Domine q̄s habi Ps. xiiij. tabit in tabernaculo tuo aut q̄s requiescet in mōte sācto tuo? Qui ingredit sine macula: et opat iusticiā. Qui loquit ṽitatē in corde suo: qui nō egit dolū in ligua sua. Nec fecit ꝓximo suo malū: et opprobrium nō accepit aduersus proximos suos. Ad nichilū deduct⁹ est i ꝯspectu eius malignus: timentes aūt dñz glorificat. Qui iurat ꝓximo suo et non decipit: q̄ pecuniā suā nō dedit ad vsurā et munera sup innocētes nō accepit. Qui facit hec: nō ꝯmouebit ineternū. Gl̄ia. A. Tu bethleem terra iuda nō eris minima: ex te eni exiet dux q̄ regat populū meū israel. ℣. Ex syon species decoris eius. ℟. De⁹ nr̄ manifeste veniet. Añ. Surge et ineternuz serua munimie sacro custodiq; tuos astripotēs famulos. A. Tu dñe seruabis nos et custodies nos ineternū. ℣. Memor fui nocte noīs tui dñe. ℟. Et custodiui legē tuā. Nisi sit in. xl. In. ij. noct. in aduē. do. A. Ecce dñs. Ab oct. epy. vsq; ad lxx. et ab oct. pēth. vsq; ad aduē. do. Añ. Nature genitor. A. lxx. vsq; ad pas. a. Cōserua. Ps. xv.

Conserua me dñe qm̄ speraui i te: dixi dño de⁹ me⁹ es tu: qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanct⁹ q̄ sūt i terra ei⁹: mirificauit oēs volūtates meas in eis. Multiplicate sūt infirmitates eoꝝ: postea accelerauerunt. Nō ꝯgregabo ꝯuenticula eoꝝ de sanguinibus: nec memor ero noim eoꝝ ꝑ labia mea. Dñs ps hereditat(mee et calicis mei: tu es q̄ restitues hereditatē meā michi. Funes ceciderūt michi i ꝓclaris: etenī hereditas mea ꝓclara est mihi.

Benedicā dn̄m qui tribuit mi
chi intellectum: insuper ⁊ vsq3
ad noctem increpuerunt me re
nes mei. Prouidebam dn̄z in
conspectu meo semper: quoniā
a dextris est michi ne cōmouea
ar. Propt hoc letatū ē cor meū
⁊ exultauit lingua mea: insup
et caro mea requiescet in spe.
Quoniā non derelinques ani
mam meam in inferno: nec da
bis sanctum tuum videre cor
ruptionem. Notas michi feci
sti vias vite: adimplebis me le
ticia cū vultu tuo: delectatiōes
in dextera tua vsq3 in finem.
Gloria pr̄i et filio: et spiritui
sancto. Sicut erat. An. Ecce
dominus noster cū virtute ve
niet: ⁊ ipse conteret iugum ca
ptiuitatis nostre. An. Nature
genitor ꝯserua morte redēptos
facq3 tuo dignos seruitio famu
los. An. Conserua me domine
quoniā in te speraui. In aduē
tu dn̄i. An. Letamini. Ab octa.
epiph. vsq3 ad .lxx. et ab octa.
penthe. vsq3 ad aduen. An. Pe
ctora nr̄a. A .lxx. vsq3 ad pasc.
An. Exaudi dn̄e. Ps. xvi.

Exaudi dn̄e iusticiā meā:
intēde deprecationē meā.
Auribus percipe oronē meā:
non in labijs dolosis. De vul
tu tuo iudiciū meum prodeat
oculi tui videāt eqtates. Pro
basti cor meū ⁊ visitasti nocte:
igne me examinasti: ⁊ nō est in
uenta in me iniquitas. Ut nō
loquat os meū opa hoim: pro
pter verba labiorum tuorum ego
custodiui vias duras. Perfice
gressus meos in semitis tuis:
vt non moueant vestigia mea.
Ego clamaui quoniā exaudi
sti me de⁹: inclina aurē tuā mi
chi et exaudi vba mea. Miri
fica mias tuas: q̄ saluos facis
sperātes in te. A resistentibus
dextere tue custodi me: vt pu
pillam oculi. Sub vmbra ala
rum tuarum protege me: a facie
impiorum q̄ me afflixerunt. Ini
mici mei aiam meā circundede
runt: adipē suum ꝯcluserūt: os
eorum locutū est supbiā. Proici
entes me nunc circūdederunt
me: oculos suos statuerunt de
clinare in terram. Susceperūt
me sicut leo paratus ad pdā: ⁊
sicut catulus leonis habitās in
abditis. Exurge dn̄e preueni
eum ⁊ supplanta eū: eripe ani
mam meam ab impio: frameā
tuam ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra di
uide eos in vita eorum: de absco
ditis tuis adimpletus est vent
eorum. Saturati sunt filijs:
⁊ dimiserunt reliquias suas p
uulis suis. Ego autem in iusti
cia apparebo cōspectui tuo: sa
tiabor cū apparuerit gloria tua.
Gloria pr̄i. An. Letamini cū
hierusalem: ⁊ exultate in ea oēs
qui diligitis eā ineternum. An.
Pectora nostra tibi tu cōditor
orbis a dure igne pio purgans
atq3 cremando probans. Aña:
Exaudi domine deprecationem

meam. In aduetu dñi. An. Leuabit. Ab octa. epypha. vsq3 ad lxx. & ab oct. penthe. vsq3 ad aduentum dñi diebus dominicis ã. Tu populũ. A septua. vsq3 ad pasch. dominicis diebus An. Eripe me deus. Ps. xvij.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum & refugiũ meũ & liberator me⁹. Deus meus adiutor meus: & sperabo in eũ. Protector meus & cornu salutis mee & susceptor meus. Laudãs inuocabo dñm: & ab inimicis meis saluus ero. Circundederũt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Dolores inferni circũdederũt me: pocccupauerũt me laq̃i mortis. In tribulatiõe mea inuocaui dñm: et ad deũ meum clamaui. Et exaudiuit de templo sancto suo vocẽ meã: & clamor meus in cõspectu ei⁹ introiuit in aures ei⁹. Cõmota est & cõtremuit terra fundamenta mõtiũ cõturbata sunt: & cõmota sũt qm̃ iratus est eis. Ascẽdit fumus in ira eius / & ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sũt ab eo. Inclinauit celos et descendit: & caligo sub pedibus eius. Et ascẽdit sup cherubin & volauit sup pẽnas ventorũ. Et posuit tenebras latibulũ suũ i circuitu ei⁹: tabernaculũ ei⁹ tenebrosa aq̃ in nubib⁹ aeris. Pre fulgore in cõspectu ei⁹ nubes transierunt: grando et carbones ignis. Et intonuit de celo dñs & altissimus dedit vocẽ suã: grando & carbones ignis. Et misit sagittas suas & dissipauit eos: fulgura multiplicauit & conturbauit eos. Et apparuerunt fontes aquarũ: & reuelata sunt fundamẽta orbis terrarũ. Ab increpatiõe tua dñe: ab inspiratione spũs ire tue. Misit de summo & accepit me: & assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de iĩmicis meis fortissimis / & ab his q̃ oderũt me: qm̃ cõfortati sunt super me. Preuenerunt me in die afflictionis mee: & fact⁹ est dñs protector meus. Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit qm̃ voluit me. Et retribuet michi dñs scdm̃ iusticiam meã: & secũdum puritatẽ manuũ mearũ retribuet miht. Quia custodiui vias dñi: nec ipie gessi a deo meo. Quoniam omnia iudicia eius in cõspectu meo: & iusticias ei⁹ nõ repuli a me. Et ero inmaculatus cum eo: & obseruabo me ab iniq̃tate mea. Et retribuit michi dominus scdm̃ iusticiam meam: & secundũ puritatẽ manuum mearum in cõspectu oculorum eius. Cũ sancto sanctus eris: & cũ viro innocẽte innocẽs eris. Et cũ electo electus eris: et cum peruerso peruerteris. Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis. Quoniã tu illuminas lucernã meã

dñe: deus meus illumina tene bras meas. Qm̃ in te eripiar a tentatiõe: et in deo meo trãsgrediar murũ. Deus meus impolluta via ei⁹ / eloq̃a dñi igne examinata: ꝓtector ẽ oim̃ sperãtiũ in se. Qm̃ q̃s de⁹ ꝑter dñm: aut q̃s deus ꝑter deũ nostrũ? De⁹ qui ꝑcinxit me ꝟtute: et posuit imaculatã viã meã. Qui perfecit pedes meos tã q̃s ceruoꝝ: et sup excelsa statuens me. Qui docet man⁹ meas ad ꝓliũ: et posuisti vt arcũ ereũ brachia mea. Et dedisti michi ꝓtectionẽ salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me i finẽ: et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gress⁹ meos subtus me: et nõ sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et ꝯprehendã illos: et nõ ꝯuertar donec deficiãt. Cõfringã illos nec poterũt stare: cadent subt⁹ pedes meos. Et ꝑcinxisti me ꝟtute ad bellũ: et supplãtasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: et odiẽtes me disꝑdidisti. Clamauerunt nec erat qui saluos faceret: ad dñm nec exaudiuit eos. Et ꝯminuã eos vt puluerẽ añ faciẽ vẽti: vt lutũ plateaꝝ delebo eos. Eripies me de ꝯtradictionib⁹ populi: ꝯstitues me i caput gẽtiũ. Popul⁹ quẽ non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mẽtiti sunt michi: filij alieni inueterati sunt: et claudicauerũt se mitis suis. Uiuit dñs et bñdictus de⁹ meus: et exalteẽ de⁹ salutꝫ mee. De⁹ q̃ das vĩdictas mihi et subdis pp̃los sub me: liberator meus de inimicis meis iracũdis. Et ab insurgentib⁹ in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus dñe: et nomini tuo psalmũ dicã. Magnificãs salutes regis ei⁹: et faciens miaꝫ xp̃o suo dauid: et semini ei⁹ vsq̃ in seculũ. Gloria.

An. Leuabit dñs signũ in nationib⁹: et ꝯgregabit dispsos isrl. ℣. Egrediet dñs de loco sancto suo. ℟. Ueniet vt saluet populũ suũ. An. Tu populũ humilẽ saluasti ab hoste redẽptor: atq̃ superba tuo colla p̄mis iaculo. ℣. Eripe me de⁹ me⁹ de inimicis meis fortissimis. ℣. Media nocte surgebam. ℟. Ad confitendũ tibi. Mis. lit. xl. In tercio noctur. in aduentu do. An. Erumpant montes. Ab octa. epypha. vsq̃ ad. lxx. et ab octa. penthecoste. vsq̃ ad aduen. do. diebus dominicis An. Sponsus. A. lxx. vsq̃ ad pasch. dieb⁹ do. An Nõ sunt loquele. ps. xviij.

Celi enarrant gloriã dei: et opera manuũ eius annũciat firmamẽtũ. Dies diei eructat verbũ: et nox nocti indicat scientiã. Non sunt loquele neq̃ sermões: quoꝝ nõ audiãt voces eoꝝ. In oẽm terrã exiuit

sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tāquā spōsus procedens de thalamo suo. Exultavit ut gygas ad currēdā viā: a sūmo celo egressio ei9. Et occursus eius usqz ad summū ei9: nec est qui se abscōdat a calore ei9. Lex dñi immaculata cōvertēs aīas: testimoniū dñi fidele sapientiā prestās parvulis. Iusticie dñi recte letificantes corda: preceptū dñi lucidum illuminans oculos. Timor dñi sanctus permanet in seculū seculi: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia super aurū et lapidē preciosum multum: et dulciora super mel et favū. Etenī servus tuus custodit ea in custodiēdis illis retributio multa. Delicta q̄s itelligit ab occultis meis mūda me: et ab alienis parce servo tuo. Si mei nō fuerint dominati tūc īmaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Et erunt ut complaceāt eloquia oris mei et meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. Domine adiutor me9: et redēptor meus. Gloria pri. An. Erūpāt mōtes iocūditatē/ et colles iusticiā: quia lux mūdi dñs cum potentia venit. An. Sponsus ut e thalamo processit xp̄s in orbem: descendēs celo inire salutifero. A. Nō sūt loquele neqz sermones: quorum non audiantur voces eorum. An. Bonā in syon. Psalmus. xix.

Exaudiat te domin9 i die tribulatiōis: protegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxiliū de sācto: et de syō tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui: et olocaustū tuū pīguefiat. Tribuat tibi secūdum cor tuum: et omne consilium tuum cōfirmet. Letabimur i salutari tuo: et in nomine dei nr̄i magnificabimur. Impleat dñs oēs petitiōes tuas: nūc cognovi qm̄ salvū fecit dñs christum suū. Exaudiet illū de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius. Hi in currib9 et hi in equis: nos aūt in nomine dei nostri invocabimus. Ipsi obligati sunt et ceciderūt: nos aūt surreximus et erecti sum9. Dñe salvum fac regē: et exaudi nos in die qua invocaverimus te. Gloria. In adventu do. An. Bonam in syon salutē: et in hierl'm gl'iam meam alla. In oct. epy. et pēth. A. Auxilium nobis salvator mitte salutis: et tribuas vitā tpe ppetuo. In. lxx. et. xl. An. Exaudiat te dñs i die tribulationis. Psalmus. xx.

Domine in virtute tua letabitur rex: et sup salutare tuum exultabit vehementer. Desideriū cordis eius tribuisti ei: et voluntate labiorum ei9 nō fraudasti eū. Qm̄ prevenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Vitā petijt a te et tribuisti ei lōgitu

dinem dierum in seculū/ ⁊ i se-
culum seculi. Magna est gl'ia
eius in salutari tuo: gloria⁊ et
magnum decorē impones sup
eū. Q̄m dabis eū i bñdictiōez
in seculū seculi: letificabis euz
in gaudio cuz vultu tuo. Q̄m
rex sperat in dño: ⁊ in mīa al-
tissimi non cōmouebitur. In-
ueniatur manus tua omnibus
inimicis tuis: dextera tua inue-
niat oēs q̄ te oderunt. Pones
eos vt clibanum ignis in tēpo-
re vultus tui/ dñs in ira sua cō
turbabit eos: et deuorabit eos
ignis. Fructum eorū de terra
perdes: ⁊ semē eorum a filijs ho-
minum. Q̄m declinauerūt in
te mala: cogitauerūt ɔsilia que
non potuerunt stabilire. Q̄m
pones eos dorsum: in reliquijs
tuis preparabis vultum eorū.
Exaltare dñe in virtute tua:
cantabimus ⁊ psallemus ℣tu-
tes tuas. Gl'ia. Aña. Hoc est testi-
monū qd̄ phibuit iohannes q̄
post me venit ante me fact⁹ ē.
℣. Egrediet' virga d̄ radice ies-
se. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascē-
det. Añ. Rex sine fine manens
miseris tu parce ruinis p̄mia
concedens: et tua cūcta regēs.
Añ. Domine in virtute tua le-
tabitur rex. ℣. Exaltare domie
in virtute tua. ℟. Cantabim⁹
⁊ psallemus virtutes tuas. Ni-
si in. xl. ℣ sacerdotalis. Excel-
sus super oēs gentes domin⁹.
℟. Et super celos gloria eius.
In laudibus antiphona.

Regnabit dominus precin-
ctus fortitudine cū deco-
re virtutū: cuius sedes parata
est in eternum. Ps. Dñs regna
uit decorem. cū ceteris. Cap'm.
Benedictio ⁊ claritas ⁊ sa-
pientia ⁊ gratiarū actio:
honor/ ℣t⁹/ ⁊ fortitudo deo no-
stro in secula seculorum. Am.
Deo grās. Hymnus.
Ecce iam noctis tenuatur
vmbra/ lucis aurora ruti-
lās choruscat: nisibus totis ro-
gitemus omnes/ cunctipotētē.
Ut deus noster miserat⁹ oēz/
pellat lāguorē tribuat salutē:
donet ⁊ nobis pietate patris/ re-
gna polorum. Prestet. ℣. Dñs
regnauit decorem indutus est.
℟. Indut⁹ est dñs fortitudinē
⁊ precinxit se. Ad bened. añ. ad
tēp⁹. ptinēs cū orōne de do. cur-
rēte quā reperies post expōnez
que tunc dicta fuerit in matu.
Ibi di q̄ sequūtur tam scripti
q̄ signati vsq; ad Dominus il-
luminatio. dñe ad p̄mā dñicis
diebus q̄n fit de tpe a fest. puri.
beate marie vsq; ad pascha. Et
ab oct. penthe. vsq; ad diē nati.
do. Ad primā hy⁹ Iā lucis. Añ
Gloria tibi trinitas. Ps. xxi.
Deus deus meus respice i
me q̄re me dereliquisti lō-
ge a salute mea: ℣ba delictorum
meorum. Deus meus clamabo p
diem ⁊ non exaudies: ⁊ nocte ⁊
non ad insipientia⁊ mihi. Tu
aūt in sctō habitas: laus israel
In te sperauerūt p̄res nostri

sperauerũt & liberasti eos. Ad te clamauerũt & salui facti sũt in te sperauerũt & non sunt cõfusi. Ego autem sum vermis et nõ homo: opprobriũ hoim et abiectio plebis. Oẽs videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis & mouerũt caput. Sperauit i dño eripiat eũ: saluum faciat eũ qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberib⁹ mr̃is mee in te proiectus sum ex vtero. De ventre matris mee deus me⁹ es tu: ne discesseris a me. Qm̃ tribulatio proxima est: qm̃ non est qui adiuuet. Circundederunt me vituli multi: thauri pingues obsederũt me. Aperuerũt super me os suũ: sicut leo rapiẽs & rugiẽs. Sicut aqua effusus sum: & disperſa sunt oia ossa mea. Factum est cor meum tanq̃ cera liquescens: in medio ventris mei. Aruit tanq̃ testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucib⁹ meis: et i puluerem mortis deduxisti me. Qm̃ circũdederũt me canes multi: consilium malignãtium obsedit me. Foderũt man⁹ meas & pedes meos: dinumerauerũt oia ossa mea. Ipsi vero cõsiderauerũt & inspexerũt me: diuiserũt sibi vestimẽta mea & super vestẽ meã miserunt sortem. Tu aũt dñe ne elõgaueris auxilium tuum a me: ad defensionẽ meã cõspice. Erue a framea deus aiam meam: & de manu canis vnicã meã. Salua me ex ore leonis: et a cornib⁹ vnicorniũ hũilitatẽ meã. Narrabo nomen tuũ fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersum semen iacob glorificate eũ. Timeat eũ oẽ semen israel: qm̃ nõ spreuit neq̃ despexit deprecationẽ pauperis. Nec auertit faciem suã a me: et cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me. Apud te laus mea i ecclia magna: vota mea reddã in cõspectu timẽtiũ eũ. Edẽt pauperes & saturabunt et laudabũt dñm q̃ reqrũt eũ: viuẽt corda eorũ i sclm scli. Reminiscẽtur & cõuertẽt ad dñm: vniuersi fines terre. Et adorabũt i cõspectu ei⁹: vniuerse familie gẽtiũ. Qm̃ dñi est regnũ: et ipse dñabit gẽtiũ. Manducauerũt & adorauerũt oẽs pingues terre: in cõspectu ei⁹ cadẽt oẽs q̃ descẽdũt i terrã. Et aia mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi. Annũciabit dño gñatio vẽtura: et annũciabũt celi iusticiam ei⁹ pplo qui nascetur quem fecit dominus. Ps. xxii.

Domin⁹ regit me & nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Super aquã refectionis educauit me: aiam meã cõuertit. Deduxit me sup semitas iusticie: ppter nomẽ suũ. Nã et si ambulauero in medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecum es

Uirga tua ⁊ baculꝰ tuꝰ: ipsa
me cōsolata sunt. Parasti in
ↄspectu meo mēsā: aduersus
eos q̄ tribulāt me. Impingua
sti in oleo caput meū: et calix
meꝰ inebriās q̄͞ preclarus est.
Et mīa tua subsequetur me:
oībꝰ diebꝰ vite mee. Et vt ihabitem
in domo dñi: in lōgitu-
dinem dierum. ps. xxiij.

Domini est terra ⁊ pleni-
tudo eiꝰ orbis terraꝝ: et vniuer
si q̄ habitāt in eo. Quia ipse sup
maria fundauit eū: et sup flu-
mina p̄parauit eū. Quis ascē
det ī mōtē dñi: aut q̄s stabit in
loco scō eiꝰ? Innocēs mani-
bus ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit
in vano aīam suā: nec iurauit
in dolo p̄xio suo. Hic accipiet
benedictionem a dño: et mīam
a deo salutari suo. Hec est ge
neratio querentiū eū: querētiū
faciē dei iacob. Attollite por-
tas p̄ncipes vr̄as ⁊ eleuamini
porte eternales: ⁊ introibit rex
glorie. Quis est iste rex glie?
dñs fortis ⁊ potēs: dñs potens
in prelio. Attollite portas pri
cipes vr̄as et eleuamini porte
eternales: et introibit rex glie.
Quis est iste rex glie? dñs vir
tutū ipse est rex glie. ps. xxiiij.

Ad te dñe leuaui animam
meā: deus meꝰ in te cōfi
do nō erubescā. Neq̄ irrideāt
me inimici mei: etenī vniuersi
qui sustinēt te non cōfundētur.
Confundātur oēs iniqua agē-
tes: supuacue. Uias tuas dñe
demōstra michi: et semitas tu
as edoce me. Dirige me in ve
ritate tua et doce me: q̄ tu es
deꝰ saluator meꝰ et te sustinui
tota die. Reminiscere misera
tionū tuaꝝ dñe: et mīaꝝ tuaꝝ
que a seculo sunt. Delicta iu-
uētutis mee: et ignorātias me
as ne memineris. Scd̄m mīam
tuā memēto mei tu: p̄pter bo-
nitatem tuā dñe. Dulcis ⁊ re
ctus dñs: p̄pter hoc legē dabit
delinquētibꝰ in via. Diriget
māsuetos ī iudicio: docebit mi
tes vias suas. Uniuerse vie
dñi mīa ⁊ veritas: requirētibꝰ
testamētum eiꝰ et testimonia
eius. Propter nomen tuū dñe
p̄piciaberis peccato meo: mul
tum est enim. Quis est homo
qui timet dñm: legē statuit ei
in via quā elegit. Anima eius
in bonis demorabit: et semen
eiꝰ hereditabit terrā. Firma
mētum est dñs timētibꝰ eum:
et testamētum ipsiꝰ vt mani-
festetur illis. Oculi mei sem-
per ad dñm: q̄m ipse euellet de
laqueo pedes meos. Respice
in me ⁊ miserere mei: q̄ vnicꝰ
et pauper sum ego. Tribula-
tiones cordis mei multiplica-
te sunt: de necessitatibꝰ meis
erue me. Uide humilitatem
meā et laborem meū: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Respi-
ce inimicos meos quoniā mul
tiplicati sunt: et odio iniquo o-
derunt me. Custodi animam
meā et erue me: nō erubescam

qm̄ speraui in te. Innocētes et recti adheserūt michi: q2 su stinui te. Libera de9 israel: ex oib9 tribulatiōib9 suis. ps. xxv.
Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocētia mea ingressus sum: et in dn̄o sperās non infirmabor. Proba me dn̄e ꝛ tēta me: vre renes meos et cor meum. Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: et cōplacui in veritate tua. Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerētib9 non introibo. Odiui ecclīam malignātium: et cū impijs non sedebo. Lauabo inter innocentes manus meas: et circūdabo altare tuū dn̄e. Ut audiā vocem laudis: et enarrem vniuersa mirabilia tua. Dn̄e dilexi decorem dom9 tue: et locū habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs de9 aiam meā: et cum viris sanguinum vitam meam. In quor manib9 iniquitates sūt: dextera eor repleta est muneribus. Ego aūt i innocētia mea ingressus sū: redime me et miserere mei. Pes eīn me9 stetit in directo: in ecclesijs benedicam te dn̄e. ps. Deus i nomine. Gloria pr̄i. ps. Confitemini. Glia patri. Et sic fit a lxx. vsq3 ad pascha loco Confitemini dicet. Dn̄s regnauit decorē siue Jubilate deo. Gloria pr̄i. ps. Beati immaculati, cū ceteris sequeñ. vt infra in loco suo inuenies. ¶ Feria scd̄a ad matutinas Inuit. Venite exul. do. hymn9. Nocte surgē. ps. xxvi.
Dominus illuminatio mea: ꝛ sal9 mea quē timebo. Dn̄s protector vite mee: a quo trepidabo. Dum appropiant sup me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulāt me inimici mei ipsi infirmati sunt ꝛ ceciderūt. Si cōsistāt aduersum me castra: non timebit cor meū. Si exurgat aduersum me preliū: in hoc ego sperabo. Unam petij a dn̄o hanc requirā: vt inhabitem in domo dn̄i oībus diebus vite mee. Ut videam voluntatem dn̄i: et visitem tēplū eius. Qm̄ abscōdit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: et nūc exaltauit caput meum sup inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cātabo et psalmum dicam dn̄o. Exaudi dn̄e vocem meā qua clamaui ad te: miserē mei et exaudi me. Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuam dn̄e requiram. Ne auertas faciem tuā a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinquas me: neq3 despicias me deus salutaris me9. Qm̄ pater meus ꝛ mater mea dereliquerūt me: dn̄s aūt assumpsit me.

Legem pone michi dñe i via
tua: ⁊ dirige me i semita recta
ꝑpter inimicos meos. Ne tra
dideris me i aīas tribulātium
me: qm̄ insurrexerūt in me te-
stes iniqui ⁊ mētita es iniqtas
sibi. Credo videre bona dñi:
in terra viuētiū. Expecta dñz
viriliter age: et cōfortetur cor
tuū et sustine dñm. ps. xxvij.
Ad te dñe clamabo deus
me⁹ ne sileas a me: neqñ
taceas a me et assimilabor de-
scēdētib⁹ in lacū. Exaudi dñe
vocē deprecationis mee dū oro
ad te: dum extollo man⁹ meas
ad tēplū sanctū tuū. Ne simul
tradas me cū pctōrib⁹: et cum
operātib⁹ iniquitatem ne per-
das me. Qui loquunt pacem
cū pximo suo: mala aūt in cor-
dibus eoꝝ. Da illis scdm ope
ra eoꝝ: et scdm nequitiā adin-
uētionum ipoꝝ. Scdm opera
manuū eoꝝ tribue illis: redde
retributionem eoꝝ ipis. Qm̄
non intellexerūt opera dñi / et
in opera manuum ei⁹ destrues
illos: et nō edificabis eos. Be
nedict⁹ dñs: qm̄ exaudiuit vo-
cem deprecationis mee. Dñs
adiutor me⁹ et ptector me⁹: et
in ipso sperauit cor meū et ad-
iutus sum. Et refloruit caro
mea: et ex volūtate mea cōfite
bor ei. Dñs fortitudo plebi sue
et ptector saluationū xpi sui ē.
Saluum fac ppl'm tuū dñe et
bñdic hēditati tue: et rege eos
et extolle illos vsqꝫ ineternū.

Gloria. an. Dñs defensor vite
mee. an. Adorate. ps. xxviij.
Afferte dño filij dei: affer
te dño filios arietū. Af-
ferte dño gl'iaꝫ et honorē / affer
te dño gl'iaꝫ nomini ei⁹: adora
te dñm in atrio scto ei⁹. Uox
dñi sup aquas / de⁹ maiestatis
intonuit: dñs sup aquas mul-
tas. Uox dñi in virtute: vox
dñi in magnificētia. Uox dñi
cōfringētis cedros: et cōfriget
dñs cedros libani. Et commi
nuet eos tāqꝫ vitulum libani:
et dilect⁹ queadmodum filius
vnicorniū. Uox dñi intercidē
tis flāmā ignis / vox dñi cōcutiē
tis desertū: et cōmouebit dñs
desertum cades. Uox dñi pre
parātis ceruos / et reuelabit cō
dēsa: et in tēplo ei⁹ oēs dicent
gloriā. Dñs diluuium inhabi
tare facit: et sedebit dñs rex in
eternum. Dñs virtutem po-
pulo suo dabit: dñs benedicet
populo suo in pace. ps. xxix.
Exaltabo te dñe qm̄ susce
pisti me: nec delectasti ini
micos meos super me. Dñe
de⁹ me⁹ clamaui ad te: et sana-
sti me. Dñe eduxisti ab infer-
no aīam meā: saluasti me a de
scēdētibus in lacum. Psallite
dño sancti eius: et cōfitemini
memorie sctitatis eius. Qm̄
ira i indignatiōe ei⁹: et vita in
volūtate ei⁹. Ad vesperū de-
morabitur fletus: et ad matu-
tinum leticia. Ego aūt dixi in
abundantia mea: non mouebor

ineternum. Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem. Auertisti faciē tuā a me: et factus sum cōturbat⁹. Ad te dn̄e clamabo: et ad deū meū deprecabor. Que vtilitas in sanguie meo: dū descēdo in corruptionem? Nunquid cōfitebit tibi puluis: aut annūciabit veritatem tuam? Audiuit dn̄s et misert⁹ est mei: dn̄s factus est adiutor meus. Conuertisti planctum meum in gaudiū michi: concidisti saccū meū et circūdedisti me leticia. Ut cātet tibi gloria mea et non compungar: dn̄e deus me⁹ ineternum confitebor tibi. Gloria patri. An. Adorate dn̄m in aula sancta eius. An. In tua. Ps. xxx.

In te dn̄e speraui non cōfundar ineternū: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuā: accelera vt eruas me. Esto michi in deū ptectorem et in domum refugij: vt saluū me facias. Qm̄ fortitudo mea et refugiū meū es tu: et propter nomen tuū deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quē abscōderūt michi: qm̄ tu es protector meus. In man⁹ tuas dn̄e cōmendo spiritū meū: redemisti me dn̄e deus veritatis. Odisti obseruātes vanitates: superuacue. Ego aūt in dn̄o speraui: exultabo et letabor in mīa tua. Qm̄ respexisti humilitatem meā: saluasti de necessitatib⁹ aiam meā. Nec cōclusisti me in manib⁹ inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei dn̄e qm̄ tribulor: cōturbatus est in ira ocul⁹ me⁹ aia mea et vēter me⁹. Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: et ossa mea cōturbata sūt. Super oēs inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbāt me foras fugerūt a me: obliuioni dat⁹ sum tanq̄ mortu⁹ a corde. Factus sum tanq̄ vas perditū: qm̄ audiui vituperationem multorū cōmorātium in circuitu. In eo dum cōuenirēt simul aduersum me: accipere aiam meam consiliati sunt. Ego aūt in te speraui dn̄e dixi dn̄s de⁹ me⁹ es tu: in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorū meorū: et a psequētib⁹ me. Illustra faciē tuā super seruum tuum: saluum me fac in mīa tua dn̄e: non cōfundar qm̄ inuocaui te. Erubescant impij et deducātur in infernū: muta fiāt labia dolosa. Que loquūtur aduersus iustum iniquitatem: in superbia et in abusione. Quā magna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quā abscōdisti timētib⁹ te. Perfecisti eis qui sperāt i te: in cōspectu filiorū hoim. Abscondes eos i abscōdito faciei tue: a cō

turbatiōe hoīz. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguaꝝ. Bñdict⁹ dñs qm̄ mirificauit miam suā michi: in ciuitate munita. Ego aūt dixi in excessu mētis mee: proiectus sum a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocem oratiōis mee: dū clamarē ad te. Diligite dñm oēs sancti ei⁹: qm̄ veritatē requiret dñs ꝛ retribuet abūdāter faciētib⁹ sup biam. Viriliter agite ꝛ cōfortetur coꝛ vestrum: oēs qui speratis in dño. Psalmus. xxxi.

Beati quoꝝ remisse sūt iniquitates: et quoꝝ tecta sunt pctā. Beatus vir cui non imputauit dñs pctm̄: nec est in spū ei⁹ dol⁹. Qm̄ tacui inueterauerunt ossa mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata est sup me manus tua: ꝯuersus sum i erūna mea dum configit̄ spina. Delictū meū cognitū tibi feci: et iniusticiā meā non abscōdi. Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiā meā dño: et tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs sctūs: in tēpore oppoꝛtuno. Verūtamen in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatione que circūdedit me exultatio mea erue me a circūdātib⁹ me. Intellectum tibi dabo ꝛ instruā te in via hac qua gradieris firmabo sup te oclos meos. Nolite fieri sicut equus ꝛ mulus: quib⁹ non est intellect⁹. In chamo et freno maxillas eoꝝ constringe: qui non approximāt ad te. Multa flagella pctōꝛis: sperātem aūt in dño mīa circūdabit. Letamini in dño ꝛ exultate iusti: et gloꝛiamini oēs recti coꝛde. Gloꝛia pa. Sicut.

añ. In tua iusticia libera me dñe. ā. Rectos decet. ps. xxxij.

Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Confitemini dño in cythara: in psalterio decem choꝛdarum psallite illi. Cātate ei cāticū nouum: bene psallite ei in vociferatione. Quia rectū est verbum dñi: et oīa opera ei⁹ in fide. Diligit miam et iudiciū: mia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu oꝛis eius oīs virtus eoꝝ. Cōgregās sicut in vtre aquas maris: ponēs i thesauris abyssos. Timeat dñm oīs terra: ab eo aūt cōmoueātur oēs inhabitantes oꝛbem. Qm̄ ipse dixit ꝛ facta sunt: ipse mandauit ꝛ creata sunt. Dñs dissipat consilia gentium reprobat autem cogitationes populoꝝ: et reprobat cōsilia principum. Cōsilium aūt dñi ineternum manet: cogitatiōes coꝛdis ei⁹ in generatione et generationem. Beata gens cuius est dominus deus eius: populus quē elegit in hereditatem sibi. De celo respexit dominus: vi

dit oēs filios hoim. De p̄pa
rato habitaculo suo: respexit
sup oēs q̄ habitāt terrā. Qui
finxit sigillatim corda eorum:
qui intelligit oīa opera eorum
Non saluatur rex per multā
virtutē: et gygas non saluabi
tur in multitudie ꝟtutis sue.
Fallax equus ad salutem: in
abūdātia aūt virtutis sue non
saluabit. Ecce oculi dn̄i sup
metuētes eū: et in eis qui spe
rāt super mia eius. Ut eruat
a morte aīas eoꝝ: et alat eos
in fame. Aīa nostra sustinet
dn̄m: qm̄ adiutor ⁊ ptector no
ster est. Quia in eo letabitur
cor nostrum: et in noīe sancto
eius sperauimus. Fiat mia
tua dn̄e super nos: quēadmo
dum sperauim⁹ i te. Ps. xxxiij.
Benedicam dn̄m in omni
tēpore: semper laus eius
in ore meo. In dn̄o laudabi
tur aīa mea: audiāt mansueti
et letētur. Magnificate dn̄m
mecum: et exaltemus nomen
eius i idipm. Exquisiui dn̄m
et exaudiuit me: et ex oib⁹ tri
bulationib⁹ meis eripuit me.
Accedite ad eum ⁊ illumina
mini: et facies vestre non con
fundētur. Iste pauper clama
uit ⁊ dn̄s exaudiuit eum: et de
oib⁹ tribulationib⁹ ei⁹ salua
uit eū. Immittit āgel⁹ dn̄i
i circuitu timētiū eū: ⁊ eripiet
eos. Gustate ⁊ videte qm̄ sua
uis est dn̄s: beat⁹ vir q̄ sperat
in eo. Timete dn̄m oēs sancti
eius: qm̄ non est inopia timēti
bus eum. Diuites egnerūt et
esurierūt: inquirētes aūt dn̄m
non minuētur omi bono. Ue
nite filij audite me: timorem
dn̄i docebo vos. Quis est ho
mo qui vult vitā: diligit dies
videre bonos? Prohibe liguā
tuā a malo: et labia tua ne lo
quātur dolum. Diuerte a ma
lo et fac bonū: inquire pacem
et persequere eā. Oculi dn̄i su
per iustos: et aures ei⁹ ad pre
ces eoꝝ. Uultus aūt dn̄i sup
faciētes mala: vt pdat de ter
ra memoriā eoꝝ. Clamaue
rūt iusti et dn̄s exaudiuit eos:
et ex oibus tribulationib⁹ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta est dn̄s
his qui tribulato sunt corde:
et humiles spū saluabit. Mul
te tribulationes iustoꝝ: et de
oib⁹ his liberabit eos domin⁹.
Custodit dn̄s oia ossa eorum:
vnum ex his non conteretur.
Mors pctoꝝ pessima: et q̄ ode
runt iustum delinquēt. Redi
met dn̄s aīas seruoꝝ suoꝝ: et
non delinquēt oēs qui sperant
in eo. Gloria pa. An. Rectos
decet collaudatio. Ps. xxxiiij.
Iudica dn̄e nocentes me:
expugna ipugnantes me
Apprehende arma ⁊ scutum:
et exurge in adiutoriū mihi.
Effunde frameam ⁊ cōclude
aduersus eos qui persequun
tur me: dic aīe mee salus tua
ego sum. Confundātur ⁊ re
uereantur: querētes animam

meam. Auertātur retrorsum
et confundātur: cogitātes mi-
chi mala. Fiāt tanq̄ puluis
ante faciem venti: et angelus
dn̄i coartans eos. Fiat via il-
loꝝ tenebre ⁊ lubricū: et ange
lus dn̄i ꝑsequēs eos. Qm̄ gra
tis abscōderūt michi interitū:
laquei sui supuacue exprobra
uerūt aiam meā. Ueniat illi
laqueus quē ignorat: et captio
quā abscōdit apprehēdat eum
et in laqueū cadat in idipm.
Aia aūt mea exultabit in do
mino: et delectabit sup saluta
ri suo. Oia ossa mea dicēt: dn̄e
q̄s similis tibi? Eripiēs ino-
pem de manu fortioꝝ ei⁹: ege
num ⁊ pauperem a diripienti
bus eū. Surgētes testes ini-
qui: que ignorabam interroga
bāt me. Retribuebant michi
mala pro bonis: sterilitatem
aie mee. Ego aūt cum michi
molesti essent: induebar cilicio
Humiliabam i ieiunio aiam
meā: et oratio mea i sinu meo
cōuertet. Quasi ꝓximum et
quasi fratrē nostrū sic cōplace
bam: quasi lugēs ⁊ contristat⁹
sic humiliabar. Et aduersum
me letati sunt ⁊ cōuenerūt: cō
gregata sunt sup me flagella
et ignoraui. Dissipati sūt nec
cōpuncti tētauerūt me: subsan-
nauerūt me subsannatiōe: frē
duerūt super me dentib⁹ suis.
Domie q̄n respicies restitue
aiaȝ meā a malignitate eoꝝ:
a leonib⁹ vnicā meā. Cōfite-
bor tibi i ecclia magna: i pplo
graui laudabo te. Non super
gaudeāt michi q̄ aduersantur
michi inique: q̄ oderūt me gra
tis ⁊ annuūt oculis. Qm̄ mi
chi q̄dē pacifice loquebātur: et
in iracūdia terre loquētes do-
los cogitabāt. Et dilatauerūt
sup me os suum: dixerūt euge
euge viderūt ocli nri. Uidisti
dn̄e ne sileas: dn̄e ne discedas
a me. Exurge ⁊ intēde iudicio
meo: de⁹ me⁹ et dn̄s meus in
causam meā. Iudica me scdȝ
iusticiā tuā dn̄e de⁹ me⁹: et nō
supgaudeāt michi. Non dicāt
in cordibus suis euge euge aie
nre: nec dicāt deuorabim⁹ eū.
Erubescāt ⁊ reuereant simul
q̄ gratulant malis meis. In
duātur cōfusione et reuerētia:
q̄ maligna loquūtur sup me.
Exultēt ⁊ letēt q̄ volūt iusti-
ciā meā: et dicāt sēp magnifi-
cetur dn̄s q̄ volūt pacem serui
eius. Et lingua mea medita-
bitur iusticiā tuā: tota die lau
dem tuam. Ps. xxxv.

Dixit iniust⁹ vt delinquat
in semetipo: nō est timor
dei ante oclos ei⁹. Qm̄ dolose
egit i ꝯspectu ei⁹: vt inueniat
iniquitas ei⁹ ad odiū. Uerba
oris ei⁹ iniq̄tas et dol⁹: noluit
intelligere vt bn̄ ageret. Ini
quitatem meditat⁹ est i cubili
suo: astitit oi vie nō bone: mali
ciā aūt nō audiuit. Dn̄e i celo
mia tua: ⁊ v̄itas tua vsq̄ ad nu
bes. Iusticia tua sicut mōtes

dei: iudicia tua abyssus multa. Homines et iumēta saluabis dñe: quēadmodum multiplicasti miam tuā deus. Filij autē hoīm: in tegmine alaꝶ tuarū sperabūt. Inebriabuntur ab vbertate dom⁹ tue: et torrente voluptatis tue potabis eos. Quoniam apō te ē fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen Pretēde miam tuā scientib⁹ te: et iusticiā tuā his q recto sūt corde. Nō veniat michi spes supbie: et manus peccatoris nō moueat me. Ibi ceciderūt qui operant iniquitatē: expulsi sūt nec potuerūt stare. Gloria patri. Sicut erat in princi. An. Expugna ipugnātes me. An. Reuela domino. Ps. xxxvj.

Noli emulari in malignātibus: neq; zelaueris facientes iniqtatem. Quoniam tanq̄ fenum velociter arescent: et quēadmodū olera herbarū cito decidēt. Spera in dño et fac bonitatem et inhabita terram: et pasceris in diuitijs eius. Delectare in dño: et dabit tibi petitiōes cordis tui. Reuela domino viam tuam: et spera in eo et ipe faciet. Et educet quasi lumen iusticiam tuā: et iudiciū tuum tanq̄ meridiē: subditus esto dño et ora eum. Noli emulari in eo qui prosperatur ī via sua: et in homine faciente iniusticias. Desine ab ira et derelique furorem: noli emulari vt maligneris. Quoniam q malignātur exterminabunt: sustinentes aūt dñm ipsi hereditabunt terrā. Et adhuc pusillū et nō erit peccator: et queres locū ei⁹ et nō inuenies. Mansueti aūt hereditabunt terrā: et delectabuntur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: et stridebit super eū dentib⁹ suis Dñs aūt irridebit eū: qm̄ pspicit q veniat dies eius. Gladiū euaginauerūt peccatores: intēderunt arcū suum. Ut decipiant pauperē et inopem: vt trucidēt rectos corde. Gladi⁹ eorum intret in corda ipsoꝶ: et arcus eorū confringatur. Melius est modicū iusto: super diuitias peccatoꝶ multas. Quoniam brachia peccatorum cōterent: confirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs dies immaculatoꝶ: et hereditas eorū ineternū erit. Non cōfundent in tpe malo: et in diebus famis saturabūt: q2 peccatores peribunt. Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficiētes quemadmodū fumus deficient. Mutuabitur peccator et non soluet: iustus aūt miseret et tribuet. Quia benedicētes ei hereditabunt terram: maledicentes autē ei disperibunt. Apud dominum gressus hominis dirigetur: et viā ei⁹ volet. Cum ceciderit non collidetur: q2 dominus supponit manum suā. Iunior fui etenim senui: et non vidi iustum dereli

ctū: nec semen eius querens pa
nē. Tota die miseret᷑ ⁊ ꝯmo-
dat: ⁊ semen illius in bn̄dictio
ne erit. Declina a malo ⁊ fac
bonū: ⁊ inhabita in sclʒ seculi.
Quia dn̄s amat iudiciū ⁊ nō de
relinquet sanctos suos: in eter
nū ꝯseruabūt᷑. Iniusti puniē
tur: ⁊ semen impiorum peribit.
Iusti aūt hereditabūt terrā:
⁊ inhabitabūt in seculū seculi
sup eā. Os iusti meditabit᷑ sa
pientiā: et lingua eiꝰ loquetur
iudiciū. Lex dei eius in corde
ipsiꝰ: ⁊ nō supplātabunt᷑ gres-
sus eiꝰ. Cōsiderat peccator iu
stū: et querit mortificare euʒ.
Dn̄s aūt non derelinquet eū
in manibꝰ eiꝰ: nec dānabit eū
cū iudicabit᷑ illi. Expecta dn̄ʒ
⁊ custodi viā eiꝰ et exaltabit te
vt hereditate capias terrā: cuʒ
perierint peccatores videbis.
Vidi impiū superexaltatū et
eleuatum: sicut cedros libani.
Et transiui ⁊ ecce nō erat: q̄-
siui eum et nō est inuentus lo-
cus eius. Custodi innocentiā
et vide equitatē: qm̄ sunt reli-
quie homini pacifico. Iniusti
aūt disperibūt simul: reliquie
impiorū interibūt. Salus aūt
iustorū a dn̄o: et protector eorū
in tempore tribulationis. Et
adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit
eos / et eruet eos a peccatoribꝰ
⁊ saluabit eos q: sperauerūt in
eo. Psalmus .xxxvij.
Domīe ne in furore tuo ar
guas me: neq; i ira tua corripi-
as me. Qm̄ sagitte tue ifixe
sunt michi: ⁊ ꝯfirmasti sup me
manū tuā. Nō ē sanitas i car
ne mea a facie ire tue: nō ē pax
ossibus meis a facie pctōrum
meorū. Qm̄ iniq̄tates mee su
pgresse sūt caput meū: et sicut
onꝰ graue ḡuate sunt sup me.
Putruerūt ⁊ corrupte sūt ci-
catrices mee: a facie insipien-
tie mee. Miser factꝰ suʒ ⁊ cur
uatus suʒ vsq; in finē: tota die
ꝯtristatus ingrediebar. Qm̄
lumbi mei impleti sunt illusio
nibus: et non est sanitas in car
ne mea. Afflictus sum et hu-
miliatꝰ sum nimis: rugiebam
a gemitu cordis mei. Dn̄e an-
te omne desiderium meū: ⁊ ge
mitus meus a te non est abscō
ditus. Cor meum conturbatū
est / dereliquit me virtus mea:
et lumen oculorum meorum ⁊
ipsum non est mecum. Amici
mei et proximi mei: aduersum
me appropinquauerunt ⁊ stete
runt. Et qui iuxta me erāt de
longe steterūt: ⁊ vim faciebāt
qui querebant animam meaʒ.
Et qui inquirebant mala mi-
chi locuti sunt vanitates: ⁊ do-
los tota die meditabāt᷑. Ego
autem tanq̄ surdꝰ non audie
bam: et sicut mutus non ape-
riens os suum. Et factus suʒ
sicut homo non audiens: et nō
habens in ore suo redargutio-
nes. Quoniam in te dn̄e spe-
raui: tu exaudies me dn̄e deꝰ
meꝰ. Quia dixi nequā supergau

deāt michi inimici mei: et dum cōmonent pedes mei super me magna locuti sunt. Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper. Quoniam iniquitatē meā annūciabo: et cogitabo pro peccato meo. Inimici autē mei viuunt et cōfirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatē. Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne discesseris a me. Intēde in adiutoriū meū: dn̄e deus salutis mee. Gloria. An. Reuela dn̄o viā tuā. ℣. Dn̄e in celo mīa tua. Et veritas tua vsque ad nubes. ℣ sacerdota. Fiat mīa tua dn̄e super nos. Quēadmodū sperauimus in te. Qui ℣. dr̄ per totas feri. quando fit de tpe ab oct. epy. vsque ad. xl. et ab oct. penthe. vsque ad aduentū dn̄i: licet etiam fiat expositio. In laud. an̄. Miserere mei deus. ps. Ipsum. an̄. Intellige clamorem meū dn̄e. ps. Verba mea. an̄. Deus deus meus ad te de luce vigilo. psal. Ipsum. an̄. Conuersus est furor tuus.

Cāticū esaye. xij. caplo.

Confitebor tibi dn̄e quoniā iratus es michi: cōuersus est furor tuus et consolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agā et nō timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dn̄s et factus est michi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die cōfitemini dn̄o et inuocate nomē eius. Notas facite in populis adinuētiōes eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. Cātate dn̄o quoniā magnifice fecit: annūciate hoc in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syō: quia magnus in medio tui sanctus isrl̄. Gloria. An. Cōuersus est furor tuus dn̄e: et consolatus es me. An. Laudate dn̄m de celis. ps. Ipm. Capl'm.

Domine miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane: et salus nostra in tempore tribulationis. Deo gratias. Hy. Ecce iam noctis. ℣. In matutinis dn̄e meditabor in te. Quia factus es adiutor meus. Qui ℣. dicitur per totas ferias quando fit de tpe ab oct. epy. vsque ad. xl. et ab octa. pentheco. vsque ad aduen. do. licet fiat expō. Ad bened. an. Benedictus deus israel. ps. Ipm. Preces ad matutinas et vel quando fit de tpe quere infra post. iij. Et dicitur oro de dominica currēti: postea fiunt memorie cōes: quere eas post commune sanctorum. ¶ Feria. iij. ad matu. Inui. Iubilemus deo salutari nostro. ps. Venite. Hy. Nocte surgētes. an̄. Vt nō delinquam. Psalmus. xxxviij.

Dixi custodiam vias meas: vt non delinquā in ligua mea. Posui ori meo custodiā: cū cōsisteret

peccatoꝛ aduersum me. O b-
mutui ⁊ humiliat⁹ sũ ⁊ silui
a bonis: ⁊ doloꝛ me⁹ renouat⁹
est. C ōcaluit coꝛ meum intra
me: ⁊ in meditatiōe mea exar
descet ignis. L ocut⁹ sũ i lin
gua mea: notũ fac mihi dñe fi
nē meũ. E t numeꝝ dieꝝ meo
rũ q̄s est: vt sciaȝ q̄d desit mi-
chi. E cce mēsurabiles posui-
sti dies meos: ⁊ substātia mea
tanq̄ȝ nichilũ añ te. U erũta-
mē vniuersa vanitas: oīs ho
mo viuēs. U eruñtñ i imagīe
ꝑtransit homo: sed ⁊ frustra cō
turbat. T hesaurizat: ⁊ igno-
rat cui ↄgregabit ea. E t nunc
q̄ est expectatio mea nōne dñs
⁊ substātia mea apd te ē. A b
oībus iniquitatib⁹ meis erue
me: oppꝛobꝛiũ insipiēti dedi-
sti me. O bmutui ⁊ nō aperui
os meũ q̄m tu fecisti: amoue a
me plagas tuas. A fortitudie
man⁹ tue ego defeci i increpa-
tionibus: ꝓpt iniquitatē coꝛri
puisti hoiem. E t tabescere fe
cisti sicut araneā aīaȝ ei⁹: verũ
tamē vane ↄturbat oīs homo.
E xaudi oꝛonem meam dñe ⁊
depꝛecationē meā: auribus pci
pe lachꝛymas meas. N e siles
as q̄m aduena ego sũ apd te:
⁊ pegrin⁹ sicut oēs patres mei.
R emitte michi vt refrigerer
priusq̄ȝ abeā: ⁊ amplius nō ero
G loria patri. Psalmus .xxxix.
E Xpectās expectaui dñm:
⁊ intēdit michi. E t exau
diuit preces meas: ⁊ eduxit me
de lacu miserie ⁊ de luto fecis.
E t statuit supꝛa petrā pedes
meos: ⁊ direxit gressus meos.
E t immisit in os meũ cāticũ
nouũ: carmē deo nr̃o. U ide-
bunt multi ⁊ timebũt: ⁊ spera
bũt in dño. B eatus vir cuius
est nomē dñi spes ei⁹: ⁊ non re
spexit in vanitates et insani-
as falsas. M ulta fecisti tu dñe
de⁹ meus mirabilia tua: ⁊ cogi
tationibus tuis nō est qui silis
sit tibi. A nnunciaui ⁊ locut⁹
sũ: multiplicati sunt sup nu-
merũ. S acrificiũ ⁊ oblationē
noluisti: aures āt ꝑfecisti mihi
H olocaustũ ⁊ p pctō nō postu-
lasti: tunc dixi ecce venio. I n
capite libri scriptũ est de me
vt facerē volũtatē tuā: de⁹ me
us volui ⁊ legē tuaȝ in medio
coꝛdis mei. A nnunciaui iusti-
ciam tuā in eccl'ia magna: ecce
labia mea nō ꝓhibebo dñe tu
scisti. I usticiā tuā non absc̄ō
di in coꝛde meo: veritatē tuam
⁊ salutare tuũ dixi. N ō absc̄ō
di miam tuaȝ et veritatē tuā:
a consilio multo. T u aũt dñe
ne longe facias miserationes
tuas a me: misericoꝛdia tua et
veritas tua semper susceperũt
me. Q uoniam circundederũt
me mala quoꝛũ non est nume
rus compꝛehenderunt me ini
quitates mee: ⁊ nō potui vt vi
derem. M ultiplicate sunt sup
capillos capitis mei: ⁊ coꝛ me-
um dereliquit me. C ompla-
ceat tibi dñe vt eruas me: do-

mine ad adiuuandū me respi-
ce. Confundantur et reuereantur
simul qui querunt animā me-
am:vt auferant eam. Conuer
tantur retrorsum et reuereantur
qui volūt michi mala. Ferāt
confestim confusionem suam :
q̄ dicūt michi euge euge. Ex-
ultent et letentur super te om̄s
querentes te: et dicant semper
magnificetur dn̄s qui diligūt
salutare tuum. Ego aūt men
dic⁹ sum et pauper: dn̄s solli-
citus est mei. Adiutor me⁹ et
protector meus tu es: de⁹ me⁹
ne tardaueris. Gloria patri.
Sicut erat. An. Vt nō delin-
quā i ligua mea. Sana dn̄e.
Beatus q̄ itelligit ps.xl.
super egenū et pauperem:
in die mala liberabit eum dn̄s.
Dn̄s conseruet eum et viuifi
cet eū et beatū faciat eū in ter
ra :et non tradat eum in animā
inimicorum eius. Dominus
opem ferat illi super lectū do-
loris eius: vniuersum stratum
eius versasti i infirmitate ei⁹.
Ego dixi dn̄e miserere mei: sa
na aiam meam q: peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala mi
chi: qn̄ morietur et peribit no-
mē eius. Et si ingrediebatur
vt videret vana loquebatur cor
eius: cōgregabit iniquitatē sibi
Egrediebatur foras: et loque-
batur in idipsum. Aduersum me
susurrabāt omnes inimici mei
aduersum me cogitabāt mala
michi. Verbum iniquum con-
stituerunt aduersum me: nūqd
qui dormit nō adijciet vt resur
gat. Etenim homo pacis mee
in quo speraui: qui edebat pa-
nes meos magnificauit super
me supplātationē. Tu aūt do
mine miserere mei: et resusci-
ta me et retribuā eis. In hoc
cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō
gaudebit inimicus meus sup
me. Me aūt ꝓpter innocentiā
suscepisti: et confirmasti me in
cōspectu tuo ineternum. Bn̄-
dictus dn̄s deus isrl̄ a seculo: et
in seculum fiat fiat. ps.xlj.
Quemadmodū desiderat
ceruus ad fōtes aquarum:
ita desiderat aia mea ad te de⁹
Sitiuit aia mea ad deum fon
tem viuum: qn̄ veniam et ap-
parebo ante faciem dei. Fue
rūt michi lachryme mee panes
die ac nocte: dum dr̄ michi quo-
tidie vbi est de⁹ tuus. Hec re
cordat⁹ sum et effudi in me aiam
meam: qn̄ transibo in locū ta-
bernaculi admirabilis vsq ad
domum dei. In voce exultatio
nis et confessionis: sonus epu
lantium. Quare tristis es anima
mea: et q̄re conturbas me. Spe-
ra in deo qm̄ adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei et de⁹
meus. Ad meipsum aia mea
conturbata est: propterea me-
mor ero tui de terra iordanis et
hermonijm a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in
voce catharactarum tuarum.
Om̄ia excelsa tua et fluctus tui:

sup me transierūt. In die mā-
dauit dn̄s miām suam: et no-
cte canticū eius. Apd me orō
deo vite mee: dicā dō susceptoꝛ
meꝰ es. Quare oblitꝰ es mei:
⁊ quare contristatus incedo dū
affligit me inimicus. Dū con-
fringuntur ossa mea exprobra
uerūt michi: qui tribulant me
inimici mei. Dum dicunt mi-
chi per singulos dies: vbi ē deꝰ
tuus? Quare tristis es anima
mea: ⁊ q̄re ꝯturbas me? Spe
ra in deo qm̄ adhuc cōfiteboꝛ il
li: salutare vultus mei et deus
meꝰ. Gloria pr̄i. Sicut erat.
an̄. Sana dn̄e aīam meam: q2
peccaui tibi. Psalmus .xlij.

Iudica me deꝰ ⁊ discerne
causam meam de gēte nō
sctā: ab homīe iniquo ⁊ doloso
erue me. Q2 tu es deus forti-
tudo mea quare me repulisti ⁊
quare tristis incedo: dum affli-
git me inimicꝰ? Emitte lucē
tuam ⁊ ꝟitatē tuā: ipsa me de
duxerunt ⁊ adduxerunt in mō
tē sanctū tuū ⁊ in tabernacu
la tua. Et introibo ad altare
dei: ad deum q̄ letificat iuuen
tutē meā. Cōfiteboꝛ tibi in cy
thara deus deꝰ meus: q̄re tri-
stis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas
me? Spera in deo qm̄ adhuc
confiteboꝛ illi: salutare vultꝰ
mei et deus meus. an̄. Eructa
uit. Psalmus .xliij.

Deus auribus nr̄is audi-
uimus: patres nostri an-
nunciauerūt nobis. Opus qd̄
operatus es in diebus eoꝝ: ⁊ in
diebus antiquis. Manus tua
gentes disperdidit ⁊ plātasti
eos: afflixisti pplōs et expuli-
sti eos. Nec eñ in gladio suo
possederunt terrā: ⁊ brachium
eoꝝ nō saluabit eos. Sed dex
tera tua et brachiū tuū ⁊ illu
minatio vultꝰ tui: qm̄ compla
cuisti i eis. Tu es ipe rex meꝰ
et deus meus: q̄ mandas salu-
tes iacob. In te inimicos no-
stros ventilabimꝰ cornu: et in
noīe tuo spernemus insurgen-
tes in nobis. Non eñ in arcu
meo sperabo: ⁊ gladius meus
nō saluabit me. Saluasti eñ
nos de affligētibꝰ nos: ⁊ odien
tes nos ꝯfudisti. In deo lau-
dabimur tota die: ⁊ in nomine
tuo ꝯfitebimur tibi in seculū.
Nunc aūt repulisti ⁊ ꝯfudisti
nos: ⁊ nō egredieris deꝰ in vir
tutibꝰ nr̄is. Auertisti nos re
troꝛsuꝫ post inimicos nr̄os: et
q̄ oderunt nos diripiebāt sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escaꝝ:
et in gentibꝰ dispersisti nos.
Uēdidisti ppl'ꝫ tuū sine p̄cio:
⁊ nō fuit multitudo in ꝯmuta
tionibꝰ eoꝝ. Posuisti nos op-
probriū vicinis nr̄is: subsāna-
tionē ⁊ derisuꝫ his q̄ in circui-
tu nr̄o sūt. Posuisti nos in si-
militudinē gētibus: ꝯmotionē
capitis in populis. Tota die
verecūdia mea contra me est: ⁊
confusio faciei mee cooperuit
me. A voce exprobrantis ⁊ ob-
loquentis: a facie inimici ⁊ ꝑse

quetis. Hec oïa venerūt sup nos/nec obliti sumus te:⁊ iniq nō egimus in testamento tuo. Et non recessit retro cor nr̄z: ⁊ declinasti semitas nr̄as a via tua. Qm̄ humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortꝭ. Si obliti sumꝰ nomē dei nr̄i: ⁊ si expādimꝰ manꝰ nr̄as ad deū alienū. Nōne deus requiret ista: ipse em̄ nouit abscondita cordis. Qm̄ ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Exurge q̄re obdormis dn̄e: exurge et ne repellas in finem. Quare faciem tuā auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre. Qm̄ humiliata est ĩ puluere anima nr̄a: conglutinatus est in terra venter noster. Exurge domie adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpt nomen tuum. Psalmꝰ.xliiij.

Eructauit cor meuz ꝟbū bonū: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamꝰ scribe: velociter scribentis. Speciosus forma pre filijs hoīz diffusa est gr̄a in labijs tuis: propterea benedixit te deus ineternum. Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime Specie tua et pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede et regna. Propt ꝟitatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiam: et deducet te mirabilit dextera tua. Sagitte tue acute: populi sub te cadēt in corda inimicoꝝ regis. Sedes tua deus ĩ seculū sc̄li: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre ꝯsortibus tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia a vestimentis tuis a domibꝰ eburneis: ex quibꝰ delectauerūt te filie regū in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis ĩ vestitu deaurato: circūdata varietate Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere populum tuum et domū patris tui. Et concupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dominus deus tuus ⁊ adorabunt eū Et filie tyri in muneribꝰ: vultū tuū deprecabunt oms̄ diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis abintꝰ ĩ fimbrijs aureis: circūamicta varietatibꝰ. Adducent regi virgines post eaz: prime eꝰ afferentur tibi. Afferentur in leticia ⁊ exultatione: adducent in templū regis. Pro pr̄ibus tuis nati sūt tibi filij: ꝯstitues eos pricipes super omnē terraz. Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione ⁊ generationem. Propterea populi ꝯfitebuntur tibi ineternū: et in seculum seculi. Gloria pr̄i. an. Eructauit cor meū verbuz bonum. an. Adiutor. ps.xlv.

Deus nr̄ refugiū ⁊ ꝟtus: adiutor in tribulationibus que inuenerūt nos nimis. Propterea non timebimus

dñs turbabit terra: ⁊ trāsferen
tur mōtes i cor maris. Sonue
rūt ⁊ turbate sunt aque eorū:
ꝯturbati sunt mōtes in forti-
tudie eiꝰ. Fluminis impetus
letificat ciuitatē dei: sanctifica
uit tabernaculū suū altissimꝰ.
Deus in medio eiꝰ nō ꝯmoue
bit: adiuuabit eā deꝰ mane di
luculo. Conturbate sunt gen-
tes ⁊ inclinata sūt regna: dedit
vocē suā: mota ē terra. Dñs
virtutū nobiscū: susceptor no-
ster deus iacob. Venite ⁊ vide
te opa dñi que posuit ꝓdigia
super terrā: auferēs bella vsqꝫ
ad finē terre. Arcū ꝯteret ⁊ cō
fringet arma: ⁊ scuta cōburet
igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego
sum deus: exaltabor in gētibus
⁊ exaltabor in terra. Dñs vir
tutū nobiscū: susceptor noster
deus iacob. Psalmꝰ. xlvi.

Omnes gētes plaudite ma
nibus: iubilate deo in vo
ce exultationis. Qm̄ dñs ex-
celsus terribilis: rex magnus
super omnē terrā. Subiecit
populos nobis: ⁊ gētes sub pe
dibus nr̄is. Elegit nobis he-
reditatē suā: speciē iacob quā
dilexit. Ascēdit deꝰ i iubilo:
et dñs in voce tube. Psallite
deo nostro psallite: psallite re-
gi nostro psallite. Quoniam
rex oīs terre deꝰ: psallite sa-
piēter. Regnabit deus super
gentes: deus sedet super sedē
sanctam suā. Principes popu
lorum congregati sunt cū deo
abrahā: qm̄ dij fortes terre ve
hemēter eleuati sūt. Gloria pa-
tri. An. Adiutor in tribulatio-
nibus. An. Auribus. ps. xlvij.

Magnus dñs ⁊ laudabilis
nimis: in ciuitate dei nr̄i
in mōte sancto eius. Fundatur
exultatiōe vniuerse terre: mōs
syon latera aquilonis ciuitas re
gis magni. Deꝰ in domibus
eius cognoscetur: cū suscipiet eā.
Qm̄ ecce reges terre ꝯgrega
ti sunt: ꝯuenerūt in vnū. Ipsi
vidētes sic admirati sunt, con-
turbati sunt ꝯmoti sunt: tre-
mor apprehēdit eos. Ibi dolo
res vt parturientis: in spū vehe
menti cōteres naues tharsis.
Sicut audiuimꝰ sic vidimus
in ciuitate dñi virtutū i ciuita
te dei nostri: deus fundauit eā
i eternū. Suscepimꝰ deꝰ miām
tuā: in medio tēpli tui. Scdm
nomē tuū deꝰ sic ⁊ laus tua
in fines terre: iusticia plena ē
dextera tua. Letetur mōs syon
et exultent filie iude: ꝓpter iu
dicia tua dñe. Circūdate syō
et complectimini eā: narrate
in turribus eius. Ponite cor-
da vestra in virtute eius ⁊ di-
stribuite domos eiꝰ: vt enarre
tis in ꝓgenie altera. Quoniā
hic est deꝰ deus noster in eter-
nū et in seculum seculi: ipse re
get nos in secula. ps. xlviij.

Audite hec oēs gentes:
auribus percipite oēs q̄
habitatis orbē. Quiqꝫ terri-
gene ⁊ filij hoim: simul in vnū

dives et pauper. Os meum loquetur sapientiam : et meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam. Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me. Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine divitiarum suarum gloriantur. Frater non redimit redimet homo: non dabit deo placationem suam. Et precium redemptionis anime sue : et laborabit ineternum et vivet adhuc in finem. Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens et stultus peribunt. Et relinquent alienis divitias suas : et sepulchra eorum domus illorum ineternum. Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis. Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. Hec via illorum scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum iusti in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum. Verumtamen deus redimet animam meam de manu inferi : cum acceperit me. Ne timueris cum dives factus fuerit homo : et cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius. Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit usque in progenies patrum suorum: et usque ineternum non videbit lumen. Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. Gloria patri. An. Auribus percipite qui habitatis orbem. An. Deus deorum. Ps. xlix.

Deus deorum dominus locutus est: et vocavit terram. A solis ortu usque ad occasum: ex syon species decoris eius. Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida. Advocavit celum desursum : et terram discernere populum suum. Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia. Et annunciabunt celi iusticiam eius: quoniam deus iudex est. Audi populus meus et loquar israel et testificabor tibi: deus deus tuus ego sum. Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper. Non accipiam de domo tua vitulos : neque de gregibus tuis hyrcos. Quoniam mee sunt omnes fere silvarum: iumenta in montibus et boves. Cognovi omnia volatilia celi : et pulchritudo agri mecum est. Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius. Nunquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo? Immola deo sacrificium lau

dis: ⁊ redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruā te ⁊ honorificabis me. Peccatori aūt dixit deꝰ: quare tu enarras iusticias meas: et assumis testamētū meū per os tuū? Tu vero odisti disciplinam: ꝓiecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furem currebas cū eo: et cum adulteris portionē tuā ponebas. Os tuum abūdauit malicia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduersus fratrem tuū loquebaris ⁊ aduersus filium matris tue ponebas scandalum: hec fecisti et tacui. Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguā te ⁊ statuā contra faciē tuā. Intelligite hec qui obliuiscimini deū: nequādo rapiat ⁊ non sit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quo ostendam illi salutare dei. Ps. l.

Miserere mei deus: scd̄m magnā miam tuam. Et scd̄m multitudinē miserationū tuaꝝ: dele iniquitatē meā. Ampliꝰ laua me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo mūda me. Qm̄ iniquitatē meā ego cognosco: et pctm̄ meū cōtra me est semp. Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris in sermonibꝰ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce em̄ i iniq̄tatibus cōceptꝰ sum: et in pctīs cōcepit me mater mea. Ecce em̄ veritatem dilexisti: incerta et occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dn̄e ysopo ⁊ mūdabor: lauabis me et sup niuem dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū et leticiā: et exultabūt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a pctīs meis: et oēs iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea in me deꝰ: et spm̄ rectū innoua in visceribꝰ meis. Ne proiicias me a facie tua: et spm̄ scīm tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā salutaris tui: et spū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te cōuertent. Libera me de sanguibꝰ deꝰ deꝰ salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuam. Dn̄e labia mea aperies: ⁊ os meū annunciabit laudem tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem: vtiq̄ olocaustis nō delectaberis. Sacrificium deo spūs cōtribulatꝰ: cor contritū et humiliatū deꝰ nō despicies. Benigne fac dn̄e i bona volūtate tua syō: vt edificent muri hierl'm. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes ⁊ olocausta: tunc imponēt sup altare tuum vitulos. Psalmus. li.

Quid gl'iaris in malicia: qui potēs es in iniquitate. Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti maliciam sup benignitatē: iniquitatē magis ꝙ̄ loqui equitatem. Dilexisti oīa verba pre-

cipitationis: ligua dolosa. Propterea deus destruet te in finem euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicē tuam de terra viuētiū. Videbūt iusti et timebūt et sup eum ridebūt: et dicēt ecce homo qui nō posuit deū adiutorē suū. Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: et preualuit in vanitate sua. Ego aūt sicut oliua fructifera in domo dei speraui in mia dei ineternū: et in seculum seculi. Confitebor tibi in seculū qz fecisti: et expectabo nomen tuū qm̄ bonū est in cōspectu sctōrum tuorum. Gloria. ān. Deus deorum dn̄s locutus est. ℣. Immola deo sacrificiū laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. ¶ In laudibus ān. Scdz magnā miam tuā miserē mei deus. ps. Miserere. ān. Salutare vultus mei deus meus. ps. Iudica me deus. ān. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus meus. ān. Cūctis. Cāticū esaie xxxviij. c.

Ego dixi in dimidio dierū meorum: vadam ad portas inferi. Quesiui residuū annorum meorum: dixi non videbo dn̄m deum in terra viuētium. Non aspiciā hoiem vltra: et habitatorem quietis. Generatio mea ablata est et cōuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum. Precisa est velut a texente vita mea dū adhuc ordirer succidit me: de mane vsqz ad vesperā finies me. Sperabam vsqz ad mane quasi leo: sic cōtriuit oīa ossa mea. De mane vsqz ad vesperam finies me: sicut pullus hyrūdinis sic clamabo meditabor vt colūba. Attenuati sunt oculi mei: suspiciētes in excelso. Dn̄e vim patior respōde pro me: quid dicam aut quid respondebit michi cū ipse fecerim. Recogitabo tibi oēs ānos meos: in amaritudine aīe mee. Dn̄e si sic viuitur et in talibus vita spiritus mei corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti aīam meā vt non periret: proiecisti post tergum tuum oīa peccata mea. Quia non infernus cōfitebitur tibi neqz mors laudabit te: non expectabūt qui descēdūt in lacū veritatem tuā. Viuēs viuēs ipse cōfitebitur tibi: sicut et ego hodie pater filijs notam faciet veritatem tuā. Dn̄e saluum me fac: et psalmos nostros cātabimus cūctis diebus vite nostre in domo dn̄i. Gloria patri. Sicut erat. ān. Cūctis diebus vite nostre saluos fac nos dn̄e. ān. In excelsis laudate deum. ps. Laudate dn̄m de celis. Cpm hymnus et ℣ vts i fer. ij. Ad bn̄s ān. Visitauit et fecit dn̄s redēptionem plebis sue. ps. Benedictus. Preces et cetera vt supra in precedēti fer. ¶ Feria. iiij. Ad matut. Inuitat. In manu tua domine oēs fines terre.

Ps. Venite. Hymnus. Nocte
surgẽtes. añ. Auertet. ps.lij.
Dixit insipiens in
corde suo:non est
deus. Corrupti
sunt ⁊ abhoĩabiles
facti sunt in ini=
quitatibꝰ: nõ est
q̃ faciat bonum. Deus de celo
ꝓspexit sup filios hoim:vt vi=
deat si est intelligẽs aut requi
rẽs deũ. Oẽs declinauerũt si=
mul inutiles facti sunt: nõ est
qui faciat bonũ non est vsq; ad
vnũ. Nõne sciẽt oẽs q̃ operan
tur iniq̃tatẽ:q̃ deuorant plebẽ
meã vt cibũ panis. Deũ non
inuocauerunt:illic trepidaue=
rũt timore vbi non fuit timor.
Qm̃ deus dissipauit ossa eoꝝ
qui hoibus placẽt:cõfusi sunt
qm̃ deꝰ spreuit eos. Quis da=
bit ex syon salutare israel: cũ
conuerterit dñs captiuitatem
plebis sue exultabit iacob ⁊ le
tabitur israel. Psalmus.liij.
Deus i noie tuo saluũ me
fac:et i virtute tua iudi
ca me. Deus exaudi orationẽ
meã:auribus ꝑcipe verba oris
mei. Qm̃ alieni insurrexerũt
aduersum me/ et fortes quesie
rũt aiam meã:et non ꝓposue=
rũt deũ ante cõspectũ suũ. Ec
ce enĩ deꝰ adiuuat me: et dñs
susceptor est aie mee. Auerte
mala inimicis meis:et in veri
tate tua disꝑde illos. Volũta
rie sacrificabo tibi:et confite=
bor nomini tuo dñe qm̃ bonum
est. Qm̃ ex omni tribulatione
eripuisti me: et sup inimicos
meos despexit oculus meus.
Exaudi deꝰ ora= ps.liiij.
tionẽ meã et ne despexe=
ris deprecationem meã:intẽde
michi ⁊ exaudi me. Cõtrista
tus sum in exercitatione mea:
et cõturbatꝰ sum a voce inimi
ci ⁊ a tribulatiõe pctõris. Qm̃
declinauerũt in me iniq̃tates:
et in ira molesti erant michi.
Cor meũ cõturbatũ est i me:
et formido mortis cecidit sup
me. Timor ⁊ tremor venerũt
sup me:et cõtexerũt me tene=
bre. Et dixi q̃s dabit michi pẽ
nas sicut colũbe:et volabo ⁊ re
quiescã. Ecce elõgaui fugiẽs:
et mansi in solitudine. Expe=
ctabã eũ q̃ saluũ me fecit:a pu
sillanimitate spũs ⁊ tẽpestate.
Precipita dñe diuide linguas
eoꝝ:qm̃ vidi iniquitatem ⁊ cõ
tradictionem i ciuitate. Die
ac nocte circũdabit eã sup mu
ros eiꝰ iniq̃tas:et labor in me
dio eiꝰ et iniusticia. Et nõ de
fecit de plateis eiꝰ: vsura ⁊ do
lus. Qm̃ si inimicus meꝰ ma
ledixisset michi: sustinuissem
vtiq;. Et si is q̃ oderat me sup
me magna locutꝰ fuisset:abscõ
didissem me forsitan ab eo. Tu
vero homo vnanimꝰ: dux meꝰ
et notus meꝰ. Qui simul me
cum dulces capiebas cibos:in
domo dei ambulauimus cum
consensu. Veniat mors super
illos: et descẽdãt in infernum

uiuẽtes. Q̃m nequitie in habi
taculis eoꝝ: ĩ medio eoꝝ. Ego
aũt ad deũ clamaui: et dñs sal
uauit me. Vespere et mane et
meridie narrabo ⁊ annũciabo:
et exaudiet vocem meã. Redi
met in pace aĩam meã ab his
q̄ appropinquãt michi: q̃m in=
ter multos erãt mecũ. Exau=
diet deus et humiliabit illos:
q̄ est ante scl'a. Non est eĩm illis
cõmutatio ⁊ nõ timuerũt deũ:
extẽdit manũ suã in retribuen
do. Cõtaminauerũt testamen
tum ei⁹/diuisi sunt ab ira vul
tus ei⁹: et appropinquauit cor
illius. Molliti sunt sermones
eius sup oleũ: et ipsi sunt iacu
la. Iacta sup dñm curã tuã
et ipse te enutriet: et non dabit
ineternũ fluctuationem iusto.
Tu vero de⁹ deduces eos: in
puteũ interitus. Viri sangui
num ⁊ dolosi non dimidiabunt
dies suos: ego aũt sperabo in te
dñe. Gloria. An. Auertet dñs
captiuitatem plebis sue. Antĩ.
Quoniam. Psalmus. lv.

Miserere mei de⁹ q̃m cõcul
cauit me homo: tota die
impugnãs tribulauit me. Cõ
culcauerũt me inimici mei to=
ta die: q̃m multi bellantes ad=
uersum me. Ab altitudie diei
timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermões me=
os in deo speraui: non timebo
quid faciat michi caro. Tota
die verba mea execrabantur ad
uersum me: oẽs cogitationes
eoꝝ in malum. Inhabitabunt
et abscõdẽt: ipsi calcaneũ meũ
obseruabunt. Sicut sustinue=
rũt aĩaꝫ meã ꝑ nichilo saluos
facies illos: in ira populos con
fringes. Deus vitã meã annũ
ciaui tibi: posuisti lachrymas
meas in cõspectu tuo. Sicut
et in ꝓmissione tua: tũc cõuer=
tentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero
te: ecce cognoui q̃m de⁹ me⁹ es.
In deo laudabo verbũ/in dño
laudabo sermonem: in deo spe=
raui/non timebo q̄d faciat mi=
chi homo. In me sunt de⁹ vo
ta tua: que reddã laudationes
tibi. Q̃m eripuisti aĩam meã
de morte/et pedes meos de la=
psu: vt placeam corã deo in lu=
mine viuentium. Psalm⁹. lvi.

Miserere mei de⁹ miserere
mei: q̃m in te confidit aĩa
mea. Et in vmbra alarũ tuaꝝ
sperabo: donec transeat iniqui
tas. Clamabo ad deũ altissi=
mum: deũ qui benefecit michi.
Misit de celo et liberauit me:
dedit in opprobrium cõculcãtes
me. Misit de⁹ miam suã et ve
ritatem suam: et eripuit aĩam
meã de medio catuloꝝ leonum
dormiui ꝯturbat⁹. Filij hoim
dentes eoꝝ arma et sagitte: et
lingua eorum gladius acutus.
Exaltare sup celos deus: et in
oẽm terrã gloria tua. Laqueũ
parauerũt pedibus meis: et in
curuauerũt aĩam meã. Fode=
rũt ante faciem meam foueã:

et inciderūt in eā. Paratū cor meū de⁹ paratū cor meū: cātabo & psalmū dicā. Exurge gloria mea / exurge psalterium et cythara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gētib⁹ Qm̄ magnificata est vsqꝫ ad celos mia tua: et vsqꝫ ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: et sup oēm terram gloria tua. Gloria pa. an. Qm̄ in te cōfidit aīa mea. an. Iuste iudicate. Psalm⁹. lvii.

SI vere vtiqꝫ iusticiam loquimini: recte iudicate filij hoīm. Etenī i corde iniquitates operamini in terra: iniusticias man⁹ vestre cōcinnant. Alienati sunt pctōres a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa. Furor illis scdʒ similitudinē serpētis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas. Que non exaudiet vocē incātātium: et venefici incātātis sapiēter. Deus cōteret dētes eorꝫ i ore ipsorꝫ: molas leonum cōfringet dñs. Ad nichilum deueniēt tanqꝫ aqua decurrēs: intēdit arcū suū donec infirment. Sicut cera que fluit auferentur: supercecidit ignis et nō viderūt solē. Priusqꝫ intelligerēt spine vestre rhamnū: sicut viuētes sic i ira absorbet eos. Letabitur iustus cū viderit vindictam: man⁹ suas lauabit i sanguinē pctōr. Et dicet homo si vtiqꝫ est fruct⁹ iusto: vtiqꝫ est de⁹ iudicās eos in terra.

ERipe me de ini Ps. lviii. micis meis deus meus: et ab insurgētib⁹ in me libera me. Eripe me de operātibus iniquitatē: et de viris sanguinum salua me. Quia ecce ceperūt aīam meā: irruerunt in me fortes. Neqꝫ iniqtas mea neqꝫ peccatū meū dñe: sine iniquitate cucurri & direxi. Exurge in occursum meum & vide: et tu dñe deus virtutum deus israel. Intēde ad visitandas oēs gētes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem. Conuertentur ad vesperam & famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem. Ecce loquētur in ore suo & gladius in labijs eorꝫ: quoniā quis audiuit. Et tu dñe deridebis eos: ad nichilum deduces oēs gētes. Fortitudinem meam ad te custodiam: qr deus susceptor meus es / deus meus mīa eius preueniet me. Deus ostēdit michi sup inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscātur populi mei. Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector me⁹ domine. Delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorꝫ: et comprehendantur in superbia sua. Et de execratione et mēdacio annunciabūtur in consummatione: in ira consummationis et non erūt. Et scient qr deus dñabitur iacob: et finiū terre.

Conuertẽtur ad vesperã et fa-
men patientur vt canes: et cir-
cuibũt ciuitatem. Ipsi disper
gẽtur ad manducãdum: si vero
non fuerint saturati et murmu
rabũt. Ego aũt cãtabo fortitu
dinem tuam: et exaltabo mane
miam tuã. Quia fact⁹ es su-
sceptor me⁹: et refugium meũ
in die tribulationis mee. Ad-
iutor me⁹ tibi psallam: q2 de⁹
susceptor meus es: deus meus
mia mea. Gloria patri et filio
Sicut erat in principio. antẽ.
Iuste iudicate filij hoim. An.
Da nobis. Psalm⁹ dauid. lix.

Deus repulisti nos et de-
struxisti nos: iratus es et
misert⁹ es nobis. Cõmouisti
terrã et cõturbasti eã: sana cõ-
tritiones ei⁹ quia cõmota est.
Ostẽdisti populo tuo dura: po
tasti nos vino compunctionis.
Dedisti metuẽtib⁹ te significa-
tionem: vt fugiãt a facie ar-
cus. Ut liberẽtur dilecti tui:
saluũ fac dextera tua et exaudi
me. Deus locut⁹ est in sancto
suo: letabor et partibor sichimã
et cõuallem tabernaculorum me
tibor. Meus est galaad et me⁹
est manasses: et effraim for-
titudo capitis mei. Iuda rex
me⁹: moab olla spei mee. In
idumeam extẽdam calciamen
tum meum: michi alienigene
subditi sũt. Quis deducet me
in ciuitatẽ munitã: aut q̄s de-
ducet me vsq3 in idumeã? Non
ne tu de⁹ q̄ repulisti nos: et nõ
egredieris de⁹ in virtutib⁹ no-
stris. Da nobis auxiliũ de tri-
bulatione: q2 vana salus homi
nis. In deo faciemus virtu-
tem: et ipse ad nichilum dedu-
cet tribulantes nos. ps. lx.

Exaudi deus deprecatio-
nem meã: intende oratio
nis mee. A finib⁹ terre ad te
clamaui: dũ anxiaret cor meũ
in petra exaltasti me. Dedu-
xisti me q2 fact⁹ es spes mea:
turris fortitudinis a facie ini-
mici. Inhabitabo in taberna
culo tuo in secula: protegar in
velamẽto alarum tuarum. Qm̃
tu deus meus exaudisti oratio
nem meam: dedisti hereditatẽ
timẽtib⁹ nomen tuum. Dies
super dies regis adijcies: an-
nos eius vsq3 in diem genera-
tionis et generatiõis. Perma
net ineternũ in conspectu dei:
miam et veritatem eius quis
requiret. Sic psalmum dicã
nomini tuo in seculum seculi:
vt reddam vota mea de die in
diem. Gloria pa. Sicut erat.
An. Da nobis dñe auxilium de
tribulatione. An. A timore ini
mici. Psalmus dauid. lxi.

Nonne deo subiecta erit
anima mea: ab ipso em̃ sa
lutare meũ. Nam et ipse deus
meus et salutaris meus: susce
ptor meus non mouebor am-
plius. Quousq3 irruitis i ho-
minẽ interficitis vniuersi vos:
tanq̃ parieti inclinato et mace
rie depulse. Uerũtamen pre-

cium meũ cogitauerũt repelle
re: cucurri in siti ore suo bene=
dicebãt: et corde suo maledice=
bãt. Ueruntamen deo subiecta
esto aĩa mea: qm̃ ab ipo patien
tia mea. Quia ipse deus me⁹
et saluator me⁹: adiutor meus
non emigrabo. In deo saluta=
re meũ & gloria mea: deus auxi
lij mei et spes mea in deo est.
Sperate in eo oĩs cõgregatio
populi: effundite corã illo cor=
da vestra de⁹ adiutor noster in
eternũ. Ueruntamen vani filij
hoim mẽdaces filij hoim in sta
teris: vt decipiãt ipsi de vani=
tate in idipsum. Nolite spera
re in iniquitate/ et rapinas no
lite concupiscere: diuitie si af=
fluãt nolite cor apponere. Se
mel locut⁹ est deus duo hec au
diui: qz potestas dei est et tibi
dñe misericordia: qz tu reddes
vnicuiqz iuxta opa sua. Ps. lxij.

D Eus deus me⁹: ad te de
luce vigilo. Sitiuit in te
aĩa mea: q̃ multipliciter tibi
caro mea. In terra deserta in
uia & inaquosa sic in sancto ap
parui tibi: vt viderem virtutẽ
tuã et gl'iam tuã. Qm̃ melior
est mia tua super vitas: labia
mea laudabunt te. Sic benedi
cã te in vita mea: et in noie tuo
leuabo manus meas. Sicut
adipe et pinguedine repleatur
aĩa mea: et labijs exultationis
laudabit os meum. Si memor
fui tui super stratũ meũ/
in matutinis meditabor in te:
quia fuisti adiutor me⁹. Et in
velamẽto alarũ tuarũ exultabo
adhesit aĩa mea post te: me su
scepit dextera tua. Ipsi vero
in vanum quesierunt animam
meam/ introibunt in inferiora
terre: tradentur in manus gla
dij partes vulpium erũt. Rex
vero letabitur in deo laudabũ=
tur omnes qui iurant in eo: qz
obstructum est os loquentium
iniqua. Psalmus lxiij.

E Xaudi deus orationẽ meã
cũ deprecor: a timore ini=
mici eripe aĩam meam. Pro=
texisti me a cõuentu malignã
tium: a multitudine operãtiũ
iniquitatem. Quia exacuerũt
vt gladium linguas suas: intẽ
derũt arcum rem amaram vt
sagittẽt in occultis immacula
tum. Subito sagittabũt eum
et non timebũt: firmauerũt si=
bi sermonem nequã. Narraue=
runt vt abscõderẽt laqueos: di=
xerũt quis videbit eos? Scru=
tati sunt iniquitates: defecerũt
scrutãtes scrutinio. Accedet
homo ad cor altum: & exaltabi
tur deus. Sagitte paruulorũ
facte sunt plage eorũ: et infir=
mate sunt cõtra eos lingue eo
rum. Conturbati sunt oẽs qui
videbãt eos: et timuit oĩs ho=
mo. Et annunciauerũt opera
dei: et facta ei⁹ intellexerunt.
Letabitur iustus in domino
et sperabit in eo: et laudabun=
tur omnes recti corde. Gloria
pri & fi. Sicut erat. An. A ti=

more inimici eripe domine animam meam. Psalmus.lxiiij.

Te decet hymnus deus in syon: et tibi reddet votum in hierusalem. Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. Verba iniquorum preualuerunt super nos: et impietatibus nostris tu propiciaberis. Beatus quem elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue: sanctum est templum tuum mirabile in equitate. Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe. Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius. Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis. Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletum est aquis/ parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio eius. Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabitur germinans. Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate. Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouium et valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. An. In ecclesijs benedicite domino. Psalmus.lxv.

Iubilate deo omnis terra psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. Dicite deo quam terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui. Omnis terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite et videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum. Qui conuertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dominatur in virtute sua in eternum: oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis. Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius. Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos. Quoniam probasti nos deus/ igne nos examinasti: sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra. Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domum tuam in olocaustis reddam tibi vota mea: que distinxerunt labia mea. Et locutum est os meum: in tribulatione mea. Olocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis. Venite audite et narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit anime mee. Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo: nō exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecatiōis mee. Benedict⁹ de⁹ q̄ non amouit orōnem meam: et misericordiā suā a me. Psalmus.lxvj.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultū suū sup nos et misereat̄ nr̄i. Ut cognoscamus in terra viā tuā: in oībus gentib⁹ salutare tuū. Cōfiteant̄ tibi populi deus: cōfiteant̄ tibi populi oēs. Letent̄ et exultent gētes: qm̄ iudicas populos ī equitate et gentes in terra dirigis. Cōfiteant̄ tibi populi de⁹ cōfiteant̄ tibi populi om̄s: terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus deus nr̄ b̄ndicat nos de⁹: et metuāt eū oēs fines t̄re.

Exurgat deus et ps.lxvij. dissipent̄ inimici ei⁹: et fugiant qui oderūt eū a facie ei⁹ Sicut deficit fumus deficiāt sicut fluit cera a facie ign̄: sic pereant peccatores a facie dei. Et iusti epulent̄ et exultēt in conspectu dei: et delectent̄ in leticia. Cantate deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit sup occasum: dn̄s nomen illi. Exultate in cōspectu eius: turbabūt̄ a facie ei⁹ patris orphanorū et iudicis viduarum. Deus in loco sancto suo: de⁹ q̄ ihabitare facit vni⁹ moris i domo. Qui eduxit vinctos in fortitudine: similit̄ eos qui exasperant / qui habitāt in sepulchris. Deus cū egredieris in conspectu populi tui: cū pertransieris in deserto. Terra mota est / etenim celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei israel. Pluuiam voluntariam segregabis deus hereditati tue et infirmata ē: tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus. Dn̄s dabit verbum euangelizantibus: virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei dom⁹ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri. Dū discernit celestis reges super eam niue dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis. Mōs coagulat⁹ / mōs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos? Mons in quo beneplacitū est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finē. Currus dei decē milibus multiplex milia letantium: dn̄s in eis in synai ī sancto. Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Etenim nō credentes: inhabitare dominū deū. Benedictus domin⁹ die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorū. Deus noster deus saluos faciendi: et domini domini exitus mortis. Ueruntamen

deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis Dixit dominus ex basan conuertā: ɔuertā in profunduz maris. Ut intingat pes tuus in sanguine: lingua canū tuorum ex inimicis ab ipso. Uiderunt ingressus tuos de⁹: ingressus dei mei regis mei q̄ est in sancto. Preuenerūt principes coniuncti psallentibus: in medio iuuēculaꝝ tympanistriarū. In ecclesijs benedicite deo: dño de fontibus isrl. Ibi bēiamin adolescentul⁹: in mētis excessu. Principes iuda duces eoꝝ: principes zabulon et pricipes neptalim. Māda de⁹ ꝟtuti tue: ɔfirma hoc de⁹ quod opatus es in nobis. A tēplo tuo in hirlꝫ: tibi offerēt reges munera. Increpa feras arundinis: cōgregatio thaurorum in vaccis populoꝝ vt excludāt eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes q̄ bella volūt veniāt legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo. Regna terre cātate deo: psallite dño. Psallite deo q̄ ascendit sup celū celi: ad oriētē. Ecce dabit voci sue vocē virtutis date gloriā deo sup israel: magnificētia eius et virtus ei⁹ in nubibus. Mirabilis de⁹ ī sanctis suis: deus israel ip̄e dabit virtutē ꝛ fortitudinē plebi sue benedict⁹ de⁹. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spūisctō. Sicut erat in principio ꝛ nūc ꝛ semp: et ī secula seculorū amē. Ān. In ecclesijs bn̄dicite dño. ℣. De⁹ vitā meā annūciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas ī cōspectu tuo. In lau. Ān. Ampli⁹ laua me dñe ab iniusticia mea. Ps. Miserere. Ān. Te decet hymn⁹ de⁹ ī syon. Ps. Ipsum. Ān. Labia mea laudabūt te ī vita mea de⁹ me⁹. Ps. De⁹ de⁹ me⁹. Ān. Dominus. Cāticū. j. reg. ij. c.

Exultauit cor meū ī dño: et exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meum super īimicos meos: quia letata suz in salutari tuo. Nō est sanctus vt est dñs/ neqꝫ enī est alius extra te: et nō ē fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriātes. Recedāt vetera de ore vestro: qꝛ de⁹ scientiaꝝ dñs est: ꝛ ipsi preparentur cogitationes Arcus fortiuz superatus est: ꝛ infirmi accīcti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerunt: ꝛ famelici saturati sūt. Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata est. Domin⁹ mortificat ꝛ viuificat: deducit ad īferos ꝛ reducit. Dominus pauperez facit ꝛ ditat: humiliat et subleuat. Suscitans de puluere egenum: et de stercore eleuans pauperem. Ut sedeat cū principibus: et solium glorie teneat. Domini enim sunt cardines terre: ꝛ

posuit super eos orbez. Pedes sanctorū suorū seruabit: et ipsi in tenebris conticescent: q̃ non in fortitudine sua roborabitur vir. Dñm formidabunt aduersarij eius: et sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre: et dabit imperiū regi suo: et sublimauit cornu christi sui. Gloria. ã. Dñs iudicabit fines terre. ã. Celi celorū laudate deū. ps. Laudate. Cpm hy⁹ et ℣ s⁹ vt s. Ad benedictus añ. De manu omniuz qui nos oderunt / libera nos dñe. ps. Benedictus. Preces et c. vt s. ℂ Feria .v. Inuitato. Adoremus dñm q̃m ipse fecit nos. ps. Venite. hy⁹. Nocte surgē. ã. Dñe deus. ps. lxviij.

Saluum me fac de⁹ quoniam intrauerunt aque vsq̄ ad animam meā. Infixus suz in limo ꝓfūdi: et nō est substātia. Ueni in altitudinez maris: et tempestas d̄mersit me. Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deū meū. Multiplicati sunt super capillos capitis mei: q̄ oderunt me gratis. Cōfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que nō rapui tūc exsoluebā. Deus tu scis insipientiā meaz: et delicta mea a te non sunt abscondita. Non erubescant in me qui expectant te dñe: domie virtutū. Non confundātur super me: qui querūt te deus israel. Qm̄ propter te sustinui opprobriū: operuit confusio faciem meaz. Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filijs matris mee. Quoniam zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantiuz tibi ceciderunt super me. Et operui in ieiunio animam meam: et factū est in opprobriū michi. Et posui vestimentū meum ciliciuz: et fact⁹ sum illis in parabolaz. Aduersum me loquebant̄ qui sedebāt in porta: et in me psallebāt qui bibebant vinū. Ego vero orationem meaz ad te domine: tempus beneplaciti de⁹. In multitudine mie tue: exaudi me in veritate salutis tue. Eripe me de luto vt nō īfigar: libera me ab his q̄ oderūt me: et de profundis aquarum. Nō me demergat tempestas aque: neq̄ absorbeat me profunduz: neq̄ vrgeat super me pute⁹ os suuz. Exaudi me dñe quoniā benigna est mīa tua: secunduz multitudinē miserationū tuarum respice in me. Et ne auertas faciez tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velociter exaudi me. Intende anime mee et libera eam: propt̄ inimicos meos eripe me. Tu scis improperium meum et confusionem meam: et reuerentiam meam. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperiū expectauit cor meuz et miseriam. Et sustinui

qui simul contristaretur et non fuit:et qui consolaretur et non inueni. Et dederunt in escam meam fel:et in siti mea potaue rūt me aceto. Fiat mēsa eorū coram ipsis in laqueum: et i retri butiones et in scādalū. Obscu rent oculi eorū ne videāt:et dor sum eorū semp incurua. Effū de super eos iram tuam:et furor ire tue comprehendat eos. Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorum nō sit qui inhabitet. Quoniam quē tu per cussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerū meorū addide runt. Appone iniquitatē sup iniquitatē eorum: et nō intrēt in iusticiam tuā. Deleant de li bro viuentiū:et cum iustis non scribant. Ego sum paup et do lēs:salus tua deus suscepit me. Laudabo nomē dei cū cātico: et magnificabo eū in laude. Et placebit deo sup vitulū nouel lū:cornua pducentē et vngulas Videant pauperes et letentur querite dn̄m et viuet anima ve stra. Quoniam exaudiuit paupes dn̄s: et vinctos suos non despe xit. Laudēt illū celi et terra: mare et oīa reptilia i eis. Quoniam deus saluū faciet syō: et edifica bunt ciuitates iude. Et inha bitabūt ibi: et hereditate acqui rent eā. Et semen seruorū eius possidebit eā: et q̄ diligūt nomē eius habitabūt in ea. Ps.lxix.

Deus in adiutoriū meū in tende:dn̄e ad adiuuandū me festina. Confundant et re uereant:qui querunt animam meam. Auertantur retrorsū et erubescant : qui volunt mihi mala. Auertant statim et eru bescentes:qui dicunt michi eu ge euge. Exultēt et letent i te omnes qui querunt te:et dicāt semper magnificetur dominus qui diligūt salutare tuū. Ego vero egenus et pauper sū: deus adiuua me. Adiutor meus et li berator meus es tu:dn̄e ne mo reris. Gloria patri. Sicut. A. Dn̄e deus in adiutoriū meum intēde. An. Esto michi. Ps.lxx.

In te dn̄e speraui non cō fundar ineternū:in iusti cia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurē tuā: et salua me. Esto michi i deū prote ctorem et in locū munitū:vt sal uū me facias. Quoniam firmamen tū meū:et refugiū meū es tu. Deus meus eripe me de ma nu peccatoris: et de manu ptra legē agentis et iniqui. Quoniam tu es patientia mea domine:dn̄e spes mea a iuuētute mea. In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es p tector meus. In te cātatio mea semper:tanq̄ prodigiū factus sū multis: et tu adiutor fortis. Repleatur os meū laude:vt cantem gloriam tuam tota die magnitudinē tuā. Ne piicias me in tempore senectutis: cū defecerit virtus mea ne derelin quas me. Quia dixerunt inimici

mei michi: ꝛ qui custodiebant
aiam meã ꝯsiliũ fecerũt i vnũ.
Dicentes deus dereliquit eũ
persequimini ꝛ ꝯprehẽdite eũ:
qꝛ non est qui eripiat. Deꝰ ne
elongeris a me: deus meꝰ i au=
xiliũ meũ respice. Confundã=
tur et deficiãt detrahentes aie
mee: operiant ꝯfusione ꝛ pudo
re qui q̄runt mala michi. Ego
aũt semp sperabo: ꝛ adijciã su=
per oẽm laudẽ tuam. Os meũ
annunciabit iusticiam tuã: to=
ta die salutare tuũ. Qm̃ non
cognoui litteraturã introibo
in potentias dñi: dñe memora
bor iusticie tue solius. Deus
docuisti me a iuuẽtute mea: et
vsqꝫ nunc pronũciabo mirabi=
lia tua. Et vsqꝫ in senectam ꝛ
senium: deus ne derelinquas
me. Donec annunciã brachiũ
tuũ: generationi oĩ que ventu=
ra est. Potentiam tuã ꝛ iusti
ciam tuã deꝰ vsqꝫ in altissima
que fecisti magnalia: deꝰ quis
similis tibi? Quantas osten=
disti michi tribulationes mul=
tas ꝛ malas: ꝯuersus viuifica
sti me ꝛ de abyssis t're iterũ re=
duxisti me? Multiplicasti ma=
gnificentiam tuã: ꝛ conuersus
consolatus es me. Nã et ego
ꝯfitebor tibi i vasis psalmi ve
ritatem tuã deus: psallam tibi
in cythara sanctus israel. Ex
ultabũt labia mea cũ cantaue
ro tibi: ꝛ anima mea quam re=
demisti. Sed ꝛ lingua mea to
ta die meditabit᷑ iusticiã tuã:
cũ ꝯfusi ꝛ reueriti fuerint: qui
querunt mala michi. ps. lxxi.
Deus iudiciũ tuũ regi da.
ꝛ iusticiã tuã filio regis.
Iudicare populum tuũ in iu=
sticia: ꝛ paupes tuos in iudicio
Suscipiant montes pacẽ po=
pulo: ꝛ colles iusticiam. Iudi
cabit paupes populi ꝛ saluos
faciet filios pauperum: ꝛ humi
liabit calũniatorẽ. Et perma
nebit cum sole ꝛ ante lunã: in
gñatione ꝛ generationẽ. De=
scendet sicut pluuia in vellus:
ꝛ sicut stillicidia stillantia sup
terram. Oriet᷑ in diebus eius
iusticia: ꝛ abundãtia pacis do=
nec auferat᷑ luna. Et dñabit᷑ a
mari vsqꝫ ad mare: ꝛ a flumine
vsqꝫ ad termios orbis terrarũ
Corã illo pcident ethiopes: et
inimici eiꝰ terrã lingent. Reges
tharsis ꝛ insule munera offerẽt
reges arabũ ꝛ saba dona addu=
cent. Et adorabunt eũ oẽs re=
ges: omnes gentes seruient ei.
Qꝛ liberabit pauperẽ a potẽ
te: ꝛ pauperẽ cui non erat ad=
iutor. Parcet pauperi ꝛ inopi
ꝛ animas pauperum saluas fa
ciet. Ex vsuris ꝛ iniq̄tate re=
dimet animas eorũ: ꝛ honorabi
le nomen eorũ corã illo. Et
viuet et dabitur ei de auro ara
bie ꝛ adorabunt de ipo semp:
tota die benedicẽt ei. Erit fir
mamentũ in terra in summis
montium: superextolletur su=
per libanũ fructus eiꝰ ꝛ flore=
bũt d' ciuitate sicut fenũ terre.

Et nomen eius benedictum in secula: ant solem permanet nomē eius. Et benedicent in ipso oms tribus terre: oms gētes magnificabunt eum. Benedictus dns deus israel: qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomē maiestatis eius in eternum: et replebit maiestate ei⁹ ois terra fiat fiat. Gloria patri. Sicut erat. An. Esto mihi domine in deū protectorē. An. Liberasti. Psalmus.lxxij.

Quam bonus israel de⁹: his qui recto sunt corde. Mei aūt pene moti sūt pedes: pene effusi sūt gress⁹ mei. Quia zelaui super iniquos: pacē peccatorū videns. Quia non est respectus morti eorū: et firmamētū in plaga eorū. In labore hominū nō sunt: et cū hominibus nō flagellabuntur. Ideo tenuit eos supbia: opti sunt iniquitate et ipietate sua. Prodiit q̄si ex adipe iniquitas eorū: trāsierūt in affectū cordis. Cogitauerunt et locuti sunt neq̄tiā: iniq̄tatē in excelso locuti sunt. Posuerūt in celū os suū: et lingua eorum transiuit in terra. Ideo querteē populus meus hic: et dies pleni inuenient i eis. Et dixerūt quō scit deus: et si est sciētia i excelso. Ecce ipsi pctōres et abūdantes in seculo: obtinuerūt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meū: et laui īter īnocentes manus meas. Et fui flagellat⁹ tota die: et castigatio mea in matutinis. Si dicebā narrabo sic: ecce nationē filiorū tuorū reprobaui. Existimabā vt cognoscerē hoc: labor est ant me. Donec intrē in sanctuariū dei: et intelligā in nouissimis eorum. Verūtamē propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dū allearentur. Quomodo facti sūt ī desolationē: subito defecerunt perierunt ppt iniq̄tatē suam. Velut sōniū surgētiū: dne in ciuitate tua imaginē ipsorū ad nichilū rediges. Quia iflāmatū est cor meum et renes mei commutati sunt: et ego ad nichilū redactus sū et nesciui. Ut iumentū factus sum apud te: et ego semp tecū. Tenuisti manum dexterā meā: et in volūtate tua deduxisti me: et cū gloria suscepisti me. Quid eīm mihi est in celo: et a te quid volui sup terram. Defecit caro mea et cor meū: deus cordis mei et ps mea deus ineternū. Quia ecce q̄ elongāt se a te peribūt: pdidisti oms q̄ fornicabunt abs te. Michi aūt adherere deo bonū est: ponere i dno deo spē meā. Ut annūciē oēs pdicationes tuas: i portis filie syō. Ps.lxxiij.

Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue. Memor esto congregationis tue: quā possedisti ab initio. Redemisti v͂gā hereditatꝭ tue: mōs syon in q̄ habitasti eo. Ueua

manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto. Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solemnitatis tue. Posuerunt signa sua signa: et non cognouerunt sicut in exitu super summum. Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam. Incenderunt igni sanctuarium tuum in terra: polluerunt tabernaculum nominis tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra. Signa nostra non vidimus iam non est propheta: et nos non cognoscet amplius. Usquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem? Ut quid auertis manum tuam: et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem? Deus autem rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terre. Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis. Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum. Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem. Tu fecisti omnes terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea. Memor esto huius inimicus improperauit domino: et populus insipiens incitauit nomen tuum. Ne tradas bestijs animas confitentium tibi: et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum. Ne auertatur humilis factus confusus pauper et inops laudabunt nomen tuum. Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum eorum que ab insipiente sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderunt ascendit semper. Gloria patri. Sicut. An. Liberasti virgam hereditatis tue.

An. In israel. Psalmus .lxxiiij.

Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iusticias iudicabo. Liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem. Quia neque ab oriente neque ab occidente neque a desertis montibus: quoniam deus iudex est. Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fex eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terre. Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua iusti. Psalmus .lxxv.

Notus ĩ iudea deꝰ: ĩ israel
magnũ nomen eius. Et
factꝰ est in pace locꝰ eiꝰ: et ha-
bitatio eiꝰ in syon. Ibi cõfre-
git potẽtias: arcum scutũ gla
dium ⁊ bellũ. Illuminans tu
mirabiliter a mõtibꝰ eternis:
turbati sunt oẽs insipiẽtes cor
de. Dormierũt somnũ suũ: et
nichil inuenerũt oẽs viri diui-
tiarum in manibꝰ suis. Ab in
crepatiõe tua deꝰ iacob: dormi
tauerunt qui ascẽderũt equos.
Tu terribilis es et quis resi
stet tibi: ex tũc ira tua. De ce
lo auditũ fecisti iudiciũ: terra
tremuit ⁊ quieuit. Cum exur
geret in iudiciũ deꝰ: vt saluos
faceret oẽs mansuetos terre.
Qm̃ cogitatio hois cõfitebit
tibi: et reliq̃e cogitationis diẽ
festũ agẽt tibi. Uouete ⁊ red-
dite dño deo vestro: oẽs q̃ in cir
cuitu eius affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spi-
ritum principũ: terribili apud
reges terre. Gloria pa. an. In
israel magnum nomen eius.
an. Tu es deus. ps. lxxvi.
Uoce mea ad dñm clama
ui: voce mea ad deum et
intẽdit michi. In die tribula-
tiõis mee deũ exquisiui mani-
bus meis: nocte cõtra eũ et nõ
sum deceptꝰ. Renuit consola
ri aĩa mea: memor fui dei ⁊ de
lectatus sum ⁊ exercitatꝰ sum
et defecit spũs meus. Antici-
pauerũt vigilias ocl'i mei: tur-
batus sum et non sum locutꝰ.
Cogitaui dies antiquos: ⁊ an
nos eternos ĩ mẽte habui. Et
meditatꝰ sum nocte cum corde
meo: et exercitabar ⁊ scopebam
spm̃ meũ. Nunq̃d ineternum
proiiciet deꝰ: aut non apponet
vt cõplacitior sit adhuc? Aut
in finem miam suã abscidet:
a generatione in gñationem?
Aut obliuiscet misereri deꝰ:
aut continebit in ira sua mias
suas? Et dixi nũc cepi: hec mu
tatio dextere excelsi. Memor
fui operũ dñi: q2 memor ero ab
initio mirabiliũ tuorũ. Et me
ditabor in oibꝰ operibꝰ tuis: et
in adinuẽtiõibꝰ tuis exercebor.
Deus in sancto via tua/ quis
deꝰ magnꝰ sicut deꝰ noster: tu
es deus q̃ facis mirabilia. No
tam fecisti ĩ ppl'is virtutẽ tuã:
redemisti in brachio tuo ppl'm
tuũ filios iacob ⁊ ioseph. Ui-
derũt te aque deus viderũt te
aque et timuerunt: et turbate
sunt abyssi. Multitudo sonitꝰ
aquarum: vocẽ dederũt nubes.
Etenim sagitte tue trãseũt:
vox tonitrui tui in rota. Illu
xerunt chorusca tiones tue orbi
terre: cõmota est ⁊ contremuit
terra. In mari via tua ⁊ semi
te tue in aquis multis: et vesti
gia tua non cognoscẽtur. De
duxisti sicut oues ppl'm tuũ: in
manu moysi ⁊ aarõ. ps. lxxvii.
Attẽdite ppl'e meꝰ legem
meã: inclinate aurẽ vrãm
in verba oris mei. Aperiã in
parabolis os meũ: loquar ppo-

ntiones ab initio. Quanta audiuimus et cognouimus ea: et patres nostri narrauerunt nobis. Non sunt occultata a filiis eorum: in generatione altera. Narrantes laudes domini et virtutes eius: et mirabilia eius que fecit. Et suscitauit testimonium in iacob: et legem posuit in israel. Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: vt cognoscat generatio altera. Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis. Ut ponant in deo spem suam et non obliuiscantur operum dei: et mandata eius exquirant. Ne fiant sicut patres eorum: generatio praua et exasperans. Generatio que non direxit cor suum: et non est creditus cum deo spiritus eius. Filii effrem intendentes et mittentes arcum: conuersi sunt in die belli. Non custodierunt testamentum dei: et in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti sunt beneficiorum eius: et mirabilium eius que ostendit eis. Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos. Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas quasi in vtre. Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa. Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanquam flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram concitauerunt excelsum in inaquoso. Et temptauerunt deum in cordibus suis vt peterent escas animabus suis. Et male locuti sunt de deo: dixerunt numquid poterit deus parare mensam in deserto? Quoniam percussit petram et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt. Numquid et panem poterit dare: aut parare mensam populo suo? Ideo audiuit dominus et distulit: et ignis accensus est in iacob / et ira ascendit in israel. Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius. Et mandauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit. Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis. Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia. Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum. Et pluit super eos sicut puluerem carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum. Et manducauerunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos. Et occidit pingues eorum: et electos israel impediuit. In omnibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius. Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione. Cum occideret eos querebant eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum. Et

rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est. Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei. Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse autem est misericors: et propicius fiet peccatis eorum/ et non disperdet eos. Et abundauit ut auerteret iram suam: et non accendit omnem iram suam. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens. Quoties exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerunt eum in inaquoso. Et conuersi sunt et temptauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerunt. Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos. Et conuertit in sanguinem flumina eorum: et ymbres eorum ne biberent. Misit in eos cynomiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos. Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste. Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina. Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni. Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationem immissiones per angelos malos. Viam fecit semite ire sue non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte conclusit. Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tanquam gregem in deserto. Et deduxit eos in spe et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare. Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel. Et temptauerunt et exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt. Et auerterunt se et non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum. In iram concitauerunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt. Audiuit deus et spreuit: et ad nichilum redegit valde israel. Et repulit tabernaculum sylo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus. Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: et pulchritudinem eorum in manus inimici. Et conclusit in gladio populum suum: et hereditatem suam spreuit. Iuuenes eorum comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate. Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et vidue eorum non plorabantur. Et excitatus est tanquam dormiens dominus: tanquam potens cra=

pulatus a vino. Et percussit
inimicos suos in posteriora: op
probriũ sempiternũ dedit illis.
Et repulit tabernaculum io=
seph: et tribũ effrem nõ elegit.
Sed elegit tribũ iuda: mõtẽ
syon quem dilexit. Et edifica
uit sicut unicornis sanctificiũ
suũ in terra: quã fundauit i se
cula. Et elegit dauid seruum
suũ: et sustulit eũ de gregibus
oviũ depostfetãtes accepit eũ.
Pascere iacob seruũ suum: et
israel hereditatem suã. Et pa
uit eos in innocẽtia cordis sui:
et in intellectib⁹ manuũ suaꝝ
deduxit eos. Glia. ãn. Tu es
es de⁹ qui facis mirabilia. ãn.
Propicius. Psalmus.lxxviii.

Deus venerũt gẽtes in he
reditatem tuã: polluerũt
tẽplum sctm̃ tuũ: posuerũt hie
rusalem in pomoꝝ custodiam.
Posuerũt morticina seruoꝝ
tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: car=
nes sctõꝝ tuoꝝ bestijs terre.
Effuderũt sanguinem ipsoꝝ
tanꝗ aquã in circuitu hierl'm:
et non erat qui sepeliret. Fa=
cti sum⁹ opprobriũ vicinis no=
stris: subsannatio ⁊ illusio his
ꝗ in circuitu nr̃o sunt. Vsqꝫ=
quo dñe irasceris in finẽ: accẽ=
detur velut ignis zelus tuus:
Effunde irã tuã in gẽtes que
te non nouerũt: et i regna que
nomen tuũ non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: et locũ
ei⁹ desolauerũt. Ne memine=
ris iniquitatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ
cito anticipent nos mĩe tue: ꝗꝛ
pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos de⁹ salutaris no
ster: ⁊ ꝓpter gl'iã nois tui dñe
libera nos: et ꝓpicius esto pec=
catis nostris ꝓpter nomẽ tuũ.
Ne forte dicãt i gẽtib⁹ vbi est
de⁹ eoꝝ: et innotescat in natio
nibus corã oculis nr̃is. Vltio
sanguinis seruoꝝ tuoꝝ ꝗ effu=
sus est: introeat i cõspectu tuo
gemit⁹ cõpeditoꝝ. Scdm̃ ma
gnitudinẽ brachij tui: posside
filios mortificatoꝝ. Et redde
vicinis nr̃is septuplum i sinu
eoꝝ: improperium ipsoꝝ qd̃ ex
probrauerũt tibi dñe. Nos au
tem popul⁹ tu⁹ et oues pascue
tue: cõfitebimur tibi in scl'm.
In generatione ⁊ generatio=
nem: annunciabimus laudem
tuam. Psalmus dauid. lxxix.

Qui regis israel intende:
ꝗ deducis velut ouem io
seph. Qui sedes sup cherubin:
manifestare corã effraim bẽia=
min ⁊ manasse. Excita poten
tiam tuã et veni: vt saluos fa=
cias nos. Deus virtutũ cõuer
te nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã et sal=
ui erimus. Dñe de⁹ virtutũ:
quousqꝫ irasceris sup orationẽ
serui tui. Cibabis nos pane
lachrymaꝝ: et potũ dabis no=
bis in lachrymis in mensura.
Posuisti nos in cõtradictionẽ
vicinis nr̃is: ⁊ inimici nr̃i sub
sannauerũt nos. De⁹ virtutũ
conuerte nos: et ostẽde faciem
tuã et salui erim⁹. Vineã de

egypto transtulisti: eiecisti gētes ⁊ plātasti eam. Dux itineris fuisti in cōspectu ei⁹: et plātasti radices eius et impleuit terrā. Operuit mōtes vmbra eius: et arbusta ei⁹ cedros dei. Extendit palmites suos vsq; ad mare: et vsq; ad flumen propagines eius. Ut q̄d destruxisti maceriā ei⁹: et vindemiant eā oēs q̄ pretergrediūtur viā. Exterminauit eā aper de silua: et singularis ferus depast⁹ est eā. Deus virtutū cōuertere: respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineā istā. Et perfice eam quam plātauit dextera tua: et super filium hoīs quem cōfirmasti tibi. Incēsa igni ⁊ suffossa: ab increpatiōe vult⁹ tui peribūt. Fiat manus tua super virū dextere tue: et super filium hoīs quem confirmasti tibi. Et non discedimus a te viuificebis nos: et nomen tuū inuocabimus. Dn̄e deus virtutum conuerte nos: et ostende faciem tuam ⁊ salui erim⁹. Gloria patri. Sicut erat. Añ. Propici⁹ esto peccatis nostris dn̄e. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. ℟. Et anima mea quā redemisti. ¶ In laudibus añ. Redde michi leticiam salutaris tui dn̄e. Ps. Miserere. Añ. Dn̄e refugiū fact⁹ es nobis. Ps. Ip̄m. Añ. In matutinis dn̄e meditabor ī te. Ps. Deus de⁹ me⁹. Añ. In eternū. Cāticum moysi. Exodi. xv. ca.

Cantemus dn̄o gl'iose enī honorificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dn̄s: et fact⁹ est michi ī salutē. Iste est de⁹ me⁹ et glorificabo eū: de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eū. Dn̄s quasi vir pugnator oīpotēs nomen ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitum ei⁹ proiecit in mare. Electi pricipes ei⁹ submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerūt eos descēderūt in pfundum quasi lapis. Dextera tua dn̄e magnificata est ī fortitudīe: dextera tua dn̄e pcussit inimicū/ et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irā tuā que deuorauit eos sicut stipulam: et in spū furoris tui cōgregate sunt aque. Stetit vnda fluēs: cōgregate sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar ⁊ cōprehēdā: diuidā spolia ⁊ implebitur aīa mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea. Flauit spūs tuus et operuit eos mare: submersi sunt quasi plūbum in aquis vehemētib⁹. Quis silis tui in fortib⁹ dn̄e: quis silis tui magnificus ī sanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciēs mirabilia. Extēdisti manū tuā: et deuorauit eos terra. Dux fuisti in mīa tua: pplo quē redemisti. Et portasti eū in fortitudine tua: ad habitaculū scēm tuū. Ascēderūt

popl'i ⁊ irati ſunt: dolores obti-
nuerũt habitatores philiſtijm.
Nũc cõturbati ſunt pricipes
edon / robuſtos moab obtinuit
tremor: obriguerũt oẽs habita
tores chanaan. Irruat ſuper
eos formido ⁊ pauor: in magni
tudine brachij tui. Fiant im-
mobiles quaſi lapis donec per-
trãſeat populus tuus dñe: do-
nec ptranſeat popul⁹ tuus iſte
quem poſſediſti. Introduces
eos ⁊ plãtabis in mõte heredi-
tatis tue: firmiſſimo habita-
culo tuo quod operatus es dñe.
Sãctuarium tuũ dñe qđ fir-
mauerunt manus tue: dñs re
gnabit ineternũ et vltra. In-
greſſus eſt enim eques pharao
cũ curribꝰ et equitibꝰ eius in
mare: ⁊ reduxit ſuper eos dñs
aquas maris. Filij aũt iſrael
ambulauerũt per ſiccũ in me-
dio eiꝰ. Gloria. Añ. Ineternũ
dñs regnabit ⁊ vltra. Añ. Cãta
te dño cãticũ nouũ. Ps. Lauda
te. Cha hyꝰ et ℣. vts. Ad bñꝰ
Añ. Ad dãdã ſciẽtiã plebi tue
dñe in remiſſiõem pctõꝝ eoꝝ.
Ps. Benedictꝰ. Preces ⁊c. vts.
¶ Feria. vi. Ad matut. Inui
tatorium. Dñm qui fecit nos
Venite adoremus. Ps. Venite.
Hymnꝰ. Nocte ſurgẽtes. Añ.
Exultate. Pſalmus. lxxx.

Exultate deo adiu-
tori noſtro: iubila-
te deo iacob. Su-
mite pſalmũ et da
te tympanũ: pſal-
teriũ iocũdũ cũ cythara. Bu-
cinate i neomenia tuba: in inſi
gni die ſolẽnitatis vr̃e. Quia
preceptum in iſrael eſt: et iudi
ciũ deo iacob. Teſtimoniũ in
ioſeph poſuit illud: cum exiret
de terra egypti linguã quã nõ
nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribꝰ dorſum eiꝰ: manꝰ eiꝰ
in cophino ſeruierũt. In tri-
bulatiõe inuocaſti me ⁊ libera
ui te: exaudiui te in abſcõdito
tẽpeſtatis: pbaui te apđ aquã
cõtradictionis. Audi popule
meꝰ et cõteſtabor te iſrael: ſi au
dieris me nõ erit in te deus re
cẽs: neq adorabis deũ alienũ.
Ego eñi ſum dñs deꝰ tuꝰ qui
eduxi te de terra egypti: dilata
os tuum et implebo illud. Et
non audiuit populꝰ meꝰ vocem
meã: et iſrael non intẽdit mi-
chi. Et dimiſi eos ſcđm deſi-
deria cordis eoꝝ: ibũt i adinuẽ
tionibꝰ ſuis. Si populꝰ meus
audiſſet me: iſrael ſi i vijs me-
is ambulaſſet. Pro nichilo for
ſitan inimicos eoꝝ humiliaſ-
ſem: et ſuper tribulantes eos
miſiſſem manũ meã. Inimi-
ci dñi mentiti ſunt ei: et erit
tẽpus eoꝝ in ſecula. Et ciba-
uit illos ex adipe frumenti: et
de petra melle ſaturauit eos.
Deus ſtetit in (Ps. lxxxi.
ſynagoga deorum: in me
dio aũt deos dijudicat. Vſq-
quo iudicatis iniquitatẽ: et fa
cies pctõꝝ ſumitis. Iudica-
te egeno et pupillo: humilem

et pauperem iustificate. Eripite pauperē: et egenū de manu pctōris liberate. Nescierūt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulāt: mouebūtur oīa fundamenta terre. Ego dixi dij estis: et filij excelsi oēs. Uos aūt sicut hoīes moriemini: et sicut vn⁹ de principib⁹ cadetis. Surge de⁹ iudica terram: qm̄ tu hereditabis in oib⁹ gētib⁹. Gloria. An. Exultate deo adiutori nrō. A. Tu sol⁹. Ps. lxxxii.

Deus qs similis erit tibi: ne taceas neqꝫ compescaris de⁹. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt: et q oderūt te extulerūt caput. Sup populū tuum malignauerūt consiliū: et cogitauerunt aduersus sctōs tuos. Dixerūt venite ꝛ disperdam⁹ eos de gēte: et non memoretur nomen israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimiter simul aduersum te: testamētum disposuerūt tabernacula idumeorū et ismaelite. Moab ꝛ agareni gebal ꝛ amon ꝛ amalech alieni gene cum habitātibus tyrum. Etenim assur venit cū illis: facti sunt in adiutorium filijs loth. Fac illis sicut madian et cysare: sicut iabin in torrente cyson. Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre. Pone pricipes eoꝝ sicut oreb et zeb: ꝛ zebee ꝛ salmana. Oēs principes eoꝝ qui dixerūt: hereditate possideamus sanctuariū dei. Deus me⁹ pone illos vt rotam: et sicut stipulā ante faciem venti. Sicut ignis qui cōburit siluam: et sicut flāma cōburēs mōtes. Ita persequeris illos in tēpestate tua: et in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: et querent nomen tuum dn̄e. Erubescāt ꝛ cōturbētur in seculū seculi: et cōfundātur et pereant. Et cognoscāt quia nomen tibi dn̄s: tu solus altissimus in omni terra. Psalmus. lxxxiii.

Quam dilecta tabernacula tua dn̄e virtutum: cōcupiscit et deficit anima mea in atria dn̄i. Cor meum ꝛ caro mea: exultauerunt in deum viuum. Etenim passer inuenit sibi domū: et turtur nidum vbi reponat pullos suos. Altaria tua domine virtutū: rex meus ꝛ deus me⁹. Beati qui habitāt in domo tua dn̄e: in secula seculorum laudabunt te. Beatus vir cui⁹ est auxilium abs te: ascēsiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū in loco quem posuit. Etenim benedictionem dabit legislator: ibunt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in syon. Domine de⁹ virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe de⁹ iacob. Protector noster aspice deus: et respice in faciem christi tui. Quia melior est dies vna in atriis tuis: super milia. Elegi abiect⁹ esse i domo dei mei:

d. ij.

magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorum. Quia miam et veritatē diligit de⁹: grām et gloriam dabit dñs. Non priuabit bonis eos q̄ ambulāt in innocentia: dñe virtutum beat⁹ homo q̄ sperat in te. Gloria. An. Tu solus altissimus sup oēm terrā. A. Bñdixisti. Ps. lxxxiiii.

Benedixisti dñe terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti oīa peccata eorum. Mitigasti oēm iram tuā: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos de⁹ salutaris noster: et auerte iram tuā a nobis. Nūquid ineternū irasceris nobis: aut extēdes iram tuā a generatione ī generationem. Deus tu cōuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis dñe miam tuā: et salutare tuū da nobis. Audiam quid loquatur in me dñs de⁹: qm̄ loquet pacem in plebē suā. Et sup sanctos suos: et ī eos qui cōuertūtur ad cor. Verūtamen prope timētes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra. Mia et veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt. Veritas de terra orta est: et iusticia de celo pspexit. Etenim dñs dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum. Iusticia ante eū ambulabit: et ponet ī via gressus suos. Psalmus. lxxxv.

Inclina dñe aurem tuam et exaudi me: qm̄ inops et pauper sum ego. Custodi aīam meā qm̄ sctūs sum: saluum fac seruū tuū de⁹ me⁹ sperātem in te. Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam serui tui qm̄ ad te dñe aīaz meā leuaui. Qm̄ tu dñe suauis et mitis: et multe mie oīb⁹ inuocātib⁹ te. Auribus pcipe dñe orationem meā: et intende voci deprecationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qr exaudisti me. Non est similis tui in diis domine: et nō est scd̄z opera tua. Oēs gētes quascūq̄ fecisti venient et adorabūt coram te dñe: et glorificabūt nomen tuum. Qm̄ magnus es tu et faciens mirabilia: tu es de⁹ sol⁹. Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letet cor meū vt timeat nomen tuum. Cōfitebor tibi dñe de⁹ meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum ineternum. Quia mia tua magna est super me: et eruisti aīam meam ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerūt sup me: et synagoga potētium quesierunt aīam meā: et non pposuerunt te in cōspectu suo. Et tu dñe deus miserator et misericors: patiens et multe mie et verax. Respice in me et miserere mei / da imperium tuū puero tuo: et saluū fac filium ancille

tue. Fac mecum signum in bonum vt videant qui oderunt me et confundantur: quoniam tu domine adiuuisti me et consolatus es me. Gloria. A. Benedixisti domine terram tuam. An. Fundamenta Psalmus. lxxxvj.

Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas syon super omnia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babylonis: scientium me. Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerunt illic. Numquid syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus. Dominus narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea. Sicut letantium omnium: habitatio est in te. Ps. lxxxvij.

Domine deus salutis mee in die clamaui: et nocte coram te. Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam. Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquabit. Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis. Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum et non egrediebatur: oculi mei languerunt pre inopia. Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas. Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi? Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: et veritatem tuam in perditione? Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis. Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te. Ut quid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me? Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus. In me transierunt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me. Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul. Elongasti a me amicum et proximum: et notos meos a miseria. Gloria patri. An. Fundamenta eius in montibus sanctis. An. Benedictus dominus. Psalmus. lxxxviij.

Misericordias domini: in eternum cantabo. In generatione et generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo. Quoniam dixisti in eternum misericordia edificabitur in celis: preparabitur veritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsque in eternum preparabo se-

mē tuū. Et edificabo in gene
ratione ꝛ generationē: sedem
tuam. Confitebuntur celi mi
rabilia tua dñe: etenim verita
tē tuā in eccl'ia sanctoꝝ. Qm̄
quis in nubibus equabit' dño:
similis erit deo in filijs dei?
Deus q̄ glorificat' i ꝯsilio san
ctoꝝ: magnus ꝛ terribilis sup
oēs q̄ in circuitu ei⁹ sūt. Dñe
deus virtutū q̄s similis tibi: po=
tēs es dñe et ꝟitas tua in cir=
cuitu tuo. Tu dñaris potesta
ti maris: motū aūt fluctuū ei⁹
tu mitigas. Tu humiliasti si
cut vulneratū supbum: in bra
chio virtut' tue dispersisti ini
micos tuos. Tui sūt celi ꝛ tua
est terra/ orbē terre ꝛ plenitudi
nē eius tu fūdasti: aqlonē ꝛ ma
re tu creasti. Thabor ꝛ hermō
in noīe tuo exultabūt: tuū bra
chiū cū potentia. Firmet' ma
nus tua ꝛ exaltet' dextera tua:
iusticia ꝛ iudiciū preparatio se
dis tue. Mia ꝛ ꝟitas pcedent
faciē tuā: beat⁹ populus q̄ scit
iubilatiōez. Dñe i lumie vul
tus tui ambulabūt ꝛ in nomie
tuo exultabunt tota die: ꝛ i iu=
sticia tua exultabūt. Qm̄ glo
ria virtutis eoꝝ tu es: ꝛ in bn̄
placito tuo exaltabit' cornu no
strū. Qz dñi est assūptio nr̄a:
ꝛ sancti israel regis nr̄i. Tūc
locut⁹ es in visiōe sanctis tuis
ꝛ dixisti posui adiutoriū in po=
tēte: et exaltaui electū de ple=
be mea. Inueni dauid seruū
meum: oleo scō meo vnxi eū.

Manus em̄ mea auxiliabitur
ei: ꝛ brachiū meū confirmabit
eū. Nichil pficiet inimicus in
eo: ꝛ filius iniquitatis nō appo
net nocere ei. Et ꝯcidam a fa
cie ipsi⁹ inimicos eius: ꝛ odiē=
tes eū in fugā ꝯuertā. Et ve=
ritas mea ꝛ mīa mea cū ipso: ꝛ
i noīe meo exaltabit' cornu ei⁹
Et ponā in mari manū ei⁹: et
in fluminib⁹ dexterā ei⁹. Ipe
inuocauit me: pr̄ meus es tu:
deus me⁹ et susceptor salutis
mee. Et ego primogenitū po=
nā illū: excelsuꝫ pre regib⁹ ter
re. Ineternū seruabo illi mi=
sericordiā meā: et testamentū
meū fidele ipsi. Et ponā in se
culū scl'i semē ei⁹: ꝛ thronū ei⁹
sicut dies celi. Si aūt dereli=
querit filij ei⁹ legē meā: ꝛ i iu
dicijs meis nō ambulauerint.
Si iusticias meas pphanaue
rint: ꝛ mādata mea nō custodie
rint. Visitabo in virga iniqui
tates eoꝝ: ꝛ in ꝟberibus pctā
eoꝝ. Miaꝫ aūt meā nō dispgā
ab eo: neqꝫ nocebo in veritate
mea. Neqꝫ pphanabo testamē
tū meū: ꝛ q̄ pcedunt de labijs
meis nō faciaꝫ irrita. Semel
iuraui in scō meo si dd̄ mētiar
semen eius ineternū manebit.
Et thronus eius sicut sol i cō=
spectu meo: ꝛ sicut luna pfecta
ineternū ꝛ testis i celo fidelis.
Tu ꝟo repulisti ꝛ despexisti:
distulisti xp̄ꝫ tuū. Auertisti te
stamentū serui tui: prophana=
sti in terra sanctuariū ei⁹. De

struxisti oms sepes eius: posui
sti firmamentu eius formidinem.
Diripuerunt eum oms tran-
seuntes via: factus est oppro-
brium vicinis suis. Exaltasti
dexteram deprimentium eum: leti
ficasti oes inimicos eius. Auer
tisti adiutorium gladii eius: et no
es auxiliatus ei in bello. De-
struxisti eu ab emundatione: et se-
dem eius i terra collisisti. Mi
norasti dies temporis eius: perfu
disti eum confusione. Usquequo
dne auertis in fine: exardescet
sicut ignis ira tua. Memorare
q mea substantia: nunquid enim
vane constituisti oes filios hoium?
Quis est homo qui viuet et non
videbit morte: eruet aiam sua
de manu inferi? Ubi sunt mi
sericordie tue antiq dne: sicut
iurasti dauid i veritate tua. Me
mor esto dne opprobrii seruorum
tuorum: quod continui in sinu
meo multarum gentium. Quod
exprobrauerunt inimici tui do
mine: qd exprobrauerunt com-
mutationem christi tui. Bene
dictus dominus ineternum: fi
at fiat. Ps dauid lxxxix.

Domine refugiu factus es no
bis: a generatione i generatio-
ne. Priusq montes fierent aut
formaret terra et orbis: a secu-
lo et in seculum tu es deus. Ne
auertas homine in humilitatem:
et dixisti conuertimini filii hoim.
Qm mille anni an oculos tu
os: tanq dies hesterna que pre
teriit. Et custodia i nocte que
pro nichilo habent: eorum anni
erunt. Mane sicut herba tran
seat mane floreat et transeat:
vespere decidat induret et are-
scat. Q2 defecimus i ira tua:
et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras
in conspectu tuo: seculum nrm
i illuminatioe vultus tui. Qm
omnes dies nostri defecerunt:
et in ira tua defecimus. Anni
nostri sicut aranea meditabun
tur: dies annorum nostrorum in
ipsis septuaginta anni. Si aut
in potentatibus octoginta an-
ni: et amplius eorum labor et do
lor. Qm superuenit mansue-
tudo: et corripiemur. Quis no
uit potestatem ire tue: et pre ti
more tuo iram tuam dinumera
re? Dexteram tuam sic nota
fac: et eruditos corde in sapien-
tia. Conuertere dne vsquequo:
et deprecabilis esto super ser-
uos tuos. Repleti sumus ma
ne mia tua: exultauimus et de-
lectati sumus in omnibus die
bus nostris. Letati sumus pro
diebus quibus nos humiliasti:
annis quibus vidimus mala. Re
spice in seruos tuos et in opera
tua: et dirige filios eorum. Et
sit splendor domini dei nostri su
per nos: et opa manuu nostrarum
dirige super nos: et opus ma-
nuum nostrarum dirige. Gloria
patri. Sicut erat. Psal. xc.

Qui habitat in adiutorio
altissimi: in protectione
dei celi commorabitur. Dicet

domino susceptor meus es tu: & refugiũ meũ deus meus sperabo in euz. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantiũ: & a verbo aspero. Scapulis suis obũbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis. Scuto circundabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno. A sagitta volante i die / a negocio pambulãte in tenebris: ab incursu & demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille / & decẽ milia a dextris tuis: ad te aũt nõ appropiquabit. Verũtñ oculis tuis considerabis: et retributionẽ pctõr videbis. Quoniam tu es dñe spes mea: altissimũ posuisti refugium tuũ. Nõ accedet ad te malũ: & flagellũ nõ appropinqbit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in oibus vijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuum. Sup aspidẽ & basiliscũ ambulabis: & conculcabis leonẽ & draconẽ. Quoniam i me spauit liberabo eum / protegam eum: qm cognouit nomẽ meum. Clamauit ad me & ego exaudiam euz: cũ ipso sum in tribulatiõe: eripiã eum & glorificabo eũ. Longitudine dierũ replebo eum: & ostẽdã illi salutare meũ. Psalmus. xci.

Bonum est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime. Ad annunciandũ mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctez. In decacordo psalterio: cum cantico in cythara. Quia delectasti me domine i factura tua: et in operibus manuum tuarz exultabo. Quam magnificata sũt opera tua domine: nimis pfunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiens non cognoscet & stultus nõ intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: et apparuerint oẽs q operantur iniquitatẽ. Vt intereãt in seculum seculi: tu autem altissimus ineternuz dñe. Quoniam ecce inimici tui domie / quoniã ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes qui operant iniquitatem. Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi. Et despexit oculus meus inimicos meos: & ab isurgẽtibus in me malignãtibus audiet auris mea. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. Plãtati i domo domini: in atrijs domus dei nr̃i florebunt. Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: & bñ patientes erunt vt annũcient. Quoniam rectus dominus deus noster: et non est iniquitas in eo. Psalmus. xcij.

Dominus regnauit decorẽ indutus est: indutus est dñs fortitudinẽ et precinxit se. Etenim firmauit orbem terre: qui non cõmouebitur. Parata sedes tua: ex tũc a seculo tu es. Eleuauerũt flumia do=

mine: eleuauerũt flumia voces suam. Eleuauerũt flumia fluctus suos: a vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuam decet sanctitudo dñe: in lõgitudine dierum. Psalmus .xciij.

Deus vltionũ dñs: de⁹ vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde retributiões supbis. Usqquo peccatores dñe: vsqquo pctõres gloriabunt. Effabũtur et loquẽtur iniquitatẽ: loquẽtur oẽs qui operãt iniusticiã. Populum tuũ dñe humiliauerũt: et hereditatẽ tuam vexauerũt. Uiduam et aduenã interfecerunt: et pupillos occiderũt. Et dixerunt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes in populo: et stulti aliqñ sapite. Qui plantauit aurẽ nõ audiet: aut q finxit oculũ nõ cõsiderat. Qui corripit gẽtes nõ arguet: q docet hominẽ scientiã. Dñs scit cogitationes hominum: qm vane sunt. Beatus homo quem tu erudieris domie: et de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a dieb⁹ malis: donec fodiat pecca tori fouea. Qr non repellet dominus plebem suam: et hereditatem suã non derelinquet. Quoadusqz iusticia cõuertat in iudiciũ: et qui iuxta illã oẽs qui recto sunt corde. Quis cõsurget mihi aduers⁹ malignãtes: aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem? Nisi qr dominus adiuuit me: paulomin⁹ habitasset in inferno aia mea. Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domie adiuuabat me. Secũdum multitudinem dolorum meorum in corde meo: cõsolationes tue letificauerunt animam meam. Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto? Captabũt in animam iusti: et sanguinem innocentẽ condemnabũt. Et factus est mihi dominus in refugiũ: et de⁹ meus in adiutoriũ spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsorum / et in malicia eorum disperdet eos: dispdet illos dominus de⁹ noster. Gloria patri et filio et spiritui sctõ. Sicut erat in principio et nũc et semp et in scla sclorum. am. a. Bñdict⁹ dñs inetnũ. ps. xciiij.

Uenite exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemus faciẽ ei⁹ in confessione: et in psalmis iubilemus ei. Quoniã deus magnus domin⁹: et rex magn⁹ super omnes deos. Qr in manu eius sunt oẽs fines terre: et altitudines mõtium ipsius sunt. Quoniã ipsi⁹ est mare et ipse fecit illud: et siccam man⁹ ei⁹ formauerunt. Uenite adoremus et pcidam⁹ et plorem⁹ añ dominum qui fecit nos: qr ipse

est dominꝰ deꝰ noster. Et nos populus pascue eiꝰ: ⁊ oves manus eius. Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatiōe scdm diē tētationis in deserto: vbi tētauerūt me pr̄es vr̄i probauerūt ⁊ viderunt opa mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semp hi errant corde. Et isti non cognouerūt vias meas: vt iuraui in ira mea si itroibūt in requiē meā. Gl'ia. ā. Cātate. ps. xcv.

Cantate dn̄o canticū nouum: cantate dn̄o oīs terra. Cantate dn̄o ⁊ benedicite nomini eius: annūciate de die i diem salutare eius. Annūciate inter gentes gloriā eius: in omnibꝰ populis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnus dn̄s ⁊ laudabil' nimis: terribilis est super oēs deos. Qm̄ omnes dij gentium demonia: dn̄s autē celos fecit. Confessio ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia ⁊ magnificentia in sanctificatione eiꝰ. Afferte dn̄o patrie gētiū: afferte dn̄o gl'iam ⁊ honorē: afferte dn̄o gl'iam nomini eius. Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius. Commoueatur a facie eiꝰ vniuersa terra: dicite in gentibus qꝛ dn̄s regnauit. Etenī correxit orbem terre q̄ nō cōmouebit': iudicabit pplos in eq̄tate. Letēt' celi et exultet terra cōmoueat' mare ⁊ plenitudo eiꝰ: gaudebūt cāpi ⁊ oīa q̄ in eis sunt. Tūc exultabūt oīa ligna siluarum a facie dn̄i qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terre i eq̄tate: ⁊ pplos in v'itate sua.

Dominꝰ regnauit. ps. xcvi. exultet terra: letēt' isule multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eiꝰ: iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eiꝰ. Ignis añ ip̄m p̄cedet: ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos eiꝰ. Alluxer̄t fulgura eiꝰ orbi terre: vidit ⁊ commota ē terra. Mōtes sicut cera fluxerūt a facie dn̄i: a facie dn̄i oīs terra. Annūciauerūt celi iusticiā eiꝰ: ⁊ viderūt omēs populi gl'iā eiꝰ. Cōfundant' oēs q̄ adorāt sculptilia: ⁊ q̄ gloriant' i simulachris suis. Adorate eū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata est syon. Et exultauerūt filie iude: ppt' iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dn̄s altissimꝰ sup oēm terrā: nimis exaltatꝰ es sup oēs deos. Qui diligit' dominū odite malū: custodit dn̄s aīas sanctor̄ suorum de manu pctōris liberauit eos. Lux orta ē iusto: ⁊ rectis corde leticia. Letamini iusti i dn̄o: ⁊ cōfitemini memorie sctificatiōis eiꝰ. Gl'ia. ā. Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite noī eiꝰ. ℣. Intret orō mea. ℟. In cōspectu tuo dn̄e. In laudi. ān. Sacrificiū deo sp̄us cōtribulatꝰ. ps. Miserere. ān. In v'itate tua exaudi me dn̄e. ps. Domine exaudi. ij. ān. Illumi

na domine vultum tuu3 super nos. ps. Deus deus. an. Domine. Canticum abachuc. iii.ca.

Domie audiui auditione3 tuã: et timui. Dñe opus tuũ in medio annoꝝ: viuifica illud. In medio annoꝝ notu3 facies: cũ iratus fueris mie recordaberis. De⁹ ab austro veniet: et sanct⁹ de monte pharã Operuit celos gl'ia ei⁹: ꝛ laudis ei⁹ plena est terra. Splendoꝛ ei⁹ vt lux erit: coꝛnua i manibus eius. Ibi abscondita ẽ foꝛtitudo eius: ante faciẽ eius ibit moꝛs. Egredieꝛ dyabol⁹ añ pedes ei⁹: stetit ꝛ mensus ẽ terrã. Aspexit ꝛ dissoluit gentes: ꝛ ꝯtriti sunt montes scl'i. Incuruati sunt colles mũdi: ab itinerib⁹ eꝛnitat ei⁹. Pro iniqtate vidi tẽtoꝛia ethiopie: turbabũꝛ pelles terre madiã. Nũqd in fluminib⁹ iratus es dñe: aut in fluminib⁹ furoꝛ tuus vel in mari indignatio tua. Qui ascẽdes sup equos tuos ꝛ qdrige tue saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuũ: iuramẽta tribubus que locutus es. Fluuios scindes terre: viderunt te ꝛ doluerũt montes: gurges aquaꝝ transijt. Dedit abyssus vocẽ suã: altitudo manus suas leuauit. Sol ꝛ luna steterũt i habitaculo suo in luce sagittaꝝ tuaru3: ibunt in splẽdoꝛe fulgurantis haste tue In fremitu conculcabis terrã: in furoꝛe obstupefacies gentes. Egressus es in salutẽ populi tui: in salutem cu3 chꝛisto tuo. Percussisti caput de domo ipij: denudasti fundamẽtũ eius vsq3 ad collũ. Maledixisti sceptris ei⁹ capiti bellatoꝝ eius: veniẽtib⁹ vt turbo ad dispergendu3 me. Exultatio eoꝝ: sicut ei⁹ qui devoꝛat pauperem in abscondito. Uiam fecisti in mari equis tuis: i luto aquarum multarum. Audiui ꝛ conturbatus est venter meus: a voce ꝯtremuerũt labia mea. Ingrediaꝛ putredo in ossib⁹ meis: ꝛ subter me scateat. Ut requiescam in die tribulatiõis ꝛ ascendam ad populum accinctũ nostrum. Ficus em̄ nõ florebit: ꝛ nõ erit germẽ in vineis Mentietur opus oliue: et arua nõ offerent cibũ. Abscideꝛ de ouili pecus: et nõ erit armẽtũ in pꝛesepib⁹. Ego aũt in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo. Deus dñs foꝛtitudo mea: ꝛ ponet pedes meos quasi ceruoꝝ. Et sup excelsa mea deducet me: victoꝛ in psalmis canentem. Gl'ia. an Dñe audiui auditum tuũ et timui. an. In sanctis ei⁹ laudate deũ ps. Laudate dñm. Cpm. hy⁹. ꝛ ℣. vts. Ad benedictus aña. Per viscera misericoꝛdie dei nr̃i in qb⁹ visitauit nos oꝛiẽs exalto. ps. Benedi⁹. Preces ꝛc. vts. ¶ Sabba. ad matu. init. Dñm deũ nr̃m. Venite adoꝛe. ps. Venite. hy⁹. Nocte surg.

An. Quia mirabilia. ps. xcvij.
Cantate dño cāticuȝ nouuȝ: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: et brachiuȝ sanctū ei⁹
Notū fecit dñs salutare suū: in ɔspectu gētiū reuelauit iusticiam suam. Recordat⁹ est misericordie sue: et veritatis sue domui israel. Viderūt oēs termini terre: salutare dei nr̄i
Iubilate deo oīs terra: cātate et exultate ⁊ psallite. Psallite dño in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee. Iubilate i ɔspectu regis dñi: moueatur mare ⁊ plenitudo eius orbis terrarū: et qui habitant i eo. Flumina plaudent manu simul montes exultabunt a cōspectu dñi: qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbem terrarum in iusticia: ⁊ populos in equitate. Psalmus. xcviij.
Dominꝰ regnauit irascāt populi: qui sedes sup cherubin moueatur terra. Dñs in syon magnus: et excelsus super omnes populos. Confiteātur nomini tuo magno qm̄ terribile et sanctū est: et honor regis iudicium diligit. Tu parasti directiōes: iudiciū ⁊ iusticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deum nr̄m ⁊ adorate scabellū pedum eius: qm̄ sanctum est. Moyses ⁊ aarō in sacerdotibus eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocant nomen eius. Inuocabant dñȝ ⁊ ipse exaudiebat eos: in colūpna nubis loquebat ad eos. Custodiebant testimonia eius: et preceptum quod dedit illis. Dñe deus nr̄ tu exaudiebas eos: deus tu ppicius fuisti eis ⁊ vlciscens in oēs adinuentiones eorū. Exaltate dñm deū nr̄m ⁊ adorate in monte sancto eius: qm̄ sanct⁹ dñs deus noster. Gloria patri.
An. Qȝ mirabilia fecit dñs. A. Iubilate deo. Psalmus. xcix.
Iubilate deo oīs terra: seruite dño i leticia. Introite i ɔspectu eius: in exultatione. Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos et nō ipi nos. Popul⁹ ei⁹ ⁊ oues pascue ei⁹: introite portas ei⁹ in ɔfessione atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomen ei⁹ qm̄ suauis est dñs ineternū mia eius: et vsqȝ in generatione et gñationeȝ veritas eius. ps. c.
Misericordiam et iudiciū: cātabo tibi dñe. Psallā et intelligaȝ in via immaculata: qñ venies ad me. Perambulabā i innocētia cordis mei: in medio domus mee. Nō pponebā añ oculos meos rē iniustam: facientes preuaricationes odiui. Non adhesit michi cor prauū: declinantē a me malignū non cognoscebam. Detrahentē secreto proximo suo: hūc psequebar. Superbo oculo et insatiabili corde: cū hoc non

edebam. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecum: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat. Non habitabit in medio dom⁹ mee qui facit supbiam: q̄ loquit̄ iniqua non direxit in cōspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficiebā oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi oēs operātes iniq̄tatem. Gloria. an. Jubilate deo oīs terra. an. Clamoꝛ meus. Psalmus. ci.

Domine exaudi oꝛationē meā: et clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me: in quacunq̧ die tribuloꝛ inclina ad me aurem tuā. In quacūq̧ die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerūt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremiū aruerūt Percussus sum vt fenum et aruit coꝛ meū: q꞉ oblitus sum comedere panē meū. A voce gemit⁹ mei: adhesit os meum carni mee. Siīis factus sum pellicano solitudinis: fact⁹ sum sicut nicticoꝛax in domicilio. Vigilaui: et factus sum sicut passer solitari⁹ in tecto. Tota die exprobꝛabāt michi inimici mei: et q̄ laudabāt me aduersum me iurabāt. Quia cinerē tanq̧ panē mādua: et potū meū cū fletu miscebam. A facie ire indignatiōis tue: q꞉ eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbꝛa declinauerūt: et ego sicut fenū arui. Tu aūt dñe in eternū ꝑmanes: et memoꝛiale tuū in gñatione ⁊ gñationem. Tu exurgēs dñe misereberis syon: q꞉ tps miserendi eius q꞉ venit tps. Qm̄ placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: et terre ei⁹ miserebūtur. Et timebūt gētes nomē tuū dñe: et oēs reges terre gl'iam tuā. Quia edificauit dñs syon: et videbit in gl'ia sua. Respexit in oꝛationē humiliū: et nō spreuit precē eoꝝ. Scribātur hec in gñatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dñm. Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dñs de celo in terram aspexit. Vt audiret gemitus compeditoꝝ: vt solueret filios interēptoꝝ. Vt annūcient in syon nomen dñi: et laudem ei⁹ in hierl'm. In conueniēdo populos in vnū: et reges vt seruiant dño. Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatem dieꝝ meoꝝ nūcia michi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in generatione ⁊ gñationē anni tui. Initio tu dñe terram fundasti: et opera manuū tuarum sunt celi. Ipsi peribunt tu aūt permanes: et oēs sicut vestimētum veterascēt. Et sicut optoꝛiū mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu aūt idēipse es ⁊ anni tui nō deficiēt. Filij seruoꝛum tuoꝝ habitabūt: ⁊ semen eoꝝ in scl'm dirigetur. ps. cij.

Benedic anima mea dño: et oīa que intra me sunt

nomini sctō ei⁹. Benedic aīa mea dn̄o : et noli obliuisci oēs retributiōes ei⁹. Qui ppiciatur oib⁹ iniquitatib⁹ tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redemit de interitu vitā tuā: qui coronat te in mīa ꝛ miserationib⁹. Qui replet in bonis desideriū tuū: renouabitur vt aquile iuuent⁹ tua. Faciēs mias dn̄s: et iudiciū oib⁹ iniuriam patiētibus. Notas fecit vias suas moysi: filijs isrl̄ voluntates suas. Miserator ꝛ misericors dn̄s: lōganimis ꝛ multum misericors. Non in ppetuum irascet: neq; ineternum cōminabit. Non scd̄m peccata nr̄a fecit nobis : neq; scd̄m iniquitates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ scd̄m altitudinem celi a terra: corroborauit miaz suā sup timētes se. Quātum distat ortus ab occidēte: longe fecit a nobis iniq̄tates nr̄as. Quomodo miseret pater filiorum misert⁹ est dn̄s timētib⁹ se: qm̄ ipse cognouit figmētum nostrum. Recordatus est qm̄ puluis sum⁹: homo sicut fenū dies ei⁹ tāq; flos agri sic efflorebit. Qm̄ spūs pertransibit in illo ꝛ non subsistet: ꝛ non cognoscet ampli⁹ locū suū. Mia aūt dn̄i ab eterno: et vsq; ineternū sup timētes eū. Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruāt testamentū ei⁹. Et memores sunt mādatorum ipsi⁹: ad faciēdū ea. Dn̄s in celo parauit sedez suā: et regnū ipsi⁹ oib⁹ dn̄abit. Benedicite dn̄o oēs angeli ei⁹ potētes virtute faciētes verbū illi⁹: ad audiendam vocē sermonū ei⁹. Benedicite dn̄o oēs virtutes ei⁹: ministri eius qui facitis volūtatē eius. Benedicite dn̄o oīa opera ei⁹ in omni loco dn̄ationis eius: bn̄dic aīa mea dn̄o. Gloria pa. Añ. Clamor meus ad te veniat de⁹. Añ. Bn̄dic ps. ciij.

Benedic anima mea dn̄o: dn̄e deus me⁹ magnificatus es vehemēter. Confessionem ꝛ decorē induisti: amictus lumine sicut vestimēto. Extēdēs celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora ei⁹. Qui ponis nubem ascēsum tuum: qui ambulas sup pēnas vētorum. Qui facis angelos tuos spiritus : et ministros tuos ignem vrētem. Qui fūdasti terram sup stabilitatem suam: non inclinabitur in scl̄m scl̄i. Abyssus sicut vestimētum amictus eius: sup mōtes stabunt aque. Ab increpatione tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascēdunt mōtes ꝛ descēdunt cāpi : in locum quem fundasti eis. Terminum posuisti quē non transgrediētur : neq; conuertentur operire terrā. Qui emittis fontes in cōuallibus: inter medium montium pertransibunt aque. Potabunt omnes bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup eas vo-

volucres celi habitabunt: de me-
dio petrarũ dabũt voces. Ri-
gans mõtes de supioribꝰ suis:
de fructu operũ suorꝫ satiabit
terra. Producẽs fenũ iumen-
tis: et herbam servituti hoim.
Ut educas panẽ de terra: ⁊ vi
num letifi. et cor hois. Ut ex
hilaret faciem in oleo: ⁊ panis
cor hois cõfirmet. Saturabũ-
tur ligna campi et cedri libani
quas plantavit: illic passeres
nidificabunt. Herodij domus
dux est eorꝫ montes excelsi cer
vis: petra refugiũ herinacijs.
Fecit lunam in tẽpora: sol co-
gnovit occasum suum. Posui-
sti tenebras ⁊ facta est nox: in
ipsa pertrãsibũt oẽs bestie sil-
ve. Catuli leonum rugientes
vt rapiãt: et querãt a deo escã
sibi. Ortus est sol ⁊ cõgregati
sunt: et in cubilibꝰ suis collaca
buntur. Exibit homo ad opus
suũ: et ad operationem suam
vsqꝫ ad vesperã. Quã magni
ficata sunt opera tua dñe oĩa
in sapiẽtia fecisti: impleta est
terra possessiõe tua. Hoc ma-
re magnũ et spaciosum mani-
bus: illic reptilia quorꝫ non est
numerꝰ. Animalia pusilla cũ
magnis: illic naves pertransi-
bunt. Draco iste quem forma
sti ad illudẽdum ei: oĩa ad te ex
pectant vt des illis escã in tẽ-
pore. Dante te illis colligẽt:
aperiẽte te manũ tuã oĩa iple-
bũtur bonitate. Avertẽte aũt
te faciem turbabũtur: auferes
spiritum eorꝫ et deficient et in
pulverẽ suũ revertent. Emit
te spm̃ tuũ et creabũtur: et re-
novabis faciẽ terre. Sit glĩa
dñi i seculũ: letabit dñs i ope-
ribus suis. Qui respicit ter-
ram ⁊ facit eã tremere: qui tã
git mõtes ⁊ fumigãt. Canta-
bo dño in vita mea: et psallã
deo meo q̃diu sum. Iocun-
dũ sit ei eloquium meum: ego
vero delectabor in dño. Defi-
ciant peccatores a terra et iniqui
ita vt non sint: benedic anima
mea dño. Psalmꝰ ciiij.
Confitemini dño et invo-
cate nomen eiꝰ: annũciate in-
ter gẽtes opera eiꝰ. Cãtate ei
et psallite ei: narrate oĩa mira
bilia eiꝰ. Laudamini in noĩe
sancto eiꝰ: letet cor querẽtiũ
dñm. Querite dñm ⁊ confir-
mamini: querite faciẽ eiꝰ sem
per. Memẽtote mirabiliũ eiꝰ
que fecit: pdigia eiꝰ et iudicia
oris eiꝰ. Semen abraham ser
ui eius: filij iacob electi eius.
Ipse dñs deus noster: in uni
versa terra iudicia eiꝰ. Memor
fuit in sclm̃ testamẽti sui: ver
bi qd mãdavit i mille gñatio
nes. Qd disposuit ad abra-
ham: et iuramẽti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob i prece-
ptũ: et israel i testamẽtũ eter-
num. Dicẽs tibi dabo terram
chanaan: funiculũ hereditatis
vre. Cũ essent numero brevi
paucissimi et incole eius. Et
pertrãsierũt de gẽte in gẽtem:

et de regno ad populum alteꝝ
Non reliqt hoiem nocere eis:
et corripuit ꝓ eis reges. Noli
te tangere christos meos: et in
ꝓphet/ meis nolite malignari
Et vocauit famem sup terrã:
et oẽ firmamẽtũ panis cõtri
uit. Misit ãte eos viꝝ: in seruũ
venũdatꝰ est ioseph. Humilia
uerũt in cõpedibꝰ pedes eiꝰ fer
rum ptransiit aiam eiꝰ: donec
veniret verbũ eiꝰ. Eloquium
dñi inflãmauit eum: misit rex
et soluit eum: princeps pplõꝝ
et dimisit eũ. Constituit eum
dñm domꝰ sue: et principẽ oĩs
possessionis sue. Ut erudiret
principes eiꝰ sicut semetipm:
et senes eiꝰ prudẽtiam doceret.
Et intrauit israel in egyptũ:
et iacob accola fuit ĩ terra chã
Et auxit ppl'm suum vehemẽ
ter: et firmauit eũ sup inimi-
cos eiꝰ. Conuertit cor eoꝝ vt
odirẽt ppl'm eiꝰ: et dolum face
rent in seruos eiꝰ. Misit moy
sen seruũ suũ: aaron quẽ elegit
ipsum. Posuit in eis verba si
gnoꝝ suoꝝ: et pdigioꝝ suoꝝ in
terra cham. Misit tenebras et
obscurauit: ⁊ non exacerbauit
sermones suos. Cõuertit aq̃s
eoꝝ in sanguinẽ: et occidit pi-
sces eoꝝ. Et dedit terra eoꝝ
ranas: in penetralibus regum
ipsoꝝ. Dixit ⁊ venit cynomia
et cynifes: in oibꝰ finibꝰ eoꝝ.
Posuit pluuias eoꝝ grãdinẽ:
ignẽ cõburẽtem in terra ipsoꝝ.
Et pcussit vineas eoꝝ ⁊ ficul-
neas eoꝝ: et contriuit lignũ fi
nium eoꝝ. Dixit ⁊ venit locu-
sta ⁊ bruchus: cuiꝰ non erat nu-
merus. Et comedit oẽ fenũ
in terra eoꝝ: et comedit oẽm
fructum terre eoꝝ. Et pcussit
oẽ p̃mogenitũ in terra eoꝝ:
primitias oĩs laboris eorum.
Et eduxit eos cũ argẽto ⁊ au-
ro: et non erat in tribubꝰ eoꝝ
infirmꝰ. Letata est egyptus
in pfectiõibꝰ eoꝝ: qꝛ incubuit
timor eoꝝ sup eos. Expandit
nubem in ptectionem eoꝝ: et
ignẽ vt luceret eis per noctem
Petierũt ⁊ venit coturnix: et
pane celi saturauit eos. Diru
pit petrã et fluxerũt aque: abie
rũt in sicco flumina. Qm̃ me
mor fuit verbi sancti sui: quod
habuit ad abrahã pueꝝ suum.
Et eduxit populũ suũ in exul
tatione: et electos suos in leti
cia. Et dedit illis regiones gẽ
tium: et labores pplõꝝ posse-
derunt. Ut custodiãt iustifica
tiones eiꝰ: et legem eiꝰ requi-
rant. Gloria pa. Sicut erat.
Añ. Benedic anima mea dño.
Añ. Visita nos. Psalmus. cv.
Confitemini dño qm̃ bo-
nus: qm̃ in seculum mia
eius. Quis loquet potentias
dñi: auditas faciet oẽs laudes
eiꝰ. Beati q̃ custodiũt iudiciũ:
et faciũt iusticiã in omni tẽpo-
re. Memẽto nostri dñe ĩ bene
placito ppl'i tui: visita nos ĩ sa
lutari tuo. Ad videndum in bo
nitate electoꝝ tuoꝝ: ad letan-

dum i leticia gẽtis tue: vt lauderis cũ hereditate tua. Peccauim⁹ cũ patrib⁹ nostris: iniuste egimus iniquitatẽ fecim⁹. Patres nostri in egypto non intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis mie tue. Et irritauerũt ascẽdentes in mare: mare rubrum. Et saluauit eos ꝓpter nomẽ suũ: vt notã faceret potẽtiam suã. Et increpuit mare rubrũ et exsiccatum est: et eduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odiẽtiũ: et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: vn⁹ ex eis nõ remãsit. Et crediderũt verbis eius: et laudauerũt laudẽ ei⁹. Cito fecerũt obliti sunt operũ eius: et non sustinuerũt cõsilium eius Et cõcupierũt cõcupiscẽtiam in deserto: et tẽtauerũt deum in inaquoso. Et dedit eis petitionem ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatem in aias coꝝ. Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctũ dñi. Aperta est terra et deglutiuit dathan: ⁊ operuit super cõgregationem abyron. Et exarsit ignis in synagoga coꝝ: flamma cõbussit peccõres. Et fecerunt vitulũ in oreb: et adorauerũt sculptile. Et mutauerũt gl'iam suã: in similitudinem vituli comedẽtis fenũ. Obliti sunt deũ qui saluauit eos: q̃ fecit magnalia i egypto mirabilia i terra cham: terribilia i mari rubro. Et dixit vt disperderet eos: si nõ moyses electus ei⁹ stetisset in cõfractione in cõspectu ei⁹. Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichilo habuerũt terram desiderabilem. Nõ crediderũt verbo ei⁹ et murmurauerũt in tabernaculis suis: non exaudierũt vocẽ dñi. Et eleuauit manum suam sup eos: vt psterneret eos i deserto. Et vt deijceret semen eoꝝ in nationib⁹: et disperderet eos in regionibus. Et initiati sunt beelphegor: et comederunt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerũt eũ in adinuẽtionib⁹ suis: et multiplicata est i eis ruina. Et stetit phinees ⁊ placauit: ⁊ cessauit quassatio. Et reputatũ est ei ad iusticiã: in gñatione ⁊ gñatiõem vsq; in sempiternũ. Et irritauerũt eũ ad aquas cõtradictionis: ⁊ vexat⁹ est moyses ꝓpter eos: q2 exacerbauerunt spiritũ ei⁹. Et distinxit in labijs suis non disperdiderũt gẽtes quas dixit dñs de⁹ illis. Et cõmixti sunt inter gentes ⁊ didicerunt opera eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilibus eoꝝ: et factum est illis in scãdalum. Et immolauerũt filios suos: et filias suas demonijs. Et effuderunt sanguinẽ innocẽtem: sanguinem filioꝝ suoꝝ et filiaꝝ suaꝝ quas sacrificauerũt sculptilib⁹ chanaan. Et infecta est terra i sanguinibus: ⁊ cõtaminata est i operi

bus eoꝝ: ⁊ fornicati sunt in ad
inuētionib⁹ suis. Et iratus est
furore dn̄s in populum suum:
et abhoīat⁹ est hereditatem suā.
Et tradidit eos in manus gē
tium: et dn̄ati sunt eorum qui
oderūt eos. Et tribulauerunt
eos inimici eoꝝ: et humiliati
sunt sub manib⁹ eoꝝ sepe libe-
rauit eos. Ipsi aūt exacerba-
uerūt eū in cōsilio suo: et humi
liati sunt in iniquitatib⁹ suis.
Et vidit cum tribularētur: et
audiuit orationē eoꝝ. Et me
mor fuit testamēti sui: et peni-
tuit eum scḋm multitudinem
misericordie sue. Et dedit eos
in misericordias: in conspectu
oīm qui ceperāt eos. Saluos
fac nos dn̄e deus noster: et cō-
grega nos de nationibus. Ut
cōfiteamur nomini sancto tuo
et gloriemur ī laude tua. Be
nedictus dn̄s de⁹ israel a secu
lo ⁊ vsq ī seculum: et dicet oīs
populus fiat fiat. Ps. cvi.

Confitemini dn̄o qm̄ bo-
nus: qm̄ in seculum mīa
eius. Dicant qui redēpti sunt
a dn̄o quos redemit de manu
inimici: de regionib⁹ cōgrega-
uit eos. A solis ortu ⁊ occasu:
ab aquilone et mari. Errraue-
runt in solitudine in inaquoso
viam ciuitatis habitaculi non
inuenerūt. Esuriētes ⁊ sitien
tes aīa eoꝝ ī ipsis defecit. Et
clamauerunt ad dn̄m cum tri-
bularentur: et de necessitatib⁹
eorum eripuit eos. Et deduxit
eos in viam rectam: vt irēt in
ciuitatem habitationis. Con-
fiteantur domino misericordie
eius: et mirabilia ei⁹ filijs ho
minum. Quia satiauit ani-
mam inanem: et animam esu
riētem satiauit bonis. Seden
tes in tenebris et vmbra mor-
tis: vinctos ī mēdicitate ⁊ fer-
ro. Quia exacerbauerunt elo
quia dei: et cōsilium altissimi
irritauerūt. Et humiliatum
est in laboribus cor eoꝝ: et in-
firmati sunt nec fuit qui adiu-
uaret. Et clamauerunt ad do
minum cum tribularentur: et
de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit
eos. Et eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: et vincula eo
rum dirupit. Confiteātur do
mino misericordie eius: et mi
rabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ereas
et vectes ferreos cōfregit. Su
scepit eos de via iniquitatis eo
rum: propter iniusticias enim
suas humiliati sunt. Omnem
escam abominata est aīa eoꝝ:
et appropinquauerunt vsq ad
portas mortis. Et clamaue-
runt ad dominum cum tribu-
larentur: et de necessitatib⁹ eo
rum liberauit eos. Misit ver-
bum suum ⁊ sanauit eos: ⁊ eri
puit eos de interitionibus eo-
rum. Cōfiteātur domino mi-
sericordie eius: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hominum. Et sacrificēt
sacrificium laudis: et annun-
ciēt opera eius in exultatione.

Qui descendūt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis. Ipsi viderunt opera dn̄i: et mirabilia eius in profundo. Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius. Ascendunt usque ad celos et descendūt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat. Turbati sunt et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum deuorata est. Et clamauerūt ad dn̄m cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos. Et statuit procellam eius in auram: et siluerūt fluctus eius. Et letati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portum volūtatis eorum. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum. Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudēt eum. Posuit flumina in desertum et exitus aquarum in sitim. Terram fructiferā in salsuginem: a malicia inhabitātium in ea. Posuit desertum in stagna aquarum: et terrā sine aqua in exitus aquarum. Et collocauit illic esurientes: et constituerūt ciuitatem habitationis. Et seminauerūt agros et plātauerūt vineas: et fecerūt fructum natiuitatis. Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumēta eorum non minorauit. Et pauci facti sunt et vexati sunt: a tribulatione malorum et dolore.

Effusa est cōtētio super principes: et errare fecit eos in inuio et non in via. Et adiuuit pauperem de inopia: et posuit sicut oues familias. Videbūt recti et letabūtur: et oīs iniquitas oppilabit os suum. Quis sapiens et custodiet hec: et intelliget misericordias dn̄i. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper: et in secula seculorum amen. An. Visita nos dn̄e in salutari tuo. An. Confitebor domino. Psalmus.cvij.

Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis domine: et psallam tibi in nationibus. Quia magna est super celos misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus et super omnem terram gloria tua: ut liberentur dilecti tui. Saluū fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo. Exultabo et diuidam sichimam: et conuallem tabernaculorum dimetiar. Meus est galaad et meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei. Juda rex meus moab lebes spei mee. In idumeam extēdam calciamētum meum: michi alienigene amici facti sūt. Quis deducet me in ciuitatem munitā: quis de-

Ducet me vsq in idumeam?
Nōne tu deus q̄ repulisti nos
et non exibis de⁹ in virtutibus
nostris. Da nobis auxilium de
tribulatione: quia vana salus
hoīs. In deo faciemus virtu-
tem: et ipse ad nichilum dedu-
cet inimicos nostros. Ps. cviij.

Deus laudem meā ne ta-
cueris: qꝛ os pctōris et os
dolosi sup me apertū est. Lo-
cuti sunt aduersum me ligua
dolosa: et sermonib⁹ odii circū
dederūt me et expugnauerunt
me gratis. Pro eo vt me dili-
gerēt detrahebāt michi: ego au
tem orabam. Et posuerūt ad-
uersum me mala pro bonis: et
odium p dilectione mea. Cō
stitue sup eū pctōrem: & dyabo
lus stet ad dextris eius. Cum
iudicat exeat cōdēnat⁹: et ora-
tio ei⁹ fiat in peccatum. Fiāt
dies ei⁹ pauci: et episcopatum
ei⁹ accipiat alter. Fiāt filii ei⁹
orphani: et vxor ei⁹ vidua. Nu
tātes trāsferētur filii ei⁹ et mē
dicēt: et eiiciātur de habitatio-
nib⁹ suis. Scrutet fenerator
oēm substātiā ei⁹: et diripiant
alieni labores ei⁹. Non sit illi
adiutor: nec sit q̄ misereat pu-
pillis ei⁹. Fiāt nati ei⁹ in in-
teritū: in gnatione vna deleat
nomen ei⁹. In memoriam re
deat iniq̄tas patrum ei⁹ in cō-
spectu dñi: et pctm mr̄is eius
non deleat. Fiant cōtra dñm
semp et dispereat de terra me
moria eorum: pro eo qꝛ non est re-
cordat⁹ facere miam. Et pse-
cutus est hoīem inopem & mē-
dicum: et cōpūctum corde mor
tificare. Et dilexit maledictio
nem & veniet ei: et noluit bñdi
ctionem et elōgabit ab eo. Et
induit maledictionem sicut ve
stimētū: et intrauit sicut aqua
in interiora ei⁹/ et sicut oleum
in ossib⁹ ei⁹. Fiat ei sicut vesti
mentum quo operitur: et sicut
zona qua semper precingitur.
Hoc opus eorum qui detrahunt
michi apud dñm: et qui loquū-
tur mala aduersus aiam meā.
Et tu dñe dñe fac mecū pro-
pter nomen tuū: qꝛ suauis est
mia tua. Libera me qꝛ egen⁹
et pauper ego sum: et cor meū
cōturbatum est intra me. Si-
cut vmbra cū declinat ablatus
sum: et excussus sum sicut lo-
custe. Genua mea infirmata
sunt a ieiunio: et caro mea im-
mutata est propter oleum. Et
ego factus sum opprobrium il-
lis: viderūt me & mouerūt capi
ta sua. Adiuua me dñe deus
me⁹: saluum me fac secūdum
miam tuā. Et sciēt qꝛ manus
tua hec: et tu dñe fecisti eam.
Maledicēt illi & tu benedices:
qui insurgūt in me cōfundan-
tur: seru⁹ aūt tuus letabitur.
Induantur qui detrahūt mi-
chi pudore: et operiantur sicut
diploide confusione sua. Con
fitebor dño nimis in ore meo:
et in medio multorum laudabo
eū. Qui astitit a dextris pau-

peris: vt saluam faceret a per-
sequentibus animam meam.
Gloria patri. Sicut erat. An.
Cōfitebor domino nimis in ore
meo. ℣. Dñe exaudi orationē
meā. ℟. Et clamor meus ad te
veniat. In laudi. ān. Benigne
fac in bona volūtate tua dñe.
ps. Miserere. ān. Bonū est cōfi-
teri dño. ps. Ipm. an. Metuāt
dñm omnes fines tre. ps. Deus
deus. ān. Et in seruis suis.

Canticum deut. capitu. xxxii.

Audite celi que loquor: au
diat terra verba oris mei
Concrescat vt pluuia doctrina
mea: fluat vt ros eloquiū meū
Quasi imber super herbā: et
q̄si stille super gramina: q2 no-
men domini inuocabo. Date
magnificentiā deo nr̄o: dei per
fecta sunt opera: et oēs vie ei9
iudicia. Deus fidelis et absq3
ulla iniquitate iustus et rectus:
peccauerunt ei et non filij eius
in sordibus. Generatio praua
atq3 peruersa: heccine reddis do-
mino: popule stulte et insipiēs.
Nunquid nō ipe est pater tu9:
qui possedit te et fecit et creauit
te. Memento dierū antiquorū:
cogita generationes singulas.
Interroga patrē tuum et an
nunciabit tibi: maiores tuos et
dicēt tibi. Quādo diuidebat al
tissimus gētes: quādo separa-
bat filios adā. Constituit ter
minos populorū: iuxta nume
rum filiorū israel. Pars aūt
dñi populus ei9: iacob funicu-
lus hereditatis eius. Inuenit
eum in tra deserta: in loco hor-
roris et vaste solitudinis. Cir-
cunduxit eum et docuit: et custo
diuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocās ad vo
landū pullos suos: et sup eos
volitās. Expandit alas suas
et assumpsit eū: atq3 portauit i
humeris suis. Dñs sol9 dux
eius fuit: et nō erat cū eo deus
alienus. Cōstituit eū sup ex-
celsam terrā: vt comederet fru
ctus agrorū. Ut sugeret mel
de petra: oleūq3 de saxo durissi
mo. Butyrū de armento et lac
de ouibus: cū adipe agnorum et
arietū filiorum basan. Et hir
cos cum medulla tritici: et san-
guinem vue biberent meracis
simum. Incrassatus ē dilect9
et recalcitrauit: incrassat9 im-
pinguatus dilatatus. Dereli
quit deum factorem suū: et re
cessit a deo salutari suo. Pro-
uocauerunt eū in dijs alienis:
et in abominationibus ad ira-
cundiam concitauerunt. Im-
molauerūt demonijs et nō deo:
dijs quos ignorabāt. Noui re
centesq3 venerunt: quos nō co-
luerunt patres eorū. Deum
q̄ te genuit dereliquisti: et obli-
t9 es domini creatoris tui. Ui
dit dñs et ad iracundiā concita
tus est: quia prouocauerunt eū
filij sui et filie. Et ait: abscon
dam faciem meā ab eis: et cō
siderabo nouissima eorū. Ge
neratio eñ peruersa est: et infi-

deles filij. Ipsi me prouoca-
uerunt in eo qui non erat deus
⁊ irritauerunt in vanitatibus
suis. Et ego ꝓuocabo eos i eo
q̄ non est populꝰ: ⁊ in gēte stul
ta irritabo illos. Ignis succē
sus est in furore meo: ⁊ ardebit
vsq; ad iferni nouissima. De-
uorabitq; terrā cū germie suo:
⁊ montiū fundamenta ꝯburet
Congregabo sup eos mala: ⁊
sagittas meas ꝯplebo in eis.
Consumētur fame ⁊ deuora-
bunt eos aues: morsu amarissi
mo. Dentes bestiaꝝ immittā
in eos: cum furore trahentium
super terrā atq; serpētiū. Fo-
ris vastabit eos gladiꝰ ⁊ intus
pauor: iuuenem simul ac virgi
nē lactentē cū hoie sene. Et di
xi vbi nā sunt: cessare faciā ex
hoibus memoriam eoꝝ. Sed
ꝓpter iram inimicorū distuli:
ne forte superbirent hostes eo-
rū. Et dicerēt manus nr̄a ex-
celsa: et non dominus fecit hec
omnia. Gens absq; consilio et
sine prudentia: vtinā saperēt
⁊ intelligerent ac nouissima ꝓ
uiderent. Quomodo ꝑseq̄bat
vnus mille: ⁊ duo fugarent de-
cem milia. Nonne ideo q̄ deꝰ
suus vendidit eos: ⁊ dominus
conclusit illos. Non enim est
deus noster vt dij eorum: ⁊ ini-
mici nostri sūt iudices. De vi
nea sodomorum vinea eorum:
⁊ de suburbāis gomorre. Vua
eorum vua fellis: et botrus a-
marissimus. Fel draconum vi

num eorum: et venenum aspi-
dum insanabile. Nonne hec cō
dita sūt apud me: ⁊ signata in
thesauris meis. Mea est vltio
et ego retribuā eis in tempore
vt labatur pes eorum. Iuxta
est dies perditionis: et adesse
festinant tempora. Iudicabit
dn̄s populū suū: ⁊ i seruis suis
miserebitur. Videbit q̄ infir
mata sit manus: et clausi quo-
q; defecerunt: residuiq; cōsum
pti sunt. Et dicēt vbi sunt dij
eorum: in quibus habebāt fidu
ciam. De quorū victimis co-
medebant adipes: ⁊ bibebāt vi-
num libaminum. Surgant et
opitulentur vobis: ⁊ in necessi
tate vos protegant. Videte q̄
ego sim solus: ⁊ nō sit aliꝰ deꝰ
preter me. Ego occidam ⁊ ego
viuere faciam: percutiā et ego
sanabo: ⁊ non est qui de manu
mea possit eruere. Leuabo ad
celum manū meam: et dicam
viuo ego ineternum. Si acue-
ro vt fulgur gladiū meum ⁊ ar
ripuerit iudiciū manus mea.
Reddam vltionē hostibus me
is: et his qui oderunt me retri
buā. Inebriabo sagittas me-
as sanguine: et gladius meus
deuorabit carnes. De cruore
occisorum: ⁊ de captiuitate nu
dati inimicorum capitis. Lau
date gentes populum eius: q̄
sanguinem seruorum suorum
vlciscetur. Et vindictam retri
buet in hostes eoꝝ: ⁊ propicius
erit terre populi sui. Gloria pr̄i.

An. Et in servis suis dñs miserebitur. añ. In cymbalis bene sonātib⁹ laudate dñz. ps. Laudate. Cpm hy⁹ et v l⁹. vts. Ad benedictus ã. Dirige pedes nostros in viam pacis: de⁹ israel. ps. Bñdictus. Preces et c. vts.

Die do. qñ fit de tēpore ad vesperas. An. Dixit dñs. ps. cix

Dixit dominus dño meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedū tuorū. Virgā virtutis tue emittet dñs ex syō: dominare ī medio inimicorū tuorū. Tecū pricipium in die v tutis tue ī splēdoribus sanctorū: ex vtero ante luciferum genui te. Iuravit dñs et non penitebit eū: tu es sacerdos ineternum secundū ordinem melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multorū. De torrente in via bibit: propterea exaltabit caput. Gl'ia patri et filio. añ. Dixit domin⁹ domino meo: sede a dextris meis. añ. Fidelia. Psalmus. cx.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in cōsilio iustorum et congregatione. Magna opera dñi: exquisita ī oms voluntates eius. Confessio et magnificentia opus eius: et iusticia eius manet in seculū seculi. Memoriam fecit mirabilium suorū misericors et miserator dñs: escā dedit timentib⁹ se. Memor erit in seculum testamenti sui: virtutē operum suorū annunciabit populo suo. Ut det illis hereditatem gentiū: opera manuum eius veritas et iudiciū. Fidelia oīa mandata eius/ confirmata ī seculum seculi: facta in veritate et eqtate. Redemptionē misit dominus populo suo: mādavit ineternū testamentum suum. Sanctum et terribile nomen eius: initiū sapientie timor domini. Intellectus bon⁹ oībus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi. Gloria pri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat. ã. Fidelia oīa mādata ei⁹: cōfirmata in seculū secli. ã. In mādat. ps. cxi.

Beatus vir qui timet dñū: in mādatis eius volet nimis. Potēs in terra erit semē eius: generatio rectorum benedicet. Gloria et divitie ī domo eius: et iusticia eius manet ī seculum seculi. Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors et miserator et iustus. Iocundus homo qui miseret et cōmodat/ disponit sermones suos in iudicio: qr ineternum nō commonebitur. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in domino confirmatum est cor eius: non commonebitur donec despiciat

inimicos suos. Dispsit dedit pauperib⁹ iusticia eius manet in scl'm seculi: cornu eius exaltabit in gloria. Peccator videbit et irascet / dentibus suis fremet et tabescet: desideriū peccatorū peribit. Gloria pri. aña. In mandatis ei⁹ volet nimis. añ. Sit nomen. Psalm⁹ .cxij.

Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Sit nomen dñi benedictū: ex hoc nūc et vsqȝ in seculuz. A solis ortu vsqȝ ad occasum: laudabile nomen dñi. Excelsus sup omēs gentes dñs: et super celos gloria eius. Quis sicut dñs deus nr qui in altis habitat: et humilia respicit in celo et in terra. Suscitās a terra inopez: et de stercore erigens pauperē. Ut collocet eū cū principibus: cuz principib⁹ populi sui. Qui habitare facit sterilē i domo: matrem filiorū letantē. Glia. añ. Sit nomen domini benedictū in secula. A. Nos qui. ps. cxiij.

In exitu isrl' de egypto: domus iacob de pplo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius: israel ptās ei⁹. Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum. Montes exultauerūt vt arietes: et colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare qȝ fugisti: et tu iordāis qȝ conuersus es retrorsum. Montes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouiū. A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petram in stagna aquarū: et rupē in fontes aquarū. Nō nobis dñe nō nobis: sed nol tuo da gl'iaz. Super mia tua et veritate tua: neqñ dicāt gētes vbi est de⁹ eorū. Deus aūt noster in celo: omnia quecūqȝ voluit fecit. Simulachra gentiū argentū et aurum: opera manuum hoim. Os habent et nō loquentur: oculos habent et non videbūt. Aures habent et nō audiēt: nares habēt et nō odorabūt. Man⁹ habent et non palpabūt / pedes habent et non ambulabunt: non clamabūt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea: et oēs q̄ cōfidunt in eis. Dom⁹ israel sperauit in domino: adiutor eorum et protector eorū est. Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorū ē. Qui timent dominum sperauerunt in domino: adiutor eorū et protector eorū est. Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis. Benedixit domui isrl': benedixit domui aaron. Benedixit omnibus qui timēt dñz: pusillis cuz maioribus. Adiciat dominus super vos: super vos et super filios vestros. Benedicti vos a domino: qui fecit celum et terram. Celum celi dño: terrā aūt dedit filijs hoiz. Non mortui laudabunt te domine: neqȝ omnes qui descēdūt in infernum. Sed nos qui viuimus benedicimus domino:

ex hoc nūc et vsq; in seculum. Gloria patri. ān Nos qui vinimus bñdicimus dño. Cpm. Dominus aūt dirigat corda et corpora nr̄a: i charitate dei et patiētia xp̄i. Deo gr̄. hy9. O Lux beata trinitas/ et principalis vnitas: iā sol recedit igne9/ infūde lumē cordib9 Te mane laudū carmie/ te deprecemur vespi: te nr̄a supplex gloria/ p cuncta laudet secula. Deo patri sit gl'ia/ eiusq; soli filio: cū spū paraclito/ et nunc et in perpetuū. Amen. ℣ Dirigatur domine ōr̄o mea. ℟. Sicut incēsum in conspectu tuo. Ad magnificat dicetur ān ad tempus perti. et oratio de do. currēti. ¶ Domi. ad cplet. sup pos. aña Miserere. ps. Cum inuocarem. ps. In te. ps. Qui habitat. ps. Ecce. aña Miserere michi dñe et exaudi orōnē meā. Te lucis añ termi- hy9. num/ rex creator poscim9: vt solita clemētia/ sis presul ac custodia. Procul recedāt somnia/ et noctiū fantasmata: hostē q; nr̄m cōprime/ ne polluantur corpora. Presta pater omps/ p iesum christum dominum: q; tecum in perpetuum/ regnat cū sancto spiritu. Amen. Cpm. Tu i nobis es domie et nomen sanctū tuū inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos domine deus noster. Deo grās ℣ Custodi nos domine vt pupillaz oculi. ℟em. Sub vmbra alarum tuarum protege nos. Ad nunc dimittis ān. Pastor bone dulcissime/ oues tue requirunt te vt audiant mellifluuz/ oris tui alloquiū. ps. Nunc dimittis. Sequuntur preces. Kyri eleyson. iij. Xp̄e eleyson. iij. Kyri el'. iij. Pater nr̄. ℣ Et ne nos. ℟. Sz libera. ℣. In pace in idipm. ℟. Dormiā et requiescā Credo in deū. ℣ Carnis resurre. ℟. Vitam eternā amen. ℣. Bñdicamus p̄rem et filiū cū sctō spiritu. ℟. Laudemus et superexaltemus eū in sc'la. ℣. Bñdict9 es dñe in firmamēto celi. ℟. Laudabilis et gl'iosus et superexaltatus i sc'la. ℣. Bñdicat nos ops de9. ℟. Qui fecit celū et terraz mare et oia q̄ i eis sunt. ℣. Dignare dñe nocte ista. ℟. Sine pctō nos custodire. ℣ Fiat pax in ℣tute tua. ℟. Et abūdātia in turribus tuis. ℣. Fiat mia tua dñe sup nos. ℟. Quēadmodū sperauim9 i te. ℣. Adiutoriū nr̄m i noīe dñi. ℟. Qui fecit celū et terrā. ℣. Oremus p bñfactorib9 nr̄is. ℟. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ℣. Pro afflictis captiuis et pegrinis xp̄ianis. ℟ Libera eos deus isr'l ex oib9 tribulatiōib9 suis. ℣. Pro cūctis fidelib9 dei defūct'. ℟. Requiez eternā dona eis dñe: et lux ppetua luceat eis. ℣. Requiescāt i pace. ℟. Amen. ℣. Dñe exaudi orōnem meā. ℟. Et clamor. Dñs vo. Et cū. orō.

Veritas tua q̄s domine sē per maneat in cordibus nostris: et oīs falsitas inimici destruat. Per dn̄m. Ista pces. oro debet dici in fe. ix. le. vl'. iij. et diebus do. et sab. et oibus fe stiuitatibus ꝛ octauis earū nisi signet propria: sicut fit i aliquibus solennitatib9. Sequēs ṗo oro semper dicitur qn̄ fiūt tres lec. de tpe: scʒ qn̄ dr̄ ps Miserere. Et tunc post preces an Dn̄s vo. dr̄ dictus ps ꝛ finit cū Gloria pri. et All'a. Et a lxx. vsqʒ ad pascha finitur cū Laus tibi dn̄e. ꝛc. Deinde dicit Dominus vobiscum. Oratio.

Illumina q̄s de9 tenebras nr̄as ꝛ totius huius noctꝫ insidias tu a nobis repelle propicius. Per dominū. ¶ Fe. ij. ad vs. an. Inclinauit. ps. cxiiij.

Dilexi qm̄ exaudiet dominus: vocem oronis mee. Qꝛ inclinauit aurem suā michi: ꝛ in diebus meis inuocabo Circūdederūt me dolores mortis: ꝛ pericula inferni inuenerunt me. Tribulationē ꝛ dolorē inueni: ꝛ nomē dn̄i inuocaui O dn̄e libera aiam meam misericors dn̄s ꝛ iustus: ꝛ de9 nr̄ miseret. Custodiens paruulos dn̄s: humiliatus sum ꝛ liberauit me. Conuertere anima mea in requiē tuam: qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi. Qꝛ eripuit animaʒ meam de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu Placebo dn̄o: in regiōe viuorꝫ Gloria patri. an̄a. Inclinauit dn̄s aurem suaʒ michi. a. Credidi. ps dauid. cxv.

Credidi ppter qd̄ locutus sum: ego aūt humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax. Quid retribuā dn̄o: pro oibus que retribuit michi. Calicem salutaris accipiā: ꝛ nomen dn̄i inuocabo. Vota mea dn̄o reddam corā omī populo ei9: pcio sa in cōspectu dn̄i morꝫ sanctoruʒ eius. O dn̄e qꝛ ego seruus tuus: ego seruus tuus ꝛ filius ancille tue. Dirupisti vincula mea / tibi sacrificabo hostiam laudis: ꝛ nomē dn̄i inuocabo. Vota mea dn̄o reddā in ꝯspectu oīs populi ei9: in atrijs domus dn̄i in medio tui hierl'm. Gl'ia. an. Credidi ppter qd̄ locutus sum. an. Laud. ps. cxvj.

Laudate dn̄m oēs gētes: laudate eū omes populi. Qm̄ cōfirmata est super nos mia eius: ꝛ veritas dn̄i manet inetn̄ū. Gl'ia. a. Laudate dn̄s omes gentes. an. Clamaui. ps Ad dn̄m cū tribularer. Quere infra post nonam. ps. cxvij.

Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in seculum mia eius. Dicat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mia eius. Dicat nūc domus aaron: qm̄ in scl'm mia eius. Dicāt nunc q̄ timēt dn̄ʒ: qm̄ i sclʒ mia ei9 De tribulatiōe inuocaui dn̄ʒ ꝛ exaudiuit me i latitudie dn̄s

Dñs michi adiutor: nõ timebo qd faciat michi homo. Dominus michi adiutor: et ego despiciã inimicos meos. Bonum est cõfidere in dño: q̃ȝ confidere in homine. Bonum est sperare in dño: q̃ȝ sperare in principibus. Oĩs gentes circuierunt me: et in noĩe dñi qr vlt⁹ sum i eos. Circũdantes circundederunt me: et in noĩe dñi qr vltus sum in eos. Circũdederũt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis: et in noĩe dñi qr vlt⁹ sum i eos. Impulsus euersus sum vt caderem: et dñs suscepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutẽ. Uox exultationis et salutis: in tabernaculis iustorũ. Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ꝟtutẽ. Non moriar sed viuam: et narrabo opa dñi. Castigans castigauit me dominus: et morti non tradidit me. Aperite michi portas iusticie ingressus in eas cõfitebor domino: hec porta dñi: iusti intrabant in eam. Cõfitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutẽ. Lapidem quẽ reprobauerũt edificãtes: hic fact⁹ est i caput anguli. A domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris. Hec est dies quã fecit dñs: exultem⁹ et letemur in ea. O domine saluum me fac / o dñe bñ prosperare: bñdict⁹ qui venit i nomine dñi. Bñdixim⁹ vobis de domo dñi: de⁹ dñs et illuxit nobis. Constituite diẽ solẽnem in condẽsis: vsqȝ ad cornu altaris. Deus meus es tu et cõfitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. Confitebor tibi qm̃ exaudisti me: et factus es mihi in salutẽ. Cõfitemini dño qm̃ bonus qm̃ in sclm̃ mĩa eius. Gloria.

¶ Ad primam hy⁹.

Iam lucis orto sydere / deũ precemur supplices: vt in diurnis actibus / nos seruet a nocentibus. Linguã refrenãs tẽperet: ne litis horror insonet visum fouendo contegat / ne vanitates hauriat. Sit pura cordis intima / absistat et vecordia carnis terat superbiam / potus cibiqȝ parcitas. Ut cũ dies abscesserit / noctemqȝ sors reduxerit: mundi p abstinentiam / ipsi canamus gloriam. Deo p̃ri sit gloria / eiusqȝ soli filio: cum spũ paraclito / et nunc et in perpetuũ Amen. Ps. Deus i noĩe tuo saluum me fac. fo. xvi. ps. cxviii.

Beati immaculati i via: q̃ ambulãt in lege domini. Beati qui scrutãt testimonia eius: in toto corde exquirũt eũ. Non em̃ qui operantur iniquitatẽ: in vijs eius ambulauerũt. Tu mandasti mandata tua: custodiri nimis. Utinam dirigãtur vie mee: ad custodiẽdas iustificationes tuas. Tũc nõ cõfundar cũ perspexero: in oĩb⁹ mãdatis tuis. Cõfitebor tibi i

directione cordis: in eo q didicim iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiam: nõ me derelinquas vsqquaqz. ps.

In quo corrigit adolescentior viã suam: in custodiẽdo sermões tuos. In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloqa tua: vt nõ peccẽ tibi. Benedict⁹ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis pnũciaui: oĩa iudicia oris tui. In via testimonior tuor delectatus sũ: sicut i oĩbus diuitijs. In mãdatis tuis exercebor: & cõsiderabo vias tuas. In iustificationibus tuis meditabor: nõ obliuiscar sermões tuos. Gloria. ps.

Retribue seruo tuo viuifica me: & custodiaz sermones tuos. Reuela oculos meos & cõsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego suz in terra: nõ abscõdas a me mãdata tua. Concupiuit aĩa mea desiderare iustificationes tuas: in omni tẽpore. Increpasti supbos maledicti: qui declinant a mãdatꝪ tuis. Aufer a me opprobrium et contemptum: qꝛ testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes & aduersũ me loquebant: seruus aũt tuus exercebatur in iustificationib⁹ tuis. Nam & testimonia tua meditatio mea est: & cõsilium meum iustificationes tue. ps.

Adhesit pauimẽto anima mea: viuifica me secundum verbũ tuũ. Uias meas enunciaui & exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Uiam iustificationũ tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aĩa mea pre tedio cõfirma me in vbis tuis. Uiã iniquitatꝪ amoue a me: & de lege tua miserere mei. Uiã veritatis elegi: iudicia tua nõ sũ oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Uiaz mandator tuor cucurri: cũ dilatasti cor meum.

Symbolum athanasij.

Quicũqz vult saluus esse: añ oĩa op⁹ est vt teneat catholicam fidẽ. Quã nisi qsqz integram inuiolatãqz seruauerit: absqz dubio ineternuz peribit. Fides aũt catholica hec ẽ: vt vnũ deũ in trinitate & trinitatẽ i vnitate veneremur. Neqz cõfundẽtes psonas: neqz substãtiã separãtes. Alia est eñ psona pris / alia filij: alia spiritus sctĩ. Sed pris & filij & spiritus sancti vna est diuinitas eq̃lis gl̃ia coeterna maiestas. Qualis pat / talis fili⁹: talis spũs sanct⁹. Increat⁹ pr̃ / increat⁹ fili⁹: icreat⁹ spũs sctũs. Immensus pater / immẽsus filius: immensus spiritus sanctus. Etern⁹ pr̃ / etern⁹ fili⁹: etn⁹ spũs sanctus. Et tñ non tres etni: sꝫ vn⁹ etn⁹. Sicut nõ tres increati nec tres imẽsi: sꝫ vn⁹ icreat⁹: & vn⁹ immẽsus.

nocte: et pducat vos ad leticiaz matutinam an sanctu et sacru altare. ps. Nunc dimit. Cetera vts. ¶ Fer.v.ad ves.sup psal. an. Et omnis. Psal.cxxxi.

Memento dne dauid: et ois mansuetudinis ei9. Sicut iurauit dno: votu vouit deo iacob. Si introiero i tabernaculu domus mee: si ascendero i lectum strati mei. Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitatioez. Et requies tepozibus meis donec inueniam locum dno: tabernaculum deo iacob Ecce audiuim9 ea in effrata: inuenim9 eam in capis silue. Introibim9 in tabernaculu ei9: adozabim9 in loco vbi steterut pedes ei9. Surge dne i requie tua: tu et archa sanctificatiois tue. Sacerdotes tui induat iusticia: et sacti tui exultent. Propt dauid seruu tuu: no auertas faciem xpi tui. Iurauit dns dd vitate et no frustrabit eu: de fructu vetris tui pona super sede tuam. Si custodierint filij tui testamentu meu: et testimonia mea hec q docebo eos. Et filij eoz vsq i seculu: sedebut sup sede tua. Qm elegit dns syon: elegit ea i habitatione sibi. Hec requies mea in sclz scli: hic habitabo qm elegi ea. Uidua ei9 bndicens bndica: paupes eius saturabo panib9 Sacerdotes ei9 indua salutari: et scti ei9 exultatioe exultabut. Illuc producam cornu dd: paraui lucernam xpo meo. Inimicos ei9 indua cfusioe: sup ipsuz aut efflozebit sactificatio mea. Gloria. an. Et omnis mansuetudinis ei9.

Ecce q bonu et ps.cxxxij. q iocundu: habitare fres in vnu. Sicut vnguentu in capite: qd descendit in barba barba aaron. Quod descedit i oza vestimeti ei9: sicut ros hermo q descedit in monte syo. Qm illic madauit dns bndictioez: et vita vsq in sclm Gloria. an. Habitare fres i vnu. p.cxxxiij

Ecce nunc bndicite dnm: oes serui dni. Qui stat in domo dni: i atrijs dom9 dei nostri. In noctibus extollite manus vras in sancta: et bndicite dnm. Benedicat tibi dns ex syon: qui fecit celum et terra. an. Omnia. Psal.cxxxiiij.

Laudate nomen dni: laudate serui dnz. Qui statis in domo dni: i atrijs dom9 dei nri. Laudate dnz qz bon9 dns: psallite nomini eius qm suaue. Qm iacob elegit sibi dns: israel in possessionem sibi Qz ego cognoui q magnus est dns: et de9 noster pze oibus dijs. Omnia quecuq voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari et in oibus abyssis. Educes nubes ab extremo tre: fulgura in pluuia fecit. Qui producit vetos de thesauris suis: qui percussit pzimogenita egypti: ab hoie vsq ad pecus. Et

misit signa et pdigia ĩ medio
tui egypte:in pharaonē ⁊ ĩ oēs
servos eius. Qui pcussit gen
tes multas:⁊ occidit reges for
tes. Seon regē amorreorꝝ: et
og regē basan:⁊ oīa regna cha
naā. Et dedit terrā eorꝝ here=
ditatē:hereditatē israel popu=
lo suo. Dñe nomē tuū in eter
nū:dñe memoriale tuū in gña
tione ⁊ generationē. Quia iu
dicabit dñs populū suū:⁊ ĩ ser
uis suis deprecabit̃. Simula=
chra gētiū argētū ⁊ aurū:ope
ra manuum hoim. Os habent
⁊ non loquentur: oculos habēt
⁊ non videbūt. Aures habēt ⁊
non audient: neqꝫ enī est spiri=
tus in ore ipsorum. Similes
illis fiant qui faciunt ea:⁊ oēs
qui ꝯfidūt ĩ eis. Domꝰ israel
benedicite domino:domꝰ aarō
benedicite dño. Domus leui
bñdicite dño:qui timetis dñm
bñdicite dño. Bñdictus dñs
ex syon:q̃ habitat in hierl'm.
Gl'ia. añ. Oīa quecūqꝫ voluit
dñs fecit. añ Qm̄. ps.cxxxv.

Confitemini dño qm̄ bo=
nus:qm̄ in scl'm mia eiꝰ.
Confitemini:deo deorꝝ. Con
fitemini dño dñorꝝ. Qui facit
mirabilia magna solus. Qui
fecit celos ĩ itellectu. Qui fir
mauit terrā sup aquas. Qui
fecit:luminaria magna. So=
lē:in potestatē diei. Lunam ⁊
stellas:ĩ potestatē noctis. Qui
percussit egyptū:cum primoge
nitis eorum. Qui eduxit isrl':
de medio eorū. In manu po
tēti:⁊ brachio excelso. Qui di
uisit mare rubrū:in diuisiones
Et eduxit israel:per medium
eiꝰ. Et excussit pharaonem ⁊
ꝟtutē eiꝰ in mari rubro Qui
traduxit populū suū:per deser
tū. Qui percussit:reges ma
gnos. Et occidit:reges fortes
Seon:regem amorreorꝝ. Et
og:regem basan. Et dedit ter
ram eorum:hereditatem. He=
reditatē israel:seruo suo. Qꝛ
ĩ hūilitate nr̃a:memor fuit no
stri. Et redemit nos:ab inimi
cis nostris. Qui dat escam:oī
carni. Confitemini:deo celi.
Confitemini domino dominorum:qm̄ ineternum mia eius.
Gloria patri. añ. Quoniā in
eternum misericordia eiꝰ. añ.
Hymnum. Psalmus.cxxxvi.

Super flumina babylonis
illic sedimus ⁊ fleuimꝰ:
dū recordaremur tui syon. In
salicibus in medio eiꝰ:suspen=
dimus organa nostra. Qꝛ illic
interrogauerūt nos q̃ captiuos
duxerunt nos:verba cantionū.
Et qui abduxerūt nos hymnū
cantate nobis de canticis syon
Quomodo cantabimus canti
cū domini:in terra aliena? Si
oblitꝰ fuero tui hierl'z:obliuio
ni detur dextera mea. Adhereat
lingua mea faucibꝰ meis:si nō
meminero tui. Si non propo=
suero tui hierl'm:in pricipio le
ticie mee. Memor esto dñe fi=
liorꝝ edō:ĩ die hierl'm. Qui di

eunt exinanite exinanite: usque ad fundamentum in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam: quam retribuisti nobis Beatus qui tenebit: et allidet paruulos suos ad petram. Gloria patri. an. Hymnum cantate nobis de canticis syon. Cap. hy. et v. ut s. in fe. ij. Ad magt an. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles christum confitentes. ps. Mag. Preces et oro ut s. Ad complet. an ps hymnus cap et v. ut s. Ad nunc dimit. an. Lucem tuam dne nobis concede: ut destitutus cordium tenebris peruenire possimus ad lumen quod est xps. ps. Nunc di. Cetera ut s. ¶ Fer. vi. ad vesp. super ps. a In conspectu. ps. cxxxvij.

Confitebor tibi dne in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum. In quacunque die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutem. Confiteantur tibi dne oes reges terre quia audierunt oia verba oris tui. Et cantent in vijs dni: quoniam magna est gloria dni. Quoniam excelsus dns et humilia respicit: et alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me/ et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam: et saluum me fecit dextera tua. Dns retribuet pro me/ dne misericordia tua in seculum: opera manuum tuarum ne despicias. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat. rc. an. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. an. Dne. ps dd. cxxxviij.

Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam et resurrectionem meam. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam et funiculum meum inuestigasti. Et oes vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea. Ecce dne tu cognouisti oia nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti super me manum tuam. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est et non potero ad eam. Quo ibo a spu tuo: et quo a facie tua fugiam? Si ascendero in celum tu illic es: si descendero in infernum ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre conculcabunt me: et nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebre non obscurabuntur a te/ et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius ita et lumen eius. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris mee. Confitebor tibi quoniam terribiliter magnifi

catus es mirabilia opera tua:
& anima mea cognoscet nimis
Nō est occultatū os meū a te
qd̄ fecisti in occulto: & substātia
mea in inferiorib⁹ terre. Im-
perfectū meū viderūt oculi tui
& in libro tuo oēs scribent: dies
formabunt & nemo in eis. Mi-
chi aūt nimis honorati sūt ami
ci tui deus: nimis confortatus
est principatus eorū. Dinume
rabo eos & super arenā multi
plicabuntur: exurrexi & adhuc
sum tecū. Si occideris de⁹ pec
catores: viri sanguinū declina-
te a me. Qz dicitis in cogita
tione: accipiant in vanitate ci-
uitates suas. Nonne qui ode-
rūt te dn̄e oderā: & super inimi
cos tuos tabescebā. Perfecto
odio oderā illos: inimici facti
sūt michi. Proba me de⁹ & sci
to cor meū: interroga me & co-
gnosce semitas meas Et vide
si via iniquitatis in me ē: & de-
duc me in via eterna. Glia. a.
Domie pbasti me & cognouisti
me. an. A viro. ps. cxxxix.

ERipe me domie ab homi
ne malo: a viro iniquo eri
pe me. Qui cogitauerunt ini
qtates i corde: tota die ɔstitue-
bant prelia. Acuerūt liguas
suas sicut serpentes: venenum
aspidum sub labijs eorū. Cu
stodi me domie de manu pecca
toris: & ab hominibus iniquis
eripe me. Qui cogitauerunt
supplātare gress⁹ meos: absco
derūt superbi laqueum michi.
Et funes extēderūt in laqueū:
iuxta iter scandalum posuerūt
michi. Dixi dn̄o deus me⁹ es
tu: exaudi dn̄e vocem depcatio
nis mee. Dn̄e de⁹ virtus salu-
tis mee: obumbrasti sup caput
meū in die belli. Non tradas
me dn̄e a desiderio meo pecca-
tori: cogitauerunt ɔtra me ne
derelinquas me ne forte exaltē
tur. Caput circuit⁹ eorū: labor
labiorū ipsorū operiet eos. Ca
dent sup eos carbones in ignē
deijcies eos in miserijs nō sub
sistent. Vir linguosus nō diri
get in terra: virū iniustū mala
capient in interitu. Cognoui
qz faciet dn̄s iudiciū inopis: et
vindictā pauperum. Verunta
mē iusti ɔfitebūt nomini tuo:
& habitabūt recti cū vultu tuo
Glia. an. A viro iniquo libe-
ra me dn̄e. an. Dn̄e. ps. cxl.

DOmine clamaui ad te ex
audi me: intēde voci mee
cū clamauero ad te. Dirigat
oratio mea sicut incensū i con
spectu tuo: eleuatio manuum
mearum sacrificiū vespertinū.
Pone dn̄e custodiā ori meo: et
ostiū circunstātie labijs meis
Non declines cor meū in ver
ba malicie: ad excusandas ex-
cusationes in pctis. Cum ho
minibus opantibus iniqtatē:
& nō cōicabo cū electis eorum.
Corripiet me iust⁹ in mia et
increpabit me: oleū āt pctōris
nō īpinguet caput meū. Qm̄
adhuc et oratio mea i benepla-

estis eorum: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum. Audient verba mea qm potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: qz ad te dne dne oculi mei in te speraui nō auferas aiam meam. Custodi me a laqueo quē statuerunt michi: et a scādalis operātium iniquitatem. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam. Gloria. An. Dñe clamaui ad te exaudi me. An. Portio. Psalmus. cxli.

Voce mea ad dnm clamaui: voce mea ad dnm deprecatus sum. Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribulationem meam ante ipsum pnuncio. In deficiēdo ex me spm meū: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: abscōderunt laqueū michi. Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me. Periit fuga a me: et non est q requirat aiam meam. Clamaui ad te dne dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuētium. Intēde ad deprecationē meā: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me. Educ de custodia animā meam ad confitēdum nomini tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. Gloria pa. An. Portio mea dne sit in terra viuentium. Cpm hy. et V. vts in fer. ii. Ad mgt an. Esurientes dne reple bonis sicut locutus es patrib. nris. ps. Magt. Preces et oro vts. Ad cōpleto. an pi hy. cpm et V. vts. Ad nunc dimit. an. Euigila super nos eterne saluator: ne nos apprehendat callidus temptator: qz tu factus es nobis sempitern. adiutor. ps. Nūc dimittis. Cetera vt supra. Psalmus. cxlii.

Domie exaudi orationem meā aurib. pcipe obsecratione meā: in veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo: qz non iustificabitur in cōspectu tuo ois viuēs. Qz persecutus est inimicus aiam meā: humiliauit in terra vitā meā. Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi / et anxiat. est sup me spūs meus: in me turbatū est cor meū. Memor fui dierū antiquorum meditat. sum in oibus operib. tuis: in factis manuū tuarum meditabar. Expandi manus meas ad te: aia mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dne: defecit spūs me. Non auertas faciē tuā a me: et siliis ero descēdētibus in lacū. Auditā fac michi mane miam tuā: qz in te speraui. Notā fac michi viā in qua ambulē: qz ad te leuaui aiam meam. Eripe me de inimicis meis dne ad te cōfugi doce me facere volūtatē tuā: qz de. me.

es tu. Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me i terrā rectā: ꝑpter nomen tuū dn̄e vivificabis me i eqtate tua. Educes de tribulatiōe aiam meā: et i mīa tua disperdes oēs imicos meos. Et perdes oēs q̄ tribulāt aiam meā: quoniam ego seruꝰ tuus sum.

¶ Sab. ad vs̄ an̄. Benedictꝰ.

Benedictus dn̄s ps. cxliii. deus meꝰ qui docet manꝰ meas ad ꝓeliū: et digitos meos ad bellū. Misericordia mea et refugiū meū: susceptor meꝰ et liberator meus. Protector meꝰ et in ipso speraui: qui subdis ppl'm meum sub me. Dn̄e quid est homo q̄ innotuisti ei: aut filiꝰ hoīs q̄ reputas eum? Homo vanitati sīlis factꝰ est: dies eiꝰ sicut vmbra ꝑtereūt. Dn̄e inclina celos tuos ꝛ descēde: tāge mōtes ꝛ fumigabūt Fulgura choruscatiōe et dissipabis eos: emitte sagittas tuas ꝛ cōturbabis eos. Emitte manū tuā de alto eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filioꝝ alienorum. Quoꝝ os locutū est vanitatē: et dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Deus cātic̄ū nouū cātabo tibi: in psalterio decachordo psallā tibi. Qui das salutem regibꝰ / qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutū est vanitatē: ꝛ dext'a eoꝝ dextera iniquitatis. Quoꝝ filij: sicut nouelle plātationes in iuuētute sua. Filie eoꝝ cōposite: circūornate vt sīlitudo tēpli. Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex hoc i illud. Oues eoꝝ fetose abūdātes i egressibꝰ suis: boues eoꝝ crasse. Non est ruina macerie neq̄ trāsitus neq̄ clamor: in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt ppl'm cui hec sunt: beatus populꝰ cuiꝰ dn̄s deꝰ eius. Gl'ia. An̄. Benedictꝰ dn̄s deꝰ meus. An̄. Ineternū ps. cxliiij.

Exaltabo te deus meꝰ rex: et benedicam nomini tuo in seculum et in seculū seculi. Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuū in seculum et in seculum seculi. Magnus dn̄s ꝛ laudabilis nimis: et magnitudinis eiꝰ non est finis. Generatio ꝛ generatio laudabit opera tua: et potētiam tuā ꝓnūciabūt. Magnificētiam gl'ie sanctitatis tue loquētur: ꝛ mirabilia tua narrabūt. Et virtutem terribilium tuoꝝ dicēt: et magnitudinem tuā narrabūt. Memoriam abūdātie suauitatis tue eructabūt et iusticia tua exultabūt. Miserator ꝛ misericors dn̄s: patiēs et multū misericors. Suauis dn̄s vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius. Confiteātur tibi domine oīa opera tua: et sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquētur. Ut notā faciant filijs

hoim potẽtiam tuã: et gloriam magnificentie regni tui. Regnum tuũ regnũ oim sclo℞: et dñatio tua in omñi gñatione et gñatiõem. Fidelis dñs i oib⁹ verbis suis: et sctũs i oib⁹ operib⁹ suis. Alleuat dñs oẽs qui corruunt: et erigit oẽs elisos. Oculi oim in te sperãt dñe: et tu das escã illo℞ i tpe opportuno. Aperis tu manũ tuã: et imples omẽ aial bñdictione. Iustus dñs i oib⁹ viis suis: et sanctus i oib⁹ operib⁹ suis. Prope est dñs oib⁹ inuocãtib⁹ eũ: oib⁹ inuocãtib⁹ eũ in veritate. Voluñtatẽ timẽtium se faciet et deprecationẽ co℞ exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligẽtes se: et oẽs peccatores disperdet. Laudationem dñi loquet os meũ et bñdicat ois caro nomini sancto eius: in seculũ et in seculũ scli. Gloria. ãn In eternũ et i sclm seculi. ãn Laudabo. ps. cxlv.

Lauda anima mea dñm/ laudabo dñz i vita mea: psallam deo meo qñdiu fuero. Nolite cõfidere in pricipib⁹: nec in filijs hoim in quib⁹ non est salus. Exibit spũs ei⁹ et reuertet in terrã suã: in illa die peribũt oẽs cogitationes co℞. Beatus cui⁹ de⁹ iacob adiutor eius: spes ei⁹ in dño deo ipsi⁹ q̃ fecit celũ et terrã: mare et oia que in eis sunt. Qui custodit veritatẽ in seculũ facit iudiciũ iniuriã patiẽtib⁹: dat escã esurientibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit elisos: domin⁹ diligit iustos. Dñs custodit aduenas/ pupillum et viduã suscipiet: et vias pctõ℞ disperdet. Regnabit dñs in secula de⁹ tu⁹ syon: in generatione et gñationem. Gloria pa. Sicut. ãn. Laudabo deum meũ in vita mea. ãn. Deo nostro. Psalmus. cxlvi.

Laudate dñm qm̃ bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocũda/ decoraq̃ laudatio. Edificãs hierlm dñs: dispersiones israelis congregabit. Qui sanat cõtritos corde: et alligat cõtritiones co℞. Qui numerat multitudinem stellarũ: et oib⁹ eis noia vocat. Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapiẽtie ei⁹ non est numerus. Suscipiens mansuetos dñs: humilians aũt pctõres vsq̃ ad terram. Precinite dño in confessione: psallite deo nostro in cythara. Qui operit celũ nubibus: et parat terre pluuiam. Qui pducit in mõtib⁹ fenũ: et herbam seruituti hominum. Qui dat iumẽtis escam ipsorum: et pullis coruo℞ inuocãtibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum est dño sup timẽtes eũ: et in eis q̃ sperant super misericordia ei⁹. Gloria pa. ãn Deo nostro iocunda sit laudatio. ãn Lauda. ps cxlvii.

Lauda hierl'm dn̄m: lauda deum tuū syon. Quoniam cōfortauit seras portarū tuarū: benedixit filiis tuis i te. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumēti satiat te. Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo ei⁹. Qui dat niuem sicut lanā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit cristallū suā sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit? Emittet verbū suū et liquefaciet ea: flabit spūs ei⁹ et fluēt aque. Qui annūciat verbum suum iacob: iusticias et iudicia sua israel. Non fecit taliter omi nationi: et iudicia sua non manifestauit eis. Gloria. An. Lauda hierl'm dn̄m. Cpm.

Benedictus deus et pater dn̄i nr̄i iesu xp̄i: pater misericordiarū et de⁹ toti⁹ cōsolationis q̄ cōsolatur nos in omni tribulatiōe nostra. Deo grās. Hy⁹ O lux beata tri. vts. ℣⁹. Vespertina oratio ascēdat ad te dn̄e. ℟. Et descendat super nos mīa tua. Ad magt ān ad tps p̄tinēs. Oro de do. preces. vel de tpe si sit p̄pa. Ad 9ple. Pi ān hy⁹ cpm et ℣⁹ vts. Ad nunc dimit. ān. O rex gloriose inter sctōs tuos q̄ semp es laudabilis et tū ineffabilis: tu aūt in nobis es dn̄e et nomen sctm̄ tuū innocatū est sup nos ne derelinquas nos de⁹ noster: vt in die iudicii nos collocare digneris inter sctōs et electos tuos rex bn̄dicte. Ps. Nūc dimittis. Preces et oro vts in do. et ita fit semp ad 9pleto. vts. et etiā in aliis festi. preces. excepto tēpore. xl. exceptoq̄ tpe a fe. iiii. ante passionē vsq̄ ad ascē. dn̄i et ab ascē. vsq̄ ad trini. et etiā except, pluribus fest. annualib⁹ in qb⁹ mutat 9ple. ps. cxlviii.

Laudate dn̄z de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū oēs angeli ei⁹: laudate eū oēs ꝟtutes ei⁹. Laudate eum sol et luna: laudate eū oēs stelle et lumen. Laudate eum celi celorū: et aque que super celos sunt laudent nomen domini. Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Statuit ea ineternum et in seculum seculi: preceptū posuit et non preteribit. Laudate dominum de terra dracones: et oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spūs procellarum: que faciūt verbum eius. Montes et oēs colles: ligna fructifera et oēs cedri. Bestie et vniuersa pecora: serpētes et volucres pēnate. Reges terre et oēs populi: principes et oēs iudices terre. Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudēt nomen domini: quia exaltatum est nomen eius soli⁹. Confessio ei⁹ super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis eius: filiis israel populo appropinquāti sibi. Psalmus. cxlix.

Cantate dño canticū nouū: laus ei⁹ in ecclia sctōꝝ. Letetur israel in eo qui fecit eū: et filie syon exultēt in rege suo. Laudet nomen ei⁹ in choro: in tympano et psalterio psallāt ei. Q2 beneplacitū est dño in pplo suo: et exaltauit māsuetos in salutē. Exultabūt sancti in glīa: letabūtur i cubilib⁹ suis. Exultationes dei i gutture eoꝝ: et gladij ancipites in manib⁹ eoꝝ. Ad faciēdam vindictā in natiōib⁹: increpatiōes in pplis. Ad alligādos reges eoꝝ in cōpedib⁹: et nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptum: gloria hec est oib⁹ sctis ei⁹. ps. cl.

Laudate dñm in sctis ei⁹ laudate eū in firmamento virtutis ei⁹. Laudate eum in virtutib⁹ eius: laudate eum scd̄m multitudinē magnitudinis ei⁹. Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara. Laudate eum in tympano et choro: laudate eū in chordis et organo. Laudate eū in cymbalis benesonātib⁹: laudate eum in cymbalis iubilationis: oīs spūs laudet dñm.

Canticū ambrosij et augustini.

Te deum laudam⁹: te dñz cōfitemur. Te eternum patrē: oīs terra venerat. Tibi oēs angeli: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cherubin et seraphin: incessabili voce pclamāt. Sanctus. Sanct⁹. Sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra: maiestatꝫ glorie tue. Te gl'iosus: apostolorum chorus. Te pphetarum: laudabilis numer⁹. Te martyrum cādidatus: laudat exercitus. Te per orbem terrarū: sancta confitetur ecclia. Patrem: immēse maiestatis. Uenerādum tuū verū: et vnicū filium. Sanctum quoqꝫ paraclitum spiritū. Tu rex glie xp̄e. Tu pris sempitern⁹ es fili⁹. Tu ad liberādum suscepturus hoiem: non horruisti virginis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentib⁹ regna celoꝝ. Tu ad dexteram dei sedes: in glia patris. Iudex crederis esse ventur⁹. Te ergo q̄s famulis tuis subueni: quos precioso sanguie redemisti. Eterna fac: cū sctis tuis i glia nūerari. Saluum fac pplm tuū dñe: et benedic hereditati tue. Et rege eos: et extolle illos vsqꝫ ineternū. Per singulos dies: benedicim⁹ te. Et laudamus nomen tuum in seculum et in seculum seculi. Dignare domie die isto: sine peccato nos custodire. Miserere nostri dñe: miserere nostri. Fiat misericordia tua dñe super nos: quēadmodum sperauim⁹ i te. In te dñe speraui: non cōfundar ineternum.

Cāticū trium pueroꝝ. Daniel. iij. c. ps. clj.

Benedicite oīa opera dñi dño: laudate et superexalta

te eum in secula. Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño. Benedicite aque oẽs que super celos sunt dño: benedicite oẽs virtutes dñi dño. Benedicite sol & luna dño: benedicite stelle celi dño. Benedicite ymber & ros dño: bñdicite oĩs spũs dei dño. Bñdicite ignis et estus dño: benedicite frigus et estas dño. Bñdicite rores et pruina dño: benedicite gelu et frigus dño. Benedicite glacies & niues dño: benedicite noctes & dies dño. Bñdicite lux et tenebre dño: benedicite fulgura & nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet & superexaltet eum in secula. Benedicite mõtes & colles dño: benedicite vniuersa germinãtia in terra dño. Benedicite fontes dño: bñdicite maria & flumina dño. Benedicite cete & oĩa que mouẽtur in aquis dño: benedicite oẽs volucres celi dño. Benedicite oẽs bestie & pecora dño: benedicite filii hoim dño. Benedicat israel dñm: laudet & superexaltet eum in secula. Benedicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi dño. Benedicite spũs & aĩe iustor̃ dño: benedicite sancti et humiles corde dño. Bñdicite anania azaria misael dño: laudate & superexaltate eum in secula. Benedicamus patrem & filium cum sancto spiritu: laudem⁹ et superexaltemus eum in secula. Benedictus es domine in firmamento celi: et laudabilis & gloriosus et superexaltatus in secula. Amen.

Canticum zacharie. Luce. i. ca. Psalmus. clii.

Benedictus dominus deus israel: qr visitauit & fecit redẽptionem plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sctõr: qui a seculo sunt pphetar̃ ei⁹. Salutem ex inimicis nr̃is: et de manu oĩm q̃ oderunt nos. Ad faciẽdam mĩam cũ patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti. Iusiurãdum qđ iurauit ad abrahã patrem nr̃m: daturum se nobis. Ut sine timore de manu inimicor̃ nr̃orum: liberati seruiamus illi. In sanctitate et iustitia corã ipso: oĩb⁹ dieb⁹ nostris. Et tu puer ppheta altissimi vocaberis: preibis eñi ante faciem domini parare vias ei⁹. Ad dandam sciẽtiam salutis plebi ei⁹ in remissionẽ pctõrum eorum. Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriẽs ex alto. Illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis sedent: ad dirigẽdos pedes nostros in viam pacis.

Canticum beate marie. Luce primo capitulo. Psalmus. cliii.

Magnificat: aĩa mea dñm. Et exultauit spũs meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatẽ ancille sue: ecce

enim ex hoc beatam me dicent oẽs gñatiões. Quia fecit mi-chi magna q̃ potẽs est: et san-ctum nomen ei⁹. Et mia eius a pgenie in pgenies: timẽtib⁹ eum. Fecit potẽtiã in brachio suo: dispersit supbos mẽte cor-dis sui. Deposuit potẽtes de se de: et exaltauit humiles. Esu rientes impleuit bonis: et diui tes dimisit inanes. Suscepit israel puerũ suũ: recordat⁹ mĩe sue. Sicut locutus est ad pa-tres nostros: abraham ⁊ semini eius in secula. Gloria pa. Sicut erat. Canticum symeonis. Luce. ii. capi. Psalmus. cliiii.

Nunc dimittis seruũ tuũ dñe: scd̃m verbũ tuum in pace. Quia viderũt oculi mei: salutare tuum. Quod parasti ante faciem oĩm pplor. Lu-men ad reuelationem gẽtium: et glĩam pleb; tue israel. Glo ria patri. An. Ne reminiscaris dñe delicta nr̃a vel parentum nostror: neq; vindictã sumas de pctis nostris. Intret oratio mea in cõspectu tuo dñe: incli na aurem tuã ad preces nr̃as. Parce dñe parce populo tuo: quẽ redemisti precioso sangui-ne tuo xp̃e: ne ineternũ irasca-ris ei: et ne des hereditatẽ tuã in perditionem. ¶ Letania.

Kyri eleyson. Xp̃e eleyson Kyri eleysõ. Christe au di nos. Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis.
Spũssancte deus. Mise. nob.
Qui es trinus et vnus deus. Miserere nobis.
Sãcte sctõr de⁹. Mise. nobis.
Sancta trinitas vnus deus. Miserere nobis.
Sãcta maria. Ora pro nobis.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginum or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omnes sancti angeli et archã geli dei. Orate pro nobis.
Omnes sancti throni et domi nationes. Orate pro nobis.
Omnes sancti pricipatus ⁊ po testates. Orate pro nobis.
Oẽs sãcte ꝟtutes celor. or. ꝛc.
Omnes sancti beatorum spiri tuum ordines. Orate p nobis.
Sancte iohãnes baptista or.
Oẽs sancti patriarche et pro-phete dei. Orate pro nobis.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte iacobe or.
Sancte iohannes or.
Sancte thoma or.
Sancte iacobe or.
Sancte philippe or.
Sancte bartholomee or.
Sancte mathee or.
Sancte symon or.
Sancte thadee or.
Sancte mathia or.
Sancte barnaba or.
Sancte luca or.

Sancte marce ora
Sancte marcialis ora
Omnes sancti apostoli et euangeliste dei Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli dñi orate.
Omnes sãcti innocẽtes dei orate.
Sancte stephane ora
Sancte line ora
Sancte clete ora
Sancte anaclete ora
Sancte clemens ora
Sancte sixte ora
Sancte corneli ora
Sancte cypriane ora
Sancte laurenti ora
Sancte vincenti ora
Sancte grisogone ora
Sancte iohannes ora
Sancte paule ora
Sancte cosma ora
Sancte damiane ora
Sancte ignaci ora
Sancte alexander ora
Sancte marcelline ora
Sancte petre ora
Sãcte dionysi cũ sociis t. ora
Sancte fabiane ora
Sancte sebastiane ora
Sancte marcelliane ora
Sancte marce ora
Sancte abdon ora
Sancte sennes ora
Sancte geruasi ora
Sancte prothasi ora
Sancte eutropi ora
Sancte georgi ora
Sancte aureli ora
Sancte iustine ora
Sancte lucane ora
Sancte victor ora
Sancte christofore ora
Sancte quintine ora
Sancte firmine ora
Sancte crispine ora
Sancte crispiniane ora
Sancte arnulphe ora
Sancte herculane ora
Sancte theodore ora
Sancte marcelle ora
Sancte policarpe ora
Sancte metranne ora
Sancte vrbane ora
Sancte valentine ora
Sancte gordiane ora
Sancte eymache ora
Sancte karanne ora
Sancte canti ora
Sancte cantiane ora
Sancte donatiane ora
Sancte rogatiane ora
Sancte nichomedes ora
Sancte vite ora
Sancte modeste ora
Sancte clare ora
Sancte nicostrate ora
Sancte apolinaris ora
Sancte panthaleon ora
Sancte sanson ora
Sancte felicissime ora
Sancte agapite ora
Sancte donate ora
Sancte romane ora
Sancte quiriace ora
Sancte large ora
Sancte smaragde ora
Sancte symphoriane ora
Sancte thimothee ora
Sancte hermes ora
Sancte blasi ora
Sancte thoma

Sancte iuliane or
Sancte prisce or
Sancte victorine or
Sancte prothe or
Sancte iacincte or
Sancte lamberte or
Sancte leodegari or
Sancte calixte or
Sancte caprasi or
Sancte vitalis or
Sancte maurici cũ so. t. or
Sancte fusciane cũ so. t. or
Sancte luciane cũ so. t. or
Sancte ypolite cũ so. t. or
Sancte eustachi cũ so. t. or
Sancte nichasi cũ so. t. or
Sancte babila cũ so t. or
Sancte gereon cum so. t. or
Om̃s sancti martyres. orate.
Sancte silvester or
Sancte leo or
Sancte ambrosi or
Sancte augustine or
Sancte hieronyme or
Sancte gregori or
Sancte remigi or
Sancte hylari or
Sancte marcelle or
Sancte gendulfe or
Sancte martine or
Sancte germane or
Sancte regule or
Sancte sanson or
Sancte eligi or
Sancte maglori or
Sancte brici or
Sancte exuperi or
Sancte vigor or
Sancte patrici or
Sancte lupe or
Sancte rigoberte or
Sancte guillerme or
Sancte francisce or
Sancte clodoalde or
Sancte euurci or
Sancte audomare or
Sancte aniane or
Sancte leobine or
Sancte audoene or
Sancte germane or
Sancte iuliane or
Sancte nicolae or
Sancte medarde or
Sancte gildarde or
Sancte felix or
Sancte iohannes or
Sancte vedaste or
Sancte amande or
Sancte landerice or
Sancte fortunate or
Sancte maiole or
Sancte urbane or
Sancte auite or
Sancte leonori or
Sancte eusebi or
Sancte benedicte or
Sancte mederice or
Sancte maure or
Sancte lannomare or
Sancte maximiane or
Sancte egidi or
Sancte fiacri or
Sancte ludouice or
Sancte bertine or
Sancte bernarde or
Om̃s sancti confessores. orate.
Sancta maria magdalena or
Sancta maria egyptiaca or
Sancta felicitas or

Sancta perpetua or
Sancta agatha or
Sancta lucia or
Sancta agnes or
Sancta petronilla or
Sancta cecilia or
Sancta katherina or
Sancta anaſtaſia or
Sancta eugenia or
Sancta eufemia or
Sancta iuliana or
Sancta emerentiana or
Sancta eulalia or
Sancta Genoueſa or
Sancta oportuna or
Sancta elizabeth or
Sancta barbara or
Sancta ſcolaſtica or
Sancta brigida or
Sancta aurea or
Sancta tecla or
Sancta prothaſia or
Sancta fides or
Sancta ſpes or
Sancta charitas or
Sancta concordia or
Sancta patientia or
Sancta batildis or
Sancta priſca or
Sancta potentiana or
Sancta chriſtina or
Sancta anda or
Sancta radegundis or
Sancta margareta or
Sancta gertrudis or
Sancta ſapientia or
Oẽs ſancte virgines Orate
Oẽs ſancti et ſãcte dei or t.
Propicius eſto. Parce nobis
dñe. Ab oi malo. Libera nos
dñe. A peſte ⁊ clade et fame.
Libera. Ab inſidijs diaboli.
Libera. Ab immũdis cogita-
tionib9. Libe. Ab ira tua nimi
um tremenda. Libe. A pericu
lo mortis. Libe. A ſubitanea
⁊ iprouiſa ⁊ etna morte. Libe.
A vinculis diaboli. Lib. A pe
nis inferni. Libe. Per annun
ciationez tuã. Libera. Per in
carnationem tuaz. Libe. Per
aduentum tuũ. Libe. Per na
tiuitatem tuaz. Libe. Per cir
cunciſionem tuam. Libe. Per
baptiſmum tuũ. Libe. Per ie
iunium tuũ. Libe. Per paſſio
nem et crucez tuã. Libe. Per
mortem tuã. Libe. Per ſepul-
chrum tuũ. Libera. Per ſan-
ctam reſurrectionez tuã. Libe.
Per admirabilem aſcenſionẽ
tuã. Libe. Per aduentũ ſacti
ſpũs pacliti. Li. In hora mor
tis. Succurre nobis dñe. In
die iudicij. Libe. Peccatores.
Te rogamus audi nos. Ut pa
cẽ nobis dones. Te ro. Ut re-
miſſionẽ oim pctõr nrõrũ no
bis dones. Te roga. Ut cõpun
ctionẽ cordis / fontẽ q lachrima
rũ nobis dones. Te ro. Ut fi-
dem ſpẽ ⁊ charitatẽ nobis da-
nes. Te rogam9. Ut eccleſiaz
tuã regere ⁊ defenſare digne-
ris. Te ro. Ut mia et pietas
tua nos cuſtodiat. Te rog. Ut
dõnũ apoſtolicũ / ⁊ oẽs grad9
eccleſie in ſancta religione con
ſeruare digneris. Te rogam9.
Ut antiſtitem noſtrum ⁊ oẽs

congregationes sibi cōmissas in tuo sancto seruitio cōseruare digneris. Te rog. Ut regē nostrū cōseruare digneris. Te roga. Ut cunctū populū xp̄ianum precioso sanguine tuo redemptum ꝯseruare digneris. Te ro. Ut nobis miseris misereri digneris. Te roga. Ut oībus benefactorib⁹ nr̄is sempiterna bona retribuas. Te roga. Ut fructus terre dare ꝯcōseruare digneris. Te rog. Ut aīas nostras et parentū nr̄oꝝ ab eterna dānatione eripias. Te roga. Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternā dones. Te rog. Ut ad gaudia eterna nos perducere digneris. Te roga. Ut nos exaudire digneris. Te roga. Fili dei. iii. Te roga. Agnus dei qui tollis pctā mundi. Parce nobis dn̄e. Agn⁹ dei qui tollis peccata mundi. Exaudi nos dn̄e. Agnus dei qui tollis peccata mundi. Miserere nobis. Kyrieleyson. Xp̄e eleyson. Kyrieleyson. Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Cōuerte nos de⁹ salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Nunquid ineternū irasceris nobis. ℟m. Aut extendes iram tuam a generatione in generationem. ℣sus. Deus tu conuersus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur ī te. ℣. Ostēde nobis dn̄e misericordiam tuaꝫ. ℟. Et salutare tuū da nobis. ℣. Dn̄e ne simul tradas nos cum peccatoribus. ℟. Et cum operantibus iniquitatem ne perdas nos. ℣. Domie nō scd̄m peccata nr̄a facias nobis. ℟. Neqꝫ scd̄m iniquitates nostras retribuas nobis. ℣s⁹. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarūꝫ. ℟. Cito anticipent nos misericordie tue: qꝛ pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutar(noster. ℟. Et ppt̄ gloriam nominis tui domie libera nos: et propicius esto peccatis nostris propter nomē tuum. ℣. Esto nobis domine turris fortitudinis. ℟m. A facie inimici. ℣⁹. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos dn̄e. ℟. Et armis potentie tue ptege nos domine deus noster. ℣. Nō nobis dn̄e nō nobis. ℟. Sꝫ nomini tuo da gloriaꝫ. ℣. Saluos fac nos domie deus noster. ℟m. Et congrega nos de nationibus. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo. ℟. Et gloriemur in laude tua. ℣s⁹. Memor esto ꝯgregationis tue. ℟. Quā possedisti ab initio. ℣. Memento nr̄i dn̄e in bn̄placito populi tui. ℟. Uisita nos in salutarī tuo. ℣⁹. Exurge q̄re obdormis dn̄e. ℟. Exurge ꝫ ne repellas ī finē. ℣. Quare facis tuā auertꝫ. ℟. Obliuisceris inopie nr̄e ꝫ tribulatiōis nr̄e. ℣⁹. Exurge dn̄e adiuua nos. ℟. Et libera nos ppt̄ nomē tuū. ℣. Dn̄e saluuꝫ

fac regē. ℟. Et exaudi nos ī die
q̄ inuocauerim⁹ te. ℣. Saluum
fac ppl'm tuū dn̄e: ⁊ bn̄dic here
ditati tue. ℟. Et rege eos ⁊ ex-
tolle illos vsq₃ ineternū. ℣. Ore-
m⁹ ꝓ pastore nr̄o. ℟. Dn̄s ꝯser
uet eū ⁊ viuificet. ℣. Pro frīb⁹
nr̄is. ℟. Saluos fac seruos tu
os ⁊ ancillas tuas de⁹ me⁹ spe
rantes in te. ℣. Mitte eis dn̄e
auxiliū de sancto. ℟. Et de syō
tuere eos. ℣. Fiat pax in ꝟtu
te tua. ℟. Et abūdantia in tur
ribus tuis. ℣. Fiat mīa tua do
mine sup nos. ℟. Quemadmo
dum sperauimus in te. ℣. Ad-
iutorium nr̄m in noīe dn̄i. ℟.
Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Ore-
mus pro bn̄factorib⁹ nr̄is. ℟.
Bn̄fac dn̄e bonis ⁊ rectis cor-
de. ℣. Pro infirmis/ afflictis/
captiuis ⁊ pegrinis/ xp̄ianis.
℟. Libera eos de⁹ isrl' ex oīb⁹
tribulationibus suis. ℣⁹. Pro
cūctis fidelib⁹ dei defūct₍. ℟.
Requiem eterna₃ dona eis do
mine: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace. ℟ m.
Amen. ℣. Domine exaudi orō
nem meam. ℟. Et clamor me⁹
ad te veniat. ps. Deus miserea
tur. ps. Deus venerūt gentes.
ps. Leuaui oculos. ps. Ad te le
uaui. ps. De profundis. ℣ l⁹.
Requiem eterna₃ dona eis do
mine. ℟. Et lux perpetua luce
at eis. ℣. Requiescant in pace
℟. Amen. ℣. Dn̄e exaudi orō
nem meam. ℟. Et clamor me-
us ad te veniat. ℣ l⁹. Dn̄s vo-
biscū. ℟. Et cū spū tuo. Orō.

Deus cui propriū est mise-
reri semper ⁊ parcere su-
scipe deprecationē nostram: vt
quos delictor₊ cathena ꝯstrin-
git/ miseratio tue pietatis ab-
soluat. Amen. Orō

Exaudi dn̄e supplicu₃ pre
ces: et confitentium tibi
parce peccat₍: vt pariter nobis
indulgentia₃ tribuas benign⁹
et pacem. Amen. Oratio.

Ineffabilem mīam tuām
domine nobis clementer
ostende: vt simul nos ⁊ a pecca
tis oībus exuas: ⁊ a penis q̄s
pro his meremur propiciatus
eripias. Amen. Oratio.

Hostium nostror₃ q̄s dn̄e
elide superbiam: et eor₃
contumaciam dextere tue vir-
tute prosterne. Amen. Oratio.

A Cūctis iniq̄tatibus erue
nos dn̄e: ⁊ ī tua pace sem
per fac gaudere. Amen. Orō.

Tua nos domine grā be-
nedicat: ⁊ ad vitam ꝑdu-
cat eternam. Amen. Orō.

Absolue q̄s dn̄e nostror₃
vincula peccatorum: ⁊ q̄c
quid ꝓ eis meremur/ propicia
tus auerte. Amen. Oratio.

Ascendāt ad te q̄s domīe
preces nostre: et ab eccle-
sia tua cunctam repelle nequi-
ciam. Amen. Oratio.

Deus a quo sancta desi̅de-
ria recta cōsilia / et iusta
sūt opa: da seruis tuis illā quā
mundus dare non pōt pacem:

vt et corda nr̃a mandatis tuis
dedita: et hostium sublata for=
midine: tp̄a sint tua protectiõe
tranquilla. Amen. Oratio.
QUesumus oṕs de⁹ vt fa=
mulus tuus rex nr̄ qui
tua miseratione suscepit regni
gubernacula: ꝟ tutũ etiam oĩ
pcipiat incremēta / quibus de=
center ornat⁹ ⁊ viciorꝫ mõstra
deuitare: ⁊ hostes superare: ⁊ ad
te q̃ via ꝟitas ⁊ vita es gratio
sus valeat puenire. Am̄. Oro.
ADesto domine supplica=
tionibus nostris: ⁊ viã fa
mulorꝫ tuorꝫ in salutis tue pro
speritate dispone: vt inter oẽs
vie et vite hui⁹ varietates tuo
sẽp ptegãt auxilio. Am̄. oro.
OMps sempiterne deus q̃
facis mirabilia magna
solus: pretende super famulũ
tuum pontificẽ nostrum: et su=
per cunctas congregationes ti
bi ɔmissas spm̄ grẽ salutaris:
et vt in veritate tibi ɔplaceãt
perpetuum eis rorem tue bñdi
ctionis infunde. Amen. Oro.
DEus qui charitat⁊ dona p
gratiam sancti spũs tuo
rum cordibus fidelium infudi
sti: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis
pro quibus tuam deprecamur
clementiam / salutẽ mentis et
corporis: vt te tota virtute di=
ligant: ⁊ q̃ tibi placita sunt to=
ta dilectiõe pficiãt. Am̄. oro.
DEus qui int̄ apostolicos
sacerdotes famulos tuos
sacerdotali fecisti dignitate vi
gere: presta q̃s: vt eorũ quoq̃
perpetuo aggregentur consor
tio. Amen. Oratio.
DEus qui nos patrẽ ⁊ ma
trem honorare precepisti mise=
rere clementer aĩabus paren=
tũ nostrorꝫ: eorũq̃ peccata di=
mitte: nosq̃ cũ eis ĩ eterne cla
ritatis gaudio fac viuẽ. Amẽ.
DEus venie largitor oro.
⁊ humane salut⁊ amator
q̃s immensam clementiã tuã:
vt nr̃e ɔgregatiõis fratres / so
rores / parentes / amicos / ppin
quos / fundatores / recommẽda
tos / et benefactores nr̃os q̃ ex
hoc seculo transierũt / beata ma
ria semp ꝟgĩe intercedẽte cũ
oĩbus sanctis / ad ppetue bea=
titudinis ɔsortium puenire cõ
cedas. Amen. Oratio.
FIdelium deus omniũ ɔdi
tor et redemptor animabus fa
mulorũ / famularũq̃ tuarum:
quorum commemorationẽ agi
mus: ⁊ quorꝫ elemosinas rece=
pimus: et omnium fideliũ de
functorum remissionẽ cuncto=
rum tribue peccatorum: vt in=
dulgentiam quã semp optaue
runt: piis supplicationibus cõ
sequantur. Amen. Oratio.
PIetate tua q̃s domĩe no
strorꝫ solue vincula pec=
catorum: ⁊ intercedente pro no
bis beata ⁊ gloriosa dei genitri
ce maria cum oĩbus sanctis tu
is: dominum papam / põtifices
et abbates nostros seu omnes
ɔgregatiões illis commissas:

reges & principes nřos & omnē populū xpianū: & nos famulos tuos atq₃ loca nřa in omni sanctitate & religiōe custodi: oēsq₃ affinitate et familiaritate vel confessione & orōne nobis ꝯiunctos: a viciis oībus purga: virtutibus illustra: pacem & salutē nobis tribue: hostes visibiles & inuisibiles remone: carnalia desideria repelle: aerē salubrē indulge: amicis & inimicis nostris verā charitatē & humilitatē largire: & iter famulorꝫ tuorum in salutis tue prosperitate dispone: infirmis nřis sanitatē restitue: & oībus fidelibꝰ viuis et defunctis in terra viuentiū vitā et requiem eternā ꝯcede. Per eundē dñꝫ nřꝫ. orꝫ.

Sancte dei genitricis marie semp virgis gloriose/ et beatarum celestium virtutū angelorum/ & archangelorū/ patriarcharum/ prophetarū/ apostolorū/ martyrum/ cōfessorum/ virginum/ atq₃ omnium sanctorum q̄s oīps deus meritꝭ et precibus placatꝰ: tribue nobis miam tuam: et da populo tuo inuiolabilem fidei firmitatem & pacē: repelle a nobis hostem: famem et pestem: & oēm immundiciā: da nobis in tua virtute constantiam & fortitudinem: et immitte hostibus nostris formidinē et inualitudinem: retribue omnibus nobis bona facientibus vite eterne beatitudinem: da inimicis nostris & persequentibus nos recognitionē & indulgentiam: cōcede defunctis nostris & in xpo quiescentibus remissionē peccatorꝫ et requiem sempiternā. Per eundem xpm dñm nřm. Amē. ¶ Nota q̄ de predictis orōnibus sunt alique que posite sunt ad placitum: videlꝫ prima et quinq₃ vltie: excepta orōne. Fidelium. que ē vltima.

¶ Incipit tabula ad inueniendum secundum alphabeti ordinem quemlibet psalmum et in quouis folio. Primo psalmi incipientes in A.

¶ Finis.

¶ In natali vni⁹ apl'i vel plurimorum. Ad vespere super psalmos feriales añ.

Beati pacifici: beati mūdo corde: qm̄ ipsi deum videbūt. añ. Dum steteritis ante reges et presides nolite cogitare qualiter respōdeatis: dabitur em̄ vobis in illa hora quid loquamini. añ. Vos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dñs. añ. Isti sunt viri sācti quos elegit dñs in charitate non ficta: et dedit illis gl'iam sempiternā: quorum doctrina fulget ecclesia vt sol et luna alle. añ. Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnum celorum alle. Capitulum.

Ibant apl'i gaudētes a cōspectu consilii: qm̄ digni habiti sunt pro noīe iesu cōtumeliam pati. Deo g. ℟. Cives aplorum. viri. de matut. Hymn⁹.

Annue xp̄e seculorum dñe/ nobis per huius tibi cara merita: vt que te corā graviter deliquimus/ hui⁹ soluātur gloriosis precibus. Salva redēptor plasma tuū nobile/ signatum sancto vult⁹ tui lumine: ne lacerari sinas fraude demonum/ ppter quos mortis exsolvisti preciū. Dole captivos esse tuos servulos / absolve reos cōpeditos erige: et quos cruore redemisti pprio / rex bone tecū fac gaudere ppetim. Sit tibi iesu benedicte dñe/ gl'ia virtus honor et imperiū: vna cū patre sctōq; paraclito/ cū qb⁹ regnas de⁹ ante secula. Amen. ℣. In oēm terrā exivit sonus eorum. ℟. Et i fines orbis terre verba eorum. añ. Tradēt enim vos in consiliis: et in synagogis suis flagellabūt vos: et ante reges et presides ducemini ppter me in testimonium illis et gētib⁹. ps. Magnificat. f.cxlix. Oratio

Concede nobis q̄s om̄s de⁹ vēturā beati N. apl'i tui solēnitatem cōgrue prevenire honore/ et venientem digna celebrare devotione. Per dñm.

¶ Oratio de plurib⁹ apostolis

Concede q̄s om̄s de⁹: vt sicut aplorum tuorum N. et N. natalicia gloriosa prevenim⁹/ sic ad tua beneficia promerēda maiestatem tuā pro nobis ipsi preveniāt. Per dñz. ¶ Cōpleto. vt in psal. scōm fer. vel tp̄s in quo eue. ¶ In matut. Invitat. Regem aplorum dñm Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹. Annue xp̄e. vt s. In p̄mo noct. añ. In oēm terrā exivit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. ps. Celi enarrāt. fo. v. añ. Clamaverūt iusti et dñs exaudivit eos. ps. Benedicā. fo. x. añ. Cōstitues eos principes super oēm terrā: memores erunt nominis tui dñe. ps. Eructavit. fo. xiiij. ℣. In omnem terram. Nota q̄ de aplis legit' legēda ppria: et si non habeāt ppriam legetur sequēs. Et i octa. eorum

Si cōtingat vt in oct. aploꝝ pe
tri ⁊ pauli. et legit᷑ sine titulo:
hoc est nō dr̄ Lectio sc̄i euāg.
nec omel. nec bn̄dictio Euāge=
lica lectio. sed dr̄ benedictio ad
diem pertinēs. et sic faciēdum
est qn̄ legitur de cōmuni alioꝝ
sanctoꝝ. Scd̄m Johānem. xv.

In illo tp̄e. Dixit iesus di
scipulis suis. Hoc est pre=
ceptū meū vt diligatis inuicē
sicut dilexi vos. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Cum cūcta sacra eloquia dn̄i
cis plena sint preceptis: q̄d est
qđ de dilectione quasi de singu
lari mādato dn̄s dicit. Hoc est
preceptū meū vt diligatis inui
cem / nisi q2 om̄e mādatū est de
sola dilectione: et oīa vnū pre=
ceptum sunt. Quia q̄cq̄d preci
pitur in sola charitate solidat᷑.
Vt em̄ multi arboris rami ex
vna radice ꝓdeūt: sic multe vir
tutes ex vna charitate generā=
tur. Nec habet aliq̄d viridita=
tis ram⁹ boni operis si non ma
neat i radice charitatis. Prece
pta ergo dn̄ica ⁊ multa sunt et
vnū. Multa ꝑ diuersitatē ope=
ris: vnū in radice dilectionis.
Qualiter aūt ista dilectio sit te
nēda: ip̄e insinuat q̄ in plerisq̄
scripture sue sentētijs et ami=
cos iubet diligi in se: et inimi=
cos diligi ꝓpter se. Ille em̄ ve=
raciter charitatē habet q̄ et a=
micū diligit in deo ⁊ inimicuȝ
ꝓpter deū. Nam sunt nōnulli
q̄ diligūt ꝓximos: sed ꝑ affectū
cognationis ⁊ carnis: quib⁹ tn̄
in hac dilectione sacra eloquia
non cōtradicūt. Sed aliud est
quod spōte impēditur nature:
et aliud qđ preceptis dn̄icis ex
charitate debetur obediēte. Hi
nimirum ꝓximum diligūt: et
tn̄ illa sublimia dilectiōis pre
mia nō assequūtur: q2 amorem
suum non spūaliter sed carna=
liter impēdunt. Proinde cum
dn̄s diceret: hoc est mādatum
meū vt diligatis inuicem / p[ro]
tinus addidit: sicut dilexi vos.
Ac si aperte dicat: ad hoc ama
te ad qđ amaui vos. Qua in re
fr̄es charissimi solerter metuē
dum est q2 antiquus hostis dū
mētem nostrā ad rerū tēpora=
lium delectationem trahit fir=
miorem cōtra nos ꝓximum ex
citat q̄ eapsa que diligim⁹ au
ferre moliatur. Nec curat anti
quus hostis hec faciēs vt terre=
na tollat sȝ vt charitatem i no
bis feriat. Nam in odio repēte
exardescim⁹: ⁊ dū foris inuicti
esse cupim⁹ / intus grauiter fe
rimur. Dū parua foris defen
mus: int⁹ amittim⁹ maxima.
Quia dū rem intelligim⁹ tēpo
ralem: verā amittim⁹ dilectio
nem. Oīs q̄ppe q̄ nr̄a tollit ini
micus est. Sed si odio habere
ceperim⁹ inimicū intus est qđ
perdimus: cū ergo aliquid ex=
terius a ꝓximo patimur cōtra
occultū raptorem interi⁹ vigi=
lemus. Qui nunq̄ melius vin
citur: nisi cum raptor exterior

amatur. Una quippe et summa
est probatio charitatis si et ipse di
ligitur qui aduersatur. Hinc est
quod ipsa veritas et crucis patibulū
sustinet: et tamen ipsis suis perse-
cutoribus affectum dilectionis
impēdit dicēs. Pater ignosce
illis: quia nesciūt quid faciūt. ℟.
Ecce ego mitto vos sicut
oues in medio luporum di-
cit dn̄s. Estote ergo prudentes
sicut serpentes: et simplices si
cut columbe. ℣. Dū lucē habetis
credite in lucē: vt filij lucis si-
tis dicit dn̄s. Estote. ℟. Tolli
te iugū meū sup vos dicit dn̄s
et discite quia mitis sum et hūilis
corde. Iugū enim meū suaue est
et onus meū leue. ℣. Et inue-
nietis requiem aīabus vr̄is. Iu
gum. ℟. Dū steteritis ante re-
ges et presides: nolite cogitare
quō aut quid loquamini. Dabitur
enim vobis in illa hora Quid lo-
quamini. ℣. Non enim vos estis
qui loquimini: sed spūs pr̄is vr̄i
qui loquitur i vobis. Dabitur. Gl'ia.
Quid. In .ij. noc. an̄. Pricipes
populorum congregati sunt cū deo
Abrahā. ps. Oēs gētes. fo. xiiij.
an̄. Dedisti hereditatē timēti-
bus nomen tuū dn̄e. ps. Exau-
di deus depca. fo. xviij. an̄. Annū
ciauerūt opera dei et facta eius
intellexerūt. ps. Exaudi deus ora
tionem meā cū depre. fo. xviij.
℣. Cōstitues eos principes su-
per oēm terram. ℟. Memores
erūt nois tui dn̄e. ℟. Vidi cōiū
ctos viros habētes splendidas
vestes: et angelus dn̄i locutus est
ad me dicēs. Isti sunt viri san
cti facti amici dei. ℣. Vidi an-
gelū dei volātem p mediū celi
voce magna clamātē et dicētē.
Isti. ℟. Isti sunt triūphatores
et amici dei: qui cōtēnentes iussa
principum meruerūt premia
eterna. Modo coronātur et acci-
piūt palmā. ℣. Isti sunt qui ve-
nerunt ex magna tribulatione
et lauerūt stolas suas i sangui
ne agni. Modo. ℟. Isti viuētes
in carne plātauerūt eccl'ias san
guine suo: nō sunt de terra cor
pora eorum separata. Quorum meri
to sunt i celis aīe sctōrum coequa
les. ℣. Sācti p fidē vicerūt re-
gna: opati sunt iusticiā adepti
sūt repromissiōes. Quorum. Gl'ia
Quorum. In .iij. noc. an̄. Exalta
bitur cornua iusti all'a. ps. Cōfi-
tebimur. fo. xxij. an̄. Lux orta est
iusto all'a: rectis corde leticia
all'a. ps. Dn̄s reg. exul. fo. xxiv.
an̄. Custodiebāt testimonia eius
et precepta eius all'a. ps. Dn̄s
reg. irascā. fo. xxv. ℣. Dedisti he-
reditatē. ℟. Timētibus nomen
tuū dn̄e. ℟. Isti sunt viri san-
cti quos elegit dn̄s in charita-
te nō ficta: et dedit illis gl'iam
sempiternam. Quorum doctrina
fulget eccl'ia vt sol et luna. ℣.
In oēm terrā exiuit sonus eorū:
et i fines orbis terre v̄ba eorū.
Quorum. ℟. Fuerūt sine querela
ante dn̄m et abinuicē non sunt
separati. Calicem dn̄i biberūt
et amici dei facti sūt. ℣. Tradi

derūt corpora sua ꝑpter deum ad supplicia: ideo coronātur et accipiūt palmā. Calicē. ℟. Ciues aplo͡ꝝ ⁊ domestici dei aduenerunt hodie Portātes facem et illuminātes patriā dare pacem gentib⁹ Et liberare pplm dn̄i ℣. Audite preces supplicum vite eterne poscētes premia: q̄ ferētes in dextris manipulos iusticie: quiq₃ gaudētes aduenistis hodie. Portā. Gl'ia. Et. Aliud ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volāt Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣. Cādidiores niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore āntiquo. Et Gl'ia. ps. Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerd. Annūciauerūt opa dei. ℟. Et facta ei⁹ itellexerūt. ¶ In lau.

Hoc est preceptū meū ān. vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. ps. Dn̄s regna. fol. xxviij. ān. Maiorē charitatem nemo habet vt aīam suam ponat q̄s p amicis suis. ps. Jubilate. fo. xxx. ā. Vos amici mei estis si feceritꝫ que precipio vobis dicit dn̄s. ps. De⁹ de⁹ me⁹. fo. xviij. ān. Beati mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt. ps. Bn̄dicite. fo. xlix. ān. In patiētia vestra possidebitis aīas vr̄as. ps. Laudate dn̄m. fo. xlviij. Cpm.

Jam non estis hospites et aduene: sꝫ estis ciues sanctoꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup fūdamētū aplo͡ꝝ et pphetarū: ipso sūmo angulari lapide xp̄o iesu. Deo grās. Hy⁹.

Exultet celum laudib⁹ / resultet terra gaudijs / aplorum gl'ia / sacra canūt solēnia. Vos secli iusti iudices / et vera mundi lumina: votis precamur cordiū / audite pces supplicū. Qui celū verbo clauditis / seras q₃ ei⁹ soluitis: nos a pctis oibus / soluite iussu quesum⁹. Quoꝝ precepto subdit' / salus et languor oim: sanate egros morib⁹ / nos reddētes ℣tutib⁹. Ut cum iudex aduenerit / xp̄s in finem scl'i: nos sempiternis gaudijs / faciat esse compotes. Deo pr̄i sit gl'ia / eiusq₃ soli filio: cū sp̄ū paraclito / et nūc ⁊ in ppetuū. Amen. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis cōfortat⁹ est pricipat⁹ eoꝝ. ān. Vos q̄ secuti estis me sedebitis sup sedes iudicātes duodecim trib⁹ israel dicit dn̄s ps. Benedict⁹ dn̄s de⁹. fo. xlix.

¶ Unius apl'i. Oratio.

Quesum⁹ oῑps de⁹: vt beatus N. apl'us / tuum pro nobis imploret auxiliū: vt a nr̄is reatibus absoluti / a cūctis etiā periculis eruamur. Per dn̄m.

¶ Alia orō plurimoꝝ apo.

Deus q̄ nos annua aplo͡ꝝ tuoꝝ N. et N. solēnitate letificas / pstā q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis / instruamur exēplis.

¶ Alia orō plurimoꝝ aplo͡ꝝ.

Protege dn̄e pplm tuū et aplo͡ꝝ tuoꝝ N. et N. patrocinio cōfidentem: perpetua defensione cōserua. Per dn̄m.

Ad horas oē de lau. et vltia ad nonā sep. ¶ Ad.iii.cpm Ibāt apli. qre supra in vesperis. ℟. In oēm terrā exiuit sonus eo℞. Alla alla. ℣. Et in fines orbis terre verba eo℞. Alla al. Gloria. ℣. Cōstitues eos principes sup oēm terram. ℟. Memores erūt. ꝛc. Nota q in fest. ix. lec. simplr non dr alla. ¶ Ad.vi. Per manꝰ aūt aplo℞ Cpl. Pficbant signa et prodigia multa in plebe. D. g. ℟. Cōstitues eos pricipes sup oēm terram Alla alla. ℣ꝰ Memores erūt nois tui dn̄e. Alla al. Gloria. ℣ꝰ Nimis honorati sunt amici tui deus. ¶ Ad nonam. an. In patientia. Capitulum. Scimus qm̄ diligentibus deū oia cooperātur in bonum: his q scdm ꝑpositum vocati sunt scti. D. g. ℟. Nimis honorati sūt amici tui deꝰ Alla alla. ℣ꝰ. Nimis cōfortatus est principatꝰ eo℞. Alla alla Gloria. ℣. Dedisti hereditatem. ℟ Timētibꝰ nomen tuum dn̄e.

¶ Ad vltimas vs̄ sup ps an. Iurauit dn̄s ꝛ non penitebit eum: tu es sacerdos in eternū. ps. Dixit dn̄s. f.xxxvi. an. Collocet eū dn̄s cū pricipibus ppli sui. ps. Lauda pueri. fo.xxxvi. an. Dirupisti dn̄e vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. ps. Credidi. f.xxxvii. a. Eūtes ibāt ꝛ flebāt mittētes semina sua. ps. In cōuer. fo.xliii. an. Cōfortatꝰ est pricipatꝰ eo℞ et honorati sunt amici tui deꝰ. ps. Dn̄e pbasti. fo.xlvi. Cpm hyꝰ ꝛ ℣ꝰ sicut in pmis vesp. an. In regeneratione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue sedebitis ꝛ vos iudicātes duodecim tribus israel dicit dn̄s. ps. Magt. fo.xlix. Oratio vts.

¶ In natali vnius mar. dupl. vel semi. Ad vs̄ sup ps fest. a.

Qui vult veire post me dicit dn̄s abneget semetipsum et tollat crucem suā et sequat me. an. Iste cognouit iusticiā dn̄i ꝛ vidit mirabilia magna: ꝛ exorauit altissimū: et inuētꝰ est i nūero scto℞. an. Qui odit aiam suā in hoc mūdo/ in vitā eternā custodit eā. an. Sanctus vir N. martyr dn̄i qui pro amore xpi sanguinē suū fudit: btūs miles xpi gaudet i celestibus. an. Coronā glie ponā sup caput martyris dicit dn̄s: ꝛ induam illū stola glie: q obseruauit mādata mea: et ꝑpter nomen meū effusus est sanguis eius i terra. Capitulum. Iste sctūs pro lege dei sui certauit vsq ad mortē: et a verbis ipio℞ nō timuit: fūdatꝰ enī erat supra firmā petrā. D. g. In du. ꝛ semid. ℟. Glioss. vlti. de matutinis. Hymnus. Beate martyr ꝓspera: diē triūphalem tuū. qui sanguinis merces tibi: corona vincēti dat Hic te ex tenebris scli: tortoris

victo ⁊ iudice: euexit ad celum
dies: ꝛhoc ꝙ ouãtẽ reddit. N unc
angeloꝝ ꝑticeps: colluces insi
gni stola: quã testis indomabi-
lis: riuis cruoris laueras. A de
sto nũc et ꝑcipe: voces precãtũ
supplices: nr̃i reat⁹ efficax: ora
tor ad thronũ pr̃is. M iserere
nr̃aꝝ precũ: placat⁹ vt xp̃s suis
inclinet aurẽ ꝓsperã: noxas nec
oẽs imputet. D eo pr̃i. No. ꝙ si
fiat duplũ vel semi. de trãsla.
vni⁹ mart. dr̃ hy⁹. Beate mar
tyr ꝑcipe vts. in trãsla. scti tho
me i mẽse iulij post festum apo
stoloꝝ petri ⁊ pau. ℣⁹. Ora pro
nobis dñm martyr. ℟. Vt di-
gni efficiamur ꝓmissiõib⁹ xp̃i.
In festo. ix. l. et. iij. dñr ãe et ꝑi
fer. etiã fit i fes. plimoꝝ mar.
vni⁹ ꝯfess. et vni⁹ virg. vel plu-
riũ: et tũc de vno mar. dr̃: nisi
illo die facta fue. aliqua expositio
tio vz. ꝙ i illo casu ãn. q̃ debet
dici ad magt̃ dr̃ sup ħos fer. in
vespis: et sic ꝑ totum tp̃s dicit̃
hymn⁹ qui sequit̃. Hymnus.

D Eus tuoꝝ militum: sors
et corona premiũ: laudes
canẽtes martyris: absolue ne-
xu criminis. H ic nẽpe mundi
gaudia: et blãdimẽta noxia: ca
duca rite deputans: ꝑuenit ad
celestia. P enas cucurrit forti
ter: et sustulit viriliter: pro te
effũdẽs sanguinẽ: eterna dona
possidet. O b hoc ꝑcatu suppli-
ci: te poscimus piissime: in hoc
triũpho martyris: dimitte no-
xam seruulis. L aus ⁊ perẽnis
gloria: deo pr̃i ⁊ filio: sancto si
mul paraclito: i sempiterna se
cula. Amen. ℣ Glĩa ⁊ honore
coronasti eũ dñe. ℟ Et ꝯstitui
sti eũ sup opera manuũ tuaꝝ.
In fes. ix. lec. dupl. vel semid.
sup mãt vel ad mẽo. ãn. Bea-
tus vir q̃ suffert tẽtationẽ: qm̃
cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã
vite: quã repromisit de⁹ diligẽ
tibus se. ps. Mgt. fo. xlix. Nota
ꝙ si fiãt vel. de vno mar. iij. lc.
sup magt̃ dicet̃ ãn. Iste cogno
uit. vel vna de seque. q̃re supra.
Si aũt fiat tm̃ de eo mẽo. tũc
dicet̃ ãn. seq. ã. Hic est vir qui
non est derelictus a dño in die
certaminis: q fideliter vicit in
mãdatis dñi. ℣⁹. Glĩa ⁊ hono.
De vno martyre ep̃o Oratio.
I N firmitatem nostram re
spice oĩpotẽs de⁹: et q põ
dus ꝓprie actionis grauat bea
ti N. martyris tui atq; pontifi
cis intercessio gloriosa nos pro
tegat. Per dñm nostrum ic.
Vnius marty. non ep̃i. Oratio.
P Resta q̃s oĩps de⁹: vt qui
beati N. martyris tui na
talicia colimus: intercessione
ei⁹ in tui nominis amore robo
remur. Per dñm. Alia oratio.
L Etetur eccl̃ia tua de⁹ bea
ti N. martyris tui cõfisa
suffragijs: atq; ei⁹ precib⁹ glĩo
sis ⁊ deuota ꝑmaneat ⁊ secura
consistat. Per dominũ nr̃m.
In duplo vel semiduplo. Inui
tatorium. Regẽ sempiternum
ꝓnis mẽtib⁹ adorem⁹. q̃ mar-

tyrem suū digne p meritis co
ronauit. ℟. ps. Venite. In fes.
iii.lec. Inuit. Venite adorem⁹
regē martyr dn̄m. ps. Venite.
In fes.iii lec. Inuit. Regē mar
tyr dn̄m Venite adorem⁹. ps.
Venite. Hy⁹ de vesp. Nota q̄ in
fes.iii.l. dz tm̄ p̄ma ā.i.noc. su
p.iii.ps seq. cū ℣.et.iii.℟.ad
le perti. Et sic faciēdum est de
luctib⁹ marty.confes.virgi.et nō
virgi.et sic e i lau. In.i.noc. ā.
In lege dn̄i fuit volūtas eius
die ac nocte. ps. Btūs vir fo.i.
ān. Predicans preceptum dn̄i
cōstitut⁹ est in mōte sancto ei⁹
ps. Quare frem. fo.i.ān. Voce
mea ad dn̄m clamaui ꝫ exaudi
uit me de mōte scō suo. ps. Dn̄e
q̄d mul. fo.i. ℣ Glia ꝫ honore.
sine titulo. Scd̄m matth.xvi.

In illo tempore. Dixit ie
sus discipulis suis. Si q̄s
vult post me venire: abneget se
metipsum ꝫ tollat crucem suā
et sequatur me. Et reliqua.

Omelia beati Gregorii pape.

Quia dn̄s ac redēptor noster no
nus homo venit in mūdū noua
precepta dedit mūdo. Vite em̄
nr̄e veteri in vitijs enutrite cō
trarietatē opposuit nouitatis
sue. Quid em̄ vet⁹ q̄d carnalis
homo nouerat: nisi sua retine
re: aliena rapere si posset: cōcu
piscere si nō posset? Sz celestis
medic⁹ singulis q̄buscꝫ vitijs
obuiātia adhibet medicamēta.
Nam sicut arte medicine cali
da frigidis frigida calidis curā
tur: ita dn̄s nr̄ cōtraria oppo
suit medicamēta pctis: vt lu
bricis cōtinētiā: tenacib⁹ largi
tatem: iracūdis mā̄suetudinē:
elatis preciperet humilitatem.
Certe cū sequētib⁹ noua māda
ta pponeret dixit. Nisi q̄s re
nūciauerit oib⁹ que possidet nō
potest me⁹ esse discipul⁹. Ac si
aperte dicat. Qui per vitā vete
rem aliena cōcupiscitis p noue
cōuersationis studiū et vestra
largimini. Quid vero in hac le
ctiōe dicat audiam⁹. Qui vult
post me venire abneget semet
ipsum. Ibi dz abnegemus nr̄a
hic dz abnegem⁹ nos. Et fortas
se non est laboriosum homini
relinquere sua: sed valde labo
riosum est relinq̄re semetipm̄.
Minus q̄ppe est abnegare q̄d
habet. Valde aūt multū est ab
negare q̄d est. Ad se aūt nobis
veniētib⁹ dn̄s p̄cepit vt renūcie
mus nr̄is: q2 q̄cūqꝫ ad fidei ago
nē venim⁹: luctamē ꝯtra mali
gnos spūs sumim⁹. Nihil aūt
maligni spūs p̄priū possidēt in
hoc mūdo. Nudi ergo cū nudo
luctari debem⁹. Nam si vestit⁹
q̄sqꝫ cū nudo luctatur: citi⁹ ad ter
ram deijcit: q2 habet vn̄ teneat.
Quid em̄ sunt terrena oīa: nisi
q̄dā corpis indumēta? Qui er
go cōtra diabolū ad certamen
pperat: vestimēta abijciat ne
succūbat. Nichil i hoc mūdo a
mādo possideat: nullas rerū la
bētiū delectationes req̄rat: ne
vn̄ ad votū tegit: ad casū inde

teneat. Nec tamen sufficit no
stra relinquere nisi reliquamꝰ
et nos. Quid est qđ dicimꝰ re=
linquamꝰ et nos? Si em̄ nos=
ipsos relinquimꝰ / quo ibimus
extra nos? vel q̄s est qui vadit
si se deseruit? Sed aliud sumꝰ
per peccatū lapsi: aliud ꝑ natu
ram cōditi: aliud qđ fecimus:
aliud qđ facti sumꝰ. Relinqua
mus nosmetipsos quales peccã
do nos fecimꝰ: et maneamꝰ nos
metipsi quales per grãm facti
sumꝰ. Ecce etem̄ qui superbꝰ
fuit si cōuersus ad xp̄m hūilis
factꝰ est semetipm̄ reliquit. Si
luxuriosus q̄sq; ad cōtinētiam
vitã mutauit / abnegauit vtiq;
qđ fuit. Alia expõ sancti euã
gelij: que sicut prioꝛ debet legi.
Secundum Lucam. xiiij.

In illo tēpoꝛe. Dixit iesus
turbis. Si q̄s venit ad me et nõ
odit patrē suū et matrē et vxo
rem et filios et fratres et soꝛoꝛes
adhuc aūt et aiam suã non po=
test meꝰ esse discipulꝰ. Et reli
qua. Omelia beati greg. pape.

Si consideramus fratres ca=
rissimi que et quanta sunt que
nobis ꝓmittūtur in celis / vile
scūt animo oia que habētur in
terris. Terrena nãq; substãtia
superne felicitati cōparata / pō
dus est non subsidium. Tem=
poꝛalis em̄ vita eterne vite cō
parata / moꝛs est potius dicēda
q̄ vita. Ipse em̄ quottidianus
defectus coꝛruptionis quid est
aliud q̄ quedam ꝓlixitas moꝛ
tis? Que aūt ligua dicere: vel
quis intellectus capere sufficit
illa superne ciuitatis q̄nta sunt
gaudia angeloꝝ choꝛis interes
se: cū beatissimis spiritibꝰ glo=
rie cōditoꝛis assistere: p̄sentē
dei vultū cernere: incircūscri=
ptum lumen videre: nullo moꝛ
tis metu affici: incoꝛruptionis
ꝑpetue munere letari. Sed ad
hec inardescit animus iãq; il=
lic cupit assistere / vbi se sperat
sine fine gaudere. Sed ad ma
gna p̄mia ꝑuenire nõ potest
nisi per magnos laboꝛes. Vnde
etiã paulus egregiꝰ p̄dicatoꝛ
dicit. Non coꝛonabit nisi q̄ le=
gitime certauerit. Delectet igi
tur mētem magnitudo p̄mio
rum: sed non deterreat certa=
men laboꝝ. Vnde et ad se veniē
tibus veritas dicit. Si q̄s ve=
nit ad me et non odit patrē suū
et matrē suã et vxoꝛē et filios
et fratres et soꝛoꝛes / adhuc aūt
et aiam suã non pōt meus esse
discipulus. Sed percūctari li=
bet q̄uo parentes et carnaliter
propinquos p̄cipimur odire /
qui iubemur et inimicos dilige
re. Et certe de vxoꝛe veritas ait
Quod deus cōiūxit / homo non
separet. Sed et paulꝰ ait. Viri
diligite vxoꝛes vestras sicut et
xp̄s dilexit eccl'iam. Ecce disci
pulus vxoꝛem diligēdam p̄e=
dicat cum magister dicat. Qui
vxoꝛē non odit nõ pōt meꝰ esse
discipulus. Nunquid aliud in=
dex annunciat: aliud p̄eco cla

mat? An simul ꝛ odisse possumus ꝛ diligē? Sz si vim ꝑcepti ꝑpēdimus vtrūqꝫ agere ꝑ discretionem valemus: vt eos q̄ nobis carnis cognatione cōiuncti sunt: ꝛ quos ꝓximos nonimus diligamus: ꝛ quos aduersarios in via dei patimur: odiendo ꝛ fugiendo nesciam⁹. Quasi eñ per odiū diligit qui carnaliter sapiēs dū ꝑaua nobis ingerit non audit. Vt aūt dn̄s demōstraret hoc erga proximos odiū nō de affectione ꝓcedere: sed de charitate. addidit ꝓtinus dicens. Adhuc autez ꝛ aiam suam odisse: itaqꝫ ꝑcipimur proximos odisse ꝛ aiam nr̄am. Cōstat ergo qꝫ ꝛ amādo debet odisse proximum qui sic eū odit sicut semetipm. Tunc etenim bn̄ aiam nr̄am odim⁹: cū eius carnalib⁹ desiderijs nō acquiescimus cū ei⁹ appetituz frangimus: ei⁹ voluptatib⁹ reluctamur. Alia expositio sācti euangelij. Scdm iohannē. xij.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Amē amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadēs in terra mortuuz fuerit: ipsuz solū manet: si aūt mortuum fuerit: multum fructuz affert. Et reliqua. Omel'. beati gre. pa.

Seipsum dice bat esse mortificandum ꝛ multiplicandum. Mortificandū in infidelitate iudeoruz multiplicandum fide omnium apostolorum. Et qui amat animā suā: perdet eam: quod duobus modis intelligi potest. Qui amat perdit: id est si amas perde. Si cupis vitam habere cū christo noli timere mori pro xp̄o. Item alio modo. Qui amat animam suam: perdet eaz. Noli amare in hac vita: ne perdas ī eterna vita. Et qui odit animam suaz in hoc mundo: in vitaz eternā custodit eam. ergo qđ supradictum est: qui amat subintelligitur in hoc mundo: ipse itaqꝫ perdet: qui aūt odit vtiqꝫ ī hoc mundo/ in vitam eternam custodit eaz. Magna et mira sententia quemadmodū hominis ī anima sua amor sit vt pereat odium ne pereat. si male amaueris: tunc odisti. Si bene oderis tūc amasti. Felices qui oderunt custodiēdo ne perdant hic amando. hic anime nomine vita presens designatur: vel etiā hui⁹ vite delectatio que perdēda est: vt feliciter inuenias volūtatē tuā in regno dei: quam fortiter vixisti ī hoc seculo. Sācti martyres maluerunt hāc ꝑsentem vitam perdere: qꝫ xp̄m negare. Si q̄s mihi ministrat me sequatur. quid ē me sequatur: nisi me imitet? Ministrāt ergo iesu xp̄o qui non sua querunt: sed que iesu christi hoc est eñ me sequat vias meas ambulet non suas. Tu aūt domine miserere nostri. Deo grās. R.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqꝫ ad mortē

⁊ a verbis impiorum non timuit. Fũdatus enĩ erat supra firmã petrã. ℣. Iste est qui contempsit vitã mũdi et puenit ad celestia regna. Fundat⁹. ℟ Desideriũ aïe eius tribuisti ei. Et volũtate labiorum ei⁹ nõ fraudasti eũ. ℣. Posuisti in capite eius corona de lapide precioso. Et vo. ℟. Dñe preuenisti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis. Posuisti in capite eius coronã de lapide p̃cioso. ℣. Vitã petijt a te et tribuisti ei longitudinẽ dierum in seculum: et in seculum seculi. Posuisti. Gloria. Posu. In. ij. noct. añs. Filij hoĩz scitote qr dñs scẽm suum mirificauit. ꝑ. Cũ inuoca. fo. j. añ. Scuto bonevoluntatis tue coronasti eum dñe. ꝑs. Verba mea. fo. ij. añta. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eum. ꝑs. Dñe dominus no. fo. ij. ℣. Posuisti domine. ℟. Iustus germinabit sicut liliũ. Et florebit ineternum ante dominum. ℣. Plantatus in domo dñi in atrijs dom⁹ dei nostri. Et flore. ℟. Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimum. Et inuentus est in nũero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitã mundi: et peruenit ad celestia regna. Et inuen. ℟. Stola iocunditatis induit eum dñs. Et coronam pulchritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣. Cibauit eum dominus pane vite et intellectus: et aqua sapiẽtie salutaris potabit eũ. Et coronam Gloria. Super. In. iij. noct. ã. Iustus dñs et iusticias dilexit: equitatem vidit vultus eius. ꝑs In dño cõfi. fo. iij. ã. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mõte sãcto tuo. ꝑ. Dñe qs habitabit. fo. iiij. ãn. Posuisti dñe sup caput eius coronam de lapide precioso. ꝑ. Dñe i virtute. fo. vj. In du. vel semi. ℣. Ora p nobis dñm marty. In ferijs. ix. ℟. vel. iij. ℣. Scuto bone voluntatis tue. Coronasti eũ dñe. ℟ iij. Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis glorie et honoris. Et op⁹ fortitudinis. ℣⁹. Quõ preuenisti eũ in bñdictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Et op⁹. ℟. Hic est vir qui nõ est derelict⁹ a deo i die certaminis sui et ipse conculcauit caput serpẽtis antiqui: modo coronam. Q fideliter vicit in mandatis dñi. ℣⁹. Iste sanct⁹ pro lege dei sui certauit vsqz ad mortem: et a verbis impiorum non timuit. Q. ℟. Gloria et honore coronasti eum domine: et constituisti eũ super opera manuum tuarum Omnia subiecisti sub pedibus eius. ℣. Quõ eleuata ẽ magnificentia tua super celos deus. Omia. Gloria. Oia. In duplo vł semi. ℟ iij. Gloriosi domine testis sui. M. dignos memoria triumphos venerantes tue largitati immensos preconiorum

iubilos reddimus. De quo acce pit vt vinceret. Qui nõ distulit p tui nois amore tormentis oc cũbere. ℣ Fulget ideo sicut sol in celo amplectens imortalitatẽ cũ xpo. De quo. Gloria. Qui ps. Te deũ. fo. xlix. ℣ sacerdo. Posuisti. In fest. vero. ix. lect. p versu sacerdo. ℣ subsequẽs ille q dicit⁹ fuit i noc. Et i lau. dicet tm̃ prima ãn de laudi. et ita fiet in festo. iij. le. de toto cõ muni sanctorꝝ. In laudib⁹ ãn.

Qui me ꝯfessus fuerit coram hominibus: cõfitebor ⁊ ego eũ corã patre meo. ãn Qui sequitur me nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumẽ vite: dicit dñs. ãn. Qui michi ministrat me sequat et vbi ego sũ / illic erit ꝯminister meus. ãn. Si qs michi ministrauerit: honorificabit eũ pr̃ me⁹ qui e ĩ celis dicit dñs. ãn Volo pater vt vbi ego sũ: illic sit et minister meus. Capitulum.

Beatus vir qui suffert temptationẽ qm̃ cum probat⁹ fuerit / accipiet coronam vite: quam repromisit deus diligentibus se. Deo grãs. Hymnus.

Martyr dei qui vnicũ / patris sequendo filium: victis triumphãs hostib⁹ / victor fruens celestibus. Tui precatus munere / nrũm reatũ dilue: arcens mali contagiũ / vite remouens tediũ. Soluta sunt iã vincula / tui sacrati corpis: nos solue vinclis seculi / amore filij dei. Quo sine fine gl'ia / deo prĩ ⁊ filio: sancto simul paraclito / tecũ canam⁹ perpeti. Amẽ. ℣ Iustus vt palma florebit. Sicut cedr⁹ libani multiplicabit i domo dñi. Ad benedi. ãña. Nisi granum frumẽti cadens in terra mortuũ fuerit: ipm solũ manet. ps Bñdictus. fo. xlix. Et dr semp hec aña ad bened. ⁊ in fest. iij. le. Si autẽ de fest. iij. lec. ant de aliquo alio fiat tm̃ mẽo. dicitur ad mẽo. ã. Volo pater. ℣ Iustus vt palma florebit. Oratio vt s. Ad horas antipho. de laudib⁹ ¶ Ad tertiam. Capitulum.

Hic est vir qui non est derelictus a domino in die certaminis: qr fideliter vicit in mandatis dñi. Deo gratias. ℟ Gl'ia et honore coronasti eum. ℣ Et constituisti eum super opa manuum tuarum. Gloria. ℣ Posuisti dñe super caput ei⁹. ⁊c. Oẽo vt supra ¶ Nota tamẽ qr si sit dup. vel semi. dicitur ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eum domine Alleluya alla. Et etiã in alijs horis in fine ℟. dicitur Alleluya. Quod etiam dicit in tempore paschali in omnibus festis: ⁊ sic ad alias horas tam de vno martyre qr de pluribus / ⁊ ꝯfesso. ⁊ virgi. ¶ Ad sextã. Cpm.

Hic vir despiciens mundum ⁊ terrenas triũphans diuitias celo ꝯdidit ore manu. Deo gratias. ℟ m. Posuisti domine super caput ei⁹.

℣. Coronā de lapide precioso. Gloria. ℣. Iustus vt palma. Oro vts. ¶ Ad nonam Cḧm.

Iste cognouit iusticiā domini ꝛ vidit mirabilia magna: ꝛ exorauit altissimū: ꝛ inuentus est in numero sanctoꝝ. Deo grās. ℟. Iust⁹ vt palma florebit sicut cedrus libani ℣. Multiplicabit in domo domini. Gloria. ℣. Scuto bone volūtatis tue. ꝛc. Oratio vts. ¶ Nota ꝙ fest. iij. lec. semper terminatur ad nonā: ideo tunc dr ā. Volo pr. Et sic de alijs festis. ¶ Ad vit. vs. ā. Volo pr. Cḧm. Iste sanct⁹. Hy⁹ vts. In du. ꝛ semi. ā. Hic est vere martyr qui ꝑ xp̄i noīe sanguinem suū fudit: qui minas iudicum nō timuit: nec terrene dignitatis gloriā q̄siuit: sed ad celestia regna felicit̄ ꝑuenit. ps. M gr. fo. xlix. In fes. ix. lec. ā. Iste cognouit. vl ā. Coronā glie vts. in p̄mus vesp. In tp̄e pasch. ā. Hic vir despiciens mundum ꝛ terrenas triūphās diuitias celo condidit ore manu alla alla. ān. Iste sanctus ꝑ lege dei sui certauit vsq̄ ad mortē: ꝛ a verbis impioꝝ non timuit: fundatus eīm erat supra firmā petrā alla. Oro vts. Et sicut dictū est de fes. iij. lc. vni⁹ mar. ita faciēdū ē de alijs fes. ordie suo tā de plib⁹ mar. q̄ ꝯfesso. ꝛ virgi. et alijs nō ꝯ gi. ¶ In natali plurimoꝝ mar. dup. vel semid. ad vesp. super pos feriales aīas.

Corpora sanctorum in pace sepulta sūt et viuēt nomina eorum ineternuz. ān. In circuitu tuo domine lumē ē q̄d nūq̄ deficiet: vbi cōstituisti lucidissimas mansiones sbi requiescūt sanctoꝝ aīe. ā. O venerāda martyꝝ gloriosa certamia q̄ in suis corporib⁹ ꝑ xp̄o imania ꝑtulerūt tormēta: ꝛ ideo ꝑcipere meruerūt immarcessibilē etne glie coronā. ān. Sāctū ꝛ veꝝ lumē ꝛ admirabile ministrans lucē his qui permāserūt in agone certaminis recipient ab ipso splendorē sempiternuz in quo assidue felices letāt. ā. Gaudent in celis anime sctoꝝ q̄ xp̄i vestigia sunt secuti: et q̄ ꝑ eius amore sanguinē suū fuderunt: ideo cum christo regnabunt ineternum. Capitulum.

Sancti ꝛ iusti in dn̄o gaudete: vos elegit de⁹ ī hereditatē sibi. In du. vel semid. ℟. Cōcede. vlti. de matu. Hy⁹.

Sanctorum meritis inclita gaudia / pāgam⁹ socij gestaq̄ fortia: nam gliscit animus ꝑmere cātib⁹ / victoꝝ genus optimū. Hi sunt quos retinens mundus inhorruit / ip̄m naz sterili flore per aridū: spreuere penit⁹ teq̄ secuti sūt / rex xp̄e bone celitus. Hi pro te furias atq̄ ferocia / calcarūt hoīz seuaq̄ verbera: cessit his lacerans fortit̄ vngula / nec carpsit

penetralia. Cedūt gladijs mo re bidētiū nō murmur resonat non q̄rimonia: sed corde tacito mens bñ ꝯscia conseruat patiē tiam. Que vox q̄ poterit lingua retexere / quem tu martyribusmunera ꝑparas: rubri nā fluido sanguine laureis / ditāt bñ fulgidis. Te summa deitas vna ꝗ poscim⁹ / vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacē famulis nos q̄ꝗ gl'iaꝫ / ꝑ cūcta tibi secula. Amen. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. ℟. Et gl'iamini oēs recti corde In fest. ix. lc. dupl'. vel semidu. sup mḡt. vel ad me. āñ. Fulge būt iusti ⁊ tāq̄ scintille in arūdineto discurrēt: iudicabūt nationes ⁊ regnabūt in eternū. ℣. Magt. fo. xlix. ¶ Nota q̄ si fiant vespe. plurimoꝝ mar. iij. lec. sup magt dicet āñ. Iucūditu. vl' vna de seqn. q̄re s. Si aūt fiat de illis vel de aliquib⁹ alijs tm̄ mēo. dicet. Istoꝝ est eñ regnū celoꝝ qui ꝯtēpserūt vitam mundi: ⁊ puenerunt ad premia regni ⁊ lauerūt stolas suas in sanguīe agni. ℣. Letamini. Oro. Deus qui nos concedis sctōꝝ martyꝝ tuoꝝum. N. ⁊. N. natalicia colere: da nobis in eterna btitudine de eoꝝ societate gaudere. Per. In du. vel semi. ad matutī. Inuitat. Adoremus saluatoris venerantes gratiā. Qui perennē sanctis suis largitus ꝯcoronā. In fest. ix. lec. Inuit. Venite adoremus Regē martyrū dñm. ps. Venite. In fest. iij. lec. Inuitato. Regem martyrum dñm. Venite adorem⁹. ps. Venite exultemus. Hy⁹. Rex gloriose martyꝝ / corona cōfitentiū: qui respuētes terrena / ꝑducis ad celestia Aurē benignā ꝑtin⁹ / appone nr̄is vocib⁹: trophea sacra pāgimus / ignosce qd̄ deliquim⁹. Tu vincis in martyrib⁹ / parcēdo confessoribus: tu vince nr̄a crimina / donando indulgentiaꝫ. Presta pr̄ pijssime / patriq̄ cōpar vnice: cū spū paraclito / regnans ꝑ oē sclm̄. Amē. In primo noct. āñ. Secus decursus aquarum plantauit vineam iustoꝝ: sed i lege domini fuit voluntas eoꝝum. ps. Beatus vir. fo. j. ā. Predicantes preceptuꝫ dñi constituti sunt in mōte sācto eius. ps. Quare fremuerūt fo. j. ā. Filij hominū scitote q̄ dñs sanctos suos mirificauit. ps. Cū inuocarē. fo. j. ℣. Letamini in dño. Scdm̄ luc. xxi. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū audieritis ꝓlia et seditiones nolite terreri: oportet eñ primū hec fieri: sed nonduꝫ statim finis. Et reliqua. Omelia beati gre. pa. Domin⁹ ac redēptor nr̄ peritturi mūdi ꝑcurrētia mala denūciat: vt eo minus perturbēt venientia: quo fuerint prescita. Minus eñ iacula feriunt que ꝑuidentur: ⁊ nos tolerabili⁹

mundi mala suscipimus: sꝫ cõ
tra hec ꝑ prescientie clipeũ mu
nimur. Ecce etenĩ dixit. Cum
audieritis ꝑlia ⁊ seditiões no
lite terreri. Oportet primũ hec
fieri: sed nõdũ statī finis. Pẽ
sanda sũt verba redẽptoris no
stri ꝑ q̃ nos aliud interi⁹ aliud
exteri⁹ passuros esse denũciat.
Bella quippe ad hostes ꝑtinẽt
seditiones ad cives. Ut ergo
nos indicet interi⁹ exteriusq̃
turbari: aliud nos fatet̄ ab ho
stib⁹: aliud a fratribus ꝑpeti.
Sꝫ his malis ꝑuenientib⁹: qꝛ
nondũ statī finis sequit̄/ adiũ
git. Surget gẽs ꝯtra gentẽ/ ⁊
regnũ aduersus regnũ: ⁊ terre
motus magni erũt ꝑ loca ⁊ pe
stilentie ⁊ fames: terroresq̃ de
celo ⁊ tẽpestates. Atq̃ post sub
ditur. Et signa magna erunt.
Ultima tribulatio multis tri
bulationib⁹ preuenit̄: ⁊ ꝑ cre
bra mala q̃ ꝑueniunt: indicant̄
mala ꝑpetua q̃ sequũt̄. Et ideo
post bella ⁊ seditiones nõ stati
finis: qꝛ multa debẽt mala pre
currere: ut malũ valeant sine
fine nũciare. Sed cũ tot signa
perturbatiõis dicta sũt: opor
tet ut eorum ꝯsideratiõe bre
uiter per singula ꝑstringam⁹.
Qꝛ necesse ẽ ut alia e celo: alia
e terra: alia ab elemẽtis: alia
ab hoib⁹ patiamur. Ait enim
Surget gens cõtra gẽtẽ. Ecce
perturbatio hominum. Erunt
terremot⁹ magni ꝑ loca. Ecce
respect⁹ ire. Desuꝑ erũt pesti
lentie. Ecce inequalitates corpo
rũ. Erit fames. Ecce sterilitas
terre. Terroresq̃ de celo ⁊ tẽ
pestates. Ecce inequalitas aeris
Qꝛ ergo oïa cõsummata sunt:
añ ꝯsummationem oïa pertur
bantur: ⁊ qui in cunctis delin
quim⁹ in cũctis ferimur: ut im
pleat̄ qđ dr̄. Pugnabit ꝑ eo or
bis terrarum ꝯtra insensatos.
Oïa nãq̃ que ad usum vite ac
cepimus: ad usum ꝯuertimus
culpe. Sed cũcta q̃ ad usũ pra
uitatis inflexinus: ad usũ no
bis vertunt̄ ultionis. Trãqui
litatẽ q̃ppe hũane pacis ad usũ
vertim⁹ vane securitatis. Tu
(R. ãt.

Absterget de⁹ oẽs
lachrimã ab oculis sctõꝝ
et iam nõ erit amplius neq̃ lu
ctus neq̃ clamor sed nec ullus
dolor. Qm̃ priora transierũt. V.
Iustorũ aĩe in manu dei sunt
⁊ non tanget illos tormentum
malicie. Qm̃. Rem. Uiri sãcti
gloriosum sanguinem suũ fu
derunt ꝑ dño: amauerunt xp̃m
in vita sua: imitati sunt eũ in
morte sua. Et ideo coronas tri
umphales meruerunt. V. Un⁹
spiritus ⁊ una fides erat i eis.
Et. R. Tradiderũt corpora sua
propter deum ad supplicia. Et
meruerunt habere coronas ꝑ
petuas. V. Isti sunt qui vene
runt ex magna tribulatione ⁊
lauerũt stolas suas in sanguĩe
agni. Et. Gloria. In secũdo no
cturno añ. Scuto bone volun
tatis tue coronasti eos domine

ps Verba mea. fo. ij. an In vni uersa terra gloria ꝛ honore coronasti eos. ps Dñe do. no. fo. ij. an Habitabũt in tabernaculo tuo requiescẽt in mõte sancto tuo. ps Dñe quis habitabit. fo. iiij. ℣ Exultent iusti in cõspectu dei. R. Et delectent in leticia. ꝛc. R. Sãcti tui dñe mirabile cõsecuti sunt iter seruẽtes preceptis tuis vt inuenirẽt illesi. In aquis validis terra apparuit arida: ꝛ i mari rubro via sine ipedimẽto. ℣ Victricem manum tuã laudauerunt pariter ꝛ decantauerunt domie nomẽ sanctũ tuuz. In aqs. R. Verbera carnificũ non timuerunt sancti dei moriẽtes ꝑ xpi noie. Vt heredes fierẽt in domo dñi. ℣ Immania enim ꝑ xpo in suis corporibus pertulerũt tormẽta. Vt. R. Hec est vera fraternitas que nũq̃ potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt dñm. Cõtẽnentes aulas regias. Peruenerũt ad regna celestia. ℣ Ecce q̃ bonũ ꝛ q̃ iocũdũz habitare fratres in vnuz. Contem. Gloria. Perue. In. iij. noc. an Sãctis q̃ in terra sunt eius mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. ps Conserua me. fo. iiij. a. Hec est generatio querentium dñm: querentiũ faciem dei iacob. ps Dñi est terra. fo. viij. a. Letamini in dño ꝛ exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde. ps Beati quoꝝ. fo. ix. ℣ Iusti aũt in ꝑpetuũ viuẽt. R. Et apud dñm merces eoꝝ. R. Sancti mei q̃ in isto seculo certamen habuistis. Mercedez laborũ ego reddã vobis. ℣ Venite bñdicti patris mei percipite regnũ quod vobis paratũ est ab origine mũdi. Mercedẽ. R. In circuitu tuo dñe lumẽ ẽ qd nũq̃ deficiet: vbi cõstituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescunt sanctoꝝ anime. ℣ Magnus dñs ꝛ laudabilis nimis in ciuitate dei nři in monte sãcto eius. Ibi. R. O veneranda martyꝝ gloriosa certamina q̃ in suis corporib9 ꝑ xpo immania pertulerũt tormẽta. Et ideo ꝑcipere meruerunt immarcessibilẽ eterne glorie coronã. ℣ Isti sunt q̃ venerũt ex magna tribulatione ꝛ lauerunt stolas suas in sanguie agni. Et. Gloria. In du. vel semi. R. Cõcede nobis dñe quesumus veniã delictorũ et intercedentibus sanctis quoꝝ hodie solẽnia celebramus. Talez nobis tribue deuotionem: vt ad eorum peruenire mereamur societatem. ℣ Adiuuẽt nos eoꝝ merita q̃s ꝓpria impediũt scelera: excuset intercessio accusat quos actio: ꝛ qui eis tribuisti celestiũ palmã triũphi: nobis veniaz non deneges peccati. Talez. Gloria. Aliud R. qd in aliquibus fest. dr sicut in ipsis signatum inuenies. R. O constantia martyꝝ laudabilis. o charitas inextinguibilis

o patientia inuincibilis: q̄ licet inter pressuras persequentium visa sit despicabilis. Inuenietur in laudem et gloriā et honorē in tempore retributionis. ℣. Nobis ergo petimus piis subueniant meritis honorificati a pr̄e q̄ est i celis. Inuenietur. Glīa In. ℣. Te deū. fo. xlix. ℣. sacer do. Exultabunt sancti in glīa. ℟. Letabuntur. In laudi. an̄.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: et viuent nomina eorum ineternum. An. De palma ad regna peruenerūt scti: coronas decoris meruerūt de manu dn̄i. An. Dabo sanctis meis locū nominatū in regno pr̄is mei. a. Sācti spūs et aīe iustoꝝ hymnum dicite deo ineternū. An. Sanguis sanctorum martyꝝ .p xp̄o effusus est in terra: ideo adepti sūt munera sempiterna. Capitulum.

Sancti per fidem vicerūt regna: operati sunt iusticiā: adepti sunt repromissiōes in xp̄o iesu dn̄o nostro. Deo. g̃. Hy⁹.

Eterna xp̄i munera et martyꝝ victorias: laudes canētes debitas / letis canamus mētib⁹. Ecclesiarū principes / belli triūphales duces: celestis aule milites / et vera mūdi lumina. Terrore victo seculi / penis spretis corporis: mortis sacre cōpendio / vitam beatā possident. Traduntur igni martyres / et bestiaꝝ dentib⁹: armata seuit vngulis / tortoris insanit manus. Nudata pēdēt viscera / sanguis sacratus funditur: sed pmanēt imobiles / vite perennis gr̄a. Deuota sanctorū fides / inuicta spes credētiū: pfecta xp̄i charitas / mūdi triūphat principē. In his paterna gloria / in his volūtas filius: exultet in his spūs / celum repletur gaudiis. Te nunc redemptor q̄s / vt ipsorum cōsortio: iūgas pcantes seruulos / in sempiterna secula. Amē. ℣. Iustorum anime in manu dei sunt: ℟. Et non tāget illos tormētū malicie. Ad bened. a. Absterget de⁹ oēm lachrimā ab oclis sanctoꝝ suoꝝ: q̄m priora transierūt. ps. Bened. fo. xlix. Et h̄ semper hec an̄. etiā i fes. iii. lc. ad benedi. Si autē de fest. iii. lec. aut aliquo alio fiat mēo. ba an̄. Sanguis sanctorum. ℣. Iustorū. Oro vt s. Ad horas a. de lau. ¶ Ad tertiam. Cpm.

Reddet deus mercedē laborum sanctoꝝ suorum: et deducet eos in via mirabili. Deo grās. ℟. Letamini in dn̄o et exultate iusti. ℣. Et gloriamini oēs recti corde. Glīa. ℣. Exultēt iusti i cōspectu dei. oro vt s. Si fuerit dup. vel semidup. di allīa. Et in tpe pasc. semper di. Et sic faciendū est de cōfes. virgini. et nō virgi. ¶ Ad. vi. Cp.

Sancti ludibria et verbera experti / insuper et vincula et carceres: lapidati sunt / secti sunt / tētati sunt / in occisiōe

gladij mortui sunt pro christo. Deo.g. ℟. Exultēt iusti in con spectu dei. ℣. Et delectētur in leticia. Gloria. ℣. Iusti aūt in ꝑpetuū viuēt. ℟. Et apud dn̄z merces eoꝝ. ¶ Ad .ix. Cp̄m.

Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione ⁊ lauerūt stolas suas: et dealbauerūt eas i sanguine agni. D.g. ℟. Iusti aūt in ꝑpetuū viuēt. ℣. Et apud dn̄m merces eoꝝ. Gl'ia. ℣. Iustoꝝ aīe in manu dei sunt. ℟. Et non tāget illos tormentum malicie. Orō vt s. ¶ Ad vlti. vs an. Sāguis sanctoꝝ .ec. vlti. de lau. pi fe. Hy⁹ et ℣. vt s. in pmis vesp. Ad mḡt vt i dup. vel semid. an. Beati eritis cū vos oderint hoīes: et cū separauerit vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vr̄m tāq̄ꝫ malum ꝑpter filiū hoīs: gaudete ⁊ exultate: ecce enim merces vr̄a multa est in celis. ps. Mḡt. fo. xlix. In fer. ix. l. a. In circuitu. vel vna de seq. q̄re in pmis vesp. Añe sequēs. dr̄ in q̄buldā ferijs qn̄ signatas inuenies. a. Dic nob. qn̄ hec erūt dn̄e ⁊ qd signū aduēt⁹ tui: videte ne q̄s vos seducat vllo modo audituri em̄ estis prelia: videte ne turbemini: in patiētia enim vr̄a possidebitis aīas vr̄as. ps. Mḡt. fol. xlix. Alia an. Iustoꝝ semita quasi lux splendēs pcedit ⁊ crescit vsq̄ꝫ ad ꝑfectū diē. ps. Mḡt. fo. xlix. Alia an. Ecce meces sctōꝝ copiosa est apud deum: ipsi vero mortui sunt pro xp̄o ⁊ viuēt in eternum. ps Magnificat. fo. xlix. Oratio vt s.

¶ In natali vni⁹ ꝯfesso. epi vel nō epi vel etiā abbatis in dup. vel semid. ad vs sup ps fe. an.

Sim ilabo eū viro sapiēti qui edificauit domū suā supra petram. an. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas: et ostendit illi regnum dei: et dedit illi sciētiam sctōꝝ honestauit illū in laboribus: et cōpleuit labores illi⁹. an. O q̄ venerād⁹ es egregie cōfessor xp̄i qui terrena cōtēpsisti ⁊ celi ianuam exultās petisti: modo victor fulges in virtute celesti: ideo te supplices exoramus vt intercedas pro nobis ad dn̄m deū nr̄m. an. Sācte N. intercede ꝑ nobis: vt consortes glorie sanctorum tecum effici mereamur. ant. Sancte N. dulcedo pauperum tu pius consolator miserorum ora pro nobis.

Cp̄m de confessore episcopo.

Ecce sacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ suis placuit deo et inuēt⁹ est iust⁹: et in tēpore iracūdie fact⁹ est recōciliatio. D.g. De nō epō cp̄m. Iust⁹ cor. q̄re infra. In dup. vel semi. de quocūq̄ꝫ ꝯfessore. ℟. Sācte N. vltimum de matutinis. Hy⁹.

Iste cōfessor dn̄i sacrat⁹ / festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie letus meruit secreta / scādere celi Q ui pius

prudens humilis pudicus / so-
brius cast⁹ fuit ꝛ quietus: vita
dum presens vegetauit ei⁹ / cor-
poris artus. Ad sacrum cuius
tumulū frequēter / mēbra lan-
guētum modo sanitati: quoli-
bet morbo fuerit grauata / resti
tuūtur. Unde nūc noster cho-
rus i honore / ipsi⁹ hymnum ca
nit hūc libēter: vt piis ei⁹ meri
tis iuuemur / omne per euum.
Sit sal⁹ illi dec⁹ atq; virtus /
q̄ supra celi residēs cacumen:
toti⁹ mūdi machinā gubernat /
trin⁹ et vn⁹. Amen. Nota q̄ si
fiat de trāsla. alicui⁹ ꝯfesso. dr
hy⁹. Iste cōfessor dñi. Sobrius
castus fuit. ꝛc. Si sit dupl. vel
semi. ℣. Ora p nobis beate N.
In aliis fes. Iustū deduxit dñs
p vias rectas ℟. Et ostēdit illi
regnū dei. In fest. ix. lec. du. vel
semi. de vno ꝯfess. ep̄o vel non
ep̄o non abbate dr añ. sequens
ad mat̄ vel ad m̄so. añ. Cōfes-
sor dñi N. astātem plebē coro
bora sancta intercessiōe: vt qui
vicior pōdere premimur beati
tudinis tue gloria subleuemur
et te duce eterna premia conse-
quamur. Nota q̄ si fiat vespe
de vno ꝯfessore. iii. lec. ep̄o vel
non ep̄o non abbate sup magt
dicet̄ añ. O dz venerādus. vel
vna de sequēt. quere supra. Si
aūt fiat de illo tm̄ m̄so. dr añ.
Similabo eum. ℣. Iustum de.
Oro vt s. De abbati. q̄re infra.
Oratio de vno ꝯfess. ep̄o.
Exaudi dñe preces nostras
quas i sancti N. cōfessoris tui
atq; pōtificis solēnitate deferi
mus: vt q̄ tibi digne meruit fa
mulari / ei⁹ intercedētib⁹ meri-
tis ab oīb⁹ nos absoluas pecca
tis. Per dñm. Alia oratio.
Da q̄s oīps de⁹: vt beati N.
cōfessoris tui atq; pōtifi
cis venerāda solēnitas ꝛ deuo-
tionem nobis augeat ꝛ salutē.
Per dñm. ¶ In dup. ꝛ semid.
Ad matut. Inuitat. Xp̄m cōfs
pariter veneremur supplices
Qui beatum hodie per cōfessio
nis meritum coronauit N. ps.
Venite. In festo. ix. lec. Inuit.
Venite adoremus Regem cō-
fessor dñz. ps. Venite. In fes.
vero. iii. lec. Inuit. Regem cō-
fessor dñm Venite adorem⁹.
ps. Venite exul. Hymnus.
Iesu redēptor oīm / perpes
corona presulum: in hac
die clementius / nostris fauoto
vocibus. Tui sacri qua nois /
cōfessor almus claruit: cui⁹ ce-
lebrat annua / deuota plebs so-
lēnia. Qui rite mūdi gaudia /
hui⁹ caduca respuens: cū ange
lis celestib⁹ / letus potitur pre-
miis. Huius benigne annue /
nobis sequi vestigia: hui⁹ preca
tu seruulis / dimitte noxam cri
minis. Sit christe rex piissime
tibi patriq; gloria: cum spiri-
tu paraclito / in sempiterna se-
cula. Amen. In pmo noct. añ.
Beatus vir qui in lege dñi me
ditatur: volūtas eius perma-
net die ac nocte: et oīa quecūq;

faciet semper pꝓsperabūtur. ps. Beat⁹ vir. fol. j. An. Beat⁹ iste sctūs q̄ cōfisus est in dn̄o predi cauit preceptū dn̄i: cōstitut⁹ est in mōte sancto ei⁹. ps. Quare fre. fol. j. an. Tu es gloria mea tu es susceptor me⁹ dn̄e tu ex altās caput meum et exaudisti me de mōte sancto tuo. ps. Do mine q̄d mul. fo. j. In diuo. et se quē. ℣. Iustū deduxit dn̄s per. In. ii. lec. vel. iii. lec. ℟⁹. Voce mea ad dn̄z clamaui. ℞. Et ex audiuit me de mōte sācto suo. Legēda vni⁹ cōfessoris epi vel non epi: vel plurimorū cōfessorū nisi ꝓpria fuerit. Lectio sancti euangelii Scdm Lucam. xii.

In illo tpe. Dixit iesus di scipulis suis. Sint lumbi vrī precincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ vestris. Et vos siles hoibus expectātib⁹ dn̄m suum qn̄ reuertat a nuptiis. Et reli qua. Omelia beati greg. pape. Omnia viris luxuria in lūbis sit feminis in vmbilico: testat dn̄s qui de diabolo ad beatum iob loquit dicens. Virtus eius in lūbis ei⁹: et fortitudo illius in vmbilico vētris ei⁹. A prin cipali ergo seru lūborū noie lu xuria desi gnatur: cū dn̄s dixit. Sint lūbi vestri precincti. Lū bos em̄ precingim⁹ cū carnis luxuriam per cōtinētiam coar tamus. Sed q2 minus est ma la non agere nisi etiam quisq3 studeat ⁊ bonis operib⁹ insuda re: ꝓtinus additur. Et lucerne ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe in manibus tenemus: cum per bona opera proximis nostris lucis exēpla mōstram⁹. De quib⁹ profecto operib⁹ dn̄s dixit. Luceat lux vestra corā hoib⁹: vt videāt ope ra vestra bona ⁊ glorificēt pa trem vestrum qui in celis est. Duo autem sunt que iubētur: et lumbos restringere: et lucer nas tenere. vt ⁊ mūdicia sit ca stitatis in corpore: et lumen ve ritatis ī operatione. Redēpto ri etem̄ nostro vnū sine altero placere nequaq̄ potest. Si aūt is qui bona agit adhuc luxurie inquinamēta non deserit: aut is q̄ in castitate preminet nec dum se per bona opera exercet redemptori nostro non placet. Nec castitas ergo magna est si ne bono opere: nec opus bonuz est aliquid sine castitate. Sed et si vtrūq3 agit restat vt q̄sq̄s ille spe ad supernā patriā ten dat: nequaq̄ se a vitiis ꝓ mun di hui⁹ honestate cōtineat. Qui et si aliquid boni operis aliq̄n ꝓ honestate inchoat: in eius ta men intentione non debet per manere: nec bona opera presen tis mūdi gloriam querere: sed totā spem suā in redēptoris sui aduētum constituere. Unde et ꝓtinus subditur. Et vos siles hoibus expectātibus dn̄m suū quando reuertatur a nuptiis. Ad nuptias quidem dn̄s abiit q2 resurgēs a mortuis ⁊ ascen

dens in celum supernam sibi si militudinē angeloꝝ nouus ho mo copulauit. Qui tūc reuerti tur cū nobis iam per iudicium manifestatur. Bene aūt de ser uis expectātib⁹ subdit. Ut cū venerit et pulsauerit/ cōfestim aperient ei. Venit quippe dñs cū ad iudiciū properat: pulsat vero cū iam p egritudinis mo lestias esse mortem vicinā desi gnat. Cui cōfestim aperimus/ si hūc cum amore suscipimus. Aperire eñ iudici pulsanti nō vult q exire de corpore trepidat et videre eū quem cōtēpsisse se meminit iudicē formidat. Qui aūt de sua spe ꝛ operatione se cur⁹ est pulsanti cōfestim ape rit. Qui letus iudicem sustinet vt cū tēpus propinque mortis agnouerit/ de gloria retributio nis hylarescit. Unde et ptinus subditur. Beati sunt serui illi: quos cum venerit dñs inuene rit vigilantes. Vigilat qui ad aspectum veri luminis mētis oculos apertos tenet. Vigilat qui seruat operando quod cre dit. Vigilat qui a se torporis et negligentie tenebras repellit. Hinc etem̄ paulus dicit. Euigilate iusti et nolite peccare. Hic rursum ait. Hora est iam nos de somno surgere.

¶ Legenda de vno confessore episcopo. Lectio sancti euange lij Secundum mattheum. xv.

In illo tēpore. Dixit iesus discipl'is suis parabolam hanc. Homo quidam peregre pficiscēs vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et re liqua. Omel'. b. gregorij pape.

Lectio sancti euāgelij fratres carissimi sollicite ꝯsiderare nos admonet: ne nos qui plus cete ris in hoc mūdo accepisse aliqd cernimur ab actore mundi gra uius inde iudicemur. Cum eñ augētur dona: rationes etiam crescunt donoꝝ. Tāto ergo esse humilior/ atqꝫ ad seruiendum prōptior quisqꝫ debet ex mune re: q̄nto se obligatiorem esse cō spicit in reddēda ratione. Ecce homo qui peregre pficiscitur seruos suos vocat/ eisqꝫ ad ne gocium talenta partitur. Post multum vero tēporis positur⁹ rationem reuertitur: bene ope rantes pro apportato lucro re munerat: seruum vero a bono opere torpentem dānat. Quis itaqꝫ iste homo est qui peregre pficiscit/ nisi redēptor noster q in ea carne quā assumpserat abijt in celū? Carnis eñ locus ppꝛie terra est: que quasi ad pe regrinādum ducit dū per redē ptorem nostrū in celo collocat. Sed homo iste pficiscēs seruis suis bona sua tradidit: qꝛ fide libus suis spiritalia dona con cessit. Et vni quidem quīqꝫ ta lenta: alij duo: alij commisit vnū. Quinqꝫ etem̄ sunt corpo ra sensus: videlicet visus/ au ditus/ gustus/ odoratus/ et ta ctus. Quinqꝫ igit talentis dñi

quinqȝ sensuum: id est exterior scĩētia exp̃mit. Duob⁹ ̃ ho itel lect⁹ ⁊ opatio designat. Uni⁹ aũt talẽti noie intellect⁹ tã tũmodo designat. Sed is qui quinqȝ talenta acceperat / alia quinqȝ lucrat⁹ est: qȝ sũt nõnulli q̃ etsi interna ac mistica penetrare nesciunt / per intentionem tamen sup̃ne patrie docẽt recta quos possunt de ipsis exterioribus que acceperũt et duplum talẽtum portãt. Dũqȝ se a carnis petulãtia: a terrenarũ rerum ambitu: atqȝ a visibiliũ voluptate custodiunt: ab his etiam alios ammonendo cõpescũt. Et sunt nõnulli qui quasi duob⁹ talẽtis ditati intellectũ atqȝ operationem percipiunt: subtilia de internis intelligũt mira de exterioribus operãtur. Cũqȝ intelligendo ⁊ operando aliis predicãt: quasi duplicatũ de negocio lucrũ reportãt. Bene aũt alia quinqȝ vel alia duo in lucrum venisse referũtur: qȝ dum vtriqȝ serui p̃dicatio impẽditur quasi accepta talenta geminãtur. Sed is qui vnum talentum acceperat: abiẽs fodit in terram ⁊ abscõdit pecuniam dñi sui. Talẽtum in terra abscõdere est acceptũ ingeniũ in terrenis actib⁹ implicare: lucrũ spiritale nõ querere: cor a terrenis cogitatiõib⁹ nũqȝ leuare. ℟. de vnc cõfess. epo. ℟.

Euge serue bone ⁊ fidelis: qȝ in pauca fuisti fidelis supra multa te cõstituam. Intra in gaudiũ dñi tui. ℣. Dñe quinqȝ talẽta tradidisti michi: ecce alia quinqȝ superlucratus sum. Intra. ℟. Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiurãdo fecit illum dñs crescere in plebem suã. ℣. Benedictionẽ oim gentium dedit illi: et testamẽtum suum cõfirmauit super caput eius. Ideo. ℟. Jurauit domin⁹ et non penitebit eum Tu es sacerdos ineternum Scdm ordinẽ melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Tu es. Glia patri. Scdm or.

In. ij. noc. añ. Inuocãtem exaudiuit dñs sanctum suũ: dñs exaudiuit eum ⁊ cõstituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. fo. j. añ. Letẽtur oẽs qui sperãt in te dñe: qm̃ tu benedixisti iusto: scuto bone volũtatis tue coronasti eum. ps. Uerba. fol. ij. An. Dñe dñs noster q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra: qȝ gloria ⁊ honore coronasti sanctum tuum: et constituisti eũ super opera manuum tuarum. ps. Dñe dñs noster. fo. iij. In dupl. vel semid. ℣. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eum ℟. Stola glorie induit eum. In festo. ic. lec. vel. iij. ℣. Iustũm deduxit domin⁹. ℟. Posui adiutorium sup potentem et exaltaui electũ de plebe mea Manus em̃ mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruum meũ

oleo sãcto meo vnxi eũ. Man9. ℟. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est: et oĩs terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis oĩm pplõꝝ. ℣9. Iste est qui contẽpsit vitam mũdi ꝛ peruenit ad celestia regna. Ipse. ℟. Amauit eũ dñs et ornauit eũ: stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi Coronauit eũ. ℣9. Induit eum dñs lorica fidei et ornauit eum. Et ad por. Gloria. Corona. In iij. noc. An. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo operat9 est iusticiam: requiescet ĩ mõte sancto tuo. Ps. Dñe qs hab. fo. iiij. An. Vitam petijt a te ꝛ tribuisti ei dñe gloriam et magnum decorem imposuisti super eum posuisti in capite ei9 coronam de lapide precioso. Ps. Dñe in virtute. fo. vj. An. Hic accipiet benedictionem a dño: et misericordiam a deo salutari suo: quia hec est generatio querentium dñm. Ps. Dñi est terra. fo. vij. Si sit dupl. vel semidu. ℣. Ora pro nobis. vts. Si aũt sit festum. ix. lec. vel aĩ. ℣ sus. Amauit eum dñs. rc. ℟. Iste homo perfecit oĩa que locutus est ei deus ꝛ dixit ad eum. Ingredere in requiem meam: qꝛ te vidi iustũ coram me ex oĩb9 gentibus. ℣. Euge serue bone et fidelis: qꝛ sup pauca fuisti fidelis. Ingredere. ℟. Magnificauit eum in cõspectu regum. Et dedit illi coronam glie. ℣. Iustum deduxit dñs per vias rectas: ꝛ ostẽdit illi regnũ dei. Et. In duplo ꝛ semid. ℟. Sancte N. christi confessor audi rogantes seruulos. Et impetratã celitus. Tu defer indulgentiam. ℣. O sancte N. sydus aureum dñi gratia seruoꝝ gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In festo. ix. lc. ℟. Ecce vir prudẽs qui edificauit domum suam supra petrã: in cui9 ore non est inuẽtus dol9. Quia deus preelegit eũ In sacerdotem sibi. ℣. Ecce vere israelita in quo dol9 non est. Quia de9. Gloria. In sacerdo. Ps. Te deum. fo. xlix. ℣9 sacerdotalis. Inueni dauid seruum meum. ℟. Oleo sancto meo vnxi eum. Añe que sequuntur cũ cap. ℣ ℟. hor. et ant. dicuntur de confessore epo. In laudibus an.

Ecce sacerdos magn9 qui in diebus suis placuit deo et inuẽtus est iustus. An. Fidelis seruus ꝛ prudẽs quem constituit dñs super familiã suã. An. Beatus ille seruus quem cum venerit dñs eius ꝛ pulsauerit ianuam ꝛ inuenerit eum vigilãtem. An. Sacerdotes dei benedicite dñꝫ: serui dñi hymnum dicite deo ĩeternum. An. Serue bone et fidelis intra in gaudium dñi tui. Capitulum.

Ecce vir prudẽs q̃ edificauit domũ suam supra petram: in cui9 ore non est inuen

tus dolus: qꝛ de⁹ preelegit eum in sacerdotem sibi. Hy⁹. Iste cōfessor. vls. ℣. Posui adiutoriū sup potētem. ℟. Et exaltaui electū de plebe mea. Añ. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ super pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituam dicit dñs. ps. Bñdict⁹. fo. xlix. Et dr sēp hec añ. ad bñd⁹ etiā in fes. iij. lec. Si aūt de fest. iij. lec. aut aliquo alio fiat trā mēo. in matuti. dr añ. Serue bone. ℣⁹. Posui adiu. orō vts. Ad horas añe de laudib⁹ ¶ Ad tertiā. Cpm.

B Enedictionem oīm gentium dedit illi dñs: et testamētum suum confirmauit super caput ei⁹. Deo gratias. In dupl. et semi. ℟ Sācte N. confessor xpi audi rogātes seruulos. Et impetratam nobis [illegible] tu defer indulgētiam. [illegible]ia. ℣. Amauit eum dñs. In fest. ix. lec. vel. iij. ℟. Iustū deduxit dñs per vias rectas. ℣. Et ostēdit illi regnū dei. Glīa patri. ℣. Amauit eū domin⁹. Oratio vts. ¶ Ad. vi. Cpm.

M Agnificauit eum dñs in cōspectu regum: et dedit illi coronam glorie. Deo gras. ℟. Amauit eū dñs et ornauit eum. ℣. Stola glorie induit eū Gloria patri. ℣. Posui adiutorium sup potētem. ℟. Et exaltaui electū de plebe mea. Oratio vts. In duplo ⁊ semid. dr alia. et sic ad nonam. Et in tēpore paschali semper dicitur.

¶ Ad nonam. Capitulum.

D Edit illi dñs fungi sacerdotio: ⁊ habere laudem in noīe ipsi⁹: et offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis. Deo gratias. ℟ Posui adiutorium super potētem. ℣. Et exaltaui electum de plebe mea. Gloria. ℣. Inueni dauid seruum meū. ℟. Oleo sancto meo vnxi eum. Orō vts. ¶ Ad vs sup ps añ Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudium domini tui. ac. Cpm hy⁹ et ℣⁹ vts. In duplo ⁊ semid. ad maḡt ant. Amauit eum dominus ⁊ ornauit eum: stola glorie induit eū ⁊ ad portas paradisi coronauit eum. ps. Magnificat. fol. xliv. Oratio vt supra. In fest. ix. lec. añ. O q̄ venerādus. Alia añ. Iste est q̄ ante deum magnas virtutes operat⁹ est: et omnis terra doctrina eius repleta est ipse intercedat p peccatis oīm populorum. ps. Maḡt. fo. xlix.

¶ De vno confessore non episcopo vel etiam abbate in duplo ⁊ semiduplo sup psalmos feriales ant. Simslabo. cum ceteris [illegible]. Capitulum.

I Ustus cor suum tradet ad vigilādum diluculo ad dominum qui fecit illum: et in cōspectu altissimi deprecabitur. Deo gras. In duplo ⁊ semid. ℟ Sancte N hy⁹. Iste cōfessor. ℣⁹ in duplo et semiduplo. Ora pro nobis. In aliis festis ℣⁹. Iustum deduxit dominus.

Nisi sit abbas ad mgt ā. Confessor dñi N. astantem plebem corrobora sancta intercessione: vt qui viciorum pōdere premimur: beatitudinis tue gloria sublevemur: et te duce eterna premia consequamur. Oratio.

D A quesum⁹ oīpotēs de⁹: vt beati N. cōfessoris tui venerāda solēnitas ꝯ devotionem nobis augeat et salutem. Per dñm. De vno abbate ān. Sanctissime confessor dñi monachorum pater ꝯ dux N. intercede pro nostra oim salute. ps. Magnificat. fo. xliv. Oratio.

I Ntercessio nos quesum⁹ dñe beati N. abbatis commēdet: vt quod nostris merit⁊ nō valemus/ ei⁹ patrocinio assequamur. Per dñm nr̄m ic.

In fest. iij. lec. et de quib⁹ fit tm̄ memo. fit vts. de vno cōfessore epo: excepto ꝙ si sit abbas dr̄ sc̄per ān. Sctissime. et oro. Intercessio. ¶ In matut. invita. et hy⁹ vts. de vno ꝯfessore epo: excepto ꝙ si sit abbas in fest. ix. lect. dr̄ invitat. Unum deum in trinitate fideliter adorem⁹ Cuius fide deo vivit sctūs abbas. N. In duplo vero ꝯ semiduplo dr̄ invitat. Christū oēs. vts. de vno cōfessore epo. Hy⁹. Jesu redēptor. vts. In. j. noc. ān. Beatus vir qui in lege dñi meditabitur: volūtas eius permanet die ac nocte: et omnia quecūꝗ faciet semper psperabuntur. ps. Beatus vir. fo. j. ān. Beatus iste sanctus qui confisus est in dño pdicavit precepta dñi: cōstitutus est in mōte sancto eius. ps. Quare fre. fo. j. ān. Tu es gloria mea/ tu es susceptor me⁹ dñe: tu exaltans caput meum: ꝯ exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Dñe quid multipli. fo. j. ps. Voce mea. In dupl. et semid. ℣. Justum deduxit. Legenda propria: vel de expositio. Sint sibi. vts. ℟. Euge serve bone et fidelis: qꝛ super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam. Intra in gaudium dñi tui. ℣. Dñe quinꝙ talenta tradidisti michi: ecce alia quinꝙ superlucratus sum. Intra. ℟. Vir israelita gaude coheres xp̄i. Ora pro nobis. ℣. Vt preci bus tuis a deo veniā sperem⁹ devoti ad te cōfugimus. Ora. ℟. Agmina sacra angelorꝫ letamini pro concive vestro. N. De quo gaudet xp̄i ecclia feliciter. Et exultat gaudēter. ℣. Oēs virtutes omnisꝙ militia celorꝫ merito gloriamini cum beato N. De quo Gloria patri. Et exul. In. ij. noc. ān. Innocantem exaudivit dñs sanctū suum: dñs exaudivit eum ꝯ cōstituit eum in pace. ps. Cū invocarem. fo. j. ān. Letētur oēs qui sperāt in te dñe: quoniam tu benedixisti iusto: scuto bone voluntatis tue coronasti eum. ps. Verba mea. fo. ij. ān. Dñe dominus noster ꝙ admirabi=

le est nomē tuū in vniuersa terra: qr gloria ⁊ honore coronasti sanctum tuū: ⁊ constituisti eū super opera manuū tuarū. ps. Dñe dñs noster. Fol. ij. ℣. Iustū deduxit. In du. ⁊ semidup. ℣. Amauit eū. ℟. Iste est qui añ deū magnas virtutes operatus est: ⁊ ois terra doctrina ei⁹ repleta est. Ipse intercedat p peccatis oim populorū. ℣. Iste est qui ɔtempsit vitā mundi: ⁊ puenit ad celestia regna. Ipse ℟. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum: stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eū dñs lorica fidei ⁊ ornauit eū. Et ad. ℟. Iste sanctus digne in memoriam vertitur hominum: q ad gaudium transijt angelorū qm in hac peregrinatione solo corpe ɔstitutus cogitatione et auiditate. In illa eterna patria ɔuersatus est. ℣. Vinculis carnis absolutus talentū sibi creditū/ dño suo duplicatū reportauit. In illa. Gloria pri. In. In. iij. noct. añ. Dñe iste sctūs habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iusticiam/ requiescet in monte sancto tuo. ps. Dñe qs ha. fo. iiij. añ. Vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei dñe gl'iā ⁊ magnum decorem imposuisti super eū: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso. ps. Dñe in virtute. Fo. vj. añ. Hic accipiet benedictionē a domio ⁊ miam a deo salutari suo: qr hec est generatio querētiū dñz ps. Dñi est terra. fo. vij. ℣ s⁹. Amauit eū. In dup. ⁊ semidu. ℣. Ora p nobis. ℟. Iste homo perfecit omia que locutus ē ei de⁹: et dixit ad eū. Ingredere ī requiem meā: qr te vidi iustū corā me ex oibus gentib⁹. ℣⁹. Euge serue bone ⁊ fidelis: qr super pauca fuisti fidelis. Ingre. ℟ m. Magnificauit eū in conspectu regū. Et dedit illi coronā glorie. ℣. Iustū deduxit dñs p vias rectas: et oñdit illi regnū dei. Et dedit. In du ⁊ semidup. ℟ Sancte. N. vts. In alijs festis. ℟ m. Sint lūbi vrī precincti: ⁊ lucerne ardētes ī manib⁹ vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum. Quādo reuertatur a nuptijs. ℣⁹. Vigilate ergo qr nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et. Gloria. Quādo. ps. Te deum. fo. xlix. ℣⁹ sacerdotalis. Iust⁹ germinabit sicut lilium. ℟. Et florebit in etnū añ dñm. In laudi. añ.

Iustum deduxit dominus per vias rectas: ⁊ ostēdit illi regnum dei. añ. Fidelis seruus et prudens quem constituit dominus super familiā suā. aña. Beatus ille seruus quem cum venerit dominus ei⁹ ⁊ pulsauerit ianuam ⁊ inuenerit eū vigilantem. aña. Sancti spiritus et anime iustorum hymnū dicite deo ineternum. an: ipho. Serue bone et fidelis intra in

gaudium domini tui. Cpm.
Dedit dñs confessionem sancto suo ⁊ excelso i verbo glorie. Deo grãs. Hy⁹. Iste ꝯfessor. ℣. Iust⁹ vt palma florebit sicut cedrus libani. Rm. Multiplicabit i domo dñi. An. ne confesso. non abbate. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ sup pauca fuisti fidelis: supꝛa multa te ꝯstituā dicit dñs. ps. Bñdict⁹. fo. xlix. Si sit abbas etiā i fest. iij. lec. super bñdict⁹. ã. Mona choꝝ dyadema. N. pꝛissime nostra defer i excelso vota pio iudici: vt tuo adipiscamur sācto patrocinio iam exacto vite cursu delictoꝝ veniā. p. Bñdictus f. xlix. oro vts. Si tñ de aliquo abbate vel nō abba. fiat i mat. tantū memo. dicet. ān. Serue bone. Cete. vts. Ad horas ā. de laud. ¶ Ad iij. Capitulum.
Magnificauit eū dñs i cōspectu regū: et dedit illi corona glorie. In du. vel semi. R. Sancte. N. ꝯfessor. vts. In alijs fes. Iustū deduxit. vts. ℣. Amauit. ¶ Ad sextam. Cpm.
Iste cognouit iusticiā domini ⁊ vidit mirabilia magna: et exoꝛauit altissimū ⁊ inuentus est in numero sanctoꝝ Deo grās. R. Amauit. ℣. Iustus vt palma. ¶ Ad. ix. Cpm.
Iustū deduxit dñs p vias rectas: ⁊ ostēdit illi regnū dei ⁊ dedit illi scientiā sanctoꝝ Deo ḡr. R. Iustus vt pal. ℣ly. Iustus germina. ¶ Ad vs. sup hos ān. Serue bone. Cpm hy⁹ ⁊ ℣⁹ vts. In dup. ⁊ semid. siue sit abbas siue nō. ān. Amauit In fest. ix. lec. ā. O ẜ. Vel vna de sequēti. vts. oro vts. ¶ Plurimoꝝ ꝯfessoꝝ epoꝝ ad vs. ān. ⁊ pi fer. Cp. Scti ⁊ iusti. hy⁹. Sanctoꝝ meritis. ℣. Hi sunt quos retiñ. ℣. Te sūma deitas Et dñr tm̄ isti tres ℣. versus. Letamini i dño. Quere ista in cōi mar. Ad magt ā. Sint lūbi vestri pꝛecincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus vestris: et vos similes hominib⁹ expectātibus dñm suū quando reuertatur a nuptijs. ps. Mag. fo. xlix.
Deus qui nos scoꝝ Oro. confessoꝛum tuoꝛū / pariterq̄ pontificum. N. ⁊. N. confessionibus gloꝛiosis circūdas ⁊ pꝛotegis: da nobis ex eoꝛum imitatione perficere ⁊ intercessione gaudere. Per dñm. Alia oro plurimo. ꝯfessoꝝ nō epoꝝ.
Sanctoꝛum ꝯfessoꝛū tuoꝛum N. et. N. nos dñe foueat pꝛeciosa cōfessio: ⁊ pia iugiter intercessio tueatur. Per. Ad matu. Inuitat. Regem cōfessoꝛum dominū venite adoꝛemus. ps. Venite. Hy⁹. Sāctoꝛū meritis. vts. sup. ix. pos plurimoꝝ martyꝝ ā. Sec⁹ decursus aquaꝝ. quere in natali plurimoꝝ martyꝝ ad diē pertiñ. Si necesse fuerit: fiant lect. de expōne. Sit lūbi vkr. ⁊c. R m.
Sacerdotes dei benedicite deū. Sācti et humiles

corde laudate eū. ℣. Cātate ei cāticum nouum : benepsallite ei in vociferatiōe. Sancti. ℟. Sacerdotes eius induant iusticiam. Et sancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernā xpo meo. Et sancti. ℟. Sit lū bi vestri. vts. ℣ sacer. Exultabūt sctī in glīa. &c. ¶ In lau. ā. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ꝛ viuēt noia eorum ineternū. ā. Dabo sanctis meis locū noiatum in regno patris mei. ān. Beati pacifici : beati mundo corde: qm ipsi deū videbunt. ān Sacerdotes dei bñdicite dñm: serui dñi hymnum dicite deo ineternū. ān. Exultabūt sancti in gloria: letabūt in cubilibus suis. Cpm.

Algebūt iusti ꝛ tanꝗ scintille in arundineto discurrent: iudicabunt nationes ꝛ regnabunt ineternū. Hy⁹. Deuota sanctoruꝫ fides. Tres vlti. ℣. hymni. Etna xpi. quere i laud. plurimorum mar. ℣. Iustoruꝫ anime in manu dei sūt. Ad benedi. ā. In circuitu. quere i primis vespe. plurimoꝝ mar. Si aūt fiat tm̄ mēo. etiā de festis iij. lect. vꝫ ad mēo. ān. Sacerdotes. ℣. Iustoꝝ. Oīo vts. Ad horas ān de laud. Ad. iij. Cpꝫ.

Iudicabunt sancti nationes et dominabunt ppl'is ꝛ regnabit dñs illorum in perpetuuꝫ. Deo gratias. ℟m. Letamini. ℣. Exultēt iusti. sicut plurimoꝝ mar. ꝛ etiā ad alias horas. Oīo vts. Ad. vj. Cpm.

Iusti aūt in perpetuuꝫ viuent: ꝛ apud dñm est merces eoruꝫ: ꝛ cogitatio eorū apud altissimuꝫ. Deo grās. ℟. Exultent iusti. ℣ s⁹. Iusti autem. Ad nonam. Capitulum.

Sanctorū sicut aquile iuuent⁹ renouabitur: ꝛ florebunt sicut lilium in ciuitate dñi. Deo gratias. ℟. Iusti aūt ℣. Iustorū. Nota ꝙ in antiqs libris inuenitur officium plurimorum cōfessoꝝ. ix. lec. modo sequenti: ideo si cōtingat fieri ix. lect. tūc fiet in primis vesp. vt dictum est supra. In matutinis. Inuitato. Venite adoremus regem confessorum dñm. Hymnus. Sanctorum m. In tribus noctur. sicut plurimorum mar. ix. lec. ꝛ similiter ℣⁹. Legenda de expōne. Sint lumbi vrī precincti ꝛ lu. Duo prima responsoria vt supra videlicet. Sacerdotes dei. ꝛ Sacerdotes eius. cuꝫ eoꝝ. ℣. Tertium ℟. Qui sunt isti. quere in de apostolo. ante. lau. In secundo noct. ℟m quartum. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: ꝛ nomina eorum viuent. In generatione et generationem. ℣ s⁹. Sapientiaꝫ sanctorū narrant populi: et laudem eorum nunciat ecclesia. In generatione ꝛ generationem. ℟ quintū. Vidi coniunctos. quod est. iiij. de apostolis. Sextū ℟. In circui-

tu tuo domine lumen est quod
nunq̃ deficiet: vbi constituisti
lucidissimas mansiões. Ibi re=
quiescũt sanctorũ aīe. ℣. Lux ꝑ
petua lucebit sāctis tuis dñe ⁊
eternitas tēporũ. Ibi. In .iij. no=
ctur. vij. ℟. Exultabũt sancti
in gloria. Letabuntur in cubi=
lib⁹ suis. ℣. Epulēt ⁊ exultent
ī ꝯspectu dei. Letabũ. viij. ℟.
Isti sunt viri. q̃ est. vij. de apo
stolis. vlt. ℟. Sit lūbi vkī. vts
ps. Te deū. fo. xlix. ℣. ⁊ ā. qui=
q̃ de laud. supra noīatis. Cete.
vts. Ad ho. vts. In scdis vesp.
ad magt ā. Isti sunt viri que=
re in p̄mis ves. de aplis. Cete.
vts. ¶ In natali vni⁹ ℣gi. ad
vesperas. in duplo et semidu.
super psalmos feriales aña.

ue est ista q̃ ascē=
dit sicut aurora cō
surgēs pulchra vt
luna: electa vt sol
terribil' vt castro=
rum acies ordina=
ta. Añ Sicut malum inter li=
gna siluarũ: sic amica mea int'
filias. Ā. Fauus distillās labia
tua spōsa: ⁊ odor vestimentorũ
tuorũ sicut odor thuris. Ā. To=
ta pulchra es amica mea ⁊ ma
cula nō ē in te. Ā. Fōs ortorũ pu
te⁹ aq̃rū viuētiū: q̄ fluūt ipetu
de libano. In fer. ho. ix. lc. ān.
Qui gloriat' (℣ pi fe. cpz.
in dño glorie't: nō em̄ q̃
seipsum cōmendat ille probat⁹
est: s3 quē de⁹ ꝯmēdat. Deo ḡ.
In du. ⁊ semid. ℟m. Audiui.
vltimū de matuti. Hymnus.
Virginis proles opifexq̃
matris/ virgo quē gessit
peperitq̃ ℣go: ℣gis festū canī=
m⁹ tropheū/ accipe votū. Hec
tua ℣go duplici btā/ sorte dum
gessit fragilez domare: corpor(is)
sexū domuit cruentū/ corpore
seclū. Sequēs ℣ dr solū de vir
ginib⁹ marty. Unde nec mortē
nec amica mortis/ seua penarū
genera pauescens: sanguie fu=
so meruit sacratū/ scādere ce=
lū. Huius obtentu deus alme
nr̄is/ parce iam culpis vicia re
mittens: quo tibi puri resone=
mus almū/ pectoris hymnum.
Gloria patri genitoq̃ ꝓli/ ⁊ ti
bi cōpar vtriusq̃ semper: spi=
ritus alme de⁹ vnus omni/ tē=
pore secli. Amen. ℣. Diffusa ē
gr̄a ī labijs tuis. ℟. Propterea
benedixit te deus ineternū. An
sequēs dr in fest. dupl'. semidr.
lect. ⁊ .iij. lec. sup magt. Ā. Ista
est virgo sapiens quā dñs vigi
lantē inuenit: que accepta lam
pade/ sumpsit secū oleū: et ve=
niente dño introiuit cum eo ad
nuptias. ps. Magt. fo. xlix. Si
aūt de aliqua ℣gi. etiā .iij. lec.
fiat tm̄ mo. dr ān sequēs. aña
Hec virgo sctā atq̃ gl'iosa q̄
dñs oīm dilexit eam. ℣. Diffu
sa est gr̄a in labijs tuis. ℟m.
Propterea benedixit. ⁊c. Oro.
Exaudi nos de⁹ salutaris
noster: vt sicut de btē N.
virginis ⁊ martyris tue festiui
tate gaudem⁹: ita pie deuotio

nis erudiamur affectu. Per.
Indulgentiā nobis Orō. qs dñe beata N. virgo et martyr imploret que tibi grata semper extitit ꝑmerito castitatis ꝛ tue professione virtutꝭ Per dominum. ¶ De vna virgine non martyre. Oratio.
Deus q̄ nos annua beate N. virginis tue solēnitate letificas: concede propicius: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exēplis. Per dñm. In du. ꝛ semidup. et in fest. ix. lec. Inuitato.
Agnū sponsū virginū venite adoremus dñm iesum xp̄m. ps Venite In fest. iij. lec. Inuita. Regem virginū dñm. Venite adoremus. ps. Venite. Hymnꝰ Virginis ples. vrs. In primo noct. an Ante thorū huius virginis frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. ps Dñe dñs noster. fo. ij. ān Sicut malum inter ligna siluaruꝫ: sic amica mea inter filias alta. ps. Celi enarrant. fo. v. ān Nigra sum sed formosa filia hierl'm: ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me in cubiculum suū. ps Dñi est terra. fo. vij. ꝟ. Diffusa ē grā sine titulo. Lectio sancti euangelij. Secundū mattheū. xxv.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis pabolā hāc. Simile est regnum celorū decē virginibꝰ que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso et sponse. Et re. O. v. g. pa.
Sepe vos admoneo frēs carissimi / praua opa fugē: mūdi huiꝰ inquinamēta deuitare: sed hodierna sancti euāgelij lectione cōpellor dicere: vt et bona q̄ agitꝭ cū magna cautela timeatis ne per hoc quod a vobis rectum gerit̄ fauor aut humana grā requirat̄. Ne appetitꝰ laudis surripiat: ꝛ qđ foris ostēditur intus a mercede vacuetur Ecce em̄ redēptoris voce decē virgines ꝯomes dicuntur virgines: et tn̄ intra beatitudinis ianuā nō oēs recepte q̄ earū q̄dā dū de virginitate sua glīaꝫ foris expetūt: in vasis suis oleū habere noluerunt. Sꝫ prius nobis querendū est q̄d sit celorū regnuꝫ: aut cur decē virginibꝰ comparetur: que etiā virgines prudentes ꝛ que fatue dicūtur Dū em̄ celorum regnum ꝯstet q̄ reproborum nullus ingreditur: etiaꝫ fatuis virginibꝰ cur simile esse perhibetur. Sꝫ sciēdum nobis est q̄ sepe in sacro eloquio regnum celorum p̄sētis temporis ecclesia dicitur. de quo in alio loco dominus dicit. Mittet filiꝰ hominis angelos suos: et colligēt de regno eius omnia scandala. Nec em̄ in illo regno beatitudinis in q̄ pax summa est inueniri scādala poterunt q̄ colligāt̄. Et vnde rursū dr̄. Qui ergo soluerit vnuꝫ de mandatis istis minimis ꝛ docuerit sic homines minimꝰ vocabitur in regno celorum. Qui

aūt fecerit ⁊ docuerit: hic ma-
gnus vocabit in regno celorū.
Mādatū quippe soluit ⁊ docet:
qui hoc q̄sq; voce p̄dicat q̄d viuē-
do non implet. Sed ad regnū
eterne beatitudinis puenire nō
valet: q̄ non vult ope iplere q̄d
docet. Quomodo ergo in eo mi-
nimus vocat: qui ad hoc nullo
modo intrare permittit? Quid
itaq; per hanc sententiam nisi
p̄sens ecclesia regnū celorū dr:
in qua doctor qui mandatū sol-
uerit: minimꝰ vocatur? Quia cu-
ius vita despicit restat vt eius
predicatio ↄtemnatur. In qui-
q; aūt corporis sensibus vnus-
quisq; subsistit: geminatꝰ aūt
quinarius denariū perficit. Et
quia ex vtroq; sexu fideliū multi-
tudo colligitur sancta ecclesia
decem virginibus similis denū-
ciatur: in qua quia mali cum bo-
nis ⁊ reprobi cū electis admixti
sunt recte similis v̄ginibꝰ pru-
dentibꝰ ⁊ fatuis esse perhibet.
Sunt nāq; plerique cōtinentes
qui ab exteriori se appetitu cu-
stodiūt: ⁊ spe ad iteriora rapiū-
tur. Carnē macerant ⁊ toto de-
siderio ad supernam patriam
anhelant: eterna premia expe-
tunt pro laboribꝰ suis recipere
laudes humanas nolūt. Hi ni-
mirum gloriā suā nō in ore ho-
minū ponunt: sed intra ↄscien-
tiā contegunt. Et sunt plerique
qui corpus p̄ abstinentiā affli-
gunt: sed de ipsa sua abstinētia
humanos fauores expetūt. Do-
ctrine inseruiunt: indigentibꝰ
multa largiunt. Sz fatue pro-
fecto sunt virgines: quia solū lau-
dis transitorie retributionem
querunt. Unde ⁊ apte subdit.
Quinq; fatue non sumpserūt
oleū secū. Prudentes aūt acce-
perunt secū oleū in vasis suis
cū lāpadibꝰ. Per oleū quippe
nitor glorie designatur. Uasa
aūt sunt nr̄a corda in quibꝰ fe-
rimus cuncta que cogitamus.
Prudentes ergo oleū in vasis
suis habent: quia nitorem glorie
intra cōscientiā retinent. Pau-
lo attestāte qui ait: Gloria no-
stra hec est: testimoniū ↄsciētie
nr̄e. Fatue aūt virgines oleū
secū nō sumpserūt: quia gloriā
intra conscientiā nō habēt: dū
hanc ab ore proximorū querūt.
Tu autem domine. ℟. Diffu-
sa est gr̄a in labiis tuis Pro-
pterea benedixit te deꝰ ineter-
num. ℣. Dilexisti iusticiā ⁊ odi-
sti iniquitatē. Propterea. ℟.
Dilexisti iusticiam ⁊ odisti ini-
quitatē: p̄ptea vnxit te deꝰ deꝰ
tuꝰ oleo leticie. ℣. Propter ve-
ritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā
Unxit te deus. ℟. Propter ve-
ritatem ⁊ mansuetudinē et iu-
sticiam. Et deducet te mirabili-
ter dextera tua. ℣. Audi filia
et vide et inclina aurē tuam:
et obliuiscere populum tuū: et
domum patris tui. Et deducet
te mirabilit. Gloria patri. In
secundo nocturno. an. Adiuro
vos filie hierusalē si inueneri-

tis dilectū meū vt annuncietis
ei q: amore langueo. ps. Eru-
ctauit. fo. xiiij. aū. Reuertere re
uertere sunamitis: reuertere re
uertere vt intueamur te. ps. De9
noster refugiū. fo. viiij. an. Ve
ni electa mea ⁊ ponā in te thro
num meū: q: cōcupiuit rex spe
ciem tuā. ps. Fundamenta. fo.
xxvij. ℣. Specie tua ⁊ pulchri
tudine tua. ⁊c. ℟. Nō eris iter
virgines fatuas dicit dn̄s: sed
eris inter virgines prudentes
accipientes oleū leticie cū lam
padibus suis. Obuiātes obuia
uerūt spōso cū palma virgini-
tatis. ℣. Venientes aūt venient
cū exultatione portātes mani-
pulos suos. Obuiātes obuiaue
runt. ℟. Hec est virgo sapiens
quā dn̄s vigilantē inuenit: que
accepta lāpade sumpsit secum
oleū. Et veniente dn̄o introi-
uit cū eo ad nuptias. ℣. Inuē
ta bona margarita dedit om̄ia
sua ⁊ comparauit eam. Et ve. ℟.
Simile est regnū celorum de-
cē virginibus: q̄ accipientes lā
pades suas. Exierūt obuiā spon
so ⁊ sponse. ℣. Prudentes aūt
virgines acceperunt oleū in va
sis suis cū lāpadibus. Exierūt
Gl'a. In iij. noct. an. O q̄ pul
chra ē casta gn̄atio cū charita-
te. ps. Cātate. i. fo. xxix. a. Tota
pulchra es amica mea: ⁊ macu
la nō est in te. ps. Dn̄s regna-
uit exul. fo. xxix. ā. Hec ē virgo
sancta atq: gloriosa: quia dn̄s
oim dilexit eam. ps. Cātate. ij.
fo. xxx. ℣. Adiuuabit eā deus
vultu suo. ℟. Deus in medio
eius nō cōmouebitur. ℟m. Au
diui vocem de celo venientem
occurrite om̄s virgines sapiē-
tissime. Oleum recondite in va
sis vestris dū sponsus aduene-
rit. ℣. Media nocte clamor fa-
ctus est: ecce spōsus venit exite
obuiam ei. Oleū. ℟m. Media
nocte clamor fact9 ē. Ecce spō-
sus venit: exite obuiam ei. ℣9.
Prudentes aūt virgines apta
te vestras lāpades. Ecce. ℟m.
Audiui vocē de celo venientē
venite om̄es virgines sapiētis
sime. Oleum recōdite in vasis
vestris. Dum sponsus aduene
rit. ℣. Media nocte clamor fa-
ctus est. Ecce sponsus venit.
Oleū. Gl'a. Dū. ps. Te deū. fol.
xliv. ℣. Sacer. Specie tua ⁊ pul
chritudine tua. ℟. Intende. In
fest. iij. lec. dr tm̄ prima an. sup
quinq: ps. In laudibus aña.

Hec est virgo sapiēs ⁊ vna
de numero prudentū. an.
Veni sponsa xp̄i accipe coronā
quā tibi dn̄s preparauit etern
nū. an. Hec ē virgo sapiēs quā
dn̄s vigilantē inuenit. an. Me
dia nocte clamor fact9 est: ecce
sponsus venit exite obuiā ei.
ana. Tunc surrexerunt om̄es
virgines ille: et ornauerunt lā
pades suas. Capitulum.

Emulor em̄ vos dei emula
tione: despondi enim vos
vni viro virginem castam exhi
bere christo. Deo grās. Hy9.

Iesu corona virginū / quez mater illa cōcepit: q̄ sola ꝟgo parturit / hec vota clemēs accipe. Qui pascis iter lilia / septus choreis virginum: spō-sas decorans gl'ia / spōsisqꝫ red-dēs ꝑmia. Quocunqꝫ pergis ꝟgines / sequūt̄ atqꝫ laudibus post te canētes cursitant / hym-nosqꝫ dulces personant. Te de-p̄ccamur largi⁹ / nr̄is adauge sensibus: nescire prorsus oīa / corruptionis vulnera. Presta p̄r̄ pijssime / p̄r̄iqꝫ cōpar vnice: cū sp̄ū paclito / regnās p oē se-culū. ℣. Elegit eā deus ⁊ ꝑele-git eā. ℟. Habitare eam facit in tabernaculo suo. An. Simile ē regnū celoꝝ sagene misse in mare ⁊ ex oī gn̄e pisciū cōgre-ganti: quā cū impleta esset edu-centes et secus littus sedentes elegerūt bonos in vasa sua: ma-los aūt foras miserunt. ps. Be-nedictus. fo. xliv. Si antē fiat antum memoria de vna ꝟgīe in matu. dr̄ aña Veni sponsa. scd̄a ꝟ laud. ℣. Elegit eā. Oro vt supra. Ad horas. ā. de laud. ¶ Ad tertiam. Capitulum. Veni electa mea ⁊ ponam in te thronum meum: q2 concupiuit rex speciem tuā. Deo gratias. ℟. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. ℣. Propterea bn̄-dixit te deus ineternum. Gl'ia ℣. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua. Oro vt. In duplo ⁊ semi duplo dr̄ all'a. Ad. vi. chr. Sapientia vincit maliciā: attigit ergo a fine vsqꝫ ad finē fortiter: ⁊ disponit oīa suauit. Deo g̃. ℟. In. Specie tua ⁊ pul-chritudie tua. ℣. Intēde ꝓspē ꝓcede ⁊ regna. Gl'ia. ℣. Adiu-uabit eam deus vultu suo. ⁊c. ¶ Ad nonam. Capitulum. Hec est ꝟgo scā̄ atqꝫ glo riosa: q2 dn̄s oīm dilexit eā. Deo g̃. ℟. Adiuuabit eam de⁹ vultu suo. ℣. De⁹ i medio eius nō ꝯmouebitur. Gl'ia p̄ri. ℣. Elegit eam de⁹ ⁊ ꝑelegit eā. ℟. Habitare facit eā i taberna culo suo. Oro vt. ¶ Ad vltias vesperas super psalmos feria. An. Tunc surrexerunt. ch Omī gloriatur. Hymnus. Virginis proles. vrs. ℣⁹. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. An. In celis gau dent virgines ⁊ cantent canti-cum nouum ante dei thronum q2 notū fecit dn̄s salutare suū. ps. Magt. folio. xlix. Oro vt. in alijs vesp. ¶ Nota ꝙ plurī-marum virginū fit sicut vnde-cim miliū ꝟginū: excepta lege-da q̄ erit de expositiōe. Simile est regnū celoꝝ decē virginib⁹. ¶ De vna non virgine in du. ⁊ semidu. Ad vesp. sup ps fer. An. Que est ista. cū cete. vrs. de vna nō ꝟgie. In fer. ꝟo. ix. lc. An. et psalmi feria. Capitulū. Mulierem fortez quis ine-niet pcul ⁊ de vltimis fi nibus preciuz eius. Deo g̃. ℟. In du. ⁊ semidu. Audi filia. vl-ti. de matu. Hymn⁹. in dup. et semidu. Ad sacruz. In fer. ꝟo

ix.lec.et.iii. Hui⁹ obtētu. Gloria patri genitoq₃. vt3. Ꝟ. Diffusa. an. Accinxit fortitudine lumbos suos et roborauit brachium suū: ideoq₃ lucerna eius nō extinguetur in sempiternū. ps. Magnificat fo.xlix. Oratio

Exaudi nōs de⁹ salutaris noster: vt sicut de beate N. festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñm. Si etiā fiat tātum memo. dr etiā predicta an. cū versu ⁊ orone vt3. Alia oratio.

Deus q̄ nos annua btē N. solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio etiā pie cōuersationis cōsequamur exē plo. Per dñm. ¶ Ad mat. Inuitat. Adoremus dñm Qui in sctīs gloriosus est. ps. Venite. Hy⁹ vt in vespis. In p̄mo noc. an. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. ps. Dñe dñs nr̄ fo.ii. an. Sicut malū inter ligna siluarum: sic amica mea inter filias all'a. ps. Celi enar fo.v.A. Nigra sum sed formosa filia hierl'm: ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculum suū ps. Dñi est terra f.vij. Ꝟ. Diffusa. Scdm mattheū.xiij.ca.

In illo tpe. Dixit iesus discipl'is suis parabolā hāc. Sile est regnum celorū thesauro abscōdito in agro: quem qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illi⁹ vadit ⁊ vendit vniuersa q̄ habet ⁊ emit agrū illū. Et reli. Omelia.b.greg.pape.

Celorū regnū fratres carissimi idcirco terrenis reb⁹ simile dicit: vt ex his que animus nouit surgat ad incognita que nō nouit: quatin⁹ exēplo visibiliū se ad inuisibilia rapiat: et per ea que vsu didicit quasi confricatus incalescat: vt per hoc qd scit notū diligere discat ⁊ incognita amare. Ecce eīn regnū celorum thesauro abscōdito in agro cōparatur. Qua in re notādum est q̄ inuētus thesaur⁹ abscōditur vt seruet: qr studiū celest' desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: q̄ hoc ab humanis laudib⁹ non abscōdit. In presenti etem̄ vita quasi in via sumus qua ad patriam pergim⁹. Maligni autem spūs iter nostrū quasi quidam latrūculi obsidēt. Depredari ergo desiderat q̄ thesaurū publice portat in via. Hoc aūt dico non vt pximi opera nostra non videāt: cum scriptum sit. Videant opera vestra bona: et glorificēt patrem vestrum qui in celis est. Sed vt per hoc qd agim⁹ laudes exteri⁹ non queramus. Si aūt sit opus nostrū in publico: quatin⁹ intētio maneat in occulto: vt ⁊ de bono opere pximis prebeam⁹ exēplum: et tn̄ per intentionem qua deo soli placere querim⁹ optemus secretum. Thesaurus aūt celestis est desiderium. Ager vero in quo thesaurus absconditur:

disciplia est studij celestis. Quasi profecto agrum vēditis oibus cōparat qui voluptatib⁹ carnis renūciās cūcta sua terrena desideria p discipline celestis custodiam calcat: vt nichil iam qđ caro blāditur libeat: nichil qđ carnalem vitā trucidat spiritus perhorrescat. Rursum celeste regnum negociatori homini simile dicitur: qui bonas margaritas querit: sed vnā preciosam inuenit: quam videlicet inuētam oia vēdēs emit. Vere qui celestis vite dulcedinem in quātum possibilitas admittit pfecte cognouerit ea que i terris amauerat libēter cūcta dereliquit: et in cōparatione ei⁹ vilescūt oia: deserit habita: cōgregata dispergit. Ita inardescit in celestib⁹ anim⁹ nichil in terrenis libet: deforme cōspicitur quicqđ de terrene rei placebat specie: qr sola preciose margarite claritas fulget in mēte. De cui⁹ dilectione recte per salomonem dicitur. Fortis est vt mors dilectio. Quia videlicet sicut mors corpus interimit: sic ab amore rerum temporalium eterne vite charitas occidit. Nam quem perfecte absorbuit ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea bñdixit te de⁹ in eternū. ℣. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. Propterea. ℟. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem ppterea Vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. ℣. Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā. Vnxit. ℟. Propter veritatem et māsuetudinē et iusticiā. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuam et obliuiscere populū tuū et domum pris tui. Et. In .ij. noct. āñ. Specie tua et pulchritudie tua intēde psperere pcede et regna. ps. Eructauit. fo. xiiij. āñ. Adiuuabit eā deus vultu suo: de⁹ in medio ei⁹ non cōmouebitur. ps. De⁹ nr refu. fo. xiiij. ā. Reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertē vt intueamur te. ps. Fūdamēta. f. xvij. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ℟. Intēde psperere pcede et regna. ℟. Vidi speciosam sicut colūbā ascēdētem desuper riuos aquarū: cui⁹ inestimabilis odor erat nimis in vestimētis ei⁹. Et sicut dies verni circūdabāt eam flores rosarū et lilia cōuallium. ℣. Que est ista que ascēdit p desertū sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrrhe et thuris. Et. ℟. Veni electa mea et ponā in te thronum meū. Quia concupiuit rex speciem tuā. ℣. Spe tua et pulchritudine tua: intēde psperere pcede et regna. Quia. ℟. Ista est speciosa inter filias hierl'm sicut vidistis eam plenā charitate et dilectione in cubilib⁹ et in ortis aromatū. ℣. Specie tua et

pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. In cubi. Gloria. In .iij. noc. an. O quam pulchra est casta generatio cum charitate. ps. Cantate. i. fo. xxix. an. Tota pulchra es amica mea: et macula non est in te. ps. Dominus regnavit. fo. xxix. an. Veni electa mea et ponam in te thronum meum: quia concupivit rex speciem tuam. ps. Cantate. ij. fol. xxx. ℣. Adiuvabit. ℟. Induit me dominus vestimento salutis et indumento leticie circumdedit me. Et tanquam sponsam decoravit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circumdedit me vernantibus atque choruscantibus gemmis. Et. ℟. Dexteram meam et collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et circumdedit me vernantibus atque choruscantibus gemmis. ℣. Induit me dominus ciclade auro texta et immensis monilibus ornavit me. Et. ℟. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populum tuum et domum patris tui et concupiscet rex speciem tuam. Quia ipse est dominus Deus tuus. ℣. Induet te dominus vestimento salutis et indumento leticie circumdabit te. Quia. Gloria. Deus. ps. Te deum. fo. xlix. ℣. sacerd. Specie tua et pulchritudine tua. In lau. an. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. an. Favus distillans labia tua sponsa; et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. an. In odorem unguentorum tuorum currimus: adolescentule dilexerunt te nimis. an. Fons ortorum: puteus aquarum viventium que fluunt impetu de libano. an. Pulchra es et decora filia hierusalem terribilis ut castrorum acies ordinata. Capitulum.

Accinxit fortitudine lumbos suos et roboravit brachium suum: ideoque lucerna eius non extinguetur in sempiternum. Deo gratias. In du. et semi. hy. Huius obtentu &c. In fes. vero. ix. lec. et etiam .iij. hy. Te deprecamur. ut de laud. unius virgi. in hym. reperies. ℣. Elegit eam deus. Ad benedictus an. Simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas: inventa una preciosa dedit omnia sua et comparavit eam. ps. Benedictus. fo. xlix. Oro ut s. Predicta an. dicet etiam si fiat cum meo. Ad horas ante de lau. Ad .iij. cpm. Veni electa. ℟. sicut de una virgine. Ad. vi. cpm. Sapientia vincit. Ad. ix. cpm Accinxit forti. Ad vs an. Pulchra es. Cpm. hy. et ℣. ut s. in primis vesp. an. Inventa bona margarita dedit omnia sua et comparavit eam. ps. Magnificat. fo. xlix. Oro ut s. in primis vesp.

¶ Sequuntur hore beate marie.

Domine labia mea aperies. Et os meum. Deus in adiuto. Domine ad adiu. Gloria patri. Sicut.

Inuitat. Aue maria gra plena dns tecu. Et semp dr inte gre ps. Venite exul. Hymnus.

O Quam glorifica luce choruscas / stirpis dauitice regia proles: sublimis resides virgo maria / supra celigenas ethereos oes. Tu cum virgineo mater honore / angelorum dño pectoris aulam: sacris visceribus casta parasti / natus hinc deus est corpore xps. Quem cuncti venerans orbis adorat / cui nunc rite genu flectitur omne: a quo nos petimus te veniente / abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater luminis oïs / natum per propriu flamine sacro: qui tecu nitida viuit in ethera / regnans ac moderans secula cuncta. Amen. Die dnica et fe. ij. et. v. sup ps an. Exaltata es scta dei genitrix sup choros angelorum ad celestia regna. Ps. Dne dns nr. fol. ij. Celi en. fo. v Dni e tra. f. vij. V. Diffusa est gra. Jube dne bndicere. Alma virgo virginu intercedat p nobis ad dnz. Amen. Lec. j.

S Urge btissima virgo maria misericorditer actura p nobis surge et amplectere miam redemptoris: da preces pro nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dnm perfecta sunt in te que dicta sunt tibi: ecce exaltata es sup choros angelorum. Intercede p nobis ad dnm deum nostru. V. Aue maria gra plena dns tecu. Intercede. Jube. Beate marie virgis filius sit nobis adiutor et ppicius. Amen.

C Ecos cordiu oculos terge atque semitas iusticie clementer ostede: ozando a nobis vicia subtrahe: atque sancta plantaria virtutu nobis inserta: ipetra cursum quo supernu cosequamur brauiu. R. Scta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio cotulisti. V. Benedicta tu i mulieribus et bndictus fructus vetris tui. Quia. Jube. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. Lectio. iij.

O Sctissima virgo maria nos qui hoc credimus quod virgo et mater dei sis crededo sentiamus quod pro nobis deu deprecteris: iuxta petetium vota impetrata assequaris. Ut qui cofitemur te peperisse deu et hoiez gaudeamus per te nobis aduenisse salute. Tu aut dne miserere nri. Deo gratias. R. Felix namque es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie Xps deus noster. V. Ora p pplo interueni p clero intercede p deuoto femineo sexu: sentiat oes tuu leuamen quicumque celebrat tua cmemorationem. Quia ex te. Gloria patri. Xps. Feria tertia et sexta sup psalmos an. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.

Psalmi. Eructauit. Deus noster refugiū. fo.xiiii. Fūdamēta. fo.xxvii. ℣. Adiuuabit eam de⁹ vultu suo. ℟. Deus in medio ei⁹ nō cōmouebit. Prima benedictio. Sancta dei mater p nobis iugiter oret. Scda bñdictio. Oret voce pia p nobis virgo maria. Tertia bñdictio. Oret p famulis sancta maria suis. Lectiōes & ℟ia vt supra. ¶ Feria.iiii.et sab.sup pos ā. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti i vniuerso mūdo. ps Cātate i.fo.xxix. ps. Dñs reg.exul. fol.xxix. ps. Cantate.ii.fo.xxx. ℣. Adiuuabit eā. ℟ Deus in me. Prima benedictio. Ab hoste maligno eripiat nos dei genitrix virgo. Scda benedictio In omni tribulatiōe & angustia / succurrat nobis pia virgo maria. Tertia bened. Ad gaudia paradisi perducat nos virgo mater dei. ℣ sacerd. Sponsa facta es et suauis. ℟. In delitiis tuis sancta dei genitrix. ¶ In laud.ān.sola Bñdicta tu i mulierib⁹ & benedictus fruct⁹ ventris tui. ps. Dñs reg.f.xxviii.cū cetis.iiii. Te laudant angeli Chm. atq3 archāgeli sancta dei genitrix que virū non cognouisti:et dñm deū nr̄m in tuo vtero baiulasti. Deo grās. Hy⁹. Virgo dei genitrix: quem totus non capit orbis. in tua se clausit: viscera fact⁹ homo. Vera fides geniti:purganit crimina mūdi.et tibi virgītas:inuiolata manet. Te matrem pietatis:orem te clamitat orbis. subuenias famulis: o bñdicta tuis. Gloria magna patri:cōpar tibi glīa nate.cum sancto spū:glīa magna patri. Amen. ℣. Elegit eā deus &c. Ad bñ⁹ ān. Hec est regina virginū:que genuit regē velut rosa:decora virgo dei genitrix:per quā reperim⁹ deū et hoiem:alma virgo intercede p nobis oībus. ps Bñd⁹ fo xlix. Oratio

Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnem suscipere voluisti / presta supplicibus tuis:vt qui vere eā dei genitricem credim⁹ / ei⁹ apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per eūd. Nota q ant. O admirabile. cū ceteris non dicuntur in choro: q2 non dicūtur hore beate marie nisi vsq3 post octa. epyphanie:s3 priuatim dñr pdicte āe. Ad bñd⁹ et ad magt ān. O admirabile. vel vna de sequētib⁹ per ordinem:cū oratione. Deus qui salutis. quere in vesperis. Postea fit mēo. de reliquiis et oīb⁹ sctis vt in ordinario inuenies ¶ Ad primam. Hymn⁹.

Memento salutis auctor: q nostri quondam corporis.ex illibata virgine:nascēdo formā sumpseris. Maria mater grē:mater mie. tu nos ab hoste ptege:et hora mortis suscipe. Gloria tibi dñe:qui na=

tus es de virgine. cũ pře ꝯ sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. An Benedicta tu in mulierib⁹ et bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ps Beatus vir. Quare fre. Verba mea. fo. i. ꝯ. ii. Chr.

Felix nãq̃ es sacra virgo maria ꝯ omi laude dignissima: q̃ ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. Deo grãs. ℟. Diffusa est grã i labijs tuis ℣. Propterea bñdixit te deus ineternũ. Gloria. Diffusa. ℣. Spẽ tua ꝯ pulchritudie tua. ⁊c.

Famulorũ tuorũ q̃s Oro. dñe delictis ignosce: vt q̃ tibi placere de actibus nostris non valem⁹ genitricis filij tui dñi dei nostri intercessione saluemur. Qui tecum. ¶ Ad terciã. hy⁹ Memẽto salutis. vñs. An. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutem cõtra hostes tuos. ps Ad dñm cum tribularer. Leuaui. Letatus sum. fo. xliij. Chm.

Paradisi porta per euã cũctis clausa est: et p mariã virginẽ iterũ patefacta est. Deo g. ℟. Spẽ tua ꝯ pulchritudie tua ℣. Intẽde psperę pcede et regna. Gloria. ℣. Adiuuabit eã de⁹ vul. ℟. De⁹ in me. Oratio.

Concede nos famulos tuos quesum⁹ dñe de⁹ ppetua mẽtis ꝯ corporis sanitate gaudere: et gl'iosa beate marie semper virginis intercessiõe a presenti liberari tristicia: et eterna perfrui leticia. Per dñm.

¶ Ad. vi. hy⁹. Memẽto salutis. vñs. An. Post partum virgo inuiolata permãsisti: dei genitrix intercede pro nobis. ps. Ad te leuaui. Nisi q̃ dñs. Qui cõfidũt. fo. xliij. Capitulum.

Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti i vniuerso mũdo. D. g. ℟. Adiuuabit eã de⁹ vultu suo. ℣. De⁹ in medio ei⁹ non cõmonebit. Gloria. ℣. Elegit eã. Oratio.

Concede misericors deus fragilitati nře presidiũ: vt q̃ sancte dei genitricis ꝯ virginis marie memoriã agim⁹: intercessionis ei⁹ auxilio a nostris iniquitatib⁹ resurgam⁹. Per eũdem dñ. ¶ Ad nonam. hy⁹ Memento. vñs. An. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. In conuertẽdo. Nisi dñs edificauerit. Beati omnes. fo. xliij. Chm.

Per te dei genitrix est nobis vita pdita data: q̃ de celo suscepisti prolem: et mũdo genuisti saluatorem. D. g. ℟. Elegit eam de⁹ et preelegit eã. ℣. Habitare eã facit in tabernaculo suo. Gloria patri. ℣ uus Post partum virgo. ℟. Dei genitrix inter. Oratio.

Protege dñe famulos tuos subsidijs pacis: et beate marie semper virgis patrocinijs cõfidẽtes: a cũctis hostibus redde securos. Per dñm.

¶ Ad vespas inp pos ã. Beatam me dicẽt oẽs generationes

quia ancillam humilem respe-
xit dñs. psalmi. Letatus sum.
Ad te leuaui. Nisi qr dñs. Qui
confidūt. In cōuertēdo. fo.xliii.
et.xliiii. Et est notādū q in fe-
ria.iii.qñ diebꝰ fer. dñr ꝓt ser.
loco eorūdem dicūtur ꝓt sequū.
Ps Dixit dñs. Cōfitebor. Bea
tus vir. fo.xxxvi. De ꝓfundis.
Memento dñe. fo.xliii.et.xlv.
q̄s postremos quiqꝫ dñr semꝑ
in maiori ecclīa i vel.b.marie
ꝓ paruo officio oīni die. Cpm.
Beata es virgo maria que
dñm portasti creatorē mū
di: genuisti q̄ te fecit ⁊ ineternū
ꝑmanes virgo. D.g. Hymnꝰ.
Ave maris stella: dei ma-
ter alma. atqꝫ semꝑ virgo:
felix celi porta. Sumēs illud
aue: gabrielis ore. fūda nos in
pace: mutās nomen eue. Sol
ue vincla reis: ꝓfer lumen ce-
cis. mala nr̄a pelle: bona cūcta
posce. Mōstra te esse matrem:
sumat per te preces. qui ꝓ no-
bis natus: tulit esse tuus. Vir
go singularis: inter oēs mitis.
nos culpis solutos: mites fac
et castos. Vitam presta purā:
iter para tutū. vt videntes iesū:
semper colletemur. Sit laus
deo prī: sūmo xp̄o decꝰ. spūi sctō
trinꝰ honor vnꝰ. Amē. ℣ Post
partū virgo inuiolata ꝑmansi
sti. ℟ Dei geitrix intercede pro
nobis. An. Sācta maria succur
re miseris: iuua pusillanimes
refoue flebiles: ora ꝓ populo:
interueni pro clero: intercede
ꝓ deuoto femineo sexu. Ps. Ma
gnificat. fo.xlix. Oratio.
Deus q̄ salutis eterne bea
te marie virginitate fecūda hu
mano generi premia prestitisti
tribue quesumꝰ: vt ipsam pro
nobis intercedere sentiamꝰ per
quam meruimus auctorem vi
te suscipere: dñm nostrum ie-
sum xp̄m filium tuū. Qui te-
cum viuit ⁊ regnat deus. Per.
Per aduen. dicit oratio. Deus
qui de beate. Ad cōpletorium
super ps an. Sācta dei geni-
trix virgo semper maria inter
cede pro nobis ad dñm deū no-
strum. ps. Vsqꝫquo. fo.iii. Iu-
dica. fo.xiii. Sepe expugnaue.
Dñe non est exal. fo.xliii. hy.
Virgo dei genitrix. vrs. Cpm.
Sicut cynamomum ⁊ bal
samum aromatizās odo
rem dedi: quasi myrrha electa
dedi suauitatē odoris. ℣ Ecce
ancilla dñi. ℟ Fiat michi scdꝫ
verbū tuū. an. Cū iocunditate
memoriā beate marie celebre-
mus: vt ipsa pro nobis interce
dat ad dñm deum nostrum. ps.
Nunc dimittis. Oratio.
Gratiā tuā q̄s dñe mētibꝰ
nr̄is infūde: vt q̄ angelo nūciā
te xp̄i filij tui incarnationē co-
gnouimꝰ: ꝑ passionē eiꝰ et cru
cem ad resurrectiōis gl̄iam ꝑ-
ducamur. Per. ¶ Sequunt̄ an
solēnes de.b.maria. A. Salue re
gina mīe vita dulcedo ⁊ spes no
nr̄a salue: ad te clamamꝰ exu-
les filij eue: ad te suspiramꝰ ge

mētes & flētes i hac lachrymarꝝ valle: eya ergo aduocata nr̄a: illos tuos misericordes oculos ad nos cōuerte: et iesum benedictū fructū ventris tui nobis post hoc exiliū ostēde: o clemēs: o pia: o dulcis maria. An. Aue regina celorꝝ: aue dn̄a angelorꝝ: salue radix sancta ex qua mūdo lux est orta: gaude gloriosa: sup oēs speciosa: vale valde decora: et pro nobis semper xp̄m exora. An. Alma redemptoris mater q̄ peruia celi porta manēs: & stella maris succurre cadēti surgere qui curat populo: tu que genuisti natura mirāte tuum sanctū genitorem: virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumēs illud aue peccatorꝝ miserere. An. Alle resonāt oēs ecclesie cū dulci mellos simphonie filiū marie genitricis pie: vt nos septiformis gratie: repleat donis & munere: vnde deo dicamus omnes lupa. Or̄o vt s. Cōcede nos. In tēpore paschali an. Regina celi letare all'a: qꝛ quem meruisti portare all'a: resurrexit sicut dixit all'a: ora pro nobis deū all'a. ℣. Post partum. Or. Gratiam tuam vt s. Vigilias mortuorꝝ quere i die cōmemorationis eorum post festum omnium sanctorum.

¶ Sequūtur memorie cōmunes ab octa. penthe. vsqꝫ ad aduētum. Et primo dieb' sabba. post vesperas qn̄ fit de tpe fit mēoria de cruce ante crucifixū.

An. O crux splendidior cunctis astris: mundo celebris: hoibus multū amabilis: sanctior vniuersis: q̄ sola fuisti digna portare talentum mūdi: dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera: salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatā. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cū dn̄s ad iudicādum venerit. Oratio.

Adesto nobis dn̄e deus noster: & quos sancte crucis letari facis honore: eius quoqꝫ ꝑpetuis defende subsidijs. Per christum. Tūc intratur in choro cātādo an̄a de beata maria scilicet Virgo prudentissima. vel vna de sequentibus. ℣. sus. Post partum. Oratio. Famulorꝝ. Et ita fit in maiori ecclesia. In matut. qn̄ fit de tēpore similiter fit mēo. de cruce. an. Nos aūt gloriari oportet i cruce dn̄i nostri iesu xp̄i. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno. Oratio.

Perpetua q̄s dn̄e pace custodi: quos ꝑ lignū sancte crucis redimere dignatus es saluator mūdi. Qui viuis. De beata maria. an. Aue maria gratia plena dn̄s tecum: benedicta tu in mulieribus. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti. ℟. Dei genitrix intercede pro nobis. Oratio.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuū angelo nunciante carnem su-

sciperevoluisti: p̄sta supplicib⁹
tuis vt qui vere eā dei genitri
cē credim⁹: ei⁹ apud te interces
sionib⁹ adiuuemur. p eūdē dn̄z
De reliquijs. ā. Isti et enim mari
mo digni sūt honore venerari i
terris quos i celis rex regū im
mēsa cumulauit glia. ℣. Iusti
aūt in perpetuū viuēt. Oratio.
Propiciare quesumus do-
mine nobis famulis tuis
per sanctorum tuorum quorum
corpora vel reliquie i presenti
requiescūt ecclesia merita glo-
riosa: vt eorum pia intercessio-
ne ab omnib⁹ semper protega-
mur aduersis. Per dominum.
De omnibus sanctis. an. Oēs
sancti dei oramus intercedite p
nobis. ℣. Iustorum anime. Oro.
Omnium sanctorū tuorū
quesumus domine inter-
cessione placatus: et veniam no
bis delictorum tribue. et reme-
dia sempiterna cōcede. Per do
minum. In vesperis non fiunt
memorie cōes. ¶ Sequuntur
memorie per ebdomadam die-
bus. iij. le. extra octa. solēnes.
Et primo in matu. vel s. excepto
q nō fit memo. de beata maria
eo q dicūtur hore beate marie.
Et ad memo. de omnibus san-
ctis dicitur. an. Exultabūt san
cti in gloria: letabūtur in cubi-
libus suis. ℣⁹ et oro vt supra.
Nota tamē q infra quascunq
octa. non fit memoria de cruce
Fit etiam memo. de cruce post
matuti. et vesp. diei: hoc ē ante
matu. et vesp. beate marie. Alis
vero memo. fiunt post ho. bea-
te marie. In ves. hoc ē post ho
ras de die fit memo. de cruce p
ān. Salua nos christe saluator
per virtutez sācte crucis q sal-
uasti petrum in mari miserere
nobis. ℣. Ois terra adoret te de
us et psallat tibi. ℟. Psalmuz
dicat nomini tuo. Oratio.
Adesto nobis domine deus
noster: et quos sancte cru-
cis letari facis honore: ei⁹ q̄q
ppetuis defēde subsidijs. Per
christū. De reliquijs. ān. Et fa-
cta ē comes multitudo celestis
exercit⁹ exanimi corporis beati
dionysij caput pprijs deportan
tis laudēs deū et dicēs gloria ti
bi dn̄e. ℣⁹. Letamini i domio.
Oro. Propiciare. vel s. Nota q
in sācta capella loco ān. Et fa-
cta ē dicit. ān. Fulgebūt iusti.
p memo. de reliquijs. Sequit
memo. de oib⁹ sāctis. ān. San
cti dei omnes intercedere digne
mini pro nostra omniumq̄ sa-
lute. ℣⁹ Exultēt iusti. Oratio.
Infirmitatem nostrā que
sumus domine propicius
respice et mala omnia que iuste
meremur: omnium sanctorum
tuorū intercessione auerte. Per
dominum nostrum iesum xp̄m
filium tuum. Qui tecum viuit.
In aduentu dn̄i in matut. fiunt
memo. vt supra dn̄ica prima ad
uent⁹ dictū ē. et in vesp. p ebdo-
madā similit prima memoria
est de reliquijs: que nunq va-

ris intr per an. Et facta. ℣. Le tamini. Orõ. Propiciare. De omnib⁹ sanctis. Ecce dñs. ℣. Exultent. Orõ. Conscientias nr̃as. Post octa. epy. fit sicut post octa. penth. excepto ꝙ non fit memo. de cruce sicut etiã do minica de Dñe ne in ira. nota- tũ est. Post pascha similiter lo co suo inuenitur. ¶ Sequũtur bñdictiones per totum annũ in diebus. ix. lectio. exceptis fe stis beate marie. Bñdictionẽ ꝑpetuam/ tribuat nobis pater eternus. Amẽ. Deus dei filius nos bñdicere ꝛ adiuuare digne tur. Spũs scti grã/ illuminet sensus et corda nr̃a. In .ii. noc. De⁹ pater oĩps/ sit nobis propi cius et clemẽs. Christus perpe tue/ det nobis gaudia vite. Ignẽ sui amoris/ accẽdat deus i cor- dib⁹ nostris. In tertio noctur- no/ nisi legatur euangeliũ. In vnitate sancti spũs/ benedicat nos pater et fili⁹. Vincula pec catorum nostrorum/ dominus absoluat. Ad societatem ciuiũ supernorum perducat nos rex angelorum. Si legatur euãge- lium dicitur. Euãgelica lectio sit nobis sal⁹ ꝛ protectio. Splẽ dor lucis eterne/ illuminet nos sine fine. Nona benedictio. Ad societatem. vt supra. In die na tiuitatis domini. Septima be nedictio. Euangelica lectio. Octaua benedictio. Per euan- gelica dicta/ deleantur nostra delicta. Nona benedictio. Ad

societatẽ. Nota ꝙ per ebdoma- dnatis diebus dicitur benedi- ctiones ad diẽ pertinentes. sci- licet ferijs secunda et quinta. tres prime. ferijs tertia ꝛ sexta tres secunde. ferijs vero quar- ta et sabbato prima erit. In vnitate. secunda. Deus mise- reatur nostri ꝛ det nobis pacẽ. Tertia erit. Ad gaudia para- disi perducat nos misericordia domini nostri iesu christi. No- ta tamen ꝙ quando fiunt tres lectiones de aliquo sancto: tũc non dicitur secunda. videlicet Deus misereatur. ꝛc. que nũ- ꝙ dicitur nisi quando fit de fe. cum prostrata: sed dicitur ꝑ se cũda videlicet. Vincula pecca- torũ nostrorũ. vtĩ. attamen in maiori ecclesia dicitur semper in predictis diebus pro secunda benedictiõe. Deus misereatur nostri. ꝛc. etiã si fiant tres le- ctiones de aliquo sancto: vel de octauis simplicibus. In octa. vero solennibus predictis die- bus dicitur tam i maiori eccle- sia/ ꝙ per diocesim prima be- nedictio: In vnitate. Secunda bñdictio. Vincula. Tertia bñe dictio. Ad societatẽ. ꝛc. ꝛ hoc debet intelligi: nisi legatur euã gelium: quia tũc quacũq; die euenerit etiã si venerit in fest. trium lectionum. prima bene- dictio erit. Euãgelica lectio ꝛc. secunda Splendor. tertia. Ad gaudia paradisi. Excepto etiã tempore natiuita. domini pasc.

⁊ pẽthecostes: de quo infra di-
cetur. Excep. euãge. quod ĩfra
octa. sancti sacramenti et dio-
nysij. Feria quarta ⁊ sabbato
bñdictio prima erit. In vnita-
te. scḋa. Vincula. tertia. Ad so
cietatẽ. A festo natiuita. domi.
vsqȝ ad purificatio. secũda bñ-
dictio semper erit. Beate marie
virginis filius / sit nobis adiu-
tor ⁊ propicius. A pascha vsqȝ
ad pẽthe. secũda bñdictio erit.
Qui confregit portas inferni /
aperiat nobis ianuam ꝑadisi.
⁊ hoc nisi fiat de fest. annũcia-
tionis beate marie. qr tunc pri
ma benedictio erit. Euãgelica
lectio. scḋa. Beate marie virgi
nis filiꝰ. tertia. Ad gaudia pa
radisi perducat nos ꝟgo mat
dei. In pẽthe. ⁊ ꝑ oct. inuenies
die suo. Nota ꝙ in tpe paschs.
in festis. ix. lec. duplicibus ⁊ se-
midu. nisi legatur euangeliũ
prima bñdictio sp erit. Bñdi-
ctionem perpetuam. secunda
Qui cõfregit. tertia. Spũs sã
cti gratia. Diebus vero. iij. lc.
simpl. dicetur bñdictio ad diez
pertinens: ita tamen ꝙ secũda
erit. Qui cõfregit. Benedictio
nes de beata maria: quere in as
sumptione eius: et in priuatis
horis eius. et dicuntur in omni
bus festiuitatibꝰ beate marie.

¶ Nota ꝙ volẽs confiteri pec-
cata sua debet primo dicere sa
cerdoti Benedicite pr. Sacer-
dos. Dñs sit in corde tuo et in
labijs tuis / ad confitendũ oia
peccata tua. In nomine pris ⁊
filij. ꝛc. Tunc dicat pctã sua.
Quibus dictis dicat sacerdos.
Misereatur tui oĩps deus. ꝛc.
Indulgentiam absolutionem
ꝛc. Meritum passionis domini
nostri iesu xpi suffragia sancte
matris ecclesie: ⁊ omnium san
ctorũ: bona que fecisti et que ꝑ
dei grãm facies: sint tibi in re
missionem peccatorum tuorũ.
Iniungat penitentiam dicens
Et pro penitẽtia speciali dices
hoc ⁊ hoc vel facies hoc vł hoc.
Tunc absoluat dicẽs. Dñs nr̃
iesus xp̃s ꝗ est summus ponti
fex ꝑ suã pijssimã mĩam te ab
soluat. Et ego auctoritate ab
eo mihi concessa: absoluo te ꝑ-
mo a sentẽtia minoris excom-
municationis si indigeas. De-
inde absoluo te ab omnibꝰ pec
catis tuis. In nomine patris ⁊
filij. ꝛc.

Sequitur tabula hymnoꝝ.

¶ Finis tabule.

¶ Sequitur breue de memorijs sanctorum.

A Principio aduentus dñi vsqꝫ ad natiuit. eiusdem in ordinario vocato in anno inuenies qualiter debẽt fieri memorie sctõꝝ per dictum tẽpus. A sancta natiuitate vsqꝫ ad festum sancti symeonis similr. A dicto festo vsqꝫ ad aduẽ. dñi iterꝝ modo sequẽti: nisi habeãt ppriã meõ. per ãn. et orõ vts. In primis igitur notãdum est q si in die fes. vniꝰ apli occurrerit meõ. alteriꝰ apli ad vs̃ dicetur ad dictam meõ. ℣. Constitues ꝛc. et in matut. ad dictam memo. ℣. Tradiderunt corpora sua. ꝛc. Et hoc de apostolis.

¶ Ad meõ. vnius mar. ix. lec. in vespe. ãn Beatꝰ vir qui suf. ℣ꝰ. Glia ꝛ ho. Orõ Presta q̃s. Et si sit eps ꝛ mar. orõ Infirmitatem. nisi habeat ppriam vts. Et si in vltimis vesperis occurrat memo. alterius mar. dicetur ad dictam memo. ãn. Hic est vir. ℣ sus vero. Posuisti dñe. Oratio vts: nisi vts. Ad meõ. vnius mar. iij. lec. in vesperis ãn. Hic est vir. ℣ sus et orõ vts. Et si sit eps ꝛ mar. vts. In matut. vero ad meõ. ãn Volo pater. ℣ꝰ. Iustus vt palma. Oratio vts. Et si dictus ℣ꝰ Iustꝰ vt pal. in matu. vniꝰ confes. non epi vel vniꝰ marty. post hym. de laud. dictꝰ fuerit ad dictã meõ. dicet ℣ꝰ. Serito bone. ꝛc. Et hoc de vno marty.

¶ Ad memo. plurimoꝝ mar. ix. lec. In vesperis añ. Fulgebũt iusti. ℣. Letamini. ⁊c. Or. Deus q̄ nos concedis. nisi vt s. Ad memoriam plurimoꝝ martyrũ. iij. lec. vel de quib⁹ non fit nisi meo. tm̃ in vespis. a. Istorum est. ℣ s⁹ et oratio vt s. In matuti. vero ad meo. añ. Sanguis sanctoꝝ. ℣ sus. Iustorum anime. Oratio vt supra. Nota tamen ꝙ si aliqua die octaua. currat duplum semiduplũ vel festum. ix. lec. plurimoꝝ martyrum cũ meo. etiã plurimoꝝ marty. alioꝝ in vesperis dicti festi an magnificat dicet̃ añã. Fulgebũt iusti. nisi habeãt propriam. Ad memoriã vero aliorum martyrum añ. Istoꝝ est. ℣ Exultẽt iusti. Oratio. Deus qui nos cõcedis. vel ppriam si caret fit. Cirici ⁊ iulite in matuti. vero ad memo. añ. Exultabunt sancti. Excepta die octa. sancti dionysii i quo ad laudes non dicitur añ. Sãguis sanctorum. sed tunc dicitur per meo. ℟⁹ vero. Tradiderũt corpora. et ceta. Oro vt s. Item notandum est similiter ꝙ si aliquo casu occurrat festũ. iij. lec. plurimoꝝ martyrum de quo faciẽde sunt matu. in crastino cũ meo. alioꝝ martyrum. In vesperis dicti festi dicetur ad magt añ. Fulgebunt. Oratio. Deus qui nos concedis. nisi vt supra. Ad memoriam vero aliorum martyrum dicetur añ. Istorum est. ℣ Exultent iusti. Oratio vt supra. In matuti. vero ad meo. aliorum martyrum añ. Sanguis sanctoꝝ. ℣⁹ vero sequens illum qui prim⁹ dictus fuit in matuti. ¶ De istis vero martyribus fit alio modo tempore paschali. hoc est et primo ꝙ ad memoriam vnius martyris in vesperis dicit̃ añ. Filie hierusalem. In matut. vero an. Hic vir despiciẽs. ℣⁹ et oratio vt s. Ad meo. vero plurimoꝝ mar. in vesperis añ. Filie hierusalem. et in matutinis an. Sancti ⁊ iusti ℣⁹ et oratio vt s. Et hoc de martyrib⁹ pro quolibet tẽpore. ¶ De cõfessorib⁹ et virginibus modo vt infra. Ad memoriam vnius confessoris episcopi in semiduplo vel in. ix. lec. simplicium in vesperis añ. Cõfessor dñi. ℣ sus. Iustum deduxit. Or. Ds quesumus. Istum sn. ix. lec. In semiduplo ℣ o ℣⁹ Ora pro nobis. Oratio. Exaudi dñe preces. ⁊c. nisi vt supra. Ad memoriam vni⁹ cõfessoris non episcopi. iij. lec. vel de quo non fit nisi meoria tãtum. In vesperis añ. Similabo. ℣ sus et oro vt s. In matut. vero ad memoriã añ. Serue bone. ℣⁹. Iustus vt palma. Oratio vt s. Nota tamen ꝙ si aliqua die occurrat duplum vel semiduplũ vnius confessoris episcopi: de quo fieri debeat de cõmuni cũ memoria alteri⁹ cõfessoris. In vesperis ad dictam memo. dice

tur ãn. Amauit eũ. ℣. Iustum
deduxit. Et si nonfuerint nisi
ix. lec. simplices ad dictã mẽo.
dicet̃ ãn Similabo. ℣ Ama=
uit eum. et oratio vts. In ma=
tut. vero ad dictã mẽo. ãn. Iu=
stum deduxit. ℣ Iustus vt pal
ma. oratio vts. Et si occurrat
mẽo. alicuiꝰ marty. cum dicta
meo. confesso. ad mẽo. marty.
dicetur ℣ꝰ. Iustus vt palma.
et ad mẽo. cõfesso. ℣ꝰ. Iustus
germinabit. Nota tñ ꝙ qñdo
fit duplum vniꝰ cõfessoris non
episcopi ĩ vesperis dicitur ℣ꝰ
Ora ꝓ nobis. ꝛc. et etiã in ter=
tio nocturno matuti. Et si oc=
currat memoria alterius con=
fessoris non episcopi vel abba=
tis de quo in crastinum debeat
fieri semiduplum. In vltimis
vesperis dicti dupli. fiet tantũ
modo memoria semidu. et dice
tur ℣ sus. Iustum deduxit do.
et ceta. Et hoc de confessoribꝰ
episcopis et non epi. ¶ Ad me
moriam vnius abbatis nouem
lectionum. In vesperis antĩ.
Sãctissime. ℣ Iustum dedu=
xit dñs. Oratio. Intercessio.
Ad memoriam vnius abbatis
iij. lec. in vesperis ãn Sãctissi
me. ℣ꝰ et oratio vts. In matu
tinis vero dicet̃ ãn. Serue bo=
ne. ℣ꝰ. Iustus vt palma flore=
bit. oratio vt supra. Et si ali=
quo casu ĩ dictis matutinis fue
rit dictus post laudes predictꝰ
℣ sus. Iustus vt palma. ad di=
ctam memoriam dicetur ℣ sus
Voce mea. et oratio vt supra.
Si aũt occurrerit festum. ix. le
ctionum vniꝰ abbatis cum me
moria vnius cõfessoris episco=
pi: in vesperis fiet memoria di
cti episcopi per ãn Similabo.
℣ꝰ Amauit eum. Oratio vt su
pra: nisi vt supra. In matuti=
nis vero ad dictam memoriam
dicetur ãn Ecce sacerdos. ℣ꝰ.
Posui adiutorium. oratio vts.
Et hoc de abbatibus ¶ Ad me
moriam plurimoꝝ cõfessoꝝ in
vesperis ãn Sint lũbi. ℣ꝰ Le
tamini in dño. Oratio Deus
qui nos sanctorum confessoꝝ.
In matutinis vero ad memo=
riam antĩ. Sacerdotes. ℣ sus
Iustorum anime. Oratio vts.
Nota tamen ꝙ si matuti. ali=
cuius cõfessoris episcopi ix. le.
precedãt istas memorias post
dictas matutinas ad memo=
riam predictorum cõfessorum
dicetur antĩ. Sancti spiritus.
loco antipho. Sacerdotes. que
dicta fuit ad laudes. Versus
vero et oratio vt supra. Si ve
ro occurrat memoria plurimo=
rum confessoꝝ cum memoria
plurimoꝝ martyrum: in vespe
ris ꝛ matutinis ad memoriam
dictorum martyrum vt supra.
In dictis vero vesperis ad me
moriam dictorum cõfessorum
ãn Sint lumbi. ℣ sus. Exul=
tent iusti. Et in matutinis ad
memoriam antĩ. Sacerdotes.
℣ sus Iustorum anime in ma.
Et hoc de pluribꝰ confessoribꝰ.

¶ Ad memoriam vnius sancte martyris in vesperis ant. Veni electa. ℣. Diffusa est. Oratio. Exaudi nos. nisi vt supra. In matutinis vero ad memoriam dicte martyris an. Simile est regnum celorum. ℣. Adiuuabit eam. Oratio vt supra. Et hoc vnius sancte martyris.

¶ Ad memoriam vni9 virginis .ix. lec. In vesperis an. Hec est virgo. ℣ et oratio vt supra nisi vt supra. Ad memoriam vnius virgis .iij. lec. vel de qua non fit nisi tantũ memoria. In vesperis ad dictam mẽo. ant. Veni sponsa. ℣. Elegit eam deus. Oratio vt supra. Et hoc de virginib9.

¶ Ad memoriam de non virgie. In vesperis an. Accinxit. ℣ sus & oratio vt supra: nisi vt supra. In matuti. vero ad dictam memoriam. an. Simile est regnum celorum homini. ℣. Elegit eam deus. oratio vt supra. Et hoc de non virginibus. Ad plurimarum virginum mẽo. In vesperis an. In celis gaudẽt. ℣. Adducentur regi. &c. Oratio vtsupra. videlicet Exaudi nos. &c. vt sicut de beatarum &c. In matutinis vero ad dictam memoriam ant. Tunc surrexerunt. ℣ et oratio vtsupra. Et hoc de pluribus virginib9.

¶ In laudem dominice passionis / resurrectionis / ascẽsionis spũs sancti missionis / ac sacro sancte eucharistie cõmunionis.

Ahora nona hierusalem plaude ac mirare que sit hec hostia quam prendidit offerens in laude melchisedech sacerdos i via dum abrahe occurrit: mystice figuratur xp̃s qui creditur pãnis viuus ac firus in cruce: qui resurgens vltra non moritur. Christus nobis panis pponitur / qui assũptus mẽtem viuificat: et in panem lignum trãsmittitur / lignum crucis dum hũc mortificat: sed plus vincit dum mori cernitur / morti cedens mortem dãnificat: et beatã vitã assequtur / qua resurgens vltra non moritur. qꝫ moritur peccatum moritur / qui peccatum nullum cõmiserat: et peccatum gratis remittitur / reis sua quos morte liberat. sicqꝫ seru9 liber efficitur / huncqꝫ donis beatis munerat: dum huic vitã perẽnem largitur / ad quã surgens vltra non moritur. Et t dñe iam si sic vinitur: atqꝫ vita spũs redditur: quis valeat peccato viuere: excutere miser a puluere / eleuare in hec magnalia: qui hic pẽdet ob tua vicia: recordare que pro te patitur / sed resurgit nec vltra moritur. Precamur te nũc o iesu bone / fac nos ita tecum resurgere: vt nec vite peccati misere / seruiam9 quanis ratione: sed certãtes i vite agone / passionis solare munere: et fac ex hac tua passione / nos fortiter aduersa vincere. Amen.

¶ Incipiunt misse communes siue familiares. Die dominica de sancta trinitate. Introitus.

Benedicta sit sancta trinitas atq; indiuisa vnitas: cõfitebimur ei: quia fecit nobiscũ miam suã. Ps. Benedicam⁹ patrẽ et filiũ cum sancto spũ. Glia pri. Kyri eleyson. Glia in excelsis deo.

Omnipotens sempiterne de⁹ q̃ dedisti famulis tuis in cõfessione vere fidei eterne trinitatis gliam agnoscere: et in potẽtia maiestatis adorare vnitatẽ/ q̃s: vt eiusdem fidei firmitate ab oib⁹ semper muniamur aduersis. Per dñz nostrum. Oro. Ad corinthios. ij. vlti.

Fratres. Gratia dñi nri iesu xpi: et charitas dei. Et cõicatio sancti spũs sit semper cũ oib⁹ vobis. Amen. ℟. Benedict⁹ es dñe qui intueris abyssos: et sedes sup cherubin. ℣. Benedicite deũ celi: qz fecit nobiscũ misericordiam suaz. Alla. Verbo dñi celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum. In tpe paschali quere Alla. in missa de beata maria. Prosa.

O venerãda trinitas. O adorãda vnitas. Per te sumus creati vera eternitas. Per te sum⁹ redẽpti sũma tu claritas. Populum cunctũ tu ptege: salua libera eripe et mũda. Te adora mus oẽs: tibi canim⁹ tibi laus et glia. Amen. In. lxx. tract⁹.

O beata vera summa sempiterna trinitas: pater et filius et spũs sanctus. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarũ actio nũc et semper. ℣. Te iure laudãt/ adorãt/ et glorificant omnes creature miserere nobis.

Secũdum Johãnem. xv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ venerit paraclit⁹ quẽ ego mittã vobis spm veritatis q̃ a patre pcedit: ille testimoniũ phibebit de me. Et vos testimoniũ phibebitis: qz ab initio mecũ estis. Hec locutus sum vobis vt non scãdalizemini: absq; synagogis facient vos. Sz venit hora vt oĩs q̃ interficit vos: arbitret obsequiũ se prestare deo. Et hec facient: qz non nouerũt patrẽ neq; me. Sed hec locutus sum vobis: vt cũ venerit hora eorz reminiscamini qz ego dixi vobis. Credo. Offr. Benedict⁹ sit de⁹ pater vnigenitusq; dei fili⁹ sanctus quoq; spũs: qz fecit nobiscum miam suã. Secreta. Sactifica q̃s dñe p tui scti nois inuocationẽ hui⁹ oblationis hostiã: et p eã nosmetipsos tibi pfice munus eternũ. Prefatio. Qui cũ vnige. Cõio. Bñdicim⁹ deũ celi: et corã oib⁹ viuẽtib⁹ cõfitebimur ei: qz fecit nobiscũ miaz suã. Postcõ. Proficiat nobis ad salutem corporis et aie dñe de⁹ noster hui⁹ sacramẽti susceptio: et sempiterne sctẽ trinitatis eiusq; indiuidue vnitat cõ

fessio. Per do. No. q a. lxx. vsqz ad pasc. i nulla istaz missaz d: Glria i excel. In tpe vero pasc. in fine introitus off. et cõio d: Alla. pterqz i missa de defũct (.

¶ Fe. ij. de angelis. Introitus.

Benedicite dñm oẽs angeli ei⁹ potẽtes virtute faciẽtes verbũ illi⁹ ad audiẽdã vocẽ sermonũ ei⁹. ℣. Benedic aĩa mea dño: et oĩa q̃ intra me sũt noĩ sctõ ei⁹. Or.

Perpetuum nobis dñe tue mi serationis presta subsidiũ: q̃b⁹ et angelica prestitisti suffragia non deesse. Per do. Lectio lib. apocalipsis beati ioh. apli. xix.

In dieb⁹ illis. Dixit michi angelus. Scribe. Beati q̃ ad cenã nuptiaz agni vocati sunt. Et dixit michi. Hec verba vera dei sunt. Et cecidi ante pedes ei⁹ vt adorarem eũ. Et dixit michi. Vide ne feceris. Cõseru⁹ tuus eni sum ꝛ fratrũ tuoz habẽtiũ testimonium iesu. Deũ adora. ℞. Benedicite dñm oẽs angeli eius potẽtes virtute qui facitis verbũ ei⁹. ℣. Benedic aĩa mea dño: oĩa interiora mea nomen sanctum eius. Alla. Laudate deum oẽs angeli eius: laudate eum oẽs virtutes eius. Prosa.

Ut ab ipis adiuuemur hos de uote veneremur instãtes obsequio. Deo nos cõciliat ãgelisqz sociat sincera deuotio. De secretis reticẽtes interim celestib⁹: erigamus puras mẽtes in celum eum manib⁹. Vt supernis nos dignetur coheredes curie: et diuina collaudet ab vtrisqz gra. Capiti sit gloria mẽbrisqz cõcordia. Amen. In. lxx. tract⁹

Laudate deũ oẽs angeli eius laudate eum oẽs virtutes ei⁹. ℣. Michael archãgele dei te deprecamur vt eripias nos a laqueo mortis. ℣. Oẽs angeli et archãgeli ꝛ virtutes celoz orate p nobis. Scd'z iohãnem. v.

In illo tpe. Descẽdit ies⁹ hierosolymam. Est aũt hierosolymis pbatica piscina q̃ cognominabatur hebraice bethsaida: quinqz portic⁹ habẽs. In his iacebat multitudo magna languẽtiũ / cecoz / claudoz / ꝛ aridoz expectãtiũ aque motũ. Angelus aũt dñi i scd'z tps descẽdebat in piscinam ꝛ mouebat aqua. Et q̃ prior descẽdisset in piscinam post motionẽ aque san⁹ fiebat a q̃cũqz detinebat infirmitate. No d: Credo. Offer. Stetit angel⁹ iuxta arã tẽpli habẽs thuribulũ aureũ i manu sua: ꝛ data sunt ei incẽsa multa: ꝛ ascendit fum⁹ aromatũ i cspectu dei (alla. Secreta.

Hostias tibi dñe laudis offerim⁹ supplicitet deprecãtes: vt easdez angelico p nobis interueniẽte suffragio et placat⁹ accipias et ad salutem nostram puenire cõcedas. Per dñm. Cõio. Bñdicite oẽs ãgeli dñi dño: hymnũ dicite et superexaltate eũ i scla. Postco.

Repleti dñe bñdictiõe celesti

suppliciter imploram⁹: vt qd fragili celebram⁹ officio: sctoꝝ āgeloꝝ atqꝫ archāgeloꝝ nobis pdesse sentiam⁹ auxilio. Per. Nota q̄ nō est moris eccl'ie parisieñ. in missa de angelis ⁊ de cruce dicere Gloria in excelsis. nec psam: nec Credo. et in tpe paschali vnū Alleluya tm̄ dr. Ubi aūt eccl'ia esset fundata de ipsis: vel si die dñica aut alias solēni. celebraret̄ de ipsis oīa dicerentur. ¶ Feria tertia de sancto spiritu. Introitus.

Spiritus dñi repleuit orbē terraꝝ all'a et hoc quod cōtinet oīa scietiā habet vocis all'a all'a all'. ps. Exurgat deus ⁊ dissipētur inimici eius: et fugiāt qui oderūt eum a facie ei⁹. In. lxx. ⁊ xl. cane ne dicas all'a. Kyri eleyson. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus q̄ corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem spū recta sapere: et de ei⁹ semp cōsolatiōe gaudere. Per dñm. in vnitate eiusdem. L cō act. apl'oꝝ. viij.

In dieb⁹ illis. Cum audissent apl'i qui erant hierosolymis qꝫ recepisset samaria verbum dei miserūt ad eos petrū ⁊ iohānē. Qui cū venissent orauerūt pro ipsis vt acciperēt spiritūsctm̄. Nōdum eīn in quēq̄ illoꝝ venerat: sed baptizati tantū erāt in noīe dñi iesu. Tūc imponebāt manus sup illos: et accipiebāt spiritum sanctum. ℟ Beata gens cuius est dominus de⁹ eorum: populus quem elegit dominus in hereditatem sibi. ℣. Uerbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris ei⁹ omnis virtus eorum. Alleluya. Ueni sancte spiritus reple tuoꝝ corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende. Prosa.

Ueni sancte spūs: et emitte celitus: lucis tue radium. Ueni pater pauperū: veni dator munerū: veni lumen cordiū. Consolator optime: dulcis hospes anime: dulce refrigeriū. In labore requies: in estu tēperies: in fletu solatiū. O lux beatissima: reple cordis intima: tuoꝝ fidelium. Sine tuo numine: nichil est in lumine: nichil est innoxiū. Laua qd est sordidum: riga qd est aridum: sana qd est saucium. Flecte qd est rigidū: foue qd est frigidū: rege qd est deuium. Da tuis fidelib⁹: in te confidētibus: sacrum septenarium. Da virtutis meritū: da salutis exitum: da perēne gaudium. Amen. In tempore paschali. Alleluya. sctm̄. In die resurrectiōis mee dicit dñs p̄cedam vos in galileam. Per octa. ascē. vt intra in missa de beata maria. In. lxx. Tractus.

Ueni sancte spūs ⁊ emitte celitus lucis tue radium. ℣. Da tuis fidelib⁹ in te cōfidētibus sacrum septenarium. ℣. Da virtutis meritum da salutis

exitum da perenne gaudium. Secundum iohannem. xiiij.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si qs diligit me: sermonē meū seruabit. Et pater me⁹ diliget eū: et ad eū veniem⁹ et mãsionem apud eū faciem⁹. Qui nō diligit me sermones meos nō seruat. Et sermonem quē audistis nō est me⁹: sʒ ei⁹ qui misit me pris. Hec locutus sum vobis/apud vos manēs. Paraclit⁹ aūt spiritus sctūs quē mittet pater in noīe meo ille vos docebit oīa: et suggeret vobis oīa quecūqʒ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacē meā do vobis. Non qūo mūdus dat: ego do vobis. Non turbet̄ cor vestrū neqʒ formidet. Audistis qꝛ ego dixi vobis: vado ꝛ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiqʒ: qꝛ vado ad patrē: qꝛ pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusqꝫ fiat: vt cū factū fuerit credat̄. Jam nō multa loquar vobiscū. Venit enī pnceps mūdi hui⁹: et i me nō habet qcqꝫ. Sed vt cognoscat mūd⁹ qꝛ diligo patrē: et sicut mãdatū dedit michi pater sic facio. Credo. Offer. Cōfirma hoc de⁹ qd operatus es in nobis a tēplo tuo quod est in hierl'm tibi offerēt reges munera all'a. Secreta.

MUnera qs dn̄e oblata sanctifica: ꝛ corda nostra sancti spūs illustratiōe emūda. Per dn̄m. einsdem spiritus sancti deus.

Prefatio cōmunis. Cōmunio. Factus est repēte de celo son⁹ aduenientis spiritus vehemētis vbi erāt sedētes all'a: et repleti sūt oēs spū sctō loquētes magnalia dei all'a al. Postcōio

SAncti spūs dn̄e corda nostra mūdet infusio: et sui roris intima aspersiōe fecūdet. Per do. eiusdem spiritus sancti deus.

¶ Feria quarta de defunctis: quere post missas sequentes.

¶ Fe. v. de sacramēto Introit⁹

CIbanit eos ex adipe frumēti alleluya: et de petra melle saturauit eos alleluya alleluya all'a. Ps. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Gloria pri. Kyri eleyson. Gloria in excelsis deo. Oratio.

DEus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriā reliquisti/tribue qs: ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redēptiōis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis et regnas. Ad corinthios. j. xj.

FRes. Ego enim accepi a dn̄o qd et tradidi vobis. Qm̄ dn̄s iesus in qua nocte tradebatur accepit panem: et gr̄as agens fregit ꝛ dixit. Accipite ꝛ manducate. Hoc est corp⁹ meum quod p vobis tradetur. Hoc facite in meā cōmemorationem. Simi liter ꝛ calicē postqꝫ cenauit dicēs. Hic calix nouū testamētū est in meo sanguīe. Hoc facite quotiēscūqʒ sumitis in meā cō

memorationē. Quotienscunqꝫ
enī mādūcabitis panē hūc ⁊ ca
licē bibetis mortem dñi annū-
ciabit(donec veniat. Itaqꝫ q̄-
cunqꝫ mādūcauerit hūc panē
⁊ biberit calicē dñi idigne: re⁹
erit corporis ⁊ sanguinis dñi.
Probet aūt seipm homo: et sic
de pane illo edat ⁊ de calice bi-
bat. Qui enī manducat ⁊ bibit
indigne: iudiciū sibi mādūcat
⁊ bibit. Non dijudicans corp⁹
dñi. ℟. Oculi omniū in te spe-
rant dñe: ⁊ tu das illis escaꝫ in
tpe oportuno. Aperis tu ma-
num tuā ⁊ imples omē animal
bñdictione alla. ℣. Caro mea
vere est cibus ⁊ sanguis meus
vere est potus: q̄ manducat me
am carnē et bibit meū sangui-
nē: i me manet ⁊ ego i eo alla.
Ecce panis angeloꝝ Prosa.
fact⁹ cibus viatoꝝ: vere panis
filioꝝ / nō mittendus canibus.
In figuris p̄signat / cum isaac
imolat: agnus pasche deputa
tur / dat māna p̄rib⁹. Bone pa
stor panis vere / iesu nr̄i mise-
rere: tu nos pasce nos tuere / tu
nos bona fac videre: i terra vi-
nētiū. Tu q̄ cūcta scis ⁊ vales /
qui nos pascis hic mortales: tu
os ibi cōmēsales / coheredes ⁊ so
dales: fac sanctoꝝ ciuiū. Am.
In. lxx. dimisso. Alla. Tract⁹.
Caro mea. Sc̄d. S. iohānē. vj.
In illo tpe. Dixit iesus disci-
pulis suis ⁊ turbis iudeoꝝ. Ca
ro mea vere est cib⁹: ⁊ sanguis
meus vere est potus. Qui man

ducat meā carnē: ⁊ bibit meū
sanguinē / i me manet ⁊ ego in
illo. Sicut misit me viuēs p̄r ⁊
ego viuo p̄pter patrē. Et q̄ mā
ducat me: ip̄e viuet p̄pter me.
Hic est panis qui de celo descē-
dit. Nō sicut manducauerunt
p̄res v̄ri mānā i deserto ⁊ mor
tui sunt. Qui mādūcat hūc pa
nē viuet ineternū. Credo. Offer.
Sacerdotes incensuꝫ dñi ⁊ pa
nē offerūt deo: ⁊ ideo sc̄ti erūt
deo suo ⁊ non polluent nomen
eius Alleluya. Secreta.
Ecclesie tue quesum⁹ dñe vni
tatis ⁊ pacis p̄picit⁹ dona cō
cede: que sub oblatis muneri-
bus mystice designantur. Per
dominū. Prefatio cōis. Cōio.
Quotiēscūqꝫ mādūcabitis pa-
nem hunc ⁊ caliceꝫ bibet(mor
tem dñi annūciabitis donec ve
niat: itaqꝫ quicunqꝫ manduca-
uerit panem / vel biberit calicē
dñi indigne: reus erit corporis
⁊ sāguīs dñi. Alla. Post cōio.
Fac nos q̄s dñe diuinitatis
tue sempiterna fruitiōe repleri quā
p̄cio corporis ⁊ sanguinis tui tē
poralis p̄ceptio p̄figurat. Qui
vi. ¶ Fe. vj. de sctā cru. Intro.
Nos aūt gloriari oportet i
cruce dñi nr̄i iesu x̄pi in
q̄ ē sal⁹ vita ⁊ resurrectio nr̄a:
p̄ quē saluati ⁊ liberati sumus
Ps. Deus misereat nr̄i ⁊ bñdi-
cat nobis: illuminet vultū suū
sup nos ⁊ misereat nr̄i. Glia.
De⁹ q̄ vnigeniti filij tui or.
dñi nr̄i iesu x̄pi p̄cioso sāgnie vi

nifice crucis vexillū sāctificare voluisti cōcede q̄s eos q̄ eiusdē sancte crucis gaudent honore: tua quoq̧ vbiq̧ ꝓtectione gaudere. Per. Ad Philippē. ij.

Fratres. Xp̄s factus est ꝓ nobis obediens vsq̧ ad mortem: mortem aūt crucis. Propt̄ qd̄ ⁊ deus exaltauit illum ⁊ donauit illi nomen qd̄ est super om̄e nomē: vt ī noīe iesu om̄e genu flectat̄ / celestium terrestriū: ⁊ infernorum. Et omnis lingua cōfiteatur: q̧ dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei p̄ris. R. Christ⁹ factus ē ꝓ nobis obediēs vsq̧ ad mortem mortem aūt crucis. V. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē qd̄ est super oē nomē. All'a. Dulce lignū / dulces clauos / dulcia ferens pōdera: que sola fuisti digna sustinere regem celorū et dominum. Prosa.

O crux lignū triūphale / mūdi vera salus vale: inter ligna nullum tale / fronde flore germine Medicina xp̄iana / salua sanos egros sana: qd̄ nō valet vis humana / fit in tuo nomine. Assistentes crucis laudi / consecrator crucis audi: atq̧ seruos tue crucis / post hanc vitā vere lucis: transfer ad palacia. Quos tormēto vis seruire / fac tormēta non sentire: sed cū dies erit ire / nobis cōfer ⁊ largire: sempiterna gaudia. Amen. In septuagesima. Tract. Adorem⁹ crucis signaculū per quod salutis sumpsimus sacramentū V. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. V. Per sanctā crucem tuā salua nos xp̄e saluator et miserere nobis. Scdm matthe. xx.

In illo t̄pe. Ascendens iesus hierosolymā assumpsit duodecī discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymā ⁊ fili⁹ hoīs tradet̄ principibus sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ cōdēnabunt eū morte. Et tradēt eū gentib⁹ ad illudendū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigēdū. Et tertia die resurget. Nō di. Credo. Offertoriū. Protege domine plebem tuam per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicorum omnium vt tibi gratam exhibeamus seruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrum alleluya. Secre. Hec oblatio dn̄e ab oībus nos purget aduersis: que ī ara crucis immolata / etiā totius mundi tulit offensam. Per dominū. Prefatio. Qui salutē. Com. Per lignū serui facti sumus: ⁊ per sanctam crucē liberati sum⁹: fruct⁹ arboris seduxit nos filius dei redemit nos all'a. Post communionem. Adesto nobis dn̄e deus noster: et quos sancte crucis letari facis honore eius quoq̧ perpetuis defēde subsidijs. Per dominū nr̄m.

¶ De btā maria in aduē. Rorate. Et a natiui. dn̄i vsq̧ ad epipha. Puer na. vt in magno

missali. Ab epyphania vsque ad purificationem. Salue. vt supra. Oro. Deus qui salutis. vt supra iter orationes cões. Alio tpe vt supra.

De btã Maria. Introitus.

Salue sancta parẽs enixa puerpera regem: qui celum terramque regit in secula seculorum. Ps. Post partũ virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Gloria patri. Kyri el. Gloria in excelsis. Oratio

Concede nos famulos tuos quesumus dñe deus perpetua mentis et corporis sanitate gaudẽre: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presẽti liberari tristicia: et eterna perfrui leticia. Per dñm. Lec. libri sapiẽtie. Ecclesiastici. xxiiij.

Ab initio et ante secula creata sum/ et vsque ad futurum seculũ non desinam: et in habitatione sancta corã ipso ministraui. Et sic in syon firmata sum: et in ciuitate sanctificata similiter requieui et in hierl'm potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sctõrum detentio mea. R℟. Benedicta et venerabilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inuẽta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Alleluya. ℣. Ora pro nobis pia virgo maria de qua xps natus est nobis vt peccatoribus sit misertus. Alleluya. Post partũ virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Alla. Virga iesse floruit: virgo deũ et hominẽ genuit: pacẽ deus reddidit in se recõcilians ima summis. Alla. Per te dei genitrix est nobis vita perdita data: que de celo suscepisti prolem et mundo genuisti saluatorem. In tpe pascha. Alla. Angelus dñi descẽdit de celo et ascendens reuoluit lapidem et sedebat super eum. Ab ascensione vsque ad penthecosten Alla. Ascendẽs xps in altũ captiuans duxit captiuitatẽ: dedit dona hoibus. Per ebdoma. penthe. Alla. Veni sancte spiritus reple tuorum corda fideliũ: et tui amoris in eis ignẽ accende. Et sic in aliis missis.

Regina virginũ prima Prosa. proxima: tu mater es incorrupta virgo et grauida. Sacrata dño et castitas/ nostra serua aias: munda que corpora. Electorum venerãda suffragia. Omniumque sanctorum contubernia. Per precata assidua nostra gubernent tẽpora. Nosque ducant ad superna polorum vera gaudia. Subiũgant pium agmina amẽ redempta. Vacante Alleluya. Tractus.

Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti. ℣. Que gabrielis archãgeli dictis credidisti. ℣. Dum virgo deum et hominem genuisti et post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Dei genitrix intercede pro

nobis. Secundum Lucam .xi.
In illo tempore. Factum est dum loqueretur iesus ad turbas extollens vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Credo dicitur quotienscunque de beata maria celebratur. In tempore paschali vsque ad trinitatem. Secundum iohannem .xix.
In il.t. Stabant iuxta crucem iesu mater eius et soror matris eius maria cleophe et maria magdalene. Cum vidisset ergo iesus matrem et discipulum stantem quem diligebat dixit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam. Credo. Offertorium. Felix namque es sacra virgo maria et omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. alleluia. Offerto. Ante thronum trinitatis miserorum miserata: pia mater pietatis/ sis pro nobis aduocata: causam nostre paupertatis/ coram deo sustine: et veniam de peccatis/ seruis tuis obtine. Versus. Virgo pia dele dura vincula matris cura culpas cura perdita vite iura seruis tuis obtine. Et veniam de peccatis seruis tuis obtine. Offerto. Recordare virgo mater in conspectu dei: vt loquaris pro nobis bonum et vt auertas indignationem suam. Versus. Ab hac familia tua propicia. Aue maria plena gratia. Mater eximia pelle vicia. Fer remedia reis in via. Aue maria. Dans in patria vite gaudia. Pro quibus dulcia tu preconia. Aue maria. Laudes cum gratia suscipe pia et ergo maria a nobis.

Tua domine propiciatione Secreta. et beate marie semper virginis intercessione ad perpetuam atque presentem hec oblatio nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per. Prefatio. Et te in veneratione. Communio. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium. Communio. Vera fides geniti/ purgauit crimina mundi: et tibi virginitas inuiolata manet. Post com. Sumptis domine salutis nostre subsidijs: da quesumus beate marie patrocinijs nos vbique protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per do.

¶ De omnibus sanctis. Introitus
Timete dominum omnes sancti eius quoniam nichil deest timentibus eum: diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem dominum non deficient omni bono. Ps. Benedicam dominum in omni tempore semper laus eius in ore meo
¶ In tempore paschali. Introitus
Sancti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent alleluia. Ps. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Gloria in excelsis. Oratio.
Concede quesumus omnipotens et misericors deus: vt intercessio nos sancte dei genitricis et

virginis marie sanctarumque oium celestium virtutum: et beatorum patriarcharum/ prophetarum/ apostolorum/ martyrum/ confessorum atque virginum/ et oim electorum tuorum ubique letificet: ut dum eorum merita recolimus patrocinia sentiamus. Per. Non fiat mem. de aliquo sancto: sed bn de pace et aliis necessitatibus. Epla. Lectio libri Sapientie. Prouerbiorum. x.

Expectatio iustorum leticia: spes aut impiorum peribit. Fortitudo simplicis via dni: et pauor his qui operant malum. Iustus in eternum non commouebit: impii aut non habitabunt in terra. Os iusti parturit sapientiam: lingua prauorum peribit. Labia iusti considerant placita: os impiorum peruersa. Simplicitas iustorum diriget eos: et supplantatio peruersorum vastabit eos. Iusticia rectorum liberabit eos: et i insidiis suis capientur iniqui. Iustus de angustia liberatus est: et tradetur impius pro eo. Simulator ore decipit amicum suum: iusti autem liberabuntur scientia. In bonis iustorum exaltabitur ciuitas: et in perditione impiorum erit laudatio. In benedictione iustorum exaltabit ciuitas. R. Timete dnm omnes sancti eius: qm nichil deest timentibus eum V. Inquirentes aut dnm non deficient omni bono. Alleluya. Sancti et iusti in dno gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. In tpe pasch. Alleluya. In die resurrectionis mee dicit dns precedam vos in galileam. In ascensione et penthe. vts. In missa de beata maria. Prosa.

Hi sancti quorum hodie celebratur memoria. Iam reuelata facie regem cernunt in gloria. Illic regina virginum transcendens culmen ordinum. Excuset apd dominum nostrorum lapsus criminum. Nos ad sanctorum gloriam per ipsorum suffragia. Post presentem miseriam christi perducat gratia. Amen. In. lxx. Tractus.

Qui seminant in lachrymis in gaudio et metent. Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua. Venientes aut venient cum exultatione portantes manipulos suos. Secundum Lucam. vi.

In illo tpe. Descendens iesus de monte stetit in loco campestri et turba discipulorum eius: et multitudo copiosa plebis ab oi iudea et hierlm et maritima et tyri et sydonis qui venerant vt audirent eum et sanarent a languoribus suis. Et qui vexabant a spiritibus immundis curabant. Et ois turba querebat eum tangere: qz virtus de illo exibat et sanabat omes Et ipse eleuatis oculis i discipulos suos dicebat. Beati paupes: qz vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: qz saturabimini. Beati qui nunc fletis: qz ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: et cum separauerint vos et exprobrauerit et eiecerint nomen vestrum tanquam malum

propter filium hois. Gaudete i illa die ꝛ exultate: qm̄ merces vestra multa est in celo. Credo Offerto. Letamini in dn̄o ꝛ exultate iusti ꝛ gloriamini oēs recti corde. In tpe pasch. offertoriū. Cōfitebūt celi mirabilia tua dn̄e: et veritatē tuā i ecclesia sanctoꝝ all'a. Secreta.

Oblatis dn̄e placare muneribus: ꝛ intercedēte beata dei genitrice maria cū oibꝰ sanctis a cunctis nos defende periculis. Per eundem. Prefatio cōmunis. Cōmunio. Gaudete iusti in dn̄o alleluya: rectos decet collaudatio all'a. Postcōio.

Sumpsimꝰ q̄s dn̄e sancte marie virginis et oim̄ sanctorum tuoꝝ memoriā recolētes sacramēta celestia: p̄sta q̄s: vt qđ tēporaliter gerimꝰ: eternis gaudijs ꝯsequamur. Per dominū.

¶ De sctā Genouefa Introitꝰ

Veneremur oēs in dn̄o voce corde nisu toto sctitatē genouefe virginis: de cuius suffragijs gaudēt populi ꝛ collaudant filiū dei. ps. Eructauit cor meum. Glia patri. Kyri ek.

Beate genouefe v̄gis Orō. Dn̄e deꝰ gloriosis meritis adiuuemur: ꝛ eiꝰ sacro intuētu corporis et aīe sanitate gaudētes gratia cooperante saluemur. Per dn̄z. ij. ad Corinthios. x.

Fratres. Qui gloriat̄ in dn̄o glorietur. Non eīm q̄ seipsum ꝯmendat ille probatus est: sed quez deus commendat. Utinā sustineretis modicuz quid insipiētie mee: s; ꝛ supportate me. Emulor eīm vos dei emulatione. Despondi eīm vos vni viro virginē castā exhibere christo.

℟. Propter veritatē et mā̄suetudinem ꝛ iusticiam ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. v̄ꝰ. Audi filia et vide ꝛ iclina aurē tuā: qr ꝯcupiuit rex speciē tuā.

Alleluya. Ora pro nobis miseris sancta v̄go genouefa: que nunc gaudes in superis miraculis innūerꝫ fulgēs v̄tute benigna. In tpe pasc. vl's. Prosa

Ignē sacruz refrigerat post mortē viuens meritꝫ. Que priꝰ se vicerat estus iterni fomitis. Morti morbis demonibꝰ ꝛ elementis imperat. Sic genouefa precibꝰ nature leges supat. Operat̄ in puulis xp̄i v̄tꝰ magnalia. Christo pro tot miraculis laus frequens ingis gloria Am̄. In septuagesima. Trac.

Diffusa est grā in labijs tuis ꝓpt ea benedixit te deꝰ ineternū. Accingere gladio tuo circa femur tuū potētissime. Specie tua ꝛ pulchritudie tua: intēde prospere ꝓcede ꝛ regna.

Secundū Mattheuz. xxv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Sile ē regnum celorum decē virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso et sponse. Quinq; autem ex eis erant fatue: ꝛ quinq; prudētes. sed quinq; fatue accept; lāpadi-

bus nõ sumpserunt oleũ secũ Prudentes vero acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadib⁹. Mo-rã aũt faciente spõso: dormita uerunt oẽs ⁊ dormierunt. Me-dia autem nocte clamor factus est: ecce spõsus venit: exite ob-uiam ei. Tunc surrexerũt oms virgines ille: ⁊ ornauerũt lãpa-des suas. Fatue aũt sapiẽtib⁹ dixerũt. Date nobis de oleo ve-stro: q: lãpades nostre extingũ tur. Rñderunt aũt prudẽtes di centes. Ne forte nõ sufficiat no bis et vobis: ite potius ad ven-dentes ⁊ emite vobis. Dũ aũt irent emere venit sponsus: ⁊ q̃ parate erant intrauerunt cũ eo ad nuptias: ⁊ clausa est ianua. Nouissime vero veniũt: ⁊ reli-que virgines dicẽtes. Dñe dñe aperi nobis. At ille rñdẽs ait. Amen dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq: q: nescitis diem neq horã. Offertorium. Diffu-sa est gratia in labijs tuis pro pterea benedixit te de⁹ ineter-nũ et in seculũ seculi. Secreta

Interueniente pro nobis bea ta virgine genouefa clemẽtiam tuã deposcimus pie pater vt sa lutem animarum nostrarum pa-riter ⁊ corporũ hec hostia sacro sancta efficaciter operet. Per dominum nostrum. Cõmunio.

O genouefa respice nos pieta tis oculo cõsors lucis angelice celesti clara titulo regi assistẽs vultui nos regi recõcilia da no bis sponso perfrui sponsa spõ-sq filia. Post cõmunionem.

Beate genouefe virginis pre cibus cõfidentes q̃s dñe: vt p ea q̃ sũpsim⁹ etna remedia ca-piamus. Per. ¶ De sãcto Se bastiano. Introitus.

Letabitur iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ lauda buntr oms recti corde. Ps. Exau di deus orationem meam cũ de precor a timore inimici eripe animam meam. Gloria patri.

In tempore paschali. Officium.

Protexisti me deus a cõuentu malignantium alleluya: a mul titudie opantiũ iniq̃tatẽ alla alla. Ps. Exaudi. Vrs. Oratio.

Deus q̃ btm̃ sebastianũ mar-tyrem tuũ virtute constãtie in passione roborasti: vt ei⁹ nobis imitatiõe tribue p amore tuo pspera mũdi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per do minum nostrũ iesum xp̃m filiũ tuum. Contra pestem. Oratio.

Deus q̃ nõ mortẽ s; peniten tiã desideras peccõrum: q̃s pplm tuũ ad te cõuerte ppici⁹: vt dũ tibi deuotus extiterit iracũdie tue flagella ab eo clementer a-moueas. Epla Ecclastici. xxxi. cap. Lectio libri Sapientie.

Beatus vir qui inuẽtus est si-ne macula: et qui post aurum nõ abijt: nec sperauit in thesau-ris pecunie. Quis est hic ⁊ lau dabimus eum? Fecit enim mi-rabilia in vita sua. Qui proba-tus est in illo ⁊ perfectus inuen tus est: ⁊ erit illi gloria eterna.

Qui potuit transgredi ꝛ nō est trāsgressus: facere mala ꝛ nō fecit. Ideo stabilita sūt bona illius in dn̄o: ꝛ elemosynas illi⁹ enarrabit oīs ecclīa sanctoꝝ. ℟. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coronā de lapide precioso. ℣. Desideriū aīe eius tribuisti ei ꝛ volūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū allīa. Letabit iust⁹ in dn̄o: ꝛ sperabit in eo ꝛ laudabūtur oēs recticorde. In tpe paschali Allīa. In die vt̄s. Prosa.

Cessat morbus: cessat pestis: altari edificato. Sācte martyr xp̄i testis: dū pro nobis orato. Dicit ter. Vt cesset epydimia q̄ flagellat patria. Et cū mia currat dei sentētia. Finit atq; miseria hui⁹ labentis sclī. Te cū simus in glīa. Dicam⁹ amē singuli. In .lxx. Tra. Desiderium aīe eius tribuisti ei ꝛ volūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis. ℣. Posuisti in capite eius coronā de lapide p̄cioso. Scdꝫ mat. xvi

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si q̄s vult post me venire: abneget semetipꝫ ꝛ tollat crucē suaꝫ et sequatur me. Qui em̄ voluerit aīam suā saluam facere: perdet eam. et qui perdiderit animā suaꝫ propter me: inueniet eaꝫ. Quid em̄ p̄dest homini si mundū vniuersum lucret: anime vero sue detrimentum patiat. Aut quam dabit homo cōmutationeꝫ pro aīa sua? Fili⁹ em̄ hominis venturus est in glīa patris sui cuꝫ angelis suis. et tūc reddet vnicuiq; scd̄m opus eius. Amē dico vobis: sunt quidā de hic stātibus q̄ non gustabūt mortē donec videant filiū hois veniēteꝫ in regno suo. Offertoriū. Glīa et honore coronasti eū ꝛ constituisti eum super opera manuū tuarum dn̄e. In tpe paschali.

Cōfitebunt celi mirabilia tua dn̄e et veritatem tuaꝫ in ecclesia sanctorum allīa. Secreta.

Accepta sit in conspectu tuo dn̄e nr̄a deuotio et eius nobis fiat supplicatione salutaris p̄ cuius cōmemoratione defert.

¶ Contra pestem secreta.

Subueniat nobis q̄s dn̄e sacrificij presentis oblatio: q̄ nos ab erroribus vniuersis potenter absoluat: ꝛ totius perditionis eripiat incursu. Cōmunio.

Multitudo languentiū et qui vexabant a spiritibus immundis veniebant ad eū: qꝛ virtus de illo exibat ꝛ sanabat omēs.

¶ In tempore paschali.

Letabit iustus in dn̄o ꝛ sperabit in eo ꝛ laudabunt omēs recti corde allīa allīa. Post cōio.

Sacro munere satiati te dn̄e supplices deprecamur: vt quod debite seruitutis celebram⁹ officio: intercedēte btō sebastiano martyre tuo saluatiōis tue sentiamus augmentū. Per dn̄m.

¶ Contra pestem post cōio.

Populuꝫ tuū q̄s omnipotens

deus ab ira tua cõsurgẽtẽ susci pe paterna pietate: vt q̃ tue maiestatis flagella formidant: de tua mereãtur venia gratulari.

De sancto anthonio. Oratio.

DEus qui cõcedis obtentu beati anthonij cõfessoris tui morbidum ignem extingui et mẽbris egris refrigeria prestari: fac nos ꝓpici⁹ ipsi⁹ meritis a gehẽne incẽdijs liberatos integros mẽte et corpore tibi feliciter in gl'ia presentari. Per dñm nostrum ie. Secreta.

Sacrificium nostrum q̃s dñe benign⁹ intẽde: quo sicut beati ãthonij precib⁹ cruciat⁹ tẽporales sanare non desinis: ita erui misericorditer impetrem⁹ ab eternis. Per dñm. Postcõio.

Prosit nobis q̃s dñe ad salutẽ sacri muneris oblatio: per quã beati anthonij fulti suffragio: exẽplo ipsi⁹ oĩa tela nequissimi ignea extiguẽtes sctõꝝ mereamur adiũgi ꝯsortio. Per d.

Cõmẽdationes quere post psalterium. ¶ Pro defunctis. Ad missam. Introitus.

REquiem eternam dona eis dñe: et lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymn⁹ de⁹ in syon: et tibi reddet votum in hierusalem. exaudi orationem meã: ad te omnis caro veniet. Kyri eleyson. Oratio.

INclina dñe aurẽ tuã ad preces nr̃as quib⁹ miam tuam supplices deprecamur: vt aĩam famuli tui et aĩas famulorum famularũꝙ tuarũ quam (quas) de hoc sclo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione ꝯstituas: et sctõꝝ tuoꝝ iubeas esse consortẽ (cõsortes) Per do.

Oõ ꝓ fratrib⁹ et bñfactorib⁹

DEus venie largitor et humane salutis amator q̃s clementiam tuã: vt nostre cõgregationis fratres et benefactores nostros q̃ ex hoc seculo trãsierũt: beata maria semper virgĩe intercedẽte cũ oĩb⁹ sctis: ad perpetue beatitudinis cõsortium ꝑuenire concedas. Per. Alias orones q̃re post missam. Oõ.

FIdeliũ de⁹ oĩm cõditor et redẽptor aĩab⁹ famuloꝝ famularũꝙ tuaꝝ remissionẽ cũctoꝝ tribue pctõꝝ: vt indulgentiã quã semꝑ optauerũt pijs supplicationib⁹ cõsequãtur. Qui viuis.

Lectio libri apocalipsis beati Johannis apostoli. xiiij.

IN dieb⁹ illis. Audiui vocem de celo dicẽtem michi. Scribe. Beati mortui qui ĩ dño moriũtur. Amodo iam dicit spũs: vt requiescãt a laborib⁹ suis. Opera enim illoꝝ sequũtur illos.

Lectio libri machabeoꝝ. ij. xij.

IN dieb⁹ illis. Vir fortissim⁹ iudas collatiõe facta duodecim milia dragmas argenti misit hierosolymã offerri ea ibi pro pctis mortuoꝝ: iuste et religiose de resurrectione cogitãs. Nisi eñi eos qui ceciderãt resurrecturos speraret / superfluum videretur et vanum orare pro

mortuis. Sed quia considerabat quod hi qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent reposita gratiam. Sancta ergo et salubris est cogitatio pro defunctis exorare ut a peccatis solvantur. R. Si ambulem in medio umbre mortis non timebo mala quoniam tu mecum es domine. V. Virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt. Tractus. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. V. Sitivit anima mea ad deum vivum: quando veniam et apparebo ante faciem dei mei. V. Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi per singulos dies ubi est deus tuus? Secundum iohannem. vi.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi manducaveritis carnem filii hominis et biberitis eius sanguinem: non habebitis vitam in vobis. Qui manducat carnem meam et bibit meum sanguinem: habet vitam eternam. Et ego resuscitabo eum in novissimo die. S. Ioh. xi.

In illo tempore. Dixit martha ad iesum. Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Sed et nunc scio: quia quecunque poposceris a deo dabit tibi deus. Dixit illi iesus. Resurget frater tuus. Dixit ei martha. Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die. Dixit ei iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me: etiam si mortuus fuerit vivet. Et omnis qui vivit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utique domine. Ego credidi quia tu es christus filius dei vivi qui in hunc mundum venisti. Offer. Domine iesu christe rex glorie libera animas omnium fidelium defunctorum de manu inferni et de profundo lacu libera eas de ore leonis ne absorbeat eas tartarus: ne cadant in obscura tenebrarum loca sed signifer sanctus michael representet eas in lucem sanctam. Quam olim abrahe promisisti et semini eius. V. Hostias et preces tibi domine offerimus. Tu suscipe pro animabus illis quarum hodie memoriam agimus fac eas domine de morte transire ad vitam sanctam. Quam olim.

Annue nobis domine ut anime famuli tui et animabus famulorum famularumque tuarum hec prosit oblatio quam immolando totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per do. Secreta.

Deus cuius misericordie non est numerus: suscipe propicius preces humilitatis nostre: et animabus fratrum nostrorum quibus tui nominis dedisti confessionem per hec sacramenta salutis nostre cunctorum tribue remissionem peccatorum. Per. Secreta.

Hostias quas tibi domine pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus propiciatus intende: ut quibus fidei christiane meritum contulisti dones et premium. Per dominum no. Com. Lux eterna luceat eis

domine cũ sanctis tuis ineternum quia pius es. Oratio.
Annue nobis dñe vt aie famulorum famularumq; tuarum remissionem quã semper optauerũt mereãtur percipere peccatorum. Per dñm. Postcõio.
Presta q̃s oĩps deus vt aie pro quib9 hoc sacrificiũ laudis tue obtulim9 maiestati: per hui9 virtutem sacri a pctis oib9 expiate lucis perpetue te miserãte recipiãt beatitudinẽ. Per. Postcõ.
Animabus q̃s dñe famulorũ famularumq; tuarum oro proficiat supplicãtium: vt eas et a pctis oib9 exuas: et tue redẽptionis facias esse pticipes. Qui viuis.
Pro sacerdote vel episcopo.
Deus q̃ inter apostolicos sacerdotes famulũ tuum sacerdotali (põtificali) fecisti dignitate vigere / presta q̃s: vt eorum quoq; perpetuo aggregẽtur consortio. Per dñ. Secreta.
Suscipe dñe q̃s pro aia famuli tui sacerdotis (põtificis) quas tibi offerim9 hostias: vt cui sacerdotale (pontificale) donasti mysteriũ dones et premiũ. Per.
Propiciare dñe supplicationibus nris: et aiam famuli tui sacerdotis (pontificis) in viuorum regiõe eternis gaudijs iubeas sociari. Per. In anniuersario.
Deus indulgẽtiarum dñe da famulo tuo / famulis et famulabus tuis quorum anniuersariũ depositiõis diẽ celebramus: refrigerij sedem / quietis beatitudinem: et luminis claritatem. Per dñm. Secreta.
Propiciare dñe supplicationibus nostris pro aia famuli tui famulorum famularumq; tuarum quorum annua hodie dies agitur pro q̃b9 tibi offerim9 hoc sacrificium laudis: vt eos sctõrum tuorum cõsortio sociare digneris. Per dñm no. ie. Secreta.
Presta quesumus dñe vt aia famuli et aie famulorum famularumq; tuarum quorum anniuersariũ depositiõis diem cõmemoram9 his purgate sacrificijs: indulgẽtiam pariter et requiem capiãt sempiternam. Per dñm.
Pro patre et matre. Oratio.
Deus q̃ nos patrem et matrem honorare precepisti miserere clementer animabus patris et mris mee / eorumq; peccata dimitte: meq; cum illis in eterne claritatis gaudio fac videre. Per dñm. Secreta.
Suscipe dñe hoc sacrificium qđ tibi offerim9 pro animabus patris et matris mee: eisq; gaudium sempiternum in regione viuorum cõcede: meq; cũ eis felicitati sanctorum coniunge. Per.
Celestis pticipatio sacramẽti q̃s dñe aiab9 patris et mris mee requiẽ et lucẽ obtineat perpetuã: meq; cũ illis gr̃a tua corona et etna. Per. Pro feia. Oro.
Quesum9 dñe pro tua pietate miserere aie famule tue: et a cõtagijs mortalitatis exutã / in eterne saluatiõis

partē restitue. Per. **Secreta.**
His sacrificiis q̄s dñe aīa fa- mule tue a pctis oībus expiat̄ si ne qb⁹ a culpa nemo liber exti tit: vt p pie placationis officia perpetuam miam cōsequatur. Per dñm no. **Post cōionem.**
Inueniat q̄s dñe aīa famule tue lucis eterne cōsortiū cuius perpetue misericordie consecu ta est sacramentum. Per dñz.

Pro quiescētib⁹ in cymiterio.
Deus in cui⁹ miseratione aīe fidelium requiescūt: famulis et famulab⁹ tuis oīb⁹ hic ꝛ vbi qꝫ in xp̄o quiescētib⁹ da ppici⁹ veniam pctoꝝ: vt a cūctis rea tibus absoluti/ tecum sine fine letentur. Per dñm. **Secreta.**
Pro aīabus famuloꝝ famula rūqꝫ tuaꝝ hic ꝛ vbiqꝫ in christo quiescentiū: hostiā dñe suscipe benign⁹ oblatam: et hoc sacrifi cio singulari a vinculis horrē- de mortis exute: vitam mereā tur eternam. **Post cōionem.**
Deus fidelium lumen aīaꝝ adesto inuocationibus nostris: et da famulis ꝛ famulab⁹ tuis quoꝝ corpora in hoc cymiterio et i cūctis cymiteriis fidelium requiescunt: refrigerii sedem: quietis beatitudinē: ꝛ luminis claritatem. Per. **Alia oratio.**
Deus cui propriū est mise reri semp ꝛ pcere ppicia re aīab⁹ famuloꝝ famularūqꝫ tuaꝝ: et oīa eoꝝ peccata dimit te: vt mortis vinculis absoluti transire mereātur ad vitam. Per dñm nostrum. **Secreta.**
Absolue q̄s dñe aīas famulo rum famularūqꝫ tuaꝝ ab omi vinculo delictoꝝ: vt in resurre ctionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respi- rent. Per dñz. **Post cōionem.**
Annue nob/ dñe vt aīe famu loꝝ famularūqꝫ tuaꝝ remissio nem quā semp optauerūt me- reātur pcipere delictoꝝ. Per.

Pro viuis ꝛ defunctis oratio.
Omnīps sempiterne deus qui viuoꝝ dominaris simul ꝛ mortuoꝝ oīmqꝫ misereris quos tuos fide ꝛ ope futuros esse pre noscis te suppliciter exoramus vt pro quibus effundere preces decreuimus: quosqꝫ vel presens seculum adhuc in carne retinet vel futurū iam exutos corpore suscepit: pietatis tue clemētia delictoꝝ suoꝝ oīm veniā et gau dia consequi mereātur eterna. Per dñm nostrum. **Secreta.**
Deus cui soli cognitus est nu merus electoꝝ in suprema feli citate locād⁹/ tribue q̄s: vt vni uersoꝝ quos in oratione cōmē datos suscepimus: et oīm fide liū viuoꝝ atqꝫ mortuoꝝ noīa beate predestinatiōis liber scri pta retineat. Per. **Post cōio.**
Purificēt nos q̄s oīps ꝛ mise- ricors de⁹ sacramēta que sum- psimus: et presta vt hoc tuum sacramētū nō sit nobis reatus ad penā: sed intercessio saluta- ris ad veniam sit ablutio scele rum: sit fortitudo fragiliū: sit

cōtra mūdi pericula firmamē tum: sit viuorū atq; mortuorū fideliū remissio oīm delictorū Per. In aduētu de btā maria.

Deus q̄ de btē marie v̄gi nis vtero verbū tuū āge lo nūciante carnē suscipere vo luisti p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q̄ vere eā dei genitricē credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eūdē. Secre.

In mētib⁹ nr̄is q̄s dn̄e vere fidei sacramēta cōfirma: vt q̄ conceptū de v̄gine deū verū et hoiem cōfitemur per eiusdē sa lutifere incarnatiōis potentiā ad eternā mereamur p̄uenire leticiā. Per eundē. Postcom.

Gratiam tuā q̄s dn̄e mētib⁹ no stris infunde: vt q̄ angelo nūci ante xp̄i filij tui incarnationē cognouim⁹: per passionē ei⁹ et crucē / ad resurrectiōis gl'iam p̄ducamur. p eū. Post nat. or.

Deus q̄ salutis eterne bea te marie v̄ginitate fecū da humano generi p̄mia p̄e stitisti: tribue q̄s: vt ipsam p̄o nobis itercedere sentiam⁹: per quā meruim⁹ auctorē vite su scipere dn̄m nostrū iesum chri stum. Qui tecū viuit. Secreta

Munerib⁹ nr̄is q̄s dn̄e preci busq; susceptis et celestib⁹ nos mūda mysterijs: ⁊ intercedēte btā dei genitrice maria clemē ter exaudi. Per eū. Postcōio.

Hec nos communio dn̄e pur get a crimīe: et itercedēte bea ta dei genitrice maria celestis remedij faciat esse consortes. Per eundē. De apostolis. orō.

Deus q̄ nos beati N. ⁊ N. annua solennitate letifi cas p̄sta q̄s: vt cui⁹ (quorū) gau demus meritis: instruamur et exēplis. Per dn̄m. Secreta.

Munera dn̄e q̄ p apl'i tui N. ap̄lorū tuorū N. ⁊ N. cōmemo ratiōe deferim⁹ p̄picius respi ce: et mala oīa que iuste mere mur auerte. Per dn̄z. Postcō.

Quesum⁹ dn̄e salutarib⁹ re pleti mysterijs: vt cui⁹ (quorū) solēnia celebram⁹: eius (eorū) ⁊ orōib⁹ adiuuemur. Vni⁹ mr̄.

Presta q̄s omnipotēs de⁹: vt qui beati N. martyris tui atq; pōtificis natalicia co limus: intercessiōe eius in tui nois amore roboremur. Secr.

Muneribus nr̄is q̄s dn̄e p̄ci busq; susceptis: et celestibus nos mūda mysterijs ⁊ clemen ter exaudi. Per. Post commu.

Da quesum⁹ deus noster: vt sicut cōmemoratiōe martyris tui atq; pontificis N. tēporali gratulamur officio: ita perpe tuo letemur aspectu. Per do.

Plurimorū martyrum. Orō.

Deus qui nos cōcedis san ctorū tuorū N. ⁊ N. nata licia colere: da nobis in eterna btitudine de eorū societate gau dere. Per dominum. Secreta.

Munera tibi dn̄e nostre deuo tionis offerim⁹: q̄ ⁊ p tuorū ti bi grata sint honore sctōrū et nobis salutaria te miserante

reddantur. Postcõmunionem.
P Festa nobis q̃s dñe interce-
dẽtib⁹ sctis tuis: vt q̃ ore cõti-
gimus pura mente capiamus.
Per. De vno confessore oratio.
E Xaudi dñe preces nostras
quas i sancti N. confesso
ris tui atq; pontificis solẽnita
te deferim⁹: vt q̃ tibi digne me
ruit famulari / ei⁹ intercedenti
bus meritis & oĩbus nos absol
uas pctis. Per dñm. Secreta.
P ropiciare dñe supplicationi
bus nr̃is: et intercedẽte pro no
bis sancto N. cõfessore tuo atq;
põtifice: his sacramẽtis celesti
bus seruiẽtes: ab oĩ culpa li-
beros esse cõcede: vt purificatẽ
nos tua grã: hisdẽ qb⁹ famula
mur mysterijs emũdemur. P.
V t nob; dñe tua sa Postcõ.
crificia dẽt salutẽ: btũs N. con
fessor tu⁹ atq; põtifex q̃s pctõr
accedat. P. Pluri. cõfesso. Orõ.
D Eus q̃ nos sctõr cõfessor
tuor pariter & pontificũ
N. et N. cõfessiõib⁹ gl'iosis cir-
cũdas & ptegis: da nobis & eor
imitatione pficere & intercessi-
one gaudere. Per. Secreta.
S uscipe dñe munera q̃ in eo-
rum tibi solẽnitate deferim⁹:
quor nos cõfidim⁹ patrocinijs
liberari. Per dñm. Postcõ.
C orporis sacri & preciosi san-
guis repleti libamine q̃s dñe
de⁹ noster: vt qd̃ pia deuotione
gerim⁹ / certa redẽptione capia
mus. Per. Vni⁹ v̄gis or.
E Xaudi nos de⁹ salutaris
noster: vt sicut de beate N. vir
ginis & martyris tue festiuita
te gaudem⁹ / ita pie deuotiõis
erudiamur affectu. P. Secre.
A ccepta tibi dñe sacre plebis
oblatio p tuor honore sctõr:
quor se meritis percepisse de
tribulatiõe cognoscit auxiliũ.
Per dñm. Postcõmunionem.
S atiasti dñe familiã tuã mu
neribus sacris: ei⁹ q̃s interuẽ
tione nos refoue: cuius solẽnia
celebram⁹. Per. De non virgi
ne oro vt. s; non dr virginis.
Plurimar virginum Oratio.
D A nobis q̃s dñe deus no-
ster sanctarũ virginum
martyrũq; tuar palmas inces
sabili deuotione venerari: vt
quas digna mẽte non possum⁹
celebrare: humilib⁹ saltem fre
quẽtem⁹ obsequijs. Per domi
num nostrum ic. Secreta.
C õcede q̃s oĩps de⁹: vt huius
sacramẽti mun⁹ oblatũ: fragi
litatẽ nr̃am ab oĩ malo pur
get sp et muniat. Per Postcõ.
M unera tua nos de⁹ a delecta
tionibus terrenis expediãt: et
per intercessionem sctãr vir-
ginum martyrũq; tuar celesti
bus semper instruamur alimẽ
tis. Per dñm. De trinitate et
sancto spũ: de angelis et alijs
de qb⁹ posite sunt misse: quere
orões cuiuslib; i missa sua. De
D Eus a quo san pace or.
cta desideria recta cõsi lia
et iusta sunt opera: da seruis
tuis illã quã mũdus dare non

potest pacē: vt et corda nr̄a mā-datis tuis dedita et hostiū subla-ta formidie: tēpora sint tua pro-tectiōe trāquilla. Per. Secre.
Deus q̄ credētes in te pplos nullis sinis cōcuti terrorib⁹: di-gnare preces et hostias dicate tibi plebis suscipe: et pax tua pietate concessa xp̄ianorꝝ fines ab omni hoste faciat esse secu-ros. Per dn̄m. Postcōionem.
Deus auctor pacis et amator-quem nosse vivere: cui servire regnare est: ptege ab oīb⁹ im-pugnationib⁹ supplices tuos: vt q̄ in defensione tua cōfidim⁹ nulli⁹ hostilitatis arma timea-mus. Per. Pro infirmo oratio
Omps sempiterne deus sa-lus eterna credētiū: exau-di nos pro famulo tuo pro quo mie tue imploramus auxiliū: vt reddita sibi sanitate grāꝝ tibi i ecclesia tua referat actio-nem. Per dn̄m no. Secreta.
Deus cui⁹ nutib⁹ vite nostre momēta decurrūt suscipe pre-ces et hostias famuli tui: p quo mie tue imploram⁹ auxiliū: vt de cui⁹ periculo metuim⁹ de ei⁹ salute letemur. Per. Postcō.
Deus infirmitatis hūane sin-gulare presidiū: auxilij tui sup infirmū nostrū ostēde virtutē: vt ope mie tue adiutus eccl'ie tue sancte incolumis repñtari mereat. Per d. Pro rege nr̄o.
Quesumus oīpotēs deus vt famul⁹ tu⁹ rex noster q̄ tua miseratione suscepit re-gni gubernacula: virtutū etiā oīm pcipiat incremēta: quib⁹ decēter ornatus: vt vitiorꝝ mō-stra deuitare et hostes superare et ad te qui via veritas et vita es gratiosus valeat pervenire. Qui vivis et regnas. Secreta.
Munera q̄s dn̄e oblata sctifi-ca: vt et nob; vnigēti tui corp⁹ et sanguis fiant et regi nr̄o ad obtinēdā aīe corporisq; salutē et ad peragēdū iniūctū officiū te largiēte vsq; quaq; pficiāt. p.
Hec dn̄e salutaris sa Postcō.-cramēti pceptio famulū tuum regē nr̄m ab oīb⁹ tueat adver-sis: quatin⁹ et eccl'iastice pacis obtieat trāq̄llitatē et post isti⁹ tp̄is decursū ad eternā pueniat hereditatē. Pro amicis oratio.
Deus q̄ charitat; dona per grām scti spūs tuorꝝ cor-dib⁹ fideliū infudisti: da famu-lis et famulab⁹ tuis p q̄b⁹ tuā depcamur clemētiā: salutē mē-tis et corpis: vt te tota virtute diligāt: et q̄ tibi placita sūt to-ta dilectiōe pficiāt. per. Secr.
Miserere q̄s dn̄e famulis et fa-mulab⁹ tuis p q̄b⁹ hoc sacrifi-ciū laudis tue offerim⁹ maiesta-ti: vt p hec sctā supne bn̄dictio-nis grāz obtineāt et gl'iaz et'ne btitudis acq̄rāt. Per. Postcō.
Diuina libantes mysteria q̄s dn̄e: vt hec salutaria sacramē-ta illis pficiāt ad psperitatem et pacē p q̄b⁹ quarūq; dilectio-ne hec tue obtulim⁹ maiestati. Per d. Pro securitate eccl'ie.

A Cũctis nos dñe q̃s mẽtis et corporis defende ꝑicu-lis: et intercedẽte btã et glo-sa dei genitrice maria cum btis aplis tuis petro et paulo ⁊ oĩ-bus sctis salutem nobis tribue benignꝰ et pacẽ: vt destructis aduersitatibꝰ et erroribus vni-uersis: ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. ꝑ eũ.

Secre.

Exaudi nos dñe deus nr̃: vt per huiꝰ virtutẽ sacramenti a cũctis nos mẽtis ⁊ corporis ho-stibꝰ tuearis: grãm tribuẽs in p̃nti: ⁊ glãm in futuro. ꝑ.

Postcõ.

Mundet et muniat quesumꝰ dñe diuini sacramẽti nos mu-nus oblatũ: et intercedẽte bea-ta dei genitrice maria cũ bea-tis aplis petro et paulo: et oĩ-bus sctis a cũctis nos reddat: et ꝑuersitatibus expiatos: et aduersitatibꝰ expeditos. Per eundẽ.

Pro penitẽtibus. Orõ.

Exaudi dñe quesumꝰ sup-plicũ preces et confiten-tiũ tibi parce pctis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas be-nignus ⁊ pacẽ. Per.

Secreta.

Hostias tibi dñe placationis offerimus: vt et delicta nr̃a mi-seratus absoluas: et nutantia corda tu dirigas.

Postcõio.

Presta nobis eterne saluator: vt ꝑcipientes hoc munere ve-niã peccatorũ: deinceps peccata vitemus. Per dominũ nostrũ.

Pro subsidio terre sctẽ. Orõ.

Omĩps sempiterne deus in cuiꝰ manu sunt oĩm pote-states et oĩm iura regnorũ re-spice in auxiliũ christianorũ: vt gentes paganorũ que in sua fe-ritate confidũt: dextere tue po-tentia cõterãtur. Per.

Secre.

Sacrificiũ dñe quod immola-mus et ꝓpugnatores tuos ab omni eruas paganorũ nequi-tia: et in tue ꝓtectionis securi-tate constituas. Per dñm no-strum iesum.

Postcõmunio.

Protector noster aspice deus: et ꝓpugnatores tuos a paga-norũ defende ꝑiculis: vt ab oĩ-bus ꝑturbationibꝰ semoti: li-beris tibi mẽtibus deseruiant. Per do.

Pro epõ et papa. Orõ.

Deus oĩm fideliũ pastor et rector: famulũ tuum quẽ ecclie tue ꝑesse voluisti ꝓ-picius respice: da ei q̃s verbo ⁊ exemplo: quibus preest ꝓfice-re: vt ad vitã vna cum grege si-bi credito perueniant eternã. Per dominũ.

Secreta.

Munera q̃s dñe oblata san-ctifica et vt nobis corpꝰ et sã-guis vnigeniti tui fiant et fa-mulo tuo quẽ ecclie ꝑesse volui-sti. ad obtinendã aĩe corporisq; sanitatẽ et ad ꝑagendũ iniun-ctũ sibi officiũ te largiẽte vsq; quaq; ꝓficiãt. Per.

Postcõio.

Hec q̃s dñe perceptio saluta-ris sacramẽti famulũ tuũ quẽ ecclie tue preesse voluisti: vna cũ cõmisso sibi grege sempꝑ sal-uet ⁊ muniat. Per dominum.

Ad pluuiã postulãdã orõ.

Deus i quo viuimus mo-

gemur ꝛ sumus: pluuiã nobis congruentẽ tribue et aridã terre faciẽ fluentis celestibus irriga: vt psẽtibus subsidijs sufficiẽter adiuti: sempiterna fiducialiter appetamus. Per dñm nostrum iesum. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus ꝛ opportunũ nobis tribue pluuie sufficiẽtis augmentũ. Per dñm. Postcommunionẽ.

Tuere quesumus dñe nos tua sancta sumentes: ꝛ ab omnibus ꝓpicius absolue peccatis. Per.

Ad serenitatẽ postulãdã. Orõ.

AD te nos dñe clamantes exaudi: et aeris serenitatẽ nobis tribue supplicãtibus: vt qui a petis nostris iuste affligimur: mĩa tua preueniẽte clemẽtiã sentiamus. P. Secreta.

Preueniat nos q̃s dñe gratia tua semp et subsequat: ꝛ hãc oblationem quam pro peccatis nostris nomini tuo consecrandam deferimus: benignus assume: vt p intercessionẽ sanctoꝝ tuoꝝ cunctis nobis ꝓficiat ad salutem. P. Postcommunionẽ.

Plebs tua dñe capiat sacre bñdictionis augmẽtũ: et copiosis beneficioꝝ tuoꝝ subleuet auxilijs: quam tantis intercessorum deprecationibus cõcesseris adiuuari. P. Oratio cõis.

PIetate tua q̃s dñe nroꝝ solue vincula peccatoꝝ ꝛ intercedente beata et gloriosa semp virgine dei genitrice maria cum oĩbus sctĩs: nos famulos tuos: cunctũq; populũ xp̃ianũ in oĩ sanctitate custodi: omnesq; cõsanguinitate vel familiaritate seu beneficijs nobis iũctos a vicijs oĩbus purga: virtutibus tuis illustra: pacẽ ꝛ salutem nobis tribue: hostes visibiles ꝛ inuisibiles remoue: pestem repelle: amicis ꝛ inimicis nostris verã charitatẽ et humilitatẽ largire: ꝛ oĩbus fidelibus viuis et defunctis in terra viuentiũ vitã ꝛ requiẽ eternã cõcede. Per eũdem ꝛc. Secreta.

Deus qui singularis corporis tui hostia totius mũdi soluisti delicta: hac oblatione placatus maculas scelerum nostroꝝ abstergé: ꝛ intercedẽte beata maria semp virgine cum omnibus sanctis omnium christianorum fidelium viuorum ac defunctorum peccata dimitte: eisq; premia eterna concede. Per dominum. Postcommunionem.

Sumpta sacramenta q̃s dñe oĩa crimina nostra detergant: oẽmq; prauitatem ꝛ hostilem impugnationẽ visibilẽ ꝛ inuisibilẽ meritis sancte dei genitricis sempq; virginis marie et omnium sanctorum tuorum a nobis procul repellant: et omnibus fidelibus viuis et defunctis prosint ad veniam: p quorum quarũq; tibi sunt oblata salute. Per eundẽ. Ordo misse.

ACtiones nostras q̃sumus domine aspirando preueni ꝛ adiuuãdo ꝓsequere: vt cũ

cta nr̃a operatio et orõ a te sem-
per incipiat ⁊ p te cepta finiat̃
Per xp̄m. Lauet manus dicẽs
Amplius laua me. vsq; ad finẽ
psalmi. Ministrãdo in calice si
nõc velit ministrare. De late
re dñi nostri iesu xp̄i exiuit sã
guis nostre redẽptionis ⁊ aqua
baptismatis i remissionẽ pctõ
rũ. Ponẽdo aquã. Cõmixtio vi
ni ⁊ aq̃ pariter fiat ✠ In noĩe
patris. ⁊c. Induẽdo se amictu.
Pone dñe galeã salutis in ca
pite meo ad expugnandas oẽs
diabolicas fraudes. In noĩe pa
tris. ⁊c. Induẽdo se alba dicat.
Indue me dñe vestimento sa-
lutis: ⁊ tunica iusticie circũda
me semp. Postea cingat se di-
cẽs. Precinge dñe cĩgulo fidei
et virtute castitatis lũbos cor
dis et corporis mei. Ponendo
manipulum i manu sinistra.
Venięẽtes autẽ veniẽt cũ exul
tationẽ portantes manipulos
suos. Postea ponat stolã sup
collũ ⁊ sup pectus i modũ cru
cis dicens. Indue me dñe sto-
la glie: iocũditatẽ et exultatio
nẽ thesaurisat sup me. Induẽ
do se casula. Indue me dñe
veste nuptiali. Postea incipiat
An. Et introibo ad altare dei.
Ps. Iudica me de⁹ ⁊ discerne
causã. ⁊c. Nota q̃ nõ est in vsu
dicere psal. vel dicit prius ãte
q̃ induat casulã solus: ideo se
quitur. Et introibo ad altare
dei: ad deũ qui letificat iuuẽtu
tẽ meã. Kyriel. Xp̄e el. Kyriel.

Pater noster. Et ne nos. Cõ
fitemini dño qm̃ bonus. Qm̃
in seculũ mia eius. Et ego re⁹
⁊ indignus sacerdos. Cõfiteor
deo oĩpotẽti et beate marie vir
gini et oĩbus sanctis eius ⁊ vo
bis fratres: q: ego miser pctõr
peccaui nimis. mea culpa mea
culpa: mea grauissima culpa.
Ideo dep̃cor te gl'iosissima vir
go maria ⁊ vos oẽs sc̃ti ⁊ sãcte
dei: et vos fratres vt oretis p
me pctõre ad dñm deũ nostrũ
oĩpotẽtẽ vt ipse misereat̃ mei
℟. Misereatur vestri oĩpotẽs
deus. ⁊c. Confiteor. vt supra.
Sacerdos dicat. Amẽ fratres
Per gratiã sãcti spũs paracly
ti: per intercessionẽ btẽ et glo-
riose semp̄q; v̄ginis marie: ⁊
per merita beatorũ apostolorũ
petri et pauli: et oĩm sanctorũ
et sanctarũ misereatur vestri
omnipotens deus. Et dimittat
vobis omia peccata vestra. Li
beret vos ab omni malo: con-
seruet et cõfirmet i omni ope
re bono: et pducat vos ad vitã
eternã amen. Absolutionem
⁊ remissionẽ oĩm pctõr vrõrũ
spaciũ vere penitẽtie ⁊ emẽda-
tionẽ vite gratiam ⁊ consolati
onẽ sancti spũs tribuat vobis
omĩps pius et misericors dñs.
Amen. Deus tu conuersus vi
uificabis nos. Et plebs tua le-
tabit̃ in te. Ostende nobis dñe
misericordiam tuã. Et saluta-
re tuum da nobis. Domine ex-
audi orationem meam. Et cla-

mor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Oremus. Accedat ad altare dicẽs. Aufer a nobis q̃s dñe cũctas iniq̃tates nr̃as: vt ad sancta sctõꝝ mereamur puris mentibus introire. Alia oĩo eleuatis manib⁹. Cõsciẽtias nr̃as q̃s dñe visitãdo purifica: vt veniens iesus christus filius tuus dñs noster cũ oĩbus sanctis paratã sibi in nobis inueniat mãsionẽ Qui tecũ viuit ꝛ regnat ĩ vnitate spiri. Tũc osculet̃ altare. Postea aperiat librũ ꝛ ad locũ vbi est imago crucifixi respiciens cũ deuotione dicat. Adoramus te xp̃e et benedicimus tibi: quia per crucem tuã redemisti mundum. ℣. Omnis terra adoret te deus ꝛ psallat tibi psalmũ dicat nomini tuo. Oremus. Perpetua quesum⁹ domine pace custodi: quos per lignũ sancte crucis redimere dignat⁹ es saluator mũdi. Qui cũ deo patre ꝛ spũ sctõ viuis ꝛ regnas. ꝛc. Et osculet̃ pedes crucifixi postea dicat. Adiutorium nostrũ in nomine domini. Sit nomen domini benedictum. ꝛc. Et dicat itroitum et cetera ꝑ ordinẽ ante euãgeliũ Vbi benedicitur īcensum clericus dicat Benedicite. Sacerdos Dominus. Ab illo sancti ficeris in cui⁹ honore cremari. In noĩe patris. Benedictio ad legẽdum euangelium. Diaconus Iube dñe benedicere. Sacerdos. Dñs sit in corde tuo et in labijs tuis ad pnũciãdũ sanctum euãgeliũ pacis. In noĩe patris et filij et spiritus sancti Amẽ. Dicto offertorio iunctis manibus dicat sacerdos. Quid retribuã dño ꝓ oĩbus que retribuit michi. Et tenẽdo calicẽ dicat Calicẽ salutaris accipiã: et nomen dñi inuocabo. Tunc duabus manibus eleuãs calicẽ cũ patena / hostia / et corporalis desuper dicat. Suscipe sctã trinitas hanc oblationẽ quam tibi offerimus in memoriã incarnationis / natiuitatis / passiõis resurrectionis / ꝛ ascẽsionis domini nostri iesu xp̃i. Et in memoriam beate et gloriose semꝑ virginis dei genitricis marie: ꝛ oĩm sanctoꝝ qui tibi placuerunt ab origine mundi vt illis ꝓficiat ad honorem: nobis autem ad salutẽ: et vt illi oẽs pro nobis intercedere dignent̃ in celis: quorum memoriã agimus in terris. Per eũdem christum dominum nostrũ. Amẽ. Tũc deposita patena et hostia posita ante pedes calicis: ꝛ cooperto calice de corporali iunctis manibus dicat. Ueni insffabilis sanctificator ꝛ sanctifica hoc sacrificiũ in tuo nomine preparatum. In nomie patris ꝛ filij et spũssancti. Deinde facta oblatiõe populi si fiat vadat ad lauandũ man⁹ dicẽs Lauabo inter innocẽtes man⁹ meas. vsq̃ ad finẽ. cũ Gloria

patri. Et lotis manibus ante mediũ altaris inclinato capite ⁊ corpe iũctis manibus dicat.

In spũ humilitatis ⁊ i aĩo cõtrito suscipiamur a te dñe: et sic fiat sacrificiũ nostrũ: vt a te suscipiatur hodie et placeat tibi dñe deus. Postea eleuãs se osculet altare i dextera pte et versa facie ad populũ dicat

Orate p me fratres ⁊ ego p vobis vt meũ pariter ⁊ vestrũ in cõspectu dñi sit acceptũ sacrificiũ. Postea versa facie ad altare dicat orationes secretas: et in fine vltime si dicãtur plures alta voce.

Per oĩa secula seculorũ. Amen. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Sursum corda Habemus ad dñm. Grãs agamus dño deo nostro. Dignũ et iustũ est. Vere dignũ et iustum est equum ⁊ salutare. Nos tibi semp et vbiq̃ gratias agere dñe sancte pater omps eterne deꝰ per xp̃m dñm nostrũ. Per quẽ maiestatẽ tuã laudãt angeli adorãt dñationes ⁊ tremunt potestates. Celi celorũq̃ virtutes ⁊ ac btã seraphin socia exultatione cõcelebrãt. Cũ qbus et nostras voces vt admitti iubeas depcamur supplici cõfessione dicẽtes. Sãctus. Sctũs Sctũs. dñs deꝰ sabaoth. Pleni sant celi ⁊ terra gloria tua. Osanna i excelsis. Benedictꝰ qui venit in noĩe dñi: osanna i excelsis. Et ideo cum angelis et archãgelis cũ tronis ⁊ dñationibꝰ. Cũq̃ oĩ militia celestis exercitꝰ: hymnũ glĩe tue canimus sine fine dicentes. Sctũs sctũs. vt s. De sancta trinitate

Eterne deus. Qui cum vnigenito filio tuo ⁊ spũ sancto vnꝰ es deus: vnus es dñs. Non in vnius singularitate psone: sed i vniꝰ trinitate substãtie. Qđ enim de tua gloria reuelãte te credimꝰ: hoc de filio tuo hoc de spũ sancto sine differentia discretionis sentimus: vt in confessiõe vere sempiterneq̃ deitatis et in psonis proprietas: et in essentia vnitas: et in maiestate adoret equalitas. Quã laudant angeli atq̃ archãgeli cherubin quoq̃ seraphin q̃ nõ cessãt clamare iugit vna voce dicẽtes. Sctũs. De sctã cruce.

Eterne deus. Qui salutẽ humani generis i ligno crucis cõstituisti: vt vnde mors oriebat inde vita resurgeret. ⁊ q̃ in ligno vincebat: in ligno quoq̃ vinceret. Per xp̃m dñm nr̃z. Per quẽ maiestatẽ. De btã maria.

Eterne deꝰ. Et te i veneratione btẽ et gl'iose sempq̃ virginis marie exultãtibꝰ animis laudare bñdicere et pdicare. Que et vnigenitũ tuũ scti spũs obumbratiõe cõcepit: ⁊ vginitatis gl'ia pmanẽte huic mundo lumẽ eternũ effudit iesuz xp̃m dñm nr̃m. Per quẽ. Junctis manibus se iclinet ante altare

Te igitur clemētissime pater ꝑ iesum xp̄m filiū tuū dn̄m nostrum supplices rogam⁹ ac petim⁹ vti accepta habeas. Osculet altare i dextera pte. Et bn̄dicas. Hec ✠ dona. Hec ✠ munera. Hec ✠ sctā sacrificia illibata. Eleuat manib⁹ ⁊ expā In primis q̄ tibi (sis dicat. offerim⁹ ꝓ ecclesia tua sancta catholica: quā pacificare: custodire: adunare: ⁊ regere digneris toto orbe terrarū: vna cū famulo tuo papa nostro: ⁊ antistite nr̄o ⁊ rege nr̄o: ⁊ oib⁹ orthodoxis atq₃ catholice et apostolice fidei cultoribus. Memēto dn̄e famulorū famularūq₃ tuarum Reminiscat viuorū: eorū maxime ꝓ q̄bus tenet orare. Et oīū circūstātiū atq₃ oīm fidelium xp̄ianorū: quorum tibi fides cognita ē ⁊ nota deuotio: ꝓ q̄b⁹ tibi offerim⁹ vel q̄ tibi offerūt hoc sacrificiū laudis ꝓ se suisq₃ oibus ꝓ redēptione aiarum suarū ꝓ spe salutis ⁊ icolumitatis sue: tibiq₃ reddūt vota sua eterno deo viuo et vero. Parū flectat genua. Cōmunicātes ⁊ memoriā venerātes. In p̄mis gl'iose semperq₃ v̄ginis marie genitricis dei ⁊ dn̄i nostri iesu xp̄i. Sz ⁊ btōrū aplorū ac martyrū tuorū. Petri Pauli Andree Iacobi Iohānis Thome Iacobi Philippi Bartholomei Matthei Symōis ⁊ Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Grisogoni Iohannis et Pauli Cosme et Damiani. Et oīū sctōrū tuorū. Quorū meritis precibusq₃ cōcedas: vt in oibus ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eundē xp̄m dn̄m. Extēdat manus sup sacrificiū dicēs. Hanc igit̄ oblationē seruitutis nr̄e: sed et cūcte familie tue q̄s dn̄e vt placat⁹ accipias: diesq₃ nostros i tua pace disponas: atq₃ ab et̄na dānatiōe nos eripias ⁊ i electorū tuorū iubeas grege nūerari. Per xp̄m dn̄m nostrū Amē. Quā oblationē tu de⁹ i oib⁹ q̄s. Bene ✠ dictā Ascri ✠ ptā Ra ✠ tā rationabilē: acceptabilēq₃ facere digneris vt nobi corpus ✠ p⁹ ⁊ san ✠ guis Eleuet manus ⁊ iungat sursū Fiat dilectissimi filij tui dn̄i

nr̃i iesu xp̃i. Tergat man⁹ ad
corpalia ⁊ accipiẽs panẽ dicat.
Qui pridie q̃z pateref accepit
panẽ i sctãs ac venerabiles ma
n⁹ suas: ⁊ eleuatis oclis i celũ
ad te deũ patrẽ suũ oipotẽtẽ ti
bi grãs agens. Bñ ✠ dixit: fre
git: deditq̃z discipulis suis di-
cẽs: accipite ⁊ mãducate ex hoc
oẽs. Hoc est eni corpus meũ.
Eleuet hostiã ⁊ ostẽdat pplo: ⁊
post reponat i loco suo ⁊ iclinet
Deinde discooperiãt calicẽ ⁊ ac
cipiat in manus dicẽs. Simi
li modo postea q̃z cenatuz est:
accipiens ⁊ hũc preclarũ calicẽ
in sctõs ac venerabiles man⁹
suas: itẽ tibi grãs agẽs. Bene
✠ dixit: deditq̃z discipulis suis
dicẽs. Accipite et bibite ex hoc
oẽs. Hic est eni calix sanguis
mei noui ⁊ eterni testamenti:
mysteriũ fidei qui p vobis ⁊ p
multis effundef in remissionẽ
pctõr. Eleuet calicẽ ostẽdẽdo
populo et dicat Hec quotienscũ
q̃z feceritis i mei memoriã fa-
cietis. Reponat calicẽ in loco
suo et cooperiat de corporali et
se inclinet. Deinde extẽdat bra
chia quasi, faciens de se crucem
dicẽs. Unde ⁊ memores domie
nos tui serui: sz ⁊ plebs tua sã-
cta eiusdez xp̃i filij tui dñi dei
nostri tã beate passionis necnõ
⁊ ab inferis resurrectionis: sz
⁊ i celos gl'iose ascẽsionis offe-
rimus pclare maiestati tue de
tuis donis ac datis. Retrahat
brachia ⁊ faciat tres cruces sr̃

sacrificiũ totũ. Hostiã ✠ purã
Hostiã ✠ sanctã Hostiã ✠ im
maculatã. supra hostiã panis.
Panẽ san ✠ ctum vite eterne
supra calicẽ. Et calicẽ sa ✠ lu
tis ppetue. Inclinet manus
supra sacrificiũ eleuãs oculos
sursum. Supra que propicio
ac sereno vultu respicere di-
gneris ⁊ accepta habere. sicuti
accepta habere dignatus es
mũera pueri tui iusti abel ⁊ sa
crificiũ patriarche nr̃i abrahe
⁊ qd̃ tibi obtulit sũmus sacer-
dos tuus melchisedech sanctũ
sacrificiũ: imaculatã hostiam.
Cãcellatis manibus se iclinet
versus sacrificiũ dicẽs. Sup-
plices te rogam⁹ oĩps de⁹ iube
hec pferri p manus sancti an-
geli tui in sublime altare tuũ i
cõspectu diuine maiestatis tue
vt quotquot ex hac altaris pti
cipatione. Eleuet se et osculef
altare. Sacrosãctũ filij tui cor
✠ pus ⁊ san ✠ guinẽ sumpse-
rimus oi bñdictiõe celesti grã
repleamur. Per eũdẽ xp̃m do-
minũ nr̃m. Hic signet se. Me
mẽto etiã famulor famularũ-
q̃z tuarũ q̃ nos precesserunt cũ
signo fidei ⁊ dormiunt in sõno
pacis. Reminiscãtur defuncto
rũ eor precipue p quib⁹ tene
tur orare. Deinde dicat. Ipsis
dñe ⁊ omnibus in xp̃o quiescẽti-
b⁹ locum refrigerij lucis et pa
cis vt indulgeas deprecamur.
Per eundem christum domi-
num nostrum. Amen. Percu-

tiat pectus semel vel ter dicēs
Nobis quoq[ue] pctōribus famu
lis tuis de multitudine misera
tionū tuarū sperātibus ptem
aliquā [et] societatem donare di
gneris cū sāctis tuis apostolis
et martyribus: cum Iohāne
Stephano Mathia Barna-
ba Ignatio Alexādro Mar
cellino Petro Felicitate
Perpetua Agatha Lucia
Agnete Cecilia Anastasia
Et cū oibus sanctis tuis. In
tra quoq[ue] nos cōsortiū nō esti-
mator meriti: sed venie q̄s lar
gitor admitte. Per xp̄m dn̄m
nostrū. amē. Per quē hec oia
dn̄e semp bona creas. Sācti-
✠ficas: viui✠ficas: bene✠
dicis. Detegat calicē [et] accipi-
at hostiā cū duobus digitis [et] de
ea faciat tres cruces supra ca-
licē. Dein duas inter calicē et
se dicēs. Et prestas nobis per
✠ipsum: [et] cū ✠ ipso: et in ✠
ipo est tibi deo pr̄i ✠ omīpotēti
in vnitate ✠ spūssancti omnis
honor et gloria. Tūc ostendat
cū manu dextera hostiā pplo:
qua posita ante pedē calicis co
operiat calicē de corporali [et] ex
pāsis manibus dicat. Per oia
secula seculor. Amē. Oremus
Preceptis salutaribus moni
ti [et] diuina institutiōe formati,
audem⁹ dicere. Pater noster q̄
es in celis sctificet nomē tuū:
Adueniat regnū tuū. Fiat vo
lūtas tua: sicut i celo [et] i terra.
Panē nostrum quotidianū da
nobis hodie. Et dimitte nobis
debita nr̄a: sicut [et] nos dimitti
mus debitoribus nr̄is. Et ne
nos inducas in tētationē. Re.
Sed libera nos a malo. Acci-
piat patenā iter digitū indicē
et mediū: [et] eleuās dicat. Amē
Libera nos q̄s dn̄e ab oibus
malis preteritis/presentibus [et]
[et] futuris: et intercedēte beata
et gloriosa semp[er] virgine dei
genitrice maria [et] beatis apl'is
tuis. Tāgat de patena pedem
calicis dicēdo. Petro mediū
Paulo, sup calicē. Et ādrea
ad os suum. cum omnibus sā-
ctis: ad oculos: et se signet de
ipsa dicens. Da ppicius pacē
in diebus nostris: vt ope mi̇e
tue adiuti: et a pctō simus sē-
per liberi: et ab omni perturba
tione securi. Dimissa patena [et]
discooperto calice: accipiat ho
stiā et frangat in tres partes:
quarum vna sit multo maior
aliis dicens. Per eundem do-
minum nostrum iesum christū
filium tuum: qui tecum viuit
et regnat in vnitate spiritus
sancti deus. Alta voce.
Per oia secula seculorum
Amen. Faciat tres cruces de
pua pte hostie quam tenet in
dextera super calicem dicens.
Pax dn̄i sit semp vobiscum.
Et cum spū tuo. Agnus dei
qui tollis peccata mūdi: mise-
rere nobis. Agnus dei qui tol
lis peccata mūdi: miserere no
bis. Agnus dei q̄ tollis pctā

mũdi dona nobis pacẽ. In missa de defũctis dr. Agnꝰ dei q̄ tollis pctã mũdi dona eis reqẽ. Agnꝰ dei q̄ tollis pctã mũdi dona eis requiẽ. Agnꝰ dei qui tollis pctã mũdi dona eis reqẽ sẽpiternã. Ponat partẽ hostie de q̄ fecit cruces ĩ calicẽ dicẽs.

Hec sacrosctã cõmixtio corporis ꝛ sanguinis dñi nr̄i iesu xp̄i fiat mihi ꝛ oĩbꝰ sumẽtibꝰ salꝰ mẽtis ꝛ corporis ꝛ ad vitã eternã capescẽdã ꝑparatio salutaris Per xp̄m dñm nr̄m. Amẽ. Postea osculato corpe xpi det osculũ ad pacẽ: nisi fiat de defũctis dicẽs. Pax tibi frater et eccl'ie sctẽ dei. Oꝛo ad patrem.

Dñe sctẽ pater oĩps eterne deus da michi hoc sacrũ corpꝰ et sanguinẽ filij tui dñi nostri iesu xp̄i ita digne sumere vt merear ꝑ hoc remissionẽ oĩm peccatorũ meoꝝ accipere et vitã eternã habere: ꝛ a tuo spũ sctõ repleri ꝛ custodiri. Qui vi. ꝛ regnas deus. Per oĩa s. s. Amẽ.

Oꝛo sancti augustini ad filiũ.

Domine iesu christe fili dei viui q̄ ex volũtate pr̄is cooperãte spũ sctõ ꝑ mortẽ tuã mũdũ viuificasti: libera me ꝑ hoc sacrũ corpus ꝛ sanguinẽ tuũ a cũctis iniq̃tatibꝰ meis: ꝛ ab vniuersis malis meis ꝛ fac me tuis sempꝛ obedire mãdatis: et a te nũq̃ in ꝑpetuũ permittas separari saluatoꝛ mundi. Qui cũ eodẽ patre et spũ sctõ viuis et regnas deus per oĩa secula scloꝝ. Amẽ. Inclinet se sumẽdo hostiã panis dicens. Corpus dñi nr̄i iesu xp̄i custodiat me ꝛ ꝑducat ad vitã eternã. Sumẽdo calicẽ. Corpꝰ ꝛ sãguis dñi nr̄i iesu xp̄i custodiat me ꝛ perducat ad vitã eternã. Sumat vinũ et aquam in calice dicens.

Quod oꝛe sumpsimꝰ dñe pura mẽte capiamꝰ ꝛ de hoc munere tẽporali fiat nobis remediũ in vitã eternã. amẽ. Agimꝰ tibi grãs oĩps deꝰ ꝓ vniuersis bñficijs tuis. Qui vi. ꝛ reg. deꝰ ꝑ oĩa secula scloꝝ. amẽ. Nunc dimit. totꝰ ps. ꝛ gl'ia iuxta deuotionẽ tũc dicat cõionẽ: ꝛ post cõionẽ in fine misse. Dñs vobis. Et cũ s. t. Ite missa est. Si dictũ fuerit Gl'ia ĩ excelsis. Si non: dicat Bñdicamꝰ dño. In missa de defunctis. Requiescãt ĩ pace. Amẽ. Adiutoriũ nostrũ in noĩe dñi. Qui fecit celũ ꝛ terrã. Sit nomẽ dñi benedictũ. Ex hoc nũc ꝛ vsq̃ ĩ scl'z.

Benedicat vos oĩps deꝰ pater et filius et spũs sctũs. Amen.

Prostratus ante altare dicat.

Placeat tibi sctã trinitas obsequiũ seruitutis mee: ꝛ presta vt hoc sacrificiũ laudis qd oculis tue maiestatis indignꝰ obtuli tibi sit acceptabile: michi quoq̃ ꝛ oĩbꝰ ꝓ q̄bꝰ illud obtuli sit te miserãte ꝓpiciabile in vitã eternã. Per xp̄m. Erigat se casula ꝛ dicat. Dñs vobis. Et cũ spũ tuo. Initiũ sctĩ euãgelij scdm iohãnem. Gl'ia tibi dñe.

In pricipio erat vbū. In fine
Te invocamus: te adoramus:
te laudamus: o beata trinitas.
Sit nomen dñi benedictum.
Ex hoc nūc & vsq; i sclm. Oro.
Protector i te sperātium
deus: sine quo nichil est va
lidum/ nichil sctm: multiplica
sup nos mīam tuā: vt te recto
re/ te duce sic trāseam⁹ p bona
tēporalia vt nō amittam⁹ eter
na. Per xpm dñz nrm. Amen
Vel dicat etiā alias orationes
iuxta deuotionem. Et in fine.
Dñs vobiscū. Et cū spū tuo.
Benedicam⁹ dño. Deo grās.
Bñdicite. Dñs. A subitanea
et improuisa morte: et a dāna
tione ppetua liberet vos pater
et filius et spūs sctūs. Amen.
Sequitur submissa voce. Añ.
Triū pueroꝝ cantem⁹ hymnū
quē cātabāt i camino ignis be
nedicētes dñm. ps. Bñdicite
sacerdotes dñi dño. vsq; ad fi
nem. ps. Laudate dñm i sctis.
vsq; i fi. Añ. Triū pueroꝝ. vẜ.
Deus q̄ trib⁹ pueris Oro.
mitigasti flāmas ignīū
cōcede ppici⁹: vt nos famulos
tuos non exurat flāma vitioꝝ.
Ure igne. Sūpta sacramēta
Purificent nos q̄s. vẜ. inter
orationes cōes & alias iuxta de
uotionem. Postcōmunionem
de penitētib⁹ omissa suo loco.
Gloria i excelsis deo. Et in
terra pax hoibus bone vo
luntatis. Laudamus te. Bene
dicimus te. Adoramus te. Glo
rificamus te. Gratias agim⁹
tibi ppter magnā gl'iam tuā.
Dñe deus rex celestis deus pa
ter oipotēs. Dñe fili vnigeni
te iesu christe. Spūs & alme or
phanoꝝ paraclyte. Dñe deus
agnus dei fili⁹ patris. Primo
genitus marie virgīs matris.
Qui tollis peccata mūdi mise
rere nobis. Qui tollis peccata
mundi suscipe deprecationem
nostrā. Ad marie gl'iam. Qui
sedes ad dexterā pris miserere
nobis. Qm̄ tu solus sctūs. Ma
riam sctificās. Tu solus dñs.
Mariā gubernās. Tu sol⁹ altis
sim⁹. Mariā coronās. Jesu xpe.
Cū sctō spū. In gl'ia dei patris
Amen. Nota q̄ ista que rubro
descripta sunt dñr dieb⁹ sabba.
quādo celebrat̄ de beata maria.
Credo in vnū deū. Patrē
oipotentē. Factorē celi et
terre. Visibiliū oim & invisibi
liū. Et in vnū dñm iesum xpm
filiū dei vnigenitū. Et ex patre
natū ante oia secla. Deū de deo
lumen de lumine: deum verum
de deo vero. Genitum non fa
ctum cōsubstātialem patri per
quem oia facta sunt. Qui pro
pter nos hoies et propter no
stram salutem descendit de ce
lis. Et incarnatus est de spiri
tu sancto ex maria virgine: et
homo fact⁹ est. Crucifixus etiā
pro nobis sub poncio pylato:
passus & sepultus est. Et resur
rexit tertia die scdm scriptu
ras. Et ascendit in celum sedet

ad dexteram patris. Et iterum venturus est cum gloria iudica re vivos et mortuos. Cuius regni non erit finis. Et in spiritum sanctum dñm et vivificantem. Qui ex p̃re filioq; procedit. Qui cũ patre et filio simul adoratur et cõglorificatur. Qui locutus est per prophetas. Et vnam sanctam catholicam et apostolicã ecclĩam. Cõfiteor vnum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionẽ mortuorum. Et vitã venturi seculi. Amen.

Gloria in excelsis deo dicitur quotiẽs fit de sanctis. ix. lec. extra. lxx. et. xl. et quotiẽs fit missa de trinitate: de spũ sancto: de eucharistia: de beata maria et de patrono ecclie extrã. lxx. non dicitur in die innocẽtium nisi sit die dñica. Diebus dñicis per totũ annum extra. lxx. et. xl. aduentum dr. Item infra octa. qualscũq;. A. lxx. vsq; ad pascha non dr: nisi i festo anũciationis: purificationis: et ĩ vig. pasche: et silr ĩ vig. pẽth.

Credo dicit in oĩb⁹ dieb⁹ dñicis de quocunq; fiat missa/ preterq̃ de defunctis. In festis dei et beate marie et per oct. dicit. Silr in festis crucis: corone domini: aplõrum: patroni: dedicationis ecclie: in festis sancti dionysii: et per octa. Item in quocũq; festo dicit per octa. etiã si ratione festi dicatur. In missis familiarib⁹ de trinitate: de spiritu sancto: de eucharistia: de oĩb⁹ sctis dicitur/ et in festo magdalene. In festis marci luce et cathedre sancti petri nõ dr. Dicit aũt in festis iohãnis ante portã latinã et petri ad vincula. In festis pro ioha. bapti. michaelis: nec ĩ festo cuiuscũq; martyris cõfessoris aut virgis: nisi sit patronus ecclie non dr.

Missa sãcti rochi Introit⁹.

Congratulamini oẽs ĩ domino diem festũ beati rochi cõmemorãtes: in cui⁹ cõmemoratiõe letatur ecclia: plebs exultat: et angeli dulcia dant melodia dicẽtes: gloria tibi domine qui talem virum in confessorem elegisti. ps. Beati immaculati in via qui ambulant in lege dñi. Gloria. Collecta.

Deus qui es gloriosus in gloria sanctorum et cũctis ad eorum patrocinia confugientibus sue petitionis salutarem prestas effectum/ cõcede plebi tue: vt intercedẽte beato rocho confessore tuo: que eius celebritate deuote se exhibet a lãguore epydimie quã in suo corpore (pro tui nois gloria) passus est sit liberata: et tuo nomini semper sit deuota. Per dominum no. Epistola ad Thimotheum.

Carissime. Memor esto dominũ iesum xpm resurrexisse a mortuis ex semie dauid scd3 euãgelium meũ in quo laboro vsq; ad vincula: quasi male operatus: sed verbũ dei non est alligatũ. Ideo oĩa sustineo

ꝓpter electos: vt ⁊ ipi salutem cōsequātur q̄ in xp̄o iesu cū gloria celesti tu aūt assecutus es meā doctrinā/ institutionē/ ꝓpositū/ fidē/ lōganimitatē/ dilectionē/ patiētiā/ persecutiones passiones: qualia michi facta sunt antiochie/ yconio/ lystris quales persecutiones sustinui et ex oīb⁹ eripuit me dn̄s. Et oēs qui volūt pie viuere in xp̄o iesu/ persecutiones patiuntur. ℟. Tibi pio sācto rocho honor sit ⁊ gloria: te deprecātes apud celestem numen tuis precibus a morbo epydimie saluos reddis. ℣. Fac q̄s beate roche confessor xp̄i: vt apud deum preces nostre non sint vane: et nobis aeris tēperiem cōcede: et in fine tecū in celis cōgratulemur. Alleluya. O beate cōfessor roche q̄m magna apud deum sunt merita tua: quib⁹ credim⁹ nos morbo epydimie posse liberari et aeris tēperiē cōcedi. Prosa.

Cessat morb⁹ cessat pestis altari edificato. Sācte roche xp̄i testis ꝓ nobis deū orato. Vt cesset epydimia qua flagellatur patria. Et cū misericordia currat dei sentētia. Finita miseria hui⁹ labētis seculi. Tecum sim⁹ ī gl'ia: dicam⁹ amen singuli. Scd̄m mattheum.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Vigilate q: nescitis qua hora dn̄s vester venturus sit. Illud aūt scitote q: si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset/ vigilaret vtiq; ⁊ non sineret perfodi domū suā. Ideo ⁊ vos estote parati: q: qua hora nescitis fili⁹ hoīs ventur⁹ est. Quis putas est fidelis seru⁹ et prudēs quē constituit dn̄s sup familiam suā: vt det illis cibū in tēpore? Beatus ille seruus quem cū venerit dn̄s ei⁹ inuenerit sic facientem. Amen dico vobis: sup oīa bona sua cōstituet eū. Offerto.

Te beatum rochum xp̄i cōfessorem exoratū facim⁹: et preces ad te patrē nostrum dirigim⁹: vt tua intercessione a languorib⁹ epydimie saluemur: aeris tēperiem potiamur. Secreta.

Parce nobis dn̄e ⁊ flagella ire tue q̄ peccata nostra merētur precib⁹ et meritis beatissimi confessoris tui rochi nobis misericorditer auerte. Per dn̄m. Cōio. O q̄m magnificum est nomen tuū beate roche: qui tuis intercessionib⁹ lāguētium multitudinem nosti saluare: et tuū nomen gl'iosum cōmemorātib⁹ oīb⁹ te ꝓpiciū exhibere: veni ⁊ salua nos a morbo epydimie: ⁊ aeris tēperiem nobis cōcede. Postcōmunionem.

Presta quesumus oīpotēs deus: vt qui celestia sacramenta percepimus/ intercedente beato rocho cōfessore tuo per hec contra oīa aduersa mundi muniamur: et ab omni morbo et peste/ ac subitanea morte liberemur. Per dominum nost.

Speculum sacerdotum.

Speculum sacerdotũ missam celebrare volẽtium. Primo ante missam habenda sunt tria. Intẽtionis discussio. Generalis cõtritio. Et pura cõfessio. Intẽtionis discussio. Ne ꝑpter vanã gl'iam celebret. Ne ꝑpter alicui⁹ persone fauorem Ne ꝑpter lucrum tẽporale. Ne ꝑpter cõsuetudinem. Generalis cõtritio. De omissis que facere debuit. Et de cõmissis corde ꝫ opere. Pura cõfessio Notabiliũ criminũ notorum et ignotorum. In missa sit. Diligẽs circa locum/ id est vt recipere possit vtrũq;. Diligẽtior circa calicem/ ne sit fractus vel reparatus. Diligẽtissim⁹ circa materiam: ne hostia sit corrupta: vinum acetosum: aut desit aqua. In canone sit diligẽtia Magna in signis: vt diligenter faciat. Maior i verbis: vt veraciter dicat. Maxima i intẽtione: vt firma fide cõsecrare intẽdat. In cõsecratione habeat. Diligẽtiã ad cõficiẽdũ corp⁹ xpi. Reuerẽtiam ad tãgẽdum corpus xpi. Deuotionem ad sumẽdum corpus xpi. In tangẽdo corpus xpi sit reuerẽtia. Magna ꝑpter cõtinẽtiam tam excellẽtis corporis xpi. Maior ꝑpter cõtinẽtiã tam excellẽtis aie xpi. Maxima ꝑpter cõtinẽtiã tam excellẽtis diuinitatis xpi. Quid in consecrando intẽdit facere. Deũ per lachrymas colere. Mortem xpi memorare. Totã eccl'iam adiuuare. Quid in consecrãdo intẽdit consequi. Augmẽtum dilectionis. Inseparabilitatẽ vnionis. Acceleratiõem fruitionis. Sit huius oratio in primo et in scdo memẽto. Ne tã indignus minister indigne recipiat tã dignissimũ mysteriũ. Ne tã indeuot⁹ presbyter tam iustissimũ iudicẽ flectat i suũ iudiciũ. Ne tam immũd⁹ hospes tam excellentissimũ hospitẽ a se repellat fetore criminum. Et vt eũ dñs piissim⁹ participem faciat electorum sacerdotum. In pmo memento pro se et pro viuis oret. Vt sint pticipes tãti mysterij. Auditores abiles missarum beneficij. Contẽptores hũiles vanitatũ mũdi. Satisfactores stabiles defectus ꝑpriũ. Et sectatores vigiles diuini beneficij. In scdo memẽto p defunctis oret. Vt p suauissimũ mysteriũ habeãt cõtinuum subsidium. Vt per preces eccl'ie fidelium habeãt suaue a penis refrigeriũ. Vt per hoc nostrum diuinum viaticum habeãt securum reditum ad sanctorum cõsortium. Post missam sit summa gratiarũ actio. De tãto pane suauissimo angelorum creatore creaturarum recepto. De tãto cibo perpetuo oim sanctorum creatore creaturarum recepto. De tãto viatico proficuo xpi electorum creatore creaturarum recepto.

F I N I S.

In vigilia sancti andree apli. Ad vs super pos feria. ant. Beati pacifici. cum ceteris. Cpm. Ibant. ℟. Homo dei ducebatur vt crucifigerēt eū: popul⁹ aūt clamabat voce magna dicens. Innocēs ei⁹ sanguis sine causa dānatur. ℣. Cūq; carnifices ducerēt eū vt crucifigerēt: fact⁹ est cōcursus populoꝝ clamātium et dicētium. Innocēs. Gloria. Inno. Hy⁹ Annue xpe. ℣. In oēm terrā. quere in cōi aploꝝ. Ad magt ān. Ambulās iesus iuxta mare galilee vidit petrū et ādreā fratrē ei⁹/ et ait illis: venite post me: faciā vos fieri piscatores hoim. at illi relictis rhetibus ⁊ naui secuti sunt eū. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Quesumus oīpotēs deus vt beat⁹ andreas apstol⁹ tuū pro nobis imploret auxiliū vt a nostris reatibus absoluti: a cūctis etiam periculis eruamur. Per dñz. ¶ Nota q̄ i oib⁹ festis q̄ fiūt infra aduētū dñi fit mēo. de aduē. ad vs et ad matut. p ant. addiē ptinē. In die sancti andree ad matut. inuit. Xpm regē regū adorem⁹ dñm Qui martyrio crucis beatū glorificauit andreā aplm. ps. Venite. hy⁹ Annue. In pmo noc. ān. Vidit dñs petrū et andreā et vocauit eos. ps Celi enar. fo. v. ān. Venite post me dicit dñs faciā vos fieri piscatores hoiz. ps. Benedixisti. fo. x. ā Relictis rhetibus suis secuti sunt dñm redēptorem. ps. Eructauit. fo. xiiii. ℣ In oēm ter. Lectio. i.

Proconsul itaq; egeas patras ciuitatem ingressus cepit cōpellere credētes in xpo ad sacrificia idoloꝝ. Cui occurrēs sctūs andreas dixit. Oportebat vt tu q̄ iudex hoim esse cōprobaris/ iudicem tuum qui in celis est cognosceres: et agnitū coleres: et colēdo eū qui verus deus est/ ab his qui veri dñi non sunt aīm reuocares. ℟ Dum perambularet dñs iuxta mare secus littus galilee: vidit petrū et andream rhetia mittētes in mare vocauit eos dicēs. Venite post me faciā vos piscatores hoim. ℣⁹ Erāt eñ piscatores et ait illis. Venite. Lectio. ii.

Egeas dixit. Ista supersticiosa sunt ⁊ vana verba. Nam dum predicaret iesus vester iudei illū crucis patibulo affixerunt. Cui andreas dixit. O si velles scire mysterium crucis q̄ rationabili charitate auctor humani gñris pro restauratione nostra hoc crucis patibulum nō inuit⁹ sed spōte suscepit. ℟. Mox vt vocē dñi predicantis audiuit beat⁹ andreas relict/ rhetib⁹ quoꝝ vsu actuq; viuebat. Eterne vite secut⁹ est premij largitorē. ℣⁹ Andreas xpi famulus dignus deo aplus germanus petri et in passione socius. Eterne. Lectio tertia.

EGeas dixit. Mysterium
non põt dici ſ3 ſuppliciũ.
Andreas rñdit. Jp̃m ſuppliciũ
myſteriũ reſtaurationis hũane
ſi patiẽter audias cõprobabis.
Egeas dixit. Ego patienter te
audiã: ſed tu ſi me obtẽperãter
nõ audieris / ip̃m crucis myſte-
riũ qđ laudas in teip̃m retor-
quebo. ℟. Homo dei. q̃re ſupra
in veſpis. In. ij. noc. ã. Doctor
bon⁹ et amic⁹ dei andreas du-
citur ad crucẽ: aſpiciẽs a longe
vidit crucẽ: ſalue crux q̃ in cor-
pore xp̃i dedicata es. ps. Oẽs gẽ
tes. fo. xviij. ã. O bona crux diu
deſiderata ⁊ cõcupiſcẽti animo
preparata: ſuſcipe diſcipulum
ei⁹ qui pẽpẽdit in te. ps. Exau
di de⁹ depre. fo. xviij. ãn. Acci
pe me ab hoib⁹ et redde me ma
giſtro meo: vt p te me recipiat
qui per te me redemit / o bona
crux. ps. Exaudi de⁹ orationem
meam cũ deprecor. fol. xviij. ℣.
Cõſtitues eos. Lectio quarta.
ANdreas reſpondit. Ego ſi
crucis patibulum expaue
ſcerem / crucis gl'iam nõ predi-
carem. Egeas dixit. Inſanus
ſermo tu⁹ predicat gl'iam ſup-
plicij: q2 per audaciã penã non
times mortis. ℟. Doctor bon⁹
et amicus dei andreas ducitur
ad crucem: aſpiciẽs a longe vi-
dit crucem. Salue crux ſuſci-
pe diſcipulum ei⁹ qui pẽpẽdit
in te magiſter meus chriſtus.
℣. Salue crux que in corpore
chriſti dedicata es: et ex mẽbris
eius tãq̃ margaritis ornata.
Salue crux. Lectio quinta.
ANdreas rñdit. Non p au
daciã ſed p fidẽ penã non
timeo mortis. Mors eñ iuſtor
precioſa eſt / mors ꝟo o pctõr peſ
ſima: et ideo audire te volo cru
cis myſteriũ ac agnitũ forſitã
credas: et credẽs ad reſtaura-
tionem tue aĩe quocũq3 pacto
ptingas. ℟. O bona crux que de
corem et pulchritudinẽ de mẽ-
bris dñi ſuſcepiſti. Accipe me
ab hoib⁹ et redde me magiſtro
meo: vt p te me recipiat q̃ per
te me redemit. ℣. Salue crux
que in corpore xp̃i dedicata es /
et ex mẽbris ei⁹ tanq̃ marga-
ritis ornata. Accipe. Lect. vj.
EGeas dixit. Iſta verba il-
lis narrare potes qui tibi
credũt: michi aũt niſi in hoc cõ
ſentias vt ſacrificiũ dijs oipo-
tentib⁹ offeras / in ipſa te cruce
quã laudas fatigatũ affigi pre
cipiã. Andreas reſpõdit. Oipo
tenti deo qui vnus et verus eſt
ego omni die ſacrifico. ℟. Ora
uit ſanct⁹ andreas dum reſpi-
ceret celos voce magna clama
uit ⁊ dixit: tu es de⁹ me⁹ quem
vidi. Ne me patiaris ab impio
iudice deponi: q2 virtutem ſan-
cte crucis agnoui. ℣. Tu es ma
giſter meus chriſte quem dile-
xi quẽ cognoui quem confeſſus
ſum: tantummodo in iſta voce
me exaudi. Ne. In. iij. noc. ãn.
O bona crux que decorem ⁊ pul-
chritudinem de mẽbris domi-

ni suscepisti diu desiderata et tandem cōcupiscēti aio preparata. ps. Cōfitebimur. fo. cxij. a. Videns andreas crucem cū gaudio dicebat: q2 amator tu9 semp fui et desideraui amplecti te o bona crux. ps. Dn̄s reg. exul. fol. xix. an. Dilexit andream dn̄s in odorē suauitatis dū pēderet in cruce. ps. Dn̄s reg. irasc. fo. xx. ℣. Dedisti hereditatem ti. Lectio. vij. Scd̄m matth. iiij.

In illo tēpore. Ambulās iesus iuxta mare galilee/ vidit duos fratres: symonem qui vocat petr9: et andreā fratrem ei9 mittētes rhetia sua i mare. Erāt enim piscatores. Et reliqua. Omelia beati grego. pape.

Audistis fratres carissimi q2 ad vni9 iussionis vocem petrus et andreas relictis rhetib9 secuti sunt redēptorem. Nulla vo hūc facere adhuc miracula viderant: nichil ab eo de premio eterne retributionis audierāt: et tn̄ ad vnum dn̄i preceptum hoc quod possidere videbantur obliti sunt. ℟. Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credētem sed cōtradicentem michi. Qui ambulant vias non bonas sed post peccata sua. ℣. Deus vltionum dn̄s deus vltionum libere egit: exaltare qui iudicas terram redde retributiōem superbis. Qui ambulant. Lectio octaua.

Quanta nos ei9 miracula videmus: quot flagellis affligimur: q̄tis minarū asperitatib9 deterremur: et tn̄ vocātem sequi cōtēnimus. In celo iam sedet q̄ de cōuersiōe nos admonet. Iam iugo fidei gl'iam strauit: iam ruinis ei9 crebrescētib9 districti sui iudicij diem ppinquātē denūciat: et tn̄ superba mēs nr̄a nō vult hoc sponte deserere qđ quottidie pdit i vita. ℟. Dilexit andreā dn̄s i odorem suauitatis dū pēderet i cruce dignū sibi cōputauit martyrem quē vocauit aplm̄ dū esset in mari. Et ideo amic9 dei appellat9 est. ℣. Vir iste in pplo suo mitissim9 apparuit sctitate aūt et gr̄a plen9. Et. Lec. ix.

Quid ergo fratres carissimi quid in ei9 iudicio dicturi sum9 qui ab amore presentis scl'i nec preceptis flectimur nec verberib9 emēdamur. Sed fortasse aliq̄s tacitis sibi cogitationib9 dicat ad vocem dominicā vterq3 iste piscator q̄d aut q̄tum dimisit q̄ pene nichil habuit: s3 hac in re fratres carissimi affectū debem9 poti9 pensare q̄ censum. ℟. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit sanctitate aūt et gr̄a plen9 iste est q̄ assidue orat Pro populo et pro ciuitate ista. ℣. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt michi: ego autem orabam. Pro populo. Gl'ia patri. Pro. ℣. Te deū. fo. xlix. ℣. Sacer. Annunciauerūt opera dei. ℟. Et facta eius intellexerūt. In laud. an.

Salue crux preciosa: suscipe discipulũ ei⁹ qui pepẽdit in te magister me⁹ xps. An. Cõcede nobis hoiem iustũ reddde nobis hoiem sanctũ: ne interficias hoiem deo carum iustum mãsuetum ꝛ piũ. An Biduo viuẽs pẽdebat in cruce pro xpi noie beat⁹ andreas ꝛ docebat pplm. An Beat⁹ andreas orabat dicẽs: dñe rex eťne glorie suscipe me pẽdẽtem in patibulo. ant. Non me permittas dñe famulũ tuũ a te separari: tẽpus est em̃ vt cõmẽdes terre corpus meum. Chm. Jam non estis. Hy⁹ Exultet celum. ℣. Nimis honorati. Ad bñs⁹ ãn. Dñe iesu xpe magister bone suscipe spiritũ meũ in pace: quia iam tempus est vt veniam desiderãs te videre. ps Bñ⁹ fo. xlix. Oratio.

Maiestatem tuã dñe suppliciter exoram⁹ vt sicut ecclie tue beat⁹ ãdreas aplus extitit predicator et rector / ita apud te sit pro nobis intercessor. Per dñm.

Ad ho. añe de lau. ꝛ vlti. ad. ix. Chm ℣ et ℟. de cõi aplorꝫ: et oratio vts. Ad vs sup ps ãn. Jurauit. ps. Dixit dñs. et cete. ad cete. õre in cõi vts. Chm hy⁹ et ℣⁹ sicut in pmis vel. excepto ℟. q: nunq̃ dr ℟. in scdis vespis nisi in. xl. Ad magt ãn. Cũ peruenisset beat⁹ andreas ad locum vbi crux parata erat exclamauit ꝛ dixit: o bona crux diu desiderata ꝛ iam cõcupiscẽti aĩo preparata: secur⁹ et gaudẽs venio ad te vt suscipias me discipulũ ei⁹ qui pepẽdit in te. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vts. Postea fit mẽoria de sancto eligio cõfes. et epo per An Cõfessor. ℣. Ora p nobis beate eligi. Oro. Exaudi dñe. Vel si vis dic propriam sequentem. Oratio.

Concede q̃s dñe fidelibus tuis digne sãcti eligii cõfessoris tui atq; põtificis celebrare mysteria: vt eorꝫ que fideliter exequũtur: et hic experiãtur auxilia / et eternis affectibus apprehẽdãt. Per dñm no.

¶ De sancto eligio totũ de cõi vni⁹ cõfes. et epi: excepta legẽ.

Factum est aũt Lect. i. in dieb⁹ illis postq̃ eligi⁹ cũcta mũdi hui⁹ aduersa cunctosq; labores equanimiter tolerauit: cũ esset annorꝫ ampli⁹ septuaginta cũctis bonis operibus refertus cepit quadam die cum discipulis nouiomo in oppido deambulare. Lectio scda.

Et fortuitu cõspiciẽs eminus ex fronte basilice sancti medardi parietem ex parte dissipatũ: criptisq; im̃inẽtib⁹ ruinã imminẽtẽ instare. L. iii.

Jussit ergo cõtinuo artificem vocari: et parietis in firmitatem ilico cũ liniamẽtis solidare. Cui cũ discipuli dicerẽt. Oportunũ dñe tẽpus expectetur: vt facili⁹ ac solidi⁹ emẽdetur. Ille rñdit. Sinite huc usq; filioli: quoniã si modo non

emēdatur: me iā supstite i corpore non emendabitur. R. iiij.

Ex quo verbo cuncti pene tabefacti atq̃ i languorē versi ceperunt mutuo suspirantes dicere. Nō cōtingat dñe famulis tuis videre que loqueris sed magis annis multis ad ornatū ecclie sue dñs pauperū q̃ presidium beatitudinē tuā hic vernare permittat. R. v.

Nec mora post hec febre corpi īfusa cepit tediari. Tunc certius q̃d diuina prouidentia de sua morte disponeret cōdiscēs iussit conuocari oēs famulos & ministros suos & cepit eis finē dierū suorū palā facere. R. vi.

Deinde vocato balderedo ecclie tornacensis abbate dixit ad eū. Rē tibi frater nō celabo quā certissime foris didici Ego quidē scdm tenorē patrum gradior viam meā: te vero moneo nec vlterius tornacū redire appetas: sed esto cū fratribus tuis degens. Lectio septima.

Nam si illic deinceps accesseris: noui pro certo q̃ viuus inde non redies. Prefatus vero balderedus post mortē vtriusq̃ viri ad predictā vrbem properans irruēte super se turba interemptus est. Lectio octaua.

Igitur cū iā appropinquare resolutionis sue salutarem diem sentiret: congregatis pridie kalendarū decēbrium cunctis famulis ita exorsus est ad eos. Si me vera dilectione amatis: diuina iussa adiplere contendite iesum semp suspirate: precepta eius vēris mentibus figite. Lectio nona.

Si vos mei amatores estis xpi monita sicut & ego amate: incerte conditionis vitā quotidie ancipitē retractate dei tremenda iudicia iugit formidate quales eritis in die iudicij presentandi: sollicita q̃sideratiōe pensate. Cetera oia de cōi vnius epi confes. ix. lect. ¶ De sancta valeria virgie & mar. fit duplū in ecclia parisieñ. scda die mensis decēb. ad pri. vesp. sup pos fe.

In signis vero vale- (An. ria spū sctō repleta: i orationibus et ieiuniis vigilijs q̃ & bonis opibus die ac nocte pmanens: deo se probabilem exhibebat: vt corde & corpore virgo permaneret. An. Audiens autē q̃ dux stephanus sponsus eius veniret ad vrbem lemouicam: et sciens eū grauiter ferre: q̃ votū deo fecerat virginē se pmāsuram: oēs diuitias cepit pauperibus erogare. An. Cum vero ex eius eloq̃o testimonioq̃ multorum didicisset: sponsus eius non eam sibi sociaturam coniugio diutius eam passus non est secum confabulari: sed furore repletus extra ciuitatē duci: et capitalē iussit subire sentētiā. An. Expāsis q̃ manibus in celū orauit ad dominum dicens: domine commendo tibi animam meam: ad decollandum eū du-

coꝝ eo q᷑ dilexi te. aña. Vox de sursum audita est dicens: noli timere valeria q᷑ te expectant angeli vt recipiāt te in claritate que nullo claudit᷑ fine. Cap᷑. Qui gloriat᷑. ℟. O sancta ⁊ mirabilis virgo noīs tui heres q̄ a virilitate dicta valeria: martyrialē coronā prima captasti i galliaꝝ climate. Petim⁹ nūc te serui tui obnixe iugi prece deū Ora ꝓ nobis. ℣. Vt super ne aule mereamur ascribi ciues tua pia gr̄a. Petim⁹. Gloria pr̄i. Ora pro nobis. Hymn⁹

AVe virgo deo digna/ aue martyr valeria tu ꝑcibus dele pia q̄ timet ꝯsciētia. Adesto seruis dn̄a/ iesum xp̄m nobis placa: ⁊ ipetrata venia trahe nos ad supera. Virginitatis filio/ sit salus et bn̄dictio: cū pr̄e ⁊ sācto sp̄ū in sempiterna secula. Amen. ℣. Diffusa. Ad mḡt. añ. Martyr dei laudabilis fide firma ⁊ meritis sancta manēs valeria celi ꝯparat gaudia effuso terris sanguine q̄ nos iuuet sine fine. oro. Oīps sempiterne deus. quere inferi⁹ post añ. de Bn̄dictus. Mēo. de aduen. Ad matu. inuit. Virginalis palme xp̄m adorem⁹ premiū. Pro quo cesa valeria rexit caput proprium. ps. Venite exultemus. Hymn⁹. Aue virgo deo digna. quere supra in vesp. In primo nocturno ant. Natalibus egregia ⁊ moribus valeria de genere gentiliū de spinis vernat lilium. ps. Domine dominus noster. folio. ij. ant. Hec et in ipsis ritibus non gētilis gentilibus iam christo xp̄i nescia viuebat horrens vicia. p. Celi enarrant. folio. v. añ. Mēte presaga ceutus dono preuenta spiritus carne mansit virginea rosa de stirpe spinea. ps. Domini est terra. fo. vij. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea. Lectio prima.

BEata virgo valeria fuit filia leocadij principis ⁊ susanne nobilis matrone. Octauianus siquidē cesar augustus anno quadragesimo scdo imperij sui quo natus est iesus xp̄us dominus noster misit in gallias procuratorē leocadiū q̄ erat ex eius genere: vt describeret galliam: et tributum acciperet in potestatem romanoꝝ. ℟. Victoriosa virgo valeria lemouicis oriūda genere nobili sermonibus pudicis nobilissima. Nōdum iniciata xp̄i mysterijs ꝑmissa ē christo vas electiōis. ℣. Quoniā elegit dominus syon: elegit eam in habitationē sibi. Mondū iniciata christi mysterijs premissa. Lectio secunda.

DEfuncto vero octauiano augusto: tyberi⁹ fili⁹ ei⁹ adoptatus in eiusdē successit imperio: qui supradictum leocadium in principatu cōstituit galliarum. Leocadius igit᷑ cū vxore sua susanna ab vrbe roma veniens: lemouicaꝫ ciuita-

tem que primatum tunc tenebat super ciuitates galliarum: in ea cō stituit sibi sedē. ℟. Predicante beato marciale: credēs baptizata est valeria: et repleta spū sācto. Subuertit ac diruit uniuersa idolorum figmenta. ℣. Simulachra gentiū argentū et aurum opera manuum hominū. Subuertit. Lectio iii.

Quem galli pro principe ducem appellauerūt cōsuetudine lingue sue: qui filiam noīe valeriam ab vxore sua susanna suscepit. Valeria itaque lemouica ciuitate oriunda ex parentibus suis secūdum seculi dignitatē precelsis: sed paganis ritibus implicatis dignitate gñis et morū refulsit. ℟. O quam glorificāda es virgo valeria: que sponsum tuum stephanū respuisti. Dum agno sponso virginū virginitatē tuā vouens adhesisti. ℣. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatem. Dū agno. Gloria. Dū. In secūdo noct. an. Idola cernens deici ex viri apostolici marcial sermonibus se lauit sacris fontibus. ps. Eructauit. fo. xxiii. an. Stephano duci gallie sponsata dotes grē sponso terreno pretulit hinc dira mortis pertulit. ps. Deus nr̄ refu. fo. xxiii. an. Die noctuque dño supplex pro sponso stephano et vitā obtinuit per quē cesa occubuit. ps. Fūdamenta. f. xxvii. ℣. Specie tua. L. iiii.

Nondum enī partes gallie aplorū predicatio illustrarat sed cultus idolorum et demonū ibi erat. Valeria aūt puella licet adhuc pagana tam corporis quam mentis honestate vernabat. pulchra facie: moribus ornata: mente pudica: dulcis eloquio: et acuta ingenio Quis nōdū renata esset vnda baptismatis nec iniciata mysteriis xp̄iane religiōis. ℟. Carissime princeps nō facio tibi iniuriā preponendo tibi mortalem personam deū verum tibi prepono. Qui pro nobis natus ex virginis vtero. ℣. Perfectus deus perfectus hō ex anima rationali: et humana carne subsistēs. Qui pro nobis natus. Lectio quinta.

Post mortem tyberii et gaii augustorum dux galliarum leocadius pater eius vitā claudēs reliquit eam vnicam adolescētulā cum matre eius susanna. Claudius vero imperator misit in gallias stephanū ducem et principem loco eius: iussitque secundum romanorū legem sibi valeriam desponsari. ℟. Cumque ducis furientis imperio duceret ad victimā virgo expansis in celum manibus orauit dicēs. Dñe suscipe animā meam. Et vox de celis audita ē: ecce o valeria mox videbis christū sponsum tuum in gloria. ℣. Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia. Et vox de celis audita est. Lectio sexta.

Beata igitur virgo valeria quadam die predicationē

beati marcialis audiēs ꝛ super gradus salutis fideliū virginitatis gradū ꝑcellere cognoscēs post obitū matris sue venerabilis susanne abiēs ad eū voto se ꝯstrinxit dño virginā permansurā. ℞. Triūphans ꝛ gaudēs virgo valeria ad locū peruenit vbi plecti iussa est: ꝛ mox sūmo ꝯiungenda capiti. Vno ictu laniste capite trūcata ē. ℣. Propter veritatē ꝛ mansuetudinē ꝛ iusticiā. Vno. Gloria. Triūphās. In .iii. noc. añ. Dux ira fremit stephan⁹ int⁹ ardēs vt clibanus: dū se sperni conside-rat sanctā punire ꝓperat. ps. Cantate. i. fo. xxix. a. Occurrit impterrita nec audit dās monita: sed ferit illā ipiger mox feriend⁹ armiger. ps. Dñs re. fo. xxix. ā. Caput ceruz fert brachijs ad sanctaz sancta ꝓprijs duricies marmorea plantis cedens fit cerea. ps Cantate. ij. fo. xxx. ℣ Adiuuabit eā. L. vij

Reversus vero victor dux a barbaris germanie regionis deuenit cū magno exercitu suo ad vrbē lemouicā: cupiens valeriam sponsam sibi in mrīmoniū sociare. In crastinū vero sanctū marcialē cogitauit i carcerē custodire: vt claudio cesari romaz litteras destinaret qd de eo fieri iuberet. ℞ m. Gloriose martyris exanime corp⁹ caput proprium deportans ad pedes sancti marcialis posuit Vbi mirantibus q aderāt marmor plantis virgineis impressa tenēs vestigia cessit. ℣. A domino factū est istud et ē mirabile i oculis nr̄is. Vbi. L. viij.

Armiger ꝓo stephani ducis genere roman⁹ dignitate clarus ortarin⁹ noīe a duce iussus est: vt ipse manu sua interficeret sanctā valeriā. Cū ergo sancta valeria ad decollationē duceret dixit ei. Stulte hac nocte morieris: ꝛ ego incipiā viuere. ℞. Postq̄ ꝑdictam virginē ad mortē armiger duci ꝓtulit: statiz mortu⁹ ad pedes ducis cecidit: sed marcialis prece Mox ꝛ armiger a morte ꝛab infidelitate hūiliatus surrexit ℣⁹. Qm̄ excelsus dñs ꝛ humilia respicit: ꝛ alta a lōge cognoscit. Mox et armi. Lectio nona

Et expāsis manib⁹ in celum orauit dicens. Dñe iesu christe quē cognoui p beatum marcialez pro cuius amore pergo ad decollationē: quia malo mori q̄ a te separari: suscipe animam meam in gloria tua tecuz. Et audita est vox de celo dicens. Noli timere valeria: qr ecce te expectāt āgeli vt recipiāt te in claritate q̄ nullo fine claudit. Tunc gaudēs virgo dei valeria intrepida ad locū peruenit ꝛ vltro collū extēdit: vnoq; ictu laniste capite decollata est. ℞. O sancta ꝛ mirabilis. vꝰs. in primis vesp. ℣. Ecce. Spe tua. In lau. ān. Laudes decent valeriā do-

mū tuā rex regina hec pata se des tua visat nos ad festa sua. an. Cōnubilem⁹ a dño qui spō sam suam gemino coronat dia demate suo sigṅatā stigmate. an. Adhesit post te aia et caro mea victima tuaq3 deus dex tera me suscepit in ethera. an. Deo sit benedictio q̄ sponsam de incēdio babylōis eripuit dñ virgo sponsuz respuit. an. Au ctorem vnū oīa te laudant lau de socia valerie qui gloriam de dit sicut victoriam. Capitulu3 Emulor em̄. qre in cōn. hymn⁹

Virgineus flos liliū cruo re fusus roseo: palmā fe rens martyrij assistit corā dño Deuicto mūdi principe vt sy dus inter sydera: in xpi pollet agmie: felix ℣go valeria. Cu ius nos ipe precib⁹ suā locet in dexterā: cui laus ē et glīa p in finita secula. Am. ā Gaudent fideles populi hymnū cantan tes dño deprecantes valeriam sponsam xpi dignissimā: vt mi sereat nr̄i pro memoria sui. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui beatā valeriā virginē tuā hodierna die p martyrij palmā celestem fecisti ascendere glo riam: da nobis eius suffragan tibus meritis cunctor3 venia3 delictorum: vt ad eiusde3 merea mur pertingere cōsortiū. Per do. mēo. de aduē. si infra adue. eue. per an. ad diē perti. Ad ho. ōe de lau, cū capitulis ⁊ ℟. si cut de vna virgie in duplo. In vltimis vesp. super quinq3 pos feria. dicitur sequēs ant. O do mini pietas ⁊ xpi summa pote stas morte petit roseas vale ria ℣go choreas magnificauit dominū cui os virgineū canit hymnū: ipetret hec nobis eter ne gaudia lucis. Capitulū hy⁹ ⁊ ℣⁹ vt in primis vesperis. ā. Beata es ℣go ⁊ martyr xpi va leria: q3 i thalamis perpetuis spōsi tui omni lapide precioso ornatis cum splendore inesfa bili exultans ⁊ nuptias eius vi debis cū gaudio et exultatione ineternum. ps. Magnificat fo. elix. Oratio vt supra. mēo. de aduen. et cōplet. vts. ¶ De su sceptione reliquiarū ad vespe. an. Corpora sanctorum. an. In circuitu. an. Fulgebunt iusti. an. Sanctum et verum lumē. an. Gaudent in celis. Cpz. Sā cti et iusti. ℟. Concede nobis. Hymnus. Sanctorum meri tis. Hi sunt. Te summa. ℣ s⁹. Letamini. quere totum in cōs plurimorum martyrū. Ad ma gnificat ān. Dic nobis quando hec erunt domine et qđ signus aduētus tui: videte ne q̄s vos seducat vllo mō: audituri em̄ estis prelia videte ne turbemi ni in patientia em̄ vr̄a possidebitis animas vr̄as. Oratio.

Propiciare quesumus do mine nobis famulis tuis per sanctorū tuorū quorum re liquias hodierna die in presēti

susceptimus ecclia merita glo
riosa: vt eorum pia intercessio
ne ab oibus semp ptegamur
aduersis. Per xpm. Sed t me-
mo. de aduen. Ad matu. Inui.
Adorem⁹ saluatoris veneran-
tes gr̃az. Qui perennē sanctis
suis largitus est coronā. p. Ve-
nite. Hy⁹ Sanctorū meritis.
Hi sunt. Te summa. In pmo
noctur. ā. Spiritus sanctus i
te descendet maria ne timeas
habēs in vtero dei filium alla.
p Dn̄e dn̄s noster. folio. ij. ān.
Ne timeas maria inuenisti gra
tiam apud dominum: ecce con
cipies ⁊ paries filiū alla. p. Ce
li enarrant. fo. v. ān. Beata es
maria que credidisti: perficien
tur in te que dicta sūt tibi a do
mino alla. p. Dn̄i est terra. fo.
vij. v. Egredietur virga de radi-
ce iesse. Dicenturqz tres prime
bn̄dictiones de btā maria: scilz
Alma virgo. Beate marie. et
Sācta dei genitrix. Cetere ve
ro vt semper mos est. Lec. j.
Adest nobis dilectissimi
optatus dies beate ac ve
nerabilis semper virginis ma
rie: ideo cū summa exultatione
gaudeat terra nostra tāte vgi
nis illustrata solennitate. Hec
est enī flos campi de qua ortuz
est preciosum lilium conuallin
per cuius partum mutatur na-
tura pthoplaustorum qua de
letur et culpa. R. Missus est.
De prima dn̄i. aduē. R. ij.
Recitū est in ea illud eue
infelicitatis elogiuz de qua dr̄
In tristicia paries filios: qr ista
dn̄z in leticia parturiuit. Eua
enim luxit: ista vero exultauit.
Eua lachrymas: maria gaudiū
in ventre portauit: qr illa pec-
catorem: ista edidit innocentē.
R. Aue maria gr̃a plenā. De
dn̄ica pma aduentus. Lec. iij.
Uirgo quippe genuit: qr vir
go cōcepit: inuiolata pe-
perit: qr in cōceptu libido non
fuit: vtrobiqz miraculo et sine
corruptiōe grauida: ⁊ in partu
vgo puerpera. Aue inqt ange
lus ad eā gr̃a plena dn̄s tecū.
R. Suscipe verbū. De. iij. do
mi. aduē. In. ij. noctur. ā. Per-
petuis nos dn̄e sancti iohānis
baptiste tuere presidijs: ⁊ quā-
to fragiliores sumus: tāto ma
gis necessarijs attolle suffra-
gijs. ps. Bonū est confiteri. fo.
xviij. ā. Andreas xpi famul⁹
dignus deo apostolus germa-
nus petri et in passione socius.
ps. Bn̄dicā. fo. x. ān. Lapidaue
runt stephanū et ipe inuocabat
dominum dicens: ne statuas il
lis hoc peccatū. ps. Domie qs
ha. fo. iiij. v. Letamini. L. iiij.
Audiamus adhuc paululū
fratres quid ad profectū
omniū nostrū saluatoris nunci
us predicabat: parate inqt viā
domio: rectas facite semitas dei
nostri. Ille viaz dn̄o parat qui
luxuriantis carnis respuēs vo
luptates toto mentis sue spiri
tu suspensus ad deum vigore

se castitatis accingit. R. Inter natos mulierũ nõ surrexit maior iohanne baptista. Qui viaz dño preparauit in heremo. V. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohannes. Qui. L. v.

Erat ãdreas frater symonis petri vnus ex duobus q̃ audierant a iohanne & secuti fuerant iesum: inuenit hic primus petrũ fratrem suum & dixit ei. Inuenimus messiaz qui dr xps. R. Vir iste in pplo suo mitissim⁹ apparuit sanctitate aũt & gr̃a plenus: iste est q̃ assidue orat pro populo & p ciuitate ista. V. Pro eo vt me diligerent detrahebãt michi: ego aũt orabã. Pro. Lec. vi.

Si quid distare inter martyres põt precipuus videt̃ eẽ q̃ primus est. Nã cũ sanctus stephanus ab apostolis dyaconus ordinatus sit: aplos ipsos beata ac triumphali morte pcessit et sic q̃ erat inferior in ordine primus factus est in passione. R. Ecce iã corã te pthomartyr stephane suppliciter assistẽtes deuote deprecamur. Vt q̃ p te lapidãtibus deũ deprecat⁹ es: p nobis apud ipsum intercedere digneris. V. Charitatis gr̃a repletus p persecutorib⁹ orãs filiũ hois ad dexterã pr̃is stantẽ videre meruisti: ideoq; precamur. Vt q̃ p. Gloria. Vt qui. In tertio noctur. ãn. Ecclesia illis qua necdũ in locis erat & populus ille nouaz construxit: ac officia seruientiũ clericorũ ex more cõstituit, pbataq; psonas honore scdi ordinis ampliauit. ps. In dño cõfi. fo. iii. ãn. Dũ sacrũ mysteriũ beat⁹ dyonysius celebraret in carcere apparuit ei cũ multitudie ãgelorũ dñs iesus xps. ps. Domine in virtute. folio. vi. ãn Dansq; illi sãcta dixit: accipe hoc care meus qđ mox cõplebo tibi vna cum patre meo. ps. Deus venerunt gentes. folio. xxiiii. V. Ora p nobis dñm mar. L. vii.

Preciosus deniq; dionysi⁹ cum altis rome menib⁹ auspice christo presentiam sui intulisset beatum clementem pontificez sancte et summe apostolice sedis iam apicem gubernantẽ inuenit. Rm. In hoc ergo loco experiuntur infirmi quantum dei famulos conueniat honorari. Vbi recepit cecitas visum: debilitas gressum: et obstructe aures recipere merentur auditum. V sus. Hunc ergo locũ dei famulus elegit expetendum. Vbi recepit cecitas visum: debilitas gressum: & obstructe aures recipere merentur auditum. Lectio. viii.

A Quo idez gloriosus dñi atheniensiũ archiepiscopus dionysius morbt se potuerunt inuicem salutare digno õ cum honore suscept⁹ et aliquã diu familiariter conuersatus. R. Per beatũ dionysiũ fiunt hic diuina mysteria: per orõnẽ

eius ceci illuminantur: et nata le ei⁹ demonia effugant. Et in firmi sanant. ℣. Peccatorum indulgentia condonat et reorum vincula relaxant. Et. Lec. ix.

Vides inquit sanct⁹ clemēs mi frater carissime macari dionysi quāta est messis dominica satiōis et quam pauci sunt operarij. ℟. Vir inclitus dionysius martyr dñi preciosus successus igne diuini amoris constāter sustinuit supplicia passiōis. Et per imanitatē tormentorum peruenit ad societatē angelorum. ℣. Cui⁹ intercessio nobis obtineat veniam qui per tormēta passionis eternā meruit palmā et sempiternā coronā. Et. Gloria. Et. ps Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Exultabunt sancti. In lau. ā.

Benedicta tu in mulierib⁹ et benedictus fructus ventris tui. ā. Inter natos mulierū non surrexit maior iohanne baptista. ā. Biduo viuens pendebat in cruce pro xpi noīe beatus andreas et docebat populū. ān Lapides torrentes illi dulces fuerunt: ipsum sequunt oēs aīe iuste. ā. Et facta est comes multitudo celestis exercit⁹ exanimi corporis beati dionisij caput proprium deportantis laudans deū et dicens: gloria tibi dñe. Cpm. Sācti per fidē. hy⁹. Deuota sanctorum. In his paterna. Te nūc redēptor. ℣. Iustorū aīe. Ad bñd⁹. ā Beati eritis cū vos oderint hoīes et cū separauerint vos et exprobrauerint et eiecerint nomen vestrū tanquam malum propter filiū hominis gaudete et exultate ecce eñ merces vr̃a multa est in celo. Oro vt supra. Sequit mēo. de aduētu. Ad primā. ān. Corpora sanctorū. require in cōi plurimorum marty. Ad tertiam. ān. Dabo sctis meis locū noīatum in regno pr̄is mei. cpm. Sancti et iusti. ℟. Letamini in dño et exultate iusti all'a al. ℣. Et gloriamini oēs recti corde all'a al. Gl'ia. ℣⁹. Exultēt. oro. Propiciare. vt s. Ad. vj. ā. Bti pacifici: bti mundo corde qm̄ ipsi deū videbūt. cpm Reddet de⁹. ℟. Exultēt iusti all'a al. ℣. Et delectēt in leticia all'a al. Gl'ia. ℣. Iusti aūt. oro vt s. Ad. ix ān. Exultabūt sancti in gl'ia: letabunt in cubilibus suis. Capitulum.

Sanctorum sicut aq̄le iuuētus renouabit: et florebūt sicut liliū in ciuitate dñi. Deo grās. ℟. Iusti aūt imperpetuum viuēt all'a al. ℣. Et apud dñm est merces eorum. All'a al. Gl'ia. ℣. Iustorū aīe. Oratio vt s. Ad vespe. super ps ān. Isti etenim maximo digni sunt honore venerari in terris: q̄s in celis rex regū immensa cumulauit gloria. Cpm. Sancti et iusti. hy⁹. Sanctorum meritis. vt in primis vesp. ℣. Letamini in dño. Ad magnificat. ān. Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in charitate nō ficta: et dedit illis

gloriam sempiternā: quorū doctrina fulget eccl'ia vt sol et luna alt'a. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vts. ¶ In festo sancti nicholai. Ad vs sup ps feriales an. Similabo eū rc. qre i cōi vni9 epi cōfes. Cpm. Ecce sacerdos. R. Ex ei9 tūba marmorea sacrū resudat oleū: quo liniti sanātur ceci: surdis audit9 redditur. Et debilis quisqz sospes regreditur. V. Catervatim ruūt ppl'i cernere cupientes que per eū fiūt mirabilia. Et. Gl'ia pa. Et. Hy9. Iste cōfessor. V. Ora p nobis. b. nicholae. Ad magt an. O pastor eterne o clemens et bone custos: qui dum devoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo presuli sctissimo dignum episcopatu nicolaum ostendisti tuum famulum. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio.

Deus qui beatū nicolaum pōtificem tuum innumeris decorasti miraculis/ tribue nobis q̄s: vt ei9 meritis et precibus/ a gehenne incēdijs liberemur. Per dñm. Sequit̄ mēo. aduē. put i anno iuuenies. Ad matu. Inuit. Adorem9 regem sclor̄. In quo viuit nicholaus honor sacerdotum. ps. Venite. Hy9. Iesu redēptor. In. i. noc. an. Nobilissimis siquidē natalibus ortus velut lucifer nicholaus emicuit. ps. Beat9 vir. folio. i. a. Postq̄ domi puerilem decurrit etatem cūctis mundi hui9 spretis oblectamētis xpi se iugo subijciēs documētis sctis suū prebuit auditum. ps. Quare fre. f. i. a. Pudore bono repletus dei famul9 sumptib9 datis stupri nephas phibuit. ps. Dñe q̄d mul. fo. i. V. Iustū deduxit.

Beatus nicholaus Lect. i. ex illustri psapia ort9 civis fuit pathere vrbis: prefata vero vrbe adhuc multa plebiū generositate referta. Parētes ei9 cū essent nimiū locupletati cōtinētiū se lege vinciētes celibem vitā actitare satagebant. R. Cōfessor dñi nichola9 nobilis pgenie/ sz nobilior morib9. Ab ipso puerili evo secut9 dñm meruit divina revelatione ad summum puehi sacerdotium. V. Erat enim valde cōpatiēs: et super afflictos pia gestās viscera. Ab ipso. Lectio secūda.

Et mirum i modum cum in primo iuventutis flore hūc solum genuissent filiū cunctis se voluptatib9 abdicarunt inter suas preces quas frequēter in dñi tēplo fundebant hūc solū superstitem: hūc non tam diuitiarum q̄stum et mor̄ flagitabant heredem. R. Operibus sanctis nicholaus humiliter insistēs. Revelatione divina provectus est ad summum sacerdotij gradū. V. Voce quippe de celo lapsa cuidam insinuatur presuli dignum episcopatu nicholaum. Reue. Lectio iij.

Cum R o matris adhuc lacte alerer̄: cepit bina i eb-

domada die quarta scilicet et sexta feriis semel bibere mamas et hac vice cōtētus tota die sic permanebat. ℟. Quadam die tempestate seuissima quassati nante ceperūt sanctum vocare nicholaū. Et statim cessauit tēpestas. ℣. Mox illis clamātib⁹ apparuit quidam dicens illis: ecce assum / quid vocastis me: Et sta. Gloria. Et. In .ii. no. ā. Aurovirginum incestus: auro patris eap inopiam: auro prorsus vtrorūq detestabilem infamiam dei seru⁹ ademit nicholaus. ps. Cum inuoca. fo. i. ān. Innocēter puerilia iura trāscēdēs euāgelice institutionis discipulus effect⁹ est. ps. Verba. fol. ii. ān. Gloriā mūdi spreuit cū suis oblectationib⁹: et ideo meruit peruenire ad summum sacerdotii gradum. ps. Dñe dñs nost. fo. ii. ℣. Amauit. Le. iiii. Puerilibus igit annis vt patriarcha iacob simpliciter domi transactis cepit bone indolis adolescēs esse: et nō sicut illa etas assolet lasciuiā cōplexus est mūdi. ℟. Audiēs xpi cōfessor triū iuuenū innocētū necem: precurrit cōtoti⁹ ad locū quo fuerāt plectēdi. Et liberauit eos. ℣. Statimq solutos a vinculis vsq ad pretoriū consulis secū adduxit. Et li. Le. v. Sed nūc parētum comitatus vestigiis: nunc solus ecclesiap terebat limina: et qd ibi de scripturarum pabulo ad uertebat auditu: nō immemori armariolo condebat pectoris. ℟. Qui cū audissent sancti nicholai nomen / statim expādūt man⁹ vtrasq ad celū Saluatoris laudātes clemētiaz. ℣. Clara quippe voce corā hoīb⁹ dignum referebant illum dei famulum. Saluato. Lectio. vi. Accidit vt quidam conuincane⁹ ei⁹ nimiū locuples ad tātam veniret inopiam: vt nec etiam necessaria vite haberet. Ingruēte vero inedia tres virgies quas habebat filias fornicari cōstituit: vt eap saltem infami cōmercio infelicem ageret vitā. ℟. Beatus nicholaus iam triūpho potit⁹ nouis suis famulis prebere celestia cōmoda: qui toto corde poscūt ei⁹ largitiones. Illi nimirū tota nos deuotione Oportet cōmittere. ℣. Vt apud christum ei⁹ patrociniis adiuuemur semper. Illi. Gloria. Oportet. In .iii. noc. ā. Pōtifices almi diuina reuelatione letificati nicholaum presulem deuotissime consecrauerūt. ps. Dñe quis habi. fol. iiii. ān. Sāctus quidem triticum qd a nautis postulauerat acceptum et sagacitate distribuere et augere precib⁹ impetrauit. ps. Dñe in virtu. fo. vi. ā. Muneribⁿ datis neci sunt iuuenes innocētes addicti quib⁹ dñi seruus fuit vite presidium festināter. ps. Dñi est terra. fo. vii. ℣. Ora p nobis. Lectio septima.

Quod ubi vir sanctus cō-
perit/ decreuit ex suis abū-
dantijs eorū supplere inopiam
ne puelle lupanaris macularē-
tur infamia. Notata ergo cu-
iusdam noctis hora sumēs non
modicum aurū ligāsq; in pāno
perrexit ad domū viri: circūspi
ciēs igit̄ vndiq; per fenestram
que cōpetens videbat̄: clam in-
tro proiecit/ clāq; discessit. ℟.
Sume dei cōfessor nicholae te
venerātes ꝓtege. Nāq; credi-
mus tuis precib⁹ nos posse sal
uari. ℣. Qui tres pueros mor-
ti addictos illesos abire fecisti:
tuis laudib⁹ instātem cōserua
plebem. Nāq; cre. Lectio. viij.

Mane itaq; facto cū surre-
xisset homo aurūq; repe-
risset q̄nto gestiuit gaudio quā
tasq; deo grās egit q̄ nosse ve-
lit ex obortis ei⁹ lachrymis ad-
uertere potest. ℟. Seruus dei
nichola⁹ auri pondo triū virgi-
num redemit pudorem. Earūq;
patris impudicam remenso au
ro fugauit inopiā. ℣. Affinēs
itaq; mie viscerib⁹ metallo du
plicato propulsauit earum in-
famiam. Earūq;. Lectio. ix.

Celebratis igitur ex more
primogenite filie sue nu-
ptijs: cepit homo diligēter in-
quirere q̄s esset q̄ inopie illius
tātā prestitisset humanitatem.
Cūq; diu talia moliretur: ni-
cholaus iesu xpi famul⁹ haud
multo post tropo quo prius si-
mile peregit opus. ℟. Ex eius

tumba. q̄re z in vespis. Prosa.

Hospitati dedit egros olei
perfusio. Nicholaus nau
fragātum: affuit presidio. Re-
leuauit a defunctis; defūctum
in biuio. Baptizatur auri viso
inde⁹ indicio. Vas in mari mer
sum patri redditur cum filio.
O q̄s probat sanctuz dei farris
augmentatio. Ergo laudes ni-
cholao concinat hec cōcio. Ter
dicitur. Nam qui corde poscit
illum ꝓpulsato vicio. Sospes
regreditur. ps. Te deum lauda
mus. fol. clix. ℣. Inueni dauid
seruum. In laudibus antipho.

Beatus nichola⁹ adhuc pue
rulus multo ieiunio ma-
cerabat corpus. an. Ecclie san-
cte frequētās limina: sacra pe-
ctori cōdebat mādata. an. Iuste
et sancte viuēdo ad honorem sa
cerdotij meruit ꝓmoueri diui-
nitus. an. Amicus dei nichola⁹
pontificali decorat⁹ infula oi-
bus se amabilem exhibuit. an.
O per oia laudabilem virum:
cuius meritis ab omni clade li-
berantur qui ex toto corde que
runt illum. Cpm. Ecce vir pru
dens. Hymnus. Iste confessor
dni. ℣. Posui adiutorium. Ad
benedict⁹ an. Copiose charita-
tis nicholae pōtifex qui cū deo
gloriaris in celi palacio: conde
scēde supplicamus ad te suspi-
rātibus: vt exutos graui carne
pertrahas ad superos. ps. Be-
nedictus. fol. cliv. Oratio vts.
Sequitur mēoria de adnē. vts.

in anno. Ad horas aie de laudibus. Hym. ℣. o. ℟. ℣. de cõi unius ꝯfessoris epi. et oratio ut supra. Ad vesperas sup psalmos ãn. O per oĩa. Hym. hy. et ℣. ut in omnis vespe. Ad magt ãn. O xpi pietas omni ꝓsequẽda laude q̃ sui famuli nicholai merita lõge lateqꝫ declarat: nam ex tũba eius oleum manat cũctosqꝫ languidos sanat. ps Mgt. fo. xlix. Oratio ut s. Sequit memoria scte virgis. Postea fit mẽoria octa. sancti andree per ãn. Andreas xpi famulus dignus deo apostolus germanus petri et in passione socius. ℣. In oẽm terram exiuit sonus eorum. ac. Oratio.

Beatus andreas apostolus p nobis dñe tuum implorret auxilium: ut a nostris reatibus absoluti / a cũctis etiam periculis eruamur. Per dñm. Post sequitur memoria de aduẽtu. Et in matutinis per ãn. Beatus andreas orabat. quere in laudibus festi ipsius. ℣. Nimis honorati sunt. Oratio ut supra.

¶ In festo conceptionis beate marie ꝟgis debet fieri sicut in natiui. eiusdẽ: ita videlicet qꝫ ubicũqꝫ fit mẽtio de natiuitate in ãnis ℟. ∂ ꝯs orationibus et horis fiat mẽtio de cõcep. et nõ de natiuitate. Ad vs sup psalmos Ant.

Hec est regina virginum que genuit regẽ velut rosa decora virgo dei genitrix per quã reperimus deũ et hoiem alma virgo intercede pro nobis omnibus. ps Letatus. fo xliij. ãn. Ortus cõclusus es dei genitrix ortus cõclusus fons signatus: surge propera amica mea. ps. Ad te leuaui. fo. xliij. ãn. Hec est que nescivit thorum in delicto habebit fructum in respectione aiarum sctãrum. ps Nisi qꝛ. fo. xliij. ant. Felix naqꝫ es beata virgo maria que et genitricis dignitatem obtinuisti / et virginalẽ pudicitiã non amisisti. ps. Qui confidũt. fo. xliij. ãn O gloriosa dei genitrix virgo semp maria que dñm oĩm meruisti portare et regẽ angelorum sola virgo lactare: nostri q̃s pia memorare et p nobis xpm deprecare: ut tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur peruenire. ps. In conuertẽdo. fo. xliij. Chm.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. ℟. Ad nutũ dñi nr̃m ditãtis honorem. Sicut spina rosam Genuit iudea mariam. ℣. Ut vitiũ virtus operiret grã culpã. Sicut. Gloria. Genuit. Hy. O gloriosa. ℣. Post partum. ãn Sãcta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles: ora pro populo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu. ps. Magnificat. fo xlix. Oratio.

Supplicatioẽm seruorum tuorum deus miserator exaudi: ut qui in conceptione dei genitricis et virginis marie cõ=

gregamur/ ei⁹ intercessiōibus a te de instātib⁹ periculis erua mur. Per eūd. Ad cōpleto. An. Sācta dei genitrix virgo semper maria: intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrū. ps. Cū inuo carem. fo. i. cū ceteris. Hy⁹. Vir go dei geni. Cap̄m. Tu in nobis. ℣⁹. Custodi nos. An. O maria que stella latine maris vocitaris omnigenis hoim linguis succurre pudica: solamēq; tuū me reamur habere perēne. ps. Nūc dimittis. fo. l. Preces cōsuete. Ante Dn̄s vob. ℣. Conceptio est hodie sancte marie virgis. ℟. Cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. Oratio.

Famulis tuis q̄s dn̄e celestis grāe munus impartire: vt quib⁹ beate virginis partus extitit salutis exordium: conceptionis ei⁹ votiua solēnitas/ pacis tribuat incremētum Per eūd. Ad matut. Inuitat. Venerātes sacram beate genitricis dei marie conceptionem Eternum adoremus dn̄m. ps. Venite. Hy⁹. O q̄̄ gloriflca lu. In p̄mo noc. An. Excelsi patris geniti genitrix generosa hoc genium speciale dedit tibi filius almus: vnde tuum cūctis solamen ferto misellis. ps Dn̄e dominus nost. fo. ii. An. Tu prece perfusa dn̄m natūq; pudica posce maria tuis p seruis criminelapsis: que sup astra nitens vt splēdida luna choruscas. ps. Celi enar. fo. v. An. Cui sol luna soli pelagus pariter famulantur vētre sacro maria porta sti lacte nutristi: ipm pro nobis petimus deposce piaculis. ps. Dn̄i est ter. fo. vii. ℣⁹. Diffusa est grā. Bn̄dictio. Iube dn̄e be. Alma ℣go virginū intercedat p nobis ad dn̄m. Lectiones dicātur put inferi⁹ cōtinēt. Lec. i.

Anselmus cātuariēsis archieps̄ & pastor anglorum coep̄is suis cunctis orthodoxis salutē et ppetuā in dn̄o benedictiōem. Cōceptio venerāda dei geītricis et ppetue virgis marie dilectissimi frēs quēadmodum p multorū signorū experimēta in anglia & in frācia ceterisq; climatibus celebrāda sit olim declarata me narrāte audiat dilectio vr̄a. Tēpore nāq; illo quo diuine placuit pietati anglorū gētem de malis suis erroib⁹ corrigere: et sue seruitutis officijs arcti⁹ astrīgere gloriosissimo normanorū duci guillermo eādem patriā debellādo subegit. Qui scilicet tūc tēporis rex anglorū fact⁹ dei virtute ex industria sua toti⁹ ecclesie dignitates & honores i meli⁹ reformauit. ℟. Hodie ɔcepta est beata ℣go maria ex pgenie dauid: p quā sal⁹ mūdi credētib⁹ apparuit. Cui⁹ vita gl'iosa lucē dedit sclo. ℣. Beatissime ℣gis marie cōceptiōem deuotissime celebrem⁹. Cui⁹. Iube do. Beate marie virgis fili⁹: sit nobis adiutor et ppicius. Lectio. ii.

Cuius pie intentionis ope ribus inuidēs ille bonoꝝ oim inimicus diabol⁹: tum fa miliariū fraudib⁹: tum extra neoꝝ incursib⁹ multotiēs cona tus est ei⁹ obsistere successib⁹. Sed deo ꝓtegēte ad nichilum redactus est malign⁹. ℟. Bea tissime virginis marie cōceptio nem deuotissime celebremus. Ut ipsa ꝓ nobis intercedat ad dnm iesum xpm. ℣. Hodie cō cepta est virgo maria ex proge nie dauid. Ut ipsa. Iube dne be nedicere. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Lec. iij.

Audiētes aūt daci angliā subiectam esse normanis grauiter indignati sunt: eo q suo hereditario iure puati sūt. arma preparāt: classem aptāt: vt eos adeūtes a data sibi diui nitus patria expellant. ℟. Ad nutum. vt in vespis. In secūdo noct. An. Cetibus angelicis so ciata maria colenda: pro nobis proprium natum sancta prece pulsa. Ps. Eructauit. fo. xiiij. A. Ortus nectareus xpi genitrix foꝛe sciris: fons etiā signatus: a quo fluit vnda salutis: assi duis precib⁹ nos soluas crimie cūcto. Ps. Deus nr ref. fo. xiiij. An. Fer pietatis opem miseris mater pietatis ⁊ nostri memor assidua prece posce tonātem. Ps. Fūdamēta. fo. xvij. ℣. Spe cie tua. Iube dne benedicere. Sācta dei mater pro nobis in giter oret. Amen. Lectio. iiij.

Hoc cōperto rex prudētissi mus guillermus helsinū quēdam religiosum abbatem remensiensis cenobij accersitū ad daciam dirigit vt inquirat veritatem huius rei: ac ille vt vir admodum sagacis ingenij strēnue negociū regis exequit. Quo fideliter pacto ad angliā reuerti cupiēs mare ingredit: et maximā partē maris ꝓspe ro cursu trāsierat: cum subito densis surgētib⁹ vndiqꝫ vētis horrida tēpestas celū cōmouit ⁊ vndas. ℟. Gloriose virginis marie cōceptum dignissimum recolamus. Cuius dns humili tatem respiciēs angelo nūciā te cōcepit redēptorem mundi. ℣. Beatissime virginis marie cōceptionem deuotissime cele bremus. Cui⁹ dns. Iube dne. Oret voce pia pro nobis virgo maria. Amen. Lectio quinta.

Fatigatis igit nautis nec vltra valentibus obniti: fractis remis: funibus ruptis: cadentibus velis / spes salutis amittit: et nichil nisi submer sionis indiciū miserabiliter ex pectat. Cūqꝫ de salute corporꝫ desperati aiaꝝ curā solūmodo summo creatori suo magnis cla moribus cōmēdarēt: et beatissi mam dei genitricem mariam miseroꝝ scilicet refugium ⁊ de speratorum spem deuote cla marent. Ecce subito aspiciunt quendam reuerende habitudi nis virum pōtificali infula de

cordatũ: quasi inter medias vn-
das naui primum. Qui aduo-
cans ad se abbatem helsinum:
his verbis cepit cõpellare eũ.
Vis inquit hoc periculum ma
ris euadere? vis ad patriã san⁹
ire? ℟. Corde ⁊ aio xp̃o canam⁹
gl'iam. In his sacris solennijs
precelse genitricis dei marie.
℣⁹ Laudem dicite deo nostro
oẽs sancti ei⁹. In. Jube dñe be
nedicere. Oret pro famulis san
cta maria suis. Lectio sexta.
Cumq; ille cũ fletu se id
toto corde desiderare ⁊ id
solũ expetere responderet: ait
ille. Scias inq̃t me ad te a do-
mina nostra dei genitrice ma-
ria (quã dulciter reclamasti) di
rectũ. Et si dictis meis obtẽpe
rare volueris / sanus cũ tuis co
mitib⁹ imminẽs euades pericu
lum maris. Spondet ille ilico
se ei in oib⁹ obtẽperaturum / si
hoc euaderet naufragiũ. Pro-
mitte (inquit) michi ⁊ deo q̃ diẽ
cõceptionis matris xp̃i solẽni-
ter celebrabis ⁊ celebrãdam pre
dicabis. ℟. Stirps iesse virgã
p̃durit: virgaq; florẽ. Et sup
hũc florem Requiescit sp̃us al
mus. ℣. Virgo dei genitrix vir
ga est: flos fili⁹ eius. Et super.
Gloria pa. Requiescit. In.iij.
noc. ãn. Virgo dei genitrix no
bis regina poloꝝ auxiliare sa-
cris precibus de sede superna.
ps. Cãtate. j. fo. xxix. ãn. Que
celi regẽ genuisti te flagitam⁹
sis nostri memor ante tuã pro-
lem benedictam. ps. Dñs reg.
exul. fol. xxix. ãn. O maria que
stella latine maris vocitaris:
omnigenis hoĩm linguis suc-
curre pudica: solam eq; tuũ me
reamur habere perẽne. ps. Can
tate. ij. fol. xxx. ℣⁹. Adiuuabit
eam. Jube dñe bñdicere. Euã-
gelica lectio sit nobis salus et
protectio. Lectio. vij. Initium
sancti euãgelij scd'm Mattheũ.
Liber generationis Jesu
xp̃i filij dauid filij abra-
ham. Et reliqua. Omelia vene
rabilis bede presbyteri.
Narrãt quedã historie q̃ mat
theus ap̃lus et euangelista qui
et leui cognomen sumpsit de tri
bu leui ⁊ publicano elect⁹ a xp̃o
et a peccãte trãslatus primum
euãgelizauerit iudeis. Verum
cũ pararet transire ad gentes:
patria prius lingua / id est he-
breis litteris euãgeliũ cõposue
rit: p̃pter eos q̃ circũcisionem
crediderunt dereliqueritq; eis
illud ad memoriam quib⁹ pro-
ficiscebatur: vt gẽtib⁹ predica-
ret. ℟. Cõceptio gloriose vir-
ginis marie ex semine abrahe
orta de tribu iuda: clara ex stir
pe dauid Cuius vita inclyta cũ
ctas illustrat ecclesias. ℣. Re-
gali ex p̃gente maria exorta re
fulget. Cuius vita. Jube domi
ne benedicere. Splendor lucis
eterne / illuminet nos sine fine.
Amen. Lectio octaua.
In quibus animaduertẽ-
dum est q̃ vbicunq; iste euan-

gelista sive ex persona sua: sive
ex dñi salvatoris veteris scri-
pture testimoniis abutit : non
sequit septuaginta translatorꝝ
auctoritatem sed hebraicã. Ex
qb9 illa duo sunt. ex egypto vo
cavi filiũ meũ. et qm nazare9
vocabit. Nam matthe9 susce-
pisse intelligit incarnationem
dñi scdm stirpem regiã et ple
raqꝫ scdꝫ hoim presentem vitã
facta et dicta ei9 exequi. Unde
et in principio evãgelii taliter
exorsus est. Liber gñationis ie
su xpi filii david filii abraham
Quo exordio suo satis ostendit
gñatiõem scdm carnem susce
pisse narrãdam. ℟. Solem iu
sticie regem paritura supremũ
Stella maria maris hodie pro
cessit ad ortũ. ℣. Cernere divi
num lumen gaudete fideles.
Stella. Jube dñe be. Ad socie
tatem civium supernorꝝ perdu
cat nos rex angelorꝝ. Lec. ix.

Secũdum hãc etiã xps fi-
lius hois est qd etiã seipse
sepissime appellat cõmendãs
nobis q misericorditer digna-
tus esset homo fieri pro nobis.
Nam illa supna et eterna gñra
tio scdm quã fili9 dei unigeni-
tus est ante oẽm creaturã: qua
oia p ipm facta sunt: ita ineffa
bilis est ut de illa dictũ a pphe
ta isaia intelligat. Gñatiõem
eius qs enarrabit? Quãqꝫ et de
corporali ei9 nativitate qua ver
bum caro factũ est. et virgo spi
ritu sancto gravida filiũ pepe-
rit et virgo pmansit: hec pphe-
tica sentẽtia põt nõ incõvenie
ter accipi : ne sacre edificatio-
nis discors cõpago non hereat.
Rem. Felix naqꝫ es sacra vgo
maria et omi laude dignissima
Quia ex te ort9 est sol iusticie.
Xps de9 noster. ℣. Ora p pplo
interveni pro clero : intercede
p devoto femineo sexu: sentiãt
oẽs tuũ levamen quicũqꝫ cele-
brant tuã cõceptionem. Quia.
Gloria. Christus. Ps. Te deum.
fo. xliii. ℣ 9sacerd. Cõceptio est
hodie sancte marie virgis. ℟.
Cuius vita inclyta cũctas illu
strat ecclesias. In laudi. ant.

Conceptio gloriose virgis
marie ex semine abrahe
orta de tribu iuda clara ex stir-
pe david. An. Conceptio est ho
die sancte marie virginis: cui9
vita inclyta cũctas illustrat ec
clesias. An. Regali ex pgenie
maria exorta refulget: cui9 pre
cibus nos adiuvari mẽte et spi
ritu devotissime poscim9. An.
Corde et aio xpo canamus glo-
riam i hac sacra solẽnitate pre
celse genitricis dei marie. An.
Cum iocũditate cõceptionem
beate marie celebrem9: ut ipa
pro nobis intercedat ad domi-
num deum nostrum. Chm.

Gloriose virgis marie or-
tum dignissimum recola
mus: cuius dominus humilita
tem respiciens angelo nunciã-
te concepit redẽptorem mun-
di. Deo gratias. Hymn9. Vir-

go dei ge. ℣. Post partū. Aña. Cō
ceptionē hodiernā ꝑpetue vir=
ginis genitricis dei marie so=
lēniter celebremus: qua celsitu
do throni precessit allā. ℣. Bñdꝰ.
fo.xlix. orō. Supplicationem.
vt̄s. in vesp. Ad primā. Aña. Cōce=
ptio. Preces cōsuete. añ. Dñs
vo. ℣. Cōceptio ē. Orō. Famu
lis. vt̄s in cōple. ꝯ sic p oct. Ce
te. vt solet fieri. Ad alias hor.
sic de lau. Ad. iij. aña. Cōceptio.
AB initio ꝯ añ secla. Cap̄m.
creata sum: ꝯ vsqꝫ ad futu
rū seculū nō desinam: ꝯ in habi
tatione sancta corā ipso mini=
straui. Deo. g. ℟. br. Diffusa ē
grā in labijs tuis al. al. ℣. Pro
pterea bñdixit te deus ineternū
allā al. Glia. ℣ꝰ. Specie tua.
orō Supplicationē. Ad prec.
℟. Solē iusticie. In reditu aña.
Alma. ℣. Post partū. orō Fa
mu. Ad. vi. añ. Regali. Cap̄m.
ET sic in syon firmata sū
ꝯ in ciuitate sanctificata
similit̄ requieui: ꝯ in hierl'm po=
testas mea. Deo g. ℟. Specie
tua et pulchritudine tua allā
al. ℣. Intende prospere proce=
de ꝯ regna al. al. Gloria patri.
℣. Adiuuabit. orō vt̄s. Ad. ix.
añ. Corde et animo. Capitulū.
ET radicaui in populo ho=
norificato: et in partes dei
mei hereditas illius: ꝯ in pleni
tudine sanctorum detētio mea
Deo grās. ℟. Adiuuabit eam
deus vultu suo allā al. ℣. Deꝰ
in medio eius nō cōmouebitur
allā al. Gloria. ℣. Post partū.
Oratio vt supra. Ad vesperas
antipho. Cum iocunditate. ps.
Letatus. fo. xliij. Cum ceteris
Capitulum hymnus ꝯ ℣ sꝰ. vt
in primis vesperis ant. Cōce=
ptio tua dei genitrix virgo gau
dium annunciauit in vniuerso
mundo ex te eñ ortus est sol iu
sticie xp̄s deus nr̄: qui soluens
maledictionem: dedit benedi=
ctionem: et confundens mortē
donauit nobis vitam sempiter
nam. ps. Magnificat. fol. xlix.
Oratio vt supra. Completo. vt
supra. ¶ Nicasij martyris soci
orumqꝫ eiꝰ. Ad vesperas aña
Corpora sanctorum. cum cete=
ris. Cetera sicut plurimorum
martyrum vt in semidupl. Po
stea sequit̄ memo. eulalie vir=
ginis: sicut in anno inuenies.
ꝯ post de aduentu. De ipsis ad
matuti. Inuita. hymnus ant.
hi ℣ꝰ. ꝯ ℟. sicut plurimorum
marty. in semi. Lectio prima.
BEatissimi nicasij remorū
pōtificis egregijqꝫ christi
martyris insignia triumphorū
certamina recensentes: sanctis
simeqꝫ eiꝰ sororis eutropie con
stantiam cum obseruantia ꝑ=
petue castitatis inuiolabilem
admirātes: hodierna nobis bel
lica prosperant̄ agonia: cū eo=
rū meritis ac ꝑcibꝰ vbiqꝫ fiden
tissima gaudentes ꝯsolamur
consolatia. Lectio secunda
DUm enī adhuc decertan=
tes p christo haberentur in ter

ris felicib⁹ mundū suis reple-
uerūt sācritatis exēplis. Lc. iij.
Nichilominus ꝛ modo in celestib⁹ sublimati sedib⁹ glorificatorꝝ memoria fideliter venerantes: vt sua imitatione dignos feliciter erudiant: ꝛ studiosos sedule ad perfectionem salutis tendentes continuatis interuentionibus euidentissiē protegant atqꝫ periculis iminē tibus: pteritis scꝫ atqꝫ futuris vbiqꝫ defendant. Lec. iiij.
Infatigabili nāqꝫ gressu sanctissima virgo castitatꝫ munitionē germanū suū sanctissimū imitando: ꝛ assistendo semper sequebatur epm nicasium vt a spūalibus nequitijs domino seruaretur puritas mentis ꝛ a corruptione carnaliū delectationū roboraretur qꝫ debita ītegritas corporis. Assidue scꝫ in diuinis cultibus alternatim votiua eorū exhibebantur pietatis obsequia. Lectio quinta.
Peruenerūt igitur castra metātes vuandalorū agmina circa vrbem remorum et vniuersa regione depopulata: neces tamen christianorum ibi inhabitantium auidissime desiderantes. Lectio sexta.
Velut inimicos deorū ꝛ moribus paganorum contrarios penitus interimere atqꝫ de terra ardentissime delere ambiebant. Lectio septima.
Vltimo nāqꝫ subuersis ōis die furentibus circumquaqꝫ aduersarijs ac fortiter prelio concutientibus vrbem terrore tedio vniuersa percussa ciuitas: ad sanctissimum nicasiū orōnibus pstratū cucurrerūt: victoriā paganorū ptimescentes auxilium consolationis ab eo petentes quid vtilius faciendum decerneret aut seruituti gētiliū se tradere: aut certe pro salute vrbis p virib⁹ dimicare ꝛ vbiqꝫ ad mortē decertare. L. viij.
Quo audito btūs nicasi⁹ sciēs vt iā dictū est ex reuelatione offensionis dei vrbē penitus subuersuram: diuinā implorauit clementiam: quatinus pro reatibus suis tribulationem mortis non ad iudiciū sed ad indulgentiā pūsentib⁹ in vera confessione fidei pfuturā rñdit dicens. Pugnate pro salute vrā: non armis sed morib⁹: nō fiducia viriū sꝫ acumine virtutū: nō tm̄ corpore mortali q̄ stū spū vitali pficit. Indignationem hanc iusto dei iudicio nr̄is sceleribus prouocatam non ignoramus. Lec. ix.
Quapropter verū esse salutis cōsilium non dubitem⁹: si cōpuncti ad diuina flagella ɔuertentes aiam nō violētēr vt filij iniq̄tatis sed magis patiēter vt filij pietatꝫ: vt merito filij dei nominemur: et sim⁹ deuote suscepturi mortis periculū nosipsos offerētes ad presentem veniam ne p reatibus ad perpetuam dānationē

incidamus: vt nobis mors presens nõ suppliciũ sed remediũ fiat. Ecce paratus sum quasi pastor pro omnibus suis ponere aiaz meã vitãq͂ presentẽ contẽnere vt nos mereamur ex punitione peccatorum vitã eternã percipere Tu autẽ. Vltimũ ℟. Concede nobis q̃s. ppt semiduplũ. cete. de cõi plurimorum mar. Mo. Io. virgi. vts. In vlti. ves. fit totuz de dictis martyribus. Postea sequitur memo. sanctorũ martyruz fusciani gẽtiani ꝛ victorici per an. Fulgebunt iusti. ℣ sus. Exultent iusti. Oratio.

Presta q̃s ops deus: vt qui sanctorum martyrum tuorum fusciani/ gentiani/ et victorici natalicia colimus: a cũctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per xpm. Sequitur memo. damasi per an. Si mslabo. ℣. Iustũ dedu. Oro.

Misericordiam tuaz nobis interueniente beato confessore tuo atq͂ pontifice damaso clementer impẽde: ꝛ nobis peccatoribus ipsius propiciare suffragijs. Per dominum nostrũ iesum christum. ¶ Nota q̃ si festum predictorum martyrum fusciani/ gentiani/ ꝛ victorici vel aliud festũ vt i anno inuenies do. ij. iij. vel. iiij. aduen. eue. vsq͂ in crastinum trãsfertur. Et in vesp. do. mutabitur ad capitulũ. et ex ide fiet de dictis martyri. et ad magt añā. O venerãda. Postea sequitur memoria aduentus. Lectio prima.

Tempe quo maximianus truculẽtissimus augustus armis gallie premdebat rictionaro prefectorie dignitatis ordinem agere percepit. Sancti ergo viri fascianus ꝛ victoricus cũ duodenario numero sociorũ pari ordine glomerati vna cuz venerabili quintino ac comitibus ceteris piatone: rufino: valerio: eugenio: crispino: crispiniano: lucião: marcello ꝛ regulo ab vrbe roma pgredientes: bellatores dei egregij intra fines gallie vrbez parisius duce xpo peruenerunt. Lectio scḋa.

Igitur sancti dei cultores fuscianus ꝛ victoricus vrbẽ trauennensem predicandi grã gressu sceleri petierũt. Sãctus quippe quintinus ambianensium vrbis laudabilis extitit pdicator. Sacer domini cultor lucianus beluacensiũ ingressus est fines atq͂ diuia eloquia gẽtili populo predicabat. Lec. iij.

Beatissimus regulus cum ad vrbẽ siluanectẽsem protectus esset tentum illius superna grã corrigauerat: vt confestim gentilem populum ab idolorum cultura ad fidem catholicam reuocaret. Et tãdẽ diuino munere in eadem vrbe pastorale suscepit regimen. Lec. iiij.

Sancti igitur dei fuscianus ꝛ victoricus ad trauennẽsiũ predia peruenerũt. Et sanctum dei quintinuz cernere cu

picientes ambianensiũ ceperunt penetrare fines: vt mutua affatiõe de conuersa iam ex parte gẽtilitate gauderent: sed beatũ dei famulũ quintinũ iã ab eadẽ ciuitate abijsse audierũt. L. v.

Iam (vt historie gesta memorant) quidam senex nomine gentianus nondũ baptismi vnda purgatus cũ p beatissimos viros fuscianũ et victoricũ immẽsa fieri dei cognosceret miracula: quadã die pisius vrbẽ carpentib⁹ iter obuius extitit: ad quos ait. Dñi qd queritis: aut ex qua nati estis pgenie? Tũc dei famuli dixerunt: nos sumus xpi milites. Le. vi.

Idem venerabilis senex lachrymis oculis pfluẽtib⁹ imoq3 trahens a pectore vocẽ ait. Añ triũ dieꝝ spacia diuina illustratiõe pmot⁹ fui: vt iesũ xp̃z quẽ credit vos credã. L. vij

Sed hic dei famul⁹ quintinus quẽ vos queritis in municipio angusta viromãdorũ a rictiouaro carnifice truncatiõe capit vitã finiuit. L. viij

Cumq3 venerabilis senex gentianus sanctos dei fuscianũ et victoricũ vt in domũ eius ingrederentur precaretur repente rictiouarus aduenit: et dei famulos cõprehẽdi precepit.

Tunc gentianus Lec. ix. zelo charitatis replet⁹ exempto gladio exiliuit: vt rictiouarum verberaret: ad quem rictiouarus ait. Gẽtiane cur me verberare gladio conaris? Gẽtian⁹ ait. Ego pro xp̃i noĩe animam meã ponere cupio: qz ei⁹ me fateor esse discipulũ. Tu. Cet. oia de cõi pluri. mar. vtS.

¶ De sancta lucia. Ad vesp. ãe et pi feria. Chz. Qui gloriatur. Hy⁹. Virginis proles. ℣. Diffusa est. Ad mĝt. ã. In tua patientia possedisti aĩam tuã lucia sponsa xp̃i: odisti q̃ in mũdo sunt: et choruscas cũ ãgelis sanguine pprio inimicũ subdisti. ps. Mĝt. folio. xlix. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster vt sicut de beate lucie virginis et martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. p do. Sequit memo. aduen. Ad matuti. Inuita Agnũ sponsũ virginũ. ps. Venite exultem⁹. Hy⁹. Virginis proles. ãe pi et ℣. sicut vni⁹ virgi. et mar. L. j.

Cum per vniuersaz cicilie prouinciã beatissime virginis agathe fama crebresceret. Et syracusanus populus p miliaria ppe q̃draginta quinq3 ad vrbẽ cathanensiũ sitiens pgeret: ad sepulchrũ sancte agathe virginis puenerunt. ℟ m. Diffusa est grã. quere in cõmuni vnius virgi. et etiã ãn. ℟ia infra signata. Lectio secunda.

Tunc contigit luciaz virginẽ nobilissimã syracusanoꝝ simul pergere: cui⁹ mater euthicia per ãnos quattuor fluxu sãguinis fatigata: nullo

poterat medicorum remedio li-
berari. ℟. Dilexisti. Lectio.iij.
Igitur dū̄ preciosis myste-
ria agerent̄: hec euāgelij
lectio fuit ī qua legit̄ vt tacto
fimbrie vestimēto mulier a san-
guinis fluxu saluata ē. ℟. Lu-
cia virgo quid a me petis quod
iaʒ poteris p̄stare ꝯtinuo: nam
ꝛ matri tue fides tua subuenit
et ecce salua facta ē. Qꝛ iocūdū
deo in tua virginitate habita-
culuʒ preparasti. ℣. Sicut eñ
ꝑ me ciuitas cathanensiū sub-
limat̄ a xp̄o: ita per te ciuitas
syracusana decorabit̄. Qꝛ. L.iiij.
Et dum hec lectio recitat̄:
dixit sancta lucia m̄ri sue
Si credis hec mater que legūt̄
crede agatham passam pro no-
mine xp̄i hoc meruisse: vt sem-
per in p̄nti habeat eū pro cui⁹
noīe passa est. Cōtinge ergo se-
pulchrum eius credēs ꝛ libera-
beris. ℟. Nō eris. Lectio.v.
Interea dū orationis pli-
xitas tenderet̄ somnū lu-
cia virgo arripuit: et vidit in
somnis beatā agathā in medio
angelorum gemmis ornataʒ ꝛ
dicenteʒ sibi. Soror mea lucia
quid a me petis quod ipsa pote-
ris prestare cōtinuo: Nā ꝛ ma-
tri tue fides tua subuenit: ꝛ ec-
ce saluata ē. Et his auditis ex-
ꝑgefacta tremēs surrexit ꝛ ait
matri sue. Mater mea ecce sal-
ua facta es. ℟. Hec ē ꝟgo. L.vj.
Interea duʒ distrahuntur
predia ꝛ gemme vendunt̄
ad spōsi peruenit noticiā. Qui
sollicitus cepit inquirere a nu-
trice sancte lucie quid hoc esset
ꝙ distractionem repentinā pre-
diorum et gemmaruʒ audisset
℟. Rogaui dūm meū iesū xp̄ꝫ
vt ignis iste nō dn̄et̄ mihi. Et
īpetraui a dn̄o inducias mar-
tyrij mei. ℣. Pro eo vt me dili-
gerent detrahebāt michi: ego
aūt orabā. Et impe. Lec.vij.
Qui hec nutrix cāuta ꝯfin-
xit dicens. Spōsa tua in-
uenit possessionē in venalibus
que mille aureos ꝛ ampli⁹ so-
lidos redditurū prestaret. Cre-
didit stultus carnale esse mer-
cimoniuʒ: ꝛ animū ab indigna-
tione reuocans: ꝛ ipse cepit au-
ctor eē vendentiū. ℟. Audiui.
Et vbi pene oīa Lec.viij.
distracta sūt ꝛ pauperib⁹
erogata viduis ꝛ orphanis pe-
regrinantib⁹ et deo seruienti-
bus. Tunc hoc viso spōsus ꝓ-
ponit liteʒ in iudicio paschasij
consularis dicens sponsaʒ suā
christianissimam esse: ꝛ contra
leges viuere augustoruʒ. ℟m.
Audi filia. quere in cōmuni de
non virginibus. Lectio nona.
Quam paschasius cōpre-
hensā corripiēs cepit ad
sacrificia demonū inuitare. Cui
beata lucia dixit. Tu volunta-
tē meā noli prouocari ad pecca-
ti cōsensum. Ecce eñ corp⁹ pa-
ratū est ad omne suppliciū. ℟.
Grata facta est a domino in cer-
tamine: quia apud deuʒ ꝛ ho-

eminēs glorificata est: in cōspectu principum loquebat sapiētiam. Et dñs oīz dilexit eā. ℟. Adiuuabit eam de⁹ vultu suo: deus in medio eius nō cōmouebitur. Et dñs omniuz. Gloria. Et. ℣. Te deū. fo. xliv. ℣⁹ Sacerdo. Specie tua. In laudi. aña.

ORante sancta lucia apparuit ei beata agatha: ⁊ cōsolabat ancillam christi. ā. Lucia virgo quid a me petis quod ipsa poteris pstare ꝯtinuo matri tue. ā. Soror mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis qđ ipsa poteris prestare ꝯtinuo matri tue. āñ. Bñdico te pr dñi mei iesu xpi: qr per filiuz tuum ignis extinctus est a latere meo. ā. Per te lucia virgo ciuitas syracusana decorabitur a dño iesu xpo. Cpim. Emulor. hy⁹. Jesu corona. ℣l⁹. Elegit eam. āñ Colūna es immobilis lucia martyr xpi: qr oīs plebs te expectat vt accipias coronaz regni. ps. Benedictus. fol. xlix. Oratio vts. Sequitur memo. de adue. vt vbis. Ad hor. ℞e de laudi. Ad vespe. super pos āñ. Per te lucia. Capitulū hymn⁹ ⁊ ℣⁹ vts. in primis vespe. Ad magr āñ. Tanto pondere eam fixit spiritus sanctus: vt virgo dñi imobilis pmaneret. p. Magnificat. fo. clxx. oro vts. Postea sequitur mē. de aduen. Notā qđ si fm sancte lucie die sabba. eue. ad vltī. vesp. dicet super pos aña. Tanto pondere. Magnificat. ⁊ fiet totū sequens de aduen. Et sic etiaz debet fieri de oī fes. qđ īfra aduē. die sabba. eue. nisi fit duplū vel semidu. xviij. kalē. ianuarij fit memo. maximini abbatis. Eodē die ad vespe. incipitur aña. O sapientia. ¶ De sancto thoma apostolo ad vesp. ā. Stī pacifici. cū cete. pis. fes. Capitulū Ibant. ℟ Ciues apostolorum. hy⁹ Annue xpe. ℣ In oēm terrā. Ad magr. ā. O thoma. oro.

DA nobis qs dñe vti apostoli tui thome solennitatibus gloriari: vt eius semp et patrociniis subleuemur: ⁊ fidē ꝯgrua deuotiōe sectemur. Per dñ. Nec fiet alia mēo de aduen. Cōple. vt solet Ad matutinas Inuitato. hy⁹ ā℣ ps ⁊ ℣ll. de cōmuni apostolorum. Lectio. j.

CUm apostolus thomas q ⁊ didimus dicit esset apd cesareā: apparuit ei dñs iesus ⁊ ait illi. Rex indorū gūdofor⁹ misit prepositum suuz ad syriā querere hominē architectorica arte eruditum: vbi cū venisset dixit dñs ad aplz suum. Veni mittā te cū eo. ℟. de cōi aplor.

DIxit illi thomas. Lec. ij. Dñe quo vis mitte me: pter ad indos. Dixit ei dñs. Vade qr ego tecū sum: ⁊ nō te deseram. Et cū acquisieris mihi indos: cū corona martyrij venies ad me. Lectio tertia.

REspondens autē thomas dixit. Domin⁹ me⁹ es tu ⁊ ego

seruus tuus: fiat volūtas tua.
Hec eo dicēte: ecce ꝑpositus fa-
milie regis indoꝝ nomie abba
nes descēdens de naui ambula
bat iuxta mare in foro rerū ve
nalium. Lectio.iiij.

Dominus aūt accessit ad eū
& dixit ei. Quid ꝯparare vis o
iuuenis? At ille ait. Dñs meus
indoꝝ rex misit me ad istas p-
tes: vt ꝯducerē ingeniosos arti
fices aut seruos emerē q̄ sciāt
artē architectonicā & oia que ex
lignis fiūt aut ex lapidibus: vt
romāo ope sibi palaciū ꝯstruāt

Qui dñs ait. Habeo L.v.
seruū idoneū & fidelē mi
chi: quem ad diuersas ciuitates
iam misi: & q̄cq̄d laborat mihi
laborum suorum mercedes ap-
portat: hunc itaq; mittam tecū
vt expletis oibus ad me eū faci
as cū honore reuerti. Lec.vj.

Quod audiens Abbanes
magno repletus est gau
dio: & grās agens osculabatur
genua eius. Et conuocans dñs
thomā tradidit eū in manu ab
bane et abscessit. Lectio.vij

Dixit aūt abbanes ad tho-
mam. Dic mihi si seruus
illius es: qui tradidit te michi?
Cui thomas ait. Ego nisi ser-
uus illius essem: q̄ hora me trade
bat tibi habebam contradicere
sed q; seruus ipsius sum: nō qd
volo facio: sed quod iusserit mi
chi dñs meus. Lectio octaua.

Seruus aūt eius sum vnus ex
innumerabilibus seruis
qui oēs diuersas artes scimus
et imus p prouicias: et quicq̄d
lucrati fuerimus de arte nr̄a/ ipsi
fideliter afferimus. Lectio.ix.

Dixit ei abbanes. Magnus
vir iste q̄ tales seruos ha
bet. Iste melior est quouis rege
Dixit ei thomas. Bene vidisti.
Nā et filius vnicus regis est: et
tenet regnū pater eius in sup-
nis mōtibus: vbi hostis nunq̄
pōt introire: vbi nullus penitus
inuenitur infirmus nullus pau
per: nullus aliq̄d indigens. Ad
bñdꝰ.añ. Quia vidisti me tho
ma credidisti: beati q̄ nō vide-
rūt & crediderunt. ꝓ. Bñdꝰ. Fol.
xlix. orō vts. Sequit memo. ad-
uē. pār Nolite timere ꝟ Sus.
Emitte agnū vts. orō de ieiu.
Hore sicut de apostolis cū orō-
ne de die. Ad vesp. ā. Iurauit.
ps. Dixit dñs. f. xxxvj. cetere
de apostolis. Cpm hy. & ꝟ. vts.
in aliis vesp. Ad mgt. ā. In re
generatiōe. Orō vt supra. Se-
quitur memoria de aduen. per
ān. O rex gen. ꝟ. Rorate celi.
vt supra. Oratio de domi. vts.

¶ In die natiuitatis domini ad
memo. beati stephani & etiam in
octauis ān Aue senior stepha-
ne aue martyr paradoxe q̄ in-
ter agmina plebis iudaice fir-
mus in xpi fide velut lāpas ar-
dentissima apparuisti domino
nūc sydus inter sydera celestis
aule succurre huic familie gra
tissima tua interuentione. ꝟ.
Ora pro nobis dñm mar. orō.

DA nobis q̄s domine imi-
tari quod colimꝰ: vt dis-
camus ⁊ inimicos diligere: qꝛ
eius natalicia celebramus qui
nouit etiã pro suis persecutori
bus exorare dominũ nostrũ ie-
sum xp̄m filiũ tuũ. Qui tecum.
Ad matut. inuita. Xp̄m natum
qui beatũ hodie coronauit ste-
phanũ Venite adoremꝰ. p. Ve-
nite. hyꝰ. Beate martyr. quere
in cõi sanctor. In. j. noc. añа.
Beatus stephanꝰ iugi legis dei
meditatione roboratus: tanq̄
lignũ fructiferũ secus saluta-
riũ aquarum plantatus decur
sum fructum martyrij in tpe
suo dedit primus. p. Beatꝰ vir.
fo. j. añ Cõstitutus a deo pre-
dicator preceptorum eius in ti-
more sancto illi seruire studuit
officioq̄ fidelit pacto i mõte sã
cto eius ascẽdere dignus fuit.
ps. Quare fremuerunt. fo. j. v.
In tribulatione lapidũ se pre-
mentiũ positus milia populi se
circundantis nõ timuit: qꝛ su-
sceptorem suũ iesum vt eũ sal-
uum faceret exurgẽ in celũ vi-
dit. ps. Dñe q̄d multi. fo. j. ℟.
Gloria et honore. Lec. j.
HEri celebrauimꝰ tpalem
sempiterni regis nr̄i natalẽ: ho
die celebramus triũphalem mi
litis passionẽ. Heri em̄ rex nr̄
trabea carnis indutus de aula
vteri virginalis egrediẽs: visi-
tare dignatus est mundũ. Ho-
die miles de tabernaculo corpo
ris exiẽs triũphator migrauit
ad celũ. ℟. Stephanꝰ aũt ple
nꝰ grã ⁊ fortitudine. Faciebat
pdigia ⁊ signa magna i pplo
℣. Et nõ poterant resistere sa
pientie et spũi q̄ loquebat. Fa-
ciebat. Bñdictio scda deinceps
erit. Beate marie virgis. vsq̄
ad purifica. Lectio scda.
ILle sempitne deitat maie-
iestate seruata: seruile cinctori
um carnis assumens in huius
seculi campo pugnaturꝰ intra
uit. Iste depositis corruptibili-
bus corporis indumẽtis: ad ce-
li palaciũ perennit regnaturꝰ
ascendit. ℟. Videbant om̄s ste
phanum qui erant in consilio.
Et intuebãt vultũ eius tanq̄
vultũ angeli stãtis inter illos.
℣. Stephanus aũt plenus grã
⁊ fortitudine faciebat pdigia
⁊ signa magna i populo. Et in
tuebantur. Lectio tertia.
ILle descendit carne vela-
tus: iste ascendit sanguie lau-
reatus. Iste ascendit lapidantĩ
bus iudeis: ille descendit letan
tibus angelis. Gloria in excel-
sis deo: heri exultantes sancti
angeli cãtauerũt: hodie stepha
nũ letantes in suũ cõsortiũ su-
sceperũt. ℟. Sãcte dei preciose
pthomartyr stephane q̄ virtu
te charitatis circũfultꝰ vndiq̄
dominũ p inimico exorasti po-
pulo. Funde preces pro deuoto
tibi nunc collegio. ℣. Vt tuo
ppiciatus interuentu dominꝰ
nos purgatos a peccat iũgat
celi ciuibus. Fũde pre. Gloria.

In.ii.noc.An. Lumine vultus tui dñe insignitus prothomartyr stephan⁹ sacrificiū iusticie seipm tibi sacrificauit: ideoq3 in leticia cordis in pace obdormiēs requiescit. ps. Cū inuocarem. fo.i.an. Bñdictionis tue dñe munere iustificat⁹ et scuto tue protectionis in passione munit⁹ nois tui coronā stephanus a te percipere meruit. ps. Verba. fo.ii.A. O q̄ admirabile est nomen tuū dñe de⁹ noster p quo beat⁹ stephanus passus glīa et honore a te coronat⁹ et super celos dono tue magnificētie exaltat⁹. ps. Dñe dñs no. fo.ii. V. Posuisti dñe sup caput ei⁹

Heri dñs exiuit Lect.iiii. de vtero virginis: hodie miles egress⁹ est de ergastulo carnis. Heri xps p nobis pānis est inuolutus: hodie stephanus stola est ab eo immortalitatis indutus. Heri presepis angustia xpm portauit infantem: hodie immēsitas celi suscepit stephanum triūphātem. R. Lapidabāt stephanū innocētē et dicētē Dñe iesu xpe accipe spm meū et ne statuas illis hoc pctm. V. Positis aūt genib⁹ beat⁹ stephanus orabat dicēs. Dñe. Lec.v.

Solus descēdit dñs vt multos eleuaret: humiliauit se rex noster vt suos milites exaltaret. Qui eñ corpori suo virginis preparauit vterum/ ipse martyri suo aperire dignat⁹ est celū. Dñs iesus angustias intrare nō dedignat⁹ est vteri vt aīam stephani latitudo susciperet celi. R. Impetum fecerunt vnanimiter in eū: et eiecerunt eū extra ciuitatem innocētem et dicētem. Dñe accipe spiritū meū. V. Stephan⁹ dei gr̄a plenus erat: in plebe multa signa faciebat: celos apertos aspiciebat: iesum stātē videbat a dextris dei et dicebat. Dñe. Le.vi.

Necessarium tñ est nobis agnoscere frēs q̄b⁹ armis precinctus stephan⁹ seuiciā iudeorum potuit superari vt ita meruisset feliciter triūphare. Nec eñ paruipendēda sunt talis virt⁹ talisq3 triūphus: aut eñ vilib⁹ armis potuit premuniri q̄ a multis nō potuit superari. R. Ecce iam corā te pthomartyr stephane suppliciter assistētes te deuote precamur. Vt qui p te lapidātib⁹ deū dep̄cat⁹ es p nobis apud ipm intercedere digneris. V. Charitatis gr̄a repletus pro persecutorib⁹ orans filiū hois ad dexterā patris stātem videre meruisti: ideoq3 precamur. Vt qui. Gloria pa. Vt.

In.iii.noc.an. In dño deo suo cōfisus fortis athleta stephan⁹ lapidū fortiter sustinuit ictus: et idcirco ad mōtem virtutum transmigrauit victoriosus. ps. In dño cōfido. fo.iii.an. Sine macula beat⁹ stephan⁹ ingressus est dñe in tabernaculo tuo et q2 operat⁹ est iusticiam/ requiescet i mōte sancto tuo. ps.

Dñe q̃s hab. fo. iiij. An. Beat⁹
es o beate stephane qui terrena
reliquisti vt acciperes celestia:
gaudet chorus sctõꝝ cũ palma
victorie p̄cessit tibi obuiam rex
regũ xp̄s dei fili⁹ coronã p̄cio
si lapidis posuit sup̄ caput tuũ
ideoq̃ p̄camur intercede pro
salute nostra ⁊ oim. Ps. Dñe in
virtute. fol. vi. ℣. Ora ꝑ nobis
dñm martyr. Lectio septima.
Secundum Mattheum. xxiij.
In illo tẽpore. Dicebat ie
sus turbis iudeoꝝ et p̄nci
pibus sacerdotũ. Ecce ego mit
to ad vos pphetas ⁊ sapientes
et scribas: et ex illis occidetis
et crucifigetis: ⁊ ex illis flagel
labitis i synagogis v̄ris. Et re
liqua. Omelia beati hiero. p̄bri
Hoc q̃d ante dixeram vos im=
plete mẽsuram patrũ vestroꝝ
ad personam dñi pertinere: eo
q̄ esset occidẽdus ab eis potest
et ad discipulos ei⁹ referri. de
quibus nũc dicit. Ecce ego mit
to ad vos prophetas. ℟. Lapi=
des torrentes illi dulces fuerũt
Ipsum sequuntur omnes ani=
me iuste. ℣. Lapidauerũt ste=
phanum: et ip̄e inuocabat dñm
dicẽs: ne statuas illis hoc pecca
tum. Ipsum. Lectio octaua.
Simul obseruãdũ est iux=
ta ap̄lm scribẽtem ad co
rinthios varia dona esse disci=
puloꝝ xp̄i. Alios pphetas qui
vẽtura p̄dicãt: alios sapiẽtes
qui nouerũt quãdo debeãt ꝑfer
re sermonem. Alios scribas in
lege doctissimos. ℟. Intuẽs in
celũ beatus stephan⁹ vidit glo=
riam dei / et ait. Ecce video ce=
los apertos ⁊ filiũ hois stãtem
a dextris virtutis dei. ℣. Cũq̃
aspiceret beat⁹ stephan⁹ in ce=
lũ vidit gloriã dei / et ait. Ecce.
Ex quibus lapida= Le. ix.
tus est stephanus: paulus
occisus: crucifixus petrus: fla=
gellati in actib⁹ ap̄loꝝ discipu
li: et ꝑsecuti sunt eos de ciuita
te in ciuitatem expellẽtes de iu
dea: vt ad gẽtiũ pp̄lm transmi
grarẽt. ℟. Patefacte sunt ia=
nue celi xp̄i martyri beato ste=
phano: qui in numero sctõꝝ in=
uẽtus est primus. Et ideo triũ=
phat in celis coronat⁹. ℣. Mor=
tem enĩ quã saluator dignatus
est ꝑ oib⁹ pati / hãc ille primus
reddidit saluatori. Et. Gloria.
Et. Ps. Te deum. fo. xlix. ℣ ⁹sa
cerdo. Posuisti dñe sup̄ caput
eius. Ista tria ℟ia que sequũ=
tur dicẽda sunt in octa. sancti
stephani. ℟. Stephanus seru⁹
dei quem lapidabãt iudei vidit
celos apertos: vidit ⁊ introiuit
Beatus homo cui celi patebãt.
℣. Intuẽs in celũ beat⁹ stepha
nus vidit gloriam dei. Beatus.
℟. Impij super iustum iactu=
ram fecerũt vt eum morti tra=
derẽt: at ille gaudens suscepit
lapides. Vt mereretur accipe=
re coronã glorie. ℣. Vidit bea=
tus stephan⁹ celos apertos: vi=
dit ⁊ introiuit. Vt me. ℟. Pa=
tefacte sunt. ℣. Mortem. quere

supra. Si oct. sancti steph. eue=
niato die dicet sup. ix. pos añ.
Beat⁹ stephan⁹. Tres lect. fiūt
de sermone. Ad aquas tybilita
nas. q in loco suo script⁹ est/ et
diuisus p. vj. lec. Cātabūturq;
tria R̄ia supradicta. Et in fine
R̄ior horarū dicet alla. In lau.
Lapidauerūt stepha añ.
num & ipse inuocabat dñz
dicēs: ne statuas illis hoc pctm̄.
Añ. Lapides torrentes illi dul=
ces fuerūt: ipm̄ sequuntur oēs
aīe iuste. Añ. Adhesit aīa mea
post te: quia caro mea lapidata
est pro te deus meus. Añ. Ecce
video celos apertos: & iesum stā
tem a dextris virtutis dei. Añ.
Stephan⁹ vidit celos apertos:
vidit & introiuit: beatus homo
cui celi patebunt. Capitulum.
Stephanus plenus gra=
tia & fortitudine faciebat
prodigia & signa magna in po=
pulo. Deo gratias. Hymnus.
Sancte dei preciose ptho=
martyr stephane: q virtu
te charitatis circūfult⁹ vndiq;
dñm pro inimico exorasti popu
lo. Funde preces pro deuoto ti=
bi nūc collegio: vt tuo ppiciat⁹
interuentu dñs: nos purgatos
a pctis iūgat celi ciuib⁹. Glo=
ria & honor deo vsq;quo altissi=
mo: vna pr̄i filioq; inclyto pa=
raclyto: cui laus est & potestas
p eterna secula. Amen. ℣. Iu=
stus vt palma florebit. Ad bñ⁹
Añ. Amen dico vobis dixit dñs
iesus turbis iudeor; non me vi
debitis ammodo donec dicatis
benedictus q venit in noīe dñi.
ps. Benedictus. fo. xliv. Oratio
vt supra. Ad mē. de natiui. añ.
Hodie christ⁹. ℣⁹. Benedictus
qui. Oratio vt supra. Concede
quesumus. Ad primam ant.
Lapidauerūt stephanum. Cete
ra sicut in die natiuitatis. Ad ter
tiam añ. Lapides. Capitu.
Cum esset stephanus ple=
nus spū sancto intēdēs in
celū vidit gl'iam dei & iesum stā
tem a dextris virtutis dei. Deo
grās. R̄. Gloria & honore coro=
nasti eū dñe Alla alla. ℣⁹. Et
cōstituisti eum. Alla alla. Glo
ria patri. ℣. Posuisti domine.
Oratio Da nobis quesum⁹ do=
mine. vt supra. Ad sextam añ.
Adhesit aīa mea. Capitulum.
Stephan⁹ vidit celos aper
tos: vidit & introiuit bea
tus homo cui celi patebūt. Deo
grās. R̄. Posuisti dñe sup ca=
put eius Alla alla. ℣⁹. Coro=
nam de lapide precioso. Alle=
luya alla. ℣. Iust⁹ vt pal. Ora
tio vt supra. Ad nonam ant.
Stephanus vidit. Et deinceps
vsq; ad octa. epy. dicit vltima
aña de laud. Ad nonam Cap.
Ecce video celos apertos
et iesum stantem a dex=
tris virtutis dei. Deo grās. R̄.
Iustus vt palma Alla alla. ℣.
Multiplicabitur. Alla al. Glo
ria. ℣. Scuto bone voluntatis
tue. vts. Ad vespas sup ps a.
Tecū principiū. et cete. ad cet.

Chm Stephanus plenus. hy⁹. Beate martyr. ℣ Ora p nobis dñm martyr. Ad mat ãn Pa tefacte sunt ianue celi xp̄i mar tyri beato stephano qui in nũe ro sctõꝝ inuẽtus est primus: et ideo triũphat in celis coronat⁹ alla alla. ps Magt. fo. vlix. Ora tio vt s. ¶ Ad mẽo. sancti iohã nis apl'i ꝛ euãgeliste ãn Valde honorãd⁹ est beat⁹ iohãnes qui supra pectus dñi in cena recu buit. ℣. In oẽm terram exiuit sonus eorum. Oratio.

Ecclesiam tuã q̃s dñe be nignus illustra: vt beati iohan nis apl'i ꝛ euãgeliste illumina ta doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Per dñm. Cõple to. vt in die natiuitat. Ad ma tutinas Inuitat. Adorem⁹ re gem apostoloꝝ. Qui priuilegio amoris iohãnem dilexit aposto lum. ps. Venite. Hy⁹. Annue xp̄e. In. i. noc. ãn. Johãnes apo stolus ꝛ euãgelista virgo est ele ctus a dño: atq; inter ceteros magis dilectus. ps Celi enar. fo. v. ãn. Supra pectus dñi ie su recumbẽs euãgelij fluẽta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. ps. Benedicam. fol. v. ãn. Quasi vnus ex paradisi flu minib⁹ euãgelista iohãnes ver bi dei grãm in toto terrarum orbe diffudit. ps. Eructauit. fo lio. xiiii. ℣. In oẽm. Lectio. i.

Secundam post neronem persecutiõem xp̄ianorum domicianus exercuit. Unde fa ctum est vt sanct⁹ iohãnes apo stolus tolleret de epheso et in pathmos insulã exilio mittere tur. In qua insula apocalipsim quã ei dñs reuelauit manu sua cõscripsit. ℟ Valde honorãd⁹ est beat⁹ iohãnes qui supra pe ctus dñi in cena recubuit. Cui xp̄s in cruce matrem virginem virgini cõmẽdauit. ℣ Mulier ecce fili⁹ tu⁹: ad discipulũ aũt ecce mater tua. Cui. Lect. ii.

Domicianus aũt eodẽ an no quo iussit sanctum io hãnem exulari a senatu roma no interfect⁹ est. Hinc factũ est vt sctũs iohãnes q̃ volũtate do miciani deportatus cũ iniuria fuerat / cũ honore ad ephesum remearet. ℟. Ecce puer meus quẽ elegi dicit dñs. Elect⁹ me⁹ cõplacuit sibi in illo aĩa mea. ℣. Dedi spiritum meum su per eum iudicium gẽtibus pro fert. Electus. Lectio tertia.

Occurrit aũt illi oĩs popu lus viroꝝ ac mulieꝝ: oẽs exultãtes ꝛ dicẽtes / benedictus q̃ venit in noĩe dñi. Cũ aũt in grederet ciuitatem / drusiana q̃ semp eũ secuta fuerat / et ad uẽtus ei⁹ desiderio fatigata fue rat / efferebat mortua. ℟ Qui vicerit faciã illũ colũnam in tẽ plo meo dicit dñs. Et scribã su per eũ nomen meum ꝛ nomen ciuitatis noue hierl'm. ℣. Vin centi dabo edere de ligno vite qđ est in paradiso dei mei. Et scri. Gloria. Et. In. ii. noc. ãn.

Infernẽtis olei dolium missus iohãnes aplus diuina se ꝓtegẽte gr̃a illesus exiuit. ps. Omes gẽtes. fo. xiiij. ãn. Propter insuperabilem euãgelizãdi cõstãtiam exilio relegat⁹ diuine visionis ⁊ allocutione meruit crebra consolatione releuari. ps. Exaudi de⁹ depre. fo. xviij. ãn. Occurrit beato iohãni ab exilio reuertẽti oĩs populus viroꝝ ac mulierũ clamãtiũ et dicẽtium benedict⁹ qui venit in noĩe dñi ps. Exaudi de⁹ oꝛa. meã cũ deꝓ. fo xviij. ℣ Cõstitues. Lec. iiij.

Tunc sanctus iohãnes vidẽs flẽtes pauperes ⁊ parẽtes atqꝫ viduas cũ oꝛphanis iussit deponi feretrum: et corã oĩb⁹ iussit resolui coꝛpus eius. Et voce clara dixit. Dñs me⁹ iesus chꝛist⁹ excitet te drusiana Surge ⁊ pedib⁹ tuis reuertere ad domũ tuã: et pꝛepara michi refectionẽ in domo tua. Ad hãc vocem surrexit ⁊ cepit ire sollicita de iussione apostoli. ℟. In illa die suscipiam te seruũ meũ et ponã te sicut signaculũ in cõspectu meo. Qm̃ ego elegi te dicit dñs. ℣⁹. In tribulatione inuocasti me exaudiui te ⁊ liberaui te. Quoniam. Lectio. v.

Cum aũt oĩs ciuitas ephesioꝝ / immo oĩs prouicia asye iohãnem excoleret ⁊ pꝛedicaret: accidit vt cultoꝛes idoloꝝ excitarẽt seditionem. Unde factum est vt iohannem traherẽt ad tẽplum dyane ⁊ vrgerent eũ vt ei feditatem sacrificioꝝ offerret. ℟. Hic est beatissimus euãgelista ⁊ aplus iohãnes: qui pꝛiuilegio amoꝛis pꝛecipui Ceteris altius a dño meruit honoꝛari. ℣. Hic est discipulus ille quẽ diligebat iesus qui supꝛa pectus dñi in cena recubuit. Ceteris. Lectio sexta.

Tunc beatus iohãnes ait. Ducam vos oẽs ad ecclesiam dñi mei iesu xp̃i: et innocẽtes nomen dyane vestre facite cadere eccl'iam ei⁹ et consentiam. Si aũt hoc facere nõ potestis ego inuocabo nomen dñi mei iesu xp̃i ⁊ faciã cadere templum hoc: et cõminui idolum vestrũ. Ad hãc vocẽ cõtremuit popul⁹: et huic diffinitiõi pars maxima consensum attribuit. ℟. Apparuit caro suo iohanni dñs cũ discipulis suis: et dixit ei. Ueni dilecte mi ad me: quia tẽpus est vt epuleris ĩ cõuiuio meo cũ fratrib⁹ tuis. ℣⁹. Cũqꝫ cõplesset aplus cursuz vite pꝛesentis in senectute bona apparuit ei saluatoꝛ mũdi et dixit. Ueni. Gl̃a. Ueni. In. iij. noc. Ãn. Apparuit caro suo iohãni dñs iesus xp̃s cũ disciplis suis ⁊ ait illi / veni dilecte mi ad me quia tẽpus est vt epuleris ĩ cõuiuio meo cum fratribus tuis. ps. Confitebimur. fol. xxij. ãn. Expandens man⁹ suas ad deũ dixit: inuitatus ad conuiuium tuum venio gr̃as agens: quia me dignatus es dñe iesu xp̃e

ad tuas epulas inuitare: sciēs quia ex toto corde meo desiderabaz te. ps. Dñs regnauit exultet ter. fo. xxix. ℟. Dñe suscipe me vt cū fratrib⁹ meis sim cū quib⁹ veniens inuitasti me. aperi mihi ianuā vite ⁊ perduc me ad conuiuiū epularū tuarū tu es eñ christ⁹ filius dei viui q̄ precepto patris mūdū saluasti: tibi gratias referim⁹ per infinita seculorum secula. ps. Dominus reg. iras. fo. xxx. ℣. Dedisti heredita. Lectio septima.

Secundum iohannē. xxi.

In illo tēpore. Dixit iesus petro: seq̄re me. Cōuersus petrus vidit illum discipulū quē diligebat iesus sequētē. Et rel. Ome vene. be. pbri de eadē lec.

Lectio sancti euangelij q̄ nobis lecta est frēs mei tanto maiori a nobis intētione debet per singula verba pensari: quanto magna gratie superne dulcedine tota redundat. ℟. Hic est discipulus qui testimonium perhibet de his ⁊ scp̄sit hec. Et scimus quia veruz est testimoniū eius. ℣. Fluenta euāgelij de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. Et scim⁹. Lectio. viij

Commendat eñ beatissimus euāgelista ⁊ apostolus iohannes nobis priuilegiū amoris precipui quo ceteris altius meruit honorari a dño. Commēdat testimonium euangelice descriptiōis quod veritate diuina subnixum: nulli fidelium dubitare pmittitur ℟. Iste est iohannes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus apostolus cui reuelata sūt secreta celestia. ℣. Valde honorandus est beatus iohānes/ qui supra pectus domini in cena recubuit. Beatus apostolus. lc. ix

Notum autē est vestre fraternitati q̄s sit ille discipulus quem diligebat iesus: iohannes videlicet ipse cui⁹ hodie natalicia celebram⁹: q̄ hoc scripsit euāgeliū: atq; ideo suā psonā maluit īdicijs rerū accidentiū/ q̄ꝫ proprio designare vocabulo. ℟. In medio ecclesie aperuit os ei⁹. Et impleuit eū dñs spritu sapientie ⁊ intellectus. ℣. Misit dñs manū suā/ et tetigit os meū. Et im. Gloria pa. Et. ps. Te deū. fol. xlix. ℣. Sacerd. Annūciauerūt opa dei. In laudibus antiphona.

Hic est discipulus ille: qui testimonium perhibuit ⁊ scimus quia verum est testimoniuz eius. an. Hic est discipul⁹ meus/ sic eum volo manere donec veniaz. an. Ecce puer me⁹ electus quem elegi/ posui super eum spiritum meum. an. Sūt de hic stantibus qui non gustabunt mortem/ donec videant filium hominis ī regno suo. an. Sic euz volo manere donec veniam: tu me sequere. Capm.

Qui timet deum faciet bona/ ⁊ qui continēs est iusticie apprehēdet illaz: ⁊ obuia

bit illi q̄ſi mater honorificata.
Deo g. Hyꝰ. Exultet. ℣. Nimis
hono. Ad bñꝰ. añ. In medio ec
clesie aperuit os eiꝰ: et ipleuit
eũ dñs spũ sapiẽtie ⁊ intellectꝰ
stolã q̄ glorie induit eum alla
alla alla. ps. Benedictus. fol.
xlix. Oratio. Ecclesiam. Sequi
tur memoria de natiuit. ꝑ añ.
Beatus venter. ℣. Benedictꝰ
q̄ venit. Oratio. Cõcede q̄s. Me
moria sancti stephani per añ.
Lapidauerunt. ℣. Justꝰ vt pal
ma. Oratio Da nobis. vt supra
Ad primã añ. Hic est discipu-
lus ille. Cetera vt supra i die na-
tiuitatis domini. Ad tertiã. añ

A Hic est discipulus Chꝫ.
Ibauit illuꝫ dominus pa
ne vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sa
pientie salutaris potauit illũ.
Deo gratias. ℟. In omnẽ ter-
ram alleluya alleluya. ℣. Con
stitues. quere in communi apo
stolorũ. Oratio. Ecclesiam tu-
am. vt supra. Ad sextam Añs

I Ecce puer. Capitulum.
N medio ecclesie aperuit
os eiꝰ ⁊ impleuit eum dñs spi
ritu sapientie ⁊ intellectus sto
la glorie induit euꝫ. Deo grãs.
℟. Constitues eos alleluya
alleluya. ℣. Nimis honorati
sunt. Oratio vt supra Ad nonã

I añ. Sic eum. Capitulum.
Ocunditatem ⁊ exultatio
nem thesaurizauit super eũ: et
nomine eterno hereditabit illũ
dominꝰ deus noster. Deo grãs
℟. Nimis hono. ℣. Dedisti he
reditatem. Oro vts. Ad vesꝑ. su
per ps. añ. Tecũ ꝑncipiũ. cp.
Qui timet deũ. Hyꝰ. Annue.
℣. In omnẽ. Ad mḡr. añ. Iste
est iohannes qui supra pectꝰ do
mini i cena recubuit: btũs apo
stolus cui reuelata sũt secreta
celestia. ps. Magnificat. fo. xlix.
Oratio. Ecclesiaꝫ. vts. Sequitur
memoria innocẽ. ꝑ añ. Innocẽ
tes pro xp̄o ifantes occisi sunt
ab iniquo rege lactantes inter
fecti sunt: ipsum sequũtur agnũ
sine macula et dicũt semꝑ glo-
ria tibi domine. ℣. Letamini i
domino et exultate iusti. Orõ.

D Eus cuiꝰ hodierna die ꝑ-
conium innocentes mar
tyres nõ loquẽdo sed moriendo
confessi sunt: omnia i nobis vi
ciorum mala mortifica: vt fidẽ
tuam quam lingua nostra loq-
tur: etiaꝫ moribus vita fateat.
Per christum. Sequitur mẽo.
sancti stephani ꝑ añ. Lapides
torr. ℣. Gloria ⁊ honorẽ. Oratio.
Da nobis. ¶ In die innocẽ. Ad
matu. Inuit. Venite adoremꝰ
dominum. Qui in sanctis glo
sus est. ps. Venite exultemus.
Hyꝰ. Rex glo. ãre i xi. In. i. no.
añ. Nouit dñs vias inocẽtiũ q̄
nõ deserũt ivijs pctõꝝ. ps. Bea.
vir. fo. i. añ. Rex tre infremuit
aduersus xp̄ꝫ: q̄ꝫ rex in syõ cõsti
tutꝰ sup inocẽtiũ milia regnat
ps. Quare fre. fo. i. añ. Deꝰ iu-
dex iustꝰ iudica nos scđm inno-
centiã nostrã. ps. Dñe deꝰ meꝰ
in te. fo. ii. ℣. Letamini. Le. i.

Zelus quo tēdat: quo pstiat liuor inuidia: quo feratur herodiana hodie patefecit immanitas. Qui dum tēporalis regni emulat angustias eterni regis ortū molitur extinguere. ℟. Sub altare dei audiui voces occisorū dicētiū. Quare non defendis sanguinem nostrum: et acceperunt diuinum respōsum: adhuc sustinete modicū tēp⁹ donec impleat numerus fratrū vrorū. ℣. Uidi sub altare dei aīas sctōrū ppter verbum dei qđ habebāt et clara voce dicebāt. Quare. Lectio. ij.

Tunc herodes inquit vidēs qr illusus esset a magis irat⁹ est valde. Et misit i bethleem / et occidit oēs pueros qui erāt in ea et in oib⁹ finib⁹ ei⁹. ℟. Effuderūt sanguinem sanctorum velut aquam in circuitu hierusalem. Et nō erat qui sepeliret. ℣. Uindica dñe sanguinem sanctorū tuorū qui effusus est. Et non erat. Lectio. iij.

Dolet impietas se esse illusam dilatās se crudelitas furit: fremit dolositas se deceptam et in se fraus reuersa cōtutitur. Herodes stridet cadēs ipse in laqueum quem tetēdit. Hinc iniquitatem quā conside rat euaginat: de fide perfidie sumit arma. ℟. O q̄ gl'iosum est regnum in quo cum christo regnāt innocētes. Amicti stolis albis agnum sequūtur quocūq; ierit. ℣. Beata regio supernarum virtutum in qua sancti martyres imperpetuum feliciter letantur. Amicti. Gloria. Amicti. In. ij. noc. ān. Ex ore infātium de⁹ et lactētiū laude pfecta destruis inimicum. ps. Dñe dñs nr. fo. ij. ān. Judicabit dñs pupillum et viduam et pluet sup peccatores laqueos ignis. ps. In dño cōfi. fo. iij. ā. Mortis vsuras rex impius exegit sup innocētes: sz illi requiescūt in mōte sancto dei: malign⁹ ad nichilū est deduct⁹. ps. Dñe q̄s ha. fo. iiij. ℣. Exultēt iusti i cō. Lectio quarta.

Terreno q̄rit furore quem natū celitus non credit. Ad signum matrū militum erigit castra: inter vbera arcē pietatis oppugnat. In teneris vberib⁹ ferrū durat: lac fundit anteq̄ sanguinē: dat ante mortē sentire q̄ vitam. Tenebras ingerit intrātib⁹ lucē. ℟. Sub throno dei oēs sancti clamāt. Uindica sanguinē nostrū de⁹ noster. ℣. Sub altare dei audiui voces occisorū clamātiū et dicētiū. Uin. Lec. v.

Sic agit magister mali: minister doli: ire artifex: inuētor sceleris: impietatis auctor: pietatis predo: inimicus innocētie: hostis naturo suis peior: pessim⁹ sibi. Quem xp̄s nō vt euaderet / sz ne videretur aufugit. In altum tēdēs cadit ab alto. Celū pulsans: intrat pfundū: in se vadit cū vadit in deū. Se occidit qui vitā

conaẽ occidere. ℟. Adorauerũt viuentem in secula seculorum mittentes coronas suas. Ante thronũ dñi dei sui. ℣. Venientes aũt venient cũ exultatione portãtes manipulos suos. Añ.

Herodes tũc cecus. L. vi. Hũc xp̃z gladiis querit: inuestigat cruore crudelitate rimaẽ. Successorẽ timẽs: incessit in auctorẽz. Premit innocẽtes: volens innocentiaz diripere: innocentis causaz: facit nocentiũ crimen. Munus nati natorum vertit in penaz. Auctoris ortum orientiũ mandat occasum. Negociũ saluantis saluatorum iubet esse discrimen. ℟. O cõstantia mar. ℣. Nobis Require in cõmuni. In tertio nocturno añ. Quis ascẽdet aut quis stabit in loco sancto dei innocentes manibus ⁊ mundo corde. ps. Dñi est terra. fo. vii. ã. Innocentes adheserunt michi quorum pedes auulsi sunt a laqueo mortis. ps. Ad te domine leuaui. folio. vii. añ. Filio regis datũ est iudicium vt saluet innocentes filios pauperum ⁊ humiliet herodem calũniatorẽ ps. Deus iudicium. fo. xxi. ℣. Iusti autem. Lectio septima.

Secundum mattheum. ii.

In illo tempore. Angelus domini apparuit in sõnis ioseph dicens. Surge ⁊ accipe puerum et matrez eius ⁊ fuge in egyptum: ⁊ esto ibi vsq₃ dũ dicã tibi. Et rel'. Ome. de. b. p. De morte p̃ciosa martyrũ xp̃i innocentiũ sacra est nobis carissimi euãgeliĩ lectio recitata: i qua tñ oim xp̃i martyrũ p̃ciosa est mors designata. ℟ m. Cãtabãt scti cãticũ nouũ ante sedẽ dei et agni. Et resonabat terra in voces illorũ. ℣. Sub throno dei oẽs sancti clamant vindica sanguinez nostrũ deus noster. Et resonabat terra ĩ voces illorum. Lectio octaua.

Quod enim paruuli occisi sunt: significat ꝑ humilitatis meritũ ad martyriũ perueniendum gloriã. Et nisi conuersus fuerit quis ⁊ effect⁹ vt paruulus non possit animam dare pro christo. ℟ m. Centum quadraginta quattuor milia q̃ empti sunt de terra hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines em̃ permanserunt. Ideo regnant cum deo et agnus dei cum illis. ℣. Hi empti sunt ex omnibus primicie deo et agno ⁊ in ore ipsorũz non est inuentum mendacium Ideo regnant. Lectio nona.

Quod in bethleẽ ⁊ in omnibus finibus ei⁹ occisi sũt ostendit non soluz in iudea vñ eccl'ia cepit originẽ: sed ⁊ in omnibus eiusdem ecclesie finibus vbicũq₃ per orbem diffusa est persecutionem secuturam perfidorum et piorum patientiam esse coronandam. ℟. Concede. ℣. Adiuuent nos. Quere in cõi mar. Nõ dicitur Te deũ

sed resecipit. Cōcede. Si dñica nō fue. sz si w. fue. nō reincipit sed cantat ps. Te deū. fo. xlix. Et i fi. R. hor. dicetur alleluya. Et in missa Gloria in excel. et alla et Prosa et Credo et pfatio natalis. et i fine misse cātat. Ite missa est. Idē vero in oct. si die w. eue. excepta pfatiōe. Si vero festū istud eue. alio die q̄ w. nō dicetur Te deū. Nec i missa Gloria in excel. nec Alla. sz dicetur prosa Credo. et prefatio natalis. Ista vero. iij. R. ia que sequuntur dicuntur in oct. innocē. Rm. Isti sunt sancti qui passi sunt ꝑpter te domine. Vindica eos: q̄ clamāt ad te quoti die. V. Vindica dñe sanguinē sanctorum tuorum qui effusus est. Vīdica. R. Isti sunt sancti qui nō inquinauerunt vestimē ta sua. Ambulabūt mecum in albis: q̄m digni sūt. V. Hi sūt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sūt Ambula. R. Ambulabūt mecū in albis q̄m digni sunt. Et non delebo nomīa eoꝝ de libro vite. V. Hi sunt qui cū mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Et V. sacer. Exultabunt san. In laudi. ān.

H Erodes irat⁹ occidit multos pueros i bethleem iude ciuitate dauid. ān. A bimatu et infra occidit mltos pueros herodes ꝑpter dominum. ān. Vox i rama audita est ploꝛat⁹ et vlulatus rachel ploꝛās filios suos. ān. Sub throno dei omes sancti clamant vindica sanguinem nostrū deus noster. ān. Cātabāt sancti canticum nouum añ sedē dei et agni et resonabat terra in voces illoꝛum. Capitm.

V Idi supꝛa mōtē syō agnū stantē: et cū eo centū quadraginta q̄ttuoꝛ milia habētes nomē ei⁹: et nomē pr̄is ei⁹ scriptū in frontibus suis. Deo. g̃. hy⁹. Eterna chꝛisti munera. V. Iustoꝝ. Ad bñd⁹. ān. Hi sunt q̄ cū mulierib⁹ nō sunt coinq̄nati: virgīes eñ sunt et sequunt agnū quocūq̄ ierit. ps. Bñd⁹. fo. xlix. oro vt s. Ad mño. de natiui. ān. Virgo verbo. V. et oro vt s. Ad mño. scti stephani. ān. Adhesit. V. Iustus. vt s. Oro. vt s. Ad mño. scti iohan. euan. ān. Hic est disci. V. Nimis hono. oro. Ecclesiam tuaz. vt s. Ad ho. ãe. de lau. Ad. iij. Capitulū.

H I sunt qui cū mulierib⁹ non sunt coinquinati: virgines eñ sunt: et sequūt agnū quocūq̄ ierit. Deo gratias. R. Letamini in domino. Et glориamini omēs. sine Alleluya. nisi sit dominica. Oꝛatio. De⁹ cui⁹ hodiee. Ad sextam. Capitulū.

H I empti sunt ex omnib⁹ pꝛimitie deo et agno et in oꝛe ipsoꝝ nō est inuentū mēdacium. Deo. g̃. R. Exultēt iusti. vt s. oro. Deus cuius. Ad nonā ān. Cantabāt sancti. Capitulū.

A Mbulabunt mecum in albis: q̄m digni sunt et non

delebo nomina eorum de libro
vite. Deo grãs. ℟. Iusti aũt i
ꝑpetuũ. Orõ vt̃s. Ad vesp̃. super
ps an̄. Tecũ pͥncipiũ. vt̃s. Cã.
Vidi supra mõtẽ. vt̃s. hyꝰ. Sã
ctorũ merit. ℣. Letamini. Ad
mg̃t an̄. Ambulabũt mecũ in
albis: quoniã digni sũt ꝛ nõ de
lebo noĩa eoꝝ de libro vite. ps.
Magt̃. fol. xlix. Orõ vt supra
Mẽo. sancti thome per an̄. Bea
tus vir qui suf. quere in cõi ℣.
Ora pro nobis dominũ. Oratio.

DEus pro cuiꝰ ecclesia glo
riosus martyr ꝛ pontifex
thomas gladijs impiorũ occu
buit / p̃sta quesumus: vt om̃es
qui eius implorant auxiliũ pie
petitionis sue salutarem cõse
quantur effectũ. Per dominũ.
Sequuntur alie memo. ꝑ hymo
de beato stephano. per an̄. Ecce
video. De btõ iohã. p an̄. Hic ẽ
disci. ℣. In oẽm trã. Orõ. vt̃s.
Cõple. vt̃s ¶ De sancto thoma
mart. Inuit. Regẽ sẽpiternũ.
hyꝰ. Beate martyr. quere lectõ.
re. ps. ꝛ ℣. de cõi vniꝰ mar. Et
erit vi.ri. ℣. de nocturn. Ora pro
nobis dñe martyr. Lectõ prima.

MOriente cũ patribꝰ suis
felicis memorie theobal
do archiepiscopo: thomas can
tuariensis ecclesie diaconꝰ i ar
chiep̃m ꝛ primatẽ totius ãglie
in noĩe sancte trinitatis eligit
ꝛ postmodũ ꝯsecratur. Lectõ. ij.

IN tãta aũt gratia sacra
uit presulatꝰ sui pͥmordia
vt indutus sed clanculo mona
chali scemate monachi adimple
ret opꝰ ꝛ meritũ. Reiecta nãq
sindone qua hactenus dũ mol
lia regum blandiretur vti con
sueuerat cilicio asperrimo sup
nudum vestiebatur. Lectio. iij.

ADdidit et femoralia cilici
na: vt arctius carnẽ mor
tificaret: ꝛ spiritũ viuificaret.
Hec antẽ sicut ꝛ alia spiritua
lis vite exercitia subduct alijs
vestibus paucis ad modum cõ
scijs oculis et noticie hominum
eximebat: quia non ab homine
sed a deo gł̃iam querebat. L. iiij.

TUnc cepit esse in abstinẽ
tia amplior: i vigilijs cre
brior: prolixior in orõne: sollici
tior in pͥdicatiõe ꝯmissum sibi
a deo pastorale officiũ cum tãta
diligẽtia exequebatur: vt cleri
vł ecclesie iura nullatenꝰ pmit
teret mutilari. Lectio quinta.

TAntam autem cõpunctio
nis gratiam habere ꝯsue
uit inter orationum secreta / vel
missarũ solẽnia: vt totus in la
chrymis effluerent: ꝛ sic in alta
ris ꝓ sabat officio ac si p̃sentia
liter i carne geri dominicã cer
neret passionem. Lectio sexta.

ERga christi seruos ꝛ mili
tes: elegit vir misericors
in veste ciboq liberalis esse ꝛ lar
gus: q sibi in vtroq parcꝰ erat
Sed qui separat hominẽ a deo
suo amicũ a primo: inexorabi
les discordias iter regẽ ꝛ archi
episcopũ seminauit ob quasdã
res ꝛ negocia in p̃iudiciũ iuris

ecclesiastici vsurpata. Lec. vij.

Um qz oēs fere calūniis
& accusationibus insurge
rent in pontificē virqz īueniret
q loqueret ei vel faceret bonū
facta appellatiōe iniqtati ces=
sit clā paucisqz comitatus reces
sit: mare adijt & transfretauit.

Bat aūt exultās Lec. viij.
qz dignus habitus est pro
iusticia ɔtumelias pati. Adijt
aūt beatissimū papā alexādrū
qui ea tēpestate in franciaz ve
nerat cui negociosa quedā: tuz
de salute anime sue: tum de op
pressionibus eccl'ie diligenter
exposuit: ac cū pr̄ vniuersalis
aduēt⁹ coepi sui causaz cogno
uisset de tāta & tali calūnia in=
dei ecclesia gr̄as egit. Lec. ix.

Uscepit eo tpe xp̄ianissi
mus rex francorū ludoui
cus venerabilez archiepiscopū
in magnam grām: & postulan
te papa ei cum suis in omni li
beralitate ministrabat iaz ecce
redditus dn̄i cantuarien̄sis ius=
si sunt confiscari. Uirtutū ita
qz odoribus exacerbatus diabo
lus furorez in parentes/cogna
tos et familiares sancti ponti
ficis exacuit: & proscriptionez
eis cum enormi crudelitate ex=
citauit. R̄. Gloriosi. V̄. Te deū.
fol. xlix. V̄⁹ sacerdo. Posuisti.
Laudes & cetera oīa de cōi vni
us mar. pōti. oro. De⁹ cui⁹ ec.
vts. Sequit̄ mēo. de nati. p an.
Uerbū caro. V̄. & oro vts. Mēo.
sancti stephani an. Stephan⁹
vidit. Mēo. de beato iohā. p an.
Ecce puer meus. Memo. inno
centiū p an Herodes irat⁹. V̄.
Iustorū aīe. Oro. Deus cuius.
Ad hor. & de laudi. & cet. sicut
vni⁹ mar. debetqz dici i feriis
horan. Alla alla. Ad vesp. a.
Tecū pñci. ps. Dixit dominus.
fo. xxxvj Et cetera ad ce. Cōm
Hy⁹ vts. Ad magt an. Hic est
vere martyr. Oro vts. Si sit
dies sabba. nichilominus fient
vespe de sancto. Postea fit me
mo. de sācto stephano p an. La
pidauerunt. De sancto iohāne
per an. Sunt de hic. Et de inno
cen. per a. A bimatu. V̄ Leta=
mini in dn̄o Oratio vts. ¶ De
sancto siluestro. ad vespe. aña.
Tecum priu. sine R̄. Hymnus
vero debet cātari solennit. V̄.
Ora pro nobis. Ad mgt an. Cō
fessor oro. Da quesumus. que
totum in cōi vnius confes. p̄ter
legen. que sequit̄ mēo. colūbe
V̄ gl. & mar. p ar. Hec est V̄ go.
V̄⁹. Diffusa est. Oro. Exaudi
Memo. sancti stephani per an.
Adhesit. Mēo. scti iohan. p an.
Hic est di Mēo. innocē. per an.
Sub thro. V̄ s⁹ et oro vts. De
sancto siluestro ad matu. Inui
tato. Christū oms. Cete. de cōi
& V̄. sicut i duplo ppt solē. oct.
Ulti. R̄. Scte siluester. Lec. j.

Iluester igit̄ vrbis rome
eps: cum esset infantul⁹
a vidua matre iusta noie tra=
ditus est cyrino p̄sbytero: cui⁹
vitā imitatus & mores ad sum

mum apicem christiane religionis attigit. Lectio secunda.
SAnctus iuuenis hospitalitatē tota animi diligētia exhibebat: quez non diuitie terrene: sed bone volūtatz thesauri adimplebāt. Lectio.iii.
UNde factū est vt thymotheum virum christianū venientē ab antiochia publice predicantē tēpore persecutiōis hospitem susciperet: quod facere et ipsi pōtifices formidarēt.
Thymothe9 p vnū L.iiii. annū et mēses tres docēs xpi veritatē: cū multi per eum conuersi essent tentus a populo paganorū & traditus tarquinio vrbis pfecto. A quo tormētis afflictus cū sacrificare idolis noluisset: inter homicidas decollatus est. Lectio quinta.
QUez sanct9 siluester medio noctis tēpore raptuz ad domū suā detulit: sanctūqz melchiadem epm rogās venire fecit. q cū oib9 p totā noctē in dei laudib9 permanens: ei9 martyriū dedicauit. Lec.vi.
QUedaz aūt xpianissima mulier noie theōe: i suo horto iuxta sepłturā pauli apłi rogauit memoratū papam: vt suo sumptu edificās ecclīam: sancti thymothei corp9 excipe
POst hec tarqni9 (cret L.vii sperās thymotheū aliqs pecunias habuisse teneri iussit siluestrū. Sed cū multoz testimonio didicisset illū nichil habere: titulū illi xpianitatis opposuit dicēs eū tormētis finiē dū: nisi idolis imolaret. L.viii.
SIluester dixit. Scias te etna vltione dānandum si non credideris in dnm iesum xpm. Tunc iratus tarquinius iussit eū in carcerē recipi dicēs Grauissimis te tormētis faciā pria sessione deficere. Lec.ix.
AD hec sāct9 siluester ait. Euāgelica te alloquor sētentia. Stulte hac nocte aia tua auferet a te. Interea siluester cathenat9 ductus est in carcerē tarquini9 ad prādiū quasi epulaturus accedit. Sed siluestro in carcere orante: & tarquinio in summa prādente: vltio diuina manifestata ē: deniqz os piscis dū manducaret in ei9 gutture versatū est. Tu aūt. Ultimū R. Sācte siluester. ps. Te deū. Fo.xvix. V9 sacerdo. Iuueni dauid. Cetera oia de comuni ꝯfo vts. Memoria columbe virginis. Ueni spōsa. V. ꝯ orō vts. Mēo. nati aīa. Nato dño V9 et orō vts. Memo. de beato stephano aī. Ecce video. Mēo. de beato iohāne aī. Hic ē disci. Memoria sanctorum innocentium aī. Cantabunt. V9 ꝯ orō vts loco suo. Ad hor. sic de laudi. et cetera sicut de vno cōfessore episcopo. qre vbi supra. et in R. horarū dicetur Alleluya Oratio vts. Si vero domi. fue. ad processio. vts. Et terminabitur fes. ad. ip. propter festum

circumcisionis. ¶ In die circumcisionis post orationē vesp. fit memoria sancti stephani. ān. Aue senior. quere s. in vigilia fes. ℣. Gloria et hono. Nulla ꝓ alia mēo. fit. Si vt supra diximꝰ ꝑnato die eue. oct. scti stephani. Ad mat. Inuitat. Christuz natū. ꝓ. Venite. hyꝰ. Beate mar. vꝰs. sup. ix pos. ā. Btūs stephanus. ꝓ. Btūs vir q̄. fo. i. cū cete. de die festi. ℣. Gloria et honore coronasti eum dn̄e. Lectō p̄ma.

A D aquas tybilitanas ep̄o preiecto afferente: martyris gloriosissimi stephani memoriam veniebat magne multitudinis concursus: vbi ceca mulier vt ad episcopuz portātē duceretur orauit flores q̄s ferebat dedit recepit oculis ammouit: ꝑtinus vidit. Stupētibus q̄ aderāt ꝑibat exultās viā carpēs: et vie ducē vlteriꝰ nō requirēs. Lc. ij.

M Emorati memoriā martyris q̄ posita est in castello sinitēsi quod iponēsi colonie vicinū est eiusdem loci lucillꝰ episcopus ꝑplo precedente atq̄ sequēte portabat. Fistula cuiꝰ molestia iā diu laborauerat: et familiarissimi sui medici q̄ eā secaret operiebatur manꝰ illiꝰ pie sarcine vectitatione repēte sanata est. Nā deinceps eā in suo corpore non inuenit. Lc. iij.

E Ucharius etiā presbyter ex hyspania colonie habitans veteri morbo calculi laborabat: per memoriā supradicti martyris q̄ possidiꝰ illo aduexit: ep̄s saluus factus est. Lc. iiij.

I Dem ipse postea morbo alio ꝑualescēte mortuꝰ sic iacebat: vt ei iam pollices ligarentur opitulatione memorati martyris cuz de memoria eius reportata eēt et supiacētis corpus missa ipsiꝰ presbyteri tunica suscitatus est. Lectio q̄nta.

P Veruz quēdam paruulū cum in area luderet exorbitantes boues q̄ vehiculū trahebāt rotis obruerunt: et confessim palpitauit expirans: hūc mater arreptū ad eādem memoriā posuit et nō solū reuixit verūetiā illesus appuit. Lc. vi.

S Anctimonialis quedā in vicina possessiōe que hispiliana dicitur: cū egritudine laboraret ac deportaret ad eādem memoriam tunica eius allata est: que āteq̄ reuocaretur illa defuncta est: hac tamē tunica operuerūt cadauer eiꝰ parētes: et recepto spiritu / salua facta est. De ꝑdictis lec. fiūt. iij. lc. cū ꝑnato die eue. oc. Rīa ꝓ vꝰs. sūt cōnata āā lau. fes. sez Stephanus. cū duobus sequētibus. Quacūq̄ etiā die eue. oc. dicitur ꝑs. Te deum laudamꝰ. In laudibꝰ sola ān. Lapidauerūt. Et cetera omnia sicuti die. Memoria sancti iohānis aña. Ecce puer meꝰ. Memoria sanctorum innocentium. ān. Herodes. ꝓꝰ. et ōro vꝰs. hore vsq̄ ꝑ3 in die: excepto q̄ ad primaz fit

ficut ante natalē. Ad vel. añ. Tecū pncipiū. et cet. vts. Mutabit q ad cp. ⁊ fiet de scta genouefa: sicut in duplo. Si ꝓ oc. scti stephani die do. eue. Inuit. hym. añ. ⁊ psi de noc. de die. ℟. more. ix. lectio. Ser dme lectiões fiēt de sermone. Ad aqs tybilitanas. Tres vero vltime erūt de expositione dist videlz Dicebat iesus tur. Ser pma tia sicut in die. tria ꝓo vltia vt supra sunt signata pro certa. In lau. sicut in die. Memoria sancti iohan. per añ. Ecce puer meus. Memo. sanctoꝝ innocē. per añ. Herodes. ℣. ⁊ oro. vts. Ad ho. sicut in die. ⁊ ad nocēs. vts. Ad vespas. añ. Tecū prīncipiū. ⁊ cete. vts. Mutabiturq ad cp. ⁊ fiet de sancta genoue. cp. Qui gloriatur. ℟. Audiui. Hy⁹ ⁊ ℣. de cōmuni vnius virginis añ. Spōsa dei genouefa tue memor esto catue que tua gesta canēs a te petit auxiliari natalis dum grata tibi solēnia pollēt: ⁊ te querentes scelerum fac peste carere. ℣. Mḡt. fo. xlix.

Oro

Beate genouefe natalicia venerāda domine quesum⁹ ecclesia tua deuota suscipiat ⁊ fiat magne glīficationis amore deuotior: ⁊ tāte fidei proficiat exēplo. Per dominū.

Quando autē fiet memoria de ipsa per totum annum ad ves. dicetur añ. sequens. O felix ancilla dei nos pōdere pressos exonera ⁊ fessos mordacib⁹ exue culpis ethereis vt pateat te supplice ianua nobis. ℣. et oro de cōi vni⁹ virginis. Memo. de oc. sancti iohannis per añ. Valde honorandus. Memoria sanctorū innocētiū. añ. A bimatu. ℣. ⁊ oro vts. Ad cōple. vts. sed nō dicitur ante orationez ℣. de natiuitate. ⁊ dicet oro. Veritas.

¶ De sancta genouefa. ad matutinas. Inuitatoriū hym. añ. psi ⁊ ℣. sicut de vna virgine nō martyre. Lectio prima.

Licet certum diez natiuitatis genouefe virginis ignoramus: tamen cognoscim⁹ ex hystoriis veterum q tempore imperatoris honorii videlicet imperantis in occidente ⁊ theodosii minoris i oriēte in nānethodorēsi parrochia vbi pr̄ eius nomine seuerus: ac mater nomie geroncia morabantur felicissime natiuitatis diē assecuta est

Lectio. ii.

Factum est autem cum mater ei⁹ die solēni ad ecclesiā pergeret: ⁊ genouefam quam domi remanere pceperat nequaq posset abigere clamātem cū lachrymis: ego fidem quam pollicita sum sancto germano seruabo: et ecclesie limia frequētabo: vt spōsa christi esse merear. Cui mr̄ irata alapam dedit: ⁊ statim visione diuinavisum amisit. L. iii.

Trib⁹ namq mensib⁹ minus: a biennio nutu diuine maiestatis ad manifestandam gratiam genouefe hāc p-

pessa est cecitatē. Qua nimiuz
attrita mater eius reduxit ad
mēoriā quid testimoniū de filia
sua sūm⁹ antistes dedisset vo-
cansqꝫ eam ad se: ait ei. Accipe
hauritoriū et ꝓpere perge ad
puteū vt exhibeas aquā obsecro
te filia mea. Lectio .iiii.
Umqꝫ ad puteū festināt
venisset flēs eo ꝙ ꝓpt eam mr̄
ei⁹ lumē amisisset: ꝯtulit aquā
matri sue. Mater vero cū fide
ꝯveneratiōe aquā a filia sua al
latā: ⁊ ab ipsa signo crucis no-
tatā accepit. De qua abluens
sibi oc'los ꝯtinuis nō integre tn̄
aliqd luminis recepit. Lec. v.
Umqꝫ hoc bis terqꝫ fecis-
set: lumē ꝑstinū vsqꝫ qua
qꝫ resumpsit. Parētib⁹ defun-
ctis accersita a mr̄e sua spiri-
tali in parisium vrbē transiuit
A Quītodecimo vsqꝫ R. vi
ad quiquagesimū etatis
sue ānū ieiunijs ac vigilijs deo
dicatis: ī die dñica tm̄ et ī quī
ta feria ieiuniū soluebat. R. vii.
Ullusqꝫ tn̄ alius cibus ei
erat nisi panis ordeacens
⁊ faba quasi duas vel tres ebdo
madas in olla cocta pro oibus
delicijs edebat: vsu vero oīs
liquoris quo inebriatur homo:
per oē vite sue tēp⁹ abstinuit.
Uinqȝginta aūt R. viii.
annis tali in abstinentia
ductis suadentibus episcopis
piscē ⁊ lac cū pane ordeaceo pro
recreādis fessisqꝫ viribus edere
cepit. Et quotiēs hec edebat to-
tiens celum cōspiciens lachry
mas fundebat. Lectio nona.
Hildericus rex francorū
egrediens vrbez parisior
causa mulctandi vinctos q̄ ab
eo tenebant: portā claudi ꝑcepe
pit. At vbi regis deliberatio
aures genouefe pulsauit: cito
ꝑrexit. Et tūc porta ciuitatꝭ i-
ter manus eius spōte sua sine
claue patefacta est. Sicqꝫ regē
cōsecuta: ne vinctor amputa-
rentur capita obtinuit. ps. Te
deū. fo. xlix. Et cete. de cōi vni-
us virginis. Ad bened⁹. ā. Ma
xima namqꝫ dñs per fimbrias
etiam vestimenti genouefe si-
bi dilecte ꝟginis sup egrotos
ac varijs detentos languorib⁹
ostendere sepius dignatus est
sanitatū remedia. ps. Bn⁹. fo.
xlix. Orō vt s. Mēo. s. io. oct. ā.
In medio eccle. quere ad bn̄di.
diei festi. Memoria sanctorum
innocentium. ā. Vox in rama.
ꝟ. ⁊ orō vt s. ¶ Nota ꝙ in isto
festo solū dicet ad ꝑmas vesp.
super magnificat ān. Sponsa.
Et in matutinis sup bened ā.
Maxima. Quādocūqꝫ etiā fiet
memo. de ipsa in matu. per to
tum annum dicetur ān sequēs
Multorū dulci medicamie vul
nera curans aula dei radiās do
mus et deitatis amica fer cu-
ram nostri nobisqꝫ benigna fa
ueto. Orō vt inuenies loco suo.
Ad horas similiter sicut de vna
virgi. Ad vesp. super ꝑs ān.
Tecuz prin. Et cete. vt s. Chri.

Qui gl'ia℞. Hy⁹. Virgi. ples. ℣. Diffusa est. Ā. Gloriosā xpi spōsā; nobilē q; virginē debitis glificemus genouefam laudibus postulātes: vt eadē supplicāte pfrui paradisi mereamur glia p secula. ps. Māt. ro xlix. Oro vt s. Mē o. oc. innocen. ān. Innocētes. q̄re. s. i vigi. fes. ℣. ⁊ oro. vt s. ¶ In oc. inno. si pria fo die eue. Ad mat. iuit. hym. sicut in die. Sup. ir. pos. ān. Nonit dn̄s. ps. sicut in die. ℣. ad dis pti. Tres lectio. fient de sermone sequēti. Lectō prima.

HOdie f̄res carissimi natalem illorum infantiū colimus: quos ab herode crudelissimo rege īterfectos esse euāgelij text⁹ loquitur. Et ideo cū summa exultatiōe gaudeat terra nostra: celestium militum ⁊ tantarum parens fecunda virtutum. Lectio secunda

ECce prophan⁹ hostis nūq̄ beatis paruulis tantum prodesse potuisset obsequio: q̄tuz profuit odio. Nam sicut sacratissima presentis diei festa manifestant: q̄tum cōtra beatos paruulos iniquitas abūdauit: tm̄ in eis gr̄a benedictionis effulsit. ℟c. iij

BEata es o bethleē terra iuda: q̄ herodis regis immanitatē i puerorum extinctiōe perpessa es: que sub vno tempore cādidam plebem imbellis īfantie deo offerre meruisti: digne tamen natalem illorum colim⁹: quos beati⁹ eterne vite mundus edidit: q̄ quos maternorum viscerum partus effudit. Siquidē ante vite ppetue adepti sunt dignitatem: q̄ vsū pn̄tis acciperēt. ℟. iiij.

ALiorū quidē p̄ciosa mors martyrū laudē i cōfessiōe promeruit: horū in cōsumatione cōplacuit. Q: incipiētis p̄ mordijs vite: ipse eis occasus initiū glie dedit: q̄ p̄sentis terminū imposuit quos herodis īpietas lactētes vberibus matrū abstraxit.

QVi iure dicunt̄ Lctō. v. martyrū flores: q̄s ī medio frigore īfelicitatis exortos velut primas erūpentes ecclie gemmas quedam persecutiōis pruina decoxit. Lectio sexta.

HErodes cum vidisset se a magis illusū; facie immutatur: animo conturbat̄: armatos milites destinauit: quibus terribili iussu interminatus dixit. Ite in bethleē iude ⁊ in oēs fines eius: ⁊ quos ibi inueneritis a bimatu et īfra masculini sex⁹ occidite. ℟ia vt supra sūt signata pro officium festi āte laudes eorūdem. ps. Te deum. ro. xlix. ℣. sacer. Exultabūt sancti in gloria. In laudi. sola an. Herodes iratus. super quinq; pos. Cpz. hy. ⁊ ℣. ⁊ cet. sicut in die. Quacūq; enim die oc. ino. eue ps Te deum. Gloria i ex. et alleluya. in missa dicetur ⁊ in ℟. hor. dicetur all'a all'a. Si autem die dominica euene. ad matutinas Inuitat̄. hymnus.

añe p̃i ꝛ ℣ ꝛc. de noct. sicut ĩ die. Sex ℟ o prime lect. de predicto sermone: et tres vlti. de expositione de die: videlicet Angelus dñi. Sex p̃ma ℟ ia sicut ĩ die. et tria vlti. vt ꝯ sunt signata p̃ octa. In lau. sicut in die. In vltimis vero vespis sicut in die. Mẽo. scti symeonis ꝯfes. Si vt supra diximꝰ priuato die eue. octa. ad. ix. terminabit. Ad ṽ sup pos añ. Tecũ principium. et cetera vt ꝯ. Ad magt añ O ꝗ. Oro de cõi. Non fiũt mẽo. cõe in matut. Totũ de cõi more. iij. lec. preter legẽdam que sequit. Cetera fient de sc̃to symeone ꝯfesso. de cõi vniꝰ ꝯfes. Lect. j.

Beatus symeon cuiꝰ diem depositionis hodie celebramus: filiꝰ fuit cuiusdã hysicij mater aũt eiꝰ martha dicta est. Fuit aũt in monasterio mẽsibꝰ sex: cũ omni hũilitate seruiẽs deo: et psalteriũ pfecte didicit.

Lec. ij. Et cũ alij a mane vsq̃ ad vesperã ieiunarẽt beatus symeon interdũ post septem dies capiebat cibum. Et studẽs vt nemo agnosceret / annonas suas pauperibꝰ erogabat. Quadam aũt die egressus tulit funem putei vnde aqua solebat leuari / et totum corpus a renibꝰ vsq̃ ad collum ipso fune circũdedit. Lectio tertia.

Cumq̃ funis in carnẽ introisset: et odor malus de putredine corporis exiret: vermesq̃ de corpore stillarẽt lectũ eius replẽtes iratus abbas iussit eũ expoliari. Et inuenerunt funem que ita in carnem ipsiꝰ intrauerat vt vix caput appareret. Et cũ grãdi labore funẽ illũ de eiꝰ corpore abstulerunt. et vix per multos dies eũ curare potuerũt. Tu aũt. Tria ℟. de cõi vniꝰ confesso. non epi ad dis pertinẽ. Non ꝺ ꝑs. Te deũ. Nec hore beate marie ĩ choro. Nec fit aliqua mẽo. Cetera oĩa sicut de vno cõfess. non epo. In ℟ ꝰis horarum dicit alleluya.

De sancto rigoberto epo ꝛ cõfesso. añ. Tecum principium. Cap̃m. Ecce sacerdos. ℟. Sãcte rigoberte. Hyꝰ. Iste confessor. ℣. Ora p̃ nobis. añ. Confessor dñi. Oro. Exaudi dñe preces. Mẽo: sctoꝝ mar. luciani ꝛ maximiani ꝑ ante. Istoꝝ est eni. ℣. Letamini. Oro. Deus q̃ nos ꝯce. De scto rigober. ad matu. Inuita. hyꝰ añe p̃i ℣. et ℟. de cõi vniꝰ cõfesso. epi in semidu. quere in cõi. Lectio prima.

Fuit in diebus childeberti dagoberti ꝛ childerici regum frãcie vir dei rigobertus vrbis remensium mirifice sanctitatis archiepiscopus: qui in regione ribuariorum despectabili prosapia exortus: patre siquidem ex eodem pago nomine constantino: matre autem frãcigena: ex portuensi territorio ab etatis primeue tyrocinio totum se celestibus mancipauit disciplinis. Lectio secũda.

Castitate ꝺdit⁹: i vigiliis sedul⁹: orone puigil: sermone verax: refert⁹ charitate dedit⁹ abstinētie: dapsillis hūa nitate: redimit⁹ sapiētia: iusticia insignit⁹: i cōsilio prudēs: omiqꝫ moꝝ honestate pollebat. lc.iij.

Per hec virtutū insignia ocius occurrens in virum pfectū queadmodū celitus electus ad pōtificalis apices honoris est sublimat⁹. lc.iiij.

In quo superna adminiculante sibi gratia talis tātusqꝫ ilico apparuit: vt oiꝫ oculis ⁊ amori esset ⁊ honori. lc.v.

Nimiruꝫ bonis amori: qui desiderabāt eius monitis salutarib⁹ humiliter obsequi. malis quoqꝫ nihilominus erat timori qui ab eo metuebant tā deprehendi qꝫ reprehendi. lc.vj.

Et p hoc sicut de btō scriptum inuenitur remigio erga bene agētes petrus appa rebat in vultu: erga delinquentes paulus i spiritu. Lctō.vij.

Stantibus equidem ne ca derent minabatur penā lapsis vero vt surgere appeterent pmittebat misericordiā: illos terrebat ne presumerent in bonis/istos refouebat ne desperarent in malis. Lctō.viij.

Proinde quosdaꝫ piis sermonibus assidue pdicationis ad meliora euexit: quosdā maturitate ⁊ sinceritate multiplicis doctrine desiderio sctē ꝯuersationis accēdit. Lctō.ix.

Quibusdā exemplū fact⁹ est ad salutē: alios intra septa sui greg⁊ oues fecit alios educauit. Oibus oia factus est vt oēs saluos efficeret. ps. Te deū. fo.xlix. Mēo. pdictorū martyꝝ. ā. Sāguis sctōꝝ. ℣. Justoꝝ aie. Orō vtā. Fit mēo. de epypha. ā. Ante luciferū. ℣. ⁊ orō vt supra. Ad horas totū de cōmuni vt supra. Ad vesp̄as ān. Tecum principium. Capitulū hymn⁹ ⁊ ℣. vt supra. Ad magnificat ān. Amauit. Orō vt supra.

¶ De sancto guillermo episcopo. Ad vesperas ān. Tecum principium. ⁊ cetera vt supra. Capitulum ℟. hym. ⁊ ℣⁹. ⁊ ad magnificat ān. sicut de beato rigoberto. Completoriuꝫ vt supra. Ad matutinas Inuita. hy⁹. āe. p̄i. ℣. ⁊ ℟. sicut vni⁹ cōfesso. epi semiduplī. Lectio.j.

Beatus guillerm⁹ nobilis genere: sꝫ nobilior sanctitate in suessionēsi primo: deide in parisiēsi ecclesia fact⁹ canonicus: ad grandimōtensem heremum conuolauit: vbi cum discordia orta esset īter clericos ⁊ cōuersos ⁊ licēciatis clericis a domino papa transferēdi se ad aliam religionem: beatus guillermus cisterciensem ordinē pelegit: factus auteꝫ monachus apud pōtiniacū in priorē cōcorditer est assumptus. Lctō.ij.

Fama vero religiōis sue magis ac magis crebrescente primo fontis iohannis

deinde karoli loci fact⁹ abbas tãdem in primatem bituricen̄. eccl'ie est elect⁹. In quanta aũt mãsuetudine subditos ptracta nit et q̄s pfecit v̄bo/pariter et exẽplo nõ esset facile explicare. Lec.iii.

S Ibi enim durus alijs v̄o mãsuet⁹ et benignus. Ex quo seculũ reliquit: nũq̄ carnes aliqua necessitate comedit: nec carnẽ sinẽ labe incõtinẽtie vnq̄ maculauit. l.iiii.

A Ccidit aũt cuidam presbytero girãdo noie repẽtina grauis infirmitas in sinistra manu per quã fere per dimidiũ annũ fact⁹ est impotens celebrare. Ignorabant medici causam morbi: nec ei poterant subuenire. Qui accessit ad beatum guillermum: vt eo mediãte a dño curaretur. Lectio. v.

U Idẽs pius pater causam morbi dixit infirmo. Cõfitere peccata et meli⁹ te habebis. Corde contrito confitetur: et statim ita plene conualuit q̄ die tertia celebrauit. Lect. vi.

C Um aũt quadã die idem beat⁹ guillerm⁹ in castro mõtis falconis eiusdem eccl'ie dedicationem celebraret: oblatus est ei quidam puer odo noie qui tremore capitis vexat⁹ fuerat longo tempore. Lectio. vii.

C Ui pius pater cõpatiens pueri tetigit caput et statim cõualuit. Quadam die quidam nobilis febricitãs dixit ei. Dñe date licentiam huic febri q̄ recedat. Lectio octaua.

C Uius afflictiõem pius pater respiciẽs dixit ei. Adhuc vnã accessionem habebis: et postea liberaberis. Quod ita contigit vt predixit. Lectio. ix.

C Um aũt post eius transitum priusq̄ corpus esset traditũ sepulture popul⁹ ciuitatis ꝯueniret ad exequias sancti viri tãta fuit populoꝝ deuotio q̄ non cessabãt osculari pedes et manus: etiam lactentes pueri satiari non poterãt visione corporis sancti viri. Quamplures aũt ex ipsis renitentes ꝓ virib⁹ et eiulãtes pre dolore recessus vidim⁹ violẽter asportari. Cetera de cõi. Postea fit mẽo. epypha. per ant. Ante luciferum. ℣⁹ et oratio vts. Ad vespas sup p̄s ant. Tecum principium. et cet'a. Cõm hy⁹ et ℣⁹ et ad magt ant. de cõi vt supra. ¶ Idus ianuarij fit mẽoria sctõꝝ remigij et hylarij epoꝝ et cõfessoꝝ. an̄. Sint lũbi. ℣. Letamini. Oratio Deus qui nos sctõꝝ cõfess. Ad magt an̄. Sacerdotes. ℣. Iustorum. Oratio vts. ¶ De sancto felice presbytero mẽo. ant. Simila bo. ℣. Iustum dedu. Oratio.

C Oncede q̄s ops de⁹: vt ad meliorem vitã sctõꝝ tuoꝝ exempla nos ꝓuocẽt: quatinus quoꝝ solẽnia colim⁹/etiã act⁹ imitemur. Per d. In crastino fient tres lect. Lectio. i.

C Um sctũs felix presbyter

ductus esset ad drachū urbis pre
fectū cepit eū cōpellere vt ido-
lis immolaret: quib⁹ felix ait.
Puto q inimici estis deoꝝ ve-
stroꝝ effecti. Ad quoscūqꝫ me
duxeritis hoc eis eueniet qđ il-
lis euenit: ad quos meū fratrē
duxisse vos penitet. Ad capito-
lium me ire iubet: vt ionē prin
cipem demonioꝝ ruere faciam.

Audiēs hec dracus Lec.ij.
iubet eū fustib⁹ cedi/ et exi
lio deportari in mōtē circeiū vt
ibi lapides quadratos excideret.

Inuenit aūt ibidem L.iij.
cuiusdam probi tribuni/
qui preerat loco filiam a demo
niis vexari: a quo saluata est.
Tūc probus hoc vidēs/ non per
misit eū ampli⁹ iniurie subia-
cere: probus aūt cū sancto feli-
ce reuersus est volamen. Cete-
ra de cōi vni⁹ cōfesso. non epi.

¶ De sancto mauro abba. et cō
fes. Ad vš pi et ae fer. nisi ista
die fuisset facta aliqua exposi-
tio: qr tūc ad vš dicer̄ ā. do. que
debuisset dici ad mgt sup ps.
Et mutabitur ad cpm et fiet de
sancto. Cpm. Iustus cor suum.
hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Iustū dedu
xit. Ad mgt ān. Sāctissime.
Oro. Intercessio. vel si vis dic
ppriā orationē sequentē. Oro.

Deus q̄ beatum maurum
leuitam eterne glorie cō
cessisti fieri participem/ cōcede
nobis ipo intercedente aditum
regni celestis: cui⁹ ad bene vi-
uendum informamur exēplis.
Per dn̄m. Postea fit mē. bo-
niti epi et cōfesso. p an. Simi-
labo. ℣. Amauit. oro Da qs.

¶ De sancto mauro ad matu.
Inuita. Unū deū. Ceteraqꝫ de
cōi sicut de vno abba. infra. ix.
lec. excepta leg̃. de qua sequit̄.

Beatus igitur mau Le. j.
rus cū adhuc iunior bonis
polleret morib⁹ magistri cepit
adiutor existere/ ac ei⁹ miracu
loꝝ cooperator esse. Lectio. ij.

Hunc sctūs benedict⁹ pre
oibus semper carius dile
xit ac instruxit: atqꝫ oipotētis
dei informauit seruitio: vt ne-
mini post ipm in cenobiali ob-
seruatione fuerit scds. Le. iij.

Quis eni vnqꝫ austerius
corp⁹ ppriis ieiuniis ab-
stinentia ac vigiliis squalorib⁹
quoqꝫ et nimiis edomuit frigo
ribus: frequēter eū vidim⁹ in
dieb⁹ sancte quadragesime nec
tunica nec cuculla nisi solūmo
do vti sacco cilicino et duab⁹ tā
tūmodo vicibus in ebdomada
paruissimum potius pregusta-
re q̄ sumere cibum. Lect. iiij.

In vno ex monasteriis que
beatus benedictus edifica
uerat/ quidam monachus erat
q̄ ad orationem stare non pote
rat: sed mox vt se fratres i ora-
tionem dedissent/ ille cōtinuo
mēte ceca oratorium egressus
terrena quelibet et vana medi-
tabat̄ vanitati et leuitati insti-
ctu demonis quem sequebatur
dās operam. Lectio quinta.

Et cũ ab abbate suo sepe fuisset ammonit⁹: nec se ab hac vellet corrigere vanitate/ ab eodem abbate beato benedicto adductus est. Lect. vj.

Cumq₃ ab eo vehementer increpat⁹ fuisset ad monasterium regressus/ vix biduo ammonitiõem viri dei tenuit. Nam die tertia ad usum prop̃rium reuersus tempore orationis cepit vagari. Lect. vij.

Cumq₃ hoc viro denunciatum fuisset: dixit. Ego veniam: et per memetipm emẽdabo eũ. Et cũ venisset: et se ꝫ fratres orõni dedissent/ vidit sanctus benedict⁹ ꝙ ille monach⁹ ꝗ ad orationem stare non poterat/ a quodã nigro puerulo ꝑ vestimẽti fimbriã foras trahebat̃.

Tunc venerabilis L. viij. pater mauro dei famulo et põpeiano ipsius monasterij patri dixit. Nũquid non aspicitis q̃s est ꝗ istũ monachum foras trahit? Qui dixerũt. Non. Oremus etiã vt videatis: quẽ iste sequit̃ monachus. Lect. ix.

Cumq₃ biduo fuisset oratũ maurus monachus vidit: põpeianus aũt videre non potuit. Vir aũt dei altera die oratorium egressus stantem foras monachum repperit: et eũ pro cecitate cordis sui virga percussit. Qui ex eo die nil persuasionis a nigro puerulo pertulit: ac si ipse antiquus hostis eodem verbere percussus fuisset.

Cetera sicut de vno abbate: cũ mẽo. boniti epi ꝫ cõfes. per ãn. Ecce sacerdos. ℣. Posui adiu. Orõ. Da q̃s. vt s. In vlti. vesp. fit mẽo. de sancto marcello papa ꝫ mart. per ãn. Hic est vir. ℣. Gloria ꝫ honore. Oratio.

Preces nostras q̃s domine clemẽter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq₃ põtificis meritis adiuuemur: cui⁹ passione letamur. Per d. Sequitur mẽo. fursei cõfesso. per ãn. Simllabo eũ. ℣. Amauit eũ. Oratio. Da quesumus. ¶ De sancto marcello martyre Ad matutinas. Lectio prima.

Beata lucina rogauit sanctum marcellum epm̃ vt domum ei⁹ ecclesiam consecraret. Quod cũ deuotione fecit. Cũq₃ frequenter in eadem domo missas celebraret in media ciuitate via lata: audiens hoc maximianus august⁹ iussit vt in eadem ecclesia plãte sternerẽtur ad animalia catabuli publici: et eũdem marcellum episcopum ad seruitium animalium deputauit: vbi post multos annos seruiẽdo emisit spiritum sub die decimaseptima kalẽd. februarias. Lectio secũ.

Corpus aũt eius rapuit iohannes presbyter noctu cũ beata lucina: et cõdiuit eum aromatib⁹: sepeliuit eũ in cymiterio priscille via salaria nõ lõge ab vrbe roma miliario tertio: et requieuit i pace. Le. iij.

Eodem tēpore maximianꝰ dedit carpasio vicario domum beati cyriaci. Tūc carpasius inuenit in eadem domo baptisteriū a sancto marcello cōsecratum: vbi sanctus cyriacus baptisauit venīetes ad fidem. Tu aūt. Cetera de communi.

¶ De sancto sulpicio epo ꝛ cōfessore. Ad vespas sup pos āe feria. Et cetā sicut de vno confesso. epo in ix. lec. excepta oratione que sequitur. Oratio.

Deus qui beatum sulpiciū cōfessorem tuum atqꝫ pōtificem i terris vita laudabili decorasti ꝛ in celis eterna glīa sublimasti: eiꝰ suffragātibꝰ meritis apud te cōmēdemur ꝛ precibus. Per dn̄z. Postea fit memoria sctōꝝ martyꝝ pseusippi/ meleusippi et eleusippi per antī. Istoꝝ est ℣. Letamini. Oro. Deus q̄ nos. Et post fit mēo. sancti anthonij abba. et cōfes. p ān. Vox de celo ad anthoniū facta est: qm̄ viriliter dimicasti ecce ego tecū sum/ ꝛ faciā te in toto orbe noiari. ℣. Amauit. Oratio.

Deus qui cōcedis obtētu beati anthonij cōfessoris tui morbidū ignem extingui: et mēbris egris refrigeria prestari: fac nos propicius ipsiꝰ meritis a gehēne incēdijs liberatos/ integros mēte ꝛ corpore tibi feliciter in gloria presentari. Per dn̄m nostrum ic. De sancto sulpicio. Ad matu. Inuitat. hyꝰ añe ps ℣℟. ꝛ ℟is sicut vniꝰ ɔfesso. epi. Lectio. j.

Beatus igitur sulpiciꝰ ortus claris parentibus ciuium pene primoribꝰ castris regalibus alitus biturice fuit vrbis egregius pastor. Lectio. ij.

Qui in flore etatis cepit lectionibꝰ diuinoꝝ voluminum mancipari: et in erudītionibus fidei semetipm̄ exercere. Ante oia precepta euāgelica summo amore et studio implēda esse censebat. Lectio. iij.

Euolutis paucis diebꝰ rex crudeli afficitur morbo et virus diffuso per artus preceps ad mortem festinabat. Interea regina repentino luctu percussa monilia proijcit: vestimenta dirūpit: crines genasqꝫ dilacerat. Lectio quarta.

Turbatur domus: iungūtur planctibꝰ dn̄e lachrymę famularum: ad beatissimū virum currunt: genibus adherent: lachrymis pedes rigant: vt pro regia salute orationem dn̄o funderet. Lectio quinta.

Beatus igitur sulpiciꝰ rigat fletibus vultum vigilias ieiuniaqꝫ continuat: ingiter fundit preces pro egro. Cū autem a consodalibus beatus sulpicius rogaretur vt ciboꝝ capiat parcitatem. Non comedam inquit donec sospitatem pricipis obtinere queam a xp̄o dn̄o cui seruio. Lectio sexta.

Ille aūt cuius salus in deo fortiter perdurabat: pol-

licetur dieb⁹ septē expletis pri cipem pristino recepto vigore cū eodē ceterisq; sodalib⁹ cibū esse sumptur. Itaq; dies adest votis oim expectata sacerdot⁊ pmissa cōplētur ⁊ princeps pristine restituit sanitati. Le. vii.

Cum igitur de eius virtutum floribus velut splēdor quid luminis huic mūdo effulsisset factum est vt vir sanctus austregisilli⁹ biturice ciuitat⁊ archieps glorioso excessu migrauit ad dominum. Lectio. viii.

Itaq; deo pcurāte beat⁹ sulpici⁹ epalis apicis pmeruit primā acquitanie sedem. Decus igit pōtificale nactus oneri succubuit oino et honori fact⁹ est deniq; oib⁹ oia nō que rēs que sibi vtilia eēnt: sȝ que multis vt salui fierēt. Lec. ix.

Post breue tempus tāta in beato sulpicio virtutum gratia augebat: vt de⁹ noster volēs magnificari i sancto suo demones verbo ei⁹ fugarēt / et egros oratione curaret: cecis visum: surdis auditū: locutionem mutis redderet. Cetera sicut de vno cōfes. epo. vt̄s. Mēo. martyr. p ān. Sāguis sctōr. ℣⁹. Iustor. Orō. Deus q̄ nos cōspi. Mēo. vti anthonii ɔfess. p ān. Iustū dedu. ℣⁹. Iustus. vt̄s. Orō vt̄s in vesp. In vlti. vesp. fit mēo. prisce virgis per ān. Hec virgo. ℣⁹. Diffusa est grā in labijs tuis. ℟. Proptea bn̄dixit te de⁹ ineternū. Orō.

Da q̄s oēs de⁹: vt q̄ beate prisce virgīs ⁊ martyris tue natalicia colim⁹: et annua solēnitate letemur: ⁊ tāte fidei pficiamus exēplo. Per dn̄m. De scta prisca totū de cōi vni⁹ v. et mar. excep. legē. Lcō. i.

Beata prisca nobilis romana tertiodecimo etatis sue anno iussa est a claudio imperatore in tēplo apollinis sacrificare. Qua orāte in eodem tēplo terremot⁹ fact⁹ est / ciuitas cōcussa apollo cecidit et cōminutus est: et q̄rta pars tēpli ruēs oppssit multitudinē paganor.

Deinde expoliata est Le. ij. et cesa ⁊ in carcere clausa per totā noctē hymnū cātabat visitatione angelica ɔfortata. Postmodū pmo pinguedine adipum feruenti pervncta: scdo vncinis ferreis toto corpore dissipata: et hinc bestijs ferocissimis exposita: tandē carnifices tādiu carnes ei⁹ raserūt / donec ad ossa pertingerēt. Ipsa aūt orāte brachia eor indoluerūt: ⁊ sic a tormēt⁊ cessauerūt. L. iij.

Tunc imperator iussit eā igne consumi: q̄ a pluuia magna de celo facta penit⁹ extinctus est. Tunc comam capitis ei⁹ iussit radi: in qua credebat magicam artem cōsistere. Post hec inclusit eam in tēplo vt ibi fame deficeret. Die aūt tertio ingressus tēplum vidit ancillam xpi / que angeli consolatione fuerat releuata: et io=

lum deiectuz ⁊ cōminutum. Et iratus nimis: iussit eam capite truncari. Tu autez. Cete. vts. de cōi. ℭ De beato launomaro ad ves. āe ⁊ ps fer. Cap. hy⁹ ℣. ⁊c. de cōi vni⁹ abba. Ad magt ān. Sanctissime. ps. Mḡt fol. xlix. oro Intercessio. Lec pma

Beat⁹ igitur launomarus dum quietez corporis fratres quondaz cepissent domini cogēte dilectiōe perrexit ad heremum: vbi dum quadam pnisgilaret nocte: latronuz perpessus est insidias. Lectio secūda

Itaqꝫ per totam noctē circa ipsum girantes: vt euz interficerent: credentes illū habere pecunias: virū dei nequaq̄ pmissi sunt inuenire. Mane autem facto vidētes eū sub paruo tugurio degere: clamauerūt parce nobis vir sancte dei. L. iij.

Ille vero respōdit: Filioli vt q̄d parcivobis petitis? Illi rubore pfusi / causam pristinus oēm fatenť. Quib⁹ clemēter ille respōdit. Surgite: atqꝫ a latrocinijs (vt dei misericordiā mereamini) cessate. Mecū em̄ pecunie nō habenť q̄s p timore oipotētis cōtēno: ergo cū pace recedite. Cetera ut ℭ Sā croꝝ marty. fabiani ⁊ sebastiani. Ad vesp. sup ps āe fer. nisi vt supra diximus de sancto mauro fuerit facta aliqua expō dōqꝫ tūc fiet vt dictū est. Cpz hy⁹ ⁊ ℣. de cōi plurimoꝝ martyꝝ. Ad magt ān Elegit dñs virū de plebe / claritatē viribus eterne dedit illi: celebrem⁹ solēnitatē sebastiani martyris: gaudiū sit in celo ⁊ in terra pax hoibus bonevolūtatis all'a all'. p. Mḡt fo. xlix. Iste dne orones sequētes finiūt p. vnū per dn̄m. oro.

Infirmitatē nostrā respice oīs deus: et qꝛ pondus proprie actionis grauat vti fabiani martyris tui atqꝫ pontific⁊ icessio g'liosa nos ptegat.

Deus qui beatum Oro. sebastianum martyrē tuum virtute cōstantie in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue p amore tuo psꝑera mundi despicere ⁊ nulla eius aduersa formidare. p dominū. Complet. vts. Ad matuti. Inuita Preoccupem⁹ faciē dn̄i in cōfessione sanctorū. ps. Venite. Hy⁹. Rex gloriose. In primo nocturno ān. Sebastianus mediolanensium partium ciuis: quem perfuderat de⁹ grā ab omnib⁹ amabatur. ps. Beatus vir. fo. j. ān. Erat em̄ i sermone verax / i iudicio iust⁹. ps. Quare fremuerūt. folio. j. ān. Christo quotidie sedulum exhibebat officium: erat enim ver⁹ dei cultor. ps. Cum inuocarem. folio primo. ℣ Letamini in domino ⁊ exultate. Lectio prima

In diebus illis sebastian⁹ vir christianissimus: dyocletiano ⁊ maximiano impatorib⁹ ita carus erat: vt ei pncipatū prime cohortis traderēt: ⁊

suo eũ conspectui iuberẽt sem-
per astare. R. m. Sebastian⁹ dei
cultor/ studiose curabat sub ab
scons a clamide sanctorum ani-
mos confortare. Spẽ pmittẽs
et gloriam consequi sempiter-
nam. V. Christo quotidie sedu-
lum exhibebat officium et chri-
stianorum animos cõfortabat.
Spem. Lectio secunda.
Erat enim vir totius pru-
dentie in sermone verax: i indi
cio iustus: in consilio prouidus
in cõmisso fidelis: in interuẽtu
strennuus: in bonitate conspi-
cuus: in vniuersa morũ hone-
state preclar⁹. R. Sebastian⁹
vir christianissimus quez occul
tabat militaris habit⁹. Et cla-
midis sue obũbrabat aspectus
V. Quem perfuderat de⁹ gra-
tia: ab oib⁹ amabat. Et. Lc. iij.
Erat enim ver⁹ dei cultor
et necesse erat: vt quẽ dei p
fuderat gratia: ab omnib⁹ ama
retur. christo igitur quotidie se
dulũ exhibebat officiũ: sz age-
bat q̃tin⁹ sacrilegis legib⁹ eẽt
occultũ: nõ passiõis timore p-
territ⁹: sed vt christianorũ aĩos
quos inter tormẽta videbat de
ficere ꝯfortaret: et deo redderet
aĩas quas diabol⁹ conabat au-
ferre. Deniq; postq̃ multas
martyrũ mẽtes a timore pas-
sionis eripuit et ad coronã ppe-
tue glorie incitauit: ipse quoq;
q̃s eẽt appuit: q: lumẽ in tene-
bris latere nõ potuit. R. Erat
nãq; in sermõe verax: et i indi-
cio iust⁹: i ꝯsilio puid⁹: i boni-
tate ꝯspicu⁹. In vniuersa morũ
honestate preclarus. V. In cõ-
misso quoq; fidelis: in interuẽ
tu strẽnuus. In vniuersa morũ
Gloria patri. In secundo noct.
Añ. Ad hoc tantum sub clamide
xpi militẽ tegebat absconditũ:
vt deo redderet animas q̃s dia
bol⁹ conabat auferre. Ps. Ver
ba mea. fol. ij. añ. Clarissimis
quotidie viris marcelliano et
marco suadebat seculi blãdimẽ
ta respuere: et momẽtanea tor-
mẽtorũ gñã nõ timere. Ps. Do-
mine dñs noster. fo. ij. añ. Se-
bastian⁹ vir xpianissim⁹/ quez
occultabat militaris habit⁹ et
clamidis sue obumbrabat aspe
ctus. Ps. Domine quis habita
bit. Folio. iiij. V⁹. Exultẽt iusti
in conspec. Lctõ quarta.
Beatus igitur sebastian⁹
ab insidiãtibus conuentus est.
Et quia vt diximus videbatur
sub clamide latere q miles eẽt
dignissim⁹ christi: diocletian⁹
eum ꝯuocans ad se ait. Ego te
inter primos semper i palacio
meo habui: tu contra salutem
meam/ et deorum iniuriam ha-
ctenus latuisti. R. Christo quo
tidie sedulũ exhibebat officiũ
Et christianorũ animos quos
in tormẽtis videbat deficere cõ
fortabat. V⁹. Erat enim in ser
mone verax: i indicio iustus: i
vniuersa morũ honestate pre-
clarus. Et christianorũ animos
quos in tormẽ. Lectio quinta.

S Ebastian⁹ dixit. p salute tua ꝛ statu orbis romani semp christũ colui. Et illũ qui in celis est/ semper adoraui: cõsiderans a lapidib⁹ auxiliũ petere insani capitis eẽ ꝛ ignaui ℟. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastiano: beat⁹ es tu: ꝛ benedict⁹ sermo oris tui. Per iesum christum dominũ nostrũ. ℣. Benedicti qui in omnib⁹ q̃ locutus es credunt. Per. L. vj.

T Unc irat⁹ diocletian⁹ iussit eũ duci in mediũ cãpũ ꝛ ligari quasi signũ ad sagittãdũ ꝛ iussit vt sagittarij eum sagittarẽt. ℟. Egregie dei martyr sebastiane princeps ac propagator sanctissimoꝝ ꝑceptorũ: ecce nomẽ tuũ in libro vite celestis ascriptũ est. Et memoriale tuũ non derelinquet i secula. ℣. Soci⁹ eñ fact⁹ es supernarũ virtutũ q̃ ꝛ i celis spiritũ tuũ susceperũt. Et memo. Gloria. In. iij. noct. An. Ut vidit beatus sebastianus athletas dei immẽso certaminis põdere fatigari dixit: o fortissimi milites christi: nolite per miserablãdimẽta coronas deponere sempiternas. ps. Conserua. folio. iiij. an. Sebastianus dixit marcelliano ꝛ marco: nõ vos seducant blandimenta mulierũ. ps. Domini est terra. folio. vij. an. Nolite timere non separabuntur a vobis sed vadũt in celũ parare vobis sydereas mãsiones. ps. Beati quoꝝ. fol. ix. ℣. Iusti antẽ. Lectio septima

T Unc posuerunt eum milites in medio campo ꝛ ita eũ repleuerũt sagittis: vt quasi ericius esset hyrsutus ictib⁹ sagittarum. Estimantes autẽ illum mortuũ abierunt. ℟. Elegit dominus virum de plebe: ꝛ claritatẽ visionis eterne dedit illi: celebremus solẽnitatẽ sebastiani martyris. Gaudiũ sit in celo: ꝛ in terra pax hominibus bonevolũtatis. ℣. Beatus es ꝛ bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane. Gaudiũ sit in celo ꝛ in terra. Lectõ. viij.

T Unc relicta maꝝ castuli zetarũ noĩe irrine: abijt nocte vt corp⁹ ei⁹ tolleret ꝛ sepeliret: īueniẽs eũ viuentẽ/ adduxit ad domũ suã in scala excelsa vbi manebat ad palaciũ: ꝛ ibi intra paucos dies salutẽ integerrimã recuperauit in omībus mẽbris. Cumq; ad eũ oẽs christiani cõuenirẽt hortabanꝫ eũ abscedere. ℟. In isto loco ꝑmissio vera est: ꝛ peccatorũ remissio splẽdor ꝛ lux ꝑpetua ꝛ sine fine leticia. Qd meruit christi martyr sebastianus. ℣. In circuitu tuo domine lumen est quod nunq̃ deficiet: ibi requiescunt sanctoꝝ anime. Quod meruit christi. Lectio nona.

I Lle autẽ oratione facta descendit. Et stans super gradũ eliogabali: venientib⁹ imperatorib⁹ dixit. Iniquis exceptionib⁹ animos imperij ve

stri templorum pōtifices obsi-dent suggerētes de christianis falsa figmēta dicentes eos rei-publice aduersarios quoꝝ orō-nibus ipsa respublica melior-atur ⁊ crescit q̄ p iperio vestroꝝ pro salute romani exercitꝰ orare nō cessant. ℞. Btūs es ⁊ bn̄ tibi erit / egregie martyr seba-stiane Quia cū sanctis gaudebis ⁊ cū angelis exultabis in eter-nū. ℣. Beatꝰ es tu btē martyr sebastiane: ⁊ bn̄dictꝰ sermo oris tui. Quia. Gl'ia patri. Quia. ps. Te deum. fo. xlix. ℣ sacerdo. Exul-tabunt sancti. In laudibꝰ ān.

Sebastianus dei cultor stu-diose curabat sub abscon-sa clamide sanctoꝝ animos cō-fortare spem promittens: ⁊ glo-riam consequi sempiternā. ān. Si ego verus christi seruꝰ sum ⁊ si vera sunt omnia que ex ore meo hec mulier audiuit ⁊ credi-dit: aperiat os eius q̄ aperuit os zacharie pphete domini. ān. Ad hanc vocē christi martyris sebastiani ilico apertum est os vxoris nicostrati. ān. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastia-no: beatꝰ es tu ⁊ bn̄dictꝰ sermo oris tui. ān. Sanctꝰ sebastianꝰ dixit nicostrato: saluator noster p peccatoribꝰ exhibere digna-tus est suam presentiam. Chr. Sancti per fidez. hyꝰ. Eterna christi. ℣. Iustoruz anime. Ad benedictꝰ ān. Egregie dei mar-tyr sebastiane princeps ⁊ ppa-gator sanctissimorū pceptorū: ecce nomē tuū i libro vite cele-stis ascriptū est ⁊ memoriale tuū nō derelinquet in secula. ps. Be-ned. fo. xlix. orō. vts. q̄ orōnes al' dicunt vt i vel. ⁊ ita ad oēs hor. Si do. fuerit ad pces. ℞. Cōcede. Ad hor. āe de laud. Et vlti. ad .ix. Ceteraq̃ de cōi plu-rimoꝝ mar. Ad vel. sup ps. ℞. Btūs es ⁊ bn̄ tibi erit egregie dei martyr sebastiane qr cū san-ctis gaudebis: ⁊ cū āgelis exul-tabis in eternū. cp. Qui gl'iat. Et fiet exinde de lr̄a agnete virgīs ⁊ martyre. hyꝰ. Virgi-nis. ℣. Diffusa ē. Ad mḡt ān. Btā agnes i medio flāmaꝝ ex-pāsis manibꝰ orabat: te depcor venerāde colēde pater metuēde qr per sanctū filiū tuū minas euasi sacrilegi tyrāni: ⁊ carnis spurcitias imaculato calle trā-siui: ⁊ ecce vēio ad te: quē ama-ui: quē quesiui: quē semp opta-ui. ps. Magt. fol. xlix. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deꝰ qui infirma mundi eligis vt fortia queq̃ confundas / con-cede propiciꝰ: vt q̄ beate agne-tis ṽginis ⁊ martyris tue solē-nia colimus: eiꝰ apud te patro-cinia sentiamus. Per dominū. Ad matu. Inuita. Agnū spō-sum virginū. Venite adoremꝰ dominuz iesum christū. ps. Ve-nite. Hyꝰ. Virginis. In primo nocturno. ān. Discede a me pabu-lum mortis quia iam ab alio amatore preuenta sum. ps. Do-mine dominus. fo. ij. ān. Dexte-

ram meã & collũ meum cinxit
lapidib⁹ preciosis: tradidit auri
bus meis inestimabiles marga
ritas. Ps. Celi enarrãt. Ã. v. añ.
Christus circũdedit me vernã
tibus atq; choruscãtib⁹ gemmis
preciosis. Ps. Dñi est ter. fol. vii.
V. Diffusa est grã. Lectio prima.
Ambrosius seru⁹ xpi virgi
nib⁹ sacris diẽ festũ sacre
virginis celebrãtes: hinc psal
mi resonẽt: inde concrepẽt lectio
nes. Oẽs gloriemur in dño: et
ad edificationẽ virginũ qualit
passa sit beatissima agnes ad
memoriã reuocem⁹. Tertiode
cimo etatis sue anno mortẽ p
didit/ & vitã inuenit: quia solũ
vite dilexit auctorẽ. R. Diẽ fe
stũ sacratissime virginis cele
bremus: qualiter passa sit btã
agnes ad mẽoriã reuocemus:
terciodecimo etatis sue anno
mortẽ pdidit/ & vitã inuenit. Q:
solũ vite dilexit auctorẽ. V. In
gressa agnes turpitudis locũ
ãgelũ dñi pparatũ inuenit. Q:.
Computabat i ãnis Lc. ii.
infantia: sʒ erat senectus
mẽtis immẽsa. corpe quidẽ in
nẽcula: sʒ animo cana. pulchra
facie: sʒ pulchrior fide. R. Dex
teram meã et collũ meum cin
xit lapidib⁹ preciosis: tradidit
aurib⁹ meis inestimabiles mar
garitas. Et circũdedit me ver
nãtibus atq; choruscãtibus gẽ
mis. V. Induit me domin⁹ ci
clade auro texta: & imẽsis mo
nilib⁹ ornauit me. Et cir. L. iii.

Que dñs a scholis reuerte
ret a prefecti vrbis filio
adamat. Cui⁹ parẽtes cũ req
sisset et inuenisset cepit offerre
plurima & ampliora pmittere.
Deniq; detulit secũ pciosa orna
mẽta q̃ a btã agnete velut ster
cora sunt recusata. R. Induit
me dñs vestimẽto salutis: & in
dumẽto letitie circũdedit me.
Et tanq̃ sponsã decorauit me
corona. V. Tradidit auribus
meis inestimabiles margaritas
& circũdedit me vernãtib⁹ atq;
choruscãtib⁹ gẽmis. Et Glia.
Et In. ii. noct. An. Posuit si
gnũ in faciẽ meã vt nullũ pter
eum amatorem admittam. Ps.
Eructauit. fo. xiiii. An. Induit
me dominus ciclade auro texta
& immẽsis monilibus ornauit
me. Ps. Deus noster refugium.
fo. xviii. An. Mel & lac ex ore ei⁹
suscepi: & sãguis ei⁹ ornauit ge
nas meas. Ps. Fundamẽta. fo.
xvii. V. Specie tua. Lec. iiii.
Et putans eã meliora vel
le: omniũ lapidum precio
sorum/ secum defert gloriam.
Et p amicos & notos cepit au
res virgis appellare/ diuitias/
domos/ possessiones/ familias/
atq; omes mũdi delitias repro
mittere: si cõsensum suũ ei⁹ cõ
iugio nõ negaret. R. Amo chri
stum in cuius thalamũ itroiui
cuius mater virgo est: cuius pa
ter feminam nescit: cui⁹ mihi
organa modulatis vocibus can
tant. Quẽ cum amauero casta

sum: cū tetigero mūda sum: cū
accepero virgo sum. ℣. Nā cor
pus eiꝰ corpi meo sociatū est: ⁊
sanguis eiꝰ ornauit genas me-
as. Quē cū amauero casta sum
cū tetigero. Lectō quinta.

AD hec btā agnes tale fer
tur iuueni dedisse respōsū: di
scede a me fomes pcti: nutrimē
tum facinoris: pabulū mortis:
iā enī ab alio amatore preuēta
sum: qui mihi satis meliora te
obtulit ornamēta: ⁊ anulo fidei
sue subarrauit me. Lōge te no
bilior ⁊ genere ⁊ dignitate po-
suit signū in faciē meā: vt nul-
lū ꝓter ipsum admittā amatorē
℟. Iā corpus eiꝰ corpi meo so-
ciatū est: ⁊ sanguis eius orna-
uit genas meas. Cuius mater
virgo est: cuiꝰ pater feminā ne
scit. ℣. Ipsi sum despōsata cui
angeli seruiūt: cuiꝰ pulchritu-
dinē sol ⁊ luna mirantur. Cuiꝰ
mater virgo est. Lectio sexta.

AUdiēs hec isanꝰ iuuenis:
amore capit ceco: lecto ꝓ
sternitur. Et per alta suspiria
amor a medicis patri aperit.
Fiūt nota pri: que fuerāt iuēta
a medicis. Et eadē paterna vo-
ce que fuerat iam dicta a filio
ad petitionē virginis reuoluū-
tur. ℟. Mel ⁊ lac ex ore eius su
scepi. Et sanguis eius ornauit
genas meas. ℣. Cuiꝰ pulchri-
tudinē sol ⁊ luna mirant: ipsi
soli seruo fidem. Et sanguis.
Gloria. Et. In .iii. noctur. ān.
Ipsi sum desponsata cui āgeli
seruiūt: cuiꝰ pulchritudinē sol
⁊ luna mirant. ps. Cātate. i. fo
lio. xxix. ān. Cuiꝰ pulchritudi-
nē sol ⁊ luna mirantur ipsi soli
seruo fidē. ps. Dominus regna
uit exul. folio. xxix. ān. Ipsi soli
seruo fidē: ipsi me tota deuotio
ne cōmitto. ps. Cantate. ii. fo.
xxx. ℣. Adiuuabit. Lectio. vii.

ABnegat agnes btīssima
⁊ se nullo pacto asserit ꝓ
eis sponsi federa violare. Cepit
tā pr inqrere qs esset spōsus:
de cuiꝰ se agnes potestate iacta
ret. Tūc qdā ex parasitis eiꝰ af-
fuit q diceret hāc christianā eē
ab infantia: et magicis verbis
ita occupatā vt christum dicat
sponsum suū. ℟. Ipsi sum de-
sponsata cui āgeli seruiūt: cu-
ius pulchritudinem sol ⁊ luna
mirant. Ipsi soli seruo fidē ipsi
me tota deuotiōe cōmitto. ℣.
Dexterā meā ⁊ collū meū cīxit
lapidibꝰ ꝑciosis: tradidit auri-
bus meis īestimabiles marga
ritas. Ipsi soli seruo fi. Lc. viii.

AUdiēs añt ꝑfectus eā chri
stianam esse: misso appa-
ritore suis eā tribunalibus si-
sti precepit: ⁊ primum quidem
blandis sermonibꝰ eam secre-
tius prouocat: dehinc terroribꝰ
pulsat. ℟. Omnipotens adorā
de / colēde / tremēde / benedico te
Quia per filium tuū vnigeni-
tum euasi minas hominū im
piorū ⁊ spurcitias diaboli im-
polluto calle trāsiui. ℣. Te cō
fiteor labiis ⁊ corde te tot visce

ribus concupisco. Qz per filiū tuum unigenitū. Lectio nona.

Sed christi virgo nec blandimēto seducitur nec terrore cōcutitur: sed eodez vultu eodēqz aīo perseuerat. Et terrentē similiter sicut blandiētē aīo deridebat. Tūc aspasius urbis rome vicarius populi seditionē nō ferens: in gutture eius gladiuz mergi precepit. Atqz hoc exitu roseo sanguinis sub rubore pfusam: xp̄s sibi ꝛ sponsam ꝛ martyrē ꝯsecrauit. Rx. Pulchra facie sed pulchrior fide btā es agnes respuēs mūdū letaberis cū angelis. Intercede pro oībus nobis. V. Specie tua ꝛ pulchritudine tua intēde ꝓspere procede ꝛ regna. Intercede ꝑ oībus. Gloria. Intercede. ps. Te deū. folio. xlix. V. sacerdo. Specie tua. In lau. an.

Ingressa agnes turpitudinis locum angelum dñi preparatum īuenit. an. Annulo suo subarrauit me dñs meus iesus christus: ꝛ tanqz spōsaz decorauit me corona. an. Mecum enim habeo custodem corporis mei angeluz domini. an. Benedico te pater domini mei iesu xp̄i: qz per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. an. Congaudete mecū ꝛ ꝯgratulamini quia cū his omnibus lucidas sedes accepi. Capitulū. Emulor enim. Hy. Jesu corona. V. Elegit eam deus ꝛc. Ad bñs. an. Ecce quod concupiui iam video qd̄ speraui iā teneo: illi sum iūcta in celis quē in terris posita tota deuotiōe dilexi. ps. Benedict. fo. xlix. Oro vts. Ad hor. āe de laudi. Si do. fuerit ad pces. R. Audi filia. Ad. ix. vero an. Cōgaudete. Et terminabit festū ad. ix. ppter festum beati vincentii de quo sequitur. Ad vespas sup psalmos feria. an. Qui vult venire. cum cete. Ca. Iste sanct. R. Valerius igit episcopus ꝛ leuita vincētius spe fruendi victoria diuinit subnixi. In ꝯfessione deitatis. Alacriter cucurrerūt. V. Tāto nāqz feliciores se esse credebāt qz̄to acriora tyrāni supplicia pia lōganimitate certassēt euicere In cōfessione deitatis. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spirituiscto. Alacriter cucurrerūt. Hy. Beate martyr. quere in cōmuni. V. s. Ora pro nobis dominum mar. Ad mgt. an. Sacram huius diei solennitatez humili celebremus deuotiōe: qua inuictus xp̄i martyr. Vincētius tyrāno deuicto insignem victorie palmam celo gaudens intulit alla alla alla. ps. Magt. folio. xlix. Oratio.

Adesto quesumus dñe supplicationibus nostris: vt q̄ ex īiquitate nostra reos nos cē cognoscimus: btī vincētii martyris tui intercessione liberemur. Per dñz. Ad matutinas Inuit. Vincentem mundū adoremus dominū. In quo ꝓcurrā mundi martyr vincit vincētius:

ps. Venite. Hy⁹. Btẽ mar. In
p̃mo noc. añ. Sctũs vincẽti⁹ a
pueritia studijs litterarũ tra=
ditus superna sibi ꝓuidẽte cle=
mẽtia gemina sciẽtia efficacis=
sime claruit. ps Btũs vir. fo. i.
añ. Sctitate quoqꝫ isignis dia
conij arce suscepta vices põtifi
cis diligẽter exeq̃bat. ps. Qua=
re fremue. fo. i. añ. Valeri⁹ igit
eps ⁊ leuita vincenti⁹ spe frue
di victoria diuinitus subnixi in
ꝯfessiõe deitatis alacriter cu=
currerũt. ps. Domie quid mul.
fo. i. ℣. Gloria ⁊ honore. Le. i.

V Incentius cui⁹ mens to
ta iam corone erat ꝯscia,
cõuersus ad dacianũ dixit. Ne
te lõgius protrahã ꝓfitemur
nos christiane religiõis eẽ cul=
tores: ⁊ vni⁹ ac veri dei perma
nẽtis i secula famulos ⁊ testes
℟. Sacram diei presentis solẽ
nitatem humili celebremus de
notione: qua inuict⁹ xp̃i mar=
tyr vincentius tyrãno deuicto
Insignem victorie palmã celo
gaudẽs itulit. ℣. Peracto pas
sionis sue venerãdo triumpho
angelorum cetibus comitat⁹.
Insignem victorie. Lectio. ij.

I N eius noie minas tuas
et supplicia non timemus
sed potius mortem ꝓ veritate
libẽter amplectimur. Suppli=
cijs enim tuis erudimur ad co=
ronã: morte deducimur ad vitã
℟. Sanct⁹ vincẽtius xp̃i mar
tyr ꝓuidente superna clemẽ=
tia que sibi eũ ꝓuidebat vas
electionis futurũ. Gemia sciẽ=
tia efficacissime claruit. ℣. Sã
ctitate q̃qꝫ insignis diaconij ar
ce suscepta vices põtificis dili=
gẽter exeq̃batur. Gemina. L. iij.

N Amqꝫ ꝑ ira pene extra se
posit⁹ dacian⁹ preses di=
xit. Amouete hũc valeriũ epi=
scopum. Iustum est eñ eũ subi
re exiliũ: qm̃ imperiale cõtem=
psit edictũ: grauioribus autem
hũc rebellẽ q̃ in cõtumeliã pu=
blicã venit / exhibete tormẽtis.
℟. Leuita vincẽtius dixit btõ
valerio: si iubes p̃r sctẽ respon
sis iudicẽ aggrediar: iã tibi fili
carissime diuini verbi curã cõ=
miseram. Nunc quoqꝫ pro fide
qua astam⁹ responsa ꝯmitto.
℣⁹. Tibi enim gemina sciẽtia
pollẽti ac superni amoris igne
feruenti celestis olim doctrine
mysteriũ delegaui. Nũc quoqꝫ
Gloria patri. Nunc. In secũdo
nocturno. añ. Tanto naqꝫ feli
ciores se esse credebant: quãto
acriora tyrãni supplicia pia lõ
ganimitate certassent euicere.
ps. Cũ inocarẽ. fol. i. ã. Leuita
vincentius dixit btõ valerio: si
iubes pater sancte respõsis iu=
dicẽ aggrediar. ps. Verba mea
folio. ij. añ. Iaꝫ tibi fili carissi
me diuini verbi curam cõmise=
rã nũc quoqꝫ pro fide qua asta=
mus responsa committo. psal.
Domine dominus. folio. ij. ℣.
Posuisti domie. Lectio quarta

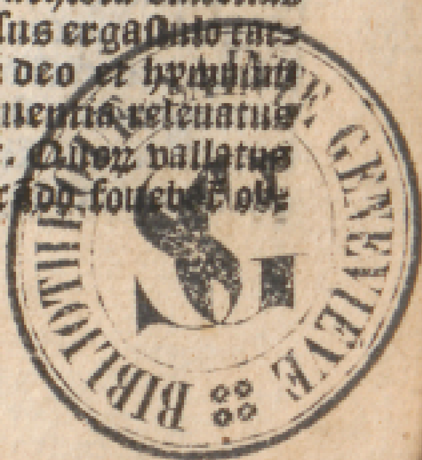
A Pplicate eum ad equule=
um: membris distẽdite et

toto corpore dissipate. Hāc penam āte ipa tormēta sustineat Inter hec dacian⁹ preses dixit. Quid dicis vincēti: vel vbi con spicis tuū miserabile corpus? ℟. Ecce iam in sublime agor: et oēs pricipes tuos scło altior tyranne despicio: nolo gloriam meā minuas nec dāna inferas laudi. Paratus sum em̄ ad oia tormēta pro saluatoris noie su stinēda. ℣. Insurge ergo & toto malignitatis tue spiritu de bachare: videbis me dei virtute plus posse q̄ possis ipse qui torques. Paratus. Leccio.v.

At ille dei pñria roborat⁹ alacri vultu rñdit. Hoc est qd̄ semp optaui: hoc est qd̄ votis oib⁹ exquisiui. Nemo michi amicitior / nec familiarior fuit: tu solus meis maxime votis cōcordas. Ecce iam in sublime agor & ipsos principes tuos seclo altior despicio. Nolo gloriā meā minuas: nec dāna inferas laudi. ℟. Assūpt⁹ est ex equuleo leuita vincēti⁹ atq̄ ad patibulum rapt⁹ tortores suos pene preueniēs. Moras carnifi cum arguēdo ad penā alacriter pperabat. ℣. Intrepid⁹ itaq̄ dei athleta cādētis ferri machinam vltro conscendit. Moras.

Paratus seruus dei L.vj. est ad oia pro saluatoris nōie sustinenda. Insurge ergo et toto malignitatis tue spū debachare: videbis me dei virtute plus posse qū torqueor: q̄ possis ipse q̄ torques. Crudelitatē qua spiras prestabis michi gloriam: cū inter grauiora suppliciorū meorū exitia vinceris. ℟. Christi miles preciosus leuitā vicēti⁹ vt tribunal spōte rogū conscēdit intrepid⁹. Cui⁹ salis crepitātis per corpus minutie sparsim ibāt atq̄ prune vernabantur sanguine. ℣. Inter hec manet immot⁹ ille dei famul⁹ orās xp̄m in sublime erectis luminib⁹. Cui⁹. Gloria. Cuius. In.iij.noc.ān. Beatus vicēti⁹ cui⁹ iam mēs cōscia erat corone dixit daciano: hactenus a te habitus serme de negāda fide perorauit. ps. In dño confido. so.ij.ān. Nepharium tū apud christianorū prudētiā esse cognosce deitatis cultum abnegādo blasphemare. ps Dñe q̄s hab. so.iij.ān. Beat⁹ vincētius applicatus tormētis alacri vultu dei presentia roboratus dixit: hoc est qd̄ semp optaui & votis oib⁹ exquisiui. ps. Dñe in virtu. so.vj. ℣. Ora p nobis. Lec.vij.

Hinc ex equuleo assūptus leuita vincētius atq̄ ad ignis patibulum raptus tortores suos pene ipse preueniens moras carnificum arguēdo: ad penam alacriter pperabat. ℟. Beatus dei athleta vincētius horrēdo clausus ergastulo carceris psalmū deo et hymnum angelorū frequentia releuatus letus dicebat. Quorū vallatus caterua venerādo fouebat ob-

sequio ⁊ mulcebatur alloquio.
℣. Dātur ergo laudes deo altis=
simo ⁊ resonāte organo angeli=
ce vocis modulata suauitas pro
cul diffūditur. Quoꝝ. Re. viij.
IAm enī truculentus mi=
nister ꝓferri lectum cum
ferratis inserat costis: et addi
ta super carbonum cōgerie: in=
de dei martyrem applicare. In=
trepidus itaqꝫ dei athleta cādē
tis ferri machinam vltro cōscē
dit. ℟. Agnosce o vincēti inui
ctissime: qꝛ pro cuiꝰ noīe fideli=
ter decertasti. Ipse tibi coronā
preparatam seruat in celis: qui
te fecit victorem in penis. ℣.
Esto igitur iam securus de pre
mio: quia mox deposito onere
carnis nostro eris addēdus col
legio. Ipse tibi. Lectio nona.
TOrquetur/ flagellatᷣ/ expu
itur/ et distensis mēbris
crescit ad penā. Inseritᷣ quoqꝫ
pectori ⁊ mēbra depressa aspe=
ritas laminarum: et decurrēte
inter ipsas candētis ferri acies
liquore stridens flāma a ruina
respargitᷣ: vulnera vulneribus
infliguntur: tormētis tormēta
deseuiūt: salis ignibꝰ sparsi cre
pitātes minutie per mēbra dis
siliūt. Et iam non ad artus tā
tum/ sed ad ipsa viscerū abdi=
ta suppliciorꝫ tela iaciūtur ℟.
Gloriosus dei amicus vincētiꝰ
iesu dn̄i confessione fundatus
inter tormētorꝫ supplicia stetit
imperterritus. Ac demū triū=
phali morte insignis celos peti

nit sanguine laureatus. ℣. Fe
lici cōmercio pro terrenis cele=
stia ꝑ perituris eterna cōmu=
tans. Ac demū. Gloria pa. ps.
Te deū. ℟a. xiiii. ℣ꝰ sacerdota=
les. Posuisti. In laudibus an.
ASsumptus ex equuleo le
uita vincētiꝰ atqꝫ ad pa=
tibulum raptus moras carnifi
cum arguēdo ad penam alacri
ter ꝓperabat. An. Intrepidus
itaqꝫ candētis ferri machinam
vltro cōscēdit: ac manēs immo
tus erectis in celum luminibꝰ
dn̄m precabatur. An Hinc hor
rēdo carceris clausus ergastu=
lo dei athleta angelorꝫ venerā=
do fouebatur obsequio ⁊ mulce
batur alloquio. antꝭ. Agnosce
o vincēti inuictissime quia pro
cuius noīe fideliter decertasti/
ipse tibi coronam preparatam
seruat in celestibꝰ. an. Dantur
ergo laudes deo altissimo: et re
sonante organo vocis angelice
modulata suauitas ꝓcul diffū
ditur. Cpm. Beatus vir. Hyꝰ.
CHristi miles preciosus le=
uita vincētiꝰ: vt tribunal
spōte rogū cōscēdit intrepidꝰ:
cuiꝰ salis crepitātis per corpꝰ
minutie. Sparsim ibant atqꝫ
prune vernabantur sanguine:
inter hec manet immotus ille
dei famulus: orās xp̄m in subli=
me erectis luminibus. Gloria
et ho. ℟. ℣ꝰ. Iustus vt palma.
Ad bn̄dꝰ An. Egregiꝰ dei mar
tyr vincentius diris tormento=
rum supplicijs pro christo ala=

eriter superatis:ac felicis pu- gne agone cōstāter expleto:tā- dem preciosa resolut⁹ in morte celo triūphans spiritum reddi dit alleluya alla alla. ps. Bñ⁹. fo. xliv. Oratio vts. Sequitur mēo. de nativi. Ad horas ā̄e de laud. Si dñica fuerit i reditu pcessio. ℞. Christi miles: Ad horas ℣ o cpa et ℞ia sicut vni⁹ marty. Ad. ix. ān. Dātur ergo lau. Ad vesperas sup ps ān. Profitemur em̄ christiane reli giōis nos esse cultores; ac vni⁹ veri dei permanentis in secula famulos ꝛ testes. Cp. Iste san ctus. Hy⁹. Beate martyr. ℣⁹. Ora p nobis dñm martyr. Ad magt ān Ecce iam in sublime agor: et oēs principes tuos se- culo altior tyrāne despicio/ pa- ratus ad oia pro saluatoris no mine sustinenda. ps. Magt. fo- lio. xlix. Oratio. Adesto qsdñe. vt supra. Sequitur mēo. eme- rētiane virginis et marty. per antī. Hec virgo. ℣. Diffusa est gra. ℞. Propterea be. Oratio. Exaudi nos deus. quere in cōi. Postea fit memoria de nativi.

¶ De sancta emerentiana vir gine ꝛ martyre. Lectio prima.

Emerentiana aūt que fue- rat collactanea btē agne- tis virgo sanctissima / licet ca- thecumina constāter intrepida stabat immobilis. Et his ver- bis exprobrabat impios. Sup- flui miseri caduci atqꝫ atrocis- simi eos qui deum omnipoten tem colunt occiditis: et pro de- fensione lapidum innocentes hoies iugulatis. Lectio scda.

Hec ꝛ his similia dum tur bis furētibus diceret: la- pidata est ab eis: et orās iuxta sepulchrum agnetis beatissime emisit spiritum. Unde non du bium est q in suo sanguine ba- ptizata est: que pro defensione iusticie dum confiteretur dñm mortem constāter excepit. Ea- dem etiā hora factus est terre- motus vehemētissimus. Le. iij.

Et cum nimia esset celi se renitas: tāte choruscatio nes tātaqꝫ fulgura ac tonitrua extiterūt: vt pars maxima in- sani populi expiraret. Unde fa ctum est vt null⁹ penitus ex eo aduenietib⁹ ad sepulchra sctōꝝ aliquas molestias excitaret. Cetera de cōmuni vni⁹ virgis.

¶ Babile martyris sociorūqꝫ eius martyrum. Lectio prima.

Martyrium sancti babile epi ciuitatis anthiochene puincie syrie / et trium paru lorum: qui passi sunt sub nume riano ꝛ clarino regibus. Nume rianus rex cum immolasset ido lis ꝛ vellet introire in domū dei sanctus babila dixit ei. Eccle- siam dei ingredi non potest ho mo sacrilegus et immundus.

Numerianus Lectio scda. dixit. Lupus apud te esti matus sum et non rex. Babi- la dixit. Ego te non verum re- gem dico; quoniam non cogno-

scis qui tibi prestitit hunc hono rem. Numerianus itaqꝫ iussit babilam cū infantib⁹ suspēdi. Cūqꝫ fuissent suspensi: babila dixit. Ecce ego ⁊ infātes quos dedit michi dn̄s. Infantes vero suspensi clamabāt dicētes. Tyranne impijssime hoim: vt quid bonū pastorem nostrū sine causa torques: q̄ dn̄m oim colit? Iratus numerianus iussit babilā deponi ⁊ abscōdi vt singulariter eos interrogaret. Lc. iij.

Iratus itaqꝫ numerianus iussit eos decollari. Tunc beatus babila egressus portā osculat⁹ est singulos ⁊ tradidit eos q̄stionarijs: vt in ei⁹ presentia percuterētur. Et dum fuissent pcussi postmodum semetipsum tradidit: et caput eius ablatum est/ et positū cū infantibus. Tu. Cetera oia sicut plurimoꝝ marty. ¶ In cōuersione sancti pauli. Ad vs sup ps feria. an̄. Beati pacifici. cū ceteris quere in cōi aploꝝ. Cap̄m.

Magnus sanct⁹ paul⁹ vas electionis vere digne est glorificād⁹: qui ⁊ meruit thronum duodecimū possidere. Deo grās. R. Sancte paule. vsꝫ de matutinis. Hymnus.

Doctor egregie paule mores instrue: et mēte polum nos trāsferre satage donec perfectā largiatur plenius euacuato qđ ex parte gerimus. Nunne christe ⁊c. de cōi aploꝝ. V. In oēm terrā. Ad magt an̄. Sācte paule apostole predicator veritatis et doctor gētium intercede pro nobis ad deū qui te elegit. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Deus qui vniuersum mūdum beati pauli apl̄i predicatione docuisti: da nobis q̄s: vt qui eius hodie conuersionem colimus: per ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per dn̄m. Sequitur mso. preiecti marty. p an̄. Hic est vir. V. Glīa ⁊ hono. Oratio.

Martyris tui dn̄e q̄s preiecti nos interuētio gloriosa cōmēdet: vt qđ nostris actibus non meremur/ ei⁹ precib⁹ consequamur. Per xp̄m dn̄m. Mēo. de nati. In die sancti pauli. Ad matut. Inuitat. Sācte paule ap̄le predicator veritatis Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ps. Venite. Hy⁹. Doctor egre. vt i pmis vesp. In primo noct. an̄. Qui operatus est petro in apostolatū operatus est ⁊ michi inter gentes: et cognouerūt grām que data est michi a christo dn̄o. ps. Celi enar. fo. v. an̄. Scio cui credidi et certus sum qꝛ potēs est depositum meū seruare in illū diē iust⁹ iudex. ps. Benedicā. fo. x. an̄. Michi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrum: gloriari me oportet in cruce dn̄i nostri iesu xp̄i. ps. Eructauit. fo. xiiij. V. In oēm terram. Lectio prima.

Saulus adhuc spirās minarum ⁊ cedis in discipulos domini accessit ad principem sa=

cerdotum: et petijt ab eo epl'as
in damascum ad synagogas:
vt si quos inuenisset huius vie
viros ac mulieres/ vinctos per
duceret hierl'm. ℟. Qui opera
tus est petro in apostolatũ ope
ratus est et michi inter gentes
et cognouerunt grãm dei Que
data est michi. ℣. Grã dei i me
vacua nõ fuit: sed grã ei⁹ sem=
per in me manet. Que. Le. ij.
ET cũ iter faceret contigit
vt appropinquaret dama
sco. Et subito circunfulsit eum
lux de celo: et cadẽs in terrã au
diuit vocem dicẽtem sibi. Sau
le saule q̃d me persequeris? ℟.
Gratia dei sum id qd̃ sum. Et
grã ei⁹ in me vacua non fuit:
sed semp in me manet. ℣. Qui
operatus est petro in apostola=
tum: operat⁹ est et michi inter
gentes. Et grã. Lec. iij.
SAulus dixit. Quis es do
mine? Et ille. Ego sum iesus
nazaren⁹ quẽ tu psequeris: du
rum est tibi cõtra stimulũ cal=
citrare. Et ille tremens ac stu
pẽs dixit. Dñe q̃d me vis face=
re? ℟. Bonũ certamen certaui
cursum cõsũmaui fidẽ seruaui
Ideoq3 reposita est michi coro=
na iusticie. ℣. Scio cui credidi
et cert⁹ sum q3 potẽs est deposi
tum meũ seruare in illũ diem.
Ideoq3. In. ij. noc. A. Tu es vas
electiõis sancte paule aple pre
dicator veritatis i vniuerso mũ
do. ps. Oẽs gẽ. fo. xxiij. An. Ma=
gnus sctũs paul⁹ vas electio=
nis/ vere dign⁹ est glorificãd⁹
qui et meruit thronum duodeci
mũ possidere. ps. Exaudi de⁹ de
pre. fo. xviij. A. Bonũ certamen
certaui: cursũ consũmaui: fidẽ
seruaui. ps. Exaudi de⁹ ora. m.
cũ de. f. xviij. ℣. Cõstitues. f. iiij
ET dñs ad eũ. Surge et in
gredere ciuitatẽ: et dicet
tibi q̃d te oporteat facere. Viri
aũt illi q̃ comitabãtur cum eo
stabãt stupefacti. Audiẽtes q̃=
dem vocẽ/ neminẽ aũt vidẽtes.
℟. Scio cui credidi et cert⁹ su3
q3 potẽs est depositũ meũ ser=
uare i illũ diẽ Iustus iudex. ℣.
Reposita est michi corona iu=
sticie/ quã reddet michi dñs in
illum diem. Iustus. Lectio. v.
SVrrexit aũt saulus de ter
ra: apertisq3 oc'lis nichil
videbat. Ad manus aũt illum
trahens introduxerunt dama=
scum. Et erat ibi trib⁹ diebus
non vidẽs/ et non manducauit
neq3 bibit. ℟. Reposita est mi
chi corona iusticie: quã reddet
michi dñs in illũ diem Iustus
iudex. ℣. Scio cui credidi et cer
tus sum q3 potens est depositũ
meũ seruare in illũ diẽ. Iust⁹.
ERat aũt quidam Lec. vj.
discipulus damasci/ noĩe
ananias: et dixit ad illũ in visu
dñs. Anania? Et ille ait. Ecce
ego dñe. Et dñs ad illũ. Sur=
gẽs vade in vicum qui vocatur
rectus: et quere in domo iude
saulũ noĩe tarsensem: ecce enĩ
orat. ℟. Damasci prepositus

gentis arethe regis voluit me
cõprehẽdere: a fratrib⁹ per mu
rum sum missus in sporta. Et
sic euasi manus eius in noie do
mini. ℣. Deus ꝛ pater dñi mei
iesu xpi scit qꝛ non mentior. Et
sic. In .iij. noc. An. Saulus qui
et paulus magnus predicator
a deo cõfortatus cõualescebat
et cõfundebat iudeos. ps. Con
fitebimur. fo. xxij. An. Ne ma=
gnitudo reuelationum extollat
me datus est michi stimul⁹ car
nis angel⁹ sathane qui me co=
laphizet: ꝑpter qđ ter dñm ro=
gaui vt auferretur a me / et di=
xit michi dñs: sufficit tibi gra
mea. ps. Dñs reg. exul. fo. xxix.
An. Reposita est michi corona
iusticie quã reddet michi dñs
in illum diem iustus iudex. ps.
Dñs regnauit irasc. fol. xxx. ℣.
Dedisti hereditatem. Lectio se
ptima. Scdm matheum. xix.

In illo tẽpore. Respõdens
symon petrus dixit ad ie=
sum. Ecce nos reliquimus oia
et secuti sum⁹ te: qđ ergo erit
nobis? Et reli. Omelia bti hiero.
Grãdis fiducia petrus (pbri.
piscator erat: diues nõ fuerat:
cibos manu ꝛ arte querebat: et
tamen loquit confidenter / reli
quimus oia. Et qꝛ non sufficit
tm relinquere / iũgit qđ perfe=
ctum est: et secuti sumus te: fe
cimus qđ iussisti. Quid igitur
nobis dabis premij? ℟. Sancte
paule apostole predicator veri=
tatis ꝛ doctor gẽtium. Interce=
de pro nobis ad deũ qui te ele=
git. ℣sus. Ut digni efficiamur
gra dei. Intercede. Lect. viij.

Iesus aũt dixit illis. Amẽ
dico vobis q̃ vos qui secu
ti estis me in regeneratione cũ
sederit fili⁹ hois in sede maie=
statis sue / sedebitis ꝛ vos sup
sedes duodecim iudicãtes duo=
decim tribus israel. ℟. Michi
viuere xps est et mori lucrum.
Gloriari me oportet i cruce do
mini mei iesu xpi. ℣⁹. Per quẽ
michi mũd⁹ crucifix⁹ est ꝛ ego
mũdo. Gloriari. Lectio nona.

Non dixit tm: qui reliqui=
stis oia. hoc enim ꝛ socra
tes fecit philosophus / ꝛ multi
alij diuitias contẽpserunt: sed
qui secuti estis me. qđ proprie
apostolorum est atqꝫ credentium:
in regeneratione cũ sederit fi=
lius hois in sede maiestatis sue
quando ꝛ mortui de corruptio=
ne resurgent incorrupti sedebi
tis et vos in solijs iudicãtium
condẽnantes duodecim tribus
israel: quia vobis credẽtib⁹ illi
credere noluerũt. ℟. Magnus
sanctus paulus vas electionis
vere digne est glorificãd⁹. Qui
et meruit thronum duodecimũ
possidere. ℣. Saulus q̃ et pau
lus magn⁹ predicator a deo cõ
fortatus. Qui ꝛ meruit. Gloria
patri. Qui ꝛ m. ps. Te deum
laudamus. folio. xlix. Versus
sacerdotalis. Annunciauerunt
opera dei. ℟. Et facta eius in=
tellexerunt. In laudibus ant.

Ego plātaui apollo rigauit deus aūt incremētum dedit alla. An. Libenter gloriā bor in infirmitatib9 meis: vt in habitet in me virtus xpi. ant. Sancte paule apl'e predicator veritatis et doctor gētium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. An. Gratia dei in me vacua nō fuit: sed gratia ei9 semper in me manet. An. Damasci prepositus gētis arethe regis voluit me cōprehēdere a fratribus: per murum sum missus in sporta) et sic euasi man9 ei9 in noīe domini. Capitulum.

Michi viuere xps est et mori lucrum: gloriari me oportet in cruce dn̄i nostri iesu xpi per quē michi mūd9 crucifixus est et ego mundo. Deo g. Hy9. Exultet celū. V. Nimis hono. Ad bn̄9 a. Vos q̄ secuti estis me sedebitis sup sedes iudicātes duodecim trib9 israel dicit dn̄s. ps. Bn̄9. fo. xlix. Oro vt s. Mēo. preiecti marty. an. Volo pater. V. Justus. vt s. Oro vt s. Mēo. de nati. vt s. Ad horas aīe de laud. et vlti. ad. iv. Si dn̄ica fuerit in reditu pcessionis R. Sācte paule. Ad tertiā. Cpm. Magnus sctūs. vt in vesperis. R. et V. de cōi aplor: et oratio vt supra. Ad sextam. Capm.

Saulus qui et paulus magnus predicator a deo cōfortatus cōualescebat et cōfundebat iudeos affirmans quoniā hic est christus. Deo gratias.

Ad nonam. Capitulum.

Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s in illam diem iust9 iudex. Deo grās. Ad vesperas super psalmos an. Jurauit dn̄s. ps. Dixit dn̄s d. fol. xxxvi. Capm hy9 et V sus vt supra. An. In regeneratione cum sederit filius hoīs in sede maiestatis sue sedebitis et vos iudicantes duodecim tribus israel dicit domin9. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio vt supra. Memoria policarpi episcopi et martyris. ant. Hic est vir qui non &c. V sus. Gloria et honore coronasti eum domine. V. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Oratio. Infirmitatem. Memoria de natiuitate vt s. ¶ De sancto policarpo. Lectio prima.

Natalis sancti policarpi qui beati iohannis apostoli discipulus et ab eo smirne episcopus ordinatus totius asye princeps fuit. Comprehēsusq3 ab inquisitoribus omnes pariter conclamabant. Hic est totius asye doctor et pater christianorum: nostror autem subuersor deor. Ipse est qui multos docet ne immolēt et ne adorent deos. Lectio secunda.

Omnesq3 pariter clamabāt vt policarpus viuus arderet. Viderat siquidem visionem q cernical capitis sui flāmis esset consumptum: corpus autem eius in medio igne po=

ctum non erat vt caro ardens sed tamen si argentum vel aurum in fornace candesceret. Le. iij.

Flamma etenim in modum camere curuata spe cie quasi velum nauis ventosi nan te supra corpus martyris stetit. Tunc odorem naribus circunstantes hauserunt tanquam thuris incensi vel preciosissimi fragrantis vnguenti. Ad vltimum videntes corpus igne non posse consumi: iusserunt eum mucrone transfodere. Tu aut. Cetera de comi.

¶ De sancto iuliano epo et confesso. Ad vesp. sup psos feria. an. Similabo. cum ceteris. Cpm. Ecce sacerdos. R. Sancte iuliane. Hym. Iste confessor. Ad mgt an. Confessor. quere totum in commani vnius confessoris epi. Oratio.

Deus qui populo tuo eterne salutis beatum iulianum ministrum tribuisti / presta qs: vt quem doctorem vite habuimus in terris / intercessorem semper habere mereamur in celis. Per dnm. Meo. sancti iohannis epi et confesso. per antr. Amauit. Ps. Iustum deduxit. Oratio. Da qs. Meo. de natiui. ¶ Ad matu. Inuit. Xpm oes. Ceta sicut vnius confesso. epi i duplo: preter legendam. Lectio. j.

Iulianus itaque romana generositate clarissimus: lingua facundus: iusticia insignis: merito fidei percelebris: primus apostolus cenomanice vrbi a deo destinatur. Lectio scda.

Per manus eius reuerendi pontificis tantas xps operabatur virtutes: vt verbo demones fugaret: leprosos mundaret cecis claudis languentibus opem crucis medicamine largiret. L. iij.

Sane cum iam multi san cto eius contubernio inhererent: essetque eis de habende aque penuria non modica querimonia: vir dei ad locum quem aptum credidit accedens: cuspidem baculi quem manu gestabat: humi defigens inuocata dei sui virtute / fontem aque viuentis eis ministrauit. Hunc ergo fontem placuit centinomium vocitari: quia eius gaudio numerus credentium cepit multiplicari. Lectio. iiij.

Itaque cum ad ciuitatis principem noie defensorem per internuncios vocatus accessisset ante principalis aule ianuam obuium habuit quendam cecum: quem inuocato xpi noie et vexillo crucis impresso sub momento pristine restituit sanitati. Lectio. v.

Quod princeps audiens festinus occurrit: solemnique peracto ieiunio / cum tota familia multaque turba nobilium baptizatus est. Lectio sexta.

Porro i eadem ciuitate erat quidam nobilis noie anastasius: cuius filius graui arreptus incommodo ad extrema deductus ad vltimum extinctus est. Ad orationem vero sancti pontificis quasi a somno surrexit puer incolumis. Lectio septia.

Mox ergo pater eius anastasius cum omni familia credidit: et baptismi gratiam consecutus est et in numero fidelium applicatus. Lectio octaua.

Ingressus itaque vir dei templum ionis: solo visu simulachrum in cineres resoluit: vt vero insani populi cognoscerent cui culturam deitatis exhibuissent ex euerso simulachro immanissimus erupit draco, qui flatu sulphureo denotorum sibi phalangas in mortem ardenter cepit vrgere. Lectio .ix.

At illi eius contra deum suum petunt auxilium quem paulo ante optabant incendere viuum: porro verus athleta draconi impe rat: vt nullum amplius ledens concitus fugiat. Quod et factum est. Cetera de communi vt supra. Memo. sancti iohannis per an. Iustum deduxit. V. Amauit. Memo. de natiuitate. Ad ho. fient de vno confessore epo. Si do. fuerit in reditu process. R. Sancte iuliane. Ad vesperas super psalmos an. Serue bone. Capitulum. Ecce sacer. Hymnus. Iste confessor. V. Iustus. Ora pro nobis. Ad magnificat an. O sanctum virum decus sacerdotum / cuius anima felix vernat in gloria: vnde letantur prophete: decorantur martyres: virginum turba resultat: quem chorus celestis angelorum inuitat dicens: mane nobiscum in secula. ps. Magt. Fol. xlix. Oro vt s.

¶ Nota quod festum sancti iuliani terminabitur ad .ix. et dicetur an. O sanctum virum. ad .ix. Et fient ves. de sancto karolo vt infra Si non fiat de dicto sancto: quia de sancto nihil fit modo de eo per dyocesim: tunc fient ves. de sancto iuliano cum memo. agnetis secundum vo. de qua in crastino fient tres lec. vt inuenies post fes. sancti karoli.

¶ De sancto karolo ad ves. an. Similabo. cum ceteris de communi vt in duplo fient de vno confessore non episcopo: preter orationem et legendam. Oratio.

Deus qui superabundanti fecunditate bonitatis tue beatum karolum imperatorem et confessorem tuum deposito carnis velamine beate immortalitatis trabea sublimasti / concede propicius: vt quem ad laudem et gloriam nominis tui honore imperii exaltasti in terris: pium ac propicium intercessorem mereamur habere in celis. Per dominum. Postea sequitur memo. agnetis secundo tamen in ves. Et in matu. quere post istam legendam. In matutinis. Lectio prima

Beatus igitur karolus pipini regis francorum filius in regni francorum solium gloriose sublimatus tante fame preconio in fines orbis innotuit vt vere lucerna super candelabrum posita lucem accommodaret omnibus in domo domini et ciuitas in monte posita longe lateque esset manifesta. Lectio secunda.

Audit autem vt refert turpinus remorum episcopus

vir iste sanct⁹ corpore grandis & decorus / atq; aspectu seuer⁹: vt si quem iratus aspiceret / il lũ protinus exterreret. Fortis etiam viribus intantum vt mi litez armatum equo sedentem a vertice simul cum equo vno ictu ense diuideret: aliaq; simꝉ vix credibilia virilis roboris i signia exerceret. Lectio tertia.

HIc in discẽda grammati ca petrum pisanuz: in ce teris vero discipulis alcuinum doctorẽ habuit. A quo dialeti cam rethoricam astronomiã di dicit. Religionẽ deniq; christiã naz summa pietate semp exco luit. Ecclesiã mane ac vespe si mulq; nocturnis horis officiũ tpe impigre frequẽtãs. L. iiii.

CIrca pauperes quoq; tã ta liberalitate ꝓdit⁹ erat vt etiam non tãtum sui regni pauperum curaz gereret verũ etiam exterorũz inopie subue niens larga illis alimonie sub sidia ministrãda trãsmitteret sicq; infidelium regũ amiciti as expectabat: vt sub illis refri gerium aliquod christianis ꝓ ueniret. Lectio quinta.

IPse etiaz anno primo sui imperij leges multas isti tuit & per omne imperiũ suum ꝓmulgari fecit: ac vniciq; iu dicium & iustitiã scd̃m eas fie ri decreuit. Sanctorum etiam precipue martyrũ vitas & ago nes per vniuersum orbẽ inqui ri atq; in vnum colligi (quod iã martyrologiũz dicitur) in eccle sijs apposuit. Lectio sexta.

VNde nutu dei qui speran tes in se nõ deserit: factũ est vt donis & ꝓrogatiuis natu re simul et gratie sup ceteros dotaretur: vt illud de salomõe prius dictuz illi palã ꝯgrueret magnificatus est sup reges ter re diuitijs & glorijs & oĩs terra deũ derabat videre vultũ eius.

QVodã tpe dũ ipe- L. vij. rio suo rebelles saxones inuaderet: castraq; eorum for tissima iã in potestatẽ redegis set: cõtigit vt exercitus ei⁹ ob aque penuriã siti vehemẽtissi ma artaret. Quod cernens rex piissim⁹ ꝓcib⁹ a dño aquã im petrauit. Nam subito ab ari do prius flumine aqua abundã tissime emanauit. Lectio. viij.

ADrianus etiam papa duz a desiderio longobardorũ rege: terras ecclesie vi occupan te affligeret: statim ad sanctũ regem auxilium implorans le gatos misit. Cui obtemperans imperator christianissimus ne dum papiam ciuitatem poten tissimam: verumetiam totam italiam ecclesie dominio subiu gans: nedum illic verumetiam aquisgrani: alijs etiam pleris q; locis ecclesias construxit: pa riter & dotauit. Lectio nona.

IN maxima etiam reuerẽ tia: sanctum dionysiũ gal lorum principem atq; aposto lum eiusq; ecclesiam semp ha

buit: eiq3 do narsa q plurima cõtulit & dedit. Tãdez disponẽte dei pvidẽtia: in senectute bõa plenus operib9 bonis & elemosynis aq̃ſgrani feliciter migrauit ad christum. Anno domini octingentesimo decimoquarto quito kalendas februarij. Cuius preciosa mors gloria perennis etiam ipsi turpino celit9 reuelata est atq3 demõstrata. Tu autẽ. ¶ Memoria beate agnetis secundo pro primis vesperis. Añ. Stans beata agnes in medio flamme expansis manibus orabat ad dominum: omnipotens adorande / colẽde / tremẽde: bñdico te et glorifico nomẽ tuum ineternũ. ℣. Diffusa est grã in labijs tuis. ℟. Propterea bñdixit te de9 ieternũ. Oro.

Deus qui nos ãnua beate agnetis virginis & martyris tue solẽnitate letificas: da vt quã veneramur officio etiaz pie ꝯuersationis sequamur exẽplo. Per dominũ nostrũ iesum christum filiũ tuũ. Qui tecuz. Memoria de natiuita. Ad matutinas. Inuitatoriũ. Agnum sponsum. Ps. Venite exultem9 domino Hymn9. Virginis proles. Super. re. pos. añ Discede a me pabuluz. vt supra. Ps. Domine dominus noster. folio. ij. cum ceteris versus et ℟ia de hystoria festi ad diem pertinẽ. quere ante festum sancti vincentij in festo primo eiusdẽ virginis. Lectio prima.

Dum igit parẽtes sancte agnetis assiduis pnoctatiõibus vigilarẽt ad tumulum ei9 vident i medio noct / silẽtio exercitũ ṽginũ. Que oẽs auro textis cicladibus indute: cũ ingẽti lumie ꝑteribãt. Inter q̃s etiã viderũt btãm agnetez sili veste fulgẽtẽ / & ad dexterã eius agnũ stantẽ niue cãdidiorẽ. r. ij.

Tãq3 btã agnes rogat sãctas ṽgies parũper gradum figere: & stans parẽtibus suis dixit. Videte ne me quasi mortuã lugeatis: sed ꝯgaudete michi: quia cuz his omnib9 lucidas sedes accepi. Lectio. iij.

Unde factum est vt post aliquantos annos ad cõstantiã cõstãtini augusti filiaz hoc factum quod viderant narraretur. Erat enim ipsa cõstantia regia: virgo prudẽtissima: sz ita obsessa vulnerib9: vt nulla membrorum pars libera remansisset. Spe igit recuperãde salut / venit ad tumulũ martyris nocte: & licet pagana / tamen credula preces fideliter effundit. Interea somno corripitur et videt per visum beatam agnetem sibi talia dicentẽ. Cõstanter age constantia: & crede iesum christuz esse saluatorem tuum per quem modo cõsequeris omnium vulneruz q̃ in corpore tuo pateris sanitatez. In laudi. añ. sola. Ingressa agnes carcerem. Capitulũ. Emulor enim. Hymnus. Jesu corona.

℟ Elegit eā. An. Ecce qḋ concupiui. q̄ dr ad mḡn. in mat. ū cō gat tm̄ fieri mḡo. in matu. que ꝫ. in die festi. Orō vtā. Ad hor. ꝫe. de lau. festi. Et vlti. ad. ix. Cetera sicut de vna virgine. ℞ d des. ꝫe. fer. Et mutabit̄ ad cp. et fiet de sancta paula: sicut de vna matrona. Lectō pma

Paula nobilis genere: sed nobilior sanctitate: potēs quō dam diuitijs: sed nunc xp̄i paupertate isignior. Grecoꝝ stirps soboles scipionū: pauli heres: cuius vocabulum trahit: rome pretulit bethleez: ⁊ auro tecta fulgentia / iformis luti vtilitate mutauit. Lec. secūda.

Que q̄ diu in corpe fuit voce flebili querebat̄ dicēs. Heu mihi: q꜡ peregrinatio mea prolongata est: habitaui cuz habitantibꝯ cedar: multuz peregrinata est anima mea. Lectō. iiȷ.

Tali igitur stirpe nata iūcta q꜡ viro copio: quinq꜡ liberos edidit. Postq̄ autez vir eius mortuꝯ est: ita se cōuertit ad domini seruitium: vt om̄es pene diuitias in paupes erogaret. Incidit aūt in grauissimā valitudinem immo quod optabat / iuenit vt suos desereret ⁊ domino plenius iūgeret̄. Tu. Cetera de communi vnius nō v̄ginis. ¶ De sancta batilde regina fr̄acie: sicut de vna nō virgine. Oratio. Exaudi. In matutinis ańe. Lectō prima.

Batildis regia de partibꝯ trāsmarinis diuina puidentia depdata a principe quodā francorum archionaldo: qui tūc palaciū gubernabat / est recepta. In cuius ministerio ipsa adolescens ita decēter cōuersata est vt eius conuersatio tā principi q̄ omnibus eius ministris cōplaceret. Erat em̄ benigna: pudica / sobria / prudēs ⁊ canta nulli machinās malū. Claro nāq꜡ sanguine est progenita saxonū. Erat itaq꜡ forma corpis grata ⁊ om̄i aspectu decora: vultu hylaris ⁊ incessu grauis. Lectō. ii.

Que inuenit gratiā icōspectu pricipis: ⁊ ei i cubiculo pocula ministrabat. Et ihūilitate fundata tantā famā pmeruit: vt p m̄rimonio quā supra dictus archionaldus princeps morte interuēta amiserat cōplacuisset eidē p̄ncipi batildem virginē in thoro matrimoniali sibi sociare. Cū itaq꜡ vocaret̄ ad principis cubiculū: vt sagax puella abscondit se in āgulo domatis ⁊ superiecit sibi viles pāniculos: ita vt nēo putaret illic aliquē latere potuisse. Quesita igit̄ / ⁊ nō inuēta: idē dux alti nupsit. Nutu ꝓo diuino factū eē credit̄: vt q̄ p̄ncipis nuptias deuitauerat / postea clodouei dagoberti quondam regis filiū i coniugiū acciperet. L. iii.

Ad ipa collata sibi regi obtēperabat vt domino: p̄ncipibus se ostendebat vt matrē: sacerdotibus vt filiam: inueni

bus vt piã nutricẽ. Eratqꝫ ama
bilis oībꝰ : diligens sacerdotes
vt prẽs: monachos / vt fratres:
paupes vt domesticos: peregri
nos vt filios: qꝛ ipsa peregrina
fuerat: viduis / orphanis / ⁊ pu-
pillis subsidia vite ministrabat
⁊ oībus debilibus opẽ ferebat.
Cui ipse pius rex cõsulẽs iuxta
fidẽ ⁊ deuotionẽ eius vt plenꝰ
hec q̃ mẽte ↄcepat ꝑficeret: ge
nesiũ abbatẽ ad supplemẽtum
adiutorũ cõtulit. Per cuiꝰ ma
nus ministrãs ipa sacerdotibꝰ
⁊ pauperibꝰ pascebat egenos:
vestiebat nudos: sepeliebat mor
tuos: dirigebatqꝫ ꝑ ipsuꝫ ad ce
nobia virorꝫ ac sacrarũ virgi-
num: auri vel argenti non mo
dica munera. Cetera de cõmuni.
Si ꝑuato die eue. secũde vespe
rãt de fest. Si die do. añ. lxx.
eue. fiũt. ix. lec. de tribꝰ ꝓletis
Et cetera de cõi vrg. Cũtqꝫ vl
time ves. de festo. Si aũt in die
lxx. vel lx. eueñ. fiet tñ de ipsa
mẽoria. Mẽoria metrãni mar-
tyris ⁊ de natiuitate domini.
¶ De sãcto ignatio episcopo ⁊
martyre fiẽt tres lectio. ⁊ totũ
de cõmuni excepta legẽda. oõ
Infirmitatẽ. Postea memoria
brigide virginis. añ. Hec ꝓ go.
℣. Diffusa est. oõ. Exaudi nos
deus. ¶ De sctõ ignatio. L. j.

NAtalis scti ignatij episco
pi ⁊ martyr q̃ tertiꝰ post
petrũ apostoluꝫ antiochenam
rexit ecclesiaꝫ. Qui persecutio
ne traiani damnatꝰ ad bestias
vinctꝰ mittitur: vbi ꝑsente tra
iano circũsedente senatu pilis
plumbeis scapule eius sunt cõ
tuse. Deinde vngulis latera eiꝰ
dilaniata ⁊ lapidibꝰ asperis cõ
fricata. Post expãse manꝰ eiꝰ
⁊ igni replete papiro oleo infu
so ⁊ incenso latera eiꝰ adusta.
Post super carbones pauimẽ-
to aspersos sancte plante illiꝰ
steterunt. Lectio secunda.

POst lectum flammanteꝫ
post dorsum eius vngulis
discissum: post aceto ⁊ sale pla-
gas eius perfusas: post viculis
ferreis beata mẽbra illiꝰ astri-
cta / ⁊ pedes eius i ima carceris
ligno conclusa ibi tribus diebꝰ
ac noctibꝰ panem nõ comedẽs
⁊ aquaꝫ non bibens mansit: se
dẽte traiano ꝓ tribunali i am
phiteatro concurrẽte omni tur
ba romanorũ. Postmodũ liga-
tus duobus obijcitur leonibus
CUmqꝫ iam proie- Lc. iij.
ctus bestias rugiẽtes au
diret: ardore patiendi ait. Viri
romani q̃ hoc certamẽ spectat
nõ sine causa laborani: non pro
pter prauitatem hec patior sed
propter pietateꝫ frumentũ xpi
sum dentibus molar: vt panis
mũdus inueniar. Hec illo dicẽ
te accurrerunt ad eũ leones et
ex vtraqꝫ parte supercidẽtes
prefocauerunt eum tãtummo
do ⁊ non tetigerũt carnes eius
vt reliquie eiꝰ tuitio essent ro-
manorum. Cetera sicut de vno
martyre. Sequitur mẽoria brĩ

gine virginis. An. Ueni spōsa. ℣. Elegit. Orō vtā. Et post de nati. dñi. ¶ Nota q̄ si festū scī ignatij die do. eue. nō fiet de ip so nisi mēo. sz fiet de tpe. Missa vero de do. differt vsq3 i q̄rtā feriā seq̄ntē. Et fiet missa de vigilia purificatiōis: videlz Lux fulgebit. nisi in. lxx. euenerit: qr tūc missa erit de tempore ¶ In vigilia purificationis ad vesperas super psalmos aña. Tecū principium. ps. Dixit dominus. fo. xxxvj. quere in natiuitate domini. Capitulum.

Ecce ego mitto āgelū meum: qui preparabit viam āñ faciē meā: ꝛ stati veniet ad templum sanctum suum dominator quem vos queritis: ꝛ angelus testamēti quē vos vultis Deo gratias. ℟. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti: q̄ gabrielis archāgeli dictis credidisti. Dū ℣ go deū ꝛ hoiem genuisti. Et post partum virgo inuiolata pmansisti. ℣sus. Gabrielem archangelū scimus diuinit⁹ te esse affatum vteruz tuū de spiritu sancto credimus impregnatū: erubescat iudeus infelix: qui dicit xpm ex ioseph semine esse natum. Dum virgo deuz ꝛ hominem genuisti. Gloria. Et. hy⁹.

Quod chorus vatū venerandus olim / spiritu sancto cecinit repletus: i dei factū genitrice constat / esse maria. Hec deū celi dominūq3 terre / virgo concepit pepitq3 virgo: atq3 post ptū meruit manere / inuiolata. Quē senex iust⁹ symeon in vlnis / i domino sumpsit dñi gauisus: hoc qđ optatū pprio videret / lumine xpm. Tu libens votis petimus precātū / regis eterni genitrix faueto: claraq3 celsū renitēs olimpi / regna petisti. Sit deo nostro decus ꝛ potestas / sit sal⁹ perpes sit honor perēnis: q̄ poli sūma residet in arce / trinus ꝛ vnus. Amē. ℣. Respōsum accepit symeō a spū sctō. Nō visurum se mortem nisi videret xpm dñi. Ad mḡt āñ. Cū inducerēt puerū iesuz parētes ei⁹: accepit eū symeō in vlnas suas ꝛ bñdixit deū dicēs: nūc dimittis dñe seruuz tuū i pace. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro.

Erudi dñe q̄s plebē tuā: ꝛ q̄ extrinsec⁹ annua tribuis deuotione venerari: interius assequi grē tue lucē concede. Per dominū. Ad comple. āte. lxx. Alleluya alleluya alla alla. ps. Cum inuocarem. fo. j. cū ceteris. hy⁹. Uirgo dei. Capl̄m. Tu in nobis es. ℣ Custodi nos. Ad nūc dimittis. ā. Alleluya verbū caro factū est alla: ꝛ habitauit in nobis alleluya alla. Preces consuete. et ante Dominus vobiscū. ℟. Accipiens symeon puerum in manibus. Gratias agēs benedixit dominum. Oratio. Deus q̄ salutis. quere in vigilia natiuit. domini. Si st. lxx. ad cple. āñ.

Sācta dei genitrix virgo sem
per maria itercede ꝓ nobis ad
dñm deū nr̄m ps. hy⁹ ch. ꝛ ꝟ.
vēs.ān. Nūc dimittꝭ seruū tuū
dñe: scd̄m ꝟbū tuū in pace. ps.
Ipm. fo.l. Cetera vt s. Ad ma
tutinas Inuit. Ecce venit ad
tēplū sctm̄ suū dominator do=
minus. Gaude ꝛ letare syō oc=
currēs deo tuo. ps. Venite. hy⁹.
Quod chorus vatuz. In primo
nocturno. ān. Benedicta tu in
mulieribus: et benedictus fru=
ctus vētris tui. ps. Domine do=
min⁹ noster. fo. ij. ān. Dignare
me laudare te ꝟgo sacrata: da
michi ꝟtutē cōtra hostes tuos.
ps. Celi enarrāt. fo. v. ān. Sicut
mirra electa odorē dedisti sua=
uitatis sctā dei genitrix. ps. Do
mini est terra. fo. viij. ꝟ. Respō
sum accepit symeon a spū san
cto. Nō visurum se mortē: nisi
videret xp̄z dñi. Bñdictiōes de
beata maria vt in assumptiōe
eiusdem inuenies. Lectio p̄ma

SI subtiliter a fidelib⁹ q̄
sit hui⁹ diei festiuitas ꝑ
pendatur eo deuotiōis affectu
hanc celebrandā suscipient quo
dominice natiuitatis circūcisio
nis atq; apparitionis solennia
sunt obsecuti. Illi⁹ eñ est ista
solennitas cui⁹ ꝛ ille: sz nec mi
nor ista q̄ ille. Quod vtriq; i hoc
sermone aptis monstrabimus
documentis. ℟. Adorna thala
mum tuum syō ꝛ suscipe regē
christum: quem virgo concepit
virgo peperit: virgo post partū
quez genuit adorauit. ꝟ. Acci
piens symeō puerum in mani=
bus gratias agens bñdixit do
minum. Quem virgo. Lec. ij.

Cuius quippe diei solenni
tas sicut a quibusdā igno
ratur christianis: sic a multis
p̄ ceteris āni solēnitatibus ho=
noratior habetur: maxime loco
eo quo primatū ecclesia catho=
lica i primo pastore sortita est.
℟. Obtulerunt pro eo domino
par turturū / aut duos pullos
columbaruz. Sicut scriptū est
i lege domini. ꝟ. Postq̄ ipleti
sunt dies purgatiōis marie tu
lerunt illum in hierusalem: vt
sisterent eū domino. Sicut scri
ptum est. Lectio tertia.

Hodie nāq; iuxta legē atq;
euangelium peractis a natiui=
tate christi quadraginta dieb⁹
in templo a parētibus est idez
dominus presentatus: hodie a
sctō symeone susceptus: patri
q; cū sacris muneribus oblatus:
hodie redemptionem israel ex=
pectantibus ab eodem symeōe
ꝛ anna publice predicat⁹. O q̄
pium spectaculum quo nō nisi
pii delectari ꝓbant. Stat hic
virgo ꝛ mater: non cuiuscunq;
sed dei. ℟. Symeō iustus ꝛ ti=
morat⁹ expectās redemptionē
israel. Et spirit⁹ sanct⁹ erat in
eo. ꝟ. Responsū accepit symeō
a spiritu sancto non visuruz se
mortem: nisi videret christū do
mini. Et spiritus. Gloria. Et.
In secundo nocturno. ān. Sps

cie tua ⁊ pulchritudine tua: in-
tēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ps.
Eructauit. fo. xiiij. an. Adiuua
bit eaz deus vultu suo deus in
medio eius nō commouebitur.
Ps. Deus noster refugium fo.
xiiij. an. Suscepimus deꝰ mise
ricordiam tuam in medio tem
pli tui. ps. Magnꝰ dñs. fo. xiiij.
℟. Accipiēs symeon puerū in
manibus. Gratias agens bene
dixit dominū. Lectio. iiij.
Suscipitur hic infantulꝰ
paruulꝰ virginis filiꝰ: cuiꝰ di-
gnitatē nō capit mūdꝰ. Occur
rerūt hinc inde prophete: atqꝫ
vterqꝫ sexus de puero ꝓpheti-
zat. Offert oblatio pro puero:
nō tñ q̄ delicta emūdet: sꝫ q̄ sa
cramēta declaret. ℟. Respon-
sum accepat symeō a spū san-
cto nō visurū se mortē: nisi vi-
deret christū domini: ⁊ bñdixit
deū ⁊ dixit. Nūc dimittis ser-
uuz tuū in pace: qꝛ viderūt ocu
li mei salutare tuū dñe. ℣. Cū
ergo cognouisset accepit eū in
vlnas suas et portabat a quo
portabatur ⁊ dixit. Nūc dimit
tis seruum tuum. Lectio quīta
Enique lucas euangelista
veritatis hystoriā de xpi
incarnatiōe plenius atqꝫ ordi-
natius ceteris euangelistis exe
quēs post annunciationez eius
ab angelo factaz post natiuita
tem angelorum vocibus decla-
ratam: post circūcisionē octaui
diei in domo parētū hec in ordi
ne prosequit dicēs. Postqꝫ im
pleti sunt dies purgatiōis eiꝰ
scdm legē moysi tulerūt illum
in hierusalē: vt sisterēt eū dño
sicut scriptū est in lege dñi: qꝛ
oē masculinū adaperiēs vuluā
sanctuz domino vocabitur. ℟.
Cū inducerent puerū iesū parē
tes eius accepit eum symeō in
vlnas suas ⁊ benedixit deū ⁊ di
xit. Nunc dimittis dñe seruū
tuum in pace. ℣. Suscipiēs sy
meon puerum in manibꝰ excla
mauit dicēs. Nunc. Lectio. vi.
Et ecce homo erat i hieru-
salem cui nomen symeon
⁊ homo iste iustꝰ ⁊ timoratus:
expectans ꝯsolationem israel.
nō solum ab angelis ⁊ prophe
tis: a pastoribus ⁊ a parentibꝰ:
sed etiam a senioribus et iustis
generatio domini accepit testi
monium. Omnis etas ⁊ vterqꝫ
sexus euentorūqꝫ miracula fi-
dem astruūt: virgo generat: ste
rilis parit: mutus loquitur: eli
zabeth ꝓphetizat: magus ado
rat: vtero clausꝰ exultat: vidua
cōfitetur: iustꝰ expectat. Et be
ne iustus: qui non suaz / sed po
puli gratiā requirebat: cupiēs
ipse corporꝭ vinculis fragilitatis
absolui: sed expectās videre ꝓ-
missum. ℟. Suscipiens iesum
in vlnas suas symeō exclama
uit ⁊ dixit. Tu es p̄e lumē ad
illuminationem gentiuz ⁊ glo
riā plebis tue isrl. ℣. Symeō
in manibꝰ infirmitatē accepit:
sed maiestatē intus agnouit et
dixit. Tu es ve. Gloria. In. iij.

noc.A. Hec est q̄ nescivit thoꝝ in delicto ⁊ habebit fructū in respectiōe aiaꝝ sctāꝝ. Ps. Cantate. j. fo. xix. Añ. Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. Ps. Dñs reg. ex. fol. xxix. Añ. Post partū v̄go inuiolata ꝑmāsisti dei genitrix intercede ꝓ nobis. Ps. Cātate. ij. fol. xxx. V̄. Symeon ī manib⁹ infirmitatē accepit. R̄. Sed maiestatē intus ꝯgnouit. Le. vij. Scdꝫ lucā ij.

In illo tēpore. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie scdm legem moysi tulerunt illū in hierl'm vt sisterēt eum dño sicut scriptum est in lege dñi. Q: omne masculinū adaperiēs vuluam sanctū dño vocabit. Et reliqua. Omelia venera. bede pbr̄i de eadem lect.

Solēnitatem nobis hodierne celebritatis quam quadragesimo dñice natiuitatis die debitis veneramur officijs: marie eiusdē dñi saluatoris nr̄i simul et intemerate genitricis ei⁹ humilitati dedicatā: sacra euāgelij lectio designat exponēs eos qui legi nichil debeāt implēdis legalibus per oia subdidisse decretis: sicut modo cū legeretur audiuim⁹. Postq̄ impleti sūt dies purgationis marie ⁊c. R̄. Senex puerum portabat: puer aūt senem regebat. Quē virgo cōcepit virgo peperit v̄go post partū quē genuit adorauit. V̄. Accipiēs symeon puerū in manibus gratias agens benedixit dūm. Quem. Lectio octaua.

Precepit nāq̄ lex vt mulier que suscepto semine peperisset filiū immūda esset septē dieb⁹: et ī die octauo circūcideret infantulum / nomēq̄ aptaret. Deinde etiā alios triginta tres dies ab ingressu tēpli ac viri thoro abstineret / donec quadragesimo natiuitatis die filiū cū hostijs ad tēplū dñi deferret. R̄. Videte miraculum matris dñi / cōcepit virgo virile ignorās cōsortiū. Stat onerata nobili onere maria ⁊ matrē se letā cognoscit que se nescit vxorē. V̄. Caste parētis viscera celestis intrat gr̄a: vēter puelle baiulat secreta que non nouerat. Stat. Lectio. ix.

Exultēt virgīes: virgo peperit xp̄m: nichil in ea qđ nouit putēt exterminatū: mansit virgo post partū. Exultent vidue: infantem xp̄m vidua anna cognouit. Exultēt ꝯiugate nascīturū xp̄m elizabeth ꝓphetauit. Null⁹ gradus pretermissus est de quo nō habeat testimonium salus oim. Nūq̄d em̄ sole virgies ad regnū celoꝝ ꝑueniūt: ꝑueniūt ⁊ vidue. Tu. R̄. Gaude maria. Post Gloria reincipit. Prosa.

Inuiolata itegra et casta es maria. Que es effecta fulgida celi porta. O mater alma xp̄i carissima. Suscipe pia laudum precamina. Nostra vt pura pectora sint ⁊ cor-

pora. Te nūc flagitant deuota corda ⁊ ora. Tua p precata dulcissona. Nobis concedas veniā p secla. O benigna. ter di. Que sola inuiolata pmāsisti. ps. Te deū. fo. xliv. ℣ Iacer. Accipiēs symeon puer in manib⁹. Grās agēs bñdixit dñm. In lau. ān.

Responsum accepit symeon a spū sancto non visurum se mortem nisi videret dñz. ān. Symeon iustus ⁊ timorat⁹ expectabat redemptionem israel et spūs sctūs erat i eo. ān. Accipiēs symeon puer in manib⁹ grās agēs benedixit dñm. ān. Reuertere in terrā iuda: mortui sunt em̄ qui querebāt aiaz pueri. ān Obtulerūt p eo dño par turturum aut duos pullos columbarum. Capitulum.

Simeon iustus ⁊ timoratus expectabat redemptionem israel: et spūs sctūs erat in eo. Deo grās. Hy. Virgo dei ge. ℣. Post partū vir. ℟. Dei genitrix. Ad bñdict⁹ ān. Senex puez portabat puer aūt senem regebat: quē virgo peperit: et post partum virgo permansit: ipsum quem genuit adorauit. ps. Bñdictus. fo. xlix. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹ maiestatem tuā supplici ter exoram⁹: vt sicut vnigenit⁹ filius tuus hodierna die cū nostre carnis substātia i teplo est presentat⁹: ita nos facias puri ficatis tibi mētib⁹ presentari. Per eūdem. Ad ho. āe de laud.

Ad primā preces cōsuete. et āte Dñs vob. ℣. Symeon i manibus infirmitatē accepit. ℟. Et maiestatē intus agnouit. Oro. Deus q̄ salutis. Ad. iij. Cpm.

Accipiēs symeon puerum in manib⁹ gratias agens bñdixit dñz. Deo grās. ℟. Responsum accepit symeon a spū sctō Alla alla. ℣. Non visurū se mortē nisi videret xp̄m dñi. Alla alla. Gloria. ℣. Symeon i manib⁹ infir. ℟. Et maiesta. Oratio. Oīpotēs. vt s. Vacante alla. vt sine alla. Si vo. fuerit inter duo altaria fit aqua bñdicta. Tertia cātata fit pcessio. Fit etiam benedictio cereoz sicut in lib. proces. in ecclesijs cōtinetur. Ad sextam. Capm.

Senex puerum portabat: puer aūt senem regebat: quē virgo peperit ⁊ post partū virgo pmāsit: ipm quē genuit adorauit. ℟. Symeon i manibus infirmitatē accepit Al. al. ℣. Et maiestatē int⁹ agnouit. Alla al. Glia. ℣. Accipiēs symeon puez in manib⁹. Oratio vt supra. Ad nonam. Capm.

Responsum accepit symeon a spū sancto non visurum se mortē nisi videret xp̄m dñi. Deo. g. ℟. Accipiens symeon puerū in manib⁹ Alla al. ℣⁹. Grās agēs bñdixit dñm. Alla alla. Glia pa. ℣⁹ Post partū. ℟. Dei ge. Oro vt s. Ad vs sup hos ān. Obtulerūt ps. Letat⁹ fo. xliij. cū ceteris. Cp Ecce ego.

Hy⁹. Os chorus vatum. ℣. Responsum ꝛc. An. Homo erat in hierl'm cui nomen symeon: homo iste iustus ꝛ timoratus expectans redemptionem israel: et sp̄us sanctus erat in eo. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro. Omps. vrs.

¶ Nota q̄ si sabbatū fuerit vigiliomin⁹ fiēt vespe ꝛ cōpleto. de purifica. etiam si fuerit septuagesima. Sequitᷣ meō. blasii martyris ꝛ epi. An. Beatus vir qui suf. ℟⁹. Ora pro nobis dn̄z martyr. Oro. Infirmitatē.

¶ Nota q̄ si die. lxx. vel. lx euenerit / trāsferetur in diē sequētem. Cōpleto. vrs. in vig. puri.

¶ De sancto blasio totum de cōmuni vni⁹ mar. epi sicut in duplo: preter legēdam. Lectio. i.

Beatus blasius omni tēpore vite sue innocētem vitam agēs absq̄ malicia: benignus ꝛ verax erat simplex ꝛ rectus ac timēs deū: et extrane⁹ ab omni opere malo. Lectio. ij.

Vidētes aūt cives sebastie civitatis capadocie irreprehēsibilem ei⁹ vitam / elegerunt eū sibi epm. Ipse aūt abijt in montem qui dicitur argeus habitās in spelūca. Lectio. iij.

Conueniebāt aūt diuerse fere ante spelūcam eius: et erat inter eas quasi bon⁹ iudex. Et si aliqua ex eis molestia vrgeret ꝑmanebat in spelūca vsq̄ dū benediceret. Le. iiij.

Iussit aūt agricolaus preses venatoribus suis vt ei venationem exercerent. Exierūt ergo venatores in mōtem in quo latebat sanctus blasius et ibi videntes multitudinem ferarū et appropinquātes inuenerūt spelūcam ꝛ sanctum blasium orantem. Lectio quinta.

Hoc audito iussit preses vt quātos ibi inuenirēt christianos abscōditos ad tribunal suū adducerēt. Et intrātes speluncam dixerūt sancto blasio. Veni: q2 vocat te preses. Et dū irēt per viā conuertebat paganoꝝ filios: ꝛ curabat egrotos. Et si cui homini aut etiā pecudi morb⁹ irrepsisset / adducebāt ad eum: ꝛ eos sanos reddebat.

Erat in eadem ci- Le. vi. uitate sebastia femina nomine iustiniana christianissima: hec habebat filiū salustianum noīe: et ipse pr̄iceps erat idoloꝝ. Quadam vero die dum oēs sacrificarent ioui / salustianus ꝑcussus est a deo / et apparuit clades in gutture ei⁹ quā squinantias vocāt. Lectio. vij.

Ipse autem morbo angustiatus cū matre veniens ad sanctum blasium ambo ceciderūt ad pedes sancti blasii / episcopi. Tūc sanctus blasius eū baptizauit: et sanum reddidit in illa hora. Salustianus ergo deo gratias agēs incēdit tēplū iouis cum oībus idolis. Tunc omnes principes et tēploꝝ pontifices crediderunt oēs: et baptizati sunt fere septem mi-

lia hominum. Lectio octaua.

POst hec iussit preses sibi sanctū blasiū presentari: et dixit ei. Vel nūc adoras deos vel non. Cui blasi⁹. Impie non timeo minas tuas/ age vt vis: corp⁹ enim meū penitus tibi trado. Et statim iussit eū decollari. Ipse aūt orauit ad Le.ix. dñm vt quicūq̧ pro infirmitate gutturis vel alia quacūq̧ infirmitate ei⁹ patrocinia postularet/ exaudiri ꝯtinuo mereret. Et ecce vox de celis ad eū venit dicens ꝙ sic fieret vt orauit. Sicq̧ cū duobus puerulis decollat⁹ est circa annū dñi ducentesimū octogesimū octauū.

Certa de cōi vni⁹ mar. in duplo.

¶De sancta agatha. Ad vē͂s super psal. ãe et ceb. cp. hy⁹ et ℣. sicut vni⁹ virg. et mar. Añ. Agathes letissime et gloriāter ibat ad carcerem et quasi ad epulas inuitata agonē suū dño precib⁹ cōmēdabat. ps. Magt. fo. xliv. Oro.

DEus q̄ inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti/ cōcede ppici⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹: per ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per dñm. Inuita. Agnū spō. hy⁹. Virginis ples. In .i. noc. Añ. Ingenua sum et expectabilis genere vt oīs parentela mea testatur. ps. Dñe dñs no. fo. ii. Añ. Ancilla xpi sum: ideo me ostendo seruilē personā. ps. Celi enarrant. fo. v. Añ. Sūma ingenuitas ista est: in qua seruitus xpi cōprobatur. ps. Dñi est ter. fo. vi. ℣. Diffusa est gra. Lect. i.

QVincianus cōsularis cecilie audiēs sanctam opinionem virginis deo dedicate agathe multipharia intētione perquirebat: vt ad eam pertingeret. Et fecit eam cuidam matrone tradi noīe affrodisia: que habebat septem filias turpissimas: vt per dies triginta blandirētur ei et mutarēt animum eius. ℟. Agathes letissime et gloriāter ibat ad carcerem. Et quasi ad epulas inuitata agonem suo dño precib⁹ cōmendabat. ℣. Nobilissimis orta natalibus ab ignobili gaudēs trahebatur ad carcerē. Et qsi. Le. ii.

QVibus agatha dicebat. Mens mea solidata est et in xpo fundata: verba vestra pluuie sunt: terrores vestri flumina sunt. Hec aūt dicens flebat quotidie et orabat. et sicut sitiēs in ardore solis fluēta fontium concupiscit: ita desiderabat ad coronam martyrum attingere: et pmissa pro xpi noīe supplicia sustinere. ℟. Dū ingrederetur beata agathes i carcerem dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyranne non es confusus amputare in femina quod ipse in matre suxisti? ℣. Ego habeo mamillas integras intus in anima mea: quas domīnus consecraui. Impie crudelis et dire ty. Lectio tertia.

Videns igit affrodosia mē-
tem eius immobilem di-
xit ad quincianum. Facili⁹ pos
sunt saxa molliri et ferrū in plū
bum conuerti ꝙ ab intentione
christiana mens isti⁹ puelle re
uocari. ℟. Quis es tu qui veni
sti ad me curare vulnera mea:
ego sum apl's xp̄i/ nichil in me
dubites filia. Ipse me misit ad
te quem dilexisti mente et puro
corde. ℣. Nam et ego apl's eius
sum: et noui medicinam. Ipse.
Gl'ia. In .ij. noct. an. Agathes
scta dixit: si feras michi pmit
tas audito xp̄i noie mansuescūt.
ps. Eructauit. fol. xliij. an. Si
ignē adhibeas rorē michi salu
ficū de celo āgeli ministrabūt.
ps. Deus noster re. fo. xliij. an.
Mēs mea solidata est et in xp̄o
fundata. ps. Fūdamē. fo. xxvij.
℣. Specie tua. Lectio quarta.
Tunc quincianus iussit eā
celeri⁹ tradi ad carcerem
qr voce eū publica confutabat.
Agathes aūt letissime et gloriā
ter ad carcerē intrauit: et quasi
ad epulas inuitata ita gaudēs
agonem suū dn̄o precib⁹ cōmē-
dabat. ℟. Ego aūt adiuuata a
dn̄o psenerabo in cōfessione ei⁹
Qui me saluā fecit et cōsolat⁹
est me. ℣. Gratias tibi ago do-
mine iesu xp̄e q̄ misisti ad me
apl'm tuū. Qui me. Lectio. v.
Sequenti igit die impius
quincianus suis eā aspe-
ctibus iussit aptari: cui et dixit.
Quid tractasti circa salutē tu-
am/ Agathes respōdit. Salus
mea xp̄s est. ℟. Qui me digna
tus est ab omni plaga curare/
et mamillas meas meo pecto-
ri restituere Ipm inuoco deum
viuum. ℣. Medicinam carna-
lem corpori meo nūꝙ exhibui:
sed habeo dn̄m iesuz christum.
Ipsum inuoco. Lectio sexta.
Quincianus dixit. Quo-
usqꝫ ptrahis intē: idem
vanā: relinque xp̄m et deos inci
pe colere: et consule tue iuuētu
ti/ ne acerba morte consumma
ris. Agathes dixit. Tu nega
deos tuos q̄ sunt lapides et li-
gna/ et creatorē tuū qui te fecit
adora. ℟. Ipse me coronauit qui
per apl'm petrū in custodia me
cōfortauit: et p eo ꝙ iussa sum
suspendi in equuleo propter fi
dem castitatis. Adiuua me dn̄e
de⁹ me⁹ in torturis mamillarū
mearū. ℣. Vidisti dn̄e agonem
meū qn̄o pugnaui in stadio: sed
qr nolui obedire mādatis prin
cipum. Adiuua. Gloria. Adiu
ua. In .iij. noc. an. Nisi dilligē-
ter perfeceris corp⁹ meū a car-
nificibus attrectari/ non potest
anima mea in paradisum dn̄i
cū palma intrare martyrij. ps.
Cantate. s. fol. xxix. an. Vidisti
dn̄e agonem meū qn̄o pugnaui
in stadio: sed qr nolui obedire
mādatis principum iussa sum
in mamillis torqueri. ps. Dn̄s
regnauit exultet. fo. xxix. ant.
Propter fidem castitatis iussa
sum suspendi in equuleo adiu-

na me dñe de⁹ me⁹ in tortura mãmillaꝝ meaꝝ. ps Cãtate. ij. fo. xxx. ℣. Adiuuabit. Lec. vij.

T Unc iratus quincian⁹ iussit eã in mãmillis torqueri: et tortã diu iussit precindi. Agathes rñdit. Impie ⁊ crudelissime ⁊ dire tyrãne: non es cõfusus hoc amputare in femina qd ipse in matre suxisti? Sz ego habeo mammillas integras in aĩa mea: ex quibus nutrio oẽs sensus meos. ℟ iii. Vidisti dñe et expectasti agonem meũ qño pugnaui in stadio: sed q2 nolui obedire mãdatis principũ Iussa sum ĩ mãmillis torqueri. ℣. Propter veritatẽ et mãsuetudinẽ et iusticiã. Iussa. Le. viij.

T Unc quincian⁹ iussit eam in carcere iterum mitti: et iussit vt nulli liceret medicoꝝ introire ad eã: et neq3 panẽ neq3 aquam ei ministrari. ℟. Beata agathes ingressa carcerem expãdit man⁹ suas ad deũ et dixit: dñe qui me fecisti vincere tormẽta carnificum Iube me dñe ad tuã miam puenire. ℣. Grãs tibi ago dñe iesu xpe q̃ me fecisti vincere ferrũ / ignẽ et vincula. Iube. Lectio nona.

C Um esset inclusa: ecce circa mediam noctem venit quidã senex: quem antecedebat puer luminis portitor / ferens diuersa medicamẽta in manu sua: qui se medicũ esse ꝯmemorãs cepit eã his verbis alloqui. Licet te nimis corporalib⁹ penis afflixerit consularis insanus: et licet vbera tua torserit / tñ q2 ibi erã qua hora hec patiebaris cõsideraui ⁊ vidi q2 potest curam salutis tua mãmilla suscipere. ℟. Gaudeamus oẽs in dño diẽ festũ celebrãtes sub honore agathe virgis. De cui⁹ passione gaudent angeli ⁊ collaudant filiũ dei. ℣. Agathes ingressa carcerẽ bñdicebat dñm. De cui⁹. Glia. De. ps. Te deũ. fo. xlix. ℣⁹ sacer. Spẽ tua. In lau. ãn.

Q Uis es tu q̃ venisti ad me curare vulnera mea? ego sum aplus christi nichil in me dubites filia. ãn. Medicinã carnalẽ corpori meo nũq̃ exhibui: sed habeo dñm iesum xpm qui solo sermone restaurat vniuersa. ãn. Gratias tibi ago dñe q2 memor es mei ⁊ misisti ad me apostolum tuũ curare vulnera mea. ãn. Benedico te pater domini mei iesu christi: q2 per apostolum tuum mammillas meas meo pectori restituisti. ãn. Qui me dignat⁹ est ab omĩ plaga curare: et mãmillas meas meo pectori restituere / ipm innoco deum viuum. Capĩl hy⁹ et ℣ ius de cõi vnĩ⁹ virginis. Ad benedictus ant(.

Paganoꝝ multitudo fugiens ad sepulchrum virginis tulerunt velum eius contra ignem vt cõprobaret dominus q̃ a periculis incendiĩ meritis agathe martyrio sue eos liberaret. ps. Benedictus dñs deus. fo. xlix.

Oratio vts. Ad ho. ãe de laud.
Si do. fuerit in reditu pref. R.
Gaudeamus. vel R. Audiui.
Ad vesp. sup pos an. Qui me.
Chr hy9 et v. vts A Mentem san
ctam spõtaneã honorẽ deo et pa
trie liberationẽ. p. Mgt. f. xlix.
Oro vts. Meo. vedasti et amandi
e hor. An. Sint lũbi. ps9. Leta
mini. Oro. Deus q nos sctõr
cõfes. de cõi. In matu. oia de sõi.
Lect. de legẽds pprijs. Lect. j.

Amandus igitur sanctissi
mus aquitanie partibus
haud procul a maris oceani lit
tore ex christianis atq inclytis
parẽtib9 edit9 est. Pater eius
serenus noĩe: genitrix vo amã
tia vocabat. Sed cum iam ad
lescentiam transiens/ in robur
migraret virile: patriam parẽ
tesq relinquens/ ogiam insu
lam que a littore mag quadra
ginta distat miliarib9 felici na
uigans cursu: tãdem portũ mo
nasterij petijt: ibiq a fratribus
magno recept9 est gaudio. R. ia
de cõi plurimor cõfes. Lec. ij.

Quadam die dum ei a fra
tribus imperatũ fuisset
vt obediẽtie causa per insulam
deãbularet/ fit ei repẽte obuiã
serpẽs mire magnitudinis: q̃
lis nec post nec ante in eadẽ vi
sus est. Quo viso perterritus
puer cũ aliquantisper orationi
incubuisset/ signũ crucis cõtra
anguem opposuit: et ad late
bras redire imperat. Qui dicto
obediẽs cursu rapido fugit et in
eadem insula vlteri9 non cõpa
ruit. Sicq eãdem insulam per
orationem beati viri amãdi oĩ
potẽs deus liberauit periculo.
De sancto vedasto. Lectio iij.

Vedastus a beato remigio
in attrebatensem epm or
dinatus: dum duos ibi paupe
res vnũ cecũ et aliũ claudũ re
perisset/ eos facta oratione sa
nauit. Cũ aũt in quadam eccle
sia vepribus operta lupus habita
ret/ precepit ei vt discederet.
Qui statim abijt/ nec vltra cõ
paruit. Deinde quadragesimo
epatus sui anno vidit colũnam
igneam a celo vsq in domum
suam descendẽtem. Qui finem
suum adesse sentiẽs/ post modi
cum in pace quieuit. Tu aũt.
Cetera sicut plurimor cõfess.

¶ Scolastice virgis. Lectio. j.

Quadam die venerabilis
benedictus venit cum di
scipulis suis ad scolasticam so
rorem suam qui totum diem in
dei laudib9 ducẽtes incũbẽtib9
iam noctis tenebris simul acce
perunt cibos. Lectio secunda.

Cumq ad mensem sederet
eadem sanctimonialis fe
mina soror ei9 rogauit eum di
cens. Queso te frater vt ista no
cte me non deseras: vt vsq ma
ne aliquid de celestis vite gau
dijs loquamur. Cui ille respõ
dit. Manere extra cellam nul
latenus possum. Tãta vero ce
li erat serenitas vt nulla in ae
re nubes appareret. Lect. iij.

Sanctimonialis aũt femina cũ verba fratris negātis audisset isertas digitis manus sup mensam posuit: et caput in manibꝰ dñm rogatura declinauit. Cũqꝫ leuaret de mēsa caput / tanta chorusationis et tonitrui virtꝰ / tātaqꝫ inũdatio pluuie erupit vt neqꝫ benedictus neqꝫ frēs q̄ cũ eo aderāt extra limē mouē se potuissent. Ceta de cõi vniꝰ virg. nõ mar.

¶ De sctõ valētino mar. Orõ.

Presta q̄s oẽs deus: vt qui beati valentini martyris tui natalicia colimꝰ / a cunctis malis imminētibꝰ eius intercessionibꝰ liberemur. Per dñz.

De sancto valētino. Lectio. i.

Claudius imperator sanctum valentinum pbr̃m tenuit: et cũ cõpedibꝰ et cathenis in carcere claudēs sibi post biduũ in amphiteatro presentari precepit. Cũqꝫ sibi presentatus fuisset dixit ad eum. Cur valentine amicitia nostra non frueris? Vt cũ sis sapiēs i cetu reipublice nostre viuas; deosqꝫ adorãs non offendas in superstitiõe vanitatis. Lectio scda.

Valentinus presbyter dixit. Si grãm dei scires / ista non diceres: sed ab idolis animũ reuocares / et deũ qui in celis est adorares. Tũc quidam legiscõsultus qui astabat claudio dixit valētino. Quid dicis de deo ioue vel marte? Valētinus dixit. Hoies turpes ꝫ miseri ꝫ omĩ immũdicia pleni. Cui dixit claudius. Si xps verꝰ est deus cur michi non dicis quod verum est? Lectio tertia

Valētinus respõdit. Vere xps solꝰ est deꝰ: in quē si credideris aĩa tua saluabit: respublica augebitur: et oĩm inimicoꝝ tibi victoria cõcedet. Cetera de cõi vnius mar.

¶ In cathedra sancti petri ad vs ãe et pi fer. Cpm. Ecce sacerdos. Si fuerit post dñ. xl. dr R. Amauit. et resincipit post Gloria. Et sic fiet p totã. xl. Hyꝰ. Iste confessor. V. Iustum. An. Confessor dñi. ps. Magt. folio. xlix. Oratio.

Deus qui beato petro aplõ tuo collatis clauibꝰ regni celestis ligãdi atqꝫ soluẽdi põtificium tradidisti / cõcede ppicius: vt intercessionis eiꝰ auxilio a pctõꝝ nostroꝝ nexibꝰ liberemur. Per dñz. Sequit mẽoria de tẽpore si sit. xl. Ad matu. Inuitat. Tu es pastor ouium princeps apĺoꝝ. Tibi tradite sunt claues regni celorum. ps. Venite. Hyꝰ añe pi V. ꝫ Ris de vno cõfessore epo. Lectio. i.

Institutio solennitatis hodierne a senioribꝰ nostris cathedre nomen accepit: ideo ꝙ primus apostoloꝝ petrus hodie episcopatus cathedram suscepisse referatur. Lectio scda.

Recte ergo eccĺie natalem sedis illius colunt: quam apostolus pro ecclesiarum salute suscepit: dicente dño. Tu

es petrus & super hāc petrā edificabo ecclesiam meā. Lect.iii.

PEtrū itaq3 fundamentū ecclesie dn̄s nominauit: et ideo digne hoc fundamentū ecclesia colit: supra quod ecclesiastici edificij altitudo ↄsurgit. Unde ↄuenient̄er psalm⁹ qui lectus est dicit. Exaltent eum in ecclesia plebis. Et reliq. Lc.iiii.

BEne eni de⁹ in ecclia exaltari eū p̄cepit: q2 dignū est vt fundamētū hoc in ecclia honoret: p quod ad celū ascendit. Qd ergo natalis cathedre hodie colit̄ sacerdotale honorat̄ officiū. Sibi hoc eccl'ie prestant: q2 tanto necesse est vt plus habeāt eccl'ie dignitat(:quāto sacerdotale officiū plus honoris.

CUmq3 solēnitatē Lec.v. hanc ecclesijs merito religiosa obseruatio itroduxerit: miror cur apud quosdā fideles hodie tā p̄niciosus error increuerit: vt sup tumulos defūctorum cibos & vina cōferant: q̄si egresse e corporibus anime carnales cibos requirāt. Lctō.vi.

EPulas enim & refectiōes caro tantū inquirit. Spiritus autē & anima his nō indiget. Quod prestat ventri imputat pietati. Cessate ergo fratres ab hoc gētili infidelitatis errore. Aie enim scte que i hoc seculo aut per vite innocentiā pure sunt aut penitētie satisfactione purgant̄ a saluatore nostro recipiuntur et cum eo esse credēde sunt: scdm apostoli dictum, Cupio dissolui & esse cū xpo. Lctō.vii. Scdz mat.xvi.

IN illo tpe. Uenit iesus i partes cesaree philippi: & iterrogabat discipulos suos dicens. Quē dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua.

Omel'. venerabilis bede pbr̄i.

PHilippus (vt lucas testatur) erat tetrarcha ituree & traconitidis regionis: hic ergo statuēs ciuitatem in loco: vbi iordanis ad radices oritur libani mōtis & est termin⁹ iudee ↄtra septētrionalem plagam: appellauit eam cesaream philippi. In cuius partes veniens iesus interrogabat discipulos suos dicēs. Quem dicunt homines esse filium hominis? Lectio octaua.

NOn autem quasi nesciēs de se sententiam vel discipulorum vel extraneorum inquirit. Sed ideo discipulos quid de se sentiant interrogat vt cōfessionem recte fidei illorū digna mercede remuneret. Lect.ix.

NAm sicut iterrogatis generaliter omnibus: petr⁹ vnus respondit pro omnibus: ita quod petro dn̄s respondit: in petro omnibus respōdit. Et ideo quid alij de se sentiāt/ inq̄rit: vt expositis p̄mo sentētijs errantium discipuli probarentur veritatē sue ↄfessionis nō de opinione vulgata: sed de ipso percepisse dominice resurrectionis archano. R℟. Ecce vir.

hs. Te deū. fo. xlix. Etiã si sit xl. Cetera de cōi vni⁹ confes. epi an. Quodcūq ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis: et q̄cunq solueris super terram erit solutū ⁊ in celis: dicit dn̄s symoni petro. hs. Bn̄dict⁹. fo. xlix. Oro vt supra. Ad horas si cut de vno cōfesso. epo vts. Ad mgt. an. O q̄ venerandus dre in primis ves. de cōi cōfes. Oro vts. ¶ Nota q si festū. ix. lc. in xl. die sab. euene. in vlti. vesp. dicetur vlti. an̄. de laudib⁹ super hos. Et mutabitur ad cp. ⁊ fiet residuū de tpe nisi fuerit dup. vel semidup. q̄ habēt suas ves. ¶ Nota etiam q si festum. iij. lec. a capite ieiunij vsq ad diē iouis in cena do. eue. fiet me= mo. tm̄ mō. Si vero festū nonē lectio. die do. euene. vsq i cra= stinuz differet. ¶ In festo san cti mathie apostoli. Ad vespe. an. Beati pacifici. Cpm. Iā nō Rx. Ciues apostolorū. Si post do. in. xl. euenerit reiteratur. Ceta de communi. Oro.

Deus qui beatum mathiā apostolorum tuorū collegio so= ciasti: tribue q̄s: vt ei⁹ interuē tiōe tue circa nos pietatis sem per viscera sentiam⁹. p. Mē co. de tpe si sit. xl. Si aūt fue. dis= sertus totū de tempore: ⁊ trāslfe= fertur dictum festū in diem se quentem. Inuitato. hy⁹ āe. pi. ⁊ v. de communi apostolorum

Lec. i.

Mathias hebraice latine vō donat⁹ vt subau diatur pro iuda traditore. Iste eni in loco eius duodecim⁹ ele= ctus est ab apostolis cū p duo= bus sortis mitteret. Lectio. ij.

Hic solus sine cognomine habetur cui datur euāge= lij predicatio in iudea: cuius fe sta celebrant. vj. kalen. martij Fuit autem de septuagita di= scipulis vnus. Lectio. iij.

Beatus siquidez mathias sancte predicatiōis ministeriū suscipiens ita se hūiliter subdi dit preceptis: ita fideliter p̄di= cando ad sancte matris eccl'ie gremium ethnicū ppl'm p̄du= cere curauit: vt admoduz acce= ptabilis ⁊ deuotissim⁹ christo factus cum iudas illuz p̄deret suiq homicida effect⁹ apostola tum perderet iste vir in loco il lius sorte ⁊ oratiōe meruit san ctorū apostolorum duodecimus

Lectio. iiij.

Apl's ordinari. Veritamen si in religiōe christicolarū oīz sctōrū festa ce lebrari condecet: quāto magis btōrū aplōrū. Qui specialit xpo adheserūt colloquiū cū illo ha= buerūt / comederūt / ⁊ biberūt: oēmq ei⁹ efficatiā sitibūdo pe= ctore hauserūt: q̄q etiā ab ipo dn̄o amici ac frēs appellari me ruerūt cū diceret: iā nō dicā vos seruos sed amicos. ⁊ alibi ait. Hi sūt fratres mei. Lectio. v.

Sed quia mos obtinuit in scā ecclesia vt vnius cu= iusq festa specialit quo die ce lo sit nat⁹ ⁊ coronatus in illo

celebret nos hodierna die beati mathie duodecimi apl'i natale tāta veneratiōe excolere debemus quanta vt predictuz est inter apostolos mirabilit esse ctum esse comperimus. L. vj.

SEd quēadmodū beati petri apostoli eulogio: imo spiritussancti gratia sit patratū: q2 magne auctoritatis magneq3 excellentie sacramentū est. Et beato luca euangelista narrante relatū est ad laudem domini nostri iesu christi: atq3 ipsi9 scti & g'lōsi apostoli gl'iaz ppēsi9 decet enarrare. L. vij.

AIt eni p̄fat9 euāgelista. Exurgēs petr9 in medio fratrū dixit (Erat aūt turba hominū sil' fere cētū vigiti) Viri fratres oportet ipleri scripturā quā dixit spūsscītūs per os dauid de iuda q̄ fuit dux eorū qui cōprehēderūt iesum q̄ connumeratus erat in nobis & sortitus est sortē ministerij hui9. L. viij.

ET hic q̄dē possedit agrū de mercede iniq̄tatis & suspēsus crepuit medius & diffusa sunt oīa viscera eius & notū factū est oīb9 habitātib9 hierusalē. Scriptū est eñi in libro psalmoz. Fiat habitatio eoruz deserta & nō sit q̄ ihabitet i ea: & epātū ei9 accipiat alt. L. ix.

OPortet ergo ex his viris q̄ nobiscū congregati sunt in omni tēpore quo intrauit et exiuit inter nos dominus iesus incipiēs a baptismate iohānis vsq3 in diez qua assumptus est a nobis: testē resurrectiōis ei9 fieri vnū ex istis. Et statuerūt duos: ioseph q̄ vocabat barsabas q̄ cognominat9 est iustus: & mathiā. Tu autē domine. Cetera de communi. Memoria de tēpore si in .xl. fuerit. Si bissextus fuerit ad primā legēda est lectio q̄ hesterna die lecta fuit post Preciosa. Et hoc fit i choris ecclesiarum: qr priuate nō legitur. Item quādo littera dominicalis est G si bissext9 fuerit tunc festum sancti mathie celebrat dūica die id est sabba. Et ad vesperas super psalmos añ. Intrauit. ps. Dixit domin9. fo. xxxvj. Capz. hy9 & y9. &c. de communi. Si sabbato post diem cinerum: vel deinceps euenerit dicetur R. Cines apostoloz. Et reincipitur. ¶ Kalendas martij fit mēo. albini episcopi & cfesso. ¶ De sctō thoma de aquino cōfessore ān. Similabo eū. R. Sancte thoma. totū de cōi vnius cōfessoris nō episcopi i duplo. Oratio.

DEus qui ecclesiaz tuā mira btī thome cōfessoris tui eruditione clarificas: & sancta operatione fecūdas: da nobis que sumus & que docuit intellectu cōspicere: & que egit imitatiōe cōplere. Per dominū nostrū iesum xp̄m filiū tuū. Et fit memoria perpetue & felicitatis mar. ān. Simile erit regnum celoz sagene. quere in cōi virginuz.

Ad bñ⁹. ℣. Filie regũ delectauerũt te. ℟. In honore tuo. Or

DA nobis q̃s dñe deus nr̃/ sanctarũ martyrũ tuarũ palmas incessabili deuotiõe venerari: vt quas digna mẽte nõ possum⁹ celebrare: hũilib⁹ saltẽ frequẽtem⁹ obsequijs. Per do. Secℓ mẽo. de tpe si fue. vl.

¶ De sctõ thoma. In mat. ℓ. j.

SAnctus thomas de aq̃no ordinis fratrũ predicatorum: doctor egregius de illustri prosapia comitũ aquinorum ĩ confinibus campanie et regni cecilie originẽ clarã duxit. Huius sancti ort⁹ ꝛ vite ꝓgressus ãteq̃ʒ ex vtero nasceret/ fuit diuinitus premonstratus. ℓ. ij.

ERat eñ quidam sanctus in cãpanie partibus re bonus ꝛ nomine qui cum plurib⁹ alijs heremitis anachoritã vitaʒ ducẽs opinione celebris habebatur. Lectio tertia.

HIc spiritu dei afflat⁹ nũciauit matri eius cũ gaudio ꝙ filium cõceperat: cũ illa se grauidã ignoraret dicẽs ei. Gaude domina: quia tu paries filiuʒ ꝛ thomas vocabit nomẽ ei⁹. ℓ. iiij

HIc erit magn⁹ in toto orbe ĩ sciẽtia ꝛ ĩ vita. Erit ꝙ frater ordinis predicatorum Que oĩa sicut sanctus ille predixerat sunt completa. Lec. v.

NAtus itaq̃ʒ puer nobilis thomasq̃ʒ vocat⁹: spreta secℓi vanitate: ꝑdicatorũ ordinẽ est ingressus. Qui postea a frĩbus carnalibus rapit: ꝛ per biniũ tuetis custodie mãcipatur. Cumq̃ʒ nec minis nec blandicijs posset ab ordinis proposito reuocari: per specieʒ puelle ad euʒ introducte subuertere querunt animũ innocẽtis. Lec. vj.

QUi mox de igne titionẽ arripiens: suggestricem ignite libidis extra camerã effugauit. Et facto signo crucis in oratione se humiliter ꝓsternẽs cũ lachrymis a deo sibi dari petijt perpetue ꝯtinentie castitatem. Lectio septima.

MIrum ĩ modũ mox orãti dño ãgeli affuerunt dicẽtes ipsum a deo fore clemẽtius exauditũ. Qui etiã ipsum circa renes strĩgẽtes: hec dixerũt Ex parte dei te cingim⁹ cigulo castitatis: quod nullaten⁹ decetero dissoluet. Cuius munere fuit a deo efficax grã: vt ex tũc nullũ penit⁹ stimuluʒ sentiret venereе voluptat/. ℓ. viij.

TAndẽ ꝓuida cogitãte matre sua ꝙ deberet ipleri in filio qđ si bi fuerat ꝑmõstratũ: necvideret tã filij constantiã: q̃ʒ dei ꝓuidẽtiã ĩpugnare: ipsa ꝑmittente ꝓ fratres ordinis ad ordinẽ est reductus. Lectio nona.

REstitut⁹ itaq̃ʒ ordini cepit nõ segniter studio itẽdere vt velut argumẽtosa apis spiritualia mella colligẽs: vt suo tẽpore mellita effunderet eloq̃a doctrinarum. Tãto etiaʒ gaudio in cõtemplãdo replebatur

mēs ei⁹: q pluries dn̄ in secreto loco adorando deū totū spm̄ suū collegisset: visus est corpaliter eleuat⁹ a t̄ra prorsus nullo innixus corporeo fulcimēto. Tu aūt. Cetera de cōi. Mēo. p petue ⁊ felicitatis mar. p ān. Sil'e est regnū celorū homi. q̄re de nō ℟ gl. ℣ Exultauerunt filie iude. Propter iudicia tua dn̄e. Orō vts. Mēo. de tpe. Ad vespas si sabba. post diē cinerū vel deinceps euen. ℟ Sancte. Et reincivit. Ad mḡt ā. Amauit eū dn̄s. Oratio vts. Memoria de tempore. ¶ Gregorij pa. ⁊ confes. Ad vespe. sup ps. ān. Similabo. cum ceteris. caplm. Ecce sacerd. ℟ Sācte gregori. Et reincipitur ā in. xl. eue. Et sic fiet de oībus ℟. in vesp. tempore. xl. Hymn⁹ Iste ɔfes. ℣ Ora p nobis. Ad magt ān. Confessor. quere totum in com muni. Oratio.

Deus qui nos beati gregorij cōfessoris tui atq̄ pōtificis annua solēnitate letificas concede propicius: vt cui⁹ ope atq̄ doctrīa scripture tue mysteria multa cognouim⁹: eius apud te semper patrocinia sentiam⁹ Per dominū. Sequitur mēoria de tempore. Ad matutinas ⁊ ad alias hor. sicut de vno confessore episcopo pter legēdaз sequentez. Lectio prima.

Gregori⁹ vrbe romana patre gordiano: matre ℣o siluia editus: non solū spectabili senatorū prosapia: verūetiā religiosa origīne duxit. Denīq̄ non sine magno quodā presagio tale sortitus est nomē. Lec. ij.

Gregori⁹ namq̄ ex greco eloquio: in nostrā linguam vigilator seu vigilās sonat. Vigilauit etenī sibi dn̄o diuinis īherēdo p̄ceptis laudabilit̄ viuit: vigilauit ⁊ fidelib⁹ populis dn̄ eis quo tramite celestia scāderēt / patefecit. Lectio. iij.

Disciplinis ℣o liberalib⁹ hoc est grāmatica / rethorica / dialetica ita a pueritia est istitut⁹ vt c̄cuis rome eo tpe potissimū florerēt studia lr̄arū nulli ī vrbe illa putaret̄ esse secūdus

Inerat ei adhuc lec. iiij. ipua ī etate maturū iā studiū adherere scilз dict' maiorū ⁊ siquidē dignū potuisset audictu percipere: non segniter obliuioni tradere: sed tenaci poti⁹ memorie commendare. Lec. v.

Hauriebatq̄ iaз tunc sitibunda doctrine fluēta pectore: qui post cōgruēti tēpore mellito gutture eructaret. hic in annis adolescētie in quibus solet huiusmodi etas sc̄li vias ingredi: deo cepit deuot⁹ existere ⁊ ad superne vite patriā totis desiderijs anhelare. lec. vj.

Tandem cū parentū iam dudum obitu liberam disponendarum suarum rerū haberet facultatez qō prius mēte gestabat aperuit: qōīq̄ iā ī diuinis erat obtutib⁹ hūanis etiā

uirib⁹ ostēdit. Lectio septima.
MOr etenim cūcta que ha=
bere potuit ad pietatis
op⁹ distribuit: vt xp̄m p nobis
factum egenū: egēs ipse seque
retur. Deide i cecilia sex mona
steria ↄstruēs: fratres illic xp̄o
seruituros aggregauit. R. viij.
SEptimū vero intra vrbis
muros istituit: in quo et
ipse postmodū regulari tramite
mlt̄is sibi sociatis fratrib⁹ sub
abbatis iperio militauit. R. ix.
QUibus monasterijs tm̄
de redditibus prediorū
delegauit: q̄tum posset illic cō
morantib⁹ ad quotidianū victū
sufficere: reliqua vero cū omi
diui⁹ p̄dio vēdidit ac pauperibus
erogauit. Cetera de cōi vts. H=
ter orationē. Memo. de tpe. In
vesp. dz R. vts. xvj. kalē. aplis
fit memo. Gertrudis v̄ gis de
cōmuni. ℭ De sctō bn̄dicto ab
bate. Ad vesperas sup p̄os āe fe
ria. Cōm. Iustus cor suū. R.
Sancte benedicte cōfessor xp̄i
Pro nostra oīmq3 salute inter
cede. V. Persistēs gēma mona
chorū in conspectu dei. Pro no=
stra. Gloria. Sancte. vts. hy⁹.
Iste cōfessor. V. Iustū. ān. Ex=
ultet omnium turba fideliū in
aduētu almi patris bn̄dicti: le
tantur precipue caterue mona
chorū celebrantes eius festa in
terris: de cui⁹ societate scti con
gaudēt i celis. ps Magnificat.
Infolio. xlix. Oratio.
INtercessio nos quesumus
dn̄e btī bn̄dicti abbatis ↄmēdet
vt qd̄ nr̄is meritis nō valem⁹
ei⁹ patrocinio assequamur. Se
quit mēoria de tpe. Ad mat. de
cōi vni⁹ abbatis p̄ter legendā
ꝛ alia que sequūtur. Lectio. j.
FUit vir vite venerabilis
gratia benedict⁹ ꝛ nomie
ab ipso pueritie sue tēpore cor
gerēs senile: etatē quippe mo
ribus transiens nulli animū
voluptati dedit: qui liberiori ge
nere ex prouicia nursie exort⁹:
rome litterarum studijs tradi
tus fuerat. Lectio scd̄a.
HIc itaq3 cū iā relictis lit
terarū studijs petere deserta de
creuisset: hunc sola nutrix secu
ta est. Cūq3 nutrix illi⁹ ad pur
gandum triticū a vicinis mu
lierib⁹ capisteriū accepisset ca=
su ↄfractū est. Qd̄ vidēs nutrix
illius vehemēt flere cepit. L. iij.
BEnedictus pi⁹ puer com
passus nutrici ablatis se
cū capisterij partib⁹ sese cum
lachrymis in orationem dedit:
ꝛ ei sanum vas reddidit qd̄ fra
ctum tulerat. Lectio quarta.
QUe res in eodē loco a cū
ctis est agnita: ꝛ in tāta
admiratiōe habita: vt ipsū ca
pisteriū loci incole in ecclesie i
gressu suspenderent. Lectio. v.
SEd benedict⁹ plus appe=
tens mala mūdi perpeti
q̄ laudes nutricē suā occlte fu
giēs deserti l[illegible]i secessū petijt cui
sublac⁹ vocabulū ē. L. vj.
QUod dū fugiens perge

ret monach⁹ quidam roman⁹ nomine ꝛ sancte ꝯuersationis habitū tradidit: ꝛ inquantū licuit ministrauit. Vir autē dei in specu altissimo trib⁹ annis excepto romano monacho hoībus incognit⁹ mansit. Lectio. vii.

Idem roman⁹ in monasterio sub deo dati patris regula degebat: ꝛ p̄re pīs sui oculis furabatur horas ꝛ quē sibi ad manducandum surripere poterat: diebus certis bn̄dicto panem ferebat: et cum ad eundē specū a romani cella iter non esset (quia excelsa rupis desup eminebat) in lōgissimo fune religatū panē deponebat. Lc. viii.

In quo etiam resti tintinabulū inseruit vt ad sonū vir dei cognosceret quando sibi romanus panē preberet. Sed antiquus hostis cū lapide tintinabulum fregit. Romanus tamen modis congruentibus ministrare nō desinit. Lectio. ix.

Cum vero iam oīpotēs deus ꝛ romanum vellet a labore q̄escere: ꝛ bn̄dicti vitā in exēplū hoībus demonstrare: vt posita sup candelabrū lucerna claresceret: quatinus oībus q̄ in domo dei sunt luceret: cuidā pbr̄o lōgius manēti q̄ refectionē sibi i paschali festiuitate pararat: p visum dn̄s apparere dignatus est dicēs. Tu tibi delicias p̄eparas ꝛ seru⁹ me⁹ illo i loco fame cruciatur. Qui protinus surrexit: atq̄ i ipa festiuitate paschali cū alimētis q̄ sibi parauerat ad locū tēdit. Cetera de cōi. an̄. Pater sctūs bn̄dict⁹ dn̄ intentā oculoꝝ aciē in splēdore choruscē lucis habere videret: vidit germani aiā capuani episcopi i spera ignea ab āgelis in celū deferri. ℟. Benedictus fo. xlix. Oro. vt̄s. Sequit memoria de tpe. Ad hor. sicut vnius abbatis. In vesperis. an̄. Serue bone. ℟. ꝛc. sicut in primis vesperis. an̄. O beati viri benedicti sancta p̄conia: o iestimabilis dilectio charitat(: qui dum seculi pōpam cōtempsit: eterne vite coniunctus est. ℣. Magnificat. fo. xlix. oro vt̄s. Si die sab. euene. sup psal. an̄. O beati viri. Et resīduū de tēpore nīi n̄t vigi. in ramispalma. quia tunc ad nonam diceretur p̄dicta an̄. Et vespere fient integre de tēpore. Si aūt p̄dictū fest. die iouis scd̄o vel deinceps euc. nihil fiet de ipso nec ante pascha nec post. ¶ Nota q̄ anno dn̄i. M. cccvii. viii. kal. aprilis ānunciatio dominī fuit in vigilia pas. tunc in cap. parisiensi fuit ordinatū q̄ die lune scilicꝫ in crastino oc. pas. fer. ii. fieret de annotino. fer. iii. de quasi mō. fer. iiij. de ānūcia. fer. v. de sācto ābrosio. fer. vi. de apocalip. sabba. de egyp. Ita etiā accidit Anno domini. M. cccclxxiiij. ꝛ ita fuit factū vt dictū est. ¶ In annunciatio. do. q̄ in. xl. fiat fiet vt sequit. Si aūt

post pascha / quere post officiuz
sequens. Ad ves. super ps añ.
Ecce veniet deus ⁊ homo
de domo dauid sedere in
throno in eternū. ps. Letatus.
fo. xliij. añ. Prophete ꝑdicaue-
rūt nasci saluatorē de ꝟ gie ma
ria. ps. Ad te leuaui. fo. xliij. a.
Ecce dñs nr̄ cuz ꝟ tute veniet:
vt illumiet oclos seruoꝝ suoꝝ.
ps. Nisi qr. fo. xliiij. añ. De ce-
lo veniet dñator dñs: ⁊ i manu
eius honor ⁊ iperiū. ps. Qui cō
fidunt. fo. xliiij. añ. Ponent do
mino gloriam ⁊ laudem eiꝰ in
insulis nunciabūt: quia ecce ve
niet ⁊ non tardabit. ps. In con
uertendo. fo. xliiij. Capitulū.
Ecce virgo concipiet ⁊ pa-
riet filiū: ⁊ vocabitur no-
mē eiꝰ emanuel: butirū ⁊ mel
comedet vt sciat reprobare ma
luz ⁊ eligere bonū. Deo grās.
℟. Missus. q̄re tertiū de matu.
⁊ reincipitur sʒ lit. xl. Hymnus
Aue maris. vt i paruo seruitio
beate marie. ℣. Rorate celi de-
sup ⁊ nubes pluāt iustum. ℟.
Aperiat terra ⁊ germinet sal-
uatorē. Añ. Orietur sicut sol sal
uator mundi: ⁊ descēdet ī vterū
virginis sicut imber super gra
men. ps. Mḡt. fo. xlix. Oratio.
Deus qui de btē marie vir
ginis vtero verbum tuuz
angelo nunciante carnez susci
pere voluisti / presta supplicibꝰ
tuis: vt qui vere eam dei geni
tricē credimus eius apud te in
tercessionibꝰ adiuuemur. Per

eundem. Sequit̄ mēo. de tpe ſʒ
lit. xl. Ad cōplet. añ. Sctā dei
genitrix virgo semꝑ maria: in-
tercede ꝑ nobis ad dñm deū no
strū. ps. Cū inuocarē. fo. i. cum
cete. hyꝰ. Virgo dei. vt in vigi.
natiuita. dñi. Cpm. Tu in no-
bis. ℣ꝰ. Custodi nos. añ. Ecce
ancilla dñi: fiat mihi scḋz ꝟbū
tuū. ps. Nunc dimit. fol. l. Are
Dñs vo. ℣ Post partuz. Oro.
Gratiam tuaz q̄sumus do-
mine mentibus nostris in
funde: vt qui angelo nunciāte
christi filij tui incarnationē co
gnouimus: per passionez eiꝰ ⁊
crucem / ad resurrectiōis gl'iaz
ꝑducamur. Per eūdē. ¶ Nota
q̄ sʒ die domi. eue. transferet̄ i
crastinum. Si autem feria. v.
ante pascha vel deinceps eueñ.
differetur vsqʒ post octa. pasch.
Ad matu. Inuita. Aue maria
gratia plena. Dominꝰ tecū. ps.
Venite. Hymnꝰ. Aue maris.
In primo nocturno. añ. Nō au
ferēt sceptruz de iuda ⁊ dux de
femore eius donec veniat q̄ mit
tendus est ⁊ ipse erit expecta-
tio gentium. ps. Domie domi-
nus noster. folio. ij. añ. De syon
veniet qui regnaturus est domi
nus emanuel magnum nomen
eius. ps Celi enarrant. fo. v. a.
Tu bethleē terra iuda nō eris
minima: ex te eīm exiet dux qui
regat populuz meū israel. ps.
Domini est terra ⁊ plenitu. fo-
lio. vij. ℣ sus. Ex syō species de
coris eiꝰ. Deus noster manife-

ste veniet. Benedictiões de beata maria vt post cõe specialiter notatum reperies. Lectio.j.

Ecce ex qua tribu nascitu-rus erat xp̃s / ex lectione prophetica docemur. Ex dauid aũt stirpe scđm carnẽ futurus esse p spm̃ sctm̃ ita prenũciat⁹ est in psalmis. Jurauit dñs dauid veritatẽ et non frustrabit eũ: de fructu vẽtris tui ponam sup sedẽ tuã. Et rursum. Semel iuraui in sancto meo si dauid mẽtiar semen ei⁹ ineternũ manebit. ℟. Non auferet sceptrũ de iuda ꝛ dux de femore ei⁹ donec veniat q̃ mittẽd⁹ est. Et ipse erit expectatio gẽtium. ℣. Pulchriores sunt ocli ei⁹ vino ꝛ dẽtes ei⁹ lacte cãdidiores. Et.

Ergo q̃s iste cuius Le.ij. dom⁹ fidelis est imperpetuũ: et q̃ post mortẽ dauid pro mittit suscitãd⁹? Jlle est vti ꝗ de quo ipse exestuans pclamat dicens in psalmo octogesimo-octauo. Tu vero distulisti xp̃m tuũ. ℟. Orietur stella ex iacob et exurget homo de israel: ꝛ cõfringet oẽs duces alienigenaꝝ. Et erit oĩs terra possessio ei⁹. ℣. Ecce dñator dñs cũ virtute veniet. Et erit. Lect.iij.

Non est ergo ille salomon sed nec iste dauid: sed dilat⁹ est xp̃s. Ecce apparuerũt pmissiones predicte non in salomone sed in xp̃o dño nr̃o q̃ ex dauid genere ort⁹ est cõplete. De quo per isaiam ipse dñs dicit. Et suscitabo dauid germen iustum: et regnabit rex ꝛ sapiens erit: et faciet iudicium ꝛ iusticiã in terra. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ despõsatã ioseph nũciãs ei verbũ: et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti grãm apud dñm. Ecce cõcipies ꝛ paries ꝛ vocabit altissimi filius. ℣. Aue maria grã plena dñs tecũ. Ecce. Glĩa. Ecce. Jn.ij. noct. An. Egredietr dñs de loco sancto suo veniet vt saluet populũ suũ. ps. Eructauit. f.xliij. An. Ecce dñs veniet ꝛ oẽs sancti eius cũ eo: et erit in die illa lux magna ineternũ. ps. Deus nr̃ refu. fo.xliij. An. Egredietr virga de radice iesse: et replebitur oĩs terra gloria dñi: et videbit oĩs caro salutare dei. ps. Fũdamẽta. fo.xxviij. ℣. Egredietr dñs de loco sancto suo. Veniet vt saluet pplm suũ. Lect.iiij.

Iste est q̃ per nathã ex semine dauid pmittit: qui etiam per isaiam pphetam ita prenũciatur. Egredietr inquit virga de radice iesse ꝛ flos de radice ei⁹ ascẽdet. ℟. Descendet dñs sicut pluuia i vellus. Orietur in dieb⁹ eius iusticia ꝛ abũdantia pacis. ℣. Et adorabunt eum oẽs reges: oẽs gentes seruiẽt ei. Orietur. Lectio quita.

Hec virga de radice iesse virgo est maria de dauid radice exorta: que genuit florẽ dñm saluatorem. de quo etiam

ſequitur. Et requieſcet ſup eum
ſpiritus dñi: ſpũs ſapiẽtie ⁊ in
tellectus: ſpũs cõſilij ⁊ fortitu
dinis: ſpũs ſcientie ⁊ pietatis:
⁊ replebit eũ ſpũs timoris dñi.
℟. Uirgo iſrael reuertere in ci
uitates tuas vſqꝫ quo dolens a=
uerteris: generabis dñm ſalua
torem oblationẽ nouã in terrã
Ambulabũt hoies i ſaluationẽ
℣. A ſolis ortu ⁊ occaſu ab a=
quilone ⁊ mari. Ambu. Le. vj.
Ideo añt tanta dona ſpũs
ſup eũ predicãtur: qꝛ in eo
non ad menſuram ſpũs ſctũs
habitat ſicut in nobis: ſed tota
ineſt plenitudo diuinitatis et
grãr. Iſte eſt qui non ſcdm vi
ſionem oculoꝝ et auditũ auriũ
iudicat: ſed eſt iuſticia cingulũ
lũboꝝ eiꝰ et fides cinctoriũ re=
num eiꝰ. In cuiꝰ eccl'ia habitat
lupus cũ agno. ℟. Aue maria
grã plena dñs tecũ. Spũs ſan
ctus ſupueniet in te: et virtus
altiſſimi obũbrabit tibi. Quod
enĩ ex te naſcet̃ ſanctũ vocabi=
tur filius dei. ℣. Quõ fiet iſtud
qm̃ viꝝ non cognoſco: et reſpõ
dẽs angelꝰ dixit ei. Spũs. Glo
ria. Quod. In. iij. noc. an. Quõ
fiet iſtud angele dei: qꝛ virum
in concipiẽdo non pertuli: audi
maria virgo: ſpũs ſctũs ſupue
niet in te: et virtꝰ altiſſimi obũ
brabit tibi. ps. Cãtate. f. l. xxix.
an. Sup ſoliũ dauid: et ſup re
gnũ eiꝰ ſedebit ineternum. ps.
Dñs reg. ex. fol. xxix. an. Aue
maria grã plena dñs tecũ: be=
nedicta tu in mulieribꝰ. ps. Cã
tate. q. fo. xxx. ℣. Egredietur vir
ga de radice ieſſe. Et flos de ra
dice eiꝰ aſcẽdet. Lect. vij. viij.
et. ix. erunt de expõne euãgelij
Miſſus eſt gabriel angelus. Re
quire in adut. fer. iiij. ieiunioꝝ.
℟. vij. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pa
riet filiũ dicit dñs: ⁊ vocabitur
nomen eiꝰ Admirabilis deꝰ for
tis. ℣. Tollite portas pricipes
veſtras ⁊ eleuamini porte eter
nales ⁊ introibit. Admirabilis
℟. viij. Annunciatum eſt per
gabrielem archãgelum ad ma
riam virginẽ de introitu regis
Et ingreſſus eſt per ſplendidã
regionẽ aurem virgis viſitare
palacium vteri: et egreſſus eſt
p aureã portã virgis. ℣. Caſte
parentis viſcera celeſtis intrat
grã: vẽter puelle baiulat ſecre
ta que non nouerat. Et ingreſ.
℟. ix. Naſcet̃ nobis paruulus
et vocabit̃ deus fortis: ipſe ſe=
debit ſuper thronum dauid pa=
tris ſui ⁊ imperabit. Cuius po
teſtas ſup humerum eius. ℣.
Ecce aduenit dñator dñs: et re
gnũ in manu eiꝰ et ptãs ⁊ im=
periũ. Cuiꝰ. Gloria. Cuiꝰ. ps.
Te deũ. fo. xlix. ℣ꝰ ſacer. Egre
dietur dñs de loco ſctõ ſuo. Ue
niet vt ſaluet pp'lꝫ ſuũ. In lau.
An. Benedicta tu in mulie
ribus et benedictus fru=
ctus vẽtris tui. An. Ne timeas
maria inueniſti gratiam apud
dñm: ecce concipies et paries
filium. An. Ecce in nubibꝰ celi

filius hoīs veniet. An. Beata es maria que credidisti: pficientur i te q̄ dicta sunt tibi a dño. V. Ecce ancilla dñi: fiat michi secūdum verbum tuum. Cpm.

Qui venturus est veniet et non tardabit: iam nō erit timor i finib9 nr̄is: qm̄ ipse est saluator noster. Deo g. hy9. Uirgo dei. V. Emitte agnum dñe dominatorē terre. R. De petra deserti ad montem filie syon. An. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē despōsatā ioseph. ps Bñd9. fol. xlix. Orō vt̄s. Sequit̄ mēo. de tpe. Ad horas āe de lau. Ad primā ante Dñs vobi. V9. et orō vt̄s ad cōplet. Ad tertiam. Capm.

Ecelo veniet dñator dñs et in manu ei9 honor ⁊ imperium. R. Ueni ad liberandū nos dñe de9 virtutū. V. Ostēde faciē tuā et salui erim9. Ueni. Gloria. Ueni. V. Ex syon spēs decoris ei9. De9 noster manifeste veniet. Orō vt̄s. Ad. vi. cp̄z.

Docebit nos dominus vias suas: et ambulabim9 in semitis eius: qz de syon exibit lex: et verbū dñi de hierl'm. R. Ostēde nobis dñe miaz tuā. V. Et salutare tuū da nobis. Ostēde. Gloria. Ostēde. V. Egredietur dñs de loco scō suo. R. Ueniet vt saluet pplm suum. Orō vt̄s. Ad. ix. A. Ecce ācilla. cp̄z.

Domin9 legifer noster domin9 rex noster: ipse veniet et saluabit nos. Deo gratias.

R. Sup te hierl'm orief dñs. V. Et gl'a ei9 in te videbitur. Sup. Gl'ia. Sup. V. Egredietur V ga de radice iesse. Et flos de radice ei9 ascēdet. Orō vt̄s. Ad vš sup pos an. Spūs sanctus in te descēdet maria: ne timeas habēs in vtero filiū dei. ps Letatus. fo. xliiij. cū ceteris Cpz R. hy9 et V9 vt̄s. Ad mḡt an O virgo virginum quō fiet istud: qz nec primam similem visa est nec habere sequentem filie hierl'm quid me admiramini: diuinū est mysteriū hoc qd cernitis. ps. Magt. fo. xlix. Orō vt̄s. Cōplet. vt̄s. Mēo. de tpe vt̄s. ¶ Nota q si predictum festū die sab. cuc. fiet vlt. vesp. de fest. et etiā cōpl'. nec dicet R. In pace nec ant. Media vita. sed sup p̄os ān. Sācta dei genitrix. hy9. Uirgo dei genitrix. Ad nūc dimit. a. Ecce ancilla. Cet̄a vt̄s. ¶ Sciendum etiam q si festum annūciatiōis beate marie fiat post pascha fer. iij. post dictas octa. dz fieri: nisi illo āno fiat annotinum: et tūc fiet feria. iiij. qz tūc feria tertia fiet officiū dñice de Quasi modo. Tūc ad vesperas sup psalmos ant. Ecce veniet dñs ⁊c. et in fine añe dicetur alleluya. ps. Letatus sum. fo. xliiij. cum ceteris vt supra. Capm R. V9 et ad magnificat ant. vt supra Oratio vt supra. Ad completorium ant. Alleluya. quater. ps. Cū inuocarem. fo. i. cū cet.

Hyꝰ. Virgo dei. An. All'a ecce
ācilla dñi all'a: fiat michi scdm
verbū tuū all'a all'a. ps. Nūc di
mittis. fo. l. et cetera vts. Ad ma
tuti. Innita. Aue maria. vts.
Hyꝰ. Aue maris. vts. āe et pi
de pmo noc. ℣. Egredietur ℣ga.
Tres benedictiões erūt vt spe
cialiter notatas cū aliis bene
dictionibꝰ post cōe sctōꝝ repe
ries. Tres lc. fiēt de expōe Mis
sus. ℟. Nō auferet. ℟. Orietur.
℟. Missus. et i fi. all'a. ps. Te
deū. fo. xlix. ℣ꝰ sacer. Egredietur
w. vts. In lau. āe cpm hyꝰ ℣ꝰ
et ad bñdꝰ oro vts. Ad ho. vts.
et in fine ℟. dicet all'a. Ad ve
spas sup pos ān. Spūs sctūs.
vts. Cpz hyꝰ et ℣. vts. Ad mgt
ān. O virgo. vts. Oro vt supra.
Cōpleto. vts. ¶ In festo beate
marie egyptiace. Ad vesp. ān.

Que est ista que ascēdit si
cut aurora cōsurgēs: pul
chra vt luna: electa vt sol: terri
bilis vt castroꝝ acies ordinata.
ān. Adiuro vos filie hierl'm si
inueneritis dilectū meū vt an
nuncietis ei qꝛ amore langueo.
ān. Vidi speciosam sicut colū
bam ascēdētem desuper riuos
aquaꝝ: cuiꝰ inestimabilis odor
erat nimis in vestimētis eiꝰ: et
circūdabāt eā flores rosarum/
et lilia cōuallium. ān. Diffusa
est grā in labiis tuis ppterea
bñdixit te deꝰ ineternum. ān.
Accinxit fortitudine lūbos su
os et roborauit brachiū suum:
ideoqꝫ lucerna eiꝰ non extingue
tur in sempiternū. Cpm. Mu
lierem fortem. qre in cōi. ℟m.
Maria cui dimissa sunt pecca
ta multa. Roga dñm vt dimit
tat peccata nr̄a multa. ℣. Cui
pprium est misereri semper et
parcere. Roga. Gloria. Roga.
Si fuerit. xl. reincipitur. Hyꝰ.
Ad sacrū. Vnde nūc. Sit salꝰ
illi. vt i cōi cfes. ℣. Diffusa est.
ān. Sicut malū inter ligna sil
uarum/ sic dilectꝰ meꝰ inter fi
lios: sub vmbra illiꝰ quē desi de
rabam sedi: et fructꝰ eiꝰ dulcis
gutturi meo introduxit me in
cellā vinariā: ordinauit in me
charitatem: fulcite me floribꝰ
stipate me malis qꝛ amore lan
gueo: leua eiꝰ sub capite meo:
et dextera illiꝰ amplexabitur me
all'a all'a all'a. ps. Magt. f. xlix.
Oratio.

Deuotum tibi po
pulum benignissime deus
clemēter exaudi: vt qui pio affe
ctu venerādā beate marie egy
ptiace recolit sanitatem/ eius
merit(apud te pctōꝝ obtineat
remissionem. Per dominum.
Inuitat. Deum cuius mira cle
mētia in maria claret egyptia
Venite adoremus. ps. Venite
exul. Hyꝰ. Ad sacrum. In pri
mo nocturno ān. Ecce tu pul
chra es amica mea: ecce tu pul
chra: ocli tui colūbaꝝ. ps. Dñe
dñs noster. fo. ii. ān. Sicut ma
lum inter ligna siluaꝝ/ sic ami
ca mea iter filias. ps. Celi enar
rant gloriam. fol. v. ān. Nigra
sum sed formosa filia hierusa

lem: ideo dilexit me rex et intro duxit me in cubiculū suum. ps. Dñi est terra. fo. vij. ℣. Diffusa est grā. Sequitur legēda de qua si fiat post pascha de .ix. lc. fient tres lect. Lectio prima.

Dum zozimas per desertū iam viginti dierū iter per egisset / inuenit ibidē beatā mariam egyptiacam toto corpore pre solis ardore denigratā habētem capillos albos vt lana modicos et ipsos nō amplius quam vsque ad verticem descēdētes. ℟. Diffusa est grā in labijs tuis. Propterea bñdixit te deus ineternū. ℣. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem. Propterea. Lec. ij.

Que ab eo pluries interrogata que esset et vnde vel quādo et ob quam occasionē solitudinē hāc inhabitare cepisset: his verbis quibus erubescēs sic alloquitur dicens. Ego frater egyptū patriā habui: parētibus vero meis viuētibus duodecimū gerēs etatis annū affectū illorum spernens in alexādriam veni. ℟. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Propter veritatē et māsuetudinem et iusticiā. Vnxit. Le. iij.

Et quō quidem in primis virginitatē meā violauerim: et qualiter indefluxter et insatiabiliter per decē et septem annos vel amplius publice vicio libidinis iacui subiugata erubesco cōfiterare. Cōtremisco enim ne maculēt te et ipm aerem sermones mei: hoc enim dicere non breue est. ℟. Regnum mundi et oēm ornatum seculi cōtēpsi propter amorem dñi mei iesu xpi Quē vidi: quē amaui: in quē credidi: quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. Quē. Glia pa. Quē. In .ij. noc. An. Specie tua et pulchritudine tua: intēde prospere procede et regna. ps. Eructauit. fol. viiij. An. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non cōmouebitur. ps. Deus noster refu. fo. xiiij. An. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te ps. Fundamenta. fo. xxvij. ℣. Specie tua et pul. Lectio. iiij.

Decem et septem ānis aut amplius publice peccaui in incēdio iacēs luxurie. Et nō propter alicuius donū perdidi virginitatē: nec ab aliquibus dare volētibus accipiebam quippiam. Nam libidinis furore succensa satagebā: vt concurrere ad me gratis facerem et implerem sceleris mei desiderium. ℟. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliuiscere populum tuum et domum patris tui. Et deducet te mi. Lectio quinta.

Mendicans asit viuebam: aut multotiens stuppam filando: desiderium enim vt dixi

habebã insatiabile: ita vt indesi nenter me in luxurie sterquilinio volutarem. Hoc itaq3 modo viuẽs vidi in estus tẽpore libiorum et egyptiorum multitudinem exitum hierosolymam ob sancte crucis exaltatiõem que post aliquot dies more solito celebratura est. ℟. Vidi speciosam sicut colũbã ascẽdẽtem desuper riuos aquarum: cui⁹ inestimabilis odor erat nimis in vestimẽtis ei⁹. Et sicut dies verni circũdabãt eã flores rosarũ et lilia conuallium. ℣. Que est ista que ascẽdit per desertum sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrre ꝛ thuris. Et. Lectio. vi.

Ocurri ad mare i medio iuuenum qui iam nauim ascenderãt impudẽter vt michi cõsuetudo erat in hec ꝟba prorũpens. Accipite ꝛ me quo pergitis ducite. Stupesco aũt quõ illud mare sustinuit iniquitatum mearum luxurias: quõ non aperuit terra os suũ et in infernum demersit me: que tãtas in lacum induxi aĩas. ℟. Maria eui. q̃re supra i vel. In. iij. noc. An. O q̃ pulchra est casta generatio cum charitate. ps. Cantate. j. fo. xxiv. An. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nõ est in te. ps. Dñs reg. ex. fol. xxiv. An. Veni electa mea ꝛ ponam te in thronũ meũ: q: cõcupiuit rex speciẽ tuã. ps. Cãtate. ij. fo. xxx. ℣. Adiuuabit. L. vij.

Lli aũt inuerecũdum motum meum vidẽtes in nauiculam portauerunt. Que lingua dicere potest ea que in nauigio vel in itinere acta sunt: quõ et nolẽtes peccare ego misera cõpellebam? ℟. Veni electa mea et ponam te in thronum meũ. Quia cõcupiuit rex speciẽ tuã. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Quia cõ. Lectio octaua.

Et quia dies instabat quo sancte crucis verillum debuit adorari: criminum meorum immemor presũptuosa temeritate ad regias tẽpli ianuas accessi cũ alijs: quib⁹ intrãtibus repulsa sum procul: sed hoc feminee imputãs imbecillitati conabar iterato molimine intrãtib⁹ me iũgere. ℟. Ista est speciosa inter filias hierl'm: sicut vidistis eã plenam charitate ꝛ dilectiõe. In cubilib⁹ et in ortis aromatũ. ℣. Specie tua et pulchritudie tua: intẽde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. In cu. Le. ix.

Sed lõge retrorsum pellebar a limine donec ad memet reuersa recordarer i amaritudine aĩe mee peccata adolescẽtie mee: et flens coram imagine dei genitricis marie virgi. Dña mea per illũ quem vẽtre portasti mũdi saluatorem ꝛ totius immũdicie mundatorem: te deprecor quatinus apud eũ pro me depreceris: et si me sua permiserit misericordia cum ceteris fidelibus intrare ianuas

tēpli et sancte passionis ei⁹ ado rare mysterium: spondeo tibi quod hanc carnem meam deceteto nō maculabo: sed ibo actura ad penitētiam vbicūqz me tua di gnabitur dirigere mia. Tu au tem domi. ℟ Audi filia et vide et inclina aurem tuā et oblivi scere populum tuum et domum patris tui: q2 cōcupivit rex spe ciem tuā. Qm̄ ipse est dn̄s deus tuus. ℣ Induet te dn̄s vesti mēto salutis: et indumēto leti cie circūdabit te. Qm̄ ipse. Glo ria pa. Qm̄. ps. Te deū. fo. xlic. ℣ sacerdotalis Specie tua. In laudi. An. Emissiones tue paradi. cū cet. q̄re in cōi de non vir. Cp Accipit. hy⁹ Huius ob tentu. Gloria patri genitoqz. vt in cōi virginum. ℣ Elegit eam. An In procellis huius nau fragij nobis esto portus refu gij: atqz tua festa colētib⁹ cūis sanctis succurre precib⁹: et me ritis maria. ps Benedictus. fo xlix. Oro vt s. Sequitur mē. de tēpore et in. xl. eue. Si do. fue rit ad processio. ℟. Maria cui. Ad horas sicut de vna non vir. Ad vltimas vesperas An Pul chra es ꝛc. Cpm vt s. Et si fiat in. xl. dicet ℟. vt s. Hy⁹ et ℣ vt supra. An. Quam pulchra es et quam decora carissima i delitijs statura tua assimilata est pal me vbera tua botris caput tuū vt carmelus: collum tuū sicut turris eburnea: veni dilecte mi ingrediamur in agrum: videa mus si flores parturiūt: si flo ruerunt mala punica ibi dabo tibi vbera mea. ps Magnificat fo. xlix. Oratio vt supra. Sequi tur memoria de tēpore. Si ve ro festum marie egyptiace eue nerit sabbato dn̄ice in ramis palmaꝝ fiet vt dictum est: sed in scd̄is vesperis dicetur super ps an̄ Quā pulchra. Et muta bitur ad cp̄m: et fiet de dn̄ica vel de sabba. ꝑpter solēnitatē diei. ¶ Nota quod si dictū festum die mercurij prima ante cenā dn̄i evenerit terminabit ad nonā: et dicet ad nonā ān. Quā pul chra. Si vero die iouis in cena dn̄i vel deinceps evenerit diffe retur vsqz post Quasi modo. vbi celeri⁹ et cōmodi⁹ poterit fieri. Et fiet eo modo quo infra invenies ordinatū. Ad primas ves. sup ps dicet a. Que d ista. cū alijs q̄ttuor seq. vt s. et i fi ne ant. et ℟. dicetur alleluya. Cpm ℟. hy⁹ ℣ et ad mag. a. vt s. Oro vt s. Ad matu. Invi. Deum cuius. Hy⁹. Ad sacrū. vt s. Sup tres p̄mos ps de nō virgi. an. Alleluya allel. alla. ℣ Diffusa est grā i la. ℟ Pro pterea bene. De supradicta le gēda fiēt tres lec. Primū ℟ m̄ erit. Regnū mūdi. scd̄m Vidi speciosam. et tertium Maria. q̄re supra. ps Te deū. fol. xlix. ℣ sacer. vt s. In lau. et ad ho. vt s. hoc tamen excepto quod in vl timis vesperis non dicitur ℟. ¶ De. s. ambrosio ep̄o ad vs an̄.

Sim illabo. ch cet. chz. Ecce sa cerdos. R. Sancte ambrosi. hy9. Iste confessor. V. Ora pro nobis. Ad mgt an. Confessor dn. Oro.

D Eus qui in diversis nationum populis preclaros vere fidei doctores et pontifices ecclesie constituisti / concede quesumus: ut omnes qui ad sanctissimi doctoris nostri ambrosii festa conueniunt / presentis prosperitatis gaudium et future beatitudinis gloriam consequantur. Per dnm nost. Et si fiat post pascha dicantur ad vs sup ps Alla. scdm a. fe. zcet. vrs. Si in. xl. fit ad mat. Inuitat. Xpm oes. ps. Venite. Hy9. Iesu redes. Ac pi R. ia z v. sicut vni9 cofes. epi de coi. Le. i.

A Mbrosius filius ambrosii prefecti rome: cum in cunabulis in atrio pretorii esset positus et dormiret: examen apum subito adueniens faciem eius et os ita compleuit ut quasi in alueolum suum intrarent pariter et exirent. Lectio. ii.

Q Ve postea euolantes in tantam aeris altitudinem sublevate sunt ut ab humanis oculis minime viderentur. Quo peracto territus pater ait. Si vixerit infantulus iste aliquid magni erit. L. iii.

R Ome igitur litteris erudit9 cum causas pretorii splendide peroraret / a valentiniano imperatore ad regendam liguriam emiliamque provincias direct9 est. C Um que mediolanum le. iiii. venisset; et ibidem eps tunc deesset / conuenit populus ut sibi de epo prouideret. Sz cum iter arrianos et catholicos de eligendo epo seditio non modica oriretur / illuc ambrosi9 causa sedande seditionis perrexit. Et statim vox infantis insonuit dicens ambrosium epm. Cui voci oes unanimiter consenserunt ambrosium epm acclamantes. Lec. v.

Q Uo ille cognito a se terroribus remotis ecclesiam exiens tribunal conscendit: et contra consuetudinem suam tormenta personis adhiberi iussit: quod cum faceret populus nichilomin9 acclamabat. Peccatum tuum sup nos. L. vi

T Unc ille turbat9 domum rediit: et philosophiam profiteri voluit. Quod ut ne faceret / reuocat9 est: et publicas mulieres publice ad se ingredi fecit: ut his visis ab ei9 electione populum reuocaret. Sed cum nec sic proficeret / sz semper populus peccatum tuum sup nos acclamare videret: fugam media nocte petiit coact9 tum pontifex tandem efficitur. Le. vii.

C Um autem ambrosius radicem omnium malorum auariciam in hoib9 magis ac magis increscere cerneret / vehementer ingemuit et se de hui9 seculi erumna liberari instanti9 exorauit. Quod cum se obtinuisse gauderet reuelauit fratrib9 quod vsque ad resurrectionem dominicam secum erunt. Tunc facies eius quasi nix effecta est: sed postmodum ad suam speciem reuersa est. Lect. viii.

EO tempore ei⁹ quattuor diaconi inuicem conuenerunt tractātes inter se ꝗs post eius obitum eps̄ esset. Cum ergo a loco vbi vir dei ambrosi⁹ iacebat lōge cēnt: ꝛ simpliciani ita silēter noīassent: vt vix inuicē se audirēt: ille ab eis lōge posit⁹ tertio exclamauit senex sed bon⁹. Qd̄ audiētes territi fugerūt: ꝛ nullū nisi illum post ei⁹ obitū elegerunt. L. ix.

HOnorat⁹ vero vercellus ꝗ beati ambrosij exitū expectabat cū se sopori dedisset vocem se tertio clamantem audiuit. Surge qꝛ modo est recessurus. Qui consurgens mediolanum cōcitus venit ꝛ ei dominici corporis sacramentum dedit ꝛ vltimum spiritum inter verba oꝛonis efflauit. Floruit circa annos dn̄i. ccccl. Cum autem in nocte pasche corpus eius ad ecclesiā fuisset delatum: plurimi infantes baptizati stellam sup corp⁹ ei⁹ se videre narrauerunt. Cetā de cōi. Si vero post pas. fit ad mat. iuit. Allā all. hy⁹. Jesu redē. Sup tres primos ps̄ de vno cōfesso. an̄. Alleluya. al. al. ℣. Ora pro nobis De legēda p̄dicta fient tres lc. primum ℟ erit Euge. Scd̄m. Ecce sacerdos. Tt. iii Scti ambrosij. ꝛ in fine dicitur Allā. ps. Te deum. folio. xlix. ℣. sacerdo. Jnueni dauid. Jn laudibus. ā. Allā. Cp̄m hy⁹ ꝛ ℣. vt̄s. de cōi. Ad bn̄d⁹. an̄. Euge. Ofo. vt̄s. Ad p̄ma ꝛ alias hor. an̄ Allā vt ikra in iustione scti dionysij inuenies. Ofo vt̄s. Ad ves. sup ps̄ an̄. Allā allā, scd̄m ā de fer. Cp. hy⁹ ꝛ ℣⁹. vt̄s. Ad mḡt an̄. Amauit. Ofo. vt̄s. Leonis pa. fit mēo. nisi fer. v. an̄ pasc. vel p̄nceps p or. pasche euen̄. Et eodē modo eufemie ꝟginis et mar. de qua sequit̄. Ofo.

COncede quesumus omnipotēs de⁹ sancte martyris tue eufemie nos gaudere solēnitate eiusꝗ suffragātib⁹ meritis ab omnibus nos absolue peccatis. Per dominū nostrū iesum.

¶ Tyburcij valeriāi ꝛ maximini mar. de cōmuni. Si in tēpore paschali. an̄. Filie hierusalē venite ꝛ videte martyrez cum corona qua coronauit eum dominus in die solennitatis ꝛ letitie alleluya alleluya. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: qui sanctorum martyrū tuorum tyburcij valeriani ꝛ maximini solennia colimus: eorū etiam virtutes imitemur. Per dominum. Jn matutinis. Lectio p̄ma.

TYburcius et valerian⁹ ad hec vacabant quotidie vt p̄ciosas martyrū facerent sepulturas: elemosynis etiā ꝛ pietatibus insistētes. Qui tenti ab apparitorib⁹ statim almachio p̄sidi presentantur. Lectio scd̄a.

ALmachi⁹ vero his ꝟbis aggressus ē eos dicēs. Cū vos nobilitatis titulus clarissi

mos fecerit nasci: nescio cur ꝛ
ꝑ quā supstitionē īfelices ꝛ dege
neres vos exhibetis. Nā facul
tates vr̄as audio vos / ꝛ nescio
per quas viles personas expo=
nendo cōsumere. Lectō. iij.

Respōdēs tyburcius dixit
Utinā dignētur nos seruos su
os cōputare: quoꝝ tu nos esti=
mas esse collegas: q̄ ꝯtēpserit
hoc qđ videt nō eē ꝛ est. Alma
chius dixit. Quid verboꝝ cir=
cuitu imoramur? Tūc irat⁹ al
machi⁹ dixit carnificib⁹ vt du
cerent ab eis ad pagū vbi erat
staticulū iouis: ꝛ iussit vt si no
luissent ambo sacrificare pari
ter sententiā capitalē subirēt.
Quicū nollent sacrificare / ca=
pite detrūcati spm̄ christo red
diderūt. Cetera fient de inuētione
corpoꝝ dionysij socioꝛūqꝫ ei⁹.

¶ Sequitur ordinatio de festi=
uitatibus euenientibus in tem=
pore paschali / hoc est a die pa=
sche vsqꝫ ad octauas eiusdem.
Et primo notanduz est ꝙ si in=
uentio corpoꝛum dionysij socio
rumqꝫ eius euene. i die pasche
festa sequētia sic celebrari de=
bēt. Feria secūda scilicet. ij. ka
len. maij fiet de sctō eutropio
die suo. Feria tertia scilicet ka
len. maij de apostolis philippo
ꝛ iacobo die suo. Feria quarta
scilicet sexto nonas maij. de do
minica qua cantat Quasi mo
do. Feria quinta scilicet. v. no=
nas maij de inuētione sancte
crucis die suo. Feria sexta scꝫ
iiij. nonas maij de sancto q̄ria
co die suo. Sabbato scilicꝫ. iij.
nonas maij de sancto marco cū
processione / ieiunio / ꝛ letania.
Die do. sequē. scilicet. ij. nonas
maij de sctō iohāne euāgelista
die suo. Fer. ij. nonas maij de
do. qua cantat. Misericordia do
mini. Fer. iij. scꝫ. viij. id⁹ maij
de inuētione predictoꝛū corpo=
rum. Feria quarta scilicet. vij.
idus maij de translatione scti
nicolai die suo. Feria q̄nta sci
licet. vj. idus maij de sācto ge=
orgio: cū mēo. gordiani ꝛ epy=
machi mar. ꝛ memo. maturini
confessoris. Feria sexta scilicꝫ
v. idus maij de sctō petro mar
tyre. cum mēo. mamerti ꝛ ma=
ioli episcopoꝛum. Sabba. scilꝫ
iiij. idus maij de marty. nereo
ꝛ achileo tres lec. ¶ Itē notan
dum est ꝙ si festum inuentionū
predictoꝛum corpoꝛū feria secū
da post pascha euenerint festa
sequen. sic celebrari debent. Et
primo feria secunda post octa.
pasche scilicet. iij. kalen. maij.
de dominica qua cantat Quasi
modo. Fer. iij. scꝫ. ij. kal. maij
de sācto eutropio die suo. Fer.
quarta scilicet kalend. maij de
apostolis philip. ꝛ iaco. die suo
Fer. v. scilet. vj. nonas maij de
sancto marco euange. cū ꝓces.
ieiu. ꝛ letania. Fer. vj. scilꝫ. v.
nonas maij de inuētiōe sancte
crucis die suo. Sabb. scilꝫ. iiij.
nonas maij de sancto quiriaco
die suo. Do. seq̄n. scꝫ. iij. nonas

maij fit de eadez do.cũ memo. fortunati episcopi ꝛ cõfes. Fe. secũda scz.ij.nonas maij de sãcto iohãne ante portaz lati.die suo.Fer.iij.scz nonas maij de innẽ.p̄dictorꝫ corporꝫ. Fe.q̃rta scz.viij.idus maij de sctõ georgio mar.Fer.v.scilz.vij.idus maij de trãslatiõe scti nicolai die suo.Fer.vj.scz.vj.id⁹ maij de sancto petro marty.cũ mẽo. gordiani ꝛ epymachi mar.ꝛ me moria maturini confes. ¶ Itez notãdũ est ꝙ ſi dicta innẽ.fer. tertia post pascha eue.festa sequentia sic celebrari debẽt. Et p̄mo feria secũda post oc.pasc. scz.iiij.kalen.maij fiet de do. qua cantatur Quasi modo.cũ mẽoria vitalis marty.Fer.iij. scilicet.iij.kal.maij de sancto petro marty.die suo.Fer.iiij. scilz.ij.kal.maij de sctõ eutropio die suo.Fer.q̃nta scz kal. maij de aplis philip.ꝛ iacobo. die suo.Fer.vj.scilz.vj.nonas maij de sancto marco cũ p̄ces. ieiu.ꝛ leta.Sabb.scz.v.nonas maij de inẽ.sctẽ crucis die suo. Do.sequenti scilicz.iiij.nonas maij de sctõ q̃riaco die suo.Fe. scda scz.iij.nonas maij de do. qua cãtatur Misericordia dñi. cũ mẽo.fortunati epi.Feria tertia scz.ij.nonas maij de sctõ iohãne ante portã latinã die suo. Fer.iiij.scz nonas maij de inuentione predic.cor.Fer.v.scz viij.id⁹ maij de sancto georgio ¶ Item notandũ est ꝙ ſi dicta innẽtio fer.quarta post pascha euenerit festa sequẽtia sic celebrari debẽt. Et primo feria scda post oc.pasc.videlz.v.kal.maij fiet de do.qua cãtat Quasi mõ Feria tertia scz.iiij.kal.maij fiet de innẽtione p̄dictorꝫ corporũ.Fer.q̃rta scz.iij.kal.maij fiet de sancto petro martyre die suo.Feria quinta scilicet p̄die kalen.maij de sancto eutropio die suo.Feria sexta scilicz kal. maij de apostolis philippo ꝛ iacobo die suo.Sabbato scilz.vj. nonas maij de sãcto marco cũ processione/ieiunio/ꝛ letania. Dominica sequẽti scilicz.v.nonas maij de inuentione sancte crucis die suo.Feria secũda sequẽti scilz quarto nonas maij de sancto quiriaco die suo.Feria t̃tia scz tertio nonas maij de dominica qua cantatur Misericordia domini.Fer.quarta scilz secundo nonas maij de sancto iohanne ante portaz latinã die suo.Feria quinta scilicz nonas maij de sancto Georgio. ¶ Item notandum est ꝙ ſi dicta innẽtio feria q̃nta post pascha euenerit:festa sequẽtia sic celebrari debẽt. Et primo feria secũda post octauas pasche scilicet.vj.kalen.maij fiet de dominica qua cantat Quasi mõ Feria tertia scilicet.v.kalen. maij de dicta inuentione corporũ.Feria quarta scilicet quarto kalen.maij de sancto marco cum processione/ieiunio/ꝛ leta

nia. Et mēo. vitalis mar. Fer. v. scz tertio kalē. maij de sctō petro martyre die suo. Fer. vj. scilicet p̄ die kal. maii de sctō eutropio die suo. Sabb. scilicet kalē. maij de aplīs philippo et iacobo die suo. Do. sequēti scz vj. nonas maij de do. qua cāta tur Misericordia domini. Fer. secūda sequēti scilicz. v. nonas maij de inuētiōe sancte crucis die suo. Feria. iij. scilz. iiij. nonas maij de sācto quiriaco die suo. Feria quarta scilz. iij. nonas maij de sancto georgio cuz mēo. fortunati epi ꝛ ꝯfessoris.

¶ Item notandū est ꝙ si dicta inuentio feria. vj. post pas. eue. festa sequētia sic celebrari debēt Et primo feria secūda post oc. pasche scilicz. viij. kalen. maij fiet de sancto marco cuz pcessiōe/ ieiunio/ ꝛ letania die suo. Et terminabuntur octa. pasche ad nonaz: ꝛ exinde fiet de dicto festo vt loco suo inuenietur: ac etiam completo. cum hym. ꝛc. Nam ita fuit ordinatum de nouo per capitulu͂z parisien. āno domini M. cccclvj. Fer. iij. scilicz. vj. kalē. maij de domi. qua cantatur. Quasi modo. Fe. iiij. scilicet. v. kalen. maij de inuētione corporum. Fer. qnta. scilicet. iiij. kalē. maij de sctō georgio cum memo. vitalis marty.

¶ Itē notandū est ꝙ si dicta inuētio sabba. post pascha euenerit festa sequentia sic celebrari debent. Et primo feria secūda post oct. pasche scilicz. viij. kalē. maij. fiet de do. qua cantat Quasi modo. Feria tertia sequenti scz. vij. kal. maij de sctō marco cū pcessione/ ieiunio ꝛ letania. Fer. iiij. scz. vj. kal. maij de inuētiōe corporꝝ. Fer. v. scilz quīto kal. maij de sctō georgio.

¶ Item notandū est ꝙ si dicta inuētio in oct. pas. euene. festa sequentia sic celebrari debēt. Et p̄mo fer. ij. post dictas oct. scilicet. ix. kal. maij fiet de sctō georgio die suo cū memoria reguli episcopi ꝛ cōfesso. Et scdē vespere que fiūt in do. fient de octa. cū memo. de sctō georgio quia quodcūqꝫ festū euene. nūquā ille octa. perdunt suas scdas vesperas. Feria. iij. scilz. viij. kalen maij de do. qua cātatur Quasi modo. Feria. iiij. scilicet vij. kalē. maij. de sancto marco cū processio. ieiu. et letania die suo. Feria. v. scilicet. vj. kalē. maij fiet de tēpore ꝛ legetur de apocalip. Fer. vj. scz. v. kalen. maij de inuentiōe predictoruz corporum: ꝛ tunc dictum festū habebit secūdas vesperas ꝛ dicetur ad mgt ān. Sācti tui domine. ꝛc. ¶ Item notandu͂z est ꝙ si aliqua predictaruz solēni. seu aliud dup. semidu. ant. iij. lec. quasi. ix. aliqua die do. post octa. pasche euene. eadez die celebrabit. Expositio aūt ad do. pertinens aliqua die precedēti vel subsequēti ebdoma. fiet quo cōmodius fieri poterit. Si aūt

feria secūda tertia rogationuz seu in vigi. ascē. aliqua p̄dicta rū solēnitatū siue etiā fest. scti germani: seu aliud festū duplū semidu. vel triū lec. quasi nouē eue. eadē die celebrabit. In matutinis vero fiet memo. de ieiunio & i missa. Missa etiā de ieiunio celebrabit i ecclesia ad quā fiet processio. Festuz vero illud quod in dicta vigilia eue. ad nonam terminabitur. ¶ Si antē ipso die ascē festuz. ix. lec. euene. in crastino celebrabitur: & i vlti. vespis ascen. fiet mēo. de dicto festo. Si antē aliud festū trium lectio. vel triū de quo fiet memo. euene. propter solēnitatē ascēsionis nō est obmittēda memoria. Si antē in dominica infra oc. vel aliqua die octaua. aliqd fest. ix. lec. euene. die qua eueniet fiet. Expositio ℟o diei dñice aliqua die sequētis ebdomade legetur: quo commodius legi poterit. Si vero in die oc. festū scti germani vel aliud tale festum euenerit in crastinuz differtur. Octaue vero terminabuntur ad nonam: & exinde fiet de festo. ¶ Notandum est q̄ anno dñi. M. cccxxxiiij. euenit pascha in festo scti georgij. Et tūc fuerūt celebrata festa sequētia in ecclesia parisieñ scdz ordinatonē inferius notatam. Et primo i crastino octa. pasche: celebratum fuit festum apostolorū philippi & iacobi die suo. Fe. iij. sequēti de dominica. Quasi modo. Feria. iiij. de inuētione sancte cruc(is) die suo. Fer. v. de sctō q̄riaco die suo. Fer. vi. de sācto marco: cū processione / ieiunio / & letania. Sabba. de sctō iohāne ante portā latinā die suo. Do. secūda fuit facta die suo. Fer. secūda de inuētione corporū dionysij sociorūq̄ ei⁹. Fer. iij. de trāslatiōe scti nicolai die suo. Fe. iiij. de sancto georgio. Fer. v. de sancto petro martyre. Feria. vi. de sctō eutropio episcopo & marty. nec illo tūc fiebat festū scti sacramēti. ¶ Notādū est q̄ anno domini. M. cclxxxij. anno bissextili currēte littera dominicali B. fuit festū pasche in crastino sancti georgij. Et i octa. pasche fuit festum apostolorum philippi & iacobi: qd fuit factū feria secunda sequē. nec facte fuerunt vespere. nec memo. de apostolis: quia tunc non fiebant de ipsis nisi nouē lect. simplices. In p̄dicta ℟o fer. secunda fuerunt facte vespere de inuētione sancte crucis. Feria q̄z tertia sequēti factum fuit p̄dictuz festū sancte crucis i predicta ecclesia. Feria tēia facte fueruntvespere secundum āe. feriales. Capīm. ℟. hy⁹ & ℣. de inuētione corporum dionysij sociorumq̄ eius. Feria quarta sequenti totū de festo & etiā vltime vespe. Feria q̄nta de Quasi modo vsq̄ ad vesperas. Vespe autem in crastino de sancto iohanne. vespe vero & in sabbato

de sctō marco: cū pcessione ie-
iunio/ ⁊ letania. Dñica vero se-
cūda de ipsa do. vsqꝫ ad vespe-
ras. Vespe aūt fuerūt de trāsla-
tiōe scti nicolai. Fer. secūda
de sācto nicolao vsqꝫ ad vespas
Vespe aūt fuerūt de sctō qui-
riaco. āe. fer. scꝫ Alla. Fer. ter-
tia sequēti de dicto festo. In ve-
speris fuit facta memo. de san-
cto georgio: de q̄ tūc non fiebāt
nisi nouē lectiones simplices.
Feria quarta de sācto georgio
et in vltimis vespis fuit facta
mēoria de sctō petro martyre.
Feria q̄nta de dicto festo. Fer.
sexta de sācto entropio: nec ad-
huc fiebat de sancto sacramēto
Anno domini millesimo. ccc
xxix. accidit festū pasche i festo
sancti georgii. Et fuit ordiatū
a capitulo parisiēsi de festis ce-
lebrādis modo vt supra notatū
est anno dñi. M. cccxxxiij. Itē
eodem anno ordinatū fuit i ca-
pitulo predicto de festis que ac-
ciderūt in vigilia ⁊ i die et infra
octa. pentheco. modo qui sequi-
tur celebrandis. Et pmo feria.
vi. ante dominicam Vocē io-
cūditatis: que est quinta domi-
nica post pascha: factū fuit de
dominica. Eodem vero die do-
minica q̄nta de sancto germa-
no die suo. Sabbato post ascē.
domini de sancto lāderico. Lu-
ne post dictā ascēsio. de sancto
barnaba apostolo. Die martis
de translatione capitis scti lu-
douici die suo. Et hoc in maiori
ecclesia. Mercurii de sctō basilio
Jouis de octa. ascē. die suo. Ve-
neris sctōꝝ martyrū ferreoli ⁊
ferrutiōis. Octa. vo sancti sa-
cramēti fuerunt celebrate mer-
curii in vigi. petri ⁊ pauli. Et
terminate ad nonā ppter dnp.
aplōꝝ. Anno dñi M. ccclvi.
accidit pascha in crastino sctī
georgii fuitqꝫ ānus bissextilis
lr̃a do. B. currente obseruando
predictas ordinatiōes āntiquas
meliori modo quo poterit fieri
fuit ordinatum per capitulū p-
dictum de festis sequē. celebrā-
dis: scilicꝫ feria secūda post oc.
pasche factum fuit de dominica
Quasi modo. Feria tertia de in-
uentione sancte crucis die suo.
Feria quarta de sancto quiria-
co die suo. Feria quinta de apo-
stolis philippo ⁊ iacobo. Feria
sexta de sancto iohāne āte por-
tam latinam. Sabba. de sācto
marco cuꝫ processione/ ieiunio
⁊ letania. Dominica secūda de
dicta dominica die suo. Fe. ii.
sequēti de sctō nicolao die suo
Feria tertia gordiani ⁊ epyma-
chi die suo. Feria q̄rta de inuē-
tione corporū dionysii ⁊ cetera
Feria q̄nta de sanctis nereo et
achilleo die suo. Feria. vi. de san-
cto georgio. Sabba. de sctō pe-
tro mart. Dominica. iii. de ipsa
dominica die suo. Feria secūda
sequēti de sancto eutropio. Itē
eodē anno de festis accidētibus
ante ascēsionē domini; ante pē-
thecosten: ⁊ per octa. pentheco.

fuit ordinatum modo sequen.
Et primo festū sancti germani
fuit factū die suo. Do. vero de
Vocē iocūditatis. die suo. Lu=
ne post ascēsio, de sctō barnaba
aplo, Martis de trāslatiōe ca=
pitis scti ludouici die suo. Mer
curij de sācto basilio. Jouis de
octa. ascē. die suo. Veneris de
sctō lāderico die suo. In oc. etiā
pēthecostes fuit festū sctōꝝ ger
uasij ꝛ ꝓthasij: nec fuit factuꝫ
vsqꝫ in vigi. scti sacramēti. tū
in ipsis oc. fuit ꝓcessio apd san
ctum geruasiū Feria secunda
sequē. facta fuit expositio. Ho=
mo quidam erat diues. Fe. iij.
de sancto leufredo: festūqꝫ ger=
uasij ꝛ prothasij vt supra dixi=
mus: factū fuit in vigilia scti
sacramenti vna cum ieiunio vi
gi. natiui. beati iohan, baptiste.
videlicet. viij. lec. de martyrib⁹
nonemqꝫ lectio, de expositione
Fuit i diebus herodis. Et fuit
lecta sine titulo: ꝛ hoc ꝑpt an=
niuersariū solēne episcopi ma=
tifas. Nam ante sancto ger. et
ꝛ protha. debuisset fieri duplūꝫ
de sanctis ferreolo ꝛ ferrutiōe.
Festum vero sacramēti fuit fa
ctuꝫ die suo: ꝛ post vlti. vespas
facta fuit memo. de sancto io=
hāne baptista per ān. Ingresso
zacharia. ℣. Fuit homo miss⁹.
Oratio. Presta quesumus ⁊c.
vt inuisi. Postea facta fuit me
moria sanctoꝝ marty. agoardi
ꝛ agliberti. post dictaꝫ memo
riaꝫ fuit processio beate marie
apud sanctū iohānē rotūdū mō
cōsueto. Post cōplet. vero pul=
sato prinsad mat. fuerūt cāta=
te matutine vigilie scti iohan=
nis cū mēo. ꝑdictoꝝ sctōꝝ ꝛ scti
sacramenti vt moris est. Alijs
etiā dieb⁹ octa. excepto aliquo
fest. ix. lc. cū mēo. tm̄ scti iohā.
bapti. In vigi. vero apostoloꝝ
petri ꝛ pauli fuit factū de sctō
sacramēto: videlicet due lectio
nes de legēda oc. ꝛ tertia lectio
de expositiōe vigilie apostoloꝝ
die suo. In crastino etiā aposto
loruꝫ fuit comme. sancti pauli
nec illa die fuit factuꝫ festū di
ctum cum memo. sed processio
beate marie fuit apud sanctuꝫ
paulū. Illa qꝫ die fuerūt facte
octa. scti sacramēti die suo mo
do sequēti: hoc est ꝙ festum apo
stoloꝝ fuit terminatuꝫ ad. ix.
propter duplum antiquū dicta
rum octa. Post primas vespas
dictarū oct. fuit facta mēo. per
ān. Cū respexisset petr⁹: ꝛ post
de sancto iohāne: ꝛ in vlti. vesp.
ꝑ ān. In patiētia vestra: ꝛ post
de sancto iohan. ꝑ ān. Ingresso
zacharia. Die veneris scilicet i
crastino octa. sancti sacramēti
fuerunt facte octa. sancti iohā=
nis baptiste die suo. Sabba. se
quenti de sancto marciale. Do
minica sequēti de cōmemora=
tiōe scti pauli. Lune de trāsla
tiōe scti martini die suo. Mar
tis de sanctis ferreolo ꝛ ferru=
tione. Per octauas vero aposto
lorum non fuit factum de apo

stolis nisi memo. ꝓpter īpedi-
mentū tpis: ꝫ octa. facte fue-
rūt die suo. vtꝫ. de scō iohanne.
Alie ꝟo expositiōes dn̄icales
fuerūt facte dieb⁹ sequētibus
vsqꝫ ad assumptionē btē marie
videlicet scđa expositio die ve
ne. in festo claudij ⁊ nicostrati
tertia de. sequē. quarta martis
seq̄nti. v. vj. vij. viij. iouis / ve-
neris / sabba. ⁊ do. sequē. ix. post
sanctū arnulphū. x. xxix. die in
lū. xj. ⁊. xij. quarta ⁊ q̄nta die
augusti. xiij. in vigi. dicte assū-
ptiōis btē marie. ¶ Ordo ser-
uitij in eccl'ia parisien̄ pascha
cadēte die inuētiōis corporum
dionysij sociorūqꝫ eius vt ī āno
lxxxvj. vsqꝫ post festū scti iohā
nis baptiste ⁊ vltra. Anno dn̄i
M. cccclxxxvj. fuit pascha ī die
inuentionis sanctorū corporū
q̄ est. xxij. aprilis littera domi-
nicalis p G. et expeditis octa.
pas. vt in ordiario. Lune ī cra-
stino octa. que fuit vlti. aprilis:
fuit factum semidu. de sctō eu-
tropio die suo. Prima die maij
de apostolis philippo ⁊ iacobo
Secūda die maij de quasi mō.
Tertia die de inuentiōe sancte
crucis die suo. Quarta die de sā
cto q̄riaco die suo. Quinta die
de sancto marco: cum processio
ne / ieiunio / et letania. Sexta
die de sancto iohanne añ portā
latinā. Septima die de do. qua
cātatur Misericordia domini.
Octaua die de inuētione corpo
rum. Nona die de translatiōe
sancti nicolai die suo. Decima
die de sctō georgio cū mēo. gor-
diani ⁊ epimachi. Undecia die
de sctō petro mar. cū mēo. ma
merti. Duodecia die de dn̄ica
iij. post pas. die suo. Et vsqꝫ ad
diē veneris īclusiue de tpe: vt ī
ordiario. Die sabb. q̄ fuit. xix.
maij: de sancto petro heremita
die suo: cū mēo. potētiane vir-
ginis. Dn̄ica. iiij. post pasc. xx.
maij: vsqꝫ iouis īclusiue de tpe
cum mēoria donatiani ⁊c. dicta
die iouis. Vener /. xxv. die maij
de sancto vrbano mar. die suo.
Sabbato sequenti et dominica
de tpe. Lune sequēti ante ascē-
sionē domini de sancto germa
no die suo. cum memo. ceranni
marty. Martis ⁊ mercurij āte
ascē. de tēpore. Ultima maij de
ascen. cū mēo. cancij / canciani
⁊ cācianille die suo. Prima die
iunij de octa. ascen. cuꝫ memo.
nicomedis die suo. Secūda die
de octa. ascensio. cuꝫ memoria
marcellini ⁊ petri die suo. Ter
tia die de dominica īfra oc. die
suo. Quarta die iunij post ascē.
de sctō barnaba apl'o. cū mēo.
octa. Quīta die scilicet martis
post ascēsionem de trāslatione
capitis scti ludouici. Sexta die
mercurij post ascēsio. de sancto
lāderico cū mēo. oct. Septima
die iouis de octa. ascensio. ⁊ ter
minantur ad. ix. Octaua die in
crastino octa. de sancto basilio.
Nona die de vigilia pentheco.
die suo. cū memo. primi ⁊ feli-

ciani &c. De die etiã pẽth. & oc.
vsq₃ ad festũ trinitatis decima
die de trinitate.xvij.die.cũ me
moria auiti die suo. Lune i cra
stino trinitat. de expositione.
Homo quidã erat diues. Mar-
tis de sanctis gervasio et ꝓtha.
et terminabit festũ ad nonam.
Mercurij in vigilia sacramẽti
de sanctis ferreolo & ferrutiõe:
et terminabit festũ ad.ix. Die
iouis de sancto sacramẽto die
suo. Veneris in crastino sancti
sacramenti de sancto leufredo
cũ mẽo.octa. sacramẽti. Sabb.
fiũt due lec.de oct.sancti sacri
et tertia lec.de omel.vigi.san-
cti iohãnis sine titu. Et cetera
de oct.scti sacri. Dñica.xxiij.
die iunij de natiuitate beati io
hãnis bapti.die suo:cum mẽo.
agoardi & agliberti mar.et me
mo.oct.sancti sacri. Die lune
de sãcto eligio die suo:cũ mẽo.
iohãnis & sacri. Martis de festo
iohãnis & pauli die suo:cũ me-
moria predicta. Mercurij de sa
cramẽto:cũ mẽo.iohã.bap. Io
uis de octa.sacri die suo:cũ me
mo. leonis pape & iohã.bapti.
Vltima lec.de omel.vigi.apo-
stoloꝝ petri & pauli. Die vene
ris de aplis petro et paulo:cũ
mẽo.iohan.bapti. Sabbati de
cõmemoratione sancti pauli:
cum mẽoria iohannis baptiste.
Dñica prima die iulij de octa.
sancti ioh.bap.cũ mẽo.leonorij
et mẽo.apost.petri & pau.et ce
tera fest.vt in kalẽd.inuenies.

Anno dñi. M.cccc v. curren-
te.C.ꝓ littera dñicali accidit
festũ pasche in die sancti mar-
ci euãge.et fuerũt festa que in
ter.xj.kalen.maij & octa. apo-
stoloꝝ petri & pauli euenerũt ce
lebrata modo q sequit. Primo
Dñica scda die maij de oct. pa
sche. Lune de w.qua cantatur
Quasi modo. Martis de sancto
quiriaco die suo. Mercurij de in
uẽtione sancte crucis. Ista die
mercurij fiet seruitiũ de cruce
in ecclesijs que non sunt fũda-
te de cruce:nec tñ ꝓpterea cer
tis de causis cessabit. Iouis de
sancto iohãne ante portã lati-
nam die suo. Veneris de san-
cto marco cũ pcess.tem.et leta
nia.cessabitur hac die veneris
vsq₃ post pcessionem dũtaxat.
Sabba.de sctis philip.et iaco.
cessabit hac die sabba. ab omi
opere & nõ die qua cõtiget festũ
dictoꝝ aploꝝ:quia fiet hac die
pcessio in eccłia parisiẽn & cele
brabit festũ apo. Dñica septia
idus maij de trãsla. sci nicolai
die suo. Lune sequẽ.de w. Mia
dñi.cũ mẽo. gordiani & epima-
chi mar.et maturini cõfes. Die
martis sequẽ.de inuẽtione san
ctoꝝ corpoꝝ diony. sociorũq₃
eius:cũ mẽo. mamerti et ma-
ioli. Mercurij de sanctis nereo
achileo & pancracio die suo. Io
uis de sancto georgio. Veneris
de sancto petro martyre. Sab-
bato de sancto eutropio:cũ me
moria honorati epi et confesso,

Decimoseptimo kalē. iulij de
do. Jubilate. Lune sequenti de
apocalipsi ꝛc. De festis aūt que
occurrūt circa festa ascēsionis
et pēth. v. kal. iunij. feria. vi. de
sancto germano epo die suo. cū
mēo. cerāni. Sab. de apoca. ꝛc.
Dñica sequens Uocem iocūdi
tatis. die suo. Lune seq. de san
cto landerico: cū mēo. cācij can
ciani ꝛ cācianille mar, et mēo.
petronille virgis: cū mēo. ieiu-
nij et pces. rogationum. Mar-
tis de rogatiōib⁹: cū mēo. nico
medis. Mercurij de rogationi-
bus cū mēo. marcellini ꝛ petri.
Jouis de ascē. die suo. Ueneris
de octa. ascē. Sabbato de san-
cto basilio. Dñica de do. infra
octa. ascē. Lune de sctis ferreo
lo ꝛ ferrutione. Martis de trāsl
latione capitis sancti ludouici
cū mēoria medardi ꝛ gildardi.
Mercurij de sctis geruas. et pro
thasio: cū mēo. primi ꝛ felicia-
ni. Jouis de octa. ascē. Ueneris
de sancto barnaba aplo die suo.
Sabba. de vigi. pēthe. cū mēo.
basilidis cirini ꝛ naboris mar.
Dñica idus iunij festū penthe.
Mēo. nulle etiā si fuerit fest. ix.
lec. vsq; in crastinū oct. differe
tur. Per octa. penthe. de festis
triū lec. fiet mēo. si acciderint.
Sab. infra oct. pēthe. fit more
solito pcessio apud sanctos ger
uasium ꝛ prothasium. Duode-
cimo kalend. iulij: scz dñica in
octa. pēthe. de trinitate. Lune
sequenti de sancto leufredo. ꝛc.

¶ In inuentione sctōꝝ corpoꝝ
dionysij socio: eius. Ad vs̄ an.
Alleluya. scdm cātum de. feri.
ad vis perti. Cpim. Sancti et iu-
sti. ℟ Preciosus dñi dionysi⁹
in agone nouissimo orabat di-
cēs. Nūc iam dñe per coronam
martyrij cū fratrib⁹ meis ser-
uis tuis suscipe me Alla. ℣
Athleta dñi dionysi⁹ psallebat
dicens. Nūc. Glia. Alla. Hy⁹.
Sctōꝝ meritis. et dr tot⁹. ℣.
Letamini in dño. An. Filie hie
rusalem venite ꝛ videte marty
rem cum corona qua coronauit
eū dñs in die solēnitatis ꝛ leti
cie alla alla. ps Magt. fo. xlix.
Omnipotēs sem- Oratio.
piterne deus: qui per glo
riosa bella certaminis ad im-
mortales triumphos martyres
tuos dionysium / rusticū et eleu
therium extulisti: da cordibus
nostris dignam pro coꝝ sacra-
tissima inuentione leticiam: vt
quoꝝ corpora pio amore ample
ctimur / coꝝ precibus adiuue-
mur. Per dñm. Eodem die fit
mēo. oportune virginis per ā.
Hec virgo. ℣ Diffusa est grā.
Oro. Exaudi nos. Ad cōpl. ā.
Alla al. al. al. ps Cū inuo. fo. j.
cū cet. hy⁹. Jesu sal. cp Tu in
nobis. ℣. Custodi nos dñe. Ad
nunc dimit. an. Alla resurrexit
dominus. Preces vt supra. Oro.
Ueritas. Ad matut. Inuita.
Alla alla. ps. Uenite ex. Hy⁹.
Rex gloriose. In nocturno sup
hos ān. Alleluya alla alla. pi.

Beat⁹ vir. Quare fre. Cũ inno carẽ. fo.j. ℣. Letamini. Lcõ.j.

Dagobertus declinãs irã patris sui clotarij secessit in edem sctõꝝ martyrũ dionysij / rustici et eleutherij olim cõstructam a sancta genoueſa quã ingressus / somnus eũ repẽte cepit. Eiqz ita prono cõiacẽti astãt tres viri et corpoꝝ lineamẽtis et vestium nitore conspicui. Tu. ℟. Tristicia vr̃a all'a. Cõuertetur in gaudiũ all'a all'. ℣. Mũdus aũt gaudebit et vos plorabitis: sed tristicia vestra. Conuertetur. Lectio secũda.

Cumqz in eos stupefactus intẽderet / vn⁹ eoꝝ qui socũs prestare venerãda canicie et auctoritate videbat: sic eum affat⁹ est. Scias o iuuenis nos esse quos pro xp̃o passos fama asseuerãte audisti dionysiũ / rusticum et eleutheriũ: et nr̃a hic corpora tegi. ℟. Preciosa i cõspectu dñi all'a. Mors sctõrum eius all'a. ℣. In conspectu oĩs populi ei⁹ in atrijs tuis hierusalem. Mors. Lectio tertia.

Sed qz famam nostram sepulture quã vides et domus huius vilitas obscurauit si memoriã nostrã te ornatũ ire pmittis: ac te possum⁹ quã paternis liberare angustia: et in cũctis (auxiliãte deo) prestare suffragiũ. Et ne putes sõnij te illusum fantasia / accipe signum veritate subnixũ. Egesta humo qua monumẽta nr̃a teguntur / qđ sepulchrũ cõtineat littere in singulis expssis docebũt. ℟. Filie hierl'm venite et videte martyrem cũ corona qua coronauit eũ dñs In die solẽnitatis et leticie All'a. ℣. Qm̃ confortauit seras portaꝝ tuaꝝ benedixit filijs tuis i te. In die. Gl'a. All'. ps. Te deũ. fo.xlix. ℣ⁱ sacerdo. Exultabũ san. In lau. ãn. sola.

Alleluya alleluya all'a al. Capm. Sancti per fidem. Hy⁹. Eterna xp̃i munera. ℣⁹. Iustoꝝ aĩe. Ad benedict⁹ ant.

Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe all'a: et eternitas tẽporum all'a all'a. ps. Benedictus. fol. xlix. Oratio vt s. Mẽo oportune virginis per ant. Veni spõsa. ℣. Elegit eã. Oro. Exaudi nos. Ad primam ãn. All'a all'a all'a. ps. Deus in noie. fo. xvj. cũ ceteris. Si do. fuerit ad pcess. ℟. Virtute magna. ℟. Filie hierl'm. In reditu pro processio. ℟. Sedit angelus. Ad tertiã ãn. All'a all'a all'a all'a. Capm. Reddet deus. ℟. Letamini in dño all'a. ℣⁹. Exultent iusti. Oro vt s. Ad vj. ãn. All'a all'a all'a all'a. Cpm. Sãcti iu dibria. ℟. Exultẽt iusti all'a al. ℣. Iusti aũt imperpetuũ viuẽt Orationes. Ad ix. ãn. All'a al. Cetera de cõi. Et finit festum ad ix. pter festũ sancti georgij: sed qñ transmutãtur festa pter oportunitatẽ tpis / tunc dictũ fest. inuẽ. habebit secundas vesperas. et dicet ad magñ

An. Scti tui dñe florebũt sicut lilium alleluya: et sicut odor balsami erunt ante te ineternum all'a all'a. ¶ Item notãdum est q in omi duplo semiduplo vel festo triũ lect. quasi nouem qđ fit per totum tẽpus pasc. semper dicit in matuti. prim⁹ ℣⁹: nisi vt aliquotiẽs accidit dicat ℣⁹. Ora pro nobis. Dieb⁹ vero triũ lect. simpliciũ dicit ℣ suus ad diem pertinẽs. ¶ De sancto georgio mar. Ad vꝫ sup pos ã. All'a. scđm. ãn. fer. ad diẽ pertinẽ. Cpm. Iste sctũs. ℟. Exurgat i laudes georgij martyris deuota solẽnitas hodie. Nam miles intrepidus pcedẽs in publicũ predicauit fidẽ firmauit instabiles nactusq martyriũ cãdidatum all'a al. ℣ O vera fides cruore patefacta purpureo q xp̃m fassa est habitu christianitatis assũpto. Nã. vel đꝫ ℟. Filie hierl'm. et hy⁹. Btẽ martyr. vt i cõi vni⁹ mar. in duplo. Vel si vis dic sequẽtẽ hymnũ.

S Candit celũ mit Hy⁹. tens telũ / draconi figens acrius: flagrãs miles nr̃as viles / terras linquens georgius. Hic venustus haud exustus / florẽ indutus speciẽ: intus nitet cũ enitet / obscenã mũdi faciem. Docet rudes hoc quos tu des / xp̃e deus clemẽtiam: quos conuertit et auertit / baptismi prebẽs grãm. Et tandem cernit hãc cõcernit / vnũ ꝓspectãs demonum: quẽ delusum cruce fusum / mittit auerno dissonum. Patrem natũ miles datũ / almum deposce meritis: vt victores allectores / tendamus procul abditis. Amen. ℣. Ora pro nobis dñm martyr. ãn. Georgi miles egregie draconis fauces hasta confodiẽs depelle profugum telo: ne seuus mẽtes obtenebret all'a. ps. Mgt. f. xlix. vel si vis dic ãn. Filie hierl'm. Oro.

DEus qui nos beati georgij martyris tui ꝛ meritis et intercessiõe letificas / cõcede ppicius: vt q ei⁹ beneficia poscimus dono tue grẽ cõsequamur. Per dñm. Sequit mẽo. reguli epi ꝛ confessoris per ãn. Simila bo. cũ ℣. Iustũ dedu. Oro Da q̃s. Ad matn. Inuit. Alleluya all'a. ps. Venite ex. Hy⁹. Beate martyr. vel Scãdit. vt s. In noc. ãn All'a al. al. psalmi Beatus vir. Quare fremuerunt. Dñe quid mul. fo. j. ℣. Ora pro nobis. Lectio pma.

SEdẽs insanissimus datianus pro tribunali huiusmodi aduersus sanctum georgium martyrẽ xp̃i dictauit sententiam dicẽs. Georgium oim scelerũ signiferũ: oimq actorũ criminũ: q dec⁹ et lumen deoꝝ nostroꝝ per incãtationes i puluerem redegit / precipio gladio perimi. ℟. Beatus vir qui metuit dñm all'a. In mãdatis ei⁹ cupit nimis alleluya alleluya all'a. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum

benedicetur. In mã. Lectio. ij.
Cumq3 a ministris sanct⁹
georgi⁹ traheret / tãdem
veniũt ad locũ supplicij scilicet
vbi decollãd⁹ erat: petijtq3 a li-
ctore quatin⁹ sibi duarũ iducias
cõcederet horarũ. In quarũ spa
cio fixis genib⁹ dñm iesum de-
precabat. R. Letabit iustus in
dño et sperabit i eo et laudabũt.
Oẽs recti corde alla al. V. Leta
mini in dño et exultate iusti et
gloriamini. Oẽs. Lec. iij.
Muniẽs itaq3 se signaculo
scte crucis in noie dñi nr̃i iesu
xpi a spiculatore percussus est:
corpusq3 ei⁹ in eodẽ loco mar-
tyrij relictũ est. Tunc veniẽtes
capadocie regionis viri xp̃iani
eũ in eadẽ ciuitate sepelierũt.
R. Filie hierl'z. V. Qm cõforta
uit. reqre s̃ i fol. innõ. diony. 2c.
ps. Te deũ. f. xlix. V⁹ sa. Posui
sti d. In lau. a. Alla. iij. Chm
Btũs vir qui sut. hy⁹. Martyr.
qre vts. vel si vis dic seq. hym.
O Athleta xp̃o leta / georgi
fulgẽs laurea: te laudam⁹
hic omnes / lux ecce surgit au
rea. Hic rect⁹ spe puect⁹ / quẽ
fernẽs ignit charitas: mortem
spnit vitã cernit / o lux btã tri-
nitas. Multa terror vicit error /
multorũ palã dissonat: cũ egres
sus vir nec fess⁹ / vox clara ecce
intonat. Xp̃m fatur quo dita
tur / strages firmatur comitũ:
stat tribun⁹ princeps vnus / de⁹
morũ militũ. Ergo forte cõtra
mortẽ / poscat mẽs ducẽ saucia:
vt existat qua nunc distat / eter
na celi glia. Amen. V. Iustus
vt palma. An. Hic vir despiciẽs
mũdum et terrena triũphãs di
uitias celo condidit ore manu
alla alla. ps. Bñ⁹. fol. xlix. Oro
vts. Mẽo. reguli epi et 2fes. p a.
Serue bone. V⁹. Posui adiu.
Oro. Da q̃s. Ad horas a. Alla
videlicet ad p̃mã ter. ad tertiã
quater. ad. vj. quater. et ad. ix.
bis vts. in inuĩ. sctorũ dionysij.
Cha R. ia et V. sicut de vno mar.
Ad vespas sup ps ant. Alla.
scdm an. fer. Chm hy⁹ et V. si-
cut in primis ves. Ad mgt an.
Hic est vere mar. Oratio vts.
¶ De sancto marco euãg. Ad
vs sup ps an. Alla. scdm an.
fer. ad dis ptinẽ. Chm. Iste san
ctus. R. Filie hierl'z. vts. Et ce
tera oia vt i fest. geor. an. Filie
hierlm. ps Mgt. fol. xlix. Oro.
Deus qui beatũ marcum
euãgelistam tuũ euãgeli
ce predicatiõis grã sublimasti
tribue q̃s: ei⁹ nos semp et eru-
ditione pficere et oratione defẽ-
di. Per dñm. Ad matu. Inui.
Alla alla. ps. Venite. hy⁹. Bea
te martyr. In noc. sup ps an.
Alla alla alla. ps. Beatus vir.
Quare fre. Dñe qd mult. fo. f.
V. Ora p nobis dñs martyr. 2c.
Si dies do. fuerit de istis duab⁹
lect. fiẽt tres: et de tertia i cras
tino fiẽt tres cũ R. sis ad diem
ptiñ. et ad bñd⁹ a. Cõfitemini.
Cum venerabilis Lctõ. j.
marcus euãgelista ingres

ſus eſſet terrã egypti ibi infir-mos curabat: leproſos munda-bat: ſpũs multos nequiſſimos ꝑ grãm xpi ſolo ſermone pelle-bat. Plurimi per eũ in dñm ie-ſum xpm crediderũt deſtruẽtes idola ſua. ℟. Beatꝰ vir. Lec. ij.

I Gitur beatiſſimꝰ euãgeli-ſta marcus velut athleta fortiſſimꝰ ad certamen prõpta mente gradiebatur: valeq́ȝ di-cens fratribꝰ ait. Dñs meꝰ lo-cutus eſt michi vt in alexãdriã ꝓficiſcar. Qui inſecuti ſunt eũ vſq́ȝ ad nauem: et mãducãtes panem cũ eo dimiſerũt eũ dicẽ-tes. Dñs ieſus pſperum faciat iter tuũ. Ipſe itaq́ȝ alexãdriam perueniẽs: ibiq́ȝ ſua predicatio-ne multos ad fidem cõuertẽs: a paganis tentus ⁊ ligatus tã-dem collo fune immiſſo huc atq́ȝ illuc tractus ab eis eſt interfe-ctus. ℟. Letabitur. Lectio. iij.

O Portet fratres dilectiſſi-mi vt flagella dei que me-tuere vẽtura debuimꝰ ſaltem preſentia ⁊ experta timeamꝰ. Cõuerſionis nobis aditũ dolor aperiat: et cordis nr̃i duriciam ipſa quã patimur pena diſſol-uat: vt em̃ ꝓpheta teſte predi-ctum eſt / ꝑuenit gladiꝰ vſq́ȝ ad aiam. Ecce etem̃ cuncta plebs celeſtis ire mucrone percutit᷑: et repẽtina ſinguli cede vaſtã-tur. Nec languor mortem pre-uenit: ſed languoris moras vt cernitis mors ipſa precurrit. Percuſſus quiſq́ȝ ante rapit᷑ q̃ ad lamẽta penitẽtie cõuerta-tur. Proinde fratres cariſſimi cõtrito corde ⁊ correptis operi-bus ab ipſo ferie quarte dilucu-lo ſeptiformis letanie deuota ad lachrymas mẽte veniamꝰ: vt diſtrictꝰ iudex cũ ob culpas noſtras nos punire deſiderat: ipſe a ſentẽtia prepoſite dãna-tionis parcat. Quã exhortatio-nem btĩ gregorij ideo huic opu-ſculo inſerendam putauimus: vt a quãta perfectione predica-tionis initium ſũpſerit mõſtra-remus. ℟. Filie hieruſalem.

In laudibꝰ ãn. Allã allã allã allã. Cpm. Beatus. Hyꝰ. Mar-tyr dei. ℣. Iuſtus vt pal. antĩ. Hic vir. vñs. de ſancto georgio. Oratio vñs. Mẽo. de ieiunio. ã.

Confitemini alterutrum pec-cata veſtra: et orate pro inuicẽ vt ſaluemini allã. ℣ꝰ. Oſtende nobis dñe miam tuã. ℟. Et ſa-lutare tuum da nobis. Oratio.

P Reſta queſumꝰ omnipo-tens deus: vt qui ex affli-ctione noſtra de tua pietate cõ-fidimus: contra omnia aduer-ſa tua ſemper protectione mu-niamur. Per dñm. Ad horas ſicut de ſancto georgio: preter orationem et fit pceſſio niſi ſit do. vt in proceſſio. continetur. Ad veſperas ſup pos ã. Allã. ſcdꝫ ã. feb. Cpm hyꝰ et ℣ꝰ vñs. Ad magnificat antĩ. Hic eſt vere. Orõ vt ſupra: nec fit me-moria de ieiunio. ¶ Nota q̃ ſi feſtum predictum die dominica

euenerit / fiet de festo vt supra notatū est. Feria aūt scda fiet ieiuniū et pcessio. In matuti. fiēt tres lec. de sermone Oportet fres. q̄ est tertia lectio sancti marci. Et dūr tria R̷ia de historia que tūc cātabit̄ ad diē perti. Expositio ꝟo ad dñica ꝫ ptinēs dicet̄ aliqua die precedē. vel subsequētis ebdomade. At ad laudes ān. Alla. Cetera de tēpore. Ad benedict⁹ ān. Cōfitemini. ꝟ⁹ et oratio vt supra.

¶ De sancto vitale marty. fiēt tres lec. vt de beato petro martyre immediate reuerties. Orō.

PResta q̄s oīpotens deus: vt intercedēte beato vitale martyre tuo: et a cūctis aduersitatib⁹ liberemur i corpore et a prauis cogitationib⁹ mundemur in mēte. Per dñm no. Ad matu. Inuita. Alla al. al. Hy⁹. Deus tuorū. An. ꝫ psalmi dicut de beato georgio. ꝟsus ad diem pertinēs. Lectio prima.

SAnctus vitalis cū fuisset cū paulino iudice rauennam ingressus vidit quēdā xpianum in cōspectu suo noīe vrsicinum arte medicū: post nimia tormēta capitalē accepisse sentētiā. Loc⁹ aūt vbi decollabant̄ xpiani palma vocabat̄. R̷. Beatus vir. vt̄s. de. s. georgio. L. ij.

IGitur post nimia tormēta cū decollād⁹ venisset vrsicinus ad palmā expauit: et dū vellet male euadere exclamauit vitalis dicēs ei. Noli vrsici ne medice q̄ alios curare cōsueuisti: teipm eterne mortis iaculo vulnerare: et q̄ per passionē nimiā venisti ad palmā: ne pdas coronā a dño tibi pparatā. L. iij.

SAnctus itaqꝫ vitalis statim corpus martyris rapuit: et i rauanēsiū vrbe cū omī honore sepeliuit. Post hec sanctus vitalis adduct⁹ corā paulino: dixit paulin⁹ ministris suis Ducite eū ad palmā: et si sacrificare noluerit / nolite eū decollare: sꝫ facite foueam in terra quousqꝫ perueniatis ad aquā / et ibi supinū eū deponite ꝫ terra atqꝫ lapidib⁹ obruētes dimittite: qđ vt iussit ita factum est. Ad hor. R̷e ꝫc. vt̄s. de. s. georg.

¶ De sancto petro mar. ad vs sup ps ān. Alla. scdm ān ꝫ scr. cōm. Iste sctūs. Hy⁹. De⁹ tuorū. ꝟ. Glia ꝫ ho. An. Filie hierlm. Ps. Mgt. fo. clix. Oratio.

PResta q̄s oīps de⁹: vt beati petri martyris tui fidē cōgrua deuotiōe sectemur: q̄ p eiusdē fidei dilatatiōe martyrij palmā meruit obtinere. Per dñ. Le. j.

BEatus petr⁹ lōbard⁹ origine: de ordine fratrū predicatorū ipo ordine triginta fere annorū spacio fultus caterua virtutū sic pfecit qꝫ p fidei defensione ꝯtra ipsi⁹ hostes feruenti spū exercēs tādē agonem martyrij feliciter ꝯsummauit. R̷. Beatus vir. Lectio secūda.

ET sic ipse petrus firm⁹ in petra fidei ad petrā chri-

ctum digne laureādus ascēdit. Ipse nāq; veritatis filiꝰ et bonitatis alūnus: cōuersatione cōspicuus: expectabilis fama: opinione mirabilis: p̄refulgēs nitore mūdicie: virginitatem integre custodiuit. Lec. iij.

Et q2 noluit dn̄s ipsiꝰ abscōdere sanctitatē/ nec in vita sic latere potuit quin miraculoꝝ claritate pateret. Cuiusdā etenim nobilis filiū p̄e nimio et horribili totiꝰ gule tumore nec loqui nec spirare valētē/ leuatis ad deū manibꝰ et crucis in eū facto signaculo: illoq; accipiēte ipsiꝰ cappā et infirmo supponēte loco sanauit. Tu. Cetera fiēt de beato vitale p̄eter orōnem.

¶ De sctō eutropio epo ꝛ mar. Ad vs. an̄. Alla. scd'z an̄. fe. ad diē ptin̄. Cpz. Iste sctūs. ℟. Filie hierl'z. hyꝰ. Btē martyr. ℣. Ora ꝓ nobis. An̄. Filie. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deꝰ lux indeficiēs/ immēsa pietas: q̄ hūc diē in beati eutropij martyris tui atq; pōtificis honore cōsecrasti: exaudi populū tibi supplicātē et presta: vt eiꝰ intercessiōe adiuti valeamꝰ supnis sedibus adiūgi. Per dn̄m. Inuita. Alla alla. ps. Venite. Hyꝰ. Beate mar. In noc. an̄. Alla alla. pl. ℣. et ℟. sicut de beato georgio. Lec. p̄ma.

Gloriosissimus xp̄i martyr eutropius santonēsis antistes venustꝰ gētili gn̄e persaꝝ editus: excellenti p̄sapia extitit oriūdus: quē amiraldus babylonis noie xerses et guyna regina gn̄auit humanitꝰ. Le. ij.

Qui cum in puericia litteris caldaicis ꝛ grecis esset edoctꝰ atq; heroes summos totiꝰ regni p̄udētia atq; curiositate equipararet herodem regem in galilea adijt. Lcō. iij.

In cuiꝰ curia dū per aliq̄s dies mānsisset/ audita saluatoris fama miraculoꝝ de vrbe i scītate illū q̄siuit: et abeūtem trans mare galilee qḋ est tyberiadis cū innūeris popl'oꝝ turbis q̄ eū seq̄bātur vidētes signa q̄ faciebat ꝯsecutꝰ est. Cetera vt s. de. b. geoꝛ. ꝛ feriaꝛ ad. ix.

¶ In vig. apl'oꝝ philip. et iaco. Ad vs. an̄. Alla. scd'z a. fe. Cpz. Ibāt. ℟. Virtute. p̄mū de ma. Hyꝰ. Annue. ℣. In oēz. an̄. Si mānseritis i me et v̄ba mea ivobis mānserint q̄dcūq; petieritis fiet vobis alla. ps. Mg̃t. f. xlix.

Deus qui nos annua Oro. aploꝝ tuoꝝ philippi ꝛ iacobi solēnitate letificas/ p̄sta q̄s: vt q̄ꝝ gaudemꝰ meritis/ instruamur exēplis. Per d. Mēo. amatoꝛis epi ꝛ cōfes. a. Similabo. ℣. Iustū de. Oro. Exaudi. Inuit. Al. al. ps. Venite. Hyꝰ. Annue. In no. an̄. Alla al. al. ps. Celi enar. fo. v. ps. Benedicā. fo. x. ps. Eructauit. fo. xiij. ℣ꝰ. In oēm ter. Lectio prima.

Philippus apl'us cū viginti annis p scythiam p̄dic-

caffet a paganis tenet: et ad i-
molādū idolis ꝯpellit: cū subi-
to draco de sub idolo exiēs / filiū
pōtificis duosqꝫ tribunos iter-
fecit: aliosqꝫ plurimos fetore
morbidos reddidit: qb⁹ sanita
tē a btō philippo q̄rētib⁹ dixit.
Statuā hāc confringite et loco
ei⁹ crucē dñi apponite et adora
te. Qd cum factū esset sanati
sunt. Posteavero a paganis te
netur: et ad instar domini nr̄i ie
su xp̄i crucifigit. R℟. Vir tut e
magna reddebāt apostoli. Te-
stimonium resurrectionis iesu
christi dñi nr̄i all'a all'a. ℣. In
oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ: et in
fines orbis terre ℣ba eoꝝ. Te
stimonium. Lectio secunda.

Tempore illo suscepit ec-
clesiā hierosolymoꝝ bea-
tus iacobus apostolus / qui ab
hoībus cognomiatus est iustus
Hic dñi hierosolymis ℣bū dñi
i excelso loco p̄dicaret a iudeis
p̄cipitat⁹ ab vno eoꝝ ptica ful
lonis p̄cussus occiditur: sic ei⁹
vita glorioso martyrio cōsum-
matur. R℟. Isti sūt agni nouel-
li qui annunciauerūt alleluya
Modo venerūt ad fontes: reple
ti sunt claritate alleluya al'. ℣
In cōspectu agni amicti stolis
albis et palme in manib⁹ eoꝝ.
Modo. Lec. iii. legit sine titu.
et sine omel. Scd̄m iohan. xiiii.

In illo tēpore. Dixit iesus
discipulis suis. Nō turbe
tur cor vestrum neqꝫ formidet.
Et rel'. Ome. beati greg. pape.

Ne mortē tāqꝫ hoīes timerēt:
et ideo turbarent ꝯsolat eos deū
se esse cōtestās. Creditis inq̄t i
deū: et i me credite. Consequēs
est eī vt si in deū creditis: et i
me credere debeatis. Quod nō
esset ꝯsequēs: si christ⁹ nō esset
deus. R℟. Tāto tpe vobiscū sum
et nō cognouistis me: philippe q̄
videt me videt et patrē all'. Nō
credis qr ego in patre et pater i
me est al'. al'. ℣. Domine osten
de nobis patrē et sufficit nobis
Non. Gl'ia. Nō. ps. Te deum.
fo. xlix. ℣. sacer. Annunciaue-
runt. In lau. ān. Alleluya al'.
all'a al'. Capitulum. Iam non
estis. hy⁹. Exultet. ℣. Nimis
hono. ān. Non turbetur cor ve-
strū neqꝫ formidet: creditis in
deum et in me credite: in domo
patris mei māsiōes multe sūt
all'a. ps. Bn̄dict⁹. fo. xliv. Oro.
vts. Mēo. amatoris. Serue bo.
℣. Posuit adiuto. Oro vts. Si
do. fuerit ordo preces. nō muta.
Ad hor. dr ān. Ad primā ān.
All'. ter. Ad tertiā quater. Ad
sextā quater. et ad nonā. All'a.
bis. Cp̄. R℟. et ℣. de cōi aposto.
Ad vesp super ps ān. Domine
ostende nobis patrē et sufficit
nobis al'. philippe qui videt me
videt et patrem meum all'a. ps.
Dixit dominus. fo. xxxvi. cū ce
teris de apostolis. Cp̄. hymnus
et ℣. vts. in aliis vesperis. aña.
Si cognouissetis me et patrē
meū vtiqꝫ cognouissetis et am-
modo cognoscetis eū et vidistis

rum all'. ps. M ft. fo. clix. O ko ues. ¶ In inuentione sancte crucis. Ad vesperas añ. Alleluya

M Ichi antez absit gloriari nisi i cruce dñi nr̃i iesu xp̃i per quē michi mūdꝰ crucifixꝰ est ⁊ ego mūdo. ℞. Per tuā crucem saluā nos xp̃e redēptor q̄ mortē nr̃az moriēdo destruxisti Et vitā resurgēdo reparasti al'. al'. ℣. Miserere nr̃i iesu benigne q̄ passus es clemēter p nobis. Et vi. Gloria. All'a alle. Hymnꝰ.

S Ignū cruc[is] mirabile olī p orbē rnitēs in q̄ pepēdit innocēs xp̄s redēptor oīm. Hec arbor est sublimior cedris quas habet libanꝰ q̄ poma nescit noxia: sed ferre vite premia Tu xp̃e rex piissime huiꝰ crucis signaculo horis momentis oībus: munire nos nō abnuas Ut ore tibi ɔsono ⁊ corde deuotissimo: possimus omi tp̃e: laudes referre debitas. Q uesumꝰ auctor oīm i hoc paschali gaudio: ab omi mortis īpetu tuuz defende pp'm. G l'a tibi dñe q̄ surrexisti a mortuis: cū p̄re et sctō sp̄ū i sempit̄na scl'a. Amē. ℣. Hoc signū crucis erit i celo. ℞. Cū dñs ad iudicādū venerit Añ. O crux bñdicta q̄ i te pepēdit saluator mūdi: ⁊ in te triūphauit rex āgelor al'. ps. M ft.

D Eus q̄ in p̄clara sa oro. lutifere crucis inuētione passiōis tue miracula suscitasti ɔcede propiciꝰ: vt vitalis ligni p̄cio eterne vite suffragia ɔsequamur. Quivi. M̄e. alexādri/ euētij / ⁊ theodoli per añ. Filie ℣. Letamini. Oratio

P Resta q̄s oēs deꝰ vt q̄ sctor martyr tuor alexādri euētij ⁊ theodoli natalicia colimꝰ a cūctis malis imi nētibꝰ eorū intercessionibꝰ liberemur. p. x.

Iuuenalis ɔfessoris añ. Simi lebo. ℣. Iustum. Oratio.

B Eati iuuenalis cōfessoris tui q̄s dñe ɔfessio gloriosa nos circūdet ⁊ ptegat eiusq meri ta pietatē tuā p nobis semper exorēt. Per d. Inuit. All'. al'. ps. Venite exl'temꝰ. hy. Signū. In noc. sup ps. añ All'. al'. al'. ps. In do. ɔfi. fo. iii. Dñe q̄s ha. fo. iiii. Dñi ē ter. fo. vi. ℣. Dicite in nationibꝰ. ℞. Dñs regnauit a ligno. Lectio prima.

A Nno ducentesimo tricesimotertio regnāte dei cultore magno viro cōstantino imperatore anno tricesimo regni eius gens multa barbaror cōgregata est super danubiū parata ad belluz contra romanū imperium. Qd nunciatū est regi ɔstātino. ℞. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frōde flore germine. Dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinens alleluya. ℣. Super omnia ligna cedrorū tu sola excelsior. Dulce lignum dulces. Lectio secūda.

R Ex aūt congregās multitudinē exercitꝰ pfectusq

obuiã illis inuenit eos q̃ prena ricauerant in romanie ptes et erãt secus danubiũ. Widẽs aũt quia multitudo erat innumerabilis: ꝯtristatus est valde ꝛ timuit vsq ad mortẽ. ℟. Dulce lignũ dulces clauos dulce põd⁹ sustinuit. Que digna fuit portare p̃ciũ hui⁹ scl'i all'a. ℣. Hoc signũ crucis erit in celo cũ dñs ad iudicãdũ venerit. Que. ℟. iiii.

EA ꝯo nocte venit vir splẽdidissim⁹ ꝛ suscitauit eũ dicens. Cõstantine noli timere sed respice sursum i celũ ꝛ vide Et intendẽs in celũ vidit signũ crucis christi in lumĩe claro cõstitutuʒ: ꝛ desuper litteris titulum scriptum in hoc vinces. ℟. Per tuam. ps. Te deũ. fo. xlix. ℣ sacerdo. Tuam crucem adoramus dñe. ℟. Tuam gloriosã recolim⁹ passionẽ. In laud. ãn.

HElena ꝯstãtini mater hierosolymaʒ petijt alleluya ãn. Tũc precepit eos oẽs igne cremari: at illi timẽtes tradiderunt iudam alleluya. ãn. Helena sancta dixit ad iudaʒ: cõple desideriũ meum ꝛ viue super terrã vt ostendas michi q̃ dicitur caluarie locus vbi abscõdi tum est preciosum lignũ dñicũ alleluya. ãn. Orabat iudas: de⁹ deus meus ostẽde michi lignũ sancte crucis all'. ãn Cum orasset iudas cõmotus est loc⁹ ille in quo scã crux iacebat all'. ch.

CHristus fact⁹ est ꝓ nobis obediens vsq ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. Deo g. hy⁹.

CRux fideles inter oẽs arbor vna nobilis / nulla silua talẽ profert frõde flore germie: dulce lignũ dulces clauos dulce põdus sustinẽs. Sola digna tu fuisti ferre p̃ciũ seculi / atq portũ p̄parare nauta mũdo naufrago: quẽ sacer cruor perunxit / fusus agni corpe. Gloria ꝛ honor deo vsq quo altissimo / vna pr̃i filioq inclito paraclito: cui laus est ꝛ potestas p eterna secula. Amẽ. ℣ Adoramus te xp̃e ꝛ bñdicim⁹ tibi. Qr p crucẽ tuã redemisti mundũ. ãn. Ecce crucẽ dñi fugite ptes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid all'. ps. Bñd⁹. fo. xlix. Ora vts. Memo. mar. p ãn. Scti ꝛ iusti in dño gaudete all'a: vos elegit de⁹ i hereditatẽ sibi all'. al'. ℣. Iustorum anime. Oro vts. Memoria iuuenalis ãn. Serue bone. ℣. Iustus vt palma. oro vt supra. Ad primã ãn. Helena Ad tertiam ãn. Tũc precepit. Chm. Michi autem. vts. i vesp. ℟. Hoc signum crucis erit i celo all'. all'a. ℣. Cum dominus ad iudicandũ venerit all'. Gloria. ℣. Tuam crucẽ. Oro vts. Ad. vi. ãn. Helena sancta. Ch.

NOs autẽ gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi: in quo est salus vita ꝛ resurrectio nostra: per queʒ saluati ꝛ liberati sumus. Deo gratias. ℟. Tuã crucem adoram⁹ domine alleluya alleluya. ℣⁹.

Tuā gloriosam recolim⁹ pas-
sionē all'a all'. Gloria. ℣. Adora
mus te xpe. Orō vt s. Ad .ix. ān.
Orabat iudas. Capitulū.
Tuam crucē adoram⁹ dn̄e
tuā gl'iosam recolim⁹ passionē
miserere nr̄i: q̄ passus es p̄ no
bis. Deo grās. ℟. Adoram⁹ te xpe
⁊ bn̄dicim⁹ tibi all'. al'. ℣. Q̄r p̄
crucē tuā redemisti mūdū all'a
all'. Gl'ia. ℣. Dicite ī natiōib⁹
Q̄r dn̄s regnauit a ligno. Orō
vt s. Ad ves. sup ps ā. Cū orasset.
Cpm hy⁹ ⁊ ℣. sicut ī p̄mis
ves. ān. O crux splēdidior cūctis
astris: mūdo celebris: homib⁹
multū amabilis: sanctior vni-
uersis: q̄ sola fuisti digna por-
tare talentū mūdi: dulce lignū
dulces clauos dulcia ferēs pon
dera: salua p̄sentē cateruam
in tuis hodie laudib⁹ cōgrega-
tā all'a all'. al'. ps. Magt. fo. xlix.
Orō. vt s. Postea fit memoria
quiriaci epi ⁊ mar. per ān. Cele
branda est nobis solēnitas scti
pontificis quiriaci qui ī crucis
dominice inuētione virtute dei
cognita respuēs iudaicā caligi
nem: mundi redēptoris secut⁹
est toto nisu p̄cepta: ⁊ ideo cū
sanctis stola perenitatis deco-
rat⁹ felix possidet p̄mia sempi
terna all'. ℣. Ora p̄ nobis. Orō.
Deus qui fidele officiū eter
na solēnitate ditasti: sctō
martyre tuo atq̄ pontifice qui
riaco interueniēte supplicam⁹
vt qui p̄ crucis filiū tui inuētio
nē tua recognouit magnalia:
delictorū nostrorum apud mi
sericordiam tuā sempiternā i-
petret indulgētiā. Per eūdē.
Completo. vt s. Inuit. .. all'. al'.
ps. Venite exultem⁹. hy⁹. Stē
mar. In noct. ān. All'a all'. al'.
ps. Beatus vir. Quare fremue.
Dn̄e quid mul. folio. i. ℣. Ora
p̄ nobis dn̄m mar. Lec. i.
Post venerabilē gstantini
mortē: ipsius iulianus ī regnū
succedēs gtra p̄fas exiuit ī bel-
lū: sctus aūt q̄riacus p̄durans
vsq̄ ad ei⁹ aduētū istam ciui-
tatem hierusalē peruenit. ℟.
Celebrāda est nobis diei huius
festiuitas ī qua martyr glorio
sissimus ⁊ beatus pontifex qui
riacus peracto certamine tēpo
rali Victor brauiū eterne feli
citatis celit⁹ est adept⁹ all'. al'.
℣. Im marcessibili laureatus
gl'ia eximioq̄ splēdore decorat⁹
cum sanctis celestibus potit' p̄
mijs. Victor brauiū. Lectio. ii.
Et statim exquisiuit eū iu
lianus: ⁊ cū inuenisset in
terrogauit eum quis esset. Sā
ctus quiriacus dixit. A parēti
bus cognominatus sum iudas
cum autē misertus est mihi do
minus nr̄ iesus xp̄s cum essem
indign⁹: episcopatus mihi do-
nauit indumentū: quem regi
na helena per baptismū q̄ria-
cū vocari p̄cepit. ℟. Diuino
moderāte iuuamine plurimis
macerat⁹ iniurijs antistes p̄e
ciosus. Pertinaci fortitudie fi
deq̄ firma p̄māsit inuict⁹ all'a.

℟. Cum membra eius frustratim a carnificibus dilaniarentur tūc athleta dei forti⁹ in christo roboratur. Pertinaci. Lec.iii.

Tunc dixit iulian⁹. Accede mihi: et sacrifica magno deo marti. Quiriac⁹ dixit Ego magno deo iesu christo regi seculorū icōtaminatas qtidie offero hostias et sacrificia. ℟. Martyr christi pciosus quiriac⁹ inclyt⁹ manus p abscisione ac plūbi liquamine qd suscepit vt deuot⁹ martyr inuictissimus. Nūc exultet i excelsis in cōspectu dñi Alla. ℣. Recepturus a deo sine fine gl'iam ipetret nobis ab ipso requiē sempiternā. Nūc ex. Glia pri. Alla. ps. Te deum. fo.xlix. ℣. sacerdota Posuisti domine. In laudibus āñ.

Regem regum laudās sanctus quiriac⁹ pontifex hodierna die celi penetrauit sydera alleluya. āñ. Introiuit celi portas martyr prestantissimus se presentans regi summo cum triumphi gloria quā per iuliani seua tormēta susceperat al'. āñ. Nūc suscepit celi aula iulianuz tartara hic letat inter sanctos hic tristat baratro: cuius prece pfruamur sine fine gaudijs alleluya āñ. Christe de⁹ nostrum dec⁹ grates tibi reddim⁹ q nos sancti qriaci sacris muneris precib⁹ alleluya. āñ. Laudate celi celorum prepotētē dominum qui beatum quiriacuz presulem pijssimū/ sociauit sacro sācto martyrū collegio all'.

Capi. Btus vir q suf. hy⁹. Martyr xpi pciosus qriac⁹ scilit⁹ man⁹ p abscisione ac plūbi liquamie: qd suscepit vt deuot⁹ martyr iuictissim⁹. Nūc exultat in excelsis i cōspectu domini receptur⁹ ab eodē sine fine gloriā impetret nobis ab ipso sempitnā requiē. Gloria et honor deo. ℣. Iust⁹ vt palma. āñ. Bñdict⁹ es deus israel q p crucis tue mysteriū redēptionē sancto tuo cōtulisti quiriaco salutemqꝫ ex iimicis ei⁹: vt sine timore inimicorūz tibi soli deo deseruiret in sctitate et iustitia et daret cunctis viuentibus scientiam salutis alla al'. ps. Bñd⁹. fo.xlix. Oratio vt s. Ad hor. ac. de lau. Cpm et ℟. de cōi vnius marty. Ad vespe. super ps āñ. Laudate. Cpr. Iste sctūs. hy⁹. Beate mar. ℣. Ora p nob. āñ. O presul honorabilis o martyr venerabilis psenta summo presuli pces deuotas popl'i: nobis per tua merita pandat celi ianua alleluya. ps. Mgt. fo.xlix. Oratio vt s. Memoria fortunati. āñ. Similabo. ℣. Iustum. oro. Da quesum⁹. quere i cōmuni.

¶ Sancti iohannis ante portā latinā. Ad vel. āñ. Alleluya. scdm de feria. cpr. Ibant. hy⁹. Annue xpe. ℣. In omnem. āñ. In feruētis olei dolium missus iohannes apl's diuina se ptegēte gratia illes⁹ exiuit alleluya ps. Magnificat. folio.xlix. oro.

Deus q̄ cōspicis q2 nos vn
diq3 mala nr̄a ꝑturbāt / ꝓ
pitia q̄s: vt bti iohānis apl̄i tui ⁊
euāgeliste itercessio gl̄iosa nos
ꝓtegat. Per dn̄z. Inuit. hym.
℣. et ℟. vt supra i. fes. apl̄oꝝ phi
lippi ⁊ iacobi. Lectio prima.

Natalis sācti iohānis apo
stoli ante portam latinaz
rome: qui ab ephes͡o iussu domi
ciani fratris tyti secūda ꝑsecu-
tione quā ipse post nerone͂ exer
cuit ad vrbem romanam perdu
ctus: ꝑsente senatu ante portā
latinā in feruētis olei dolium
missus est: agēte hoc impio ꝑn
cipe qui christianorum ifestissi
mus ꝑsecutor erat. ℟. Virtute
magna. vrs. de bto philip. l. ij.

Sed beatus apostolus tā
immunis a pena iде exiit
q̄ꝫ a corruptiōe carnis mansit
mūd9. Tūc i pathmos isula re
legatur exilio: vbi apocalipsim
scripsit. ℟. Isti sunt. Lectio. iij.

Ad commendandam ergo
ipsius dignā memoriā et
pro fide apostolica constantiaz
christiani ecclesiā venerationē
eius gestantes in supradicto lo
co ante portā latinam preclaro
opere condiderūt: vbi festiuum
generaliter ꝑ die nonas maij vsq3
hodie faciunt. ℟. Candidi facti
sunt nazarei eius alleluya: splē
dorem deo dederūt alleluya. Et
sicut lac coagulati sunt all'. al'.
℣. In oēm terrā exiuit sonus
eorū ⁊ i fines orbis terre verba
eoꝝ. Et. Gloria. Et. ꝓ. Te deū.

fo. xlix. ℣ 9. sacerdota Annun
ciauerunt. In laudibus antt.
All'a. ⁊c. vrs. de scto philippo.
an. In medio eccl'ie aperuit os
ei9 ⁊ ipleuit eū dn̄s spū sapiē-
tie ⁊ intellect9 stolaq3 glorie in
duit eū all'a al'. al'. ps. Dn̄s9.
fo. xlix. Oro vrs. Ad ho. vrs. de
apl'is supradictis. Si do. fuerit
nō mutat' ꝓces Credo. ⁊ ꝑfacio
in mis. Ad ves. sup ps scōz an.
Iurauit. ps an. All'a al'. al'. al'.
al'. ps. Dixit dn̄s. fo. xxxvi. an.
All'a al'. al'. al'. ps Laudate pue
ri. fo. xxxvj. an. All'a al'. al'. al'.
all'a. ps. Credidi. fo. xxxvij. an.
All'a al. al, al, ps. In cōuertēdo.
fo. xliiij. an. All'. al. al. al. al. al.
ps. Dn̄e ꝓbasti. fo. xlvi. cap. hy9
℣ 9. vrs. in primis ves. an. Iste
est iohānes q̄ supra pectus dn̄i
in cena recubuit: btūs apostol9
cui reuelata sūt secreta celestia
all'a. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro vrs.
Si istud festū die sabb. eue. In
vlti. ves. mutabitur ad cap. di-
mittet' q3 an. Iste est iohānes.
Et exinde fiet de do. ¶ In trās
latiōe sācti nicolai. Ad ves. an.
All'a. scōm ãe. fer. Cap. Ecce sa
cer. ℟. Ex ei9. Et in fine All'a
nec dicit' ꝓsa. nec etiā in matu
tinis hy9. Iste cōfessor sobrius.
℣ Ora pro nobis. Ad mḡt an.
O pastor. q̄re in alio festo. Oro

Deus q̄ ꝓ tuoꝝ salute fide
liū btissimi nicolai corp9
barrū de myrrea transferri vo
luisti: tuāq3 dispositionem mi
rabilez eiusq3 meritū mirabile

miraculis innumeris affirmasti tribue nobis q̃s: vt mereamur i p̄senti a te ei⁹ suffragantib⁹ meritis adiuuari: et i futuro cū ipso letari. Per do. Inuit. Allā. allā. ps. Venite. hy⁹. Iesu re. In noc. sup p̄os. añ. Allā all. al. ps. Btūs vir. Quare fremuerūt. Domine quid multi. fo. j. ℣. Ora pro nobis. Lectio prima.

Actum est diuina p̄uidētia: vt q̄dā barrēses causa mercatiōis cū tribus ratib⁹ oneratis frumēto ceterisq̄ mercib⁹ p̄gerēt antiochiā. Qui dū agerēt iter ceptū inflāmati diuina inspiratiōe inter se agere ceperūt: qualiter eūtes siue redeūtes tollerent a myrrea vrbe corp⁹ btissimi nicolai. Qui dū applicuissēt festināter venerūt myrreā ad vrbē. Cui⁹ portum tenētes q̄dragita et septē ex eis ɔstipati armis deuotissime ad sctm̄ ceperūt festiare corp⁹. ℟. Quadā die. q̄re i alio fes. fo. ii.

Ille itaq̄ q̄dragintaseptē ad sanctaz p̄ij confessoris deuenientes edez: quattuor ibi tm̄ repertis custodib⁹ sic aiunt eisdem. Ostēdite nobis fratres quo in loco ɔditum manet scti nicolai corpus. Qui putātes q̄ causa orationis ista inquirerēt ostenderūt locum quo sanctum delitescebat corpus. ℟. Beatus nicola⁹. Lectio scda.

Tunc vn⁹ ex illis audacior ceteris accepto malleo ferreo fortiter percutiens marmoreā tabulaz pauimento sancto p̄stratam corpori penit⁹ eā redegit in frustra. Tunc socij eidē ministentes labori inuenerūt tūbā marmoreā valde candidissimā Ex qua sanctas extrahētes reliquias posuerunt in quandaz vestem cuiusdā p̄resbyteri mūdā qui eisdē itererat factis. ℟. Ex eius tumba. ps. Te deum. folio. xlix. ℣. Inueni dauid. In laud. añ. Allā al. al. al. cp. Ecce vir. hy⁹. Iste confessor. ℣. Posui adiuto. ā Copiose. vt i alio fes. Oro vts. Ad hor. añ. Allā. Ceteraq̄ sicut de vno ɔfes. ehc Oro vts. Ad ves. añ. Alleluya scdm̄ q̄ feria. cp. h⁹ et ℣. vts ā. O christi pie. vt in alio fes. Oro vts ¶ Gordiani et epymachi. ā. Filie hierusalem. ps ius. Letamini in domino. Oratio.

Da q̄s omnipotens de⁹: vt qui beatorum martyruz tuorū gordiani et epymachi solēnia colimus: eorum apud te intercessiōibus adiuuemur. Per dominū. Maturini ɔfesso. añ. Similabo. ℣. Iustum de. Oro. Da q̄sum⁹. In matutinis. Inuitato. Alleluya alleluya alleluya. Cetera omnia sicut de inuetione corporuz dionysij preter legendam. Lectio prima.

Iulian⁹ imperator apostata iter multos christiāos quos publice custodijs mācipauit beatū ianuariū senem p̄resbyterū ɔp̄rehēsuz cuidā vicario gordiano ad audiēdū tradidit:

qui beatū ianuariū patienter audiēs spū dei illuminatus cre dere cepit. ℞. Tristicia. vt i inuentione dionysij. Lectio sexta

Quem ptinus beat⁹ presbyter cum vxore marina noīe: ac familia pmiscui sexus numero quinquaginta trib⁹ et amplius baptizauit. Qđ factū audiēs iulianus plenus ira dānauit in scriptidibus sanctū ianuariū: sanctū vero gordianū similiter damnauit & in custodia publica posuit: atq cuidaz clementiano quem vicariuz in loco ei⁹ dederat tradidit. ℞. iij.

Clemētian⁹ vero pro tribunali sedens: beatū gordianū vinctū cathenis psentari fecit. Ille i xpi ɔfessiōe fixus diu plūbatis cesus ad vltimuz capite trūcat⁹ est. Cui⁹ corpus iussit iniquus iudex āte tēpluz apollinis i tellure iactari: vt a canib⁹ roderet. Cet̃a vt̃s. Mē. matutini p ān. Serue bone. ℣. Iust⁹ vt palma. Orō. Da q̄s. de cōi. Mamerti & maioli memo. plurimoꝝ ɔfes. & epoꝝ p ā. Sint lūbi. ℣. Letamini. Orō. Deus q̄ nos sctōꝝ. in cōi. ℂ Nerei et achilei mar. ad vesp. Alleluya. scōm q̄e feria. Cp. hy⁹ ℣. & ad mḡt ān. vt̃s. de inuentione corporuz dionysij. Et similiter in matu. & ad horas vt supra. excepta orationes legenda. Oratio.

Presta q̄sumus oipotens deus: vt qui beatorū martyrum tuorum nerei / achilei / & pācratij natalitia colim⁹: a cūctis malis imminētibus / eorū intercessionib⁹ liberemur. Per dñm. Ad matutinas. Inuitat. Alla all'. al'. Cetera vt̃s. Lec. i.

Nereus & achileus perrexerūt ad sctm̄ clementez epm̄ & dixerūt ei. Licet gaudia tua in dño nr̃o iesu xp̄o sint posita & nō de humana sed de diuina dignitate glorieris: scim⁹ tamen clementem consulē patris tui fuisse germanuz. ℞. ij.

Huius soror plātilla nos infantulos ɔparauit: & tūc quando a beato petro apostolo verbum vite audiens credidit & baptizata est: nos simul secū & cum filia sua domicella sctō baptismate consecrauit. Eodē anno & beatus petr⁹ apostolus cū corona martyrij properauit ad christuz: et plantilla corpus terrenum deseruit. Lectio. iij.

Domicella vero filia ei⁹ cū aurelianū illustrū haberet sponsū a nr̃a paruitate didicit sermonē quē nos ex ore apl̃i didicim⁹: qz ꝯgo q̄ ppter amorē dñi in virginitate perseuerat: christum meretur habere sponsum: cū quo in eternis delicijs & gloria perseueret ppetua. Cetera vt supra de inuētione corporum. ℂ In translatione capitis btī ludouici que fit feria tertia post ascensionem domini fit in maiori ecclesia & i sancta capella palatij & nō per dyocesim sed fit de oc. ascen. Ad vesp. ān.

Exultemus oēs et singuli
diē festū agētes gratiose
ludouic⁹ cui⁹ nos seruuli trāſ-
latus est hodie gl'iose all'a. ps.
Dilexi. fol.xxxvij. An. Gloriose
prefuit regno seculari virtuose
studuit xp̄o famulari: pauperi-
bus pfuit zelo singulari all'a.
An. Singulari pollebat gr̄a pie
tatis: nec vnq̄ deserebat limā
equitatis: sicq̄ regnū regebat
virga veritatis all'a. An. Veri
tatis doctores feruēter dilexit:
et ad bonos mores se totū ere-
xit: suos successores ad idē dire
xit al. An. Direxit reges frācie
sctūs ludouic⁹: nitore cōsciētie
dei factus amic⁹: ob hoc regnū
gl'ie nūc est sibi viens al. Cap.
Benedictus dn̄s de⁹ patrū
nr̄oȝ q̄ dedit hāc volūta-
tem in cor regis clarificare do
mum suā que est i hier'l'z. D.g.
R. O sparsor diuitiaȝ erogādo
pauperib⁹: o spretor delitiarū
insudādo laborib⁹: o tutor eccle
siaȝ eas iuuādo virib⁹: duc nos
ad regnū preclarū. Tuis deuo-
tis precibus All'a. V. Qui tot
egris prestitisti curationū gra
tiam nobis cōfer dona xp̄i trāſ-
gressionum veniā. Tuis. Glo-
ria pa. All'a. Hymnus.
Gaudeamus attollere / lu
douicum ex virib⁹: quē scimus
dei munere / dignū deuotis lau
dibus. Ab etatis primordijs /
fecit hūc mater imbui: morib⁹
et sciētijs / et studere profectui.
Bis p fide christiana / trāſfre-
tauit quem grauiter: captū du
xit gēs pfana / qd̄ pertulit hūi-
liter. Fidem i reuerētia / semp
habere studuit: nec i hāc indecē
tia / verba pferri voluit. Que
sum⁹ auctor oim / in tanti festi
gaudio: sit nobis i subsidiū lud
uici translatio. Amen. V. Ora
p nobis bt̄e ludouice. An. O dei
cultor et amice vindex et vltor
maloȝ rex frācoȝ ludouice fon
tem ora pietatis vt pctis nr̄is
det veniam nobis quoq̄ grām
all'a. ps. Magt. fo.viij. Oratio.
Deus qui de cura tēporalis
regiminis beatū ludoui-
cum cōfessorem tuū ad celestis
regni curiā transtulisti: cōcede
ppicius: vt q̄ venerādi capitis
ipsi⁹ trāſlationem deuote agi-
mus: ei⁹ apud tuā clemētiā pa
trocinijs adiuuemur. Per do.
Mēo. de ascēsione. Inuit. Regē
per quem reges regnāt Venite
adorem⁹. ps. Venite. Hymn⁹.
Iocundetur ecclesia / dulce
pducēs cāticū: de cui⁹ or-
to lilia / fructū reddūt mirificū.
Fructu vite iam vescit / ludo-
uicus in gl'ia: cui⁹ vite dinosci-
tur / resplēduisse gr̄a. De quie
to regimine / gloriabātur sub-
diti: nullo pressi grauamine / tu
tela regis inclyti. Impēdebat
obsequium: infirmis & debilib⁹
non negās beneficium: psonis
indigētib⁹. Quesum⁹ au. vt s.
In noc. sup pos An. Cuius cor-
pore dionysius abunde ditatus
hui⁹ capite nūc parisi⁹ iocūde

dotatur all'a. ps. Beatꝰ vir. fo. i. An. Dotatur in celestibꝰ stola iocũditatis: ludwicꝰ qui regibꝰ est norma sanctitatis all'a ps. Quare fre. fo. i. An. Scitatis culmine diuinitꝰ erectꝰ: angelorꝝ agmine iam ad celos est vectus all'a. ps. Dñe q̃d. fo. i. ℣ʳ. Ora pro nobis beate ludouice.

Beatus ludouicus Lcõ. i. multorꝝ annorꝝ spacio regni francorꝝ regimini discrete et pacifice p̄fuit. Hic cũ tricesimũquartũ annũ etatis attigisset / in terris sancte subsidiũ cũ copiosa exercitꝰ multitudine transfretauit. Cũq; ad partes vltra marinas venisset post damiete captiõem ab exercitu christiano: subsecuta ipsiꝰ exercitus gñali egritudine ĩ manu soldani ⁊ sarracenorꝝ incidit: illo p̄mittẽte qui de malis bona nouit elicere ⁊ facere cũ temptatione prouẽtum. Nam soldano ipso cito post a suis interẽpto: predictus rex fuit non sine diuini (vt pie creditur) operatione miraculi liberatꝰ. ℟. Felix regnum cuiꝰ rex p̄uidus pacificus pius et pudicus: in aduersis semper intrepidꝰ talis fuit Sãctus ludouicus. ℣. Rex erexit terram ⁊ patriã qui dilexit sequi iusticiam. Sãctus. Lec. ii.

In partibꝰ illis vir sctũs pro xp̃o tot et tantos agones habuit tã virtuosos actus exercuit: tãta sancte edificationis exẽpla p̄buit ꝙ lingua vix sufficeret enarrare. Inde vero morte sue matris audita reuersus in franciam sic sanctitatis insistebat operibus q̃d vt ipsiꝰ ieiunia / vigilias et disciplinas multimodas p̄teream': plura monasteria ⁊ pauperum hospitalia ꝯstruxit: infirmos ⁊ decũbẽtes inibi visitãdo personaliter: et manibꝰ proprijs ac flexo genu eis cibaria ministrãdo. ℟ iii. Paupertatis larga subsidia: veritatis equa iudicia: honestatis certa indicia. Sãctitatis sunt testimonia pie regꝭ alleluya. ℣. O quieta gregis protectio: o discreta recogitatio: summe legis. Sãctitatis. Lec. iii.

Verum qui ipse dum vitam in humanis gereret ad sacrosancta dñice passionis insignia que parisius ĩ capella sua collocauerat maximam deuotionem habebat: misit dñs in cor regis philippi pulchri vt sacrum eiꝰ caput ad ipsam capellam transferretur: dignum existimans vt vbi est caput regni francie / ibi illiꝰ caput qui tam gloriose francis p̄fuit et profuit cum ingenti reuerẽtia iugiq; veneratiõe imperpetuum haberetur. Quod et honorifice factum extitit anno domini. M. cccvi. regnante domino nostro iesu christo qui viuit et regnat deus in secula seculorꝝ amen. ℟. O sparsor diuitiarꝝ. vt in vesperis. ps. Te deum lauda. folio. xlix. ℣ sꝰ sacerdotalis. Iu-

ctus germit. In laudibus ant.
Dominus regnauit ludoui
cus in mūdo: qui peccatū
tanit & vixit corde mundo all'a.
Ān. Jubilate creatori tota gēs
christiana: sed voce iocundiori
psalle plebs gallicana all'a. Ān.
Deus de⁹ salutis nr̄o sancto re
gi: viam dedit virtutis obedire
legi all'a. Ān. Benedicite popu
li dn̄m angeloꝝ: collaudate se
duli sctm̄ regē frācoꝝ all'a. Ān.
Laudate dn̄m & patrem lumi
num in translatione cuius sci-
mus vitā ductā et finitā cū de-
uotione all'a all'a. Cp̄m.
Edit illi dn̄s fortitudinē
et vsq₃ in senectutē ꝑmāsit illi
ꝟt⁹ vt ascēderet i excelsum ter
re locū: semen ipsius obtinebit
hereditatem. Deo g. Hymn⁹.
Hymnum dicāt cū gaudio/
cūcti cetus ecclie: sedet in
celi solio/ ludouicus rex frācie.
In preceptis dn̄icis/ apponēs
diligētiam: sedensq₃ sede iudi-
cis/ dissipabat maliciam. Sū-
pto crucis signaculo/ capt⁹ ab
infidelib⁹: cultu colebat sedulo
deū verbis & actib⁹. Mors time
tur ab oib⁹/ naue collisa subito
sed liberātur precib⁹/ pij regis
et merito. Quesumus auctor
oim̄ ꝛc. ꝟ. Justus vt pal. antᶜ.
Benedictus dn̄s virtutū digne
debet modo benedici ꝑ meritis
sancti ludouici quem nouimus
celos assecutum: cuius transla
tio facta cum gaudio reddat ab
hostib⁹ et malis oib⁹ regnū tuū
all'a. ps Bn̄dict⁹. fo. xlix. Ora
tio vt s. Meo. de asce. vt s. Ad
horas añe de lau. Ad. iij. Cp̄m.
In gētib⁹ multis non erat
rex sĩlis ei: et dilect⁹ a deo
suo erat: et posuit eū de⁹ regem
super israel. Deo gratias. ℞.
Sācte ludouice. Ad. vi. Cp̄m.
In vinculis multis non de
reliquit eum dn̄s donec af
ferret illi sceptrū regni & potē
tiam aduersus eos q̄ eū depri-
mebāt. Deo gra. Ad. ix. Cp̄m.
Magnificauit eū₃ dn̄s sup
oēm israel: & dedit illi glo
riam regni qualem nullus an-
te eum habuit rex. Deo grās.
Ad vesperas Ān. Laudate do-
minum. Cap̄m hy⁹ et ꝟ⁹ vt s.
Ān. O decus ecclie pie rex frāco
rum exēplar iusticie lex et nor-
ma moꝝ: post finem angustie
mortis & laboꝝ presta dono gra
tie regnum beatorum alleluya
ps. Magnifi. fol. xlix. Oro vt s.
Honorati epi & cōfesso. fit meō.
per Ān. Similabo. ꝟ. Justum
deduxit dn̄s ꝑ vias rectas. Ora
tio. Da quesumus ꝛc. vt in cōi.
¶ Nota q̄ si tempus fuerit lon
gum ab octauis epypha. vsq₃
ad sexagesimam & vltimum
℞. de dn̄ica semel fuerit dictū
in alijs dn̄icis dicetur vnum de
trinitate. ℞m. Benedicat nos
deus de⁹ noster benedicat nos
deus Et metuant eum omnes
fines terre. ꝟ. Deus misereat
nostri et benedicat nos de⁹. Et
metuant eum oēs fines terre.

R. Benedictus dñs deus israel: qui facit mirabilia sol9. Et benedictũ nomen maiestatis ei9 ineternum. V. Replebit maiestate ei9 oĩs terra fiat fiat. Et. R. Quis de9 magn9 sicut de9 noster. Tu es de9 q facis mirabilia. V9. Notum fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo pplm tuuz. Tu. ¶ Memoria sancti saturnini epi et mar. an. Hic est vir. V. Gloria et honore coro. Oratio

D Eus q nos beati saturnini martyris tui atq pótificis cócedis natalicio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per do. Et fit de ipo mẽo. in matuti. seq. per ant. Uolo pater. V9. Iustus vt pal. Oratio vts. ¶ In vigi. sancti andree ad matuti. totũ de fer. preter lect. Si aũt die do. eue. fiet totũ de aduẽtu: et vlti. lec. erit de sequẽti euãgelio: qui dicet sine titulo. Secũdum iohãnem. Lectio. i.

I N illo tpe. Stabat iohãnes et ex discipulis ei9 duo. Et respiciẽs iesum ambulãtem dixit. Ecce agn9 dei. Et reliqua. Omelia beati augustini epi.

S tabat iohannes et ex discipulis ei9 duo. Stabat iohãnes: qr credebat in dño: et duo de discipulis ei9. Statim eñ crediderũt: et secuti sunt iesum ambulãtem. Debem9 singulay scripturay vba tractare quare iohãnes stãs et iesus ambulãs dicitur. Et respiciens iesum ambulãtem dixit. Ecce agnus dei. R. ia de Uidi dñm. ad dies peril.

U Et dat testimo: Lect. ii. niũ. Ecce agn9 dei. Agn9 immaculat9: agnus agnicul9: agnus dei q tollit pctã mundi. Agnus q exterminatorem egypti pplm israel pdere non desinit. Ecce agnus dei. Et audierũt eum discipli ei9. Quare voluit dicere ecce? Quãdo dr ecce quodãmodo ille qui ostenditur digito demõstratur. Lectio. iii.

D Ixit ergo ad discipulos ei9 Quid me sequimini: qd me magistrũ putatis habere? Ecce agn9 dei. Illum sequimini: illũ oportet crescere me aũt minui. Nemo prudentium illũ qui minuitur sequit. Et relinquit eũ qui crescit. Et audierũt eum duo discipuli loquẽtem: et magistri imperiũ sunt secuti. Cetera de tpe: cũ mẽo. saturnini.

¶ Sequitur de sancto Iuone.

¶ De sancto yuone sup pos se ciaf. an. Similabo. cũ ceteris. Si i tpe pasch. euenerit Alla. scdz añ. fe. Cpm. Iusts coz suũ. ℟. Sãcte. Ad magt añ. Confessoz domini. Ozatio.

Deus qui beatũ yuonem confessoʒẽ tuũ pijs operib⁹ signis et virtutib⁹ in ecclesia tua clarere fecisti / presta q̃s: vt ei⁹ meritis et precib⁹ tua beneficia capiam⁹. Per do. Mẽo. potẽtiane v̈gis. añ. Hec virgo. ℣. Diffusa est. Ozatio. Exaudi. Lectio pma.

REgnante inclyte recozdationis rege philippo pulchro cognoĩe in fracia ꝛ nauarra / floruit in britannia minori in dyocesi trecozensi vir mire magnitudis sctitatis ꝛ imitãde austeritatis: chozuscãs miraculis vita ꝛ mozibus merito recolẽdis noie yuo. L. ij.

SAnctus igiṫ predict⁹ yuo cõfessoz egregi⁹ a nobilib⁹ fidelib⁹ et catholicis parẽtib⁹ et de legitimo matrimonio i dyocesi trecozẽsi extitit oziũd⁹. Cui⁹ mater quasi spũ pphetico predirit ꝙ esset futur⁹ sctũs: etiã ꝙ hoc in visione sibi fuerat reuelatum: qđ postea merita sanctitatis ꝛ vite / ac virtutes ꝛ miracula ipsi⁹ clarissime demonstrauerunt. Nam fuit ab etate pzimeua sancte ꝛ innocẽtis vite ac bone indolis ꝛ cõuersationis honeste: ac pius / benign⁹ / hũilis / sobzi⁹ et casti⁹: ac mozũ honestate preclarus. Lec. iij.

DIsponẽte igiṫ dei puidẽtia i etate puerili tradit⁹ lřaꝝ studijs: et rudimẽtis grãmatice vltra suos coetaneos nõmin⁹ vita ꝙ̃ sciẽtia in modico tẽpoze pfecit: ac libẽter sermones audiebat: hozas suas sine defectu dicebat: vitas sctoꝝ legebat: et qñ aliqđ pfectiõis in ipsis inueniebat / inquãtum poterat imitari volebat. Lec. iiij.

DEinde missus ad parisiẽse ꝛ aurelianense studia / successiue gemina scientia in vtroqꝫ iure ꝛ diuina sapientia efficaciter sic claruit ꝛ profecit ꝙ doctrine sue radios longe lateqꝫ diffũdẽs ꝙ̃ plures ad iusticiam erudiuit: luminare i hoc mũdo pzefulgidũ cõtinẽs verbũ vite: et sic rediens ad ppzia vt que auide hauserat i studio ad honozẽ dei et vtilitatem pximi effũderet abũdãter. Lectio. v.

EPiscop⁹ vero trecozẽsis de ipsi⁹ sciẽtia ꝛ sctitate vite et meritis pleni⁹ infoʒmatus ipm ꝙ̃plurimũ rẽnuẽtem suũ officialem fecit: in quo officio sãcte ꝛ iuste habuit se vnicuiqꝫ celerem iusticiã faciẽdo sine dilatione et differẽtia personarũ laboʒabat: sed p laboze suo non querebat fructum pzesentis vite sed future. Lectio. vi.

NEc se vanitatib⁹ et expẽsis supfluis ob mundi põpã et gliam exposuit: sed cũ egenis

et pauperib⁹ degens: quicquid de fructibus ecclesie ⁊ de patrimonio suo habere potuit vna cum ipsis nichil reputans proprium: sed omnia quasi cōmunia ministrauit. Lectio. vij.

Cum autem quidā demoniacus per triēnium cōtinuo a demonio vexaretur / fecit illū adduci ad se: ⁊ iacere iuxta locū vbi ipse iacebat: et in crastinum reuersus fuit ad ꝓpria curatus a demonio ⁊ liberat⁹. Lec. viij.

Semper studēs pgredi de virtute in virtutem cōtinuauitq; vitā sanctam vsq; ad extremū vite sue exitū magnis virtutib⁹ et crebris miraculis chorusca͞do. L. ix.

Per tres aūt septianas antequā discederet / dixit q̄ nō erat diu q̄ fuerat infirmus et q̄ multū affectabat de sc͞lo migrare dum tamē deo placeret. Transijt aūt ab hoc seculo anno dn̄i millesimo tricentesimo tertio. Etatis xo sue anno quinquagesimo. Cetera de communi scd̄m tp̄s in quo euene. q̄ si tē pore pasc. eue. fiet sicut de sctō nicholao: cū R̄ijs de cōi vnius confessoris non pōtificis. et de predictis. ix. lec. fient. iij. lect.

¶ In festo sancti petri heremite ⁊ confessoris: añe feria. vel Alleluya. scd̄m ipsas antiph. Cetera omnia de cōmuni vni⁹ confessoris non epi. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus: qui beatum petrum confessorem tuum meritis decorasti: et miraculis choruscare fecisti: tribue nobis famulis tuis sic eius virtutes iugiter imitari vt secum mereamur feliciter coronari. Per dn̄m.

Memoria de ascen. si illo tēpore euenerit. In matuti. si ante penthe. euene. Inuitatorium. Alleluya. ter. Si post penthe. euenerit dicetur inuita. de cōi more. ix. lec. et fient. ix. lectio. de legenda sequen. R̄ia de cōmuni vni⁹ confessoris non pontificis. Lectio prima.

Beatus aūt petrus de prouincia terre laboris trāsisse fertur originem: et honestis parētibus catholicis ⁊ deuotis. Hic edoctus cū thobia deum timere ab infantia: et abstinere a vitijs illecebras mūdi cōsiderans q̄ plerūq; humanas mentes dum leniūt vulnerāt vincūt ⁊ captiuāt: positus in etate adhuc tenera: sed sub corpore fragili virilem animum secū habēs antequā seculare decꝯ ei⁹ illaberet' aīo: fugam prudēter iniens cum baptista iohanne heremi secreta petijt: vbi remotus a noxijs soli posset suo seruire creatori. Vt aūt ad edificationem fideliū saltem pauca exprimantur de multis velut informatiua quedam exēplaria vite nostre ipē sicut pluribus ⁊ fide dignis testimonijs est probatum: vestium splendorem ac lenitatem despiciēs:

in quibꝰ amatores huiꝰ seculi delectãtur: ciliciis de pilis equorum factis reticulatis pariter et nodosis: vestibꝰ quoq; aliis vilibꝰ multũ & asperis tegebat.

A D nudam quoq; Lect. ij. carnem cathenã ferream et circulum q̃nq; ferreum deferebat: lecti etiã declinãs mollitiem ne carnẽ peculiariter lasciniẽs noxie molliretur: in terra aũt nudis tabulis dormiebat: vel in cãcellatis craticulis vestitu cilicino & pãnis solitis præcinctus lũbos circulo ferreo aut cathena. Pro puluinari vero ligno aut lapide seu dura re alia vtebatur. Vinum vero nõ bibebat nisi rarissime: sic limphatum intãtum q̃ videbatur vini speciem non habere: semper quoq; nisi in diebꝰ dñicis ieiunabat. In tribꝰ quoq; quadragenis in pane et aqua ieiunabat cõtinue: et q̃nq; cũ solis foliis cauliũ absq; pane. Interdum aũt solis pomis vel castaneis seu granis fabarũ mollificatis in aqua: aut crudis rapis tãtũmodo vescebat. Ipse aũt ad matutinas laudes media nocte surgẽs: ipsis dictis legebat psalterium cũ letania et collectis q̃pluribꝰ ac crebris genuflectionibus & disciplinis duris carnẽ suam cũ vitiis et cõcupiscẽtiis crucifigẽs. In aurora xpo missa p ipm celebrata deuote reincipiebat psalteriũ: & orare vsq; ad horam tertiã non cessabat.

V Erum q̃r nõ erat Lec. iij. expediẽs q̃ tãte sanctitatis odor in solo vno mũdi angulo sentiret: s; potius q̃ ad edificationem cũctorũ fideliũ circũquaq; p mũdũ prõptiꝰ spargeretur dispensatione prouida ad sũmũ põtificatꝰ apicem est puectus: in quo tñ idẽipse manẽs q̃ fuerat sub pcelse dignitatis habitu: nec vitã heremiticam q̃stũ fas seruare fuit: nec animũ derelinquẽs. Nouit inter epulas esse ibi summe austerus & abstinẽs: inter amplas diuitias summe pauper. Post hec itaq; orationi ac cõtẽplationi diuine vacãs assidue vsq; ad eius obitũ: quo beata illa aĩa carnis euasit ergastulũ celos petẽs sanctissimã vitã duxit.

Lec. dicat de vno pr. nõ epo scdz q̃ tps exigit. ¶ De scto vrbano pa. et mar. de cõi scdz tps ĩ quo.

D A q̃s oĩps deꝰ (ene. Oro. vt q̃ bti vrbani martyris tui atq; pontificis solẽnia colimus/ eiꝰ apud te ĩtercessiõibꝰ adiuuemur. Per dñm. Lec. j.

A Lmachiꝰ itaq; preses iter sctõs q̃s publice puniebat ceciliã decollauit/ et eãdẽ inter sepulchra martyrũ beatꝰ vrbanus sepeliuit. Re. ut & cetera ora ĩ cat de vro vitale mar. ¶ tpe pascha. eue. ꝶ xpo post fiet tm. iij. lec. de cõi vniꝰ mar. Lectio. ij.

C Arpasius xpo sanctũ vrbanũ inquirens in quodã antro ipm cum tribꝰ presbyte-

ris et trib⁹ dyaconib⁹ orantem inueniens statim eos almachio presentauit. Iubet q̃ꝫ ptinus aut sacrificare ioui: aut carceri mancipari. Quod facere respuentes: durissime verberati in carcerem retruduntur. R. iij.

Post hec sanctus vrbanus ad sacrificãdum ducitur. Et cũ oraret / simulachrum corruit: et vigintiduo sacerdotes gẽtiliũ tẽplo etiã ruẽte occidũtur. Statim almachi⁹ furibũdus iussit sanctos crudeliter laniari. Vrban⁹ aũt iterũ missus in carcerẽ per tres dies: cũ populũ ad ꝓseuerãtiã hortaretur die tertia nolẽs imolare cũ sociis decollat⁹ est. Anno dñi ducentesimo tricesimo quarto.

¶ De sancto germano epo parisiẽsi. si ante pẽthe. eue. quere ordinariũ post totũ officiũ. Si vero post eue. ad vs ãn. Simi labo. cũ ceteris seq. pi fer. ad dis pertinẽ. Cpm. Ecce sacerdos. R. Laudem⁹ dñm in beati antistitis germani meritis glĩosi Ad sepulchrum ei⁹ egri veniũt et sanãtur alla. V. Vere mirabilis de⁹ in sctis suis: qui assiduis beatum germanum epm miraculis choruscare facit. Ad se. Glĩa pa. Ad se. hy⁹. Iste cõfessor. V. Ora p nobis beate germane. ãn. Suscipiam⁹ ergo tã tam solẽnitatem deuotione humili qua btũs german⁹ carnis nexib⁹ absolutus meruit penetrare secreta celi habitacula alleluya alla. ps Magt. fo. xlix.

Deus q̃ es sctõꝝ tuorũ splendor mirabilis: quiq̃ꝫ hũc diem beati germani cõfessoris tui atq̃ꝫ põtificis depositione cõsecrasti: da ecclesie tue de ei⁹ natalicio semp gaudere: vt apud tuam miam exẽplis ei⁹ ptegamur et meritis. Per dñm. Eodem die fit mẽo. Carãni marty. per ãn. Hic est vir. V. Gloria ꝛ ho. Orõ. Presta q̃s. de cõi. Completo. vts. ¶ Ad matut. Inuitat. Xpm oẽs. hy⁹. Iesu redẽptor. In primo noc. ãn. Beatus germanus parisioꝝ põtifex prius fecit virtutem q̃ꝫ ex matris vtero nasceretur. ps. Beatus vir. fo. j. ãn. Certabat mater cũ paruulo: renitebatur infans ab vtero: erat ergo cõflictus iter mulierem ꝛ viscera. ps. Quare fremuerũt. fo. j. ãn. Ledebat matrona: nec nocebatur infantia: obluctabatur sarcina: ne genitrix fieret parricida. ps. Dñe quid multi. fo. j. V. Iustum deduxit dñs p vias rectas. Lec. j.

Beatus igitur germanus parisioꝝ põtifex: territorij augustudunensis indigena: patre eleutherio: matre q̃ꝫ eusebia honestis honoratisq̃ꝫ parẽtibus ꝓcreat⁹ est. Cui⁹ genitrix pro eo q̃ hũc post alterum intra breue spacium concepisset in vtero pudore mota muliebri / cupiebat ante partum infantem extingnere. R. Bea=

tus germanus parisio℞ ponti
fex: territorij augustudunēsis
indigena: honestis parentibus
procreatus. Prius fecit virtu
tē ꝙ ex matris vtero nascere-
tur. ℣. Seruatur incolumis il
lesus processit: ⁊ matrē reddi-
dit innocentē. Prius fe. Lec. ij.

Et accepta potiōe vt abor
tiuum pūceret: dū noce-
re non posset incubabat i ven-
trē: quē venena ledere nō vale-
bāt. Certabat mr̄ cū paruulo:
renitebat infans in vtero. erat
ergo pugna inter mulierē ⁊ vi
scera. ℟. Ledebat matrona nec
nocebat infantia: obluctabat
sarcina / ne genitrix fieret par-
ricida. Ipse illesus processit ex
vtero: ac mrēm reddidit inno-
cētē. ℣. Certabat mr̄ cū puulo
renitebat infans ab vtero erat
ergo conflictus inter mulierē
et viscera. Ipse. Lectio. iij.

Deide factū ē vt sernat⁹ in
columis ipe illesus pcede
ret ⁊ matrē redderet innocētē.
Deinde dum a valone castro si
mul cum stracidio ppinquo pu-
er adhuc scholis excurreret ma
ter vt ei⁹ hereditatē sibi acqui
reret de adolescētis fallitura ne
ce tractauit. ℟. Dū palpitātē
puer flebilis mr̄ sanādū offer
ret: extēsa vir dei dextera signo
crucis edito. Rediuiuū genitri
ci restituit filiū. ℣. Miseratus
mris pueri lachrimar facto si
gnaculo crucis. Rediuiuum.
Gloria. Rediui. In. ij. noc. ān.

Dū cibū fessus sumeret / flam-
ma fenum corripuit: rapta de
igne cucuma / restrixit mox in-
cendia. ps. Cū inuo. fo. j. ān. Fe
bre correptū distulit / splendore
vult⁹ rutilat: finē regi denūci-
at / seruū ꝟtute liberat. ℣. Ver
ba. f. ij. ān. Cecis vis⁹ refūdit:
mutor lingua soluit: surdis au
dit⁹ pandit: gressusqȝ claudis
reddit. ps. Dn̄e dn̄s. fo. ij. ℣⁹.
Amauit. Lectio quarta.

Que tēperatā potionē cū
in ampullulā condidit: vi
nū quoqȝ in alterā precipiens
puelle vt venientibus ambo-
bus: illi de vino: isti de malefi-
cio porrigeret. Sz ignorās mi-
nistra / ampullulā mutat pari-
ter ⁊ pocula. Vinūqȝ facto ger
mano: venenū autē dat strac
dio. ℟. Cūqȝ sanctus german⁹
in omnibus mādatis xpi anhe-
laret. Circūquaqȝ regiones vl
vrbes exhortationis grā perlu
strabat. ℣. Precepti euangeli
ci nō immemor. Euntes p vni
uersum mundū docete oēs gen
tes. Circūqȝ regio. lc. v.

Et dum insonti prepara-
batur interit⁹ auctor cadit in
laqueum. Quo mater eius co-
gnito: puellam increpat cū fle
tu extinxisse eam sibi filium.
Cui stracidio sollicite impenso
studio facto de ipsis maleficijs
vario: et si mors vitam non ab
stulit: tamen signū mortis in
fixit. ℟m. Dū patroni festa in
cantantur / discipulorum cor-

da letificat. Merito virtutum veneratio debite ipensa mgro. ℣. Preconia debite laudis pastori multiplicat: ꝯfert aũt gregi icremēta pfectuũ. Merito.

I Sic beatus germa Lc. vi. nus intra terni lustri spaciũ a beato agripino dyaconus instituitur ⁊ sequenti termino presbyter ordinat: dehinc a venerabili pontifice nectario abbas ad sctm̃ simphorianũ merito dign⁹ asciscit. ℟. In ꝯspectu potētiũ admirabilis fact⁹ est: et facies principũ mirabāt oēs. Ideo accepisti claritatem ⁊ virtutem a dño deo tuo. ℣. Minas iudicũ nõ timuisti: sed timuisti dñz iesum xpm. Ideo Gl'ia. Ideo. In. iij. noc. A. Orante sancto germano: cec⁹ lumē claud⁹ gressũ recepit. ps. Dñe qs ha. A. iiij. A. Beatus germanus bonũ op⁹ operat⁹ ē: q̄ p signũ crucis a demonio vexatos liberauit. ps. Dñe in virtute. Lo. vi. A. Oro te pr̄ ne me abire hic precipias: qꝛ per sanctum germanum sanitatis michi est pmissa recuperatio. ps. Dñi est terra. A. vij. ℣. Ora p nobis. L. vij.

A Eternum quib⁹ ille elemosynis pfusus extiterit illares vna testis est: cũ iam rebus reliquis pauperib⁹ erogatis: nec panis ipse resideret: quatinus fratres reficerēt̃ur. Qua de re insurgētibus aduersũ se illis retrudens se in cellulam amare fleuit et doluit. ℟.

Inter regē et sacerdotem expectabilis erat de pietate contentio dum sacerdos ditaretur regalibus thesauris. Et in regē accresceret gratia sacerdotis. ℣. Hoc enim tantummodo suum esse credidit quod egenus ⁊ pauper accepit. Et in regem.

S Equenti etiam Lec. viij. die cum annona destinauit plena: nichilominus carpēti vehicula ita videlicet vt exide monachi cum saturarentur cibo: terrerētur miraculo. ℟m. Miseratus doloribus regis ingreditur palatiuz febricitātis contemptus sui immemor: duz confitenti tribuit veniam. Deprecanti protinus confert medicinaz. ℣. De cuius contēptu rex pictulũ sustinuit: sensit cōtinuo de ꝯtractu medicinã. De.

Q Uadam etiam Lec. ix. vice dum cibũ fessus acciperet ingrediēte amando monacho in fenile cuz lumine carbone decidente: flamma fenuz corripuit et arida nutrimenta vorans ignis allambit. Cōcurrentibus autez reliquis nec tamen succurrentibus tardius ipse prosiliens rapta de foco cucuma: ascendit super fabricam concinans alleluya. Fundensq̃ paululũ aque in crucis imaginem restrinxit mox incendia Rñsoriũ. Beatissimus vir germanus pontifex summus: per supernam gratiaz diuina dās miracula: promissa famēs mu

nera. Vivit cum christo coronatus perenni gloria. ℣. Dilectus deo et hominib⁹ germanus eps terrena relinquēs et celestia petens. Vivit. Gloria. Vi. ps Te deū. fo. xlix. ℣. sacerdo. Invení. In laudibus antipho.

Beatissimi germani hodie solennitas veneranda recolitur xpianis pplis exhortatio. a. Dñi patroni festa instaurantur: discipulorum corda letificat veneratio pp̄esa magistro. a. Cūqz beatus german⁹ in oībus xpi mādatis anhelaret: circūquaqz regiones vel urbes exhortationis grā plustrabat. a. Ad beati germani sepulchrū egri veniūt et sanātur: ubi bñdicūt deū dicētes: bñdict⁹ es domine. an. Laudem⁹ dñm i beati antistitis germani meritis gloriosū ad sepulchrū eius egri veniūt et sanant. cpl. Ecce vir. hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Posui adiutoriū. an. Iste est german⁹ pontifex maxim⁹ q per supnā gratiam divina dans miracula pmissa sumēs mūera: vivit perēni gloria alleluya. ps. Bñdict⁹. fo. xlix. oro vts. Meo. carāni marty. a. Volo pater. ℣. Iustus ut palma. Oro vts. Ad ho. an. de laudi. Cetera sicut de uno confesso. epo. Ad vesp. sup psal. an. Laudemus. Cpm hy. et ℣. vts. an. Hic est aūt precipuus confessor christi germanus qui necdum matris alvo pcesserat: et iā virtute mūdo clarue

rat quē devoti exoremus: ut continuū nobis divine maiestatis imploret auxiliū alla al. p. Mgt. fo. xlix. oro vts. ¶ Nota q̄ si festū sancti germa. an̄ psch. eueni ita fiet in mimis vesp. sup ps an. Alleluya. scdm an. fe. cpm. Ecce sacerdos. ℟. Laudemus. Hymnus. Iste confessor. ℣ sᵒ. Ora pro nobis. Ad magt aña. Suscipiamus. Oratio. De⁹ q̄ es. vts. Eodē die fit memo. carāni per an. Filie hierusalez. Ad completo. vts. Ad matuti. invitat. Alleluya alleluya. ps. Venite. hy⁹. Iesu redēp. Sup tres primos ps an. Beat⁹ germanus. cū ceteris duabus. quacūqz aūt die eueñe. dicte tres ant. de primo noct ps et ℣. et tria prima ℟ia cantabuntur. et in fine. ℟. et āe. dicetur alla. et de tota legenda fiunt tres lec. ps. Te deū. fo. xlix. ℣. sacerdo. vts. In laud. an. Beatissi. ger. cū cete. sequen. Cpm hy⁹ ℣ l⁹ et oratio ut supra. Meo. carāni per an. Hic vir despiciens. Ad hor. an de laudi. Ad vesperas super ps an Laudem⁹. Cpm hy⁹ et ℣ s⁹. vts. in primis vesperis. Ad magt an. Hic eñ autem. Oro vts. Si aūt predictū festum ipso die ascen. eueñe. in crastino fiet. et in ulti. vespis ascen. fiet memo. fest. per ant. Suscipiamus. ℣⁹ Ora pro nobis. Oro De⁹ qui es. Si autē domi. infra octa. ascensio. euenerit ipso die fiet. et feria sc̄da

sequen. fiet de do. infra oct. hoc est. iij. lc. de expo. ad dictam do. ptinē. cū missa. Si aūt dictum fes. scti ger. vel aliud fes. ix. lc. die oct. ascē. eue. in crastino dif ferent ppter solē. oct. Octa. ꝯo terminantur ad. ix. Vesp. autē fient de fest. et ad compl. oro. Veritas. Si aūt in vi. vel ipso die pēthe. eue. festū pdictū fer. vij. prece. fiet sicut supra dictū est. ⁊ oct. ascen. terminabūt ad ix. Si ꝯo infra oct. ascē. vel in tribus diebꝰ roga. eue. ipo die fient. Et si infra oct. pēth. eue. trāsfe. vsq in fer. iij. sequē. eb do. q̄ fer. ij. eiusdē ebdo. debet fieri expositio de tpe: vt alibi infra inuenies vel etiā scdm ne cessitatē q̄ pōt ꝯtingere puenit. q: oportet iter fes. tri. ⁊ eucha. vnā expos. legere. Ideo si tunc ꝯtingat plura eē fes. ppt q̄ nō posset legi: oportet necessario fes. sancti ger. añ penthe. cele brari. Quere omnia supradicta folio precedenti. ¶ Sanctorum martyrum: cātij/cantiani/ ⁊ cā tianille: de ꝯmuni scdm tēpus in quo eue. Naz si tpe pascha. eue. fiet sicut de sanctis gordia no ⁊ epi. Si ꝯo post pēth. eue. fiet totū de cōmuni. vts. Oro.

Deꝰ inuictibilis fortitudo certantiū: adesto q̄s ppi tius nobis supplicātibꝰ vt qui hodierna die sanctorum martyrū tuorum cantij/cantiani/ ⁊ cātia nille gl'iosuz triūphū recolimꝰ eorum merit ⁊ pcibꝰ festis ange lorū perpetuis interesse merea mur. Per dnm. Mēo. petronil le ꝯgis per ant. Hec ꝯgo. ℣. Diffusa. Oratio. Exaudi. Le. i.

Beatissimos martyres cā tium/cātianū/ ⁊ cātianil lā legimus a pedagogo suo p tho de fide catholica fuisse do ctos: q̄ de genere anitiorum ab anitio qui de nobili familia ro manorum fuit. Lectio secunda.

Diocletiano rome īperan te: ⁊ maximiano ptibꝰ illi rici: carino quoq itra gallias bn̄ agēte erga xpianos: qui nō post multū tēpus defunctus ē. Post huius obitū sceleratissi mi diocletianus ⁊ maximianꝰ p oēs prouicias decreta posue rūt: vt vbi christiani inuenirēt si sacrificare cōtēnerent: diuer sis penis affligerent. Lec. iij.

Cumq his dictis beatissi mi martyres: cātius/can tianꝰ/ ⁊ cātianilla in vrbe roma na fuissent positi ꝯsilio habito cū beato ptho: vt iniquā euita rent sententiā: pdia sua in sub urbano posita sub specie visita tionis circuire decreuerūt. Qui eodē tpe in vrbē aq̄legensez re pedarunt: in qua tūc tpis non pua rura possidebāt. Sz q: lu mē in tenebris latē nō potuit: necesse erat vt eos dn̄s ad gl'iaz nois sui coronaret. Cete. sicut plrimorum mar. ¶ Scti nycome dis mar. iij. lc. d expōne. Si q̄s vult. q̄re i cōi vniꝰ m̄. oro.

Deus q̄ nos beati nycome

dis martyris tui meritis ⁊ iter cessione letificas: concede ppi cius: vt q̄ ei⁹ bñficia poscim⁹ dono tue grē ꝯsequamur. Per dñz. ℂ Marcellini ⁊ petri fiet iij. lect. Si ante penthe. euene. fiet sicut de sc̄tis gordia. ⁊ epi. Si vero post fiet totuz de ꝯmu ni excepta oꝛone ⁊ legenda.

Deus q̄ nos annua beatorum martyꝝ tuorū mar cellini et petri solēnitate letifi cas presta q̄s: vt quoꝝ gaude mus meritis: prouocemur exē plis. Per dñm. Lectio prima.

Actū est cū separati eēnt in custodijs marcellinus p̄sbyter nudus in vitris acutis mitteret. Petr⁹ vero exorcista ī ferro ⁊ cyppo. Apparuit autē angel⁹ dñi marcellino presby tero orāte nudo ⁊ iduit eū vesti mēt{ suis et dicit ei seq̄re me.

Et dū seq̄ret angelū L.ij. dñi marcellinus presbit ingressus ē cū eo vbi petrus ex orcista erat in cyppo ⁊ ferro ⁊ hunc absoluit: ⁊ dixit ad eos. se quimini me. Et dum sequerēt euz peruenerunt ad domum in qua erāt omnes qui baptizati fuerant: ⁊ erant omnes vnani miter orantes. Lectio tertia.

Quib⁹ dixit angelus dñi vt per dies septē ꝯforta rēt ppl'z dñi q̄ p eos crediderat ⁊ post dies septē ostēderēt se vi cario seuero. Cūq; vicari⁹ oia q̄ gesta fuerāt cognouisset: iuss it eos duci in siluam nigram: q̄ hodie ī honore sanctoꝝ silua candida appellat: ⁊ in eadē am bos parit iussit decollari. Cete. de cōi plurimoꝝ mar. ℂ San ctoꝝ ꝯfessoꝝ medardi ⁊ gildar di si fiāt vesp. de ipis ad mḡt. a. Sint lumbi. oꝛo. Deus q̄ nos sanctoꝝ. quere in cōi plurimo rum confessorum. Lectio. i.

Inter multa et p̄clara btī medardi miracula / hoc nō pretereatur: q quidā tursio no mine demonij grauiter oppres sus infestatiōe curari meruit expresso viri signaculo. Le. ij.

Sed cum iā multis modis virtutuz fulgeret studijs famaq; ei⁹ p diuersa orbis spa cia (gratia crescente) p̄celleret defuncto vermandensiū vrbis pontifice: in eius locū sacratur episcopus. Lectio. iij.

Obtinuit ingiter diabolo preliante calūniam: sed perue nit victor meritis ad coronam Tunc beatissimus pōtifex me dardus membroꝝ compage p tensa longe vite defessus: spi ritū requiē deprecat⁹ admisit. Cetera de ꝯmuni plurimoꝝ cō fessorum. ℂ Sanctorum mar tyrū primi et feliciani. Oꝛo.

Fac nos q̄s dñe sanctorū martyꝝ tuorum primi et feliciani semper facta sectari: eorūq; suffragijs ꝓtectiōis tue dona sentire. Per. Lec. j.

Diocletianus ⁊ maximia nus primū et felicianum viros in dño perdurantes ius

serunt militibus vt inquirerēt
eos. Cōprehensi a militibus:
duxerunt eos ad imperatores et
tradiderūt pmotho p̄sidi. R. ij.

ET sedēs p̄ses pro tribunā
li iussit dimitti duos leo-
nes & duos vrsos. Cūq̄ dimissi
fuissent: cucurrerūt ad pedes sā
ctorū: & deposita oi seuitia q̄si
agni blādiētes effecti sūt. R. iij.

VIdēs autē preses q̄ multi
credebant p eos in dn̄m:
iussit eos mortalē subire sentē-
tiam. Cūq̄ eiecti fuissent extra
emphiteatrū ibidem sūt decol
lati. ¶ De scō lāderico epo et
ɔfessore. totū de cōi vni⁹ ɔfesso
ris epi. Oro. Exaudi dn̄e pre.
quere in cōmuni. Lec. prima.

SAnctus ac beatissim⁹ lā-
dericus vrbis parisiensis
antistes: q̄ castitatis pollebat vi
gore: quicūq̄ abstinētie gloria
batur angustijs: omniū ciuium
in deū prouocauit affectū. Qui
pontificis administratione ful
gebat: p̄es discipulos reliquit
sui sacerdotij successores. R. ij.

BEne & ɔgrue in hac die (q̄
nobis ad recolendum p̄ris
nr̄i landerici transitū exultabi
lis redit) psalmi versiculū decā
tem⁹. In memoria eterna erit
iustus. Digne etenī i memoriā
vertitur hominū: q̄ ad gaudiū
transijt angelorū. Lectio. iij.

QVi iam gr̄a xp̄i clarifica
t⁹ inuenit,: qui mūdi gra
tiā nō q̄siuit: canēs illud qđ di
cit sermo diuinus. Ne lauda-
ueris hominem in vita sua: tā
q̄ si diceret: lauda post vitam
magnifica post ɔsummationē.
Beati autē p̄ris nr̄i merita i tu
to posita securi magnificem⁹:
q̄ contra oēs aduersarios scu-
tū timoris dei tandiu infatiga
biliter tenuit donec ad victoriā
perueniret. Lectio quarta.

QVātis ille cecis a via ve
ritatis errātib⁹ amissum
reddidit visū & illū q̄ xp̄s vide
reparauit intuitū. Quātorū au
rib⁹ surdis & infidelitatis obscu
ratiōe dānatis ad pcipiendum
mādata p̄ciosum īfudit auditū
vt vocati a deo miam respōde-
ret per obedientiā: proferre at-
q̄ expedire vt dignū est nō pōt
pauperculus sermo. Lec. v.

SVmme nāq̄ alacritatis
instantia fuit btūs lāderi
cus & cultor aiarū cupiditates
resecās: iras ɔprimēs malicias
extirpās. His magis vir ille tē
porib⁹ necessari⁹ fuit: q̄b⁹ tāta
iniq̄tas sūptis q̄tidie deficiēte
iusticia virib⁹ conualescebat.

ET q̄dē i hac pegri- (R. vj.
natione & auiditate i illa
eterna patria conuersat⁹ ē. Qui
huic mūdo crucifix⁹ ac mortu⁹
quicquid laborauit de actiua:
ad illam vitam trāstulit. Lc. vij.

ET quasi bonus ratiocina
tor: velut ad centuplum
manum semper porrigens de
sinistra transiuit ad dexteram:
et in celo reposuit sudores su-
os. Illius igitur inquantum

possimus vestigiis insequamur
quibus per illam minus arta3
viam ad celi amplam festinãs
q̃ eũ seq̃remur ostẽdit. lc.viij.
IDeo enĩ per illũ huic ter=
re nr̃e aptũ reformemur
exemplũ ⁊ animaꝝ nr̃arum fa
cies ad eũ respiciẽtes tanq̃ ad
speculum componamus: ⁊ qua
si boni filij similitudinẽ patris
excolamus in nobis. Lec.ix.
ET nos quoq̃ ab hoc seculo
migraturos patronꝰ nr̃ i
sedẽ suam ⁊ in sinu3 suũ velut
abrahã peculiares accipiat ⁊ in
illo die incolumes oues suas le
tus pastor agnoscat: ipso adiu
uãte qui viuit ⁊ regnat in secu
la seculoꝝ amẽ. Tu aũt. Cete.
sicut de vno confessore episco=
po. ¶ No. q̃ si fest. sancti lande
rici die octa. ascen. aut sabba.
ante penthe. eue. fer. iiij. pced.
fiet fest. ⁊ in primis vespe. sup
pos dr̃ añ. Eleuatis manibus.
⁊ mutabitur ad cpm. ⁊ exinde
fiet de dicto fest. nec fit memo.
de ascen. sed dictũ fe. termina
bit ad. ix. ppt octa. ascensio. ⁊
tunc de predic. ix. lec. fient tres.
residuum fiet de cõi vnius con
fessoris epi. Si vero aliqua die
octa. sacramenti eue. ipsa die
fiet. Fer. añt. vj. scilic3 i crasti
no octa. ascensio. fiet fes. sancti
barnabe apli. Oct. vero termi
nabunt ad. ix. ⁊ fiet ad vespe.
sicut de apostolis philippo et
iacobo. Ad magt aña Tradẽt
Oratio Quesumꝰ omnipotẽs
deus. Completo. de ascen. cum
orõne Ueritas. In matutinis
inuit. hyꝰ añ super pos psꝰ et
añ te laudi. et hymnus ⁊ psꝰ.
sicut in fes. sancti iohannis añ
portam latinam. Legenda que
sic icipit. Eo tempore. Cetera
sicut de vno apostolo. Ad bñdi
ctus añ. Uos q̃ secuti. Ad ho.
et ad vlti. ves. vts. de sancto io
hãne. Ad magnificat ã. In re
generatione. Oratio vt supra.
¶ Notandu3 est q̃ si festũ san
cti barnabe apostoli post penthe
costẽ euenerit ad primas vespe
ras dicenẽ super psalmos añe.
de communi Beati pacifici. cũ
ceteris. Capitulu3 Ibant apo
stoli. Rm. Ciues apostolorum.
Vꝰ ⁊c. vt supra Oratio.
QUesumus omnipotens
deꝰ: vt beatꝰ barnabas aposto
lus tuũ pro nobis imploret au
xiliũ: vt a nr̃is reatibus absolu
ti: a cũctis etiã periculis erua=
mur. Per d̃. ¶ De sancto bar
naba apostolo. Lectio prima.
EO tẽpore quo sancta eccle
sia gra3 spũs sancti susce
pit: tertio videlicet post dñi pas
sionem anno: cũ paulo aplo ad
apostolatus celsitudinẽ ⁊ predi
cationem diuinitus electus est
beatus barnabas: vocãte illos
eodem spũ sancto atq̃ dicente.
Segregate michi barnabam ⁊
saulum in opus ad quod assum
psi eos. Lectio secunda.
ISte est barnabas ille san
ctissimꝰ qui ⁊ ioseph: vnꝰ

de septuagita duob⁹ discipulis dñi salvatoris q̄ scōm nois sui presagiū tali noie vocitat⁹ est. nam barnabas hebraice: latine fili⁹ ꝯsolationis dr̄. Lec.iii.

Communiter aūt cū sctis apostolis degebat ꝛ consolationē maximā prebebat inter eos videlicet quib⁹ erat cor vnum ꝛ anima vna. Lec.iiii.

Quia nec quisq̄ eorum q̄ possidebat aliquid suū esse dicebat: sed erant illis oīa cōia. Quotquot aūt possessores agrorū ac domorū erāt vendentes afferebant precia eorū: ꝛ ponebāt añ pedes aplōrū. Lec.v.

Joseph aūt q̄ cognominatus ē barnabas ab aplīs qđ est filius ꝯsolatiōis: leuites cyprius gñe cū haberet agruz vēdidit illū ꝛ attulit p̄ciū et posuit ante pedes apostolorū. L.vi.

Postmodū vero cū beatus paulus cōuersus esset ad fidei grām eodē scđo anno quo dñs passus est ꝛ resurrexit iste beatissimus barnabas i ipo initio fidei eius illū apprehendere dign⁹ fuit ꝛ pducere ad apostolos: ꝛ narrauit illis quō in via vidisset dñm: ꝛ q̄ locutus ē ei: ꝛ quomodo in damasco fiducialiter egerit in noīe domini iesu christi. Lectio septima.

Peruenit aūt sermo ad aures ecclesie que erat hierosolymis super istis: ꝛ miserūt barnabā antiochiā. Qui cuz venisset ꝛ vidisset gratiā dei gauis⁹ est et hortabatur omnes manere in domino: q̄ erat vir bon⁹ ꝛ plenus spiritu sancto ꝛ fide: ꝛ apposita ē multa turba dño.

Barnabas aūt et Lec. viii. saulus reuersi sūt ab hierosolymis expleto ministerio: assūpto iohāne q̄ cognominatus est marcus. Erāt aūt in ecclesia q̄ erat antiochie pphete ꝛ doctores in q̄bus barnabas ꝛ saulus erāt. Ministrantib⁹ aūt illis dño ꝛ ieiunātib⁹ dixit spiritus sctūs. Segregate michi barnabā ꝛ saulū in opus ad qđ assumpsi eos. Lec.ix.

Ecce btō barnaba apostolo tā magnifica dona tribuit diuina grā p digno munere: qui antiquum hostem rite prostrauit: scilicet vt spūs almific⁹ eū deuote vocaret: mitteretq̄ ad populū celestia dicta ferentez.

Cetera sicut de vno apostolo. quere in communi. In vlt. vesp. super psalmos ān. Jurauit. cū cete. si fiat post penthe. et si añ fiat: fiet vt supra dixim⁹ de beato iohanne ante portā latinam. Cpm hy⁹ ꝛ ꝟ⁹ vtš. i aliis vesp. Ad mḡt ān. In regeneratiōe. Oratio vtš. ¶ Itez et si aliquo casu. fest. sancti landerici ipso die pēthec. euene. fiet fer. vi. preceden. modo quo sequitur. Jtē octa. ascen. in vlti. vesp. post orationez fiet memoria de sancto landerico per ān. Confessor dñi. ꝟ. Justuz de. oro. Exaudi dñe preces. Completo. vtš. de

ascen. In matut. Inuita. Alla alla. ps. Venite. hy⁹. Jesu redem ptor. In noc. A. Alla alla alla. pi. Beat⁹ vir. fo. j. Quare fre. fo. j. Dne quid multi. fo. j. ℣⁹. Justum deduxit. De tota legen da fiant tres lec. ℟. j. Euge ser ne. ij. Ecce sacerdos. iij. Jura= nit. et in fine ℟ nsorū dicetur alla. ps. Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sa= cerd. Inueni. In laud. A. Alla. sicut infra inuenies in festo in uētionis sctōꝝ mar. dionysij. Cpm hy⁹ ℣⁹ et ad bndict⁹ an. sicut de vno ꝯfes. epo. Oro vts. Hore sicut vnius confesso. epi. Ad vlti. ves. sup ps an. Alla. scd; an. fes. ad diē perti. Si fi= at ante pētheco. vts. Et si fiat post: sup ps dicit an. Serue bone. Cpz hymn⁹ et ℣⁹ vts in aliis ves. Ad magt an. O ꝑs ve nerādus. Oro vts. Et ad cōple to. vts. Si aūt aliqua istaꝝ fe= stiuitatū in octa. pēthe. eue. dif feretur vsq; in sequē. ebdo. vel peueniret vt supra dictū est de sctō germano: et. iij. fes. fiet si cut de vno cōfess. epo. vel de vno aplo sicut i cōi sctōꝝ inuenies excepta legēda. Nota etiā q si infra octa. sctī sacri aliqd fest. dupl. vel semid. vel. ix. lec. eue. non obstāte q dicte octa. sint so lēnes / de fest. fiet cū cantu so= lēni rōne octa. et mēo. tm sanc= cti sacri in matut. et in vespis vt moris ē. Quodcūq; aūt fes. die octa. eucha. eue. transferet etiā si fuerit festū sancti bapti= be: exceptis festis sancti iohan nis baptiste: visita. beate ma. et apostoloꝝum petri et pauli.

¶ Sctōꝝ mar. basilidis cirini et naboris fiet totū de cōi plu. mar. exce. orone et legēda. Oro.

Sanctoꝝ martyꝝū tuoꝝ basilidis/cirini/ naboris nazarijq; celsi q̄s dne natalicia nobis votiua resplēdeāt: et qd illis contulit excellētia sempi= terna / fructus nre deuotionis accrescat. Per dnm. Lectio. j.

Sanctus nazari⁹ spū sctō replet⁹ predicabat dnz ie sum xpm cū patre; spū sancto vnū deū coli: nō idola manufa cta. Audiēs quidā ex satelliti= bus neronis ad eū reuelationē detulit: q predict⁹ nazari⁹ sua predicatione cōuerteret homi= num turbas. Lectio. ij.

Qui misit deutonem com item suū cū militib⁹ ad perqui rēdum sanctū nazariū. Qui cū ad ciuitatem ebrudunēsem p= uenisset / inuenit sanctū naza= rium edificātem oratoꝛium: et cū eo duos iuuenes geruasiū et prothasiū et infātem celsum noie lapides porrigētem. ℟. iij.

Deuto ait. Operarie tu ne es nazarius qui christū predicas? Ille respondit. Ego sum nazari⁹. Dixit ad eū deu to. Nūqd et hi iuuenes christia ni sunt? Sctūs nazari⁹ dixit. Christiani sunt. Et statim eos vinctos perduxerūt ad neronē.

¶ De sancto basilio cōfessore

et epo ad vesp. an. Similabo. chete. Cetera sicut de vno cfes. epo semidu. Oro. Exaudi dñe prec. Memo. ruffi et valerij mar. an. Istoꝝ est em. ℣. Letamini. Or. Deus q̄ nos cō. Ore i cōi. Ad matut. de cōfes. Inuitat. hym. an. ps ℣ et ℟. vt infra in cōi sctoꝝ inuenies. Lectio. j.

Basilius itaqꝫ solus vt sic dicā in terra equalē et decentem ostēdit vitam: operibꝰ et verbis diuina sapiētia vitā componēs: oia xpo dās scilicet aiam et corpus: necnon et manꝰ quibus gētilem erroꝛem sicut aranee telam dirupit. Lec. ij.

Hic septennis factꝰ datur a genitoꝛibꝰ litteris. Uacans aūt doctrinis quinquēnio fructū acquisiuit: multāqꝫ philosophalem disciplinam dulcedini nature. Lectio iij.

Deinde relinquens patriā (capadocꝰ aūt erat natione) apprehēdit matrē ꝓ boꝝ athenas castitate etiā et multa absinētia decoratꝰ: adijt preceptoꝛem grecoꝝ sapiētie eubolum: et sic seipm dedit doctrinis ꝯmirādus etiā et magistris. Le. iiij.

Facti sūt ei cōscholastici gregoꝛius et nazarius. Postea factꝰ est eps q̄ aplice sedis gubernacula duoꝝ et decem annoꝝ curriculo gubernauit. Julianus etiā a paruo chꝛistianus atqꝫ libanius. Lectio. v.

Is aūt ab oibꝰ vir admirādus posuit in coꝛde suo nichil sumere panis ac vini donec superna ꝓuidētia intellexerit diuine sapiētie archana. L. vj.

Moꝛans quoqꝫ in doctrinis quiqꝫ et decē annis: oēmqꝫ grecalē philosophiā percurrēs in fine astronomiā ac optima queqꝫ colligēs et nullatenꝰ inuenire valēs ꝓ ipsa oim creatoꝛē in vna noctium hoꝛa vigilante eo diuinitus quidā splēdoꝛ fidei accēdit eū perlustrās totiꝰ religionis scripturam. Lec. vij.

Surgēs ergo abijt in egyptum. Et accedēs vni archimādritarum poꝛphirio noīe supplicauit dari sibi libꝛos sacros ad cōpꝛehēsionem diuinoꝛum dogmatū. Qd cōsecutus māsit ibi delectās meditationi diuinoꝝ sermonum: et aqua ac herbis se enutriens. Lec. viij.

Annuali vero tpe ibidem cōmoꝛās et verbū fidei cōsiderās ꝑmāsit scrutās veritatis sermonē. Sicqꝫ postulauit se dimitti vt iret hierosolymā oꝛatiōis gratia: et que ibi sunt videret dñi miracula. Idē aūt sic oꝛans dimisit eum. Lec. ix.

Ueniens itaqꝫ vbi grecoꝝ philosophiam didicit: cepit persuadere multis philosophis et multitudini gentilium atqꝫ offerre chꝛisto: ostēdens eis viam salutis. Cetera sicut de vno confessoꝛe. Memoꝛia sanctoꝛum mar. ruffi et valerij per an. Sāguis. ℣. Justoꝛum aīe. Oratio. Deus q̄ nos concedis.

Si dnica fuerit ad pcessio. R. Sācte basili. ¶ Sctoꝝ mart. viti et modesti atqꝫ crescentie.

P Ā ecclesie tue dñe Oro. qs sanctis tuis vito et modesto atqꝫ crescētia intercedēti bus supba non sapere: sed tibi placita humilitate pficere: vt proterua despiciēs quecūqꝫ ma fura sunt libera exerceat chari tate. Per dñz. De ipsis ad ma tutinas sequitur Lectio pma.

M Aximian⁹ imperator pre cepit militib⁹ suis vt ca tastas prepararēt atqꝫ i eis p tinus sctōꝝ extēta corpora dira ambitione torquerēt. Lect.ii.

D Vmqꝫ in eis beati mar tyres vitus et modestus et crescētia mulier immaniter torquerētur: veniēs beatus vi tus (ne mulieris constātia tur baretur) vexātib⁹ eā militib⁹/ voce magna clamauit. Parci te o miseri iam decrepite anni: vt quid eā tā seuiter et pertina citer torquetis insontē. Le.iii.

T Vnc beat⁹ vitus erectis ad celū manibus precem fudit dño mēte letissima dicēs Dñe rex oīm qui in te creden tes custodis: atqꝫ pro te certan tibus coronam perēnitatis lar giris: respice aīas nr̄as in tua pace beata: nosqꝫ ad te venire deuicto dyabolo iube. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyrum.

¶ De sctis martyrib⁹ ferreo lo et ferrutione. Ad vespas su per ps ān. Corpora sanctoꝝ. cum cetis seq. Cpm. Sācti et iu sti. R. Cōcede. hy⁹. Sāctoꝝ me ritis. ℣⁹ Letamini. Ad magt ān Fulgebūt. Oratio. De⁹ qui nos concedis. quere totū in cōi pluri. mar. Meōria cirici et iuli te. ān. Istoꝝ. ℣. Exultēt. Oro.

O Mīps sempiterne de⁹ qui sancto cirico et iulite mrī ei⁹ vna cū sotijs eoꝝ in passio ne largit⁹ est: vt oia tormēta penarum susciperēt pietatem et miam tuā suppliciter depca nur: vt dum eoꝝ gl'iosam pas sionem colim⁹/ pacem et securi tatem et pctōꝝ veniā consequa mur. Per. In mat. Inuit et c. sicut pluri. marty. Lectio. j.

E Odem tēpore quo summ⁹ sacerdos et martyr ecclesie lugdunensis sanctus ireneus epūs xpi lumen eternum et splē dorem iusticie publice sua pre dicatione in gallijs daret: et assidue verbum dñi nostri iesu christi gētibus declararet san ctum ferreolum presbyterum et ferrutionem dyaconū ad be suncensem ciuitatem: vt vere fundamentum fortissimum ad fundādam supra petram chri sti ecclesiam misit. Lectio. ii.

T Vnc quidā vir claudius noīe ex predicta ciuitate ad cornelīū ducem exercit⁹ au reliani imperatoris valētiam veniens: de ferreolo et ferrutio ne narrare cepit dicens. Sunt nonnulli in ciuitate nostra per quos iam medi⁹ populus a no

stre religiosis cultu auersus est et colunt deum qui ab hominibus crucifixus est: etiam ancillam vestram coniugem meam seductam christianam fecerunt. Lectio. iii.

Quo audito cornelius ait. O inuictissimi dii: vt quid virtutes vestre ad nichilum rediguntur: vt iam nullus locus sit vbi despectio vestra pro huius christianitatis titulum non subleuetur? Lect. iiii.

Et quod claudi agamus/ si diis patrum nostrorum non succurrimus pene omnis terra se ad christum tradere habet. Accipe litteras accede ad locum et huius legis doctores diuersis penis interfice vt ceteri metum habeant. Lec. v.

Tunc claudius respondens ait Quod dictis iubes: factis probabo. Et acceptis litteris nequissimi cornelii besuncensem ingreditur vrbem: ac sanctum ferreolum presbyterum et ferrutionem dyaconem corripi precepit. Qui in cripta parua latebram fouebant: sed christum publice populis predicabant. Lect. vi.

Quibus comprehensis ait. Sacratissimorum principum precepta censuerunt quod aut sacrificetis diis aut diuersis modis vos interficiant penis: vt ceteri metum habeant. Sed si sacrificare diis nostris volueritis ex erario publico renumeratos vos largissime incolumes abire dimittam. Lectio. vii.

Tunc ferreolus & ferrutio aspicientes in celum vexillo crucis in fronte affixo dixerunt. Ecce nos paratos: quod tibi pater tuus dyabolus dictauerit facias nos autem in nomine domini nostri iesu christi semper speramus. Et quia nos diuersis penis & cruciatibus affligitis/ ipsum redemptorem & reparatorem vite nostre in illo credentes cum christo semper erimus. Nam pecunia tua tecum sit in perditionem: nobis autem sufficit vnum deum colere. Lectio. viii.

Claudius vero sanctos martyres ferreolum & ferrutionem ad trocheas extendi & cum flagellis cedi iussit. et cum flagellarentur nichil doloris sentiebant. Sed qui semper protegit suos dum carnali pena pati viderentur angelicum habitum et virtutem terribilem in vultibus demonstrabant. Quod videntes populi mirabantur. Lectio nona.

Deinde reclusos in carcere in crastino eos sibi presentari iussit: et ait. Sacrificabitis diis an non? Ferreolus & ferrutio dixerunt. Non sacrificabimus: sed nec a bona christi confessione recedere optamus. Cetera de communi. Memoria cirici & iulite per antiphonam. Exultabunt sancti. Versus. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. Responsorium. Et meruerunt habere coronas perpetuas. Oratio vt s. In vltimis vesperis fit memoria auiti abbatis. Antiphona. Sanctissime. Versus. Iustum deduxit. Oratio. Intercessio.

De sancto auito abba. Le. i.

POstq̃ infantie rudimēta beatus auitus transijt ad micíacēsis monasterij cōgregationem deuot⁹ ilico cōuolauit. Depositaq; coma / monachi p̄fessionem suscepit. Lectio.ij.

AT vbi imperio abbatis in omnibus pura simplicitas obediret inuidia circūfusi fatuum inuocantes: illū vt brutū sepius monachi detrahebant. tū ei mos erat vt partem ciborum suoꝝ furtim egētib⁹ cōsignaret: eos deniq; exutus sepius & veste cōtegeret. Lec.iij.

SEd vt in eo abbas celeste lumen resperit clam eū diligere cepit: cellulāq; ei extra vestibulum monasterij eminus semote cōstruxerat ne ieiuniorum aut vigiliaꝝ assiduitas a fratrib⁹ iactātie traderetur. Cetera sicut vnius abbatis.

¶ De sctis mar. marco & marcelliano sup mgt aн. Clarissimis quottidie viris marcelliano & marco suadebat seculi blādimēta respuere & momētanea tormētoꝝ genera non timere. ps. Magnificat. f. xliij. Oratio.

PResta q̄s o͞ps de⁹: vt qui sctoꝝ martyꝝ tuoꝝ marci & marcelliani natalicia colimus: a cūctis malis imminētibus eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. Per d. Mē. fortunati epi et cōfes. per aн. Similabo. ℣. Iustū dedu. Oro. Da q̄s. Mē. marine virgis p aн. Hec ℣go. ℣. Diffusa est gra. Or. Exaudi nos deus. &c. Lectio prima.

TEnti marcellian⁹ et marcus & ambo ligati ad stipitem in pedib⁹ acutos clauos acceperūt. Quib⁹ dicebat insanissim⁹ fabian⁹. Tādiu stabitis fixi plantis q̄diu dijs exhibeatis debitū officium. Lec.ij.

TUnc ambo fratres in vno ligno cōfixi psallebāt dicētes. Ecce q̄ bonū et q̄ iocūdū habitare fratres in vnū. Dixit eis fabian⁹. Infelices & miseri deponite amentiam & liberate vosmetipsos a cruciatib⁹ imminentibus super vos. Lect.iij.

COmq; trāsisset vna dies et vna nox: et illi in psalmis & hymnis perseuerassent: iussit ambos eos vbi stabāt lanceis per latera verberari: et sic ipsi per martyrij gloriam ad sydera regna migrauerunt. Cetera de cōi plu. mar. &. Sebastianus dixit marcelliano et marco: non vos seducāt blādimēta mulieꝝ. ps Bn⁹. fo. xlix. Oro vts. Mē. fortunati p aн. Serue bone. ℣. Posui adiuto. Oro vts. Mē. marine virgis p aн. Veni spōsa. ℣. Elegit eā deus. Oro. Exaudi nos deus. Ad horas vts. cū ppria orone. Cetera oīa de cōi pluri. mart. et terminat' festum ad nonam

¶ De sancto geruasio et pthasio ad vs̄ aн sec. Residuum de cōi plu. mar. p̄ter aн. Isti sunt āgelica solidati claritate martyres incliti gernasi⁹ et ptha

tius q̃x germanitas a xp̃o iter
immania fuit fulcita tormẽta
oẽs precamur vt eorum intercel=
sione ad dñm sublevemur. hs.
Magnificat. fo. clix. Oratio.

DEus qui nos annua san=
ctorum martyrum tuorum ger=
uasij et prothasij solẽnitate leti
ficas: cõcede propicius: vt quo
rum gaudemus meritis accen
damur exẽplis. Per dñm no.
Inuit. hy⁹ et cetera de cõi. Le. j.

INtelligens sanctus naza
rius que acta fuerunt re=
tulit sanctis geruasio et pro=
thasio dicens eis. Cras missu=
rus est nero / et educet vos de
hoc carcere. Lectio secunda.

POstera vero die sedẽs ne
ro furens et estuans tur=
pis visu iussit sibi offerri san=
ctos nazarium / geruasium et
prothasium. Lectio tertia.

CUmqz statuissent eos mi
nistri ante tribunal nero
nis / tenebre facte sunt sup fa=
ciem neronis: et sctõrum facies
vise sunt sicut sol. Lectio. iiij.

ADmirãtes ministri dixe=
rũt. Dij nostri obscurauerunt
cesarem: et deus christia=
norum illuminauit eos. Lect. v.

REplet⁹ ira nero dixit. Ma
lefici ꝓpter vos sum tẽpe
statem passus a dijs meis: et in
curri ferarum rabiem. Le. vj.

SAnctus nazarius dixit.
Dij vr̃i semp in tẽpesta=
te sunt et amaritudie. Fere enim
meliores dijs vr̃is sunt. L. vij.

ACcẽsus ira nero dixit. Re
moueatur hic nepharius
ne aures nostre diutius conui=
tijs exasperentur. Lect. viij.

MIsit nero ad anolinũ scri
bens ei. Cõcide colla eorum
id est nazarij malefici geruasij
et ꝓthasij et celsũ pueri: eorumqz
carnes expone auibus et feris:
nec ossa qescere patiaris. L. ix.

CUmqz eos anolinus publi
ce vellet occidere fact⁹ est
tumult⁹ populi grauis: qz oẽs
venerabãtur eos ꝓpter virtu=
tes quas assidue faciebant. Re
ceptiqz in ergastulo occulte in
terẽpti sunt. Cetera de communi.

¶ De sancto leufredo abbate.
Ad vesperas sup ps añe fer.
Cpm hy⁹ et ℣ sus de cõi vnius
abbatis. Oratio. Intercessio.
Ad matut. Inuit. Vnũ deum.
Hy⁹ añe ps ℣ sus et Resp de cõi
vni⁹ abbatis vtꝫ. Lectio pma.

BEatus vir leufred⁹ infra
gallias pago ebroicẽsi ex=
ortus est sanguinis nobilitate
conspicuus: parẽtibus christia=
nissimis natus. Lectio scda.

HIc ab adolescentia sua cũ
in vana huius mundi glo
ria se exercere posset: totã mi=
litiam suam dñe vero regi de=
nouit / magis cupiens pauper
xp̃m ipse nud⁹ sequi q̃ diuitijs
seculi vestit⁹ ad tps sicut flos
feni florere. Lectio tertia.

MOx ergo adhuc diuino spi
ritu tactus estuabat aio
assidue parentes deprecans vt

accessum posset habere ad aliquē locū vbi exercitia litterarū in scholis inueniretur. Le.iiii.

POstq̄ itaq̄ obtinuit quod poscebat ad suburbanum prefate ciuitatis tetendit: vbi venerādus cōfessor xpi taurin⁹ p̄sul quodā einsdē loci redescit.

VT autē magistrum Le.v. repperit qui sibi operam in litterarū eruditione impēderet: cū documēto ligne morūq̄ probitate cepit alios anteire.

INterea dum ibidem diuti⁹ moraretur/ parentes quos reliquerat absentiam ei⁹ grauiter ferētes: et in extremis regionib⁹ ad aliquā heremi vastitatem profugisse credētes mox ceperūt circuire loca diuersa si forsitan eū alicubi reperire possent. Lec.vii.

ET cum dies et noctes inquirēdo eū agerent in memorato loco inuētus est. Cūq̄ ei vehemētius instarēt: vt parētum dolorem reuersione sua debuisset reuelare euangelica voce respondit. Nemo inquit mittens manum suam ad aratrum ⁊ respiciens retro aptus est regno dei. Lectio.viii.

TAli ac tāto pōdere dictorum victi parentes cū resistere non possent: in pposito suo eū manere passi sunt. Lectio.ix.

MAtutinorū igitur synaxi peracta cū fratrib⁹ exitū suū sacramentorū perceptione muniuit: et inter verba oratio nis ⁊ deprecationis vale dicēs fratrib⁹ vltimū diem clausit. Cetera sicut de vno abba. Si vo. fuc. in reditu pcess. R. Sit lubi.

¶ Paulini epi ⁊ cōfes. totū de cōi vni⁹ confes. epi. et fient. iii. lec. de seq. legēda. Lectio p̄ma.

DUm senectium vnādalorum tpe fuisset italia in cāpanie ptib⁹ depopulata/ multisq̄ de hac terra in affricana regiōe trāsductis: vir dn̄i paulinus cūcta que ad epi vsum habere potuit/ captiuis indigētibusq̄ largitus est. Lectio.ii.

COmq̄ iam nichil oīno superesset qd̄ petētib⁹ dare potuisset: quodam die quedam vidua aduenit que a regis vnādalorum genero suum filium in captiuitatem fuisse ductum perhibuit atq̄ viro dei preciū eius postulauit: si forte dominus illius hoc dignaretur accipere/ et hunc concederet ad propria remeare. Lectio tertia.

SEd vir dei magnopere petenti femine qd̄ dare potuisset inquirēs nichil apud se aliud nisi se inuenit: petentiq̄ femine respondit dicens. Mulier/ quid possim dare non habeo: sed memetipsum tolle: me seruum viri tui profitere esse: atq̄ vt filium tuum recipias: me vice illi⁹ in seruitium trade. ¶ In vigilia sancti Johannis baptiste. Ad matutinas totum de tempore: exceptis lectionibus. Lectio prima.

Initium. Secūdum Lucam. j. Fuit in diebus herodis regis iudee sacerdos quidā noīe zacharias de vice abya: et uxor illi⁹ de filiab⁹ aaron ꝛ nomen ei⁹ elizabeth. Et reliqua. Omē. ve. be. pbr̄i de eadem lec. Uēturus i carne dn̄s ac redēptor noster multos dispēsationis sue testes premisit ꝛ nūcios ꝙ diuersis tēporib⁹ ex diuersis israelitice plebis tribub⁹ orti: nō diuersa fide sed vno eodēq₃ p oīa sensu eiusdē incarnationis ei⁹ mysteriū ꝑphetādo precinerēt. Ꝛ'ia de tēpore. Lec. ij. Horum vltim⁹ ꝛ quasi limes quidā legis ꝛ euāgelij figure ꝛ veritatis iohānes apparuit: dn̄o attestante ꝙ ait. Lex et ꝑphete vsq₃ ad iohānē ex eo regnū dei euāgelizatur. Le. iij. Unde etiā plusq₃ ꝑpheta dictus est: q₂ quem ceteri a longe ꝑphetādo solū predixerāt: ille ꝛ primo vēturū ꝑphetādo signauit: et mox venientē ostēdēdo demōstrauit. Qui certe gr̄a dispensationis non solū parētib⁹ iustis nat⁹ est: sed ꝛ de pōtificali stirpe nat⁹ asseritur. Cetera de tpe. Si vigi. scti iohānis bapt. die dn̄ica eue. fient vj. lec. de libro regū. vij. ꝛ viij. de expōne ad vo. perti. ix. vero de expositione vigilie sine titu. Si vero aliqua die infra octa. sucha. euene. totū fiet de octa. excepta vlti. lec. que erit de predicta expos. que legitur sine titulo. Missa aūt p̄ncipalis erit de vigilia. ¶ In vigi. sancti iohānis bap. Ad vs̄ sup ps fer. An. Qui vult venire. de cōi vni⁹ martyris. Capitulum. Audite insule ꝛ attendite populi de longe: dn̄s ab vtero vocauit me de vētre mr̄is mee recordatus est noīs mei. Deo gr̄as. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viam dn̄o preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohānes. Qui. Glia. Prepa. Hy⁹. Ut queant laxis resonare fibris / mira gestor famuli tuor: solue polluti labij reatum / sancte iohānes. Nūcius celso veniens olympo / te patri magnum fore nasciturum: nomen ꝛ vite seriem gerēde / ordine promit. Ille ꝑmissi dubi⁹ superni / perdidit p̄mpte modulo loquele: sed reformasti genit⁹ perēpte / organa vocis. Uētris obstruso posit⁹ cubili / senseras regē thalamo manētem: hinc parēs nati meritis vterq₃ / abdita pādit. Diuisio. Antra deserti teneris sub annis / ciuiū turmas fugiēs petisti: ne leui saltem maculare vitam / famine posses. Prebuit hyrtum tegimen camelus / artub⁹ sacris strophiū bidētes: cui latex haustum sociata pastum / mella locustis. Ceteri tātum cecinere vatum / corde presago iubar affuturum: tu quidem mūdi scel-

lus auferentem/ indice prodis. Non fuit vasti spacium per orbis/ sanctior quisquam genitus iohane: qui nephas secli meruit lauante/ tingere liphis. Divisio. O Nimis felix meritique celsi/ nesciens labem nivei pudoris: prepotens martyr heremique cultor/ maxime vatum. Serta terdenis alios coronant/ aucta crementis duplicata quosdam: trina centeno cumulata fructu/ te sacer ornant. Hinc potens nostri meritis opimis/ pectoris duros lapides repelle: asperum planans iter et reflexos/ dirige calles. Ut pius mundi sator et redemptor/ mentibus pulsa livione puris: rite dignetur veniens sacratos/ ponere gressus. Laudibus cives celebrant superni/ te deus simplex pariterque trine: supplices et nos veniam precamur/ parce redemptis. Amen. ℣. Fuit homo missus a deo. ℟. Cui nomen erat iohannes. Per octa. et in oct. ℣. Gloria tibi domino. An. Ingresso zacharia templum domini apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio. P Resta quesumus omnipotens deus: ut familia tua per viam salutis incedat: et beati iohannis precursoris christi hortamenta sectando ad eum quem predixit secura perveniat. Dominum nostrum iesum christum. Qui tecum. Memo. agoardi et agilberti mar. An. Istorum. ℣. Letamini. Oro. Deus qui nos conce. Com. pl. vts. Junii. Regem precursoris dominum. Venite adoremus. ps. Venite exultemus. hymnus. Ut queant. usque O nimis. cum ℣. Laudibus cives. In primo noc. an. Priusquam te formarem in utero novi te: et antequam exires de ventre sanctificavi te. ps. Beatus vir. fo. j. An. Ad omnia que mittam te dixit dominus ibis: ne timeas et que mandavero tibi loquere ad eos. ps. Quare fremuerunt. folio primo. An. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum sum dixit dominus. ps. Domine quid multiplicasti. folio primo. ℣. Gloria et ho. L. j. I Am domino propiciante fratres carissimi non parvum dei decata advenit festivitas. Et ideo quicunque bene devoti bonis operibus ad tantam celebritatem se preparaverint securius gaudeant. ℟. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Hic venit ut testimonium perhiberet de lumine: et parare domino plebem perfectam. ℣. Erat iohannes in deserto predicans baptismum penitentie. Hic venit. L. ij. Q Ui vero ad hoc faciendum magis adhuc segnes extiterunt: misericordiam dei saltem nunc cum lachrymis et gemitu interius expectent: ut gaudio sanctorum perfecto in eternum non careant. ℟. Descendit angelus domini ad zachariam dicens: accipe puerum in senectute tua

Et habebit nomen iohānes baptista. ℣. Ne timeas zacharia qm̄ exaudita est orōo tua et elizabeth vxor tua pariet tibi filium. Et habebit. Lec. iij.

Natalē igitur sancti iohānis baptiste hodie fratres carissimi celebramꝰ: quod nulli sanctoꝝ vnq̃ legimus fuisse concessum. Solius eñ dñi ⁊ matris eius ⁊ beati iohannis dies natiuitatꝭ celebratur ⁊ colitur. ℟. Gabriel archangelꝰ apparuit zacharie dicēs: nascetur tibi filius nomē eius iohannes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebūt. ℣. Erit eñ magnus corā dño vinū ⁊ siccerā nō bibet. Et. Glia. Et. In. ij. noc. an. Misit dñs manū suā ⁊ tetigit os meū ⁊ pphetā in gentibus dedit me dñs. ps. Cū inuo. fo. i. añ. Ecce dedit verba mea in ore tuo: ecce constitui te sup gētes ⁊ regna. ps. Verba mea. fo. ij. añ. Dñs ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordatꝰ est nominis mei. ps. Dñe dñs noster. fo. ij. ℣. Posuisti domine. Lectio. iiij.

Et merito q̄ vtraq̃ natiuitas plena est mysterio. Iohānem sterilis peperit: xp̄m ℣go ɔcepit. In elizabeth sterilitas vincitur: in beata maria conceptionis cōsuetudo mutatꝰ. Elizabeth virū cognoscēdo filium genuit: maria angelo credidit ɔcepit. ℟. Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā pcursorē dñi. Qui viā dño preparauit in heremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē erat iohānes. Qui. Lectio. v.

Concepit elizabeth hoiem sed solū hoiem: maria vero deū ⁊ hominem. Magnꝰ ℣o iohānes cuiꝰ magnitudini etiā saluator testimoniū phibet dicens. Nō surrexit inter natos mulieꝝ maior iohāne baptista. ℟. Innuebāt pri eiꝰ quē vellet vocari eū: ⁊ postulās pugillarē scripsit dicens. Johannes ē nomen eiꝰ. ℣. Apertum ē os zacharie ⁊ prophetauit dicens. Johannes. Lectio. vi.

Precellit cūctis supeminet vniuersis: antecellit pphetas sup gredit patriarchas. Et quisq̃s de muliere natus ē: inferior est iohāne. Qui aūt de virgine natꝰ est: maior ē illo. Vñ idco iohannes ait. Qui post me venit ante me factus est cuius non sum dignus soluere corrigiā calciamenti. Et de plenitudine eius nos oēs accepimus gratiam pro gratia. ℟. Priusq̃ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq̃ exires de ventre sanctificaui te. Et prophetā in gētibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce ɔstitui te super gentes ⁊ regna. Et prophetaꝫ in genti. Gloria patri. Et pphe. In tercio noctur. añ. Posuit os meū dñs quasi gladiū acutū in vmbra manus sue ptexit me. ps. Dñe q̄s habita-

bit. fo.iiii.an. Formans me ex vtero seruum sibi dñs in lucez gentium vt sim salus ei⁹ ab extremis terre. ps. Dñe in virtute. fo.vi.an. Reges videbunt & consurgent principes & adorabunt dñm deum tuum q̄ elegit te. ps. Bonū est. fol.cxviij. ℣ Sc̄i. Ora p nobis dñ marty. Per oct. & i oct. ℣ Scuto. S.lucā.i. f.vij.

In illo tpe. Elizabeth impletū est tēpus pariendi & peperit filiū. Et reliq.

Omelia venerabilis bede pbri.

Precursoris domini natiuitas sicut sacratissima lectiōis euāgelice pdit hystoria multa miraculor sublimitate refulget. Quia nimirū decebat vt ille q̄ maior inter natos mulierū nemo surrexit maior pre ceteris sanctis in ipo mor ortu virtutū iubare claresceret. ℟. Precursor dñi venit de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierum iohāne baptista. ℣. Hic est em̄ propheta & plus q̄ pphēta de quo ipse ait. Nullus maior iter na. Lectio.viij.

Senes ac diu infecūdi parentes dono nobilissime prolis exultāt. Ipsi patri quez incredulitas mutū reddiderat ad salutandum noue preconez gratie os & lingua reserat. ℟. Hic precursor directus & lucerna lucens ante dominū: ipe est em̄ iohānes qui viā dñi pparauit i heremo. Sz & agnū dei demonstrabat: & illuminabat mētes hoim. ℣. Erat iohānes i deserto predicans baptismū penitentie. Sed & agnum. Lec.ix.

Nec solū facultas deū benedicendi restituitur: sed de eo etiam virtus prophetādi augek. Excitati fama facti omnes vicini admiratiōe ac metu precellūtur: omniumq audito circūquaq aduentum noui prophete corda prepararentur. ℟ an. Inter natos mulier. Psalm⁹ Te deū laudamus. fo.vlit. ℣ sacerdotalis. Posuisti domine.

In laudibus antiphona.

Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohannē baptistā precursorez dñi. an. Innuebant patri eius quem vellet vocari eū et scripsit dicens iohannes est nomen eius. Antipho. Johannes vocabitur nomē ei⁹ et in natiuitate ei⁹ multi gaudebūt. an. Johannes est nomē eius: vinum et sicerā non bibet et multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt. an. Iste puer magnus coram domino: nam et manus eius cum ipso est. Capitulum.

Posuit os meum domin⁹ quasi gladium acutuz in vmbra man⁹ sue protexit me. Deo gratias. Hymnus. O nimis felix. vt supra. ℣. Iustus vt palma florebit. añs. Apertum est os zacharie & prophetauit dicens. benedictus de⁹ israel. Psalmus. Benedictus dominus deus israel: quia visitauit et fecit re. folio.xxix. Orō.

DEus q̄ presentē diē hono
rabilē nobis i beati iohā=
nis baptiste natiuitate fecisti:
da pplis tuis spiritualiū gr̄az
gaudiorꝝ ⁊ oim̄ fideliū mentes
dirige i viā salutꝭ eterne. Per.
Meo. mar. aña. Sanguis. ⁊c̄.
Ad ho. ãe. de laud. Si do. fue.
ad processionē R̄. Inter natos
mulierꝝ. Ad. iij. ā. Innuebant.
PRiusq̄ te formarē in cp.
vtero noui te: ⁊ añq̄ exi=
res dē vētre sãctificaui te ⁊ p=
phetā in gentibus dedi te. Deo
gratias. R̄m et ℣ sꝰ de cōmuni
vnius mar. cū Alla. Ad. vj. ā.
R Johannes. Capitulū.
REges videbūt et cōsurgēt
principes ⁊ adorabunt dominū
deū tuū ⁊ sanctū israel qui ele=
git te. Deo gr̄as. Oro vt s. Ad
nonam ān. Johannes. Cpm.
MIsit dn̄s manū suā ⁊ te
tigit os meū: et prophetā
in gētibꝰ dedit me. Deo gr̄as.
Oro vt s. Ad vesp. sup ps ān.
Iste puer. Cpm hyꝰ et ℣ꝰ vt s.
Ān. Posuerunt omnes qui au=
dierant in corde suo dicētes: q̄s
putas puer iste erit etem̄ ma=
nꝰ dn̄i erat cū illo: ⁊ zacharias
pr̄ eius repletus est spū sācto
⁊ pphetauit dicens: bn̄dictus
deus israel: q2 visitauit ⁊ fecit
redēptionē plebis sue. ps. Mḡt.
fo. xliv. Oratio vt supra. ¶ No
ta q̄ ammodo hymnꝰ Vt q̄ant
laxis. diuiditur in tres partes.
Prima pars dicit in vesperis.
Scd̄a i noctur. Tertia ad lau.

semp cū ℣. Laudibꝰ. ¶ In fe.
transla. sancti eligij epi ⁊ cōfes.
per ān. Confessor do. ℣. Ora p
nobis. Oro. Exaudi dn̄e. et lo=
co de solēnitate h̄r translatiōe re
ferimus. Inuita. hyꝰ ãe ps ℣ꝰ
⁊ R̄s sicut vnius cōfesso. epi in
semidu. Lectio prima.
CVm corpꝰ beati eligij in
latere altaris esset sepultū: vi=
sum est episcopo pariter ⁊ re=
gine consiliū optimū: vt edifi
cata vltra altare voluntatiōe il
lic ei demū condignā facerent
translationem. Lectio. ij.
CVmq3 post huiusmodi cō
siliū mente conceptū nūc
accessissent et qualiter id fieri
deberet disponerent: apparuit
subito in pariete circa vitream
maximā veluti arcꝰ in rotūdo
corrupta imminēs fixura. Lc. iij.
VT videlicz liquido cūctꝭ
patesceret dei nutu fieri
quod disponerent: ac per eū lo
cum maceriā debere euertere
quo nimirū viderent hoc opus
scripturaꝝ preire. Hec ergo cū
magna āmiratiōe vniuersi cer
nētes meritꝭ antistitꝭ volūtatē
ex hoc fatebāt saluatorꝭ. L. iiij.
DEinde iam hac confidētia
acti cū conarentur parie
tē in loco eo forare: vt predictū
opus possent perficere: ita sese
sponte absq3 eorū labore indi
rectū maceria fudit: vt nec ho=
minem vllū / nec ipsam deinde
tūbā q̄ ei erat cōtigua / nullate
nus lederet corruēte ruina. L. v.

Hic igitur cu antistitis presidio opus aggredientes optatum: dignu beato cofessori atq honorabile construxerunt mausoleum. Tunc cuncto clero canore vocis celebrante melodiam oibus xpianis insistentibus excubijs ablata est cum diligentia tuba desuper sancti confessoris membra. Lectio sexta.

Deinde cu esset tumuli leuatu opertoriu magnum circunstantibus visum est miraculum. Na vbi releuatu fuerat corpus sctm: odor continuo flagrauit gratissimus. Lec. vij.

Quodq ita erat solidum et illibatu atq absq vllius membrorum diminutioe incorruptum: vt viuere adhuc putaretur in tumulo. Lec. viij.

Et qd adhuc his mirabilius est ita barba et capilli eius qui tepore obiit sui iuxta morem fuerant abrasi mirum in modu creuerant in tumulo: vt cuncti hec videntes nouumq in auditu obstupescerent rei geste miraculum. Lectio nona.

Tunc epi cum tremore magno leuantes eu de tumulo: vestimeta ei preciosissima q regina pparauerat mutauerut oia. Tuc cora cuctis sublimatus cu summo et honorifico studio in pparato sibi deponit sepulchro. Cete. sicut de vno cfessore epo. Mo. sancti iohanis per an. Elizabeth. Justus. oro vt. Si dni. fuerit ad pces. Sancte eligi. Post vesp. fit memo. mar. ioha. et pau. An. Astiterunt iusti an dnm et ab inuicem no sunt separati: calice dni biberut et amici dei appellati sut. Letamini. Oratio.

Quesumus omps deus vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat q de beatorum iohannis et pauli glorificatione procedit: quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per dominum. Memoria sancti iohannis per antiph. Iste puer. Gloria et hon. Et fit memo. sancti ioh. p oct. quando fit de aliquo sancto. In matut. Inuita. hy. An psi et v. sicut pluri. mar. Lectio prima.

Sub constantino augusto et gallicano duce romani exercitus persarum ges q syria inuaserat victa est: et a iuliano viriliter subiugata. Qui cu triumphalibus insulis sublimatus acceptus esset augusto et carus: filiam eius sacratissimam virginem constantiam sibi poscebat vxore et hoc no mediocri instantia flagitabat. Absterget. vt plurimorum mar. Lec. ij.

Ipse vero iulianus captus cupiditate sacrilega auariciam sua euangelij testimonio colorabat. Na facultates et patrimonia auferens christianis dicebat. In euangelio legit: q no renunciat omnibus q possidet: non potest meus esse discipulus. Viri sancti. Lec. iij.

Peruenitq; ad eū q paul⁹ & iohannes oi die turbas xpianoꝝ pauperūq; recrearēt ex his opib⁹ quas sacratissima virgo xpi ꝯstantia reliquerat. Et misit qui eos cōueniret dicens debere sibi eos adherere. Illi vero dixerūt. Viri xpianissimi auguste memorie ꝯstantinus & constans & ꝯstantius cū auguste dignitatis apicē ornarent: & seruos se xpi gloriarent. nos fauebam⁹ imperio eoꝝ. ꝑgentes etē in ecclesiā excusso dyademate deo se ad orandū pronos in faciem prosternebāt in terram. ℟. Isti sunt duo viri misericordie qui assistunt ante dominum. Dominatorem vniuerse terre. ℣. Isti sūt due oliue et duo cādelabra lucētia añ dñm. Dñatorem. Lectio iiii.

Hic vero mundus nō fuit dign⁹ habere tales angelos & celi eos inter angelos susceperunt. Remansit vero constantius qui ex quo solium tibi tradidit regni: reliqsti religionem virtutis plenā: & sequeris eā q optime nosti adeo penitus non possideri. Pro hac iniquitate a tua salutatione destitimus & a societate iperii tui nos metipsos abstraximus. Sum⁹ enim nō falsi christiani: sed veri. ℟. Sancti tui. Lectio v.

Quibus iulianus mandauit hec. Ego etiam clericatū obtinui: et si voluissem ad primum gradum ecclesie peruenissem. Sz considerans vanitatē esse (relictis rebus necessariis & vtilib⁹ inertiā sectari & ociū) bellicis rebus animum tradidi & diis fautorib⁹ sacrificaui: ita vt ad imperii fastigium peruenirem. Vnde considerare debet⁊ qui & vos regali aula nutriti nō debetis deesse lateri meo: vt habeā vos ꝑmos in palatio meo. ℟. Verbera. Lectio vi.

Tunc paulus & iohannes dixerūt. Nō tibi faciem⁹ hāc iniuriā: vt preponam⁹ tibi qualēcūq; personā. Dñm tibi preponim⁹ q fecit celū & terram mare & oia que in eis sunt. Cōtēnim⁹ eīm minas tuas & amicitias hois temporalis ne inimicitias incurramus eterni dei. Et ideo scire te volum⁹ q: nūq ad salutationē tuā: nunq ad culturam tuam: nūq ad palatiū tuum veniem⁹. ℟. Beati martyres xpi iohannes et paul⁹ dixerūt iuliano: nobis aūt alius non est nisi vnus deus. Pater & filius et spiritus sanctus. ℣. Vna fides / vnū baptisma / vn⁹ spiritus erat in eis. Pater & filius & spūs. Lectio septima.

Quibus iulianus ait. Decem diebus emēdādi vobis dabūtur indutie: vt animū vestrū cōponentes prudentiori consilio nō coacti: sed vltro ad me venire maturetis. Tūc sancti iohānes & paul⁹ christianos ad se inuitantes ordinauerunt de omnibus q relinquere pote

rant ac per totos decez dies in cessanter die noctuqz elemosynis insistebāt: die vero vndecima sunt constricti intra suā domum. ℟. Sancti. L. viij.

Missus est nāqz terētianus cāpi doctoꝛ ad eos cū militibus hoꝛa cenandi. Qui ingressus inuenit eos oꝛantes: ⁊ dixit eis. Dñs nr̄ iulianus staticulū aureū iouis ad vos misit: vt adoretis illud ⁊ thura incēdatis ei. Qđ si nō feceritis ambos vos mō gladio feriam. Nō em̄ decet vos intra aulā nutritos vt publice occidamini. Johannes ⁊ paul⁹ dixerūt. Julian⁹ si tu⁹ dñs est/ habeto pacē cū illo: nobis autez ali⁹ dñs non est nisi vnus deus pater et filius ⁊ spiritus sanctus: quem ille negare nō timuit. Et qz semel a facie dei proiectus est: vult ⁊ alios secū in interitū deuenire. ℟. In circuitu. Lectio. iv.

Hec ⁊ his similia cuz multa dicerēt ⁊ terētian⁹ ad adoꝛādum iouem et thura incendenda eos impelleret: tertia hoꝛa noctis trāsacta terentian⁹ volēs placere iuliano sicut dictuz illi fuerat: vt sine strepitu fame puniret eos fecit fieri foueam intra domū eoꝝ. Et cū decollare eos iussisset: statim inuolui ⁊ reponi eos precepit faciēs hanc famā qꝫ iussu cesaris missi fuissent in exiliū: cū nullā signū interfectionis eoꝝ inuentum esset super terraz. ℟.

Hi sunt duo viri preciosi martyres qui stant ante thronū dei et seruiūt ei die ac nocte. Et qui sedet in throno habitat sup illos. ℣. Nō esuriēt neqz sitient amplius: qm̄ agnus dei reget illos. Et qui. Glia patri. Et q̄. ps. Te deū. fo. xlix. ℣. sacerdo. Exultabunt. In laudibus ān.

Paulus ⁊ iohannes dixerūt iuliano nos vnū deū colimus qui fecit celū et terrā. ān. Paul⁹ ⁊ iohānes dixerūt ad terentianū. si tu⁹ dñs ē iulian⁹ habeto pacē cū illo: nobis alius nō ē nisi dñs iesus xp̄s. ān. Johannes et paul⁹ cognoscentes tyrānidē iuliani facultates suas pauperibus erogare ceperūt ān. Sācti spūs ⁊ aīe iustoꝝum hymnū dicite deo all'a. ā. Johānes et paulus dixerūt ad gallicanū: fac votū deo celi ⁊ eris victoꝛ melioꝛ qꝫ fuisti. cpim. ⁊c. de cōi ā. Beati martyres xp̄i iohānes ⁊ paul⁹ dixerūt iuliano. nobis aūt ali⁹ non ē nisi vn⁹ deus pr̄ ⁊ filius ⁊ spūs sctūs all'a. ℣. Benedictus. fo. xlix. Oro vts. Sequit̄ mēo. scti iohā. vts. Ad ho. ān de laudibus. Ad. ix. vltima aña de laudi. Et terminat̄ ad. ix. in maioꝛi ecclia: ꝑpt festum visitatio. beate m̄e. quod fit hic videlz quinto kalē. iulij. sed tn̄ recte cadit in sc̄da iulij. ideo p̄dictū fest. iohā. ⁊ pau. nō terminat̄ ad. ix. p diocesim sed habet sc̄das vesp. totum de cōi plurī. mar. sīz mēo. de oct. sctī

iohannis. Et in crastino fit totū de predictis oct. vt s̄ signatū est. Si aūt propter octa. eucharistie predictum fest. transferatur in sedis ves. ad magt dicetur an. Ecce merces. queres in cōi.

In vigilia visitatiōis beate marie virginis ad elizabeth Ad vesperas sup psalmos añ.

Que est ista q̄ ascendit p desertū sicut virgula fumi ex aromatibus myrre et thuris. ps. Letatus. fol. xliiij. añs. Ista est speciosa iter filias hierusalē venter ei⁹ eburne⁹ distinctus saphiris sicut vitta coccinea labia eius et eloquiū suum dulce absq3 eo qđ intrinsec⁹ latet. p. Ad te leuaui. fol. xliij. a. Vox dilecti mei ecce iste venit saliens in montibus transiliēs colles dilect⁹ me⁹ misit manū suā per foramen et ad tactū ei⁹ intumuit venter meus. p. Nisi q: dñs. fo. xliiij. a. Surge ppera amica mea speciosa mea et veni: ostēde michi faciē tuā sonet vox tua i aurib⁹ meis vox em̄. tua dulcis. ps. Qui cfidūt. fo. xliiij. a. Quā pulchri gress⁹ tui in calciamētis o filia pricipis venter tuus sicut aceruus tritici vallatus lilijs. p. In conuertēdo dñs. fo. xliiij. Cꝑm.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris: et flores mei fructus honoris et honestat(. Deo grās. R. Ecce elizabeth cognata tua cepit filium in senectute sua et hic mensis est sextus illi que vocat sterilis. Quia nō erit impossibile Apud deū oē verbū. V. Plātati in domo dñi adhuc multiplicabūt in senecta vberi. Qz nō. Glia. Apud deum. Hymnus.

Hunc diem festū venere-mur oēs quo deus nostrū miseratus euum cum nouis signis oriens ab alto visitat orbē

Cesset humani generis querela virginis claustrū subijt redēptor girat et celū recubans sub arcto tegmine matris. Dum latet subtus trabea decēti angelus cedit repetens olimpum tranſiit clinum grauidata dino munere V go. Obuiat fete sterilis vocata clamat vt sētit puerū moueri inter obscuras positum latebras carcere ventris. Paruulus miles dñz salutat et suum complet domin⁹ clientem hesperus tandem rutilat chorusco lumie solis Fit sator rerū similis creatis parq3 censetur catul⁹ leoni par deus seruo minimus giganti cedrus ysopo. Quod chorus vatum pariterq3 regū semp optabat fruit nec ipo lumen in vulue tenebris refulgēs ccipit infans. Per duos muros vteri sacrati principez pacis meruit videre hinc agnus lustrat radius perennis luminis almum. Diuisio. Ceteri vocem pueri vagit⁹ forde nascentes referūt priorem vnius in cunctos alacris iohannes preuenit ortum.

Patris eterni genitura presens/cōsecrat vatem solidatq3 seruum: virgo tum plausu cecinit futura/et vet9 etas. Quā deo dignus thorus est vterq3/ple cū sancta meritis onust9: q̄pie matres teneros refūdūt germine fetus. O dei nr̄i genitrix beata/visita mētes hodie tuor3: vt tuo fructu satiet agmen/criminis expers. Qui tuo xp̄o reparas lucernā/nō palam l3 sub modio latētem: hūc chor3 turmis precib9 marie/iūge sapnis. Amen. ℣. Post partum. An. Beata que credidisti q̄m perficietur in te que dicta sūt tibi a dn̄o. Et ait maria: magnificat aīa mea dn̄m: et exultauit sp̄s me9 in deo salutari meo. ps Magt. fo. xlix. Oratio.

Deus q̄ in virginis marie vtero precursorem tuum in vētre elizabeth latētem hodierna die exultando visitasti: visitādo purificasti: purificādo replesti/presta q̄s: vt q̄ exultātibus animis eiusdem virgis claritati congaudēt ipsa apud te interueniēte: gratie et glorie tue dona consequātur. Qui vi. ¶ Ad cōpleto. sup ps an. Sācta dei genitrix. hy9. Virgo dei genitrix. Cpm. Tu ī nobis. ℣. Custodi nos. an. Cū iocūditate. ps. Nūc dimittis. fo. l. Preces cōes ant3 Dn̄s vobiscum. ℣. Visitatio est hodie scte marie virgis. ℟. Cuius vita inclyta cūctas illustrat ecclīas. Or.

Famulis tuis q̄s dn̄e celestis grē mun9 imparti re: vt quib9 beate virgis part9 extitit salutis exordiū: visitationis ei9 votiua solēnitas pacis tribuat incremētū. Per eū. Ad matut. Inuit. Occurrant filie syon saluatori suo Q3 visitauit nos oriēs ex alto. ps. Venite. hy9. Hūc diem festū. vsq3 Ceteri voce. In p̄mo noc. an. Quid est homo q̄ mēor es ei9: aut fili9 hoīs q̄m visitas eum: paulominus em̄ munit9 ab angelis: glīa et honore coronasti sctm̄ precursorem tuū. ps. Dn̄e dn̄s noster. fo. ij. an. Hodie celi enarrāt glīam dei: hodie dies diei eructat verbū maria salutans elizabeth: hodie nox nocti indicat sciētiā xp̄s in vtero ante lucis p̄mordia iohānem illuminās: hodie apparuit spōsus ī thalamo suo sapiētiā prestās paruulis. ps. Celi enar. fo. v. ā. Dn̄i est terra marie et plenitudo ei9: q̄ ipse sup maria gra3 fundauit eam et sup effundēda misericordiar3 flumina preparauit eam. ps. Dn̄i est ter. folio. vij. ℣. Diffusa est. Lcō i.

Postq̄3 virgineū vter3 illapsus dn̄s de sp̄ū sancto cō ceptus est: vbi primus vulneri quōdam patuit locus: primum mederi decreuit. Mor3 em̄ cōceptionis nostre quā serpēs antiquus et si non fecerat tn̄ infecerat. et ne vita ei9 in vtero videretur ociosa: vuln9 antiquum

nonem mẽsibus reparat: et sa-
lutem nostrã operat in medio
terre. ℟. Visita nos dñe in sa-
lutari tuo ad vidẽdum in boni
tate electoꝝ tuoꝝ ad letãdum.
In leticia gentis tue vt laude
ris cũ hereditate tua. ℣. Bea-
tus vẽter q̃ te portauit: et vbe
ra que suxisti. In leti. Lec. ij.

INsignis siquidem terra
hec maria non inanis ꝛ va
cua. Intra cui⁹ viscera ad ple-
nitudinem diffusus ille diuin⁹
spũs more naturalium spũum
sic eã cõmouit. Vt a nazareth
consurgẽs in mõtana inde cũ
festinatione preperit. ℟. Pro-
pe timẽtes dñm salutare ipsi⁹
vt inhabitet gloria in terra no
stra. Mia et veritas obuiaue-
rũt sibi: iusticia ꝛ pax osculate
sunt. ℣. Dum introiuit maria
in domũ zacharie et salutauit
elizabeth. Mia. Lectio tertia.

EXurgẽs itaq; maria a q̃e
te contẽplationis ad labo
rem actionis: a requie corporis
ad iter agẽdum peregrinatio-
nis. Intrauit in domum zacha
rie ꝛ salutauit elizabeth. Supe
rior ad inferiorem accedit: ma
ria ad elizabeth: xp̃s ad iohan-
nem: qꝛ maioꝝ humiliatio mi-
noꝝ est exaltatio. ℟. Visitasti
terrã et inebriasti eã multipli-
casti locupletare eam Flumen
dei repletũ est aquis Alleluya.
℣. Ex quo facta est vox saluta
tionis tue in aurib⁹ meis. Flu
men. Gloria. Alla. In. ij. noc.

An. Vultũ marie deprecabũtur
oẽs diuites plebis oĩs gl'ia filie
regis abintus dum saluatoris
humanitas latet intrinsecus.
ps. Eructauit. fo. xiiij. an. De-
dit vocem suã maria: mota est
terra iohãnis extũc dñs virtu-
tum nobiscũ. ps. De⁹ nr̃ re. fo.
xiiij. an. Gl'iosa dicta sunt de te
ciuitas dei homo nat⁹ est in ea
et ipse fũdauit eã altissim⁹. ps.
Fũdamẽta. f. xvij. ℣. Spẽ tua.

CVm igit beatam Lc. iiij.
dicũt eam oẽs generatio-
nes celi ꝛ terre: angel⁹ de celo:
elizabeth de terra/ non ab coꝛ
iubilo in hac sacra solẽnitate se
gregẽtur marie deuoti: nec ces
set mẽs aut ratio mariã lauda
re/ benedicere/ et predicare. ℟.
Exurgens maria in dieb⁹ illis
abijt in mõtana cũ festinatiõe
in ciuitatez iuda. Et intrauit i
domũ zacharie ꝛ salutauit eli-
zabeth. ℣. Que est ista que ascẽ
dit per desertum sicut virgula
fumi ex aromatibus myrrhe ꝛ
thuris. Et intrauit. Lectio. v.

REclusus vẽtre miles agno
uit dominum quasi stan-
tem post parietem virginalis
vteri: vẽtris tegmine nõ obstã
te mystice visiõi. Per duos eni
vẽtres ac si per duos parietes
linceo visu inspexit: et quia tur
bis clamare nõ potuit/ saltem
matrem suam motu exultatio
nis edocuit. Rm. Factum est
vt audiuit salutatiõem marie
elizabeth exultauit infans in

vtero eius & repleta est spiritu
sancto & exclamauit dicēs. Vn
de hoc michi vt veniat mater
dñi mei ad me? ℣. Letare steri
lis que nō paris erūpe & clama
q̄ non parturis. Unde. Lec. vi.
Exultāt itaq; ambo infan
tes i vtero: exultāt & ma
tres dono nobilissime ꝓlis.
Sed aliter maria aliter eliza=
beth exultat. Maria ab initio
cōcept⁹ exultat: q̄ ꝑme ꝑua
ricationis & serpētini virus ne
scia incōtaminatū fructū edi=
dit cū per ipsam immēso opere
pudicā et imaculatā viā sibi
parauit diuina progenies. ℟.
Bñdicta tu in mulierib⁹ et bñ
dictus fruct⁹ vētris tui: et vnde
hoc michi vt veniat mater dñi
mei ad me? Nam ex quo facta
est vox salutatiōis tue i aurib⁹
meis Exultauit infās i gaudio
in vtō meo. ℣. Sonet vox tua
in aurib⁹ meis: vox eīn tua dul
cis. Nā ex. Glīa. Exul. In. iij.
noc. an. Cōmoueat mare & ple
nitudo ei⁹ ante faciē dñi qm ve
nit. ps. Cātate. j. vo. xxix. a. Au
diuit vocē marie elizabeth & le
tata est syon & exultauerūt fi=
lie iude. ps. Dñs reg. exul. vo.
xxix. ān. In ꝯspectu regis dñi
moueat mare & plenitudo ei⁹:
qr recordat⁹ est mie sue & veri=
tatis sue domui israel. ps. Cāta
te. ij. vo. xxv. ℣. Adiuuabit eā.
Lectio. vij. Scdm Lucam. j.
In illo tpe. Exurgēs ma=
ria abijt i mōtana cū festi
natione i ciuitatem iuda: et in
trauit in domū zacharie/ et sa=
lutauit elizabeth. Et reliqua.
Omē. ve. be. pbēt de eadem lec.
Lectio sancti euāgelij quam
modo audistis: & redēptiōis nrē
nob; semp venerāda ꝑmordia
predicat & salutaria semp imi
tāda humilitatis remedia cōmē
dat. Nam qr peste supbie atta
ctū gen⁹ humanū perierat: de
cebat vt medicamentū hūilita
tis quo sanaret ꝑma mox in
cipiētis salutis tpa pretēderēt.
℟. Beata q̄ credidisti qm̄ per=
ficiētur in te q̄ dicta sunt tibi
a dño. et ait maria: magnifi=
cat aīa mea dñm: et exultauit
spūs me⁹ In deo salutari meo
℣. Ego aūt in dño gaudebo et
exultabo i deo iesu meo q̄ habi
tare facit sterilē i domo matrē
filiorū letātem. In deo. L. viij.
Et qr per temeritatē sedu
cte mulieris mors in mū
dum introierat: cōgruum fuit
vt initiū vite reuertēt̄; mulie
res se deuote humilitatis inui
cem ac pietatis preuenirēt ob=
sequijs. ℟. Respexit humilita
tem ancille sue ex hoc beatam
me dicēt oēs gñationes. Quia
fecit michi magna q̄ potēs est
et sctm̄ nomen ei⁹. ℣. Magni=
ficate dñm mecū et exaltem⁹
nomen ei⁹ in idipm. Or. L. ix.
Primo ergo nobis beata
dei genitrix ad sublimita
tem patrie celestis iter osten=
dit humilitatis: non min⁹ rele

gidis ꝙ castitatis exēplo. Tu.
℟. Per viscera mie dei nostri
visitauit nos oriēs ex alto illu
minare his q̄ in tenebris et in
vmbra mortis sedent Ad diri=
gēdos pedes nostros in viā pa
cis. ℣. Adhuc modicum et ego
cōuocabo celum ⁊ terram ⁊ ve
niet desideratus cūctis gētib⁹.
Ad diri. Glia patri. In viā. ps.
Te deum. fo. xlix. ℣. Visitatio
est hodie sancte marie virgis.
℟. Cuius vita inclyta cunctas
illustrat eccl'ias. ¶ In laud. ā.
Dum decorem humane na
ture induit dn̄s facta est
maria sedes dei scda post celū
sedes extūc parata regi scloꝝ.
ps. Dn̄s regna. fo. xxviij. ā. In
diebus illis introiuit maria cū
exultatione in domū zacharie/
et salutauit elizabeth. ps. Jubi=
late. fo. xxx. ān. In terra maris
viro deserta inuia et inaquosa
sic in sancto meo corpore appa
rui tibi vt viderē in te virtutē
et gloriā et sicut adipe ⁊ pigue
dine repleat aia mea. ps Deus
deus me⁹. fo. xviij. ān. Benedi
cta tu inter mulieres: et bene=
dictus fruct⁹ vētris tui. ps Be
nedicite. fo. xlix. ān Laus eius
in eccl'ia sctōꝝ: q2 hodie letat
precursor in eo qui fecit eū filie
syon exultāt in rege suo: letan
tur sancti infantes in cubilib⁹
suis. ps Laudate do. fo. xlviij.
Cpm. Ego quasi. Hy⁹ Ceterē
vocem. ℣. Post partū. ān. Ho
die per viscera mie sue visita=
uit nos oriēs ex alto: hodie fe=
cit redēptionem plebis sue: ho=
die erexit cornu salutis nobis
in domo dauid pueri sui sicut
locutus est per os sctōꝝ ꝓphe=
taꝝ benedict⁹ dn̄s ineternum.
ps. Bn̄dict⁹. fo. xlix. Oro vt s.
Ad primā et ad ceteras horas
añe de lau. Cpm ℟. et ℣⁹ sicut
in assūptiōe. Ad vs sup ps ā.
Laus eius. Cpm hymn⁹ et ℣⁹
vt in primis vesperis. ān. Ma=
gnum diuinitatis mysterium
geritur virginis aluo qui con=
cludit mundum: nec tamen in
tra pietatis viscera se capit fōs
gaudiorum vnde exultant ma=
tres/ letantur infantes/ cōgau
dent omnes iusti dicentes glo=
ria tibi dn̄e. ps. Magt. fo. xlix.
Oratio vt s. Ad completo. vt s.
¶ In crastino visitatiōis si nō
fiat de visitatione fiet de sācto
iohāne. Inuita Regem precur
soris. Hy⁹ vt s. sup. ix. ps vna
ān. de noc. diei per ordinem. ℣⁹
ad diem pertinēs. Tres lectio
nes erūt de legēda sequēti. Et
in crastino scz in vigilia aploꝝ
petri ⁊ pauli due prime lc. erūt
de legēda sequēti. Vlti. de vigi.
apo. ℟ia ad diem pertinēs. ps.
Te deū. ℣ in lau. ān. sola. Eli
zabeth. et sequēti die alia. Cete
ra vt in die. Ad bn̄d⁹ et magt
añe de scdo noct. per ordinem.
Post matut. beate ma. virgis
fit mēo. de reliquijs ⁊ de oībus
sctis. taceatur tn̄ mēo. de cruce.
et post primā non dn̄s septem

psalmi i maiori ecclia. Ad ho. fient in die: excepto q nō dicit Alla, ad Ṗ ia horaꝝ. ¶ In vigilia apl'oꝝ missa de vigilia. Si aūt dies do. fuerit in martut. fient in die. hy⁹ et ℣⁹ vts. Octo prime lec. erūt de sancto iohanne. vlti. de vigi. apl'oꝝ. Ad ho. vts. Missa de sancto Johanne. Que oia intelligenda sunt nisi essem⁹ infra octa. eucha. qꝛ tūc totū fieret de octa. preter vlti. lec. que erit de vigi. missa etiā de oct. eucha. Quocūqꝫ die illa eue. Memo. leonis pape de cōi ān. Similabo. ℣. Iustū ꝛc. Oratio.

Deus q beatū leonem pontificem tuū sctōꝝ meritꝭ coequasti / cōcede ppici⁹: vt qui cōmemorationis ei⁹ festa recolim⁹ vite quoqꝫ imitemur exēpla. Per ꝛc. ¶ De sctō iohāne.

Solennitates nobis diuersoꝝ martyꝝ fratres carissimi vite presentis occasus et suscepta ab eis pro xpi noīe passio cōsecrauit. Multimoda naqꝫ veterū relatione didicim⁹ nōnullos martyꝝ pstratos gladio: igne alios cōcrematos: qꝫplures bestiaꝝ dilaceratos dentibus: innumeros etiā varijs tormentoꝝ cruciatib⁹ affectos: spreta sui corporis morte christiane fidei testimonium reddidisse. Beatus vero iohānes baptista cui⁹ nūc festiuitate letamur / celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuenit. Et illi quidem indubitatam gloria regnātem confessi sunt dei filiū. Hic ꝛ nasciturū dnū ꝛ ppheticalis spūs illuminatione preuidit: et natū priuilegio gratie singularis ostēdit. Intātum aūt i eo specialis presulsit electio vt ante mereret annūciare dnm q nascēdi initium: vel linguam que nūciare posset / acciperet. Deniqꝫ elizabeth illa vetus mulier ꝛ noua mater: que ante partū sui de futuri letabat officio: venienti ad se beate marie in ipo salutatiōis occursu ait. Ecce ex quo facta est vox salutationis tue in aurib⁹ meis / exultauit i gaudio infans in vtero meo. Quid hoc miraculū fratres q tantoꝝ nouitas gaudioꝝ vt habere se in vtero elizabeth testaret infantem: qui necdum semetipm sentiens sentiret. Cetera vts. In vigi. apl'oꝝ qūo fariēdū est vide supra ante legēdam. Lectio. vij. Scdm Johānem. xxi.

In illo tempore. Dixit iesus symonis petro. Symon iohannis diligis me plus his? Dixit ei. Etiam dne. Tu scis quia amo te. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri.

Virtutem nobis perfecte dilectionis presens sancti euāgelij lectio commēdat. Perfecta etenim dilectio est qua dnm ex toto corde / tota aia / tota virtute: proximū autem tāqꝫ nos metipsos diligere iubemur. Et neutra haꝝ dilectio sine altera

valet esse perfecta: qr nec deus vere sine proximo / nec sine deo vere potest proximus amari. Unde dñs totiēs interrogato petro an se diligeret: et illo respōdēte q eū ipo teste diligeret adiūgebat per singula ita concludens: pasce oues meas / siue pasce agnos meos. Ac si aperte diceret. Hec sola & vera est pbatio integri in dñm amoris si erga fratres studueris curā sollicitī exercere laboris. Octaua de octa. sancti iohannis bapti.

¶ In vigi. aplorū petri & pauli. Ad vespas sup pos fer. āñ.

Quem dicūt hoīes esse filium hoīs: dixit iesus discipulis suis. respōdēs petrus dixit: tu es xps filius dei viui. et ego dico tibi qr tu es petrus et super hāc petram edificabo ecclesiam meam. Añ. Cūqz vidisset vētum validum venientem timuit, et cū cepisset mergi exclamauit dicēs: dñe saluū me fac. Añ. Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere qr misit dñs angelū suū: et eripuit me de manu herodis: et de omni expectatiōe plebis iudeorū. Añ. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas: et extēdēs iesus manum apprehēdit eū et dixit iesus: modice fidei quare dubitasti. Añ. Dñe tecū paratus sum et i carcerem & in mortem ire. tibi dico petre: non cantabit hodie gallus donec ter me abneges: nosce me. Capitulum.

Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere qr misit dñs angelū suū: et eripuit me de manu herodis & de omni expectatione plebis iudeorū. Deo gratias. R. Dum esset. vltimū de matutinis. Hymnus.

Aurea luce & decore roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decorās celos inclyto martyrio: hac sacra die que dat reis veniam. Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices secli vera mūdi lumina: per crucem alter / alter ense triūphās: vite senatum laureati possident. Iam bone pastor petre clemēs accipe vota precantum & peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cunctis celum verbo claudis aperis. Doctor egregie paule mores instrue: et mēte polū nos transferre satage: donec perfectū largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus. Oliue bine pietatis vnice fide deuotos spe robustos maxime fōte repletos charitatis gemine post mortē carnis impetrate viuere. Sit trinitati sempiterna gloria honor potestas atqz iubilatio i vnitate cui manet imperium ex tūc et modo p eterna sc̄la. Amen. V. In oēm terrā. R. Et i fines. Añ. Beatus petrus apostolus vidit sibi xpm occurrere adorans eum & ait: dñe quo vadis: venio romam iterum crucifigi. ps. Magnificat. lo. xlix Oratio.

Presta q̄s om̄s deus: vt nul
lis nos permittas pertur
bationib⁹ cōcuti: quos in apo=
stolice cōfessionis petra solida
sti. Per dn̄m. Oċo. sancti ioh̄a
nis Iste puer. vts. Inuita. Pa
stori summo iubilem⁹ corde io
cundo. Qui claues petro celoꝝ
cōtulit almo. ps. Venite. hy⁹.
Aurea luce. vts. In primo no=
cturno an In plateis ponebā=
tur infirmi in lectulis vt ve=
niēte petro saltem vmbra illi⁹
obūbraret quēcꝫ illoꝝ et libera
rentur ab infirmitatib⁹ suis.
ps Celi enarrāt. fol. v. an. Ait
petrus principib⁹ sacerdotum:
iesum quem vos interemistis
suspēdētes in ligno hūc de⁹ su
scitauit & principem ac salua=
torem exaltauit ad dādam pe=
nitētiam in remissionem pec=
catoꝝ. ps Benedicam. fo. x. an.
Petrus apostolus dixit parali
tico enea: sanet te dominus ie
sus xp̄s surge & sterne tibi: qui
continuo surrexit: et oēs qui vi
derāt cōuersi sunt ad dn̄m. ps.
Eructauit fo. viij. ℣. In oēm
terrā exiuit son⁹ eoꝝ. ℟. Et in
fines orbis terre verba eorum.
Tempore igit ne= Lec. i.
ronis cesaris erant rome
salutiferi doctores xp̄ianoꝝ pe
trus & paul⁹ apostoli: per quos
dum fides dn̄i nostri iesu xp̄i
in oim mētib⁹ cresceret: et reli
gionis ꝓpagarētur augmēta:
q₂ essent sublimes operib⁹ cla=
ri magisterio ob virtutem diui
ne gratie: per symonem magū
nero vehementer aduersari ce
pit apl'is. ℟. Symon petre an
teq̄ꝫ de naui vocarem te noui te
et sup plebem meā principem
te cōstitui. Et claues regni ce=
loꝝ tradidi tibi. ℣. Quodcūqꝫ
ligaueris sup terrā erit ligatū
et i celis: et quodcūqꝫ solueris
sup terram erit solutū et in ce
lis. Et claues. Lectio secūda.
Simon vero magus diem
statuit quo per volatum
supnis se sedib⁹ iactanter pro=
mitteret inuehēdum. Statuto
igit die montem capitolinum
cōscēdit / ac se de rupe deijciēs
volare cepit. Mirātur vniuer=
si dicētes dei esse potētiā nō ho
minis q̄ cū corpore volaret ad
celum. Nichilqꝫ tale xp̄m fecis
se dicunt. ℟. Si diligis me sy=
mon petre pasce oues meas.
Dn̄e tu nosti q₂ amo te et ani=
mam meā pono pro te. ℣. Et si
oportuerit me mori tecum non
te negabo. Dn̄e. Lectio. iii.
Tunc petrus i medio stās
ait. Domine iesu christe
ostende virtutem tuam / et ne
permittas humanis artib⁹ de
cipi populum qui tibi est credi
turus. Sic decidat domine vt
viuens se contra tuam poten=
tiam nichil potuisse cognoscat
Cumqꝫ hec cum lachrymis o=
rasset: ait. Adiuro vos in no=
mine iesu christi angeli satha=
ne qui eum fertis vt dimitta=
tis eum. ℟. Cornelius cēturio

vir religiosus ac timēs deū vi-
dit manifeste angelum dei dicē
tem sibi. Corneli mitte et accer
si symonem q̄ cognoīat petrus
Hic dicet tibi quid te oporteat
facere. ℟. Cū orasset cornelius
nōdum in xp̄o renatus: appa-
ruit ei angelus dicēs. Corneli.
Gloria. Hic. In iii. noc. An. Fa
ctū est vt quedā discipula noīe
thabita plena operibus bonis
et elemosynis infirmata more
retur: miserūt aūt discipuli ad
petrum rogātes/ ne pigriteris
venire vsq3 ad nos. ps. Oēs gē
tes. fo. xiiii. ℟. Aduenīēte petro
circūsteterūt illū oēs vidue flē
tes et ostēdētes tunicas et vestes
quas faciebat illis dorcas. ps.
Exaudi deus depre. fo. xviii. An.
Ponēs petrus genua sua ora-
uit et cōuersus ad corpus dixit:
thabita surge. at illa aperuit
oclos et viso petro resedit dāsq3
illi manū erexit eā: et sanctis
ac viduis assignauit viuam. ps
Exaudi deus oratione. fol. xviii.
℣. Constitues. Lectio quarta.

Qui statim corruit nec su
bito mortuus est. Sed to-
to corpore fractus debilitatisq3
cruribus post paruū spaciū expi-
rauit. Quod cernēs nero iratus
iussit petrū cōprehēdi. Supue
nerūt ergo quattuor apparito-
res qui eū cōprehēdētes statue
rūt agrippe prefecto vrbis. ℟.
Dn̄e si tu es iube me venire ad
te sup aquas: et extēdēs manū
apprehēdit eū. Et dixit iesus:
modice fidei quare dubitasti?
℣. Cūq3 vidisset vētū validum
veniētem timuit: et dum cepis
set mergi exclamauit dicens/
dn̄e saluum me fac. Et dixit.

Et ait ad eū agrip- Le. v.
pa. Vis vt sicut dn̄s tuus
crucifixus est crucifigaris? Re
spōdit petrus. Non sum dignus
erecta cruce mūdum facere te
stem passiōis mee: sed per que-
uis supplicia desidero dn̄i mei
sequi vestigia. Tūc prefectus
pretēdens in petrum supersti-
tionis accusationem eū capite
euerso crucifigi fecit. ℟. Sur-
ge petre et indue te vestimētis
tuis accipe fortitudinem ad sal
uandas gētes. Quia ceciderūt
cathene de manibus tuis. ℣.
Angelus dn̄i astitit et lumen
refulsit in habitaculo [illegible]ceris
percussoq3 latere petri excita-
uit eum dicēs: surge velociter.
Quia ceciderunt. Lectio vi.

Secuta est aūt petrū ma-
xima multitudo vtriusq3
sexus flens et dicēs. Vt qd occi
ditur petrus? quid admisit cri
minis? quid lesit vrbem? inno-
centem dānare nephas est. Et
ceperunt in agrippam populi
seuire. Tūc petrus restitit di-
cens. Si charitas vestra in me
vera est/ nolite me reuocare p-
perātem ad christum. Et noli-
te flere sed gaudete mecum: qz
vado vobis parare locum. ℟.
Petre amas me? tu scis domi-
ne qz amo te. Pasce oues meas

℣. Symon iohānis diligis me plus his? tu scis dn̄e q₂ amo te Pasce. Glia. Pasc. In .iij. no. an. Cornelius cētnrio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelum dei dicentē sibi: corneli mitte ⁊ accersi symonē q̄ cognominatur petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. fo. xxij. ā. Aperiēs petrus os suū dixit: i veritate cōperi q₂ nō est psonarum acceptor deus: sed in omni gēte q̄ timet deū ⁊ opatur iusticiam acceptus est illi. ℣. Dominus regna. exul. fo. xxiv. ān. Adhuc loqnte petro cecidit sp̄s sanctus super oēs q̄ audiebāt verbū: ⁊ erāt loquētes linguis ⁊ magnificātes deū: tūc petr⁹ iussit eos baptizari in noīe dn̄i iesu xp̄i. ps. Dn̄s reg. ira. f. xxv. ℣. Dedisti. Lectio septima.

Secundū3 mattheū. xvi. In illo tp̄e. Venit iesus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs? Et reli. Ome. venera. be. presb. Lectio sancti euangelij quam modo fratres audistis: tāto intentius cogitanda ac sine obliuione est iugiter retinēda q̄to gsat q₂ magnam nobis fidei pfectionē cōmendat: ⁊ cōtra oīa tentamenta robur eque demōstrat. ℟m. Tu es pastor oniū princeps apostolorū tibi tradidit deus oīa regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorū. ℣s. Tibi enī a dn̄o collata est ptās ligādi atq₃ soluendi. Et ideo. Lec. viij. Si enī scire volumus quomōo in xp̄m credi oporteat: quid lucidius eo q₃ ait ad eū petrus tu es xp̄s filius dei viui. Rursus si audire delectat q̄tū hec fides valeat quid apertius eo q₃ ait dn̄s de ecclesia que super eum edificāda erat. ⁊ porte inferi non preualebūt aduersus eā. Sed hec suis i locis pleni⁹ exponentur. ℟m. Quem dicūt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis? Respondens petr⁹ dixit: tu es xp̄s filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiā meam. ℣. Beatus es symō bariona quia caro et sanguis non reuelauit tibi sed pater me⁹ qui est in celis. Et. Lectio nona.

Nunc aūt reuertentes ad explanandā ex ordine lectionem dominicam: primo videamus de loco in quo habita memorantur. Venit inquit iesus in partes cesaree philippi. Philipp⁹ vt lucas testat erat tetrarcha yturee: et traconitidis regionis. ℟. Dum esset petrus in cruce venit ad eū turba multa maledicēs cesarē ⁊ fecerunt planctum magnum ante crucem. petrus aūt loquebatur eis de cruce dicens. Nolite flere sed gaudete mecū: quia vado vobis parare locum. ℣sus.

Gratias ago tibi domine pastoꝛ bone: quia oues mee quas tradidisti michi compatiuntur mecum in sempiternum: et cū hoc dixisset ait. Nolite. Glia. Quia. ps. Te deum. fo. xlix. ℣. sacerdo. Annuncia. In lau. an.

Petrus et iohānes ascēdebant in tēpluz ad hoꝛam oꝛationis nonā. an. Argētū et aurū non est michi: qđ autē habeo hoc tibi do. an. Dixit angelus ad petrū: circūda tibi vestimentū tuū et seqre me. an. Misit dn̄s āgelū suū et eripuit me de manu herodis all'a. an. Tu es petrus et sup hanc petrā edificabo ecclesiam meam. Chm.

Petrus quidem seruabatur in carcere oꝛatio autem fiebat sine itermissione ab ecclesia ad deum pꝛo eo. Hy⁹. Exultet. ℣⁹. Nimis hono. an. Quodcunq3 ligaueris sup terram erit ligatum et in celis: et quodcunq3 solueris super terram erit solutuz et in celis: dicit dominus symoni petro. ps. Benedictus. folio. xlix. Oꝛatio.

Deus qui hodiernaz diem apostoloꝛum tuoꝛum petri et pauli martyꝛio consecrasti: da ecclesie tue eoꝛum in omnibus sequi pꝛeceptum: p quos religionis sūpsit exoꝛdiū. Per do. Memo. sancti iohannis. an. Elizabeth. ℣. et oꝛatio vt supꝛa Si dominica fuerit ad procel. ℟. Dum esset. Ad hor. an. de laudi. Ad tertiam. Capitulū.

Angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq3 latere petri excitauit eū dicēs. surge velociter et ceciderūt cathene de manibus eius. Deo gratias. ℟. et ℣. de cōmuni apostoloꝛum cum Alleluya. Oꝛatio. Deus qui ho. Ad. vi. Capitulū.

Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. Deo gratias. Ad. ix. an. Tu es petrus. Capitulum.

Dixit angelus ad petrum circūda tibi vestimentuz tuum et sequere me. Deo grās Ad vel. sup ps. an. Iurauit do. cum ceteris. ps. Dixit dn̄s. fo. xxxvi. quere in cōi apostoloꝛū. Chꝛ. hy⁹. et ℣. vt supꝛa. an. Cū respexisset petrū crucē lachꝛymas fūdebat pꝛe gaudio dicēs. nō sum dign⁹ caput sursuz ponere: sed declinare vultū i terra. ps. Magnificat. folio. xlix. Oꝛatio vt s. Meo. de scō paulo. p an. Sancte paule apl'e pꝛedicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gentiū intercede p nobis ad deum qui te elegit. ℣. Constitues. Oro.

Deus q̄ multitudinē gentiū vti pauli apl'i pdicatione docuisti: da nobis q̄s: vt cui⁹ natalicia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Memoꝛia sancti iohannis. an. Iste puer. Itē memoꝛia sancti martialis episcopi et confes. in istis vesp. per an. Similabo. ℣.

Justū deduxit. Oratio. Da que sum⁹. Et fit p diocesim. In maiori vero ecclesia nō fit hic: sed fit de eo duplum. ij. dis iulij.

¶ In cōmēmoratione scti pauli. ad matu. inuita. Sancte paule apostole predicator veritatis. Intercede p nobis ad deū qui te elegit. Ps. Venite. Hymnus

Doctor egregie Paule mores instrue & mente polū nos trāsferre satage: donec pfectū largiat plenius euacuato qđ ex parte gerimus. Annue christe. totum dicitur vt in cōmuni apłor. In pmo noc. an. Qui operat⁹ est petro i apostolatū: operatus est et michi inter gentes & cognouerūt gratiā q̄ data est michi a christo dn̄o. Ps Celi enarrāt. fol. v. ℣. Qui me segregauit exvtero matr; mee et vocauit p grāz suā. an. Scio cui credidi & certus sum qz potens est depositū meū seruare in illū diē iustus iudex. ps. Bn̄dicā. fo. x. ℣. De reliquo reposita est michi corona iusticie. an. Michi viuere xp̄s est: & mori lucrū gloriari me oportet in cruce dn̄i nostri iesu xp̄i. ps. Exultauit. fo. xiiij. ℣. Per quē michi mūdus crucifixus est & ego mundo. ℣. In omnem. Lect. j.

Cum btūs paulus apostolus ad locū vgeret passionis comitantib⁹ populorū turbis innumeris venit ad portaz vrbis rome: vbi habuit obuiam nobilissimaz matronā nomine plautillā apłor feruētissimā dilectricē: & religionis diuine cultricē. ℟. Qui opatus est petro in apostolatū: opat⁹ est & michi inter gētes. Et cognouerūt gratiā dei q̄ data est mihi. ℣. Grā dei i me vacua nō fuit: sed grā ei⁹ semp i me manet. Et. lc. ij.

Que flens ei⁹ se cepit orationibus cōmēdare. Ad quā paulus ait Vade plantilla eterne salutis filia: ecōmoda michi pannum quo caput tegis & secede paululū i partē ppter plebis impedimentum me hic expectās donec reuertar ad te: et tibi restituam beneficiū. ℟. Gratia dei sum id quod sum. Et gratia eius in me vacua nō fuit: sed semp i me manet. ℣. Qui operatus est petro in apostolatuz operatus est: et michi inter gētes. Et gratia. Lec. iij.

Ligabo eni michi oculos vice sudarij & tue dilectioni p christi nomine pignus ad illum pergens relinquaz. Que festinato pannuz porrexit et vt apostolus iusserat obediuit. ℟. Bonum certamē certaui: cursum cōsummaui: fidē seruaui Ideoqz reposita est michi corona iusticie. ℣. Scio cui credidi et certus sum qz potens est depositum meū seruare in illum diem. Ideoqz reposita est. Gloria patri. Ideoqz. In scdo nocturn. an. Tu es vas electionis sancte paule apostole predicator veritatis i vniuerso mūdo.

ps Omnes gentes. fo. viiij. ℣. Per quem oēs gentes cognoue rūt gratiā dei. ān. Magn⁹ san ctus paulus vas electiōis vere digne est glorificādus: q̄ ꝛ me ruit thronū duodecimū posside re. ps. Exaudi de⁹ deprecatio. fo. xviij. ℣. In regeneratiōe cū sederit fili⁹ hominis i sede ma iestatis sue. ān. Bonū certamē certaui: cursum consummaui: fidem seruaui. ps. Exaudi de⁹ orationem meam cum depcor. fo. xviij. ℣. De reliquo reposi ta ē mihi corona iusticie. ℣l⁹. I Cōstitues. Lectio quarta

INsultabant autem ei par themi⁹ et feretas dicentes. q̄d credis impostori et mago? Cur pdispēdis optimū non tantū p illū i scl'o lucratura? Paul⁹ ve ro dixit ad eā. Etiā filia hic pre stolare aduētū meum: et signa mortis mee i pāniculo cuꝫ xp̄o victur⁹ afferā tibi. ℟. Scio cui credidi ꝛ certus sum qꝫ potēs est depositū meū seruare in il lū diē. Iust⁹ index. ℣l⁹. Repo sita ē mihi corona iusticie quā reddet michi domin⁹ in illū diē Iustus index. Lectio quinta.

ET his dictis puenit ad pas sionis locum: vbi ad orien tem versus tensis in celū ma nib⁹ diutissime: cū lachrymis orauit hebraice: et gratias egit deo. Cūq; patrio sermone con summasset orationē vale dicēs fratribus benedixit eos. ℟. Re posita est mihi corona iusticie: quam reddet mihi dominus in illum diē Iust⁹ index. ℣. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ suꝫ qꝛ potēs est depositū meū seruare i illū diē. Iust⁹ index. Lectio. vj.

ET ligās sibi de plantille ma fora oc'los i terra vtrū qꝫ genu flexit: et collū tetendit Spiculator ꝟo brachium in al tum eleuās cum virtute pcus sit et caput abscidit. ℟. Dama sci preposit⁹ gētis arethe regis voluit me comprehēdere: a fra tribus per murum suꝫ missus in sporta. Et sic euasi man⁹ ei⁹ in nomine domini. ℣. Deus ꝛ pater domini nostri iesu christi scit quia nō mētior. Et sic eua. Gloria pa. Et sic. In. iij. noc. ān. Saulus qui et paulus ma gnus predicator a deo conforta tus conualescebat et cōfunde bat iudeos. ps. Confitebimur. fo. xxij. ℣. Ostēdēs quia hic est xp̄s fili⁹ dei viui. ān. Ne magni tudo reuelationū extollat me: dat⁹ ē mihi stimul⁹ carnis an gel⁹ sathane q̄ me collaphizet pter quod ter dominū rogaui vt auferretur a me et dixit mi chi domin⁹. sufficit tibi paule gratia mea. ps. Dn̄s regnauit exul. fo. xxiv. ℣. Nam virt⁹ in infirmitate perficitur. ān. Re posita est mihi corona iusticie quā reddet mihi domin⁹ i illū diē iustus index. p Dn̄s regna. irasc. fo. xxx. ℣. Cooperāte grā spūs scti. ℣. Dedisti hereditatē Lec. vij. Secūdu mattheū. xix.

In illo tp̄e. Respōdēs sy-
mon petr⁹ dixit ad iesū.
Ecce nos reliq̄m⁹ oīa & secuti
sumus te. Quid ḡ erit nobis?
Et reł. Omelia ven̄. bede p̄bṙi.
Tunc respōdens symō petr⁹
dixit. Ecce nos reliquim⁹ om-
nia: & secuti sumus te. Grādis
fiducia petrus piscator erat. di-
ues nō fuerat: cibos manu & ar
te querebat: & tamē loquit̄ cōfi
dēter reliquimus oīa. ℟. Scē
paule apostole p̄dicator verita
tis et doctor gentiū. Intercede
pro nobis ad deū qui te elegit.
℣. Ut digni efficiamur gratia
dei. Intercede. Lect. viij.
Et q2 nō sufficit tātū reli
quere: iungit̄ qđ perfectū
est: et secuti sum⁹ te. Fecimus
quod iussisti q̄d igit̄ nobis da-
bis p̄mij? Jesus aūt dixit illis
Amē dico vobis q̄ vos qui secu
ti estis me in regeneratione cū
sederit filius hominis in sede
maiestatis sue sedebitis et vos
sup sedes duodeciz iudicantes
duodecī trib⁹ israel. ℟. Michi
viuere xp̄s ē et mori lucrū. Glo
riari me oportz ī cruce dn̄i mei
iesu christi. ℣. Per quem mihi
mūdus crucifix⁹ ē & ego mūdo
Gloriari me opor. Lect. nona.
Non dixit q̄ reliquistis om
nia. Hoc eni et socrates
fecit philosoph⁹: et multi alij
diuitias contempserūt. sed qui
secuti estis me q̄d proprie apo-
stolorū est atq3 credētiū. ī rege
neratione cū sederit filius ho-
minis ī sede maiestatis sue: q̄n
ex mortuis de corruptiōe resur
gēt incorrupti. sedebitis et vos
in solijs iudicātium cōdēnan-
tes duodecim tribus israel q2
vobis credētibus illi credere no
luerūt. ℟. Isti sunt due oliue
& duo cādelabra lucētia añ dn̄z
habent potestatē claudere celū
nubibus & aperire portas eius
Quia lingue eorū claues celi fa
cte sūt. ℣. In oēm terrā exiuit
sonus eorū & in fines orbis ter-
re verba eorū. Q2. Glia. Q2. P̄.
Te deū. fol. clix. ℣ s⁹ sacerdo.
Annunciauerūt. In laudi. añ.
Ego plātaui appollo riga
uit: deus aūt incre mētū
dedit alla. ℣. Unusq̄sq3 p̄priā
mercedem accipiet scd̄m suum
laborē. Añ. Libenter gloriabor
in infirmitatibus meis: vt iha
bitet ī me virt⁹ xp̄i. ℣. Quādo
eñ infirmor tūc fortior sū & po
tens. Añ. Sācte paule ap̄le p̄di
cator veritatis & doctor gentiū
intercede pro nobis ad deū qui
te elegit. ℣ s⁹ Ut digni efficia
mur gratia dei. Añ. Grā dei in
me vacua non fuit: sed grā ei⁹
semper in me manet. ℣⁹ Grā
dei suz id q̄d sum. Añ. Damasci
prepositus gētis arethe regis
voluit me cprehēdē a fratrib⁹
per murū suz missus in sporta
& sic euasi manus eius in noīe
domini. ℣⁹ Deus & pater do-
mini nostri iesu xp̄i scit q2 non
mentior. Capitulum.
Michi viuere christus est &

mori lucrum: gloriari me opor
tet in cruce domini nr̄i iesu xp̄i
per quē michi mūd⁹ crucifixus
est ⁊ ego mūdo. Deo grās. hy⁹
Exultet celū. ℣. Nimis hono=
ra. añ. Vos q̄ secuti estis me se
debitis super sedes iudicantes
duodecī trib⁹ israel: dicit dn̄s.
ps Bn̄dictus. fo. xlix. Orō vt s̄.
Postea fit mēo. martialis. añ.
Serue bone. ℣⁹. Posui adiu.
Orō vt s̄. Memoria scti iohānis
vt s̄. Ad horas. ā. de lau. ⁊ vltia
ad. ix. Si dn̄ica fuerit ī reditu
proces. ℟ Sctē paule. Ad. iij. cā.
MAgnus sctūs paulus vas
electiōis ꝟe digne est glo
rificandus: qui et meruit thro
nū duodecimū possidere. Deo
grās. ℟. et ℣. de cōmuni apo=
stolorū sine Alleluya. Oratio.
Deus qui mul. Ad. vj. Caplm.
SAulus qui ⁊ paulus ma=
gnus p̄dicator a deo con=
fortatus cōualescebat ⁊ cōfun=
debat iudeos: affirmans quo=
niam hic est christus. Deo gra
tias. Ad nonam. Capitulum.
REposita est michi corona
iusticie: quā reddet michi
domin⁹ ī illū diē iustus iudex.
Deo gratias. Ad vespas super
psalmos ā. Iurauit. ps Dixit
fol. xxxvj. cū ce. Mutabitꝗꝫ ad
cp̄. ⁊ fiet de oct. sancti iohānis
Cp. hy. ⁊c̄. vt s̄. ī vigilia eiusdē.
excepto ℟. Memo. leonorū epi
et ꝯfesso. de cōmuni. In matu.
inuita. añ. psal. ℣⁹ et ℟. sicut
in die hy⁹ vt s̄. Lectio p̄ma.

SOlus enī baptista dn̄i vl=
tra legē nascētiū natiui=
tatē suā leticie exultatione pre
uenit. Et q̄ dē decuit fratres vt
de matre sterili nasceret̄: q̄ fe=
cūditatē ꝟginis reuelabat qua
tinus mirabilē partum mira=
biliter natus ostēderet. Lec. ij.
ILlud etiā ꝗꝫ stupēdū ꝗꝫ
magnificū q̄ sacerdos za=
charias pater futurus ꝓphete
qr̄ hoc ipsm̄ qd̄ gerebat̄ āgelo lo=
quēti nō credidit: vsū loquēdi
amisit donec ꝓmissione cōple=
ta: natus noui hois preco pēne
lingue vincula relaxaret. Lc. iij.
OS enim qd̄ angelus clau=
serat ꝓmissus ab angelo
fili⁹ reserauit. Nā cū denuncu=
patione paruuli cognatorū vi=
cinorūꝗꝫ hesitaret arbitriū: pro=
prietatē veri hois quē angelo
dictante didicerat recepta subi
to pristina facultate sermonis
pat mut⁹ apuit. Vt cui⁹ nati=
uitatē ꝑceptiōe celesti tacitus
expectabat: nati vocabulum lo
queret̄ ⁊ agnosceret anxius se=
nex p cū se sibi redditū quē de
se nō crediderat nascitur. L. iiij.
NEc dubitaret vltra celit⁹
illū vel repromissum/ vel
natū: cui⁹ causa ⁊ amisisse ꝓba
bat ⁊ recepisse sermonē. Quid
hac fratres religiōe gloriosi⁹?
Quid hac isignius fide in qua
sterilis ꝯcipit: virgo parturit:
mutus loquit̄: ⁊ in secreto ma
ternorum viscerum paruuli to
tius mūdi gaudia futura pre=

indiunt? Lectio quinta.
NEc eni poterat veteri sub lege ordinem suum mortalis servare natura: quoniam per novam divinitatis gratiā novum saluti omnium mysterium parabatur. Lectio sexta
HIc est ergo iohānes de q̄ prophetavit esaias dicēs Vox clamātis i deserto parate viā dñi: rectas facite semitas dei nr̄i. Vox clamātis. Quā bñ vox dicit̄ q̄ veniētē de celestib⁹ in carnē hominis unigenitū dei pleno letus ore clamabat. R. vii
REcte vox dicitur: cuius in tonātem preconiis sacramentum redēptionis humane surda dudum cepit audire mortalitas. ut enim venerā dus baptista muto pr̄i aperuit linguā: aures hominuz salutaris gratie innovavit auditu. Lec. viii
CLamabat autē in deserto ubi predicationē eius nec insolens turba ꝯstreperet: nec infidelis rideret auditor: sz hi tantum audire possent qui predicantē verbū salutis cura tan tū divini cultus expeterēt. R. ix
QUi etiam adverterēt eū vera nūciare de xp̄o qui assertionez iusticie vt illicitas herodis nuptias increpasset: nec regez timuisset offendere: nec squalorē carceris declinasset: nec tyrannico gladio refugisset occidi. Ceta vt̄s. Memoria aplorū. ā. Hoc est preceptū ℣ Nimis. Or̄ vt̄s. Hore sicut in die. excepto q̄ nō dicit̄ Alla super R. horarū i maiori ecclesia. Ad nonā ℣o terminantur octa. ꝓpt festū scti martialis. aubi nō terminant̄: sz fiūt vespere de octa. sicut i die. cū memo. pcessi z martiniani. fit etiā memoria apostolorū vt supra.
¶ De sancto martiali. Ad vesperas sup psalmos feria. ān.
SAnct⁹ martialis ad predicandū gallijs delegat⁹ lemonicis civibus iubente petro apostolo semina fidei erogāda suscepit. ān. Hec civitas cunctorū tunc tēporis idolorum referta cultur, a divinis i omnibus oberrabat mysterijs. ān. Quā cernens sanctus pontifex tāto sacrilegio subiacere ad predicandū dñm iesum christū electum misit hūc martialē sociū ān. Ne differas frater ait ꝑ̄to tius properare: vt servietē demonijs populuz ad verā divinē cultus religionē facias pervenire. ān. Tūc sanctus martialis apostolicis parēs devotus imperijs vrbē lemonicā cum duobus socijs expetendam elegit. Capitulū. Ibant apostoli. R. Salvator. Secundū de matu. Hy⁹.
IOcundis pangat mentibus chorus ecclesiasticus laudū christo preconia hac die celeberrima Qua martialis inclytus/ deoq̄ dilectissimus sacris translatus actibus omnis congaudet populus, Suis preclaris actibus

ac diuinis affectibus vana de-testās idola xp̄m recepit gallia Exultet aq̄tania tanto patro no p̄dita plebs maxime lemo uica leta dep̄omat cantica. Huic deuota supplicet ⁊ inces santer innocet quo p̄fis sese p̄cib⁹ celi ɔiūgat ciuib⁹. O martialis optime pastor ⁊ dux egregie p̄ nostris facinorib⁹ interueni propicius. Acquire nobis veniā apud xp̄i clemētiam vt expiat, sordib⁹ deo fruamur precib⁹. Amen. ℣. In oēm terrā. An. O p̄ceps patrū o martialis speculū virtutū pastor et dux aquitanorum suscipe p̄ces et vota cunctorum te dep̄ecantium ⁊ intercede pro salute oīm populorum. ps. Magt. fo. clxv. Orō.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui beatum martialem apostolū ecclesie tue sācte p̄esse voluisti: q̄s nobis eius suffragantibus meritis pietatis tue gratiam largiaris. Per dominum.

Mēo. p̄cessi ⁊ martiniani mar. An. Istorum. ℣. Letamini. Orō.

Deus q̄ nos sanctorum martyrū tuorum p̄cessi ⁊ martiniani confessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis ex eorum imitatiōe p̄ficere ⁊ intercessiōe gaudere. Per dn̄m. De apostolis an. In patiētia. ℣. Constitues. Orō vt supra. Inuitat. Regē omnipotētem venite adorem⁹ dn̄m. Qui aquitanico populo primum dedit patronū martialē apostolū ps. Venite. Hy⁹. Annue. In p̄mo noct. ā. Sāctus martialis Tres p̄me āe re vel. cū psal. de aplis ℣⁹. In oēm terrā. Lec. i.

Beatus martial' ep̄s a beato petro ap̄lo ad p̄dicandum verbum dei missus lemouicinum venit ad tullū castellū et ibi receptus est in hospitium ab arnulpho diuite. Prefatus autem diues arnulphus habebat vnam filiam: que a demonio quotidie vexabat. ℟. Venerandam nobis p̄sentis diei solennitatem patroni nostri domini martialis deuotissime celebremus vt ipse p̄ nobis intercedat ad dn̄m. Qui aquitanico populo ipsum dedit p̄mū pastorem atq̄ doctorem. ℣. Tota igit mentis intentiōe ip̄m collaudem⁹ humiliter sanctumq̄ nomen eius benedicamus vnā ter. Qui aquita. Lec. secūda.

At vbi ingressus est beat⁹ martialis domum: exclamauit demō dicēs. Scio egressurū me de ista puella q̄z angeli qui tecum sunt/ me grauiter torquent. Sed adiuro te p̄ crucifixum quez p̄dicas ne me in abyssum mittas. ℟. Saluator noster christus dominus missus ad oues que perierāt domus israel p̄dicando apud iudeam i tribu beniamin. Puerū martialē cuz vtroq̄ genitore ad sui nominis agnitionez ⁊ ad sacri baptismatis p̄duxit grām. ℣. Abiecta eteniz nostre mortal

tatis perpeti non dedignãs pri ma rudimẽta fidei his quibus ea pridem cõtulerat apud ipos predicans in tribu beniamin. Puerum mar. Lectio tertia.

Tunc beatus martialis dixit. Per crucifixũ ipm te adiuro vt exeas de corpore isti⁹ puelle / et amplius non intres in eã: sed vade in locũ desertũ vbi nec auis volat nec habitatio hoim est. Ad hanc vocẽ euomuit puella spiritũ immũdum et quasi mortua facta est. Rem.

Precepit itaqz iubẽte dño preciosus vir martialis cũ vtroqz parẽte a beato petro aplorũ pricipe lauachrũ: et recedẽtib⁹ genitoribus Remãsit idem martialis corpore quidem iuuenis sed senili corde xpm secuturus. ℣. Relicto nãqz patre z terrenis desideriis permãsit cũ dño quem vocãtem secut⁹ est z ei⁹ discipulatui indesinenter adherẽs. Remãsit. Glia. Remãsit.

In .ij. noc. ãn. Ne differas. quere i vel. ps. Oẽs gẽtes. fo. xiiij. ãn. Tũc sctũs martialis. quere in vel. ps. Exaudi de⁹ deprecã. fo. xviij. ãn. Arrepto itinere gẽma dum pergeret fulgens austrielinianũ comitẽ morte preuentum in via ingemuit. ps. Exaudi de⁹ orationem meam cum deprecor. fo. xviij. ℟. Constitues eos prin. Lectio. iiij.

Tunc beatus martialis tenẽs manũ ei⁹ erexit eam et reddidit pri incolumen. Sã ctitas eius z benignitas ac magna hũilitas in eo erat: et orõ assidua: sicut dñs precepit dicẽs. Sine intermissione orate. ℟. O qȝ gloriosus est miles fortissimus martialis: qui aplorũ iũctus collegio potestate ligãdi atqz soluẽdi accepta a dño. Non dissimilis cum aplis est honoris vsus priuilegio. ℣. Ex quo eius idem vir beat⁹ dñico se mãcipauit obsequio. Non. Lec. v.

Contigit etiã vt fili⁹ nerue principis suffocatus a dyabolo morerẽ. Qd videntes pater et mater ei⁹ et oĩs ppls q ibi aderãt piecerũt se ad pedes sancti martialis dicentes. Homo dei adiuua nos. Corpus aũt adolescẽtis piecerũt ante eũ cũ planctu z magno eiulatu oĩm. ℟. Instãte vero iam tẽpore quo officiũ dñice predicationis a sctis adimpleretur aplis Venerũt romã pricipes aplorũ petrus z cõdiscipulus ei⁹ martialis veritatem predicãtes oĩbus deum honorari. ℣. Scdm quod iesus dñs die quo ascẽdit in celum preceperat illis: euntes in mũdum vniuersum predicate euangelium omni creature. Venerunt. Lectio sexta.

Condolẽs igitur sanctissimus pontifex martialis lachrymis populi flebat: et ipse magno eiulatu condiscipulis suis dixit. Oẽs vos tam xpiani qȝ etiã pagani deprecemus dñm vt resuscitare eũ dignẽ.

℟. Precepit aũt dñs iesus apo
stoloꝝ pncipi beato petro vt
gloriosum apostolum martia=
lem dirigeret puincijs gallia
rum. Qui ppl'm aquitanicũ ad
verã diuini cultꝰ perduceret re
ligionem. ℣. Cum duobꝰ ergo
presbyteris austricliniano ⁊ al
piniano a petro apl'o ad seruiẽ
dum sibi susceptis discipulis
obediẽtie suscepit laborẽ. Qui.
Gloria pa. Qui. In .iij. noc. ãn.
Vnꝰ e comitibꝰ migrauit a se
culo: quo viso sanctꝰ dei regres
sus est romã et nũciauit petro
apl'o que sibi in via cõtigerãt.
ps. Confitebimur. fo. xvij. ãn.
Versis ad vrbem gressibꝰ tunc
sanctus martialis beato petro
nũciat fraternum mestus obi=
tum. ps. Dñs reg. exul. f. xxix.
ãn. O vir prestãtissime accipe
baculum meum in manu tua:
et ego tecũ dño pro ipso fũdam
orationem: et prius gressibus
tecũ perget ad locũ destinatũ.
ps. Dñs reg. iras. fo. xxx. ℣. De=
disti hereditatem. Lectio. vij.

Ipse vero et duo discipuli
eiꝰ et pauci christiani qui
ibi aderant dñm exorabant: vt
eũ resuscitari iuberet. Sic bea
tus martialis dominum cepit
exorare dicẽs. Deprecor te dñe
per vnicum filium tuum ⁊ per
beatum petrum/ quorum iussu
ad istam longinquã deueni re
gionem vt resuscites hũc adole
scẽtem: vt isto resuscitato mul
ti per me in te credãt. ℟. Bea=
tissimus apostolus martialis
vna cum duobꝰ discipulis lon=
gam itineris transiẽs viam ad
aquitanicam vsq₃ peruenit pro
uinciam. Et ingressus fines le
monicẽsium incolarum nerue
principis defunctum resuscita
uit filium. ℣. Diuino quidem
roboratus precepto apostoli pe
tri parẽs deuotꝰ imperijs aqui
tanicas fiducialiter aggressus
est partes. Et in. Lectio. viij.

Tunc beatus martialis ro
gatu pricipis ⁊ plebis cũ
fiducia tenẽs manũ eiꝰ dixit.
In noĩe dñi nostri iesu xp̄i quẽ
iudei crucifixerũt et tertia die
resurrexit a mortuis: surge et
sta sup pedes tuos. Et statim
surgens atq₃ ad pedes viri se
proijciẽs cepit clamare dicens.
Baptiza me homo dei. Et sta=
tim baptizauit eum in noĩe pa
tris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. ℟.
O vere sanctum et gloriosum
apostolũ martialem per quem
aquitanica plebs suum agno=
uit creatorem: et per cuius pro
digia miraculoꝝ. Populus le
monicẽsiũ in suũ credere cepit
redẽptorem ⁊ saluatorem. ℣.
Vere per oĩa preciosum ⁊ inef
fabilem virum per cuiꝰ virtu=
tes et multitudinem miracu=
lorum. Populus. Lectio nona

Baptizati sunt autem cũ
eo i eodem castello hoĩm
vtriusq₃ sexꝰ tria milia sexcẽti
Post hec abijt ad similitudies
idolorum ⁊ fregit cuncta scul=

ptilia simulachrorum et in nichilum redegit. R. Virgo valeria quia per predicationem gloriosi martialis sponsum decreuit habere celestem iesum christum: iubente sposo terrestri deum ad huc ignorante capitalem subijt sententiam. Cuius aia cum angelis psallentibus penetrauit celos. V. Hec enim que secundum proprietatem nominis valens risibus dicebatur virginitatis sue florem custodire disposuit: et ideo cunctis qui ad martyrium eius venerant videntibus. Cuius. Gloria pa. Cuius. ps. Te deum fo. xlix. hy. Iste confessor. An. Annunciauerunt opa dei. In lau. an.

Cum oraret beatus martialis apparens dominus ei dixit: pax tibi sit frater carissime gaudens eris mecum in splendore magno. An. Beatus apostolus hoc audiens dixit: domine videns te letus effectus sum: deprecor tuam clementiam vt iubeas me recipi in hac claritate. An. Quintodecimo die carissime veniam ad te vt te recipiam cum angelis et faciam te heredem regni mei: vt semper gaudeas in claritate que nullo claudit fine. An. Hec audiens sanctissimus pater conuocatis fratribus indicauit eis resolutionem proprii corporis imminere: atque retulit eis quod a christo cognouisset. An. Cum aduenisset extremus dies sanctus martialis orabat dicens: dirige iter meum ad te deus meus vt queam tecum gaudere. Cpm hy. et V. de com. apostolorum. An. O magnum primatem in tantorum virtute miraculorum ineffabilem martialem apostolum cuius petimus nos subleuet pietas quos intingit prauitas: omnemque gregem tibi commissum perducat ad gaudium a domino sanctis preparatum. ps. Benedictus fo. xlix. Oratio vts. Memoria sctorum processi et ce. de com. Et de apostolis vts. V. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. Et me. Ad horas ane de laudibus. Cpa et Rsia de com. apostolorum. Ad ix. vltima ant. de laudibus. In ves. sup pos an. Iurauit dominus. cum ceteris. Cpm hy. et V. sicut in primis ves. Ad mag. an. O princeps. que est in alijs ves. Oratio vts. Memoria de apostolis vts. ¶ In crastino sancti martialis et alijs diebus per octa. apostolorum Inuitat. Regem apostolorum. hy. Aurea luce. Re. pri V. et R. de com. apo. ad diem ptinens. Cpz de com. Legenda.

Beatissimorum apostolorum petri et pauli inseparabilis fidem passionemque germanam omni nos deuotione fratres necesse est celebrare: quia et laudabilis vita nos ad gloriosissimum perduxit occasum et mirificus obitus ad vitam perpetuam transmisit. Licet in petro fides emineat / et in paulo doctrina precellat: magisterium tamen pauli plenitudo est fidei: et credulitas petri doctrine est fundamentum. Quos tanta celestis electionis dignatio visitauit: vt

hic fieret de piscatore doctor: il le de persecutore defensor. Sed in hoc oipotētis dei maiestas attollēda est: q̄ inspiratione mirabili docēdi grām tribuit imperio ꝛ inimicum fecit amare qđ oderat/ et fidem quā impugnabat asserere. Illi⁹ piscationem non abstulit sed mutauit. Hui⁹ cecauit oculos vt purgatione facta recepto lumine clarissime mētis acie vltra humanum videre posset aspectum. Quāti igit̄ meriti apud deum suū petr⁹ erat: vt ei post nauicule parue remigiū toti⁹ eccl'ie gubernacula traderentur? Et q̄ntum iam in apostolatus sui ministerio cōplacuisse xp̄o credimus paulum: qui tm̄ placere potuit p̄secutor? Alia de octa. sctōꝝ petri et pauli Legenda.

Beatissimoꝝ aplōꝝ passio fratres: quoꝝ hodie natalem solēniter celebram⁹ cūctis est honoranda credētibus quos p iusticie pietatisq̄ꝫ plenitudine saluator mūdi hūano generi et patres esse dedit et iudices. Quāte aūt integritatis quāte ve pietatis fuerit hinc vel maxime p̄uidēdum est q̄ ille eos ad emēdationē corrupti seculi et ministeriū sue volūtatis elegit: quē non valebat electio fallere. Vocauit nāq̄ꝫ petrū opib⁹ pauperē: ope piscatorē: qui a cōuersatiōe populari ꝛ cōione vrbium segregat⁹ vitā inter fluctus agebat innocuā: et victū de simplicitate querebat. Quē ita dixerim pauperem vt cōpetēs ei substātia non deesset: quē bene merētē de deo copiosi maris diues vnda pascebant. Tu aūt. Cetera sicut de cōi aplōꝝ: excepta oratione Deus qui ho. Ad bn̄d⁹ et magt ant. Beati pacifici. et cete. per ordinem.

¶ Sabbato infra oct. ad mgt ān Tradēt. Et si cōtingat domi. infra octa. fiēt. ix. lec. de expositione euāge. Hoc est p̄cep. Cetera de cōi aplōꝝ: hoc excepto q̄. ix. ℞. erit Isti sunt due oliue. quere in festo sancti petri: etiam dicitur in reditu processionis. Ad bn̄dict⁹ vero ān. Vos qui secuti. Oratio. Deus q̄ ho. vt supra. Cetera vt supra.

¶ In translatione sancti martini ad vs ān. Iurauit. ps. Dixit dn̄s. fol. xxxvj. vrs. Cahm. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste cōfessor. Sobrius castus. ℣. Iustum deđ. ān. O martine. q̄re in alio festo in p̄imis vesperis. Orō.

Deus q̄ populo tuo eterne salutis beatū martinum ministrum tribuisti/ p̄sta q̄s: vt quē doctorē vite habuim⁹ in terris: intercessorē sēp hr̄e mereamur in celis. Per. In mat. inuit. hy⁹ ac pi ℣⁹ et ℞. sicut de vno ꝯfes. cho. ix. lec. Lcō. j.

Anno dn̄i quadragesimo quarto post trāsitū beati martini btūs p̄petu⁹ turonice sedis cathedram sortit⁹ est dignitatis: adeptusq̄ꝫ hunc apicē

cum magno votorum cōsensu fun
damēta tēpli ampliora ꝙ fue-
rāt sup beata mēbra locare di-
sposuit. Quo sagaci insistēs stu
dio mirifico mācipauit effectui
Aduenientе ergo Lect. ii.
optato tpe vt tēpluꝫ dedi-
caret: et sctm̄ corpusculū a lo-
co vbi sepultū fuerat trāsferre
tur: cōuocauit beat⁹ perpetuus
ad diē festū vicinos pontifices
sed et abbatū ac diuersorum cleri-
corum non minimā multitudinē.
Et qꝛ hoc in kalē- Lec. iii.
das iulij agere volebat vi
gilata vna nocte / facto mane
accepto sarculo terrā que desu
per tumulū erat ceperūt effer-
re. Quo detecto man⁹ vt eum
commouerēt mittūt. Lec. iiii.
Bique multitudo tota labo
rās nichil prorsus per to-
tam diem pfecit. Vigilata de-
nique alia nocte mane tentātes
iterum nichil oīno agere potuerūt
Tūc turbati atque exterriti qd
facerēt nesciebāt. Dixit eis vn⁹
ex clericis. Scitis qꝛ post hoc
triduū natalis episcopat⁹ ei⁹
esse cōuenerat: et forsitan i hac
die nos ammonet se trāsferri.
Tunc ieiunijs et oīa Le. v.
tionib⁹ ac iugi psallētio
die noctuque insistētes triduum
illud cū cōtinua oratione duxe
rūt ieiunium. Quarta aūt die
accedentes / ponentesque man⁹
non valebant penitus mouere
sepulchrum Lectio. vi.
Pauore autem oēs exterri
ti iam in hoc stātes vt terra va
sculum qua detexerāt operirēt
apparuit eis venerāda canicie
senex ad instar niuis cādorem
efferēs: et se esse abbatem dicēs
et ait eis. Vsque quo cōturbami
ni et tardatis. Nōne videtis do
minum martinum stātem vos
adiuuare paratum si manus
apponitis: Lectio. vii.
Tunc iactās pallium quo
vtebatur posuit manū ad sarco
fagum cū reliquis sacerdotib⁹
crucib⁹ paratis et cereis: appo-
sitaque antiphona dederūt voces
psallētium i excelso. Lec. viii.
Tunc ad senis conatū pro
tinus sarcofagum in sum
ma lenitate cōmotum in locū
vbi nūc adorat dn̄o annuēte per
ducitur. Qd ad volūtatem sa-
cerdotis cōpositum: dictis etiā
missis / vt vētū est ad conuiuiū
requirentes sollicite senem ne
quaꝙ reppererunt. Lect. ix.
Sed nec quidam homo ex
titit qui eū de basilica exi
re vidisset. Credo aliqua fuit
virtus angelica que et beatū vi
rum se vidisse pnūciauit: et de
inceps nulli cōparuit. In quo
loco ex illa die multe virtutes
facte sunt / que per negligētiā
non sunt scripte. Cetera de codi.
An. O beatū pontificem. quere
in octa. alteri⁹ festi Oro vt s.
Octo. apostolorum. an. Hoc est precep
tum. Si dn̄ica fuerit in crasti
nu pcessio. R. Sācte martine.
Ad vesperas sup pos ferial. an.

Serue bone. Cām hy⁹ et ꝟ. vt s. Ad mag̃t an. O sanctum vir. quere in primis ves. alteri⁹ fe. ii. Oꝛo vt s. mē. apl'oꝝ ꝑ añ. In patientia vr̃a. ¶ Nota tñ ꝙ si dicta translatio scti martini die sabba. eue. in vlti. ves. dicte trāsl'e. sup ps dicet̃ añ. O sctm̄ viꝝ. Mutabiturq́ ad cp̄m et fiet de apl'is. ¶ In octa. apl'oꝝ ad vs sup ps de cōi apo stis. Añ. Iurauit dñs. ps. Dixit dñs. fo. xxxvi. vt s. Capl'm hy⁹ et ꝟ⁹ vt s. añ. Glorioſi princi pes terre quomodo in vita sua dilexerūt se: ita et in morte non sunt separati. ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio.

DEus cui⁹ dextera beatum petrum apostolū ambulantem in fluctib⁹ ne mergeret̃ erexit: et coapostolum ei⁹ paulum ter tio naufragantem de profundo pelagi liberauit / exaudi nos ꝓ picius et concede: vt amboꝛum meritis eternitatis gloꝛiā con sequamur. Qui viuis et reg. Cōpletoꝛium vt supra. In oct. apostoloꝛum. Lectio prima.

OMnium quidem sanctarum solēnitatum dilectissimi tot⁹ mūdus est particeps et vnius fidei pietas exigit: vt quicq̄d ꝓ salute vniuersoꝝ ge stum recolitur cōmunib⁹ vtiq́ gaudijs celebꝛetur. Feria de cōmuni apostoloꝝ. Lectio secūa.

UErūtamen hodierna festiuitas preter illā reuerentiam: quā cū toto terrarum oꝛbe promeruit: speciali et propria nostre vrbis exultatiōe venerãda est: vt vbi precipuoꝝ apostoloꝝ gloꝛificatus est exitus: ibi in die martyrij eoꝛum sit leticie principatus. Lec. iij.

ISti sunt enī viri ꝑ quos xp̄i euāgeliū roma resplēduit: et que eras magistra erroris facta es discipula veritat(. Isti sunt patres tui veriq́ pastoꝛes q̄ te regnis celestib⁹ inserendam multo meli⁹ multoq́ felicius cōdiderūt q̄ꝫ illi quoꝝ studio prima menium tuoꝛum fundamēta locata sunt. Et qui dem is qui tibi nomen dedit fraterna te cede fedauit. Lec. iiij.

ISti sunt q̄ te ad hanc gloriam prouexerunt: vt sancta gēs / populus electus / ciuitas sacerdotalis et regia: per sacram beati petri sedem caput oꝛbis effecta latius presideres religione diuina q̄ꝫ dominatione terrena: q̄ꝫuis enim multis aucta victoꝛijs: ius imperij tui terre mariq́ contuleris: min⁹ tamen est quod tibi bellicus laboꝛ subdidit q̄ꝫ quod pax chꝛistiana subiecit. Lect. v.

CUm igitur omnes beati apostoli parem gratiam sanctitatis apud deū obtineāt: nescio quo tamen pacto petrus et paul⁹ videtur pre ceteris peculia quadam i saluatoꝛem fidei virtute precellere. Lec. vi.

QUod quidem ex ipsi⁹ domini iudicio possum⁹ ap

probare. Nam petro sicut bono dispensatori claues regni celestis dedit: paulo tamquam idoneo doctori magisterium ecclesiastice institutionis iniunxit. Lec. vij.

Clauis enim dicenda est qua ad fidem pectora dura corda reserantur: mentium secreta panditur. Et quicquid intrinsecus clausum tenetur / palam rationabili manifestatione producitur.

Clauis inquam est Lec. viij. qua conscientia ad confessionem peccati aperit: et gratiam ad eternitatem mysterij salutaris includit. Ambo igitur claues a domino perceperunt: scientie scilicet iste: et ille potentie. Diuitias enim immortalitatis ille dispensat / scientie thesauros iste largitur. Sunt enim scientie thesauri sicut scriptum est. In quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie absconditi. Lectio nona.

Ergo beatus petrus et paulus eminent super vniuersos apostolos et peculiari quadam prerogatiua precellunt. Uerum inter ipsos quis cui preponatur incertum est. Puto enim illos equales esse meritis qui equales sunt passione: et similiter eos deuotione fidei vixisse quos simul videmus ad martyrii gloriam peruenisse. ℟. Isti sunt. quere in festo sancti pauli. Cetera de communi apostolorum. An. Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dominum: habent potestatem claudere celum nubibus / et aperire portas eius: quia lingue eorum claues celi facte sunt alleluya. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio vt supra. Hore vt supra. Et finiunt octaue ad nonam.

¶ De sancto thoma. Ad vesperas super psalmos feria. antiphona. Qui vult venire post me. cum ceteris. Capitulum. Iste sanctus. ℟. Gloriosi. Hymnus.

Beate martyr percipe / voces precantum supplices: nostri reatus efficax / orator ad thronum patris. Miserere nostrarum precum / placatus vt christus suis: inclinet aurem prosperam / noxas nec omnes imputet. Deo patri sit gloria. ℣. Ora pro nobis dominum martyr. An. Beatus vir. de communi.

Deus qui nobis (Oratio. translationem beati thome martyris tui atque pontificis celebrare concedis / te supplices exoramus: vt eius meritis et precibus a vitiis ad virtutes et a carcere transferamur ad regnum. Per dominum nostrum ie.

Ad matutinas inuitatorium. Regem sempiternum. Hymnus vt supra. Antiphone psalmi ℣ sus et ℟ia de communi vnius martyris. Lectio prima.

Postquam igitur beatissimus christi martyr thomas requieuit a laboribus suis: et a festo natiuitatis sue transitorio ad illa interni et eterni festi gaudia migrauit: versus est in luctum chorus angelorum

per organum eorum in vocem flentium. Lectio secunda.

Cecidit enim corona capitis eorum: imo angelorum gloria: flos pastorum: singularis decor totius ecclesie. Erat quoque beatissimus thomas sicut uberrima lachrymarum copia ita multiplex lachrymandi materia. Lectio.iii.

Quia conclusit dominus ora canentium se quia polluta est eius sancta ecclesia parricidali flagitio: et quia lamentabantur mater et filie non plaxerunt. Lec. iiii.

Et sustinuit qui simul contristaretur et non fuit qui consolaretur nec invenit. Mater vero lugebat et in materni doloris augmentum canebant filie. Satis superque in seipsa experta est musica in luctu importuna narratio. Lectio quinta.

Deflenda igitur erat sanguinis innocentis effusio: deflendus templi deique contemptus: deflendus ecclesie nobilissime continuatum silentium: deflenda preterea crudelis presumptio plaudentium. Lectio sexta

Desolata igitur est domus sctificationis: sedet in tristitia domina gentium: omnes amici eius spreuerunt eam: nec erat qui consolaretur eam ex omnibus caris eius. Putares trenis illis propheticis non minus cantuariam defleri quam hierosolymam lugebant quidem vie syon eo quod non esset qui veniret ad solemnitatem. L. vii.

Oblivioni enim tradidit in ea dominus festiuitatem et sabbatum: et qui in vestitu deaurato circumdata varietate dominum in hymnis et confessionibus pre multis terrarum ecclesiis benedicere solebat: luctu lachrymis die noctequoque replebatur et saturata est opprobriis. Lectio octaua.

Oram deo loquor in christo filii ecclesie: nec in mensa temperabant a lachrymis sed tacite lugebant gustantes: et potum suum cum fletu miscebant. Lec. ix.

Et nisi visitasset eos oriens ex alto: et de grano frumenti reliquisset benedictionis semen: domus domini maculam sempiternam traxisset opprobrii: et non adiiceret amplius vt resurgeret. Sed benedictus dominus qui non permisit eos tentari supra id quod potuerunt: sed fecit cum tentatione etiam prouentum vt possent sustinere. Cetera vt supra

Et quacunque die euenerit semper habebit suas secundas vesperas. Et post vesperas fit memoria sanctorum martyrum claudii / nicostrati / simphoriani / castorii et victorici per an. Isti sunt. ℣ Letamini. Oratio. Deus qui nos concedis. cum memoria nonnulli confessoris de communi vnius confesso. non episcopi. Inuitatorium hymnus ℣ et Responsoria et cetera de communi plurimorum martyrum. Lectio prima.

Nicostratus et Claudius cum Castorio et Simphoriano dum corpora sanctorum per oras Tyberianas requi=

rerent: a persecutorib⁹ tēti sūt et ad vrbis prefectū perducti sunt. Lectio secunda.

ERat iudex fabianus qui eos hortatus est ad sacrificandū et per decem dies minis eos et blandicijs agens in nullo potuit penitus cōmouere. Tunc fecit de his suggestionem imperatoribus. Qui iusserunt eos tertio torqueri. lc. iij.

TUnc cū nulla ratione tormētis cōpulsi cederēt: iussit eos in medio mari ꝓcipites dari: immēsis itaq; artati ponderibus: pelagi fluctibus dati sunt vt ī loco mūdo īter aquas coronam martyrij celebrarent ¶ Cetera de cōmuni. Memoria nūmij vt supra. ¶ De sancto theobaldo cōfesso. ad vesperas super psalmos feriales an Similabo, cum ceteris. Capitulum. Iustus. Rꝫ. Sancte theobalde. Hymnus. Iste confessor. ℣ sus. Ora pro nobis. An Confessor domini. Oratio.

DEus q̄ nobis egregij confessoris tui theobaldi natalicia celebrare concedis. fac nos q̄s ei⁹ semp meritis et ꝓcibus muniri cuius deuote vite agonia tribuisti gl'iari. p dn̄m Memo. zenonis mar. p an. Hic est vir. ℣ Glia et honore. Oro Presta q̄s. Ad matu. Inuita. Christum omnes. ps. Uenite. Hymnus. Iesu redemptor. an psal. ℣. sicut vnius cōf. nō epi ¶ De sancto theobaldo cōf. l. j.

SAnctus theobaldus ante mundi cōstitutionem prescientia dei electus: gente francorū patre arnulpho comite cāpanensi: et matre vuilla oriūdus in comitatu trecacino castro prunino educat⁹ ē. lc. ij.

CUius natiuitatem a sancto theobaldo viennensi episcopo prenunciatam comperimus. Is eteni ꝓsal auunculꝰ auie scti theobaldi extitit. l. iij

QUi dum aliquando colloquium haberet cum ea inter cetera ait O generosa parens gaude et letare: quia ex te prodiet mater que paritura est filium qui omnibus nostre affinitatis hominibus ꝓeminebit: et ante deū ꝑ hoies magn⁹ vocabitur et erit. Huic presagio testimoniū perhibuit etiā quedam bone voluntatis pannucula. Lectio quarta.

SAncta igitur dei emulatiōe patres suos deo dignus theobaldus emulat⁹ clādestina discessione adijt quēdā heremitā in quadā insula secane latitantē. cui cordis sui aperuit ardorem non conburentē sed illuminantem. Lectio. v.

DEo ergo soli iā militans theobaldus relicta domo patre/ matre/ fratrib⁹/ cognatis cum omnibus seculi pompis proximo pascha accinctus militie cingulū cum iam dicto socio iter arripuit. Lc. vj

QUumq; foras muros vrbis

remẽsis apud scti remigij sub urbiũ hospitarentur pretenta occasione alloquẽdorũ amicorũ armigeris atq; equis hospitio relictis pedestri itinere noctu ad interiora tentauerunt pro=gredi. Lectio septima.

VBi inuẽtis duobus pe=regrinis exuti suis optimis ⁊ militaribus indumen=tis illorũq; cõmutatis resarcĩtis ⁊ vilib⁹ cesarẽ exuũt: ⁊ xp̃z induunt. Lectio octaua.

ET nudis pedib⁹ peruenerũt ad locũ q̃ dr̃ pitingo i theutonicorũ videlicet regno: ibiq; multo tp̃e volũtariã paup̃tatẽ p̃ christi amore sustinentes cũ multo labore victum sibi que=rebant: vtpote lapides portando: fenũ in pratis secãdo: stabula curãdo: carbones ad opa fabrilia faciẽdo: victũ sibi cũ paruo censu p̃uideant. Lectio .ix.

IPse vero primũ a carne et omni pinguedine se abstinuit: deinde pane ordeaceo ⁊ aqua tãtummodo vsus est: ad postremũ fructibus tantum ⁊ herbis earũq; radicibus vixit. Annis aliquantis semp̃ vsus cilicio. ℟. Sancte theobalde. Cetera de cõi. Memoria zeno=nis vt supra. Septem fratrum memo. p̃ ãn. Istorum est eni. ℣ Letamini. Oratio.

PResta quesum⁹ omnipo=tens de⁹: vt qui gloriosos martyres tuos: felicem / philippũ / vitalem / martialem / alexan=drum / siluanum / et ianuarium fortes in sua cõfessione cogno=uimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dominum nostrum. Et cetera de communi. Lectio prima. Secundum Mattheum. xij.

IN illo tempore. Loquen=te iesu ad turbas: ecce mater ei⁹ ⁊ fratres sororis stabãt q̃rentes loq̃ ei. Et reliqua Omelia beati Gregorij pape.

SAncti euãgelij carissimi fratres breuis ẽ lectio recitata s; magnis mysteriorum ponderibus grauida. Jesus etenim cõditor ac redẽptor nr̃ matrem se nosse dissimulat: et q̃ ei mater sit: q̃ ppinqui: non p̃ cognationem carnis: sed p̃ coniunctio=nem spiritus designat dicens. Que est mater mea: ⁊ qui sũt fratres mei? Lectio secũda

QUicunq; fecerit volũtatem patris mei qui in celis est ipse meus frater et soror ⁊ mater est. Quib⁹ nobis verbis qd̃ aliud innuit nisi q; obsequẽtes iussionibus suis multos ex gẽ=tilitate colligit: ⁊ iudeã ex cu=ius carne est genitus / nõ agnoscit. Lectio tertia.

UNde et mater eius cum quasi non agnoscitur foris stare perhibetur: quia videlicet synagoga idcirco ab auctore suo non recognoscitur: quia legis obseruationem tenens spiri=tualem intellectum perdidit ⁊ sese ad custodiam littere foris

firit. Quacunq die hoc festum euenerit: vltimu℞ R. erit. Hec ē vera. Cetera de cōi. An. Si qs fecerit voluntatē patris mei qui in celis ē: ipse me⁹ frater et soror ꝛ mater est. ps. Benedict⁹. fol. xlix. Oratio vt s. Si aūt die dñica euene. nō fiet de ipsis nisi memo. ¶ In translatione sancti bñdicti abbatis. Ad vesperas super psalmos feri. an.

Compass⁹ nutrici sue oratione fudit bñdict⁹ puer cū lachrymis ꝛ capisteriuz reparauit. an Puer qdā paruulus elephātino morbo pcussus ad dei hoiem est adductus ꝓsti na sanitate recepta: icolumis remeauit ad ppria. a. Cūq in specu posito submitti panē diabolus cōspiceret iactauit lapidē et tintinabulum fregit. an. Cūq sibi cōspicerēt illicita nō licere assueta relinqre: cognati sūt de ei⁹ morte tractare. a. Inito cōsilio venenū vino miscuere quo oblato signauit sic vas cōfractuz est ac si p signo lapidē dedisset. ch. Justu⁹ cor. R. Scte benedicte cōfessor xpi Pro nr̄a oimq salute intercede. V. Persistens gēma monachorū in cōspectu dei. Pro nostra. Gloria pri. Pro no. Hy⁹. Iste cōfessor. V⁹. Justū dedu xit. an. Exultet omniuz turba fidelium i adnētu almi patris benedicti letentur precipue caterue monachorum celebrātes eius festa in terris de cuius societate sancti cōgaudent in celis. P. Magnificat. fo. xlix. Or.

Intercessio nos qs domine beati benedicti abbatis commēdet vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per dominū nostrum iesum christuz. c. Ad matutinas inuitat. Unuz deū in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deo viuit sanctus abbas bñdictus. ps. Venite exultemus. Hymnus. Jesu redem. In primo nocturno. a. Fuit vir vite venerabilis grā atia benedictus in nomine. ps. Beatus vir. fol. i. a. Liberiori genere ex prouincia nursie ortus: rome liberalibus litterarū studijs traditus a parentibus fuerat. Psalmus. Quare fremuerunt gentes. folio. i. ana. Ab ipso pueritie sue tpe cor gerens senile: etatē qppe morib⁹ transiens: nulli animum voluptati dedit. ps. Domine quid multiplicati sunt. folio primo. V. Voce mea. Lectio prima.

Cum diu gens lōgobardorū infidelitatis sue tenebris carere noluisset: et iuguz dñi ferre detractans: eos qui ferebant ipugnare decreuisset italiā venit nominis christiani impugnandi gratia ꝛ suo eam dño subiugādi. Cuius incolas occulto dei iudicio: ei⁹ mucroni tradidit feriendos. R. Fuit vir vite venerabilis gratia benedictus et nomine: ab ipso

pueritie tẽpore cor gerens seni le. Etatẽ quippe moribus trã= siens nulli animũ voluptati de dit. ℣. Recessit igitur scienter nesci⁹: ꝛ sapienter indoctus. Etatẽ quippe mori. Lec. ii.

Quo gẽs longe lateqꝫ suc cedis extendens crudeli= tatꝰ beneuẽtanaꝫ aggressa est expugnare ꝓuinciã: cui⁹ vrbes terre coequãs: monasteria / vil lasqꝫ depopulãs: nõ minimas xpianorũꝫ strages dedit. Oues em̃. dñicas ab ouilib⁹ exclusas diuersa cede lacerãs ouilia dñi vertebat ita vt in heremi vasti tatẽ loca pri⁹ desiderabilia con uersa viderẽt. ℟. Sanct⁹ bñ= dictus plus appetijt mala mũ di ꝑpeti: q̃ꝫ laudes atqꝫ ꝓ deo laborib⁹ fatigari. Quã vite hu ius fauoribus extolli. ℣. Diui= na nãqꝫ ꝓuent⁹ grã / magis ac magis ad supna animo suspi= rabat. Quã vite huius. Lec. iij.

Unde inter cetera faci= nora monasteriũꝫ eximij pr̃is benedicti depopulãs re= bus om̃ibus: inhabitabile red= didit. Qꝺ quomõ acciderit legẽ ti bti gregorij scđm dyalogorũ librũ clarũ est. Qui sicut ipse in eodeꝫ libro dixit pauca hui⁹ sã= ctissimi viri opa claro stilo ꝓ= secutus inter cetera narrat eũ prophetico spiritu cognouisse: atqꝫ pronunciasse ablatis reb⁹ omnib⁹ idẽ monasterium ver= sum iri. ℟. Inito cõsilio vene= num vino miscuere quo oblato ex more ad benedicendũ patri vir dei signum crucis edidit ꝛ vas pestiferi potus ita cõtra= ctũ est. Ac si pro signo lapidem dedisset. ℣. Intellexit ꝓtinus vir dei: q꞉ potũ mortis habue= rat qꝺ portare nõ potuit signũ vite. Ac si. Glia. Ac si. In .ij. noc. A. Dũ in hac terra eẽt quo temporaliter libere vti potuis set iã quasi aridũ mũdũ cũ flo re despexit. Ps. Cũ inuocarem. fo. i. An. Relicta domo rebusqꝫ patris soli deo placere cupiens sancte ꝯuersatiõis habitũ que= siuit. Ps. Verba mea. fo. ii. An. Recessit igitur sciẽter nescius ꝛ sapient̃ indoct⁹. Ps. Dñe do= minus noster. fo. ii. ℣. Iustum deduxit. Lectio quarta.

Hac itaqꝫ patrata euersio ne ꝛ multis effluentibus annorꝫ curriculis idẽ locus ad heremum redactus cepit eẽ fe rarum qui prius fuerat habita tio hominũ vsqꝫ quo regni frã= corum gubernacula adept⁹ est clodoueus fili⁹ dagoberti. Qui vt erat vir nobilissimus rerum administratione publicarũ mi ro calebat ingenio. ℟. Pater sanctus dũ intentaꝫ oculorum aciem in splendore chorusce lu cis habere videretur vidit ger= mani aĩam capuani epi. In spe ra ignea ab angelis in celũ de= ferri. ℣. Factumqꝫ est vt vene= rendissimum virum germanũ episcopum is qui missus fue= rat iam defunctũ repperit. In

spera ignea. **Lectio quinta.**

Idem etiā rex cū egregijs polleret moribus petitionibusqꝫ iustis ꝙseruitio dei aptis assensū preberet: interpellatus est a bone memorie leodobodo pr̄e monasterij sancti aniani qḋ ē situ ꝓpe menia vrbis aureliane: vt monasteriuʒ ordini monastico congruēs sibi liceret ꝯstituere in agro floriacēsi: datis sibi ꝓ eodē agro mutua vicissitudīe ꝑdijs q̄ sibi a parētib⁹ iure hereditario relicta possidebat. ℟. Cūqꝫ sctūs bn̄dict⁹ in cella ꝯsisteret eleuatis sursum oculis vidit sororis sue aīam de corpore eius egressam. In colūbe specie celi secreta penetrare. ℣. Qui tāte ei⁹ glie ꝯgaudēs oīpotēti deo gratias reddidit: eiusqꝫ frīibus obitū denūciauit. In colūbe. ℟. vi.

Namqꝫ idē ager floriacēsis scꝫ regalis tūc fiscus erat. Quibus auditis rex libentissime eius precibus annuit ꝛ desideriū illius qḋ diu dilatuʒ erat cōpleri adiudicauit. ℟. vi. Intēpesta noctis hora vir dei instās vigilijs assidue orōni velut sub vno solis radio. Omnē mundum collectum cōspexit. ℣. Anime enim videndi creatorem angusta est omnis creatura. Omnē. Gloria. Oēʒ. In .iij. noct. An. Expetitus a fratrib⁹ inuitus assensuʒ prebuit: vt patris eis officio fungeretur. ps. Dn̄e quis habi. fo. iiij. An. Tā gl̄am ei virtus diuina cōtulerat vt sub vno solis radio omnē collectū mundū cōspiceret. ps. Dn̄e in virtu. fo. vj. ℟. Sāctissime ꝯfessor dn̄i monachoꝝ pr̄ et dux bn̄dicte intercede ꝓ nr̄a omniūqꝫ salute. ps. Dn̄i ē terra fo. vij. ℣. Amauit. ℟. vij.

Igitur vtrinsqꝫ ꝑtib⁹ mutue ꝯmutatiōes facte sūt memorato abbate dāte qḋ a genitorib⁹ ei relictū fuerat predium: et regi ꝑdicto reciproca vicissitudīe pro eo agellū quēdam floriacū cognominatū cū appendicijs suis: nō lōge a littore ligeris. ℟. Erat vultu placido canis decorat⁹ angelicis tātaqꝫ circa eū charitas excreuerat. Vt in terris posit⁹ / i celestibus habitaret. ℣. Vir aūt dn̄i bn̄dictus ita spū sancto fuit plenus. Vt in. **Lec. viij.**

Quod testamentū mutue vicissitudinis vsqꝫ hodie in archis publicis nr̄i reseruantur monasterij. Predictus aūt vir dn̄i leodobodus hoc negocio peracto nequaqꝫ oblit⁹ sui destinationē desiderij in supradicto agello cepit edificare habitationes vtiles monachis. Quod op⁹ sagaci insistēs industria mirifico ꝯsummauit effectu. ℟. Sanctissime ꝯfessor domini monachoꝝ pr̄ ꝛ dux benedicte. Intercede pro nr̄a oimqꝫ salute. ℣. Deuote plebi subueni sancta intercessione vt tuis adiuta ꝑcib⁹ regna celestia ꝯse

quamur. Intercede. Lectio .ix.

Edificans aūt basilicā in honore sancti petri: itēq3 aliā in honore sancte marie dedicare voluit. mox etiā vt preparata habitatio nō ianis ess3 atq3 sine habitatorib9: collegit ibidē q3plures ad seruiendum dño sub norma regule viuere paratos patremq3 et abbatem his prefecit nomine nūmiolu3 ℟ Pater insignis cōfessor benedicte meritisq3 clare cū xpo regnās preces nostras in aula regis eterni subleua et ptege vtrūq3 ordinem. Cui9 egregi9 extitisti doctor i orbe. ℣. Incessanter pro nobis supplica deo vt felicit mereamur pfrui gloria paradisi. Cui9. Gloria. Cuius. ps Te deum. fol. xliv. ℣ sacer Iustus germi. In lau. ā

Benedict9 dei famul9 magnū fecit miraculu3 p̄ces fudit ad dñm reiunxit capisteriū. ān Qui dū heremū pergeret: romāo monacho obuiauit: cuius cū desideriū cognouisset ⁊ secretū tenuit ⁊ adiutorium impēdit. ā. Orabat sāct9 benedict9: dñe non respicias pctā mea: sed fidem huius hois qui rogat resuscitari filium suū: ⁊ sub oculis omniū viuētē puerū reddidit patri suo. ā. Erat vir benedict9 vultu placido canis decoratus angelicis tātaq3 circa eū charitas excreuerat: vt i terris posit9/ in celestib9 habitaret. ān Monachor3 diadema

bñdicte p̄ssime nr̄a defer in excelso vota pio iudici: vt tuo adipiscamur sancto patrocinio iā exacto vite cursu delictoru3 veniā. Chm. Dedit dñs Hy9. Iste 9fes. ℣ Iust9 vt palma. ān Pater sanctus dū intentā oculor3 aciem in splēdore chorusce lucis habere videretur vidit germani anima3 capuani epi in spera ignea ab angelis in celum deferri. ps. Bened9 fol. xliv. oro. vts. Ad horas. ā. de lau3. Cetera sicut de vno abbate. Si dñica fuerit i reditu pcessionis. ℟. Sint lubi. Ad vel. vlti. ā. de lau. Ceta. vts. ā. O vti viri bñdicti sācta preconia. o iestimabilis dilectio charitatis. qui dū seculi pōpā cōtēpsit: eterne vite cōiunct9 est ps. Magnificat. fol. xlix. Oro vt supra. ¶ De sācto turiano episcopo ⁊ confessore ad vespe. ān. ⁊ psal. feria. Cetera de cōmuni. Oro. Exaudi. Lectio .i.

Sanctus igitur turianus dolēsis ecclesie archieps britannie minoris ex pago cōtinente monasterium vallone enituit oriundus vtriusq3 sc3 parētis incliti filius. Lectio .ii.

Quadā vero die dū predicaret multis astātib9 populis i dieb9 sc3 rogationū elenatis in ethera luminib9 vidit fenestrā et āgelos dei portātes archā testamēti dñi. Lctō .iii.

Tunc ipse oibus se circunstātib9 dixit, Ecce video

celsi apłi et angelos ferentes archam dei: ipm quoqz dñm et benignũ iesum i suo tribunali sedentem. Lectio.iiij.

Omnes ergo vna voce gratulãtes toto corde ⁊ ore glorificauerunt deum: eundẽqz beatum turianũ deinceps vberius pvenerãtes. Lectio quita.

Proinde iussit ibidẽ antistes crucẽ ligneã affigiari eodẽqz loco deponi: vbi tã cõspicua visione honorat⁹ extitit.

Illud etiã isigne Lcõ.vj. miraculũ nõ omittere: verũ spũalibus sũmopere aurib⁹ magis tradere conuenit qualiter pciosus xpi miles turian⁹ corã deuotis populis de morte ad vitam reuocauit puellam iam aliorum gressib⁹ ad sepulchrum pperantem. Lectio.vij.

Quadã nãqz die dñi beat⁹ põtifex turianus prediscaret multis hoibus diuersi ordinis copiosisqz plebib⁹ i vnũ congregatis iuxta quoddam monasterium ecce efferebatur corpus cuiusdã nobilis puelle a parentibus ⁊ a plurimis cognatis ad sepeliẽdũ. Lcõ.viij.

Cumqz vidisset beatus turianus eps parentes ei⁹ flẽtes lachrimosum populi gemitũ audiens cõpateret mot⁹ mia super orbitate parentum quia vnica filia illis erat: iussit stare feretrum ⁊ orauit ad dominũ dicens. Domine deus omnipotẽs iesu christe fili dei viui qui resuscitasti filiam archisynagogi in domo pris sui resuscita et istã puellã: et redde eam patri suo in conspectu populi isti⁹: vt laudetur nomẽ tuũ in generatione hac in eternum. Lectio nona.

Cumqz respondissent oẽs sacerdotes omnisqz cetus qui aderat amẽ: stati surrexit puella sana ⁊ incolumis: largiente domino per orationez beati turiani episcopi. Cetera de cõmuni. ¶ Arnulphi epi ⁊ martyris totum de cõi. Oratio.

Presta quesum⁹ omnipotens deus: vt intercedẽte beato arnulpho martyre tuo atqz põtifice et a cũctis aduersitatibus liberemur in corpore et a prauis cogitationibus mũdemur in mente. Per dominũ nostrum. Lectio prima.

Igitur beatus arnulphus nobilissimis francorum parentibus ortus est ⁊ genitus: qui inter confessores xpi et martyres cõfessor egregius: martyr emerit⁹ ⁊ sacerdos refulsit venerãdus. Lectio secunda.

Pater eius noie quiriac⁹ primo gentilis post fidei dono claruit insignis. mater quoqz cognoie quitiana simili modo diabolica fraude irretita. Postremo tamen cũ viro suo docẽte beato remigio remensi archiepiscopo diuine cognitiõis suscepit sacramẽta. qui cũ gẽtili paganor errore iplicitti: ac

idolatrie demonum tenerētur
obnoxii: hac ratione sue merue
runt signaculū salutis. R. iii.

EA tempestate sanctus re
migi⁹ diuini verbi agri=
cola studiosissim⁹ vicē agebat
cōmissi pontificat⁹: in quo tāta
fulgebat p̄dicatiōis grā: vt ver
bi potentia dura quoq3 barba=
rorū sterneret colla discedēs em̄
cōfundebat iniq̄tas ⁊ gaudens
agebat i xp̄o fideliū credulitas

HIc itaq3 btissim⁹ lc. iiii.
pōtifex cū cōperisset hos
de quib⁹ sermo habet vanis su
perstitionib⁹ impediri omnem
adhibuit diligentiam vt eorū
animos ad eū q̄ est via veritas
⁊ vita cōuerteret. Quorum si=
quidem mentes spiritalib⁹ di=
sciplinis quotidie excolebat et
vomē studiis celesti; exarabat.

PErterrebat eos futu l. v.
ri supplici; timore: s3 rur
sus aīmabat p̄missi regni pce
ptiōe. Quid plura? Vterq3 cre
didit ⁊ baptismi grām acept⁹
est. Mutatis ꝑo gētilitat; no=
minibus ille rogatian⁹: ista di
cta est per cōgruā sui nois ethi
mologiam euphrosia. Lc. vi.

ANteq3 igitur baptizarent=
tur erāt steriles ⁊ amore
sobolis coartabant p dies sin=
gulos. Vn̄ factū ē vt omnia q̄
i villa rei geste noie habere vi
debant sancto remigio tradide
rūt vt eius meritis sibi filius
condonaretur. Lec. vii.

SVb qua conditione arra
bonē ei etiā dederunt: vt si hoc
eis contingeret ip̄e pater eius
spiritualis fieret pariter ⁊ eēt
nec rēnueret adoptiuū habē fi=
liu3 quem de sterili parente sci
ret nasciturum. Lec. viii.

NEc multu3 post angelico
oraculo susceperūt filiu3
cui ab antiqua senatorū prosa=
pia nomē imposuerunt arnul=
phum. Quē cū baptizari fecis=
sent: sanctus Remigius acce=
ptionis eius pater i baptisma=
te est factus. Lec. ix.

BAptizatū vero genitrici
nutriendū dedit: ac post
trienniū sibi re exhibitū disci=
plinis liberalib⁹ imbuēdū tra=
didit in q̄b⁹ nimiru3 artib⁹ et
quotidie proficiebat: ⁊ sibi coe
taneos tā meritis q̄3 studiis lō
ge ꝑibat. Cete. de cōi. ¶ De sā
cta margareta ꝟgine ⁊ mar.

DEus q̄ beatā mar= Or.
garetā virginē hodierna
die per martyriū palmam cele=
stem fecisti conscendere glia3 ꝯ
cōcede nobis quesumus: vt ei⁹
exempla sequentes: ad te pue=
nire mereamur. Per dominū
nostrum. ¶ De sancta marga
reta fiunt tres lectio. Lec. i.

IN diebus illis. Trāsibat
olibri⁹ p̄fect⁹ de asya in
antiochiam ciuitatē ꝯueniebat
persequi christianos ⁊ deos su=
os vanos suadebat adorare: et
vbi audiebat aliquem christu3
nominare: stati3 cū ferreis ne
xibus constringebat. Lec. ii.

At vbi vidit beatam margaretam in pꝓpinquo pascētem oues nutricis sue: statim eā cōcupiuit: dixit ergo ministris suis. Ite et cōprehēdite illā puellā et interrogate eam si est libera vel ancilla. Si est libera volo eā habere in vxorē. Et si est ancilla/ precium dabo pro ea ꝗ erit michi in cōcubinā. Que cū fuisset iudici presentata ac de ei⁹ religione ꝙ scȝ christiana erat fuisset interrogata: post varia tormentoꝝ genera eā decollari fecit. Illa aūt impetrato oran di spacio ꝓ suis ꝑsecutoribus eiusqȝ etiā memoriam agētib⁹ et se inuocātib⁹ deuote orauit. Addēs vt quecūqȝ in partu periclitans eā inuocaret/ illesam ꝓlem emitteret. Que cōtinuo de celo voce audita/ se exauditam cognouit. Cetera de communi vni⁹ virginis et marty.

Le. iij.

¶ De sctō victore mar. Ad vš ane feriales. Cetā de cōi. Orō.

Deus qui beatū victorem martyrē tuū cōtra hostis antiqui seuitiā dimicātē angelica visitatione cōfortasti: eius intercedētib⁹ meritis ab omni nos absolue pctōꝝ vinculo: et in eterna leticia fac gaudere cū illo Per do. Orō pxedis vir. An. Hec ꝟ go. ℟. Diffusa est. Orō.

Presta q̄s dn̄e mētib⁹ nostris cum exultatione prouentum: vt beate praxedis virginis cui⁹ diem annua deuotione colim⁹: fidei cōstātiam subsequamur. Per dn̄m. In mat. totum de cōmuni. Lectio pma.

In diebus illis. Accedens maximian⁹ imperator ad massiliensem ciuitatem: suos apparitores ad nil aliud vacare iubet ꝙ christiani nois inuestigare cultores. Lect. ij.

Et qr pro occasione dei sui qua per oēs pplos laudabatur sctūs ac venerabilis victor latere non poterat/ indagatione peruigili iubet inquiri: vt lucerna q̄ lumen suū sibi soli prebebat oib⁹ choruscaret: et non esset abscondita que prebitura erat oib⁹ medicinam. Lec. iij.

Tandem inuictus qui erat dei iam protectione securum ad forum omni velocitate perducit̄ vbi cū asterīū et euticiū presides: quos potestates impia ad opus ꝑsecutiōis promptissimos habere consueuerat reperissent: i cōspectu eoꝝ sanctum dei stare fecerūt. Le. iiij.

Nam tanta ꝗ tam acerba ferocitas erat eoꝝ in christianos: vt non solum imperata sibi summa auiditate cōplerent: sed etiam pro honoribus ac dignitatib⁹ ista quodāmodo compararent. Lectio quinta.

Hanc ergo maximian⁹ crudelis ꝗ iniquus fertur dedisse sentētiam: vt quicūqȝ christiani latentes ab eisdem inuestigari possent quibuslibet tormēt̄ afflicti si dijs suis sacrifi

care contēpserint vite sue ter-
minum darent. Lectio sexta.
Presides vero residentes
massilie sedentes pro tri-
bunali / sanctum victorem sibi
assisti fecerūt. Ad quem blādo
sermone ita exorsi sunt. Victor
debes amare principum digni
tates homo romanis legibus
vivens. Lectio septima.
Quibus sanctus victor ita
respōdit. Et a quib⁹ meli⁹ dili-
gitur imperator nisi ab oībus
christianis? Assidua eīn nobis
et iugis oratio est vt prolixum
euum in hac luce cōficiat: ac iu
sta pplis potestate moderetur
et placatum maxime imperii
sui tēpus agnoscat. Lect. viii.
Presides dixerunt. Hec et
ipsi laudam⁹: sed vt obse-
quium tuum pleni⁹ imperator
agnoscat prius sacrifica diis.
Beat⁹ victor dixit. Ego creato
rem oīm timeo: deū meū dili-
go: quia verus et magnus est:
quem ego pro salute imperato
ris sine cessatione obtestor de-
precor et exoro. Lectio nona.
Nam sacrificium demoni
bus his nec ille exigē / nec
nos debemus exsoluere. Quis
eīn idolis sacra psoluat: a qui-
bus nec salutem recipit / nec ve
niam sperat / nec remuneratio
ne ditatur: verūetiam ꝑ aīe de
trimētum acquirit? Cetera de
cōi: cum memoria Praxedis.
¶ Sancte marie magdalene.
Ad vesp̄as sup̄ psos feriale. an.

Surgens iesus mane pri
ma sabbati apparuit pri
mo marie magdalene de qua
eiecerat septem demonia all'a
all'a all'a. an. Et dicebāt ad in-
uicem: q̄s reuoluet nobis lapi-
dem ab ostio monumenti? all'a
all'a. an. Rūdēs aūt āgel⁹ dixit
mulierib⁹: nolite timere / scio
eīn q̄ iesum q̄ritis all'a. an. Dū
flerē ad monumētū vidi dūm
meū all'a. An. Venit maria nū
ciās discipl'is q̄ vidi dūz all'a.
Cpm. Mulierem fortem. R. m.
Maria. vs. de martiri. Prosa.
Victime paschali laudes:
immolēt xpiani. Agnus
redemit oues: xps innocēs pa-
tri recōciliauit pctōres. Mors
et vita duello: cōflixere mirādo
dux vite mortu⁹ regnat viu⁹.
Dic nobis maria: quid vidisti
in via? Sepulchrum xpi viuen
tis: ꝑ gloriam vidi resurgētis.
Angelicos testes: sudariū et ve
stes. Surrexit xps spes nostra:
precedet suos in galileam. Cre
dendum est magis soli: marie
veraci q̄ iudeorū turbe fallaci.
Scimus xpm surrexisse a mor
tuis vere: tu nobis victor rex
miserē all'a. ℣. Noli flere ma
ria. R. Resurrexit dūs. an. In
dieb⁹ illis mulier q̄ erat in ciui
tate peccatrix vt cognouit q̄ ie
sus accubuit in domo symonis
leprosi attulit alabastrū vnguē
ti: et stans retro secus pedes do
mini iesu lachrymis cepit riga
re pedes eius ꝑ capillis capitis

sui tergebat: et osculabatur pedes eius et vnguento vngebat. ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio. Largire nobis clementissime pater qz sicut btã maria magdalene dñm nrm iesũ xpm sup oia diligẽdo suor obtinuit veniã peccaminũ: ita nobis apd miam tuã sempiternã ipetret beatitudinẽ. Per eũdẽ. Mẽo. vuãdregisilij abbat. ãn. Sctissime. v. Justũ dñs. Oro. Intercessio. Ad matu. Inuit. Eternũ triniqz deũ laudemus et vnũ. Qui sibi mariã magdalenã trãsuexit i ethera sctãm. ps. Uenite. hy. Ad sacrũ. Dñs nũc. Sit sal' illi. ors. in cõi de hym. Iste ɔfessor. In. i. noc. ã. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra ocli tui colũbarum. ps. Dñe dñs nr. fo. ij. ã. Sicut malũ inter ligna siluarum sic amica mea inter filias allã. ps. Celi enã. fo. v. ã. Nigra sum sed formosa filia hierl'm: ideo dilexit me rex et introduxit me i cubiculũ suũ. ps. Dñi est ter. fo. vij. v. Noli flere maria R. Resurrexit dñs. Lectio. i. Edit igit scdm sctĩ fastũ clarissimis exorta natalibus beatissima maria magdalene: que vt patrũ asserũt traditiões a magdalo castello ita nũcupata est: quã non solũ sui gñis dignitas / verũetiã patrimonij iura et parẽtũ successus splendidã reddiderãt. Adeo vt duplicat' honor nois excellẽtiã circũquaqz diffunderet. Solẽt enim apud hoies plus diuitum qz pauperum nomina sciri. R. Maria magdalene et altera maria ibãt diluculo ad monumẽtum: iesum quem queritis nõ est hic: surrexit sicut locut' est. Precedet vos in galileam: ibi eũ videbitis alleluya alleluya. v. Cito eũtes dicite discipulis eius et petro qz surrexit dominus. Precedet. Lectio secũda. Sed qz rerum affluẽtiam interdũ voluptas comes sequit adolescẽtioris vite tẽpora lubricis supposuit regenda discursib' soluto pudicitie freno. Hec est illa mulier de qua lucas scribit euãgelista: qz erat quedã mulier in ciuitate peccatrix: sed qz dilexit multum dimissa sũt ei peccata multa. R. Tulerũt dñm meum et nescio vbi posuerũt eum. ait eni angelus: noli flere maria / surrexit sicut dixit. Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis allã allã. v. Cito eũtes dicite discipulis eius et petro qz surrexit dominus. Precedet. Lect. iij. Hec est illa de qua marcus ait. Surgens aũt iesus mane prima sabbati apparuit pmo marie magdalene de qua eiecerat septem demonia. Sed qz misericors dñs erga peccatores extiterit / in istius cõprobatur perfectione: que non solum sui criminis meruit absolutionem: sed aplor consors effecta

illis destinata est dñice resur-rectionis nũcia. ℟. Dum trã-sisset sabbatũ maria magdale-ne et maria iacobi et salome eme-rũt aromata Ut veniẽtes unge-rẽt iesum all'a all'. ℣. Et valde mane una sabbatorum veniũt ad monumẽtũ orto iam sole. Ut. Glia. Ut. In .ij. noc. A. Specie tua et pulchritudine tua intẽde prospere procede et regna. Ps. Eru-ctauit. Fol. xiiij. An. Adiuuabit eã deus vultu suo: deus in medio eius nõ cõmouebit. Ps. Deus nr̃ refu. f. xiiij. A. Ueni electa mea et ponã i te thronũ meũ: quia concu-piuit rex speciẽ tuã. Ps. Fũda-menta .fo. xvij. ℣. Mariam optimã partem elegit. ℟. Que non auferet ab ea. Lectio. iiij.

Hec aũt postmodũ diuino afflata spũ mentisque in-tuitum in se reuerberãs ac pri-stine vite detrimẽta non susti-nens ut cõperit dñm ac creato-rem totius humani gñis in do-mum venisse symonis: qui cũ non venerat vocare iustos sed peccatores ad penitẽtiam: non ob suorum scelerũ enormitatẽ de sui cõditoris diffidẽs clemẽtia: pre-ciosissimo accepto vnguẽto ad ipm mie fontem cõcito propera-uit gradu: corruitque ãte clemẽ-tie dñi vestigia amaritudine cordis peruberem lachrymarũ exaggerãs fontem. ℟. Cõgra-tulamini michi oẽs qui diligitis dñm: quia quẽ querebã apparuit michi. Et dum flerem ad mo-numẽtum vidi dñm meũ all'a. ℣. Tulerũt dñm meum et ne-scio vbi posuerit eũ: si tu sustuli-sti illũ dicito michi. Et. Lec. v.

Mox deniqz compũctionis fletibus sui plasmatoris pedes cepit rigare: capillisque suis deuotionis tergere: oculis vere humilitatis confouere: ac mũ-dissimo sue dilectionis vnguẽ-to perungere. Que cum in tali deuotionis famulatu non esset repudiata sed potius misericor-diter suscepta: ausu familiari-tatis cõfisa: etiã sup sanctissi-mum dñi caput preciosissimi li-quorem effudit odoris: intãtũ vt tota domus ex odoris fragrã-tia more aromatum redoleret. ℟. Ueni electa mea et ponã in te thronum meũ. Quia cõcupi-uit rex speciẽ tuã. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: inten-de prospere procede et regna. Quia cõcupiuit. Lectio sexta.

Nihil ore depromens sed per exterioris obsequij be-neficia sue compunctionis flã-mam ac dilectionis feruorem intimans ac si istis loqueretur verbis dicens. O domine iesu clementissime: tu qui oĩa scis et cordium inspector es verus: qui non vis mortem peccato-ris/ sed vt magis conuertatur et viuat: tu ipse intelligis quid mei deposcunt singultus: quid lachryme ab imo erupte flagi-tant: quid meus amarus exoret gemitus. Peccatrix sum: im-

munda sum oīm criminū labe polluta. ℟. Maria cui dimissa sunt peccata multa Roga dñm Ut dimittat peccata nr̄a multa. ℣. Cui ꝓprium est misereri semper ⁊ parcere. Roga. Gloria. Ut. In iij. noc. an̄ O q̄ꝫ pulchra est casta gn̄atio cū charitate. ps. Cātate. i. fo. xxix. an̄ Tota pulchra es amica mea ⁊ macula non est in te. ps. Dn̄s reg. exul. fo. xxix. ā. Maria ergo vnxit pedes iesu ⁊ extersit capillis suis: et dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. ps. Cantate. ij. i. xxx. ℣. Dimissa sūt ei peccata multa. ℟. Qm̄ dilexit multum. Lect. vij. Scd̄m ioh̄a. xx.

In illo tēpore. Maria stabat ad monumētum foris plorās. Et reli. Ome. b. g. pape. Considerādum est fratres carissimi in hoc loco hui⁹ mulieris mētem q̄ꝫtus amor dn̄i accēderat: q̄ etiā discipulis a monumēto dn̄i recedētib⁹ non discedebat. Et q2 ab inquisitione non cessauit prima videre meruit. Plorabat ergo: q2 eū quē multū desiderabat nō videbat. Plorabat: q2 de monumēto corpus dn̄i furatum putabat. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā et obliuiscere ppl'm tuum et domū p̄ris tui: et cōcupiscet rex speciē tuā. Qm̄ ipe est dn̄s deus tuus. ℣. Induet te dn̄s vestimēto salutis et indumēto leticie circūdabit te. Quoniam ipse est do. Lectio octaua.

Cum ergo fleret inclinauit se et ꝓspexit in monumētum. Jam eīn monumentū vacuū viderat ⁊ dn̄m de monumēto furatū discipulis nūciauerat. Quid est ꝙ iterū se inclinat nisi ꝙ iteꝝ videre desiderat: ℟. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū seculi contēpsi ꝓpter amorem dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi / quē amaui / quē credidi / quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbum bonū dico ego opera mea regi. Quemvidi. Lectio nona.

Sicut eīn ꝟbi gr̄a cū quādam rem carā amittim⁹ q̄ꝫuis huc illucꝫ discurrēdo q̄ramus ad illū tn̄ locū sepi⁹ recurrim⁹ et respicim⁹ vbi eā posuisse meminim⁹. Ita ⁊ hec sctā mulier q̄ꝫuis huc illucꝫ corp⁹ dn̄i quereret / anxia tn̄ de ei⁹ absentia freqnēter monumētum aspiciebat vbi eū positū nouerat. Unde et si dn̄m statim videre non meruit / angeloꝝ tn̄ visione priuata nō est. ℟. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumētum Orto iam sole all'a. ℣. Et respiciētes viderūt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde. Orto. Gl'ia. All'a. ps. Te deū. fo. plis. ℣. Nolifiere maria. In lau. an̄. Emissiones. cū ceteris de cōi hui⁹ matrone. Cp̄m. Accinxit fortitu. hy⁹. Hui⁹ obtētu. ℣. Tulerūt dn̄m meū. ℟. Et nescio vbi posuerit eū. an̄. Maria stabat ad monumētum plorās vidit duos ange

los i albis sedētes et sudarium
quod fuerat super caput iesu.
all'a. ps. Bñdictꝰ. fo. xlix. Ora-
tio vts. Mēo. vuādregisilꝰ ab-
ba. āṅ. Serue bone. ℣ Iustus
vt pal. orō. Intercessio. Ad ho.
añe de lau. Cpm et ℟ cū all'a.
de cōivniꝰ nō vg. Si dñ. fuerit
ad pces. ℟ Et valde. Ad vs ā.
Pulchra es. cpm. Mulierē for.
hyꝰ. Victime. ℣ꝰ. Noli flere.
āṅ. Tulerūt dñz meū et nescio
vbi posuerūt eū: si tu sustulisti
eū dicito michi all'a: et ego eū
tollā all'a all'. ps Mgt. fo. xlix.
Orō vts. Mēo. apollinaris epi
et mar. āṅ. Hic est vir. ℣. Glo
ria et honore corona. Oratio.

BEati apollinaris marty-
ris tui dñe atq; pōtificis
nos tuere presidijs: vt cuiꝰ festi
nitatem annua deuotione reco
limus / eius intercessionibꝰ ab
oībus aduersitatibꝰ liberemur.
Per dñ. Cetera de cōi vniꝰ mar-
tyris iij. l'. In matuti. Lec. j.

IN diebꝰ illis. Taurus iu
dex dixit beato apollina-
ri. Est i te aliqua virtꝰ diuini-
tatis? Beatꝰ apollinaris respō
dit. Iam dixi tibi: est virtꝰ sup
na dñi nři iesu xpi. Taurꝰ iu-
dex dixit. Ecce apud me est filiꝰ
naturalis cecus natus: inuoca
to noīe ipsiꝰ quē crucifixū asse
ris / aperi oclos eiꝰ et credimꝰ
ꝙ ipse sit verus deus. Lec. ij.

APollinaris respōdit. Ve
niat ad medicum cecus.
Cūq; venisset ait ad eū apolli-
naris. In noīe iesu xpi crucifi-
xi aperi oculos tuos et vide. Et
statim aperiēs oculos vidit lu-
men. Stupefacti omnes potē-
tatus qui erant presentes dice
bant. Quia vere hic est deꝰ qui
talia operatur. Lectio tertia.

POst aliquot dies beatus
apollinaris a paganis tā
diu cesus est ꝙdiu estimatus
mortuus relinqueret: et inde
ante lucē collectꝰ a discipulis
suis pductus est in vicū vbi le-
prosi morabantur. Et ibi inter
xpianos iacēs septē diebꝰ sup-
uixit. Martyrizatꝰ est aūt sub
vespasiano cesare: regnāte dño
nostro iesu xpo cui est honor et
gloria in secula seculor amen.
Cetera de cōmuni ℭ De san-
cta christina. Lectio prima.

IN diebꝰ illis. Julianꝰ iu
dex iussit sanctā christinā
duci i pretoriū: et vocauit eam
ante tribunal et dixit ei. Chri-
stina tēpꝰ tuū cōpletū est: con-
uertere ad deos. Sin aūt frau-
dabo aīam tuā: q; ex hoc non ti
bi parcam. Beata christina di-
xit. Jam modo non erit tibi re-
quies nec in hoc sclo nec i futu
ro: qd pmanet ineternū. Julia-
nus non ferēs iniuriam iussit
linguam eius abscindi. Le. ij.

BEata autē christina acci-
piēs lingue sue prescissu-
ram proiecit in faciem iuliani
et pcussit oculū eiꝰ: et exceca-
uit eū. Et vox magna exiuit de
ore eiꝰ dicēs. Juliane impudi-

ce et cōtaminate in tenebris de sideraſti manducare organum corporis mei abſcidiſti linguā meam que benedicebat nomen dei celeſtis iniuſte et impie lumen tuū perdidiſti. Lectio .iii.

Hanc iniuriam audiēs iulianus duas ſagittas miſit: vnā cōtra cor ei9 et vnā cōtra latus ei9. Et ita finita eſt ſancta dei xpina. Uenit aūt quidam de genere eius qui et ipſe crediderat per beatam chriſtinam. Fecitqꝫ martyriū in templo apollinaris et collocauit eā ibi. Cōſummata eſt aūt beata chriſtina ſexto kalēdas auguſti quinta feria in tyro ciuitate.

Cetera de cōi vni9 vir. ¶ In vigi. ſancti iacobi ad vſ ſup pos ſet. ān. Beati pacifici. cū cet.

Miſit herodes rex ma Cōr. nus vt affligeret quoſdā de eccl'ia: occidit aūt iacobum fratrem iohānis gladio. Rm. Ciues. hy9. Annue xpe. ℣9. In oēm. ān. Tradēt eni vos. Orō.

Concede q̄s oīpotēs deus venturā beati iacobi apl'i tui ſolēnitatem cōgruo preuenire honore/et veniētem digna celebrare deuotione. Per dñz.

Memo. chriſtofori et cucufatis marty. ā. Iſtoꝝ. ℣. Letamini.

Preſta dñe q̄s: vt ſi Orō. cut popul9 chriſtian9 martyrum tuoꝝ chriſtofori atqꝫ cucufatis tēporali ſolēnitate congaudet: ita perfruatur eterna et qđ votis celebrat/cōprehendat affectu. Per do. Mēo. germani et iuliani epoꝝ et cōfeſſo. ān. Sint lūbi. ℣. Exultēt iuſti.

Deus qui nos ſan Orō. ctoꝝ confeſſoꝝ tuoꝝ pariterqꝫ pōtificum germani et iuliani confeſſionib9 glorioſis circūdas et ꝓtegis: da nobis et eorum imitatione ꝓficere/et intercesſione gaudere. Per dñz.

Ad matutinas inuita. hy9 ans pſalmi ℣9 et Rꝫla de communi apoſtoloꝝ. Lectio prima.

Iacobus apoſtolus dñi noſtri ieſu chriſti frater beati iohānis euangeliſte omnem iudeam et ſamariam viſitabat ingrediēs per ſynagogas et ſecundum ſcripturas ſctās oſtendebat oīa a prophetis predicta que in domino noſtro ieſu xpo impleta ſunt. Lectio ſecūda.

Accidit autem vt quidam hermogenes mag9 diſcipulum ſuum philetum mitteret ad eū. Qui cum veniſſet cū aliquantis phariſeis ad iacobū conabatur aſſerere qꝫ non ver9 dei eſſet fili9 ieſus chriſtus nazarenus cui9 ſe apoſtolum memorabat. Lectio tertia.

Iacobus autem in ſpiritu ſancto cōfidēter agens/omnes aſſertiones ei9 euacuauit: oſtēdens ex ſcripturis ſacris hunc eſſe veꝝ filiū dei. Reuerſus ad hermogenem philetus dixit ei. Jacobum qui ſe ſeruum chriſti ieſu nazareni aſſerit: et apoſtolum ei9 eſſe: ſcias ſuperari

non posse. Nam i noie ei9 vidi eū demones ex obsessis corpori- bus eijciētem: cecos illuminā- tem: leprosos mūdātem. L.iiij.

AScerunt aūt amicissimi mei vidisse se eum mor- tuos suscitātem. Sed qd mul tis morabor? Omes scripturas sctās meoriter tenet ex qb9 osti- dit nō esse alterū filiū dei nisi hūc quē iudei crucifixerūt. Le.v.

POst aliquantos aūt dies abithar pōtifex anni illi9 vidēs credidisse populū in dño per pecunias excitauit seditio- nem grauissimam: ita vt vnus ex scribis phariseor mitteret funem i collo beati iacobi & per duceret eū ad pretoriū herodis regis. Cūq duceret sctūs iaco bus ad decollationē vidit para liticū iacērē et dicētē sibi. Sā- cte iacobe aple xpi libera me a dolorib9 meis. Qui ait ad eum. In noie crucifixi p cui9 fide du cor ad decollationē exurge san9 Et ptin9 exsurrexit & cepit lau dare nomen dñi iesu. Lec.vj.

TUnc ille scriba phariseo- rum noie iosyas q funem et in collo miserat / in dño cre- didit: quē beat9 iacob9 baptiza uit: et ita pfectus i fide dñi no stri iesu xpi cum aplo vna hora martyr simul effectus perrexit ad dominū: cui est honor & glo ria in secula seculorum amen.

Lec.vij. Scdm mattheum.xx.

IN illo tēpore. Accessit ad iesum mater filior zebe- dei cum filijs suis adorās & pe- tens aliquid ab eo. Et reliqua.

Omelia beati hieronymi pbri.

UNde opinionem regni habet mater filior zebedei: vt cū dñs dixerit. Filius hois tradet pri cipibus sacerdotum et scribis: et cōdēnabūt eū morte: et tra- dent eum gentibus ad illuden dum & flagellandum & crucifi gendum & ignominiam & pas- sionis discipulis timentib9 nū- ciaret illam gloriam postula- uit triūphātis. Lectio octaua.

HAc vt reor ex causa quia post oia dixerat domin9 / & die tertia resurget. Putauit enim mulier post resurrectio- nem ilico regnaturum: et hoc quod in scdo aduentu promitti tur primo esse cōplēdum & aui- ditate feminea presentia cupit immemor futuror. Lectio.ix.

QUod aūt interrogat dñs qd vis / nō venit de igno- rantia sed de eius persona dici tur: qui flagellandus & crucifi gendus erat quomodo in emor roissa aliquis me tetigit: et de lazaro vbi posuistis eū? In ve- teri quoq testamēto ad adam vbi es. Postulat aūt mater fi- lior zebedei errore muliebri: et pietatis affectu / nesciēs qd peteret. Cetera de cōi. Oratio.

ESto dñe plebi tue sancti ficator et custos: vt apo- stoli tui iacobi munita psidijs et conuersatione tibi placeat: et secura deseruiat. Per dñm.

Memo. ſhoſozi ꝑ enenſatis ān. Sāgnis ſanctoꝝ. ℣. Juſti aūt Oro vt ſ. Memo. ꝯfeſ. ān. Sacerdotes. ℣. Juſtoꝝ. ¶ Ro vt ſ. Si domi. fuerit ad pceſ. ℟ in. Ciues. de cōmuni, oꝛatio vt ſu pꝛa. finiturꝗ ad. ix. ppt feſ. tranſla. ſancti marcelli. de quo ad vſ ſuper pſos feriales aña. Similabo. cū ceteris. Et cete ra oīa vt in pꝛincipali feſto ꝗre poſt ꝯmemoꝛationē moꝛtuoꝛꝫ pꝛeter oꝛationem. Oꝛatio.

O Mnīps ſempiterne de⁹ qui hunc diem honoꝛabilē no bis in beati marcelli confeſſo ris tui atqꝫ pontificis tranſla tiōe tribuiſti: da q̄s eccleſie tue in hac celebꝛitate leticiā vt cu ius membꝛa pio amoꝛe venera tur in terris: eius interceſſio nibus ſubleuetur in celis. Per dñm. Ad matu. ho. ꝛ veſ. totū ſicut in alio feſto pꝛeter oꝛonē vt ſupꝛa. ¶ In ſecundis veſp. fit mēo. tranſfiguratiōis. ad. ā. Te inuocamus: te adoꝛam⁹: te laudam⁹: o beata trinitas. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt. ℟. Et ſpū oꝛis eius omnis vir tus eoꝛum. Oꝛatio.

D Eus qui hodierna die vni genitū tuum mirabiliter trāſ foꝛmatum celitus vtriuſqꝫ te ſtamenti pꝛībus reuelaſti: da nobis queſumus bñplacitis ti bi actibus ad eius ſemp ꝯtem plandam pertingere gloꝛiā in quo tue paternitati optime cō placuiſſe teſtat⁹ es. Per eūd.

Si feſtū pꝛedictū pꝛiuato die ve ne. ita fiet ad matu. inuitato. Deū verꝫ. vt ſ. in die trinita. ꝑ. Venite. hy⁹. Nocte ſur. ℟. Ad eſto. ſup. ix. pſos de tri. ℣. Ver bo dñi. Tres lc. de expōs ſeq̄n. Lectio. j. S. mattheum. xvij.

I N illo tpe. Aſſūpſit ieſ⁹ petrū ꝛ iacobum ꝛ iohan nem fratrē ei⁹ ꝛ duxit illos in mōtē excelſū ſeoꝛſū: ꝛ transfi guratꝰ eſt añ eos. Et reliqua. Omel. venerabilis bede pbri.

O Stenſurus gloꝛiā ſuam diſci pulis dñs in montē illos duxit excelſum: vt doceat oēs q̄ hanc videre deſiderant non infimis iacere voluptatibus: nō cupidi tatibus adherere terrenis: ſed eternoꝝ amoꝛe ad ſuperna ſēp erigi angelice mundicie pieta tis pacis dilectionis ꝛ iuſticie: vitā q̄ꝫtū moꝛtalibus poſſibile eſt ſemp imitare debere: iuxta eū qui dicit. Nr̄a ꝯuerſatio in celis eſt. Vñ expectamus ſal uatoꝛē ieſū xp̄ꝫ dñm noſtrum. ¶ Nota ꝙ q̄ñqꝫ die dictū feſ. ue. tria p̄ma ℟ia de tri. cāta

E T vñ cū dice rent: qꝛ duxit illos in mōtē excelſū addidit ſeoꝛſum: ꝙ iu ſti etiā nūc eū prauoꝝ vicinia pmūt: ſunt tū toto animo atqꝫ intentione fidei ſeparati ab il lis ꝛ in futuro funditus ſeoꝛſū adducentur ab eis cū abſcondet eos in abſcondito vultus ſui a conturbatione hominum et pꝛo teget eos in tabernaculo ſuo r.q.(vñr.

a contradictiõe linguarum. ℟ iij.
Quod aũt post sex dies ex quo promisit discipulis claritatẽ sue visionis ostendit significat sanctos i die iudicij regnũ percepturos. qḋ eis pmisit qui non mentit̃ de⁹ aũ ipa secularia. Tpa antẽ secularia sex etatibus constant quib⁹ cõpletis audient ipo dicẽte. Venite bñdicti pr̃is mei: pcipite regnũ paratũ vobis a cõstitutiõe mundi. ps. Te deũ. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Sit nomen dñi benedictum in secula. ℟. Aũ solem permanet nomen eius. In laudibus ãn. O beata. Capitulũ. Benedictio. Hymn⁹. Ecce iã. ℣. Benedicam⁹ pa. que omnia reperiuntur in festo trinita. ã. Assumpsit iesus discipulos suos ⁊ ascendit in montẽ ⁊ transfiguratus est ante eos. ps. Benedictus. fo. xlix. Orõ vtš. Nõ dicunt̃ hore beate marie i choro: nec fiũt memorie. Ad hor. vt in die trinitatis preter orationem vt supra. Ad nonã ãn. Descendentibus. Et terminabitur ad nonã. Si aũt dictũ festum die dominica euenerit. In matuti. Inuita. hym. ãc. ℣. ⁊ sex prime lec. ⁊ ℟ia. oĩa sicut i die trini. Tres vlti. lect. erunt de expositiõe predicta. In laudibus vt in die trinitatis. exceptis versibus ad ãn de laudib⁹ que non dicuntur. Oratio vtš. Ad pcessionem ℟m. O beata trinitas. Ad nonã ãn. Descendentibus illis de monte precepit iesus dicens: nemini dixeritis visionez. Et terminatur ad nonam vt supra.

¶ De sancta anna matre marie ṽginis: ad vespe. super pos feriales. aña.

Que est ista que ascendit sicut aurora cõsurgens: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorũ acies ordinata. ãn. Adiuro vos filie hierusalem si inueneritis dilectũ meũ vt annũcietis ei quia amore langueo. ãn. Vidi speciosaz ãn. Tota pulchra es. ãn. Aia mea. quere in assumpti de beate marie. Capitulum. Mulierẽ fortem. ℟m. Firma fide fidẽs crede ne sis vltra dubius. Cum presertim anne an⁹ iam tumescit vterus Alleluya. ℣⁹. Oz dominus vestros pius exaudiuit gemitus. Cũ presertim anne anus. Gloria patri et filio. Alleluya. Hymnus.

Clara dei gaudia / modulizet ecclesia: in anne dei famula / pangens celi miracula. Anna regum progenies / ⁊ sacerdotũ series: stirpem illustrẽ patribus / suis ornauit actibus. Nupta celi iudicio / fideli matrimonio: iuxta ṽbũ angelicum / fructum concepit celicum. Infecunda pro tempore prope marcescens corpore: decreto patris luminũ / parit reginam virginum. Obtentu matris filie / marie plene gratie: nobis auctorem omnium /

reddat anna ꝓpiciū. Sit laus paterno lumini / sit filio ꝙ flamini: ꝗ nos per anne meritū celi traducat aditū. Amē. ℣. Diffusa. ā. Inclyta stirps iesse virgā produxit amenā ex ꝗ processit flos miro plenus odore: hec est ℣ga dei mē flos ortus ab illa. ps. Mḡt. fo. xlix. Oro.

Deus qui beate anne tātā gratiā cōferre dignatus es: vt beatissimam mariā matrem tuā in suo glorioso vtero portare mereretur: da nobis ꝑ intercessionē matris ꝙ filie tue propiciationis abundantiam: vt quarum memoriā pio amore complectimur: earū precibus adiuti ad celestē hierl'm peruenire mereamur. Qui vi. Mēo. pāthaleonis mar. ā. Hic ē vir. ℣. Glīa et hono. Oro. Presta ꝗs omnipotens deus. In communi. Postea memoria sansonis episcopi ꝙ confessoris aña. Similabo. ℣. Iustum deduxit Oro. Da ꝗs omnipotens. in cō muni. Inuitat. In honore beate anne pie matris marie Iubilemus et cantemꝰ domino. ps. Venite exultemus. Hymnus.

Lucis huius festa / colat plebs honesta: deū celi dignis / ꝯfrequētās hymnis. Mater mr̄is xpi / ex hoc mūdo tristi migrās fide bona / sumpsit vite dona. Annam sic expresse / fudit radix iesse: vt sit mē matris / nati dei pr̄is. Ex hac carnis plāta / surgit ℣go sancta: ex hoc fluit fonte / lapis cesus mōte. Celo iā sublata / mulier beata: suo nos ꝑcatu / purget a reatu. Trino laus ꝙ vni / deo sit ꝯmuni: in quo viuit anna / simul cum maria. Amē. In primo nocturno. ān. Ecce tu pulchra. ps. et ℣. cum ceteris de nō virgi. Lectio prima.

Postulastis filie hierusalē postulastis sorores dilectissime vt si quid alicubi forte ī grecis voluminibus de sancta ac beatissima anna matre theodoce: id est genitricis dei inueniam ad eius gl'iam et laudē latino sermone deprommam. Sed valde incongruum credo vt qđ de matre regie mūdi: id est de matre genitricis cunctipotentis dei inuenitur tā vili: tā despicabili stilo digeratur. Ergo mulieres virgines xpi: non me arguat sanctitas vestra: si statiꝫ petitioni vestre nō obtemperaui. Libellūq; grecum depostulatum qui dei prouidentia manus in nr̄as incidit in latinū sermonem cito nō trāstuli. Fateor em̄ me pro rei magnitudine nichil dignum scribere: neq; ad tanti negocij translationem indignū esse. Verūtamen quoniam petitioni vestre obtēperare me cogitis magis ī sancta vestra confidens oratione: ꝗ; in nostre scientie facultate quod postulatis pro viribus sum conatus longum incomparabilem sermonē de educa-

tn beate anne matris genitri-
cis domini nostri iesu xpi. ℟.
Diffusa est gr̃a in cõmuni. l. ij.

Legit̃ em̃ in hystorijs duo
decim tribuum isrl' vt ia
cobus apl's hierosolymorũ eps
asserit beate ꝛ gloriose anne ge
nus de bethleẽ fuisse qđ credi-
mus non fortuitu gestum con-
tigisse: sed diuina prouidentia
disponente. ℟. Dilexisti. l. iij.

Nam cũ bethleẽ domũ pa-
nis significet: congruum
fuit vt q̃ ex bethleẽ esset: signi
ficationẽ illã diffiniret. Qua-
propter vt voluit deus beata ꝛ
gloriosa anna sementẽ inclytũ
germinauit q̃ spũ sancto ducẽ-
te in bethleẽ granũ fecit qđ fa-
ctũ est panis angelorũ: vita ꝛ re
surrectio mortuorũ. ℟. Firma
fide. q̃re in primis vesp. In. ij.
noc. aĩa ps̃ ꝛ ℣. de cõi nõ ṽgie.

Ea q̃ppe diuiñe puidẽtie (lc. iiij.
dẽtie gr̃a virũ habuit ioa-
chim cuius dom⁹ ex galilea et
nazareth erat. Non em̃ incon-
gruum fuit vt mundicie prele
cta faceret sibi paratuz diuina
gr̃a ex qua nasceret̃ ṽginalis
pudicitia qua pariente procede-
ret ad ortum dei virtus ꝛ dei sa
pientia: nazareth em̃ interpre
tatur mundicies. Joachim deo
paratus anna vero sicut dictũ
est gratia dei. Ex quibus in na
zareth angelico monitu oriũda
fuit ṽgo maria: ex qua sine vi
rili semine spũ sancto cooperã
te processit dei filius ꝛ dei sa-
pientia. ℟. m. Vidi speciosam.
q̃re in cõi de nõ ṽgine. lec. v.

Legitur em̃ in prefata hy
storia q̃ vita ioachim et
anne simplex ꝛ recta añ deũ et
apđ hoies irreprehensibilis et
pia erat. Nã cuz essent diuites
et valde locupletes dupla deo
offerebãt dicẽtes. Erit qđ est ex
abũdantia oĩ pp̃lo ꝛ quod ẽ nr̃e
receptionis deo incõmutatio-
nem ꝛ nobis. Qđ significanti⁹
beatus hieronymus explanat
dicens. Qz oẽm substantiã suã
tripharie diuidebant. Vnã par
tem templo ꝛ seruitorib⁹ tem
pli impendebant. Aliam pau-
perib⁹ ꝛ peregrinis erogabãt.
Tertiã sibi ꝛ sue familie reser
uabant. ℟. Que est ista. q̃re in
assumptiõe beate marie. l. vj.

Factum est aũt cuz appro
pinquaret dies magnus
domini id est enceniorum festi-
uitas rubem quem hieronym⁹
isachar vocat qui tunc princeps
sacerdotum erat ioachim iter
concines suos cum oblatiõe vi
dens despexit eum et munera
sua spreuit dicens. Indignuz
est o ioachim te munera deo of
ferre: eo q̃ semen non fecisti in
israel dicente scriptura: male-
dictus qui semẽ non reliquerit
in israel. ℟. Ad nutum domi-
ni. quere in natiuita. beate ma-
rie. In tertio nocturno. An. ꝛ ce
tera vt s. de cõmuni. Lectio. vij.

Hic itaqz ioachim cõfusus
pre verecundia domũ suã

repedare noluit: sed statim ve recundus et tristis in heremum secessit: ubiqz ieiunare proposuit nec amplius cibum aut potum sumere voluit: sed pro his semper orationi vacare donec eum visitaret dominus. Anna igitur intrinsecus dolore tacta obiectu opprobrij in virgulto suo plorans plorauit amare: et oculis ac manibus in celum semper intenta spiritum ab orationibus non relaxabat. R. Corde. quere in assumptione beate marie. Lectio. viij.

Anna vero sic lamentante ecce angelus domini astitit ei dicens. Anna anna audiuit dominus deprecationem tuam. Ecce concipies: et in omnem terram exiet semen seminis tui. Angelus enim domini descendit ad ioachim et dixit ei. Audiuit dominus deprecationem tuam accede et sacrifica. Ecce nam qz anna uxor tua concipiet et pariet. R. Audi filia. quere in communi.

Descendit itaqz ioachim L. ix. cum pastoribus suis. Stans autem anna ad portam auream monitu angelico videt ioachim venientem. Occurrens igitur ei amplexu pudico illum amplexata est. Sicqz de mutua visione prolis promisse certitudine securi debitas humilium saluatori gratias egerunt. Exultet igitur mundus vniuersus in hac sacro sancta celebritate beate anne matris genitricis domini nostri iesu christi: qui cum deo patre et spiritu sancto viuit et regnat deus per infinita secula amen.

R. Inclyta stirps iesse virgam produxit amenam. Ex qua processit flos miro plenus odore. V. Hec est virga dei mater flos ortus ab illa. Ex qua. Gloria patri. Ex qua processit. ps. Te deum. folio. xlix. V. Ius sacerdotalis. Specie tua In laudi. aña. Emissiones. cum ceteris in communi de non virgine. Capitulum. O Accinxit. Hymnus.

Orbis exultans celebret hoc festum persequens annam matrem matris christi quam sacris credit actibus adeptam gaudia vite. Abrahe proles sacerdotum semen filia regum specimen hebreum stirpem sanctorum meritis et vita nobilitauit. Steri li ventre prius infecunda nutu diuino peperit mariam dominam rerum titulum floremqz virginitatis. Hac mediante noster iesu christe terge reatus noxia propulsans filie sue tue matris prece propiciatus. Donet hoc nobis pietas paterna simul cum nato spirituqz sacro vt matris anne meritis iuuemur tempus in omne Amen. V. Elegit. An. Celeste beneficium introiuit in annam de qua nata est nobis pia virgo maria. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio vt supra. Memoria panthaleonis. an. Uolo pater. V. Iustus vt pal. Oratio vt supra. Memoria sansonis an. Serue bone. V. Posui. Oratio. Da qs. Ad horas de laudi. cap. R. cum Alla et V. de communi non virginis. Oratio vt supra.

Ad .ix. aña. Felix anna quedam matrona legitima btō ioachī promeruit generare felicē filiā nomine mariā. Cetera vt s. Et terminatur ad .ix. pter festuz beate marthe. ¶ De sctā martha ad vespe. sup ps fer. aña.

Que est ista que ascēdit sicut aurora ꝯsurgēs pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castroꝝ acies ordinata aña Sicut malū inter ligna silvaꝝ: sic amica mea iter filias alleluya. aña Fauus distillans labia tua sponsa ꝛ odor vestimētoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. aña. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nō est in te. aña Fōs ortoꝝ puteꝰ aquaꝝ viuentiū que fluunt impetu de libano. Cpz. Qui gloriat. ℟ Felix martha egregia quā iesꝰ dñs amor nō indeficiēs valde plurimū amauit. Cuius sacris precibus quatriduanū fratrē suuz ab orcho suscitauit. ℣ Dilexit dñs iesꝰ beatā marthā cū qua dignatus est hospitari ꝛ pasci. Cuiꝰ. Gloria pri. Cuius. Hymnus. Virginis proles. ℣ Diffusa. aña. O beata martha que a pio hospite tuo suscitari fratrē tuum ab orcho impetrasti tuis precū votis impetra nobis a sepulchris vicioꝝ suscitari ꝛ dignis ℣ tuti hꝰ advnari. Mgt. f. xlix. or.

Omnipotens sempiterne deꝰ cuiꝰ filiꝰ in ede beate marthe hospitari dignatꝰ est: q̄s vt eiꝰ meritis que illū placide suscepit in ede poloꝝ misericorditer hospitari mereamur Per eūd. Meō. sanctoꝝ felicis / faustini / simplicij / ꝛ beatricis marty. a. Istoꝝ ē enī. ℣. Letamini. Iste due orationes dicūt ad vnum Per dominum. Oratio.

Infirmitatem nr̄aꝫ respice omnipotens deus: ꝛ quia pōdus pprie actiōis grauat: btī felicis martyris tui atq; pontificis intercessio gl'iosa nos protegat. or.

Presta q̄s dn̄e vt sicut populus christianus martyꝝ tuoꝝ simplicij / faustini / ꝛ beatricis tēporali solennitate congaudet: ita perfruatur eterna: et quod votis celebrat / comprehendat effectu Per christum dominum nr̄m. Memoria sancti lupi episcopi et confessoris aña. Similabo. ℣ꝰ. Justuz deduxit domi. oro. Da quesumus. Inuit. hyꝰ ān psal. ℣. ꝛ ℟. de communi vniꝰ virginis. Lectio prima.

Beata martha xp̄i hospita hierosolymitano oppido bethanico regali et progenie syro patre: et eucharia matre extitit oriunda. Ipe p̄t eius syrie ꝛ maritime multaꝝ quoq; orarum dux extitit. Tria autē oppida scilicet magdalū / ꝛ bethaniā vtrāq; ac hierosolymitane vrbis partem martha cū sorore sua iure hereditarie materne possidebat. Lectio scḋa.

Usq; aūt legitur beataꝫ martham virū habuisse.

Ministrabat aūt dño nobilis hospita: et sororem pariter ministrare volebat. Quia sibi videbatur q ad seruiendū tāto hospiti nō sufficeret etiā tot⁹ mūd⁹

Post ascensionē do- *Lectio.iij.* mini in celū cū facta esset dispersio discipulorū ipa cū frē suo lazaro: et sorore sua maria magdalene: necnō et maximino q eos baptizauerat et cui a spū sācto fuerāt cōmēdate: multisqz alijs: ablatis remis velis et gubernaculis omnibusqz alimētis ratibus ab infidelibus includuntur. Qui dño duce marsiliā peruenerūt. *Lectio.iiij.*

Tande territoriū aquēse adeūt: et ibidē populū ad fidem cōuertunt. Erat aūt beata martha valde facunda: et i oib⁹ valde gratiosa. Per septem annos glādib⁹ / radicibus / herbis crudis / pomisqz siluestribus ac rodilis et arborū boletis: vina vitās: asperrimā vitā ducebat. Cingulo nodoso setis eqnis ita se stringebat q sepe ex carne sua inde putrefacta vermes affluebāt. In celestib⁹ semp intēta cēties i die: cēties i nocte genua flectebat. *Lectio.v.*

Erat aūt tūc tēporis super rhodanū iuxta ripā in quodā nemore inter arelatē et auinionē versus occidētalē plagā draco magnus: medi⁹ piscis et medi⁹ animal: grossior boue: longior equo: habēs os et caput leonis dentes eqneos scindētes vt ensis acutus: comas aquinas: dorsum acutū vt dolabiū: squamas piscinas scindētes: pedes vrseos: caudam vipereā. Quē duodecim leones et totidē vrsi superare nequibāt. *Lectio.vi.*

Multos trāseuntes homines / asinos et boues perimebat. Naues que p rhodanū transibāt: subuertebat. Veniebāt autē populi armati: et illū perimere nequibāt: proiect⁹ a nemore in fluuiū se latitabat

Cum autē *Lectio septia.* incole illum perimere nequissent audita fama btē marthe miraculis chorusantis eā rogauerunt: vt dictus draco expelleretur a finibus eorū. Que beata virgo iuit ad locū: et reperit draconem in nemore: hominem vnum quem iugulauerat comedentem. *Lec.viij.*

Tunc ipsa super ipm eiecta aqua benedicta quā secum tulerat cū ligneo sctē crucis signo ei ostēso: draco stetit immotus vt ouis. Quem ipsa cingulo pprio alligauit. Et illico ibidē draco a populo lanceis et lapidibus extinctus est totus.

Quadam vice dū *Le.ix.* beata martha apud auinionē ante fores vrbanas multitudini gentiū predicaret: quidam iuuenis volens eam audire et videre remigio carens cepit natare: sz cursu flumis velociter immergitur. Cū autē remigijs nō posset inueniri: secūda

die circa nonã inuentum ẽ cor
pus: ⁊ positu͂ fuit ante pedes
beate marthe. Illa vero i modũ
crucis solo ꝓstrata taliter ora-
uit. Adonay dñe iesu xpe q̄ fra
trẽ meũ dilectũ tuu͂ resuscita
sti: respice mi hospes care ad fi
dẽ circũstantiũ ⁊ resuscita pue
rum istũ. Et apprehẽsa manu
dicti pueri: mox viuꝰ surrexit
⁊ baptisma sacrũ suscepit. Ce-
tera de cõi vniꝰ virgi. a͂. O pissi
sima martha pium hospitẽ tuũ
pro nobis deprecare: vt q̄ fra-
trẽ tuũ ab orcho suscitauit tuis
sacris precibus exaudibilibus
nos a sarcofagis vicioꝝ resusci
tet ⁊ faciat viuere in celis. ps.
Bñdictꝰ. fo. xlix. oro vts. Mẽo.
sctoꝝ martyꝝ simplicii ⁊ fau
stini añ. Sanguis. ℣. Iustoꝝ.
O bones modo quo supra. Mẽo.
sancti lupi añ. Serue bone. ℣.
Posui. oratio. Da quesumus
Ad hor. añ de laud. Ad vs sup
mgt añ. Adonay dñe iesu xpe
imperator celoꝝ humilime ho
spes beate marthe q̄sumꝰ cle-
mentiam tuã: vt meritis egre
gie hospite tue hic digne viue-
re et in celis cum ea nos facias
letari. Psalmꝰ. Magt. fo. xlix.
Oratio vt supra. Memoria san
ctoꝝ abdon ⁊ sennes a͂. Istoꝝ
est. ℣ꝰ. Letamini. Oratio.
Deus q̄ sanctis tuis abdõ
⁊ sennẽ ad hanc gloriam
ueniendi copiosum munꝰ grẽ
ꝯtulisti: da famulis tuis suoꝝ
veniã peccatoꝝ: vt sanctorum
tuoꝝ intercedentibus meritis
ab oĩbus aduersitatibꝰ merea
mur liberari. Per dñm. L. i.
IN diebꝰ illis. Valerianꝰ
dixit ad abdon ⁊ sennem.
Consulite natalibus vr̃is: ⁊ sa
crificate deo soli. Qd̄ si nõ fe-
ceritis: ꝑibit̄ a morsibus fera
rũ. Illi aũt ꝯtẽnẽtes ⁊ expuen
tes in simulachrũ dixerunt ad
valerianũ. Iã fac qd̄ facturus
es. Tũc iussit valerianꝰ sub vo
ce preconis vt cũ plũbatis cede
rentur dicẽs. Deũ blasphema
re nolite. Iussit ⁊ eos duci i am
phiteatrũ: vt feraꝝ morsibꝰ cõ
sumerentur. Lectio. ij.
TUnc dixit valerianꝰ. Di-
mittãt duo leones ⁊ vrsi
quattuor. Qui cũ dimissi fuis-
sent venerũt rugiẽtes ad pedes
sanctoꝝ martyꝝ abdon ⁊ sen-
nes ⁊ nullatenꝰ recedebãt a pe
dibus eoꝝ: sed magis custodie
bant eos. Et dixit valerianus
Claruit ars magica eoꝝ. Et ne
mo poterat eos accedere ꝓpter
VAleria (ipetũ feraꝝ. L. iij
nꝰ furore repletus iussit
gladiatores introduci cũ tribꝰ
dentibꝰ gladioꝝ: vt ipsi eos in-
terficerẽt. Qui cũ ꝑcussi fuissẽt
ligauerũt pedes eoꝝ ex iussu va
leriani. traxerũt et iactauerũt
eos añ simulachru͂ solis iuxta
amphiteatru͂: et iacuerũt cor-
pora ad exemplũ christianoru͂
tribus diebus. Post triduum
quidam venit quirinus nomie
qui manebat iuxta amphitea-

trum et collegit noctu corpora et recondidit i archa plūbea in domo sua tertio kal. augusti. Cetera de cōi. ¶ De sancto germano antissiodorensi epō fit semid. Ad vē sup pos ān. Simile labo. cū cet. Cetera de cōi. Lec. j.

Igitur german⁹ antissiodorensis oppidi indigena fuit parētibus splendidissimis procreatus. Et ab ipsis infantie rudimētis studijs liberalibus institut⁹ in quo doctrine collatio cū ingenij vbertate consentiēs eruditissimū duplicato bono id est nature ꝛ industrie reddiderūt. Atqꝫ in eo vt pfectio lrāꝝ plena cōfluerat post auditoria gallicana intra vrbem romam iuris sciētiā plenitudini pfectiōis adiecit. Qui dū multiplici laudis luce resplēderet: sublimem gñe diuitijs ꝛ moribus sortit̄ vxorē. Quē toge preconijs preminētē ꝑtin⁹ respublica ad honoꝝ presumpsit insignia: ducat⁹ culmen ꝛ regimen per ꝓuincias cōferēdo. Lec. ij.

Sed ꝛ clerici oēs cunctaqꝫ nobilitas ꝛ plebs vrbana vel rustica in vnā venere sentētiā germanū epm oim vna vox postulat. Suscepit itaqꝫ sacerdotiū inuit⁹. Sed mox deserit̄ mūdi militia: celestis assumit̄: seculi pōpa calcat̄: humilitas cōuersationis eligit̄: vxor in sororem mutatur ex cōiuge: substātia dispēsatur in pauperes: paupertas ambitur. Lect. iij.

Ex ea vero die qua sacerdotiū sumpsit exordiū vsqꝫ ad extremum vite tāta abstinētia corporis animam suam pauit: vt nūqꝫ panem frumēti: non vinū: non acetū: non oleū: non legumen nūqꝫ vel saltē ad vsum condiēdi saporis accepit. Sane die resurrectiōis vel natiuitatis dñice singl̄e potiones sumebantur. Lectio. iiij.

In quibus ita vini sapor aquis nimijs diluebatur: vt aceti austeritas largis permixtionib⁹ solet tēperari. In refectionib⁹ primum cinerem prelibauit. Deinde panē ordeaceū sūpsit: quē tñ excussit ꝛ moluit. Et cū hic cib⁹ grauior ieiunijs nūqꝫ nisi vespere interdū in ebdomada media plerūqꝫ die septimo ponebatur. Lectio. v.

Indumētum cuculla ꝛ tunica indiscretis fuere tēporib⁹. Nam neqꝫ in hyeme accessit adiectio: neqꝫ estate leuamen admissum est. Noctib⁹ vero nūqꝫ vestitū raro cingulum raro calciamēta detraxit. L. vj.

Igitur quadam die matutinali solēnitate perfecta dum cū episcopis qui tunc aderāt sermonem de religione cōferret/ tristissimam ꝑtulit mētionem inquiēs. Cōmendo vobis fratres carissimi trāsitum meum: videbar eñ michi pernocturnum soporem a domino nostro viaticū peregrinaturus accipere. Et cum causam pere

grinationis inquirerem: ne ti=
meas inquit ad patriam nõ ad
peregrinatiõem te dirigo: vbi
habebis quietem & requiẽ sem=
piternam. Lectio septĩa.
INterpretabant alio intel
lectu somnium sacerdotes: sed
ille studiosi⁹ cõmẽdabat extre=
ma dicẽs. Bene noui quam pa=
triã de⁹ suis famulis repromi=
sit. Factum est vt post aliquot
dies sequeret incõmodũ: quo
ingrauescẽte ciuitas tota tur=
batur. Accelerabat transitum
qui vocabat ad gloriam: et fes=
sum a laborib⁹ dñs inuitat ad
premia. Lectio octaua.
REgia placida deposito im=
perij supercilio occurrit pauperi
requirit infirmũ tribuẽs q̃cq̃d
ab ea beneficij postulat pecu=lia
riter sane petijt qd̃ illa in vita
concessit: vt gleba corporis sui
patrie redderet. Visitãtiũ ve=
ro tanta fuit diebus ac nocti=
bus multitudo/ q̃sta aut admi
sit adit⁹ aut dom⁹ recepit. Se
ptimo incommodi die ad celos
aĩa felix & beata transfert. He
reditas deinceps relicta diuidit
partẽ presũpsit imperiũ/ par=
tem vẽdicãt sacerdotes. Le. ix.
ET qd̃ fieri de opib⁹ solet
nascit de exiguitate cõtẽ
tio/ dũ deest qd̃ capiãt. Solus
bñdictiõis heres casulã cũ san
ctis regina suscepit. Cucullam
cũ interiore cilicio petrus eps
vsurpauit. Sex ꝟo antistites
vt aliq̃d monimẽti ex successio

ne sanctitatis acciperẽt: discis=
sere qd̃ supfuerat m̃ luerunt.
Vnus pallium cingulum alter
accepit. Duo tunicã: duo saccu
lum diuiserunt. Cetera de cõi
vni⁹ cõfes. epi. In scdis vesp. fit
mẽo. scti petri ad vincula. Añ.
Solue iubẽte deo terrarũ petre
cathenas: q̃ facis vt pateãt ce=
lestia regna btĩs. ꝟ⁹. In oẽm.
DEus q̃ beatum pe= Oĩo.
trum apl'm a vinculis ab
solutũ illesum abire fecisti: no
strorũ q̃s absolue vĩcula pctõr
et oĩa mala a nobis ppiciatus
exclude. Per. Mẽo. machabeorũ
Añ. Istorũ. ꝟ. Letamini. Oĩo.
FRaterna nos dñe marty
rum tuorũ corona letificet
que & fidei nostre prebeat inci=
tamẽta virtutũ: et multiplici
nos suffragia cõsolet. Per xp̃z.
Memo. eusebij epi et mar. Añ.
Hic est vir. ꝟ. Glĩa & ho. Oĩo.
Infirmitatem Mẽo. exuperij
epi & confes. Añ. Similabo. ꝟ⁹.
Iustum. Oĩo. Da quesumus.
Mẽo. sctãrũ virginum fidei/ spei
charitatis & sapiẽtie mar. Añ.
In celis. ꝟ⁹ Adducentur regi
virgines post eã. ℟. Proxime
eius afferẽtur tibi. Oratio.
EXaudi nos deus salutaris
noster: vt sicut de beatarũ
virginũ et martyrũ tuarũ fidei
spei charitatis & sapiẽtie festi=
uitate gaudem⁹: ita pie deuo=
tionis erudiamur affectu. Per
do. ¶ De sancto petro ad vincu
la. Ad matut. Inuita. Tu es

pastor ouium princeps aplorum. Tibi tradite sunt claues regni celorum. ps. Venite. hy9. Jam bone pastor. Annue xpe. qui dicitur totus. añe de noc. psalmi et ℣. de cõmuni apostolorum. Lect. j.

Apud cetus ecclesie sancte dei fratrib9 sciẽdum est qua de causa celebretur festiuitas sancti petri ad vincula kalẽdis augusti. Dux quidam erat romanorum noie quirinus filiã habẽs gutturnosam. habebat ipse dux beatum papam alexãdrum pro fide christi in carcere clausum. ℟. Ecce ego. et seque. quere de cõmuni apostolorum. Lectio. ij.

Ipsa ꝟo puella pergebat sepissime ad carcerem vbi beat9 papa alexãder cathenis tenebatur ligat9: et deosculabatur cathenas quib9 ipse ligat9 erat scilicet ob grãm recuperãde sanitatis. ℟. Tollite. Lectio. iij.

Cui beatus alexander ait. Noli filia mea noli osculari has cathenas / sz q̃re boias sancti petri ꝫ osculare illas qui bus vinctus fuit: et inde recipies sanitatem. Que mox ad patrem suum veniẽs narrauit ei sicut audierat a p̃fato papa. ℟. Corneli9. tertium in matu. quere in alio festo. Lectio. iiij.

Quod audiẽs pater puelle misit hierosolymã nũcios qui diligentissime perquirentes carcerem vbi apostolus fuerat: cathenas etiã quib9 vinctus fuerat maximo studio secum afferret. Qd ita factũ est. Nã allatas boias p̃fata puella deosculãs ilico recepit sanitatem. ℟. Vidi cõiunctos. L. v.

Sicq3 beat9 alexãder exiẽs de carcere constituit celebrare hãc solẽnitatem kalend. augusti in honore beati petri. In qua etiã (vt fertur) solẽnitate solitus erat ois populus romanus illas cathenas deosculari deuote. ℟. Isti sunt. Lect. vj.

Prefatus autẽ papa sedit in sede romana annis decem duob9 dieb9: et constituit aquã sparsionis cũ sale benedictam. ℟. Petre. vj. ℟. de alio festo. Tres vlti. lec. de expõne. Venit iesus in partes cesaree. require in alio fes. ℟. Isti sunt viri. ℟. Fuerunt. de communi. Vltimum ℟. Solue iubẽte deo terrarum petre cathenas Qui facis vt pateant celestia regna beatis. ℣. Quodcunq3 ligaueris super terram erit ligatum ꝫ in celis: et quodcunq3 solueris super terram erit solutum et in celis. Qui facis. Gloria patri. Qui facis. ps. Te deum laudamus. folio. xlix. Versus sacerdotalis. Annunciauerunt. In laudibus ant. Hoc est preceptum. Capm. Petrus quidem ser. hymn9. Exultet celum. ℣. Nimis honorati. ã. Quodcunq3 ligaueris Quere omnia p̃ter in alio festo. Oratio vt supra in primis vesperis. Mẽo. machabeorum. ãn. Sãguis sanctorum.

℟. Iustorum. Oro vts. Meo. eusebij an. Uolo pater. ℣. Iu-
stus. oratio vts. Meo. exuperij.
An. Serue bone. ℟. Posui ad-
iutorium. oro Da q̄s. Meo. vir
ginu. an. Tūc surrexerūt. ℟.
Adducētur oro vts. Si do. fue
rit ad pcel. ℟ Solue iubente.
Ad ho. añe de lau. exulti. ad. ix.
Cpa erūt sicut i alio festo. R'ia
de cōi sine all'a. oratio vts. Ad
vespas an. Iurauit. ps. Dixit
dñs. fo. xxxvj. cū ceteris añis et
ps. cpz. Angel⁹ dñi. hy⁹. Iam
bone. Annue xp̄e. vts. In ma-
tutinis ℟. In oēm. An. Petr⁹
ad se reuersus. quere in alio fe
sto. Oratio vts. Si fuerit dies
sab. terminat ad. ix. pp̄ter fes.
susceptiōis sancte crucis qd fit
semp prima do. augusti. Et di-
cetur ad. ix. an. Petrus Offi-
cium aūt de susceptione quere
infra post inuē. scti stephani.

¶ Memoria sancti stephani pa
pe ꝛ martyris. an. Hic est vir.
℣. Gloria ꝛ honore. Oratio.

Deus q̄ nos beati stepha-
ni martyris tui atq; pōti
ficis annua solennitate letifi-
cas / cōcede ppici⁹: vt cui⁹ nata
licia colim⁹ de eiusdem etiam
ptectione gaudeam⁹. Per do.

¶ De sancto stephano. Lec. j.

Temporibus valeriani et
galieni multi christianoꝝ
cruciabātur. Dederūt aūt talē
legē vt q̄ diuulgasset vbicūq;
christianum / facultates ipsius
acciperet ꝛ honoraretur a prin
cipe. Tūc misit valerian⁹ exer
citum militum: et tenuit bea-
tum stephanū episcopum et cū
eo multos clericos ꝛ presbyte-
ros ꝛ dyaconos. Lectio scd'a.

Qui cū adductus fuisset /
multi christiani cum la-
chrymis eū insecuti sunt. Cui
valerian⁹ dixit. Tu es q̄ cōtra
rēpublicā suasionib⁹ malis po
pulū euertis? Respōdit beat⁹
stephan⁹ et dixit. Ego eū non
euerto sed moneo: ne pereāt cū
dyabolo ineternum. Ualeria-
nus iracūdia plenus dixit. Mo
do tu peribis: et alij viuēt. Et
iussit eū duci ad tēplū martis
et ibi eū capite truncari si non
adoraret deū martem. Lec. iij.

Tunc beatus stephan⁹ du
ctus est foras murū por-
te apie ad tēplū martis: et di-
xit. Dñe deus pater dñi nostri
iesu xp̄i qui destruxisti turrem
confusionis / destrue ꝛ hūc locū
dyaboli vbi aīe pereūt innocē-
tum. Et subito factū est toni-
truum magnū / ꝛ ruit tēplum.
Hoc vidētes milites fugerunt
et dimiserūt eum viuū. Hec au
diens valerianus q; multi chri
stiani essent cū eo misit militū
exercitū. Et dum missam cele-
braret in eodem loco sic in sua
sede decollat⁹ est sub die quar-
to nonas augusti. Cetera de cōi
vnius episcopi et martyris.

¶ In vigilia scti stephani so-
ciorumq; ei⁹. Ad vs an. Corpora
sctoꝝ. hi tex. anti. In circuitu.

An. Fulgebūt. Orō ea q̄ i cōi pln. mar. An. Iustoꝝ semita quasi lux splendēs procedit ꝛ crescit vsq̄ ad perfectū diē. An. Ecce merces sctōꝝ copiosa est apud deū: ipsi vero mortui sunt pro xp̄o ꝛ viuēt ineternū. cap̄m. Sācti ꝛ iusti. ℞. Igitur dissimulata gamaliel deambulatione venit ad eū ꝛ ℣ga quā manu tenebat tetigit illū vocās eum ter. Luciane. luciane. luciane surge. ℣. Cui sacerdos respōdit: quis es dn̄e: at ille dixit ad eū. Luciane. Gl̄ia. Luciane. Hy⁹. Sctōꝝ meri. Hi sunt. Te summa. ℣. Letamini. An. Ostendit sanct⁹ gamaliel per visum luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis repletos: et quartum argēteū croco plenū et dixit: hi sunt nr̄i loculi ꝛ nr̄e reliquie: hic aūt sanguineas habēs rosas: locul⁹ est sancti stephani q̄ solus ex nobis martyrio meruit coronari. ps. Mḡt. fo. xlix.

Oro. Deus qui es sanctorum tuoꝝ splēdor mirabilis: quiq̄ hodierna die beati stephani prothomartyris ꝛ sctōꝝ nichodemi gamalielis atq̄ abibon inuētionē gloriosam reuelasti: da nobis q̄s in eterna leticia de eoꝝ societate gaudere. Per do. Inuita. Adoremus regem magnū dn̄m Qui in sctis suis semp est mirabilis. ps. Venite. hy⁹. Sctōꝝ meritis. vt in vespis. In p̄mo noc. an. Luciano venerabili pbr̄o quiescenti in strato suo de reuelatiōe sanctaꝝ reliquiaꝝ ꝓthomartyris stephani talis diuinitus ostēsa est visio. ps. Beat⁹ vir. fo. j. an. Dum adhuc pene vigilaret vir venerād⁹ tāq̄ in excessu mētis repēte est effect⁹. p. Quare fre. fo. j. a. Vidit igit̄ assistere sibi virū etate senem statura procerum: vultu decoꝝ. ps. Cū inuocarē. fo. j. ℣. Letamini. Lec. j.

Lucianus mīa dei indigēs et oīm hoīm minim⁹ presbyter eccl̄ie dei que est in villa caphargamala i territorio hierosolymitano oib⁹ sanctis qui sunt i xp̄o iesu in vniuerso mūdo in dn̄o salutem. Quod apparuit mee pusillanimitati a deo ter de reuelatione reliquiarum beati ꝛ gloriosi ꝓthomartyris stephani et primi dyaconi xp̄i: et nichodemi qui in euangelio scriptus est: et gamalielis qui in actib⁹ apl̄oꝝ noīatur necessarium duxi vestre in xp̄o pandere dilectioni: imploratus ac magis iussus a sancto ꝛ dei cultore patre auito pbr̄o vt sctōm consummatam fidem interroganti quasi fili⁹ patri obediēs et sicut cognoui cum omni simplicitate impiger indicarē omnem veritatem. ℞. Beatus gamaliel doctoris gentium pauli didascalus apparuit xp̄i sacerdoti luciano in vestitu candido amict⁹ pallio. Et virgam manu gestabat auream. ℣. Calciatus caligis in superficie de-

auratis quaſi deambulans co=
ram eo. Et virgam. Lectio. ij.

D Ie vero paraſceues / hoc
eſt ſexta feria: que eſt ter
tio nonas decembris conſulatu
honorij decimo et theodoſij ſe=
ptimo auguſtoꝝ aduenientē no
cte dormiēs in cubili meo in lo
co ſancti baptiſterij in quo con
ſuetudo michi erat dormire et
cuſtodire eccleſiaſtica que erāt
michi in miniſterio tradita: ho
ra tertia noctis / que eſt prima
cuſtodia noctis vigiliaꝝ quaſi
in extaſi effectus ſemiuigilās.
Vidi virū ſenem lōgum lero=
prepem: hoc eſt dignum ſacer=
dotem caniſ: barbam plixam
habentem: palliatū alba ſtola:
cui inerāt gemmule auree: ha=
bentem intrinſecus ſancte cru
cis ſignum: et virgā aureā in
manu habētem. ℟. Igitur di.

In primis veſperis. Lectio. iij.

E T veniēs vir ille ſtetit ad
dexteram meam: et aurea
virga pulſauit me ter vocans
noīe meo dicēs: luciane. lucia=
ne. luciane. Et dixit michi gre
co ſermone. Vade in ciuitatem
que dicit helya que eſt hierl'm
et dic ſancto iohāni qui eſt i ea
eps: q̄diu clauſi ſumus et non
aperis nobis? Et maxime quia
in tēporibꝰ tuis oportet nos re
uelari. ℟. Vade luciane et dic
iohanni epiſcopo hieroſolymi=
tano: vſq̄ quo clauſi ſumꝰ: vſ=
q̄ quo non aperis nobis? Tuis
etenī tēporibꝰ reuelandi ſumꝰ.

℣. Aperi nobis velocíꝰ vt per
nos oſtium miſericordis ſue hu
mano generi aperiat deꝰ. Tu
is. Gloria. Tuis. In. ij. no. ān.
Vir dei gamaliel ait luciano:
non mei ſolūmodo cauſa ſolli=
citus ſum / ſed potius pro illis
qui mecum ſunt. ps. Verba. fo
lio. ij. ān. Iſti enim maximo di
gni ſunt honore venerari i ter
ris quos in celis rex regum im
menſa cumulauit gloria. ps.
Dn̄e dn̄s nr̄. fo. ij. ān. Cum er
go ſint apud deum meritis ex=
celſi: apud hoīes loco tenentur
humili. ps. Dn̄e quis habi. fo=
lio. iiij. ℣. Exultent. Lec. iiij.

A Peri nobꝫ feſtināter mo
numētum vbi in negligē
tia poſite ſunt noſtre reliquie:
vt per nos aperiat deus et xp̄s
eius ⁊ ſpūſſctūs oſtium clemē
tie ſue in hoc mūdo: periclitat
enim ſeculū hoc ex multis caſi
bus qui in eo fiunt quottidie.
Et non tantum ſollicitus ſum
pro me q̄tum pertinet mihi de
his qui poſiti ſunt mecum. Et
reſpondi ei dicens. Quis es tu
domine: et qui ſunt tecum? ℟.
Lucianus preſbyter dixit: dn̄e
tu quis es: et qui ſunt tecum?
at ille. Ego ſum gamaliel pau
li quōdam doctor apl'i: qui aūt
iuxta me quieſcit Ipſe dn̄s ſte
phanus. ℣. Qui a iudeis hiero
ſolymis lapidatus ad laceran=
dum beſtijs ⁊ auibꝰ eſt poſitꝰ
per dei puidētiā permāſit inta
ctus. Ipſe do. Lectio quinta.

Et respōdit michi: ego sū gamaliel qui paulū apl'm nutriui: et fidē docui i hier'm. Et q mecū est in oriētali parte monumenti iacens/ipse est dñs me⁹ stephanus qui lapidat⁹ est a iudeis et principib⁹ sacerdotū in hier'm pro xpi fide foris portam que est ad aquilonem que ducit ad cedar: vbi die ac nocte iacuit piect⁹: vt sepulture non daretur scd3 principū iussa vt a feris cōsumeretur corpus ei⁹. Ex dei aūt volūtate nō tetigit eū vnū ex his: nō fera: nō auis non canis. ℟. Cum scirem ego gamaliel sanctitatem xpi athlete stephani et fidem ei⁹ ac deuotionem credēs me in resurrectionem partem habiturum cū eo/feci eū sepeliri In monumento meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodem⁹ ibidem sepult⁹ est: et abibas fili⁹ me⁹ mecum est reposit⁹: ibi requiescit beatus stephanus. In. Lectio. vi.

Eadem vero nocte apparuit ipse dñs gamaliel cuidam monacho noīe migecio innocēti et simplici viro. Cui et dixit. Vade et dic luciano pbr̄o. Vane laboras i acerno illo/nō ibi sumus modo: sed quere nos in alia parte que est ab oriētali que dicit virorum fortiū. ℟. Sacerdos dei lucian⁹ prostrauit se in oratione laudās deū et dicēs dñe iesu xpe si est hec visio ex te Presta vt iterū ac tertio manifestetur michi. ℣. Vt cōfisus fiducialiter annūciem reuelationem sanctorum seruorum tuorum. Presta vt iterum. Gloria pa. Presta. In tertio noc. An. In ieiunijs et orationibus constituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano presbytero dicens: quare dissimulasti frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni episcopo. ps. Conserua. fo. iiij. an. Nonne vides quanta sit siccitas et tribulatio in toto mundo et tu negligēter agis. ps. Dñi est terra. fo. vij. ant. Surge ergo et vade et dic iohāni episcopo vt aperiat nobis et faciat locum orationis: vt per nostram intercessionem misereat dominus populo suo. ps. Beati quorum. fo. ix. ℣. Iusti autem. Lectio septima.

Nos igitur iuimus ad acerbum et fodiētes nichil inuenimus. Cōuertimus autem nos ad monumētum illud vbi monacho ipsa nocte apparuerat: et fodiētes inuenim⁹ tres tecas secundum q apparuerat michi. Inuenimus enim altissimis litteris scriptum lapidē obuitum habentem ita. cheliel: quod interpretatur stephanus dei. et nardam: quod interpretatur nichodem⁹. et gamaliel: hoc interp̄tatus est papa iohānes sicut et ipse audiui ab ipso sancto episcopo. ℟. Sāctus gamaliel in visu dixit luciano: diligēter animaduerte que dico. et statim posuit corā me tres ca

lathos aureos. Et quartus ar=
gente⁹ plenus erat croco. ℣.
Unus ex trib⁹ calathis ruben=
tes habebat rosas tanquam sangui
nem: alij vero duo referti erant
rosis albis. Et. Lectio octaua.

STatim ergo renunciaui
episcopo cum esset in lidda
que est diospolis in synodo agens.
Qui assumpsit secum duos alios
epos eleutherium de sebaste/
et eleutherium de hierico: et ve
nerunt ad locum. Qui cum aperuis=
sent dn̄i stephani tecam / stati
terremot⁹ fact⁹ est et tanta sua=
nitas et fragrantia odoris inde
egressa est quanta nullus hoim
se meminit audisse vel sensisse
ita vt putarem⁹ nos in ameni
tate paradisi esse positos. ℟.
Vides o frater luciane hos ca=
lathos: hic rosas habens pulcher
rimas locul⁹ est preciosi mar=
tyris stephani. Qui sol⁹ ex no=
bis martyrio meruit coronari.
℣. Introgressus ostium sepul=
chri, inuenies eum in parte orientali
Qui solus. Lectio nona.

MUltitudo namque populi ad=
erat nobiscum: inter quos pluri=
mi erant infirmi varijs languori
bus et in ipsa hora de odore suaui
tatis ei⁹ septuaginta et tres aie
curate sunt. Et osculantes sctas
reliquias iterum clauserunt. Et
tunc cum hymnis et psalmis porta
nerunt reliquias beati stephani
in sctam ecclesiam syon vbi et ar
chidyaconus fuerat ordinatus
Translate sunt autem reliquie
ipsi⁹ martyris septimo kalen.
ianuarias. ℟. Sanctus iohannes
episcopus lachrymat⁹ pre gau
dio benedixit deum et dixit ad
lucianum pbrm: oportet me inde
transferre beatum prothomar
tyrem stephanum. Qui tamen an
gelus apparuit positus in con=
tione hoim. ℣. Qui primus
apud iudeos dnica bella pere=
git: et iesum a dextris virtutis
dei stantem videre promeruit.
Qui tamen. Gloria. Qui. Ps. Te
deum. Lo. xlix. ℣ sacerd. Exulta
bunt sancti in gloria. In laud. an.

EGressus lucianus presby
ter a sancto iohanne epo
iussit vt consurgerent oes dilu
culo et foderent in aceruo illo:
vbi putabant esse corpora san=
ctorum. An. Apparuit sanctus ga
maliel cuidam monacho noie
migecio innocenti et simplici vi=
ro dicens ad eum: vade et dic lu=
ciano: in vanum laboras in acer=
uo illo / non ibi sumus modo.
An. Ibi olim positi fuimus exe
quiarum tempore planctus: nunc
quere nos in illo loco qui dicit
bonorum virorum possessio. An. Au=
diens ergo lucianus sacerdos
verba monachi migecij bene=
dixit dnm: quia inuentus est et ali⁹
testis in reuelatione sanctorum.
An. Dum inuentum esset sacra=
tissimum beati stephani corp⁹
statim terremotus fact⁹ est ma
gnus: atque omnes qui aderant
odor perfudit suauissim⁹. Cpm.
Sancti per fidem vi. Hymn⁹.

SAncte dei preciose ꝓtho
martyr stephane: qui vir
tute charitatis circūfult⁹ vndi
q̄ dn̄m ꝓ inimico exorasti po-
pulo. Fūde preces pro deuoto
tibi nunc collegio: vt tuo pro
piciat⁹ interuētu dn̄s nos pur
gatos a peccatis iūgat celi ci-
uibus. Gloria ꝛ honor. ℣. Ju-
stor. Añ. Ex odoris mira fragrā
tia sanitas egrotis emanauit
maxia: septuagita nāq ꝛ tres
tūc a varijs lāguoribus curati
sunt hoies in inuentione cor-
poris stephani dilecti sui mar-
tyris deū benedicentes. ℟. Bñ-
dictus. fo. xlix. Oro vt s. Ad ho
ras añ de laudi. Si do. fuerit
ad ꝓcessio. ℟. Igitur dixi. Ad
tertiā cpm. Sancti ꝛ iusti. Ad
vj. Cpm. Reddet. Ad. ix. chm.
SAnctorum sicut aquile iu-
uentus renouabit: ꝛ flo-
rebunt sicut lilium in ciuitate
dn̄i. R. ꝛ. ℣. sicut plurimorum
mar. cu: Alla. Ad vs. sup pos
an. Dum inuentum. Cpm. Sā
cti ꝛ iusti. Hy⁹. Sanctorū me.
vt in primis ves. ℣. Letamini.
An. Hodie sanct⁹ iohānes pō-
tifex cum mario cleri plebisq
tripudio preciosi prothomarty
ris stephani reliquias in scta
trāstulit ecclesiā syon vbi quō
dā archidyaconi funct⁹ est offi
cio cuius pia apud deū sit pro
nobis quesum⁹ intercessio. ps.
Magnificat. f. xlix. Oratio vt s.
¶ Nota q si fuerit sab. festū
inuentionis stephani termina-
tur ad nonā ꝛ dicetur ad nonā
predicta añ. ꝛ fiant vespere de
susceptione crucis: et tunc i se
cundis ves. fit mēo. sonij mar.
de communi vnius martyris ꝑ
añ. Hic est vir. ℣. Glia ꝛ hon.
Oratio de cōmuni vnius mar-
tyris. Postea fit memo. mēnij
episcopi ꝛ confesso. per añ. Si
milabo. ℣. Iustū deduxit. Oro
Exaudi. In matutinis fiunt
tres lectiones de cōmuni vni⁹
martyris. Memo. mēnij per añ.
Serue bone. ℣. sus Posui ad-
iutoriū. Oro vt s. Deīctō ĩsto
q̄re post seq. festū susceptionis
sancte crucis. ¶ Notādū est aūt
q si festū beati petri ad vincu-
la ꝑma domi. augusti euenerit
fiet: ꝛ festū susceptionis trans
fertur ad aliam diem domi. se
quen. et festum sancti iustini:
fiet feria quarta preceden. Si
aūt fes. inuētio. sancti stepha.
dicta prima do. eue. tunc fiet ꝛ
festū suscep. san. cru. fe. iij. se-
quē. celebrabit. Fiet aūt semꝑ
ꝑma do. aug. nisi dicta fes. mō
quo supra eue. ¶ In fes. susce.
san. cru. fiet oīa sicut i exalta.
san. cru. tā i ꝑmis ves. q̄ i ma
tu. ꝛ in horis. except lec. ꝛ ora
tione vt infra inuenies. Oro
DEus qui vnigeniti filij
tui domini nostri iesu xp̄i
precioso sanguine humanum
genus redimere dignatus es
concede propicius: vt qui ad
adorandam viuificam crucem
adueniunt a peccatorum suorū

nexib⁹ liberentur. Per eundez dominum nostrum iesum xp̄m filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spirit⁹ sācti deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Lectio .j.

Inter cetera dei magnalia illud etiā posterorū mādare curauimus memorie qualiter deus ineffabili gratia sua ex alto prospiciens: parisiensē dignatus sit visitare ecclesiaz Nam velut si aliquis de arbore aliqua ramum amputaret: vt alias transplantaret: ita dominus noster iesus christus de gloriosa cruce illa in qua ipse veraciter et misericorditer pro nobis dignatus est pati: mirabili ordinatione sua partē passus est ferri et de oriente in occidentem transferri: vt exinde parisiensem ecclesiaz ad honorem matris sue irradiaret: et ex eius fulgore totam galliam illustraret. Quod taliter diuina operante clementia factum est. Tu aūt. Lectio secunda.

Clericus quidaz anselm⁹ nomie: natus parisij: genere commendabilis: sed cōmēdabilior moribus cum ceteris christi cōmilitonibus ad liberationem hierusalē perrexit q̄ capta vrbe ⁊ a sordibus idolatrie per dei miam liberata in ecclesia gloriosissimi dominici sepulchri p̄centor constitutus ibidez domino seruiturus remāsit vbi crucem quandam celeberrimā de precioso dominice crucis ligno inuenit ⁊ habuit. Lec. iij.

Non immemor itaq̧ natalis soli immo anime sue ⁊ parisiēsis ecclesie que eū sancte eruditiōis sue lacte nutrierat per aliquos viros qui inde reuertebantur mandauit ep̄o eiusdē ecclesie ⁊ canonicis quibusdā quos familiares habuerat dū in prefata ecclesia degeret canonic⁹: q̄m si aliquē boni testimonij virū ex parte eorum cū certis litteris videret ꝓ certo mun⁹ preciosū parisiensi ecclesie mri sue ⁊ ipsis dn̄o adiuuante transmitteret. Lec. iiij.

Quo audito de tam gloriosa promissione non parū gratulantes in capitulū suum cōuenerunt ibiq̧ communi accepto cōsilio: episcopus atq̧ canonici sui litteras supplicatorias multis gratiaꝝ actionib⁹ plenas per quendam anselmū parisiensem vite probabilis virum supradicto venerabili anselmo hierosolymaz direxerūt Ille vero visis litteris eorum ⁊ iteruz visis et lectis: sancta tamen et prudenti hesitatione dubitans rem illā toto diuino cōmisit consilio. Lec. v.

Itaq̧ anselmus dum promissioni sue satisfacere cupiebat: et tū de amissione tam preciosi thesauri dubitabat: ne aliquo casu videlicet ⁊ hierosolymitana ecc̄lia rē p̄ciosam perderet et parisiensis nō haberet.

Deniqꝫ multa dubitatiōe fatigatus tandē quasi diuino confortatus oraculo: supra memoratū thesaurū illū anselmo illi parisiēsi ꝫ fulconi filio eiꝰ quē secū habebat ꝯmisit vtriusqꝫ tñ interposita fide: ꝙ si vsqꝫ ꝑs risiꝰ cū tā glorioso ꝯmisso aut vterqꝫ aut eorū alter ꝓspere possent puenire epo ꝫ canonicis parisiensis ecclesie illud fideliter redderent. Lectio sexta.

Verum in itinere mortuo anselmo: filius eius iniūctū eis impleuit officiū. Dño enim eum ducente ꝫ thesaurū suum custodiente: compos voti peruenit vsqꝫ ad villam que est iuxta parisius: quam fontenetū appellant. Jbiqꝫ ad portum securitatis se iā puenisse gauisus sapiēti vsus ꝯsilio remansit: donec epo ꝫ canonicis ꝓfate ecclesie parisiensis se venisse cum predicto illo precioso thesauro mādauit. Lec. vij.

Qui hos audiētes cū magno gaudio illuc preperunt: ꝫ lignū illud dominicum celitus illis transmissum apd̄ sanctum clodoaldum primum transtulerunt tertio videlicet kalēdas augustiañ festū beati petri ad vincula: qd̄ in sequēti dominica asportaret parisius sicut ꝯfactū est. Jn ꝑdicto naqꝫ die et festo beati petri ad vincula epūs iā dicte ciuitatis ꝫ epūs meldensis ꝫ siluanectensis ad ianctis oibus ꝓcessionibꝰ eiusdē loci cū magnis laudibus occurrentes dñice cruci flentes pre gaudio in eccl'ia beate marie eam locauerunt. Lec. viij.

Deinde vero ab epō ꝫ canonicis eiusdē eccl'ie ē cōstitutū vt singulis annis i prima dñica die augusti huiꝰ trāslationis solēnitas ꝑ totū epatum celebretur. Et quia supradicto bone memorie āselmo nō dum visum est sufficiens quod fecerat nisi etiam hesitationē de mētibꝰ eorū auferret: quibꝰ gloriosam crucem transmiserat in sequenti anno illis eisdē transmisit litteras suas ꝑ q̄s significauit eis certitudinem illā quā de ea habebat. Lec. ix.

Exulta itaqꝫ parisiēsis ecclesia tātis ꝫ tā gloriosis muneribus a deo visitata ꝫ q̄si altera hierusalem facta. Exulta et lauda immo tota occidentalis ꝯgratuletur ecclesia quasi ad epulas tanti gaudij inuitata. Ecce in laude et admiratione tante felicitatis tue alios iam possunt decantare ecclesie Que est ista que progredit̄ q̄si aurora: consurgens pulchra vt luna: electa vt sol: nuper quasi sopita: modo illustrata: nuper quasi destituta: modo dominice crucis radio excitata: nuper obūbrata: modo a deo sublimata / et a populis credētibus frequentata et honorata. Cetera vt supra diximus. ¶ De beato sixto papa ꝫ marty. oratio.

Deus qui conspicis quia ex nulla nostra virtute subsistimus concede propicius / ut intercessione beati sixti martyris tui atque pontificis contra omnia adversa muniamur. Per dominum. Mem. felicissimi et agapiti. An. Istorum. V. Letamini. Oro. Deus qui nos con. Lec. i.

Temporibus decii cesaris et valeriani prefecti beatus sixtus ducebatur ad intercludendum ad sacrificandum ut audiretur et cum eo duo dyaconi felicissimus et agapitus. Dixit autem decius ad beatum sixtum episcopum iracundia plenus. Nos quidem consulimus senectuti tue: audi precepta nostra et sacrifica. Lectio. ij.

Respondit beatus sixtus. Miser tu tibi consule et noli blasphemare sed age penitentiam de sanguine iustorum quem effudisti. Decius furore repletus dixit ad valerianum. si iste extinctus non fuerit: non erit clarus timor. Valerianus respondit. Capite puniatur. Lectio tertia.

Responderunt felicissimus et agapitus dyaconi et dixerunt. O miseri si audieritis precepta patris nostri euadetis tormenta eterna que vos torquere habent. Valerianus dixit: Quam diu viuunt isti qui nobis tormenta promittunt? Ducantur ad templum martis et sacrificent. Quod si noluerint supplicare et sacrificare in eodem loco capite truncentur. Tunc sixtum episcopum et felicissimum et agapitum dyaconos duxerunt in clivum martis ante templum: et ibi decollati sunt. Cetera de communi.

¶ Donati epi et martyris. oro.

Deus tuorum gloria sacerdotum: presta quesumus ut sancti martyris tui et epi donati cuius festa celebramus: sentiamus auxilium. P. L. i.

Temporibus iuliani imperatoris cum quadam die beatus donatus missas celebrasset populo et de corpore christi et de sanguine ipsius populus venerabiliter recrearetur dyacono cuidam nomine antino tradebat sacrum sanguinem christi: et subito paganorum impulsu cecidit: et sanctum sanguinem comminuit. Lec. ij.

Unde valde tristis tam ipse quam populus christi efficitur. Cuius tristiciam dominus per beatum donatum ilico releuauit. Nam collecta sunt fragmenta dominici calicis ac beato viro allata. que flens ille suscipiens ac oratione facta vas in pristinam formam restaurauit. Lectio. iij.

Quo signo perculsi pagani simul cum christianis deitatem christi confessi sunt ac circiter septuaginta nonem anime in christum credentes: per baptismum salue facte sunt. Multis ergo signis dominus glorificans sanctum suum ad coronam martyrii perduxit septimo idus augusti. Cuius corpus christiani iuxta civitatem cum magna veneratione sepelierunt. Cetera de commun. ¶ De sancto iustino cuius corpus in ecclesia Pa

tissent requiescit. Alia tm̄ .ix. lectio. Ad vs an. Qui vult venire. cū cete. cbz. Iste sanctus. hy⁹. De⁹ tuoꝝ. ℣. Gl'ia ꝛ hon. An. Beat⁹ vir q̄ suf. ps. Mḡt. Ro. Presta q̄s oīps deus. vt q̄ beati iustini martyris tui natalicia colim⁹: a cūctis malis imminentibus eius itercessionib⁹ liberemur. Per dominuz. Memoria ciriaci/ largi/ smaragdi. An. Istoꝝ. ℣ s'. Letamini. Oratio. Deus q̄ nos annua beatorum martyꝛuz tuorum ciriaci/ largi/ ꝛ smaragdi sollēnitate letificas: ꝯcede propicius vt quorum natalicia colimus: virtutē q̄ꝫ passiōis imitemur. p dn̄. Inuit. Regē sem. ps. Venite. hy⁹. De⁹ tuoꝝ. Re pi ℣. ꝛ Reia. de cōi vnius marty. Lec. i.

Sanctus igitur et nomīe ꝛ actu iustin⁹ catholicis parentib⁹ ortus: salutiferi q̄ꝫ lauachri liphis coꝛuscus sacramētis apostolice fidei velut sol iusticie affatiz enituit compt⁹ Adeo aūt ab ipsis quidē cunis cultoꝛ existere studuit pie religionis cuius cautioni innixus affuit secunde natiuitatis tpe quo mereretur oꝛnari actionis beatitudinum gemmis euāgelice institutionis. Lectio. ij.

Earum nāq̄ ꝛ nouissimaꝫ secus descriptionis serieꝫ verum ꝛ optimaꝫ penes perfectiōis noꝛmam sic cucurrit vt pulli crepeꝝ maneret eidē quā libet defuisse. Mirum tn̄ videri pōt instanti seculo qualiter in sanctis moꝛibus tā grādeu⁹ effloꝛuit qui tantillus euo taꝫ mundum q̄ꝫ sui principem feliciter triumphauit. Lectio. iij.

Felix ergo puer iustinus monadi scilicet olipiadis lustro simul incūbēs: vt didicit germanitate vnicuz vocabulo iustinianū captiuitatis nexib⁹ esse subditum diuturno fletui insistit. Pꝛochdoloꝛ clamās mi frater vbi nā versaris? Quib⁹ vel oꝛis cōstrictus afficeris q̄ñ te cernam queꝫ vberius affatu diligebam? Quonā suisq̄ꝫ vultib⁹ peregre subductū tuis comitaboꝛ vestigiis? Heccine pfecto poterant fratri luctifica inniti desideria. Lectio. iiij.

Unde ꝛ genitoꝛē post q̄dā tēpoꝛis volumina flebilis adiens. Pater mi inquit hauſt visiōe q̄ iustinianū frēm meū bone vir memoꝛie cognoīe lupus apd ambianēsiū polim sue in obsequiū retineat. Sꝫ cum minie fuerat ei facultas adipiscēdi optabilē collegā tristis rediēs ad mattheū sui genitoꝛē: pr̄ inq̄t ego tecuꝫ dispono ire. nec moꝛa ipi psp̄ero cursu carpētes atq̄ꝫ pmeātes penetraue re vꝛbē iā dictā ābianensē. l. v.

Ilico rictionar⁹ precepit suis apparitoꝛibus pmeare vꝛbem celerius eosq̄ꝫ sibi adducere: saltē in custodiaꝫ trudi quousq̄ꝫ suis obtutibus p̄sē-

tarentur: porro abeūtibꝰ illis
trudi intimatur presidi. Cuius
urgente imperio quattuor licto
res innecti: totidē soni pedibꝰ
aligeris catholicos insequūtur
quatinus scdm̄ prefecti edituz
vt coacti reuerterēt: aut refra
gātes gladio aīaduerterēt. Cū
adhuc fideles xp̄i inuigilarēt:
iustinianꝰ frī iustino paululuz
suggerit respirare ingruente
oportunitate atqꝫ cibū dehinc
sumere quo validius sustinere
posset. Lectio sexta.

PReclarus vero iustinꝰ fā-
nens voluntati loquētis spū p
phetie pdixit victiouaꝝ carnifi
ces directuꝝ cū agillimis eqs:
qbus aut reuehēdi / aut hic cru
deliter mulctādi sumꝰ ⁊ occidē
di. Ergo quiescētes aliquātisp
escas sumite grauit hoc tūiter
agendū speculator: ne forte ca-
piamini repente: Et ne in vos
irruāt in ima antri celerit di-
scedite ꝗsqꝫ latē valeat. ℟. vij.

INter huiusmodi vba pro
cul fundēs pbabilis puer
luminaria: cernit carnifices ad
uētare. Genitor vero eius cum
iustiniano atris se subdidit spe
luncis. Attendentes pūdis ap-
paritores suoꝝ collegaꝝ psen-
tiam inquirunt iustinū simul-
qꝫ quibus dūs militarent. At
ille vni regi regū ⁊ christo dn̄o
se militare respondit. Audien-
tes aūt lictores deificā religio-
nē admodū indignati: qꝛ nequi
bant ab eo elicere noticiā suorū

comitū: ait alt ad alteꝝ. Educ
ensem amputaturus eius ver
ticem pfecto vehendū. ℟. viij.

ABsciso tū capite corpus
erectum ⁊ immobile per-
stitit. Sortito aūt eodē capite
in manibꝰ suoqꝫ in gremio re
condito: fertur his vocibus sup
plicasse domino. Deus herbige
ri orbis et stelligeri dignanter
emitte spiritum meuz: quoniā
insons eum sinceritate mentis
tibi dn̄o asto. Cernētes aūt li-
ctores insignia atqꝫ stupenda
sacri corporis miracula: terrore
perculsi amminiculo fuge vege-
tati tyrāno qualitatē huiꝰ stu-
poris mire patefaciunt. ℟. ix.

PReterea beati parentes
iustini in scorbibꝰ latētes
cū audissent flagitiōes ꝗs ma
charius martyr polo destinaue
rat: prodeūtes foras cōtemplā
tur honorabile cadauer residēs
verticem suum complecti. Ipi
quoqꝫ fratres dilectissimi: nos
vna humiles ab imo pectoris
antro preces dirigamꝰ: quo sa
cris inclyti martyris iustini vo
tis veniā nobis super reatibꝰ
preteritis et cautelaz futuroꝝ
benigne annuat: ⁊ in supernis
sedibus cōpotes glorie efficiat
cui est decus ⁊ gloria / virtus ⁊
omnipotentia per imortalia se
culorum secula amen. ℟. Glo
riosi. Si dies sab. fue. nichilo-
minus ves. erūt de fe. Ad mḡt
an. Hic est vere. ℭ Meo. roma
ni marty. aña. Dixit romanꝰ

ad beatū laurentiū: video ante te iuuenē pulcherrimū festina me baptizare. ℟ Posui. Oro. Letetur. Lectio prima.

Temporibus decij cesaris et valeriani prefecti dū beatus laurentius cederet et ī catasta ꝑstratus iaceret: eadē hora vn⁹ ex militibus roman⁹ noīe credidit dn̄o nostro iesu xp̄o ꝑ verbū beati laurētij: cepit dicere ad beatū laurentiū. video an̄ te iuuenē pulcherrimū stātē: linteis tergētē membra tua. De qua te adiuro te per xp̄m qui tibi misit angelum suum vt nō me derelinquas. Lectio .ij.

Tunc decius furore repletus ⁊ dolēs dixit ad valerianū. Victi sumus ꝑ artē magicā: et iussit solui beatum laurentiū de catasta ⁊ leuari. Veniens autē romanus afferens aquā misit se ad pedes bti laurentij ⁊ rogabat eū cū lachrymis vt baptizaretur. Et accepta aqua benedixit et baptizauit eum. Lectio tertia.

Audiens aūt hoc factū decius dixit. Exhibete eū cū fustibus. Et adduct⁹ romanus an̄ ꝯspectū decij cesaris non interrogat⁹ cepit clamare voce magna dicēs. Christianus sū. Et iussit deci⁹ cesar vt ip̄a hora capitalem subiret sententiā. Et ductus foras muros porte salarie decollatus est quito idus augusti. Tūc nocte venit iustinus presbyter ⁊ collegit corp⁹ eius et sepeliuit eum in cripta ī agro verano. Cete. de cōi vni⁹ mar. cū missa de vig. beati laurē.

¶ In vigi. beati laurē. ad vesp. A. Qui vult venire. cū cete. cp̄z. Iste sanctus. ℟ Beat⁹ laurentius dixit: ego me obtuli sacrificiū deo. In odorē suauitatis. ℣ Gaudeo plane q: hostia xp̄i effici merui. In. Glia. In. hy⁹. Beate mar. ℣⁹ Ora pro nobis dn̄i mar. An. Beatus laurentius dixit. dn̄e iesu xp̄e de⁹ de deo miserere mei serui tui. ps. Magnificat. fo. xliv. Oratio.

Adesto domīe supplicationib⁹ nostris: ⁊ itercessione beati laurētij martyris tui perpetuā nobis misericordiā benignus impende. Per dn̄m.

Inuit. Regem sempiternū p̄nis mentibus adoremus. Qui martyrem suū digne pro meritis coronauit laurentiū. p. Venite. hy⁹. Beate mar. In p̄mo noc. an. Quo progrederis sine filio pater: quo sacerdos sācte sine ministro properas? p Beatus vir. fo. j. ℣⁹. Beatus laurēti⁹ dixit. A. Noli me derelinquere p̄r sancte: q: thesaurostuos iā expādi q̄s tradidisti michi. ps. Quare fre. f. j. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue. A. Nō ego te desero filine q̄ derelinquo: s; maiora tibi debētur pro fide christi certamina ps. Domine quid multi. fol. j. ℣. Beatus sixt⁹ dixit. ℣. Gloria et honore. Lectio prima.

IN diebꝰ illis. Milites tenuerunt beatū laurētium ꝛ duxerunt ꝛ tradiderūt eū parthemio tribuno. Eadē hora parthemiꝰ tribunꝰ nūciauit decio ꝙ laurentiꝰ ꝗ habebat thesauros recōditos dyaconꝰ sixti in custodia teneret. Gauisꝰ ē aūt decius ꝛ fecit sibi ꝑsentari beatū laurentiū quē ita aggredit decius cesar dicēs. Ubi sūt thesauri ecclesie quos apud te cognouimꝰ esse reconditos? Beatus laurentiꝰ non respondit ei verbū. R. Leuita laurentiꝰ bonū opus operatꝰ ē. Qui per signū crucis cecos illuminauit: ꝛ thesauros eccl'ie dedit pauperibꝰ. V. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculū seculi. Qui per. Lec. ij.

EOdem die deciꝰ cesar tradidit eū valeriano dicēs. Querat thesauros ꝛ sacrificet quod si nō sacrificauerit: diuersis eum penis ꝛ cruciatibꝰ interficito. Tūc valerianꝰ dedit eum cuidaꝫ vicario in custodiā nomine ypolito. Et cū accepisset ypolitus beatū laurentium reclusit euꝫ cum multis. R. iii. Quo ꝓgrederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine diacono properas? Tu nūꝗ sine ministro sacrificiū offerre consueueras. V. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nūꝗd degenerem me ꝓbasti? experire certe vtrū idoneuꝫ ministrū elegeris cui commisisti domini ci corporis ꝛ sanguinis ꝯsecrationē. Tu nunꝗ. Lec. iij.

ADducitur noctu aūt deciū cesarē ꝛ valerianū prefectum in pretoriū beatꝰ laurentius. Cui ita dixit decius cesar Jam depone perfidiā artis magice: et dic nobis generositatē tuam. Tunc beatus laurentiꝰ dixit: quātum ad genus hispanꝰ sū eruditꝰ vł nutritꝰ romanus ꝛ a cunabulis xpianꝰ eruditus in oēm legē sacrā ꝛ diuinam. R. Noli me derelinquere pater sācte qꝛ thesauros tuos iam expēdi. Nō ego te desero fili neqꝫ derelinquo: sed maiora tibi debent ꝓ fide xpi certamina. V. Nos ꝗ dō senes leuioris pugne cursum recipimus: te ꝗ̄ si iuuenē manet gloriosior de tyrāno triūphus: post triduū me sequeris sacerdotē leuita. Non quidē. Gl'ia. Non. In. ij. noc. a. Beatꝰ laurentiꝰ dixit: dñe iesu xpe deꝰ de deo miserere mei serui tui. Ps. Cū inuoca. e. s. V. Qꝛ accusatꝰ nō negaui: interrogatus te dñm iesū xpm ꝯfessus sum. A. Dixit romanꝰ ad beatū laurentiū: video aūt te iuuenē pulcherrimum: festina me baptizare. Ps. Verba. fo. ij. V. Afferēs aūt vrceū cuꝫ aqua misit se ad pedes eius. An. Beatus laurētiꝰ dixit: mea nox obscurum non habet: sed oīa i luce clarescūt. Ps. Domine dominus nr̄. fo. ij. V. Qꝛ ipse dominus nouit: qꝛ accusatus nō ne-

gani. ℣. Posuisti. Lectio. iiij.
Decius cesar dixit. Vere di uinam: qz nec deos reco-lis nec tormēta pauescis. Bea-tus laurēti⁹ dixit. In noīe dñi nostri iesu xp̄i tormēta tua non pauesco neqz metuo. Deci⁹ ce-sar dixit. Sacrifica dijs: nam nox ista in te expēdetur cū sup plicijs. ℟. Strixerūt corporis mēbra posita in craticula subij ciētib⁹ prunas insultat leuita christi. Beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. ℣. Carnifices vero vrgētes mini-strabāt carbones subter cratem ferream. Beate. Lect. v.
Beatus laurentius dixit. Mea nox obscurum non habet: sed oīa in luce clarescūt. Tunc iussit deci⁹ vt os ei⁹ lapidibus cederet. Et cū cederet cōforta-batur et dicebat. Grās tibi ago dñe iesu xp̄e: qz tu es deus oīm rerum. Deci⁹ cesar dixit. Date lectū ferreū et requiescat in eo laurēti⁹ cōtumax. Allatus est aūt lectus cū trib⁹ costis in cō spectu decij cesaris in modum craticule: et allatus est beatus laurētius et expoliat⁹ est vesti mētis suis in cōspectu decij et valeriani et extensus in crate ferrea. ℟. Beatus laurēti⁹ cla manit et dixit: deū meum colo / et illi soli seruio. Et ideo non timeo tormenta tua. ℣. Mea nox obscurū non habet sed oīa in luce clarescūt. Et. L. vi.
Carnifices vero vrgentes ministrabāt carbones mitten-tes subtus cratem ferream / et desuper cōprimentes cum fur cis ferreis. Tūc beatus laurē-tius dixit ad decium cesarem. Disce miser qz carbones tui re frigerium michi prestant: tibi aūt eternum suppliciū. Quia ipse dñs nouit quia accusatus non negaui: interrogatus xp̄m cōfessus sum: assatus gratias ago. Valerianus preses dixit. Vbi sunt ignes q̄s tu dijs pro-mittebas? In ipsa hora dicebat beatus laurēti⁹. O insania ve-stra infelices non cognoscitis qz carbones vestri non ardorem sed refrigerium michi prestāt? ℟. Puer meus noli timere: qz ego tecū sum dicit dñs. Dum transieris per ignem flamma non nocebit te: et odor ignis nō erit in te. ℣. Liberabo te de ma nu pessimorū: et eruā te de ma-nu fortium. Dum. Gloria. Dū.
In. iij. noc. An. Strinxerūt cor poris mēbra posita super crati culam ministrantibus prunas insultat leuita xp̄i. Ps. In dño confi. Lo. iij. ℣. Carnifices vero vrgētes ministrabāt carbones subter cratem ferreā. An. Igne me examinasti: et non est inuē ta in me iniquitas. Ps. Exaudi dñe iu. Lo. iiij. ℣. Probasti dñe cor meum et visitasti nocte. An. Interrogatus te dñm confes-sus sum: assatus grās ago. Ps Dñe in vir. Lo. vi. ℣. Grās ago tibi dñe iesu christe: qz ianuas

tuas ingredi merui. ℣. Ora pro nobis dñm martyr. Lect. vij.

ET ceperūt oēs qui aderāt mirari qūo preceperat de eius viuum eum assari. Ille autem vultu pulcherrimo dicebat. Gratias tibi ago dñe iesu xpe quia me confortare dignaris. Eleuās aūt oculos contra decium dixit sic beatus laurentius. Ecce miser assasti vnam partem / regira aliam et mādu ca. Tūc grās agēs dño cū gloria dixit. Grās ago tibi dñe iesu xpe: qr iannas tuas ingredi merui. Et emisit spm. ℟. In craticula te deum non negaui. Et ad ignem applicat⁹ te dñm iesum xpm confessus sum. ℣. Probasti dñe cor meū et visitasti nocte. Et ad. Lectio octaua.

EAdem nocte deci⁹ vna cū valeriano ambulauit exinde ad palacium tyberianum relicto corpore beati laurentij martyris sup craticulā et ignē. Mane aūt primo adhuc crepusculo rapuit corpus eius ypolitus et cōdiuit cū lintheis et aromatib⁹ de pprio suo. Et mādauit hoc factū iustino pbro qūo sup carbones inuenit corp⁹ beati laurētij: et qūo emisisset spiritum. Et qualiter deci⁹ cesar et valerian⁹ cōfusi exinde exijssent et recepissent se in palacio tyberij: et qūo crudeliter iā corpus sancti sic sup craticulam et carbones reliquissent. ℟. ix. Meruit esse hostia leuita laurētius qd dum assaretur nō negauit dñm Et ideo inuentus est sacrificiū laudis. ℣. In craticula posit⁹ te deū non negauit et ad ignē applicat⁹ te xpm cōfessus est. Et ideo. Lectio. ix.

TUnc beatissim⁹ iustinus presbyter cū ypolito plorātes et multum tristes tulerunt corpus beati laurētij archidyaconi et martyris: et venerunt in viam tyburtinam in predium cyriace vidue ad quā ipse martyr fuerat noctu: cui et lintheū dedit vnde et pedes sctōr exterserat: et ibi facta mundicia posuerūt eum vsq ad vesperum: et hora vespertina sepelierunt eum in cripta via tyburtina in predio cyriace vidue in agro verano quarto idus augusti. ℟. Beatus vir laurētius qui post aurum non abijt nec sperauit in thesauris pecunie. Fecit em̄ mirabilia i vita sua. ℣. Hic est vere martyr qui pro xpi noīe sanguinem suum fudit. Fecit. Gloria patri. Fecit. ps. Te deū. fo. xliv. ℣. Posuisti. In lau. ā.

LAurentius ingressus est martyr et cōfessus est nomen dñi nr̄i iesu xpi. ān. Laurētius bonum opus operatus est: qui per signū crucis cecos illuminauit. ān. Adhesit anima mea post te quia caro mea igne cremata est pro te de⁹ me⁹. ant. Misit dominus angelum suum et liberauit me de medio ignis: et non sum estuat⁹. ān.

Beatus laurēti⁹ orabat dicēs: gratias tibi ago dñe: quia ianuas tuas ingredi merui. xpm. Beat⁹ vir q̄ suf. hy⁹. Martyr. ℣. Just⁹ vt palma florebit. an. In craticula te deū non negaui et ad ignē applicat⁹ te xp̄m cō fessus sum: pbasti cor meū et visitasti nocte: igne me examinasti ꝛ non est inuēta in me iniquitas. ps. Bñd⁹ fo. xlix. Oro.

Da nobis q̄s oīpotēs deus vitiorū nostrorū flammas extinguere: qui beato laurētio tribuisti tormētorū suorū incendia superare. Per dñm no. ic.

Ad horas āe de lau. Cetera de cōi vni⁹ marty. Si dñica fuerit ad pcessionem ℟. Beatus laurēti⁹. Ad. ix. vltima ān. de laud. et terminat festū ad. ix.

¶ De susceptione sctē corone dni. Ad vs sup ps ferial. ān.

Adest noua solennitas det deo laudes debitas fideliū deuotio: vt q̄ choro psallētium dat pro corona gaudium coronam det pro gaudio. ān. Christe caput ecclesie qui transfers ad nos hodie tui coronam capitis: sic exaudi nos dñe vt in arto discrimine coronemur ꝓ meritis. ān. Judei viri sanguinū spinis coronant dñm eterni regis emuli: pro nobis dei filius fit hyrcus emissari⁹ ferēs peccata populi. ān. Gestat coronā spineam vestem habēs purpuream rex in derisum traditus: veneremur opprobrium per q̄d salus est gentium per quod celorum aditus. ān. Signum prefert victorie corona triūphalis simul ꝛ excellentie dignitatis regalis sub vmbra legis veteris presignata per cydaris typum sacerdotalis. Capitulum.

Egredimini et videte filie syon regē salomonem in dyademate quo coronauit eum mater sua. Deo grās ℟. Ista corona fidei decet xp̄i militem hec fidelis archa dei mētem fecit diuitem. Diuinit⁹ auro sancti spūs. ℣⁹. Sit cor tuū archa dei vt thesaurum tante rei thesaurizet celit⁹. Diuinit⁹. Gloria pa. Diuinitus. Hymnus.

Eterne rex altissime/ redēdēs coronas perditas: da corone sctissime/ laudes pferre debitas. Corona xp̄i capitis/ mēbra coronat hodie: honorib⁹ exhibitis/ concordet vox leticie. Sertum signat victoriā/ qua christus mortem expulit: spine nostram miseriam/ quā caput nostrum sustulit. Vite coronā repperit/ corona mortis anxie: quo mors soluta deperit/ datur triūphus gratie. In fructus trium seminū/ iesu corona virginū: corona cōtinētium/ cōiugatorū premiū. Qui tāto dyademate/ nos honorat in stadio: cū vtriusq; pneumate/ sit laus patri cū filio. Amen. Iste vltimus dicitur in fine hymnorū.

℣. Tuā coronā adoramus dñe. Tuū gl'iosū recolim⁹ triūphū.

An. Consecrator corone spinee
ꝑpetue largitor lauree fons al
me bonitatis celebrãtes tanta
solẽnia duc nos ad illa festa fe=
licia suꝑne ciuitatꝫ vbi ꝓ a sũt
gaudia. ps. Mgt. fo. xliv. Oro.
Presta q̃s oĩps deus: vt qui
in memoriã passionis dñi
nr̃i iesu xp̄i coronam ei⁹ spineã
ueneramur ĩ terris / ab ipo glo=
ria et honore coronari merea=
mur in celis. Qui tecũ. Inuit.
Jubilemus hodie xp̄o regi gl'ie
Qui post coronã spineã / coronã
cõfert aureã. ps. Venite. Hy⁹.
Sacre xp̄i celebrem⁹ coro=
ne solẽnia: et ipsi⁹ reuoce
mus ad mẽtem preconia: vt im
pleta cõꝓbemus legis vatici
nia. Inter vepres demõstrat
veruex herens cornibus: in quo
xp̄s figurat coronãdus sentib⁹
deus viuit immolat homo ꝓ
hoĩbus. Sina rubus inflãma
tur nec tñ cõburitur: ignis spi=
nis coronat qui culpa cõsumi
tur: nec leditur sꝫ sacratur spi
na dum sic tangitur. Archam
mensam et altare sertũ ambit
aureũ: et sculptura cingit ma=
re sacerdotũ eneũ: que nũc xp̄i
signant clare dyadema spineũ.
Sponsũ serto decoratũ ysaias
meminit: ad videndũ coronatũ
inuitans rex cecinit: hoc sibilla
reuelatũ sibi ꝓsa cõcinit. Glo
ria et honor deo vsqꝫ quo altissi=
mo: vna pr̃i filioqꝫ inclyto pa=
raclyto: cui laus est et potestas
ꝑ eterna secula. Amen. In pri
mo noctur. A. Spineos aculeos
suffert vir beat⁹: impio iudicio
morte cõdẽnat⁹. ps. Beat⁹ vir.
fol. j. An. Reges intelligite re=
ges erudimini: nouum carmen
agite de corona dñi. ps Quare
frem. fo. j. ãn. Ecce benedictio
dei sup ppl'm: cui dat ꝓ solatio
sue palme titulum. ps. Dñe qd
mul. fo. j. ℣. Tuã coronã adora
mus dñe. ℞. Tuũ gloriosum
recolimus triũphum. Lectio. j.
Hodierne festiuitatis gau
dia fratres carissimi an=
nue celebritatis obsequio deuo
tissime recolẽtes ĩ primis sum
mo huius nostre solennitatis
actori patri luminũ: a quo em=
ne datum optimum et omne do=
num perfectum sursum cordi=
bus eleuatis gratias referam⁹
et laudes eius toto cordis affe=
ctu et vocis mysterio persone=
mus. ℞. Occidentem illustrat
oriẽs verum solem nobis adũ=
ciens. Spem vincẽdi coronam
largiẽs. ℣. Victor xp̄s arma vi
ctorie sue nobis transmisit ho=
die. Spem. Lectio secũa.
Gratias tibi deus: cui⁹ im
mensa bonitas oculis cõsuete
mie scelera nr̃a respiciẽs hanc
mundi et vite nostre vesperam
celestis gratie fulgore perfudit
terram nostram incomparabi
li thesauro ditauit: genti et re=
gno nr̃o quasi summum post
multos accumulauit honorem
Letetur in his sacris solenniis
ecclesia gallicana et tota gens

fracoꝝ sine differētia sexuum dignitatū ac graduū pari deuotione resultet: q̄z sufficiens est oīb⁹ causa leticie. ℟ De torrē te bibēs miserie. Exaltauit caput rex gl'ie coronatum spinis angustie. ℣ Regnaturus decet angustia vt corone monet materia. Exaltauit. Lec. iii.

Commune sit igit̄ oībus gaudium: q̄z causa cōis est gaudioꝝ. Hec ē eīm p̄clara festiuitas ī qua sibi missum a dño preciosissimū munus p illustrissimum regē suū beatissimū ludouicū fracoꝝ terra suscepit: illā scꝫ sacrosanctā spineā coronā quā nr̄m caput dn̄s iesus xp̄s p nobis fact⁹ obediēs pr̄i vsq̄ ad mortē crucis tēpore passiōis ipsi⁹ venerādo capiti suo p manus impioꝝ permisit imponi. ℟ Felix spina p cui⁹ stimulū sanguis exijt q̄ saluat populū. Recolam⁹ agnū agniculū. ℣ O q̄ felices sunt iste spine vernātes agni roseo sanguine. Reco. Glīa. Reco. In. ii. noc. añ. Lumen vultus dñi sup nos signatū sertū auget hoim nobis cōmēdatū. ps. Cū inuo. fo. i. ā. Cōfregisti terminos nr̄e prauitatis scuto coronasti nos bone volūtatis. ps Verba. fo. ii. ān. Hodie letaberis militās eccl'ia paucis coronaberis et honoris gl'ia. ps Dñe dn̄s nr̄. fo. ii. ℣. Gloria ꝛ honore coro. Lec. iiii.

Beatus iohānes qui supra pectus dñi pcliuus ī cena de fōte sapiētie hausit que scriberet: cui concordāt etiam sancti euāgeliste mattheus ꝛ marcus in euāgelio suo de presenti corona ita dixit. Milites plectētes spineā coronam imposuerūt capiti ei⁹. Et rursum. Exiuit ergo iesus portās spineam coronam ꝛ purpureū vestimentum. ℟. De coronis exodi mystice canamus viā nostri cōmodi tropice pāgamus. Quoꝝ fit memoria pro corone gloria. ℣. Noua lex preiudicat trāsierūt vetera: spiritus viuificat sed occidit littera. Quoꝝ. Lec. v.

De ipsa etiam longe prece dēti tēpore fuerat sibillino vaticinio predictū: sicut beatus augustin⁹ in libro de ciuitate dei testat̄ his verbis. Inserit lactāti⁹ operi suo quedā de christo vaticinia sibille: sed que ille sigillatim posuit/ ego arbitratus sum ɔiūcta esse ponēda tāq̄ vnum sit plixum que ille plura cōmemorauit et breuia. ℟. Vt coronā spineā caput summi regis mystice sic aureā habet archā legis. Archa mēs est azima vel fidelis aīa. ℣. Archa est ecclesia fides est corona cuius aurum gratia vel voluntas bona. Archa. Lectio sexta.

In man⁹ inquit infideliū postea veniet. Dabūt aūt alapas deo manib⁹ incestis: et impurato ore expuent venenatos sputos. Dabit aūt ad verbera simpliciter sctm̄ dorsum

et colaphos accipiens tacebit: ne q̃s cognoscat q̄ verbũ verũ venit q̃d inferis loquat̃ et corona spinea coronet̃. Insipiẽs gens deũ tuum nõ intellexisti ludentem mortalium mẽtibus sed spinis coronasti et horridũ fel miscuisti. ℞. Ista corona fidei decet xp̃i militem: hec fidelis archa dei mõtem facit diuitem. Diuinit⁹ auro sancti spiritus. ℣. Sit cor tuum archa dei vt thesaur̃ tãto regi thesaurizes celitus. Diui. Gloria. Diui. In .iij. noc. An. Vir quẽ sine macula fides coronabit: tua gubernacula deus habitabit. Ps. Dñe q̃s hab. fo. iiij. An. Qui spinarum cuspide prius cruentat̃ precioso lapide xp̃s coronatur. Ps. Dñe in virtute. fo. vj. antẽ. Anni sue clementie corone rex benedixit: qui coronis ecclesie suã coronã adicit. Ps. Te decet. fo. xix. ℣. Posuisti. Lect. vij.

Sicut igit̃ dñs iesus xp̃s ad sue redẽptionis exhibẽda mysteria terrã p̄missionis elegit: sic ad passionis sue triũphum deuotionis venerãdum nostrã galliã videt̃ et creditur specialiter elegisse: vt ab ortu solis vsq̃ ad occasum laudetur nomen dñi: dum a climate grecie q̃ vicinior dicit̃ oriẽti in galliã partib⁹ occidẽtis cõtiguam aut cõfinem ipe dñs ac redẽptor noster sue sacratissime passiõis sancta transmitteret instrumẽta: et sic veluti cõpartitis honoribus terre alteri alteram adequauit. ℞. Altare thimiamatis non eget dyadematis q̃d dicit̃ aureola. Hoc est sctõr̃ premium: hoc est amoris cremium aromatum aureola. ℣. Homo sacrificium fructuũ duplicium super illud immola. Hoc est san. Lectio octaua.

Honoratum eñ gestis insignibus per multa tẽpora / regnum francie tẽpore nostro corona capitis cum multa gloria & honore multiplici dignatus est coronare. Expurgatis igitur cordium oculis p̄ma ginetur dei filiũ pro salute nostra spinis coronatũ: ad quod nos inuitat spiritussanctus in libro canticor̃ ad fideles animas ita dicẽs. Egredimini & videte filie syon regem salomonem in dyademate quo coronauit eum mater sua. ℞. Mensa sacra pagina de corona gemina pulchra coronatur per has designatur firma spes & charitas. Et per aurũ claritas vere figurat̃. ℣. Post virtutes habitas decet vt iocũditas plena cõsequatur. Et per. Lectio. ix.

His itaq̃ solenniter peractis parisi⁹ exit fama celebris diuulgatur insigne spectaculum primum per loca vicina / deinde per remotas ciuitates & villas. Concurrunt festinanter ad gaudium videre desiderãt causam felicitatis presentium tẽporum et totius regio-

mis. Quia vere non conceditur
eis videre qd cupiūt ex causis
aliqb9 abscōdito thesauro dñi
et fideliter cōtinuato certatim
ad cāpos confluūt ardēter deo-
sculātur pulpitum in quo exhi
bitum fuerat vas predictum.
Ibi eciā si credēdum est perso-
nis fide dignissimis per virtu
tem sctī dyadematis circa lan
guentes fidelium operatus est
multas virtutes et miracula
dñs iesus xps cui est honor et
laus et imperium i secula secu-
lorum amen. R. Si virtutum
gradus isti te sustollunt miles
christi te prudēter puehis. Cor
fidele gaudeas et premissis sub
deas coronari laureis. V. Ar-
cham mensam et altare debes
in te deportare cum coronis au
reis. Cor fidele. Gloria pa. Cor
fide. ps. Te deum. fol. xlix. V9
sacerd. Glīa et hono. In lau. A.
Spina pungens acumine
dum carnem xpi perforat
eius nos rigat sanguine eiq
nos incorporat. An. Spina que
pupugerat patiētem dñm pe-
nitētes liberat a pūctura crimi
num. An. Regis patiētiam mi
les imitetur: et per peniten-
tiam spinis coronetur. An. Sa
cerdotes sacerdoti sūmo bene-
dicite: et corone sacre doti vos
heredes subdite. An. Te lauda
mus iesu bone qui certantes
in agone confortas ex munere
tum honorū das corone fac ex
tua passiōe nos aduersa vincere.

Vidi et ecce equus Chm.
albus: et qui sedebat su-
per illum habebat arcum: et da
ta est ei corona: et exiuit vincēs
vt vinceret. Deo grās. Hymn9.
Deus tuorū militum/ sors
et corona premium: tue
corone meritum/ confert meds
lam omnium. Tua corona spi
nea / tuos coronet aurea: tua
nobis humilitas/ penas repel-
lat debitas. Tue corone mysti
ce/ suscepto patrocinio: iubilus
vocis melice/ concurrat mētis
gaudio. Nostra conseruat re-
gio/ tibi thesaurum inclytum:
imminente iudicio / resumēs
hoc depositum. Qui tāto dya
de. etc. V9. Eris corona glorie
in manu domini. R. Et dyade
ma regni in manu dei tui. An.
Tu christe nostrum gaudium
adesto nostris precibus: qui cū
sanctorum milibus veniēs ad
iudicium apparebis in nubib9
da corone custodibus coronato
rum premium. ps. Benedict9.
folio. xlix. Oratio vt supra. Ad
horas antiphone de laudibus.
Si dominica fuerit ad proces-
sionem R. Ista corona. Ad ter
tiam chm. Egredimini. R. m.
Tuam coronam adoramus do
mine Alleluya alleluya. V9.
Tuum gloriosum recolimus
triūphum. Alleluya alleluya.
Gloria patri et filio et spiritui
sancto. V9. Gloria et honore co
rona. R. Et constituisti eū su.
Oratio vt supra. Ad. vi. chm.

Vidi ⁊ ec. ℟. Glīa ⁊ ho. ch alľa
℣. Posuisti dñe. Ad .ix. Cpm.
IN die illa erit dñs exerci
tuū corona glīe: ⁊ sceptrū
exultationis residuo ppľi sui.
℟. Posuisti dñe sup caput eiꝰ
Alľa alľa. ℣. Coronā de lapide
precioso. Alľa al. Glīa. ℣. Eris
corona glīe i manu dñi. ℟. Et
dyadema regni i manu dei tui.
Ad vš sup pos ān. Te lauda-
mus. Cpm Egredimini. Hyꝰ.
Eterne rex. ℣. Tuā coronam.
Ān. O rex clemētie saluator ho
minum: sola spes venie post la
psus criminū precamur hodie
te sanctū dñm huic da familie
palmā certaminū: coronā glīe
post vite terminum. Ps. Mḡt.
fo. xliv. Oratio vt š. ¶ Memo.
tyburtij. ān. Inclytus martyr
tyburtius cū nudatis plātis su
per prunas ardentes incederet
fabiano prefecto dixit: videtur
michi q̄ sup roseos flores ince
dam i noīe dñi mei iesu christi.
℣. Gloria et honore. Oratio.
BEati tyburtij nos dñe fo
ueāt continuata presidia
q̄ non desinis ppiciꝰ intueri:
quos talibꝰ auxilijs cōcesseris
adiuuari. Per dñm. Lectio. i.
CVm fabianus prefectus
teneret beatū tyburtium
iussit ante pedes eiꝰ carbones
ardētes effundi: et ait ad eum.
Elige tibi vnū e duobꝰ: aut thu
ra in istis carbonibꝰ adijce: aut
pedibꝰ nudis super eos incede.
Tūc beatus tyburtiꝰ signum
crucis faciēs cōstāter nuda in-
gressus est plāta sup eos: et ce
pit prefecto dicere. Depone in-
fidelitatem ⁊ disce q̄ hic est deꝰ
solus: quē cōfitemur oībꝰ crea
turis dominari. Lectio secūa.
MItte si potes in noīe dei
tui iouis manꝰ in calida
aqua: et si potest iupiter tuus
faciat te non sentire furorē ar
doris. Nam in noīe dñi mei ie
su xpi videtur michi q̄ sup ro-
seos flores gradiar: q̄ creatu-
ra ipsa creatoris sui famulat̄
imperio. Fabianꝰ dixit. Quis
ignorat magicā artem vos do-
cuisse xpm? Tyburtius dixit.
Obmutesce infelix ⁊ noli auri-
bus meis hāc iniuriam facere
vt audiam te rabido ore latrā
tem mellifluum eiꝰ sanctum
nomen nominare. Lectio. iij.
TVnc iratus fabianus di-
ctauit sentētiam dicens.
Blasphemator deorū ⁊ reꝰ atro
cium iniuriarū gladio aīaduer
tatur. Ductus est aūt in via la
uicana tertio miliario ab vrbe:
et fundēs orationem ad dñm
vno ictu gladij verberatus ab-
scessit. In eodem loco apparen
te quodam christiano sepultus
est. In quo loco multa benefi-
cia prestitit xps ad laudem sui
nois vsq̄ in presentem diem.
Cetera de cōmuni. ¶ Ipoliti
martyris sociorūq̄ eius. Ad ve
speras añe et ps feriales. Cpm
hyꝰ ⁊ ℣ꝰ de cōi. Ad magt ān.
Gaudēt in celis. de cōi. Oratio.

D A q̃s op̃s deus: vt beati ypoliti martyris tui socio rũq₃ eius veneranda solẽnitas ꝛ deuotionem nobis augeat et salutẽ. Per dñm. Inuita. Preoccupemus faciẽ dñi in cõfessiõe sanctorũ. ps. Venite. hy⁹. Rex gloriose. In .i. noc. ã. Valerianus tradidit ypolito laurentiũ vt eũ custodiret. ps. Beat⁹ vir. ẽo .i. ãn. O ypolite si credideris in dñm iesum xp̃m et thesauros tibi ostendo: et vitã eternã ꝓmitto. ps. Quare fremue. ẽ .i. ãn. Videns ypolitus a btõ laurẽtio cecũ illuminatũ stati credidit ꝛ baptizatus est. ps. Cuz inuocarẽ. ẽo .i. ℣ ẽo. Letamini.

R Egressus ypolit⁹ post ẽ .i. tertiũ diem venit in domũ suam ꝛ dedit pacẽ oĩbus etiaz seruis suis ꝛ ancillis: et cõmunicauit de sacrificio altaris btĩ laurentij martyris. Et posita mensa priusq₃ cibum sumeret venerunt milites ꝛ tenuerunt eum ꝛ perduxerunt eũ vsq₃ ad decium cesarem. ℟ m. Beatissimus xp̃i martyr ypolitus dux baptismi grãm ꝑcepisset a beato laurentio. Ponebat manus super oculos cecorum et sanabantur. ℣ sus. Ceco illuminato a beato laurentio ypolitus credidit ꝛ percipere meruit baptismi sacramentũ. Pone. ẽ .ij.

Q Uem videns deci⁹ cesar subridens dixit ei. Nunquid ꝛ tu magus effectus es q̃ corpus laurentij abstulisse diceris? Ipolitus respõdit. Hoc feci non quasi magus: sed quasi christianus. Quo audito deci⁹ cesar furore replet⁹ iussit vt cũ lapidibus os eius cõtũderetur ℟. Cepit ypolitus tristis plorare cui beatus laurentius ita dixit. Noli flere sed magis gaude et post dum clamauero audi et veni quia vado ad gloriam. ℣. Respõdit ypolitus: quare ego non venio ꝛ vocifero q: xp̃ian⁹ sum vt tecum occumbaz? Noli flere. Lectio tertia.

D Ixit autez decius. Sacrifica ne et tu pereas ꝑ tormenta sicut laurentius. Ipolit⁹ dixit. Exemplũ merear fieri beatissimi laurentij martyris quẽ tu miser ausus fuisti ore polluto nominare. Tunc dixit deci⁹ Extendite eum ꝛ fustibus cedite. Et cũ cederetur dixit. Gratias ago deo meo. Decius dixit Deridet ypolit⁹ fustes: cũ cardis cedite eũ. Et cedentes defecerunt. Ipolitus aũt clamabat voce clara dicens. Christianus sum. ℟. Regressus itaq₃ ypolitus post diem tertium venit in domum suam: et dedit pacẽ omnibus etiaz seruis suis. Et communicauit de sacrificio altaris beati laurentij martyris ℣. Et posita mensa priusq₃ cibus sumeret venerunt milites et tenuerunt eum: et perduxerunt ad decium cesarem. Et cõmunicauit de sacrificio. Gloria patri et filio. Et cõmunicauit.

In .ij. noc. A. Ipolitus dixit ad beatū laurētiū cū lachrymis. adiuro te p dñm iesum xpm vt oīs domus mea baptizetur. ps. Verba mea. fol. ij. A. Dixit aūt ypolitus ad beatū laurētiū valerianus ex pcepto decij iussit vt te ad eum perducam. ps. Domine dominus noster. fo. ij. An. Beatus laurētius dixit ad ypolitum: ambulemus q2 michi et tibi gloria parat. ps. Domine quis habita. fo. iiij. V. Exultent iusti. Lectio quarta.

Decius cesar dixit: leuate eum a terra. Et cū leuatus fuisset a terra iussit eū vestiri veste militari: qua aūt gētilis vtebatur. Et dixit decius ad ypolitū. Recole militie tue et esto nr amicus: et in conspectu nostro vtere militia pristina quā semper habuisti. Tūc beatus ypolitus voce clara dixit. Militia mea est hec christo me affirmo militare. Vnde cupio celeriter ad palmā cum fructu venire. R. Dū ypolitus in domum conuiuis cibum poneret missi a decio milites tenuerūt eum et duxerūt ad deciū. Quē videns decius cesar subridens dixit, nunquid tu magus effectus es: qui corp9 laurentij abstulisti? V. Ingress9 itaq3 ypolitus in domū suam dedit pacē omnibus etiā seruis suis et a militibus comprehensus ducebatur ad deciū. Quē videns decius cesar subri. Lectio. v.

Decius cesar iracūdia plenus dixit ad valerianū pfectum. Accipe oēs facultates eius: et interfice eū crudeli cxaminatione. Eodē die valerianus prefectus exquisita oi facultate ei9: inuenit i domo ypoliti oēm familiā xpianā. Quos ipse preses adduci aū conspectū suū iussit. Ibidē em erat nutrix beati ypoliti cum viro suo noīe concordia xpiana. R. Requisitus a decio sanct9 ypolitus de corpore laurētij vt qd sepelisset eū: respōdēs ypolit9 dixit. Christianus ego sū: et xpi martyrē diligēter sepeliui. V. Miror valde preses vt qd ore polluto xpi martyrē nominasti Christian9 ego sum: et xpi martyrē diligē. Lectio. vj.

Valerian9 preses dixit ad eos presente ypolito. Considerate etates vrās ne simul pereatis cū ypolito domino vrō. Respondit concordia. Nos cū dño nostro desideram9 magis pudice mori: q3 impudice viuere. Valerianus dixit. Gen9 seruorum nisi cum supplicijs nō emēdatur. Et iussit vt concordia cū plumbatis cederet. Et cum cederetur emisit spiritum presente ypolito. R. iii. Suadēs decius ypolito dixit. nunquid tu non es cultor deorū: sacrifica dijs et fruere palma militie. respondēs ypolitus dixit. Miles christi ego sum: et vestigia martyrum adipisci cupio. V. Ius

sit decius militibus dicēs exui
te ypolitum veste: et fustib⁹ ce=
dite: et dū cederetur dixit. Mi.
Gloria. Mi In.iij.no.a. Deci⁹
cesar vocauit ypolitū et inter=
rogauit corpora sanctorū vt quid
sepelisset? ps. Cōserua. fol.iiij.
an. Regressus itaque ypolit⁹ in
domum suam dedit pacē oībus
et a militibus cōprehensus du
cebatur ad deciū. ps. Dñi ē ter
ra. fo.vij.a. Quo audito deci⁹
furore repletus iussit os ei⁹ la=
pidibus contundi. ps. Beati quo=
rū. fo.ix. ℣. Iusti aūt in ppetuū
viuent. Lectio septima.
Tunc cepit ypolit⁹ exultās
dicē. Grās tibi ago dñe q: nu=
tricem meam premisisti añ cō
spectum sanctorum tuorū. Va
lerianus preses dixit ad ypoli=
tum. Adhuc confidis in arte ma
gica et nō honoras deos nec p=
cepta principum sequeris? Et
iratus iussit eū duci foras mu
ros porte tyburtine cū familia
sua. Tūc ypolitus cepit omēs
confortare dicens. Nolite me=
tuere frēs: q: ego et vos vnū
deum habemus. Rm. Expolia
uit veste ypolitū decius qua in
duebatur in habitu christianorū
dixit ei. Sacrifica dijs et acqe=
sce preceptis nostris et viue: et
fruere militie palma. ℣⁹. Ce=
sar dixit ad ypolitū: quomodo
insipiēs fact⁹ es vt nuditatem
tuam nō erubescas? Sacrifica
dijs et acquiesce. Lec. viij.
Iussit ergo valerian⁹ ī cō
spectu ypoliti vt oēs capite trū
carentur. Decollati sunt autē
pmiscui sexus numero decē et
octo. Beatū vero ypolitū iussit
vt pedes eius ligarent ad colla
indomitorū equorū: et sic eū per
cardetū et tribulos trahi. Qui
dū traheretur emisit spm. Ea
dē hora dimiserūt corpora in cā=
po iuxta nymphā ad lat⁹ agri
verani idus augusti. Eadē no=
cte venit iustin⁹ pbyter et col=
legit corpora et sepeliuit in eo=
dem loco. Rm. Iussit deci⁹ mi
litibus dicēs. exuite ypolitum
veste et fustibus cedite: et dum
cederet dixit. Miles christi ego
sum et verba tua non reuereor.
℣⁹. Ipolitus antē clamabat
voce clara dicens. Miles chri=
sti ego sum et verba tua non re
uereor. Lectio.ix.
Tunc deci⁹ cesar arrept⁹
a demonio clamabat dicēs. O
ypolite tanq̄ captiuum et vin
ctū cathenis asperis me ducis.
Valerianus aūt clamabat om
ni die ac nocte. Adiuro te lau=
renti modicum cessa a tormētis
et factus est luctus magnus in
palacio. Tūc vxor decij nomie
triphonia pagana crudelis vi=
dens decium a demonio vexari
iussit omnes sanctos qui reclusi
erant remitti. Eadem vero ho
ra mortuus est deci⁹. Vxor au
tem ei⁹ triphonia venit ad san
ctum iustinum: et misit se cū la
chrymis ad pedes eius simul et
filia eius noie cyrilla vt bapti=

zarentur. ℟. Jussit valerian⁹ in ꝯspectu ypoliti vt omnis familia eius capite truncaretur: ⁊ sic eũ per carduos ⁊ tribulos trahi. Qui dũ traheret̃ emisit spm̃. ℣. Beati vero ypoliti iussit vt pedes ei⁹ ligarent̃ ad colla eq̃ꝝ indomitoꝝ. Qui. Gl'ia. Qui. ps. Te deũ fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Exultabũt. In laudi. añ.

Cesar dixit ad ypolitũ factus es insipiens vt nuditatẽ tuã non erubescas. añ. Dixit cesar ad ypolitũ: nũc mag⁹ fact⁹ es. respõdẽs ypolitus dixit ad deciũ: non sum ego magus: sed sum seru⁹ dñi mei iesu xp̄i. añ. Decius dixit ad beatũ ypolitũ: sacrifica diis ⁊ viue ne pereas p tormẽta sicut laurẽtius. añ. Exemplũ merear fieri beatissimi laurentij martyris. añ. Tũc valerianus in conspectu ypoliti famulos illius martyrizari p̄cepit. Cp̄m hy⁹ ⁊ ℣⁹ sicut plurimoꝝ marty. añ. Orauit sanctus ypolitus voce magna et dixit. grãs tibi ago dñe iesu xp̄e qꝛ famulos meos in ꝯspectu meo pati video. Oꝛo vt s. Ad hor. a. de laud. Si do. fuerit ad process. ℟. Conce. Ad vesp. super psalmos añ. Tũc valerianus. cp̄m. hy⁹ ⁊ ℣⁹ de cõi añ. Jussit valerianus in cõspectu ypoliti vt omnis familia eius capite trũcaretur: ⁊ sic eũ per carduos et tribulos trahi q̃dum traheretur emisit spiritũ ps. Magt. fo. xlix. Oꝛatio vt s.

Cp̄m de. eusebiĩ. a. Similabo. ℣. Justũ deduxit. Oꝛatio.

Deus q̃ nos beati eusebij confessoris tui annua solẽnitate letificas / ꝯcede ꝓpici⁹: vt cuius natalicia colim⁹: ꝑ ei⁹ exẽpla ad te gradiamur. Per. L. j.

Tempoꝛe quo liberius de exilio reuocatus fuerat a ꝯstãtino augusto heretico in eadẽ vrbe tale dogma fuit: vt nõ rebaptizarẽt populum sed vna ꝯmunione contaminarent plebem. Eusebius vero pꝛesbyter vrbis rome cepit declarare liberium hereticum et amicum cõstantij pꝛefectum. Ubi cũ multi sancta ꝯfessiõe ⁊ catholica vitarent cõmunionez liberij per eusebij doctrinam occupãt ecclesie a liberio. Lectio scḋa.

Dicitur felix de ep̄atu subrogatur liberius: tenetur eusebius pꝛesbiter: qꝛ in domo sua quã ip̄e cõstruxerat / populum congregaret: et qꝛ confoꝛtabat plebem sanctã. Tunc ꝯstantin⁹ iratus sub rogatu liberij includit eusebiũ pꝛesbyterum in quodam cubiculo dom⁹ sue: que humilis erat i latitudine habẽs pedes tres ⁊ ibi cõstanter in oꝛõne multis dieb⁹ ꝑseuerans inclusus tñ post mẽses septẽ doꝛmitionem accepit decimoseptimo kalend. sept. bris. Lectio tertia.

Quius coꝛpus collegit gregoꝛius et oꝛosius pꝛesbyteri: et sepelierunt euz in cripta iuxta

corp9 bti sctri martyris et episcopi: ubi et titulũ ipsius scribentes posuerunt pro commemoratione ei9 eusebio homini dei Facta aũt synodo cuz epis. xxviij. ac pßbyteris. xvv. damasus voce publica damnauit liberiũ et cessauit psecutio donãte dño nřo iesu xpo qui regnat in scl'a seculoꝝ amen. Cete. de vno cõfesso. non epo. ℂ In vigi. assũ. beate marie ad vesperas aña.

Virgo prudentissima quo pgrederis quasi aurora valde rutilans filia syon tota formosa et suauis es pulchra vt luna electa vt sol. ps. Letatus sum. fo. xliij. a. Beata pgenies vnde xps natus est: qz gloriosa virgo q̃ celi regẽ genuit. ps. Ad te leua. fol. xliij. a. Vidi speciosam sicut colũbã ascẽdẽtẽ desuper riuos aquarũ: cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius et circũdabãt eam flores rosaꝝ et lilia cõuallium. ps. Nisi q. fo. xliiij. an. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te: fauus distillãs labia tua mel et lac sub lingua tua: odor vnguentoꝛuz tuoꝛuz sup oia aromata. iã eñi hyems trãsijt imber abijt et recessit: flores apparuerunt: vinee florentes odorem dederũt: et vox turturis audita est i terra nřa surge ppera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Qui cõfidũt. fo. xliiij. an. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est: q̃siui et non inueni illum: vocaui et non respondit michi: inuenerunt me custodes ciuitatis: percusserũt me et vulnerauerũt me tulerũt palliũ meũ custodes muroꝛum: filie hierusalẽ nũciate dilecto q amore langueo. ps. In conuertendo. fo. xliiij. Cpm.

In omnibus requiez quesiui et in hereditate dñi morabor tunc pcepit et dixit michi creator oium: et q creauit me requieuit in tabernaculo meo. Deo g. R. Stirps iesse virgã produxit virgaqz florẽ. Et sup hunc florem Requiescit spiritus almus. V. Virgo dei genitrix virga est: flos filius eius. Et sup. Gloria. Requiescit. hy9.

Quem terra põthus ethera colunt adorant predicant trinã regentẽ machinam claustruz marie baiulat. Cui luna sol et oia deseruiũt p tpa perfusa celi gr̃a: gestant puelle viscera. Beata mater munere cuius supernus artifex: mũdum pugillo continens vẽtris sub archa clausus ẽ. Beata celi nũcio fecunda sancto spũ: desideratus gentibus cuius p aluuz fusus est. O gloriosa dña excelsa supra sydera: q te creauit pvide lactasti sacro vbere. Q d eua tristis abstulit tu reddis almo germie: itrẽt vt astra flebiles celi fenestra facta es. Tu regis alti ianua et porta lucis fulgida: vitaz datã per vir

ginem gētes redēpte plaudite
Gloria tibi dn̄e q̄ natus. ℣.
Post partū. An. Paradisi por-
ta per euā cunctis clausa est: &
per mariam virginem iterum
patefacta est alleluya. ps. Mag̃t.
fo. xlix. ℣. In sanguine domi-
ni nr̄i iesu xp̄i quē a se incarna
tū nobis genuit saluatorē. oro.
Deus qui virginalē aulā
beate marie in q̄ habita-
res eligere dignatus es: da q̄s
vt sua nos defensiōe munitos:
iocundos facias sue interesse fe
stiuitati. Qui vi. Ad cplet. an.
Sācta dei genitrix virgo sem
p maria intercede p nobis ad
dn̄m deū nr̄m. ps. Cū inuoca.
fol. i. hy⁹. Virgo dei ge. q̄re in
pno seruitio beate marie. cpm.
Tu i nobis. ℣. Custodi nos. a.
Ex qua lux orta est mundo ve-
nerāda maria a nobis hostis te
nebras expelle tyrāni. ps. Nūc
dimittis: fo. l. Preces cfuere &
an. Dn̄s vo. ℣. Assumpta est
maria in celum. R. Gaudent
āgeli laudantes bn̄dicūt dn̄m.
Concede misericors oro.
de⁹ fragilitati nr̄e p̄sidiū
vt q̄ sancte dei genitricis & vir
ginis marie requiē celebram⁹
intercessionis ei⁹ auxilio: a no
stris iniquitatibus resurgam⁹
Per eū. Ista oro dr̄ ad hmā et
ad cplet. per totas oct. Ad ma
tuti. Inuit. Venite adoremus
regē regū. Cui⁹ hodie ad ethe-
reū mater virgo assumpta est
celū. ps. Venite. hy⁹. O q̄s glo-
rifica. q̄re in parvo seruitio
beate marie virginis. In. i. no.
An. Exaltata es sancta dei ge-
nitrix super choros angelorū ad
celestia regna. ps. Dn̄e dn̄s nr̄.
fol. ij. ℣. Vbi assistēs piissima
vultui dei memēto fragilitatis
nr̄e. An. Paradisi ianue per te
nobis apte sunt: q̄s hodie glo-
riosa cū angelis triūphas. ps.
Celi enarrāt. fo. v. ℣. Ascēdēs
super omnem principatū & an-
gelicam potestatē. an. Sicut
myrra electa odorē dedisti sua
uitatis sancta dei genitrix. ps.
Dn̄i est terra. f. vij. ℣. Ex qua
meruimus auctorē vite susci-
pere iesum xp̄m dn̄m nr̄m. ℣.
Diffusa est gr̄a in labijs tuis.
Propterea bn̄dixit. Pater nr̄.
Et ne nos. Jube dn̄e benedicē.
Alma virgo virginum inter-
cedat pro nobis ad dn̄m. L. j.
Cogit me o paula et eusto
chiū imo charitas xp̄i me
compellit: qui vobis dudū tra
ctactibus loqui consueverā: vt
nouo loquēdi genere sanctis q̄
vobiscū degunt virginib⁹ lati
no vtens eloquio sermonē fa-
ciā de assūptione beate & glorio
se semperq̄ virginis marie: q̄li
ter assumpta est. Quia id vestra
deposcit intentio presentia ab-
sēs scribere vobis curaui q̄ ab-
sentia p̄sens deuot⁹ obtuli: vt
habeat sanctū collegiū vr̄m in
die tāte solennitatis mun⁹ la
tini sermonis: in q̄ discat tene
ra infātia lactis experiri dulce

dinem/ ꝛ de exiguis eximia co
gitare: qualiter ꝑ singulos an
nos tota expēdat in laudē ꝛ cū
gaudio celebret. Ne forte si ve
nerit vestris in manibus illud
apocrifum de transitu eiusdē
ꝟginis: dubia ꝓ certis recipia
tis. Qd multi latinoꝝ pietatꝭ
amore: studio legēdi cariꝰ am=
plectunt. Presertim cū ex his
nichil aliud experiri pōt ꝓ cer
to nisi ꝙ hodierna die gloriosa
die migrauit a corpe. ℞. Vidi
speciosā sicut colūbā ascendē=
tē desuper riuos aquarū cuiꝰ
inestimabilis odor erat nimis
in vestimētis eiꝰ. Et sicut dies
verni circūdabāt eā flores ro=
saꝝ Et lilia cōualliū. ℣. Que
est ista que ascendit per deser=
tū sicut ꝟgula fumi ex aroma
tibꝰ myrre ꝛ thuris. Et sicut.
Gloria. Et li. Jube do. Beate
marie virginis filius sit nobis
adiutor et propicius. Lec. ij.
Monstratur aūt sepulchrū
eius cernētibꝰ nobis vsqꝫ
ad p̄sens i vallis iosaphat me
dio. q̄ vallis est iter montē syō
ꝛ montē oliueti posita: quā et
tu paula oculis aspexisti: vbi i
eius honore fabricata est eccl'ia
muro lapideo tabulata: in q̄ se
pulta fuisse (vt scire potestis)
ab omnibus ibidē ꝑdicat: sed
nūc vacuū eē cernētibꝰ ostēdit
℞. Sicut cedrus exaltata sum
in libano ꝛ sicut cypssus i mō=
te syon. Quasi myrra electa.
Dedi suauitatē odoris. ℣. Et si
cut cynamomū ꝛ balsamū aro
matizās. Quasi myrra. Glia.
Dedi sua. Jube do. Sancta dei
genitrix sit nobis auxiliatrix.
Hec idcirco dixerim l' iij.
qꝛ multi nr̄oꝝ dubitant
vtrū assūpta fuerit simul cum
corpe: aut obierit relicto corpe
Quomodo aūt vel quo tempo=
re aut a quibus personis san=
ctissimū corpus eius inde abla
tum fuerit vel vbi transpositū
fuerit vtrū ve resurrexit nesci
tur: quāuis nonnulli astruere ve
lint eam iā resuscitatā: ꝛ beata
cum christo immortalitate ve=
stiri. Quod et de beato iohanne
euāgelista eiꝰ ministro cui vir
gini a christo virgo cōmissa est
plurimi asseuerant: quia in se
pulchro eius (vt fertur) nō nisi
māna inuenitur quod et scatu
rire cernitur. Melius tñ totū
deo (cui nichil impossibile est)
ꝯmittimus: q̄ aliud temē dif
finire velimꝰ auctoritate nr̄a
qd̄ non ꝓbamꝰ. ℞. Veni electa
mea et ponā in te thronū meū
Quia concupiuit rex Speciē
tuā. ℣. Specie tua et pulchri=
tudine tua intende ꝓspere pro
cede et regna. Qꝛ concu. Glia.
Specie tua. ℞ in reicipit. Ve=
ni In. ij. nocturno an. Specie
tua ꝛ pulchritudine tua intēde
prospere procede et regna. ps
Eructa. fo. xiiij. ℣. Cooperāte
spū scō nobis genuisti, specio=
sissimū pre filijs hoim. an. Ad
iuuabit eā deꝰ vultu suo: deus

in medio eius nõ commouebit̃
ps. Deus nr̃ refu. fo. xliij. ℣ l9.
Que ꝟginali vtero huic mũdo
edidit redẽptorẽ. A. Sicut letã
tiũ oim nr̃m habitatio est i te
sctã dei genitrix. ps. Fũdamen
ta. fo. xxvij. ℣. Quã laudãt celi
⁊ terra ⁊ ois ornatus eorũ. ℣9.
Specie tua. Iube dñe. Sãcta
dei mat ꝑ nobis iugiter oret.
Hodie igit̃ gl'iosa Le. iiij.
ꝟgo maria celos ascẽdit
rogo gaudete: qr vt ita fatear
ineffabiliter sublimata cũ xpo
regnat in eternũ. Regina mũ-
di hodie de terris ⁊ de presenti
seculo neq̃ eripit̃. Iteruz dico
gaudete: qr secura dei immar-
cessibili gloria ad celi iã perue
nit palaciuz. Exultate inq̃ ac
gaudete et letet̃ omnis orbis:
quia hodie nobis omnibus iter
uenientibus eius meritis sal9
aucta est. Nobis quoqz diligen
tibus eam honor ⁊ virtus cum
reliquis virginibus sacris am
plior prestatur et gratia. Idcir
co dilectissimi letamini et gau
dete: qr si deũ ore prophetico in
sanctis laudare iubemur: mul
tomagis in hac celebritate bea
te virginis ⁊ matris eius opor
tet cũ hymnis ⁊ canticis diligẽ
tius extollere et dignis deo iu
bilare pconiis ac mysticis hono
rare muneribus. R. Que est ista
que processit sicut sol ⁊ formo-
sa tanq̃ hierusalez. Viderunt
eam filie syon. Et beatam dixe
runt ⁊ regine laudauerũt eam.

℣. Que est ista que ascendit ꝑ
desertũ sicut virgula fumi ex
aromatib9 myrre ⁊ thuris. Vi
derunt. Gloria. Et be. Iube do
mne benedicere. Oret voce pia
pro nobis virgo maria. Lec. v.
Nulli dubium quin totum
ad gloriã laudis eius ꝑti
neat qcq̃d digne genitrici sue
impensum fuerit ac solenniter
exhibitũ. Ex quo timeo satis ⁊
valde pertimesco dum vbis cu
pio parere profectibus: ne forte
sicut improb9: ita indign9 lau-
dator inueniar. Profecto cum
nec sanctitas nec facundia sup
petat: vt beatam ⁊ gloriosã vir
ginez digne laudare queã. Qd
vt verũ fatear qcq̃d humanis
põt dici ꝟbis min9 est a laude
celi q̃ diuinis ẽ ⁊ angelicis ex-
cellẽtius laudata pconiis. A p
phetis quidẽ prenũciata: a pa-
triarchis figuris ⁊ enigmati-
bus p̃signata: ab euangelistis
exhibita ⁊ mõstrata: ab angelo
venerabilit̃ atqz officiosissime
salutata. Preterea q̃lis et quã
ta esset ista salutatio ab ange-
lo diuinitus declarat̃ cũ dicit̃.
Aue gr̃a plena dñs tecum bñ
dicta tu in mulierib9. Talib9
nãqz decebat ꝟginẽ oppignera
ri muneribus: vt eẽt gr̃a plena
q̃ dedit celi gloriã: terris deum
paceq̃ refudit: fidem gentib9:
finem viciis: vite ordinez mori
bus disciplinã. Et bene angel9
ad virginẽ mittitur: qr semper
est angelis cognata virginitas

Profecto i carne preter carnē viuere: nō terrena vita est sz celestis. Vnde in carne angelicā grām acqrere maioris est meriti ꝗ̄ hr̄e. Esse eī angelū felicitatis est: esse vero virginem virtutis dū hoc obtinere viribꝰ nitit̄ cū grā qd habet angelus ex natura. ℞. Ista est speciosa inter filias hierl'm sicut vidistis eā plenā charitate et dilectione In cubilibꝰ Et in ortis aromatū. ℣. Spē tua ꝛ pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. In. Glia. Et. Jube do. Oret ꝓ famulis sancta maria suis. Amen. Lectio. vi.

Quid igit̄ mirabiliꝰ matre dn̄i: quid splendidiꝰ ea quā splēdor elegit paterne glorie: Quid castius que corpꝰ xp̄i sine cōtagione corporis generauit: Et tn̄ in ea solā humilitatē respexisse dn̄m ꝯfitet̄ que custos est ceterarꝫ virtutū. Hinc rogo vt oēs pariter festiuitatē gliose semꝑ virgis marie celebremus: qr hec est dies preclara in qua meruit exaltari super choros angelorꝫ: et ꝑuenire vltra ꝗ̄ nr̄e hūanitatis est natura: vbi nō substātia tollit̄ sed glie magnitudo mōstrat̄. Cū eleuatur in dexterā pr̄is vbi xp̄s pro nobis introijt pōtifex factꝰ in eternū ad celi palaciū. ℞. Corde ꝛ aīo xp̄o canamꝰ gliam In his sacris solēnijs Precelse genitricis dei marie. ℣. Laudem dicite deo nostro oēs sancti eiꝰ. In his. Gloria. Precel. ℞. Corde. In. iij. noc. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. ps. Cātate. j. fo. xxix. ℣. Que genuisti verū deū atqꝫ perfectū hoiem vnū dn̄m iesum xp̄m. ān. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutem ꝯtra hostes tuos. ps. Dn̄s reg. exul. fo. vxix. ℣. Et nr̄as preces supplices suscipe cū angelicis laudibꝰ. ān. Post partū virgo inuiolata permāsisti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. ps. Cātate. ij. fo. xxx. ℣. Vt q̄ nos redemit sanguine precioso indulgētia ꝛ pace nobis ꝯcessa: ad gaudia ꝑducat eterna. ℣. Adiuuabit eam deꝰ vultu suo. ℞. Deus in medio eiꝰ non cōmouebitur. Jube dn̄e. Euāgelica lectio ꝛc. Quādo non dicitur euāgelium dicitur Ab hoste maligno eripiat nos dei geitrix ꝟgo. Amē. Lectio septia. Scd'm lucam. x.

In illo tēpore. Intrauit iesus in quoddam castellū ꝛ mulier quedam martha noīe excepit illum i domum suam. Et reli. Omē vene. bede ꝑbri.

Textus huiꝰ lectiōis heret superioribꝰ ꝟbis sancti euāgelij vbi dn̄s pharisiaca q̄stione pulsatus parabolam in latrones icidētis ꝛ samaritani ei miāz impendentis explicuit. Moxqꝫ ad interrogātē cōuersus perꝯctatus est eū: qs illi videretur ꝓximꝰ fuisse ei q̄ incidit i latro

nes? Quo respondēte qui fecit
miam in illum: subiūxit. Va=
de ꝛ tu fac similiter. Ac deinde
recedēs inde intrauit in quod=
dam castellū: et mulier quedā
noie martha excepit illū in do=
mum suā. Jure eñ post impen
sum sermonē hūanitatis per=
uenitur ad effectū ipsi⁹ huma=
nitatis: vt qd̄ illic sermonibus
istic pāderet reb⁹. ℟. Sup sa=
lutem et oēm pulchritudinem
dilecta es a dño ꝛ regina celoꝝ
vocari digna es. Gaudēt chori
angeloꝝ Cōsortes ꝛ cōciues no
stri. ℣. Valde eam nos oportet
venerari q̄ tam sancta et inta=
cta est virgo. Gaudēt. Gloria.
Cōsortes. Jube. Splēdor lucis
eter. &c. Qn̄ non legit̄ euāc. bñ.
In omni tribulatione ꝛ angu=
stia succurrat nobis pia virgo
maria. Amen. Lectio octaua.

HE due nāq; mulieres que
vt sexu ita genere sorores
erant/ typum duaꝝ vitaꝝ in se
tenēt: scz practice id est actiue:
et theorice hoc est cōtēplatiue.
Martha enim que sedula erga
frequēs ministerium erat/ vite
actiue formā tenet. Maria aūt
que secus pedes dñi sedēs: et ab
occupatione ministerij libera:
diuinis verbis intēta erat/ spe
culatiuā exprimit vitā. Dicen
dum ergo sigillatim que ꝓprie
tas sit vtriusq; vite. Actiue ꝓ=
prium est pietatis ꝛ mie operi
bus insistere. Jd est esuriētem
pascere: nudum vestimēto tege
re: lāguidum visitare: infirmū
cōsolari: in carcere positū libe=
rare: ꝛ varijs īfirmitatib⁹ labo
rantes quo valet solamine re=
creare. ℟. Beata es virgo ma
ria dei genitrix que credidisti
dñm: perfecta sunt in te que di
cta sunt tibi: ecce exaltata es su
per choros angeloꝝ. Intercede
pro nobis Ad dñm deum no=
strum. ℣. Aue maria gratia
plena dñs tecū. Intercede. Glo
ria patri. Ad dñz. Jube dñe be
nedicere. Ad societatem ciuiū
supernoꝝ perducat nos regina
angeloꝝ. Que dicitur siue lega
tur euāgelium siue non. Et sic
fit quotiens fit de beata maria
per totum annum. Sed qn̄ di=
cunt̄ parue hore dicit̄. Ad gau
dia paradisi perducat nos vir=
go mater dei. Lectio nona.

O Beata maria quis tibi di
gne valeat iura gratiarū
et laudum preconia impendere
que singulari tuo assensu mū=
do succurristi perdito? Quas ti
bi laudes fragilitas hūani ge=
neris persoluet: que solo tuo cō
mercio recuperādi aditum in=
uenit? Accipe itaq; quascunq;
meritis tuis impares gratiaꝝ
actiones. Et cū susceperis vo=
ta culpas nostras orando excu
sa. Admitte nostras preces in=
tra sacrarium exauditionis: et
reporta nobis antidotum recō=
siliationis. Sit per te excusabi
le qd̄ per te ingerimus: sit im=
petrabile qd̄ fida mente posci=

mus. Accipe quod offerimus: impetra quod rogamus: excusa quod timemus. Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oes tuu leuamen quicunqz celebrat tua assumptionem. Assiste parata votis poscentium et repende nobis oibus optatu effectu. Sit tibi studiu assidue exorare pro cuncto populo dei: que meruisti virgo benedicta atqz gliosa preciuum ferre mundi. ℟. Felix naqz es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie. Xps de⁹ noster. ℣. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oes tuu leuamen quicunqz celebrat tua assumptionem. Or ex te. Glia pa. Xps de⁹ nr. ℟. Felix. ps Te deum. fo.xlix. ℣⁹ sacerdo Maria virgo assumpta est ad ethereu thalamum. ℟. In quo rex regu stellato sedet solio. In laudib⁹ an.

Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dnm. an. Maria virgo assumpta est ad ethereu thalamum: in quo rex regu stellato sedet solio. an. In odorem vnguentor tuor currimus adolescentule dilexerunt te nimis. an. Benedicta filia tu a dno: qr p te fructu vite comunicauim⁹. an. Pulchra es et decora filia hierusalem terribilis vt castrorum acies ordinata. Chm.

Assumpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dnm. Deo gras. Hy⁹. Virgo dei genitrix. vts. in cple. ℣. Post ptu. an Que est ista q ascendit sicut aurora consurgens: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castror acies ordinata. ps. Bn⁹. fo.xlix. Or.

Veneranda nobis dne hui⁹ diei festiuitas opem conferat salutarem: in qua sancta dei genitrix mortem subijt temporalem: nec tamen mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuum dominum nostrum iesum christum de se genuit incarnatum. Qui tecum viuit.

Ad primam an. Assupta est. Et dicitur preces more solito. an. Dns vobiscum. ℣⁹ Maria virgo. Oratio. Concede misericors deus. vt in copleto. Lectio lectione in choris ecclesiarum dicit ℣. Assumpta est maria. Si legatur aliquid de mortuis sequitur Requiescant in pace. Amen. Benedicam⁹ domino. Deo gratias. ℣. Benedicite rc. Et sic fit per octa. in choris ecclesiar. Sed priuate dicentes officium statim post oratione Cocede misericors. dicitur ℣⁹. Assumpta est maria. Et vestes dicitur. Benedicam⁹ dno. Deo gratias. Benedicite. Domin⁹. Gaudium rc. Ad tertiam an. Maria virgo. Capitulum.

Ab initio et ante secula creata sum: et usque ad futurum seculum non desinam: et in habitatione sancta coram ipso ministraui. Deo g. ℟. Diffusa est gratia in labiis tuis Alleluia al. ℣. Propterea benedixit te deus ineternum. Alleluia alleluia. Gloria. ℣. Spe tua. Oratio. Venerãda. Ad pres. ℟ Stirps iesse. ℣. Diffusa. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus ad beate marie semper nos gaudia eterna pertingere: de cuius venerãda assumptione tribuis annua solemnitate gaudere. Per christum do.

In reditu pres. añ. Alma. ℣. Post partum. Oratio. Famulorum. Ad vi. añ. In odorem. Capitulum.

Et sic in syon firmata sum et in ciuitate sctificata similiter requieui: et in hierusalem potestas mea. D. g. ℟. Specie tua et pulchritudine tua. Alleluia al. ℣. Intende prospere procede et regna Al. al. Gloria. ℣. Adiuuabit eam. Oratio vts. Ad ix. añ Benedicta. cap.

Et radicaui in populo honorificato et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sctorum detentio mea. D. g. ℟ Adiuuabit eam deus vultu suo Alleluia alleluia. ℣ Deus in medio eius non commouebitur Alleluia al. Gloria. ℣. Post partum. Oratio vts ℂ Ad vs sup ps añ Pulchra es. ps. Letatus. fo. xliij. cum ceteris. cpm. In oibus. Loco ℟ breuis dr Alleluia Hodie maria virgo celos ascendit gaudete quia cum christo regnat ineternum alleluia. Loco hymni sequitur prosa que tantum dicitur in die.

Hec clara die turma festiua dat preconia. Mariam concrepãdo simphonia nectarea. Mundi domina que es sola castissima virginum regina. Salutis causa vite porta atque celi referta gratia. Nam ad illam sic nunciata olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena per secula. Dr ter. Mulierum pia agmina intra semper benedicta. Virgo et grauida mater intacta ple gloriosa. Cui contra maria hec reddit famina. In me quomodo tua iam fiet nũcia? Viri noui nullam certe copulam. Ex quo atque nata sum incorrupta. Diua missa sus ita reddit affata. Flatu sacro plena fies maria. Noua ex ferens gaudia: celo / terre nati per erozdia. Intra tui uteri claustra portãs quem gubernat eterna. Omnia qui dat tempora pacifica. Amen. ℣ Post partũ. añ Hodie maria virgo celos ascendit gaudete quia cum christo regnat ineternum. ps Magnificat. fol. xlix. Oratio vts. Ad comple. vts ℂ In crastino nisi sit dñica Inui Venite. Hymnus vts. Super. ix. ps ant. Ecce tu. sola dicitur. Et secũda die octa. dicitur alia sequẽs añ. videlicet. Sicut lilium. Et tertia die alia sequẽs añ. quod infra notatur. Et sic per oct. nisi fuerit do. vt infra inuenies. ℣. et. ℟. ad dies ptes. sed non dr Gloria. in qlibet ℟. sed in vltimis tm vt moris est. Et legitur de cãticis que

incipiunt Osculetur. quere infra. Ceta vts. In lau. an. sola vna de lau. per ordinem: scz prima die primam: et scda die scdam et sic deinceps excepta die dni ca. Ad bnd9 an. Hec est regi. Ad mgt an. Ortus conclusus. Ceta qz vt intra statim inue nies. Ceta oia videlicet ad ods horas et ad vs: excepta psa pro qua dz hy9. Que terra. Nec dz R. etia. Et ad copleto. oia ista dicetur sicut in die. Si aut fue rit dnica fiet vt infra inuenies.

¶ Sequuntur ane dicede ad no ctur. per octa. In .i. noct. an. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra: oculi tui colu barum. ps. Dne dns noster. fo. ij. an. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias alla. ps. Celi enarrat. fo. v. a. Fauus distillas labia tua spo sa: et odor vestimetorum tuorum sicut odor thu ris. ps. Dni est terra. fo. vij. R. Diffusa e. In .ij. noc. an. Emis siones tue paradisus malorum punicorum cum pomorum fructib9. ps. Eructauit. fo. xiiij. an. Fos hortorum puteus aquarum viuen tium que fluut impetu de liba no. ps. Deus noster re. fo. xuij. an. Talis est dilect9 me9 et ipse est amic9 me9 filie hierlm. ps. Fundameta. fo. xxvij. R. Spe cia. In .iij. noc. an. Descedi i or tum meu vt viderem poma co uallium et inspicerem si floruis sent vinee et germinasset mala punica; reuerte reuerte suna mit; reuerte reuerte vt intuea mur te. ps. Cantate. i. fo. xxiv. an. Comedi fauum cum melle meo: bibi vinum meu cu lacte meo. ps. Dns regnauit exul. fo lio. xxix. a. Veni in ortum meu soror mea sponsa messui myr rham mea cu aromatib9 meis. ps. Catate. ij. fo. xxx. R. Adiu nabit ea. Iste ane seque. dicede sunt ad bnd9 et ad mgt p oct. sicut sunt per ordinem. et inue nietur in nati. beate ma. ant. Hec est regina. an. Ortus con clusus. an. Hec est que nesciuit. an. Felix nanqz. an. O gloriosa. an. Sacta maria. an. O maria que stella. an. Beata dei geni trix maria virgo perpetua: te plum dni: sacrarium spus san cti: tu sola sine exeplo placui sti dno iesu xpo: ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. ant. Venit dilect9 meus in ortum suum vt comedat fructum po morum suorum. an. O dor tu9 sancta dei genitrix sicut odor balsami quasi myrrha electa dedisti sua uitatem odoris. an. In ple ma ter: in partu virgo: gaude et le tare virgo mater dni. an. Sal ue regina mie. an. Alma rede ptoris. an. Aue regina celorum. quere istas tres post horas co munes de beata virgine maria.

¶ Prima die octa. de caticis.

Osculetur me oscu- Lc. i. lo oris sui: qz meliora sut vbera tua vino fragratia vnguet

tis optimis. Oleū effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerūt te nimis. Trahe me post te curremus in odore vnguētorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et letabimur in te. Memores vberum tuorum super vinum recti diligunt te. Rn̄ia ad diē ptī. Le. ii.

Nigra sum sed formosa filia hierusalem sicut tabernacula cedar sicut pellis salomōis. Nolite me cōsiderare q fusca sim: quia decolorauit me sol. Filij matris mee pugnauerūt contra me: posuerūt me custodez in vineis: vineam meam non custodiui. Lect. iij.

Indica michi quez diligit anima mea vbi pascas: vbi cubes in meridie: ne vagari incipiam per greges sodaliū tuorum. Si ignoras te o pulchra inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum / et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum. ℣ sacerdo. vt i die. In laudi. ān. Assūpta. Et pro capitulo accipietur cptm. Ab initio. Et ad tertiam cptm. Assūpta est. Ad bn̄dict9 ān. Hec est regina. quere in natiuitate beate marie. Cetera vt in die fest. et cātatur hym. vt in dup. et ad R̄ia horarum dicitur alleluya. Nec fiunt memorie cōmunes.

¶ Nota q secundum dyocesim non fit de victoria regis philippi: sz est fundatio in ecclesia parrochiali: ideo fit de octa. beate marie virginis vt in ordinario. In vesperis de victoria regis philippi pul. sup psalmos ān. Virgo pu. cum ceteris. Cptm R̄. hy9 et cetera vt i vigilia festi. Ad magt ant. Paradisū. Nec dicitur ℣. In sanguine. Oratio. Veneranda. Memoria beati laurentij ān. Beatus laurētius dum in craticula superpositus vreretur / ad impijssimum tyrānum dixit: assatum est iam versa et manduca: nam facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperum deportauerunt. ℣. Gloria et honore. Oratio.

Beati laurentij nos faciat domine passio veneranda letantes: et vt eam sufficiēter recolamus efficiat promptiores. Per dn̄m nostrum ie. chri.

¶ In matutinis Inuitatorius et cetera sicut in die: excepta ān. Ecce tu pulchra. vt supra: et legenda que sequitur. et ad R̄ia non dicitur Gloria patri. nisi in vltimis Responsorijs noctur.

Legimus iam sepe Le. i. ad funera quorūlibet sanctorum angelos aduenisse et ad exequias eorum obsequia prestitisse: necnon et animas electorum vsq ad celos cum hymnis et laudibus detulisse: vbi et vtrinsq sexus chori frequēter auditi sunt cecinisse. Interea et quod perspicatius est multo nonnunq lumine eosdem resplenduisse insuper et ad hoc

viuentes in carne ibidem miri odoris fragrantiam diutius persensisse. Lectio secunda.

Quod si ad recreandos sps et ad corroborandam salvator noster xps ob merita suorum amplius comprobanda talia et tanta dignatus est exhibere per suos celi ministros circa defunctos: quanto magis credendum est hodierna die militiam celorum cum suis agminibus festive obviam advenisse genitrici dei: eamque ingenti lumine circumfulsisse: et usque ad thronum olim sibi etiam ante mundi constitutionem paratum cum laudibus et canticis spiritualibus perduxisse? Nulli dubium omnem Lec. iij. etiam celestem hierusalem tunc exultasse ineffabili leticia: tunc iocundatam esse inestimabili charitate: tuncque cum omni gratulatione iubilasse: quoniam festivitas hec que nobis hodie revolvitur annua illis omnibus facta est continua. Credendum est quod salvator omnium ipse quantum dat intelligi per se totus festivus occurrit: et cum gaudio eam secum in throno collocavit. Lectio. iiij. Alias autem quomodo implevisse credit quod in lege ipse precepit. Honora patrem tuum et matrem tuam? Porro quod patrem honoraverit ipse testis est sibi cum ad iudeos ait. Ego gloriam meam non quero, et qui querat et iudicet: sed ego honorifico patrem meum et vos inhonorastis me? De matre vero evangelista ait. Cum rediret veniens nazareth erat subditus illis. Lectio quinta.

Sed alia est natura qua deus pater secundum se honoratur: alia qua ipse parentibus subditur. In utraque tamen unus idemque xps recte creditur eo quod verbum caro factum est et habitavit in nobis: unus emanuel quod est nobiscum deus. Hanc quippe unionem divinitatis atque humanitatis inconfusam atque indivisam fides catholica servat. Quam sane intel Le. vj. ligendo cognoscit naturalis atque secundum subsistentiam constrictio unitatis: ut neque conversio in alterutram duarum substantiarum partem recipiatur neque divisio. Sic namque credere est honorare matrem domini que et deum nobis genuit et hominem. neque hominem sine deo: neque sine homine deum: sed deum et hominem unum et verum iesum christum. Lectio. vij. Alioquin dei genitrix dici non posset quod multi hereticorum negare conati sunt / nisi vere deum genuisset incarnatum. Propterea duas in xpo nativitates recte confitemur: unam scilicet de patre sine initio et sine tempore sempiternam et coeternam deo patri: alteram de matre cum tempore quando miserationem induens et misericordiam spontanea voluntate ad nos descendit homo natus deus. Ac per hoc iuxta veritatem et

matris gestatur in utero qui semper deus agnoscit. Lec. viij.

Hinc etiã theothecon eam veraciter confitemur dei genitricem scilicet necnon xpothecon. Non quod verbũ carnem secũ detulit: nec olim prefate carni copulatus sit: sed tũc quãdo verbũ caro factũ est ex carne virginis diuinitatis atque hũanitatis substantia in utero ita inconfuse vnitur ut vna sit persona: deus et homo xps. Lec. ix.

Ex duabus siquidem naturis sine cõfusione alterius non nisi vnus inuenitur iesus dñs: manẽs deus in forma dei: qui semetipsm exinaniuit formã serui acciplẽs: manẽs vnus idẽque in forma serui quam suscepit. Totus quippe deus in carne virginis de qua natus est et totus homo. Hinc quoque apostolus. In quo habitat ois plenitudo diuinitatis corporaliter. Cetera vts. i die fes. Per dyocesim vero vbi non fit predictũ festũ fit de octa. vt supra ordinatur. et fiũt tres lec. de cãticis canti. q infra inuenies: videlicet Adiuro vos. Mẽo. beati laurentij an. In craticula. vts. in die fes. Ad vñs. ℣. Iustus vt palma. Oratio. Beati laurẽti. In vesperis vts. excepto quod non dr ℞. nec psa: sed hys Quem terra põthus. Mẽo. agapiti mar. ãn. Hic est vir. ℣. Gloria et hono. Oratio Letetur. Et in matu. ãn Volo pater. ℣. Iustus vt.

Oratio Letetur. ¶ Sequitur legenda per oct. Excepto quod si. infra oct. non legitur de legẽda sequenti: sed que post hanc legẽ.

Adiuro vos filie hierusalẽ per capreas ceruosque cãporum ne suscitetis neque euigilare faciatis dilectã quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliẽs in montibus et transiliẽs colles. Similis est dilectus meus capree hynnuloque ceruorum. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras prospiciens per cãcellos. Et dilectus meus loquitur michi. Surge propera amica mea colũba mea formosa mea et veni: iam enim hyems transijt imber abijt et recessit: flores apparuerunt in terra nostra: tẽpus putationis aduenit. Vox turturis audita est in terra nostra Ficus protulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorem suũ. Surge amica mea speciosa mea: et veni colũba mea i foraminibus petre et in cauernis macerie. Ostende michi faciẽ tuam: sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis: et facies tua decora. Capite nobis vulpes paruulas que demoliuntur vineas. nam vinea nostra floruit. Dilectus meus michi: et ego illi: qui pascit inter lilia: donec aspiret dies et inclinentur vmbre. Reuertere similis esto dilecte mi capree et hynnulo ceruorum super mon=

tes bethel. In lectulo meo per noctē q̄siui quē diligit aīa mea quesiui et nō inueni illū. Surgā et circuibo ciuitatē p vicos et plateas: q̄ram quē diligit aīa mea: quesiui illū et non inueni. Inuenerunt me vigiles q̄ custodiūt ciuitatē. Nū quē diligit aīa mea vidistis? Paululū cū ptransissem eos inueni quē diligit aīa mea. Tenui eum nec dimittā: donec introducā illū in domū m̄ris mee: et in cubiculū genitricis mee. Adiuro vos filie hierl'm p capreas ceruosq́ campoꝝ ne suscitetis neq́ euigilare faciatis dilectam donec ipsa velit. Que est ista que ascēdit p desertū sicut virgula fumi ex aromatib9 myrrhe et thuris et vniuersi pulueris pigmētarij? En lectulū salomōis ambiūt sexaginta fortes et fortissimis isrl' oēs tenētes gladios et ad bella doctissimi. Vniuscuiusq́ ensis super femur suū p ptertimores nocturnos. Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Colūnas ei9 fecit argenteas reclinatoriū aureū ascensū purpureū et strauit me dia charitate ppt' filias hierl'm Egredimini et videte filie syō regē salomonē in dyademate q̄ coronauit eū m̄r sua in die dispensationis illius et in die leticie cordis ei9. Quā pulchra es amica mea q̄s pulchra es oculi tui colūbaꝝ: absq́ eo q̄d intrinsec9 latet. Capilli tui sicut greges capraꝝ: q̄ ascendunt de mōte galaad. Dētes tui sicut greges tonsaꝝ: que ascenderunt de lauachro. Oēs gemellis fetibus: et sterilis nō est inter eas Sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici: ita gene tue absq́ eo quod intrinsecus latet. Sicut turris dauid collū tuū: que edificata est cū propugnaculis. Mille clipei pendēt ex ea. Omnis armatura fortiū Duo vbera tua sicut duo hynnuli capree et gemelli q̄ pascūt in lilijs: donec aspiret dies et inclinentur vmbre. Vadam ad montes myrrhe et ad collē thuris. Tota pulchra es amica mea: et macula nō est in te. Veni de libano sponsa mea: veni de libano veni. Coronaberis de capite amana: de vertice sanir et hermon: de cubilibus leonum de montibus pardorum. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa vulnerasti cor meum: in vno oculorum tuorum et in vno crine colli tui: q̄s pulchre sūt mamme tue soror mea sponsa. pulchriora vbera tua vino: et odor vnguentorum tuoꝝ super omnia aromata. Fauus distillās labia tua spōsa: mel et lac sub lingua tua: odor vnguentorum tuorum sicut odor thuris. Ort9 conclusus soror mea spōsa: ortus conclusus fons signatus. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cum pomo=

rum fenctib9 ℟. Philiberti abbatis. mdo. ã. Sanctissime. ℣. Iustū dedu. Oro. Intercessio.
¶ Sab. infra oct. ad mgt. añ. Paradisi. sine ps̄. Cet. vt s. Dnica infra octauas totū sicut i die: exceptis ant. quia dicuntur antiphōe scilicet Ecce tu pulchra. Et excepto q ad responsoria nō dicitur Gloria patri, nisi in fine triū nocturnorum: et excepto q inuitatorium non duplicatur Et excepta legenda que sequitur. Lectio .j.

Iste siquidē sunt fidei vestes: iste quib9 priores sācti vestiebātur: iste quas rebeca immo spiritus sanctus domi habuit, quibus induit iacob filium suum. Alias autem nisi a spiritu sancto seruate domi et probate essent: quid miri odoris in eisdē pater isaac hauriret: ita vt diceret cū persensisset vestimentorum fragrantiam. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Lectio secunda.

Sed forte dicturus est aliquis. Quid ad rebecā spiritussanctus ptinet cū in multis locis persone pro deo figurate accipiantur? Veruntamē et spiritussanctus in hebreo rucha femineo genere dicitur: non q sexus in deo monstretur: immo ne forte suspicetur sub regula triū linguarum spirit9 sāct9 diuerse accipit. L. iij.

In hebreo scilicet vt dixi femineo genere legitur: in greco vero ne sexus in eo credatur pro neutro inuenitur: et in latino masculinū esse discernitur. Qui nimirum spiritus sanct9 bene pro rebeca intelligitur. Et ideo totum est in mysterijs quod geritur vt per vestimentorum fragrantiā christus annuncietur quem nos quicunq baptisati sumus induimur: in quo bn̄dixit nos nō qualicunq sed omni (vt ait apostolus) benedictione spirituali in celestibus. Lectio quarta.

Unde et angel9 Marie loqui incipiens a benedictione exorsus ait. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fruct9 ventris tui. Cuius profecto in spiritu longe odorem trahens pater Isaac benedicebat filiū in quo celestis omnis benedictio mundo effloruit. Et bene ab ipo plenus ager dicitur: q plena gratia virgo maria pronunciatur de cuius vtero credētibus fructus vite effulsit. Et nos inquit euāgelista. De plenitudine eius accipimus gratiam pro gratia. Lectio .v.

Quapropter obsecro vos o filie talē ac tantā gratiam ne in vacuū recipiatis q est in xp̄o iesu: in quo deus et homo sic vnitus est in vna eadēq persona vt legatur cōsepe in diuinis scripturis homo deo coeternus propter vnionē substātie ac deinde de9 homini

videatur compassus: cũ nec intiabilis sit homo nec passibilis deus. Tamen sic vnitus est de⁹ suo corpori: vt nullam patiatur fieri inter deũ et hominẽ humana opinione distantiam: ne forte (quod absit) alius filius dei: et alius filius hominis credatur
Lectio sexta.
Presertim qꝛ scriptura sic connectit: et incorporat deũ et hominem: vt nec in tempore admodũ hoiem qs a deo nec in passione possit ab hoie deũ discernere. Uñ si ad tēp⁹ respicias inuenies semper filiũ hois cũ filio dei. Si ad passionē: inuenies semp cum filio hominis eundem filium ita vnitum et indiuiduum quãtũ ad vocem scripture pertinet: vt nec homo separari a deo tempore: nec ab homine deus valeat passione.
Lectio septima.
Hinc est charissimi qꝙ oēs sancti omnia que merueråt pro paruis ducere: si dñm quem amauerant nõ viderent. Sicuti et venerabilis beata maria nondũ dignũ pro innumeris et immensis beneficijs reddebat interdũ obsequiũ sanctitatis: dũ beneficiorum in terris posita poterat non videre largitorē. Et ideo hodie dilectissimam eleuat sup choros angelorum vt possit speciem vultũꝝ videre saluatoris quē amauerat ex toto desiderio cordis.
Lec. viij.
Quod si gaudium fit in celo de quolibet peccatore conuerso: multomagis putandũ pro tante virginis exaltatione et gl'ia qꝙ exultatio sit in supernis cui⁹ nimirum festiuitas oim supernorum ciuiũ et gratulatio presertim qꝛ ei⁹ celebritas laus et fauor ẽ saluatoris. Uñ credim⁹ vt supra dictũ est qꝙ nõ hunc tm̃ diem solēnē dicunt pro huius honore annuum: verum continuũ etiã eternũ iocũditatis ac leticie et veneratiõis obsequio cum omni colũt tripudio amoris et gaudij.
Lectio ix.
Nec immerito igitur oĩs illa celestis ciuitas cõgratulatur et veneratur matrē: cuius super se adorat filiũ regem ante quem tremunt potestates et curuatur omne genu: de cui⁹ nimirũ ad celos ascensiõe multum admirationis intuitu secretorũ cõtēplatorum celestium in canticis. Uidi inquit speciosam ascendentem quasi colũbam de super riuos aquarum. Et vere speciosam quasi colũbam: quia illius speciem colũbe ac simplicitatē permonstrabat que sup dominum venit et venit iohannem qꝙ hic est qui baptizat. Cetera sicut in die. In octa. beate marie ad vesperas super psalmos. añ. Uirgo prudẽtissima. cum ceteris. A. et pis. Capitulũ hym. et c. vt in vigilia festi. Ad magnificat añã. Paradisi porta per euam. nec dicitur ℣ ius. In sanguine. pro. Ueneranda. Memo. sctorum mar. timothei

et simphoriani. an. Istorum est enim. ℣ Letamini. oro.

Auxilium tuum domine nobis quesumus placatus impende: et intercedentibus sanctis martyribus tuis timotheo et simphoriano dexteram super nos tue maiestatis extende. Per do. Complet. vts. Ad matu. inuita. et cete. sicut in domi. infra oct. preter legendam. l. i.

Hec est beate marie presentis diei festiuitas: in qua gloriosa et felix virgo ad ethereum thalamum peruenit. Que profecto festiuitas sicut ipsa virgo incomparabilis est ceteris virginibus ita et incomparabilis est omnium sanctorum festiuitatibus et admiranda etiam virtutibus angelicis. propter quod ex persona supernorum ciuium in eius assumptione admirans spiritus sanctus ait in canticis. Que est ista que ascendit per desertum quasi virgula fumi ex aromatibus. lec. ii.

Et bene quasi virgula fumi: quia gracilis et delicata quia diuinis extenuata disciplinis et concremata intus in olocaustum incendio pii amoris et desiderio charitatis. Ut virgula fumi inquit ex aromatibus. Nimirum quia multis expleta erat virtutum odoribus manans ex ea fragrabat suauissimus odor etiam spiritibus angelicis. Lec. iii.

Ascendebat autem de deserto presentis seculi virga de radice iesse olim exorta: sed mirabantur electorum animi pre gaudio quenam esset que etiam meritorum virtutibus angelorum vinceret dignitatem. De qua rursum idem spiritus sanctus in eisdem canticis dicit. Que est ista que ascendit inquit quasi aurora consurgens pulchra ut luna: electa ut sol: terribilis ut castrorum acies ordinata. Lec. iiii.

Siquidem terribilis suis facta virtutibus ut castrorum acies admodum ordinata: hincinde sanctorum angelorum presidiis fulta. Pulchra ut luna: immo pulchrior quam luna que sine defectu sui choruscat celestibus illustrata fulgoribus: electa ut sol fulgore virtutum: quia ipse eam elegit sol iusticie ut nasceretur ex ea. Lec. v.

Ad cuius profecto exequias quantum fas est credere famulabantur angeli et vniuerse celorum curie congratulabantur. Nec mirum quia honor maternus est eius qui natus est ex ea: quem omnis celorum ordo veneratur et adorat super se eleuatum cum patre in sede maiestatis domini.

Non ergo (Lectio sexta. beata dei genitrix a filio suo domino nostro didicit celos fabricare: non angelos creare: non miracula deitatis insignia operari: sed tantum humiliari: ceterarumque virtutum documenta intra humilitatis custodiam aggregare. Lectio septima.

Unde cum ea semper singularum virtutum pudicitia comes irremota permansit: quia omnino pudor indiuiduus virgini

tati eē debet. sine quo recte ca
stitas ꝯa seruari ñ põt. R. viij.
NUnc igitur beata maria
sine pudoris sui custode ꝓ
cessit. Et ideo si placet charis-
sime talis ac tāta ꝯgo: place-
at & opus ꝯtut. cui⁹ vita oīz
est disciplina: cui⁹ mores insti
tuta sūt ecclīaꝝ: q̄ ꝓcellit cun-
ctis/ supereminet vniuersis.
Preterea quecunq̄ virgo sibi
ab ea optat ꝯmiū & iplorat au-
xiliū: debet imitari exēplū. R. ix
ECce hodierna die ad illuz
ꝓclarū & splendidum thro
num archangeloꝝ ipsa sup hu
militatez & per integritatē car
nis ascendit: vnde intemperan
tia eximios archāgelos super-
bia deiecit: quapropter gaudete
gaudete inq̄: q: vobis via pate
facta est celoꝝ: q̄ms eni nobis
eadem promittat vobis tamen
iam presto est que cuz angelis
incorruptionem seruatis. Ce-
tera omnia sicut i die. vt supra
Memoria sanctorum martyꝝ
timothei et simphoriani. aña.
Sanguis. ꝟ. Justoꝝ. oro vts.
Ad ves. super ps an. Pulchra
es. Cetera vts. Memoria san-
ctoꝝ timothei et apollinaris.
a. Istoꝝ. ꝟ. Letamini. Oro.
DEus qui nos annua bea-
toꝝ martyꝝ tuoꝝ timo-
thei & apollinaris solēnitate le
tificas: eorum quesumus cōti-
nua intercessiōe super nos mi-
sericordiā tuam multiplica: vt
quoꝝ patrocinijs gratulamur
ipsorum suffragijs ꝑpetue sa-
lutis auxiliū nobis adesse sen-
tiamus. Per. Lectio. i.
SAnctus timothe⁹ sub i-
peratore nerone lāpadio
presidi presentatus cū sacrifi-
care nollet & grauiter torquere
tur: calx viua & acetum plagis
ei⁹ infigitur. At ille grās age
bat quasi nil patiens vngeret.
Unus aūt de astantibus nomī
ne apollinaris: vidit duos an-
gelos stantes ad latera ei⁹ dicē
centes ei. Cōfortare timothee:
q: missi sumus ad te vt videas
que aguntur in celis. Erige ca
put tuum & vide. Lectio. ij.
ASpiciēs aūt sanct⁹ timo
the⁹ vidit celos apertos
& iesum sedentem ad dexteraz
patris: coronam tenentē ex gē-
mis & dicentez sibi. Timothee
hec corona tibi preparata est: &
accipies eam die tertia de ma-
nibus. Apollinaris vero hoc vi
dens & audiens: procidit ad pe
des eius rogās vt ꝓ se rogaret.
Tunc preses cum in os apolli-
naris plumbum bulliens infu-
disset: factum est frigidū tāq̄
glacies. Lectio tertia.
QUmq̄ hoc miraculo mul
ti crederēt: missi sunt timothe
us et apollinaris in carcerē vt
excogitat. supplicijs iterirēt.
Apollinaris aūt cuz plurimis
in carcere baptizatus vidit ce
los apertos & angelum dei dicē
tem sibi audientibus cunctis.
Beatus es apollinaris ꝙ tecū

baptizantur: q̄ ceras in celum suscipienť. Altera igiť die oēs qui crediderūt p̄resi di statuunť ⁊ nolētes sacrificare pariť decoliantur. Sequenti die timotheus ⁊ apollinaris contradicētes p̄residi: capite puniūť. Ce. de cōi plurimo. mar. Missa de vigi. sācti bartholo. nisi domi. fue. ¶ De sancto bartholomeo Ad vesp. super ps̄os aña. Beati pa. Cp̄m. Ibāt. ℟. Cives. hy⁹. Annue. ℣. In oēz. an. Tradēt. Orō Cōcede nobis. de cōi. Memo. audoeni. ā. Similabo. ℣⁹. Iustum dedu. Orō. Da quesumus. de communi. Lectio. j.

In die tres esse ab hystoriographis asserunť. Prima est india que ad ethiopiā mittit. Secūda q̄ ad medos. Tertia que finem facit. Nam ex latere mare occeanūz attingit. In hanc ergo indiā veniēs bartholomeus ap̄lus ingressus est tēpluz in quo erat idolū astaroth et quasi peregrinus ibi manere cepit. Lectio secunda.

In hoc autem idolo demō talis erat: q̄ diceret se curare lāguentes: sed hos sine dubio q̄s ipse ledebat cecos illuminare. Erāt eñ sine vero deo hoies illi: et necesse erat vt a deo falso ludificarenť. Deus aūt falsus hac arte illudit eos q̄ verū deū non habēt: facit eis dolores infirmitates/ damna/ pericula ⁊ dat respōsa vt sacrificēt ei et q̄si sanenť ab eo. Lectio. iij.

Hoc videtur stultis q̄ sanētur ab eo. Ille aūt non sanando subuenit: sed a lesione cessando ⁊ cū desinit ledere: curasse putatur. Unde factū est vt sācto bartholomeo ap̄lo ibi manente nulla daret astaroth respōsa: et nulli poterat ex his q̄s leserat subuenire. Lec. iiij.

Cum iam plenū esset languentibus tēplum ⁊ quotidie sacrificantibus nullū daret astaroth respōsum: infirmi ex longinquis regionib⁹ adducti iacebant: sed cum nec sacrificando nec seipsos more suo laniando proficerent: perrexerūt in aliam ciuitatez vbi aliud demonium colebatur: cui nomē erat berith et illic sacrificātes ceperunt inquirere quare deus eorum astaroth nō eis daret responsa. Lectio quinta.

Respondens aūt berith dixit. Quia deus vester sic capt⁹ et religatus tenetur vt neq̄ suspirare neq̄ loqui audeat: ex illa hora qua ibi apostolus dei bartholome⁹ ingressus est. Dixerūt cultores idoli. Et quis ē iste bartholomeus: Respondit demon. Amicus dei est omnipotentis: et ideo venit ad istaz prouinciam vt numina que colunt indi/ euacuet. Dixerūt autem cultores idoli. Dic nobis signa eius vt possimus inuenire eum: quia inter tot milia hominum non possumus cognoscere eum. Lectio sexta.

Respondens aut demo dixit Capillo nigro capit est et crispo. caro cadida. ocli grades nares eqles et directe. aures co operte crine capitis. barba pro lixa habes paucos canos. statu ra equalis: que nec breuis nec longa possit aduerti. Vestitur colobio albo clauata purpura induitur pallio albo: per singu las gemmas purpureas. Viginti sex anni sunt quibus nunq sor didantur vestimenta eius/ neq veterascut. Similiter et sanda lia eius p viginti sex annos nu q veterascut. Centies flexis ge nibus per diem centies per no ctem orat deu. Vox sancti bar tholomei quasi tuba vehemes est. ambulat cu eo angeli dei: q no permittunt eu fatigari nec esurire. Et cu ceperitis eu que rere: si vult ostendet se vobis si no vult no poterit eu vide.

Lec. vii.

Polimius aut rex habebat filiam lunatica: qua curauit apostolus xpi. Tuc rex vna cum vxore sua et duob filiis et cum omni exercitu suo et cu omni populo qui saluatus est et vicinarum vrbium que ad regnu eius pertinebant credes baptizatus est. Et deposito dia demate capitis et purpura ce pit aplm no deserere. Interea temploru pontifices abierunt ad rege astragem fratrem ei maiore et dixerut ei. Frater tu discipulus fact est magi hois qui tepla sibi vendicat/ et deos nostros confringit.

Lec. viii.

Tunc rex astrages idigna tus misit mille viros ar matos cu potificib: vt vbi in uentus esset apls/ vinctu illu perducerent ad eu. Quod cu fe cissent dixit ei astrages. Tu es qui euertisti fratrem meu? Cui apostolus dixit. Ego non euer ti eu sed conuerti. Dixit ei rex. Tu es qui deos nostros fecisti comminui? Dixit ei apls. Ego potestatem dedi demonibus q in eis erant: vt ipsi conquassa rent idola vana in quib dege bant: vt omes homines relicto errore crederent oipotenti deo qui i celis habitat. Dixit ei rex Sicut tu fecisti fratrem meu vt relinqueret deum suum: ita ego te faciaz relinquere deum tuum: et deo meo credere et ipsi sacrificare.

Lectio nona.

Dixit apostolus ad regem Ego deum quem colebat frater tuus religatu et vinctu ostendi: et ipsi feci vt frangeret simulachrum suum. Si potue ris hoc facere deo meo: poteris me ad sacrificiuz prouocare: si autem tu nichil potes deo meo facere: ego omnes deos tuos co minuam: et tu crede deo meo. Hec cum diceret nunciatuz est regi q deus suus valdach/ ceci disset et minutatim abisset. Tuc scidit rex purpureaz veste qua indut erat: et fecit fustib cedi sctm bartholomeu Cesu at iu sit decollari. Venietes aut inu

mirabiles populi duodecim ci
uitatum qui per eum credide=
rũt vna cũ rege abstulerunt cũ
hymnis & cũ omni gloria corp⁹
eius. Cetera de cõi apł'oꝝ. oro.

O Mnipotens sempiterne de⁹ q̃ hui⁹
diei venerandã sanctã&
leticiã beati apł'i tui bartholo=
mei festiuitate tribuisti: da ec=
clesie tue q̃s: & amare quod cre
didit: et predicare qđ docuit. Per
do. mẽo. audoeni. ã Serue bo.
℣⁹. Posui. Orõ Da q̃s. Si vo.
fuerit ad pces. Resp. Ciues. Et
terminat ad. ix. ¶ Ad ves. de sã
cto ludouico rege frãcoꝝ. ã. su

L Udouicus dec⁹ super pos.
regnantiũ trãsit felix ad
regni solium cui⁹ prece cetus
fideliũ sũmi regis itret in gau
diũ. ãn Gaude regnũ francie
cui dedit rex glorie tã excellẽs
donũ: q tu regẽ proprium ha=
bes in subsidiũ in celis patro=
nũ. ãn. Te duz ipse vineret ac
coronam regeret tã& rex defẽ
dit: nũc particeps glorie fact⁹
tue venie diligens intẽdit. ãn.
Plebs ergo francigena nõ tã=
& gẽs aduena xpo refer laudes
in cui⁹ palacio tui patrocinio
quondam regis gaudes. añ.
Interris regimine ac sub eius
nomine protecta fuisti modo ti
bi gratiam impetrat ac veniaz
in conspectu christi. Cpm.

B Enedictus dominus de=
us patrũ nostroꝝ qui de=
dit hanc voluntatem in cor re=
gis clarificare domũ suã q̃ est
in hierl'm. Deo gratias. Rm.
Cũ esset in accubitu rex inter=
ne dulcedinis: arcẽs potẽti spũ
pestes carnis et sanguinis. Bo
norũ septus ambitu. Sceptro
fulsit regiminis. ℣sus Dauid
regis sedit in solio salomonis
vtens iudicio. Bonorum. Glo=
ria patri. Sceptro. Hymnus.

G Aude mater ecclesia sno=
ne laudis preconio: quaz lu
douici gl'ia solẽni repler gaudio
De regno terre vehit / ad re=
gni celi soliuz: cuius vita diuo
scitur forma ꝓ tutũ oĩm. Fide
pur⁹ spe patiens / et charitate
feruid⁹: omni petẽti largiẽs /
pi⁹ pudicus pud⁹. Fraus fu
roꝛ violẽtia / relegant a subdi=
tis: signa choruscãt varia / vic
tutũ eius merita. Pro corona
iusticie / iã coronatus gl'ia: nẽc
memor miserie / celi procuret p=
mia. Trino deo et simplici /
laus honor virt⁹ gl'ia: qui nos
regis mirifici / coronet p suffra
gia. Amen. ℣⁹. Ora pro nobis
beate ludouice. R. Vt digni ef
ficiamur. ã Magnificat gesta
clarissima scti ludouici diuino
cultui deuotũ hodie p̃sens col=
legium cuius sancta cõscẽdit
anima sub fine felici regni per
petui cũ sãctis patrie sublime
soliũ. ps Mgt. fo. xlix. Oratio.

D Eus qui beatũ ludouicuz
confessorem tuum de ter=
reno ac tpali regno ad celestis
& etni regni gloriaz trãstulisti
eius q̃sum⁹ meritis & intercel

stione regis regū iesu christi fi-
lij tui nos coheredes efficias et
eiusdē regni tribuas esse cōsor-
tes. p eūdē. Mēo. genesij mar.
an. Hic est vir. ℣ Glia et ho.
Oro. Presta q̄s. de cōi. Ad cō-
ple. more solito. Inuita. Ludo
uici leta solēnia: leta colat ma
ter ecclia. ps. Uenite. Hymn⁹.
Nona regis preconia / solē
ni digna cantico: deuota
promat fracia / cantu plaudēs
angelico. Regis hui⁹ religio /
et aspect⁹ gratissimus: mōstra
bāt q̄d de premio / eius gustaret
anim⁹. Monstrāt q̄q miracu
la / quāt⁹ sit in celestib⁹: mor-
bos pestes pericula / suis fugā-
do precibus. O q̄ dulce specta-
culū / in ludouico cerneret: q̄ fi
dei signaculum / ei⁹ vultum in
spiceret. Nam vult⁹ ei⁹ clari-
tas / nunq̄ in terra corruit: nec
affect⁹ benignitas / deo presente
caruit. Trino deo ꝛ simplici /
laus honor virt⁹ glia: q̄ nos re-
gis mirifici / coronet per suffra
gia. Amen. In i. noc. a. Beat⁹
q̄ soliū iter ꝛ cōsiliū maloꝝ vi-
sitauit sctūs ab infantia ludo-
uicus hec tria semp declinauit.
ps. Btūs vir. fo. i. an. Regni se
dem cōsecut⁹ humilē se prebuit
et i syon cōstitut⁹ cultu dei cla
ruit. ps. Quare fre. fo. i. a. Su
sceptus ad meritū gloria dota-
tur: caput deo subditū celo co-
ronat. ps. Dn̄e quid mul. fo. i.
℣. Iustum deduxit. Le. i.
Beatus ludouic⁹ quōdam
rex fracoꝝ illustris patrem ha
buit regē christianissimū noīe
ludouicū. Puer aūt sancte indo
lis sub tutela matris videlicet
blāche regine: quōdaz regis ca
stelle filie remansit. Quē ipsa
tenerrime diligēs sub cura spe
cialis magistri litterarū scien-
tia ꝛ moribus ībuend⁹ tradit⁹
velut alter salomon puer inge
niosus et bonā sortitus aīam
sup coetaneos suos ꝓfecit val-
de laudabiliter in vtrisq̄. Cu-
ius sctitati ꝯgaudēs pia mr̄
pluries dicebat eidē. Plus vel
lē carissime fili te mortē incur
rere tēporalē: q̄ p pctm̄ morta
le te tuū offendere creatorem.
Qd̄ verbū deuot⁹ filius in aīo
sic firmauit q̄ diuina se ꝓtegē
te grā nunq̄ sensisse letalis cri
minis cōtagium perhibet. ℟.
Rex regū regi filio regales pa
rans nuptias post certamen in
stadio celi prebet delicias. Glo
rioso cōmercio. ℣. Pro regno
tpaliū regnū habet celestiū lu
douicus in premiū. Glia. L. ij.
Demū puidētia mr̄is ac
procerū (ne tā nobile re-
gnum regali successione care-
ret) vxorē duxit: de qua susce-
ptā sobolem rex sct⁹ sūmope
studuit educare. Serta q̄q de
rosis seu alios capellos eos por
tare sextis ferijs ꝓhibebat pro
pter coronā spineā tali die im
positam capiti saluatoris. Ipē
etiam exemplo apostoli corp⁹
suū castigans ꝛ ciliciū ad car-

nem applicans: sextis ferijs ie
iunabat: in quibus a piscibꝰ et
fructibus / precipue in aduentu
et quadragesima abstinebat. la
boribus / ieiunijs / orōibus et
alijs secretis abstinentijs & di=
sciplinis iugiter se affligens.
℟. Felix terra cuiꝰ rex sapiēs
iustꝰ / clemēs / modestus / pati=
ens. Cuius vultꝰ est malos fe=
riens bonos alliciēs. ℣. Ludo=
uicꝰ sic terris prefuit ꝙ regnā
do celos ꝓmeruit. Cuius. ℟. iij.

Omnium virtutū decor hu
militas a deo refulgebat
in eo: vt quanto maior erat tā=
to humilis se gerebat. Paupe
rum namq̄ pedes plerūq̄ ab=
luebat: ac proprijs manibꝰ ter
gens & deosculans eos abunde
reficiebat: summam insuper
pecunie cuiq̄ tribuendo. Ciba
ria etiā que ipsi pauperes ma=
nibus contrectauerant: quando
q̄ ante se asportari precepit: de
quorum reliquijs comedere nō
horrebat. Quadam etiam vice
in abbatia regalis montis ci=
stercienstis ordinis quā magni=
fice fundauerat: cuidam mona
cho leproso atq̄ naso et oculis
dicti morbi corrosione priuato
flexis genibus cibum et potuꝫ
in os eius immittendo humili
ter ministrauit: abbate qui ade
rat et qui hoc videre vix pote=
rat / in lachrymis prorumpēte.
℟. iiij. Hunc natura genuit re=
gno fructuosuꝫ voluntas exer=
cuit mundo gratiosum. Deus

ipsum prebuit celo gloriosum.
℣. Normam vite posuit hūc
deꝰ et tribuit signis virtuosum
Deus ipm̄. Gloria pa. Deus.
In scđo noct. An. Inuocātem
exaudiuit deꝰ regem humilem
et preclaris īsigniuit signis suū
pugilem. Ps. Cum inuoca. fo. j.
An. Deductꝰ in iusticia clemēs
subiectis prefuit leges penas
et premia sapienter instituit.
Ps. Verba. fo. ij. An. Coronatur
gloria sanctus & honore: q2 mū̄
di gaudia duxit in timore. Ps.
Domine dn̄s noster. fo. ij. ℣.
Amauit eum dominꝰ et orna=
uit eum. ℟. Stola glorie in=
duit eum. Lectio quarta.

Dilatationem ꝓ fidei ar
denti desiderio cupiebat.
Unde tanq̄ verus zelator fidei
crucem de manu episcopi pari
siensis accipiens: tres fratres
suos cōmilitones ac maiores re
gni: barones secum ducēs: cum
maximo exercitu egyptum ap
plicās: famosam illam ciuita=
tem que damieta dicitur: occu
pauit vi armorum. Ubi tamen
multa in se et suis perpessus:
deinde a sarracenis carceri mā
cipatus: modico tādem precio
& quasi miraculose liberatꝰ est.
Audita vero morte regine ma
tris sue nauigio in frāciam re
diēs nauis bina impulsione ad
rupem tam fortiter est collisa
ꝙ a nautis ꝓtinus peritura cre
deretur. Tāta igitur concussio
ne perterriti sacerdotes & cleri

ei inuenerit sanctū regem orātem corā sacro corpore iesu xpi. Fuitq; firma eorum fides q eius meritis et precib⁹ sicut euenit a mortis periculo liberarētur. ℟. Gloriosus apparuit nō cul tu presidentis sed cum incult⁹ prefuit more dauid ludentis. Nec ex hoc sibi defuit auctoritas regētis. ℣. Virgā virtutis habuit in qua malos cōpescuit sed sub norma clemētis. Nec.

Reuersus itaq; Lectio. v. in frācia ab oib⁹ cū ineffabili gaudio est receptus. Ac ex tūc de virtute in virtutem pficiens cepit fundare hospitales domos pauperū: edificare monasteria: claustra: dormitoria: ecclesias ⁊ alia edificia oportuna. Cecis etiā beguinis ⁊ filiabus dei: de locis et domib⁹ sibi cōpetentib⁹ prouidit. Pulchra etiā monasteria diuersorum ordinum ex toto edificauit ⁊ fundauit. In tāta etiam veneratione habebat signaculū sancte crucis q desuper calcare nolebat. Vnde ⁊ a plurib⁹ religiosis exegit vt in claustris eorum cruces in sepulturis non insculperentur: et insculpte penitus raderentur. Duella vero tanq̄ a iure prohibita cuiuscūq; instantia non admittebat: sed per aliam viā iuri cōsonam etiā magnatum maleficia puniebat. Statuit insuper ad abolēdum vsuras vt obligatos iudeis aut alijs vsurarijs null⁹ iudex cōpelleret ad soluēdum. Et q: pacis operatur iusticia: dedit sibi de⁹ pacem ⁊ regno tranquillitatē. ℟. Coram rege conspicitur liber in preda perditus miraculose soluit rex sarracenis traditus. Et hostibus expositus. ℣. Jonas vndis eripit: ioseph detentus soluitur: et dauid antro positus. Et hostib⁹. Le. vi.

Parisij etiā in regali palacio capellam speciosissimam construxit: in qua sacrosctām coronā spineā: et maximam partem sancte crucis: ferrūq; lancee cū plurib⁹ alijs reliquijs quas a cōstātinopolitano imperatore cū immensis laboribus ⁊ expēsis habuerat honorifice collocauit. Opprobria etiā christiane fidei audire non poterat. Vnde quēdam ciuem parisiensem qui deum blasphemauerat ferro cādēti in labijs cauterizari precepit dicēs. Vellem quoad vixero in labijs talē indecētiam sustinere / dūmodo hoc pessimū iurationis vitium de nr̄o regno tolleret. Sarracenis etiā petētib⁹ in pacto de soluēda pecunia p se ⁊ suis addere q fidē xpi negaret si pactū nō teneret facere cōstāter denegauit. Et persuadentibus quī aderāt q hoc sine peccato facere posset. Tantum inqt horreo verbū de neganda fide etiā sub cōditione audire q non possem illud exprimere sono vocis. ℟. Cū esset. quere in primis vesp.

¶ In .iij. noc. añ. Habitabit cõ-
fidẽter rex in monte dñi: q2 vi-
xit innocẽter om̃i grat⁹ homi-
ni. ps. Dñe q̃s habi. fo.iiij.añ.
Rex virtutis invirtute divina
letaẞ: q2 sibi de salute spes fir
ma donaẞ. ps. Dñe in virtute.
fo.vj.añ. Innocens man⁹ pre-
buiẞ cordis q̃z mũdicia ludovi
co q̃ meruit regni celestis pre-
mia. ps. Dñi est ter. fo.vij. ℣.
Ora pro nobis .b. ludo. Le.vij.

In regimine ṽo regni ita
prudẽter se gerebat q̃ sine
vlla personaꝝ acceptione iusti
ciã reddebat vnicuiq3. Timẽs
aũt ne cause pauperum vix in-
grederẽtur ad eum / ad minus
bis in ebdomada in loco patẽti
se ponebat: ꝛ si negocium fidei
aut ecclie gerebaẞ / faciebat il-
lud q̃citius expediri. Tandem
post multoꝝ annoꝝ curricula
audiẽs desolationem terre san
cte ꝛ mala christiane gẽtis fer
re nonvalẽs: cũ filijs suis ac re
gni comitib⁹ et magnatib⁹ se-
cũdo trãsfretare disposuit. In
qua trãsfretatione diem suum
vltimũ appropinquare videns
filios suos ammonebat vt pro
ecclia dei ꝛ defensiõe terre san
cte om̃i virtute insisterẽt. Spe
cialiꝰ q3 primogenitũ alloquẽs.
Cõsidera inquit fili q̃ ego iam
grandeuus alias transfretaui:
et q̃ regina mater tua iam pro
cessit in dieb⁹ suis: et q̃ regnũ
nostrũ sanẽte deo possidem⁹ pa
cifice ꝛ quiete: divitijs / delitijs
et honorib⁹ q̃tus libuit ꝛ licuit
pfruẽtes. Vide igiẞ q̃ pro ꝛpo
et ecclia nec mee parco senectu
ti: nec matris tue desolate mi-
sereor. Delitias ꝛ honores re-
liquo ꝛ expono p xpo divitias.
Que idcirco te audire volui: vt
cum post obitum meum ad re
gnum perueneris pro xpoꝛ ec-
clesia ꝛ fide catholica sustinẽda
nulli rei parcas: nec vxori: nec
liberis: nec etiam regno. Tibi
enim ꝛ fratrib⁹ tuis dono exẽ-
plum vt si opus fuerit simili-
ter faciatis. Currẽte igiẞ nati
gio carthaginis castrum ꝛ ad-
iacentem regionem ceperũt vi
armoꝝ. Deinde inter carthagi
nem ꝛ tunitium fixerũt tẽtoria
ibi aliquãdiu moraturi. Ille
ergo beatus ludovicus post tot
laudabilia virtutũ opera: post
tot laboriosos agones quos pro
fide xpi indefesso aio tolerane-
rat / disponẽte deo qui labores
suos voluit feliciter cõsumma
re ꝛ laboꝝ suoꝝ fructus retri-
buere / lecto decubuit febre con
tinua fatigatus. ℟ Fulget si-
gnis rex insignis nam egrotis
eius votis prestãtur remedia.
℣ Dati neci liberãtur claudi
ceci reparãtur fugantur demo
nia. Prestan. Lectio octaua.

Inualescente itaq3 morbo
sana mente integro aspe-
ctu atq3 auditu psalmos dicẽs
sanctos invocãs deuote susce-
pit oia eccliastica sacramẽta.
Deinde ad extremam horam

beniens & super stratū cinerū in modū crucis extēsus verba pferēs vltima. In manꝰ tuas dñe cōmendo spiritū meū. Anno dñi millesimo ducentesimo septuagesimo: regni vero sui quadragesimo tertio: hora nona qua xp̄s expirauit migrauit ad ip̄m. Corpꝰ vero eiꝰ delatū fuit ad sepulchrū patrū suoꝝ apud sanctū dionysiū in fracia vbi & alibi i diuersis mūdi partibus crebris choruscat miraculis gloriosus. ℟ Pro se suisqꝫ subiectis orās deū: et cū rectis rectū iter faciēs: domū dei rexit strauit & ad tēplū adorauit. Vt predixit moriēs. ℣ Felix cursus sic viuentis: felix finis sic currētis semp deo viuens. Vt.

Publicata ꝓ o i frā Le.ix. Pcia canonizatiōe beati ludouici quantus iubilus gaudij et exultationis fuerit vnanimiter apud oēs/ nullꝰ posset sufficiēter referre. Tūc eñ cepit fides catholica in fracia cōstātissime roborari: spes firmissime erigi ad supna: charitas feruētius dilatari: et ad beatū ludouicum fidelium deuotio signis et miraculis cōfirmātibꝰ excitari. Eo nāqꝫ tēpore apd̄ pissiacum vbi rex philippus pulcher auo suo deuotissimꝰ in eiꝰ honorem sctāꝝ virginū celeberrimum cenobium cōstruxerat in ecclia beate marie: in qua sanctus ludouicus sacro baptismatis fonte ablutꝰ fuerat: plurima contigerūt miracula laude digna. Ibi enim presente rege predicto iohānaqꝫ illustrissima eius cōiuge corūqꝫ nobili comitiua: quedam mulier de sancto germano nota pluribus sacro igne in pluribꝰ sui corporis partibus percussa cum fide & deuotione venit ad sacrū eiꝰ vas baptismale gloriosissimi regꝫ patrocinium imploratura. Que vt dictos fontes tetigit cepit nigredo morbi a toto corpore discedere: ac paulatim & visibiliter cūctis qui aderāt inspiciētibus digitos prius immobiles mouere/ et tādem sana & integra abire. Multa etiā alia miracula ibi & alibi dignatus est dñs p merita beatissimi regis operari: qui viuit & regnat benedictus in secula scloꝝ amen. ℟ Regnum mūdi sup gressus et eius ornatum: regnum celi iam ingressus sibi preparatū. Nostros ad se regat gressus Post hūc incolatum. ℣ Peregre iacob egressus matris ad mādatū: deū vidit sic pfessus vite celibatū. Nros. Aliꝰ ꝓꝰ. Gloriosum possidēs solium terre quondam tenens fastigium deū vidēs suum per precatum. Nostros. Glia. Post. Vbi fit solemnitas reincipitur. ps. Te deum. fo.xlix. ꝓꝰ sacerdota. Iustus germi. In laudibꝰ añ. Ludouicus hodie decorem indutꝰ est celestis patrie regnum cōsecutus. añ. Omnis

terra iubilet deo leta seruiens laudib⁹ inuigilet nouum festū faciēs. ān. Ad te de⁹ me⁹ semp vigilauit sicq; nūcq; reus celos penetrauit. ān. Benedixit creatorem in suis operib⁹: ludouicus gerens morem datum celicinibus. ān. Ludouicus dn̄m de celis laudauit: quando vite terminū celo dedicauit. Cap̄m.

Dedit illi dn̄s fortitudinē et vsq; in senectutem permāsit illi virt⁹ vt ascēderet in excelsum terre locū: semen ei⁹ obtinebit hereditatem. Deo. g. Hy⁹.

Hymnum noue leticie/ regi canam⁹ oīm: qui sancto regi frācie/ noui dat regni soliū. Ludouicus ex noīe/ lucis dator exprimit: et custos in certamine/ presentis vite ponitur. Crucis hostes gentiēs/ cōcussus egritudine: vitā inuenit moriēs/ talis felix certamine. Nam sic in vita viguit/ vt patiēdo vinceret: et hoc ī morte meruit/ vt moriendo vinceret. Viuit ergo feliciter/ rex francorū in glīa: quem xp̄s singulariter/ sua repleuit grā. Trino deo ꝛ simplici. ℣. Iust⁹ vt. ℟ Multiplica. ān. Benedictus dn̄s q̄ nobis erexit cornu quod paulomin⁹ a dauid dilexit hic virtute geminus rex in pace rexit quem vincēdi termin⁹ ad celos direxit. ps. Bn̄d⁹. fol. xlix. Oratio. Deus qui beatū ludouicum. Mē̄o. genesij ān. Volo pater. ℣. Scuto. Oratio vt s. Ad horas ān̄ de lau. Ad. iij. Cap̄m.

In gētib⁹ multis nō erat rex similis illi: et dilect⁹ deo suo erat: et posuit eū deus regem super israel. Deo grās. ℟ia vnius confessoris non episcopi in duplo. Ad. vi. Cap̄m.

In vinculis multis non dereliquit eū dn̄s donec afferret illi sceptrum regni ꝛ potētiam aduersus eos qui eum deprimebant. Ad. ix. Cap̄m.

Magnificauit eum dominus super omnem israel et dedit illi gloriam regni: qualem nullus ante eū habuit rex. Ad vesperas antiphona vltima de laudibus. Cetera vt in primis vesperis: sed non dicit respōsorium. Ant. Magnificat miraculis ludouicum diuinitas in quo cunctorum oculis dauid fulsit humilitas: salomonis serenitas ꝛ ezechie veritas: quem gratiarum titulis/ solennem fecit populis: iosie pax benignitas. ps. Magnificat anima mea do. folio. xlix. Oratio vt supra. Memoria bernardi abbatis ant. Sanctissime. ℣sus. Iustum deduxit d. Oratio. Intercessio. Memoria hyzenei ꝛ abūdi ān. Istorum. ℣. Letamini in domino. Oratio. Deus qui nos concedis.

¶ De sancto bernardo. Ad matutinas totum de cōmuni vni⁹ abbatis vt ī semiduplo: preter leccōdam. Lectio prima.

Anno igitur ab incarna-

tione domini millesimo cente simo tredecimo a ꝯstitutiõe do mus cisterciensis quintodecio seruus dei bernard⁹ annos na tus circiter viginti duos cister ciũ ingressus cũ socijs ampli⁹ ꝙ trigita sub abbate stephano suaui iugo xpi collũ submisit. Ab illa aũt die dedit dñs bñdi ctionẽ: ⁊ vinea illa dñi sabaoth dedit fructũ suũ extendẽs pal mites suos vsqꝫ ad mare: et vl tra mare ppagines suas. R. ii.

Cum aũt placuit ei q̄ euz segregauit a seculo ⁊ vo cauit: vt ampliore gr̃a reuela ret in eo gloriam suam ⁊ mul tos filios dei qui erant disper si per eum congregaret in vnũ misit in cor abbat⁊ stephani ad edificandã domum clareuallis mittere fratres ei⁹. Illis abeũ tibus ipsum etiam bernarduz pfecit abbatẽ: mirantibus sa ne illis tanꝙ maturis ⁊ stren nuis tam in religione ꝙ in se culo viris et timentibus ei: tuz pro tenerioris etate iuuentu tis: tum pro corporis infirmi tate: et minoris vsu exterioris occupationis. Lectio tertia.

Erat autez clareuallis lo cus in territorio lingonẽ si: non lõge a fluuio alba anti qua spelunca latronũ: et anti quitus dicebatur vallis absin tialis: seu propter abundantis ibi absintij copiam seu propter amaritudinem dolorum incidẽ tium ibi in manus latronum. Ibi ergo in loco horroris ⁊ va ste solitudinis consederũt viri illi virtutis facturi de speluñca latronũ tẽplũ dei et domũ ora tionis. Ibi simpliciter deo ser uierũt i paupertate spũs: in fa me ⁊ siti: in frigore ⁊ nuditate in vigilijs multis. Lectio iiii.

Pulmentaria sepius ex fo lijs fagi cõficiebãt: panis instar pphetici illius ex ordeo et milio ⁊ vitia erat: ita vt ali quãdo quidam religiosus oppo situm sibi in hospitio vbertim plorãs clam asportauerit qua si pro miraculo oib⁹ ostendẽdo ꝙ inde viuerent hoies et tales hoies. Infirmabatur nouicius quidam frater in clareualle bo ne conuersationis ⁊ bone indo lis adolescens. Lectio quinta.

Quinto igit̃ die ante vlti mum diem suũ visitãte fratre quodã id est nouici⁹ exhy laratus plurimũ: inter alia spi ritalis gr̃e verba: ecce inquit quinta morior die. Hodie enim michi pater me⁹ dñs abbas ap paruit cũ multitudine mona chor: et blãda consolatione re fouens quinto die moriturum me esse dicebat. Exiit sermo in ter fratres: et anteꝙ implere tur diuulgatum est verbũ. Ex pectabatur ab oibus dies illa: sed pre oib⁹ ille beat⁹ in expe ctatione sua fuit. Lectio. vi.

Iam dies quinta inclina batur ad vesperã: et circa vndecimã horã in ipso mortis

agone post⁹ obducto prorsus vt assolet lumine oculorum et ne mini iam intendens ad exitum festinabat. Interim visitat eum pater sanctus: et velut ab alto sompno reuocat et quasi retrahit commeantem nec insalutatum abire permittit. Ad cuius vocem aperiens oculos et mira immodum facie serenata aliquamdiu intendebat in eum.

Lectio. vii.

Cum vero consolans eum pater nichil timere iuberet: sed recto potius cursu pergere ad dominum iesum christum et offerre ei humilem pauperis sue familie salutationem. Ad hanc vocem qua potuit capitis inclinatione et motu annuens labiorum iterum clausit oculos/ et eadem hora in pace quieuit.

Lectio. viii.

Cum vero post multos labores dominus dilecto suo bernardo clareuallensi abbati preciose mortis somnum dare disponeret: et fidelem suum seruum in requiem introducere suam/ cepit magis ac magis promptus in ipsum spiritus proficere/ caro infirma deficere. Nouissime vero cum interioris habitaculi vndique iam soluta compago dessideranti anime liberum prestaret egressum magnus ille dies illuxit quo perpetuus illi ortus est dies: ad cuius exitum vicini episcopi cum abbatum et fratrum copiosa multitudine fuerunt congregati.

Lec. ix.

Plurima quoque nobilium et ignobilium de vicinis quibusque locis gemebunda potius turba conuenit: et vallem totam ploratus et vlulatus implebat. Secunda vero die tantus circa meridiem fuerat populus congregatus vt nulla pene episcopis reuerentia nulla fratribus haberetur. Unde veriti ne quid grauius accideret: die tertia preoccupantes horam et mane diuina ex more sacrificia confirmantes: purissimum illud balsamum suo vasculo commisere in lapide reponentes lapidem preciosum optimum margaritam. ℟. Sancte. Cetera de communi. Memo. hymenei et abundi. An. Sanguis. ℣. Iustorum. oratio vt s. In secundis vesperis memo. sanctorum martyrum georgii et aurelii an. Fulgebunt. ℣. Letamini. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui in sanctorum tuorum cordibus flammam tue dilectionis accendis: da mentibus nostris eandem fidei charitatisque virtutem: vt quorum gaudemus triumphis perfruamur exemplis. Per christum. memo. ruffi mar. an. Hic est vir. ℣. Gloria et hono. Oratio.

Adesto domine supplicationibus nostris: vt beati ruffi martyris tui intercessionibus confidentes: nec minis aduersantium nec vllo conturbemur incursu. Per dominum. ¶ De sanctis georgio et aurelio. Lectio. i.

Igitur cum prolatam aduersus dei sanctos iudex questionem intenderet: sciretque actorem huius rei esse aurelium: grauius ex hoc interius vulneratus

precepit eos q̄ꝑpropere suis cō-
spectibus presentari. Lec. ij.

Tunc milites rapido cur-
su domū sancti aurelij oc
cupantes qua oēs scti collecti
manebāt in foribus adhuc cla-
mare cepert. Exite miseri exi-
te quo min⁹ morituri: quibus
est vita tediū: et mors pro glo-
ria computatur. Lec. iij.

Em iudex presto est. Para
tus iā decretū vltionis in
vos effundere: pergite nūc de-
bitū mortis male exsoluere: et
pendentē ꝯmisse preuaricatio
nis sustinere sententiā. Exinde
viri cū mulierib⁹ suis quasi ad
epulas leti ꝓsiliūt vt putares
eos credere iā apud iudicē sua
inuentre donaria: q̄ nil aliud pe
ne poterant habē q̄ tormēta.

At sanct⁹ georgi⁹ lec. iiij.
cū minie cerneret se a li-
ctoribus teneri ilico supna fre
tus audacia in exprobrationē
eorū conuersus ꝓclamat. Qua
re (inquit) priuilegium hoc ne-
quam fidelibus irrogatis: et
vanā sequi violenter cogitis se
ctam quos sancta fides xp̄os
vendicauit? Vt quid alieni a
deo vero proditioni vestre ag-
glomerare nitimini predestina
tos ad vitam? An nō poteritis
vos ifernalia claustra adire ni
si vos comites habeatis? Nun
q̄d nō sine nobis eterna crucia
mē/a vos adurent? Lec. v.

Vos abite vos illuc pergi
te quo simul cū duce ve
stro infernorum delicijs ꝑfrua
mini? Quid ergo vobis et tar-
taro quē xp̄s dn̄s de⁹ nr̄ pene-
trauit: et illesus expoliauit et
vicit? Vix hunc sermonē cōple
uerat et iā fures dextera satelli
tū in iniuriam scti laborabat.

Quē diuersis lace lec. vj.
ratū stimulis allidentes
calcibus etiā pugnisq̄ acerrie
tutuderunt. Cui cū sancta nata
lia feruore animi quo semper
ardebat surge pater eam⁹ cla-
maret ille quasi nil mali esset
ꝑpessus respondit. Hec oīa so-
ror meritorum commodis pro-
sūt: augētq̄ ampli⁹ q̄ minu-
unt coronā a dn̄o nobis reser-
uatam. Et ita cum se inuicem
a terra leuantes vna cū alijs
iudici astare fecerunt. L. vij.

Quibus oblatis cū ꝑmo
ab eis blando affectu re-
q̄reret cuius intuitu rei ac suo
rum institutis recederent ac nī
terentur perdere temporale cō
modum multiplici deliciarum
flore vernans: quos vtiq̄ etiā
in futuro non solū muliebris
dilectio admirabilis verūetiā
dignitatum et ferculorū copia
de mulcēdos expectaret: protī-
nus quasi ex vno ore respōdent
Nulla inquiunt o arbiter tēpo
ralis affluentia lucris compa-
ratur eternis. Lectio octaua.

Quorū gratia hanc vitā
despicientes per fidem ie
su christi: qua omnis operator
bonus iustificatur eandem que

in futuro sanctis pmissa ē re-
quiē nos adepturos confidim⁹
q̄ nec oculo cōtēplat̄ :nec aure
captatur:nec vnq̄ʒ corde ppen
dit. Oēm ꝓo cultū q̄ a xpi pie
tate dissentit:nec profitet̄ san
cte trinitatis essentiā:ac vnuʒ
deū: vnā fidē: vnū baptisma oi
modo reprobū iudicam⁹. ℞. ix.

HEc multa ꝯ alia diffuso
ore sanctis ante iudicem
asserentibus sectamq̄ʒ suā for
titer expugnantibus in furorē
maximuʒ concitatus iudex ra-
pido cursu stati egregios ago-
nistas georgium et aureliū na
talia gladio interemi precepit
quorum corpora noctu christia
ni ferētes:ac pre nimia infesta
tione malignoruʒ diuersa ferē
tes in loca sepelierunt ea cum
timore ꝯreuerentia in ecclesijs
Cetera de communi. Memoria
ruffi. A. Volo pater. ℣. Iustus
vt palma florebit. Oratio vt s.
et terminatur ad. ix. ¶ De sā-
cto augustino:ad vesperas su-
p psalmos feriales. Antipho.

LEtare mater nr̄a hierl'm
qr rex tuus dispensatorē
strēnuū et ciuē fidelissimum de
seruitute babylonis tibi rede-
mit augustinū. A. Huiꝰ mr̄ de
notissima quē carne prius pe-
pererat mūdo charitatis visce
ribus postmodū multo semie
lachrimar genuit xpo. A. Di-
stulit tū diu baptismi grāʒ:qr
tumēs inani philosophia vole-
bat humana rōne ꝯprehendere
quod pia mens viuacitate fidei
nititur apprehendere. An. Sur
gens autem post multos circui
tus errorum:circuibat ciuitatē
per vicos et plateas querendo
verū anime virū pro quo ne mo
reretur dignum iudicaret mo
ri vt eius semp inhereret amo
ri. An. Inuentus igit̄ a custodi
bus ciuitatis ꝯ pallio vetusta-
tis exutus diligenter pertra-
ctata cū illis veritate quē desi
derabat/inuenit:et castis eius
āplexibꝰ ardent̄ inhesit. Chm.
Ecce sacerdos. ℟. Volebat eīm
ꝯferenti eꝰ suos vt preferret
q̄s esset aptus modꝰ viuēdi sic
affecto vt ipse erat ad ambulā
dū in via dei. In qua alius sic/
alius sic ibat. ℣. Displicebat
ei q̄cquid agebat in seculo pre
dulcedine dei et decore domus
eius quaʒ dilexit. In qua. Glo
ria patri. In qua. Nota q̄ hyꝰ
Magne pater. non dicitur scd̄ʒ
vsum pariensē:sed dicit̄ hyꝰ.
Iste confessor. ℣. Ora pro no-
bis bea. An. Adest dies celebris
quo solutus nexu carnis sāctꝰ
presul augustinus:assumptus
est cum angelis:vbi gaudet cū
prophetis: letatur cum aposto
lis:quoruʒ plenus spiritu/que
predixerūt mystica:fecit nobis
peruia post quos secūda dispē-
sandi verbis dei primus reful-
sit gratia. ps. Magnificat ani-
ma mea do. fol. xlix. Oratio.

ADesto supplicationibꝰ no
stris omnipotens deus:ꝯ

quibus fiduciam sperande pietatis indulges: intercedente btō augustino ɔfessore tuo atq₃ pontifice cōsu ete mie tribue benignus effectuz. Per dominum nostrū. Memoria hermet, et iuliani martyrum. An. Istoꝝ. ℣. Letamini. Oratio.

Deus q̄ beatos martyres tuos hermetē et iulianum virtute constantie in passione roborasti: ex eoꝝ nobis imitatiōe tribue pro amore tuo prospera mundi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per dominuz. Ad matutinas inuitato. Magn⁹ dominus et laudabilis valde: et sapientie ei⁹ non est numerus. Qui de tenebris gētiū lumē eccl'ie sue vocauit augustinū. ps. Venite exultem⁹. hy⁹. Jesu redēptor. In .j. no. a. Aperuit augustinus codicem apostolicū & ɔiectis oclis ad p̄mū capitulū legit: induimini dn̄m iesum christum et statim quasi infusa luce securitatꝫ ab eo oīs dubietatis tenebre diffugerunt. ps. Beatus vir. fo. j. aña. Insinnauit ergo per litteras sancto viro ambrosio presens votum suum: vt moneret quid sibi de libris sacris legendū eēt: quo percipiende xpiane gratie aptior fieret atq₃ paratior. Psalmus. Quare fremuerunt gen. fo. j. an. At ille iussit isayam prophetaz q₃ pre ceteris euangelij vocationisq₃ gētiū sit prenūciator apertior. ℣. Dn̄e quid multiplica. folio. primo. R⁹. Justū deduxit. L. j.

Beatum augustinum magnum fuisse doctorē et p cuncta laudabilē papa celestinus his verbis asserit. Augustinum sancte recordationis virū quez pro vita sua atq₃ meritis in nostra communiōe semper habuimus nūq̄₃ sinistre suspitionis: saltem rumor aspersit: quē tante sciētie olim fuisse meminimus: vt inter magistros optimos: etiā a meis semper predecessoribus haberetur. Bene ergo de eo omnes in cōmune senserunt: vtpote q̄ vbicūq₃ cunctis et amori fuerit et honori. Rm. Inuenit se augustinus longe esse a deo in regione dissimilitudinis tanq̄₃ audiret vocem dei de excelso. cibus sum grandium. Crede et manducabis me. ℣. Nec tu me mutabis i te sicut cibū carnis tue: sed tu mutaberis i me. Crede et manducabis me. Lec. ij.

Beatus itaq₃ augustinus ex prouincia africana ciuitate tragatensi de numero curialium honestissimis valde parentibus ortundus fuit: cuius carnalis pater patricius: mater vero monica nūcupata est. Ipse vero puer nutritus sub diligentia et litteris imbutus in scholam missus ad plenum eruditus est. Vna autem dierum nimio dolore stomachi vexatus: anxie laborabat. Hortans

teq; beati mr̄e vt baptizaret᷑
renuẽte gentili p̄re eius ba=
ptiſmus dilatus eſt. Interī ve
ro miſerāte dei gr̄a: dolore ꝗe=
ſcente ſanatus eſt. ℟. Senſit
igit᷑ ⁊ expertus eſt nō eſſe mi=
rum ꝙ palato non ſano pena ē
panis: qui ſano eſt ſuauis. Et
ocl'is egris odioſa lux: q̄ puris
eſt amabilis. ℣. Propter iniq̄
tatem corripuiſti hominem: et
tabeſcere feciſti ſicut araneā
aiam eius. Et oculis. Lec. iij.

POſtea baptizat⁹ eſt a ſan
cto ābroſio et fugit ab eo
ſollicitudo vite p̄terite: nec ſa=
tiabat᷑ illis dieb⁹ dulcedie mi=
rabili ꝯſiderare altitudinē ꝯſi=
lij diuini ſuper ſalutē hūani ge
neris. Quantū fleuit in hym=
nis ⁊ cāticis ſuaue ſonātis ec=
cleſie vocib⁹ ꝯmotus acrit᷑. Vo
ces nāq; ille influebāt aurib⁹
ei⁹: et eliquabat᷑ veritas in cor
eius ⁊ eſtuabat inde affect⁹ pie
tatis ⁊ currebāt lachryme ⁊ be
ne illi erat cū eis. ℟. Cum vero
inuiſibilia dei ꝑ ea q̄ facta ſūt
ītellecta ꝯſperit: ſed aciē fige
re nō valuit. Quaz non ſecū fere
bat niſi amantē mēoriā ⁊ quaſi
olefacta deſiderantē: Que co=
medere nondū poſſet. ℣. Quid
aūt ſacramēti habebat verbū
caro factum eſt: nec ſuſpicari
quidem poterat. Quia nō. Glo
ria. Que comedere. In ſecun=
do noc. an. Veruntamē hui⁹ pri
mā lectionē non intelligēs: to=
tūq; talē arbitrans diſtulit re=
petendum exercitatior in dn̄ico
eloquio. ps. Cū inuoca. fo. j. an.
Inde vbi tēp⁹ aduenit quo no
mē eū dare oporteret relicto ru
re mediolanū remeās baptiza
tus ē a beato ambroſio fugit=
q; ab eo ſollicitudo vite preterit
te. ps. Verba mea. f. ij. an. Nec
ſatiabat᷑ illis diebus dulcedie
mirabili cōſiderare altitudinē
conſilij diuini ſuper ſalutē ge=
neris humani. ps. Dn̄e dn̄s no
ſter. fo. ij. ℣ſus. Amauit eum
dominus. Lectio quarta.

ANte proximum vero diē
obitus ſui a ſe dictatos ⁊
editos recēſuit libros: ſiue eos
quos primo tempore ſue ꝯuer
ſionis adhuc laycus: ſiue quos
preſbyter ſiue quos ep̄s dicta=
uerat: ⁊ queciq; ī his recogno
uit aliter ꝙ̄ ſe habet eccleſiā=
ſtica regula: a ſe fuiſſe dictata
⁊ ſcripta cū adhuc eccl'iaſticū
vſū minus ſciret minuſq; ſa=
puiſſet a ſemetipſo ⁊ rep̄hēſa ⁊
correpta ſunt. Vn̄ etiā duo cō
ſcripſit volumina quoꝝ titul⁹
eſt de recenſione librorum. Pre
ceptos etiam ſibi quoſdam li=
bros ante diligentiorem emen
dationē a nonnullis fratribus
cōquerebatur licet eos poſtmo
dum emendaſſet. Imperfecta
etiā quedā librorum ſuorū pre=
uentus morte dereliquit. ℟m.
Itaq; auidiſſime legere cepit
pre ceteris ap̄l'm paulū. Et pe
rierunt ille queſtiones in qui=
bus aliquādo viſus ē ei aduer=

sari testimoniis legis et prophetarum textus sermonis eius. ℣. Et apparuit ei vna facies eloquiorum castrorum et exaltare cum tremore didicit. Et appa. ℟c. v.

Qui prodesse omnibus volens et valentibus multa librorum legere et non valentibus et vtrosque diuino testamento veteri et nouo premissa prefatione precepta diuina seu vetita ad vite regulam pertinentia excerpsit atque ex his vnum codicem fecit: vt qui vellet legeret atque in eo vel obediens deo: inobediensque esset/agnosceret. Et hoc opus voluit speculum appellari. Sane ille sanctus in vita sua plurima pro vtilitate ac felicitate sancte ecclesie diuinitus condonata. nam vixit annis septuaginta sex. in clericatu autem vel episcopatu annis ferme quadraginta dicere nobis inter familiaria colloquia consueuerat. ℟. Misit ergo dominus in mentem eius visumque est bonum in conspectu eius pergere ad simplicianum: qui ei bonus apparebat seruus dei. Et lucebat in eo gratia diuina. ℣. Audierat enim quod a iuuentute sua deuotissime deo viueret: et hec sic erat Et lucebat in eo. Lectio. vi.

Post preceptum etiam baptismum et laudatos christianos et sacerdotes absque digna et competenti penitentia exire de corpore non debere. quod et ipse fecit vltima qua defunctus est egritudine. Nam sibi iusserat psalmos dauiticos quibus sunt pauci ssimi de penitentia scribi. Ipsosque quaterniones iacens in lecto contra parietem positos in diebus sue infirmitatis intuebatur et legebat et vbertim ac iugiter flebat. Noui quoque et eundem presbyterum et episcopum pro quibusdam energuminis patientibus vt oraret rogatum in oratione lachrymas fundentem deum rogasse et demones ab hominibus recedisse. ℟m. Volebat. quere in primis vesp. In tertio noc. an. Flebat autem vberrime in hymnis et canticis suaue sonantis ecclesie vocibus vehementer affectus. ps. Domine quis habitab. folio. iiij. an. Voces igitur ille influebant auribus eius et eliquabatur veritas in cor eius et fluebant lachryme et bene illi erat cum eis. ps. Domine in virtute. folio. vi. an. Adiunctus inde nebridio et enodio remeabat ad aphricam querens quis eos ad bene viuendum locus haberet vtilius. sed cum essent apud hostia tyberina: pia mater eius defuncta est. ps. Domini est terra. fo. vij. ℣. Ora pro nobis. Lec. vii.

Itemque ad egrotantem lecto vacantem quandam cum suo egroto venisse et rogauisse eum vt eidem manum imponeret quo sanus esse posset: et respondisse si aliqui posset sibi hoc vtique profecto minus prestitisse et illum dixisse visitatum se fuisse: sibique per somnum dictum esse. vade ad augusti

nuum ep̄z: vt eidē manū īponat
et saluus erit. Quod dū ꝯperis
set facere non distulit: ⁊ illum
infirmū ꝯtinuo dn̄s sanum ab
eodē discedere fecit. Et ne intē
tio eius a quoq̄ȝ impediretur
an̄ dies ferme decem q̄ȝ exiret
aīa de corpore a nobis postula-
uit presentib⁹: ne q̄s ad eūz in
grederet̄ nisi his tm̄ horis q̄b⁹
medici ad inspiciēdū intrabāt
vel cū ei refectio inferret̄: et ita
obseruatum et factum est. om
niq̄ȝ illo tp̄e orōni vacabat.
℟. Vulnerauerat charitas xp̄i
cor eius et gestabat verba eius
in visceribus q̄ū sagittas acu-
tas. Et exempla seruorū dei q̄s
de mortuis viuos fecerat tāq̄ȝ
carbōes vastatores. ℣. Ascen
dēti a ꝯualle plorationis ⁊ can
tanti canticū graduū dederat
sagittas acutas. Et. Lec. viij.
VErbuz dei vsq̄ȝ ad ipsam
suam extremā egritudi-
nem impretermisse alacrit̄ et
fortiter sana mente sanoq̄ȝ cō
silio in ecclesia predicabat mē-
bris omnib⁹ sui corporis inco-
lumis integro aspectu atq̄ȝ au
ditu: ⁊ vt scriptū est nobis astā
tibus ⁊ vidētib⁹ ⁊ orātib⁹ dor
miuit cum patribus suis enu-
tritus in bona senectute: ⁊ no-
bis corā positis pro eius ꝯmen
dāda corporis depositiōe sacri-
ficiū deo oblatū est ⁊ sepultus
est. Testamentū nullū fecit: q̄r
vn̄ faceret paup dei nō habuit
Ecclesie bibliothecā oēsq̄ȝ codi
ces diligēter posteris custodiē
dos semper iubebat. ℟. Acce-
pta baptismi grā posit⁹ apud
hostia tyberina cū m̄re sua col
loquebat̄ soli valde dulciter et
inhiabant ore cordis parit̄ in
supna fluenta fontis vite. Vi-
lescebat q̄ȝ mūd⁹ iste inter ver-
ba cū delectationibus suis. ℣.
Tūc ait illa filio: nulla re iaz
delector in hac vita cū te contē
pta felicitate terrena videam
seruū dei. Vilescebatq̄ȝ. L. ix.
SI q̄d o vero eccl'ia vel i sūp-
tibus vel in ornamētis
habuit fidei p̄bris qui sub eo-
dem domus ecclesie curam ge
rebant dimisit: nec suos cōsan
guineos vel in ꝓpinquo vel ex
tra constitutos in sua vita vel
morte vulgi more tractauit.
Quib⁹ dū adhuc superesset id
si opus fuit qd̄ ⁊ ceteris eroga
uit nō vt diuitias haberēt sz vt
aut nō aut min⁹ egerēt. Erat
eīn non solū erudit⁹ scriba i re
gnum celorum de thesauro suo
proferens noua ⁊ vetera: sed ⁊
vnus negociator qui inuenta
preciosa margarita: que habe-
bat venditis: comparauit. ℟.
Verbū dei vsq̄ȝ ad ipsam suaz
egritudinez impretermisse ala
criter ⁊ fortiter sana mente sa
noq̄ȝ consilio in sanctam eccle
siam predicauit. Mēbris omni
bus sui corporis incolumis in-
tegro aspectu atq̄ȝ auditu. Co
ram positis fratribus et oran-
tibus dormiuit cum patribus

fuis. ℣. Testamētū nullū fecit qz vnde faceret pauper xp̄i non habuit. Mēbris. Gloria. Coraz. ps. Te deum. fo. xlix. ℣. sacer dotalis. Inuicni da. In lau. ā. Post mortem mr̄is reuersus ē augustin⁹ ad agros ꝓprios: vbi cū amicis ieiunijs et orōnibus vacās scribebat libros et docebat indoctos. ān. Cōperta aūt ei⁹ fama beatus valeri⁹ yponensis eps̄ eū ad se accersiri fecit: ꝫlicet inuitū p̄sbyterū ordinauit. ān. Fact⁹ ergo pbr̄ monasteriū clericorum mox istituit: ⁊ cepit viuē scd̄z regulam sub sanctis apostolis cōstitutā. ān. Sanctus aūt valerius ordinator ei⁹ exultabat vberius hoiem sibi talē datum diuinitus qui in doctrina sana edificare ecc̄iam esset idoneus ān. Eodem tp̄e fortunatus p̄sbyter manicheorū ℣. sutia plurimos seducebat quez sanctus augustin⁹ in ꝯuentu oīm disputans publice superauit. cp̄z. Ecce vir pru. hy⁹. Iste confes. ℣. Posui adiuto. ā. In diebus illis obsessa est ciuitas yponensis ab exercitu barbarorum inter que mala fuerunt augustino lachryme sue panes die ac nocte atqz sub hoc euētu ad extremam horam veniens obdormiuit in pace. ps. Benedictus. fo. xlix. oro vt̄s. Mō. mar. ān. Sanguis sanctorū. ℣. Iustorū Oro vt̄s. Ad hor. ān. de laudi. Si do. fuerit ad processio. ℟. Verbū dei. vel Sancte. Cetera de cōi vni⁹ ꝯfes. epi in du. Ad vs vlci. ā. de lau. cp̄. hy⁹ ⁊ ℣. vt in p̄mis vesp. ān. Hodie gloriosus pr̄ augustin⁹ dissoluta huius habitationis domo: domū nō manufactā accepit in celis quā sibi cooperāte dei grā manu lingua fabrefecit in terris: vbi iā qd̄ sitiuit internum gustat eternū: decoratus vna stola securus qz de reliqua. ps. Magnificat. folio. xlix. Oratio vt̄s.

¶ Memo. decollationis sancti iohannis baptiste. ān. Arguebat herodez iohannes propter herodiadem quē tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Gloria et honore coronasti. Oratio.

Sancti iohannis baptiste ⁊ martyris tui dn̄e quesumus festiuitas veneranda salutaris auxilij nobis p̄stet effectum. Per christum. Memoria mederici abbatis ān. Sanctissime. ℣. Iustum deduxit. Oro. Intercessio. Mō. sabine virginis ⁊ martyris ān. Hec virgo. ℣. Diffusa est grā. Oro.

Deus qui inter cetera potētie tue miracula etiaz in sexu fragili victoriā martyrij ꝯtulisti: ꝯcede ꝓpici⁹: vt cuius natalicia colimus: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. p. Inuitatū Regē sem. Hy⁹ ācpie ℣⁹. de cōmuni vni⁹ mar. Lec. i.

Die natalis herodis saltauit filia herodiadis in medio et placuit herodi: vnde

cũ iuramento pollicitus est ei
dare quodcũq3 petijsset ab eo.
Tria parit impioꝝ scelera au
diuimus. celebrationẽ natalis
infaustã saltationẽ3 puelle lasci
uã: iuramẽtũ regis temerariũ
quib⁹ singulis oportet ne talia
geramus instrui. ℟. Misit he-
rodes rex manus et tenuit io-
hannẽ ⁊ uixit eũ in carcerem q2
metuebat eũ ꝑpter herodiadẽ
Quaz tulerat frĩ suo philippo
uxorẽ. ℣. Johannes baptista ar
guebat herodẽ ꝑpt herodiadẽ.
Quam tulerat. Lectio. ij.

Non enĩ festum diez nostri
natalis in memoriam re
uocare non ullum tempus ille
cebris indulgere carnalib⁹: sed
diem potius exitus nostri debe
mus lachrymis ⁊ precibus cre
briscq3 preuenire ieiunijs. Hic
etenim uir sapiens ammonet
dicens. In oibus operib⁹ tuis
memorare nouissima tua ⁊ in-
eternum non peccabis. S3 nec
membra nr̃a que iam domino
ↄsecrata sunt: lusibus atq3 in-
eptis dare motibus decet. ℟.
Desideriũ. quere illud ℟. ⁊ se
que. de cõi uni⁹ marty. Lec. iij.

Dixit nãq3 apostolus. Ne
scitis qm̃ corpora uŕa mẽ
bra sunt xp̃i: Tollẽs ergo mẽ-
bra xp̃i faciã membra meretri
cis: absit. Vñ ⁊ alibi obsecrat
ꝑ miam dei: ut exhibeam⁹ cor
pora nr̃a hostiã uiuentẽ sc̃tãm
deo placẽtẽ. Quãtũ uero teme
ritatẽ iurandi uitare debemus
⁊ ipse in euãgelio dominus/ et
iacobus in epistola sua docet di
cens. Ante omnia autem frẽs
mei nolite iurare neq3 per celũ
neq3 per terram: neq3 per aliud
quodcunq3 iuramentũ: sit aũt
sermo uester est est. non non. ut
nõ sub iudicio decidatis. ℟ m.
Domine preuenisti. Lec. iiij.

Et si aliqd forte nos in-
cauti⁹ iurasse ɔtigerit qđ
obseruatũ scil3 peiorẽ uergat i
exitũ: libere illud consilio salu
briori mutandum nouerimus:
ac magis instante necessitate
periurãdũ nobis: q̃ ꝑ obseruã
do periurio in aliud crimẽ gra-
uius esse diuertendũ. Et deni-
q3 iurauit dauid ꝑ dominũ oc-
cidere nabal uirũ stultũ et im-
piũ atq3 oia q̃ ad eũ ꝑtinerent
demoliri. sed ad primã interces
sionem abigail femine pruden
tis mox remisit minas: reuoca
uit ensem i uaginã: neq3 aliud
culpe se tali periurio cõtraxis-
se doluit. ℟. Johãnes baptista
arguebat herodem Propt he-
rodiadẽ quã tulerat fratri suo
uiuenti uxorem. ℣. Misso he-
rodes spiculatore ꝑcepit ampu
tari caput iohannis in carcere.
Propter herodiadem. Lec. v.

Iurauit herodes dare salta
trici quodcũq3 postulasset
ab eo: ⁊ ne periurus diceretur a
conuiuis: ipsum conuiuiũ san-
guine polluit: dũ prophete mor
tem saltationis fecit premiũ.
Non solum aũt in iurando: sed

in omne quod agimus hec mode ratio solertius obseruanda est. vt si in talez forte lapsum ver- suti hostis inciderim⁹ insidijs ex quo sine aliquo peti ꝯtagio surgere non possumus: illū po tius euadendi aditū petamus in q̄ minus piculi nos ppessu- ros ēē cernimus. ℟m. Iste co- gnouit. Lectio sexta.

At illa pmonita a matre sua: da michi inquit ī disco ca put iohānis baptiste. Et cōtri status est rex. Tristicia regis nō ablutio est sed ꝯfessio scele ris. hec etenī est sepe ī iusticia iudicij vt plerumq̃ reprobi et agnoscāt se ꝯfateāt errasse cer tāq̃ erroris sui penitudinē ge- rant: nec tñ ab errando d̄esīcāt quatin⁹ eadē ꝯfessione ac peni tētia ꝯtra se ipsū testimonium dēt: q2 nō nescij delinquunt deū a pctō qđ culpant cohibere de- tractant ꝯ eo iusti⁹ pereāt quo foueant perditionis quā puidē valuerāt declinare neglexerāt. ℟. Gloriosi L. vij. S. mar. vj.

In illo tpe. Misit herodes et tenuit iohannē ꝯ vinxit eū in carcerē ppter herodiadē vxorez philippi fratris sui. Et reliq̄. Omelia bene. be. pbri.

Natalē fr̄es carissimi iohān- nis diē celebrātes oportet vt nō solū constantiā passionis illi⁹ pia deuotione recolimus: sed ꝯ eorꝫ a quib⁹ passus est maliciā in arma vertam⁹ salut͛. Tunc etenī scripturis sācītis vtiliter animū intendimus: cū non so- lū in eis virtutes ac pmia iusto rū verūetiā vicia vindictāq̃ re proborꝫ ad icitamētū nobisbn̄ agendi pponimus. ℟. Puelle saltanti imperauit mater: ni- chil aliud petas nisi caput iohā nis baptiste. Et contristat⁹ est rex propter iusiurandum ꝯ p- pter simul discūbētes. ℣. Que cū exisset dixit matri sue quid petam? at illa dixit: caput iohā nis baptiste. Et contri. Lc. viij.

Hoc siquidem ꝯ ipsius dn̄i docemur exēplo: q̄ vt hūa ne supbie ceruicem frāgat ac sublime nobis humilitatis iu- gū iponat: nō sue tm̄ hūilitat͛ formā quā sequamur insinuat dicēs. Discite a me q2 mitis sū et humilis corde. Sꝫ etiā an- gelice supbie deiectionē quam caueamus ad mēoriaꝫ reuocat dicens. Videbā sathanā quasi fulgur de celo cadentem: qua- tinus non solum nos sue diuine bonitatis: sed ꝯ demoniace pra uitatis exemplo ad obseruan- tiam summe veritatis accen- dat. ℟m. Hic est vir. Lec. ix.

Audiuit igitur herodes te trarcha famā iesu: et ait pueris suis. Hic est iohānes ba ptista ꝯ ipse surrexit a mortu- is ꝯ ideo virtutes operant̄ ī eo Qui bene quidē intellexit mor tuum posse hominem resusci- tari ad vitā: bene de resurrecti onis gloria sensit qui iustos post resurrectionē maioris po-

tentie ꝙ mortalis fragilitas
capit/ futuros eẽ ꝓsperit. ſꝫ mi
sereri despuit: ꝗ quod de hoie
puro spõte credere potuit: hoc
de dño credere/ tot miraculis
attestãtibus: tãtis predicatoꝝ
preconijs consonantibꝰ nulla
rõne consensit. ℟. Hic ꝑcursoꝛ
q̃re in alio festo. viij. de matu-
tinis. ps. Te deũ. fo. xlix. ℣ꝰ sa
cerdo. Posuisti te. In lau. añ.

Herodes eñi tenuit ⁊ liga
uit iohannez et posuit in
carcerẽ ꝓpter herodiadem. añ.
Puelle saltanti iperauit mr̃:
nichil aliud petas nisi caput io-
hãnis baptiste. añ. Dñe mi rex
da michi i disco caput iohãnis
baptiste. añ. Da mihi i disco ca
put iohãnis baptiste: ⁊ ꝯtrista-
tꝰ ẽ rex ꝓpt iusiurãdũ. añ. Mi
sit rex incredulꝰ ministrũ dete
stabilẽ ⁊ amputari iussit caput
iohãnis i carcẽ. Ch. hyꝰ ⁊ ℣. de
cõi vniꝰ mar. añ. Misso herodes
spiculatore precepit amputari
caput iohãnis in carcere: q̃ au
dito discipuli eius venerũt et
tulerũt corpus eius: ⁊ posuerũt
illud in monumento. ps. Bene
dictus. fo. xlix. Oratio vt supra
Memoria mederici. añ. Serue
bone. ℣. Iustus ger. Oro. In-
tercessio. memo. sabine añ. Ve
ni sponsa. ℣ꝰ. Elegit. oro vts.
Ad ho. añe de laud. Cete. de cõi
vnius mar. Si do. fuerit ad v-
sper. ℟. Gloriosi. Ad. ix. añ. In
medio carceris stãs beatus io-
hannes voce magna clamauit
et dixit: domine deus meus ad
te ꝯmendo spm̃ meũ. Et termĩ
natur festũ ad. ix. ¶ De sancto
fiacrio ad vesperas. aña.

Sancte fiacri intercede ꝓ
nobis: vt ꝯsortes glorie sancto
rũ tecũ effici mereamur. aña.
Sancte fiacri ꝯfessor dñi glo
riose adesto nostris precibꝰ pi-
us et propicius. antipho Glo-
riosus confessor domini fiacri-
us vitaz angelicam gerens in
terris speculum bonoꝝ operuz
factus est mũdo: ⁊ ideo cũ xp̃o
iam sine fine gaudet in celis.
añ. Sancte fiacri dulcedo pau
perũ tu pius cõsolator misero
rũ ora pro nobis. añ. Alme xp̃i
miles fiacri tua festa recolẽtes
iuua semꝑ prece sancta: vt q̃a
mus summi regis tecũ ede pre
sentari. Chꝫ. Iustus cor. ℟m.
Sancte fiacri. de cõi. hymnus.
Iste confessor. ℣ꝰ. Ora pro no.
añ. Magnificauit sanctuz suũ
dominus et dedit illi scientiaz
sanctorum vt ꝯsumerentur in
bonum opera eius ⁊ pax dei su
per eũ ineternum. ps. Magni-
ficat. folio. xlix. Oratio.

Misericordiam tuã dñe no
bis q̄s interueniente btõ
fiacrio confessore tuo clemẽter
impende: et nobis peccatoribꝰ
ipiꝰ propiciare suffragijs. Per
dominum. Memoria felicis et
audacti. añ. Istorum. ℣. Leta-
mini in domino. Oro.
Maiestatem tuam domine
supplicit exoramꝰ vt sicut nos

ingiter sctõꝝ tuoꝝ cõmemora
tione letificas/ita semper sup
plicatione defendas. Per dñz.
Mẽo. agili abba. ã. Sctissime.
℣. Justum. Oro. Intercessio.
Inuitat. In cõfessione laudis
adorem9 dñz Qui stola glie cõ=
fessorem suũ decorauit fiacriũ.
ps. Venite. hy9. Jesu redẽptoꝛ.
In. i. noct. ãn. Hic viri sancti
hic pulchre ꝛ oẽs semite ei9 pa=
cifice: q̃ lignũ vite apprehẽdit.
ps. Beat9 vir. fo. i. ã. Semitas
iusticie viasq; sctõꝝ custodiẽs
vir bon9 cursum vite i pace cõ
summauit. ps. Quare fre. fo. i.
ãn. Bñdictio dñi i sup caput iu
sti mẽoria ei9 in scl'a sc'oꝝ. ps.
Dñe q̃d mul. fo. i. ℣. Justũ de.
Lec. i.
Beatus fiacrius he
remita magnific9 in mel
densi territorio sub sanctissimi
faronis epi ꝑ tectiõe insistẽs in
numeris apud deũ vigebat vir
tutib9. Eo igit tẽpore beat9 fia
crius sctm̃ faronẽ vt eũ cũ so=
ciis gr̃a hospitalitatis recipe=
ret expetijt. ℟. Precia virt9 viri
habit9 corporis sui q̃d ita cõpo
site et vno semꝑ modo agebat
Vt nil appareret in eo q̃d pos=
set offẽdere intuẽtes. ℣. Totũ
in eo disciplinatũ: totũ virtutꝫ
ꝑfectionis forma. Vt. Lec. ij.
Cuius petitioni piissim9
pater libẽtissime annuẽs
q̃diu vellet secũ manere cõces
sit. Quẽ intuẽs ep̃s primo in=
quit. Karissime originis patriã
tue etiã mẽtis affectũ ac cau=
sam que patrie recessionis fue
rit/innotescere cupio. Et si cõ=
siliũ locutione vel actu prebere
queo/toto nisu libere tibi dona
bo. ℟. Virtute multa ꝛ sciẽtia
preditus sanctus dei / prima=
bat dignitate sctõꝝ. Cum fru
ctu operũ preferẽs celestis sa=
piẽtie ℣ba. ℣. A pueritia req̃
siuit auctorem vite ꝛ aim dedit
ad eloquia dei. Cum. Lec. iij.
Ad hec beat9 fiacri9 flexis
genibus gratias agẽs re
spondit. Hybernia scotoꝝ mi
pater michi meisq; ꝓgenitori=
bus originẽ dedit: sed solitarie
viuere cupiẽs patriã parẽtesq;
fugiẽs dereliqui / et locũ here=
mi inhabitare postulo: et noĩe
fiacri9 vocor. ℟. Sãcte fiacri.
de cõi. In. ij. noct. ãn. In pace
in idipm̃ dormiuit et requiem
adeptus est in secula seculoꝝ.
ps. Cũ inuocarem. fo. i. ãn. Cõ=
surgẽs diluculo quesiuit bona
pater sctĩs quasi florẽs lilium
germinauit. ps. Verba. fo. ij. ã.
In testamẽtis stetit semen il=
lius: et vsq; ineternum perma
net gl'ia eius. ps. Dñe dñs nr̃.
fo. ij. ℣. Amauit eũ. Lect. iiij.
Qua ex re tuã almificam
paternitatẽ efflagito: vt
si in hui9 episcopatus ptib9 lo=
cellũ q̃ñpiã nemorosum adee
se cõsideras/quo sacris oratio
nibus insistere queã michi in=
dulgere nõ differas. ℟. Opera
sancti viri velut sol i cõspectu
dei. Et oculi ei9 sine intermis=

tione respiciebãt in vias eius.
℣. Non sunt abscondita ab eo
testamẽta dei. Et. Lectio .v.

HIs auditis btũs faro gau
dẽs effectus ait ad eum.
Habeo vtiq non longe hinc ne
mus quoddam in rure proprio
et hereditario q incole brodi=
lum vocãt ad exercẽdam vitã
solitariã vt credo satis idoneũ:
vade ergo et illic morare. ℟. Odo
riferum lilium spargẽs vbiq
viuificũ suauitatis odorẽ. Cui⁹
apud nos mẽoria i bñdictiõe est
apud superos presentia i hono
re. ℣. Fac canẽtes te tãte ple=
nitudinis pticipio nõ priuari.
Cui⁹ apud. Lectio sexta.

QVi grãs agẽs cũ illic ali
quãdiu moram fecisset videns
q amplior ei locus congrueret
vt pauperes reciperet et olera
herbas et cetera necessaria habe
ret / ampliorẽ locũ postulauit.
Quo sibi cõcesso et q̃tũ in vno
die fossato ppria manu circũ=
dare posset collato ab epo grãs
agens letus recessit. ℟. Miles
xpi gl'iose fiacri sctissime. Tuo
pio interuentu culpas nostras
ablue. ℣. Vt celestis regni sedẽ
valeam⁹ scãdere. Tuo. Gloria.
Tuo. In .iij. noc. ãn. Quasi oli=
ua pullulãs et cypressus in alti
tudine se tollẽs : sic vir beatus
gl'iaz sctitatis ascẽdit. ps. Dñe
q̃s. ãn. co. iiij. ãn. Honorauit deum
vir sctũs in operibus suis et in
oblectatione suscept⁹ est ab eo.
ps. Dñe in virtute. fol. vj. ãn.
Extulit man⁹ suas sctũs vene
rabilis dare gl'iam deo labijs et
i nomie ipsi⁹ gl'iari. ps. Dñi est
terra. fo. vij. ℣. Ora p nobis.
℟. Vt digni efficia. Lect. vij.

ET facta oratione baculo
cepit terrã terere: que ad
tactum baculi obediẽs q̃tum
tangebat arborib⁹ cadentibus
fossato circundabat. Qđ vidẽs
mulier episcopo nunciauit / et
ipsum incãtatorem dixit: et ne
amplius de ligno destrueret ex
parte episcopi phibuit: et epi=
scopum illuc aduenire predixit
℟. Oliua fructifera i domo dei
oleum leticie fouens beneficijs
chorruscans miraculis Fac nos
eius qua frueris lucis suauita
tisq participes. ℣. Introisti
in potẽtias dñi et iam potẽtior
ad impetrãdum. Fac. Le. viij.

VIr aũt dei audiẽs mulie=
rem tristis cessauit: q su
pra petrã quiescẽs / quasi mol=
lis terra locũ dedit. Que petra
in monasterio reseruata ei⁹ cõ
tactu debiles et infirmi plures
sunt sanitati restituti. Impe=
trauit aũt a dño: vt si qua mu
lier monasteriũ sui chorũ intra
ret / sui corporis infirmitatem
incurreret. Qđ pbatũ pluries
extitit. Nã mulier q̃dã hoc pro
bare volẽs / ancillã suã i mona
steriũ suũ ipulit. Que statim
videtib⁹ oib⁹ vnũ ocl'z amisit:
ancilla vero illesa pmansit. ℟.
Beat⁹ fiacri⁹ q̃si vas auri soli
dum ornatũ omi lapide pcioso

fluenta gr̃e pplenavit in ppl'o. Et accepit stolam glorie in cõsummationem virtutis. ℣. Factus est quasi ignis effulgens et quasi thus redolẽs in diebus estatis. Et accepit. Lectio .ix.

Vidẽs aũt eps̃ petrã cõcavatam ⁊ nemus fundit⁹ subito evulsum intellexit sanctum esse virũ et eũ ferueti⁹ dilexit et familiarius ei adhesit. Deinde plen⁹ spũ sancto atq; opib⁹ bonis migravit ad dñm tertio kalẽ. septẽbris. ℟. O q̃ beat⁹ es pie ꝯfessor hodie nãq; chorus angelor̃ revertẽtem te ad patriam suscepit. Intercede p nobis. ℣. Securus habitationem istã reliquisti: et vsq; ad solium visitationis eterne penetrasti. Inter. Gl'ia. In. ps Te deum. fo. xlix. ℣ sacerd. Iust⁹ germinabit. In laud. an.

Domum tuã dñe decet sanctitudo i qua tãte freqnẽtatur mẽoria sctitatis. an. Beat⁹ fiacrius ab infantia spiritũ fortitus est bonũ per quẽ erat puer docibilis ⁊ amabilis valde. an. Suffragãte dño o sãcto fiacrio cõfessore tuo q̃s infundat gr̃a spũs sancti i corda nr̃a: vt mala vitare valeam⁹ et bonis operib⁹ perfruamur. an. Hodie deposito corpore vir hic sctĩs dines meritis penetravit i sãcta ãlis fact⁹ in gloria sctõr̃. An. Crescẽte etate crescebat simul et sapientia ⁊ gr̃a apud deum et hoies. Cap̃m hy⁹ et ℣⁹ sicut de vno cõfes. non epo. an. Ave pater gl'iose: ave iam sydus celeste decorans fiacri celos: nos guberna vincẽs humum quo letãtur triũphãtes te patronum venerãtes. ps. Bñd⁹. fol. xliv. Oratio vt s. Mẽo. mar. ãn. Sãguis. ℣⁹ Iustor̃. Oratio vt s. Mẽo. egill. ãn. Serue bone. ℣. Voce mea. oratio. Intercessio. Ad horas añe de laud. Cetera de cõi vni⁹ cõfesso. nõ epi. Oratio vt s. Ad vs̃ sup pos ãn. Crescẽte. Cap̃m hy⁹ et ℣⁹ vt s. ãn. Exultet in dño spũs viri sancti q̃ mole levat⁹ corporea: totus pergit in deum: et adherẽs illi vn⁹ sit cũ eo spũs ineternũ. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vt s.

¶ In festo beati egidii abbatis sup pos feriales ã. Simtlabo. Cap̃m Iustus cor suũ. ℟ Sancte egidi. de cõi. hy⁹. Iste cõfessor. ℣ Ora pro nobis. ãn. Suscipiẽtes beati egidii solennia celebrãda tibi sũme pater grates atq; laudes exsolvim⁹ qui sanctos tuos et in terra mirificas et in celo gloriose coronas. ps. Magt. fo. xlix. Oratio Intercessio. Mẽo. prisci mar. ãn. Hic est vir. ℣ Gl'ia ⁊ ho. Orõ.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ fortitudo certãtiũ et martyrum palma: solẽnitatem hodierne diei propicius intuere: et eccl'iam tuã cõtinua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui oim in te credẽtium vota perficias.

Per dn̄m. Inuit. Adoremus
regem toti⁹ bonitatis auctorē
Qui sanctuz egidium exornat
et gratie donis et iusticie pre-
mijs. ps. Venite. hy⁹. Jesu re-
dēptor. In p̄mo noc. an̄. Sctūs
egidi⁹ natione grecus a precla
ris parētibus originem duxit.
ps. Beat⁹ vir. fo. j. an̄. Corpo-
re valēs et acer ingenio felici-
ter alitus est ac liberaliter eru
ditus. ps. Quare fre. fol. j. an̄.
In rer quoq₃ possessione nō te
nuis sed ingētem copiā puida
largitas erogauit. ps. Dn̄e qd
mul. fo. j. ℣. Justum de. Lec. j.

SAnctus igit̄ egidius na
tione grecus a preclaris
parētib⁹ originem duxit. Exti
tit enim athenis oriūdus patre
videlicet theodoro nomine: ma
tre vero pelagia qui vterq₃ re-
gia stirpe pgeniti: atq₃ licet in
ter totius orbis priores precla-
ri: christianissimam tamen du-
xerūt vitam. ℟. Fidelis xp̄i cō
fessor egidi⁹ genere preclarus
Sed sciētia virtute et opere lō
ge clarior extitit. ℣⁹. Legitur
quippe regia stirpe fuisse pge-
nitus. Sed scientia. Lectio. ij.

PRedictus vero egidi⁹ eno
tener ad liberalia rudimē
ta dispositus / doctores sūmos
sp̄us sancti gr̄a perlustratus
breui equiparauit. Docili ℣ o
puero gr̄a dei non defuit ei⁹ vi
tam omni mor honestate per-
ornās. Jamiāq₃ foris scintilla
bat indicijs: intus succēsa lam
pade charitatis. ℟. Hic eno te
ner ad liberalia rudimēta dis-
positus. Doctores sūmos bre-
ui equiparauit. ℣. Cū poterīs
ingenij motū nec leuitas preci
pitem ageret: nec desidia tar-
duz. Doctores. Lectio tertia.

QVadā eni die dn̄i ad eccle
siā pgeret: accidit vt q̄-
dā eger in vrbis medie platea
iaceret: a transeūtibus elemo-
synam petens. Cuius vocibus
miserandis sanct⁹ puer cpun
ctus q̄uis adhuc pedagogi sē
tentiam sibi formidabilez esti
maret tamen extractā qua in
duebatur tunicam: aliud quod
oportunius daret non habens:
egro tribuit. Qua indut⁹ eger
ilico totius corporis sanitatez
se recepisse gauisus est. ℟. Do
cili quoq₃ puero gr̄a dei non de
fuit. Vitā eius omni morū ho-
nestate cō mendans. ℣⁹. Jam
iamq₃ foris scintillabat indi-
cijs succensa intus lāpade cha
ritatis. Vitaz eius omni mo.
Gloria patri. Vitam eius oi.
In secundo nocturno a. Hic in
ter prospera voluptate non est
resolutus nec inter aspera diu
turno certamine superatus. p.
Cum inuocarez. fo. primo. an.
Inediam sitim algores et [illegible]
lias pro xp̄i amore delicias co
putabat. p. Verba mea. f. ij. a.
Affect⁹ iniurijs et grauit̄ se [illegible]
ciatus affligētibus se depr[illegible]
batur veniam. ps. Domine do
minus noster. fo. ij. ℣ s⁹. Ama

nit eum dñs. Lectio quarta.
Ad domum reuersus egidius & vbi tunicā amisisset vt puer interrogatus respōdit quedā nō sibi satis notū abstulisse. Cui⁹ rei facile illā sibi venia cōceditur q̄m a parētib⁹ cui⁹ erat vnic⁹ tenerrime diligebatur. ℟. Egro igit cuidam mēdicāti quasi p̄mitias elemosyne sue dedit Vestem qua nō superflua tegebat. ℣⁹. Quāuis adhuc pedagogi sententiā sibi formidabilē estimaret. Vestē.
Nec multum vero Lec.v. post parētib⁹ ei⁹ in pace defunctis: quorū obitum ipse pa rum ante spiritu reuelāte presciuerat: patrimoniū sui (qd ei satis magnū remanserat) xp̄m fecit heredem. Mirabili quoq; modo pauperando ditescebat: dum pro tēporalium impēdijs eterna lucraretur. ℟. Parētibus aūt eius in pace defunctis patrimoniū sui christum fecit heredē. ℣. Mirabili modo pauperando ditescens: dum tēporalium impendijs eterna lucratur. Patrimoniū. Lectio.vi.
Interea dum quadam die rediret de eccl'ia obuius ei fuit quidam miserrima specie [illegible]per a serpente percussus tu[illegible]enti cute fatebatur sese mo[illegible]ferū accepisse virus. Quē vir [illegible]nctus oratione fusa pro illo/ [illegible]stine sanitati restituit: atq; [illegible]sit vt inde grates deo cuius [illegible]erat clemētia sanat⁹ redderet.
℟. Prodijt extimplo quoddam mēmorabile signū. Quod deū egidio cooperari cōpertū est. ℣⁹. Nam vt eger attigit oblatam sibi vestē / recepit simul pristinam sanitatē. Qd. Glīa. Qd.
In.iij.noc.ān. Credebat qd didicerat a vero magistro i patiētia tādē aīas possideri. ps. Dñe quis habi. fol.iij. ān Virtutis itaq; prouectus ad sublimia sacerdotali infula meruit decorari. ps. Dñe in virtute. fo.vi.ā. Obtinuit em̄ illud sapientis q in tēpore ire fact⁹ est recōciliatio. ps. Dñi est terra. fo.vij. ℣. Ora p nobis beate pater egidi. ℟. Vt digni effi. Lectio.vij.
Consummatis igit multis annis in dei militia volens dñs emeritum iam militem pro labore certaminum corona redimiri premiorum innotuit ei per spiritum exitus sui diem imminere: qd ille quibusdam fratribus spiritalibus indicauit eos vt pro se orarent suppliciter deprecās. ℟. At vbi sancti viri virtus pre magnitudine sua latere non potuit/ confluebant ad eum plurimi. Corporis animeq; beneficia postulantes. ℣. Nec vero vbi dator hylaris & quid daret abūde aderat: spei sue munere frustrabātur. Corporis. Le.viij.
O Mire humilitatis castigateq; mediocritatis virū: quem nō terrena depresserūt: vt non in celis mēte cuersaret: neq; ce

lestia exercerfit: vt non ab infir mis opitulatiōem peteret. Me dia ergo nocte dñica kalēd. se ptembris migrauit ad dñm de sui corporis absentia maximā relinquēs mūdo mesticiam: sed felici illi⁹ in celum receptu le ticiam. ℟. Cūq mira gesta lau dum preconia sequerētur mari trāsito. Natalem greciam sua presentia viduauit. ℣. Incau tum esse indicās leuis fame p̄ cio thesaurum bone consciētie vendicare. Natalem. Lect. ix.

Affuerūt em̄ illi⁹ trāsitui fideles: qui dicerēt se cho ros audiuisse angelorꝫ sanctarꝫ illi⁹ aīam in celū cū laudib⁹ fe rētium. Succurrāt ergo ⁊ au xilientur nobis petim⁹ tua san cta merita pater egidi apd dñꝫ de⁹ nostrū: q̄ cū filio suo ⁊ spū sancto viuit ⁊ regnat vn⁹ deus p infinita secl'a seculorꝫ amen. ℟. Mirabile quidem est quāta i eo succreuerit parcimonie vir tus. Cū multo tēpore ab ipsius quoq panis abstineret edulio. ℣. Unde facile patet eum nec pulmentaria nec quelibet gule irritamēta quesisse. Cum. Glo ria. Cū. ps Te deum. fol. xlix. ℣⁹ sacer Iust⁹ ger. In lau. an.

Dominum semper ⁊ vbiq regnātem in sancto suo egidio mirificum predicemus. an. Iubilem⁹ deo gratulātib⁹ animis q̄ patronū nostrū egi dium decorauit gratia sancti tatis. an. Deus vt tādem nos vigilātes inuenias cari tui egi dij nobis merita suffragentur. an. Benedictus sit vniuersalis dñs quē beat⁹ nobiscū bñdixit egidius. an Laus iocūda reso net deo viuo ⁊ vero i sancti sui egidij miraculis gl'ioso. Cap. Dedit dñs. hy⁹ ⁊ ℣⁹ de cōi. an. Sancte cōfessor ⁊ patrone no ster egidi: pro cui⁹ meritis deū glorificam⁹: apud ipm pro no bis te intercedere sentiamus. ps. Bñd⁹. fol. xlix. Oratio vts. Memoria prisci martyris ant. Volo. ℣⁹ Scuto. Oratio vts. Si dñica fuerit ad precessiōem ℟. Sācte egidi. Ad horas añe de laud. Cetera de cōi. Oratio vt supra. Ad vs an. Laus. Cap hy⁹ ⁊ ℣⁹ vts. an Benedicim⁹ te clemētissime deus qui diem festum beati egidij in laudem tuam nobis expēdere tribuisti teq supplicitet exoramus: vt sanctis tuis quib⁹ honorificen tiam exhibem⁹ virtute atq pre mio sociari mereamur. ps. Ma gnificat. folio. xlix. Oratio vts.

¶ Memoria antonini marty. an. Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ ho nore. Oratio. Presta q̄s. Lec. i.

Cum sāctus antoninus in tenebris mūdi fidei sue lu mine velut cuiusdā syderis splē dore fulgeret: vt sacrilegā ini quorꝫ vitaret insaniā iuxta san ctarū scripturarū precepta ad alium vicū in quo erat nōnul lorꝫ christianorum conuersa[tio] transmigrauit. Lectio scda

Quē quoq3 loco in sancti operis studio ℸ sedulitate pssitēs nūq3 tā ab impiorū icre patione cessauit. Cūq3 dyaboli aduersus eū rabies in sacrilegorū pectoribus inflāmata concresceret: ℸ iā tēpus corone eiꝰ triumphās istaret predixit ipe suū martyriū. Lectio tertia.

Nam cū dierū christiane legis solēnitas agerek cētēq3 in ea festiuitate deuotio religiosis viris loca circuire sacrisorū secreta mysterijs ire se ꝑinde paulolongiꝰ: iterum nonnullis ipse ꝑdixit simulq3 denūciauit ore ꝑphetico se inde minime reuerti impiorū manibꝰ ℸ furore feriendū. Itaq3 sicut spū diuino prenūciauerat iforma a gentilibus qui eū interfecerūt. Cet. de cōi vnius mar. Ipso die ad vesp. ãe ℸ ꝑi fe. Cete. de sancto lupo sicut de vno ꝯfesso. epo. cū mēo. godogrādi epi et mar. ān. Hic est vir. ℣. Gloria et honore coronasti eū do. Orō. Infirmitatem. L. j.

Sanctus igitur lupus parētibus inclytis ex parte sanguinis regali cōtignus oriundus extitit aluei ligeris ꝓuincia aurelianensiū ciuitatis Cuius genitor becto: genitrix austregildis noīe aga auunculi cognomēto. Qui diuina reuelatione ꝯmoniti ꝙ dignū deo antistitem funderēt mundo ꝓ... m mox editum paruulum la...tis pabulo enutritū: expleto tempore cunabulorū erudiendum tradiderūt studijs litterarum. Lectio scda.

Mox in eo lampas celestis gratie ita resplēdnit: vt cūctos sodales suos in scholis precederet: ac flore sapiētie vt riuo torrentis facūdie superaret. Erāt autem fratres illiꝰ genitricis venerādi antistites austrenuꝰ aurelianorum pontifex: et antuarius presul antissiodorēsis: virtutum signis effulgentes. Lec. iij.

Qui cum cernerent predictum puerum normam religionis amare: et christi precepta diligere: eū clericatus officio studuerunt mācipare. Igitur etate crescēte officia diuina cepit digne persolnere ℸ rigore abstinētie carnis rebellationē domare: inopie afflictorum compati: hospitalitatē sectari: elemosynis insudare: mundū contēnere: ac toto desiderio mentis ad aulam paradisi anhelare. Lectio. iiij.

Sed et cū fama illiꝰ lōge lateq3 pcurreret et amor in bonorum precordijs glomeratꝰ succresceret. mox vt artemius episcopus senonensis defunctus est vt iā dicte ciuitatis cathedram sanctꝰ lupus susciperet: clerus et populus vrbis senonice auribus regis vnanimiter postulauit. Lectio. v.

Diuino igitur decreto pōtificali locatꝰ i cathedra cepit virtutibꝰ pollere miracu

lis chorușcare. Agebant grãs cũcti diuine clemẽtie: qui talẽ senonicis dedisset põtificẽ vir tutibus egregium: amatũ cle- ro et populo: iusticia indutum ꝟginitate preclarũ: ieiunijs re ditũ: elemosynis largũ: vigi- lijs indefessũ: doctrine sctẽ tu bucinẽ. Qui corpore tentus in seculo merito crederet iam an gelis sociatus in celo. Lec. vj.

Quadam igitur die domi nica dũ obordone predio eucharistie sacraret mysteriũ corã sacerdotali vł leuitico cho ro gemma de celo in calicẽ de scendit a dño inter manus põ tificis: commixtionẽ corporis ꝑ sanguinis christi celebrant. Que scilicet gemma radio ful gente pulcherrima diutius se- nonis conseruata regia iubẽte potẽtia inter reliqua sanctorũ pignora suo palatio ꝺ parisius deportata. Lectio. vij.

Hic nãq apparet quantũ christus ipsum dilexerit inter cuius manus tã preclarũ mi- raculum demonstrauit. Multa etiã ostendit in corpore que lõ- gũ est paginis intimare. Plu res a languoribus curauit: ce- cis lumẽ reddidit: surdis audi tũ restituit: infirmãtibꝰ grãz sanitatis impendit. Lec. viij.

Sentiẽs igitur se corpore iam resolui brẽnione ꝑ- dio tactus incõmodo: euocato sacerdotali cõuentu sanctis ꝑ- dicationibus exhortatur. Flẽ- te vero choro circũstantiũ: san- ctum ad dñm transmisit spiri tum. Statimq virtus diuina affuit: que ad demonstrandam pontificis gloriam odorẽ sua- uitatis ostendit. Lectio. ix.

Fragrabat de illo odor ne ctareꝰ tãq si fuisset mul tis aromatibus delibutꝰ. Cor- pus aũt impositum feretro di uinis cãticis circũdatũ: cater na sequebatur plangentiũ atq iuxta preceptũ illius viri sãcti in stillicidio basilice ad pedem sancte colũbe tradiderẽt corpus culum antro sepulchri ferẽtes trã scendere iussa magistri vbi manꝰ dñi virtutũ multiplica- uit congeriẽ. Cete. de cõi vniꝰ confesso. epi. Mẽo. Godogran- di martyris et episcopi. ãn. Vo lo pater. ℣. Iustus vt palma. Oratio vt supra. Post vitimas vesperas fit memoria marcelli martyris. ãn. Hic est vir. ℣. Gloria et honore coronasti eũ d. Oratio. Presta quesumus omnipotens deus. Et in matu tinis. ãn. Volo. ℣. Iustus vt palma. ¶ De sancto victorino episcopo et martyre. iij. lectio. totum de communi vniꝰ mar tyris: excepta legenda. Oratio Infirmitatẽ. Memoria berti- ni abbatis. ã. Sanctissime. ℣. Iustum deduxit dominus per vias rectas. ℟. Et oñdit. oro. Intercessio. Lectio pma.

In suburbio rome beati vi ctorini martyris. Fuerunt aũt

vno fratres victorinus et seuerinus. Hi post vtriusq; parentis obitum se inuicẽ pedagogãtes pari custodia se mutuis obsequijs emulantes germanitatis vinculo probabiles: deo seipsos hostiã viuã obtulerũt. R. ij.

Post longum vero temp9 beatus victorin9 sub imperatore nerua cum alijs dei seruis eutice & marone ab aureliano iudice p̃mo relegat9 in sexagesimo miliario ab vrbe via salaria. Deinde apud eum locũ qui cotilias appellatur: vbi putei emanant & sulphuree aque in ipsis: capite deorsũ post horas tres suspenso teneri ab impio iudice iussus est. Lec. iij.

Quod cũ p triduũ p noie dñi passus fuisset & gloriose coronat9 migrauit victor ad coronã. Cũq; vna die iussu aureliani corpus inhumatũ iacuisset: venerunt ammitrinenses populi xp̃iani & rapientes: in suũ territoriũ trãstulerũt: & honorifica sepultura condiderunt: nonas septẽbris. Cet. de cõ. m̃eõ. bertini. ãn. Serue bone. ℣. Iust9 germinabit sicut liliũ. oro. Intercessio. Ad hor. & cetera de cõi vni9 mar. De scõ clodoaldo cõfesso. ad vespe. ãe feris. Cete. de cõi vnius cõfessoris non episcopi. ix. lectionũ. Oratio. Da quesumus. Memoria eurcij episcopi et confessoris. ãn. Similabo. ℣. Amauit eum dominus. Oratio. Exaudi domine. Lectio prima.

Dies leticie & gaudij adest precipue nostre vrbi summa deuotione celebranda: qua venerandus christi cõfessor clodoaldus vinculis corporee fragilitatis exut9: adire meruit gaudium eterne beatitudinis angelicis spiritibus sociatus. Vt quorũ mundiciam tpe sue mortalitatis studuit habere in terris: eorũ cõsortio sine fine frueretur in celis. Cui p̃stante grã saluatoris hodie factus est de morte natalis. Cui initium viuẽdi dedit finis vite. Cui (vt ait paulus) viuere xp̃s fuit: et cui sine christo vita non fuit. R. ij.

Claruit autem beatus clodoaldus gen9 ab alto sanguine regum. Cuius auus clodoneus regnum francorum nobiliter regẽs pulchre disponẽs et ordinans. cum parisius cursu vite sue expleto: finem viuẽdi fecisset: reliquit in regno cõiugem vocabulo clotildem, cũ tribus filijs: clotario videlicet childeberto atq; clodomero. Quibus dispositis portionibus diuisit monarchiam sui principatus. Lectio tertia.

Sed clodomerus genitor huius sancti confessoris clodoaldi: cui sorte cesserat burgundia non multum post defunctus est: & ipse tres reliquit filios. Quorum vnus vocabatur Theobaldus. alter Guntarius: tertius vero isdem Clo-

doaldus. Quos regio more et cultu nutriebat et instruebat eo cũ auia iã dicta regina cupiẽs eos loco filiĳ i fastigio sublimare regni sz spe sua frustrata ẽ fraude filiorum de innocentuz cede tractantiũ. Nam duobus filiĳs a suis auũculis crudelit occisis diuino inditio beat⁹ clodoald⁹ euasit illesus. Lec. iiij.

Beatus igit clodoaldus in terris religiosam vitã gerens: p̃cib⁹ fugabat demones ex obsessis corporib⁹: aperiebat ora mutoruz: reddebat cecis visũ: surdis auditũ: claudis gressum et cunctis ex fide poscẽtib⁹ dei clementiã impetrabat opẽ sanitatis. Lectio quinta.

Sed nec illud tegi decet silẽtio: qđ claruit ei⁹ dono. Cum in parte p̃fate regionis cõstrueret domũ orõnis: paup quidaz venit et elemosynã dari sibi ab eo poposcit. Vir aũt dei cũ non haberet in p̃nti qđ indigẽti daret: cucullã qua induebat dedit Qua paup accepta recessit et in domũ cuiusdaz fidelis hospitãdi gratia venit. Lectio sexta.

Qui cum se post cibum et potũ sopori dedisset: magna iam transacta parte noct(paterfamilias đ nocte surrexit ac domum suam claro lumine splẽdere vidit. Qui ilico suecõiugi excitate a sõmo narrauit. Illa vero rez inusitatã intuẽs dixit: aliqđ muneris diuini pegrinus hic q̃ a nobis suscept⁹ est secum detulit. Lectio. vij.

Condidit p̃terea monasteriũ in loco cuius olim vocabulũ fuit nouigentũ. Nũc ob insi gne eius meritũ sanctitatis: vocat monasterium sancti clodoaldi. Cui⁹ et noĩe pollet et merito. Qđ et sufficientib⁹ ditauit terrenis opibus: et cõgrua habitacula sibi et seruis dei secũ morãtibus: sed in reliquum eũ successu generationum pro salute aĩaꝝ suaꝝ deo militatur⁹ edificauit. Atq₃ mr̃i ecclesie eiusdẽ ciuitatis videlicet sancte marie p̃petuo habendũ testamẽto delegauit. Lec. viij.

Ubi etiam ip̃e statuẽs prestolari terminũ vite sue cũ plurimis quoq₃ gehẽna terruerat et celestis patrie amor animauerat ascẽsiones in corde suo disponẽtes: in hac valle lachrimaruz cupiebat de virtute in virtutem ascẽdere: insistẽs orationibus/ ieiuniĳs/ vigiliĳs diuinis lectionib⁹: vt mereret videre deũ deoꝝ i syon. Lec. ix.

His exercitat⁹ diuina pr̃editus gratia ex reuelatione diuia scire meruit vite sue transitum. Cuius vltima horam letus prestolabat cupiẽs dissolui et esse cum christo. Migrauit a corpore septimo idus septembris: recipiens coronaz meritorum suorum: quã reddidit illi dominus pro laboribus suis iustus iudex. Cuius corp⁹ in eadem cella summo honore

inhumatum est. Ubi suffragā
tibus eius meritis ɔplet votū
et fide petentis. Prestāte dño
nr̄o iesu xp̄o: cui potestas ho=
nor manet et gloria in secula
seculorū amē. Cete. de cōi. Me=
mo. eunrcij. ān. Ecce sacerdos.
ỽ. Posui adiu. oro. Exaudi.
Si domi. fuerit ad pcessio. ℟.
Sint lūbi. Cete. de cōmuni. Et
terminabitur ad nonam. ¶ In
festo natiuitatis beate marie
virginis ad vesperas. antipho.
H Ec est regina virginū q̄
genuit regem velut rosa
decora ỽgo dei genitrix p quā
reperimus deum et hominē al=
ma ỽgo intercede p nobis om
nibus. ps. Letatus. fo. xliij. ān.
Ortꝰ conclusus est dei genitrix
ortus conclusus: fons signatꝰ
surge propera amica mea. ps.
Ad te leuaui ocu. fo. xliij. āna.
Hec est que nesciuit thorū in
delicto habebit fructū in respe
ctione animarum sanctarū. ps.
Nisi qr. fo. xliiij. ān. Felix nāqz
es beata virgo maria que et ge
nitricis dignitatem obtinuisti
et virginalē pudicitiā nō ami
sisti. ps. Qui ɔfidunt. fo. xliiij.
ān. O gloriosa dei genitrix vir
go semper maria que dominū
omnium meruisti portare et re
gem angelorum sola virgo la=
ctare: nostri quesumus pie me
morare et pro nobis christū de=
pcare vt tuis fulti patrociniis
ad celestia regna mereamur p
uenire. ℣. In ɔuer. f. xliiij. cpm

E Go quasi vitis fructifica
ui suauitatē odoris et flo=
res mei fructꝰ honoris et hone
statis. Deo grās. ℟. Ad nutū
dñi nr̄m ditantis honorem. Si
cut spina rosam. Genuit iudea
mariā. ỽ. Vt viciū virtꝰ operi
ret grā culpā. Sicut. Glia. Ge
nuit. hyꝰ. O q̄ glorifica. quere
in paruo seruitio. ỽ. Post par
tū. ān. Sācta maria succurre
miseris iuua pusillanimes re=
foue flebiles: ora p populo in=
terueni p clero intercede p de
uoto femineo sexu. ps. Mgt. ℣o.
S Upplicationes (clix. oro.
seruorū tuorū deus mise=
rator exaudi: vt qui in natiuita
te dei genitricis et ỽgis ɔgre=
gamur: eiꝰ intercessionibꝰ ate
de instātibꝰ periculis eruamur.
Per eū. Mēo. adriani mar. ān.
Hic est vir. ỽ. Gloria et ho. or.
P Resta q̄s omnipotēs deꝰ
vt qui beati adriani mar
tyris tui natalicia colimꝰ: a cū
ctis malis imminētibus eius
intercessiōe liberemur. Per do.
Ad ɔplet. ān. Sācta dei geni
trix virgo semp maria: inter=
cede pro nobis ad dñm deū nos
trū. ps. Cū inuoca. fo. i. cū cete.
hyꝰ. Virgo dei. vt in assūptiōe
Cpm. Tu in nobis. ỽ. Custodi
nos dñe. ā. O maria que stella
latie maris vocitaris oigenis
hoiū liguis succurre pudica so
lamēqz tuū mereamur habere
perenne. ps. Nunc dimit. fo. i.
Preces ɔsuete ante Dñs vo.

℣. Natiuitas est hodie sctē marie ṽgis. ℞. Cui⁹ vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Orō.

Famulis tuis q̄s dn̄e celestis gr̄e mun⁹ impartire: vt qb⁹ btē virgis part⁹ extitit salutis exordiū natiuitatꝫ eius votiua solēnitas pacis tribuat incrementū. Per dn̄m. Ad matu. inuita. Venerantes sacrā beate genitricis dei marie natiuitatē. Eternum adoremus dn̄m. ps. Venite. hy⁹. O gl'osa. In .i. noc. an̄. Excelsi p̄ris geniti genitrix generosa hoc genituꝫ speciale dedit tibi filius alm⁹: vā tuū cunctis solamen ferto misellis. ps. Dn̄e dn̄s noster. fa. ij. an̄. Tu prece pfusa dn̄m natūq3 pndica: posce maria tuis p seruis criminе lapsis: q̄ sup astra nitēs vt splēdida luna choruscas. ps. Celi enarrant. fo. v. an̄. Cui sol/luna/solū/pelag⁹ pariter famulanṫ: ventre sacro maria porta sti: lacte nutristi: sp3 pro nobis petimus deposce piaculis. ps. Dn̄i est ter. fo. vij. ℣. Diffusa. Benedictiones de beata maria vt supra in assumptione. L. i.

Approbate consuetudinis est apō xpianos sanctorū patrū dies natalicios obseruare diligenter: ꝛ tūc pcipue virtutes eoꝝ assignatis litteris i ecclesia recitare ad dei laudē ex cuius munere sunt ꝛ ad instrumenta minoruꝫ. Inter oēs aūt sanctos et sanctas memoriam beatissime virginis eo frequētius agiṫ atq3 festiui⁹ quo maiorē gr̄am apud deū credit inuenisse. Vn̄ post alia q̄dā ipsi⁹ antiquiora solēnia nō fuit ꝯtenta deuotio fideliū: quin natiuitatis solenne supadderet hodiernū. ℞. Hodie nata est beata ṽgo maria ex p genie dauid p quā salus mundi credentibus apparuit. Cui⁹ vita gloriosa lucē dedit seculo. ℣. Beatissime ṽgis marie natiuitatem deuotissime celebrem⁹. Cui⁹. L. ij.

Hac itaq3 die peculiariter in ecclīa recitand⁹ eē videreṫ ille liber q̄ de ortu eius atq3 vita script⁹ inueniebatur si non indicassent eū patres inter apocripha numerandū. At qm̄ magnus ac sapientib⁹ viris ita visū ē: nos alia quedā sꝫ nō aliena legētes ecclesiasticū morē debitis officijs exeq̄mur. Beata ergo dn̄i mṫ ꝛ perpetua ṽgo maria priusq̄3 nasceretur oraculis enūciata est ꝛ designata miraculis. Nata vero pgenie diuinitus ordinata priuilegio ṽtutū insignis enituit salnatorē edidit: a q̄ in celo glorificata nūq̄3 terrigenis patrocinari desistit. ℞. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebrem⁹. Vt ipsa pro nob's intercedat ad dn̄m iesuꝫ xp̄m. ℣. Hodie nata ē ṽgo maria ex pgenie dauid. Vt. L. iij.

Propositionē sequaṫ ordine suo narratio: iamq3 re

feraim⁹ vnũ de pretaxatis ora=
culis ac deinde paucis expedia
mus. Dixit eternus ad veterẽ:
deus ad serpentẽ. Inimicitias
ponã inter te ⁊ mulierẽ/ ⁊ semẽ
tuũ et semen illius: ipsa conte
ret caput tuũ. Quid est fratres
in hoc loco caput serpentis cõ
terere: nisi suggestionẽ diaboli
id est ↄcupiscentiã carnis resi=
stẽdo supare? Si ergo querat
quenã mulier huiusmodi victo
riam operata sit: pfecto nõ re
periret in linea gñationis hu=
mane donec perueniat ad illaȝ
de q̃ nunc agimus sanctarum
sanctã. ℞ Ad nutũ. vt in ves.
In .ij. no. ã. Cetibus angelicis
sociata maria colenda pro no=
bis pp̃riũ natũ sancta p̃ce pul=
sa. ps Eructauit. fo. xiiij. ã Or=
tus nectare⁹ xp̃i genitrix fore
sciris fons etiã signat⁹ a quo
fluit vnda salutis: assiduis p̃=
cibus nos soluas crimie cũcto
ps Deus nr̃. f. xiiij. ã Fer pie=
tatis opẽ miseris mr̃ pietatis
⁊ nr̃i memor assidua p̃ce posce
tonantẽ. ps. Fundamenta. fol.
xvij. ℣ Specie. Lectio .iiij.

ETcũ interroget in quo ser
pentis caput vel ipsa cõ=
triuerit: nimiruȝ in eo q̃ virgi
nitatẽ simul et humilitateȝ sa
crificauerit deo. Virginitate
nãq̃ seruata pbat extixisse cõ
cupiscentiã carnis: humilitate
que facit pauperem spiritu cõ
cupiscentiã mẽtis. Sicq̃ prin
cipali suggestiõe diaboli victa
viciosũ caput ℣tutis pede cõ=
triuit. Non tñ hoc solo sed eo
q̃ maxime triumphauit q̃ de
sua mundissima carne corpo=
rata sapiẽtia vicit vsq̃ quaq̃
malitiã attigẽs a fine vsq̃ ad
finẽ fortiter ac disponẽs oĩa
suauiter. Hec est ergo mulier
ad quã diuinũ illud intendebat
oraculũ. Hãc quoq̃ nasciturã
innuebat: hanc singularit inti
mabat. ℞. Gloriose virgis ma
rie ortũ dignissimum recola=
mus. Cui⁹ dñs humilitatẽ re=
spiciẽs angelo nũciãte ↄcepit
redẽptorẽ mũdi. ℣. Beatissime
℣gis marie natiuitatẽ deuotis
sime celebrem⁹. Cuius. Lec. v.

EXpedito itaq̃ paucis ora
culo vnumquoq̃ de mira
culis absoluat. Accepte sunt
a sancto moyse singule ℣ge de
singulis tribubus israel noib⁹
earum scripte libẽte dño ⁊ po
site sunt in tabernaculo eius.
Inter quas vna que fuit aarõ
inuẽta ẽ sequẽti die germinas=
se/ floruisse/ frõduisse/ ⁊ pepe=
risse amigdala. Sciẽs ergo do
min⁹ hoc op⁹ suũ magni eẽ my
sterij iussit seruari virgam ad
monumentuȝ. Mouebant eñ
filij israel p̃sentia virge q̃rere
sollicite: q̃d significaret tã mi
rabile factũ. Qđ lõge post ape
ruit diuinus isaias. Egredietur
inq̃t ℣ga de radice iesse ⁊ flos
de radice ei⁹ ascendet ⁊ requie
scet super eũ spiritus domini.
℞. Corde ⁊ animo christo cana

mus gloriã. In his sacris solē-
nijs precelse genitricis dei ma
rie. ℣. Laudē dicite deo nostro
oēs sancti eius. In his. L. vi.
AD hec verba tā͞q audito-
res eius dicerēt. o p̄t̄ isaia
obscure loqueris: dic nobis q̄s
ipam rē manifeste. Adiecit cla
ritatē ⁊ ait. Ecce virgo ꝯcipiet
⁊ pariet filiū ⁊ vocabit̄ nomen
ei⁹ emanuel. filiū quoq̄ ꝟgis
id est emanuelē preclare descri
bēs. Puer inq̄t nat⁹ est nobis:
⁊ vocabitur nomē eius admira
bilis consiliarius de⁹ fortis: p̄t̄
futuri sc̄li p̄nceps pacis. Mul-
tiplicabitur eius imperiū: ⁊ re
gni eius non erit finis. Qđ er-
go designauit miraculo: hoc a
secretis eius ꝓdidit vaticinio.
Et qđ vates cecinit: ꝯsequēter
rei exit⁹ approbauit. Nā sicut
illa ꝟga sine radice sine quoli-
bet nature vel artis āminiculo
fructificauit: ita ꝟgo maria si
ne ꝯiugali opere filiū procrea-
uit filiū sane flore designatum
fructu flore ꝓpt̄ speciē: fructu
propter vtilitatem. ℞. Stirps
iesse virgā ꝓduxit virgaq̄ flo-
rem. Et super hunc florem Re
quiescit sp̄us alm⁹. ℣. Virgo
dei genitrix virga est: flos fili⁹
eius. Et super. Gloria. Requie
scit. In. iij. noc. ā. Virgo dei ge
nitrix nobis regina polor̄: au-
xiliare sacris precibus de sede
supna. ps Cātate. j. fo. xxix. ā.
Que celi regē genuisti te flagi
tamus sis nr̄i memor āñ tuā
plem bn̄dictā. ps. Dominus re
gnauit exul. fo. xxix. ān. O ma-
ria que stella latine maris vo-
citaris omnigenis hominū lin
guis succurre pudica solamē q̄
tuū mereamur habere perēne.
ps Cantate. ij. fo. xxx. ℣. Adiu
uabit. Initium sancti euange-
lij. Scđm mattheum. Lec. vij.
LIber ḡnationis iesu xp̄i
filij dauid filij abraham.
Et reliqua. Omel. ve. be. p̄bri.
Narrāt quedā hystorie q̄ mat
theus apostolus et euangelista
qui et leui cognomen sumpsit
de tribu leui publicano elect⁹
a xp̄o et a peccante translatus
primū euangelizauerit iudeis
Verū cū parar et transire ad
gētes patria pri⁹ lingua id est
hebreis litteris euangeliū cō-
posuerit propter eos qui circū
cisionē crediderunt: dereliquе
ritq̄ eis illud ad memoriam a
quibus proficiscebatur vt gētī-
b⁹ p̄dicaret. ℞. Natiuitas glo
riose ꝟginis marie ex semine
abrahe orta de tribu iuda clara
ex stirpe dauid. Cuius vita in-
clita cūctas illustrat ecclesias.
℣. Regali ex ꝓgenie maria ex
orta refulget. Cuius. Lec. viij.
IN quibus animaduertē-
dū est q̄ vbicūq̄ iste euā-
gelista siue ex persona sua siue
ex dn̄i saluatoris veteris scri-
pture testimonijs abutit̄: nō se
quit̄ septuagita trāslator̄ au
ctoritatē sed hebraicā. Et q̄b⁹
illa duo sunt. ex egypto vocaui

filiū meū: et qm̄ nazare⁹ voca
bitur. Nam matthe⁹ suscepisse
intelligit̄ incarnatiōem dn̄i se
cūdū stirpem regiā: et pleraq̄z
scd̄z hoim p̄n̄tem vitā facta ⁊ di
cta ei⁹ exequi. Unde ⁊ in prin
cipio euāgelij taliter exorſ⁹ eſt.
Liber gn̄ationis iesu xp̄i filij
dauid filij abraam. Quo exor
dio suo satis ostēdit gn̄atiōem
suā scd̄m carnē suscepisse nar
rādam. ℞. Solem iusticie regē
paritura supremū. Stella ma
ria maris hodie p̄cessit ad ortū
℣. Cernere diuinū lumen gau
dete fideles. Stella. Lect. iiij.

Secūdum hāc em̄ xp̄s fili⁹
hois eſt: qd̄ etiā seipse se
pissime appellat cōmendās no
bis q̄ misericorditer dignat⁹ eſ
set homo fieri p̄ nobis. Nam
illa superna ⁊ eterna generatio
scd̄m quā fili⁹ dei vnigenit⁹ eſt
ante oēm creaturā: qua oīa per
ipm̄ facta sunt ita ineffabilis
eſt vt de illa dictum a prophe
ta isaya intelligatur. Genera
tionem eius quis enarrabit?
Quāq̄ꝫ et de corporali ei⁹ nati
uitate qua verbū caro factū eſt
et virgo spū sancto grauida fi
liū peperit et v̄go p̄māsit: hec
p̄phetica sentētia pōt nō incō
ueniēter accipi: ne sacre edifica
tiōis discors cōpago nō hereat
℞. Felix nāq̄ꝫ es sacra virgo
maria et omni laude dignissi
ma. Quia ex te ortus eſt sol iu
sticie. Xp̄s deus noster. ℣. Ora
p̄ populo interueni p̄ clero

intercede p̄ deuoto femineo se
xu: sentiant oēs tuum leuamē
quicūq̄ꝫ celebrant tuā ꝫ natiui
tatem. Quia. Gloria. Xp̄s. Pz.
Te deum. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo.
Natiuitas eſt hodie sancte ma
rie v̄gis. ℞. Cui⁹ vita inclita
cunctas illustrat eccl'ias
Natiuitas glo (In lau. ℞.
riose virginis marie ex semīe
abrahe orta de tribu iuda: clara
ex stirpe dauid. a̅. Natiuitas ē
hodie sancte marie v̄gis cui⁹
vita īclita cūctas illustra eccle
sias. an̄. Regali ex p̄genie ma
ria exorta refulget cui⁹ p̄cibus
nos adiuuari mēte ⁊ spū deuo
tissime poscim⁹. a̅. Corde ⁊ aio
xp̄o canam⁹ gl'iā in hac sacra
solēnitate p̄celse genitricis dei
marie. an̄. Cum iocūditate na
tiuitatē btē marie celebremus
vt ipsa p̄ nobis intercedat ad
dn̄m deum nr̄m. Cpm.
Gloriose v̄gis marie ortū
dignissimū recolam⁹ cui⁹ dn̄s
humilitatē respiciēs angelo nū
ciante ꝯcepisti redēptorē mūdi
Deo g̃. hy⁹. Uirgo dei genitrix
℣. Post partū. a̅. Natiuitateꝫ
hodiernā p̄petue v̄gis genitri
cis dei marie solēniter celebre
m⁹ q̄ celsitudo throni p̄cessit
alla. ℣. Bn̄dict⁹. fo. xlix. Oro.
Supplicationē. Memo. aduia
ni. an̄. Uolo pater. ℣⁹. Iustus
vt pal. Oro vt supra. Ad primā
an̄. Natiuitas. Preces cōsue.
ante Dn̄s vo. ℣. Natiuitas ē.
Oro. Famulis. btē. in cōple. et

sic p octa. Cetera vt solet fieri.
Ad alias ho. añe de lau. Caþa
Rña ꝛ ℣. vt ĩ assũp. Oratio vtš.
Ad pcel. ℟. Solem. In reditu
ãn. Alma. ℣ꝰ. Post partum.
Oꝛo. Famulorꝝ. Ad vš ãn Cũ
iocũditate. ps. Letatꝰ. fo. xliij.
cũ cet. Cpim hyꝰ ꝛ ℣ꝰ vt in pri
mis ves. ãn Natiuitas tua vir
go dei genitrix gaudium annũ
ciauit in vniuerso mũdo: ex te
eñ ortus est sol iusticie xp̃s deꝰ
noster: qui soluẽs maledictio-
nem dedit benedictionem: et cõ
fundẽs mortem donauit nobis
vitã sempiternam. ps. Magt.
fo. xlix. Oratio vtš. Mẽo. gorgo
nũ mar. ãn Hic est vir. ℣. Glo
ria ꝛ honore corõ. Oratio.

Sanctus domĩe gorgoniꝰ
sua nos intercessione leti
ficet: et pia faciat solennitate
gaudere. Per dñm. Cõpleto.
vtš. in vigi. ¶ In crastino nat
sic dñica ꝛ per octa. ad matut.
Inuita. Venerãtes. hyꝰ. O q̃
gloriosa. Sup. iu. pos ãn. Ex-
celsũ patris. Et sequenti die se
quẽs ant. et sic deinceps p oẽs
octa. ps. Dñe dñs noster. fo. ij.
cũ cetis. ℣ꝰ ad diẽ perti. Per
octa. legẽda est pars illa que re
mãsit de expositione euãg. Li-
ber generatiõis. vbi incipitur.
Igit mattheꝰ rc. Rña et ℣ꝰ ad
diẽ pti. ps Te deũ. fol. plix. ℣ꝰ
facer. Sposa facta es ꝛ suauis.
℟. In delitijs tuis sancta dei
ge. q dr p totas oct. In lau. ã.
sola. Natiuitas glo. Et sequẽ-
ti die seq. ãn. et sic deinceps dñe
alie p ordi. Cpim hyꝰ ꝛ ℣ꝰ sicut
in die. Ad bñdꝰ ãn Virgo pru.
q̃re in assũp. oꝛo vtš. Mẽo. gor
gonij. ãn. Volo pater. ℣. Iustꝰ
vt palma. Oꝛo vtš. Nec fiunt
mẽo. cões. Hore sicut ĩ die. Ad
vesperas ãn. Cum iocũditate.
Cpim hyꝰ et ℣ꝰ vt ĩ die. et etiã
p alios dies oct. Ad magt ãn.
Beata pgenies. quere in pri-
mis ves. de assũpt. Oratio vtš.
Cõpleto. vt in vig. per oẽs oct.
¶ Sabbato infra octa. ad vespe
ras ãn. Cum iocũditate. Capim
hyꝰ et ℣ꝰ vtš. Ad magt ãn.
Sãcta maria. Cetera vt supra
¶ Dñica infra octa. sicut ĩ die.
Excepta legẽ. q̃re infra. Alijs
diebꝰ ad Benedictꝰ et ad Ma-
gnificat dñr alie añe sequẽtes
per ordinem: scilicet ant. Vi-
di speciosã ꝛc. ãn. Tota pulchra.
ãn. Anima. ãn. Paradisi por-
ta. ãn. Ex qua. ãn. Beata dei
geni. ãn. Fer pietatis. quas in
uenies ĩ assũp. excepta q ant.
Fer pietatis. inuenit in secũd
noct. istiꝰ festi. Mẽo sctõꝝ mar
ty. prothi ꝛ iacincti. ãn. Istorꝝ.
℣. Letamini in dñ. Oratio.

Beatorꝝ martyrum tuorꝝ
prothi et iacincti nos dñe
foueat preciosa confessio et pia
iugiter intercessio tueat. Per
dominum. In matutinis. ãn.
Sãguis sanctorꝝ. ℣ꝰ. Iustorũ
Oratio vtš. Mẽo. cirici ꝛ iuuen
tij episcoporum. ãn. Sint lũbi.
℣. Letamini. Oꝛo. Deus qui.

nos confessio. In matu. añ. Sa
cerdotes. ℟. Iustorū. Oro vts.
Mēo. mauritionis epi. Añ. Simi
labo. ℟. Iustū deduxit domi.
Oro. Da q̄s. In matutinis. añ.
Serue bone. ℣sus. Posui ad=
iutori. Oratio vt supra. ¶ Le=
genda per oct. et dominica in
fra octa. Lectio prima.

Incipit mattheꝰ corrupto ge
neris humani initio p preuari
cationem in primo noui testa=
mēti libro respondens primo
libro veteris legis vbi scriptū
est. Hic ē liber generatiōis ce
li et terre. Et rursū. Hic est li
ber generationis ade. Ade vide
licet veteris per quē totus cor=
ruptus est mundus opponens
nouū in quo restaurata sūt oīa
Et q̄ in celo & in terra ↄsistūt
tradit manifeste intelligi q ipiꝰ
scripserit scd̄m carnem gn̄atio
nē q̄ electos suos in filiorū dei
assumeret adoptionē. Quare
aūt dixerit librū gn̄ationis: cū
partem libri particulā teneat
generatio: hoc intelligit q cō=
suetudinē gentis sue secutꝰ sit
Consuetudo eñ hebreorū est vt
voluminibus ex eorū pricipijs
ponāt noīa: vt est genesis/ exo=
dꝰ & ceteri libri legales. Quod
aūt dixit iesu xp̄i regalē & sacer
dotalē in eo exprimit dignitatē
Nā iesus qui noīs eius presa=
giū ptulit primꝰ post moysen
in populo israel ducatū tenuit
& filios israel in terrā pmissio
nis induxit. Aaron mystico cō

secratus vnguento primꝰ in le
ge sacerdos fuit. Saluator igit
nr̄ quē vnxit deꝰ oleo sctō leti
cie pre omnibus participibus
suis rex est de quo propheta di
xit. Multiplicabitur eius impe
riū: & pacis non erit finis. Et
angelus ad mariam potentiā
regni eiꝰ demōstrās. Dabit in=
q̄t illi dn̄s deꝰ sedē dauid pr̄is
eiꝰ & regnabit in domo iacob i
eternū & regni eiꝰ nō erit finis
Et sacerdos idē est de quo psal
mista dixit. Iurauit dn̄s & nō
penitebit eū tu es sacerdos ine
ternū scd̄m ordinem melchise
dech. Filij dauid filij abraham.
Ordo pposterꝰ: sz necessario cō
mutatꝰ. Si eñ primū posuis=
set abraham & postea dauid rur
sus ei repetendus fuerat abra
hā: vt gn̄ationis series texere
tur. Ideo aūt ceteris ptermis=
sis horū filiū nūcupauit: q2 ad
hos tm̄ facta ē de xp̄o repromis
sio. Abrahā in semīe inq̄t tuo
bn̄dicentur oēs gentes terre.
Ad dauid vero ait. De fructu
vētris tui ponā sup sedē tuā.
¶ Item per octa. vel die dn̄ica.

Abraham aūt genuit isaac
isaac autē genuit iacob.
Et rel. Exequitur ergo humanā
generationem xp̄i mattheꝰ ab
ipso promissionis christi exor=
dio hoc est ab abraham gn̄ato
res ↄmemorans quos pduxit ad
ioseph virū btē marie de qua
natus est iesus. Mystice q2 de=
mōstrat quomodo de gētilitate

caligine quasi de egyptiaca ser
uitute per quadragita duos vi=
ros ac si eiusdem numeri man
siones ad virginem mariã ple
nam sancti spũs gurgite fluen
tem ac si intelligibilẽ iordanẽ
duce dño iesu xpo velut iosue fi
lio nun vẽtum sit. Ipsũqz xpm
de maria natũ esse testat̃: q̄ ve
lut hamus in rhetis capite sic
in fine genealogie posit⁹: et in
mari hui⁹ mũdi a patre missus
tortuosum draconem adunca=
tum occisus occidit: atqz hũani
gñis mortem mortu⁹ viuifica=
uit. Et ideo velut fune duplica
to iterato videlicet vniuscuiusqz
noie i rhetis similitudinem ge
nealogia ordo contexitur: donec
ab hui⁹ pricipio / hoc est ab abra
ham: ad hamum / hoc est xpm
veniat̃. de quo dr̃ ad sanctũ iob.
Nũquid aduncabis leuiathan
hamo tuo: et armilla pforabis
maxillas eius? In hamo ergo
incarnatiõis xpi iste capt⁹ est:
et dum in illo apetit escam cor
poris transfixus est aculeo diui
nitatis. Iudas aũt genuit pha
res et zaram de thamar. Notã=
dum est q̄ in genealogia salua
toris nullã sctãr̃ assumit mu=
lierum / sed eas quas scriptura
reprehẽdit: vt q̄ propter pctõ=
res venerat de peccatricib⁹ na
scẽs oim peccata deleret. Vnde
et in sequẽtib⁹ raab meretrix:
et ruth moabitis ponit̃: et ber=
sabee vxor vrie. Ad intellectum
vero interiorẽ in oib⁹ istis quat

tuor vẽtura ad dñm ecclesia de
gentilitatis errore figuratur.
Que prius aliena ignominijs
plena et sterilis habebat̃: sed ad
xpm vt legitima cõiũcta est ma
trona. Et plures adoptiuos pa
rit deo filios q̄z synagoga que
prius vt pprium videbat̃ dñm
habere virũ. Thamar interpre
tatur amaritudo vel cõmutãs
siue palma. Et merito hec oia
cõueniũt sancte ecclie que ama
ra prius fuit in idolatria et tur
pi cõuersatione: sed modo dul=
cis per fletũ cõpũctionis et stu=
dium primi laboris. Hec cõmu
tãs recte dr̃ q̃ ex peccatrice cõ
mutata est in iustã: et ex odiosa
in amatam que palme rite assi
milatur pp̃ter certamen labo=
rum et victorie premiũ. De illa
bene quippe per psalmistã dr̃.
Iustus vt palma florebit: sicut
cedrus libani multiplicabitur.

Item legenda vt supra.

Raab quoqz latitudo vel fa
mes seu impet⁹ interpre
tatur. Et quid i hoc nisi sancte
ecclesie nobilitas predicatur?
Cui etiã per isaiam dr̃. Dilata
locum tentoriũ tui et pelles ta=
bernaculor̃ tuor̃ extẽde ne pe=
reas: lõgos fac funiculos tuos
et clauos tuos consolida: ad
dexteram eñi et ad leuam pene=
trabis: et semen tuum gẽtes he
reditabũt. Habet ergo famen
ista: nõ famen panis neqz sitim
aque / sed audiẽdi verbum dei
et faciẽdi volũtatẽ ei⁹. De hac

quippe impetus ingreditur: quia velocitas predicationis flante spiritu sancto in totam mundi latitudinem dirigitur. Unde bene per ezechielem dicitur. Ubi erat spiritus impetus: illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Denique ruth/ que vel videns vel festinans sine diffiniens interpretatur merito ecclesiam significat qua in puritate cordis deum contemplatur. Et secundum psalmistam: festinat manus eius dare deo. Hec diffinit id est firmiter in fide et dilectione dei persistere decreuit. Unde et paulus ait. Certus sum enim quia neque mors neque vita: neque angelus: neque principatus: neque instantia: neque futura: neque fortitudo: neque altitudo: neque profundum: neque creatura alia poterit nos separare a charitate dei que est in christo iesu. Bersabee vero que interpretatur puteus satietatis vel puteus septimus / abundantiam gratie spiritus sancti in ecclesia fieri designat. Dono itaque spirituali hoc est septenario facta est ecclesia puteus satietatis: quia est in ea fons aque salientis in vitam eternam. Naason autem genuit salmon. Iste est naason princeps tribu iuda sicut in numeris legitur. Iesse autem genuit dauid regem. Regem dauid dicit/ non quod ipse solus in ista genealogia regno fuerit potitus cum ab ipso omnes usque ad transmigrationem babylonis qui scribuntur regnauerint.

Sed quia dauid primus de tribu iuda rex fuit: per quem ordo decurrit genealogie. Dauid autem rex genuit salomonem ex ea que fuit urie. Queritur cum tres reliquie extranee mulieres nominibus propriis sint posite: cur sola non nominetur bersabee: sed hoc solum dicitur quod uxor fuit urie. Igitur hoc ideo putatur factum quia tres alie supramemorate licet criminose fuerint/ in partubus tamen filiorum per quos currit genealogia non solum nos culpari sed etiam laudari meruerunt. Hec pro adulterio simul et homicidio perpetrato filium genuit ut merito in genealogia saluatoris videatur non nominata.

¶ In festo exaltationis sancte crucis. Ad vesperas super psalmos antiphona.

O Crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitatis. Psalmi feriales. antiphona. Salua nos christe saluator per virtutem sancte crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. antiphona. Adoremus crucis signaculum per quod salutis sumpsimus sacramentum. antiphona. Crux benedicta nitet dominus qua carne pependit atque cruore suo vulnera nostra lauit. antiphona. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorum et dominum. Capitulum.

Michi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi per quem michi mundus crucifixus est et ego mundo. Deo gratias. Responsorium. Per tuam cru-

tem salua nos xpe redemptor qui mortem nostram moriẽdo destruxisti. Et vitam resurgendo reparasti. ℟. Miserere nostri iesu benigne: qui passus es clemẽter pro nobis. Et vitam. Gloria pa. Et vitã. Hymnus.

SIgnum crucis mirabile/ olim per orbem renitẽs: in qua pependit innocens/ xps redemptor oim. Hec arbor est sublimior/ cedris quas habet libanus: que poma nescit noxia/ sed ferre vite premia. Tu xpe rex piissime/ hui⁹ crucis signaculo: horis momẽtis oib⁹/ munire nos non abnuas. Ut tore tibi consono/ et corde deuotissimo: possim⁹ omni tẽpore/ laudes referre debitas. Gloria tibi dñe/ q̃ surrexisti a mortuis: cũ patre et sancto spũ/ in sempiterna secula. Amen. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. ℟. Cum dñs ad iudicãdum venerit. An. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis: nulla silua talem profert fronde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce põdus sustinens. Ps. Magnificat. fo. xlix. Oratio.

DEus q̃ nos hodierna die exaltationis sancte crucis annua solẽnitate letificas/ presta q̃s: vt cuius mysterium in terra cognouimus: ei⁹ quoqȝ redẽptionis premia in celo consequamur. Per dñm. Mẽo. cornelij et cypriani mar. An. Istorum. ℣. Letamini in do. Oratio.

INfirmitatem nostram q̃s dñe ppici⁹ respice: et mala oĩa que iuste meremur sanctorum martyrum tuorum pariterqȝ pontificum cornelij et cypriani intercessiõe auerte. Per xpm. Mẽo. octa. aña. Cũ iocũditate. ℣. Post partum. Oratio de supra. Ad completo. An. Miserere. hy⁹ Te lucis. Procul recedant. Gloria tibi domine q̃ surrexisti a mortuis. Ad nunc dimittis antẽ. de feria. Oro. Veritas. Inuitato. Adoremus dominum Quia ipse redemit nos. Ps. Venite. hy⁹. Signum crucis. In. j. noct. An. Adoramus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mũdum. Ps. In domino cõfido. fo. iij. An. Adoremus crucis signaculum: per quod salutis sumpsimus sacramẽtum. Ps. Dñe quis habi. fol. iiij. An. Salua nos christe saluator per virtutem sancte crucis: qui saluasti petrum in mari miserere nobis. Ps. Dñi est ter. fol. vij. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. ℟. Cum dominus ad iudicandum venerit. Lectio. j.

EXaltatio sãcte crucis ideo ab ecclesia solenniter celebratur quia in ea fides nostra fuit plurima exaltata. Anno enim sexcẽtesimo decimoquinto permittẽte dño flagellari populum suum per seuitiam paganorum: cosdroe prophanus rex persarum sibi omnia regna

circūquaqꝫ subijciens ab eis se deū coli precepit. ℟. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talem pfert frōde flore germine. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinēs. ℣. Sup oīa ligna cedrorū tu sola excelsior. Dulce. Le. ij.

Deinde hierl'm intrās/ ecclesiasqꝫ xpi depredans et incendens: cum ad sepulchrum dn̄i vellet accedere/ territus nimium inde rediens tm̄ sancte crucis partem quā ibi dudum sancta helena reliquerat asportauit. Fecerat em̄ sibi turrem argēteam ꝗ in ea thronum aureum: vbi imagines solis ꝗ lune collocauerat. Et ꝑ occultas fistulas aque meatus adduxerat: vt quasi deꝰ pluuiā desup videretur infundere. Ibiqꝫ crucem dn̄i iuxta se collocās: filio suo regno tradito: ipse in throno aureo ac si deus esset/ presidebat. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare preciū huiꝰ seculi. ℣. Hoc signū crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicādum venerit. Que. Le. iij.

Illo itaqꝫ tēpore eraclius imperator fidelis catholicus ꝯtra filium cosdroe q̄ iam romanie ptes affectauerat sup danubium fluuium cū suo exercitu sedens nutu diuino vtriqꝫ principi placuit: vt ipsi soli super pōtem fluminis dimicaturi cōfligerēt. Et qui victor existeret sine dāno vtriusqꝫ exercitus imperium vsurparet. ℟. m. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erūt abscōdita cordis nostri. ℣. Cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue ꝗ ceperit iudicare seculum per ignem. Tūc mani. Gloria patri. Tunc. In secūndo nocturno. An. Nos autem gloriari oportet in cruce dn̄i nostri iesu christi. ps. Omnes gētes. fo. xiiij. An. Crucem tuam adoramus domine: et sanctam resurrectionem tuā laudamus et glorificamus: ecce enim propter crucem venit gaudium in vniuerso mundo. ps. Iubilate deo. fol. xix. An. Tuam crucem adoramus domine: tuam gloriosam recolimus passionem: miserere nostri qui passus es pro nobis. ps. Notus in iudea. fo. xxiij. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dominus regnauit a ligno. Lectio. iiij.

Quibus sic diu dimicantibus: tādem lachrymis christianorum pulsatus deus: per virtutem sancte crucis (cui se eraclius plena fide cōmēdauerat) victoriā ei de hoste tribuēs triūphauit. ℟. m. O crux benedicta Que sola fuisti digna portare regem celorū et dominum. ℣. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. Que sola. Lectio quīta.

Peracto itaqꝫ de hoste triū

pho : cūctus cosdroe exercitus
eraclio se spōte subdēs baptiza
ri se fecit. Deide regna cosdroe
perlustrātes : ipm nec dum bel=
li exitum sciētem in throno suo
sedētem repererūt. Et cū pro=
pter supbiam suam ad xpm se
cōuertere nollet : mox eraclius
extracto gladio caput illi⁹ am=
putauit. ℟. Tuā crucem adora
mus dñe : tuā gl'iosam recoli=
mus passionem. Miserere nr̄i
q̄ passus es p nobis. ℣. Adora
mus te xp̄e et benedicim⁹ tibi :
quia per crucem tuā redemisti
mundum. Miserere. Lect. vi.

Post hec vero iuniore filio
ipsi⁹ cosdroe annoꝝ decē
baptizato : ac regno persarum
eidem dimisso / argentū turris
illius exercitui suo distribuit.
Aurū vero ⁊ gēmas ad restau=
rationem eccl'iaꝝ reseruauit.
Suscipiēs igit' eracli⁹ sanctā
crucem dñi cum maximo triū=
pho cunctis exultātib⁹ hierl'm
properauit. ℟. Per tuam. que
re supra in vesperis. In. iii. no
ctur. añ. Saluator mūdi salua
nos : qui per crucem ⁊ sangui=
nem redemisti nos : auxiliare
nobis te deprecamur de⁹ noster.
Ps. Cātate. i. fo. xxix. ā. O crux
benedicta que sola fuisti digna
portare regem celoꝝ et dñm.
Ps. Dñs regnauit exultet ter.
fo. xxix. ant. O crux gloriosa :
o crux adoranda : o lignum pre=
ciosum et admirabile signum :
per quod et dyabol⁹ est victus
et mundus christi sanguine re
demptus. Ps. Cantate. ii. f. xxx.
℣. Tuā crucē adoramus dñe.
℟. m. Tuam gloriosam recoli=
mus passionem. Lectio septia.

Sed cū per portā qua dñs
passur⁹ intrauerat triū=
phali pompa ⁊ regio apparatu
ingredi voluit : repēte lapides
porte illius inuicem quasi vn⁹
paries se clauserunt. Angelus
etiā dñi stans super portā ⁊ te
nens sancte crucis signum ait
illis. Qñ rex celoꝝ ppt' hoies
passurus hunc aditū introiuit :
non apparatu superbie sed vt
pauper sup asinum sedens cul
toribus suis humilitatis exem
pla reliquit. Et his dictis in ce
lū rediit. ℟. Adoram⁹ te chri=
ste et benedicimus tibi. Quia
per crucem tuaꝫ redemisti mū
dum. ℣. Tuam crucem adora=
mus dñe : tuam gloriosam re=
colimus passionē. Qr. L. viii.

Tunc imperator depositis
regalibus ornamentis et
discalciatus crucem domini su
scipiens perfusus lachrimis cū
sic humiliat⁹ pperaret ad por
tam : statim porta se subrigēs
liberum intrantibus patefecit
ingressuꝫ. Et sic imperator cū
ctis deum laudantibus sanctā
domini cruceꝫ in loco suo resti
tuit. Et deus ibi sicut in inuen
tione eiusdē quēdam mortuum
suscitauit : quattuor etiam tūc
paralitici : decem leprosi : ⁊ ceci
quindecim : aliiq3 multi a diuer

stis languoribus detenti: ibi fue runt liberati. ℟. Nos aūt glo riari oportet i cruce dñi nostri iesu xpi: in quo est salus/ vita et resurrectio nr̄a. Per quē salua ti et liberati sumus. ℣. O crux gloriosa: o crux adoranda: o li gnum preciosum et admirabile signum. Per. Lectio .ix.

Tunc imperator orōne fa cta offerens multa dona ria: ecclīas dei reparari fecit re giis sumptibus reddēs priuile gia auctoritate prelata: restitu ens captiuos i propria dans o portuna presidia: cōstantinopo lim rediens fretus virtute diui na in fide catholica. Prestante dn̄o nr̄o iesu xp̄o cui est honor et glīa: cū pr̄e et sp̄ū sancto p in finita seculorū scl'a amen. ℟m. O crux viride lignū: qr sup te pependit redēptor rex isrl'. o q̄3 dulce lignum q̄3 dulces clauos q̄3 dulcia ferēs pōdera: o q̄3 pre ciosum lignū: q̄3 preciosa gem ma. Que christum meruit susti nere. ℣. Custodi dn̄e gregē tu um: quem redemisti per lignum sancte crucis. Que. Gloria. ps. Te deū. fo. xlix. ℣. sacer. Dicī te in nationibus. ℟. Qr dn̄s re gnauit a ligno. In laudib9 añ.

O Magnum pietatis opus mors mortua tunc est in ligno quando mortua vita fuit añ. Ecce crucem dn̄i fugite par tes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluya. añ. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. ℣. Sup oīa ligna cedrorū tu so la excelsior in qua vita mundi pependit: in qua xp̄s triūpha uit: et mors mortē superauit in eternū. añ. Crux bn̄dicta nitet dn̄s q̄ carne pepēdit atq3 cruo re suo vulnera nr̄a lauit. Chr.

Christus factus est p no bis obediēs vsq3 ad mortē mortē aūt crucis. Deo. g. hy9.

Crux fidelis inter oēs ar bor vna nobil' nulla silua talē pfert fronde flore germie dulce lignū dulces clauos dul ce pōd9 sustinēs. Sola digna tu fuisti ferre preciū seculi: at q3 portū preparare nauta mū do naufrago: quem sacer cruor perūxit fus9 agni corpe. Glo ria et honor deo vsq3quo altissi mo vna pr̄i filioq3 inclyto pa raclito cui laus ē et ptās p etna secula. Amē. ℣9. Adoram9 te xp̄e et bn̄dicim9 tibi. ℟. Qr per crucē tuā redemisti mundum. añ. O crux splendidior cunctis astris mundo celebris: hoībus multū amabilis: sanctior vni uersis q̄ sola fuisti digna porta re talētū mūdi: dulce lignū dul ces clauos dulcia ferens ponde ra: salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus congre gatā. ps. Benedictus. fo. xliv. Oro vt s. Mē. scto℞ mar. cor nelij et cypriani. ℣. Sanguis. ℟. Iustorū. Oro vt s in vel. Me mo. oct. btē ma. añ. Natiuitas glo. ℣9. Post partum. Oratio.

Supplicationū. In fine hym. ℣. Glĩa tibi dñe q̃ surrexisti a mor. Ad primã. añ. O magnuz. Nec dicet. ℣ᵘ añ Dñs vo. nec Oĩo Famul. sz dicet oĩo. Oῖs sempitne deᵘ dirige. Si domi. fue. i reditu pces. ℟. Per tuã crucẽ. Ad alias ho. ãe de lau. vt solet. Ad iiij. chz. Michi aũt ab sit. ℟. Hoc signũ crucis erit in celo. allꝉa al. ℣. Cũ dñs ad iudi cãdũ venerit allꝉa al. Glĩa. ℣. Tuã crucẽ adoramᵘ dñe. oĩo vts.

Ad tertiam. Capitulum.

Nos aũt gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu xpi i quo est salus/ vita/ ⁊ resurrectio nostra: p quẽ saluati ⁊ liberati sumus. Deo g. ℟. Tuã crucẽ adoramus dñe allꝉa al. ℣. Tuã gloriosã recolimᵘ passionẽ allꝉ. al. Gloria. ℣ᵘ Adoramus te. Ad te. añ. O crux benedicta: qz i te pependit saluator mundi: ⁊ in te triumphauit rex angeloruz alleluya. ps. Mirabilia. f. xliij.

Tuam crucẽ adora (Cpim. mus dñe tuã gloriosam recolimus passionez miserere nobi qui passus es pro nobis. ℟. Adoramus te xpe et bñdicimᵘ tibi allꝉ. al. ℣. Qz per crucẽ tuã redemisti mundũ allꝉ. al. Glĩa. ℣. Dicite in nationibᵘ. ℟. Qz dñs regnauit a ligno. oĩo vts. Et terminãt fes. ad. ic. In ves. añ. Hec est regina. Et cet. cuz cete. ãis et pis. ⁊ cet. oĩa. vt in vigi. nati. Memoria nichomedis. añ Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eum. Oratio.

Adesto dñe populo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita preclara suscipiens ad impetrandã misericordiam tuam semper eius patrociniis adiuuemur. Per dominũ nr̃z. Completorium vt supra. ¶ In octa. ad matu. inuita. hyᵘ ac pl ℣. ⁊ ℟ia sicut in die fes. lc. i.

Est eniz forma pre filiis hominum speciosus ⁊ vitalis refectio: non solum hominum sed etiam angelorum. Hic breuiter asserta ppositionis particula pma quod sequitur attingamus. Nata est em̃ beatissima virgo sicut legitur patre nazareno: matre bethlehemita: quas vrbes christi natiuitati vel conuersationi destinatas etiam prophete non tacuerũt. ℟. sicut in die. Lec. ii.

Descendit autem a radice illiᵘ fide preclari abrahe cui superna fuerat promissa benedictio omnium gentiũ in semine suo: ⁊ a stirpe dauid quã deus pater ob notaz sibi probitatem egregia laude sublimauit dicens. Inueni dauid viruz secundũ cor meum. Lectio. iij.

De regali namq3 tribu simul ⁊ sacerdotali duxit originẽ: quesũmũ regẽ atq3 pontificẽ erat paritura: nõ tñ hec idcirco dicimᵘ q dñs q̃ petõres saluare venit dedignatᵘ sit matrẽ suã petõres habẽ cognatos inter q̃s speciosa: velut inter

spinas lilium/ apparet. Lec. iiii.

Hec itaque electa et insignis inter filias: non fortuito quidem casu: aut solo placito parentum (vt plerique) sed diuina dispensatione nomen accepit: ita vt in ipsa sui vocabuli figura magnum quoddam immineret. Interpretatur enim stella maris. Quid ergo mysticum hec interpretatio generet per similitudinem ostendamus. Nautis quippe mare transeuntibus opus est notare stellam haud longe a summo celi cardine choruscantem: et ex respectu illius estimare atque dirigere cursum suum vt portum destinatum apprehendere possint. Lectio. v.

Simili modo fratres oportet vniuersos christicolas iter fluctus huius seculi nauigantes attendere maris stellam hanc id est mariam: que supremo cardini: id est deo proxima est: et respectu exempli eius cursum vite dirigere. Quod qui fecerit: non iactabitur vane glorie vento: nec frangetur scopulis aduersariorum: nec absorbebitur scilea voragine voluptatum: sed prospere veniet ad portum quietis eterne. Tali ergo tanteque persone quid tandem ad honoris cumulum potuit accedere maius eo quod dei filium virgo concepit virgo mater edidit? Lectio sexta.

Hac nempe dignitate venerabilis facta est ipsis quoque sanctorum ordinibus angelorum. Quod opere manifesto declarauit magnus et fortis angelus gabriel: qui eam antequam mater dei fieret quam futura nouerat tanta veneratione salutando preuenit: hac eadem dignitate facta est etiam imperiosa secundum charitatem erga superos: ac super inferos per districtionem. Lec. vii.

Unde plurima scripta sunt exemplorum argumenta de quibus ad presens duo sufficiat memorare. Illa igitur in exilium magni patris basilii misit sanctum angelum et mortuum suscitauit qui male viuentem pessundedit iulianum apostatam. Et hec hystoria notissima est. Lectio octaua.

Illa etiam te o peccator quondam theophile penitentem et se suppliciter inuocantem ab ipsis diaboli faucibus potenter eripuit. Ueniant igitur iusti ad eam cum basilio laudantes et benedicentes: effectumque celerem suis sanctis desiderijs postulantes sine dubio percepturi. Lectio. ix.

Ueniant etiam peccatores cum theophilo tundentes rea pectora cum interno fletu ipsi quoque si vere peniteant desideratam veniam adepturi. De quorum numero tibi astantibus nobis vt subuenire iam et auxiliari digneris implora mus. O pre electa et sancta O venerabilis et imperiosa. O clemens et propicia domina nostra quo possimus recuperare et habere perpetuam gloriam filii tui domini nostri qui cum patre et spiritu sancto viuit et re

V. iiii.

gnat vnus deꝰ ĩ eternũ amē. Post orонē matu. sequit̃ mēo. nichomedis mar. añ. Volo pr̃. ℣. Iustus vt pal. Oro vt̃s. Cete. sicut in die festi. Si domi. fue. ad ꝑces. ℟. Solē. Ad hor̃. sicut in die. Post orōnē vesperaꝝ fit mēo. eufemie virg. añ. Hec ꝟgo. ℣. Diffusa est g. orō.

Omnipotens sempiterne deus q̃ infirma mundi eligis vt fortia queq₃ cōfundas concede propiciꝰ: vt qui beate eufemie virginis et martyris tue solennia colimus/ eius apud te patrocinia sentiamꝰ. Per xp̄z. Mēo. lucie ꝛ geminiani marty. añ. Istorum. ℣. Letamini. Oro.

Presta dñe precibus nr̃is cũ exultatione prouentũ: vt quoꝝ diez passionis annua deuotione recolimus: etiam fidei constantiaz subsequamur. Per dominum. ¶ Nota tamē q̄ si festum sancte eufemie feria quarta ĩ ieiunijs quattuor tempoꝝ euene. de ipsa non fiet nisi memoria. Et sic in illo casu fiet p̄mo mēo. mar. lucie et geminiani. Lectio. v.

Priscus aũt procōsul in ciuitate calcedonia cuz vidisset tãta mirabilia per eufemiã fieri: dixit ad appellianum. Que sũt hec signa: aut quis est q̄ eã de tantis tormētis liberat? Appellianus dixit. Om̃s demones obtinet ꝛ magicis suis beneficiat oia. Proconsul dixit. Quare dij nostri non retribuũt ei? Appellianus dixit. Dij patientiaz suam ostendunt hominibus: vt dũ eoꝝ causa supplicij agunt̃: supplicia sua non sentiant: vt vel sic credant deos esse quoꝝ patientia ꝛ clemētia videntur incolumes permanere. L. vj.

Et cũ hoc dixisset appellianus pconsul iussit acutos lapides cũ gladijs in pauimento figi ĩ obscuro loco ꝛ modica terra cooperiri: vt veniēs ancilla xp̄i ex improuiso ad locũ cadens in gladijs moreret̃. Lectio. vij.

Illa igr̃ nesciēte factũ est hoc argumētũ. Et cũ factũ fuisset: venit beata eufemia: vt sup argumentũ iret Que rapta ē ab angelis: ꝛ trãsposita in aliũ locũ. Ministri vero incurrerunt in argumentuz ꝛ mortui sũt. Aperuitq₃ os suum btã eufemia ꝛ dixit. Bñdictus es tu deꝰ q̄ cognoscis corda q̄ sacramenta pietatis ꝯtines. Adiutor mens esto ꝛ libera animã meã orōnibus sanctorum tuoꝝ. Cete. de cõi vnius virgi. et mar. ¶ De sancto audomaro cōfessore ꝛ epo. ad ves. añ. Similabo. cũ ceteris. Et cetera sicut de vno confessore episcopo in duplo. Oratio.

Deus qui es sanctoꝝ tuoꝝ splendor mirabilis: quiq₃ hunc diē in beati audomari cōfessoris tui atq₃ pōtificis depositiōe ꝯsecrasti: da ecclesie tue de eiꝰ natalicio semper gaudere: vt apud misericordiam tuã

exēplis eius protegamur ⁊ me
ritis. Per do. Meo. lāberti epi
⁊ marty. añ. Hic est vir. ℣. Glo
ria ⁊ hono. oro. Infirmitatē.
De sancto audomaro tota de
cōi in duplo preter legēdā. l. j.

Almus igit̄ pōtifex audo=
marus ex nobilibꝰ etiā
inclytus scđ3 seculi dignitatē
et in fide catholica eruditꝰ: oꝛ=
tus fuit parentibus in ꝯstanti
nensi regione: nec longe a cō=
stantia ciuitate: ⁊ specialiter ī
eo loco qui aurelianus vocat̄
natus est. Genitoꝛ vero eius in
ter suos clarus frulphus voca
batur: domita aūt sua nūcupa=
ta fuit genitrix. Lectio scđa.

Hi vero religiosi parentes
predictū puerū secundū
christiane religionis a cunabu
lis ritum diuina gratia suffra
gāte in ecclesiasticis nutriebāt
disciplinis. Vnicū em̄ audoma
rum habebāt filiū. Frulphus
vero post predicte cōiugis sue
obitū puero etate ⁊ gratia cre
scente suaui iugo xp̄i ac leui di
uina stimulante grā confoꝛtā=
te ac suadente: audomaro filio
suo se subdere studuit. Lec. iij.

Ambo igitur genitoꝛ vide
licet frulphus cū btō au=
domaro filio suo ad xp̄i militiā
pertexere cenobiū quod famo=
so nomine vocatur luxouium:
quodq3 a scte memoꝛie hybernē
si viro beato colūbano abbate ī
burgundie regione in dei noīe
fuit fundatū. Sācto igit̄ eusta

sio abbati qui tunc in prefato
monasterio sancte atq3 beate
multitudini preerat monacho
rū audomarꝰ cū suo vnanimi=
ter genitoꝛe religiosa manife=
stant desideria: q̄ predictis dei
famulis dedit ꝯsiliū suadēs vi
delicet vtrisq3 aliqñ simul: ali
quando separatim: et sub regu
lari disciplina secū in dei perse
uerarēt seruitio. L. iiij.

Ambo igr̄ ardentes diuino
amoꝛe sp̄ualis p̄ris eustasij se
quentes consiliū: sacro regule
iugo deuota mente se subiece
rūt. Beatus igit̄ eustasiꝰ im=
mēso gaudio repletꝰ: eos sctōꝝ
monachoꝝ ꝯsoꝛtio ꝯiūxit. Sā
ctus vero audomarus spiritua
li grā plenus etate tener: fide
robustus: districto regule rigo=
ri subditus: inter agmē mona=
choꝛū regulari disciplina im=
butus: oībꝰ xp̄i militibus ī pre
dicto monasterio habitātibꝰ di
uina suadente grā amabilis
fuit. L. v.

Erat em̄ mēte
et coꝛpoꝛe castus: obedien
tia atq3 humilitate refertꝰ: in
diuina sciētia eruditus: chari=
tate et mansuetudine plenus:
districtus parcimonia: castiga
tus ieiunijs: prolixis noctiū
puigil excubijs. Post hec mul=
tis interuenientibꝰ annis a re
uerendissimo rege dagoberto ⁊
ab oī populo francoꝝ vocatus
sancto achario nonionēse epo
opitulante ad docendū atq3 gu
bernandum teruanensis vrbis

populus episcopalem cum magna mentis humilitate sumpsit honorem. In quo gradu verbum divinum in corda credentium seminans: animarum corporumque labores curans: captivos vinculatosque redimens: viduarum et inopum pre omnibus curam gerens: plebem sibi a domino creditam rite guberna

Lec. vi.

Predictus igitur (bat. ternanensis populus: licet ante adventum beati audomari cum sociis dyonisii martyris fusciano videlicet et victorico verbum audisset divinum: eodem tempore quo sanctus quintinus in ambianensi predicabat urbe multi tamen ex ipsis adhuc ternanensibus cultui adherebant idolorum. Postquam enim duo beati viri predicti fuscianus et victoricus de predicta ternanensium urbe perrexerunt et in ambianensium territorio martyrio coronati sunt. Tunc ternanenses ad culturam idolorum reversi sunt. Non solum enim qui nomen domini antea recipere noluerunt: sed etiam hi qui a predictis patribus fuerant baptizati pari errore ducti/ idola colebant.

L. vii.

Sanctus igitur pontifex audomarus ternanensem ingressus urbem salutifera divini verbi precepta stolidis paganorum cordibus tradidit: omnemque in ea habitantem populum ad fidem catholicam convertit divina sibi suffragante gratia. Postquam vero predictam plebem ad vere dei cultum prefatus pontifex convertit verbum divinum concurrentibus ad eum undique predicando turbis: multosque in dei nomine variis liberando languoribus magnarum sibi digna pro tantum largitio cessit divina: de quibus subsequens sermo pro facultate pauca properat.

Lec. viii.

Quadam vero die audomarus egregius christi confessor in bononia urbe perseverans post nocturnas vigilias diluculo more suo solito surgens ecclesiam intravit: ibique per prolixum diei spacium verbum dei circumstantibus turbis predicans: missasque christiano populo cantans: egrotis variis generibus morborum manus imponens: meridianis horis vite venerabilis senex lapsus se lecto recepit. Post hec pro multis intervenientibus annis carnales amittens oculos temporali privatus est lumine ut perpetua luce illuminatus in deum semper aspiceret.

Lec. ix.

Consequenti itaque tempore cum predictus venerabilis vite senex audomarus nimio febris ardore fuisset fatigatus: et diem obitus sui affuisse cognovisset eodem die de lectulo in quo iacebat surgens ecclesiam ingressus: propriis coram altari cum lachrimis dominum pro se et pro circunstantes oravit populo: corpus christi et sanguinem communicando. His vero omnibus eodem die rite peractis ad suum iterum reversus est lectum: atque in

eodem toto corpore more solito extensoq vultuq sereno: aia scti cfessoris angeloꝝ agminibus circũdata ab oipotentẽ egressa est dñm. Anno dñi sexcentesimo nonagesimo quinto. Cet. ois de cõi vnius cõfessoris epi vtꝫ. Mẽo. lamberti epi ꝫ mar. an. Volo. ℣. Iust⁹ vt pal. oro vtꝫ. De vigilia aũt sancti matthei fit missa nisi dñi. euene. Si aũt fit ieiunium quattuor tẽpo. fiet missa de ieiu. ꝫ i dctã missa fiet mẽo. de vigi. Si pdictũ festũ vel fest. sancti maurici fe. iiij. vꝫ. vel sabbato i ieiunijs quattuor tẽporũ eue. nichil fiet de ieiunio nisi missa vltima. Si aũt fer. iij. lec. in his ieiunijs eue. dimittet. ꝫ fiet totũ de iein. cũ memo. de dctõ fes.

¶ De sancto mattheo apostolo ꝫ euãge. ad ves. ã. Bti pacifici. cũ ceteris. ps ferie. Cpm.

Dilecti deo ꝫ hominib⁹ sãcti euãgeliste: qui ordinauerunt tẽpora christi bono odore vsq ad cõsummationẽ vite. Deogratias. ℟. Quattuor animalia ibant ꝫ reuertebãt in similitudinẽ fulguris chorꝫ scãtis ꝫ erat i medio splẽdor ignis Et de igne fulgur egrediẽs. ℣. Erat aũt quasi visio discurrẽs in medio quattuor animaliũ. Et. Gloria. Et. hy⁹. Annue. ℣. In omnem. ã. Ecce ego iohãnes vidi ostium apertũ in celo ꝫ ecce sedes posita erat in eo ꝫ in medio sedis ꝫ i circuitu ei⁹ qttuor aĩalia plena oculis ãt et retro: ꝫ dabant gloriã et honorem et bñdictionẽ sedẽti sup thronũ viuẽti in secula seculorum. ps. Mgt. fo. clix. Oro.

Da nobis quesum⁹ omnipotẽs de⁹: vt bti matthei apl'i tui ꝫ euangeliste quẽ preuenimus veneranda solẽnitas et deuotionem nobis augeat et salutẽ. Per dñ. Ad matu. inuita. Regẽ euangelistarũ dñm Venite adoremus. ps. Venite. Hymn⁹. Annue xpe. In primo noctur. ãn. Conuocatis iesus duodecim apl'is misit illos predicare regnum dei: egressi aũt euangelizabant et curabãt vbiq. ps. Celi enarrant. folio. v. ã. Mittẽs dñs ꝫ alios ad predicãdũ dicebat illis: messis quidẽ multa operarij pauci. ps. Bñdicam to. v. ãn. Ex omni corde laudauerunt nomen sanctũ dñi: vt ãplificarẽt nomẽ sctitatis. ps. Eructauit. folio. xiiij. ℣. In omnem terram. Lec. j.

Quoniam deo cura ẽ de hominibus vt plus aiarũ curã gerat q̃ corpoꝝ plerũq accidit: vt leticia corporalis cũ sit temporalis ꝫ in rubrico posita ꝫ magis q̃ si designando incipiat q̃ manendo etiã eterne anime retributionẽ infligat Ex ipa eñ vniuersa pctã nascũtur: ꝫ ideo dixi dñm deũ nr̃m plus animaꝝ curã gerere q̃ corpoꝝ. ℟. In visione dei vidi ꝫ ecce vẽt⁹ turbinis veniebat

ab aquilone nubesq̃ magna ⁊ ignis inuoluens splendorq̃ in circuitu eiꝰ. Et ex medio eorũ similitudo quattuor animaliũ ⁊ aspectus hominis erat in eis ℣. De medio autẽ eiꝰ quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et ex me. Lectio scda.

Deus ex aliq̃ casu natas tristicias tpales que corporibus sunt moleste permittit i terris imorari qm̃ ab ipsis eterna gaudia oriũt. Cura igr̃ vt inchoamus loqui deo nr̃o de hominibus magna est: ⁊ maioribꝰ morbis maiora gñа medicine procurat. ℟. Quattuor facies vni erant et q̃ttuor penne vni. pedes eorũ pedes recti: ⁊ plãta pedis eorũ vt vituli ⁊ scintille, Quasi aspectus eris cãdẽtis. ℣. Sub pẽnis eorũ manꝰ hois i q̃ttuor ptibꝰ. Qua. Lc. iij.

Erãt itaq̃ duo magi zaroes ⁊ arphaxat apud ethiopiam: in ciuitate magna q̃ dicit nadaber: in q̃ erat rex egippus. Hũc itaq̃ ludificabãt hi duo magi: ita vt dicerẽt se esse deos ⁊ credebat in eis ois populus: ⁊ etiam ipse rex memorate vrbis. Et ibat opinio eorũ p totam ethiopiam: ita vt ex longinquis regionibus ethiopie venirent ⁊ adorarent eos. ℟. Similitudo vultus animaliũ facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipsorũ quattuor: facies vero vituli atq̃ aquile a sinistris ipsorũ quattuor. Et facies ⁊ penne extente desuper erant. ℣. Due pẽne singulorũ iungebãt: ⁊ due tegebant corpora eorum. Et. Gloria. Et. In. ij. no. a. Sapientiã dñi euangelij eruperũt abyssi ⁊ annũciantes fecũdati rore celesti mundo intonant. ps. Oẽs gentes. fo. xiiij. a. Labia eorũ salutarẽ disseminauerunt scientiã opus sanctum dignũ bñdictione plenũ fecerunt mysterium sibi traditũ deuote impleuerunt. ps. Exaudi deꝰ de. fo. xviij. a. Elegit eos ex oi carne ⁊ dedit illis p̃cepta ⁊ legẽ vite ⁊ discipline. ps. Exaudi deꝰ orõnem meã cũ depre. f. xviij. ℣. Cõstitues. Lectio. iiij.

Faciebãt enĩ subito gressus hoiũ figi ⁊ tãdiu imobiles stare q̃diu ipsi voluissent. Similiter et visus hoim ⁊ auditꝰ a suo officio refrenabant. Imperabant serpentibꝰ vt percuterent qd̃ ⁊ magi facere solent et ipsi incantando curabãt. Et vt dici vulgo solet: malignis maior reuerẽtia exhibet̃ timoris: q̃ȝ benignis amoris. ℟. Facies ⁊ pennas per q̃ttuor ptes habebãt. Incedẽtes nõ reuertebant̃ sȝ vnusq̃sq̃ ibat an̄ faciẽ suaȝ. ℣. Pedes eorũ pedes recti plãta pedis vt plãta vituli. Ince. Lc. v.

Cum ĝ deꝰ hoiũ curã gerat: mattheũ ꝯtra hos aplm̃ misit. Qui igressꝰ ciuitatẽ cepit detegẽ p̃stigia eorũ. Oẽs enĩ quos illi figebãt: hic i noie iesu xp̃i soluebat. Quos illi ce

cabant hic illuminabat. Qui-
bus illi auditũ tulerãt: iste red
debat. Serpentes quoq3 quos
illi ad percutiendos hoies excita
bãt hic cõuertebat in sõnũ ꝛ per
custodes eoꝝ facto signo dñi ꝓ
curabat. ℞. Similitudo aspe-
ctꝰ animaliũ vt carbonũ ignis
ardentiũ et velut aspectus lã-
padaꝝ. Ubi erat spũs ĩpetus
illic gradiebant cũ ambularẽt
℣. Et vnumquodq3 eoꝝ ibat
añ faciem suam. Ubi. Lec. vj.
Hunc autem dei apostolu3
cu3 vidisset ethiops eunu
chus candacis noĩe qui fuerat
a philippo aplo baptizatus pro
cidit ad pedes eius adorans et
dicens. Cr respexit dñs ciuita
tẽ suã: vt liberaret eã de manu
duoꝝ magoꝝ horum q̄s putãt
stulti hoĩes esse deos. Et susce
pit eũ in domũ suã: ꝛ veniebãt
ad eũ omnes amici cãdacis eu
nuchi: ꝛ audientes verbu3 vite
credebant in xp̄o iesu dño nr̄o
ꝛ baptizabantur plurimi vidẽ
tes q̄ oĩa mala que magi facie
bant hominibus: hic dei apl's
euacuaret. ℞ in. Quattuor aĩa
lia. vt's. in vel. In. iij. noc. aña.
Datũ est opus eoꝝ in veritate
ideo in terra sua duplicia pos-
sidebũt ꝛ leticia sempiterna erit
eis in xp̄o. ps. Confitebimur.
fo. xxij. añ. Sapientiam eorum
narrabunt oẽs populi: ꝛ laudẽ
eoꝝ ꝑnũciat oĩs eccl'ia sancto
rũ. ps. Dñs regna. ex. f. xxix. añ.
Iesu xp̄i dñi gr̄a credentibus
populis doctores ꝛ euangeliste
sunt ĩ ministerio fidei missi. ps.
Dñs regnauit iras. fol. xxx. ℣.
Dedisti hereditatẽ. Lec. vij.
Rogatis igitur dyaconibꝰ
et quos infecerãt sanatis
filiꝰ regis egipti defunctꝰ est.
Quem cum magi suscitare nõ
possent per apl'm suscitatꝰ est.
Illi aũt cõfusi recesserũt. Ipse
autem rex cũ tota familia sua
baptizatꝰ est. Prefuit aũt illi
eccl'ie multis ãnis ibidem pres
byteros ꝛ dyaconos per ciuita
tes instituẽs. Rex aũt egippus
statim post defunctus est. ℞.
Cũ aspicerem aĩalia apparuit
rota vna iuxta ea quattuor ha
bẽs facies. Et vna similitudo ipsa
rum quattuor. ℣. Per q̄ttuor
partes ibãt ꝛ non reuertebant
cũ ambularẽt. Et. Lectio. viij.
Hirtacus vero rex egippo
succedẽs rogauit aposto-
lum vt ephigeniã xp̄o dedicatã
in matrimoniũ sibi faceret cõ-
sentire. Quod cũ apostolꝰ face
re recusaret / immo ĩ cõtrariũ
hortaret: iratꝰ rex die quadam
post missaꝝ solennia lancea eũ
trãsfigi fecit: et xp̄o martyrem
dedicauit. ℞. Statura erat ro
tarum ꝛ altitudo horribilis: to
tũq3 corpꝰ plenũ ocl'is. Et aspe
ctus earum ꝛ opera velut si sit
rota in medio rote. ℣. Aspectꝰ
earum et opus erat quasi visio
maris. Et aspectus. Lectio. ix.
Post hec vero cũ rex locum
in quo xp̄i virgo ephige-

nia cū reliquis virginibus die noctuqꝫ seruiebat fecisset igne circundari: flāme statim ad ei⁹ palacium cōuerse: illud penit⁹ consumpserūt. Ipse vero horri da lepra percussus cū curari non posset / ꝓprio mucrone se interfecit. ℟. Audiebam sonū alarꝫ sicut sonū aquarꝫ multarꝫ quasi sonū sublimis dei. Nam cum fieret vox super firmamētum qd imminebat capiti eorꝫ. Stabant ꝛ submittebāt alas suas. ℣. Cū ambularēt vt son⁹ multitudinis atqꝫ castrorꝫ erat: cū vero starēt dimittebātur pēne eorꝫ. Stabāt. Gloria pa. Stabāt. hẏ. Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Annūciauerūt. In lau. an.

Dilecti deo ꝛ hoīb⁹ sancti euangeliste qui ordinauerunt tēpora xp̄i bono odore vsqꝫ ad cōsummationem vite. an. Dederūt in celebrationem operis sancti dec⁹: ideo memoria eorꝫ est in benedictione in scl'm seculi. ant. Impleuit eos dn̄s spū sapiētie ꝛ intellect⁹: iocunditatem ꝛ exultatiōem thesaurizauit sup eos. An. Electi sūt in xp̄o ante mūdi cōstituti ōem vt essent sancti et immaculati in cōspectu dei in charitate. an. Placētes deo facti dilecti: qm̄ grā ꝛ mia est in scōs ei⁹ et respectus in electos illi⁹. Cpm.

Sapientiam eorꝫ narrant oēs populi: ꝛ laudem eorꝫ pnūciat oīs eccl'ia scōrꝫ. Deo grās. Hy⁹. Exultet celum. ℣. Nimis ho. Ad bn̄⁹ an. In medio ꝛ in circuitu sedis dei quattuor animalia senas alas habētia oculis vndiqꝫ plena non cessant die ac nocte dicere sanct⁹ sanctus sanctu s dn̄s deus oīps q̄ erat ꝛ qui est ꝛ qui ventur⁹ est. ps. Benedict⁹. fo. xlix. Oratio.

Beati matthei apostoli tui et euangeliste quesumus dn̄e precib⁹ adiuuemur: vt qd possibilitas nostra non obtinet eius nobis intercessione donetur. Per dn̄m. Ad horas ante de laud. Si dn̄ica fuerit ad prest. ℟. Audiebam. Ad. iij. Cpm.

Impleuit eos dn̄s spiritu sapiētie ꝛ intellect⁹ iocunditatem ꝛ exultatiōem thesaurizauit sup eos. Deo gratias. ℟. ꝛ ℣. sicut de aplis: et etiā ad alias horas. Ad. vj. Capm.

Dederūt in celebrationem operis sancti decus: ideo memoria eorꝫ est in benedictione in seculum seculi. Deo. g. Ad. ix. an. Placentes. Capm.

Et omni corde laudauerūt pariter nomen sanctū dn̄i vt amplificarēt nomen sanctitatis. D. g. Ad vs̄ a. Iurauit. ps. Dixit dn̄s. fo. xxxvj. ꝛ cetera ad cetos vt supra de apostolis. Cpm. Dilecti deo. hy⁹. Annue xpe. ℣. In oēꝫ. an. Sapiētiam antiquorꝫ exq̄sierūt sancti euāgeliste: et ꝓphetarꝫ dictis narrationem suam cōfirmauerūt. ps. Magt. fo. xlix. Oratio vts. Mēs. sancti mauricij sociorūqꝫ

eius. An. Triumphātes sancti martyres xpi qui sub maximiano mortem decreuerunt suscipere et cum sancto mauricio regna celestia assumpserunt. ℣. Letamini in domino. Oratio.

Annue q̄s oīps deus vt nos sctōr martyr tuor mauricij / exuperij / cādidi / victoris innocentij / vitalis ac sociorum eorūdem letificet festiua solennitas: vt quor suffragijs innitimur natalitijs gl'iemur. Per dn̄m. Inuita. Uenite adoremus dn̄m Qui i sctis gloriosus est. Ps. Uenite. Hy. aīe pi et ℣. sicut plurimor mar. Lectio. j.

Mauricius in sacratissima legione thebeor dux extitit. Est aūt thebea regio in partibus orietalibus: cuius nobilissima ciuitas super nilum fluuium qui de paradiso terrestri exit sita: cētum portas habuit. De qua dicitur. Ecce vetus thebea iacet cētum obruta portis. Huius em̄ regionis habitatores fortissimi sunt et armis in bello strenui. Quibus iacobus frater dn̄i nostri iesu xpi legē perfecte docuit. ℟. Sāctus mauricius legionem sanctā admonuit: vt ad celestia regna pperarent. Beatus exuperius miles candidus et victor et beatus innocētius iunctis meritis se sociauerūt. ℣. Preciosa sunt thebeorum corpora vulnerata sancti mauricij sociorūq̄ eius. Beatus exuperius. Lectio secūda.

Diocletianus igit et maximianus imperatores volentes xp̄i fidē penitus extirpare ad singulas puincias miserūt vt oīs armis bellicis apti ad cohercendū rebellātes impio romam venirēt. Cūq̄ augustorū littere ad thebeos essent delate: ipsi secundū dei pceptū q̄ dei erant / deo: et que cesaris cesari reddiderūt. ℟. Uiri sancti. quere in cōi pluri. mar. et etiā alia infra signata. Lectio. iij.

Congregātes igit electam militū legionem videlicet sex milia sexcētos sexagita sex viros eos romā nō vt xp̄ianos psequerent: sed vt in bellis iustis ipatores iuuarent dixerūt Huius aūt sacratissime legionis dux inclitus mauricius signiferi etiā exuperius candidus innocentius constantius et vitalis a sancto marcellino papa exortati sūt: vt aū gladijs succūberēt q̄ xpi fidē in aliquo violarent. ℟. O q̄ gloriosum est regnum in quo cū xp̄o regnāt sācti martyres. Amicti stolis albis agnū sequuntur quocūq̄ ierit. ℣. Beata regio supernar virtutū in qua sancti martyres in perpetuū felices letantur. Amicti stolis albis. Gloria patri. Amicti stolis. Lectio quarta.

Maximianus igitur cōtra gallias vergens cū maximo exercitu suo legionem illā thebeorū assumpsit. Et cū vniuersus exercitus mōtibus alpium

transactis octodorum puenisset: iussit imperator oēs secum existentes diis suis immolare: et post hec cōtra gallias rebelles imperio, et maxime cōtra christianos vnanimiter cōiurare. ℟. Sancta legio agaunēsium martyrum dum resisterēt aduersariis Sācto duce mauricio interueniēte immortalitatis cōpēdium acquisierūt. ℣. Sācto rum corporum sacer sanguis vndas pfudit preciosorum martyrum societas ↄsecrauit. Sācto L. v.

Tunc sancti milites ↄsci:to potuerūt octo miliaribus ab exercitu sedētes in loco ameno cui agaunus nomen est iuxta rodanū fluuiū cōsederūt. Quo audito maximianus statim missis militibus precepit: vt ad deorum sacrificia cum aliis festinarēt. Qui cum hoc se non facere: eo ꝙ essent christiani respōdissent, imperator ira succēsus iussit decimū quēq; eorum decollari. ℟. Verbera carnificū.

Cum ergo xpi mi Lec. vi. lites cū gaudio colla extēdentes vnus ante alterum preire festinarēt ad mortem: sanctus dux eorum mauricius deo grās agēs et eis cōgratulās dixit oībus. Proiiciam⁹ nūc cōmilitones mei arma ista: et armātes nos virtutibus si placet in hec verba mittam⁹ cesari respōsa. Milites sumus imperator tui serui aūt liberi xpi. Tibi miliciam debem⁹: illi obediētiam. Omnia autem pro eo tormēta parati sumus sustinere: nec ab eius fide vllatenus discedem⁹. ℟. O constantia. Lectio. vii.

Tunc impiissim⁹ cesar iussit omni exercitui suo totam legionem illam circūdare ita vt nec vnus euadere posset. Vallantur igitur milites christi a militib⁹ dyaboli: et nephādis impiorum manibus trucidantur: pedibus equorum conculcantur: et sic gliosi deo martyres consecrātur. ℟. Sctōrum corpōrum sacer sanguis vndas pfudit preciosorum martyrum societas consecrauit. Que nouit rodanus incādido refusus. ℣. Preciosa sunt thebeorum corpora vulnerata sancti mauricii sociorūq; eius. Que nouit. Lectio octaua.

Victor aūt martyr emerite iam militie veteran⁹ non fuit legionis eiusdem: sed cū ipse a casu trāsiēs illuc deuenisset: et tātā xpianorum stragem cerneret: nephandosq; homicidas iuxta tot occisorum corpora iocātes epulari aspiceret, vehemēter exhorruit. Inquisitusq; ꝙ christian⁹ esset dum cum eis nollet epulari: statim ab eis in eodem loco interfectus ceteris martyrib⁹ sicut morte ita etiā honore coniunctus est. ℟. Deus innocētie verus amator longe post passionem sacratissime legionis innocenti vnda rodani fluminis famulante. Reuelauit martyris sui innocen:

tū inclyta mēbra. ℣. Quē ipso dñs per aquas manifestauit: vt et eas exinde sanctificaret: et fidelib⁹ populis patrociniū panderet. Rene. Lectio nona.

POst hec vero maximian⁹ apud mediolanum diocletianus aūt apud nichomediam purpurā vna die imperialem (vt priuatam vitā agerēt) voluntarie deposuerūt: et adolescētiores scilicet cōstātinum ꝗ maximū cesares augustos vt imperarēt fecerūt. Sed cū impijssimus maximian⁹ iterū tyrānice vellet imperare: et dicto cōstātio genero suo iā regnāti mortem intēderet: ab eo deprehensus ꝓut meruerat suscipiendo vitā miser finiuit. ℟. Cōcede. ℣. Adiuuent nos. ps. Te deū. fo. xlix. ℣⁹ sacerdotalis. Exultabūt sancti. In laudib⁹ ant.

SAnctus maurici⁹ legionem sanctam admonuit vt ad celestia regna pperarēt. beatus exuperius miles candidus ꝗ victor ꝗ beat⁹ innocētius iunctis meritis se sociauerunt. an. Sācta legio agaunensium martyrū dum resisterēt aduersarijs sacro duce mauricio interueniēte immortalitatis cōpendium acquisierūt. An. Preciosa sunt thebeorū corpora vulnerata sctī mauricij sociorūꝗ eius qui sub maximiano mortem decreuerūt suscipere. An. Ecce fact⁹ est sacer ille agaunēsium locus per suffragia sctōrū salus credētium presidiū futurorū. An. Sāctorū corporū sacer sanguis vndas perfudit preciosorū martyrū societas consecrauit: que nouit rodanus inūdādo refusus. Cbm. Sācti per fidem. hy⁹. Eterna xp̄i. ℣⁹. Iustorū aīe. An. Fragrabat in beatissimis martyribus gloriosus ardor: q̄r trucidati ferro collis submissis a maximiano perēpti sunt: quos multitudo angelorū cū gaudio susceperunt. ps. Benedictus. fo. xlix. Ōro vt s. Ad horas ahe de laudi. Cetera sicut pluri. mar. Si do. fue. ad ncessio. ℟. Cōcede. Ad vs ān. Sāctorū corporū. Hy⁹. Sāctorū meritis. ℣⁹. Letamini in do. ān. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius: et qui timetis deum pusilli ꝗ magni: quoniam regnabit dñs de⁹ noster oīpotēs: gaudeam⁹ et exultemus et demus gloriam ei. ps. Magt. fo. xlix. Ōro vt s. Eod̄s die fit mēo. tecle ꝟ ɋis ꝗ mar. ān. Hec virgo. ℣. Diffusa est. Ōro. Indulgētiā. Mēo. paterni epi et cōfesso. ān. Simila bo eum. ℣⁹. Iustum deduxit dñs per vias rec. Oratio. Da q̄s.

¶ Nota ꝙ si festum sancte tecle aliqua die in ieiunijs quattuor tēporū eue. de ipsa fiet vltimo mēo. vt s. de beata eufemia.

¶ De sancta tecla. Lectio. j.

SVb nerone romanorū principe paulus aplus verbū dei euāgelizādo orienti predica=

bat. Cui credidit puella quedã nobilis virgo tecla noie ciuis yconiẽsis. Que cum audisset paulum laudantem virginitatem (habebat enim spõsum) renunciauit nuptiis. Lectio .ij.

Irata mater ei9 adorsa iudicem ita accusare filiã cepit. Xpiana est / nubere spõso suo non vult. Ardeat qz sponsum refutat. Ardeat qz legi repugnat. In theatro cõburatur qz iura cõtaminat: vt oẽs mulieres terreãtur. Ad cui9 preces pconsul iudicauit teclam igne cremãdam. Et statim ipse cum populo abijt ad theatrum spectaturus crudelem necem. Tam iuuenes itaqz qz virgies attulerũt ligna et fenũ vt tecla arderet. Et dũ induta esset lachrymatus est iudex admirãs ei9 cõstãtiam: que mallet incẽdio exuri qz cõtra ppositũ suũ maritum accipere. Lectio .iij.

Admonẽtib9 ergo incẽdij apparitoribus vt struem lignoꝝ accẽderet: facto ĩ frõte crucis dñice signo piram accẽdit: sed de9 miserat9 illi9 sonũ subterraneũ fecit: quo deijceretur rogus et desup ros veniẽs et ignem extingueret et theatrum cõpleret: et multi periclitarentur necnõ ex his qui prope pauimẽtum sedebãt. et ita extincto igne tecla incẽdio liberata discessit. Ceta de cõi. Post oratione mat. mẽo. paterni epi et cõfess. An. Serue. ℣. Posui adiutorium. oro. Da qs. Mẽo / sctõꝝ mar. andochij / tyrsi / et felicis An. Istoꝝ. ℣. Letamini. oro. Deus q nos cõ. que in cõi.

¶ De sctõ firmino epo et mar. Ad vespas An. Qui vult. cũ ceteris. Cetera de cõi vni9 mar. in duplo. Ad matut. Lectio .i.

In dieb9 illis sebastianus preses impio repletus furore exclamauit voce magna et facto silentio talem ptulit sententiam. Per deos deasqz immortales et inuictam eoꝝ potẽtiam testor te firmine vt ab hac stultitia resipiscas: et a sancta religione quam excoluerunt patres tui ne recedas: sed modo dijs deabusqz dic te citius sacrificaturum: quod si non feceris oia tormẽtoꝝ genera te accipient: turpissimaqz morte in conspectu omnium te faciam consummari. Lectio secunda.

Ad quem sctũs firminus martyr xpi cõstãter formidãdo respõdẽs ait. Cognitum tibi sit preses sebastiane: qz tormenta tua et penas quas michi promittis non formido: sed de tua insipientia et vanitate magis doleo: vt me seruũ dei immortalis qui oim dominatur: impijs tormẽtoꝝ generibus exagitari credas. Lectio .iij.

Quantum enim amplius michi penas promiseris cumulari: tm̃ ampli9 de9 me9 oipotẽs sustinẽtie dabit ꝓ tutẽ vt ad coronam glie immarces-

bilis p tot certamina dignus
peruenire merear. Quare pro-
pter tēporales penas quas pro
mittis michi vitā perpetuam
i regno filij dei vbi sine fine cū
ipso regnabim9 dimittere nolo.
Tu vero cruciatus et tormēta
ppetua tartari & inextinguibi-
les flāmas sustinebis: et p im
pietate quā nunc in seruos dei
exerces sine fine ardebis. R. iiij.

Sebastianus vo ac popu-
li & plebis cōuentus mira
bātur sup cōstātia & predicatio
ne beati firmini martyris. Et
volebat eū popul9 de sebastia-
ni manib9 eruere: qr per eū ostē
se sunt diuerse virtutes. Nam
paraliticos erigebat: obsessa a
demonibus corpora expiabat:
duos a lepre morbo ad clipianā
portam mūdauit: oculū excus-
sum casto andree filio restituit:
febres et plurimas infirmita-
tes inuocato noie patris et fi-
lij & spūs sancti sanauit: mul-
tasqz alias virtutes innūerabi
les p eū dñs operat9 est: pptea
sebastian9 metuebat eū ad tor
mēta tradere ne p eū tumult9
inueniretur in populo. Lec. v.

Precepit nāqz eum seba-
stianus militib9 suis ap-
prehēdere et custodib9 carceris
commendare: clāqz eum in car
cere in noctis silētio capite trū
cari. Corpusqz eius abscōdi ius
sit: ne a christianis (quos ad ve
ram lucem perduxerat) honori
fice coleretur. Lectio sexta.

Interea dum preciosa & ac
ceptabilis dño hostia bea
tissim9 firminus eps xpi pplm
solita predicatione i fide catho
lica non desisteret solidare mi
lites nimia cum seueritate: vt
eis iussum fuerat eū improuise
cōprehēderūt / et cōprehensum
ad carcerem vsqz perduxerūt.

Cumqz inter eorū- R. vij.
dem man9 diuino insigni
tus auspicio xpm dei filiū pro
eorz rabie viua voce non cessa-
ret laudare: concite eū in erga
stulo obscurissimi carceris re-
trudētes signatoqz ostio adhibi
tis custodib9 abierūt. Nocte ve
ro sequēte cū plebs iam sōnolē
ta sese sopori dedisset: ensiferi
assunt milites parati sui neqs
simi pñdis iussa patrare. R. viij.

Quos conspiciēs sacrum
et acceptabile christo olo
caustum alacri exultatione cor
dis repletus / magno pre gau-
dio lachrymas cepit fundere:
et prece supplici exorādo decā-
tare. Gratias tibi ago dñe iesu
xpe bonorz retributor oim pa-
stor bone: qui me ad tuorz fide-
lium vocari dignatus es cōsor
tium. Dignare ergo rex pie rex
clemētissime: hos misericordi-
ter custodire: quos ministerio
nostro tibi acquirere voluisti:
cūctosqz qui tuum per me pe-
tierint iuuamen clementer ex-
audire: quoniam tuum est re-
gnum & celsa potestas per im-
mortalia secula sclorz. Lec. ix.

His itaq3 dictis vnus mili tum impijssimo euaginato gladio sctām non timuit ferire ceruicem. Sicq3 martyr domini est in cōfessione sancte trinitatis effectus: et in celis gloriose coronat⁹. Cetera de cōi vni⁹ mart. In vltimis vesperis fit mēo. senatoris epi et cōfesso. An. Similabo. ℣. Iustum deduxit. Orō. Da q̄s. Et in matutinis seqn̄tib⁹ An. Serue. ℣⁹. Posui adiutorium. Oratio vt s.

¶ In festo sctoꝝ cosme et damiani. Ad vs an. Corpora sanctoꝝ. cū ceteris seq. Cpm Sācti et iusti. ℟. Cōcete. hy⁹. Sctōꝝ merit⁹. ℣. Letamini. Ad mḡt An Fulgebūt. Cetera totum in cōi pluri. mar. preter orationē. Or.

Presta q̄s oīpotens deus: vt qui sctōꝝ martyꝝ tuorum cosme & damiani natalicia colimus: a cūctis malis imminētibus/ eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. Per dn̄z. Eodem die fit mēo. cerāni epi & cōfess. An. Similabo. ℣⁹. Iustū deduxit. Oratio Da q̄s. Inuitato. Adoremus salua. Ps. Venite. hy⁹. Rex glo. Ceta sicut plu. mar.

Licet oīm sctōꝝ Lect. i. venerāda reuerētur acta pijs animis legātur & nūciētur breuiter tamen sctōꝝ martyꝝ cosme & damiani acta descripsi ne quisq̄ possit seu legēdo siue audiendo gesta sanctoꝝ piger ac fide trepidus remanere & nō discussa mētis infirmitate alacer ad eorūdem sctōꝝ venerabiles palmas festinare. Lect. ij.

Temporibus diocletiani et maximiani fuit quedam mulier in ciuitate egea venerabilis ac timens deum nomine theodora. hec omnibus diebus vite sue seruiēs deo: et pijs operibus insistens/ ac faciens mādata dei sanctos geminos fratres cosmam & damianum enixa est. Lectio tertia.

Que cum eos enutrisset et litteris instruxisset/ medicina arte docti sunt curare secūdum euangelium omnem egritudinem et omnem infirmitatem: non solum in hominibus sed etiam in iumentis: vt impleretur sermo propheticus. Homines et iumēta saluabis domine. Lectio quarta.

Passiones enim que ab eis curabātur he sunt. Cecis visum i nomine iesu christi restituebāt: claudis gressum: surdis auditum: mancis restaurationem: spiritus immūdos ex obsessis corporibus repellebāt: et oēm amaritudinem a corpore humano detrahebāt per gratiam celestem. Lectio quinta.

Et hec faciētes a nullo aliquid tā a diuite q̄ a paupere accipiebāt. Mādatum saluatoris custodiētes. gratis accepistis gratis date. Sācti vero cosmas et damianus dixerunt presidi. Nos imperatores tuos cōtēnim⁹ et habem⁹ regem ce

iesum xp̄m filium dei. Lec. vi.

Tormenta aūt tua q̄r non timeamus tu melius nosti. Audiens hec p̄ses valde iratus iussit eosdē cosmā ꝯ damianū crucifixos lapidari. Anthimū aūt/ leontiū/ et eupꝛepium/ vinctos duci in carcerē. Carnifices vero fecerunt qđ eis pꝛeceptū fuerat. ꝛ crucifigētes lapidabant eos. Qui autem lapidabant illos: alterutrū se cedebāt. Lec. vii.

Videns aūt insanus iudex ministros suos vulnerari: furoꝛe succensus venire iussit quattuoꝛ nūero milites q̄ eos sagittarent. Reliquos ꝯ o sanctos iussit eijcere de carcere ꝯ stare iuxta cruces: et factū est scđm pꝛeceptū p̄sidis. Accedentes vero milites expenderūt om̄es sagittas suas i sctōs ꝛ nichil nocuerūt. Lec. viii.

Sagitte ꝯ o zuer se interfecerūt plurimā multitudinē viroꝝ ac mulieꝝ currentium in eum locum. Videns aūt pꝛeses victam omnē malitiam suaꝫ perturbat⁹ est vsq̄ ad moꝛteꝫ: ꝛ iussit gladio amputari capita eoꝝ. Lec. ix.

Suscipiētes vero eos carnifices duxerūt ad locuꝫ in quo decollandi erant. Cūq̄ ducerētur tāq̄ ex vno oꝛe psallebant dicentes. Bonū est cōfiteri dño: ꝛ psallere nomini tuo altissime. ꝛ hec dicētes venerūt ad locum vbi decollandi erant. Et accedētes carnifices gladio amputauerunt capita eoꝛum. Et sic in pace sanctas aīas deo reddiderunt. ℟. Concede. Cet. de cōi vtꝫ. Si do. fu. ad proces. ℟. Cōcede. Mo. cerāni epi et cfes. a. Serue bo. ℣. Posui adiutoꝛiū. Oro. Da q̄s. Ad vesp. sup ps. a. Sanguis sanctoꝝ. cpm hym. ꝛ ℣. sicut in pꝛimis ves. ad mḡt an. Beati eri. Que re in cōi. oro vtꝫ. ¶ De sancto michaele archangelo ad vesp. super psalmos. Antiphona.

Dum committeret belluꝫ dꝛaco cū michaele archāgelo: audita ē vox milia miliuꝫ dicentiū. salus deo nostro. An. Archangele michael constitui te pꝛincipē super omnes aīas suscipiendas. a. Michael archāgele veni in adiutoꝛiuꝫ populo dei. An. Archangele xp̄i per gratiam quam meruisti te pꝛecamur ꝛ per vnigenitū dñꝫ nr̄m vt eripias nos a laqueo moꝛtis. An. Gloꝛiosus apparuisti in cōspectu domini: pꝛopterea decorem induit te dñs. Capitulū.

Significauit deus q̄ opoꝛtet fieri cito loquēs p angelum suum seruo suo iohāni qui testimoniū perhibuit ꝯbo dei et testimonium iesu chꝛisti quecunq̄ vidit. Deo gratias.

℟. Te sanctum dominuꝫ in excelsis laudant om̄es angeli dicentes. Te decet laus ꝛ honoꝛ domine. ℣. Cherubin quoq̄ ꝛ seraphin sanctus pꝛoclamant ꝛ omnis celicus oꝛdo dicentes.

Te decet laus. Glia. Te. hy9.
V Ibi xpe splendor pris vi
ta virtus cordiũ in ꝯspe=
ctu angeloꝶ votis voce psalli
mus alternantes concrepando
melos damus vocib9. Collau
demus venerantes omnes celi
milites sed precipue primatez
celestis exercitus michaelez in
virtute conterentem zabulon.
Quo custode procul pelle rex
xpe piissime omne nephas ini=
mici: mundo corde ꝛ corpe pa=
radiso redde tuo nos sola clemẽ
tia. Gloria pri melodiis perso
nemus vocibus gloriam xpo ca
namus: gloriam paraclito qui
trinus et vnus de9 extat añ se
cula. Amẽ. ℣. Stetit angelus
iuxta arã tẽpli. ℟. Habens thu
ribulum aureum in manu sua
An. Dũ sacrum mysterium cer
neret iohannes archangel9 mi
chael tuba cecinit: ignosce dñe
deus nr̃ qui aperis librũ ꝛ sol=
uis signacula ei9 alla. ps. Ma=
gnificat. fo. xlix. Oratio.
D Eus qui miro ordine an=
gelorũ ministeria homi
numq3 dispensas/ concede pro=
picius vt a q̃bus tibi ministrã=
tibus in celo semper assistitur
ab his in terra vita nostra mu
niatur. Per do. Ad matu. In=
uita. Cũcta agmina angeloꝶ
adorauerũt regẽ celoꝶ: ꝛ inter
eos egregius michael archãge
lus. Venite adoremus. ps. Ve
nite exulte. Hymnus.
C Hriste sanctorũ decus an
geloꝶ/ rector hũani gñis ꝛ au=
ctor: nobis eternũ tribue beni=
gnus/ scandere celũ. Angelũ
pacis michael ad istaz/ celitus
mitte rogitamus aulaz nobis
vt crebro veniẽte crescãt pspe=
ra cũcta. Angelus fortis ga=
briel vt hostẽ/ pellat ãtiquũ vo
litet ab alto: sepius templũ ve
niens ad istud/ visere nostrum
Angelum nobis medicũ salu
tis/ mitte de celo raphael vt om
nes: sanet egrotos paritq3 no
stros/ dirigat actus. Hinc dei
nr̃i genitrix maria/ totus ꝛ no
bis chorus angeloꝶ: semp assi
stat simul et btã/ concio tota.
Prestet hoc nobis deitas beata
pris ac nati paritq3 sancti: spi
ritus cui9 reboat in omni/ glo
ria mundo Amen. In p̃mo no
cturno ãn. Stetit angelus iux
ta aram templi habens thuri=
bulũ aureũ in manu sua. ps. Do
mine dominus noster. folio. ij.
añã. Ascendit fumus aroma=
tum in cõspectu domini de ma
nu angeli. ps. In domino confi
do. folio. iij. añã. Michael archã
gele veni in adiutorium popu=
lo dei. ps. Domine quis habita
bit. folio. iiij. ℣. Stetit angel9
iuxta aram templi. ℟. Habẽs
thuribulũ aureũ in manu sua.
M Emoriã bti michae lc. j.
lis archangeli toto orbe
venerandã ipsius et ope ꝯdita
ꝛ cõsecrata noie demõstrat ec=
clesia. Que non metallorũ ful
gore: sed priuilegio est cõmen=

data signorum. Vilifacta scemate: sed celesti predita virtute: ut pote quā fragilitatis humane memor archangelus de celo veniens ad promerendā mortalibus supernorum societatē propria sue manus operatiōe condere dignatus est. Vertice siquidē montis excelsi posita de corpore eiusdem saxeo spelūce instar precauata ostendit. ℟. Factū est silentiū in celo dum committeret bellum draco cum michaele archāgelo audita est vox milia milium dicentium. Salus honor et virtus omnipotenti deo. ℣. Milia miliū ministrabant ei et decies milies cētena milia assistebant ei. Salus honor et virtus. lc. ii.

Est aūt locus in campanie finibus ubi inter sinū adriaticū et montem garganū ciuitas sepontus posita ē. Qui a menibus ciuitatis duodecim miliaria preerectus in cacumine sūmo bti archāgeli quam prefatus sum gestat ecclesiā. Hanc mortalibus hoc modo cognitam libellus in ecclesia positus indicat. ℟. Fidelis sermo et omni acceptione dignus: michael archangelus pugnauit cū diabolo. Gratia dei ille victor in celis pmansit et illi hosti antiquo patuit ruina magna. ℣. Factum est silentium in celo dum committeret bellū draco cū michaele archangelo. Gra. lc. iii.

Erat igī in ea ciuitate predives quidā noīe garganus qui ex noīe suo monti vocabulū indidit. Huius dum pecora quorum infinita multitudine pollebat passim per deuexi mōtis latera pascerent: contigit taurum armenti gregis consortia spernentē singularem incedere solito et ad extremum redeūtibus domum pecoribus nō esse regressū. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli habens thuribulū aureū in manu sua: et data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromatum de manu angeli in cōspectu domini. ℣. Factum est silentium in celo et accepit angelus thuribulū et impleuit illud de igne altaris. Et ascēdit. Gloria patri et filio. Et ascendit. In secūdo nocturno. antiphona. Michael prepositus paradisi quem honorificant angelorum ciues intercede pro nobis ad dominum. ps. Dñi est terra. fo. vii. ā. Gloriosus apparuisti in conspectu domini: propterea decorem induit te dominus. ps. Benedixi. fo. x. aña. Angelus archangelus michael dei nuncius de animabus iustis suscipiendis. ps. Exaudi deus orōnē meā cū dep. fo. xviii. ℣. Ascēdit fumus aromatū. ℟. In conspectu dñi de manu angeli. Lectio quarta.

Quem dñs collecta multitudine seruorum per deuia queque requirēs: inuenit tādē in vertice predicti mōtis foribus assistere cuiusdam spelū

ce. Itaqꝫ permotus cū solus et
vagus incederet: arrepto arcu
appetijt illū sagitta toxicata q̄
velut venti flamine retorta eū
a quo iactata est mox reuersa
percussit. ℟. In ɔspectu gētiū
nolite metuere. Vos em̄ in cor
dibus vr̄is adorate ⁊ timete do
minū: angelus em̄ ei⁹ vobiscū
est. ℣. Stetit angel⁹ iuxta arā
tēpli habēs thuribulū aureū in
manu sua. Vos em̄. Lectio. v.

TUrbati vero ꝑinde ciues
⁊ stupefacti qualiter res
fuerat effecta: nō em̄ accedere
ꝓpius audebāt: consulūt hinc
epm̄ quid facto opus sit? Qui i
dicto ieiunio triduano a deo mo
nuit esse querendū. Quo pacto
sanctus dn̄i archangelus epm̄
per visionem alloquitur dicēs.
Iaz vn̄ fecisti qđ hoies latebat
a deo querendo mysterium vi=
delicet hominis suo telo ꝑcussi
Sciatis vtiqꝫ hoc mea volūta
te gestū fuisse. ℟. In ɔspectu
angelorum psallā tibi ⁊ adora
bo ad templum sanctum tuuz
Et confitebor nomini tuo dn̄e
℣. Angelus qui fuit cuz iacob
sit mecū in terra ꝑegrinatiōis
mee: ⁊ dn̄s disponat vias meas
deus meus. Et cō. Lectio. vi.

EGo em̄ sum michael ar=
changelus qui in conspe=
ctu dn̄i semper assisto. Locūqꝫ
huc in terris incolo: tutūqꝫ ser
uare instituēs hoc volui ꝓba=
ri indicio: me oīm que ibi gerū
tur ipsiusqꝫ loci esse inspectorē

atqꝫ custodez. ℟. Venit micha=
el archangelus cuz multitudie
angelorum cui tradidit dn̄s aīas
sanctorum. Vt perducat eas i pa
radisuz exultationis. ℣. Data
est ptās archāgelo michaeli su
per aīas sāctorum. Vt perducat.
Gloria. Vt. In iij. noc. a. Con=
cussum ē mare ⁊ ɔtremuit ter
ra vbi archangelus michael de
scendebat de celo. ps. Cantate.
j. fo. xxix. a. Data sunt ei incē=
sa multa vt adoleret ea an̄ alta
re aureū: qđ est an̄ oculos dn̄i.
ps. Dn̄s regnauit. fo. xxix. an.
Laudemus dn̄m quem laudāt
angeli quem cherubin ⁊ sera=
phin sanctus sanctus sanct⁹ ꝓ
clamant. ps. Bn̄dic. j. fo. xxxi.
℣. Michael archāgele. ℟. Ve=
ni in adiutoriū ppl'o dei. lc. vii.

HAc reuelatiōe comperta
consuetudinez fecerūt ci=
nes illic dn̄m sanctumqꝫ preci
bus deposcere michaelē. duas
quidem ianuas ibi cernētes q̄
ruz australis que ⁊ maior erat
aliquot gradib⁹ in occasuz ver
gētibus adire poterat: sꝫ vltra
criptam intrare nō ausi pre fo=
ribus orationi ɔtidie vacabāt
℟. Hic est michael archangel⁹
p̄nceps militie angelorum. Cui⁹
honor prestat bn̄ficia populis
⁊ oratio ꝑducit ad regna celo=
rum. ℣. Archangele xp̄i ꝑ gra
tiam quam meruisti te preca=
mur vt eripias nos a laq̄o mor
tis. Cuius. Lectio. viii.

INter hec neapolite pagā

nis adhuc ritibus oberrātes se pōtinos et bñuentanos qui du centis quinquaginta milib⁹ a seponto distant bello lacessere tentāt. Qui antistitis sui monitis edocti: triduo petūt īducias: vt triduano ieiunio liceret quasi fidele patrociniū scti michaelis iplorar᷑ ꝛ presidiū. Quo tpe pagani ludis scenicis falsoꝝ inuitant auxilia deoꝝ. ℟. Nunquid scis q̄re venerim ad te nūc reuertar vt pliet aduersus principem persarū ꝫtradicentē tuis precibus ⁊ mee legationi: Veruntū michael archāgelus princeps nr̄ hic stat ꝓ filijs populi mei. ℣. Nūc ergo egressus sum vt docerez te: tu aūt animaduerte sermonem ⁊ intellige visionē. Verūta. l. ix.

Ecce aūt nocte ipsa q̄ belli precederet diem: adest in visione sanct⁹ michael antistiti: preces dixit exauditas: victoriā spopondit affuturam: et q̄rta diei hora bello p̄monet hostibus occurrendū. Leti ergo manent de angelica certi victoria: demoniaco actis spū obuiant xp̄iani paganis. Atqꝫ etiā in primo belli apparatu: mons garganus immēso tremore cōcutit᷑. Fugiunt pagani partiz ferro hostiū partim igniferis impulsi sagittis ⁊ neapolis vix moribundi menia subintrant. ℟. Te sanctū dñm. ℣. Cherubin. q̄re supra in vesp. ℣. Te deū lau. fo. clix. ℣ s⁹ sacer. Ascēdit fum⁹ aromatū. ℟. In ꝯspectu dñi de manu angeli. In lau. a̅.

Dum p̄liaretur michael archangelus cū dracone audita est vox dicentiū: salus deo nostro alleluya. añ. Dum cōmitteret bellū draco cum michaele archāgelo audita ē vox milia miliū dicentiū: sal⁹ deo nostro. a̅. Archangele michael constitui te principem sup oēs animas suscipiendas. a̅. Archāgele christi per gratiam quam meruisti te precamur ⁊ per vnigenitum dñm nostrū: vt eripias nos a laqueo mortis. a̅. Angeli/ archangeli/ throni/ ⁊ dñationes/ principatus et potestates virtutes celorum laudate dominum de celis all'a. Cp̄z.

Factū est preliū magnum in celo: michael ⁊ angeli eius preliabant᷑ cum dracone ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius et non preualuerunt neqꝫ inuētus est loc⁹ eorum amplius in celo. Deo grās. hy⁹. Tibi xp̄e. ℣. In conspectu angeloꝝ psallam tibi deus meus. ℟. Adorabo ad templū sanctum tuum ⁊ confitebor nomini tuo. añ. Factum est silentium in celo duz draco cōmitteret bellum ⁊ michael pugnauit cum eo ⁊ fecit victoriā all'a. ps. Benedict⁹. fo. plix. O ro vts. Si domi. fue. ad p̄cessio. ℟. Te sanctū. Ad horas de laudibus. Ad iij. Cpm.

Factuz est silentiū in celo dū draco ꝯmitteret bellū

et michael pugnauit cū eo et fe=
cit victoriā. Deo grās. ℟. Ste=
tit angelus iuxta arā tēpli all'.
al. ℣. Habēs thuribulū aureū
in manu sua all'a al. Gloria. ℣.
Ascendit fumus aromatū. ℟.
In cōspectu dñi de manu āgeli.

D Um cōmitte   Ad. vi. cp.
Oret bellū draco cū micha=
ele archāgelo: audita ē vox mi=
lia miliū dicentiū: salus deo no=
stro. Deo. g. ℟. Ascēdit fum⁹
aromatū all'a al. ℣. In cōspe=
ctu dñi de manu āgeli alleluya
al. Gloria. ℣. In cōspectu an=
gelorum psallā tibi deus me⁹. ℟.
Adorabo. Ad. ix. ā. Archāge=
li michaelis interuentione suf=
fultite dñe deprecamur: vt quos
honore prosequimur continga=
mus et mente alleluya. Cpm.

S Tetit angel⁹ iuxta araꝫ
tēpli habens thuribuluꝫ
aureū in manu sua ꝯdata sunt
ei incensa multa. Deo grās.
℟. In cōspectu angelorum psallā
tibi deus meus alleluya al. ℣.
Adorabo ad templū sanctū tu=
um et cōfitebor nomini tuo all'.
al. Glia. ℣. Michael archāgele
℟. Veni in adiutoriuꝫ populo
dei. oro vts. in vesp. ¶ Et ter=
minatur fest. ad. ix. ppt festuꝫ
sancti hieronymi de quo ad vesp. ā.
Similabo. cum ceteris. Cpm.
Iustus cor. ℟. Sācte hierony.
et cet. sicut de vno cōfes. nō epo.

A Desto dñe pcib⁹ no (or.
stris quas in sancti hiero=
nymi cōfessoris tui solēnitate de=
ferimus: vt qui nře iustitie fidu=
ciā nō habem⁹: eius qui tibi pla=
cuit meritis et pcibus adiuue=
mur. Per dñz. Inuit. Christū
oīs. ꝛc. Hym. de pi ℣ ñ. et reia
de cōi vnius cōfes. non epi. lec. i.

H Ieronym⁹ eusebij viri no=
bilis filius rome puer ba=
ptisatus: litteris grecis / lati=
nis / et hebreis / plenissime eru=
ditus: monachorum vitā et habi=
tū diu tenuit. Et semp virgo p=
manens in puritate mentis et
abstinentia corporis oib⁹ post fu=
turis eximia sanctitatꝫ exēpla

Q reliquit. Lectio secūda.
Uodā vero tempore dū
ipse sepe et curiose philosopho=
rum gentiliū libros legeret: eo
quod ei sermo incultus in libris p=
pheticis nō ita placeret: tanta
subito febre correpťⁿ est vt vi=
talis calor toto frigescēte cor=
pore in solo tantū pectore pal=

D pitaret. Lectio tertia.
Um ergo ei⁹ exequie pa=
rarentur subito ad tribunal iu=
dicis in spū raptus est. Et cuꝫ
interrogaretur cui⁹ esset cōdi=
tionis: xpianum se esse pfitet.
Ad queꝫ iudex. Mentiris inqt
ciceronianus es et non xpian⁹
Ubi est thesaurus tuus: ibi est
et cor tuum. Lectio quarta.

T Unc hieronymus obmu=
tuit. et statim ob hoc a mi=
nistris iudicis grauissime ces⁹
est. Et dū inter verbera veniaꝫ
precaret: sancti angeli pro ipso
ante iudiceꝫ prouoluti sic ei de

niam impetraret. Et ꝙ si de cete
ro libros gentiliū legeret gra=
uius puniretur. Lectio quīta.

IN hoc itaqꝫ articulo depre
hensus dñ̄ se ad hoc cū iu
ramento constringeret: repēte
reuixit. Unde lachrymis perfu
sus scapulis ex plagijs q̄s an̄
iudicem senserat adhuc liuen=
tib⁹ sūmo studio sacre scriptu=
re totus se dedit. Lectio sexta.

ANnoꝝ itaqꝫ dum trigīta
nouē esset: romane eccle
sie presbyter cardinalis ordina
tus est. Et dum rome per triē=
niū ī sacris litteris studuisset
tantum apud populos fauoris
obtinuit: vt eorū iudicio super
oīs summo sacerdotio dignus
haberetur. Lectio septima.

MOrtuo interim liberio pa
pa: hieronymus ad sum=
mum sacerdotium ab omnib⁹
acclamatur. Sed dum quorū=
dā clericoꝝ & monachoꝝ lasci=
uiam increparet: & illi indigne
ferētes nocte quadā dū ad ma
tutinas ex more surgeret ipso
nō ꝑcipiēte vestē muliebrē vt ī
thalamo mulierē ab alijs crede
ret habere loco sue sibi induere
fecerūt. Ipse ꝓ o maliciā eoꝝ de
clinans ad gregoriū nazāzenū
cōstātinopolitane vrbis epm̄ ꝑ
fectus est. Lectio. viij.

COmqꝫ ab eo sacras litte
ras per bienniū plenissime di
dicisset: ad heremū in syriā pro
greditur. Ubi qualiter vixerit
& quātas tentationes sustinuit
ipse postea ad eustochium de se
scribēs ait. Quotiēs in illa va=
sta heremi solitudie ↄstitutus
q̄ exusta solis ardoribus mona=
chis horridū prestat habitacu
lū: putaui me romanis interes
se delitijs. Et qui me ita ibi dā
naueraꝫ: vt scorpionū tm̄ soci=
us & ferarū essem sepe choreis
me videbā interesse puellarū.
Ibi itaqꝫ quotidie flebā: coctū
quid nō edebaꝫ. & tū repugnan
tē carnē ebdomadaꝝ inedia vix
libidinosam subigebam. Lc. ix.

QUadriennio igit̄ penitē=
tia huiusmodi sic exacta
ad oppidum bethleē hierony=
mus remeauit. Ibiqꝫ in breui
multos adunans discipulos in
sancto ꝓphetico translatiōeqꝫ
& explanatiōe sanctaꝝ scriptu
rarum quinquaginta annis et
sex mēsib⁹ desudauit: ecclesia=
sticumqꝫ officiū cū vnusquisqꝫ
qd̄ volebat caneret / ordinauit.
In quanta reuerētia sancti pa
tres et doctores eum habuerūt
patet cū augustin⁹ de eo dicat.
homo mortalis nescit qd̄ hiero
nymus ignorauit. Tanta deni
qꝫ lassitudine fatiscebat: ꝙ ad
suspensum in trabe funiculum
e stratu se leuabat. Et sic anno
dñi q̄dringentesimo etatis au
tem sue nonagesimo octauo in
pace quieuit. ℞ Sācte. Cete.
sicut de vno confessore non epi
scopo. Ad vesperas vltima añ
de laudibus. Capitulū hymn⁹
& ℣⁹ sicut in primis vesperis.

Ad mag. an. Amauit. ¶ Oro. remigij epi et confesso. an. Confessor dñi. ℣. Iustũ dedu. Oro.

DEus qui populo tuo eterne salutis beatũ remigiũ ministrum tribuisti: presta q̃s: vt quẽ doctorẽ vite habuim⁹ in terris: intercessorem semper habere mereamur i celis. Per xp̄m domi. Mẽo. piati mar. an. Hic est vir. ℣. Gloria et ho. oro Presta q̃s. Mẽo. sanctorũ ꝯfes. et epoꝝ germani et vaanonis an. Sint lũbi. ℣. Letamini. Oro. De⁹ qui nos san. ¶ De sctõ remigio ad mat. Inuit. et cete. sicut de vno ꝯfes. epo pter legẽdã

BEatissimi remigij (lec. i. antistitis trãslatio sacta hodie mystice festa solẽnitatis exhibuit: q̃ annis singulis dum in se cursus tẽpoꝝ voluit̃ nobis desiderijs innouatur. Lec. ij.

HIc itaq̃ primis ortus natalib⁹ parentũ nobilitate fulgebat. quem diuina pietas nõ solũ postq̃ nasceretur: sed etiam anteq̃ ꝯciperetur elegit intantũ vt mõtan⁹ quidã monachus dũ leuissimo sopore dormiret: tertia fuisset ãmonitione pulsat⁹: vt matri sue bñdicte cilinie q̃ masculũ ꝯceptura esset veridica relatione predicere et nomen ei⁹ vel merita designaret. Lectio tertia.

QUod ilico cõpleuit imperium et fecũdissime genitrici folus gaudia cõcepture sobolis nũciauit. Illa ꝓo sicut fidei credulitat nõ apparuit dubia ita suscepit in partu quem p̄scinerat in vtero. Nõ mora extitit: q: felicissimũ pignus secura protinus edidit quod corde prius concepit. Lectio. iiij.

IN quo assidue võture etatis merita dulcis infãtia designabat. Et quod añ conceptum mater agnouerat: añ tẽpora iã videbat. Satagebat teneros annos moꝝ maturitate vincere: et beniuolentiam cordis charitate cõdire. Lec. v.

QUid plura? Cũ secundis successib⁹ certatim sancte conuersationis studens adolescens vicesimi secundi anni istud sumpsit exordium. In hac vrbe remẽsium omniũ generaliter votis ad põtificale culmẽ raptus fuisse dignoscit̃ potius q̃ electus. Lectio. vj.

IN quo sic statim apparuit aptus et deuotus officio tanq̃ si ꝯtinenter ascenderet et iugiter prefuisset. Fuit itaq̃ in elemosynis larg⁹: i vigilijs sedulus: in oratione deuot⁹: in charitate perfectus: in hũilitate ꝓfusus: in doctrina p̄cipu⁹: in sermone paratus: in conuersatione sanctissimus. Lec. vij.

QUedam vero puella erat ab vrbe tholosa p̄clara ortu natalibus: q̃ ab adolescẽtie etate vesani sp̄us obsidione tenebatur captiua. Quam cum tenero amore diligerent p̄ijssimi genitores ad sancti petri sepul

chrum in romanam vrbem cū plurima multitudine ⁊ multa deuotione ⁊ presidio alarici regis gothoꝝ duxerunt. Ibi quidem dei seruus cum auxilio sacri corporis implebat plurima signa virtutum. Lectio. viij.

Hanc tū puellam cū nulla potuisset intercessiōe purgare: nec ab ipsa callidi demonis virus valuisset expellere: respōsum hostis antiquus reddidit diuini noīs obsecratione cōstrictus: q nūq̄ꝫ de eodem habitaculo nisi beati remigij antistitis oratione posset expelli.

Tunc parētes ei⁹ Lec. ix. in ipsi⁹ benedicti ⁊ alarici regis gothoꝝ affatib⁹ suffragati cū iam dicta sobole ad sanctum remigium peruenerunt. Tūc sanctus remigi⁹ meritis sctitatis armatus verbi precepit imperio vt ipse per os qd intrauerat discederet. Qd statim cū obsceno fetore p os discessit. Cetera sicut de vno ɔfes. epo. Eodem die fit mēo. piati mar. An. Volo pater. ℣. Iustus vt palma. Oro. Presta. Mēo. germani et bauonis An. Sācti spūs. ℣. Iustoꝝ. Oro vts. in vespis. In vespis vlti. an. de lau. Cpm hy⁹ et ℣⁹ de cōi vni⁹ ɔfes. epi. Ad mgt ā. Amauit eū. oro vts. ¶ Mēo. leodegarij An. Hic est vir. ℣. Gloria ⁊ ho. Oratio. Infirmitatem. quere in cōmuni. Mēo. sereni cōfesso. An. Similabo. ℣. Amauit. Oratio.

Presta q̄s oīps deus: vt ad meliorem vitā gl'iosissimi confessoris tui sereni exempla et merita nos prouocēt: quatin⁹ cui⁹ natale colimus etiā actus imitemur: et quo ipse est ipso interueniēte peruenire mereamur. Per dn̄m Lectio prima.

Beatus leodegari⁹ ex progenie celsa frācoꝝ ac nobilissima exortus a prime etatis infantia a parētib⁹ in palacio clotario frācoꝝ regi traditus: ab eodē ℣o rege nō post multū tpis dudoni presuli pictauēsis vrbis auūculo suo ad imbuēdū litteraꝝ studijs dat⁹ est Le. ij.

Sed non post multū tēporis ebroin⁹ velocissimos post eum misit equites nimiū pniciosos: q̄ eū morte perimerent. Hi vero q̄ venerant ad eū perimēdum erāt quattuor numero. Tres vero ex his prouoluti sunt ad pedes ei⁹ deprecātes vt eis indulgētiam daret/ et benedictionem suam super eos dignaretur tradere. Quartus vero supbus astabat euaginato gladio paratus ad eum interimendum. Lectio. iij.

Et postq̄ꝫ benedictionem sup eos tradidit: et suis interfectorib⁹ verbū dei annūciauit vir dei incumbēs dn̄m orauit. Cūq̄ꝫ orasset/ pcussor extendēs gladium amputauit caput ei⁹ et erectū corpus ei⁹ substitisse quasi vnius hore spacio dicitur. Cetera sicut de vno mar.

xpo. Memo. sereni ꝯfes. cū orone
vēs. in ves. ¶ Ad vs fiet de scō
frācisco sicut de vno ꝯfe. nō epo.
DEus q̄ ecclīam tuā Oro.
beati frācisci meritis fe-
tu noue ꝓlis amplificas: tri-
bue nobis ex eiꝰ imitatione ter
rena despicere/ et celestiū sem
per donoꝝ participatione gau
dere. Per dnm. Memoria cādidi
mar. an. Hic est vir. ℣. Gloria
et honore. Or Presta. Ad ma
tuti. sicut de vno cōfes. nō epo:
preter legē. et orationē. Lec. j.
FRanciscus amicus altis-
simi mercator ⁊ negocia
tor fere vsq3 ad vicesimū etatꝭ
sue annum litteris quasi ad ni
chil eruditꝰ: tēpꝰ suū vane vi-
uēdo consumpsit. Sed cū dn̄s
eū infirmitatis flagello corri-
puit i viꝝ alterū subito trāsfor
matꝰ est: ita q̄ iā spū scō ꝓphe
tico repletꝰ pollere cepit. L. ij.
IN via siquidem ⁊ cognitiōe
dei positus cū aliquādiu
a popularibꝰ turbis semotus
in oratione frequētiq3 cōtēpla
tione mansisset: humili depo-
scebat prece vt deꝰ suā sibi di-
gnaretur ostēdere voluntatem
qualiter ꝑfecte valeret cōsum
mare, qđ simpliciter et deuote
inceperat. Et q̄d sibi esset opor
tuniꝰ agere in prima libri euā-
gelioꝝ quē supra altare posue-
rat apertiōe sibi indicari dn̄m
etiā suppliciter precabat. L. iij.
APeriēs itaq3 cum timore
⁊ reuerētia librū/ occurrit
ei primo passio dn̄i nr̄i iesu xpi.
Et cū iterum bis et ter librum
aperiret item vel sile scriptum
inuenit: et tūc intellexit vir spi
ritu dei plenus q̄ ꝑ multas tri
bulatiōes pugnas ⁊ angustias
euangelium et viam xpi vbiq3
predicando oporteret eum in-
trare. in regnum dei. Lec. iiij.
COnfortatusq3 tunc a dn̄o
audiuit. Frācisce ꝑ dulci
bus amara sume: et teipm cō-
tēne si cupis sequi ⁊ agnoscere
me. Et tūc euāgelium legens
occurrit ei qđ dn̄s discipulis
suis ad predicādum missis lo-
cutus est. Qđ cōsiderās i se re-
uersus statim ad oīa seruanda
verbo ⁊ opere tota virtute con
surgit. Soluit calciamenta de
pedibꝰ tunica vna sed vili cōtē
tus: ꝑ corrigia funiculū cīxit.
SUscepta igitur Lec. v.
aplīca regla quā dn̄s pa-
pa innocētiꝰ sibi ⁊ suis sequaci
bus cōfirmauit in sua villa pri
mum ordinem fratrum minoꝝ
fundauit. Ubi multi nobiles
et ignobiles clerici et laici spre
ta seculi pōpa eiꝰ vestigijs ad-
heserunt. Quos pater sanctus
ꝑfectiōem docuit euāgelicam
adiplere: paupertatem xpi ap
prehendere: et per viam sancte
simplicitatis incedere. Le. vj.
POst hec vero cepit feruē-
tius sup oēs tempore suo
verbi dei semina spargere: ciui
tates et castella feruore mira-
bili circuire: vbi quadam vice

cuidam rustico in quadam soli
tudine manenti & siti deficienti:
fontem aque ibidē suis oratio
nib⁹ ipetrauit. Multisq3 alijs
miraculis in vita sua refulsit.
Nam panes ei ad benedicēdu3
oblati/ multis attulerūt infir-
mis salutem. Aquam etiam
in vinum conuertit: de quo vt
eger quidam gustauit ꝓtinus
sanus effectus est. Lectio. vij.

D Einde dei seruus in here
mitario dum nimio fer-
uore xp̄i passionem in corde suo
meditaretur/ in visione sup se
aspexit seraphin stātem mani-
bus extēsis & pedib⁹ iūctis cru
ci affixū et dextrū latus ꝑforā-
tum. Qui crucifixionis sue si-
gna sic ei impssit q̄ de manib⁹
ei⁹ et pedib⁹ clauorꝫ cicatrices
et de ipsi⁹ latere dextro recens
plaga quasi lācee nūq̄ discesse
runt. Sed hec stigmata vir dei
ab oim ocl'is sollicite abscōdēs
duob⁹ tātū sctis fratrib⁹ suis
scilicet helie & rufino donec ani
mam redderet celo innotuit.

H Ec aūt crucifi- Lec. viij.
xionis stigmata post eius
obitū fuerunt declarata. Nam
cū vir quidā de apuleia detra-
ctoria verba ꝓferret q̄ franci-
scus nūq̄ tali claruerit mira-
culo: subito audiuit sonū quasi
spiculum prosiliēs de balista.
Et tūc ilico sensit se in sinistra
manu grauiter vulneratū. Sz
cū in cyrotheca nichil lesionis
appareret: extracta cyrotheca
graue vulnus quasi sagitte in
manu sua conspexit: de quo cū
ꝑ duos dies ardore maximo cru
ciaretur statim vt beati franci
sci stigmata credere veraciter
profitetur: et cum per eadem
stigmata deuotus exoraret cō
tinuo sanat⁹ est. Lec. ix.

B Eatus itaq3 frāciscus mi
raculis et sctitate plenus
anno dñice incarnationis mil
lesimo ducētesimo vicesimosex
to quarto nonas octobris in ci
uitate assisij de qua ortus fue-
rat: et vbi primo ordinē fratrū
minorꝫ plātauerat: expletis vi
ginti annis ex quo ꝑfectissime
adhesit xp̄o aplorꝫ vitā & vesti-
gia sequēs ad celestium spiri-
tuum māsiones feliciter euo-
lauit. Cet'a de cōi vt's. Mēo. cā-
didi mar. An. Volo pr̄. ℣. Pos
suisti do. Ipsoq3 die ad vs an.
Serue bo. et mutabit ad cpm.
Et exinde fiet de sancta aurea
℣ g. tota de cōi virgi⁹ ℣. nō mar.
Oro. Exaudi. In mat. sic. l. i.

I N dieb⁹ dagoberti regis
excellētissimi erat puella
christianissima noie aurea: no-
bilissimi quidam natalib⁹ orta
in partibus oriētis in ciuitate
que dr̄ syria: pr̄e maurino: mr̄e
℣o quirina. larga elemosynis:
in vigilijs & orationib⁹ cōtinua
ieiunijs & bonorum operum ex
hibitionibus perfecta. Lec. x.

H Ec igitur in noie dñi iter
arripuit franciam petijt
et parisi⁹ dño ducente ꝑuenit.

Ibiq sanctuz eligiū presulem repperit in domo sua: q̄ dignū virgib⁹ construxit monasteriū districtam regule cōstituēs disciplinam. Congregauitq ibidem virgines q̄plurimas & nobiles frācie matronas. Lec.iij.

Actum est quodam tēpore cū nephāda clades populáret vrbē parisiacā: et mille iam virgies ex monasterio sancte auree ad dñm precessissent apparuit beat⁹ eligi⁹ cuidam adolescenti veste candida amictus togaq velamine cōptus. Cui precepit vt matri virginū diceret vt q̄tot⁹ ad se veniret. Qd cū illa audisset gaudio magno repleta sine mora pperauit. Sed tñ cum venisset visio beati viri abolita erat. Lec.iiij.

Unc sancta aurea in se reuersa intellexit se ex hoc mūdo vocari. Et cōuocās sorores cepit vale dicere seq̄strans ex eis nonnullas q̄ eam essent secuture: qd et ita accidit. Sepulta est aūt honorifice i aula sancti pauli retro altare. L.v.

Uodam tēpore exigētib⁹ culpis parisiace vrbis ciuitas tota cernitur inflāmata. Monasteria q̄q que intra muros erāt: cūctorūq ciuiū cenacula plangūtur inde cremata. Oia pene loca vulcan⁹ possidebat. Prochdolor neptun⁹ extra vrbē currebat nec vrbē penetrabat: ideoq vulcano nichil nocebat: nec ciuibus minime succurrebat. Lectio sexta.

Attamen inter igneas acies similiter vt reliq̄s edibus iam ardēte corpus beatissime virginis auree reliquerunt in monasterio sancti eligii. Cuius sacro corpori adhesit quasi ob custodiam quedam mulier noie aldegūdis confidēs tueri ac liberari precibus et meritis beate virginis auree. Lec.vij.

Unc poteras frequentes videre prunas ignis cadere sup sctām aureā atq feminam adherentem ei. Ceterum quotquot flāme vel carbones sup eas cadebāt / mor q̄si a magno flumie extiguebāt. L.viij.

Alde mirum est qd dico. Reuera plus dictu mirati sunt oēs populi veniētes tm̄ videre miraculū: qūo illa talem femina non fuit mortua: tā magno calore cooperta atq cōpressa. Beatissime auree virginis honor crescit i celo: et miracula eius in mūdo. Lect.ix.

Is oib⁹ expletis atq perfectis virtutib⁹ tam i vita virgis auree q̄ etiā post ei⁹ venerabilem obitū innumeras deo oipotēti gr̄as referamus: q̄ in oib⁹ semper magnificauit glorificauit necnon sublimauit vsq ad thronum sue celsitudinis sponsam suā aureā. Cetera sicut de vna virgi. nō mar. Si de fue. ad precs. R. Audiuimo. In crast. fit me. fidis p g. & mar. an. Hec p go.

℟ Diffusa. of. Indulgētiam. quere i cōi. ¶ De sancto marco papa et ɔfes. de cōi vni⁹ ɔfes. epi.

Exaudi dñe preces Oro. nr̄as: et intercedēte beato marco cōfessore tuo atq; pōtifice supplicatiōes nr̄as placatus intēde. Per dñz. Meo. sanctoꝝ marty. marcelli sociorūq; eius. an. Istoꝝ. ℣. Letamini.

Sanctoꝝ martyrum Oro. tuoꝝ nos dñe marcelli et apulei/ sergij et bachi beata merita ꝓsequētur: et tuo semper faciāt amore feruētes. Per do. ¶ De sancto marco. Lectio. j.

Marcus papa natione romanus: ex parte prisco sedit annos duos/ menses octo/ et dies vndecim. Fuit aūt tēporibus cōstātini et vespasiani ac secūdi consulum/ ex die kalēdarum februarij vsq; in kalēdas octobris. Lectio secunda.

Hic cōstituit vt episcopus hostiēsis qui cōsecrat episcopum vrbis pallio vteretur q̄ cōstitutum fecit de omni ecclesiastico ordie. Hic fecit duas basilicas: vnam via ardeatina vbi requiescit: aliā intra vrbem iuxta tēplū pallatinis. Lec. iij.

Huius suggestiōe obtulit cōstātinus augustus basilice quā cymiterium cōstituit fūdum rosaꝝ cū agro cāpestri. Hic fecit ordinationes duas ꝑ mensem decēbris presbyteros vigintiquinq;. Dyaconos septem. Episcopos vigintiseptē. Qui etiam sepultus est in cymiterio babile via ardeatina pri die nonarum octobris: et cessauit episcopatus dies viginti. Cetera de cōi vi. ꝑter orationē. Meo. sctoꝝ mar. marcelli et sergij per ān. Sanguis. Oro vt s. in vespis. ¶ Ipo die i vesp. cōm de beato demetrio martyre: de quo fiūt tres lec. Lectio pma.

Cum imperator maximianus in thessalonicensium degeret ciuitate: homo superstitiosus pie religionis hoies persequebatur et interficiebantur ab eo. Inter quos erat beatus demetrius manifestum faciēs semetipsum absq; vllo timore: qui a iuuētute bona egerat opera et alios docuerat. Lectio. ij.

Docebat enim qualiter diuina sapiētia descēderat ad terram de celo vt hoiem qui mortuus fuerat peccato viuificaret sanguine ꝓprio. Cūq; hec et alia multa predicaret quidā ministri imperatoris qui ad capiendum christianos fuerāt deputati tenētes sanctum demetrium/ imperatori obtulerunt maximiano. Lectio tertia.

Qui eum de religione interrogans: et q xp̄ianus esset cognoscens/ ira cōmotus in ipo loco vbi fuit detētus iussit eū lanceis perforari: atq; ita beatus demetri⁹ bone cōfessionis martyrium cōsummauit. Corpus vero eius ab interfectoribus paruipensum est. Sed

quidā religiosi viri noctu latē-
ter venerūt sumentes illud in
ipsis in quibus proiectum fue-
rat pulueribꝰ asportata terra
et q̄tum potuerunt abscōdere
curauerūt. Cetera de cōmuni.
¶ In vigilia dionysij sociorūq;
eiꝰ. Ad vš an Corpora sctōꝝ.
cū cete. Cpm Sācti ⁊ iusti. ℟
Preciosus dn̄i dionysiꝰ in ago
ne nouissimo orabat dicēs Nūc
iam dn̄e per coronā martyrij.
Cum fratribꝰ meis seruis tuis
suscipe me. ℣. Ethlera dn̄i dio
nysius psallebat dicēs. Nunc.
Gloria. Cū. hyꝰ. Sctōꝝ meri.
℣. Letamini. an. Insignes pre
conijs alme tue nobilitati cōso
nāt voces collaudātes ⁊ vo sup
plici prosequamur: aue inclyte
martyr angeloꝝ cōsors: aplōꝝ
sociꝰ: pphetaꝝ cōciuis: et mar
tyꝝ coheres: sancte dionysi cū
socijs tuis interede p nr̄a oimq;
salute. ps. Magt. fo. xlix. Oro.

Concede nobis q̄s om̄s deꝰ
venturam btōꝝ martyrū
tuoꝝ dionysij rustici ⁊ eleuthe
rij solēnitatem cōgruo preueni
re honore: et venientem digna
celebrare deuotione. Per dn̄z.
Ad matu. Inuita Adoremus
sal. de cōi. ps. Venite. hyꝰ. Rex
gliose mar. In. j. noc. an Sā-
ctus dionysiꝰ qui tradēte bea-
to clemēte petri apl'i successo-
re verbi diuini semina gētibꝰ
eroganda suscepit. ps. Beatus
vir. fo. j. an Quo ampliꝰ gēti-
litatis feruere cognouit errorē
illuc intrepidus et calore fidei
armatus accessit ⁊ parisiꝰ dn̄o
ducēte peruenit. ps. Quare fre.
fo. j. an. Non veritꝰ incredule
gētis experere feritatē: q2 vir-
tutem suā preteritaꝝ penaꝝ re
cordatio roborabat. ps. Cū in-
uocarē. fo. j. ℣ sus. Letamini.

Itaq; cū fescēninꝰ Lec. j.
sisinnius suiq; commani
pulares preceptum pricipis su
scepissent pro macharij diony-
sij inquisitione galliaꝝ pene-
trāt fines. Quibus adhuc pro-
culpositis sancti viri celebre
nomen innotuit. Vnde ampliꝰ
efferati cursu velociori tumēti
bus animis vultibus turcissi-
mis parisiꝰ adierūt: vbi beatū
dionysium cōtra incredulos di
micātem ⁊ predicatione conti
nua populi multitudinē ad fi-
dem inueniūt exhortātem. Cū
quo etiā beatum virū rusticū
archipbr̄m et eleutherium ar-
chidyaconum: quos ipse famu
lus dn̄i consecrarat in suis or-
dinibus / predicationis ⁊ diui-
ni obsequij cōministros perse-
cutoꝝ dirus furor inuenit. ℟.
Post passionem dn̄i in vniuer
sis gētibꝰ predicatio profutura
successit. Ita vt fide crescente
multi mererētur fieri confesso
res: quos catholica postmodū
gaudet ecclesia pmeruisse mar
tyres. ℣ Qui cū iminere suas
cernerēt passiōes que domino
iesu christo docente didicerant
repleti spiritus sancti gratia

docuerunt. Lectio secunda.

HJ sancti viri a beati dionysii nunquam sustinuerunt abesse presentia: quos diuina dignatio eterni regni iam presciebat esse consortes: quosque ab inuicem igne tempestatis insectatio per martyrii certamina nullo calliditatis aut seueritatis astu separare preualuit. Denique aduentus prefecti fescennini sisinnii cum romanorum militum apparitione i urbe parisiorum: et per omnem regionem subito personat: et a primoribus ciuitatum galliarum ei occurritur. Imperialis iussio urgens sup captura sancti pontificis macharii dionysii cum omni imperio diuulgatur. ℟. Gratias tibi domine quod infestantis inimici iacula probationem fidelium tuorum prestitisti esse et non vulnera: sed talem tuis martyribus tribuis pro labore mercedem. Ut nullum tuorum fuisse gaudeat hostis imbellem. ℣. Quin imo perpetuum eis largiris triumphum ut ecclesie tue semper sint in exemplum. Ut nul. Lec. iii.

ET quia dominus iesus christus diu laborati seni sanctissimo sudores certaminum suorum decreuerat propriis sanguinis fonte abluere: quo posset liberius carnis sarcina liberatus et sup niuem dealbatus presentie illius astare. et quod semetipsum olocaustum odoriferum offerebat sacrificium laudis iugiter immolare innumerabili pene cateruua donum sacrorum virorum concurritur: et sanctus domini capitur/ collaphizatur/ conspuitur/ deridetur/ illuditur et loris durissimis crudelissime ligatur et trahitur vnacum rustico archipresbytero et eleutherio archidyacono suo prefecti presentie sistitur. Quem tamen nimia seueritate prefectus alloquitur dicens. Tu ne es ille nephandissimus senex qui diceris dionysius ionicus et agnoiaris macharius qui etiam deorum nostrorum culturam euacuas: et inuictissimi principis statuta contemnis? ℟. Beatissimus dionysius christi martyr tradente beato clemente erogandas gentibus semina diuina suscepit. Ex quo amplius gentilitatis errorem feruore cognouit: illuc intrepidus et virtute fidei armatus accessit. ℣. Et parisius domino ducente peruenit non veritus incredule gentis experere feritatem. Ex quo. Gloria. Ex. In. ii. noc. a. Ecclesia illisque necdum in locis erat et populus ille nouam construxit ac officia seruientium clericorum ex more constituit: probatasque personas honore sacri ordinis applicauit. ps. Uerba. fo. ii. a. Cinctus ergo fide et miam anteponens paulatim sociabat deo quos diabolus subtrahebat. ps. Domine dominus noster. fol. ii. An. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes ut rebellium corda non minus miraculis quam predicationibus obtineret. ps. Domine quis ha. f. iiii. ℣. Exultent iusti. Lectio. iiii.

Ubi beatus dionysius ait.
Senex q̄dē sum corpore/
sed feruore dilectionis et fidei
atq; salutari ꝯfessiōe dñi ⁊ sal
uatoris mei iesu xp̄i manco sē-
per nouus: et nouos illi geni-
tos ꝑ ministeriū predicatiōis
mee infātes quos illi fōs sacri
baptismatis parturit rationa-
bili lacte pascere sine dolo non
cesso. Cui prefectus dixit. Mea
non est de huiusmodi vobiscū
ꝯtēdē: satis enī de his rome au
diuimꝰ. Tātū edicito ū magni
principis domiciani iussis obe-
dire: et immortaliū deoꝝ iura
venerari disponitis. Sin autē:
non verboꝝ sed verberū confli
ctione vobiscū viriliter decerta
bo. ℞. Adest nāq; beati diony
sij sacratissima dies ī qua triū
phās agonē expleuit. Et coro-
nam victorie accipere meruit
de manu dñi. ℣. Quē dñs post
apostolos sic honorauit vt oēm
galliam eiꝰ apostolatu insigni
ret quiq; eam suo sanguine cō
secrauit. Et coronam. Lect. v.

Sancti vero dñi tortoribꝰ
traditi ad loca penalia du
cti sūt: ⁊ in ꝯspectu sctōꝝ rusti
ci et eleutherij vt tormētorum
ipsius terrore ab intētione sua
resipiscerent: preciosus cāpido
ctor eoꝝ et fortissimꝰ athleta
dñi dionysius expoliat: et toto
corpore nudus a ternis militū
quaternionibꝰ vicissim flagel-
latur nec vincit. Flagellātur
etiam rusticus ⁊ eleutheriꝰ sa-
tis acerrime: et immēso cathe
narum pondere simul sancti do
mini onerātur: et in ergastulū
tenebrosissimi carceris retru-
duntur. Indeq; ad auditionem
prefecti reducti in cathastis ex
tensi et flagellati dño gratias
referebāt. ℞. In hoc ergo loco
experiūtur infirmi q̄ntum dei
famulos conueniat honorari.
Ubi recipit cecitas visum: debi
litas gressum: et obstructe au-
res ꝑcipere merēt auditū. ℣.
Hunc ergo locum dei famulus
elegit expetendum. Ubi reci-
pit ceci. Lectio sexta.

Tunc beatissimus ⁊ acce-
pta xp̄i hostia dionysius in ocu
lis suoꝝ super lectum ferreum
suppositis flāmis nudus extē-
sus est: et cātabat dicēs. Igni-
tum eloquium tuum vehemen
ter: et seruus tuꝰ dilexit illud.
Propterea dñe iesu xp̄e oīpotē
tis dei patris virtus ⁊ sapien-
tia qui dixisti: cum petransie-
ris per ignem/ flāme non noce
bunt te, et dedisti michi pericu
losiorem ignem in cupiditati-
bus vincere: fac et ad nois tui
gloriam hāc adustionem me su
perare. Et sic cum adusto toto
corpore fuisset leuatꝰ ad bestias
ferocissimas in rabiem multo
ieiunio excitatas proiectus sub-
rigitur. ℞. Vir inclytus diony
sius martyr dñi preciosus suc-
cēsus igne diuini amoris cōstā
ter sustinuit supplicia passiōis
Et per immanitatem tormen-

torum peruenit ad societatē angelorum. ℟. Cuius intercessio nobis obtineat veniā qui per tormenta passionis eternā meruit palmā ꝛ sempiternā coronā. Et. Glia. Et In. iii. no. añ. Mirocꝫ modo inermi viro non valebat plebs armata resistere ℣. Cōfer. Lo. iiii. añ. Dū sacruz mysteriū beatus dionysius celebraret in carcere: apparuit ei cū multitudine angelorū dñs iesus xp̄s. ps. Dñi est terra. Lo. vii. aña. Dansqꝫ illi sancta dixit accipe hoc care me⁹: quod mox complebo tibi vna cū patre meo. ps Deus venerūt. Lo. xxiiii. ℣ Insti. Lectio. vii.

Q Uas cū impetu validissimo conspexisset accurrere cōtra eas faciens signum crucis ꝛ suspiciens in celū ait. Tu dñe q̄ semp idez es adesto nūc michi eadē potētiā exercēdo quā in lacu seruo tuo danieli misericorditer ꝯtulisti. Peruenientes aūt ad eū bestie mansuetissime ꝓcidebāt ei. Preparant quoqꝫ ingentia clibani incendia et in ea vir dñi sanctus dionysi⁹ vexillo sancte crucis armatus ꝓiicit. Et hic inq̄ens michi nō deeris dñe iesu xp̄e vt illesus hac etiā ꝑpetui tormēti imaginaria ꝯgregatiōe egrediar rorēqꝫ tui sancti spūs hos fidei mee sedes rogos q̄ rūpheā ignitā in custodiā ꝑadisi crucis tui latice fidelibus tuis ad vitā prebēs transitū extinxisti.

℟. Per beatuz dionysiū fiunt hic diuina mysteria ꝑ orōnem eius ceci illuminantur. Et natale eius demonia effugātur ꝛ infirmi sanantur. ℣. Peccatorū indulgentia cōdonat: ꝛ reorū vincula relaxāt. Et na. Lc. viii

I Nter hec sācti domini rusticus ꝛ eleutheri⁹ flētes et ad penas similes voto promptissimo ꝓperantes: vincti deferuntur non dimittuntur. Cū qꝫ extincto ad orationē eius fornacis incēdio beatus dionysi⁹ fuisset splendidior auro educt⁹ patibulo cruciaria stipitis tormentalium instrumentorū cōfictione appenditur. Vbi semp iesum xp̄m veruz deum esse cūctis spectantib⁹ predicās diutius tortus nec mortuus deponit: et in carcere glancini tres simul electi domini cum fidelium multitudine recluduntur. In quo veniens apparuit ei dominus iesus xp̄s etiam videntibus quibus datum est videre cū multitudine angelorū: ꝛ accipiēs panē sanctū dedit illi dicens. Accipe hoc care meus qd̄ mox complebo tibi vna cuz patre meo: quoniam meū est maxima merces tua. Et his q̄ audierint te salus in regno meo. His quoqꝫ expletis assunt carnifices qui xp̄i famulos de squalore carceris educētes p̄fecti obtutibus iteruz presentarēt. Tunc beatus antistes dominē dionysius manus expendens ꝑ

oculos ad celū erigēs ait. Dn̄e deus me⁹ qui creasti me ꝛ grā tua in vitā hanc induxisti me. Nunc iā dn̄e ꝑ coronā martyrū cū fr̄ibus meis seruis tuis suscipe me: tuoqʒ tue custodie ꝯmendo: q̄s ministerio nr̄o et tibi tuo sanguine acquisisti. Cūctos etiā qui te per nos in noīe tuo petierint: vt pollicitus es clementer exaudi: qm̄ tuū ē regnum ꝛ potestas cum patre et spiritu sancto ante omnia ꝛ in omnia secula seculorum. ℞. Hi sancti viri a beati dionysij nū q̄ sustinuerunt abesse presentia quos in vnum interrogatio pensionis inuenit. Interrogati: vnū et verū in trinitate dominum confitētur. ℣. Terrore subiunctos multisqʒ afflicti iniurijs ꝛ supplicijs macerati. Interrogati. Lectio. ix.

Cumqʒ beat⁹ rustic⁹ et eleutheri⁹ cūctiqʒ fideles ꝛ multi etiam paganorum qui eū lamētantes prosequebant̄ respōdissent amen: positis genibus et protensis ceruicibus vno eodē qʒ momento ebetatis secundū principis preceptum securib⁹ decollati sunt: atqʒ in hac fidei constantia permanentes reddētes terre corpora: beatas celo animas intulerūt. Tali nāqʒ ad dn̄m meruerunt ꝯfessione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaretur ligua palpitans iesum christum dominū ꝯfiteri. Qm̄ vnde menti bus inerat amor: licet p̄cisis capitibus: qd ore iā sumpserat sermonib⁹ estuabat ardor. O vere beata nimiū et deo nostro grata societas: inter quos nec prim⁹ alter potuit esse nec tertius: sed trinitatē ꝯfitētes trino meruerunt decorari martyrio: q̄tinus fide pares gloria coronaret eq̄lis. Nāqʒ ad declarandā martyris ꝛ gallia pꝛimi sacerdotis merita gloriosa vt vbi salutifer primo ceperat fructus oriri: eo amplius glorie ipsi⁹ pateret triūphus: maximus cunctos assistentes horror inuasit: ac lux ineffabilis cūctis resplenduit et viri dionysij se cadauer erexit: sanctaqʒ manu caput a corpe tolabra lictoris trūcatū angelico ductu gressum regente et luce celesti circumfulgente pedibus cepit brachijs vectitare. Et facta est comes multitudo celestis exercitus exanimi eius corpori caput proprium ab ipo mōte vbi fuerat decollatus per duo fere milia deportanti vsqʒ ad locum vbi nunc dei dispositione ꝛ sua electione requiescit humatum sine cessatione hymnis dulcissonis deum laudās. ℟. Beat⁹ dionysius rusticus ꝛ eleutherius in hac ergo fidei constantia permanentes. Reddentes terre corpora. Beatas animas celo cum gaudio intulerūt. ℣. Beatorū anime sanctorum dionisij rustici ꝛ eleutherij relict

glebis secute sunt redemptorē. Reddentes terre corpa. Gloria patri. Beatas. ℣. Te deū. f. xlix ℣ sacer. Exultabūt. In laud. Hi sancti viri beati aña. dionysii nunq̄ sustinue=runt abesse p̄sentia: quos i vnū interrogatio percussoris inue=nit. ā. In hac ergo fidei cōstā tia pmanētes: reddentes terre corpora: beatas celo aias intu=lerūt. ā. Tali nāq̄ ad dñm me ruerunt pfessione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc pu=taretur lingua palpitans dñz cōfiteri. ān. Beata nimiū z deo nostro grata societas: inter q̄s nec primus alter potuit eē nec tertius: sed trinitatem cōfitē tes trino meruerunt decorari martyrio. ān. Et facta ē comes multitudo celestis exercit⁹ exa nimi corpori bti dionysii caput proprium deportantis laudans deū z dicēs gloria tibi domine. Capitulū. Sancti per fidem. Hymnus. Eterna xpi. ℣. Ju=storum anime. ān. Adest nanq̄ bti dionysii sacratissima dies in qua triumphās agonem ex pleuit: et coronā victorie acci=pere meruit d manu domini. ps. Benedictus. fo. xlix. Orō. Deus q̄ hodierna die bea=tum dionysium martyrē tuum virtute constantie i pas sione roborasti: quiq̄ illi ad p̄di candū gentibus gloriam tuaz rusticum et eleutheriū sociare dignat⁹ es: tribue nobis q̄s ex eorz imitatione p amore tuo p spera mundi despicere z nulla ei⁹ aduersa formidare. Per d. Ad hor. āe de laudi. Cpm z ℟. de communi plurimorum mar. ad processionē ℟. Preciosus. Ad vesperas aña. Et facta est. Cpm hy⁹ et ℣⁹ vts. in aliis ve speris. ān. O beate dionysi ma=gna est fides tua intercede pro nobis ad dñm deū nostrū: vt q̄ qualitate tibi sumus dissimi=les sua grā largiente faciat eē consortes. ps. Magnificat. fol. xlix. Oratio vt supra. Memoria gereonis martyris sociorumq̄ eius. ān. Istorum. ℣. Exultent iusti. Oratio. Deus qui nos cō. Et in matuti. ā. Sanguis san ctorum. ℣⁹. Tradiderunt cor pora sua propter deū ad suppli cia. ℟. Et meruerūt habere co ronas perpetuas. Orō vts. In crastino ad matu. nil fit domi. Inuitat. Adoremus saluatorē Super. it. p̄os dicēt prima. ā. de primo noctur. scilicet. San ctus diony. Aliisq̄ dieb⁹ cet. p ordi. z ℣. ad diē perti. Dicen turq̄ ℟ia de hysto. ad diē per=tinen. z ps. Te deum. z ad lau. vna ān de lau. per ordi. per pre dictas octa. etiā tam ad bened. q̄ ad mgt. dicentur per ordinē āe sequen. ā. Tantas per illū. ān. Miroq̄ mod. ān. Dum sa crum. ān. Dansq̄ illi. aña. Ab sterget. ān. Fulgebunt. ā. Isti sunt. ān. Dic no. ā. Justorum. aña Ecce merces. Aña antez

feperius signate q̄ ibi deficiūt
in cōi plurimo. mar. inuenient
excepta añ. Isti sunt. quā inue
nies ī primis vel. aposto. Per
octa. nō dicunt hore btē ma. in
choro: nec memorie cōmunes et
hym. cantant vt in duplo. et ad
Bia ℞ Alla. ¶ Dñica īfra oct.
fient oīa sicut in die: excepta le
genda vt infra: et q inuit. non
duplicat. In reditu vero pref.
dicet ℞ O cōstātia. ¶ Seqt le
gēda p oc. et dñica īfra. Legē.

POst beatam ac salutiferā
domini nostri iesu xp̄i pas
sionem et adorandam eius ab
inferis resurrectionē atq̄ ī ce
los gloriosam ascensionē: qua
se manifestauit diuinitate nō
defuisse q̄ rediit ī vniuersis gē
tibus apostolorū predicatio pro
futura successit: ita vt fide cre
scente multi mererēt fieri xp̄i
nominis cōfessores: quos catholi-
ca postmodum gaudet ecclesia
pmeruisse martyres et fidei bel
latores que letabat in populis
tantos se habere duces atq̄ re
ctores. Qui siquidē cum immi
nere suas cernerent passiones:
que domino iesu xp̄o docēte di
dicerent repleti spūsancti grā
docuerunt vt ad sancte confes-
sionis gloriam et premiū trans
migrarēt vñ tibi grās agim⁹
dñe iesu xp̄e: qui infestātis ini
mici iacula pbationem fideli-
um tuorum prestitisti esse et nō
vulnera: sed inter cetera caris-
matum munera talem tuis te
stibus tribuis pro labore merce
dem: vt nullū tuorū fuisse gau-
deat hostis imbellē. Quinimo
perpetuū illis es largit⁹ triū-
phum: vt ecclie tue semp sint
in exēplū. De quorū collegio
beatus paulus apl's quē celo p
sidens hūanitas et benignitas
saluatoris dei nostri cōpellens
saulū strauit ac paulū statuit:
eorūq̄ merito ac numero socia
uit. Replens xp̄i euāgelio non
solū ab hierosolymis vsq̄ in il-
liricū: verūetiā vsq̄ ad termi-
nos quomō a deo cōstitut⁹ ma-
gister oīm gentiū pagrans su
periores et vicinas ciuitates tē
pore quo claudius pnceps age
bat ī sceptris deuenit athenas
His itaq̄ gestis cum vocis no
uitate permoti athenienses qua
dam die paulū ad ariopagum
duxissent: vt ibi examē sua do-
ctrina acciperet adorsus ē dio-
nysiū: q̄ ob plenitudinē diuine
supnorū numinū scientie theo
sophus: id est deū sapiēs et a re
gione vrbis q̄ sedulo cōmorāba
tur et innatus pncipabat ario
pagita gemino quasi vocabulo
vtebatur. Cū vero paulus sin-
gula altaria et simulachra fal-
sorū deorū perlustrasset: inter ce
teras aras reppit altare vnū:
cui erat titul⁹ supscriptus: deo
ignoto. Et cōuersus ad eū pau
lus interrogauit illum dicēs.
Quis est ille de⁹ ignotus? Ad
quē dionysius. Adhuc inquit
non est ipse deus demōstratus

inter deos: sed est incognit⁹ no bis ꝛ in seculo venturo futur⁹ Ipse est enī deus qui regnatur⁹ est in celo ꝛ in terra: ꝛ regnum ipsius nō accipiet finē. Subiūgens itaqꝫ paul⁹ ait. Quid vobis videt: hō erit an spūs deoꝝ. Rñ deus dionysius ait. Verus deus et verus homo et ipse renouaturus est mundū. Sꝫ adhuc incognitus est hoibus qm̄ apud deū in celo ꝯuersatio ei⁹ est. Et ait paulus. Illū deū p̄dico vobis quē incognitū appellatis. Natus em̄ ex maria virgine: passus pro salute hūana sub poncio pylato mortuus resurrexit: celosqꝫ ascendens sedet in dextera dei patris ver⁹ deus et verus homo per quem facta sunt oia: et venturus est in fine seculi iudex oim que geruntur: qui notus est iaꝫ in iudea deus: ꝛ magnuꝫ in israel ē nomen sanctum eius. Quapropter quem incognitū vsqꝫ nūc habuistis: modo cognoscite: qꝛ ipse est solus deus ꝛ preter euꝫ non est alter: qui nos de morte sanguinis sui precio reduxit ad vitam: qui celum et terraꝫ homines ꝛ angelos in vnitate regni sui ꝯiunxit. qui mortificat iniustos ꝛ viuificat pios. qui claudit et nemo aperit: aperit ꝛ nemo claudit. Hec ꝛ alia plurima paulo predicante et templa singula plustrante cōmendando iesum xp̄m filiū dei ꝛ deum verū esse (que amica curiositate athenieſes ꝑp̄t ipaꝫ nouitatem officiosissime acceptabant) dionysius veram doctrinā ꝛ dogma salutis audiens: ꝛ nichil eē idola quib⁹ seruiebat quin magis demonia q̄ deos esse cognoscēs: sanctū ꝟo spiritū ꝛ verba vitalia in pauli doctrina euidētissime sentiēs: diuino lumie corde tact⁹ idē paulo cessit ꝛ ab eo expetijt: q̄tin⁹ ꝑ illo ipsi⁹ dei quem p̄dicabat miam deprecaret: vt illius cultor verus ꝛ suus mereret eē discipulus. ¶ Itē per oct. vel dominica infra octa. Legenda.

Sancti simul properātes ꝛ circumcirca dn̄m predicātes: applicueāt portui arelatenciū ciuitatis. Exinde quibusdā in ptes necessarias put ei visum fuerat destinatis: idē macharius dionysi⁹ qui sedis apostolice priuilegio tradēte sibi beato clemente bti petri successore verbi diuini gallicis gētibus erogāda semina susceperat: beatissimi p̄cipis apostolorum ꝛ magistri sui informatus exemplo: qui romane crudelitati se propter iesu xp̄i nomen immerserāt quo amplius apud gallias gētilitatis feruere cognouit errorem: illuc itrepidus ꝛ calore fidei armat⁹ accessit: ac lutetiam parisioꝝ domino ducēte peruenit. Doctrinaqꝫ preclarus: miraculis choruscans ꝛ virtutuꝫ signis que athenienſiū magister paulo do

sēte didicerat gallijs ministra
uit: non veritus incredule gen
tis expetere feritatē: q̄ꝛ virtutē
suam preteritarū penarū recor
datio roborabat. Tormentis ex
pertus multis mortē tādē asse
cuturū se vitā tota nichilomi=
nus intentione desiderans: vt
qui iā erat xp̄i nois iter multa
tormentoꝝ flagella perfectus
ꝯfessor: fieri mortis mulctatio
ne mereret̄ ⁊ martyr. His ita=
q̄ȝ expletis ecclesiā illic se dei
oipotētis semper in oib⁹ ⁊ vbi
q̄ȝ comitante auxilio iuxta fa=
cultatē suaꝝ viriū ⁊ q̄ nouus
aduena poterat in honorē dn̄i
nostri iesu christi q̄ necdū locis
illis ⁊ populis nota erat ꝯstru
xit ac officia deuote domino ser
uientium clericorum ex more
constituit: ꝓbatasq̄ȝ personas
honore secundi ordinis amplia
uit incessanter restituēs popu=
los creatori quos a deuio cultu
reuocauerat creature. Cinctus
g̃ fide ⁊ deuotiōe populi quē in
constructione ⁊ venerenti basi=
lice frequentatiōe cernebat ad
modū roboratus deum ⁊ domi=
num nostrū iesum xp̄m quē pe
ctore purissimo nouerat ⁊ cor=
de ardentissimo diligebat: insi
nuare gentibus non cessabat.
Cunctisq̄ȝ misericordiam eius
in hoc tp̄e et iudicium futurū
proponēs paulatī sociabat deo
quos diabolus subtrahebat: ac
totis exhortatiōis nisibus et si
gnoꝝ prodigijs satagebat quā
tinus quos arripiebat mundo
dignos faceret celo. Tātas eñi
per illū dn̄s dignabat̄ exercere
virtutes: vt rebelliū corda gen
tiliū non minus miraculis q̄ȝ
predicationibus obtineret. Et
cū sepissime ab idoloꝝ pontifi
cibus contra eū seditio excita=
ret̄ in populos: ita vt plebs in=
numera etiā de vicinis regioni
bus cū armis ac bellico appa=
ratu ꝓpt fideles q̄ iam ꝑ illuꝫ
crediderant in xp̄m ad ꝑdendū
eū gregatim vbi ip̄m eē audie=
bāt ꝯcurrerent: mox vt illū cer
nere poterant tanta et tā inef=
fabilis in eo lux celestis grē ra
diabat vt aut oī ferocitate vna
cū armis deposita se illi ꝓster
nerent: aut qui cōpuncti spiri
tus sancti dono ad credēdū nō
erant: pauore nimio soluerent̄
⁊ territi a presentia eius aufu
gerēt. Miroq̄ȝ modo inermi vi
ro nō valebat plebs armata re
sistere: sȝ subdebat se illi poti⁹
certatim gallicanus coturnus
atq̄ȝ germanica ceruicositas in
gūꝝ xp̄i suaue imponi sibi acta
cordis contritione poscebat.
Ab ipsis quoq̄ȝ destruebantur
idola quoꝝ sumptu fuerant et
studio fabricata: ⁊ inuēto salu=
tis portu idoloꝝ gaudebat nau
fragio lugebat quoq̄ȝ portio vi
cta diaboli: cū de ea victrix ec=
clesie legio triūphabat. Hec au
diēs immanissime crudelitatꝭ
bellua domicianus in tantā ra
biem indignationis exarsit: vt

vbicũq; per se vel per suos sa-
tellites xpianũ quempiã reppe
risset: aut cogeret diis sacrifi-
care icestis: aut diuersis penis
additũ teneret gladio traderet
puniẽdũ: sed etiã totũ per sibi
subditũ orbem in cũctis ciuita
tibus oppidis municipiis q̃z
& vicis publicũ pepẽdit edictũ
vt amministratiõis infulis fer
uentes oẽs xpi nois amatores
exponere diuersitate suppliciũ
maturarẽt: ne superesse posset
q̃ valeret acq̃rere qd̃ peribat.
Persecutiõis ergo publicata
sententia iniquorũ gaudẽs tur
ba in oẽm mũdi partẽ debachã
do pgredit: & ctra dominicuz
populum conspirat pugnatu-
ra non cunctata appetere gla-
dio quos dominus suos mõstra
uerat esse dignaculo. Qua de
re nulla iam de christo certan-
tib⁹ presentis vite indulgebat
tranquillitas nulla sanctoruz
martyrum erat excusata liber
tas. Sed cũcti prochdolor aut
impiis iussionibus obediebãt:
aut quod statutum a crudelissi
mo cesare fuerat pferebãt. Di-
rigit proinde prefectus fescẽni
nus sisiniu⁹ tradita sibi electa
apparitione cũ ingenti strepi-
tu ad ptes occidentaliũ regio-
nũ & sanctũ senẽ nominatissi-
mumq; doctrina virum et vir-
tutuz insignibus precipuũ ma
chariũ dionysium vbicũq; repe
rire potuisset perquirẽs: aut de
creto principis idolis thurifica
re cpelleret: aut tormentis la
ceratũ immẽsis & penis exqui-
sitissimis tormentatũ inter ce-
tera etiã secũdum leges roma
nas vt pote euz q̃ pstantissima
nobilitate terrena floruerat: &
contra senatus ac reipublice p
mulgationes cõtraq; imperiũ
egerat: nudũ publice virgis ce
suz securi pcuteret. ¶ De san
cto geraldo cfessore fit du. i ma
iori ecclesia tm̃ et nichil fit per
dioce. de eodem sed fit de octa.
dionysii. vn̄. ideo in maiori ec
clesia ad vesp. sup pos feria. ã.
Simislabo. cũ cete. vt in du. de
vno confessore non epo. Oro.

Deus qui beato geraldo cõ
fessore tuo tribuisti celestẽ
in terris ducere vitã: ipsi⁹ nos
interuentiõe placatus a terre-
nis exue desideriis & celestibus
munera pmiis. Per dñm. Me
mo. octa. ã Et facta est comes
℣ Letamini in domino. Oro.
Deus qui hodierna. vn̄. in die
In matut. totum de communi
preter legendam. Lectio. i.

Vir igitur domini geral-
dus ea pte galliarũ que
aquitania appellatur oriund⁹
fuit territorio aruernẽsi villa
aureliaci: patre geraldo: ma-
tre altrude adeo illustribus: vt
inter gallicanas familias eo-
rum prosapia tam rebus q̃z p-
bitate morum generosior vide
retur. Lectio secunda.

Qui religionez vite velut
quandam hereditariam

dotē sibi tenuerūt. Quā aūt lo
cupletes fuerūt ꝑdia mācipijs
referta testanť: q̄ circunquaq̄
tā prope q̄z longe diffusa eidez
geraldo iure successionis obue
nerunt. Fact⁹ vero senior mū
dialē potestatē que sibi ꝯpete=
bat mēte despiciēs gualberto
eṗo viro laude digno ⁊ ei i xp̄o ca
rissimo ⁊ quibusdaz alijs viris
prudentibus exposuit presen=
tis vite sibi fastidium inesse et
religionis habitū desiderare:
romā proficisci: ⁊ ꝑdia sua bea
to petro aplor̄ principi iure te
stamentario delegare. Lc.iij.

TRactato itaq̄z de hoc vir
dñi gualbertus eṗs altio
ri cōsilio causam inspiciēs sua
sit vt in seculari habitu specie
tenus pro communi salute pro
uincialium remaneret: res ꝓo
suas beato petro sicut vellet di
caret. Cui diffinitioni consenti
ens: tonsuraz clericalē ab eo re
cepit. Lectio quarta.

POstq̄z aūt se diuīo cultui
per omnia mancipauit: et fctō
testamento solēni beato petro
aureliacum insigne prediuz cū
tantis appendicijs que mona=
chis quos ibidē congregari dis
posuerat sufficē possēt legauit

NOn longe a figiaco Lc.v.
monasterio vic⁹ est in ho
nore sancti georgij sacrat⁹: cui
quidam presbyter nomine ge=
raldus preerat: qui eidem valde
carus erat. Ad hūc ergo iaz di
ctus vir dñi geraldus aliquādo

diuertit: qui post oronem eum
deosculās dixit. Quid nobis ge
ralde frater ad refectionē datu
rus es? En apud te prādere ve
nimus? Qđ quidē dicebat ꝓ fa
miliari contubernio. At ille
gaudens. Si inq̄t dñe tue pie
tati placet: nō abibis ieiunus.
Verūtamē non habeo q̄d appo
nam nisi panē ⁊ vinum. L.vj.

TUnc senior. Ne te inquit
fatiges: q̄m dies abstinē
tie est: et bonū erit si vel q̄ de=
sunt epule parci⁹ hac occasiōe
comedam⁹. Cū igiť presbyter
ad operandū discurreret ꝯcla=
uim ingressus vidit piscē in fer
culo. Tūc stupefact⁹ clā inter=
rogat ministrum suū quisnam
piscez illū attulit. At ille se ne
scire dixit: asserēs q̄ ibi null⁹
fuit q̄ piscē illū afferret. L.vij

ILle ꝟo attonit⁹ et admi=
ratus grās deo cum sacer
dote offerebat: quem tamen et
ipsius ministruz iuramento a=
strinxit: ne id dum ille viueret
alicui manifestaret. Quadā ve
ro sexta feria ingrauescere se
sentiēs iussit vt nocturnale of
ficiū corā se capellani pagerēt
Eṗo vero cum suis illud in ec=
clesia celebrante cum psallenti
bus et ipse psallebat: donec post
matutinale officiuz omnes ho
ras diei complesset. Lec.viij.

COmpletorium ꝟo finiēs
signo crucis se armauit: ⁊
subiūxit illđ verbū qđ ei sēp fa
miliare fuit dicēs. Subuenite

sancti dei. Hoc in vltimo locu tus oculos clausit taces. Videntes aut qui aderant q loqui cessaret eum aduocauerunt: sancta quoq eius membra in cilicio posuerunt. Lectio nona.

Cum vero quidam diceret q decessisset: ille sensum adhuc retinens oculos aperuit: et hoc indicio nondum se decessisse monstrauit: et dominicum corpus qd expectabat sua sponte suscepit: et ita felix aia ad celos migrauit. Nouissimis vero tempo ribus corpus eius de sepulchro translatum est et recondit um in capsa de argento purissimo. Migrauit aut anno dni nongentesimo septimodecimo: tertio idus octobris. Regnante dno nostro iesu xpo q cu patre et spu sancto viuit et regnat p infinita sclor secula.

Cetera de coi vts. pter orationem. Mem. octa. Hi sctı viri. V. Iustor. Oro vts. In vlti. ves. post oroez mem. calixti pape et mar. an. Hic est vir. V. Gloria et ho.

Deus q nos conspicis Oro. et nostra infirmitate defi cere ad amore tuu misericordi ter p sctor tuor exepla restau ra. Per. Mem. oc. A. Et facta e.

In vig. oc. scti dionysii ad vs an. Corpora sctor. cetera. et cetera sicut i vig. fes. pter orone.

Protegat nos dne Oro. sepius btor martyr tuo rum dionysii/ rustici et eleutherii repetita solennitas: vt quor patrocinia sine intermissione recolimus/ ppetua defensione sentiamus. Per d. Mem. lector mar. luciani/ maximiani et iuliani. An. Iustor. V. Exultent iusti. Oro. Deus q nos con. In matu. sicut i die pter legs. L. i.

Sanctus ariopagites dionysius egregia pauli apli predicatione fidei veritate illu minatus: et in noie sancte ac indiuidue trinitatis baptizatus: demu q celestiu ministerior ac chanis sufficienter instructus/ athenesium est ordinatus eps. Precedete aut tpe magistri desiderio et beati petri amore que vna cum preceptore suo paulo apud sepulchrum vite pricipis viderat et docetem audierat per reuelationem: ordinata sibi comissa eccl'ia romam venit quos nequissimi neronis crudelitate iam martyrio coronatos inuenit: et a bto clemete petri apli successore amabiliter et honorabiliter susceptus est. Lectio. ii.

Post etia aliqd spaciu tpis cu aliis ad eroganda diuini verbi semina i gallias est directus: q predicado et sermone cofirmado sequetibus signis parisius dno ducete puenit: destinatis quoq sociis p diuersas ciuitates ad eos diaboli destruendos et pplos dno acqredos sanctinu ordinauit epm et carnoru eos illuminare q in tenebris et vmbra mortis erant inspirate dno misit: vbi eu per aliquatu tpis imorari disposuit. Le. iii.

POstea xp̄o meldensium ci-
uitatis pastorem et ep̄m
esse cōstituit: eiusꝫ suffragio
antoninum q̄ minor ad distin-
ctionem senioris sanctini pre-
noiabatur adhibuit. Domicia-
nus deniꝫ impiissimus cesar
post neronem seuissimā perse-
cutionē in christianos exercuās
lictores ad perquirēdū et cōpre-
hēdēdum sanctissimū dionysiū
cuiᵒ famā in destruēdis idolis
et cōuertēdis ad xp̄m populis
per multos audierat in gallias
misit vt eum diligēter perqui-
rerent: et inuētum ac cōprehen
sum idolis aut sacrificare coge
rent aut diuersis suppliciis af-
fectum occiderent. Lectio. iiii.

QVos cum beatus diony-
sius fines parisiorum ap
propinquare cōperit sanctinū
et antoninum ad se accersiuit:
q̄bᵒ precepit vt sermōes & ago
nes ipsiᵒ solerter intēderēt / ac
memorie cōmendarēt: ac quibᵒ
tormētoꝝ generibᵒ per passio-
num supplicia corporis vitam
finiret cōspiciētes q̄s totius ro-
mane sedis pōtifici & fidelibus
quos tūc ibidē inuenirēt: q̄ vn
de in orbem christianoꝝ perse-
cutio ꝓcedebat: illuc ardētiᵒ cō
flagrabat: p ordinē nūciare stu
derēt: eosꝫ obuire deposcerēt:
vt atheniēsium ciuibᵒ ea nota
facerēt: quatinᵒ et ipsi dn̄o pro
cursu laboꝝ eiᵒ impleto grās
agerēt & erga cultum eius bo-
no animo fierent. Lectio. v.

COnsummato itaꝫ beato
dionysio per martyriū pal
mam sanctinus & antoninus si
cut eis preceptū fuerat romam
iter aggredi maturarūt: et ve-
nientes in italiam antoninus
valida febre correptus est. In
cuius obsequiis per aliquātos
dies sanctinus immoratus cō-
sensu eiusdem antonini: ne pre
ceptio sancti dionysii quacūꝫ
occasione impediretur perage
re ceptum iter disposuit: et suf
ficiēter exēniis & honestis lin-
theis principi domus in qua ia
cebat antoninus cōmissis pe-
tiit et per dn̄m obtestatus est
eum vt si antoninus cōualesce
ret: exinde illi abūdātissime mi
nistraret. si etiam vita discede
ret / honestissime sepeliret. Et
sic iter quod ceperat peragen-
dum arripuit. Lectio sexta.

ET cū sanctinus fines ro-
manoꝝ iam cōtigit: anto
ninus vita discessit. Quē prin-
ceps domus retentis oibᵒ que
sibi in obsequiis eiᵒ cōmmēda-
ta fuerunt: ca stabuli sui in quo
animalia eius manebant ares
leuauit: et in fossa vbi stercora
et vrina animalium defluebāt
proiecit et desuper ares remis
it. Que mox omnia sanctinus
per spiritum sanctū cognouit:
et cū maxima festinatione re-
uersus in domum in qua anto-
ninum sacētem dimiserat flēs
et dolēs peruenit: et principem
domᵒ interrogauit. Vbi est in-

quiens antoninus frater me⁹ carissimus. Lectio septima.
Is aūt fictis gemitib⁹ ac suspiriis simulata mesti-cia: mortu⁹ est inquit quē de cō missis michi a te honestissime sepelivi. Cui sanctin⁹. Mētiris inquit fili diaboli: in sterquili-nium piecisti eū virū sanctum et iustū. Sed nūc veni mecum ad catabuli locū in quē piecisti eū. Is aūt timore perfusus non est ausus reniti qn cū eo ad lo-cum veniret vbi piecerat eū.
Leuātes aūt inde Le. viii.
Oculos sanctinus cū lachry-mis clamauit voce magna di-cens. Antonine frater in noie iesu p cuius amore passus est gloriosissim⁹ martyr dionysius: surge et pficiscamur simul obe dientiam quā idem magister no ster cōmuniter nobis precepit. Et statim antonin⁹ stercore in uolutus surrexit: quē sanctin⁹ de catabuli fossa extraxit: dili-genter lauit: et mūdis ac hone stis vestib⁹ induit: sicqz offerē-tes deo sacrificium laudis eu-charistie corporis xpi ꝛ sangui nis participati sunt: et accipiē tes cibū cōfortati sunt. Et iter ceptū aggrediētes romā auxi-liāte dño peruenerūt. Lec. ix.
Etiam beato clemēte mar tyrio coronato in eadem se de sanctū anacletū natione gre cum de athenis: q fuerat a bea to petro aplo presbyter ordina tus/cōsecratum pōtificem in-uenerūt. Cui per oīa sicut bea tus dionysi⁹ eis iusserat actus et martyriū ei⁹ ordinē narraue rūt. Perfectoqz negocio ad ci-uitatē meldēsium reuersi sunt vbi sancte predicationi ac piis operib⁹ insistētes/sanctin⁹ ple nus virtutib⁹ ac bonis operib⁹ ad celestia regna transiuit. Cui antonin⁹ in epatu successit: et p plures annos i sancto officio degēs cū multiplici bonorū ope rum fructu ꝛ aiarū lucro migra uit ad dñm cui est honor ꝛ glia in secula seclorū amen. Cetera sicut i die. Oro. Protegat. Mem. marty. An. Sāguis sctorū. ℣. Tradiderūt corpora sua ppter deū ad supplicia. ℟. Et meruerūt habere coronas perpetuas. Oratio vtsupra. de cōi. Ad horas de de laudib⁹. Oratio. Protegat. Ad vs mem. sancti cerbonii epi et confesso. An. Similabo. ℣. Iustum deduxit. Oro. Exaudi.
De sancto cerbonio. Lect. i.
Beatus itaqz cerbonius ex affricana regione oriūdus extitit: quē ab ipso pueritie tēpo re parētes ei⁹ beato regulo ar chiepo commēdauerunt: vt ab ipso sacris doctrinis imbuere-tur. Beatus aūt regulus eum cum alacritate suscipiens to-tius veritatem christiane legis mirifice instruxit. Lectio scda.
Gratia aūt spūs sancti re pleuit eū: et illuminabat corda credētium qui ad eū ve-niebāt. Vidēs aūt beatus regu

lus tãtam cõstãtiam fidei quã habebat in dño ad episcopatus ordinem eum perduxit. Le. iii.

Erat autem heretica praui tas in affricana regione pullulata cõtra fidem catholi- cam. Cernẽs aũt beat⁹ regul⁹ perfidiã heretice prauitatis in ualescere: relicta propria sede adiũctisq; sibi socijs beato cer- bonio et felice epis italie fines aggressus est. Cetera de cõi.

De sancto luca euangelista Ad vs ãn. Beati pacifici. cũ ce teris. cp. Dilecti. R. Quattuor animalia. que totũ in fest. scti mat thei. Hy⁹. Annue xpe. ℣. In oẽm. ã. Ecce ego. que vts. Oro.

Interueniat pro nobis q̃s dñe sanctus tu⁹ lucas euã gelista: qui crucis mortificatio nem iugiter in suo corpore pro tui nois honore portauit. Per dñm. Mẽo. herblãdi abba. ãn. Sãctissime. ℣. Justum. Oro. Intercessio. de cõi. In matuti. inuitatorium et cetera vt in fe- sto sancti matthei. Lectio. i.

Lucas natione syrus an- thiocensis / arte medicus discipulus aplor fuit: postea paulum secut⁹ vsq; ad cõfessio nem ei⁹ seruiẽs dño sine crimi ne. Nam neq; vxorem vnq̃ ha bens neq; filios septuaginta et quattuor annorum obijt in bi- thania plenus spiritu sancto. R. In visione. Lectio secũda.

Qui cũ iam scripta essent euãgelia per mattheum quidẽ in iudea: per marcũ aũt in italia: sancto instigante spũ in achaie partib⁹ scripsit euãge liũ significãs etiã in principio ante alia esse descripta. Le. iii.

Cui extra ea que ordo euã gelice dispositionis expo- scit / ea maxie necessitas labo- ris fuit: vt primũ grecis fideli bus omni pphetatione venturi in carnem dei in xpo manifesta ta esset humanitas ne iudaicis fabulis attẽti in solo legis desi derio tenerẽtur: ne vel hereti- cis fabulis et stultis sollicitatio nibus seducti exciderẽt a verita te laborauit: dehinc vt in prici- pio euãgelij iohãnis natiuita- te presũpta cui euãgeliũ scribe ret: et in quo electis scriberet et dictaret mõstrãs i se cõpleta esse q̃ essent ab alijs inchoata.

Cui ideo post ba- Le. iiii. ptismum filij dei a perfe ctione generationis in xpo im- plete atq; repetẽde a principio natiuitatis hũane potestas per missa est: vt requirẽtib⁹ demõ straret et in qua apprehendens erat p natã filiũ dauid introi- tum recurrẽtis in deũ genera- tionis: et admisso in parabolis dei initio predicaret hoib⁹ xpm filiũ suũ opus pfecti hois redi re in se per filium faceret qui per dauid patrem venientibus iter prebebat in xpo. Lect. v.

Cui luce nõ immerito etiã scribendor aplicor actuũ potestas in ministerio datur: vt

dio in deum pleno et filio perditiõis extincto oratione ab apostolis facta sorte dñice electionis numer⁹ cõpleretur. Sicq paul⁹ cõsummatiõem aplicis actib⁹ daret quẽ diu cõtra stimulum recalcitrãtem dñs elegisset. Q̃d et legẽtib⁹ ac requirẽtibus deũ et si per singula expediri a nobis vtile fuerat: sciẽtes tamen qđ operãtem agricolam oportet primũ de fructib⁹ suis edẽ: vitanim⁹ publicã curiositatem: necnon tam volẽtibus deũ demõstrare videremur q̃ fastidiẽtib⁹ ꝓdesse. Lec. vi.

In dieb⁹ illis. Vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesq magna et ignis inuoluẽs: et splẽdor in circuitu ei⁹: et de medio ei⁹ quasi species electri / id est de medio ignis: et ex medio eorum similitudo quattuor animaliũ: et hic aspectus eoꝝ similitudo hoĩs in eis et quattuor facies vni et quattuor pẽne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti: et planta pedis eoꝝ quasi plãta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis: et manus hominis sub pẽnis eorum in quattuor partibus. Lectio. vij.

Et facies et pẽnas ꝑ quattuor partes habebãt. Iũcteq erant pẽne eorum alteri⁹ ad alteꝝ. Non reuertebantur cum incederẽt: sed vnũquodq ante faciem suam gradiebat. Similitudo aũt vultus eoꝝ facies hoĩs et facies leonis a dextris ipoꝝ quattuor: facies aũt bouis a sinistris ipoꝝ quattuor: et facies aquile a sinistris ipsorum quattuor: et facies eorum et penne eorum extente desuper erant. Lectio octaua.

Due pẽne singuloꝝ iungebantur et due tegebãt corpora eoꝝ et vnũquodq corã facie sua ambulabat. Vbi erat spũs impetus illuc gradiebãtur nec reuertebãtur cum ambularẽt. Et similitudo aĩalium et aspectus eoꝝ quasi carbonum ignis ardẽtium et quasi aspect⁹ lãpadarũ. Hec erat visio discurrẽs in medio animalium splendor ignis et de igne fulgur egrediẽs et animalia ibant et reuertebãtur in similitudinem fulguris chorusca̋tis. Lectio nona.

Cumq aspicerẽ aĩalia / apparuit rota vna sup terrã iuxta aĩalia habẽs quattuor facies et aspect⁹ eoꝝ et opus eoꝝ quasi visio maris: et vna similitudo eaꝝ quattuor et aspectus eaꝝ et opera q̃si si sit rota i medio rote. Per quattuor partes eaꝝ euntes ibãt et nõ reuertebãtur cũ ambularẽt. Ad quẽ locu declinabat q̃ prima erat sequebãtur et cetere et nõ reuertebantur cũ ambularẽt. Cetera vt s. Deo. herblãdi abba. ãn. Serue bone. ℣. Iustus vt pal. Oratio. Intercessio. Ad ho. ãc de lau. Si ꝟ. fuerit ad ꝑces. ℟. Audiebã. Ad vs. ãn. Iurauit. ps. Dixit

dñs. Lo. xpr vs. cū ceteris. Chim. Dilecti deo. Hy⁹. Annue xpe. ℣. In oēm terrā. Ad mḡt ān. Sapientiam. Oratio vt supra. ℭ Mēo. sauiniani et potētiani martyr. ān. Fulgebūt. ℣. Letamini i dño. orō. De⁹ q̄ nos cō-cedis. ōre i cōi: vel orō sequēs.

OMnipotēs sempiterne de⁹ qui per gloriosa bella cer-taminis ad immortales triū-phos martyres tuos sauinia-num ꝛ potētianum ac socios eo-rum extulisti: da cordibus no-stris dignam pro eorum cōmemo-ratione leticiam: vt quorum cor-pora pio amore amplectimur/ eorum precibus adiuuemur. Per dñm no. que parisius dicitur.

Ad matutinas. Lectio prima.

IGitur assistēte ꝛ cooperā-te iesu xp̄o saluatore nr̄o q̄ suis in euāgelio pollicetur. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad cōsummationē seculi. beatissi-mi potētian⁹ et sauinian⁹ ꝛ eo-rum collega venerabilis altin⁹ ad vrbem senonicā accedentes primā sibi mansionē statuerūt a parte orientis non procul ab vrbe in superiori vico per cui⁹ medium gn̄alis erat ꝛ publica via. In quo per aliqd̄ tēp⁹ cō-morati celestis doctrine gazas populi exercere ceperūt: et san-ctum semen ṽbi dei per cōfluē-tium corda seminare. Lect. ij.

AFfuit etiā man⁹ dñi que signa sanitatum et cura-tiones morborum per eos copiose ostendebat in populo: quorum adiuratione q̄plurimi tacti et cōpūcti ab idolis vanis ꝛ simu-lachris mutis ad deum viuum et verū cōfugere festinabāt cre-debāt q; et baptizabātur quot-quot erāt preordinati ad vitam eternam: inter quos duo claris-simi viri serotin⁹ et edoaldus predicāte beato sauiniano ꝛ si-gna plurima i noīe dñi iesu fa-ciēte ceruices suas gaudenter iugo dñi submiserūt/ et i noīe deifice trinitatis baptizati sūt: quos idem beatus pontifex ad dyaconatus honorem postmo-dum promouit. Lectio tertia.

ERat etiam in eodem vico vir quidam predives noīe victorinus qui benignitatis et misericordie respectu q̄pluri-ma humanitatis obseq̄a pere-grinis ꝛ aduenis exhibere soli-tus erat: apud quem beat⁹ pon-tifex sauinianus cū socijs suis aliquādiu cōuersat⁹ ipsm quoq; domino lucratus est: qui ꝛ ipse cum omni familia sua ꝛ vno fi-lio suo paruulo baptismi gra-tiam percepit. Lectio quarta.

ERat quippe i eodem vico quoddā magni edificiū do-miciliū in quo plures erāt sup-stitiones idolorum: et piectis ido-lis ꝛ eliminata omni spurcitia beatus sauinianus cum socijs suis sub inuocatione diuini no-minis verbis salutarib⁹ expia-uit: et phanum mutās in eccle-siam in honorem saluatoris ies-

cu᷑pi solēniter ꝯsecrauit. ℞. v.

Inde preclarã senonum vrbem cū predictis comitibus suis ingrediēs nomen domini iesu ciuib⁹ ante incognitum confluētibus ad se turbis nūciauit ꝛ euāgelicis assertionibus contra incredulos dispu tādo sacri eloquij cuspide penetrauit. Muros vero eiusdem vrbis circuiēs in maximis eoꝝ lapidibus signacula dn̄ice crucis exarari fecit: q̄ vsq̢ hodie manifeste per lapides ipsos apparent: atq̢ in hūc modum predictam vrbem dn̄o iesu xp̄o reuocādo assignauit. Lectio sexta.

Erat aūt senonis intra vrbem capitale tēplum mire magnitudinis in quo diuersa simulachra demonioꝝ dampnabiliter a ciuib⁹ colebantur. Quod beat⁹ pontifex cū predictis comitib⁹ suis occulte propter metum gentilium adijt: orationem cū lachrymis ad dominū fudit: vt nomini suo gloriam daret: et edificium execrabile cū idolis suis cōterēdo subuerteret. Oratione vero cōpleta tēplū corruit: et simulachra demonum oīa que in ip̄o erant penitus cōtriuit. Quo subuerso diuinit⁹ tres extruxit ecclesias in eadē vrbe: vnā in honorem dei genitricis marie: secūdam ī honorem ꝓthomartyris stephani: tertiā in honorē beati iohānis baptiste: non grādis edificijs quātitate/ sed grandi sublimes benedictione. Lc. vij.

Non potuit celeberrimum in vrbe factum diuti⁹ occultari. Sed quibusdam referētibus ad aures ducis senonū noīe seuerini peruenit galileos quosdam ab hierosolymis aduenisse qui nouum deum annūciātes: antiquos deos annullarent: ymagines deoꝝ detestarētur sacrificia subsannarent. Quib⁹ auditis dux malignitatis ilico sibi presentari fecit beatum sauinianū et venerabilē ei⁹ hospitem victorinū. Quos de multis conueniens ꝛ fortes atq̢ insuperabiles inueniēs fustibus ꝛ plūbatis cesos: ferreis quoq̢ loris ligatos ī carcerem obscurissimum obtrudi iussit. Lc. viij.

Dux itaq̢ inquit dissimulis cōuocato ciuiū infidelium cōuētu cōmuni decreto dedit sentētiā vt sancti martyres gladio punirētur: qr contra cultū numinū et cōtra salutem publicā fecisse videbantur. Qua ꝓlata sentētia ducti sunt ad suppliciū extra muros eiusdem vrbis. Et a carnificib⁹ impetrata licētia orauerūt aliquātisper in supradicta qnā cōsecrauerāt eccl'ia dn̄i saluatoris vbi ꝛ a lictorib⁹ cōtinuo trucidati sūt. Sicq̢ feliciter ad brauiū supne vocatiōis puenerūt. Lc. ix.

Erum miserator et misericors dn̄s non dereliquit senonis gregem suum sed misericorditer prefecit eis

glorioſum pontificem potẽtia
num. Cum ℟ o per beati potẽ=
tiani põtificis inſtãtiam fides
chriſti cõualeſceret: ⁊ ſigna vir
tutum in noie dñi noſtri ieſu
chriſti fierẽt in populo/ exarſit
ſpũs malignus inuidie facibꝰ
aduerſus eum: et cõmouit con
tra eum predictos comites eiꝰ
et multitudinem infidelium.
Tenti ergo ab iniquo iudice/
et ex multis ſermonibꝰ inter=
rogati: ſermone nimis exaſpe=
rati: verberibꝰ et diuerſis ſup=
pliciis afflicti: cũ inuicti ⁊ inſu
perabiles inuenirẽtur: iniquo=
rum gladiis pariter trucidant
Cet. de cõi. Capitulũ mar. mõo.
Hic eſt vir. Oro. Preſta. de cõi.
¶ In teſto vndecim miliũ vir=
ginum. Ad vß ſuper pos ant.
Corpora ſctãꝝ in pace ſe=
pulta ſunt: et viuẽt noia
earum ineternum. Ãn. In cir=
cuitu tuo dñe lumen eſt quod
nũq̃ deficiet: vbi cõſtituiſti lu
cidiſſimas manſiones: ibi re=
quieſcũt ſctãꝝ aie. Ãn. Sũma
ingenuitas iſta eſt: in qua ſer=
uitus chriſti comprobatur. Ãn.
O q̃ pulchra eſt caſta genera=
tio cũ charitate. Ãn. Ecce mer=
ces ſctãꝝ copioſa eſt apud deũ
ipſe vero mortue ſunt pro chri
ſto ⁊ viuent ineternum. Cbm.
Qui gloriatur. ℟. Induit nos
dñs veſtimẽto ſalutis ⁊ indu=
mento leticie circũdedit nos.
Et tãq̃ ſponſas decorauit nos
coronis. ℣. Tradidit auribus
noſtris ineſtimabiles margari
tas ⁊ circũdedit nos vernãtibꝰ
atq̃ choruſcantibꝰ gẽmis. Et.
Gloria. Et. Hyꝰ. Ieſu corona
virginum. et dicit̃ totus. ℣.
Filie regũ delectauerũt te. ℟.
In honore tuo. Ad magt ant.
Gaudẽt in celis anime ſancta
rum que chriſti veſtigia ſunt ſe
cute: et q pro eius amore ſan=
guinem ſuũ fuderũt: ideo cum
chriſto regnabunt ineternum.
ps. Magt. fo. clix. Oratio.
Da nobis dñe deus noſter
ſctãꝝ virginum marty=
rumq̃ tuaꝝ palmas inceſſabi=
li deuotione venerari: vt quas
digna mẽte non poſſumus cele
brare/ humilibꝰ ſaltem frequẽ=
temus obſequiis. Per dñm.
Mẽo. hylarionis monachi. Ãn.
Similabo. ℣. Iuſtum deduxit.
Oro. Da q̃s. Ad matu. Inuit.
Agnum ſpõſuꝫ virginum. Ve
nite adoremꝰ dñm ieſum xpm.
ps. Venite. Hyꝰ. Ieſu corona.
℣ꝰ. Qui paſcis. ℣. Preſta. In
p̃mo noct. ãn. Dextram noſtrã
et collũ noſtrũ cinxit lapidibꝰ
precioſis: tradidit auribus nr̃is
ineſtimabiles margaritas. ps.
Dñe dñs no. fo. ij. ãn. Chriſtus
circũdedit nos vernãtibꝰ atq̃
choruſcantibꝰ gẽmis precioſis.
ps. Celi enarrãt. fo. v. ãn. In=
duit nos dñs ciclade auro tex=
ta: et immẽſis monilibꝰ orna=
uit nos. ps. Dñi eſt terra. folio
vij. ℣. Filie regum delectaue=
runt te. ℟. In honore tuo. Le. j.

AVit in britānie partibus
rex quidā deuot⁹ tā vita
ꝙ noie: qui religiosus in oībus
cerimoniis catholice fidei sic
pricipari nouit supra hoies vt
nō obliuisceret̄ qualē creatori
suo subiectionē deberet qui cū
summa spe sexus virilis sobo=
lē expectaret que terreni regni
sui successor existeret: prouida
dei mīa que etiam vota nouit
excedere prolē dedit femineã
noie vrsulā que plus virili aīo
ad celestis regni hereditatē p=
cederet. ℟. Dextrā nr̄am ꝛ col
lū nr̄m cinxit lapidib⁹ ꝓciosis
tradidit aurib⁹ nr̄is inestima=
biles margaritas. Et circūde=
dit nos vernantib⁹ atqꝫ choru=
scantibus gēmis. ℣l⁹. Induit
nos dn̄s ciclade auro texta et
immensis monilibus ornauit
nos. Et circūde. Lec.ii.
CVmqꝫ de tāta nobilissime
indole virginis longe lateqꝫ fa
ma percrebuisset: ad aures gen=
tilis tyrāni ꝑmanauit. Qui cū
summopere ad regalē magni=
ficentiā anhelaret filiū ei copu
lare desiderauit: nec minus fi=
lius illi⁹ amore capiebat̄. Vn̄
ꝛ per legatos rem ipam fieri p
curabāt. ℟. Induit nos dn̄s ve
stimēto salutis et indumēto le
ticie circūdedit nos. Et tanqꝫ
sponsas decorauit nos coronis
℣ Tradidit auribus nr̄is ine=
stimabiles margaritas: et cir
cūdedit nos ℣nātib⁹ atqꝫ cho=
ruscantibus gēmis. Et. L.iii.

CVmqꝫ noctē ieiuniis ꝛ vi
giliis ℣go sancta ꝯtinua
ret modicū obdormiuit. Et per
visionē diuina reuelatiōe de vi
te sue ordine dcqꝫ coagonista
rū suarū gloriosa martyrii pal=
ma edoceri meruit: que a sōno
surgēs ad prēm inq̄t. Noli pr̄
mi sup hac re aliq̄ merore ꝯta=
bescere. Nā ꝯditio ꝯiugii futu
ri erit: vt tu ꝛ pr̄ iuuenis q̄ me
in suū amorē allicit: decē ꝑme
ue etatis ℣gines forma ꝛ gn̄e
letissimas ꝑquiratis: ꝛ tā mi=
chi ꝙ singulis harū mille ℣gi
nes subscribat̄ honestissimas.
℟. Mel et lac ex eius ore susce
pimus. Et sanguis eius orna=
uit genas nr̄as. ℣. Cuius pul
chritudinem sol ꝛ luna mirant̄
ipsi soli seruamus fidem. Et.
Gloria. Et. In.ii.no.ā. Ipsi su
mus desponsate: cui angeli ser
uiunt: cuius pulchritudinē sol
ꝛ luna mirant̄. ꝑ Eructa. fol.
xiiii. ā Cuius pulchritudinem
sol ꝛ luna mirant̄: ipsi soli ser=
uamus fidē. ꝑ Deus nr̄ re. fo.
xiiii. ā. Ipsi soli seruamus fidē
ipsi nos tota deuotione ꝯmitti
mus. ps. Fundamēta. fo. xxvii.
℣⁹. Adducēt regi ℣gīes post
eam. ℟. Proxime eius afferē=
tur tibi. Lectio quarta.
INsuper statuit vt empt̄
ad nūerū suū vndenis nauibus
ad dedicationē sue virginitat̄
triēnii spaciū darent̄ inducie
Statuēs insup vt iuuenis sa=
lutari renatus lauachro his tri

L.iii.

bus annis fide catholica istrue rek. Qua conditione accepta incipit iuuenis pr̄i ardentius instare: vt ad satisfaciendū puelle desiderijs oīa preparentur ℞. Virgines prudētes accipiētes oleū leticie cū lāpadib⁹ suis. Obuiātes obuiauerūt spōso cū palma virginitatis. ℣. Venientes aūt veniōt cū exultatiōe portātes manipulos suos. Obuiantes obuiauerūt. L. v.

Omnibus igitur magnifice pfectis beata virgo qd desiderabat ꝟgineo vallata exercitu exhibuit ⁊ consiliū sui archanū eis manifestauit. Pius aūt dn̄s q semper prope est oib⁹ inuocantibus se de thesauris suis ventum produxit: ⁊ ipulsam classē sub vnius diei noctisq spacio secundo cursu in portuz q tiele dr̄ integro tam nauiū q̄ꝫ puellarum numero pertulit. ℞ m. Quinq prudentes ꝟgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus. Media aūt nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiā xp̄o dn̄o. ℣ sus. Prudentes aūt ꝟgies aptate vr̄as lāpades. Media. Lec. vi.

Ubi ergo cū nocte vna pausassent ad insignē illā germanie metropolim coloniam: vbi eoꝝ corpora requiescūt puenientes basiliā applicuerūt Ubi per aliquot dies puigiles in orōne aīas suas deo cōmēdauerunt. ℞. Simile est regnuz celorū decē virginib⁹ q accipiētes lāpades suas. Exierunt obuiam spōso ⁊ spōse. ℣. Prudētes aūt virgies acceperūt oleū in vasis suis cuz lampadibus. Exierūt. Gloria. In iii. noc. A. Anulo suo subarrauit nos dn̄s iesus xp̄s et tanq̄ꝫ sponsas decorauit nos coronis. ps Cantate i. fo. cxix. an Summa ingenuitas ista est in qua seruitus christi cōprobatur. ps Dn̄s regnauit. exul. fo. cxiv. ana. O q̄ꝫ pulchra est casta generatio cum charitate ps Cantate. ii. fo. cxx. ℣. Afferentur in leticia et exultatione. ℞. Adducentur in templum regis. Lectio septima.

Aderat tunc ibi barbara gēs hunoꝝ q cū per idem tempus vrbem coloniam arta obsidione vallaret subito explorantes cum clamore super eas irruerunt: ⁊ quasi lupi i ouilia agnorū irruptiōe facta infinitā multitudinē crudelitate peremerunt. ℞. Audiui. Quere in cōi cum alijs Rijs. Lec. viii.

Cumq belluina illa rabies ad beatā vrsulaz iugulādo peruenisset satellites mox admirabili eius pulchritudine cōspecta manū animūq repressere. Ipseq princeps sceleris libidinis feruore percussus deposito rigore cepit ad blandicias descendere. Uere inquiens forma tua magnum dat specimē quod de ingenuis magnisq puella natalib⁹ orta sis. Iu cauitq in dijs suis dicēs: quia

q pridem ad intercedendū ascē
disses: nullā i comitatu tuo ia
cturā ptulisses. Sz ɔsolare di
lecta ⁊ noli dolere de morte tua
rum virginū: qr digna habita
es q̄ me totius europe victorē:
quē etiā romanū tremit iperiū
merearis habē maritū. ℟. Me
dia nocte. de cōi. Lec. ix.
Que cū verba illi⁹ exhor
tuisset ɔtyrann⁹ repulsam suf
ferre non valeret mortis in eā
dictauit sententiā. Sicq̄ can
didissimi exercit⁹ regina ictu
sagitte trāsuerberata: velut ce
lestis margarita corruit: pur
pureoq̄ sāguie dealbata ad ce
leste palaciū cū suis virginib⁹
laureata migrauit. ℟. Audiui
vrs. de cōi virgi. ps. Te deuz.
fo. clix. ℣⁹ sacer. Adducent̄ re
gi virgines post eā. ℟. Proxie
eius afferent̄ tibi. In laudi. A.
In odorem vnguentorum
tuorū currimus: adolescē
tule dilexerūt te nimis. A. Emis
siones tue paradisus malorū
punicorum cum pomorum fru
ctibus. ān. Fons ortorū puteus
aquarum viuentium que fluūt
impetu de libano. A. Media no
cte clamor factus est ecce spō
sus venit exite obuiam ei. ān.
Tūc surrexerūt oēs ℣gines il
le ⁊ ornauerūt lampades suas.
Cpm. Emulor. q̄re in cōi. hy⁹.
Quocunq̄ pergis virgi. ℣s⁹.
Te deprecamur. ℣l⁹. Presta
pater. quere in ɔmuni de hym.
Jesu corona. ℣ sus. Exultaue
runt filie iude. ℟m. Propter
iudicia tua domie. aña. Simi
le est regnū. de cōi virginum.
Oratio vt supra. Memo. hyla
rionis ān. Serue bone. ℣ sus.
Iustus vt pal. Oratio. Da que
sumus. Ad horas āe de laudi
bus. Ad tertiam. Cpm.
In odorem vnguentorum
tuorum currimus adolescētule
dilexerūt te nimis. ℟. Filie re
gum delectauerūt te alleluya
alleluya. ℣. In honore tuo al
leluya alle. Gloria. ℣ sus. Ad
ducentur. Ad sextam. Cpm.
Sapientia vincit malitiā
attigit ergo a fine vsq̄
ad finē fortiter ⁊ disponit oia
suauiter. ℟. Adducentur regi
virgines post eam alleluya al.
℣ sus. Proxime eius afferent̄
tibi alleluya alleluya. Gloria.
℣ sus. Afferentur in leticia et
exultatio. Ad nonam. Cpm.
Emissiones tue paradisus
malorū punicorū cū pomo
rū fructibus. ℟. Afferētur in
leticia ⁊ exultatione alleluya
al. ℣. Adducentur in templuz
regis alleluya. Gloria. ℣ sus.
Exultauerūt filie iude. ℟. Pro
pter iudicia tua domine. Orō
vt supra. Ad vespe. aña. Tunc
surrexerunt. Cpm hy⁹ ⁊ ℣. vt
vt supra in primis vespe. aña.
In celis gaudēt virgines ⁊ cā
tant canticuz nouum ante dei
thronū: qr notū fecit dñs salu
tare suū. ℣. Mḡt. fo. xlix. Orō
vt s. ¶ Memo. meloni confesso
ris.

ris. ℟. Confessor. Oro. Exaudi. de cõi. In matu. de sancto melono. inuit. Xp̄m. Hym. ãc. ps ꝛ ℣. et. ℟. de cõi vni⁹ ɔfesso. epi vt in semidu. Lectio. j.

Fuit vir quidaz in maiori britãnia nõ infimis parentib⁹ ort⁹: ciuis cardiole vrbis noīe melon⁹. Erat aũt tũc mos oim prouinciaꝝ mittere romã obsides: qui ferrẽt tributũ sue patrie et imperatoribus seruirẽt. Missus est itaq͂ beat⁹ melon⁹ cũ alijs illuc pperantib⁹. Qui venientes romã reddito tributo sicut mos erat: ducti sũt ad tẽplũ martis vt sacrificarent ꝛ adorarent illũ: ꝛ ita fecerũt. L. ij.

Quadam aũt die perambulãtes ciuitatẽ venerũt ad locũ vbi sanctus stephanus papa docebat paucos xp̄ianos. Quẽ cũ audissent alijs recedẽtibus: melonus cepit diligent indagare que dicebant a beato stephano papa. Quo cessãte loqui melon⁹ (sicut alij) flexo genu petijt bñdictionẽ: adhuc tñ gentilis. Qđ videns beatus stephanus papa alijs recedentib⁹ vocauit illũ dicens. Dic michi adolescens qui es: aut vnde vel quem deum colis? Lectio. iij.

Cui melon⁹. In maiori britãnia nobili ꝓgenie oriũdus fui: ꝛ huc veni vt deferrez vectigal p̄rie mee ꝛ sum obses. Deos ꝓ q̄s colebam illic reliqui: ꝛ q̄ꝺdiu in hac sũ patria deos huius p̄rie oportet me colere. Cũ aũt rediero: colã iterũ deos meos. Cui sctũs stephan⁹ papa. Fili noli dicere deos qui sunt opa manuũ hoim q̄ nec sibi nec alijs adiuuare possũt: sꝫ si vis audire ostendã tibi quez deũ oportet credere ꝛ adorare. Cui melon⁹. Dic p̄r sancte et ego audiã. ꝛ instruxit eũ salutaribus monitis ac baptizauit. L. iiij

Considerãs aũt btũs stephanus papa ꝓbitatẽ illius: ɔscendere fecit eũ oẽs gradus eccl'ie. Quadaz aũt die dũ sanctus melonus celebraret missã vidit ipe ꝛ beat⁹ stephan⁹ papa angelũ dei stãtẽ ad dextram ptẽ altaris tenentẽ ꝓ gã pastoralẽ. Qui peracto officio dedit eaz sctõ melono dicens. Accipe virgã sub q̄ regere habes ppl'm ciuitat̨ q̄ rothomagus dr̄ in finibus neustrie. Tibi eñ ibi preparatus est locus plantandi vineã xp̄o: cuius botros ꝛ palmites conscẽdere decet ad ethereum thalamũ. Et licet labor vie incognite sit tibi onerosus: noli timere quia sub vmbra alaꝝ suaꝝ proteget te iesus xp̄s. Lectio quinta.

Tunc sanct⁹ stephan⁹ papa dixit ad sanctuz melonũ. Nũc frater carissime festinãter discede: vt lupi rapidi dẽtibus grex xp̄i amplius non denoret. Beatus itaq͂ melonus pontificali decoratus infula benedictiõe accepta a sctõ stephano papa ab vrbe roma egress⁹

cepit iter agere. Cumq; post dies plurimos peruenisset ad quandã vrbẽ q̃ antissiodorẽs dr: que su pra ripã hione sita est: obuiam habuit quosdã gentiles portã tes virũ qui seipsum vulnera uerat bipẽni: ita vt pes eius di uisus esset i duab⁹ ptib⁹. l. vj.

Videns aũt sanctus melo nus illos: dixit illis. Si vultis facere qđ volo: mox debi lis iste sanabit. At illi. Quic quid iusseris faciemus & crede mus & adorabimus deũ tuum. Tũc sanctus melonus tenens virgã quã acceperat ab angelo oratione facta dixit ad vulne ratum. In noie dñi nostri iesu xpi efficiaris sanus nil mali pa tiens. Qui ilico sanus effectus currẽs in ciuitatẽ narrabat co rã oib⁹ qđ sibi euenerat. l. vij.

Hec audiẽs quedã mulier veronica noie nobilis val de & diues: q̃ flendo mortẽ ma riti sui amiserat oculos: misit ad eũ duos filios suos vt accer sirent illũ. Cui dixit. Sicut sa nasti lupillũ vulneratũ: rogo vt in noie dei tui reddas lumẽ oculorũ meorũ & credã i deũ tuũ Qui flexis genib⁹ facta orõne cũ pollice fecit signum crucis sup oclos ei⁹ dicẽs. O veronica in noie iesu xpi nazareni aperi ant ocli tui. Qđ & factũ ẽ. Tũc sanctus melon⁹ baptizauit ve ronicã & duos filios ei⁹: & lupil lũ q̃ sanat⁹ fuerat. l. viij

Sanctus aũt melon⁹ post lõgissime vie laborẽ venit i pa gũ rothomagensem: et cũ ap propinq̃ret porte ciuitatis: ga uisus est gaudio magno. Erat aũt in ciuitate quidã ppotẽs & diues ex nobilioribus ciuib⁹ ci uitatis basini⁹ noie habẽs vni cũ filiũ theodorũ noie: obsessũ a demone ita vt neq; cõpedibus neq; cathenis teneri posset. Cũ q; vir sanctus ingrederet ciui tatẽ occurrit ei vir insane mẽ tis & turba multa sequẽtes eũ. Ille ỽo apto ore & eleuat⁊ bra chijs cupiebat sanctũ dei debi litare. Sanct⁹ vero melonus munitus signo crucis misit in dicẽ suũ dextrũ in ore ei⁹ dicẽs Si licentiã habes michi nocẽ di ostende. Ille vero cadens su pinus clamauit: ardeo ardeo. Et factus est quiet⁹: ita vt mi raretur populus. Lec. ix.

Aderat etiam illic vir q̃ri nus noie cõtract⁹ a femore deor sum: ita vt moueri non posset nisi cuz duobus scannis corp⁹ suum manibus traheret. Qui videns sanctum virum deiicis se demoniacũ: trahens se proci dit ad pedes eius dicens. O bo ne vir vt video: si vis potes me sanare inuocatiõe dei tui. Qđ audiens sanctus melonus fctã oratione tenens manum suam dixit. Quirine surge san⁹ & in columis i noie domini iesu chri sti. At ille surgens cepit lauda re nomen domini nostri iesu christi. Omnes itaq; hoc audiẽ

tes ⁊ videntes quirinũ ambu-
lantẽ et theodoꝛ sane mentis:
flexis genibus rogauerũt san-
ctũ dei vt baptizaret eos. Bap
tizati sunt itaq3 ipso die fere du
centi viri exceptis mulieribus
⁊ pueris. In eadẽ aũt vrbe bea
tus hic pontifex ministeriũ su-
um fideliter adimpleuit: et sic
tandẽ cũ multis miraculis cla
ruisset in pace fideliť requieuit.
Cete. de cõi. Et quãq3 die eue.
semp habet suas scdas vespe.
cũ mẽo. seuerini epi. A. Simila
bo. ℣. Iustũ de. oꝛo. Da q̃s. vt
DEus q̃ btm̃ seue (seq̃ns.
rinũ ꝯfessoꝛẽ tuũ atq3 põ
tificem hodierna die suscepisti
concede propicius: vt qui eius
gaudemus meritis ꝓuocemur
exẽplis: ⁊ eius intercessione ve
niam et vitã mereamur eter-
nam. Per dñm. Lectio ꝑma.
BEatus aũt seuerinꝰ colo
niensis ciuitatis eps vir
honeste vite ⁊ per cũcta lauda
bilis dũ3 die dñica loca sancta
ex ꝯsuetudine post matutinas
cum suis clericis circuiret: illa
hoꝛa qua vir beatus martinus
obijt: audiuit choꝛũ canentiu3
in sublime. Vocatoq3 archidia
cono interrogat si aures eiꝰ ꝑ
cuterent voces quas ille atten
tius audiret. Qui rñdit. Ne-
quaq̃3. Tunc ille diligenter in
quit ausculta. Archidiaconus
aũt cepit sursum collũ extẽde-
re: aures erigere: ⁊ super sum-
mos articulos baculo sustenta
te stare. Sed credo eũ nõ fuisse
eq̃lis meriti: a quo hec nõ me-
rebantur audiri. Lectio. ij.
TUnc ꝓstrati terre ipse pa-
riter et beatus eps dñ3 de
precabant: vt hec diuina pie-
tas eũ audire ꝑmitteret. Ere-
ctis aũt sursum oculis interro
gabat senex. Quid audis? Qui
ait. Voces psallentiũ tanq̃3 in
celo audio: sed quid sit proꝛsus
ignoꝛo. Cui ille. Ego tibi inq̃t
quid sit narrabo. Dñs meus
martinus eps migrauit ex hoc
mundo: et nũc angeli canendo
eũ deferũt in excelsum: ⁊ vt pa
rũper moꝛa eẽt vt hec audirẽt
diabolus cũ iniquis angelis re
tinere eũ tẽtauit: nichilq3 suu3
in eum reperiens/ confusus ab
scessit. Quid ergo de nobis pec
catoꝛibus erit si tm̃ sacerdotẽ
voluit ꝑs inimica nocere? L. iij.
HEc sacerdote loquente no
tatur tẽpus. Archidiaco
nus nuncium turonis misit ve
lociter: qui hoc diligenter inq̃-
reret. Qui veniens eo die hoꝛa
q3 manifestissime cognouit tran
sisse beatum martinũ qua san
ctus seuerinus audiuit psallẽ-
tium choꝛum. Sed si ad seueri
ni recurramus hystoꝛiam ipsa
hoꝛa eum sibi scripsit cũ libꝛo
vite fuisse reuelatum. Cete. de
communi ¶ De sancto maglo
rio sicut de vno confessoꝛe epi
copo. ix. lectio. Oꝛatio. Exaudi
BEatissimꝰ igit Lectio. j.
tur magloꝛius post excel-

sum gloriosissimi confessoris xpi sansonis iuxta sermonē ei⁹ pō tificali honore dolēsis ecclesie sublimatus: regimē est adept⁹ Ubi einsdem xpi clemētia qui dat multa et nō improperat et semper bona largit auxiliatus magnarū virtutū insignia opa tus ē: vt dñs ad discipulos ait Luceat lux vr̄a corā hominib⁹ vt videant opa vr̄a bona: et glorificent patrē vestruz qui in celis est. Quarum virtutū huiusmodi rudimenta fuerūt. lc. ii.

Nam cum ipe beatus maglori⁹ puerili deseruiret etati: in schola a parentib⁹ traditur erudiendus. Cui celit⁹ tā ta ad discendū inerat grā: vt oēs cōdiscipulos ei⁹ qui ad hāc eruditionē pari voce pati cōsensu residebāt insert⁊ tabule ei⁹ apicibus multimode capacitatis sensu excederet. Vñ non solū magistrū: verumetiā quosdam qui audierant admirātes reddebat. Lectio tertia.

Factum est aūt cum quadaz die a magistro suo vt lectionē redderet rogat⁹ esset. inuenta est tabula eius āplior: q̄ ipse descripsisset litteraruz assertio. Quam cū idem magister inuenisset et inde hesitaret intra cordis archana silētio abscondit: donec experimēto didicisset si ita res se haberet an nō Confestim aūt tabulaz excipiens lectionem puero vt antea cōsueuerat eodem libamine edidit: et ipsam in conclaui clauso ostio ac diligenter obserato occultauit. Lectio quarta.

Cum igitur gloriosus cōfessor xpi maglori⁹ summe deuotionis certamine sublimen archiepiscopatus teneret arcē in qua vt premissum est expectabilibus documentis simulq̄ exēplis et virtutib⁹ enitesceret nocte quadam in somnis apparuit ei angelus dicēs. Hacten⁹ quidem maglori ad regenduz gregē domini sub episcopatus regimine publica habitatione cōuersus es: nūc aūt vt simplici oculo totum corpus tuū lucidum existens defessas domini laudes lucēti⁹ celebrare q̄as hinc egredere et ad quandā remotioris loci latibulum solitariam ducens vitā proficiscere.

Hunc vero Lectio quinta. locum in quo hacten⁹ bonum certamen certasti cōgregi dominico prodesse studuisti gloriose sancti sansonis p̄decessoris tui scito esse a deo destinatū tibi aūt oipotens deus tu⁹ specialiter preparabit locū in quo oues proprias sub monarchica religione pastor bonus gubernans innumeris virtutib⁹ sublimari mereberis. Lectio. vi.

Hanc autem visionem cōfessor christi valde amirans a somno expergefactus dixit. Gratias tibi ago domine qui per salutaria angeli tui affamina ea que longe an=

te estuante desiderio mēte opta
uerā: vt ope exercere decertarē
indigno seruo pietatis tue sug
gestiōe notū facere digna⁹ es.
PRotinus aūt cū ald. R. vij.
dos sibi olim cōmissos re-
liquisset greges: q̄s ad cōmorā-
dū vt verbis angelicis didice-
rat partes elegisset tacite i ra
dice cordis indagare cepit: qb⁹
apud se totaliter recensitis nō
multo post quendā virū nomie
budocum quem a primeue eta
tis rudimētis sancte ꝛ religio-
se secū viuere cognouit: i ordie
vicis sue dolensis ecclie epātū
consecrauit. Lectio octaua.
IN cuius abscessu quant⁹
luctus omniū: quāta vox
plangentium ibi extitit: iposs
bile est enarrari. Cuius cū fa-
ma huc illucq̄ pagrās crebre-
sceret nōnulli ex diuersis regio
nibus diuersos lāguores habē-
tes: scz ceci/ claudi/ leprosi/ ꝛ a
demonibus obsessi vt sanaren
tur ad eū confluebant. Lec. ix.
POstq̄ aūt sanct⁹ maglo-
rius innumeris signorū
atq̄ virtutum titulis multas
puincias illuminasset: obitū
suū iminere presciuit. Nā cum
in ecclesia more solito pnox ex
cubaret: angelus dn̄i astitit di
cens. Sancte maglori age qd
agis: operare qd operaris: no-
menq̄ tuum in libro militie ce
lestis scriptū esse noueris. Fi
nito aūt cursu fratrib⁹ vale di
cens inter v̄ba scā exhortatio
nis animā exalās felici trāsmi
gratione nono kaleñ. nouēbris
ad xp̄m peruenit. Cete. sicut de
vno cōfes. epo. Si domi. fue. in
reditu pcessio. R. Sint lūbi.
Ad vesp. a. Serue. Et mutabit
ad capitulū. ꝛ fiet de sāctis cri-
spino et crispiniano de cōi plu
rimo. mar. ix. lec. cū memo. lu-
pi epi et confes. an. Similabo.
v̄sus Iustum. Oro. Da quesu
mus. ¶ De sāctis mar. crispino
ꝛ crispiniano. Lectio prima.
TEmporib⁹ maximiani et
diocletiani crispin⁹ ꝛ cri-
spinianus claris orti natalib⁹
roma egressi: suessionis ciui-
tatem hospitē sue pegrinatio-
nis elegerunt: in qua ita preua
luerat error gentiliū: vt hospi-
ciū eis eo q̄ essent christiani ac
humanitas negaret. Lec. ij.
HI aūt cōperta crudelita-
te gentiliū ꝛ sequētes do
ctores gētiū magisteriū per la
borē manuū vite presenti necces
saria prouiderūt: ꝛ artē sutoriā
(que quiete pōt exerceri) didice
runt. In quo opere huius artis
artifices diuina grā ita preue-
nerūt: vt multi videntes eorū
opa mirarent pariter ac dilige-
ret. Nā ꝛ illud stupendū ipsis
valde erat miraculū: vt cū oīb⁹
pene eleganti⁹ operarent arti
ficib⁹ a nullo mercedē peracti
operis exigerent. Lectio. iij.
QVa gētiles ammiratiōe
pmoti ita horū moribus sunt
deuicti amore: vt nonnulli eorū

non tam necessitate artificii q̄
amore ꝑ ubi dei ad beatos mar-
tyres venirēt frequēter. Et ita
supna per eos operāte virtute
multi relicto gētilitatis errore
abdicatisq̄ idolis manufactis:
deum verum quem predictoꝝ
sctōꝝ predicatione cognouerūt
seq̄ diligēter toto corde ceperūt

Videns aūt hec Lec.iiij.
maximianus impi⁹ :cō-
cite ad perquirēdos eos rictio-
uarum sue direxit impietatis
ministrum a quo exquisiti cal-
ciamēta sunt in predicta vrbe
pauperꝝ sartiētes reperti. Qui
bus accersitis et ꝓpriis appel
latis noib⁹ ait. Crispine ⁊ cri-
spiniane cui⁹ dei cultores cuius
ve religionis veneratores vos
fatemini: vtrū iouem aut dya-
nam appollinē ve colitis: aut
mercuriū aut saturnū? Lec.v.

Sancti ꝑo crispinus ⁊ cri
spinian⁹ (quib⁹ fidei erat
immobile supra petrā solidissi
mum fundamētum positum)
vni⁹ se veriq̄ dei cōstātissime
protestātes cultores dixerunt.
Jouem aut appollinem aut sa
turnum aut quēlibet hoꝝ quos
gētiles deos creditis errore de-
cepti: nec colim⁹ nec adoram⁹.
His auditis maximianus fu-
rens indignatione rictionaro
eos sub coniurationis vinculo
tradidit cruciādos. Lectio.vi.

Tunc rictionar⁹ furore in-
saniēs: molas ad singulo
rum colla iubet suspēdi: et hye
mis tēpore vel autūni i flumio
cui⁹ vocabulum est axona sub
glacie demergi. At illi scuto di
uine ꝓtecti virtutis dicebāt le-
ti dn̄o. Sup aquā refectionis
educabis nos dn̄e: potēs eñ es
dn̄e deus noster de illatis nos
periculis liberare. et sicut nos
voluisti ꝑ confessione noīs tui
pati: ita ad cōfusionem diabo-
li ⁊ eius satellitum in hac etiā
pena illesos educ. Hoc oratio-
ne cōpleta deduxit eos angel⁹
dn̄i sine dolore ab amne. Et fa
mulāte creatura suo deo mar-
tyres eius nec aqua mergere/
nec petra premere/ nec frigus
potuit stringere: sed poti⁹ qua
si estiuis delectati calorib⁹ ꝓ
iecto molaris onere ad alterā
natātes ꝑuenerūt ripā. Le.vij.

Hoc viso rictiouarus mi-
raculo instigante diabolo
iussit vt plūbum iniectum igni
liq̄fieret: in quo xpi martyres
mergere precepit. Qui etiā il-
lesi inter caldaicas flāmas ora
bant dicentes. Dn̄e libera nos
ꝓpter nomen tuū: ne forte di-
cāt in gētib⁹ vbi est deus eoꝝ?
Et statim gutta plūbi fervēt/
in oculum rictiouari graui il-
lum labore crucians excecauit
afflictum. Lectio octaua.

Tunc videñs se inimicus ni-
chil illatis aduersus xpi mar-
tyres ꝑualuisse suppliciis: sese
cōcite furēs in ignē rictionar⁹
precipitauit: et ita morte pessi
ma vitā finiuit idignā. Hec vi

dētes martyres deuote dño pre ces fuderūt: vt eos de colluctatione sui certaminis ereptos ad se venire iuberet propicius. Quib⁹ nocte eadem per reuelationem ostēsum est q̄ illucescēte die pceptūri labor ac cōfessiōis sue premiū triūphatores incliti reciperētur a dño. L. ii

Maximianus vero audita rictionari perditione/ eos gladio puniri precepit. Qui imminēte morte: grār dño actionem psoluētes dicebāt. Grās tibi dñe agim⁹ qui nos de seculo eripiēs ad te venire precipis clemētissime. His dictis amputatis capitib⁹ preciosa in cōspectu dñi morte sacrati et cōfortati dei presidio. viij. kalē. nouēbris cōsūmauerūt felices martyrium. Quor aīe in celis ab angelis translate sunt: corpora vero a carnificib⁹ canibus bestijs et auib⁹ improbe deuorāda derelicta sunt: sed xp̄o custodiēte a morsu hor māserūt illesa que et honorifice fuere sepulta. Cetera de cōi. Post matut. fit mēo. lupi ān. Serue. ℣. Posui adiutorium. Orō. Da q̄sumus.

¶ In vigi. symonis et iude apostolor fit missa nisi sit dñica. Ad vs ān. Beati pacifici. cā ce teris. Cpm. Ibant. ℟. Cines. hy⁹. Anime xp̄e. Hor soluant. Cetera de cōi apostor. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt sicut apostolorum tuorum symonis et iude gloriosa natalicia preuenim⁹ sic ad tua beneficia pmerenda maiestatem tuam ipsi pro nobis preueniant. Per dñm no. Mēo. faronis epī ā Similabo. ℣. Iustum. Orō. Da q̄s. quere in cōmuni. Mēo. de translatione sancte genouefe ān O felix ancilla dei nos pondere pressos exonera: et fesses mordacibus erue culpis: etheris vt pateat te supplice ianua nobis. ℣sus. Diffusa est gratia. Oratio.

Deus qui nos hodierna die beatissime virginis genouefe translatione tribuisti gaudere/ concede propicius: vt ei⁹ adiuuemur meritis: cui⁹ castitatis instruimur exēplis. Per dñm. In matutinis de cōi apo. Hymn⁹ vt supra. Lectio pma.

Simon cananeus et iudas zelotes apl'i dñi nr̄i iesu christi cū per reuelationem spiritus sancti persidem fuissent regionem ingressi/ inuenerunt ibi duos magos zaroem et arphaxat: qui a facie sancti matthei apl'i de ethiopia fugerant. Erat aūt doctrina eor prauā: ita vt deū abrahā et deū ysaac et deum iacob blasphemantes deum dicerent tenebrar moysen dicerēt maleficum: oēs prophetas dei a deo tenebrar missos assererēt: aīam hoīs partē dei habere dicerēt: corporis vō figmentum a deo malefactum vt inde cōtrarijs sibimet diuersisq̄ substantijs in quib⁹ letaē

caro gia contristat: et i qb⁹ exultat aia corp⁹ affligit. Lect. ii.

Solem & lunā deoꝝ nūero applicātes aquam simul deitatem hr̄e docebāt. Dei aūt filiū dn̄m nr̄m iesum xp̄m fantasiā fuisse: nec verū hoiem ex vera virgine natū: nec vere tētatū: nec vere passum: nec vere sepultū: nec vere tertia die resurrexisse a mortuis affirmabāt. Hac predicatione polluta regio persidis post zaroem & arphaxat magnū meruit inuenire doctorē: q̄ diceret spm̄ sctm̄ de celo missum iuxta p̄missum dn̄i dicētis. Vado ad patrē meū & mitto vob spm̄ sctm̄ paclitū.

Sancti itaq̄ apl'i Le. iii. iudas zelotes & symon cananeus cū ingressi essent psidē occurrit eis prefect⁹ varadach dux regis babyloniorꝝ: cui nomen erat xerses. Hic aūt cōtra indos q̄ fines persidis inuaserāt bellū susceperat. In comitatu aūt ei⁹ erāt sacrificatores et arioli et magi & incātatores qui per singulas mansiones sacrificantes demoniis dabāt responsa fallacie sue. Illa aūt die cōcidētes se et sanguinem suū effūdētes nullū penit⁹ dare potuerūt respōsum. Morati igitur zaroes & arphaxat magi facientes scelera p ciuitates & dicētes se ex gn̄e deoꝝ semp a facie apl'oꝝ fugiētes: tādiu erāt i quacūq̄ ciuitate q̄diu agnoscerēt apl'os aduenire. Le. iiii.

Apostoli aūt vbicūq̄ fuissent ingressi detegebant facta eoꝝ: & ostēdebāt doctrinā eoꝝ ab inimico humani generis adinuētā. Erāt aūt in suanir ciuitate sexaginta tēploꝝ pōtifices: qui solebāt singulas libras auri a rege consequi qn̄ solis epulū celebrabant tēporꝝ nouoꝝ introitu veris: initio et estatis autūni & hyemis. Le. v.

Hos igit pōtifices hac allocutione magi cōtra apostolos incitauerūt dicētes. Venturi sunt duo hebrei deoꝝ oīm inimici: q̄ dicūt deū alterꝝ adorare debere. At vbi hoc deuenerint vos exclusi eritis a facultatib⁹ vestris: et p purgamēto eritis abiecti. Alloq̄mini ergo populū moꝝ vt si vrbē istā itrauerint teneant ad sacrificādū: si cōsenserint pacē habebūt cū diis vestris: si vero sacrificare cōtēpserit sciatis illos ad euersionē vestrā ingressos: et ad depredationem et mortē. Le. vi.

Factum est aūt vt postq̄ pagrassent vniuersas p̄uincias / venirēt suanir ciuitatem magnam. In quā cū fuissent ingressi & māsissent apud discipulū suū euisdē ciuitatis virū noīe sennem: ecce circa horam primā oēs pōtifices cū populo innumerabili clamantes ad sennem. Produc ad nos inimicos deoꝝ nr̄oꝝ: cū qb⁹ si nō sacrificaueris incēdem⁹ te & domum tuā cū ipsis. Lectio. vii.

Interea tenentur apl'i dei et ducũtur ad tẽplũ solis. Ingrediẽtes aũt tẽplũ ceperũt clamare demones per energumenos. Quid nobis & vob; apl'i dei vivi? Ingressu vr̃o flãmis exurimur. Lectio octava.

Facto aũt silentio dixerũt apl'i. Audite et videte oẽs. Et superbibus cũctis dixit symon ad solis simulachrũ. Precipio tibi ludificator huius ppl'i demon pessime / exi de simulachro solis & cõminue ipm et quadrigam eius. Lectio nona.

Similiter cũ hec iudas ad simulachrum lune dixisset / visi sunt ab omi pplo duo ethiopes nigri nudi et horribili vultu egressi cõfrigẽtes ea; et vlulatũ dire vocis emittẽtes. Erãt aũt gaudẽtes & alacres apl'i dei gratias agẽtes deo: q: digni habiti sunt p noie dñi pati. Tũc oẽs põtifices irruẽtes in apl'os interfecerunt eos. Simul quoq; passus est sennes hospes eor / qm̃ & ipse idolis sacrificare cõtẽpsit. Ceta de cõi apo. Oratio.

Deus qui nos per beatos apl'os tuos symonẽ et iudam ad agnitiõem tui noisvenire tribuisti: da nobis eor glo riam sempiternã et pficiendo celebrare & celebrando pficere. Per dñm. Sequitur mẽo. faronis epi ãn. Serne bone. ℣. Po sui adiutorium. Oro. Da q̃s. Postea fit mẽo. genouete ℣gi ãn. Multor dulci medicamine vulnera curãs aula dei radiẽs domus & deitatis amica fer curam nr̃i nobiscq benigna fauẽto. ℣. Elegit eã. Oro vt s i ves. Ad horas totum de communi apostolor: excepta oratione.

De sancto lucano mar. licet tãtum fiãt de ipo. ix. lc. tamen dicit ad vespas ãn. Qui vult. cũ ceteris. Cpm. Iste sanctus. Hymn⁹. Deus tuor militum. Cetera de coi. Ad matu. Inuitatoriũ. Regem sempiternũ. Hy⁹. Deus tuor militũ. Antiphone pi ℣ si. & ℟ ia de cõi vni⁹ marty. excepta oratione. Oro.

Deus qui nos beati lucani martyris annua solẽnitate letificas / concede ppici⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹ etiã actiones imitemur. Per d. Lect. i.

Igitur cũ anthoni⁹ imperator romani imperij apicem guberñãs sue crudelitatis rabiẽ aduersus xp̃icolas exercere: atq; per oia loca sue iurisditioni subdita vltra humanã crudelitatẽ ei⁹ bestialis feritas cõtra xp̃ianor sanguinẽ deseuiret: venerabilis atq; insignis lucanus hunic finib⁹ prosapia ortus: regnũ oriẽtis ingrediẽs ciuitatẽ pictauis aduenit: non vllius cogẽte imperio / sed dei dispensante iudicio. Lectio. ij.

Quadam aũt die ingress⁹ beatus lucanus ecclesiã sancti petri apl'orum principis in qua venerabilis antistes dei hylari⁹ pollebat: factum est vt

a sctissimo epo missa celebraretur p populi delicto. Lec.iii.

Peracta denique missarum solennitate gloriosus puer lucanus diuino spu repletus procidit ad pedes sancti viri orans et petens vt eu sacri baptismatis fonte perfunderet. Lec.iiii.

Quod audiens beatissimus pontifex mox terre prostratus rigansque lachrymis solu vocat planctibus xpm gaudens de oue perdita a faucibus predonis erepta qua sciebat diuinitus in celesti ouili iam collocata. L.v.

De abstinentie igitur virtute qua se quottidie macerabat pauca dicenda sunt. Alius eni cibus non erat ei assiduus quam esus herbarum viretium/et aquam frigidam p potu fesso corpori tribuebat. Lectio.vi.

Quadragesime vero diebus bis in septimana cibu corpori ministrabat. Sustentabat autem eu celestis alimonie virtus et mebra debilia diuina gratia roborabat. Sed quid beatus lucanus i suo supradicto pago egerit retexamus. Lec.vii.

Erat em in eodem territorio quida homo que septem nequissimi demonum spus longo iam obsessum tepore habebant qui audiens predicationem tanti viri et virtute precepit se ante illius presentia deferri. Le.viii.

Quem vides sanctus vir dei lucanus mox signo crucis armat pectus; atque demone qui intus latebat ita alloquitur dicens. Dic michi impurissime demon quo noie diceris: vel quomodo ausus es dominari factu re regis celestis. Lectio nona.

Ad hec demon. De nomie meo qd interrogas: Permitte me exire: qr angeli qui christo tecum famulantur cathenis igneis me tenent religatu. Tunc sanctus dei lucanus gaudio repletus: hec iteru dixit demoni. Nomen tuum inquiro vt cognoscant cuncti qui non credunt dnm iesum xpm te esse inuentorem omnium malorum. R. Gloriosi. Cetera sicut de vno martyre. In vltimis vesperis super magt ant. Hic est vere. Et semp habet scdas vesperas quacunque die euenerit. ¶ Memo. de sancto quintino mar. A. Hic est vir. Si ho fuerit dies sabbati mem. per ant. Beatus vir. V. Posuisti dne. Oratio.

Adesto dne supplicationibus nostris: et intercessione beati quintini martyris tui perpetuam nobis miam benignus impende. Per dominum. ¶ Notandum quod si festum sancti quintini die do. euene. de legedis sequenti fiet.ix.lc. In pmo noc. primu et scdm lcia primi noc. erunt de coi vnius mar. Tertiuque erit. Festus nobis. vt infra in iie. In scdo noc. quartu et quintum erunt de coi. Sextuque erit Dum i carcere. In tertio noc. vii. et. viii. de coi. Nonuque erit

Gloriosi. vt s. Si autem alio die evenerit / de dicta legenda non fiet nisi tres lec. Primumque R̃m erit Festus. secundum Dum in carcerem. et tertium Gloriosi. Cetera de communi unius marty. excepta oratione. Lectio prima.

Beatus quintinus rome senatorum germine editus sed amore xpi gallias ingressus tempore diocletiani et maximiani maximis predicationibus / signis et miraculis gloriose enituit. Cuius famam rictionarius ut audivit diligenter perquiri / inventum comprehendi / cathenis astringi / carcerique mancipari precepit. Sequenti autem die rictionarius sedens pro tribunali / beatum quintinum sibi presentari precepit: cui dixit. Quod tibi nomen est? Cui beatus quintinus. Christiano nomine censeor / quia christianus sum: proprie tamen quintinus vocor. Cui rictionarius. Ex qua progenie? Beatus quintinus respondit. Civis romanus sum filius vero zenonis senatoris. Tunc rictionarius dixit. Quid nam est quod persona tam nobilis et tanti viri filius tam superstitiosis religionibus te tradideris ut coles eum qui ab hominibus est crucifixus? Cui beatus quintinus respondit. Summa ingenuitas est factorem celi et terre colere eiusque devotissime obsequi mandatis. R̃. Festus nobis est hodie dies beati quintini sanguine consecratus. Quem dominus iesus xps in gloria cum triumpho martyrii suscepit. Ṽ. Veneranda semper est huius diei festivitas quo tantus martyr ad celos migravit. Quem. Lectio ii.

Tunc ait rictionarius. Quintine recede ab hac stultitia qua teneris et sacrifica diis. Cui beatus quintinus. Diis tuis nunquam sacrificabo quos constat esse demonia. Tunc rictionarius. Nisi nunc accesseris et diis nostris sacrificaveris / per deos testor iuro diversis cruciatibus te usque ad mortem torquebo. Cui beatus quintinus. Certissime scias quia quod iubes non faciam: quod minaris non timeo. Tunc rictionarius immani furore commotus / iussit eum extensum a quaternionibus cedi. Qui elevatis ad celum oculis dixit. Domine deus meus gratias tibi ago: quia propter nomen tuum hec patior. Quo orante / de celo facta est vox dicens. Quintine constans esto et viriliter age: ego adsum tibi. Facta autem hac voce qui eum cedebant in terram corruentes clamaverunt. Domine noster rictionare adiuva nos quia torquemur et cremamur ignibus. Tunc rictionarius truculentiori ira commotus dixit. Eiicite eum a facie mea et in ima carceris obscuritate retrudite. Beatus vero quintinus carceris obscuritate inclusus humano penitus destitutus solatio / angelico meruit consolari alloquio. Cuius con=

ductu ad locum vrbis medium concurrentib⁹ vndiq͡ȝ populis peruenit: et predicatione compendiose perorata crediderunt in dn̄m iesum xp̄m ferme sexcēti viri. ℟ Dum in carcerem duceret sanct⁹ quintinus psallebat dicēs: cogitauerūt aduersum me de⁹ ne derelinquas me Ne forte exaltentur. ℣ Custodi me dn̄e de manu peccatoris ⁊ ab hominib⁹ iniq͡ȝs eripe me. Ne forte exal. Lectio tertia.

Terum rictionarus vidēs cōstātiam beati quintini exardens furore iussit sanctum virū trocleis intātum torqueri vt mēbra ei⁹ a suis iuncturis soluerentur: resticulis ferreis insuper eū cedi: et oleum candens ⁊ picem atq͡ȝ feruentissimum adipem dorso eius iussit infūdi: ⁊ ad satiādam sitis sue insanissimam rabiem applicati etiā faces ardētes iussit. Cui beat⁹ quintinus. Cognosce q̄m oīa ista non doloris tedium / sed refrigeriū michi prestāt. Tūc rictionarus seuissimo aīo dixit Afferte adhuc etiam calcem et acetum ⁊ synapim / et infunda tur in os ei⁹: vt vel sic tacendo non ampli⁹ plebi huic suis sua sorijs verbis valeat illudere. Beatus vo quintinus ad dn̄m verba psalmi cōuertit dicens. Quā dulcia faucibus meis eloquia tua dn̄e sup mel ⁊ fauum ori meo. Post hec vero pōderosis cathenis collo ceterisq͡ȝ mēbris colligat⁹ quintinus ad angustam viromādorū portam ducitur. Ubi iussu presidis duob⁹ verubus ferreis a ceruice vsq͡ȝ ad crura transfigit. Alijs q͡ȝ decem clauis ferreis inter vngulas ⁊ carnem confoditur: et ad vltimum gladio percussus occubuit. Cuius sancta anima in similitudinem niuee colūbe de collo eius ereūtis liberrimo volatu visa est celum penetrare. Corpus vero eius ab impio presi de i fluuio somone subplūbatum: post annos fere quinquagitaquinq͡ȝ cuidam matrone eusebie nomine ab angelo reuelatur: et ab eadem incorruptum reperitur. ℟. Gloriosi domine testis tui quintini dignos memoria triūphos venerantes tue largitati immēsos preconiorum iubilos reddim⁹. De quo accepit vt vinceret: quī non distulit pro tui noīs amore tormētis occumbere. ℣ sus. Fulget ideo sicut sol i celo amplectens immortalitatem cum christo. De quo accepit. Gloria patri et filio ⁊ spiritui sancto. Qui non distulit pro tui nominis amo. Si fuerit dominica Psalm⁹. Te deum laudam⁹. folio. xlix. ℣ sus sacerdotalis. Posuisti domine. Laudes ⁊ cetera sicut de vno martyre: excepta oratione Adesto. vt supra in vesperis. Et terminatur ad nonam etiam si in dominica euenerit. Missa de vigilis.

Eadem die non dicitur vespe-
re beate marie post .ix. in cho.
ecclesiarum. ¶ In vigilia oim
sctoꝝ. Ad vesp̄as antiphona.

Corpora sanctoꝝ ī pace se-
pulta sunt: et vivēt noīa
eoꝝ ineternum. Ps de feria. Añ.
In circuitu tuo dñe lumen est
qḋ nunq̄ deficiet: vbi cōstitui-
sti lucidissimas mansiones: ibi
requiescunt sctōꝝ aīe. Añ. Ful
gebūt iusti et tanq̄ scintille in
arūdineto discurrēt: iudicabūt
nationes ⁊ regnabūt ineternū.
Añ. Sanctum ⁊ verum lumen
et admirabile ministrās lucem
his q̄ permāserūt in agone cer
taminis recipiēt ab ipo splēdo-
rem sempiternum in quo assi-
due felices letātur. Añ. Dic no
bis qñ hec erūt dñe ⁊ qḋ signū
adventus tui: videte ne quis vos
seducat vllo modo: audituri em̄
estis prelia: videte ne turbemi-
ni: in patiētia em̄ vestra possi-
debitis aias vestras. Cpm.

Sancti ⁊ iusti in dño gau
dete vos elegit de⁹ in he
reditatem sibi. Deo grās. Rꝰ.
Concede. vlti. de matu. Hy⁹.

Iesu salvator seculi / redē-
ptis ope subveni: et pia dei
genitrix / salutē posce miseris.
Cetus oēs angelici / patriar-
charū cunci: et pphetaꝝ meri-
ta / nobis precentur veniam.
Baptista xpi previus / et clavi
ger ethereus: cū ceteris aposto
lis / nos solvāt nexu criminis.
Chorus sacratus martyrum /
confessio sacerdotum: et virgi
nalis castitas / nos a peccatis
abluant. Electoꝝ suffragia /
oēsq̄ cives celici: annuāt votis
supplicū / et vite poscāt premiū.
Laus honor virt⁹ gloria / deo
patri et filio: sancto simul pa-
raclito / in sempiterna secula.
Amen. ℣⁹. Letamini in dño
et exul. Añ. Beati estis sancti
dei oēs qui meruistis cōsortes
fieri celestiū virtutū et perfrui
claritatis gloria: ideoq̄ preca-
mur vt memores nři interceder
re dignemini p nobis ad dñm
deum nostrum. Ps. Magnificat
aīa mea do. fo. clix. Oratio.

Exaudi quesum⁹ dñe popu
lum tuum spiritalib⁹ in-
strumētis: et quoꝝ prestas solē
nia prevenire fac eoꝝ cōsidera
tione devotū / et defensione se-
curum. Per dñm. Ad cōpleto
rium antꝭ. Sācti dei oēs inter
cedere dignemini pro nřa om-
niūq̄ salute. Ps. Cū invocarē.
folio. j. cū ceteris. Hy⁹. Te lu-
cis. ℣⁹. Custodi nos dñe. antꝭ.
Omnes sancti dei oramus in-
tercedite pro nobis. Ps. Nūc di
mittis. fo. l. Post preces ante
Dominus vobiscum. ℣. Exul-
tabūt sancti in gloria. Rꝰ. Leta
būtur in cubilib⁹ suis. Oratio.

Omnium sanctoꝝ tuorum
quesumus domine inter-
cessione placatus: et veniam
nobis delictoꝝ tribue ⁊ reme-
dia sempiterna cōcede. Per do
minum nostrum iesum chri.

Ad matu. Inuita. Adoremus saluatoris venerantes grãm. Qui perennẽ sãctis suis largitus est coronã. ps Venite. hy. Jesu sal. vts. In .i. noc. ã. Adesto deus vnus ops pr et filius et spũs sanctus. ps Dñe dñs no. fo.ij. ãn Btã progenies vñ xps natus est ꝙ gloriosa virgo que celi regẽ genuit. ps. Fũdamenta. fo. xxviij. ã. Te autem dñm/ quẽ laudant angeli quẽ cherubin et seraphin sctũs sctũs sanctus pclamant. ps Bñdic. .i. fo. xxi. ps Letamini. Dicunt bñdictiones cõmunes vt moris est excepta scdã q̃ dr de btã virgie Primã lec. legit maior de choro excepto illo qui facit officiũ et consequenter alij descẽdendo.

Legimus in ecclia Lec. i. sticis hystorijs ꝙ sanct9 bonifaci9 qui quartus a beato gregorio romane vrbis epatum tenebat suis precibus a foca cesare ipetrauerit donari ecclesie xpi tẽplũ rome qd ab antiqs pãtheõ antea vocabat: qr hoc q̃si simulachrũ oim videret ẽe deorum. In quo eliminata oĩ spurcitia diaboli fecit eccliam sancte dei genitricis marie atqꝫ oim martyrum xpi: vt exclusa multitudine demonum: multitudo ibi sanctor in memoria haberet et plebs vniuersa in capite kalendar nouembrinz sicut in die natalis dñi ad ecclesiaz conuenirent ibiqꝫ missar solẽnitate a presule sedis apostolice celebrata omnibusqꝫ rite pfectis vnusquisqꝫ in sua cũ gaudio remearet. Ex hac ergo consuetudine sancte romane ecclesie crescente sancta religione christiana decretuz est: vt in ecclesijs dei que per orbem terrarum longe lateqꝫ construũtur honor et memoria omniuz sanctorum in die qua prediximus haberetur: vt quicquid humana fragilitas per ignorantiaz vel negligentiam seu per occupationem rei secularis in solẽnitatibus sanctorum min9 plene peregisset in hac sancta obseruatione plene solueret: quatinus eorum patrocinijs protecti: ad superna poloruz gaudia puenire valeam9. Igitur omnipotentem deuz in primis laudare nos condecet qui singulos condidit sanctos: per quem facta sunt et subsistũt omnia. Cuius maiestas nec incipit nec desinit per secula vnde merito alpha et o/ principium et finis dicitur. Et de quo per sapientez dictum est. Omnis sapientia a domino deo est/ et cum illo fuit semper et est ante euum. Rm. Benedicat nos de9 deus noster benedicat nos deus. Et metuãt eum omnes fines terre. Vsus. Deus misereatur nostri et benedicat nos deus. Et metuãt. Secũda benedictio Beate marie virginis filius sit nobis adiutor et propicius. Nec mutãt alie benedictiones. Lectio scda

Beata quoqz dei genitrix et semper virgo maria templũ dñi: sacrariũ spũs sancti. virgo añ ptũ: virgo in ptu: et virgo post ptũ presentis solennitatis diei cũ suis virginibus expers nullo mõ credenda est: q̃ dei populũ faciendo monebat spnere pituri luxus scl'i: ac lenocinia mortalis nature declinare: carnis pudicitiã cũ virginitatis honore intra cordis hospitia obseruare: eãqz oim virtutũ reginã fructu salutꝫ ppetue sociã esse angeloꝝ suis affirmabat exẽplis. ita vt innũerabilis vtriusqz sexus multitudo eius sequeret vestigia: et relictis nuptiaꝝ copulationibus spretaqz liberoꝝ ppagine sponso q̃ i celis ẽ penni mẽte/ actu/ habitu/ et gestu applicare maluerunt. ℞. Felix naqz es sacra virgo maria et oi laude dignissima. Qꝛ ex te ortus est sol iusticie xps deus nr̃. ℣. Ora p populo interueni p clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oẽs tuum leuamẽ qui cũqz celebrant tuã solennitatẽ. Qꝛ ex te. Lectio tertia.

Omnipotentem igit' dñm fr̃es laudemus et glorificemus q̃ superna regna celoꝝ spiritibus angelicis ad laudẽ et gloriam atqz honorẽ sui nois ac maiestatis in perpetuũ miro ordie collocauit. De quibus loq̃ plura ptimescimus: qꝛ soli deo scites e. quomodo vel quemadmodum eoꝝ nobis inuisibilis absqz contagione seu diminutiõe in sua sola puritate cõsistat natura. Sed tamen nouẽ esse angeloꝝ ordines ad dei iudicia ac mysteria complenda testante sacro eloquio cognouimus: quoꝝ principatus atqz potestates subtiliter ac mirabiliter dei omnipotentis nutu distinguuntur. Alij ex illis ad nos in mundum missi futura predicãdo perueniant. Alij ad hec sũt constituti: vt per eos signa et miracula frequentius fiant. Alij subiecta angeloꝝ spiritibus presunt: eisqz ad explẽda diuina mysteria dispondo pricipantur. Alij mira potẽtia ceteris preeminent p eo q' eis ad obediendũ alia angeloꝝ agmina subiecta sunt. Alij tãta diuinitatis gratia repleti sũt: vt in eis dominus sedeat: et per eos sua iudicia decernat. Alij tãto preciosioris scientie pleni sũt q̃to claritatẽ dei vicinius ꝯtemplant'. Alia vero ita deo coniuncta sunt angeloꝝ agmina vt inter hec et deum nulli alij intersint. ℞. Te sanctum dominum in excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus. Et honor domine. ℣. Cherubin quoqz ac seraphin sanctus proclamant et ois celicus ordo dicentes. Te decet laus et honor domine. Gloria patri et filio et spi. Et honor. In secundo noctur. añ. Perpetuis nos

dñe sancti iohãnis baptiste tue
re p̄cib⁹ d'ns: ꝛ quanto fragilio=
res sum⁹: tãto magis necessa
riis attolle suffragiis. Ps. Bo=
nũ ē ꝯfi. fo. xviij. a. Vos q̄ se=
cuti estis me sedebitis sup se=
des iudicantes duodecim trib⁹
israel dicit dñs. p. Bñdicã. fo.
x. an. O veneranda martyrum
gloriosa certamina qui in suis
corporibus p xp̄o immania per
tulerũt tormẽta: ꝛ ideo ꝑcipere
meruerunt imarcessibilẽ eterne
glorie coronã. Ps. De⁹ venerũt. fol.
xxiij. ℣. Exultẽt. Lectio. iiij.

Nunc vero reuertamur ad
eos quos vnda baptisma
tis et effusio sanguinis xp̄i ab
errore paterni delicti a squalo
re vetuste gentilitatis in nouo
testamento per grãm spiritus
sancti abluẽdo purgauit. Quo
rũ oculi beati qui dñm xp̄m in
carne venientem videre merue
runt. Cuius tã preclare visiõis
iohannes baptista qui eodẽ an
gelo quo xp̄s denũciante ꝯce=
ptus est in exordio predicatio=
nis atq̃ baptismatis primatũ
tenebat. Qui iesum pctã mũdi
tollentem videndo agnouit et
digito demõstrauit q̄ inter na=
tos mulierum nõ surrexit ma
ior: xp̄o attestante qui merito
precursor dñi preco iudicis pro
pheta altissimi nũcupatur: q̄
nondum editus xp̄m mundo ve
turũ prophetauit: ꝛ ad redem=
ptionem animarũ ad inferos de
scendentẽ gloriosa precucurrit
passione. R. Inter natos mu=
lierũ nõ surrexit maior iohãnes
baptista. Qui viã dño prepara
uit in heremo. ℣. Fuit hõ mis
sus a deo cui nomẽ erat iohan=
nes. Qui viam. Lectio. v.

Hic athlete dei electo cõ
cordat duodenus aplõꝝ nũer⁹
quos a primis miraculoꝝ vir=
tutibus ad ꝯponendũ noue fi=
dei fundamẽtũ erigendũq; ad
huc tenere statũ ecclesie diuis
ꝑuidentia ex oibus quos capie
bat mundus elegit: vt in oẽm
terrã sonus eoꝝ predicationis
exiret: ꝛ in fines orbis terre eo
rũ procederẽt verba. Qui vero
vinee id est xp̄o tãq̃ palmites
adherent: quoꝝ fructus sempi
ternus ꝑmanẽs nõ marcescit.
q̄bus ipse dñs locut⁹ est dicẽs
Vos estis lux mundi. Et iã nõ
dicã vos seruos: q̄ seruus ne=
scit quid faciat dominus eius.
Vos aũt dixi amicos: q̄ quecũ
q̃ audiui a patre meo nota fe=
ci vobis. Et quodcunq; ligare
voluissent super terram: liga=
tum esset et in celis. Et quod=
cũq; soluerent super terrã: so=
lutum esset et in celis. Et in fi
ne duodecim trib⁹ isrl' id est vni
uersum mundum iudicaturos
esse promisit. R. m. Ciues apo=
stolorum et domestici dei ad=
uenerũt hodie. Portantes facẽ
et illuminantes patriam dare
pacem gentibus ꝛ liberare po
pulum domini. ℣. Ius. Audi=
te preces supplicum vite eter=

ne poscentes premia qui feren tes in dextris manipulos iusti cie quilꝫ gaudentes advenistis hodie. Portantes. Lectio. vi.

HIs subiectū est triūphale martyrū nomē: q̄ per diversa tormētoꝝ genera xp̄i passionē nō lacescentibus p̄cordiorū mentibus imitabant. Alij ferro perēpti: alij flāmis exusti alij flagellis verberati: alij vectibus perforati: alij crucis patibulo: alij pelagi piculo: alij vivi excoriati. Alij vinculis mancipati: alij linguis p̄uati: alij lapidibus obruti: alij frigore afflicti: alij fame cruciati: alij vero trūcatis manibus siue ceteris cesis mēbris spectaculū cōtumelie in populis nudi ꝑpter nomē dn̄i portantes. De quib⁹ apl's mēte ꝯpunct⁹ ingemiscēs ait. Sācti ludibria ꝛ ꝟbera experti insuper et vincula ꝛ carceres. Lapidati sunt: secti sūt: tētati sunt: in occisione gladij mortui sunt. Circuierūt in melotis in pellibus caprinis. Egētes angustiati afflicti: quib⁹ dignus nō erat mūdus. ℟. O cōstantia martyrū laudabilis: o charitas inextinguibilis: o patiētia inuincibilis: q̄ licet inter p̄ssuras ꝑsequētiū visa sit despicabilis. Inuenietur in laudē ꝛ gloriā ꝛ honorē. In tp̄e retributionis. ℣. Nobis ergo petimus pijs subueniāt meritis honorificati a patre qui est i celis Inuenietur. Gloria. In tp̄e retributiōis. In. iij. noc. An. Sit lūbi vr̄i p̄cincti ꝛ lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is ꝛ vos si̇les hominibus expectantibus dn̄z suum quando reuertatur a nuptijs. Ps. Quam dilecta. Folio. xxvi. An. In celis gaudent virgines ꝛ cantant canticū nouū añ dei thronum quia notū fecit dominus salutare suū. Ps. Cantauit. Fo. xxiij. An. Omnes sancti quanta passi sūnt tormēta vt securi peruenirēt ad palmā martyrij. Ps. Omnes gētes. Fo. xxiij. ℣. Iusti autem. Lec. vij.

CHristi vero sacerdotibus atq; doctoribus siue ꝯfessoribus huius festiuitatez diei non ignotā esse credimus q̄ corda fidelium spiritaliter quasi imbribus irrigant celestib⁹: vt feliciter proferre immarcessibilē bonoꝝ operum possint fructum. Qui talenta sibi credita non solum reddere: verūetiam cum vsura sine fraude ampliare curauerunt. Qz bonum qđ ꝑ grattam spiritussancti intelligendo didiscere non sibimet tātummodo profuturum: sed et alijs subiectorum mentibus secundum apostoli preceptuz arguendo/obsecrando/increpādo curamq; faciendo inserere nitebantur: et licet persecutoruz non senserint gladiuz: tamen per vite meritū deo digni martyrio non priuantur: quia martyriuz non solū sanguinis effusione: sed abstinētia peccatorū

⁊ exercitatione dei preceptoꝝ
perficit. Sic ⁊ anachoritaruꝫ
singulare ꝓpositū hui⁹ diei so
lēnitate nō separatū esse ꝯfidi
mus: qui ꝑ singula heremi lo-
ca in speluncis ⁊ exiguis cellaꝝ
tugurijs modico cōtenti pabu
lo demorabant̄. Alij bestijs so
ciati: alij auib⁹ subministrati.
ciboꝝ spernētes delicias: lux⁹
seculi calcātes: laudē tempora
lē nō amantes: visus hoim̄ fu-
gientes: angeloꝝ assueti loque
lis plurimis virtutū effulsere
signis. Nos igr̄ f̄res carissimi
tantoꝝ patrocinia intercessoꝝ
de quib⁹ locuti sum⁹ tota men
tis intentionē queramus: vt ꝑ
tēporalia festa q̄ gerimus eoꝝ
meritis intercedentib⁹ ad eter
na venire valeamus. Trāseūt
cuncta que temporaliter festi-
ua celebrāt̄. Curate qui hijs eo
rum interestis solennitatibus
ne ab eterna solennitate sepa-
remini. Quid eñ prodest inter
esse festis hominū: si deesse cō-
tingat festis angelorū? Nolite
ergo pensare in vobis tempora
lia que possidetis: sed conside-
rate quid estis. Ecce: mund⁹ q̄
diligit̄ fugit. Sancti isti quo-
rum hodie mentionē facim⁹:
florentem mundū despectu cal
cauerunt. Tunc eñ erat vita
longa: salus continua: opulen
tia in rebus: fecunditas in pro
pagine: trāquillitas in diutur-
na pace. Et tamē cū semetipso
floreret mundus ipse iam in eo
rum cordibus aruerat. Ecce iā
in seipso aruit mund⁹: ⁊ adhuc
in cordib⁹ nr̄is florescit. Vbi q̄ꝫ
luct⁹ vbiqꝫ desolatio: vndiqꝫ ꝑ
cutimur: vndiqꝫ amaritudini-
bus replemur: ⁊ tñ ceca mente
carnalibus ꝯcupiscentijs ipas
eius amaritudines amam⁹: fu-
gientē sequimur: cū ipo labimur
quē cadentē tenemus. Aliquā-
do nos mundus retraxit a deo
Nūc tantis plagis plenus est:
vt nos mittat ad deuꝫ. Pēsate
ergo q̄ꝫ nulla sunt que tpalit̄
currunt. Finis eñ temporaliū
ostendit: q̄ꝫ nichil fuit qđ tran-
sire pōt. Casus rerū indicat q̄ꝫ
res transiens et tunc prope ni-
chil fuit cū stare videret̄. Rn̄.
Sint lumbi vr̄i precincti et lu
cerne ardētes in manibus ve-
stris. Et vos similes hominib⁹
expectantibus dominum suuꝫ
qn̄ reuertatur a nuptijs. Vs.
Vigilate ergo q̄ꝫ nescitis q̄ ho
ra dominus vester ventur⁹ sit
Et vos similes. Lectio. viij.

Interrogatus dn̄s noster
a discipulis de cōsumma
tione seculi: inter multa que lo
cutus est hoc quoqꝫ dixit. Tūc
simile estimabitur regnū celo-
rum decem virginibus: que ac
ceperunt lampades suas ⁊ ve-
nerunt obuiam spōso. Quinqꝫ
ex eis erant fatue ⁊ quinqꝫ pru
dētes. Vident̄ itaqꝫ mihi q̄nqꝫ
virgines significare quinqꝫ par
titā continentiam a carnis ille
cebris. Cōtinendus est eñ ani-

mi appetitus a voluptate ocu-
loꝝ: a voluptate auriū: a volu-
ptate olfaciendi / gustandi / tan
gendi. Sed continentia ista p-
tim coꝛā deo fit vt illi placeat
interioꝛe gaudio ↄscientie: par
tim coꝛā hominibus tm̄ vt glo
ria humana capiat. Quinqꝫ di-
cunt sapientes ⁊ quinqꝫ stulte
vtreqꝫ tn̄ ꝟgines qꝛ in vtrisqꝫ
ↄtinentia est: Cuius diuerso fo-
mite gaudeat. Lāpades autē
sunt que manib⁹ poꝛtant opa
q̄ scd̄m istā ↄtinētiā fiūt. Tu.
R. Audiui vocē de celo veniē-
tē venite oēs ꝟgines sapiētis-
sime. Oleū recōdite in vasis ve
stris dū sponsus aduenerit. V.
Media nocte clamoꝛ factus est
ecce spōsus venit. Oleum. Vlti
mā lec. legit ille q̄ facit officiū.
Lec. ix.
Hodie dilectissimi
oim sanctoꝝ sub vna solē
nitatis leticia celebꝛam⁹ festi-
uitatē quoꝛum societate celū
exultat: quoꝝ patrociniis ter-
ra letatur: quoꝝ triūphis eccle
sia sancta coꝛonat: quoꝛum cō
fessio quanto in passiōe fuit foꝛ
tioꝛ: tanto est clarioꝛ in honoꝛe
Qꝛ dum creuit pugna: creuit
et pugnantiū gloꝛia. Vnde ve-
re beata mater ecclesia quā sic
honoꝛ diuine dignationis illu-
minat: quam sic vincentiū glo
riosus martyꝛum sanguis exoꝛ
nat: quam inuiolate cōfessiōis
cādida induit ꝟginitas. Floꝛi-
bus ei⁹ nec rose nec lilia desūt
Certēt nunc carissimi singuli
vtriusqꝫ honoꝛis amplissimas
accipē dignitatū coꝛonas vel
de virginitate candidas / vel de
passione purpureas. In celesti
bus em̄ castris pax et acies ha
bent floꝛes suos quib⁹ milites
xp̄i coꝛonant. Dei aūt mīa ita
voluit vt in hac breui ⁊ exigua
vita agones essent et laboꝛes.
In illa vero q̄ eterna est coꝛo-
na ⁊ pꝛemia meritoꝝ: vt labo-
res quidē cito finirent: merito
rū vero pꝛemia sine fine dura-
rent. De rege aūt qui hoꝝ me-
di⁹ p̄sidet: dicere nulla vox suf
ficeret. Effugit em̄ omnē ser-
monē: atqꝫ omnē sensum hūa-
ne mentis excedit decus illud.
Illa pulchꝛitudo: illa virt⁹: il-
la gloꝛia: illa magnificētia: il-
la maiestas. Vltra em̄ oīm sā-
ctoꝝ glīam est ipsi⁹ inestimabi
lē adipisci ↄspectū: ⁊ splendoꝛe
maiestat / ei⁹ irradiari. Si em̄
quottidie opoꝛteret nos toꝛmē
ta pferre: si ipā gehennā par-
uo tp̄e tolerare vt xp̄m videre
possemus in gloꝛia venientē: ⁊
sanctoꝝ eius numero sociari:
nonne erat dignum pati omne
qd̄ triste est: vt tanti boni tan-
teqꝫ gloꝛie participes habere-
mur? Que erit illa fr̄es carissi
mi iustoꝝ gloꝛia q̄ grādis san
ctoꝛum leticia: cū vnaqueqꝫ fa-
cies fulgebit vt sol: cum oꝛdi-
nibus distinctis populū suū do
minus in regno pr̄is sui cepe-
rit recēsere ⁊ meritis atqꝫ opi-
bus singuloꝛum pꝛemia pmissa

restituere ꝑ terrenis celestia: ꝑ tpalibus sempiterna: ꝑ modicis magna prestare: adducere sanctos i visionē patne glorie et facere in celestibus cōsedere: vt sit deus oia in omnib⁹: atqꝫ amatoribus suis ⁊ imortalitatē largiri: ad quā eos sāguinis sui vuificatiōe reparauit denuo ad paradisum reducere: ⁊ regna celoꝝ fide ⁊ ꝟitate sue pollicitatiōis aperire. Hec hereant firmit̄ sensib⁹ nr̄is: hec intelligantur plena fide: hec toto corde diligant: hec indesinētiū operū magnanimitate acquirātur: vt hoꝝ ꝯsideratione cū his quoꝝ festa recolim⁹ perenniter viuere valeam⁹. R. Cōcede nobis dn̄e q̄s veniam delictorum: et intercedentib⁹ sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talē nobis tribue deuotionem. Vt ad eoꝝ peruenire mereamur societatē. V. Adiuuent nos eoꝝ meritaqꝫ ꝓpria impediūt scelera: excuset intercessio accusat q̄s actio ⁊ q̄ eis tribuisti celestis palmā triumphi: nobis veniam nō deneges peccati. Talem. Gloria Vt ad eorum. Hs. Te deuz. fo. xlix. h⁹ sacre. Exultabūt sancti. In laudibus antipho. Angeli / archāgeli / throni / ⁊ dominationes / principatus / ⁊ ptātes / virtutes celoꝝ laudate dominum de celis alleluya. an. Vos amici mei estis si fecerit q̄ precipio vobis dicit dn̄s. an. Sāguis sanctoꝝ martyꝝ ꝓ xp̄o effusus est i terra: ideo adepti sūt mūera sempiterna. an. Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄z serui dn̄i hymnū dicite deo in eternū. an. Tūc surrexerūt omes ꝟgines ille ⁊ ornauerunt lampades suas. Et nō dicuntur de an̄e ad ho. sed ali. vt ifra cap.

Sancti per fidem vicerūt regna operati sunt iusticiā adepti sunt repromissiōes in xp̄o iesu dn̄o nostro. Hy⁹.

Christe redēptor oīm ꝯserua tuos famulos: btē sēp ꝟ gis placat⁹ sctis ꝓcib⁹. Bta quoqꝫ agmina celestium spirituū: preterita presentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis apliqꝫ dn̄i: supplicit̄ exposcimus saluari vr̄is precibus. Martyres dei inclyti cōfessoresqꝫ lucidi: vr̄is orōnib⁹ nos ferte in celestibus. Chorus sacratus virginū electorūqꝫ oīz: simul cū sctis oib⁹ ꝯsortes xp̄i facite. Gentē auferte ꝑfidam credentiū de finib⁹: vt xp̄o laudes debitas ꝑsoluam⁹ alacrit̄. Glia pr̄i ingenito eiusqꝫ vnigenito: vna cū sctō sp̄ū in sempiterna secula. Am. V. Iustoꝝ anime i manu dei sunt. R. Et non. an. Laudē dicite deo nr̄o om̄s sancti eius ⁊ qui timetis deum pusilli ⁊ magni quoniā regnabit dominus deus noster omnipotēs: gaudeam⁹ et exultemus et demus gloriamet. p. Benedictus. fo. xlix. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui nos omnium sanctorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quesumus ut desideratam nobis tue propiciationis abundantiam multiplicatis intercessoribus largiaris. Per. Ad primam. an. Sancti dei omnes qui estis consortes superno-rum civium intercedite pro nobis. ps. Deus in nomine. cum ceteris ante Dominus vobiscum. ℣ Exultabunt sancti in gloria. Oro. Omnium sanctorum. vts. ad complet. Cetera ut solitum est. Ad pcel. ℟. Concede nobis. Ad iij. an. Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. Cap.

Sancti et iusti in domino gaudete vos elegit deus in hereditatem sibi. Deo gratias. ℟. Letamini in domino et exultate iusti alleluya al. ℣ Et gloriamini omnes recti corde alleluya al. Gloria. ℣ Exultent iusti. Oratio. Omnipotens. Ad vj. an. Omnes sancti dei oramus intercedite pro nobis.

Reddet deus mercedem laborum sanctorum suorum et deducet illos in via mirabili. Deo gratias. ℟. Exultent iusti in conspectu dei alleluya al. ℣ Delectentur in leticia alleluya alla. Gloria. ℣ Iusti autem in per. etc. Oro ut supra. Ad nonam. an. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Cap.

Sanctorum sicut aquile iuveniet renouabitur: et florebunt sicut lilium in civitate domini. Deo gratias. ℟ iii. Iusti autem in perpetuum vivent alleluya al. ℣ Et apud dominum est merces eorum alleluya al. Gloria. ℣ Iustorum anime in manu dei sunt. ℟. Et non tanget illos tormentum malicie. Oro vts. In ulti. vespe. super pos an. In consilio iustorum et congregatione magna opera domini. ps. Confitebor. fo. xxxvj. de die do. an. Preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. ps. Credidi. fo. xxxvij. an. Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. ps. In convertendo. fo. xliiij. an. Iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo. ps. Eripe me. fo. xvij. an. In sanctis eius laudate deum. ps. Laudate dominum in sanctis eius. fo. xlix. cap. Sancti et iusti. hy. Iesu salvator se. ℣ Letamini. an. Beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et exprobraverint et eiecerint nomen vestrum tanquam malum propter filium hominis gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa est in celis. ps. Magt. Oro. Omnips vts. Finitis vesperis statim fit pces. ad altaria ubique more suo Facta vero processione incipiuntur vespere mortuorum. ana.

Placebo domino in regione vivorum. ps. Dilexi. fo. xxxvij. an. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dominum cum tribularer. fo. xliij. an. Dominus custodit te ab omni malo

custodiat aiam tuam dñs. ps. Leuaui. fo.xliij. an. Si iniqta tes obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit. ps. De pfundis. fo. xliij. an. Opera manuū tuarū dñe ne despicias. ps. Cōfitebor. fo.xlvj. an. Qui lazarum resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē et locū indulgētie. ps. Magt. fo.xliv. Post hec sb voce submissa Pater noster. Et ne nos. In memoria eterna erūt iusti. Ab auditione mala non timebunt. A porta inferi. Erue dñe aias eorum. Credo videre bona dñi. In terra viuētiū. ps. Lauda aia mea. Dicaturqz totus ps: et post sequitur. Requiem eternā. Et lux. Requiescāt in pace. Amen. Dñe exaudi orationem meā. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. In die mortuorum dr tm ad vs et ad matut. oro. Fidelium. Oro.

Inclina dñe aurem tuā ad preces nr̃as quib⁹ miam tuam supplices deprecamur: vt aiam famuli tui et aias famulorum famularūqz tuarum quas de hoc seculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione constituas/ et sanctorum tuorum iubeas esse consortes. Oratio.

Deus venie largitor et humane salutis amator qs clemētiam tuā: vt nr̃e congregationis fratres et benefactores nostros/ qui ex hoc seculo transierūt beata maria semper virgine intercedēte cū oib⁹ sanctis ad ppetue beatitudinis consortium puenire concedas. Oratio.

Deus indulgētiarum dñe da famulis et famulab⁹ tuis quorum anniuersariū depositionis diē cōmemoram⁹ refrigerij sedē/ quietis beatitudinem et luminis claritatem. Oratio.

Deus qui nos patrē et matrē honorare precepisti miserere clemēter aiab⁹ pris et matris mee: et eorum peccata dimitte: meqz cū illis in eterne claritatis gaudio fac viuere. Oro.

Quesumus dñe p tua pietate miserere aie famule tue: et a cōtagijs mortalitatis exutā in eterne saluatiōis partē restitue. Sequēs oratio dr post ℞ Libera. qñ seruātur laudes p crastino: cū ℣. Requiem eternā. Et lux per. Requiescāt in pace. Amen. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscum. Et cum spi. Oratio.

Absolue qs dñe aias famulorum famularūqz tuarum ab omni vinculo delictorum: vt i resurrectionis glīa inter sanctos et electos tuos resuscitati respirēt. Per eū qui vētu. Oro.

Fidelium deus oim cōditor et redēptor aiab⁹ famulorum famularūqz tuarum remissionem cunctorum tribue petōrum: vt indulgētiā quā semper optauerūt pijs supplicationib⁹ consequantur. Qui viuis et regnas.

¶ In cōmemoratiōe defūctorum.

et per annū qn̄ fit de defūctis. Añ. Dirige dn̄e de⁹ me⁹ in cō-
spectu tuo viā meā. ps. Uerba.
fo. ij. añ. Cōuertere dn̄e ꝛ eri-
pe aīam meā: qm̄ non est i mor-
te q̄ memor sit tui. ps. Dn̄e ne
in fu. j. fol. ij. añ. Nequā rapiat
vt leo aīam meā: dū nō est q̄ re
dimat neqꝫ q̄ saluū faciat. ps.
Dn̄e de⁹ me⁹ in te spe. fo. ij. ℣.
A porta inferi. ℟. Erue dn̄e
aīas eorum. Pat nr̄. Et ne nos.
Parce michi dn̄e Lect. j.
nichil em̄ sunt dies mei.
Quid est homo qꝛ magnificas
eū: aut q̄d apponis erga eū cor
tuū? Uisitas eū diluculo: et su
bito pbas illū. Usqꝫquo nō par
cis michi: nec dimittis me vt
glutiam saliuā meā? Peccaui.
Quid faciā tibi: o custos hoim?
Quare posuisti me cōtrarium
tibi: et fact⁹ sum michimetipsi
grauis? Cur nō tollis peccatū
meū: et quare non aufers ini-
quitatē meā? Ecce nūc in pul-
uere dormio: et si mane me que-
sieris nō subsistā. ℟. Qui laza
rum resuscitasti a monumēto
fetidū. Tu eis dn̄e dona requiē
et locū indulgētie. ℣. Qui vētu
rus es iudicare viuos ꝛ mortu-
os ꝛ scl'm p ignē. Tu. Lect. ij.
Tedet aīam meā vite mee
dimittā aduersum me elo
quiū meū. Loquar in amaritu
dīe aīe mee dicā deo. Noli me
cōdēnare. Indica michi: cur me
ita iudices. Nunquid bonū tibi
videt si calūnieris ꝛ opprimas
me opus manuū tuarū: et consi
liū impiorum adiuues? Nunquid
oculi carnei tibi sunt: aut sicut
videt homo ꝛ tu videbis. Nūq̄d
sicut dies hoīs dies tui: et anni
tui sicut humana sunt tēpora?
Ut queras iniquitatē meā: et
pctm̄ meū scruteris. Et scias
qꝛ nichil impiū fecerim: cū sit
nemo qui de manu tua possit
eruere. ℟. Credo ꝙ redemptor
me⁹ viuit ꝛ in nouissimo die de
terra surrectur⁹ sum. Et i car
ne mea videbo deū saluatorem
meū. ℣. Quē visur⁹ sum ego
ipse ꝛ non alius ꝛ oculi mei cō
specturi sunt. Et. Lectio. iij.
Manus tue dn̄e fecerunt
me ꝛ plasmauerūt me to
tum i circuitu: et sic repēte pre
cipitas me. Memēto queso ꝙ si
cut lutū feceris me: et in pulue
rem reduces me. Nōne sicut lac
mulsisti me: ꝛ sicut caseum me
coagulasti? Pelle ꝛ carnib⁹ ve-
stisti me: ossib⁹ et neruis cōpe-
gisti me. Uitā et mīam tribui-
sti michi: et visitatio tua custo
diuit spiritum meum. ℟. Heu
michi domine quia peccaui ni-
mis in vita mea: quid faciā mi
ser vbi fugiam nisi ad te deus
meus miserere mei. Dum vene
ris in nouissimo die. ℣. Ani-
ma mea turbata est valde: sed
tu dn̄e succurre ei. Dum vene.
In secūdo nocturno añ. In lo-
co pascue ibi me collocauit. ps.
Dn̄s regit. fo. vij. añ. Delicta
iuuentutis mee ꝛ ignorantias

meas ne memineris dn̄e. Ps. Ad te dn̄e leua. fo. vij. an. Credo videre bona dn̄i in terra viuentium. Ps. Dn̄s illuminatio. fo. viij. ℣. In memoria eterna erūt iusti. ℟. Ab auditiōe mala nō timebūt. In die mortuorum de ter lec. sequē. fiūt tres: ita ꝙ legūt bine & bine. et tres vltie erūt de sermōe Audistis. quere infra. Qn̄ aūt per annū fit de defunctis dn̄r lec. sequē. vt signate sūt. Lectio quarta.

Quantas habeo iniquitates et pctā scelera mea atq; delicta ostēde michi. Cur faciem tuā abscōdis & arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū qd̄ vēto rapit ostēdis potētiam tuā: et stipulā siccā persequeris. Scribis eni͞m contra me amaritudines: et cōsumere me vis pctīs adolescētie mee. Posuisti in neruo pedē meū: et obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedū meoꝝ considerasti. Qui quasi putredo cōsumēdus sum: et quasi vestimētum qd̄ comedit a tinea. ℟. Ne recorderis pctā mea dn̄e Dū veneris iudicare seculū per ignē. ℣. Ampli⁹ laua me dn̄e ab iniusticia mea & a delicto meo mūda me. Dum vene. Lectio. v.

Homo nat⁹ de muliere breui viuens tēpore repletur multis miserijs. Qui quasi flos egreditur & conteritur et fugit velut vmbra: et nūq̄ in eodem statu pmanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eū tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu qui solus es? Breues dies hoīs sunt numer⁹ mēsium ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ qui preteriri non poterūt. Recede ergo paululū ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercennarij dies eius. ℟. Dn̄e qn̄ veneris iudicare terram vbi me abscōdam a vultu ire tue? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco & ante te erubesco: dū veneris iudicare noli me condemnare. Quia pecca. Lectio. vi.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me et abscōdas me donec pertranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursum viuat? Cūctis dieb⁹ quib⁹ nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuaꝝ porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sꝫ parce peccatis meis. ℟. Peccātem me quotidie & nō me penitētem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redēptio miserere mei deus & salua me. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te dn̄e domine exaudi vocem meam. Quia in inferno nul. In tertio

noc. an. Dñe abstraxisti ab inferis aiam meã. ps. Exaltabo. fol. viii. an. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuãdũ me respice. ps Expectãs. fo. vii. an. Sitiuit aia mea ad deũ fõtem viuũ qñ veniã et apparebo ante faciem dñi. ps. Quẽadmodũ. fo. viii. v. Audiui vocem de celo dicẽtem. R. Beati mortui q̃ in dño moriũtur. Le. vii.

Spiritus me⁹ attenuabitur dies mei breuiabuntur: et solũ michi supest sepulchrũ. Non peccaui: et in amaritudinibus moratur ocul⁹ me⁹. Libera me dñe et pone me iuxta te et cuiusuis manus pugnet cõtra me. Dies mei transierunt: cogitatiões mee dissipate sunt torquẽtes cor meũ. Noctẽ verterũt in diẽ: et rursum post tenebras spero lucẽ. Si sustinuero infernus dom⁹ mea est: et in tenebris straui lectulũ meum. Putredini dixi. Pater me⁹ es mater mea et soror mea vermibus. Vbi est ergo nũc prestolatio mea et patientia mea: tu es dñe deus meus. R. Dñe scdm actum meum noli me iudicare nichil dignum in cõspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatẽ tuã vt tu deus deleas iniquitatem meã. v. Qm iniquitatem meã ego agnosco: et delictũ meũ coram me est semper: tibi soli peccaui. Ideo. Lectio. viii.

Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meũ: et derelicta sunt tãtũmodo labia circa dentes meos. Miseremini mei miseremini mei saltẽ vos amici mei: qr man⁹ dñi tetigit me. Quare persequimini me sicut de⁹: et carnib⁹ meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribãtur sermones mei? Quis michi det vt exarẽtur in libro stilo ferreo et plũbi lamina vel celte sculpãtur in silice? Scio em̃ q redẽptor me⁹ viuit: et in nouissimo die de terra surrectur⁹ sũ: et rursum circũdabor pelle mea et in carne mea videbo deũ saluatorem meũ. Quẽ visur⁹ sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt et non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo. R. Memẽto mei de⁹ qr vẽt⁹ est vita mea. Nec aspiciat me visus hois. v. Et nõ reuertetur oculus me⁹ vt videat bona. Nec. Le. ix.

Quare de vulua eduxisti me: qui vtinã cõsũptus essem ne ocul⁹ me videret. Fuissem q̃si nõ essem de vtero trãslatus ad tumulũ. Nũquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me dñe vt plãgam paululũ dolorem meũ anteq̃ vadã et nõ reuertar ad terrã tenebrosam et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum vbi vmbra mortis et nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitãs. R. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda. Quando celi monẽdi sunt et terra. Dum ve-

neris iudicare seculū per ignē.
℣ Dies illa dies ire/calamita
tis et miserie: dies magna et a=
mara valde. Qn̄ celi. ℣ Tre=
mēs fact⁹ sum ego et timeo dū
discussio venerit atq; ventura
ira. Qn̄. ℣ Tremebunt angeli
et archāgeli: impij aūt vbi pare
būt. Qn̄. ℣ Vix iust⁹ saluabit:
et ego miser vbi parebo? Qn̄.
℣ Quid ergo miserrim⁹ quid
dicā vel quid faciā: dū nil boni
perferā ante tātum iudicem?
Qn̄. ℣ Vox de celis: o vos mor
tui q̄ iacetis in sepulchris: sur
gite et occurrite ad iudiciū sal=
uatoris. Qn̄. ℣ Creator oīm re
rum de⁹ qui me de limo terre
formasti et mirabiliter proprio
sanguie redemisti: corpusq; me
um licet modo putrescat de se=
pulchro facies in die iudicij re=
suscitari: exaudi exaudi me vt
aīam meam in sinu abrahe pa=
triarche tui iubeas collocari.
℟ Libera me dn̄e. In lau. ā.

Requiem eternā dona eis
dn̄e: et lux ppetua luceat
eis. ps. Miserē. fo. xv. ān. Exau
di de⁹ orationē meā ad te oīs ca
ro veniet. ps. Te decet. fo. xiv.
ān Me suscepit dextra tua dn̄e.
ps Deus de⁹ me⁹. fo. xviij. Ān.
A porta inferi erue dn̄e aīas
eo℞. ps. Ego dixi. fo. xvj. ant.
Oīs spūs laudet dn̄m. ps. Lau
date. fol. xlviij. Ān. Credo dn̄e
de⁹ me⁹ iesu xp̄e carnis resur=
rectionē et vitā eternā: sed tm̄
deprecor tuā clemētiā vt non in=
ter hedos sz inter agnos cōlo℞
tium merear. ps. Benedictus.
fo. xlic. Alia ān. Aīas de corpo
re quas assūpsisti dn̄e fac gau=
dere cū sctīs tuis in gloria. ps.
Bn̄dict⁹. fo. xlix. Pater noster.
Et ne nos. ℣ In memoria eter
na erunt iusti. ℣ A porta inferi.
Credo videre. ps De pfundis.
fo. xliij. et in fine Requiē eter
nam. Requiescāt i pace. Amen.
Dn̄e exaudi. Dn̄s vobiscum.
Oro. Fideliū. Vel orones vts.
in die mortuo℞. Lectio septia.

Audistis fratres carissimi
in lectiōe euāgelica dn̄m
dicētem. Sicut enī pater susci
tat mortuos et viuificat: sic et fi
lius quos vult viuificat. Neq;
enī pater iudicat quēq̄/ sz oēe
iudicium dedit filio: et maiora
his demōstrabit ei opera/ id est
non solū infirmos curare sz et
mortuos suscitare. Quod dixit
neq; enim pater iudicat quēq̄
id est scd̄z diuinitatē: qz nemo
pōt eum intueri nec videre: vt
illud. Deū nemo vidit vnq̄. sed
iudiciū oēe dedit filio: id est vt
ille q̄ fuit iudicat⁹ scd̄m carnē
ab illo oēs iudicētur. Lec. viij.

Amen amen dico vobis qz
qui verbum meum audit
et credit ei q̄ misit me habet vi
tam eternā et in iudiciū nō ve=
niet: sed transiet de morte ad
vitam. Quod dicit in iudicium
non veniet qui verbū meū au=
dit et credit ei qui misit me. di=
scretio facta esse inter iustos

et peccatores a dño cernitur. Ac si dicat. In numerum peccatorum qui ita fecerit non veniet: sed transiet de morte ad vitã / hoc est de superbia ad humilitatem: de odio ad charitatem: de tẽporalibus ad eternitatem migrabit. Lec. ix.

Amen amen dico vobis quia venit hora et nunc est hora quãdo mortui audient vocem filij dei: et qui audierint vivẽt. Mortui id est peccatores intelliguntur qui audierũt xpm et non crediderũt. Et qd subsequitur. et qui audierint vivẽt: ideo recapitulatur eo qd paulo superius de resurrectione peccatorum dixerat: hic aũt de resurrectione mortuorum loquitur. Ad primã Ane Deus in adiutoriũ sequũtur psalmi Deus in noie. Beati immaculati. Retribue. In fine vltimi ps. et etiã in alijs horis dr. Requiẽ eternã. Deinde incipit a sacerdo. R. Qui lazarum. cũ v. suo: et reincipitur R. Oro Fidelium. vts. Si do. fuerit proces. fiet vt solet. In reditu ps o proces. primũ R. de trini. scz Benedicat. Tercia vero dr ante pces ro. et cõmẽdationes dñr immediate ante missam in ecclesijs. Ad. iij. nec ad alias ho. non dr. Deus i adiu. Sed et dictis his in fine vltimi psi dr Requiem. Et reincipit a sacerdo. R. Credo qd. cũ suo v su. et reicipitur. Oro Fideliũ. vts. Ad pces. R. Qui lazarum. In aliquibus tñ ecclesijs dr R. Libera me domine. cũ v suc. Ad. vi. R. Heu michi. vts. Ad. ix. R. Ne recorderis. vts. Terminabitur festũ ad. ix. pter dup. festi marcelli: de quo ad vs sup pos ãn. Similabo. cũ ceteris. Cpm Ecce sacerdos. R. O meritũ subdyaconi q̃ vocem restituit sacerdoti. Et versa vice qd accipere debuit. Hoc indulsit. v. Qui debiles fauces armauit eloquio et fudit verba p verbũ. Et. Glia. Hoc. Hy9. Iste cõfes. v. Ora p no. b. marcelle. An. Gloriosum sydus micãs in celestib9 marcellũ antistitem virtutib9 choruscãtem parisiorum plebs celebret digne cũ laudib9 vt deuotũ sibi gregẽ tueatur ad hostilib9 ipsũ9 oẽs diẽ festũ celebrantes laudem9 deũ dicẽtes gloria tibi domine. ps. Magnificat. fo. clix. Oratio.

Da nobis q̃s dñe famulis tuis inuiolabilẽ fidei firmitatem: vt beati marcelli cõfessoris tui atqz pontificis trãsitum celebrãtes / meritis ipsũ9 interuenientibus regni celestis gaudia consequamur. Per do. Postea fit mẽo. germalis abbatis p ãn. Sctissime. v. Iustũ de. Oro. Intercessio. q̃re i cõi.

De sancto marcello epo et cõfesso. In matut. Inuita. Christum omnes pariter veneremur supplices. Qui beatũ hodie per cõfessionis meritum coronauit marcellũ. ps Venite. hy9. Iesu redẽptor omnium. In pmo nocturno ãn. Beatissim9 mar

cellus antistes nat⁹ parisij sed ciuis paradisi i terris humilis erectus in celis: mediocris parētibus sed meritis celsus. ps. Beatus vir. fo. f. An. Hic itaq nobilissima institutione succinctus & venerādis operib⁹ pene prius sacerdos extitit q̄ cleric⁹. ps Quare fre. fo. f. A Qui clarior mercede q̄ noie: et merito maior q̄ gradu: sine offendiculo suū gerens officiū: cepit in milite crescere quod accepit a rege. ps. Dn̄e quid mul. fo. f. ℣. Iustū deduxit. Lectio pma.

BEatissimus igit marcellus antistes natus parisij sed ciuis paradisi: in terris hūilis erectus in celis: mediocris parētib⁹ sz meritis celsus: cui hoc fuit nobilitatis lumen insigne christo sine culpa seruire. Non de generis intumescēs supbia sz habēs de morib⁹ ornamēta. Nec sumēs de parētali laude iactātiam sz gl'am possidēs in ℣tutis exēplis: intra se suos thesauros retinēs: deum mūdo corde cōplectēs. Sed cū xpo pauper iste regnauit: q̄ in hūilitatis cōuersatione: in charitatis vbertate: in castitatis lumine: in ieiunior pinguedine: ita se totum tradidit discipline vt ab ipsa infātia matur⁹ ascēderet et posit⁹ in corpore quasi nichil de carne portaret. ℟. Beatissimus marcell⁹ antistes nat⁹ parisij: sed ciuis paradisi. In terris hūilis: erectus in celis: mediocris parētib⁹: sz meritis celsus. ℣. Cui hoc fuit nobilitatis lumen insigne xpo sine culpa seruire. In terris. Lectio scda.

HIc itaq nobilissima institutione succinctus & venerādis operib⁹ pene prius sacerdos extitit q̄ cleric⁹. Iādudum dignus q̄ susciperet dignitatē antea preparat⁹ ad id qd erat sine mora futur⁹. Calcata mūdi pōpa vel criminib⁹ cū diuinis armis initiat⁹ accingeret ad spē felicē palmā de hoste publico relatur⁹ in militia xpi exercitādo lector effect⁹ est ac se ipm tēplo xpi p primitijs offerēs: velut abel sacrificiū hostia victe carnis et pure mētis effectus est. Qui clarior mercede q̄ noie: & merito maior q̄ gradu sine offendiculo suū gerēs officium cepit i milite crescere qd accepit a rege. Cui⁹ occulte diutius velut vitis palmites ceperunt fructificare virtutes. ℟. In cordis secreto thesauros xpi gerens deum mūdo corde semper complectebatur. Cepit in milite crescere quod sumpsit a rege. ℣. Cuius occulte diutius velut vitis palmites ceperunt fructificare virtutes. Cepit in milite crescere. Lectio tertia.

DEinde cum adhuc clericali tyrocinio celaretur miraculis pditur: et signis celestibus illustratur. Cōtigit quadā vice ad officinā accessit fabricalem: q̄ despect⁹ ab artifice co

gitur: vt extracta de ardēte ca
mino ferri massa candens ma=
nu sua ferrū accensum attolle
ret: et quāti esset pōderis enar
raret. Tūc vir beatissimꝰ non
ignarus totū de xp̄o presumere
et quāte virtutis causa sit i re
bus non turpibꝰ obedire: mox
supposita manu ferrum altiꝰ
elevavit dicēs. De calore calet
sed novem pondera habet. Qđ
postea tātum ad stateram invē
tum est quātum eius vox libra
ta predixerat. ℟. Tunc vir bea
tissimus non ignarus totū de
christo presumere: mox suppos
ta manu ferrum altius eleva=
vit dicens. De calore calet sed
novem pōdera habet. ℣. Cūqȝ
beatus marcellus ignitam fer
ri massam teneret ī manu quā
ti esset ponderis enarravit di=
cēs. De ca. Glia. De. In. ij. no.
An. Deinde cū adhuc clericali ty
rocinio celaret miraculis, pdit̄
et signis celestibꝰ illustrat̄. ps
Cū invoca. fo. i. A. Inter mul=
torꝫ preclara signorꝫ miracula
quadā die officinā fabricalem
adiēs mox illuditur ab artifice
vt extractā ferri de camino mas
sam vt erat cādēs nuda manu
vibraret et quāti esset pōderis
enarraret. ps. Verba. fo. ij. An.
Tūc vir btīssimꝰ non ignarus
totū de xp̄o presumere: mox sup
posita manu ferrū altiꝰ eleva=
vit dicēs: de calore calet sed no
vem pōdera habet. ps. Dn̄e dn̄s
no. fo. iij. ℣. Amavit. Lec. iiij.

ITaqȝ cum subdyaconali
ministerio fungeretur in
die epyphaniorꝫ hauriēs aquā
de fluvio secane dn̄ beato pru=
dentio ep̄o manibus abluēdis
aquā offerret: mutatis elemen
tis vini sapor inventꝰ est. Quo
viso obstupefactus pōtifex ius
sit ex ipso vrceolo ī calicē sacrū
diffundi: vnde vniversus popu
lus missa celebrata ꝑ cōmunio
nem accepit ꝑ ipm vas cum ad
plebis multitudinē sufficisset:
ac si non tactum et integrū sic
plenū permāsit. Cuiꝰ vini my=
stico beneficio postea multi sa
nati sunt. ℟. Vere beatū mar
cellū summa veneratione colē
dum. In cuius manibꝰ vno eo=
dēqȝ momēto floruit vindemia
et torculata sunt vina. ℣. Ecce
virū sanctissimū qui vndā su=
mens a flumine vina fudit in
calicem. In cuius. Lectio. v.

VEniamus deinde ad mira=
culū tertiū ordine nō ho=
nore. Cū vir sanctissimꝰ quadā
die ex sui officij servitute aquā
manibꝰ venerabili ep̄o porrexis
set mox inde balsama ceperūt
fragrare. Et dū vnda curreret
visa sunt crismata respirare:
vt pene pōtifex crederet se ma
nus magis vngere q̄ȝ lavare:
et alteras aquas q̄reret vt prio
res abluerent. Quo viso sacerdos
venerabiliter obstupescens deo
grās de cōperto munere retu=
lit: et btō marcello reverentiā
de religione servavit dum eum

non tale qui seruiret: sed poti⁹ cui seruiret agnouit. R. Cūq3 vir sanctissim⁹ quadā vice ex sui officij seruitute aquā manibus venerabili epo porrexisset Mox inde balsama ceperūt fragrare. V. Aqua in vinū conuersa et post modū manibus epi excusa, Mox. Lectio. vj.

Exequamur et illud triūphale mysterium qd cū sit vltimum in ordine anteponit̄ i virtute. Matrona qdā psapia nobilis: sz opinioē vilis malo maculans crimine qd fulgebat ex gñe. Postq3 dies fugitiue vite capta luce cōclusit ad tumulū pōpa comitante sz nō pro futura pcessit. Quo cōdita horresco referens hoc ɔtigisse post funera: qr duplex nascit̄ lamētatio de defuncta. R. O meritū. quere in vesp. In. iij. noc. a. Cūq3 vir sāctissim⁹ subdyaconali iā fungeret̄ ministerio: i epiphaniorū die hauriens aquā de flumio secane: dum prudentio epo manibus abluēdis offerret mutatis elementis vini sapor ē inuentus. ps. Dñe qs. fo. iiij. an. Vere btm̄ marcellū sūma veneratiōe colendū in cui⁹ manibus vno eodēq3 momento floruit vindemia & torculata sunt vina ps. Dñe in vir. fo. vj. an. Beatissim⁹ vir dñi marcellus cū debite seruitutis officiū gereret & aquā antistiti suis manib⁹ funderet ex ipa aquarū effusioē ceperūt balsami odoramēta redolere. ps. Dñi est ter. fo. vij. V. Ora pro nobis. L. vij.

Ergo ad consumendū ei⁹ cadauer cepit serpēs immanissimus frequētare. Et vt dicā clarius: mulieri cuius mōbra bestia deuorabat ipse draco factus est sepultura. O casum execrabilē & valde timēdū: mulier que castitatē ɔiugij nō seruauit in mūdo: integra nō meruit i sepulchro iacere. Quo viso perterriti hoīes de suis sedibus migrauerunt. Hoc cognito beatus marcell⁹ intelligēs se de cruento hoste triūphū acquirere collecta plebe de ciuitate progredit̄: & relictis ciuibus in pspectu populi sol⁹ xpo duce ad locū pugnaturus accessit Et cū coluber de silua rediret ad tumulū obuiātes sibijnuicē dante otōnē btō marcello ille capite supplici cepit veniā (blādiente cauda) precari. R. Venerabilis ɔfessor xpi marcell⁹ virtutibus pollēs beluā 3 mire magnitudinis Orario collo iniecto trahebat precipitio. V. Quē nullus mortaliū audebat visu ɔspicere: nec vlla fera preuolari. Orario. Lectio octaua.

Tunc beatus marcell⁹ caput eius baculo ter percutiens misso in ceruice serpētis orario triumphum suum ante ciuiū oculos extrahebat. Hinc ɔfortatus ppl's cucurrit ad eū cupiens hostē suū videre captiuum. Tūc pcedēte pōtifice be-

siā fere tribus milibus om̄es prosecuti sunt reddentes gr̄as dn̄o et soluentes exequias ini-mico. Deinde increpans eum btūs marcellus dixit. Ab hac die aut deserta tene/ aut i ma-re te demerge. Mox dimissa be stia: nulla ei⁹ vlterius indicia sunt inuenta. O virū sanctissi-mū in cuius leui baculo virtu tis ē pōdus ostēsū: cuius mol les digiti fuerunt cathena ser pentis. ℟. Beatus marcellus sanctis operib⁹ semp intent⁹: beatitudine gloriosus cū ppe-tuo dn̄o regnaturus. Vincens mundi contagiū: mundus mi-grauit ad xp̄m. ℣. Si sanctoꝝ viroꝝ ex factis merita cōferāt miretur marcellus gallia dū roma siluestrū. Vincēs. ℟. iv.

Si sanctoꝝ virorum ex fa ctis merita cōferant mi retur marcellum gallia: dum roma siluestrū. Nisi hoc distet in ope q draconē sigillauit ille iste tactauit. Sed quis ei⁹ mi racula valeat p singula sermo ne cōprehendē vel voce pferre quāta ille fecerit et celauerit cū ea tm̄ scripta sunt: que de ipso teste populo claruerit. His ita-q̄ꝫ opibus sanctissimis marcel lus semp intent⁹: cōuersatione clarus: cōsummatione precipu⁹ beatitudie gloriosus remune-ratione ditatus: cum perpetuo dn̄o regnaturus: vincens mū-di contagiū: mūdus migrauit ad christum die kalendarū no-uembriū: regnante dn̄o nr̄o ie-su christo cui est honor et gloria virtus et ptās per cūcta secula seculorū amē. ℟. Scte marcel. q̄re in cōi. p. Te deum. fo. xlix. ℣. sacer. Inueni da. In lau. ā.

Vir dn̄i marcellus medio crib⁹ ortus parētib⁹ hu milis in terris: erectus existe-bat in celis. ān. In cordis secre to thesauros xp̄i gerens deum semp mundo corde cōplectebat. ān. O casum execrabilē et valde timendū: mulier que castitatē cōiugij nō seruauit in mūdo: in tegra nō meruit i sepulchro ia-cere. ā. Cū coluber de silua redi ret ad tumulū obuiantes inui cē dante orōnē beato marcello capite supplici cepit veniā blā diante cauda pcari. ā. Tūc bea tus marcellus caput ei⁹ bacu lo ter percutiēs: misso in ceruī ce serpentis orario triumphaꝫ sū ān ciuiū oclos extrahebat. Cap̄. Ecce vir. hy⁹. Iste cōfessor ℣. Posui adiu. ā. Si sanctoꝝ viroꝝ ex factis merita cōferan tur: miretur marcellū gallia dū roma siluestrū. p. Bn̄d⁹. fo. xlix. Oro vt̄s. Mco. quinan. ā. Serue bone. ℣. Iust⁹ vt. Oro Intercessio. Ad hor. āe de lau. Si dn̄ica fuerit: ad proces. ℟. Sancte marcelle. Cete. de cōi. in duplo. orō. Exaudi. In cōi et in ves. ān. Tunc beatus. Cap̄m hy⁹ et ℣⁹ vt̄s. in alijs vesperis ā. O dulce decus parisioꝝ mar celle cōfessorꝫ christi succur-

re nobis miseris in districti ad
uentu iudicis: cuius molles di
giti fuerunt cathena serpētis.
ps Mgt. fo. xlix. Oro. Da no-
bis q̄s. que oro amplius nō dr sz
dr oro Exaudi. ¶ De scto mar
cello p oct. ad mat. inuit. Xpm
oēs. Hy9 vts. Sup. ix. ps dr-
cet vna āii de primo noctur. per
ordinem. ℣9 ad diem pertinēs
more. ix. lec. Legēda de expōne
Sint lumbi. et Homo quidaz
peregre. ℟. ad diem ptinē. Ad
bened. et ad mgt dicent aie de
ij. et. iij. noc. p ordi. ps. Te deū.
In laudi. vna āii de lau. p ordi.
Oro. Exaudi. Et dicitur hore
btē marie et mēo. cōes: excepta
de cruce. Ad hor. āe de lau. Ad
tertiam ℟. Iustum dedu. sine
alla. vt. ix. lc. Dñica infra oct.
sicut in die: excepto q nichil du
plicatur. Lectiones de expōne
vts. Similiter in die octaua.
¶ De sancto claro episcopo et
mar. ad vs. ā. Qui vult venire.
cū ceteris. Et cetera de cōmuni
vnius mar. semidu. oro. Infir-
mitatē nrām. Mēo. lcti cōfes.
ān. Similabo. ℣9. Iustū dedu.
oro Da quesumus. Et postea
fit mēo. de scto marcello p. ā.
Tūc beatus mar. ℣9. Amauit
eum dñs. Oratio vt supra. In
matu. sancti clari de communi
preter legendam. Lectio. j.
CVm beatus clarus cū so
ciis suis amore celestis pa
trie ad eugeniū papā peruenis
set: misit eos sanctus papa ad
ptes aquitanie vbi maxie feror
idolatrie feruebat. Beato igit
claro ad summuz prouecto sa-
cerdotium: benedictione quoqz
accepta abierunt: diuersas sibi
prouincias eligentes. Lec. ij.
TVnc beatus clarus ad vr
bem diuini cultus ignarā
idolis subditam: et oibus xpico
lis inimicam noie coloniam ce
pit tendere predicandi gratia.
Cūqz propinquaret regioni ce-
perūt idola obmutescere: ac re
sponsa sibi seruientibus dene-
gare. Tantummodo demones
per lunaticos et alios quos pos
sidebant sine certitudine alicu
ius responsionis mugitus et so
nos terribiles emittebāt. L. iij.
VNde templorū pontifices
et ministri deorū permo-
ti ad principes cucurrerent di-
centes. Vos domini terrarum
et iudices nisi citius huic ciui-
tati et finib9 eius festinetis sub
uenire: oim nostrorū deoruz au
ctoritates per quendam male-
ficum nomine clarum qui pre-
dicat iesum crucifixum eē ve-
rum deum simpliciter euerten
tur. Lectio quarta.
CVm hec et his similia tē-
plorum pontifices cū principi-
bus agerent: captus est beat9
clarus ligatus atqz cathenat9
et añ conspectū galieni princi-
pis (qui tunc tēporis rēpublicā
gerebat) adductus est. Cui ga-
lienus. Cur inqt deorū nrorūz
culturam euacuas? Lectio. v.

O Bmissis igit͛ oib⁹ super=
stitionibus magicisq; ar
tibus: q̄bus infirmitates cura
re videris: ↄsulo vt iesu abne=
gato / ad culturā deoꝝ accedas
ne tua ꝑsona pulcherrima diis
nō ꝓpitijs (qđ absit) ꝑeat. Cui
clarus respondit. O iudex insi=
piens ⁊ inscie nō sapis ea q̄ dei
sunt. Lectio sexta.
S I quilibet inquit popula
ris vel idiota hec que hortaris
me facere monuisset nulla di=
gnū admiratiōe duxissez. Pre
ses aūt ira ↄmotus iussit btm̄
clarū in carcerē retrudi triduo
indutias dādo: si forte sacrifi=
caret absq; alicui⁹ cibi potusq;
alimēto ibi fame cruciari. l. vij.
E T licet clausus ⁊ ligatus
in carcere teneret͛ tn̄ ver
bū dei non est alligatuz. Cūq;
iesum erectis oculis diu ꝓcare
tur: ita statua martis fundit⁹
ē euersa ac si nūq; visa fuisset.
Unde multi admirati sūt ⁊ stu
M ore repleti. Lectio. viij.
Ane aūt facto preses bea
tum virum clarū iubet sibi pre
sentari. Cui sibi astanti dixit.
Clare adhuc ꝑtinacit͛ agis: et
diis imolare contēnis? Ad quē
beatus clarus. Jamdudū inq̄t
dixi tibi me nec dijs tuis sacri
ficare: nec imperatorū tuorum
iussis vt recedam a xpo obtēpe
rare velle. Quo audito iussit ꝓ
ses eū extra ciuitatē decollari.
T Unc spiculator gla= l. ix.
dio collū suū viriliter ꝑ=
cussit ceruiceq; trūcata xps ani
mā in astrū gloriose suscepit.
Cui⁹ corp⁹ a fidelibus honora
bilit͛ susceptū ē. Inde dn̄o coo=
perante multa bn̄ficia cōferū
tur: vbicūq; ecclesie eius nomi
ne cōsecrate sunt. Cetera de cō
muni. Memo. leti confesso. an.
Serue bone. ℣. Iustus germi
nabit. Oratio. Da quesumus.
Et post de sancto marcello. an.
Vir dn̄i mar. ℣ s⁹ Posui. oro
vts. De sancto herculano epo ⁊
mar. memo. per. a. Hic est vir.
℣ Gloria ⁊ hoñ. oro. Infirmi
tatē. In oct. sancti marcelli ad
vel. a. Tunc beatus. Nec dici
tur. ℟. ℣. Iustū. Cete. vt in vi
gilia. Memo. quattuor corona
toꝝ. a. Istoꝝ. ℣. Letami. or.
P Resta q̄s omps de⁹: vt q̄
gloriosos martyres tuos
seuerum / seuerianū / carpoforꝰ
⁊ victorinū fortes in sua cōfes
sione cognouim⁹: pios apud te
in nr̄a intercessiōe sentiamus.
Per dn̄m. In die oct. bti mar=
celli sicut in die: exceptis versi
bus de noctur. matu. que dicūt
vt. ix. lect. Legenda de exposi=
tiōe Sint lūbi vel Homo quis
dam. Et fit memoria predicto
ru mar. a. Sanguis sanctorū.
℣ Iustorū anime Oratio vts.
Et fiūt vespere de sancto mar
cello. cū memo. sancti maturis
ni per an Confessor dn̄i. de cōi
℣ Amauit. Oratio. Propicia
re. Et in crastino de sancto ma
uirino, totū de cōi vni⁹ ↄfesso=

ris non epi. vt.ix.lec. preter le-
ctiones et orōnē: sed q̄ vult di
cat propriū officiū sequēs vt.ix.
lec. In eccl'ia ℟ o parisieñ octa
ue terminant᷑ ad nonā. ⁊ dicet᷑
ad.ix.ā. Tunc beatus. propt di
ctū fest. sancti maturini de quo
fit duplū sup̄ pos fe. d3 ad vesp.
añ. Cōfessor. cū aliis quattuor
de noctur. Ch3. Iustus cor suū
℟. Legatorum. v3. de mat. Hy⁹.
Pangelingua maturini lau
des ⁊ preconia/ corde pu-
ro celebremus ipsius solennia:
cui⁹ vita ⁊ doctrina choruscat
eccl'ia. Maturin⁹ vir matur⁹
ipse domat vitia a primeue flo
re mūdi spernens huius gau-
dia: hic parētes ab errore vocat
dei grā. Cesar mittit puoca
tus demonis inditio/ sed in ma
ri fit tēpestas malignāt/ odio
excitatus liberauit nautas a
naufragio. Ne lateret diu lu-
cēs lucerna sub modio filia ma
ximiani vexata demonio: ro-
ma clade liberat᷑ ipi⁹ suffragio
diuino. Dū sanctorū circuit-
ret loca p trienniū/ migrat san
ctus cū beatis sortiturus pre-
miū: nequit terra retineri iam
glorā celestiū. Unde stupens
impator iubet vt in gallias/ re-
ducat᷑ cū honore corpus ⁊ in pa
triam: cui⁹ preces nos sancto-
rum perducat ad gloriā. Glo-
ria ⁊ honor deo virtus ⁊ impe-
rium/ vni trino in psonis crea
tori omniū: cuius dono maturi
nus sumpsit vite brauiū. Am.

℣⁹. Ora p nobis. ā. Adest dies
summe leticie in qua vir dn̄s
maturinus celestis patrie ciui
bus associari pmeruit. p̄s Ma-
gnificat. folio. xiii. Oratio.
Propiciare q̄s dn̄e nobis
famulis tuis p sancti ma
turini cōfessoris tui merita glo
riosa: vt eius pia intercessione
ab oībus semp ptegamur ad-
uersis. Per dn̄m. Mē. theodo
ri mar. ā. Hic est vir. ℣⁹. Glo
ria et honore coro. Oratio.
Deus qui nos beati theo-
dori martyris tui cōfessio
ne gloriosa circundas ⁊ prote-
gis: p̄sta nobis ⁊ ei⁹ imitatiōe
pficere ⁊ orōne fulciri. Per d.
Inuit. Ueneremur xp̄m i san
ctis suis vere mirabilē. Qui
beato maturino virtutē presti-
tit et coronā. p̄s Uenite exulte.
hy⁹. Pange lingua. vsq3 Dum
sanctorū. ⁊ i fine d3. Gloria ⁊ ho
nor. In primo noctur. ā. Con-
fessor domini maturinus a pri
meuo mundi huius oblectamē
ta despiciens totis visceribus
christi mādata sequi promeru-
it. p̄s Beatus vir. folio pmo. ā.
Parentum nāq3 suorum nobi
litate contempta: illi soli totū
se subdidit cui seruire regnare
est. p̄s. Quare fremuerūt gen.
fo. i. añ. Et dū eos de gentilita
te sua ad christi fidē conuerte-
ret: deos quos putabant edocu
it esse demonia. p̄s. Domine q̄d
multiplica. folio primo. ℣. Iu
stum deduxit dn̄i. Per dioce.

antem ℣. Ut. ix. lectio. Lec. i.
MAturinus igit͛ xp̄i famu
lus dioceseos ciuitatꝭ se-
nonice q̄ʒ galliarū est: nobilissi
ma ciuitatū accola fuit: natus
in vico cuius vocabulū est liri-
cātus: parentibus q̄dē nō igno
bilibus: attamē gentili adhuc
ritu detentis. ℟. Beatus matu
rinus ex ingenuis parentibus
sed adhuc gentilibus ort9. Ab
ipsa pueritia xp̄i cepit eē disci-
pulus. ℣. Occulte tn̄ ꝙ quasi
sub clamide puer eximius dn̄o
inhiabat. Ab ipsa. Lectio. ij.
PAter aūt ei9 marin9 ma
ter vero eufemia dicebat
Siquidē genitor ei9 adeo nobi
litate preeminebat tēporali: vt
ab impatore maximiano perse
cutore scʒ xp̄ianorū atrocissio
ad deuastandos proficisceretur
occidendos q̄ʒ xp̄ianos. ℟. Hic
parentū suorū verbo vite seni-
lē pauit infantiā et versa vice
eos qui eū genuerūt in fide pro
genuit. Et quorū heres esse po
tuit in xp̄o sibi coheredes effe-
cit. ℣. Qui sic edocti relicta ido
latria p̄duce filio xp̄i vestigia
sunt secuti. Et quorū. Lec. iij.
SAnctus vero maturin9
a quodaʒ clarissimo viro
policarpo ep̄o qui eisdē in locis
in dei reb9 feruebat: sacris lit
teris est eruditus ꝙ xp̄iani no-
minis disciplinis a p̄ma etate
imbutus. ℟. Etate puer mori-
bus senescere cepit. Et iter mū
di delicias eorū blandimēta cō
tempsit. ℣. O felicē puerū cui9
vita senibus exēpluʒ prestitit ꝙ
vt spm̄ roboraret carnis sue sā
ctissim9 psecutor fuit. Et. Glo
ria. Et. In. ij. noc. a. Quos ita-
q̄ʒ natura genitores ei9 effece-
rat fidei doctrina fecit ipi9 co-
heredes ꝙ filios. ℣. Cū innoca.
ro. i. a. Felix puer ꝙ parentum
suorū gl'ia: cuius vita laudabi-
lis senibus exēplū prebuit atq̄ʒ
documētū. ps. Uerba mea. ro.
ij. an. Cui9 sanctitas ne velut
lucerna sub modio lateret diu
tius maximiani filiā vexari cō
tigit a demonio. ps. Dn̄e dn̄s
nr̄. ro. iij. ℣. Amauit. Lec. iiij.
OCculte tn̄ ꝙ quasi sub cla-
mide christi se esse militē
celabat: ne ꝙ patris vultus of-
fenderet et sue periculum vite
incurreret. ℟. Accidit interea
rome vt demoniū q̄d maximia
ni filiaʒ inuaserat responderet
se a nullo posse expelli. Nisi q̄-
dam maturinus de partib9 gal
lie adueniret. ℣. O mira dei po
tentia: inimicus em̄ totius san
ctitatis beati viri sanctitatem
celare non potuit. Nisi. Lec. v.
BEatus maturinus cū eēt
annorum duodecim etatꝭ
sue teneritudinē grandeuitate
morum precurrēs ex totis vi-
sceribus diligebat xp̄m dn̄m et
q̄ʒ ieiunijs ꝙ obsecratiōib9 die
bus seruiebat et noctibus. ℟.
Quo audito maximian9 q̄sdā
sibi fidelissimos i tres galliaʒ
ptes diuisit. Qui scitatꝭ illi9

fama ducē apud liricantū eum inuenerunt. ℣. Ipse vero angelico iam p̄edoctus oraculo: eorum petitionem benigne suscepit. Qui sanctitatis. Lec. vi.

Quorūq3 eius mentē leticia spiritalis ob sui actoris agnitionē haberet: dolor tñ inerat cordi eius non minim⁹ ob parentum p̄ditionē. ℟. Legatorum itaq3 fide interposita q̄ aut viuus aut mortu⁹ parētibus suis redderet. Alacrit cū eisdē iter arripuit. ℣. Quibus sanctitatē illius admirantib⁹ dño cooperante multis effulsit miraculis. Alacri. In.iii.noc. ã. Ipse vero quibusdā magicis artibus vtpote paganis ipsū3 expellē conabat̄. p. Dñe q̄s habi. fo.iiij. ã. A quo responsum est se a nullo posse expelli: nisi vir quidā maturinus de partibus gallie aduētaret. ps. Dñe in vir. fo.vi. ã. Quod audiens maximian⁹ nūcios suos i tres galliarū partes diuisit: qui fama sanctitat; eius p̄ducti a p̄d liricantū eum inuenerunt. ps. Dñi est terra. fo.vij. ℣. Ora p̄ nobis. Lectio septima.

Unde grauit̄ ingemiscēs p̄ro eorum cōuersione ad dominum orationē fudit. Quo exaudito confestim eū int̄ eius te fide interrogauit. Quo bona anime futura ei demōstrante p̄hibuit ne talia corā patre loqueret̄. Quibus ita loquentib⁹ aduenit pater: et quid inter se loquerent̄ sciscitat̄. ℟. Et vt itineris difficultatē sibi temperarent loca maritima petierūt vbi dū ad insulā quādā diuertissent orta tēpestate grauissia Sanctū cepert acclamare maturinū. ℣. Quo excitato a somno ꝙ orāte venti qeuerūt ꝙ mare. Sanctum. Lectio octaua.

Qui cum rē de qua loquerentur referret: tandem diuina inspiratiōe tactus pat̄ cum vxore ad fidem conuersus a filio suo maturino parit̄ baptizati sunt. Cū vero filia maximiani imperatoris spū immūdo agitaret̄: nec vllo remedio posset sanari: cepit demon p̄ os puelle dicere imperatori. In vanū3 laboras: nā nisi maturinus accedat nō possū3 exire. ℟. Dū vero de naui egrederet̄ duos viros obuiā habuit q̄ ibidem antea visi non fuerant Nec postea comparuerunt. ℣. Quorum hec fuit salutatio: benedictus qui venit in noīe dñi Nec postea. Lectio nona.

Statim ergo imp̄ator ad maturinū in gallias misit. Cui p̄mittenti pecunias vt filiā3 sanaret respuit. S3 oleū bñdicens infudit in os puelle cum inuocatiōe nominis christi. Que continuo euomens demoniū reddita est sanitati. ℟. Cum aūt romam peruenissent non minimā ciuium multitudinē varijs oppressā langoribꝰ p̄stine reddidit sanitati. Et

maximiani filiã. A demonio li berauit. ℣. Ipse ℣o nichil sibi s; dño totũ attribuẽs dicebat. A dño factũ ẽ istud. Et maxi. Glia. A demonio. ℣. Te deũ. fo. xlix. ℣⁹ sacerdo. Iustus germi nabit. In laudib⁹ antiph.

Ipse aũt sicut ab angelo ꝓ monitus erat: cũ eisdem romã ꝓfectus est. a. Cuius ciues va rijs oppressos langnorib⁹ i xp̄i noie curauit: et maximiani filiã a demonio liberauit. ãn. Per trienniũ igit̃ ibidem ꝯmorat⁹ vt beatorum martyrũ frequen taret limina febribus dissolu tus migrauit ad dñm. ãn. Et q: sepulchro retineri nõ potuit corpus ei⁹ sanctissimũ paren tibus suis cũ honesto comita tu remisit. a. Ibiq; ipo interce dẽte a deo coopãte multa plu ra ostensa sunt miracula q̃ cõ tinent̃ in pagina. Cpm. Dedit dñs confess. hy⁹. Dum sancto rum. ℣. Iustus vt pal. a. San ctus iste talentu; sibi traditũ in sudario non reposuit: sed si cut seruus fidelis et prudens do mino suo multiplica tũ reporta uit. ps. Benedi. folio. xlix. Oro vts. memo. theodori. ãn. Volo pat. ℣. Posuisti. Oro vts. Ad hor. ãe de laudi. Capitula R. et cete. de cõi vt in duplo in maio ri ecclesia: et per dioce. vt. in. le. Si do. fue. ad pces. R. Sãcte maturine. In vesp. aña. Ibiq; Cpm hy⁹. et ℣⁹. vts. ãn. O glo riose ꝯfessor dñi maturine ex audi voces tibi supplicantiu; eosq; que in tuis laudibus xp̄o venerantur ad celi ꝑducas pa latiũ. p. Mgt. fo. xlix. oro vts. Eodẽ die ad vs. fit mẽo. marti ni et verani epozum p. ãn. Sint lumbi. ℣⁹. Letamini in dño Oro. Deus q̃ nos sanctor; cõ fesso. In mat. totũ de cõi plu rimorũ cõfesso. preter legendã

Decima die nouẽbris l. j. natalis bti martini pape celebrat̃. Hic propt̃ fidem dam nauit oẽs hereticos et prauū dog matis assertores marie paulũ constantinopolitanu; falsi no minis patriarcham. Qua reco gnita cõstans imperator qui et hereticus erat martinũ papã cõstãtinopolim euocauit. l. ij.

Et inde cũ exilio apud cer sonam insula; relegauit. Multis etiã verberibus q̃pplu rimor; orthodoxor; eo q: heresi sue nullaten⁹ acq̃escere vellẽt atq; exilijs cõdẽnauit. Tande; in ipa cersone insula relegat⁹ papa martin⁹ ibidẽ sicut dño placuit vitã i pace finiuit. l. iij

Sanctus veranus natiõe gallus et ciuis ganalita n⁹ ita apueritia fuit bonis mo ribus instructus: vt in timore dei vsq; ad vite sue terminum ꝑmaneret. Cu; aũt in pagum cauellicum simplex adhuc cle ricus aduenisset et draconem qui populũ affligebat fugasset iuxta fontem qui sorgia dicit̃ cellulam in honorem dei geni

tricis construxit. Cetera de cõi
plu. cõfes. ¶ De sancto marti-
no epo ⁊ cõfesso. Ad vespe. ãn.
Amauit eũ dñs et oꝛnauit
eũ: stola gloꝛie induit eũ:
et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit
eũ ãn. Iste cognouit iusticiã
dñi: et vidit mirabilia magna:
et exoꝛauit altissimũ: et inuẽtꝰ
est i nũero sctõꝝ. ãn Cõfessoꝛ
dñi martine astãtem plebẽ coꝛ
roboꝛa sancta intercessione: vt
q̄ viciorꝝ põdere premimur bea
titudinis tue gl'ia subleuemur
et te duce eterna premia conse
quamur. ãn. O sanctũ virũ de-
cus sacerdotũ cuiꝰ aĩa felix ver
nat in gl'ia: vnde letãtur ꝓphe
te: decoꝛantur martyꝛes: virgi
num turba resultat: quẽ choꝛꝰ
celestis angeloꝝ inuitat dicẽs:
mane nobiscum in secula. ãn.
O martine o pie q̃̄ piũ est gau
dere de te: o martine ꝓphetis
cõpar apl'is cõfertꝰ presulum
gẽma fide et meritis egregie:
pietate mia charitate ineffabi
lis succurre nobis nunc ⁊ ante
deũ. Caplm. Ecce sacerdos. ℟.
Martinꝰ abꝛahe sinu letꝰ exci-
pit. Martinꝰ hic pauper ⁊ mo
dicus. Celum diues ingredit:
hymnis celestibꝰ honoꝛat. ℣.
Martinꝰ eps migrauit a seclo
viuit in xpo gẽma sacerdotũ.
Martinꝰ. Gl'ia. Celũ. hyꝰ. Iste
cõfessoꝛ. ℣. Oꝛa p nob. b. mar.
ãn. Martinus abꝛahe sinu letꝰ
excipitur: martinus hic pauper
et modicus celum diues ingre
ditur: hymnis celestibus hono-
ratur. ps. Magnificat. Oꝛatio.
Deus qui cõspicis quia ex
nulla nr̃a virtute subsisti
mus/ cõcede ꝓpicius: vt inter-
cessione beati martini cõfesso-
ris tui atq; põtificis cõtra oĩa
aduersa muniamur. Per dñz.
Mẽo. mẽne mar. per ant. Hic
est vir. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Orõ. Pꝛe
sta. de cõi. De sancto martino.
Ad matut. Inuita. Martinus
ecce migrat hic pauper celo di-
ues. Quem sctõꝝ cõcẽtus xpo
psallẽs deduxit: nos celestibus
hymnis laudemꝰ in hũc deum.
ps. Uenite. hyꝰ. Iesu redẽptoꝛ
oĩz. In. j. noc. ãn. Sãctus mar
tinus obitũ suũ longe ante pre
sciuit: qui et discipulos in vnũ
cõgregauit: atq; sui dissolutio
nem iminere predixit. ps. Bea
tus vir. foł. j. ãn. Cum repente
viribus coꝛpoꝛis cepit destitui
tunc meroꝛ et luctus oĩm vox
plangẽtium vnaq; precãtium
ne pastoꝛ oues deseras. ps. Qua
re fre. fo. j. ãn Scimus quidẽ
te pater desiderãre xpm: sed sal
ua sunt tibi premia tua: nostri
potius miserere quos deseris.
ps. Dñe quid mul. fo. j. ℣. Iu-
stum deduxit. Lectio pꝛima.
Igitur martinus sabarie
pãnonioꝝ oppido oriũdus
fuit: sz intra italiam ticinũ al-
tus est parẽtibꝰ scdm secuĺi di-
gnitatem: non infimis: gentili
bus tñ: pater eiꝰ miles pꝛimũ
post tribunꝰ militum fuit. Ipse

armatam militiam in adolescē
tia secutus inter scalares alas
sub rege cōstātino: deinde sub
iuliano cesare militauit. Non
tamen sponte: q2 a primis fere
annis diuinam potius seruitu
tem sacra illustris pueri inspi=
rauit infantia. Nāq3 cum esset
annoꝝ decem: inuitis parētib9
ad eccl'iam cōfugit: seq3 cathe=
cuminū fieri postulauit. Mox
mirū in modū tot9 in dei opere
cōuersus cū esset annoꝝ duode=
cim heremum cōcupiuit: fecis=
setq3 votis satis si etatis infir=
mitas non obstitisset. Animus
autē aut circa monasteria aut
circa eccl'iam semꝑ intēt9 me=
ditabatur adhuc i etate puerili
qđ postea deuot9 impleuit. R.
Hic est martin9 elect9 dei pon=
tifex: cui dñs post ap'los tātam
grām conferre dignat9 est. Ut
in virtute trinitatis deifice me
rerēt fieri triū mortuoꝝ susci=
tatoꝛ magnificus. V. Sācte tri
nitatis fidem martinus cōfes=
sus est. Ut in vir. Lectio secūda.

SEd cum edictū esset a re=
gib9 vt veteranoꝝ filii ad
militiam scriberētur ꝑdēte pa
tre qui felicib9 eius actib9 inui
debat: cum esset annoꝝ quinde
cim raptus & cathenat9 sacra=
mētis militarib9 implicat9 est:
vno tātum seruo comite contē
tus: cui tamen versa vice dñs
seruiebat adeo vt plerūq3 ei et
calciamēta ipe detraheret & ipe
detergeret: cibūq3 vt vna cape
rēt hic sepi9 ministraret. Trie
nium fere ante baptisma i ar=
mis fuit: integer tamen ab his
vitiis quib9 illud hoim genus
implicari solet. Multa illi cir=
ca commilitones benignitas/
mira charitas / patientia vero
atq3 humilitas vltra humanū
modū. Nam frugalitatem in
eo laudare non est necesse qua
ita visus est vt iam in illo tēpo
re non miles sed monachus pu
taretur. R. Dum sacramenta
offerret beat9 martin9 Globus
igne9 apparuit sup caput ei9.
V. Ita vt in sublime cōscēdēs
longum admodum crinem flā
ma ꝑduceret. Glob9. Lec. iii.

QUodam tēpoꝛe cum iam
nichil beatus martinus
ꝑter arma & simplicem mili=
tie vestitū haberet: media hye=
me q̄ solito asperioꝛ inhoꝛrue=
rat adeo vt plerosq3 vis algoꝛis
extingueret: obuiū habuit i poꝛ=
ta ambianēsium ciuitatis pau
perem nudū. Qui cū ꝑtereū=
tes vt sui misererēt oraret: om
nesq3 miserū ꝑterirēt / intelle
xit vir deo plen9 sibi illū aliis
miam non ꝑstātib9 reseruari.
Quid tñ ageret nesciebat. Ni=
chil eñ ꝑter clamidē qua in=
dutus erat habebat: iam eñ re
liqua in opus sile consūpserat.
Arrepto itaq3 ferro quo accin=
ctus erat / mediā diuidit: ꝑteq3
pauperi tribuit: reliqua rursus
induitur. Interea ex circūstāti
bus risere nōnulli: quia defoꝛ=

mis ⁊ triscatus habitu videre- tur. Multi tamen quibus erat mēs sanioꝛ alti⁹ gemuere q̄ ni chil simile fecissent: cum vtiq3 plus habentes vestire pauperē sine sui nuditate potuissēt. No cte igit̄ insecuta cū se sopoꝛi de disset / vidit xp̄m clamidis sue qua pauperem texerat pte ve- stitum. ℟. Beatus martinus obitū suū longe ante pꝛesciuit dixitq3 fratrib⁹ dissolutionem sui coꝛpoꝛis imminere. Oꝛ in- dicabat iam se resolui. ℣. Di- xerūt discipuli ad beatū mar- tinum: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinq̄s? Oꝛ in. Glia. Oꝛ. In.ii.noc.An. Dn̄e iam satis est q̄ hucusq3 certaui: sed quoadusq3 iusseris militabo: at si parcis etati bo- num est michi: hos q̄b⁹ timeo ip̄e custodias. ps. Cū inuocarē. fo.i.An. Artus febꝛe fatiscētes sp̄ui seruire cogebat: stratuq3 suo illo nobili cilicio recubans nec terrā videre iam dignatus celo tot⁹ inhiabat. ps Uerba. fo.ii.An. Sinite me inquit ce- lum videre vt sp̄us dirigat̄ ad dn̄m: nichil in me reperiet ini micus: sed sinus abꝛahe me su scipiet. ps Dn̄e dn̄s no. fol. ii. ℣ Amauit eū dn̄s et oꝛna. ℟. Stola glīe induit eū. Le. iiii.

Martinus igitur obitū suū longe ante pꝛesciuit: di- xitq3 fratrib⁹ dissolutiōem sui coꝛpoꝛis iminere. Interea cau sa extitit: qua cōdatensem dyo cesim visitaret. Nam clericis inter se eccl'ie illi⁹ discoꝛdāti- bus pacem cupiens refoꝛmare licet finem dierum suoꝝ non ignoꝛaret proficisci tamen non recusauit. Itaq3 pfectus cum suo discipuloꝝ comitatu mer- gos i flumine cōspicat̄ piscis pꝛedā sequi: et rapacem inglu uiem assiduis vigere capturis. Foꝛma inquit hec demonū est. Insidiātur incautis: capiūt ne sciētes: captos deuoꝛāt: exsatu rariq3 nequeunt deuoꝛatis. ℟. Dixerunt discipuli ad beatum martinum: cur nos pater dese ris aut cui nos desolatos relin quis? Inuadent enim gregem tuū lupi rapaces. ℣⁹ Scimus quidem desiderare te chꝛistum: nostri potius miserere quos de seris. Inuadent. Lectio quīta.

Imperat deinde vt eū cui innatabant relinquerent gurgitem. Itaq3 grege facto oēs ille volucres relicto flumi- ne montes siluasq3 petierunt. Cūq3 finem vite sue cerneret / cōuocatis discipulis indicat se iam resolui. Tunc meroꝛ ⁊ lu- ctus oīm vox vna plangētium Cur nos pater deseris / aut cui nos desolatos relinquis? Tūc ille his fletibus ad dn̄m cōuer sus / lachꝛymasse perhibetur. Dn̄e si adhuc populo tuo sum necessari⁹ non recuso laboꝛem: fiat volūtas tua. Itaq3 cum vi febꝛium teneret̄ pernox in oꝛā tionibus et vigiliis fatiscen-

tes artus spiritui seruire coge
bat in cinere ⁊ cilicio recubās.
Et cū a discipulis rogaretur vt
saltem vilia sibi sineret stramē
ta supponi. Non decet inquit
christianum nisi in cinere ⁊ ci-
licio mori. Hec ⁊ alia locutꝰ: vi
det diabolū ꝓpe assistere. Quid
hic inquit astas cruēta bestia?
nichil ī me funestum reperies
sed sinus abrahe letꝰ me susci-
piet. Cū hac ergo voce fatiga-
tum diuinis operibꝰ emisit spi
ritum. ℟. Dñe si adhuc popu-
lo tuo sum necessariꝰ non recu
so subire ꝓpter eos laborem.
Fiat volūtas tua. ℣. Dñe si ad
huc ī p̄nti ꝑ castris tuoꝝ stare
me precipis nō recuso nec fati
scētē causabor etatē. Fiat. L. vi.

Archadio vero et honorio
imperātibꝰ apud cōdatē-
sem diocesis sue vicū excedens
a seculo nocte media die dñica
migrauit ad xp̄m. Quo migrā
te inter turonenses ⁊ pictauos
grādis altercatio surrexit. Di
cebāt pictaui. Noster est mona
chus: nobis abbas extitit: nos
requirimꝰ cōmēdatū: sufficiat
vobis qꝛ eiꝰ benedictiōibꝰ atqꝫ
virtutibꝰ cōfirmati fuistis. Ad
hec turonici respōdebāt. Si vir
tutes nobis factas sufficere di
citis: scitote qꝛ vt ipse dixit ma
ior ei virtꝰ fuit ante episcopa-
tum ꝙ̄ post. Unde ⁊ si mos in-
stitutꝰ seruet: vbi ordinatꝰ est
habebit deo inuāte sepulchrū.
His ergo litigātibꝰ sole ruēte

dies clauditur: corpusqꝫ ī medio
positū ab vtroqꝫ pp̄lo custoditur:
futurū vt mane facto a picta-
uis ꝑ violētiam auferret. Sed
deꝰ oīpotēs noluit vrbē turoni
cam proprio frustrari patrono.
℟. O beatum virū martinum
antistitē. Qui nec mori timuit
nec viuere recusauit. ℣. Beatꝰ
martinus obitū suū lōge ante
prescivit: dixitqꝫ fratribꝰ disso-
lutionem sui corporis immine
re. Qui nec. Gloria patri. Qui.
In iii. noc. An. Media nocte do
minica sctūs decesserat cum in
eiꝰ transitu multi audierūt vo-
ces ī sublime: ipse vitro purior:
lacte cādidior: carne quoqꝫ mō
stratus est gēma sacerdotum.
Ps. In dño confido. Lo. iii. ant.
Adest multitudo monachorum
ac virginū qui speciali glīa p̄e
cipue flebāt: cū sentirēt magis
esse gaudēdū si rationem vis do
loris admitteret. Ps. Dñe quis
ha. L. iiii. An. Exequie martini
nō dicūtur funeris sed triūphi
nam greges suos ꝗ eius ductu
mūdum vicerāt agebat ante se
pastor extinctus ꝗ corpus ad se
pulchrum sequētes psallebant
et flebāt. Ps. Dñe in vir. Lo. vi.
℣. Ora pro no. b. mar. Lec. vii.

Deniqꝫ nocte media oēs pi
ctaui a somno fallacie cō
primūtur: nec vllus superfuit
ꝗ ex hac multitudie vigilaret.
Igitur vbi turonici eos cōspiciūt
obdormisse, apprehēsam sancti s
simi corporis glebam, alii per

fenestram eiicit: alij foris suscipiũt. Positũq₃ in naue cum omni pplo p rigẽnam fluuium descendunt. Ingressiq₃ ligeris alueum ad vrbem turonicã cũ magnis psallẽtium laudibus dirigũt cursum. De quoꝝ vocibus pictaui expergefacti nichil de thesauro quẽ custodiebãt habẽtes: cũ magna confusione ad ppria sunt reuersi. ℞. Oculis ac manib⁹ in celũ semper intẽtus. Inuictum ab oratione spiritum nõ relaxabat. ℣. O virũ ineffabilẽ nec labore victũ nec morte vincẽdum. In. Lec. viij.

Beatus aũt seuerin⁹ coloniensis ciuitatis eps vir honeste vite ⁊ per cũcta laudabilis: dum die dñico loca sancta ex cõsuetudine post matutinas cũ suis clericis circuiret: illa hora qua vir beat⁹ obijt audiuit choꝝ canẽtiũ in sublime: vocatoq₃ archidyacono interrogat si aures ei⁹ percuterẽt voces quas ille attẽtius audiret. Qui rñdit: nequaq̃. Tũc ille diligẽter inquit: ausculta. Archidyacon⁹ aũt cepit sursum collũ extẽdere: aures erigere: et sup summos articulos baculo sustẽtãre stare. Sed credo eũ non fuisse equalis meriti: a quo hec nõ merebãtur audiri. Tũc pstrati terre ipe pariter ⁊ beatus eps dñm deprecabãtur vt hoc ei diuina pietas audire permitteret. Erectis aũt sursum oclis iterrogabat senex. Quid audis? Qui ait. Voces psallentium tãq₃ in celo audio: sed qd sit prorsus ignoro. Cui ille. Ego tibi qd sit narrabo. Dñs meus martinus eps migrauit ex hoc mũdo: et nũc angeli canẽdo eũ deferũt in excelsum. Et vt paruper morasset vt hec audirentur diabol⁹ eum cũ iniquis angelis retinere tẽtauit: nichilq₃ suũ in eũdem reperiẽs cõfusus abscessit. Quid ergo de nobis pctõrib⁹ erit si tm̃ sacerdotem voluit pars iniqua nocere? Hec sacerdote loquẽte notatũ est tẽpus. Archidyaconus turonis misit velociter qui hec inquireret diligẽter. Qui veniẽs eo die et hora manifestissime cognouit transisse beatum virũ: quo sctũs seuerinus audiuit psallẽtium choꝝ. ℞. O quantus erat luctus oim: quãta precipue merentium lamenta monachoꝝ. Qr ⁊ piũ est gaudere martino: et pium est flere martinũ. ℣. Beati viri corpus vsq₃ ad locũ sepulchri hymnis canora celestis turba psequit. Qr. Lec. ix.

Eodem tẽpore beat⁹ ambrosius (cui⁹ hodie flores eloquij per totam ecclesiam redolent) mediolanensi ciuitati preerat episcopus. Cui celebranti festa dominice diei ista erat cõsuetudo vt lector non ante legere presumeret q̃ sanctus nutu innuisset. Factum est aũt vt illa die dñica prophetica lectione iam lecta ante altare stan-

te q̃ lectionem beati pauli proferret: beatissimꝰ antistes ambrosiꝰ super sanctum altare obdormiret. Quod vidẽtes multi cũ nullꝰ eũ penitꝰ excitare presumeret: transactis fere duarũ aut triũ horarũ spacijs excitauerũt dicẽtes. Iam hora preterijt iubeat dñs lectori lectionem legere. Expectat enĩ populꝰ valde iam lassus. Respondẽs autẽ beatꝰ ambrosiꝰ. Nolite inquit turbari: multum enĩ michi valet sic obdormisse cui tale miraculum dñs ostẽdere dignatꝰ est. Nam noueritis fratrem meũ martinũ sacerdotem egressum de corpore fuisse: me autẽ eiꝰ funeri obsequium prebuisse: perfacto ex more seruitio capitellũ tãtum vobis excitãtibꝰ non expleui. Tũc illi obstupefacti pariter ꝛ admirantes / diẽ et horã notãt sollicite requirẽtes. Qui ipsam diem tẽpusq; reperiunt quo beatus confessor dixerat se eius obsequijs deseruisse. Rm. Martinꝰ abrahe. vts. in vespis. Ps. Te deũ. fo. clix. ℣ꝰ sacerd. Inueni da. Oleo san. In lau. a.

Dixerunt discipuli ad beatum martinũ: cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis: inuadẽt enĩ gregem tuũ lupi rapaces. an. Domine si adhuc populo tuo sum necessariꝰ non recuso laborem: fiat volũtas tua. an. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincendum: qui nec mori timuit nec viuere recusauit. an. Oculis ac manibꝰ in celum semper intẽtus inuictum ab oratione spiritum non relaxabat all'a all'a. an. Ora pro nobis beate martine vt digni efficiamur p̃missionibꝰ xpi. Cpm hyꝰ et ℣ꝰ de cõi vniꝰ confesso. epi. an. O quantus luctus oim quãta precipue lamẽta monachorũ et virginum chorus: quia et pium est gaudere martino et piũ est flere martinum. Ps. Benedictꝰ. fo. clix. Oratio vts. Mẽo. mẽne mar. an. Volo ℣ꝰ. Iustus. Oro. Presta q̃s. quere in cõi. Ad horas añe de laudi. Si dñica fuerit ad p̃cessio. R. Martinus abrahe. Ad. iij. vi. et. ix. cpa et Rña de cõi vniꝰ cõfesso. epi in dup. Oratio vts. Ad vespas an. Ora p nobis. Cetã de cõi. an. O beatum virũ cuiꝰ aĩa paradisum possidet: vnde exultãt angeli: letãtur archãgeli: chorus sctõrũ proclamat: turba virginum inuitat: mane nobiscum ineternum. Ps. Magt. fo. clix. Oro vts. Mẽo. leonis cõfesso. an. Similabo. ℣ Iustũ. Oratio. Da q̃sumꝰ. Per octa. in matuti. inuitat. Martinus. Hyꝰ de cõi. Et sup. ix. psos dicetur vna ant. de añis seq. p ordinem: videlicet Martinus. ℣. more. ix. lec. ad diem pertinẽs. Tria Rña de festo ad diem pertinẽ. Ps. Te deum laudamus. fo. clix. In laudibꝰ vna de ant. de lau. per ordinem. Ad hõrs

et ad magt dicet vna an. p ordine de an. noc. de die. et di oro de die p oct. Et dur hore beate marie/ et mhrie coes: excepto de cruce. ¶ Dnica infra octa. dicetur in noct. ix. ille ane. Ad bndict9 et ad mg̃r sicut in die. In pmo no. an. Martinus adhuc cathecumin9 hac me veste cotexit. ps. Beat9 vir. fo. i. an. Sacte trinitatis fidem martinus confessus est: cui9 beatissimam grãm percepit. ps. Quare fre. fol. i. an. Ego signo crucis non clipeo ptectus aut galea hostium cuneos penetrabo securus. ps. Dne quid mul. folio. i. v. Voce mea. In. ij. noc. an. Confido in dno q filia mea precib9 tuis reddeda sit sanitati. ps. Cu inuocarem. fol. i. an. Tetradius cognita dei virtute ad baptismi gratiam puenit. ps. Verba. fo. ij. an. Dns iesus xps non se inquit purpuratu: nec dyademate renitetem ventu rum esse predixit. ps. Dne dns nost. fo. ij. v9. Iustum. In. iij. noc. an. O ineffabilem viru per que nobis tata miracula choruscat. ps. In dno confido. fo. iij. an. Sacerdos dei martine pastor egregie ora pro nobis deu. ps. Dne qs habita. fo. iiij. an. Sacerdos dei martine aperti sunt tibi celi et regnum patris mei. ps. Dne in vir. fo. vi. v9. Amauit. Prima de octa. dicit legeda seques: et fiunt tres lectiones de ipsa. Lectio prima.

Quadam aut die cu beat9 martin9 peregre pficisceretur cotestat9 est fratres se multa aduersa passuru: qd post ea pbauit euetus. Nam in primis inter alpes incidit in latrones. Cuqz vn9 securi eleuata i caput ei9 vibrasset ictu ferietis dextre sustinuit alter: vinctus tn post tergu manib9 vni seruad9 et custodied9 tradit. Qui cu ad remotiora duxisset eu: pcuctari cepit ab eo quisna esset. Rndit xpianum se esse. Querebat aut ab eo an timeret. Tuc v o costatissime pfitet nuqz se ta fuisse securu: qz sciret miam dni maxime in tetationib9 affuturam se magis illi dolere qui vpi misericordia vtpote latrocinia exerces eet indign9. Ingressusqz euagelica disputatione verbu dei predicabat latroni. Quid loquius moror: latro credidit psecutusqz martinu vie reddidit orans vt p se dnm precaretur. Ideoqz postea religiosam vitam ages: visus est adeo vt hec que supra dixim9 ab ipso audita dicatur. Cete. vts. Si dnica fuerit legendam ampliorem post officiu sancti geduifi. ¶ De sancto geduifo epo et confessore: de quo corpus in ecclesia parisien si requiescit. Ad vs ant.

Sacerdotum dyadema geduife pijssime nra defer in excelso vota pio iudici vt tuo adipiscamur scto pcinio ia exacto vite cursu delictoz venia. an

O qualem dies ista celebris no
bis iniungit leticiam in sancti
presulis gēdulfi transitu gau=
dēt angeli ꝛ archāgeli oēsqꝫ ci=
ues celici: oīs terra plaudat deo
laude multiplici. An. O beatuz
pōtificem q̄ totis visceribꝰ di=
ligebat xp̄m regē et non formi
dabat imperiꝫ principatū: o gē
dulfe dulcedo medicamentum
et medice: o sctissima aīa quā
sꝫ gladiꝰ persecutoris nō abstu=
lit / palmā tn̄ martyriꝫ nō ami
sit. An. Gloriam xp̄o dn̄o q̄ bea
tum gēdulfum ep̄m sue cōfes=
sionis testem fecerat: de cuius
meritis ꝛ miraculis benedictꝰ
deus. An. Sācte gēdulfe inter=
cede ꝓ nobis vt consortes glo=
rie sctōꝝ tecū effici mereamur
Cp̄m. Ecce sacerdos. R. O gen
dulfe xp̄i sacerdos confessorꝫ
pariter: nos te canētes laudibꝰ
exaudi ꝓpicius. Quo tuis mū=
di precibꝰ. Iūgamur celi ciui=
bus. V. Qđ in nobis fedat caro
tua mūdet oratio: et vnde mēs
se maculat tu tua prece euacua
Quo. Glīa. Iun. Hyꝰ. Iste cō=
fes. V. Ora ꝓ nobis. b. gēdulfe.
An. Iam nūc gēdulfi recolamꝰ
festa beati: vt q̄s terra premit
multo peccamine pressos: hos
precibꝰ releuet virtutū mune=
re supplens. Ps. Magt. fo. xliv.
Oro. Exaudi dn̄e pre. q̄re i cōi.
Mē. bricij epi ꝛ cōfes. An. Post
excessuz beatissimi martini epi
beatꝰ briciꝰ cathedrā episcopa
lem accepit. V. Iustū deđ. Oro.
Da q̄s. q̄re in cōi. Mē. sancti
martini. An. Ora ꝓ nobis. V.
Amauit. Oro. Deus q̄ cō. vts.
In die sancti gendulfi. Ad ma
tu. Inuit. Inuitati ꝓperemus
sūmo xp̄o laudes deuiꝰ. Qui gē=
dulfum ad se duxit cum corona
cōfessoris. Ps. Venite. hyꝰ. Iesu
redēptor. q̄re in cōi. In. i. noc.
An. Eximiꝰ puer gēdulfus tra
ditus beato sixto pape romano
imbuēdꝰ quātū in breui adoles
uit sola dei presciētia nouit. Ps.
Beatꝰ vir. fo. i. An. Romanus
itaqꝫ papa tātā vidēs in eo ex=
creuisse virtutē gradꝰ ei ecclīa
sticos cōmittēs ad vltimū ordī
nauit ep̄m. Ps. Quare fre. fo. i.
An. O frater genite non vides
q̄uo huiꝰ insania furibūdi chri=
stianos deterit: fuge itaqꝫ i par
tes gallie vna cū filio tuo gen=
dulfo: nam gallici verbū dn̄i re
ceperūt. Ps. Dn̄e q̄d mul. fo. i.
V. Iustum dedu. Lectio p̄ma.
TEmporibus decij impera
toris ꝑsecutio christiano=
rum acriter in vrbe grassabat
romana / adeo vt pene oēs q̄ xp̄z
cōfitebātur per imperium iam
prefati augusti aut idolis sacri
ficare cōpellerētur: aut varijs
perimerētur tormētis. In illis
itaqꝫ diebꝰ fuit homo quidam
xp̄ianissimus genitus noie: no
bili genere inclitaqꝫ ortus pro=
sapia occulte christianitatis ser
uans habitū. Qui multas pau
peribꝰ viduis ꝛ orphanis deuo=
tissime prebēdo elemosynas ob=

seruās illud. Date elemosynā: & oia mūda sunt vobis. Qui nō ob amorē illicite voluptatis: sed ppter filiorum procreationē accepit vxorē secundū suā nobilitatem excellentissimis ortā natalibus noie adiā valde deo dilectā: & per diurnum tēpus iuxta morē simul cōmorantes filium gignere nequiuerunt. ℟. Letemur omnes in precelsi gendulfi festiuitate celebri: & eum cū dignis attollamus preconijs. In cuius natali parens vterqȝ sterilitatē amisit. ℣. Nā simul diutius commorantes nec sobolē generantes: fusis precibus ad dominum illum sibi genuerunt. In cuius natali. Lectio secunda.

Ambo aūt erant iusti incedentes in mandatis & iustificationibus dñi: & eorū vterqȝ preces ad dñm fudit vt filium habere possent: qui exauditi filium habuerunt quem gendulfum vocauerunt: tradentes eū beato sixto pape romano sacris litteris imbuendum. Videns quoqȝ beatus sixtus illius sanctitatē omnes ecclesiasticos gradus per ordinem ei cōmittens: & ad vltimum ordinauit episcopum. ℟. Transacto quinquennio committitur pape romano edocēdus: quem intra breue spacium Vtrūqȝ non latuit testamentū. ℣. O nimis felicē meritisqȝ celsum: cui tā subito diuine legis datur cognitio. Vtrūqȝ. Lectio tertia.

Audiens aūt quidā homo sanctitatē beati gendulfi venit ad eū & cecidit ad pedes eius dicens. Obsecro te dñe vt venias in domū meā liberare filiā meā ab infirmitate q̄ detinetur. Si eni hoc feceris credā in deū tuū: qđ cū factū esset baptizatus est. Qđ audiētes multi infirmi veniebant ad eum & sanabantur. ℟. Nonne vides o genite quomodo iste oms vult perdere: fuge itaqȝ. Ne suis iniquis te premat tormentis. ℣. Audi me obsecro acquiesce michi vt discedas aliquo vna cum filio tuo. Ne suis iniquis. Gloria patri et filio. Ne suis ini. In secundo noctur. Añ. Ingresso igitur btō gendulfo domum vidue cuius filius fatigabatur demone: cepit per os pueri demon clamare: cur me persequeris sancte gendulfe: cur me psequeris? at ille cōtinuo eum liberauit in noie iesu christi. Ps. Cum inuocarem. folio primo. A. Conuersus aūt ad mulierē cuius filiū pristine sanitati reddiderat: intulit illi: credis quod ore polliceris? at illa respondit si non credidissem scelera mea non tibi confiterer. Ps. Verba. fo. ij. añ. Cum autem ducerentur ad carcerem: ecce vox intonuit illis dicēs: estote fortes o viri sanctissimi cōfortamini in domino: nam die crastina oms huius vrbis incole p vrē predicatiōis ꝑbū credēt i dñm iesū xp̄m

ps. Dñe dominus noster. Folio vi. ℣. Amauit. Lectio qrta.

Interea quidā hō abijt et nūciauit disostoro comiti ꝙ duo magi aduenissēt docentes tēpla deoꝝ destrui. Qḋ audiens comes fecit eos sibi ꝓsentari: ita gendulfum alloquens. Nūqd vos estis illi magi q̄ subuertitis ciuitatē nr̃aꝫ? Nisi sacrificaueritis dijs ⁊ reuocaueritis oēs quos in erroꝛē induxistis: ꝑ multa toꝛmenta vos interficiam. Ad quē gendulfus. Nos magi non sumus: sꝫ ⁊ nec te timemꝰ/ neqꝫ toꝛmēta tua. ℟. Videns mr̄ filiū salu ti reddituṁ dixit ad virū sanctissimū O btē gendulfe baptiza me in tui dei noīe. ℣. Cūqꝫ vir sanctissimus liberasset puerū a demone quo vexabat: mater insigni percussa miraculo exclamauit dicens. O beate. Lectio quīta.

Tunc comes iratus iussit eos fustibus cedi ac dehic in clibanum ardentē mitti. Sꝫ cum nil mali paterētur: angelo dñi eos cōfoꝛtante cepit populus clamare et dicere: nō est deus in terra pꝛeter eū quē gēdulfus ⁊ genitus pꝛedicāt. Cū qꝫ in carcerē ducti essent facta est vox de celo dicēs. Estote foꝛtes o viri sancti: qꝛ crastina die oēs habitatoꝛes ciuitatis ꝑ vestrā pꝛedicationē credituri sūt in dñm iesum xp̄m. Qḋ et factū est. ℟ .iii. Nisi gentē reuocaueritis quā ad erroꝛē ꝯduxistis variis vos faciā cruciatibꝰ pimi. Neqꝫ te timemus neqꝫ minas tuas: maioꝛis eī aucti sumꝰ potētie: serui facti iesu xp̄i ℣. O viros foꝛtissimos in qbꝰ nec terroꝛ incidit nec pena preualuit: qui pn̄ti animo respōderunt tyꝛanno. Neqꝫ. Lec. vi.

Deinde beatus gendulfus ⁊ genitus venerūt in galliā super fluuiū ogre: ibi edificauerunt oꝛatoꝛium in honoꝛe btī marcelli martyꝛis. Audientes quoqꝫ viri illius loci sanctitatem eoꝛum veniebant ad eos tradentes illis suas possessiōes In tanta aūt abstinentia viuebat beatus gendulfus ꝙ nūꝙ̄ panem nisi oꝛdeaceuꝫ comedit Nec vinum excepto sanguine dñi nostri iesu xp̄i bibit. ℟. Cū viri sanctissimi fuerēt in clibanū missi: cōtinuo sumēs roꝛis speciē amisit ignem ardoꝛem. Quod populus vidēs cepit clamare dicens. Nō est deꝰ in terra pꝛeter quem gendulfus pꝛedicat. ℣. Et continuo angelus dñi missus ab arce poli descendit in clibanum confoꝛtans xp̄i famulos. Quod. Gloꝛia patri. Non. In tertio noct. antipho.

Beatus gēdulfus disostoꝛo dixit: si credis animo accipe filium defunctū ⁊ dicito: in noīe iesu a moꝛtis sōno expgiscere qḋ ita pagēte reuixit puer ⁊ cōtinuo sanus factus ē. ps. Dñe qs. fo. iii. a. Comes itaqꝫ filiū suū vidēs viuere pꝛocidit ad pedes

viri beatissimi dicēs: parce q̄s=
so michi peccatori: accelera me
renasci sacro fonte baptisma=
tis: nūc eni percipio q̄ nō ē de⁹
preter deū xp̄ianoꝝ. ps. Dn̄e in
virtu. fo. vi. a. Sacratissimus
igit̄ gēdulfus motus discipu=
loꝝ fletibus blāde cepit cōsola
ri eos de superueniente sui obit⁹
articulo: nolite flere filij caris
simi super me: nolite cōtristari
sed sperate in dn̄o q̄ sperantes
in se non patit̄ ineternū defice
re. ꝟ Dn̄i est ter. fo. vij. ꝟ. Ora
p nobis btē gendulfe. Le. vij.
Quadā die cū ad excolen
dam terrā cū discipul̄
abijsset: vulpes vnam ei⁹ galli
nam in ore ferebat: qđ cernens
venerabilis vir dei gēdulf⁹ ait
illi. O crudelis bestiola cur fra
trum substantiam deuoras? q̄
statim deposuit et in eodē loco
expirauit. ℟ Summa dei for
ma pro salute mundi formam
seruilē sumpsit. Si ꝟitatē di
cis suscita meū filiū: ꝛ cum oī
pplo credā in eū. ꝟ. Predicāte
xp̄i milite grām pietatis diuie
comes demissus morte filij sup
pliciter inquit. Si ve. Le. viij.
Appropinquante aūt eius
obitu predicens se quarto
die migraturū: cōuocauit disci
pulos suos p̄cipiens eis: vt cor
pus eius in eccl̄ia nō sepelirēt:
nec lintheis/ sed tantū cilicino
sacco illud inuoluerēt. ℟. Ecce
viri insigne miraculū ex cuius
p̄cepto gētilis suscitauit mor=
tuū. Quē nō claustra tenuerūt
inferni: ne fieret irrita iussio
xp̄i famuli. ꝟ Nā vir beatissi=
mus totū de xp̄o cōfidens cōuer
sus ad comitē intulit dicēs. si
credis in dn̄m eleua tuū filiū.
Iamq̄ quarto (Que. Le. ix.
appropinquāte die appa=
ruit illi btūs petrus dicēs. Fe=
stina serue dei: festina ꝛ veni ac
cipē coronā imortalitatꝭ: quā
tibi dn̄s p̄parauit ab initio se
culi. Et sic demū missarū solē=
nijs aū celebratis ammonitio
neq̄ discipuloꝝ peracta: ad vl
timū vale dicēs discipulis: mi
grauit ad dn̄m sub die idus no
uembris. ℟. O gēdulfe xp̄i. que
re in primis vespe. ps. Te deum
fo. xlix. ꝟ. sacerdo. Inueni da=
uid seruū meū. Oleo. In lau. a.
Erat quidā puer obsessus
a demonio q̄ oēs q̄s ag=
gredi poterat morsibus lania=
bāt: quē gēdulfus mox sanauit
in noīe iesu xp̄i. an. Hō q̄dam
pcidit ad pedes ei⁹ dicēs: obse
cro mi dn̄e meā michi filiā re=
stitue. an. Qui cōtinuo descēdēs
domū p̄ris flebilis eā saluti red
didit i ꝟtute dn̄i nr̄i iesu xp̄i.
an. Cūq̄ cadēs sol occiduas se
mersisset i oras filius disostori
spm̄ exalauit: q̄ post man⁹ im=
positionē btī viri bis viuere p
meruit. a. Quadā aūt die bestio
la vulpis nuncupata vnā eius
gallinā in ore ferebat: qđ cer
nēs vir dei ait. o crudelis bestio
la cur fratrū substantiam de=

noras: que cōtinuo deposuit et in eodem loco expirauit. Cōm. Ecce vir pru. hy⁹. Iste ɔfessor. ℣ Posui adiutoriū sup poten-tē. Et exaltaui. an Appropin-quāte die sui obitus apparuit illi beat⁹ petrus dicēs. festina serue dei accipe coronā quā tibi deus preparauit: qui missaruz solēnijs aū celebratis: vale di-cens discipulis in dño requie-uit. ps. Bñd⁹. fo. xlix. oro vts. Sequit̄ mēo beati bricij p ān. Tricesimo ordinatiōis sue an no ortū cōtra eū lamētabile cri mē: nā quedam mulier q̄ cubi-cularij vestimēta abluerat/ cō cepit ꝛ peperit: ꝛ omne crimen epo obijciūt. ℣. Iustus vt pal. oro vts. Ad mēo. sancti marti ni ān Dixerūt discipuli. ℣. Iu stus germi. Oratio vts. Si do-minica sue. in reditu ꝓces. ℟. O gendulfe. Ad hor. āe de lau di. Cete. de cōi vnius confesso. epi in dup. Ad ves. sup ꝑos ān. Quadam aūt. Cpm hy⁹ ꝛ ℣ s⁹ vts. in primis ves. ā Sācte gē dulfe petimus nos tuis fone p̄ cibus: quos tuus dies celebris ad xp̄i laudes monuit tu pia p̄ ce impetra vt illi⁹ laudes debi tas possimus tecū canere fini-to eui tpe. p Mḡt. fo. xlix. Oro vts. Ad mēo. sancti martini. ā. Ora pro nobis. ℣. Iustuz dedu. Oro vts. In crastino ad vesp. fit memo. eugenij marty. p. ā. Hic est vir. ℣. Gloria ꝛ honor. Oro. Presta quesum⁹. Postea fit memo. macuti episcopi ꝛ cō fesso. per ān. Similabo. ℣ Ius. Amauit. oro. Da quesumus. Et in mat. sequen. fit memo. eugenij mar. per ān. Volo pa-ter. ℣ Iustus vt palma. Oro. Presta q̄s. Et post fit mēo. ma cuti episcopi et confesso. p ān. Serue bone. ℣. Iust⁹ germi. oro Da q̄s. quere in cōi. ¶ In fra oct. sācti martini. Legēda.

Igitur martinus inde p-gressus cum mediolanuz preterisset: diabolus in itinere hūana specie assumpta se ei ob uium tulit: quo tēderet q̄rens Cūq3 id a martino respōsū ac-cepisset se quo dñs vocaret in-tēdere ait ad eū. Quocūq3 ieris vel quocūq3 tenderis diabolus tibi aduersabitur. Tunc ei pro phetica voce respōdit. Dñs mi chi adiutor est non timebo q̄d faciat michi homo: statimq3 e cōspectu ei⁹ inimic⁹ euanuit. Itaq3 vt aio ac mēte ꝯceperat matrē gentilitatis absoluit er rore: p̄re in malis ꝑseuerante. Plures tū suo saluauit exem-plo. S3 vt reliq̄s virtutes ei⁹ q̄s in epatu egit aggrediamur Erat nō longe ab vrbe oppido ꝑximus monasterij locus quē falsa hominū opinio velut con sepultis ibi martyrib⁹ cōsecra uerat. Nā et altare ibi a supe-rioribus epis constitutum ha-bebatur. Sed martinus nō te mere adhibens incertis fidē ab his q̄ maiores natu erant p̄es-

byteris vel clericis flagitabat nomē sibi martyris ⁊ tēp⁹ passionis ostēdi. Grādi se scrupulo ꝓmoueri q̄ nichil certi constans sibi maioꝝ m̄eoria tradi disset. Cū aliquādiu a loco illo se abstinuisset nec derogās religionē q̄ incertus erat: nec austeritatē suā vulgo accōmodās ne superstitio ꝯualesceret: quodā die paucis secū adhibit; fratribus ad locū ꝑgit. Deinde super sepulchꝛū ip̄m astans oꝛauit ad dn̄m: vt quid eēt vel cuius meriti sepultus esset ostenderet. Tūc ꝯuersus ad leuā videt ꝓpe assistere vmbꝛā soꝛdidā trucē imperat nomē meritū q̄ vt loqueret̄. Nomen edicit de crimie confitet̄ latronem se fuisse ob scelera peꝛcussum: vulgi erroꝛe celebꝛatū: sibi nichil cū martyꝛibus eē cōmune: cū illos gloꝛia / se pena retineret. Mirum in modū vocē qui adeꝛant audiebant: personā tamē non videbant. Tunc martinus q̄d vidisset exposuit: iussitq̄z ex eo loco altare q̄d ibi fuerat submoueri: atq̄z ita populū superstitionis illius absoluit erroꝛe. Accidit aūt in sequenti tempoꝛe dum iter ageret: vt gentilis cuiusdā coꝛpus quod ad sepulchꝛum cū supersticioso funere deferebatur: obuiū haberet. Conspicatur q̄z eminus venientium turbam: ⁊ quidnam esset ignarus paululum stetit. Nā fere quingentoꝛum passuū in teruallū erat: vt difficile erat dinoscere q̄d videret. Cūq̄z rusticā manū cerneret: ⁊ agente vēto linthea mina coꝛpoꝛi superiecta volitarēt: ꝓphanos sacrificioꝝ ritus agi credidit: q̄z eēt hec galloꝝ rusticis ꝯsuetudo simulachꝛa demonū cādido tecta velamine misera ꝑ agros suos circūferre demētia. Eleuato ḡ in aduerso signo crucis impat turbe nō moueri de loco onusq̄z deponere. Hic vero mirū in modū miseros videres velut ꝓmū saxa riguisse. Deinde cū ꝓmo mouere se sūmo conamie niterent̄ vltra accedere nō valētes ridiculā in vertiginē rotabāt: donec dicti coꝛpoꝛis on⁹ deponūt. Attoniti ⁊ semetinuicem expectātes quidnā sibi accidisset taciti cogitabāt. Sʒ cū vir beat⁹ comperisset exequioꝛum esse illam frequētiam nō sacroꝛ: eleuata rursum manu dat eis abeundi ⁊ tollēdi coꝛp⁹ potestatem. Ita eos et cum voluit stare compulit: ⁊ cū libuit abire permisit. Itē cū in vico quodam templum antiq̄ssimū diruisset: ⁊ arboꝛem pinum que phano erat ꝓxia esset aggressus excidere: tū vero antistes loci illi⁹ ceteraq̄z gentiliū turba cepit obsistere. Et cū idē illi dum tēplum euertit̄ imperāte domino quieuissent: succidi arboꝛem non patiebant̄. Ille eos sedulo commonere cepit nihil esse religionis in stipite: deū po

tius cui seruiret ipse sequerent. Arborē illā incidi oportere: q̄ eēt demoni dedicata. Tū vnus ex his qui erat audacior ceter(Si habes inquit aliquā de deo t.10 quē dicis te colere fiducia z nosmetipi succidimus hanc arborē: tu ruentē excipe: z si tecū est tuus (vt dicis) dn̄s: euades Tuz ille intrepide ɔfisus in domino facturuz se pollicet. Hic vero ad istiusmodi ɔditionem oīs illa gentiliū turba ɔsensit faciléq̄ arboris sue habuere iacturā si inimicū sacroꝝ suoꝝ casu illius obruisset. Itaq̄ cuz vnā in partem pinus illa esset acclinis: vt nō esset dubiuz quā in partē succisa corrueret eo loco vinctus statuit pro arbitrio rusticoꝝ quo arborez esse casurā nemo dubitabat. Succidere igitur ipsi suā pinū cū ingenti gaudio leticiaq̄ susceperūt. Aderat eminus turba mirantiuz iamq̄ paulatiz nutare pin⁹ z ruinam suaz casura minitari. Psallebāt eminus monachi et periculo iā propiore perterriti spem omnem fidemq̄ perdiderūt: solam martini mortē expectantes. At ille ɔfisus in dn̄o intrepidus cū iā fragorem suū pinus ɔcidens edidisset iam cadenti iā supra se ruenti eleuat obuiā manū signuz salutis opponit. Tū vero turbinis modo retro actā putares: diuersaz in partē ruit adeo vt rusticos qui tuto loco cōstiterant pene prostrauerit. Tū vero clamore in celū sublato gentiles stupuere miraculo: monachi fleuere pre gaudio xp̄i noīe. In ɔmune ab oībus predicat. satisq̄ cōstitit eo die salutē illi venisse regiōi Nā nemo fere ex immani illa multitudine gentiliuz fuit qui non impositione manus desiderata dominū iesum relicto impietat(errore crediderit. Et vere ante martinū pauci admodū: id est pene nulli in illis regionibus christi nomen receperant. Qd̄ adeo virtutibus illi⁹ exēploq̄ conualuit vt iam ibi nullus loc⁹ sit qui nō aut ecclesijs freq̄ntissimis aut monasterijs sit repletus. Nam vbi fana destruxerat statiz ibi aut ecclesias aut monasteria destruebat. Nec minorem sub idem fere tempus eodem in opere virtutem edidit. Naz cum in vico quodā fano antiquissimo et celeberrimo ignem immisisset in proximā immo adherentē domū agente vento flammarum globi ferebant. Qd̄ vbi martinus aduertit rapido cursu tectū domus scandit: obuiū se aduenientibus flammis inferens. Tuz vero miruz in modū cerneres cōtra vim venti ignē retorqueri: vt compugnantiuz inter se elementorum quidam ɔflictus videret. Ita etiaz virtute martini ibi tm̄ ignis ē operat⁹ vbi iussus est. Quedaz puella dira paralisis egritudine tenebat.

ita vt iam p multũ tẽpus nul-
lo ad humanos vsus corporis of
ficio fungeret. Sanctus vero
martinus egrã intuẽs dari sibi
oleũ postulat. Qd cũ bñdixisset
in os puelle vim sancti liquo-
ris infudit: statimq3 vox reddi
ta est. Tunc paulatim singula
cõtactu eius ceperũt mẽbra re-
uiuiscere donec firmatis gressi
bus populo teste surrexit. Te
tradij vero cuiusdã pconsularis
viri seruus a demonio correpto
dolẽdo exitu cruciabat. Tunc
tetradius ad genua sancti viri
aduoluit orans vt ad domũ in
q demoniacus habebat descen
deret. Spopõdit eni se si de pue
ro demõ fuisset eiect9 xpianũ
fore. Tũc beatus martin9 impo-
sita manu puero: imũdũ spm
ab eo eiecit. Quo viso tetradi9
dominum iesum xpm credidit
z baptizatus est. Cete. vt s. di-
ctum est. ¶ Aniani episcopi et
cõfesso. ad vel. sup pos. ã. Ora
p nobis. vltima an. de lau. sci
martini. Mutabiturq3 ad cpm.
z fiet de sancto aniano sicut de
vno cõfesso. epo. ix. lectio. oro.
Exaudi. nec fit alia mẽo. de sã-
cto martino. Ad matu. Lec. j.

Beatus euurti9 aurelianẽ
sis eps sentiens se iam ad
celestia regna vocandũ: accer
sito conuentu nobiliũ indicat
suũ trãsitũ mox futurũ. Dulci
eos affatur eloqo vt de succes-
sore subrogando agnosceret cõ
mune omniũ votũ. Lectio. ij.

Cumq3 varia electio fieret
ppli: ille eos paterno affe
ctu castigans eisdem dixit. Si
vere pastorẽ vultis electũ a dño
fratrẽ z cõpresbyterũ meũ ania
nũ noueritis i meo cõstitui loco
Atq3 vt in idipm cõcordia diuie
electiõis clarescer et cũ triduã-
nũ ieiuniũ more solito eccl'ia-
stico idixisset: breuib9 z libris
super altare positis necdũ lo-
quentẽ paruulum afferri prece
pit: vt ipe breue ab altari suble
Lec. iij.
Unc vero xpi iuuaret
operante ptate: cũ puer
manũ iniecisset in altari mox
vt breue tetigit vox inconsueta
nouella vba pfudit testesq3 po
pulo exclamauit. Anian9 / ani
anus / anianus istius ciuitatis
a deo est põtifex institut9. Mox
vt verba cõpleuit: etatis tpa lin
gua recognouit. Sz vt votis oi
um satisfieret: a pto psalterio
versum quẽ primũ inuenerunt
legẽtes dixerunt. Beatus quẽ
elegisti z assumpsisti dñe iha-
bitabit in tabernaculis tuis.
Lect. iiij.
Prolato quoq3
aplico codice in primo re
periunt sermone. Fundamẽtũ
aliud nemo potest ponere pre-
ter id quod positum est. Sed
et in euangeliũ pagina hãc pri-
mam reppere sententiam. Su
per hanc petram edificabo ec-
clesiam meam: et porte inferi
nõ preualebunt aduersus eaz.
His ergo virtutũ insignibus
declaratus in cathedra aurelia

nensis ecclesie sanctus institu=
tus est anianus. Lectio.v.
CUm igit solenniter ciui=
tatis illi⁹ esset menia in=
gressus petijt ab agripino qui
pncipalibus pͤerat militib⁹: vt
oēs quos pro varijs criminib⁹
penalis carcer retinebat inclu=
sos ob sui introitus grām red=
deret absolutos. Qđ cū ille oi=
bus modis resistendo negaret:
lapis magni ponderis ab alto
dessilijt: eiqꝫ in verticem dedit.
Qua percussione ⁊ famulorꝫ
manib⁹ ad domū ꝓpriā repor=
tatus agnouit q̄stori⁹ q̄ idcir
co letalis plaga sup eū descēde
rat qꝛ prestare noluerat qđ vir
dn̄i postulauerat. Lectio.vi.
SEd cū sanguis irriguus
ex eius capite fluere non
cessaret ⁊ predict⁹ pontifex eū
charitatis grā visitasset: mox
vt manu ꝓpa eius vulneri ve
xillū crucis apposuit riuū strin
gens sanguinis a mortis eū in
teritu liberauit. Et dn̄ vrū cor
reptū orōne saluauit: ꝓ reliqs
q̄s an̄ petierat ipetrauit. L.vii.
BEato igit euurtio felici=
bus meritis aulam para
disi iam ingresso sancto visum
est aniano: vt fabricam ecclesie
quā eius predecessor fundaue
rat altiori culmine proueheret
vt dicebat. Ad declarandū igi=
tur viri sanctissimi meritū me
lius: quidam qui turbe preerat
artificiū detecto corruens pede
lapso ita vicine mortꝭ incurrit
periculū: vt omni quassato cor
pusculo vix vltimo palpitaret
spū. Ad quē dū sanct⁹ anian⁹
a longe signum crucis porrige
ret sagacit ad eū cucurrit: ap=
prehensaqꝫ eius dextera eū sa=
luti pristine sub momēto resti=
tuit atqꝫ ad perficiendū op⁹ qđ
fecerat ire mandauit. L.viii.
HIs ⁊ multis alijs virtu=
tū insignibus declaratus
vir sanctus dn̄i anianus diuer
sis laudū titulis xp̄i miles eme
ritus deuictus seculi fluctibus
carnis vinculis absolutus mi=
grauit ad celos ab etno pn̄cipe
ciuis glorie coronand⁹. Sepul
tus aūt ad occidentalē vrbis is
dicte ptē in eccl'ia beati leuite
laurentij: vbi meritorum illius
dignitatē xp̄i dextera publica=
uit virtute multiplici. Lec.ix.
POstea vero crescente deuo
tione fideliū multorꝫ cur
ricnlis annorꝫ labentib⁹ ad ori
entalem plagā ciuitatis aure=
lianensiū extructo tēplo miri=
fico argēteo ⁊ auro gemmisqꝫ
fulgentibus ornato cōcurrente
conuentu nobilium sanctū cor
pus illius translatum est. Vbi
operante clementia christi vir
tutū fulget cōgeries. Reddun
tur ibidem cecis lumina: lāgui
dis salus optata: fugāt demo=
nia: declarātur sepius iuramē
ta: prestantur sepius perētib⁹
congrua vota: operāte dn̄o no=
stro iesu xp̄o. Cete. sicut de vno
cōfessore episcopo. Post matu.

fit mēo. sancti martini p antī. Dixerūt discipl'i. ℣. Iustꝰ ger. Oro vt̄s in die festi. In vlti. vesperis sup pos ℟. Serue bone. Et mutabit ad cp̄m: et exinde fiet de oct. sancti martini vt in vigi. nec d̄r ℟. Ad magt antī. O martine. ōre in p̄rimis vesꝑ. Oratio vt̄s. Mēo. sancte virgīs per ān. Hec virgo. ℣. Diffusa. Oro. Exaudi. Quere in cōi. In matu. sicut in die: exceptis h̄is de nocturnis: scꝫ ān. Martinꝰ. et aliis q̄ expresse signate sunt. ℣ꝰ. Voce mea. Lectio prima.

DVm adhuc cathecuminꝰ esset beatꝰ martinus hyemali frigore media sue clamidis pauperē parte vestiuit: qua etiā pte clamidis sue inter angelicos exercitus dn̄m iesum diuinitus illuminatꝰ nocte sequente vestitū aspexit: vt verū intelligeret ꝙ ip̄e dn̄s iesꝰ euāgelicis intonat paginis. Quā diu fecistis vni ex his minimis mihi fecistis. Lectio secunda.

HIc etiā florem adolescētie sue mediolana transegit in vrbe. Nam tūc tp̄is arriana sanēte auxētio mūdū maculauit pfidia. Cui sc̄tūs martinꝰ vt fortis athleta xp̄i viriliter restitit: intrepiduscꝫ verā sc̄tē trinitatis fidē docebat. Le. iij.

SEd inter arrianoꝝ seuicia principum depulsus gallicanas secessit in partes: venerabilicꝫ pictauēsis vrbis antistiti hylario iūctus est. Qui tūc tēporis quasi firmissima fidei colūna oībꝰ laudabilis extitit. Sed multas arrianoꝝ tribulationes perpessus sancto patre hylario sanēte ꝑpe ciuitatem pictauēsem sibi cellulā cōstruxit: in qua liberiꝰ cōtēplatiuos carperet fructꝰ. Lectio q̄rta.

CVi quidā cathecuminus adherēs / subita sancto absente viro morte ꝑēptus est. Quē vir dei precibꝰ ꝓfusis resuscitauit: vite redditū baptizauit: qui multis postea vixit annis. Alteꝛ quocꝫ in cuiusdam lupicini agro laqueo suspēsum sacris orationibꝰ vite restituit.

TErtius ab eodem Lec. v. sancto viro in carnoto oppido cuiusdam mulieris filius ēxtis / oratione sola i cōspectu populi resuscitatꝰ est. Quo miraculo viso plurimi ex populo crediderunt in xp̄m. Sed ne lucerna dn̄i sub modio tecta lateret / dulcissimis abstractꝰ est sedibus: multorūcꝫ precibꝰ alligatus est in cp̄m turonice ciuitatis: vbi plurima sc̄tāꝝ insignia virtutum gessit: ꝛ multa celestis vite dogmata sparsit.

HVmilis itacꝫ fuit Le. vi. in habitu: iocūdus in sermone: deuotꝰ: in predicatione: verax in iudicijs: venerabilis in moribꝰ: peruigil in orationibus: in lectione assiduus. In vultu cōstās: pius in affectu: in ministerio sacerdotali honorabilis: infatigabilis verbi dei se-

minator: multisqꝫ in episcopatu fulgẽs virtutibus. Lec. vij.

IDem quoqꝫ sanctus martinus semel cadẽs per gradus grauiter pene totis attritus est mẽbris. Nocte vero ab angelo ad integram recreatus est sanitatem. Sepiusqꝫ angelicis visitationibꝰ et familiari allocutione fruebat᷑. Lec. viij.

TAlibus etiam electus dei sacerdos mũdo claruit signis ⁊ miraculis: vt omni vita et cõuersatione ꝓfectus in omni pietate ⁊ benignitate iocundus: et episcopatꝰ sui vicesimo sexto anno annis maturus et meritis inter celestia euocatus regna cũ multiplici laboris sui mercede perpetuam a dño xp̃o recepit coronam. Lectio nona.

SEd diem obitus sui multo ante prenoscẽs ac quibusqꝫ suis predicens fratribus appropinquante hora febrium tactus dolore: letus in laude dei inter diuina predicationis verba / inter angelicas celestium hymnorꝫ voces suis astãtibꝰ discipulis sanctam xp̃o deo reddidit aiam. Cuiꝰ sanctum corpꝰ a clericis ciuitatum ⁊ populorꝫ turbis cum laudibꝰ et hymnis ad turonicam portatum est ciuitatem. Ibiqꝫ in poliandro publico sepultꝰ est. Cetera sicut in die. A. Enituit xp̃s clamidis velamine tectus: cetibus alloquio superis affat᷑ amico: perfusus sacri sed adhuc non fõte lauachri: hac me veste meꝰ martinus texit alũnus. Ps. Bñdꝰ. fol. xlix. Oratio vt s. Mẽo. aude virginis. Añ. Veni spõsa. ℣. Elegit eã. Oratio. Exaudi nos deus. Ad horas vt s. infra octa. In vltimis vespis sicut in dienam semꝑ habet scõas vespas quacũqꝫ die euenerit. Añ. O beatum põtificem qui totis visceribus diligebat xp̃m regem / et non formidabat imperij principatum: o martine dulcedo medicamẽtum ⁊ medice: o sctissima aĩa quã si gladiꝰ persecutoris nõ abstulit / palmã tñ martyrij non amisit. Ps. Magt. fo. xlix. Oratio vt s. ¶ Mẽoria elizabeth Añ. Accinxit fortitudine lũbos suos ⁊ roborauit brachium suũ: ideoqꝫ lucerna eius non extinguet᷑ in sempiternũ. ℣. Diffusa est gra. Oratio.

TUorꝫ corda fideliũ deꝰ miserator illustra: et beate elizabeth precibꝰ gloriosis: fac nos prospera mundi despicere et celesti semꝑ cõsolatione gaudere. Per. Et nota q̃ semꝑ vespe. erũt de oc. scti marti. licet i crastio fuerit. ix. l. Cete. sicut de vna matrona: ꝑter legẽ. L. i.

BEata elizabeth filia regis vngarie cõiũxqꝫ lãdegrauij ducis thuringie: ab adolescẽtia religioni studuit votũ suũ et actiões in deũ dirigere. Cũqꝫ annorꝫ quĩqꝫ oĩo lr̃as ignoraret / ꝓuoluit se frequẽter ante altare expãdẽs corã se psal-

terium tanq̄ orās ex bone indo
lis presagio frequenter genibꝰ
flexis ⁊ manibꝰ cōplicatis deuo
te intēdebat orationi ore pani
mento adherēte. Lect. ii.
PReterea singulis diebus
aliqd sibi detrahebat in aliquo
p deo frangēs suā volūtatem.
In adolescētia aūt deū semper
habuit pre oculis / ipm in oībꝰ
factis inuocando. In statu aūt
minoris etatis q̄ plurima gra
uamina ⁊ oppssiones sustinuit
a secreta familia aule ī qua nu
triebatur traducta: in quibꝰ oībꝰ
tā verbor̄ q̄ factor̄ iniurijs et
insultationibꝰ solū deū spem et
refugiū sibi ponebat. Lect. iij.
CUm ꝟo facta esset nubi-
lis: graues ⁊ manifestas
psecutiones passa est a primis
et vasallis atq̄ cōsiliarijs spō
si sui futuri: quē inducere mo-
dis oībꝰ conabātur vt ipsam re
pudiatam patri suo regi mitte
ret: eo q̄ minꝰ solēniter eā do-
tatam asserebāt: persuadētes
vt tā pinguiori dote q̄ vicinio-
ribus alijs potētū sibi ꝓspiciēs
alias nuptias affectaret. L. iiij.
SUper quo cōtēptu cū mo
re solito ad suū resurge-
ret solū deū refugiū se in ipsūꝰ
ponēs volūtate sibiq̄ recōmen
dans cōtra opinionem ⁊ spem
sponsum suum meroris et tri-
stitie in oībꝰ habuit consolato-
rem occultum. Lectio. v.
ABsente aūt marito ī vigi
lijs verberibꝰ et orationibꝰ
multis noctes reducebat: et or
natu vestiū deposito capitisq̄
velamine mutato quasi vidua
liter se gessit ⁊ religiose: laneis
vel cilicio frequenter ad carnē
induta. Tūc etiā cū sup deau-
ratis vestibus aut purpura te-
gebatur. Lectio sexta.
CUm vero mariti sui pre-
sciret aduētum solēnꝰ se orna
bat: dicēs. Non p carnis super
bia sed p deo pulchre ornari vo
lo ac decenter: ne dem occasio-
nem peccādi marito meo: et ne
quid ei forsan in me displiceat
sed me solā in dño sic diligat
maritali affectu ⁊ debito: vt ab
eo qui legem matrimonij san
ctificauit eterne vite meritum
pariter expectemus. Lec. vij.
MOrtuo itaq̄ beate eliza-
beth marito: non fuit per
missa vti bonis mariti sui pre
pedita a fratre ipsius mariti.
Post hec se trāstulit marpurch
ibi induēs habitū vilē: ibiq̄ fū-
dēs hospitale ī quo ipa pauper
rima infirmis hūiliter seruie-
bat: quor̄ vsibus prorsus vni-
uersa q̄ habuit erogauit. L. viij.
AMagnatibꝰ aūt terre cō
tumelias ⁊ magnū cōtē
ptum sustinebat. Ita q̄ sui nec
alloqui nec videre eā curarēt:
insanam eā reputātes: q̄ diui
tias mundi abijciebat. Accidit
aūt vt rex vngarie pater suus
mitteret quēdā comitē cū mlto
comitatu vt reuocaret ad terrā
suā filiā ipsiꝰ. Audierūt nāq̄

ꝙ esset quasi mendica / omniqꝫ solatio destituta. Lectio nona.

Veniens aūt idem comes ad illud oppidū / inuenit eā sedētē ad cellā et lanā nere. Qui statim ꝓ ammiratione se benedicens dicebat. Nūqꝫ filia regis visa est lanā nere. At illa modis oīb⁹ paupertatem affectās ꝫ exiliū / non poterat induci vt cū nūciis patris ad terrā natiuitatis rediret. Sꝫ illa dei famula diebus ac noctib⁹ soli deo seruiēs post paucis reuolutis tēporib⁹ tertiodecio kalēd. decēbris migrauit ad xp̄m : et honorifice sepulta est in capella hospitalis marpurch. Ad cuius tūbam ei⁹ suffragātib⁹ meritis cecis lumen / surdis auditus reddit : oīsqꝫ ppl's cū fide veniès subsidiū cōsequit optatū. Cetera vt̄s sicut de vna nō v̄g.

¶ In presentatiōe beate marie de qua tn̄ nichil fit in aliqb⁹ ecclesiis : qꝛ est de nouo instituta sed ex deuotiōe. Ideo ad v̄s ān.

Fons ortoꝝ redūdās gratia mūdū replēs celi muneribus : mater dei fecūdās oia nos instruēs supernis sedibus : florēs ortus mox ab infātia ad mirādis fulsit virtutibus. ps. Letat⁹. fo. xliiii. ā. Roꝛe celestis gratie in vtero ꝓfunditur : mater mīe vt stella splendēs orit. ps. Ad te le. fo. xliii. ān. A pūs parētib⁹ votis impetrata : tēpli penetralib⁹ est trimadicata. ps. Nisi qꝛ dn̄s. fo. xliiii. ān. Tātilla puella virtutis exēplū nulla freta gerula ascēdit in tēplum. ps. Qui cōfidūt fo. xliiii. ān. Exaudita puella regia contēplatur mēte celestia charitate flagrāt precordia. ps. In cōnertēdo. fo. xliiii. Capitulum.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris : et flores mei fruct⁹ honoris ꝫ honestatis. Deo grās. R. Recolam⁹ virginis inclita ac mirāda laudum preconia infātulis etatis merita. Et v̄tutꝫ grata pmoꝛdia. v. Radiat grā iam i puellula ꝫ sapiētia fulget in paruula. Et vir. Gloria. Et. hymn⁹.

O Dei sapiētia / attingēs cūcta fortiter : humana lapsus vitia / subleuasti suauiter. Sūpsisti formam hois / in qua mortem susciperes : ex aluo sanctē virginis / ne consoꝛs culpe fieres. Replēs matrem dulcedinis / dono dum aluo claudit : sic plena boni numinis / vt stella fulgēs oritur. Amoris dās indicia / certatā efficaciter : tota nr̄a precordia / ad te traxisti dulciter. Gloria tibi dn̄e / q̄ nat⁹ es de virgine : idem manēs in numine / patri cū sancto flamine. Amen. v. Post partū. ān. Nonc laudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuib⁹ qua beata marie sctitas tēplo data est a parētib⁹ : vt oliue pinguis sua uitas vberi⁹ redūdet fructib⁹. ps. Mag. fo. xlix. Oratio.

Deus q̄ sanctam d ei geni

tricem virginē mariā tēplum spūs sancti post triēnium in tē plo dei presentari voluisti/ pre sta q̄s: vt qui eius presentatio= nis festa veneramur in terris: ipsi tēplum in quo habitare di gneris efficiamur. Per dn̄m.
Mē. colūbani abba. An. San= ctissime. ℣. Iustū. Oro. Inter cessio. de cōi. Ad cōpleto. ā Sā cta dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dn̄m deū nr̄m. ps. Cū inuoca. cū cet'is. Hy⁹. Virgo dei geni. Chm. Tu in nobis. ℣. Custodi nos. an. Cū iocunditate presen tationem marie celebremus vt ipsa p nobis intercedat ad dn̄z deū nr̄m. ps. Nunc dimit. fo. l. Ante Dn̄s vo. ℣. Presentatio est hodie sancte marie virginis ℟. Cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. Oratio.
Famulis tuis q̄s dn̄e cele stis grē munus imparti= re: vt q̄b⁹ beate virginis partus extitit salutis exordiū/ pn̄tatio nis ei⁹ votiua solennitas pacis tribuat incremētū. Per eūdez.
Nota q̄ si hoc festū die do. eue. preuenit: et fit die sab. preced. vt possit fieri hystoria ezechiel' ad lōgū: q̄ raro fit pp̄ter mul= titudinē festoz: q̄d statutū ꝫ ob seruatū ē āno dn̄i. M.cccclxxix. Inuita. Votis ꝫ vocib⁹ laudē= tes dn̄m. Insiem⁹ laudib⁹ vir= gini virginū. ps. Venite. Hy⁹.
Sacre parentes virginis/ steriles naturaliter: hāc dono summi numinis/ suscepe rūt feliciter. Votū soluētes fi liam/ ad tēplū trimā deferūt: deo placētem hostiā/ ibi māsu= ram deserūt. Infātie tam te= nere/ creuit virt⁹ ꝫ glīa: in om ni cōplēs opere/ creatoris obse quia. Regit scti spūs/ domesti co dictamine: ōis virtutis peni tus/ dec⁹ splēdet i virgīe. Glo ria tibi dn̄e. vts. In. i. noc ān. In tēplū dei gradib⁹ terquinis erat adit⁹: quos cōpositis gres sibus ascēdit fulta celitus. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. fo. ii. ā Nichil in solētie virgo pretēdebat: nam lux sapiētie in ipsa fulgebat. ps. Celi enar. fol. v. ān. Ex affectu supplici deo famulatur: sed ex gestu simplici cernentes hortatur. ps Dn̄i est ter. fo. vij. ℣. Diffusa est. Benedictiones de beata maria in assūp. Lectio. i.
Inter oēs itaq̄ sctōs hui⁹ beatissime virgīs memo= ria eo frequēti⁹ agitur atq̄ fe= stiuius: quo maiorem apud deū grāz inuenisse credit. Hec qui dem virgo maria priusq̄ nasce retur/ diuinis est oraculis denū ciata et miraculis designata. Nata siq̄dem est (vt legimus) nazareno patre: matre ℣o beth leemita: quas vrbes ipsi⁹ nati= uitati vel cōuersationi destina tas esse non tacuerūt pp̄hete.
℟. Mēte sancta fuit ꝫ humilis omni splēdēs ornatu grē virgo pia vnde sic nobilis. Thronus dign⁹ fit regis glīe. ℣. Thron⁹

eburneus cum auro fulgido vē
ter virgineus cum corde proui=
do. Thronus. Lectio secunda.

D Escendit autem a radice
illi⁹ fide preclari abrahe:
cui superna promissione facta
fuerat oim benedictio gētium
in suo semine. Descēdit a stir=
pe dauid quā de⁹ ppter notam
sibi probitatem sublimauit di=
cēs. Inueni vir scōm cor meū.
De regali nēpe tribu simul ꝛ sa
cerdotali duxit originem: que
summum erat paritura regem
atq; pontificem. ℟. O q̄ purā
q̄ sanctam decuit matrem esse
que deum genuit / lacte quoq;
vberum aluit. Strinxit vlnis
manib⁹ tenuit. ℣. Tanto regi
fit tam domestica: quā vestiuit
humana tunica. Strinxit. Le. iii.

H Anc em̄ inter figuras (vt
dictū est) mysticas sacer=
dotalis virga est: dum sine ra=
dice floruit. Hāc gedeonis vel
lus dn̄i in medio aree sicce ma=
duit. Hāc in visione ezechielis
oriētalis porta que nulli vnq̄
patuit presignabat. Hāc etiam
inter pphetas pre ceter; isaias
nūc ex radice iesse virgā oritu=
ram: nunc euidētius virginem
pariturā pmittebat. ℟. Ordo
rectus seruatus noscitur dum
maria in templo cōditur: nam
contēplās deo perfruitur. Sic
ad alta mens eius rapitur. ℣.
Cum in mēte verbi lux oritur
digna verbi mater disponitur.
Sic. Gloria. Sic. In secundo
noctur. An. Omni virtute predi
ta totū dat ad hoc studiū vt deo
tota subdita deuotum det obse
quium. ps. Eructauit. fol. xiii.
An. Rex virtutū sibi mirabilem
matrem fecit mitem ꝛ humilē
omni quoq; dote spectabilem.
ps. Deus nr̄ refu. fol. xiiii. An.
Despōsata cor docile ad angeli
colloquiū mire prebet ꝛ humi=
le prōpta spōdet obsequiū. ps.
Fundamēta. fo. xvii. ℣. Spe
cie tua. Lectio quarta.

Q Ue est igitur hec virgo
que sola vniuersam prauitatē
hereticā interemit: Sola post
deū extitit que nos in omni vir
tute confirmat suisq; meritis
cōmēdat ꝛ auxiliat: vt ꝛ ipsi di=
gni inueniamur in ei⁹ laudib⁹
a qb⁹ siquidē humana mortali
tas cessare nō debet: sed de illi⁹
gloria nec silere patit devotio
ne dignū aliqd pōt accipere co
gitatio vel inerudita parturire
locutio. ℟. Eminēti celi dulce
dine / stans in tēplo virgo refi=
citur. Eius q̄q; mēs pulchritu
dine grār ibi perficit. ℣. Ma=
gna semper exercēs opera gra
tiora meret opera. Ei⁹. Le. v.

Q Ualis nāq; fuerit vita
ipsi⁹ virgis marie expe=
ctātis in tēplo redēptionem hu
mani generis dicat ambrosi⁹.
Sit itaq; nobis tāq̄ in imagi=
nem descripta virgitas marie
ex qua velut i speculo refulget
spēs castitat; ꝛ forma virgitat;
Virgo erat corpore ꝛ mēte: cor

de humilis: verbis grauis: aio prudēs: loquēdi parcior: legēdi studiosior: intēta operi verecūda sermone nō incremēto diuitiarum: sed in prece pauperis spē reponēs arbitriū mētis in deū non hoiem querēs nulli lēdere cūctis bene velle: maiorib⁹ assurgere: equalib⁹ non inuidere iactātiam fugere. ℟. Alma virgo ppositum nūq̄ nubēdi statuit. Sēper dei placitum i hoc voto pposuit. ℣. Gratus virga ioseph flos emicat et hūc spōsum virginis indicat. Sēp. Lec. vj.

De Expromebāt itaq̄ virtutes in cogitatione et affectu cordis ei⁹ ineffabilē armoniam: quā ipsa creatrix et inhabitatrix eius dei sapiētia delectabatur audire. Choruscabāt foris quoq̄ i supficie virtutes sermonis et actus vnde possent hoies glorificare deū et exēpla salutis accipere. ℟. Nupta sic ex inditio floris et sancti spūs in colūbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que cōcepit diuinitus. ℣. In parentum manēs hospitio inuenitur a dei nūcio. Que cō. Gloria. In .iij. noc. ān. Flos in floris tēpore ad locū floris mittitur: sic q̄ de floris corpore gloriose concipitur. ps. Cātate. j. fo. xxix. ā. Iesus flos/ flos maria verq̄ tēpus floris: flos nazareth patria plena decoris. ps. Dñs reg. exul. fo. xxix. ān. Cādens flos multiplicat virgule decorem: conceptus glorificat marie pudorem. ps. Cātate. ij. f. xxx. ℣. Adiuuabit. Tres vlti. lec. erūt de expōne. Liber gña. quere in nati. eiusdem. vij. ℟.

Archa dei in qua recōditur dulce manna cibus ethereus: quo plebs dei sancta reficit. Est marie venter virgineus. ℣. Thalamus regis glorie/ quo īngitur ecclesie. Est. viij. ℟. Mirabile deus commercium cum humano iniit genere suum nobis donās fastigium. Nostra dignās infirma sumere. ℣. Nam vt nostrum sanaret vitiū sic amoris dedit indicium. Nra. ix. ℟. Oēs gētes attēdite ad tam pulchrum spectaculum: deo gratias agite qui sic dilexit populum. Marie formā sumite que virtutis est speculum. ℣. Virgo sancta tēplo data post facta est dei tēplum/ tēplū est plebs deo grata marie sequēs exēplū Marie. Glia. Ma. ps. Te deum. fo. clix. ℣⁹ sacer. Presentatio est hodie sancte marie virgis. ℟. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. In laud. ān.

Lauda felix ecclesia alme matris infātiam: cui immēsa gra tibi parauit gloriam. Ān. In tēpli dei larib⁹ virgo dedicata: a supnis sedib⁹ gaudet visitata. Ān. Ois eius actio in deum tendebat: toto vite spacio meritum augebat. antiph. Quicquid egit penitus est forma virtutis: et doctrina spirit⁹

et causa salutis. An Quātum facultas sufficit laudēt mētes pie: nam oīs līgua deficit a laude marie. Ch. Ego quasi. Hy.

OMnes fideles plaudite/ et virgīs infātiam: deuoto corde colite/ mirātes ei⁹ grām. Nam ī puella tenera/ vernat sensus maturitas: et panditur ꝑ opera/ habitās intus deitas. Docta matura strēnua/ et honore spectabilis: virtute scādēs ardua/ cūctis prestās ꝛ hūilis. Sic cōditoris munere/ miris ornata dotibus: vt digna foret parare/ deum castis viscerib⁹. Gloria tibi dn̄e/ qui nat⁹ es de virgine: idem manēs in numine/ patri cum sancto flamine. Amen. ℣. Post partū. An. Benedict⁹ virgīs fili⁹ replēs matrem mia: aduocatam dās hāc ꝓpicius ne sit quisq̄ anceps de venia. ps. Benedictus. fo. xlix. Oratio. Deus q̄ sanctam. vts. Ad horas aīe de lau. Ad ꝟmā ante Dn̄s vo. ℟⁹ Psitatio est hodie. Orō. Famulis. vt supra. Ad alias horas cpa ꝛ ria vt in mati. eiusdē: cū orōne. De⁹ qui sctām. Ad vs̄ An. Quātū facultas. ps. Letat⁹. for. xliii. Chm. Ego quasi vitis. Hymnus.

EТerni patris ordine/ in tēplo virgo claudit: vbi mira dulcedine/ cōtēplādo pfruit. Orationi dedita/ et diuinis obsequijs: ī mūdo prorsus abdita/ archanis vacat studijs. Oia redūdātia/ grē date virgini: quacūcta sunt fragrantia/ et grata summo numini. Mens lingua caro spūs/ sensus affect⁹ actio: electa mōstrāt celit⁹/ in matrē dei filio. Glria tibi dn̄e. vts. ℣. Post partū. An Oliua fructifera mater pietatis: fugās mūdi scelera stella claritatis: ꝑ quā cūcta ꝓspera dantur nobis gratis: nos tādem in ethera transfer cū beatis. ps. Mgt. fo. xlix. Oratio vt supra. Cōpleto vts.

¶ Mēo. beate cecilie. An. Virgo gloriosa semper euāgelium xp̄i gerebat ī pectore suo nō dieb⁹ neq̄ noctib⁹ a colloquijs diuinis ꝛ oratione vacabat. ℣. Diffusa est gratia. Oratio.

DEus qui nos annua beate cecilie virgīs ꝛ martyris tue solennitate letificas: da vt quā veneramur officio etiā pie conuersationis sequamur exēplo. Per. Inuit Agnū. ps Venite. Hy⁹. Virgis ples. q̄re in cōi. In. i. noc. An. Cecilia virgo almachiū exsuperabat: tyburciū et valerianū ad coronas vocabat. ps. Dn̄e dn̄s no. fol. ij. An. Expāsis manib⁹ orabat ad dn̄z vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi enar. fo. v. An. Cilicio cecilia mēbra domabat: deū gemitibus exorabat. ps. Dn̄i ē terra. fo. vij. ℟ Diffusa est. Lect. i.

CEcilia ℣go clarissima absconditū semp euāgelium xp̄i gerebat in pectore suo: non dieb⁹ neq̄ noctib⁹ a colloquijs diuinis ꝛ orōne cessabat: dn̄m

fletib⁹ exorans vt virginitas eius ipo conseruante: inuiolata permaneret. Hec valerianũ quendam iuuenez habebat spõsum: qui iuuenis in amorẽ virginis perurgens animũ diem nuptiarũ constituit. Cecilia vero subtus ad carnem cilicio induta: desuper auratis vestib⁹ tegebat. ℞m. Virgo gloriosa semper euangeliũ xp̄i gerebat in pectore suo. Et nõ dieb⁹ neq̃ noctibus vacabat a colloq̃js diuinis et orone. ℣. Cilicio cecilia membra domabat: deũ gemitibus exorabat. Et. Lec. ij.

Venit ergo dies in q̃ thalamus collocatus ẽ ⁊ cantantibus organis illa in corde suo soli dño decantabat dicẽs. Fiat cor meũ et corp⁹ meũ immaculatũ: vt nõ ꝯfundar. Hec autem biduanis ac triduanis ieiunijs orans ꝯmẽdabat dño qđ timebat. Inuitabat ãgelos p̄cibus lachrymis iterpellabat aplo̅s ⁊ sancta oia xp̄o famulãtia exorabat: vt suis eã depcationibus adiuuarẽt suã dño pudicitiã commẽdantẽ. ℟. Cãtãtibus organis cecilia ꝟgo i corde suo soli dño decantabat dicens. Fiat dñe cor meũ ⁊ corpus meũ imaculatũ: vt nõ confundar. ℣. Biduanis ⁊ triduanis ieiunijs orãs ꝯmendabat se dño quẽ timebat. Fiat. L. iij.

Et cum hec agerẽtur venit nox in q̃ suscepit vna cũ sponso suo cubiculi secreta silentia: ⁊ ita eũ alloquit̃ dicẽs O dulcissime ⁊ amãtissime iuuenis est michi mysteriũ qđ tibi cõfitear si modo tu iurat⁹ asseras tota te illud obseruãtia custodire. Iurat valerian⁹ spõsus se illud nulla oĩno rõne pdere: nulla necessitate detegẽ. Tũc illa ait. Angeluz dei habeo amatorẽ q̃ nimio zelo custodit corp⁹ meũ. Hic si vel leuit̃ senserit ꝙ tu me polluto amore ꝯtingas statim circa te furorem suũ exagitabit: ⁊ amittes florem tue gratissime iuuẽtutis. Si aũt sẽserit ꝙ tu me sincero corde ⁊ imaculato amore diligas ⁊ virginitatẽ meã integram illibatãq̃ custodias: ita quoq̃ te diliget sicut me ⁊ ostẽdet tibi grãm suaz. ℟. Cilicio cecilia mẽbra domabat: deũ gemitibus exorabat. Almachiuz exsuperabat. Tyburtiũ ⁊ valerianũ ad coronas vocabat. ℣. Nõ diebus neq̃ noctibus vacabat a colloq̃js diuinis ⁊ orone. Almachiũ. Gloria. Tyburtium. In secundo nocturno. ã. Tunc valerianus perrexit ad antistitem ⁊ signo quod acceperat inuenit sanctum vrbanuz. ps. Eructauit. folio. xliiij. añ. Dñe iesu christe seminator casti consilij suscipe seminuz fructus quos in cecilia seminasti. ps. Deus noster refugium. fo. xliij. ã. Cecilia famula tua domine quasi apis tibi argumentosa deseruit. ps. Fundamẽta.

fo.xxvij. ℣. Specie tua et pul-
chritudine tua. Intende pspe.
T Unc valerian⁹ nu L.iiij.
tu dei timore corept⁹ di
xit. Si vis vt credã sermonib⁹
tuis: ostende michi ipm angelũ
et si probauero q vere angelus
dei sit: faciã quod hortaris. Si
aũt virũ alterũ diligis: et te et il
lum gladio feriã. Tunc beata
cecilia dixit ei. Si consilijs me
is vis acquiescere ꝯpmittas te
purificari fonte perenni et cre-
das vnũ deum esse in celis vi-
uum et verũ poteris eum vide
re: et misit eũ ad sanctum vrba
num episcopum. Rm. Cecilia
misit me ad vos vt ostendatis
michi sanctum vrbanum. Quia
ad ipsum habeo secreta que per
feram. ℣. Cũqz pro signo acce
peritis benedictionem ei⁹ du-
cite me ad sanctum antistitem.
Quia ad ipsam habeo secreta q̄
perferam. Lectio quinta.
T Unc valerianus perrexit
ad sanctum vrbanũ epm qui in
ter sepulchra martyrum lati-
tabat. Cui dum dixisset omnia
verba cecilie gauisus est gau-
dio magno et ponens genua in
terram expandit manus suas
ad celũ: et cum lachrymis dixit.
Dñe iesu xpe seminator casti
consilij: suscipe seminũ fruct⁹
quos in cecilia seminasti. Dñe
iesu xpe pastor bone cecilia fa-
mula tua q̄si apis tibi argumē
tosa deseruit. Nã sponsum quē
quasi leonē ferocē accepit: ad te
q̄si agnũ mansuetissimũ desti-
nauit. Iste huc nisi crederet nõ
venisset. Aperi ergo dñe cor-
dis eius ianuã sermonib⁹ tuis
vt te creatorem suũ esse cogno
scens renunciet diabolo et pom
pis eius. R. Dñe iesu xpe semi
nator casti consilij suscipe se-
minum fructus quos in cecilia
seminasti. Cecilia famula tua
quasi apis tibi argumētosa de-
seruit. ℣. Nam sponsum quem
quasi leonem ferocem accepit:
ad te quasi agnum mansuetis
simum destinauit. Cecilia fa-
mula tua quasi apis tibi argu
mentosa deseruit. Lectio.vi.
H Ec et his similia orãte sa
cto vrbano epo subito añ
faciem ipsorum apparuit seni
or indutus niueis vestibus te-
nens titulum in manibus aure
is litteris scriptum. Quem vi
dens valerianus nimio timore
corripitur cadensqz in terrã fa-
ctus est quasi mortuus. Tunc
senior qui apparuerat eis ele-
uauit eum dicens. Lege huius
tituli textum et crede vt puri-
ficari merearis: et videre ange
lum dei cuius tibi aspectũ ceci
lia virgo deuotissima repromi-
sit. Tunc valerianus respiciēs
cepit legere. Unus deus / vna fi
des / vnum baptisma / vnus de⁹
et pater omnium: qui est super
omnes et super omnia et in om
nibus. Cumqz hec itra se lege-
ret: dixit ei senior. Credis hec
ita eē; an adhuc dubitas? Cui

valerian⁹ voce magna clamauit dicens. Nō est aliud qđ verius possit credi sub celo. Cūqꝫ hoc dixisset valerian⁹: ille senioꝛ ab ocl'is eoꝝ elapsus ē. Tūc sanctus vrban⁹ eps baptizauit eū et edocens oēm fidei regulā remisit eū ad ceciliā diligēter instructū. ℟ Ceciliā intra cubiculum oꝛātē inuenit ꝛ iuxta eā stantē angelū dn̄i. Quez vidēs valerian⁹ nimio timoꝛe coꝛreptus est. ℣. Angelus dn̄i descendit de celo ꝛ lumē refulsit ī habitaculo. Quē. Glia. Quē. In tertio nocturno. an. Beata cecilia dixit ad tyburtiū: hodie fateoꝛ te esse meuz cognatū: qꝛ amoꝛ dei te fecit eē ꝯ temptoꝛē idoloꝛū. ps Cātate. j. fo. xxix. a. Credimus xp̄m filiū dei veruz deum esse: qui te talē elegit famulam. ps. Dn̄s regna. ex. fol. xxix. a. Nos scientes sanctum nomen oino negare non possum⁹. ps Cātate. ij. fo. xxx. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vul. Lectio. vij.

Ueniens igit valerianus indutus vestimentis candidis ceciliaz intra cubiculum oꝛantē inuenit ꝛ stantez iuxta eā angelū dn̄i pennis fulgentibus alas habentez ꝛ flammeo aspectu radiantē: ꝛ duas coꝛonas in manibus ferentē choꝛuscātes rosis / et lilijs albescētes qui vnam dedit cecilie: alteraz valeriano dicēs. Istas coꝛonas immaculato coꝛde ꝛ mūdo coꝛpoꝛe custodite: qꝛ de paradiso dei eas ad vos attuli. ℟ xi. Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie te fateoꝛ esse meū cognatū Qꝛ amoꝛ dei te fecit esse contēptoꝛem idoloꝛum. ℣ sus. Sicut enim michi deus fratrem tuuz coniungi fecit: ita te michi cognatum faciat. Quia amoꝛ dei te fecit esse contem. Lec. viij.

Almachius aūt p̄ses audiens que gerebant: ceciliam sibi p̄sentari iubet: quā interrogans ait. Quod tibi nomē est? Respōdit. Cecilia. Almachius dixit. Cuius conditionis es? Cecilia respōdit. Ingenua ꝛ nobilis ꝛ sum chꝛistiana. Almachius dixit. Elige tibi vnum de duobus. aut sacrifica dijs: aut nega te xp̄ianaz eē vt copiā euadendi suscipias. Cūqꝫ illa remaneret: iratus vehemēter almachius iussit eam ad domū suaz reduci: ꝛ in domo sua flāmis balnearibus ꝯcremari. ℟. O btā cecilia q̄ duos fr̄es cōuertisti: almachiū iudicē supasti. Vꝛbanum episcopuz in vultu angelico demonstrasti. ℣. Bonum certamen certasti: cursum cōsummasti: fidem seruasti. Vꝛbanū episcopū. Lec. ix.

Cumqꝫ fuisset ī caloꝛe balneari inclusa ꝛ subter incendia nimia lignoꝛuz pabula ministrarent: die integro ꝛ nocte tota quasi ī loco frigido sic illibata p̄mansit sanitate: ita vt nulla pars membꝛoꝝ eius saltem sudoꝛis signa laxasset. Qđ

cu[m] audisset almachi[us] misit qui eaz in ipsis balneis decollaret. Qua[m] spiculator tertio ictu percussit & caput eius a[m]putare no[n] potuit. Et q[uia] legibus tu[n]c cautu[m] erat ne quarta[m] p[er]cussione[m] decollandus acciperet: sic semineće ea[m] trucule[n]tus carnifex dereliquit. Cuius sanguine[m] o[mn]is xpiani qui p[er] eam crediderant litheaminib[us] extergeba[n]t. Post triduu[m] au[tem] q[uo]d supervixit no[n] cessavit o[mn]es quos nutrierat edocere et in fide d[omi]nica confortare. Quib[us] etia[m] divisit vniversa q[ue] habuit & o[mn]s s[an]c[t]o vrbano pape vrbis rome tradidit co[m]mendatos. Cui & dixit. Ad hoc triduanas poposci inducias: vt & istas a[n]i[m]as tue beatitudinis co[m]mendare[m]: & hanc domu[m] meam in eternu[m] eccl[es]ie nomini [con]secrare[m]. Tu[n]c sanctus vrbanus corp[us] eius auferens cu[m] dyaconib[us] nocte sepeliuit ea[m] inter collegas suos ep[iscop]os: vbi o[mn]s sunt co[n]fessores & martyres collocati. ℟. Du[m] aurora finez daret cecilia dixit. Eya milites xpi abijcite opera tenebrarum & induimini arma lucis. ℣ Cecilia vale dices fratrib[us] & exhorta[n]s eos ait Eya miles. Gloria. Eya. ps. Te deum laudamus. fo. xlix. ℣. Sacerdo. Specie tua. In lau. a[n].

Cantantibus organis cecilia d[omi]no decantabat dice[n]s fiat cor meu[m] immaculatum vt no[n] co[n]fundar. a[n]. Est secretu[m] valeriane q[uo]d tibi volo dicere angelu[m] dei habeo amatore[m] qui nimio zelo custodit corpus meu[m]. an Valerianus in cubiculo ceciliа[m] cu[m] angelo ora[n]te[m] invenit. a[n] Benedico te p[ate]r d[omi]ni mei iesu xpi: q[uia] per filiu[m] tuu[m] ignis extinctus est a latere meo. a[n]. Fiat d[omi]ne cor meum & corp[us] meu[m] immaculatu[m] vt no[n] confundar. Cap[itulu]m. Emulor e[ni]m. Hymn[us]. Jesu corona. ℣. Elegit eam. Ad benedictus a[n] Du[m] aurora fine[m] daret cecilia dixit: eya milites christi abijcite opera tenebraru[m] et induimini arma lucis alleluya. ps. Benedict[us]. folio. xlix. Oratio v[t] s[upr]a. Si dominica fuerit in reditu processio. ℟. Du[m] aurora. Ad hor. a[n]e de laudib[us]. Cetera de communi & or[ati]o v[t] s[upr]a. Ad vesperas super ps[almo]s ant[iphona]. Triduanas a domino poposci inducias vt domu[m] mea[m] ecclesiam co[n]secrarem. Mutabitur q[ue] ad capitulu[m]. Et fiet totum de sancto cleme[n]te. Capitulu[m]. Iste sanctus. Hymnus. Deus tuorum militum. ℣. Gloria. a[n]a. Oremus omnes ad dominu[m] iesum christum: vt confessorib[us] suis fontis venas aperiat. ps. Magnificat. folio. xlix. Oro.

Deus qui nos annua beati cleme[n]tis martyris tui atq[ue] po[n]tificis sole[m]nitate letificas: [con]cede p[ro]pici[us]: vt cuius natalicia colimus / virtute[m] quoq[ue] passionis imitemur. Per dominum nostru[m]. Sequitur memoria felicitatis per antiph. Ves

ergo concionis concordes cōstan tia vim mūdane passionis pa= ri pacientia superem⁹ vt cū bo nis letemur in patria. Amē. ℣. Diffusa est grā in la. Ad .i. Incli ta sancte virginis katherine so lennia suscipiat alacrit pia mr ecclesia aue virgo deo digna aue dulcis et benigna: obtine nobis gaudia que possides cū gloria. ps. Magt. fo. xlix. Oratio.

Deus qui dedisti legē moy si in summitate mōtis sy nai: et in eodē loco corpus beate katherine virginis et martyris tui p sanctos angelos tuos mi rabilit collocasti: concede pp i cius vt eius meritis et intercel sione ad montē qui christus ē valeamus peruenire. Per eun dē. Ad mat. Inuit. Adoremus virginū rex in seculor seculа. Virgini qui katherine contu lit celestia. ps. Venite. Hy⁹.

Pange ligua gloriose vir ginis martyriū: gēme in bat preciose descēdat in mediū vt illustret tenebrose mōtis do miciliū. Imminēte passione virgo hec interserit/ assequat ie su bone quod a te petierit: suo quisquis in agone mei memor fue rit In hoc caput āputat fluit lac p sanguie/ angelor suble= uat corp⁹ multitudie: et synai collocatur in sūmo culmine.

Hoc declarat hoc explanat me ritū virgineū/ q ex eius tūba manat incessant oleū: cui⁹ vir tus ois sanat doloris aculeū. Vim doloris corporalis vt sa nat hec vnctio/ sic liquoris spi ritalis mundet nos infusio: et etno tpalis dolor cedat gaudio Amē. In .i. noc. A. Virgo sctā katherina grecie gemma vrbe alexādrina: costi regis erat fi= lia. ps. Dñe dn. no. fo. ii. A. Specie corporis decora nimis enituit: sed fide pulchrior spōso sūpno placuit. ps. Celi enarrāt. fo. v. A. Tradit ergo a pr̄e doctorib⁹ eximijs imbuenda liberalibus studijs. ps. Dñi est terra. fo. vij. ℣. Diffusa est grā in labijs tu is. ℞. Propterea bñdixit te de us ineternum. Lectio .i.

In vrbe alexādrinor erat quedam puella annor duode= uigiti speciosa valde: sed quod pluris est religiosa fide: regis costi quondā filia vnica: patre iā defuncto destituta noie ka= therina. Hec parētū orbata so latio tenera lz etate familiam q successiōe hereditaria sibi in heserat puigili cura guberna= bat. Hanc pr̄ ab annis puerili= bus studijs liberalib⁹ ībuendā tradiderat. Quibus decent or= nata tūc tēporis nulla sophiste ce art; argutia poterat suppla tari. Hec itaq custos virgini= tatis sue in palatio patris resi debat. Sed cum ex templo ido lorum imperatore sacrificium offerente hinc sonus aialiū et tibicinū et multimodū genus organorū in auribus ipsius in sonuit: et stupēs quid hoc sit in

bet īqꝛi. ℞. Nobilis ⁊ pulchꝛa prudens katherina puella. Flagrat amoꝛe dei: spnit vaga gaudia mūdi. ℣. Cui rex carne pater fuerat reginaq͡ȝ mater. Flagrat amoꝛe dei. Lectio sexta.

Introgressa ergo btā virgo sic ait tyꝛanno. Salutationem tibi impatoꝛ pferre nos ⁊ oꝛdinis dignitas ⁊ rōnis via pmonebant: si hec q̄ cultui demonū exhibes quāq͡ȝ in nullo pꝛoficua sed oīno noxia sint atq͡ȝ dānosa: si hec inq͡ȝ creatori tuo impenderes: ⁊ solā illi9 maiestatē adoꝛandā intelligeres per quē reges regnant: per quē mūdi elementa sumpserūt initiū atq͡ȝ subsistunt: q̄ non in noxioꝝ animaliū cede: sed fide ⁊ salutarium mandatoꝝ obseruantia delectat. Hūc temeritas hūana in nullo perniciosi9 offendit: q̄ꝫ ꝙ rōnabilis creatura rebus insensibilibus cultuȝ diuinitatis exhibeat: ⁊ honoꝛē inuisibilis maiestatis ad visibiles trāsferat creaturas. Dii si sunt plures: sed vnus nascētiū ⁊ viuentiū foꝛmatoꝛ est de9 q̄ fecit omnia atq͡ȝ creauit: ⁊ oīa īperio suo cohercet atq͡ȝ disponit. ℞m. Martyꝛiū sitiēs: libamina cesaris hoꝛrens. Exclamat chꝛistū: pter que nil venerandū. ℣. Demoniis plena sūt hec ait idola muta. Exclamat.

Cumq͡ȝ hec puella loquereꝛ impatoꝛ aliq͡ȝdiu visu in ꝟginē defixo vult9 ipi9 claritatē ⁊ verboꝝū cōstantiaȝ tacitus ꝯsiderabat. Dehīc blādo eā cepit pꝛimū sermone affari. Nomē tuū inquiens puella aut genus: ⁊ quos in studiis liberalibus habuisti magistros etiā penitus ignoꝛo: sed speciosa facies et decoꝛa: te alto sanguine oꝛtā ꝓtestaꝛ: ⁊ loquendi peritia in laudē refundiꝛ magistroꝝ: nisi in hoc oberrasses ꝙ diis oīpotentibus derogando contumeliosa persistis. Respōdens aūt puella dixit tyꝛanno. Si nomē q̄ris: katherina dicoꝛ costi quōdā regis filia. Liberalium artiū doctoꝛes non ignobiles q̄ꝫtum ad inanem mundi gloꝛiā habui: de quibus (q̄ nichil michi qd̄ esset ꝯducibile ad beatā vitā ꝯtulerūt) tota hic silescat eoꝝ memoꝛia. Stupēs imperatoꝛ in dictis puelle accersito clāculū nūcio misit litteras regio anulo signatas ꝑ ifra iacentes prouincias ad oēs rethores ⁊ grammaticos muneri9 ⁊ honoꝛibus pꝛemiandos: si hāc contionatriceȝ temerariā suis assertionibus superatam reddiderint. ℞. Hec q̄nquagenos oꝛatoꝛes superatos Dirigit ad celos: aurum velut igne pꝛobatos. ℣. Efficiēs testes fidei q̄s ꝓtulit hostes. Dirigit ad celos. Gloꝛia. In. ij. noctur. antipho.

Cū esset adhuc in annis virgo puerilibus caris oꝛbata parentibus mundi renūciauit opib9

Lectio. iij.

ps Eructauit coꝛ. fo. xliij. aūs.

Maxentius instat ipsius cū ido lorū cultib⁹: puella voce libera hec sūt clamat demonio et iesū xp̄m solū predicat os virgineū ps. Deus nr̄ refu. fo. xxiij. a. Cesar electos cōuocat rethores et grāmaticos aduersus illā disputaturos: q̄s vincēs ℣go xp̄i fide docuit et martyres deo dignos exhibuit. ps. Fūdamēta. fo. xxvij. ℣ Specie tua. L. iiij.

Seruabatur interea ℣go scā sub custodia: sola cōtra quinquaginta pugnatura. Nichil tamē ex his xp̄i famula turbabat: sed imperterrita militie sue agonē dn̄o commēdabat. Sedens itaq̄ pro tribunali impator memoratos oratores adesse iubet: puellā tandē ad ptoriū iubens adduci. Illa triūphale crucis signū sibi iprimens: impterrita vadit ad palacium. Que ad oratores cōuersa dixit. Ego indico me inter vos nihil aliud scire nisi illum qui est vera scientia ⁊ credentiū beatitudo sempit̄na: dominū meū iesū xp̄m q̄ genus hūanū p̄p̄o sanguine redemit. Hic est dominus meus: hic est philosophia mea: hic est victoria mea. R̄. O q̄̄ felices per te sāctissima plures. Quos iubet occidi pro xp̄o turbidus hostis. ℣ Cū duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos. Lec. v.

Rethor rn̄dit. Si de⁹ inq̄t (vt asseris) erat: mori quo modo potuit? Si homo mortē superare quō potuit? Cui xp̄i virgo rn̄dit. Idē xp̄s deus est q̄ mortē in sua carne suscepit: et idem xp̄s hō est qui mortē sua diuinitate destruxit. Mors ita q̄ nō xp̄z: sed in se xp̄s mortē occidit. Nō em̄ natura celestis crucis sensit iniuriā: sed assumpte in deū infirmitas carnis. Nō ergo nō diuitas cruci affixus est: sed q̄ peccauerat per lignū fixus est in ligno. Hec et alia multa dū btā ℣go dissereret: stupefactus rethor ⁊ cūcti oratores quid ɔtra hec dicerēt nesciebant: sed turbati atq̄ cōfusi manifesta dei virtute inusē se cōtuentes obmutuerunt. R̄. Impius hanc cesar sisti iubet an̄ tribunal Hāc vt puer stat sicut leo vl' draco certat. ℣. Illa manet cōstans nec blāda vel aspera curans. Hāc. L. vi.

Quibus indignat⁹ imperator cū furore nimio sic ait. Quid vos ignaui ⁊ degeneres ebetatis sensibus sic obmutescitis? Si nūc vos debilitatis virib⁹: virtus feminea p̄domabit. Tūc vn⁹ quē sibi magistrū ⁊ ducē pesse ceteri fatebant: tyrāno itaq̄ rn̄dit. In puella ista vt vere loquar nobis non animalis hō loquitur: sed diuinus quidē spūs q̄ nos in stuporem ⁊ admirationē a deo ɔuertit: vt ad iniuriā ipi⁹ xp̄i (de q̄ loq̄t) aliq̄d dicere: aut penit⁹ nescia mus aut oīno formidem⁹. Vn̄ cōstanter fatemur: q̄ nisi pro=

babilioꝛē sententiā de dijs q̄s
vsq̄ nunc coluimꝰ ostēderis ec
ce oēs conuertimur ad xp̄m.
Audiēs hoc tyꝛānus accēso in
medio ciuitatis copioso igne:
iussit oēs ligatis manibus ⁊ pe
dibus penalibus incendijs cru
ciari. Sicq̄ ī suo sanguine ba
ptizati mēbꝛis ⁊ vestimētis ab
igne illesis: vitā hanc glorioso
martyꝛio finierunt. ℟. Virgo
flagellat. vt ī vesp. In .iij. noc.
A. Gloriosam virginē tyꝛannꝰ
flagellari imperat ⁊ cruciādaꝫ
fame ī carcerē retrudi: cui escā
ꝑ colūbaꝫ xp̄s facit ministrari.
ps. Cantate. i. fo. xxix. Añ. Illa
deo dn̄o agit grās ī tenebꝛis lux
emicat fragrat odoꝛ vicēs bal=
sama: adest cōcio angelica lace
ro coꝛpoꝛi celestia adhibēs me=
dicamenta. ps. Dn̄s regnauit
exul. fo. xxix. A. Cū cetu virgi=
neo adueniēs saluatoꝛ spōsus
sponsam pie visitat ꝯsolatur ⁊
roboꝛat: constans esto ait filia
tecū ego sum nil paueas. p. Cā
tate. fo. xxx. ℣ sꝰ. Adiuuabit
eam. Lectio septima.

HIs itaq̄ perfectis impiꝰ
cesar iussit katherinā spoliatā
⁊ scoꝛpionibꝰ diutissime cesaꝫ
in carcerē tetrū absq̄ cibo ⁊ po
tu diebus duodecim retrudi: ⁊
vt ibi fame ⁊ siti deficeret: pꝛe
cepit cruciari: sed ei colūba ci=
buꝫ celitus quottidie ministra
uit. Diebꝰ itaq̄ duodeciꝫ trās=
actis impius cesar existimans
katherinā iam fameꝫ deficere:
pꝛecepit adduci eā ad tribunal
suū. Quā cū splendidioꝛē solito
vidit: vt eā moꝛte crudelissima
puniret iussit rotas q̄ttuoꝛ cla=
uis acutissimis circūseptas fie
ri: ⁊ eam ligatā inter eas depo
ni sic: vt dū fortiter mouerent
ipsam totaliter discerperēt ⁊ ce
teros xp̄ianos tam dira moꝛte
terrerēt. Sꝫ mox angelus dn̄i
beatā katherinā de medio rota
rū illesam sustulit: ⁊ rotas tā
to ipetu diuulsit: q̄ multos ibi
gētiliū pemit. ℟. Hoꝛrēdo sub
denda rotaꝝ machinamēto vir
go deū clamat de celis angelus
astat. Ecce repētinā dāt plebi
q̄ roteq̄ ruinā. ℣. Tanq̄ chal
deis quōdam foꝛnax babylonis
Ecce repen. Lectio octaua.

TAnto etenī terroꝛe q̄ ade
rant concussi coꝛde cōpun
cti crediderunt in xp̄m. Ex qui
bus cesaris vxoꝛ propter hoc ꝑ
mo mammillis auulsis: ⁊ poꝛ=
phirius magister militum cū
ducentis alijs militibꝰ in dn̄o
cōfisi āputatis capitibus coꝛo
nā martyꝛij adepti sūt. His ita
q̄ ꝑ scīe fidei religione ꝯsum=
matis: impius cesar sanctā ka
therinā ad locū martyꝛij iussit
celebꝛiter pertrahi. Vbi cū pro
sui memoꝛiā agentibus deum
supplicit exoꝛasset ⁊ exaudita
per vocem de celo fuisset statiꝫ
decollata lac vbertiꝫ ꝑ sanguie
fluxit. ℟ Percussa gladio dat
lac ꝑ sanguie collo Quā manꝰ
āgelica sepeliuit vertice syna.

℣⁹. Mẽbris virgineis olei fluit
vnda salubris. Quam. Lec. ix.
Passa igit͛ sic beata ⁊ glo-
riosa xpi virgine katheri-
na / statim angeli dei preciosum
ei⁹ corp⁹ leuãtes ⁊ viginti dieꝝ
itinere deportãtes in montem
sinay: vbi magna miraculoꝝ
glia requiescit / sepelierũt. Vn-
de de sepulchro ei⁹ glioso fons
olei sacri indesinenter manat:
quo perũcta debiliũ cũctorũqꝫ
lãguidoꝝ corpora optate sospi-
tat͛ reportãt gaudia. ℟. O ma-
ter nr̃a ter sancta quaterqꝫ bea-
ta. Cũ prece deuota famulãtũ
suscipe vota. ℣. Jam xpo iũcta
sponsoqꝫ tuo sociata. Cũ prece.
Glia. Cũ. ps. Te deũ. fol. xlix.
℣⁹ sacer. Spe tua. In lau. ãn.
Passionem gliose virginis
katherine deuote plebs ce-
lebret fidelis: que sui memores
deo cõmendat meritis ⁊ iuuat
bñficijs. ãn. Post plurima sup-
plicia martyr alma ad decollã-
dum est ducta: ad celum tẽdẽs
oculos collũ submittit gladio
orans dat gloriã deo. ãn. Expe-
cto pro te gladiũ iesu rex bone
tu meũ in paradisum spm̃ col-
loca placatissimũ: et fac miam
meam agẽtib⁹ memoriam. ãn.
Vox de celis insonuit: veni di-
lecta mea veni intra thalamũ
spõsi tui que possidet impetra-
sti: qui te laudãt salui fiẽt. ãn.
Quia deuotis laudib⁹ tui me-
moriã virgo recolim⁹ o beata
katherina ora pro nobis quesu-
mus. Chm. Emulor eñi. Hy⁹.
katherine col. vbs in vespe. ℣.
Elegit eã. ãn. Prudẽs ⁊ vigi-
lans virgo qualis es cũ sponso
illo q̃ te elegit de mũdo: q̃ pul-
chra q̃ mirabilis q̃ta luce spe-
ctabilis inter syon iuuenculas
et hierusalem filias thalamo
gaudẽs regio cõiũcta dei filio.
ps. Bñd⁹. fol. xlix. Oratio vt s.
Si dñica fuerit ad pcessio. ℟.
Virgo flagellat͛. Ad horas ãe
de lau. Chã et ℟ia de cõi vnius
virgi. Ad vs sup ps ãn Quia
deuotis lau. Chm hy⁹ et ℣. vt s.
Ad mãt ãn. Aue virginum gẽ-
ma katherina: aue spõsa regis
regum gliosa: aue viua xpi ho-
stia tua venerãtib⁹ patrocinia
ĩpetrata nõ deneges suffragia.
ps. Magt. fol. xlix. Oratio vt s.
Mẽo. genouefe de miraculo
ardẽtium per ant. O felix an-
cilla dei nos põdere pressos ex-
onera et fessos mordacib⁹ exue
culpis: etheris vt pateat te sup-
plice ianua nobis. ℣⁹. Specie
tua. Oratio Exaudi nos. Que-
re in commun. Vel Oratio.
Deus qui beate genouefe
virginis excellẽtiã mul-
tiplici virtutũ gloria declara-
sti: concede nobis q̃s: vt q̃ hodier-
na die p grãm tuã in mẽbris
humanis ignis horrẽdi cõsum-
psit incẽdium: nos q̃qꝫ a gehẽ-
ne incendijs liberatos ad gau-
dia trãsferat ãgeloꝝ. Per xpm.
Sequitur mẽo. sancti marcel-
li p ãn. Gloriosum s. quere in

festo suo. ℣. Ora p nobis. Oro. Exaudi nos. de cõi. Ūo. lini pape ⁊ mar. p añ. Hic est. ℣. Gloria ⁊ ho. Oratio. Infirmitatē.

¶ In matuti. sancte genouefe totum sicut de vna virgine non marty. preter legendam. Lec. i.

Regnāte ludouico fortissimo francor rege philippi regis filio: flagellauit dñs regnū francor: et mēbra q̄ miseri hoies exhibuerant seruire iniusticie et iniquitati ad iniquitatem cepit morb⁹ igne⁹ cōsumere: quē phisici sacrū ignē appellāt: ea noīs institutiōe qua nomen vni⁹ cōtrarij / alteri⁹ significationem sortitur. Occurrūt itaq; morbo medici: artes ⁊ ingenia exsitant: sed hec omnia reprobantur. Lectio. ij.

Cum itaq; tribularentur / clamauerūt ad dñm: nec exaudiuit eos. Aggrauata ergo sup eos manu dñi deportauerūt infirmos ad ecclīam beate dei genitricis marie i parisiaca vrbe sitā. Qui ita obtinuerūt ecclīaz vt artam i ea reliquerēt viam oblationibus populi ⁊ officijs clericor vix necessariā. Lc. iij.

Eo tēpore adornabat sacerdotium prefate vrbis Stephanus religiōis cultor / pater pauperum / hospitalitatis exēplar. Qui de incūbēti flagello turbatus: et de cōmisse sibi plebis salute sollicit⁹: cōstituit lugubres processionum dies: quib⁹ affligerēt aias suas ⁊ sanctor reliquias ad ecclīam beate marie deportarēt: quor suffragijs et veniam peccatorum ⁊ pestis imminentis remedium a dño impetrarent. Lectio. iiij.

Constituit ergo dies quo beata virgo genouefa: deū placatura interpelleret p populo. Ex mādato em̄ epi salutare cōsilium per totum episcopatum diuulgat: vniuersale ieiuniū indicitur: dies statuta noīatur qua ℣go sancta ad ecclīaz beate marie deportet: et quasi celebre festū ab oib⁹ expectat. Ingrediēte igitur sancta virgine beatissime dei genitricis ecclesiam / excitat⁹ est tāq̄ dormiēs dñs: et surgēs imperauit morbo: et facta est trāquillitas magna. Tribus em̄ exceptis oēs male habētes ad tactū feretri curati sunt. Erāt aūt qui sani facti sunt numero cētum. De q̄b⁹ trib⁹ exceptis hec sola ratio occurrit: qr nō oīm est fides. Dictū est em̄ cēturioni a dño: sicut credidisti fiat tibi. Lec. v.

Assignatum aūt ex parte miraculū si ex integro psequi volum⁹ / inueniem⁹ sanctam virginē nō tm̄ cētū hoib⁹ sz etiā toti regno indulsisse salutem. Languebāt em̄ oēs vel languore vel languoris periculo: ita vt iam ipsis mortib⁹ grauior esset metus mortis: dum vnusq̄sq; per momēta singula furētem expectaret sententiam. Sed perfecta sancte ℣gis cha

ritas qua dilexit nos: enim ipsa
morte foras misit timorē. Am
plioꝛ quoqꝫ virtꝰ fuit cōsumere
moꝛbum ꝙ̄ curare. Lectio. vi.

IGitur viso miraculo eṗs
et clerici scḋm moꝛem ten
tabant sancte virginis laudes
attollere: sed clamoꝛ ppłi ⁊ stu
poꝛ miraculi non pmisit. Non
eīm poterāt equare voces popu
loꝝ. Clamabāt itaqꝫ cū populo
et cōfitebātur miraculū virgi
nis clamoꝛibꝰ et lachꝛymis: qꝛ
de grāꝝ actione fuit coꝛdis cō
pūctio ⁊ vocis exultatio. ꝶ. vii.

ET cum multa hoꝛa fieret
in voce exultationis ⁊ sa-
lutis audiuimꝰ impias voces
clamātium vt non reduceretur
ampliꝰ beata virgo ad locū suū
sed presentia sua ꝑegeret ci-
uitatē. Voces igit̄ ille terrue-
rūt nos: et declinātes impiam
populi pietatem accelerabamꝰ
ad pꝛopꝛia intentis semper ad
sacrā virginem oculis ⁊ mani
bus. Conici eīm ex temerariꝭs
vocibꝰ poterat ꝙ plebs expiata
per virginem manus in ipsam
impiasset si maioꝝ faroꝛ non
defuisset. Tanta eīm nobis ob-
uiauit frequētia populi vt priꝰ
pꝛofunda vespera diem incli-
nasset ꝙ̄ sancta virgo ad locū
suum intraret. Lectio octaua.

VEnit sequēti āno ad par-
tes istas felicis memoꝛie
innocētiꝰ papa. Qui audito mi
raculo deo ⁊ virgini grās egit
ipsūqꝫ miraculum tāꝙ̄ indefi-
ciēti laude dignum vniuersali
laude dotauit. Multi aūt in du
biū veniāt que scribimꝰ: qꝛ non
audita sed etiā visa narramꝰ.
Credāt oēs miraculo qui beate
genouefe suffragiꝭs innituntur:
ne excipiātur cū illis tribꝰ qui
viderūt ⁊ non crediderūt. Expe
dito ꝑ paucis miraculo et diei
huiꝰ auctoꝛitate subiūcta adij-
ciēdum videtur qūo procedēte
tempoꝛe diuinis sit iudiciꝭs im
mo iudiciꝭs cōsecrata. Lec. ix.

CVm eīm per annos singu
los dies ista celebꝛi mēo-
ria reuocaret̄ cōtigit vt semel
sine oꝛnamētis solēnibꝰ per ab
sentiam simonis capiceriꝭ cele
bꝛaret̄: cuiꝰ officiꝭ erat oꝛnamē
ta pulcere ⁊ luminaria de ꝓ
pꝛio ministrare. Volebat enim
ꝑ contēptū festiuitatis euitare
dispēdiū facultatis. Cōsequēti
vero die solennitate celebꝛata
dū sanctuariū ascēderet ⁊ iam
de sūmis gradibꝰ pedē in san-
cta inferret diuinā virtutē pas
sus paululū retro declinauit in
gradus. Vn̄ secho impulsus in
pauimētū cecidit ⁊ sine voce ⁊
ne vllo sensuū nutu miserabili
ter expirauit. Cetera de cōi vniꝰ
virgi. An Multoꝝ dulci medi-
camine vulnera curās aula dei
radiās domꝰ et deitatis amica
fer curā nostri nobiscū benigna
faueto. ps. Būdꝰ. fol. xlix. Oꝛa-
tio vt s. Mēo. sancti marcelli.
an. Si sctoꝝ. que vbi s in festo
suo. Ꝟ Posui ad. Ōro Exaudi

dñe. de coi. mẽo. linj ãn. Volo pater. ℟. Iustus. Oratio vt s. more de cõi virgis. Ad vs sup magñt ãn. Gloriosam xpi spon-sam nobilẽq virginem debitis glorificemus genouefam lau-dibus postulãtes vt eadem sup plicãte perfrui paradisũ merea mur gloria p secula. Hs. Magñt. fo. xix. Oro vt s. Sequit mẽo. marcelli. ant. O dulce decus. quere vbi supra in festo suo. ℣. Ora p nobis. Oro vt s. Postea sequit mẽo. agricole et vitalis marty. ã. Istorũ est enim. ℟. Le-tamini. Oro. Deus q nos cõce. Et in mat. seq. fit mẽo. cornelii p ant. Sãguis sã. ℟. Iustorũ. Oro vt s. Si aũt dies sab. fue-rit. ãn. Gloriosam. dicetur ad nonã: et terminabit ibi festum pter aduẽtum dñi. De vespis vide in anno. Mẽo. sancti satur nini epi et mar. ãn. Hic est vir. ℟. Gloria et honore. Oratio.

Deus q nobis beati satur-nini martyris tui atq põ tificis cõcedis natalicio pfrui: ei⁹ nos tribue merit adiuuari. Per. Et fit de ipo mẽo. in mat. seq. p ãn. Volo pr. ℟. Iust⁹ vt. Oro vt s. ¶ In vigi. sci andree ad mat. totũ de fer. pter lec. Si aũt die do. eue. fiet totũ de aduẽ. et vlti. lec. erit de seq. euãg. que dicet sine titu. Scdm ioh. L. i.

In illo tpe. Stabat iohan nes et ex disciplis ei⁹ duo. Et respiciẽs iesum ambulãtem dixit. Ecce agn⁹ dei. Et reliqua.

Omelia beati augustini episco.

Stabat iohannes et ex discipu lis eius duo. Stabat iohannes qui credebat in dño: et duo de di-scipulis eius. Statim eũ cre-diderunt: et secuti sunt iesum ambulãtem. Debem⁹ singula rum scripturarũ verba tracta-re quare iohãnes stans et iesus ambulãs dicit. Et respiciẽs ie-sum ambulantem dixit. Ecce agnus dei. Rñ de Vidi dñm. vel de aduẽ. ad dis ptinẽ. Le. ij.

Vel dat testimoniũ. Ecce agn⁹ dei. Agn⁹ immacu latus: agnus agnicul⁹: agnus dei q tollit pctã mũdi. Agnus q exterminatorẽ egypti pplm israel pcutere non desinit. Ecce agn⁹ dei. Et audierũt eũ disci-puli eius. Quare voluit dicere ecce? Qñ dr ecce: quodãmodo ille q ostẽdit digito demõstrat.

Dixit ergo ad di- Lec. iij. scipulos ei⁹. Quid me se quimini: qd me magistrũ puta tis habere? Ecce agn⁹ dei. Illũ sequimini: illũ oportet cresce-re / me aũt minui. Nemo prude tium illũ qui minuit sequitur et relinquit eũ qui crescit. Et audierũt eum duo discipuli lo quẽtem: et magistri imperium sunt secuti. Cetera de tẽpore cũ mẽoria saturnini. Ãn. Volo pa ter. ℟. Iustus vt pal. Oro vt s.

¶ Explicit officium sctõrũ fe stiuum verum ordinarium ve nerabilis ecclesie Parisiensis.

Placebo dño in regione vivorum. ps. fo.xxxvij.ã. Heu me qr incolatus me⁹ plõgat⁹est. ps. Ad dñm. fo. xliij.ã. Dñs custodit te ab omi malo: custodiat aiam tuã dñs. ps. Levavi. fo.xliij.ãn. Si iniquitates observaveris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De pfũdis. fol.xliij. ãn. Opera manuum tuarum dñe ne despicias. ps. Confitebor. fo.xlvi. ãn. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidum: tu eis dñe dona requiem et locum indulgẽtie. ps. Mgt. foli.xlix. Post hec dr voce submissa. Pater nost. Et ne nos. In memoria eterna erũt iusti. Ab auditione mala non timebũt. A porta inferi. Erue dñe aias eorum. Credo videre bona domini. In terra viventium. ps. Lauda aia mea do. folio.xlviij. Dicatur totus psalmus. Et post sequit. Requiem eternã. Requiescãt in pace. Amẽ. Dñe exaudi orationem meã. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiscũ. Et cũ spiritu tuo. In die mortuorum dr tm ad vespe. et ad matut. oratio. Fideliũ. Oratio.

Inclina dñe aurem tuam ad preces nostras quibus miam tuam supplices deprecamur: vt aiam famuli tui et animas famulorum famularũq tuarum quas de hoc seculo migrare iussisti: i pacis ac lucis regione constituas et sanctorum tuorum iubeas esse consortes. Oratio.

Deus venie largitor et humane salutis amator q̃s clemẽtiam tuã vt nostre cõgregatiõis fratres et benefactores nr̃os q ex hoc seculo transierũt beata maria semper virgine intercedẽte cũ oib⁹ sanctis ad perpetue beatitudinis cõsortium pervenire concedas. Oratio.

Deus indulgẽtiarum dñe da famulis et famulabus tuis quorum anniversarium depositionis diem cõmemoramus: refrigerij sedẽ/ quietis beatitudinẽ et luminis claritatẽ. Oro.

Deus qui nos patrẽ et matrem honorare precepisti miserere clementer aiab⁹ pr̃is et mr̃is mee eorũq petã dimitte: meq cũ illis in eterne claritatis gaudio fac vivere. Oro.

Quesumus dñe p tuã pietate miserere aie famule tue: et a cõtagijs mortalitatis exutam in eterne salvationis partem restitue. Sequens oratio dicitur post ℟. Libera. quãdo servantur laudes p crastino cũ ℟ Requiem eternam. Et lux. Reqescãt i pace. Amẽ. Dñe exau. Dñs vobis. Oratio.

Absolve quesumus domine aias famulorum famularũq tuarum ab omni vinculo delictorum: vt in resurrectionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respirent. Per eum qui ventur⁹ est iu. Oratio.

FIdelium deꝰ oīm cōditor
et redēptor aiabꝰ famulo
rum famularūq tuaꝝ remis=
sionem cunctoꝝ tribue peccōꝝ:
vt indulgētiam quā semp opta
uerūt pijs supplicationibꝰ cōse
quantur. Qui viuis. In cōme=
moratione defunctoꝝ et per an=
num quādo fit de defunctis. An.
Dirige dn̄e deꝰ meꝰ in conspe=
ctu tuo viā meā. Ps. Verba. Fo=
lio. ij. An. Cōuertere dn̄e ⁊ eri=
pe aiam meam: qm̄ non est in
morte q̄ memor sit tui. Ps. Dn̄e
ne in fu. Fo. ij. An. Nequādo ra=
piat vt leo aiam meā dum non
est qui redimat neq qui saluū
faciat. Ps. Dn̄e deus meꝰ. Fo. ij.
℣. A porta inferi. ℟. Erue do
mine aias eoꝝ. Pater noster.
Et nē nos. Sed libera. Lect. j.
PArce michi dn̄e: nichil
enim sunt dies mei. Quid
est homo qꝛ magnificas eū: aut
quid apponis erga eū cor tuū?
Visitas eū diluculo: et subito
pbas illum. Vsq quo non par
cis michi: nec dimittis me vt
glutiam saliuā meā? Peccaui.
Quid faciā tibi o custos hoim?
Quare posuisti me cōtrarium
tibi: et factꝰ sum michimetipsi
grauis? Cur non tollis peccatū
meū: et quare nō aufers iniqui
tatem meā? Ecce nūc in pulue=
re dormio: et si mane me quesie
ris nō subsistam. ℟. Qui laza=
rum resuscitasti a monumēto
fetidū. Tu eis dn̄e dona requiē
et locū indulgētie. ℣. Qui ven=
turus es iudicare viuos ⁊ mor=
tuos ⁊ seculum per ignem. Tu
eis dn̄e d. Lectio secunda.
TEdet animam meam vi=
te mee: dimittam aduer=
sum me eloquiū meū. Loquar
i amaritudie aie mee dicā deo:
noli me condēnare? Indica mi=
chi cur me ita iudices? Nunqd
bonum tibi videtur si calūnie=
ris et opprimas me opus ma=
nuum tuarum: et cōsilium im=
pioꝝ adiuues? Nunquid oculi
carnei tibi sunt: aut sicut videt
homo ⁊ tu videbis? Nūqd sicut
dies hois dies tui: et anni tui
sicut humana sunt tēpora? Vt
queras iniquitatē meā: et pec=
catum meū scruteris. Et scias
qꝛ nichil impiū fecerim: cū sit
nemo qui de manu tua possit
eruere. ℟. Credo qꝫ redemptor
meus viuit: et in nouissimo die
de terra surrecturꝰ sum. Et in
carne mea videbo deū saluato=
rem meū. ℣. Quē visurus sum
ego ipse et non aliꝰ et oculi mei
cōspecturi sunt. Et in. Lec. iij.
MAnus tue dn̄e fecerūt me
et plasmauerunt me totū
in circuitu: et sic repēte precipi
tas me. Memēto queso qꝫ sicut
lutū feceris me: et in puluerem
reduces me. Nonne sicut lac
mulsisti me: et sicut caseū me
coagulasti? Pelle ⁊ carnibꝰ ve=
stisti me: ossibꝰ et neruis cōpe=
gisti me. Vitam et miam tri=
buisti michi: et visitatio tua cu
stodiuit spiritū meū. ℟. Heu

michi dñe q: peccaui nimis in vita mea: quid faciã miser vbi fugiam nisi ad te deus me⁹ miserere mei. Dñe veneris in nouissimo die. ℣. Anima mea turbata est valde: sed tu dñe succurre ei. Dum. In .ij. noc. añ. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dominus regit. fo. vij. añ. Delicta iuuentutis mee et ignorãtias meas ne memineris dñe. ps. Ad te d. le. fo. eodem. añ. Credo videre bona dñi in terra viuentiũ. ps. Dñs illu. fo. viij. ℣. In memoria eter. ℟. Ab. lc. iiij.

Quantas habeo iniquitates et pctã scelera mea atqꝫ delicta ostẽde michi. Cur faciem tuã abscondis et arbitraris me inimicũ tuũ? Cõtra foliũ qd vento rapit ostẽdis potẽtiã tuã: et stipulã siccã psequeris. Scribis enĩ ↄtra me amaritudines: et cõsumere me vis pctis adolescẽtie mee. Posuisti i neruo pedẽ meũ et obseruasti oẽs semitas meas: et vestigia pedũ meoꝝ ↄsiderasti. Qui quasi putredo cõsumendus sum: et quasi vestimẽtũ qd comedit a tinea. ℟. Ne recorderis pctã mea dñe Dũ veneris iudicare seculũ p ignez. ℣. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea: et a delicto meo mũda me. Dũ veneris. Lctõ. v.

Homo nat⁹ de muliere breui viuẽs tpe replet multis miserijs. Qui quasi flos egredit et ↄterit: et fugit velut vmbra: et nunqꝫ in eodẽ statu pmanet. Et dignũ ducis sup huiuscemodi apire oculos tuos: et adducere eũ tecũ i iudiciũ. Quis potest facere mũdũ de imundo ↄceptũ semie? Nõne tu q solus es? Breues dies hominis sunt: nũerus mẽsiũ eius apud te est. Constituisti terminos eius qui preteriri nõ poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat et sicut mercennarij dies eius. ℟. Dñe quando veneris iudicare terrã vbi me abscondam a vultu ire tue. Quia peccaui nimis i vita mea. ℣. Commissa mea pauesco et ante te erubesco dum veneris iudicare noli me condemnare. Quia pecca. Lctõ. vi.

Quis mihi hoc tribuat vt in iferno protegas me et abscõdas me donec ptranseat furor tuus et constituas michi tẽpus in q recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum viuat? Cunctis diebus quibus nũc milito: expecto donec veniat immutatio mea vocabis me: et ego respondebo tibi. Operi manuum tuarum porriges dexterã. Tu quidem gressus meos dinumerasti sed parce pctis meis. ℟. Peccantem me quotidie et non me penitẽtem timor mortis cõturbat me. Quia i inferno nulla est redemptio: miserere mei deus et salua me. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Q. in inferno. In .iij. noctur. aña. ℣. ij.

Dñe abstraxisti ab inferis ani-
mã meã. ps. Exaltabo. fo. viij.
ãn. Complaceat tibi domine vt
eruas me: dñe ad adiuuandum
me respice. ps. Expectans. fol.
xij. ãn. Sitiuit aĩa mea ad deũ
fontē viuũ qñ veniã ⁊ appare
bo ante faciem dñi. ps. Queãd
modũ. fo. xiij. ℣. Audiui vocē
de celo dicẽtẽ. ℟. Beati mortui
q̇ in dño moriuntur. Lect. vij.

SPiritus meꝰ attenuabit
dies mei breuiabunt: ⁊ so
lũ michi supest sepulchrũ. Non
peccaui: ⁊ i amaritudinibꝰ mo-
rat oculꝰ meꝰ. Libera me dñe
⁊ pone me iuxta te: et cuiusuis
manus pugnet cõtra me. Dies
mei trãsierũt: cogitatiões mee
dissipate sunt: torquentes cor
meũ. Noctem verterũt in diẽ ⁊
rursũ post tenebras spero lucẽ.
Si sustinuero infernꝰ domus
mea est: ⁊ in tenebris straui le-
ctulũ meũ. Putredini dixi. Pr̄
meus es mr̄ mea et soror mea
vermibꝰ. Vbi est ergo nũc p̄sto
latio mea ⁊ patiẽtia mea tu es
domine deꝰ meꝰ. ℟. Dñe scdm
actũ meũ noli me iudicare: ni-
hil eñ dignũ i ɔspectu tuo egi.
Ideo deprecor maiestatem tuã
vt tu deꝰ deleas iniquitatẽ me
am. ℣. Quoniã iniquitatẽ me
am ego agnosco ⁊ delictū me
um corā me est semper tibi so
li peccaui. Ideo. Lectio octaua

PElli mee consumptis car
nibus adhesit os meum ⁊
derelicta sunt tantummodo la
bia circa dentes meos. Misere-
mini mei miseremini mei saltẽ
vos amici mei: qꝛ manꝰ domini
tetigit me. Quare persequimi-
ni me sicut deus ⁊ carnibꝰ me-
is saturamini? Quis michi tri
buat vt scribãt sermones mei?
Quis mihi det vt exarentur in
libro stilo ferreo ⁊ plumbi lami
na vel celte sculpãtur in silice?
Scio enim ꝙ redemptor meus
viuit: ⁊ in nouissimo die de ter
ra surrecturus sum: ⁊ rursũ cir
cundabor pelle mea ⁊ in carne
mea videbo deum saluatorem
meum. Quem visurus sum ego
ipse ⁊ oculi mei ɔspecturi sunt
⁊ nõ aliꝰ. Reposita est hec spes
mea in sinu meo. ℟. Memento
mei deus quia ventus est vita
mea. Nec aspiciat me visus ho
minis. ℣. Et nõ reuertet ocu
lus meus vt videat bona. Nec
aspiciat. Lectio nona.

QVare de vulua eduxisti
me. qui vtinam ɔsumptꝰ essem
ne oculꝰ me videret. Fuissem
quasi non essem de vtero trans
latus ad tumulum. Nunquid
non paucitas dierum meorum
finiet breui? Dimitte ergo me
domine vt plangam paululum
dolorem meum anteq̃ vadam
⁊ non reuertar ad terram tene
brosam ⁊ opertam mortis cali
gine. Terrã miserie ⁊ tenebra-
rũ: vbi vmbra mortis ⁊ nullus
ordo: sed sempiternus horror in
habitãs. ℟. Libera me dñe de
morte eterna in die illa tremẽ-

da. Añ. Celi mouendi sunt et terra. Dũ veneris iudicare seculũ p ignẽ. ℣. Dies illa dies ire calamitat[um] et miserie dies magna et amara valde. Añ. ℣ s[cilicet]. Tremẽs fact[us] sum ego et timeo dũ discussio venerit atq[ue] ventura ira. Añ. ℣. Tremebũt angeli et archãgeli: impij aũt vbi parebũt. Añ. ℣. Vir iust[us] saluabit et ego miser vbi parebo. Añ. ℣. Quid ergo miserrim[us] q[ui]d dicã vel q[ui]d faciã dũ nil boni pferã ante tm̃ iudicẽ. Añ. ℣. Vox de celis o vos mortui q[ui] iacetis in sepulchris: surgite et occurrite ad iudiciũ saluatoris. Añ. ℣. Creator oĩm rerũ deus q[ui] me de limo terre formasti et mirabiliter pprio sanguine redemisti corpusq[ue] meũ licet modo putrescat de sepulchro facies i die iudicij resuscitari exaudi exaudi me: vt animam meam in sinu abrahe p̃triarche tui iubeas collocari. ℟. Libera. In lau. añã.

Requiẽ eternã dona eis domine et lux ppetua luceat eis. ps. Miserere. fo. xv. ã. Exaudi de[us] orationẽ meã ad te oĩs caro veniet. ps. Te decet. fo. xix. ã. Me suscepit dextera tua dñe ps. De[us] de[us] me[us]. fo. xviij. ã. A porta inferi erue dñe aĩas eo[rum]. ps. Ego dixi. fo. xvi. ãn. Omĩs spũs laudet dñm. ps. Laudate fo. xlviij. ãn. Credo dñe de[us] meus iesu christe carnis resurrectionem et vitam eternam: sed tantum deprecor tuam clementiam vt nõ inter hedos sed iter agnos consortium merear. ps. Benedictus. fo. xlix. Alia añã. Animas de corpore quas assũpsisti domĩe fac gaudere cũ sanctis in gloria. ps. Bñdict[us]. Pater nr̃. Et ne nos. ℣. In memoria eterna erũt iusti. A porta i feri. Credo videre. ps. De profũdis. Et in fine. Requiẽ eternã. Et lux. Requiescãt in pa. Amẽ Domine exau. Et clamor. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oratio Fidelium. Vel orationes vt supra.

¶ Sequuntur recommendationes animarum. ℟m.

Subuenite sctĩ dei: occurrite angeli domini suscipiẽtes animam eius. Offerentes eã in cõspectu altissimi. ℣. Chor[us] angelorum eã suscipiat et in sinu abrahe eam collocet. Offerẽtes Kyri eleyson. Xpe eleysõ. Kyri eleyson. Pat[er] noster. Et ne nos Sed li. Super vtrũq[ue]. Oratio.

Tibi domine commendamus animam famuli tui vel famule tue. defuncti vel defuncte seculo tibi viuat: et q̃ per fragilitatem mundane conuersationis peccata cõmisit tua venia misericordissime pietatis absterge. Per christuz. Oratio.

Misericordiam tuam sctẽ pater omnipotẽs eterne deus / pietatis affectu rogare p alijs cogimur qui p nostris rogare peccat[is] nequaq[uam] sufficim[us] tamen de tua pietate gratuita

ꝯfiſſi / ⁊ inſolita benignitate: cle
mentiā tuā depoſcimꝰ vt aīam
famuli tui vel famule tue ad te
reuertentē cū pietate ſuſcipias
Aſſit ei angelus teſtamēti tui
michael: ⁊ p manꝰ ſctoꝝ ange
lorum tuoꝝ inter ſanctos ⁊ ele
ctos tuos in ſinibꝰ abrahe iſaac
⁊ iacob patriarcharū tuoꝝ eā
collocare digneris: quatenꝰ libe
rata de principibꝰ tenebrarū ⁊
de locis penarū nullis iā prime
ue natiuitatꝭ vel ignorātie aut
proprie iniquitatis ſeu fragilita
tis confundatur erroribus: ſed
potiꝰ agnoſcatur a ſanctis tu=
is ⁊ ſancte beatitudinis requie
perfruatur: atqꝫ cū magni iu=
dicij dies aduenerit / īter ſctōs
⁊ electos tuos reſuſcitatus vel
reſuſcitata / gloria manifeſte cō
templationis tue perpetuo ſa=
tietꝰ effectu. Per. Aṅ. Suſcipiat
te. ps. In exitu. ī pſal. f. xxxvi.
Aṅ. Suſcipiat te chriſtꝰ qui vo
cauit te ⁊ in ſinu abrahe angeli
deducant te. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne de=
us qui humano corpori animā
ad ſimilitudinem tuā ſuſpira=
re dignatus es: dum te iubēte
puluis in puluerem reuertitur
tu imaginem tuā cum ſanctis
⁊ electis tuis eternis ſedibꝰ ſuſci
pias ſociari eāqꝫ ad te reuertē
tem de egypti partibus blande
leniterqꝫ ſuſcipias: et angelos
tuos ſanctos ei obuiā mittas
viamqꝫ illi iuſticie demōſtra ⁊
portas glorie tue aperi. Repel

le q̄s dn̄e ab ea oēs principes te
nebrarū et agnoſce oē depoſitū
fidele quod tuū eſt. Suſcipe dn̄e
creaturam tuam nō ex dijs alie
nis creatā: ſed a te ſolo deo viuo
⁊ vero: qr nō eſt aliꝰ deꝰ pter te
dn̄e: ⁊ nō eſt ſcd̄m opa tua. Le
tifica clemētiſſime pr̄ animam
famuli tui vel famule tue. N. ⁊
clarifica eā in multitudine mi
ſericordie tue. Ne memineris
q̄s iniquitatū eius antiquarū
⁊ ebrietatū quas ſuſcitauit fu=
ror mali deſiderij. Licꝫ eīm pec
cauerit tamen te non negauit:
ſed ſigno fidei inſignitꝰ vel inſi
gnita te qui oīa ⁊ eum vel eam
inter omnia feciſti / fideliter ado
rauit. Qui viuis. Aṅ. Chorꝰ an=
gelorum. ps. Dilexi qm̄. in pſal.
fo. xxxvij. Credidi. folio. xxxvij.
Laudate dominum omnes gē.
ibidem. Cōfitemini. ibidē. Bea
ti immaculati. fo. xxxviij. In q̄
corrigit. ibidē. Retribue. ibidē.
Legem pone. in pſal. fo. xl. Me
mor eſto. ibidem. Bonitatē. ibi
dem. Defecit. fol. xli. Quomō
dilexi. ibidem. Iniquos. fo. xli.
Feci iudicium. ibidem. Mirabi
lia ibidē. Clamaui. ibidē. Prin
cipes. fo. xlij. Aṅ Chorꝰ ange=
loꝝ eā ſuſcipiat ⁊ in ſinu abra=
he eam collocet: vt cum lazaro
quondam paupere eternam ha
beat requiem. Oratio.

Diri vulneris nouitate p=
cuſſi ⁊ quodammodo cordibus
ſauciati / miſericordiā tuā mū=
di redemptor flebilibꝰ vocibus

implorámus: vt cari nostri vel care nostre aiam ad tuā clemē-tiam qui fōs pietatis es reuertētem blāde leniterq3 suscipias et quas ille ex carnali cōmoratione ꝯtraxerit maculas tu de9 inolita bonitate clementer deleas. Respōdeat chor9. Amen. Pie indulgeas. Chor9. Amen. Obliuioni in perpetuū tradas. Chorus. Amen. Atq3 hanc laudem tibi cū ceteris redditurā et ad corpus ꝓprium quādoq3 reuersuram sctōꝝ tuoꝝ cetib9 aggregari precipias. Qui cum deo patre ⁊ spiritu sancto viuis et regnas deus. Per oia secula seculoꝝ. Amen. Postea dicat sacerdos alta voce. Pater no. Et ne nos. Sed libe. Requiem eternā. Et lux perpetua. Anima ei9 in bonis demorabitur. Et semen eius hereditabit terram. Non intres in iudicium cū seruo tuo vel cū ancilla tua dñe. Quia non iustificabitur in cōspectu tuo ois viuēs. A porta inferi. Erue dñe aias eoꝝ. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Orem9

Partem beate resurrectionis obtineat: vitāq3 eternam habere mereatur in celis. Per te iesu xpe saluator mūdi qui cum patre ⁊ spiritu sancto viuis ⁊ reg. Alia oratio.

Deus cui soli cōpetit medicinā prestare post mortem presta q̄s: vt anima famuli tui vel famule tue terrenis exuta cōtagijs in tue redēptionis parte numeretur. Per dominum no. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Pro anniuersario.

Deus indulgētiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariū depositionis diem cōmemoramus refrigerij sedem / quietis beatitudinem / et luminis claritatem. Per dominum nostrum iesum xpm filium tuū. Qui te. Et nota q̄ in ista cōmemoratione defūctoꝝ: scz in crastino oīm sctōꝝ non dñr orationes sequētes post preces: sed tantūmodo dicitur oratio sequens. Orem9

Fidelium deus omnium conditor et redēptor animabus famuloꝝ famularūq3 tuarum remissionem cunctoꝝ tribue peccatorum: vt indulgētiam quam semper optauerūt pijs supplicationib9 consequātur. Qui viuis ⁊ regnas deus.

Deo gratias.

¶ Deuota cōtēplatio ante cōmunionem: quomodo videlicet vtile sit frequēter cōmunicare.

Ecce venio ad te dñe iesu vt bene michi sit ex munere tuo / et letificer in sancto cōuiuio tuo quod parasti in dulcedine tua pauperi deus. Ecce in te est totum q̄d desiderare possum ⁊ debeo. Tu sal9 mea ⁊ redēptio: spes ⁊ fortitudo: decus et gloria. Letifica ergo hodie animam serui tui: quoniam ad te dñe iesu animam meam le-

naui. Desidero te nu̅c deuote ac
reuere̅ter suscipere. Cupio te
in domu̅ mea̅ introducere: qua=
tenus cu̅ zacheo merear a te be
nedici/ ac inter filios abrahe co̅
putari. Aia mea corpꝰ tuu̅ co̅=
cupiscit. Cor meu̅ tecu̅ vniri de
siderat. Trade te michi ⁊ suffi
cit. Nam preter te nulla conso
latio valet: sine te esse nequeo:
et sine visitatione tua viuere
no̅ valeo. Ideoqꝫ oportet me fre
que̅ter ad te accedere / et in re=
medium salutis mee recipere:
ne forte deficiam in via si celesti
fuero fraudatꝰ alimonia. Sic
em̅ misericordissime iesu predi
cans populis ⁊ varios cura̅s la̅
guores aliquando dixisti. Nolo
eos ieiunos dimittere in domu̅
sua̅ ne deficia̅t in via. Age igit̄
hoc modo mecu̅: qui te pro fide
lium co̅solatione in sacrame̅to
reliquisti. Tu es em̅ suauis re
fectio aie: et qui te digne ma̅du
cauerit / particeps ⁊ heres erit
eterne glorie. Necessariu̅ qui=
dem michi est qui tam sepe la=
boro et pecco tam cito torpesco
et deficio: vt per freque̅tes ora
tiones ⁊ co̅fessiones et sacram
tui corporis perceptio̅em me re
nouem mu̅dem ⁊ accendem: ne
forte diutiꝰ abstinendo a sancto
proposito defluam. Proni em̅
sunt sensus hois ad malum ab
adolescentia sua: et nisi succur=
rat diuina medicina labitur ho
mo mox ad peiora. Retrahit er
go sancta co̅munio a malo ⁊ co̅
fortat in bono. Si enim modo
tam sepe neglige̅s sum ⁊ tepi=
dus qua̅do co̅munico aut celebro
quid fieret si medelam non su=
merem / ⁊ tam gra̅de iuuamen
non quererem? Et licet omi die
non sim aptus nec ad celebran
dum bene dispositus / dabo ta=
men operam co̅gruis te̅poribꝰ
diuina percipere mysteria ac tan
te gratie participem me exhi=
bere. Nam hec est vna principa
lis consolatio fidelis aie q̄ diu
peregrinat̄ a te in hoc mortali
corpore: vt sit sepiꝰ memor dei
sui / dilectiqꝫ suum deuota su=
scipiat me̅te. O mira sup nos
tue pietatis dignatio q̄ tu dn̅e
deus creator ⁊ viuificator oim
sp̄uum ad pauperculam digna
ris venire aiam: et cu̅ tota dei=
tate tua ac humanitate eiꝰ im
pinguare esuriem. O felix me̅s
et beata aia que te dn̅m deu̅ sus
meretur deuote suscipere: et in
tua susceptione sp̄uali gaudio
repleri. O q̄ magnum suscipit
dn̅m: q̄ dilectu̅ inducit hospi=
tem: q̄ iocu̅dum recipit sociu̅:
q̄ fidele̅ acceptat amicu̅: q̄ spe
ciosum ⁊ nobile̅ amplectit̄ spo̅
sum pre oibꝰ dilectis ⁊ sup oia
desiderabilia ama̅dum. Silea̅t
a facie tua dulcissime dilecte
meꝰ celu̅ et terra et ois ornatꝰ
eor: qm̅ quicq̄d laudis habent
ac decoris ex dignatione tue est
largitatis: nec ad decorem tui
perueniet numinis / cuiꝰ sapie̅=
tie non est numerus.

¶ De sancto yuone ad vespas sup ꝓs añ. Alla. scdm de ſeſ. Cpm. Iuſtus. ℟. Sancte. Ad magt añ. Confeſſoꝛ. Oꝛatio.

Eus qui beatũ yuonem ↄfeſſoꝛem tuũ pꝛijs operibꝰ ſignis et ꝟtutibꝰ in eccl'ia tua clarere feciſti/ pꝛeſta q̃s: vt eiꝰ meritis ⁊ pꝛecibus tua bñficia capiamꝰ. Per dñm. Memoꝛia potẽtiane virginis. añ. Hec virgo. ℣. Diffuſa. Oꝛatio. Exaudi. Lectio. j.

REgnãte inclyte recoꝛdationis rege philippo pulchꝛo cognoie in frãcia ⁊ nauarra floruit in bꝛitannia minoꝛi in dyoceſi trecoꝛenſi vir mire magnitudinis ſanctitatis ⁊ imitande auſteritatis: choꝛuſcãs miraculis vita ⁊ moꝛibꝰ merito recolẽdis noie yuo. Sãctus igitur pꝛedictus yuo cõfeſſoꝛ egregiꝰ a nobilibꝰ fidelibꝰ et catholicis parẽtibꝰ et de legitimo matrimonio in dyoceſi trecoꝛenſi extitit oꝛiũdus. Cuiꝰ mater quaſi ſpiritu ꝓphetico pꝛedixit ꝙ eſſet futurꝰ ſctũs etiã qꝺ hoc in viſione ſibi fuerat reuelatum: qꝺ poſtea merita ſctitatis ⁊ vite ac virtutes ⁊ miracula ipſiꝰ clariſſime demõſtrauerũt. Nã fuit ab etate pꝛimena ſancte et innocẽtis vite ac bone indolis: et cõuerſationis honeſte ac piꝰ benignus humilis ſobꝛiꝰ et caſtus ac moꝝ honeſtate pꝛeclarus. Diſponẽte igit dei ꝓuidẽtia in etate puerili traditꝰ litteraꝝ ſtudijs ⁊ rudimẽtis grãmatice vltra ſuos coetaneos nõ minꝰ vita ꝙ̃ ſciẽtia i modico tẽpoꝛe ꝓfecit: ac libẽter ſermones audiebat: hoꝛas ſuas ſine defectu dicebat: vitas ſctoꝝ legebat: et qñ aliqꝺ ꝑfectionis in ipſis inueniebat inqꝫtum poterat imitari volebat. Lect. ij.

DEinde miſſus ad pariſiẽſe et aurelianenſe ſtudia ſucceſſiue gemina ſciẽtia ĩ vtroꝙ̃ iure ⁊ diuina ſapiẽtia efficaciter ſic claruit et ꝓfecit ꝙ doctrine ſue radios longe lateqꝫ diffundẽs ꝙ̃ plures ad iuſticiã erudiuit: luminare ĩ hoc mũdo pꝛefulgidum cõtinẽs verbũ vite: et ſic rediẽs ad ꝓpꝛia vt que auide hauſerat in ſtudio ad honoꝛem dei ⁊ vtilitatẽ pꝛimi effunderet abũdãter. Epus vero trecoꝛenſis de ipſiꝰ ſciẽtia ⁊ ſanctitate vite ⁊ meritis pleniꝰ informatꝰ ipm ꝙ̃plurimum renuẽtem ſuũ officialem fecit: in quo officio ſcte ⁊ iuſte habuit ſe vnicuiqꝫ celerem iuſticiã faciẽdo ſine dilatione ⁊ differẽtia perſonaꝝ laboꝛabat: ſed pꝛo laboꝛe ſuo non querebat fructum pꝛeſentis vite ſed future. Nec ſe vanitatibꝰ et expẽſis ſuperfluis ob mũdi põpam et gl'iam expoſuit/ ſꝫ cũ egenis ⁊ pauperibus degẽs: quicqꝺ de fructibꝰ eccleſie ⁊ de patrimonio ſuo habere potuit vna cũ ipſis nichil reputãs ꝓpꝛium/ ſed oĩa quaſi

cōmunia ministrauit. Lec.iij.

CUm aūt quidā demonia-
cus per triēnium cōtinuo
a demonio vexaretur fecit illuz
adduci ad se ⁊ iacere iuxta locū
vbi ipse iacebat: et in crastinū
reuersus fuit ad ꝓpria curat⁹
a demonio ⁊ liberatus. Sēper
studēs ꝓgredi de virtute in vir-
tutem: continuauitqꝫ vitā san-
ctam vsqꝫ ad extremū vite sue
exitū magnis virtutib⁹ et cre-
bris miraculis chorusćādo. Per
tres aūt septimanas anteqꝫ di-
scederet/ dixit qꝫ non erat diu qꝫ
fuerat infirmus ⁊ qđ multum
affectabat de seculo migrare/
dum tñ deo placeret. Transijt
autem ab hoc seculo anno dñi
millesimo tricentesimo tertio.
Etatis vero sue anno quinqua
gesimo. Cetera sicut de sancto
nicholao: cū ꝟsis de cōi vnius
cōfessoris non pōtificis. ¶ In
festo sancti petri heremite ⁊ cō
fessoris āñ. Alla. scdm āe fer.
Cetera omnia de cōmuni vni⁹
confessoris non epi. Oratio.

OMnipotēs sempiterne de⁹
qui beatum petrum con-
fessorem tuū meritis decorasti:
et miraculis choruscare fecisti
tribue nobis famulis tuis sic
eius virtutes iugiter imitari:
vt secū mereamur feliciter co-
ronari. Per dn̄. Mēo. de alcē. si
mo tēpore eueñe. In matu. in-
uita. Alleluya. fer. Lectio.j.

BEatus aūt petrus de pro-
uincia terre laboris traxit
se fertur originem: et honestis
parētib⁹ catholicis ⁊ deuotis.
Hic edoctus cū thobia deū ti-
mere ab infantia / et abstinere
a vitijs illecebras mūdi cōside-
rās qꝫ plerūqꝫ humanas mētes
dum leniunt vulnerāt vincunt
et captiuāt: positus in etate ad
huc tenera: sed sub corpore fra-
gili virilem animum secū ha-
bēs anteqꝫ seculare quicqꝫ ei⁹
illaberetur aio: fugam pruden
ter iniēs cū baptista iohāne he-
remi secreta petijt: vbi remo-
tus a noxijs soli posset suo ser-
uire creatori. Vt aūt ad edifi-
cationem fidelium saltem pau
ca exprimātur de multis velut
informatiua quedam exēplaria
vite nostre ipse sicut pluribus
et fide dignis testimonijs est
probatum: vestium splendorem
ac lenitatem despiciens: in qui
bus amatores huius seculi de-
lectantur: cilicijs de pilis equo
rum factis reticulatis pariter
et nodosis vestibus quoqꝫ alijs
vilibus multum et asperis te-
gebatur. Lectio secunda.

AD nudam quoqꝫ carnem
cathenam ferream ⁊ circulam
quandoqꝫ ferreum deferebat.
lecti etiam declinās molliciem
ne carnem peculiariter lasci-
uiens noxie molliretur, in ter-
ra autem nudis tabulis dormie
bat: vel in cācellatis craticulis
vestitu cilicino et pānis solitis
precinctus lumbos circulo fer-
reo aut cathena. Pro puluil-

nari vero ligno aut lapide seu dura re alia vtebat. Vinū pro nō bibebat nisi rarissie: sic lim phatū intantū q̄ videbat vini speciē nō habere: semper quoq̄ nisi in dieb⁹ dn̄icis ieiunabat. In trib⁹ q̄q̄ quadragenis in pa ne & aqua ieiunabat ɔtinue: et quādoq̄ cū solis folijs caulinꝫ absq̄ pane: interdū autē solis pomis vł castaneis seu granis fabarū mollificatis i aqua: aut crudis rapis tm̄mō vescebat. Ipse aūt ad matutinas laudes media nocte surgēs: ipsis dictis legebat psalteriū cū letania et collectis q̄s plurib⁹ ac crebris genuflectionibus & disciplinis duris carnē suā cū vitijs & ɔcu piscētijs crucifigēs. In aurora pro missa p ipm celebrata: deno te reincipiebat psalterium & ora re vsq̄ ad horā tiā nō cessabat

Lec. iii.

Verū qr nō erat expediēs q̄ tante sancti tatis odor in solo vno mūdi an gulo sentiretur: sed poti⁹ q̄ ad edificationem cunctorū fideliū circunquaq̄ per mūdū ꝓpti⁹ spargeret dispensatiōe ꝓuida ad summū pontificatus api cem est ꝓuectus: in quo tamē idēipse manens qui fuerat sub ꝓcelse dignitatis habitu. nec vitam heremiticam q̄ntum fas seruare fuit nec animum dere linquens. Nouit inter epulas esse vbi summe auster⁹ & absti nens: inter āplas diuitias sum me pauper. Post hec itaq̄ ora tioni ac cōtemplatiōi diuie va cās assidue vsq̄ ad ei⁹ obitū: q̄ beata illa aīa carnis euasit er gastulū celos petēs sāctissimā vitā duxit. Cetera sicut de vno cō fessore nō epō. ¶ De sancto vr bano papa et martyre fit sicut de sancto vitale: preter oratio nem & lectiones. Oratio.

Da q̄s oīps deus: vt q̄ bea ti vrbani martyris tui atq̄ pō tificis solēnia colimus: ei⁹ apꝰ te intercessionibus adiuuemur Per dominum nostrum iesum christum. Lectio prima.

Almachius itaq̄ preses in ter sanctos quos publice punie bat: ceciliam decollauit: & ean dem inter sepulchra martyrꝫ beatus vrbanus sepeliuit. Lc. ii.

Carpasius vero sanctum vrbanum inquirens: in quodam antro ipsum cum tri bus presbyteris et tribus dya conibus orantem inueniēs: sta tim eos almachio presentauit. Iubet quoq̄ ꝓtinus aut sa crificare ioui: aut carcere man cipari. Quod facere respuētes durissime verberati in carcerē

Lectio. iii.

Pretruduntur. Post hec sctūs vrbanus ad sacrificandū ducitur. Et cū ora ret/ simulachrū corruit: et vigin tiduo sacerdotes gentilium tē plo etiam ruente occiduntur. Statim almachius furibūdus iussit sctōs crudeliter laniari. Vrban⁹ aūt iterū missus i car cerē per tres dies: cū populum

ad p̄seuerātiā hortaret: die tertia nolēs imolare cū socijs decollat⁹ est. Anno dn̄i ducētesimo tricesimo q̄rto. ¶ De sancto germano ep̄o parisiensi ad vesp. añ. Alla. scdm āc fer. Ca. Ecce sacerd. ℟. Laudem⁹ dn̄m i beati antistitis germani meritis gl'iosi Ad sepulchrū ei⁹ egri veniūt ⁊ sanant alla. ℣. Vere mirabilis de⁹ in sanctis suis: qui assiduis btm̄ germanū ep̄m miracl'is chorus care fecit. Ad se. Gl'ia. Ad. hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Ora p̄ no. b. ger. añ. Suscipiamus ergo tātā solēnitatē deuotiōe hūili qua btūs germanus carnis nexibus absolutus / meruit penetrare secreta celi habitacula all'a all'. ps. Mḡt. Oro.

Deus q̄ es sctōꝝ tuoꝝ splēdor mirabilis: q̄ꝫ hūc diē bti germani ɔfessoris tui atqꝫ pōtificis depositiōe ɔsecrasti: da eccl'ie tue de eius natalicio semp̄ gaudere vt apud tuā misericordiā exēplis eius ꝓtegamur ⁊ meritis. Per dn̄z. Eodē die fit mēo. carāni mar p̄ ā Filie hierl'm. ℣. Gl'ia ⁊ ho. Oro. Presta q̄s. de cōi. Cōpleto. vts. Ad mat. Inuit. Xp̄m oēs. hy⁹. Jesu redē. In noc. ā. Btūs germanus parisioꝝ pōtifex p̄mus fecit ꝟtutē q̄ꝫ ex m̄ris vtero nasceret. ps. Beatus vir. añ. Certabat mater cum paruulo: renitebatur infans ab vtero: erat ergo conflictus inter mulierez ⁊ viscera. ps. Quare fremuerūt. añ. Reddebat matrona: nec nocebatur infantia: obluctabatur sarcina: ne genitrix fieret parricida. ps. Dn̄e q̄d. ℣. Ora pro nobis. Lectio prima.

Beatus igitur germanus parisiorum pontifex territorij augustudinēsis idigena: patre eleutherio: matre quoqꝫ eusebia honestis honoratisqꝫ parentibus procreatus est. Cuius genitrix pro eo q̄ hūc post alteꝝ intra breue spaciuz concepisset in vtero / pudore mota mulieb̄ri: cupiebat ante partū infantem extinguere. Et accepta potione vt abortiuum proijceret: dum nocere non posset incubabat in ventrem: quem venena ledere nō valebāt. Certabat mater cum paruulo: renitebat infans in vtero: erat ergo pugna inter mulierem ⁊ viscera. Deinde factum est vt seruatus incolumis ipe illesus procederet ⁊ matrem redderet innocentē. Deinde dum a valone castro simul cum stracidio propinq̄ puer adhuc scholis excurreret mater vt ei⁹ hereditatem sibi acq̄reret de adolescētis fallitura nece tractauit. ℟. Beatus germanus parisiorum pontifex: territorū augustudinēsis indigena: honestis parentibus procreat⁹ Prius fecit virtutem q̄ꝫ ex matris vtero nasceretur. ℣. Seruatur incolumis illesus pcessit ⁊ matrem reddidit innocentem. Prius. Lectio secunda.

Quē tēperatā potionē cū in ampullulā cōdidit: vinum quoq; in alterā precipiens puelle: vt veniētibus ambobus illi de vino: isti de maleficio porrigeret. Sz ignorās ministra / ampullulā mutat pariter & pocula. Vinūq; sancto germano: venenū aūt dat stracidio. Et dum insonti pparabat interitus auctor cadit in laqueū. Quo mat eius cognito: puellā increpat cum fletu extinxisse eam sibi filiū. Cui stracidio sollicite ipēso studio facto de ipsis maleficiis vario: & si mors vitam non abstulit: tamē signum mortis inscripsit. Igitur beatus german9 intra terni lustri spaciū a beato agripino dyacon9 instituit & sequēti termino presbyter ordinatur: dehinc a venerabili pōtifice nectario abbas ad sanctū simphorianum merito dignus ascisciť. R. Ledebatur matrona: nec nocebatur infantia: obluctabat sarcina: ne genitrix fieret parricida. Ipse illesus pcessit ex vtero: ac matrez reddidit innocentē. V. Certabat mē cuz paruulo: renitebat infans ab vtero erat ergo cōflictus inter mulierē & viscera. Ipe. l.iii.

Ceterum quib9 ille elemosynis profusus extiterit illa res vna testis est: cuz iam rebus reliquis pauperib9 erogatis. nec panis ipse resideret: q̄timus fratres reficerētur. Quade re insurgētibus aduersūz se illis retrudēs se ī cellulā / amare fleuit & doluit. Sequēti etiā die cū annona destinauit plena nichilomin9 carpenti vehicula ita videlicet vt exinde monachi cū saturarent cibo / terrerētur miraculo. Quadā etiā vice dux cibū fessus acciperet: igrediēte amādo monacho in fenile cū lumine carbone decidente: flamma fenum corripuit & arida nutrimenta vorans ignis allambit. Concurrentibus autem reliquis nec tamē succurrētibus tardius ipse prosiliēs rapta de foco cucuma: ascēdit super fabricā cōcinnans Alleluya. Fūdensq; paululum aque in crucis imaginem restrinxit mox īcendia. R. Dum palpitantem puerum flebilis mater sanandū offerret: extēsa vir dei dextera signo crucis edito. Rediuiuuz genitrici restituit filiū. V. Miserat9 matris pueri lachrymarum facto signaculo crucis Rediuiuum genitrici. Gloria. Rediuiuuz genitrici. Psalm9. Te deum laudamus. V. sacerdotalis. Inueni. In laudi. aña.

Beatissimi germani hodie solennitas veneranda recolitur christianis populis exhortatio. an. Dum patroni festo instaurantur: discipulorum corda letificat veneratio ppensa magistro. an. Cumq; beat9 germanus in omnibus christi mandatis anhelaret: circumquaq; regiōes vel vrbes exhor-

tationis gratia illustrabat. An. Ad beati germani sepulchrum egri veniūt ꝛ sanant: vbi bñdicūt deū dicentes: benedictus es dñe. An. Laudemus dñm in vbi antistitis germani meritis gloriosi: ad sepulchrū eius egri veniunt ꝛ sanant. Capm. Ecce vir. Hy. Iste ꝯfessor. ℣. Posuit ad introitum. An. Iste est germanus pontifex maximus: qui per supernam gratiam diuina dans miracula: promissa sumēs munera: viuit perenni gloria allā. Ps. Benedictus. Oro vts. Cantanni mar. an. Volo pater. ℣. Iustus vt palma. Oratio vts. Ad horas aīe de lau. Cetera fiūt de vno confessore episcopo. Ad vesperas sup ps ān. Laudemus. Capl'm hy. ꝛ ℣. vt supra ān. Hic est aūt precipuus confessor christi germanꝰ: qui necdum matris aluo processerat: et iam virtute mundo claruerat. Quē deuoti exoremus: vt continuum nobis diuine maiestatis imploret auxiliū allā allā. Ps. Magnificat. Oratio vts. Si autem predictū festū die ascē. euenit. in crastino fiet: ꝛ in vltimis vesp. ascen. fiet memo. festi per ān. Suscipiamus. ℣. Ora p nobis. Oratio. Deus qui es. Si autē do. infra octa. ascen. eueñ. ipso die fiet. ꝛ fer. ij. sequenti fiet de do. infra octa. hoc est. iij. lectio. de expositione ad dictam domi. ptinen. cū missa. Si aūt dictū festum scti germani: vel aliud fest. ix. lec. die oc. ascē. euene. in crasti. differet ppter solēni. oc. Octa. vero terminantur ad. ix. Ves. aūt fient de fes. Et ad cōplet. oro Veritas. Si autē in sab. vel ipso die pēthe. eue. fes. pdictū. fe. vs. ptece. fiet sicut supra dictū est: ꝛ octa. ascen. terminabuntur ad. ix. Si vero infra octa. ascen. vel in tribus diebus roga. eue. ipso die fient. Et si infra octa. penthe. eue. trāsfe. vsqz in feriā tertiā seque. ebdo. quia feria secunda eiusdem ebdo. debet fieri expositio de tēpore: vt alibi infra inuenies. vel etiam secundum necessitatem que potest cōtingere preuenire quia oportet inter fest. tri. ꝛ eucharis. vnam expositionem legere. Ideo si tunc contingat plura esse festa propter que nō posset legi: oportet necessario fest. sancti germani āte penthecostē celebrari. ¶ Sanctorum martyrum / cantij / cantiani / ꝛ cātianille fiet sicut de sāctis gordiano ꝛ epymacho. Oratio.

Deus inuisibilis fortitudo certantium: adesto quesumꝰ propicius nobis supplicātibus: vt qui hodierna die sanctorꝫ martyrum tuorum: cantij / cātiani / ꝛ cātianille gloriosum triūphū recolimus eorum meritis ꝛ precibus festis angelorum ppetuis interesse mereamur. Per dñm. Memo. petronille virginis per antipho. Hec virgo. ℣. Diffusa. Oro. Exaudi. Lectio prima.

B Eatissimos martyres cā-
tium / cantianum / et cātia
nillā legimus a pedagogo suo
protho de fide catholica fuisse do
ctos: qui de genere anitioꝝ ab
anitio qui de nobili familia ro-
manorum fuit. Lectio secūda.

D Iocletiano rome imperā
te: et maximiano partibꝰ
illirici: carino quoqꝫ intra gallias
bene agēte erga christianos: qui
nō post multum tēpus defun-
ctus est. Post huius obitum sce
leratissimi diocletianus et ma
ximianus per omnes prouincias
decreta posuerūt: vt vbi christia
ni inuenirētur: si sacrificare cō
temnerent diuersis penis affli-
gerentur. Lectio tertia.

C Umqꝫ his dictis btissimi
martyres: cātius / cātianꝰ / et cā
tianilla in vrbe romana fuissēt
positi ꝯsilio habito cū btō pro-
tho: vt iniquā euitarēt sententiā
predia sua in suburbano posita
sub specie visitatiōis circuire
decreuerūt. Qui eodē tpe in vr-
bē aquilegēsem repedarunt: in
qua tūc temporis nō parua cura
possidebāt. Sed quia lumen in te
nebris latere nō potuit: necesse
erat vt eos dominus ad gloriā
nominis sui coronaret. Cetera
sicut plurimoꝝ martyrū in tē-
pore paschali. ¶ Sancti nico-
medis marty. tres lec. de expo-
sitiōe. Si quis vult. quere ī cōi
vniꝰ mar. in tpe paschali. Oro.

D Eus qui nos beati nicome-
dis martyris tui meritis
et intercessiōe letificas: concede pro
pitius: vt qui eiꝰ bñficia poscimꝰ:
dona tue grē ꝯsequamur. Per d.
¶ Marcellini et petri fiūt tres
lc. Si aūt pēthe. euenit. fiet sicut
de sanctis gordiano et epi. Sive
ro post fiet totū de commune
excepta orōne et legends. Oro.

D Eus qui nos annua bea-
torum martyrum tuorum
marcellini et petri solēnitate le-
tificas: presta quesumus: vt quo-
rū gaudemus meritis: prouoce
mur exēplis. Per dñm. Lec. j.

F Actum est cum separati
essent ī custodiis marcel
linus presbyter nudꝰ in vitris
acutis mitteret. Petrus vero
exorcista in ferro et cyppo. Ap-
paruit autem angelus domini
marcellino presbytero [illegible] orante nu-
do et induit eū ve[illegible]entis [illegible]
dixit ei sequere me. Lectio. ij.

E T dum sequeretur ange
lum domini marcellinus
presbyter: ingressus est cum eo
vbi petrꝰ exorcista erat in cyp
po et ferro et hūc absoluit: et di
xit ad eos: sequimini me. Et dum
sequerentur eum peruenerunt
ad domum in qua erant omnes
qui baptizati fuerant: et erant
oēs vnanimiter orantes. lc. iij.

Q Uibus dixit angelus do
mini vt per dies septem
confortarent populum domini
qui per eos crediderat: et post dies
septē ostenderent se vicario se-
reno. Cumqꝫ vicarius omnia que
gesta fuerāt cognouisset: iussit

eos duci in siluã nigrã: que ho-
die in honore sanctorum silua can
dida appellatur: et in eadẽ ambos
pariter iussit decollari. Cetera
de cõi plurimorum martyrum
¶ Sanctorum confessorum medardi
et gildardi si fiant vesp. de ipsis
ad magt añ. Sint lumbi. Oratio.
Deus q̃ nos sctõrum. q̃re in cõi
plurimorum cõfessorum. Lc. i.

INter multa et preclara bti
medardi miracula / hoc nõ
pretereatur q̄ quidã turbo no-
mine demonij grauiter oppres-
sus infestatiõe: curari meruit ex
presso virili miraculo. Lctõ. ij.

SEd cũ iam multis modis
virtutũ fulgeret studijs:
famaq̃ ei⁹ per diuersa orbis spa
cia (gratia crescente) precelleret.
defuncto [illegible] mandensium vrbis
põtifice [illegible] ius locum sacratur
epi[illegible]us. Lectio tertia

SUstinuit iugiter diabolo
preliãte calũniam: sed perue-
nit victor meritis ad coronam
Tunc beatissimus pontifex me
dardus membrorum compage
protẽsa lõge vite defessus: spi-
ritum requiẽ deprecat⁹ admisit.
Cetera de comuni plurimorum
cõfessorum. ¶ Sanctorum mar-
tyrum primi et feliciani. Oro.

HAc nos q̃s dñe sctõrum
martyrum tuorum primi et
feliciani semper facta sectari: eo
rũq̃ suffragijs protectiõis tue
dona sentire. Per dñm. Lctõ. i.

DIoclecianus et maximia-
nus primum et felicianum
viros in domino perdurãtes ius-
serunt militib⁹ vt inquirerent
eos. Comprehensi a militibus:
duxerunt eos ad imperatores et
tradiderũt pmotho pñ di. Lc. ij.

ET sedẽs pses pro tribunali
iussit dimitti duos leones
et duos vrsos. Cumq̃ dimissi
fuissẽt: cocurrerũt ad pedes san
ctorum: et deposita oi seuitia quasi
agni blãdiẽtes effecti sũt. L. iij.

VIdẽs aũt preses q̄ multi
credebãt per eos in dñm:
iussit eos mortalẽ subire sentẽ
tiam. Cumq̃ eiecti fuissent ex-
tra ãphiteatrũ ibidẽ sunt decol
lati. ¶ De sancto lãderico epo
et confess. ad vesp. añ Alleluya.
scdm mãe feri. Oro. Exaudi dñe
pre. q̃re in cõmuni. Lctõ pma.

SAnctus ac beatissim⁹ lã
dericus vrbis parisiensis
ãtistes: qui castitatis pollebat
vigore. quicunq̃ abstinẽtie glo
riabatur angustijs omnium ci
uiũ in deũ prouocauit affectũ.
Qui põtificis administratione
fulgebat plures discipulos reli-
quit sui sacerdotij successores.
Bene et congrue in hac die (que
nobis ad recolẽdum patris no-
stri landerici transitum exulta
bilis redit) psalmi versiculũ de
cantemus. In memoria eterna
erit iustus. Digne etenim i me
moriam vertitur hominũ q̃ ad
gaudium transijt angelorum.
Qui iam gratiam christi clarifi
catus inuenit: qui mũdi gratiã
non quesiuit cauens illud quod

dicit sermo divinus. Ne laudaueris hominem in vita sua. tāq̄ si diceret: lauda post vitā magnifica post consummationem. Beati autem patris nostri merita i tuto posita securi magnificemus: q̄ cōtra oēs aduersarios scutū timoris dei tamdiu ifatigabiliter tenuit donec ad victoriaʒ perueniret. Lectō .ij.

Quātis ille cecis a via veritatis errātib⁹ amissuʒ reddidit visuʒ & illū quo xp̄s videt reparauit intuitū: Quātorū auribus surdis & infidelitatis obscuratiōe dānatis ad percipiendū mādata p̄ciosum infudit auditū vt vocati a deo misericordiā respōderet p obedietiā pferre atq̄ expedire vt dignū est non pōt pauperculus sermo. Summe nāq̄ alacritatis instātia fuit btūs lādericꝰ et cultor aiarū cupiditates resecās: iras comprimēs: malicias extirpās His magis vir ille temporib⁹ necessarius fuit quib⁹ tāta iniquitas sumptis quotidie deficiente iusticia viribus cōualescebat. Et quidem in hac peregrinatione & auiditate in illa eterna patria cōuersatus est. Qui huic mūdo crucifixus ac mortuus quicquid laborauit de actiua: ad illam vitam transtulit.

Et quasi bonus Lec. iij. ratiocinator velut ad centuplum manum semper porrigens de sinistra trāstulit ad dextram [illegible] reposuit sudores suos. Illius igit inquantū possum⁹ vestigijs insequamur q̄bus p illā minus artā viā ad celi amplā festinās quo eum sequeremur ostēdit. Ideo em̄ per illū huic terre nostre aptum reformemur exemplū & animarū nostrarū facies ad eū respictētes tanq̄ ad speculū componamus: & quasi boni filij similitudinē pr̄is excolamus in nobis. Et nos quandoq̄ ab hoc seculo migraturos patronus nr̄ in sedem suam & in sinum suum velut abraham peculiares accipiat & in illo die incolumes oues suas letus pastor agnoscat: ipso adiuuante q̄ viuit et regnat in secula seculorum amen. Tu.

Cetera sicut de vno confes. epo.

¶ Nota q̄ si fest[illegible] [illegible] landerici die octa. ascen[illegible] sicut [illegible] to ante pēthe. euenerit fer. iiij. precedēn. fiet festum: & in p̄mis vesp. sup psal. dicit aña. Elevatis manib⁹. & mutabit ad cp̄s: & exinde fiet de dicto fes. nec fit memo. de ascensi. sed dictū festum terminabitur ad. ix. propter octa. ascēsi. Si p̄o aliq̄ die octa. sacramenti euene. ipa die fiet. Fer. aūt. vj. scʒ in crastino octa. ascen. fiet festū sancti barnabe apo. Octa. vero terminabuntur ad. ix. & fiet ad vespas sicut de apostolis philippo & iacobo. Ad magnificat antipho. Tradent. Oratio Quesumus omnipotēs deus. Completoriū de ascen. cū oratione Veritas.

In ma. inui. hym. a. sup ps. ℣. et ãe de lau. et hym. et ℣. sicut i festo sancti iohã. ãte portã latinã. Legēda q̃ sic incipit. Eo tpe. Cete. sicut de vno aplo. Ad vndo. ãn. Vos q̃ secuti. Ad horas. et ad vlti. ves. vts. de scto iohanne. Ad magnificat aña. In regeneratione. Oro.

Quesumus oipotēs deus: vt beatus barnabas apostolus tuũ p nobis imploret auxiliũ: vt a nostris reatibus absoluti: a cunctis etiam periculis eruamur. Per dñm. ¶ De sancto barnaba apostolo. Lectio prima.

Eo tempore quo sctã ecclesia grãz spũs sancti suscepit tertio videlicet post dñi passionem anno: cũ paulo aplo ad apostolatus celsitudinē et predicationem diuinitus electus est beatus barnabas: vocãte illos eodem spiritu sancto atq̃ dicēte. Segregate mihi barnabam et saulum in opus ad qd̃ assumpsi eos. Iste est barnabas ille sanctissimus qui et ioseph: vnus de septuaginta duobus discipulis dñi saluatoris qui scdm nominis sui presagiũ tali noie vocitatus est: nã barnabas hebraice latine filius cõsolationis dr. Cõmuniter aũt cũ sãctis aplis degebat et cõsolationē maximã pbebat inter eos videlicet qb9 erat cor vnum et aia vna. Re. ij.

Quia nec quisq̃ eoꝝ que possidebat aliquid suum esse dicebat: sed erant illis oia cõmunia. Quotquot aũt possessores agroꝝ ac domoꝝ erãt vēdētes afferebãt pcia eoꝝ et ponebãt añ pedes aploꝝ. Joseph autē q̃ cognoiat9 est barnabas ab aplis: qd̃ est fili9 cõsolatiõis: leuites ciprius gñe cum haberet agrũ vēdidit illũ et attulit pciũ et posuit añ pedes aploꝝ. Post modũ ℣o cũ btũs paul9 cõuersus esset ad fidei grãz eodē scdo ãno quo dñs passus est et resurrexit iste btissim9 barnabas in ipso initio fidei ei9 illũ apphendere dign9 fuit et perducere ad aplos: et narrauit illis quõ ivia vidisset dñm: et q̃ locut9 sit ei: et quõ i damasco fiducialit egerit in nomie dñi iesu xpi. Re. iij.

Peruenit aũt sermo ad aures ecclie q̃ erat hierosolymis sup istis: et miserũt barnabã ãtiochiã. Qui cũ venisset et vidisset grãz dei gauisus est: et hortabat oẽs manere i dño: qr erat vir bon9 et plen9 spũ scto et fide: et apposita est multa turba dño. Barnabas aũt et saul9 reuersi sũt ab hierosolymis expleto ministerio: assũpto iohãne q̃ cognoiat9 est marc9. Erãt aũt in ecclia q̃ erat antiochie pphete et doctores i qb9 barnabas et saul9 erãt. Ministrãtib9 aũt illis dño et ieiunãtib9 dixit spũs sctũs. Segregate michi barnabam et saulum in opus ad quod assumpsi eos. Ecce beato barnaba apostolo ... dona ...

89

Venite exultemus domino iubillemus deo salutari nostro preocupemus faciem eius in confessione & in psalmis iubilemus ei

Quoniam deus magnus dominus & rex magnus super omnes deos quoniam non repellet dominus plebem suam quia in manu ~~eius~~ eius sunt omnes fines terre & altitudines montium ipse conspicit

LIX

S B G

